

Giới thiệu Thần Văn Văn Minh Convert

Nơi này tác giả chịu hết tôn sùng, tiểu thuyết đặc sắc có thể diễn hóa một tiểu thế giới. Đạt tới tiêu chuẩn nhất định, ở hoàn bản lúc trong sách nhân vật đều có thể ở thế giới chân thật bên trong cụ hiện.

Nơi này có bán khoa học kỹ thuật sản phẩm công ty, có bán Thần Khí công ty, cũng có bán đan dược công ty, bán thần sủng công ty.

Mỗi một cái công ty phía sau, đều có một cái hoặc là mấy cái cường đại tác giả chống đỡ.

Bọn họ liên tục không ngừng vì công ty cung cấp từ tiểu thuyết thế giới sản phẩm, tiêu hướng cả thế giới.

Sở Nam liền dùng viết ra tiểu thuyết, bắt đầu chinh phục cái thế giới này.

Khoa học kỹ thuật tiểu thuyết, sáng tạo Khoa Kỹ Công Ty, bán khoa học kỹ thuật sản phẩm

Tiểu thuyết võ hiệp, bán Võ Công Bí Tích

Đáng yêu sủng vật vật tiểu thuyết, bán sủng vật

Tiểu thuyết huyền ảo: Huyền Huyền nội đan dược, Thần Thú, công pháp

Ở nơi này phồn thịnh Thần Văn văn minh ở ngoài, còn có vô tận nguy hiểm

Trong tiểu thuyết làm tạo nên đi ra cường giả cùng Nhân Tộc cao thủ, bọn họ chung nhau bảo vệ cái văn minh này.

*****

Tình trạng : Đang ra

P/s: Cầu vote 9-10 điểm cuối chương để cvt có thêm động lực hoàn thành bộ truyện

P/s: Cầu np, kim cương, htc, ...

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Tác giả thống trị thế giới

"Xuyên qua!"

Sở Nam nhìn trong gương một tấm non nớt mà xa lạ khuôn mặt, buồn bực muốn chửi mẹ.

Hắn là một cái tác giả, ở Võng Văn giới lăn lê bò trườn phác nhai ba năm, văn phong có một chút thành tựu, rốt cuộc hậu tích bạc phát nghênh đón thành Thần thời khắc.

Sách mới một trăm ngàn cất giữ thượng giá, 24 giờ đầu đặt vượt mười ngàn, chính thức phong thần.

Nhưng liền ngày thứ hai, hắn bị sét đánh, bằng bị thảm phương thức, đi tới cái thế giới này.

Người nói sớm không xuyên qua, muộn không xuyên qua, hết lần này tới lần khác ngay tại phác nhai thành Thần, thời gian cực khổ đã qua thời điểm xuyên qua.

Chuyện này đặt tại ai trên người, có thể chịu đựng được.

Buồn bực một hồi thật lâu, Sở Nam phục hồi tinh thần lại.

"Ai, tính, vẫn là hảo hảo phân tích một chút hiện ở cái thế giới này đi."

Sở Nam nghiền cứu qua vô số tiểu thuyết sáo lộ, đối với xuyên qua loại chuyện này, năng lực thích ứng vẫn là rất cường.

Nếu không cách nào phản kháng, vậy cũng chỉ có thể tiếp nhận.

Sở Nam tỉ mỉ phân tích trong đầu có chút hỗn loạn trí nhớ.

"Thật giả, cái thế giới này, tác giả áp đảo hết thảy trên chức nghiệp."

Trong đầu liên quan tới cái thế giới này tin tức quá làm cho hắn rung động.

Nơi này mặc dù nhìn như với nguyên lai thế giới tương tự, nhưng lại rất không một dạng.

Nơi này có đô thị, nhưng lại không phải là khoa học kỹ thuật thế giới, người ở đây người tu võ.

Nơi này có một Thiên Đạo tiểu thuyết võng, có thể thông qua Thiên Đạo tiểu thuyết võng khảo hạch tác giả nhận hết tôn sùng, nếu là tiểu thuyết nhận được đủ nhiều độc giả công nhận phong lâm tinh phẩm, Thiên Đạo liền có thể đem tiểu thuyết có thể diễn hóa một tiểu thế giới. Tác giả có thể từ tiểu thế giới bên trong hồi đoái trong đó đan dược, võ công, pháp bảo, Thần Thú, nếu làm kết thúc lúc có thể đạt tới Thần Thư tiêu chuẩn, trong sách nhân vật có thể ở thế giới chân thật bên trong cụ hiện.

Không phải đâu, tiểu thuyết vậy mà có thể diễn hóa ra một tiểu thế giới, hơn nữa còn có thể hồi đoái trong đó đan dược, võ công, pháp bảo, Thần Thú.

Như tiểu thuyết sau đó phong lâm tinh phẩm thư tịch, trong sách nhân vật, còn có thể ở trên thực tế tạo nên đi ra.

Trong đầu trí nhớ, quá không thể tưởng tượng nổi.

Cái thế giới này pháp tắc, là vì tác giả mà tồn tại.

Đây là tác giả tốt nhất thế giới.

Cái này kỳ quái thế giới, tràn ngập cái này vô số từ nhỏ nói bên trong vật phẩm, một quyển đạt được Thiên Đạo chứng nhận tinh phẩm tiểu thuyết, có thể chống lên một cái không lồ công ty, trong tiểu thuyết vật phẩm, liên tục không ngừng tiêu hướng toàn bộ đại lục.

Một quyển tác phẩm thành công, chính là vô số tài phú.

Sở Nam kích động không thôi, nào còn có tâm tư đi nghiên cứu khác (đùng) trí nhớ.

Hắn không kịp chờ đợi đòi hỏi vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong xem một chút.

"Làm như thế nào tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng trên thế giới này thật giống như không có máy tính cùng Internet đi "

Sở Nam trong đầu trí nhớ, tin tức liên quan rất nhanh hiện lên.

Ở cái thế giới này, mặc dù không có máy tính cùng Internet, nhưng là nơi này liên lạc so với Internet cùng máy tính càng thuận lợi, ở chỗ này Thiên Đạo cường đại cực kỳ không chỗ nào không có mặt, người người tập võ, tuyệt đại đa số người ở chừng hơn mười tuổi sẽ có khí cảm.

Chỉ cần tiêu hao trong thân thể linh khí, tư dưỡng thần hồn, liền có thể cùng Thiên Đạo tiểu thuyết võng nối liền.

Sở Nam dựa theo cái phương pháp này thử, vận chuyển trong cơ thể linh khí, hội tụ ở mi tâm.

Sở Nam chỉ cảm thấy trong đầu xuất hiện năm cái chữ to, Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

"Cái này làm như thế nào tiến vào "

Đang lúc Sở Nam nghi hoặc, chỉ thấy năm cái chữ to biến mất, một cái Website tương tự hình ảnh xuất hiện trong đầu.

(tiểu thuyết còn tiếp

(Thiên Đạo giao lưu diễn đàn

"Ta minh bạch, dùng suy nghĩ liền có thể khống chế."

Ở tiểu thuyết còn tiếp bên trong, còn rất nhiều tiểu thuyết đề cử.

Mà bên dưới diễn đàn, hiện ra đủ loại bản khối cùng đủ loại bài post.

Cái này không phải cùng Internet rất tương tự, chỉ bất quá nếu muốn tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, đơn giản hơn thuận lợi.

Căn bản không cần phải mượn cái gì thiết bị điện tử, chỉ cần hao tổn bên trong thân thể linh khí, liền có thể tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Chỉ cần bên trong thân thể có linh khí, tùy thời đều có thể tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Đây là một thời điểm Sở Nam nơi nào còn có tâm tư đi quét cái gì Thiên Đạo diễn đàn.

[tiến vào tiểu thuyết còn tiếp.]

Sở Nam trong lòng mặc niệm, trong đầu hình ảnh lần nữa biến hóa.

Đây là một cái thuần túy tiểu thuyết giao diện.

Rất nhiều tiểu thuyết tên nổi lên.

« Ngã Môn Tương Ái », « Sinh Hoạt Mỹ Hảo », « Tu Hành Tam Bách Niên », « Tội Mỹ Thi Đại », « Ngã Kim Đan Chi Lộ », « Vô Thượng Vinh Quang »

Những thứ này tiểu thuyết tên, thế nào đều như vậy quái như vậy không phải là chủ lưu a.

Ngã Môn Tương Ái, Sinh Hoạt Mỹ Hảo, vừa nghe tên chính là đô thị ái tình loại tiểu thuyết, Sở Nam đối với (đúng) loại này tiểu thuyết tình cảm không quá cảm thấy hứng thú.

Sở Nam trực tiếp mở ra « Tu Hành Tam Bách Niên », trong đầu hình ảnh biến thành giới thiệu tóm tắt cùng mục lục.

[giới thiệu tóm tắt: Ta ba trăm năm con đường tu hành.]

[mục lục: Chương 1 Chương 2]

Sở Nam: "

Cái này giới thiệu tóm tắt cũng quá kỳ lạ, trong mục lục thế nào liên giới thiệu cũng không có

Sở Nam có chút trứng đau.

Dưới tình huống bình thường, cái này tiểu thuyết độc giả căn bản cũng sẽ không đi mở ra tốt phạt.

Sở Nam không nhịn được trong lòng nhỏ nước bọt lên.

Bất quá vẫn là mở ra chương 1, nhìn xuống dưới.

Xem Chương 056, Sở Nam cũng nhìn không được nữa.

Trực tiếp lật tới phía sau chương hồi, lại xem một hồi.

Sở Nam có chút bị không, "Cái này viết đồ chơi gì từ trung học, trường cấp 3, sau đó là học viện, tu luyện võ đạo dụng phải yêu quái, sau đó đánh quái, căn bản không hề có một điểm đáng lo lắng, rõ ràng chính là dài dòng văn tự."

"Cái này văn bút không tệ, nhất là đối với (đúng) cảnh vật cùng yêu quái miêu tả, để cho người bản thân lạc vào cảnh giới kỳ lạ. Nhưng này sáo lộ cũng quá kém cỏi đi, rõ ràng chính là tiểu thuyết Internet mới vừa bắt đầu còn tiếp một đương thời một cái, không chất lượng so với kia thời điểm còn muốn kém."

"Tiểu thuyết là cho người xem, người cái này vừa có một nửa đều là cảnh vật miêu tả, văn bút ngược lại thật không tệ, nhưng cái này cũng không phải là văn xuôi, nói nhảm nhiều như vậy nhìn rất buồn nôn có được hay không "

Sở Nam rời khỏi quyền sách này, lại mở ra một quyển.

"Quyển này mặc dù nhiều chút cũng rất không xong, chung quy mà nói so sánh với một quyển khá một chút. Bất quá theo Sở Nam, cái này tiểu thuyết cũng không đặc sắc."

Sở Nam lại một liên đã mở mấy quyển tu hành loại tiểu thuyết.

Cuối cùng Sở Nam dừng lại.

Nơi này tiểu thuyết căn bản không có sáo lộ có thể nói, còn kém rất rất xa tiểu thuyết Internet phát triển trình độ, những tác giả này từng cái văn bút chơi đùa rất chuồn mắt, một đóa hoa, một cọng cỏ, đều miêu tả rất tỉ mỉ, hình ảnh cảm giác mười phần, một cọng cỏ lá cây có bao nhiêu cái đường vân cũng có thể viết ra, còn có đại đoạn tu hành cảm ngộ. Đang muốn lời dài chiến đấu đây, kết quả tiếp theo nhân vật chính thoáng cái tu luyện đột phá mấy chục chương, khô khan nhảm chán, thật là xem người muốn học máu, những thứ này tiểu thuyết căn bản không có chút nào đọc thể nghiệm có thể nói.

Tác giả tựa hồ cũng là đang ở tự này một dạng, bằng không chính là ở bản tóm tắt chính mình tu hành kiếp sống.

Một quyển trong tiểu thuyết, viết nói nhảm nhiều như vậy thật tốt sao

"Ta tùy tiện viết một quyển tiểu thuyết, cũng phải so với cái này tốt "

Sở Nam giải Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong, Huyền Huyền loại tiểu thuyết trình độ sau, lòng tin tràn đầy.

Ta lúc trước chính là một cái tiểu thuyết huyền ảo tác giả, dựa theo trong này trình độ, ta tùy tiện viết một quyển, cũng có thể hỏa khắp toàn bộ Thiên Đạo tiểu thuyết võng đi.

Sở Nam không kịp đợi, trong đầu đủ loại đề tài tiểu thuyết không ngừng hiện lên.

"Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, chó khinh thiếu niên nghèo. Còn nhớ một cái văn lạc thiếu niên, mang cho người kia đoạn nhiệt huyết sôi trào trí nhớ sao "

Sở Nam rất nhanh thì nghĩ đến quyển kia được gọi là Huyền Huyền sách giáo khoa tiểu thuyết.

Nó mị lực không thể nghĩ ngờ, trải qua hơn ức độc giả nghiệm chứng.

Coi như là thân là tác giả Sở Nam, cũng bị quyển tiểu thuyết này hấp dẫn.

Nó sáng tạo vô số Võng Văn giới ghi chép.

"Liên viết một quyển tương tự, như vậy sáo lộ ta hiểu."

Sở Nam chắc chắn phương hướng, liền chuẩn bị mở viết.

Đang lúc này, Sở Nam sững sờ.

Bởi vì hắn phát hiện quyển này tiểu thuyết huyền ảo sách giáo khoa, phảng phất thật sâu khắc ở trong đầu hắn một dạng, cho nên tình tiết, chi tiết đều đã nổi lên.

Thế giới này căn bản không có loại này tiểu thuyết, trực tiếp đem ra dùng liền có thể, căn bản không cần lần nữa ý tưởng.

"Không phải đâu, tất cả nhớ "

Chẳng lẽ là ta bàn tay vàng

Sở Nam suy nghĩ một chút, lại đổi một quyển « Tây Du Ký » .

Tây Du Ký tình tiết, lần nữa hoàn toàn hiện lên trong đầu.

Sau đó là « Già Thiên »,

Rất nhanh Sở Nam phát hiện, đừng nói những thứ này tiểu thuyết, ngay cả cái gì đó « Sử Ký » các loại, cũng như khắc trong đầu một dạng.

"Giời ạ, đây chính là ta bàn tay vàng a."

Sở Nam có chút kích động, nếu là ở Trái Đất thế giới song song, tối đa cũng chính là làm một kẻ chép văn, nhưng là ở chỗ này, cũng không một dạng.

Sở Nam thấy một cái, thành thánh làm tổ ánh mặt trời đại đạo.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Thần Văn văn minh

Nếu như vậy, vậy còn ý tưởng cái gì tình tiết

Trực tiếp trích dẫn không phải xong chuyện.

Sở Nam cái kia kích động, cái kia hưng phấn a.

Mau đánh mở Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả bảng, muốn ghi danh tác giả.

Kết quả phát hiện, muốn chứng nhận trở thành Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả, nhất định phải đồng thời đưa ra ba chục ngàn chữ tác phẩm.

Tác phẩm đi qua Thiên Đạo tiểu thuyết võng khảo hạch, tác giả bút danh mới có thể thân thành công.

Nếu là tác phẩm chất lượng không được, kia thân tác giả cũng liền không cách nào thông qua.

Chính là bởi vì như vậy, có thể thực sự trở thành Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả cũng không nhiều.

"Ồ, cái này cùng nội thêm hình thức một dạng!"

Sở Nam đối với (đúng) con đường cũ này hết sức quen thuộc.

Ở lâm phác nhai tay viết lúc, một người mới tay viết muốn đạt được nội thêm, bình thường cũng cần ba chục ngàn chữ gia đại cương gửi bản thảo cho biên tập.

Con bất quá lần này, trực tiếp biến thành gửi bản thảo cho cái này Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Sở Nam mau mau mở viết.

Ở chỗ này viết tiểu thuyết rất dễ dàng, căn bản không cần máy tính, điện thoại di động các loại tới đưa vào.

Người chỉ cần tiêu hao bên trong thân thể linh khí, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, ở sáng tác giao diện, đem người muốn nhiều chút chữ dùng đầu óc nghĩ ra được, từng chữ sẽ căn cứ người suy nghĩ ở sáng tác giao diện từ từ nổi lên.

"Đây cũng quá thuận lợi, chỉ cần bên trong thân thể linh khí, không có tiêu hao hết, thì tương đương với tùy thân mang theo máy tính cùng điện thoại di động."

Sở Nam đối với (đúng) loại này so Internet liên lạc còn tiện lợi hơn Thiên Đạo diễn sinh ra tới diễn đàn cùng mạng tiểu thuyết bội phục đầu rạp xuống đất.

Người có thể nằm ở trên ghế nằm phơi nắng gõ chữ.

Cũng có thể ở trong sân trường bước từ từ lúc gõ chữ.

Thậm chí là ở trên giường nhắm mắt ngủ, cũng có thể tiến hành gõ chữ.

Tác giả nghề nghiệp này cảm giác ưu việt, thật là không ai sánh bằng.

Sở Nam tinh thần phấn chấn, bắt đầu dựa theo trong đầu liên quan tới Đấu Phá trí nhớ, đem quyền tiểu thuyết này cây số đi ra.

Vừa mới bắt đầu lợi dụng suy nghĩ tới gõ chữ, Sở Nam còn có không quá giỏi, bất quá một chút thời gian, liền hoàn toàn thích ứng.

Ba giờ sau, tiểu thuyết số chữ đã đạt tới ba chục ngàn chữ.

Một giờ 10 ngàn chữ, cái này dùng suy nghĩ tới gõ chữ, hiệu suất này thật là nhanh hơn nhiều lắm.

Cái này ba chục ngàn chữ, vừa vận viết xong nhân vật chính Tiêu Diễm bị vị hôn thê từ hôn, hấn phẫn mà một tờ thư bỏ vợ, có ước hẹn ba năm nội dung cốt truyện.

Ngày xưa thiếu niên thiên tài, ở sau khi ngã xuống, nhận được hấn trong cuộc đời lớn nhất chiết nhục.

"Quá hoàn mỹ, vừa vận kết ở như vậy một vị trí, để cho người có không kịp chờ đợi muốn biết tiếp theo tình tiết mong đợi cảm giác."

Sở Nam tiếp lấy liền đem muốn ghi danh tên sách: Đấu Phá Thương Khung.

Tên tác giả: Đại Thánh.

Mang theo ba chục ngàn chữ tác phẩm, cùng nhau đưa ra khảo hạch.

[khảo hạch kết quả đem ở trong vòng ba phút phản hồi!]

Lúc này bắn ra một hàng chữ màn.

"Chỉ cần ba phút, cái này khảo hạch tốc độ thật là nhanh a, cái này so với chúng ta kia khảo hạch nhanh hơn nhiều."

Bất quá nghĩ đến cũng đúng, cái này cũng không phải là nhân tạo khảo hạch.

Mà là do thiên đạo trực tiếp khảo hạch, Thiên Đạo cường đại không thể nghi ngờ.

Cái này khảo hạch tốc độ, cũng không phải là thoải.

Sở Nam không kịp chờ đợi phải đợi khảo hạch kết quả đi ra, nhìn một chút cái này tác phẩm, có thể hay không nhận được hoan nghênh.

Rất nhanh ba phút trôi qua

"Ồ, Thiên Đạo cũng với Internet một dạng có trì hoãn sao "

Sở Nam có chút kỳ quái, bất quá hán cũng không sốt ruột, nhiều mấy phút cũng không có gì.

Một giờ trôi qua!

"Không phải nói tốt ba phút sao, đều một giờ còn không có phản hồi kết quả "

Ba giờ trôi qua!

Sở Nam hoàn toàn không bình tĩnh.

"Giờ a, làm cái gì màu xám máy, đã nói ba phút, ta đều ở chỗ này chờ ba giờ, rốt cuộc có thể thông qua hay không, cho một hồi đáp a! Xuất sắc như vậy tiểu thuyết, còn muốn khảo hạch lâu như vậy. Diễn hóa một tiểu thế giới, hỏi đơai trong đó vật phẩm, sẽ không đều là thoải ra đi "

Sở Nam có chút không kịp đợi,

Trực tiếp tiến vào Thiên Đạo diễn đàn.

Bên trong có rất nhiều bản khối, cuối cùng Sở Nam tìm tới tiểu thuyết liên quan bản khối.

« một phút bị lui, khảo hạch vừa không có thông qua »

« năm giây khảo hạch thất bại, Thiên Đạo có thể hay không cho ta chút mặt mũi nhiều khảo hạch hai phút cũng là tốt »

« thứ 999 lần gửi bản thảo thất bại bẻ tan tành tác giả mộng »

« một giây bị lui cũng là không có người nào »

Phóng tầm mắt nhìn tới, tất cả đều là khảo hạch không có thông qua bài post.

Liên lật hai trang, vậy mà không có một người tác phẩm thông qua Thiên Đạo tiểu thuyết võng khảo hạch.

Sở Nam tâm lý càng là hoài nghi, chẳng lẽ cái này cái gọi là Thiên Đạo tiểu thuyết võng chỉ là một trò lừa bịp.

Đang lo lắng có phải hay không mở topic hỏi một chút thời điểm, liền thấy Thiên Đạo giao lưu trong diễn đàn tài khoản đưng đưa, nhắc nhở có tin tức.

Sở Nam mở ra nhìn một cái, là một cái id kêu Tây Bắc Tráng Hán gia hỏa phát tới: [còn chưa tới phòng học, lập tức lên giờ học]

Thấy cái này id.

Sở Nam trong đầu xuất hiện một đoạn trí nhớ.

Hắn lập tức sừng sờ.

"Không phải đâu, ta hiện tại mới lên lớp mười hai, chính diện gần thi đại học, còn muốn đi lên lớp "

Sở Nam có chút trứng đau, ta thật vất vả tốt nghiệp đại học, một xuyên qua trở về lại lớp mười hai.

"Vừa vặn xuyên qua đi tới nơi này, tình huống không rõ, hay là trước đi học đi."

Sở Nam rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết võng, trực tiếp ra ngoài.

Dựa theo trí nhớ, hướng phòng học phương hướng chạy đi.

Rất nhanh, Sở Nam liền chạy tới phòng học.

Chỉ thấy phòng học phía sau một mảnh đen kịt, đã ngồi đầy người.

Bất quá hàng trước lại chỉ ngồi một cô thiếu nữ, nàng tóc dài sỏa vai, mắt ngọc mảy ngài, tĩnh ngồi yên ở đó, giống như là lỗ đen một dạng sức hấp dẫn kinh người.

Sở Nam trực tiếp an vị ở bên cạnh nàng.

Bất quá hẳn không tự chủ được đánh rùng mình, tình huống gì, mới vừa rồi bên ngoài rõ ràng vẫn là mặt trời chói chang a.

Hắn không có chú ý tới, chung quanh đồng học, mỗi một người đều mặt lộ vẻ kinh sợ.

Sở Nam lúc này, cũng không thời gian đi quan sát chung quanh đồng học động tĩnh.

Hắn chính tỉ mỉ tiêu hóa trong đầu, cùng những bạn học này có liên quan trí nhớ.

Rất nhanh, Sở Nam nghĩ ra cô gái bên cạnh là ai.

Đường Tử Quân thiên tài chân chính thiếu nữ, thành tích học tập cũng chưa từng ra khỏi lớp Top 5, mà còn một tháng trước, nàng tác phẩm khảo hạch thông qua, đã trở thành Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả.

Càng là ngồi vững, cô ấy là thiên chi kiêu nữ danh tiếng.

Ở nơi này trung học đệ nhị cấp toàn bộ trong học sinh, trở thành Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả, cũng mới chỉ có vẻn vẹn ba người.

"Nguyên lai mỹ nữ này đã là Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả nàng chắc đối với Thiên Đạo trung văn võng theo một quy tắc phi thường giải."

Còn không có lên lớp, vừa vặn đem trong lòng nghi vấn, hỏi một chút.

Sở Nam tiến tới Đường Tử Quân bên cạnh, "Đồng học ta có chuyện muốn hỏi ý kiến người xuống."

Đường Tử Quân hơi nghiêng quá mức, đôi tròng mắt kia nhìn sang.

Sở Nam chỉ cảm thấy cả người run run một cái, giống như là bị khối băng bao vây một dạng, trong nháy mắt từ mùa hè nóng bức, tiến vào trời đông giá rét.

Nữ nhân này thể nào cùng một khối băng một dạng.

Chỉ thấy tầm kia cực đẹp mắt đẹp, làm cho người ta một dạng trong xương tủy mát ra rùng mình.

"Chuyện gì"

"Ta muốn hỏi một chút, Thiên Đạo tiểu thuyết võng khảo hạch tác phẩm lúc, bình thường đều cần bao lâu khảo hạch thời gian"

Nghe được Sở Nam vấn đề, Đường Tử Quân kia trong tròng nhưng lạnh lùng con người động động.

Loại này mọi người đều biết vấn đề, vẫn còn có người hỏi, "Trong vòng ba phút."

Đường Tử Quân thanh âm rất êm tai, bất quá cũng phi thường lạnh.

Sở Nam không ngại, hẳn từ trong đầu trí nhớ đã biết, cô bé này vốn là cái bộ dáng này, không chỉ có thân thể thần bí, vẫn là cái này trung học đệ nhị cấp nổi danh băng sơn mỹ nữ.

"Ta không phải nói cái này, ta là muốn hỏi tình huống đặc biệt xuống, khảo hạch thời gian tương đối dài, bình thường đều là bao lâu"

Đường Tử Quân coi như là minh bạch, người này tuyệt đối là ở không đi gây sự với chính mình nói vậy, nàng thanh âm lạnh hơn, "Không có tình huống đặc biệt, cũng sẽ không vượt qua ba phút."

"Không thể nào, ta hiện thiên thượng truyền quyền kia « Đẩu Phá Thương Khung » đã khảo hạch hơn ba giờ, còn không có cho ta phản hồi." Sở Nam ngay lập tức liền hủy bỏ Đường Tử Quân ý kiến.

Đường Tử Quân hơi nhíu cau mày, cặp kia đẹp mắt trong con người, đã tràn đầy chán ghét.

Nàng quay đầu, không nữa đi để ý tới Sở Nam.

Sở Nam nhìn một cái cô nàng này thái độ liền biết, nàng khẳng định cho là mình vớ vẫn nói.

Xem ra nàng cũng không biết a, học sinh chính là không đáng tin cậy.

Kìa trong diễn đàn trên căn bản mấy giấy liền khảo hạch kết thúc, vì cái gì đến nơi này của ta đều hơn ba giờ, còn không có thu được khảo hạch phản hồi.

Nhìn thêm chút nữa bên cạnh Đường Tử Quân, trừ đẹp một chút, lạnh điểm cũng với bình thường đồng học không có gì khác biệt.

Trong đầu hơn mười năm trong trí nhớ, Sở Nam cho tới bây giờ chưa nhìn thấy qua tiểu thuyết chân thực diễn hóa ra thế giới đến, đây tuyệt đối có vấn đề.

Cái gì Thiên Đạo tiểu thuyết võng, căn bản là gạt người đồ chơi.

Sở Nam lần này hoàn toàn không tin cái gì tác giả thống trị cái thế giới này.

Ngay vào lúc này, từ ngoài cửa đi tới một người đàn bà, người mặc màu lửa đỏ đỏ bó sát người, thon thả phong đồn, một tấm quyền rũ cực kỳ mặt đẹp, Liệt Diễm môi đỏ mọng. Bất quá này cũng không phải là hấp dẫn người ta nhất địa phương, để cho Sở Nam thần phục là, vậy đối với thắng tập nhỏ dài hai chân, tuyệt đối so với Sở Nam lúc trước ở rất nhiều mặt bìa trong tạp chí thấy chân khuôn mẫu chân còn tinh xảo hơn.

Mặc dù Thiên Đạo tiểu thuyết võng hâm hại điểm.

Bất quá như vậy một cái tràn đầy linh khí tu hành thế giới, mỹ nữ chính là nhiều.

Rất nhanh, vị mỹ nữ này, đứng đang bực giảng bên trên.

Sở Nam cũng đã nghĩ đến, thân phận nàng.

Nàng kêu Ninh Túy Linh, là mình lão sư giảng bài một trong!

Ninh Túy Linh bắt đầu giảng bài, "Các bạn học, hôm nay chúng ta học tập thoáng cái chúng ta Thần Văn văn minh lịch sử. Căn cứ có văn tự ghi chép, ở vạn năm trước nhân loại xuất hiện ở Thần Văn thế giới Man Hoang bên trong, thân thể chúng ta thắng yếu, ở Man Hoang bên trong khó mà đặt chân, chúng ta Tổ Tiên ở thời kỳ đó, thông qua học hỏi Man Hoang Thần Thú thổ nạp, từ từ lục lọi ra Cường Thân kiện thể phương pháp, sau đó diễn hóa thành phương pháp tu hành."

"Nhưng là võ đạo tu hành khó khăn cỡ nào, người chúng ta tộc, thì như thế nào có thể cùng những tu luyện kia không biết bao nhiêu năm thắng Man Hoang Yêu Thú chống lại, bất quá cũng may Yêu Thú độc lai độc vãng, không có cố định tổ chức, người chúng ta tộc một lòng đoàn kết, mới miễn cưỡng có thể sinh tồn."

"Rốt cuộc ở năm ngàn năm trước, người chúng ta tộc sinh ra một vị thiên phú Siêu Tuyệt Đế Hoàng, hấn dùng thời gian ngàn năm, cũng đã dòm ngó ngôi báu là nhân tộc Đế Nhất Cao Thủ, đặt chân người chúng ta tộc chưa bao giờ có người tu luyện qua cảnh giới chí cao."

"Sau đó lại hai ngàn năm, đã không có ai biết Đế Hoàng kết quả Thiên đến mức nào."

"Bất quá ở ba ngàn năm trước, chúng ta vị này Siêu Tuyệt Đế Hoàng, là nhân tộc có thể thật sự ở Thần Văn thế giới đặt chân, dùng tính mạng cùng 3000 năm tu vi câu thông Thiên Đạo, từ nay về sau Thiên Đạo tiểu thuyết võng liền xuất hiện tại chúng ta chung quanh, chỉ cần có linh khí liền có thể tiến vào, Đế Hoàng cũng từ đó hoàn toàn biến mất ở cái thế giới này, hấn dùng tánh mạng mình bảo vệ người chúng ta tộc sinh tồn, cho chúng ta mở ra thật sự Thần Văn văn minh."

"Thiên Đạo tiểu thuyết võng sinh ra để cho chúng ta có trên đại lục này đặt chân căn bản căn cứ ghi chép, ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng sinh ra thứ mười năm, người chúng ta tộc sinh ra cuốn thứ nhất tinh phẩm tiểu thuyết, thiên địa dị biến, ánh quang bao phủ đại lục toàn bộ mỗi một góc, ở mệnh mông trên đại lục, ngẩng đầu liền có thể thấy diễn hóa mà ra tiểu thế giới"

Sở Nam lắng nghe cô giáo xinh đẹp này giảng thuật Thiên Đạo tiểu thuyết võng, nghe đến đó đã cảm thấy nghe không vô.

Vị kia Đế Hoàng dùng tánh mạng mình làm giá, đổi lấy Nhân Tộc sinh tồn.

Trên thế giới thật có như vậy chí cao vô thượng người

Cái gì đó ngẩng đầu đều có thể thấy diễn hóa ra tiểu thế giới, không phải là tán gẫu sao

Ngươi cho rằng là đây là xem phim

"Một đám tên lửa gạt!" Sở Nam một cái vừa mới xuyên qua xuyên việt giả, với cái thế giới này còn không có lòng trung thành, không nhận được thấp giọng nhỏ nước bọt.

Sở Nam nhưng căn bản không biết, cái thế giới này, người người thổ nạp thiên địa linh khí tập võ tu hành, thánh lực đều là cực tốt.

Thanh âm hấn mặc dù nhỏ, lại tất cả rơi vào Ninh Túy Linh trong lỗ tai.

Ninh Túy Linh dừng lại học tập lịch sử, nghiêm nghị quát lên, "Sở Nam ngươi đứng lên, ngươi vừa mới nói cái gì"

Sở Nam đứng lên, nếu nghe được, hấn cũng sẽ không chuẩn bị che giấu, "Không có gì ta chẳng qua là cảm thấy, Thiên Đạo tiểu thuyết võng có vấn đề, ta

hoài nghi có phải hay không một ít hữu tâm nhân bày một cái trò lừa bịp."

Ninh Túy Linh tròn to mắt, nghiêm nghị quát lên, "Ngươi là ý nói Đế Hoàng!"

"Ta cũng không có nói, là ngươi chính mình đoán." Sở Nam cũng không ngốc, chỉ mặt gọi tên nói cái này Thần Văn văn minh đặt móng người, đây chẳng phải là bói móc sao

"Ha ha, trò lừa bịp, vậy ngươi nói với ta thoáng cái, Thiên Đạo tiểu thuyết võng nói đó có vấn đề." Ninh Túy Linh đơn giản là tức giận vô cùng, cái này ở trong ban vẫn luôn thành thật học sinh, hôm nay lại đang trong lớp nói lời như vậy, nếu như truyền đi, chẳng phải là để cho người chê cười, nàng Ninh Túy Linh dạy ra học sinh, không hiểu cảm tạ, không hiểu giáo hóa.

"Không phải nói Thiên Đạo tiểu thuyết võng tiểu thuyết đạt được Thiên Đạo công nhận, liền có thể diễn hóa ra một cái chân thực tiểu thế giới đến, ta thân thể này sống đến bây giờ cũng có mười bảy năm, vì cái gì liền cho tới bây giờ chưa thấy qua bầu trời lúc nào bỏ qua cho điện ảnh, chính là diễn hóa ra chân thực tiểu thế giới. Có lẽ Thiên Đạo tiểu thuyết võng thật đối với chúng ta Nhân Tộc có trợ giúp, nhưng tạo nên cường giả, diễn hóa tiểu thế giới có phải hay không quá tán gẫu điểm."

Sở Nam nói thẳng ra chính mình quan điểm.

Ninh Túy Linh cười lạnh, "Ngươi cũng biết ngươi mới công việc mười bảy năm, ngươi biết muốn sinh ra một quyền bị Thiên Đạo chứng nhận có thể diễn hóa ra chân thực tiểu thế giới tinh phẩm thư tịch, có bao nhiêu khó khăn sao, nó "

Ninh Túy Linh lời mới vừa nói tới chỗ này, nàng thanh âm hơi ngừng.

Phòng học tất cả mọi người ánh mắt, ở nơi này cùng thời khắc đó đều chuyển hướng ngoài cửa sổ.

Bởi vì bầu trời đột nhiên toát ra Thất Thái Hà Quang, ở Hà Quang bên trong, từ từ hiện ra bốn chữ, Đầu, Phá, Thương, Khung.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Diễn hóa ra tiểu thế giới

"Mau nhìn bầu trời rốt cuộc thế nào "

"Đó là cái gì "

"Làm sao sẽ xuất hiện bốn chữ "

"Đầu Phá Thương Khung là ý gì "

"Đây là người nào thả pháo hoa sao "

Rất nhiều học sinh lao ra phòng học, hướng về phía hư không chỉ chỉ trỏ trỏ.

Bọn họ đều là lần đầu tiên thấy như vậy Dị Tượng, trong lúc nhất thời cũng không biết xảy ra cái gì.

Có chút nhớ nhưng đến khả năng nào đó, cũng không dám xác định.

Ninh Túy Linh mặt đầy kích động, "Diễn hóa tiểu thế giới, đây là diễn hóa ra tiểu thế giới. Không đúng, vì cái gì ta trước cho tới bây giờ không có nghe qua Đầu Phá Thương Khung quyền sách này "

"Một quyền sách muốn diễn hóa ra tiểu thế giới hơn nữa xuất hiện ở không trung xuất hiện cảnh tượng kỳ dị như vậy, phải ở hoàn hồn trước trở thành tinh phẩm mới có thể, hoàn hồn hậu tiến nhập tinh phẩm liền không cách nào nữa diễn hóa ra tiểu thế giới. Nếu như quyền sách này nổi danh như vậy mà nói, ta không thể nào chưa từng nghe qua. Chẳng lẽ đây là một quyền sách mới, có thể, có thể sách mới làm sao sẽ diễn hóa "

"Đây thật là diễn hóa tiểu thế giới sao" Ninh Túy Linh biểu tình, lại biến hóa kinh nghi bất định, loại tình huống này chưa bao giờ có xuất hiện qua.

Đường Tử Quân tám kia Lãnh Ngao mặt đẹp, mặt lộ vẻ kinh sợ, ánh mắt ở Sở Nam cùng trên bầu trời bốn chữ hàng đầu cách.

Nàng nhớ lại, Sở Nam lúc trước hỏi qua nàng vấn đề.

Hắn nói qua, hắn viết một quyển kêu « Đẩu Phá Thương Khung » sách, kết quả hơn ba giờ còn không có khảo hạch kết thúc.

Một cái già nua lão già, trôi lơ lửng ở Tây Bắc mặt đất trên, hai tay ở phía sau lưng, ngẩng đầu nhìn trời.

Coi như là đối mặt vô tận hung thú cũng sẽ không lộ vẻ xúc động hắn, lúc này mặt đầy hoảng sợ, tự lẩm bẩm, "Một quyển vừa mới bị khảo hạch sách mới, dĩ nhiên cũng làm trực tiếp bị Thiên Đạo diễn hóa vì tiểu thế giới, đánh vỡ Thiên Đạo tiểu thuyết vòng lịch sử, cái này nếu như bình thường hoàn bản tất nhiên là một quyển tối cao Thần Thư. Nhân Tộc lại xuất hiện một vị tinh phẩm tác giả, đem tới có lẽ còn có thể hiển hóa ra một thiên tài cao thủ."

Một cái bể quan gần trăm năm sơn động, bị oanh nhiên mở ra.

Ngồi xếp bằng người già mở ra hai tròng mắt, "Chuyện gì, ta không phải đã nói, không có kinh thiên động địa đại sự, không nên quấy rầy ta tu hành."

"Lão tổ, cảnh tượng kì dị trong trời đất, có tu hành Thần Thư vừa vận phát hành liền diễn hóa ra tiểu thế giới, đánh vỡ Thiên Đạo tiểu thuyết vòng quy tắc, chúng ta nhân tộc hoặc mang tới đại hưng a "

Xếp chân lão tổ, trong tròng mắt tinh quang lóe lên, đột nhiên đứng lên.

Đạo pháp biến ảo, một bước ngàn dặm, trực tiếp biến mất ở chỗ bế quan, xuất hiện ở trống trải mặt đất, ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Ở Đế Đô hoàng thành, người khoác Hoàng Bào tóc bạc trắng lão già, hắn cũng đi ra, ngẩng đầu nhìn trời.

Ở Nam Hải Chi Tân, nước biển vô tận xông lên mười ngàn thước trời cao, một cái Ngũ Trảo Kim Long trong nháy mắt huyền hóa thành hình, biến thành một cái xinh đẹp thiếu nữ xinh đẹp, năng nhiều hứng thú nhìn chăm chăm bầu trời, "Thú vị, thú vị, Nhân Tộc một quyển sách mới liền bắt đầu diễn hóa tiểu thế giới, đánh vỡ Thiên Đạo tiểu thuyết vòng ghi chép, nhìn đây là một quyển tu hành sách, nếu như là mà nói, vô tận đại lục, lại nếu không quá bình tĩnh."

Ở nơi sâu xa của đại lục, Man Hoang Yêu Thú ngang dọc, lúc này bọn họ đều quý sát hướng một ngọn núi, mà ở tòa kia đứng trên đỉnh núi.

Đứng một người trung niên, hắn nhìn bầu trời, thật lâu không nói.

Không chỉ là những thứ kia đã rất nhiều năm chưa từng xuất hiện Lão Quái Vật,

Thần Văn thế giới, hàng tỉ sinh linh vào giờ khắc này, đồng thời ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Đều tại lặng lẽ đưa mắt nhìn, kia trên bầu trời làm diễn hóa ra tiểu thế giới.

Bọn họ đang lặng lẽ chờ đợi, tiểu thế giới này diễn hóa, muốn nhìn một chút cuối cùng là một cái dạng gì thế giới.

Ta loại cái lau.

Cả thế giới cùng một chỗ xem phim

Kia nữ lão sư xinh đẹp nói lịch sử đều đang là thực sự

Kỹ thuật này cũng quá trâu bò đi.

Sở Nam nhìn giữa bầu trời kia bốn chữ, có thể nói là kinh ngạc đến ngây người.

Vốn tưởng rằng cái gì đó Thiên Đạo tiểu thuyết vòng là một trò lừa bịp, lại không nghĩ tới bây giờ vậy mà thật bắt đầu diễn hóa tiểu thế giới.

"Không phải nói tinh phẩm sách mới có thể diễn hóa sao thế nào ta vừa vận phát hành liền bắt đầu diễn hóa tiểu thế giới "

Sở Nam mặc dù cảm thấy có chút kỳ quái.

Bất quá cũng rất nhanh những thứ này ý niệm kỳ quái liền biến mất, bởi vì trên bầu trời bốn chữ lớn, bắt đầu từ từ tiêu tan, ở trên bầu trời, bắt đầu xuất hiện hình bóng nặng nề bóng người.

Ngay sau đó, những bóng người kia càng ngày càng rõ ràng.

So Sở Nam đoán qua bất kỳ một bộ phim đều phải rõ ràng.

Người có thể tương đương ngẩng đầu ở trên bầu trời, trên bầu trời đang để đại diện ảnh sao

Chỉ thấy ở trên tấm hình, xuất hiện năm chữ, Ôc Thần thành Tiêu gia!

Một người trung niên, đứng ở trên đài cao, to lớn ma thạch trước.

Mà ở chung quanh hắn, là vô số thiếu niên.

Trung niên nhân kia hô, "Tiêu Diễm!"

Một cái thanh tú thiếu niên, từ trong đám người đi ra, từng bước một đi lên đài cao.

Tay hắn đề ở ma thạch bên trên, chỉ thấy ma thạch tung tóe ra năm chữ, Đấu Chi Lực tam đoạn!

Mặc dù trung niên nhân kia lãnh đạm đưa cái này kêu Tiêu Diễm thành tích khảo nghiệm gọi ra, phía dưới thiếu niên, bắt đầu cười trên nỗi đau của người khác tiếng nghị luận.

Từ kia trong tiếng nghị luận, có thể phán đoán cho ra, khảo thí đi ra cái thành tích này rất kém cỏi.

Thiếu niên này ở ba năm trước đây, là gần xa nổi tiếng thiên tài.

"Cái này thật đúng là là diễn hóa ra, trong tiểu thuyết thế giới a."

Nhìn đến đây, Sở Nam đã chắc chắn, trên bầu trời làm diễn hóa đi ra, chính là quyền sách kia.

Sở Nam ánh mắt, rơi vào chung quanh đồng học trên người.

Chỉ thấy mọi người, đều tại không chớp mắt nhìn chăm chăm bầu trời.

Có không ít đều siết chặt tay, có vẫn còn ở lẩm bẩm nói nhỏ.

"Người có bản lĩnh môn ba năm trước đây nghị luận Tiêu Diễm a!"

"Vô si, vô si a!"

Bọn họ trong nháy mắt, liền đem chính mình đưa vào Tiêu Diễm nhân vật.

Ngay cả trong trẻo nhưng lạnh lùng vô cùng Đường Tử Quân, lúc này thân thể cũng đang khẽ run.

Mỗi người đều có thung lũng thời điểm, một màn này trải qua đều giống như đã từng quen biết.

Ở thành công là tất cả mọi người đều đối với người hữu hảo đều là người bằng hữu, nhưng khi người thất bại lúc đứng ở bên cạnh người người còn có ai

Những thứ kia đã từng ngưỡng mộ người người, có lẽ ngay tại phía sau cười trên nỗi đau của người khác.

"Quyền tiểu thuyết này, ở cái thế giới này, vẫn có thể đưa tới mọi người cộng hưởng a."

Sở Nam tâm lý than thở, càng đối với tương lai mình tràn đầy lòng tin.

Ở trong đầu mình, có vô số tiểu thuyết, vô số nội dung cốt truyện.

Coi như là tự mình tiến tới viết, hắn cũng tự tin có thể ở cái thế giới này đặt chân, đi ra một cái Thành Thánh Chi Lộ.

Trên bầu trời tiểu thế giới tiếp tục diễn hóa.

Từng cái nhân vật ra sân, chờ đến cái kia mỹ lệ nhẹ hay thiếu nữ đề ở trắc nghiệm ma thạch, ngay cả trung niên nhân kia đều sợ hãi than, nàng lấy thiên tài thiếu nữ xinh đẹp tư thái xuất hiện, nàng phẩy một cái cười một tiếng càng làm cho vô số nam sinh kêu lên.

"A, ta nhìn thấy ta tình nhân trong mộng."

"Đây chính là ta muốn tìm bạn gái."

"Ta phát hiện, ta đã vừa thấy đã yêu, nhưng là vì cái gì nàng là trong tiểu thuyết diễn hóa ra nhân vật, ta nhất định chỉ có thể nhìn xa xa."

"Vào lúc này, cô gái này còn có thể nhớ Tiêu Diễm, tốt như vậy nữ hài lão thiên có thể hay không cũng ban cho ta một cái "

"Đột nhiên phát hiện, kỳ thực Tiêu Diễm cũng không phải như vậy bị kịch, ít nhất còn có một cái Huân Nhi, vào lúc này, nguyện ý bồi ở bên cạnh hắn, tin tưởng hắn!"

Sở Nam nhìn bầu trời lúc, cổ đều có chút cứng.

Cái này vô luận là hình ảnh, vẫn là nhân vật, cũng đều so phim truyền hình muốn trông tốt nhiều.

Tiểu thuyết vẫn còn ở diễn hóa, nội dung cốt truyện một chút xiu đầy tới.

Cái kia nguyên ý ở người nhân sinh thung lũng lúc, cùng người cùng đi qua mới là tốt nhất.

Huống chỉ đây là một thiên tài thiếu nữ xinh đẹp, đây có thể nói là mỗi một thiếu niên lúc còn trẻ đều làm qua mộng.

Loại kịch tình này, hoàn toàn dẫn hóa những thứ này cùng lứa các thiếu niên tâm.

Sở Nam mệnh đưa mắt nhìn bầu trời, Thần Văn văn minh tao niên môn, bắt đầu tiếp nhận tiểu thuyết Internet lễ rửa tội đi.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nhiệt huyết sôi trào

Chỉ chẳng qua là trải nghiệm tu vi một chương này, liền hoàn toàn hấp dẫn lấy những thứ này cao trung các thiếu niên.

Bọn họ vì Tiêu Diễm tu luyện Đấu Chi Lực vô duyên vô cớ biến mất lo lắng, lại vì Tiêu Diễm còn có một cái không rời không bỏ thanh mai trúc mã mà cao hứng, hâm mộ.

Rất nhanh, tông môn khách tới, một cái cùng Tiêu Diễm có hôn ước vị hôn thê xuất hiện.

"Oa, Tiêu Diễm vị hôn thê rất đẹp a."

"Lần này Tiêu Diễm nên quật khởi đi, có tông môn hậu trường "

"Nhất định là, vị hôn thê là tôi bảo vệ Tiêu Diễm."

"Oa, tuyệt đối là."

Không ít đồng học, vừa nhìn, một bên kích động tự lâm bẩm.

Bảo vệ Tiêu Diễm

Sở Nam đều nghe vui.

Loại này ở tiểu thuyết Internet bên trong, đứng đầy đường nội dung cốt truyện.

Ở chỗ này, vậy mà không có mấy người đoán ra kết quả.

"Từ hôn."

"Nữ nhân này lại muốn từ hôn."

"Đây không phải là bỏ đá xuống giếng sao tại sao có thể có thứ người như vậy."

"Thế hệ trước quyết định hôn ước, làm sao có thể nói lui liền lui."

"Đáng ghét, thua thiệt ta mới vừa rồi còn cảm thấy nàng dài xinh đẹp."

Từng cái thiếu niên, trừng muốn rách cả mí mắt, phảng phất bọn họ bị từ hôn một dạng.

"Đáng thương Tiêu Diễm " Có chút nữ sinh vành mắt đều đỏ, "Tại sao có thể có loại này nữ hài."

"Không phải đâu phản ứng lớn như vậy" Sở Nam có chút kinh ngạc, mặc dù hắn biết rõ đoạn này cừu hận Rabbi tốt hơn, nhưng là những bạn học này cũng quá kích động đi.

Trong đầu, một đoạn trí nhớ để cho Sở Nam nghĩ thông suốt nguyên nhân.

Thần Văn văn minh thế giới Nhân Tộc, ở ngàn vạn năm đến, đoàn kết cùng một chỗ, đối kháng Yêu Thú, mới có thể ở nơi này không biết bờ bến trên đại lục miễn cưỡng sinh tồn.

Đoàn kết hợp tác, đang chiến đấu đem sau lưng giao cho đối phương, những tư tưởng này, đều là bị từ nhỏ quán thấm ở những người tuổi trẻ này trong lòng.

Còn ở cao trung bọn họ tư tưởng còn không có thành hình, bị những thứ này quán thấm tư tưởng chiếm cứ, xa không có nghĩ qua, sẽ có loại phản bội này.

"Cái thế giới này thiếu niên, thuần khiết vô cùng "

Thật đúng là một cái thú vị thế giới.

"Nói thật hay."

"Không hổ là chúng ta nhân vật chính."

"Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, chớ khinh thiếu niên nghèo."

Đang nhớ lại Sở Nam, bị chung quanh động tĩnh cho giật mình tỉnh lại.

Chỉ nghe được, không ít người đều kích động kêu.

Tất cả đều là bị Tiêu Diễm một phen kích thích nhiệt huyết.

Mỗi một người đều miệng to thở hổn hển, cũng có thể nghe được không ít người tim đập âm thanh.

"Mẹ kiếp, có cần hay không điên cuồng như vậy."

Sở Nam lần nữa ngưng mắt nhìn trên bầu trời đại điện ảnh.

Ba chục ngàn chữ nội dung cốt truyện, cũng kết thúc.

Ba năm ước chiến.

Tiêu Diễm sạch sẽ gọn gàng, Huyết Thụ bỏ vợ, đưa cái này kiều căng thô bạo, trong mắt không người tông môn thiếu nữ, đuổi ra Tiêu gia.

Trên bầu trời làm diễn hóa ra tiểu thế giới, chậm rãi trở thành nhạt.

Cuối cùng lại hiện ra mấy chữ.

Tác giả: Đại Thánh.

"A, tại sao không có "

"Phía sau đây "

"Cái này kết thúc."

"Không phải đâu, cái này không có."

Tất cả mọi người còn tròn to mắt, nhìn hư không.

Tựa hồ muốn nhìn một chút, có phải hay không sẽ còn tiếp tục diễn hóa.

"Không cần chờ, quyển tiểu thuyết này hôm nay vừa mới khảo hạch đăng lên tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, chỉ có ba chục ngàn chữ, Đại Thánh cũng là một cái tân tác giả."

Ninh Túy Linh thanh âm rơi vào mọi người trong lỗ tai, nàng đã tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng đi xem.

Nàng không có đoán sai, đây chính là một quyển sách mới.

Sách mới vừa mới lên truyền liền diễn hóa tiểu thế giới, không cần đọc giả công nhận, liền bị Thiên Đạo nhận định là tinh phẩm, không trách sẽ xuất sắc như vậy.

"Ta đi, thật là sách mới, chỉ có ba chương, không trách ta cho tới bây giờ chưa nhìn thấy qua."

"Ta liền nói xuất sắc như vậy tiểu thuyết, ta thế nào lại không biết,

Nguyên lai là sách mới."

"Tại sao có thể như vậy ở chúng ta học Thiên Đạo tiểu thuyết võng ghi chép bên trong, tiểu thuyết đều là đến hậu kỳ, sắp kết thúc mới có thể trở thành tinh phẩm, diễn hóa tiểu thế giới sao "

"Cái này không hợp với lẽ thường a!"

"Ninh lão sư kết quả này là chuyện gì xảy ra mới vừa lên truyền thư cũng có thể diễn hóa tiểu thế giới, trở thành tinh phẩm "

Thiên Đạo tiểu thuyết võng là nhân tộc lập tộc Thần Văn thế giới căn bản.

Mỗi một người tộc đang tu luyện đồng thời, đều mong đợi có thể trở thành một tên Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả.

Đối với Thiên Đạo tiểu thuyết võng ghi chép cùng quy tắc, đều là nghe nhiều nên quen.

Hiện tại quyển này « Đấu Phá Thương Khung », như thế đột ngột diễn hóa, để cho những học sinh này có chút không hiểu.

"Bên ngoài quá loạn, trước vào phòng học, ta giải thích nữa."

Phóng tầm mắt nhìn tới, tất cả đều là người, đầu đầu cũng có tiếng người huyên náo, hò hét loạn lên.

Mỗi một người đều kích động đỏ mặt tía tai.

Ninh Túy Linh đi trước vào phòng học.

Toàn bộ đồng học, đều đuổi theo sau đi qua.

Rất nhanh, cũng đều dựa theo nguyên lai vị trí ngồi xong.

Ninh Túy Linh biểu tình trịnh trọng, liền phảng phất đang nói một món thần thánh chuyện bên trên.

"Nếu như ta đoán không lầm, quyển sách này quá đặc sắc, chẳng qua là ba chục ngàn chữ khảo hạch, liền bị Thiên Đạo nhận định là tinh phẩm, diễn hóa ra tiểu thế giới, đánh vỡ Thiên Đạo tiểu thuyết võng ghi chép cùng quy tắc. Nếu là có thể thành công hoàn bốn, quyển sách này thành tựu, vô cùng có thể trở thành tối cao Thần Thư."

Ninh Túy Linh đem trong lòng mình ý tưởng nói ra.

Hiện trường một mảnh xôn xao.

"Lợi hại như vậy."

"Đừng, đừng, quyển tiểu thuyết này xem ta cũng sắp kích động chết, ta cho tới bây giờ không có nhiệt huyết như thế sôi trào qua, tốt mong đợi tiếp theo Tiêu Diễm quật khởi, ba năm sau hẳn có thể không có thể đánh được cái kia vị hôn thê "

"Người mới tác giả Đại Thánh, Đại Thánh! Từ nay về sau, hẳn chính là ta thần tượng."

"Nguyên lai là như vậy, không trách."

"Nếu là quyển sách này là ta viết, thật là tốt biết bao."

"Ta nghĩ biết rõ, Đại Thánh là người ra sao vậy, hẳn bao lớn "

Ninh Túy Linh đúng lúc bắt đầu khích lệ tinh thần, "Các bạn học, người mới tác giả Đại Thánh cho chúng ta giới thiệu một cái tấm gương, hẳn hôm nay, chính là các người tương lai. Tất cả mọi người thấy, diễn hóa ra tiểu thế giới, cỡ nào đặc sắc, nhìn một chút Tiêu Diễm tu luyện Đấu Chi Lực không ngừng biến mất, vẫn còn đang cố gắng, thành công là cho có chuẩn bị người, trọng yếu nhất là, các người cũng còn tuổi trẻ."

"Ninh lão sư nói tốt."

"Đừng nhìn ta môn nay trời còn chưa có thông qua Thiên Đạo tiểu thuyết võng khảo hạch, nhưng đây chỉ là tạm thời, chúng ta còn trẻ đây chính là tư bản."

Từng cái thiếu niên, đều bị Ninh Túy Linh một phen, cho khuyến khích kích động không thôi.

Ở cộng thêm vừa mới Tiêu Điểm biểu hiện, để cho bọn họ nhiệt huyết chưa tiêu.

Để cho toàn bộ đồng học, đều tin tâm tràn đầy, mong đợi cái này trở thành cái kế tiếp Đại Thánh.

"Nữ nhân này thật đúng là biết ăn nói a." Sở Nam có chút buồn cười lắc đầu một cái.

Ninh Túy Linh đối với (đúng) mọi người phản ứng rất hài lòng, vốn là nàng không muốn nhắc lại mới vừa rồi Sở Nam nói sự tình.

Cái tuổi này thiếu niên lòng tự ái đều là rất mạnh.

Nhưng là lúc này nàng lại phát hiện, cái kia không biết tốt xấu gia hỏa, vậy mà lộ ra buồn cười biểu tình, còn không ngừng lắc đầu.

Thật là đáng ghét cực kỳ, một chút giác ngộ cũng không có sao

Ninh Túy Linh quyết định phải thật tốt gỡ tiểu tử này một phen, nhớ hôm nay sự tình.

"Sở Nam trước ngươi còn nói Thiên Đạo tiểu thuyết võng là trò lừa bịp, không cách nào diễn hóa tiểu thế giới, bây giờ thấy đi, một quyển sách mới vừa vận khảo hạch thông qua, liền diễn hóa ra tiểu thế giới, ngươi bây giờ có cảm tưởng gì."

Đây là cái gì

Đánh mặt

Hon nữa còn là bị ta đăng lên tiểu thuyết cho đánh mặt.

Sở Nam lúc này mới nhớ tới, lúc trước với cô giáo xinh đẹp này còn có tranh chấp.

Sở Nam càng là không nói gì lắc đầu một cái, "Ta thu hồi mới vừa rồi mà nói, cái này Thiên Đạo tiểu thuyết võng thực sự có thể đủ diễn hóa tiểu thế giới.

Sở Nam lắc đầu rơi vào ánh mắt của nàng bên trong, càng là hồ đồ ngu xuẩn biểu hiện, "Vậy ngươi tại sao còn muốn lắc đầu, thấy thế nào không tưởng như vậy quyển sách "

"Ta chỉ là có chút không nghĩ tới, kỳ thực quyển này « Đấu Phá Thương Khung » "

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Âm sát trọng điểm

"Ô ô "

Sở Nam lời vừa nói ra được phân nửa, miệng đột nhiên liền bị một cái lạnh như băng tay cho che, phía sau mà nói biến thành tiếng ô ô.

Tình huống gì

Ở trong ban cũng có thể bị tập kích

Sở Nam có chút không rõ vì sao, theo bản năng liền muốn phản kháng.

Hắn chỉ cảm thấy cổ tay cũng là chột lạnh, đem hắn hướng ra phía ngoài túm đi.

Đồng thời một cái thanh âm trong trẻo lạnh lùng, rơi vào Sở Nam trong lỗ tai, "Theo ta ra ngoài."

"Ninh lão sư chúng ta có một số việc, trước phải đi ra ngoài."

"Ô ô (ngươi làm cái gì) "

Sở Nam lúc này mới phát hiện, bùng bít chính mình miệng, chính là bên cạnh vị kia lạnh như băng cô gái thiên tài Đường Từ Quân.

Trong bụng mặc dù kỳ quái, nhưng cũng không có tiếp tục phản kháng.

Mặc cho vị này Đường Từ Quân cho trực tiếp kéo cổ tay, chạy ra phòng học.

Bên trong phòng học, một mảnh xôn xao.

"Ngọa tào, tình huống gì."

"A, ta không thể tin được mắt ta, ta thấy cái gì "

"Mới vừa rồi Đường Từ Quân là kéo Sở Nam tay chạy ra ngoài "

"Có lầm hay không, nàng còn để cho Sở Nam hôn nàng tay hai người này lúc nào đã có loại quan hệ này."

"A, ta tình nhân trong mộng kia."

"Sở Nam ta muốn chém chết ngươi."

Vừa mới còn nhiệt huyết sôi trào phòng học, trong nháy mắt hỏa phong đột biến.

Toàn bộ đồng học, đều trợn to mắt, khó tin nhìn một màn này.

Ngay cả giảng đài Ninh Túy Linh, cũng há hốc mồm không nói ra lời.

Phòng học bên ngoài rất nhiều khác (đùng) lớp học đồng học vẫn đắm chìm « Đấu Phá Thương Khung » làm diễn hóa ra tiểu thế giới sôi trào bên trong, cũng đang thảo luận nội dung cốt truyện cùng người tác giả kia Đại Thánh, đang lúc này, Đường Từ Quân kéo Sở Nam từ trong bọn họ, căn bản không hề che giấu tiến lên.

"Mẹ nhà nó, vậy, vậy, đó là Đường Từ Quân "

"Bị nàng ôm người nam sinh kia là ai "

"Không phải đâu "

"Nữ thần không muốn a, tại sao sẽ như vậy."

"A, lòng ta bể."

Cuối cùng, Đường Từ Quân kéo Sở Nam chạy vào rừng cây nhỏ.

Toàn bộ thấy như vậy một màn người, đều kinh ngạc đến ngây người.

Phải biết trường học mảnh này rừng cây nhỏ, rất hiếm vết người.

Là tình nhân nói yêu thương, đi sâu vào giao lưu địa phương tốt.

Đường Từ Quân gấp gấp như vậy đem một người đàn ông sinh cho kéo vào đi, khó tránh khỏi sẽ để cho không ít người khác biệt ý tưởng.

"Hô, hô!" Sở Nam bóp cái này eo, miệng to thở hổn hển, "Ta, ta, thiếu chút nữa bị ngươi chết ngộp, Đường Từ Quân ngươi làm cái gì."

"Dẫn ta tới chỗ này." Sở Nam khắp nơi nhìn một cái, cũng thấy rõ ràng nơi này địa hình, trong nháy mắt liền nghĩ đến không thích hợp thiếu nữ đồ vật, chẳng lẽ thân thể này nguyên chủ nhân, với tên thiên tài này thiếu nữ, còn có một loại đặc thù nào đó quan hệ

Không đúng, thế nào một chút ấn tượng cũng không có

Đường Từ Quân kia lạnh như băng khuôn mặt không có gì thay đổi, "Sở Nam trước ngươi nói quyền kia « Đấu Phá Thương Khung » là ngươi viết "

Sở Nam cũng nhìn ra, vị này Đường Từ Quân không phải là kéo tự mình tiến tới làm, tưởng tượng loại chuyện đó.

Hai người trước, hẳn không có cảm tình gì gút mắc.

Sở Nam lúc này mới thở ra một hơi dài, thấp giọng lầm bầm nói, "May theo ta nghĩ (muốn) không giống nhau, bằng không ta còn không được bị phiến chết."

Có như vậy một cái lạnh cùng một khối băng một dạng bạn gái, vậy sau này nên xử lý như thế nào

Cũng không thể trực tiếp chia tay đi.

Đường Tử Quân nghe được Sở Nam tiếng nói nhỏ, mặt đều đen.

Sở Nam cũng chú ý tới Đường Tử Quân biểu tình biến hóa, bất quá hấn căn bản không để ý.

Cũng không phải là bạn gái của ta, khí liền khí đi đi.

"Đương nhiên là, nguyên lai người kéo ta đi ra ngoài là làm cho này sự kiện a, có phải hay không cảm thấy ta hiện tại đặc biệt trâu bò, muốn bái ta làm thầy dạy người sáng tác "

Sở Nam ánh mắt ở Đường Tử Quân trên người đánh giá, "Ừ, dài cũng không tệ lắm, bất quá cả ngày lạnh như băng ngay cả một nụ cười cũng không có, thu người làm đồ đệ sẽ không còn muốn bị người khí đi.

Muốn theo ta học sáng tác, đầu tiên đây người phải sửa đổi một chút tính khí, ít nhất phải biết cười đi."

"Đến, đến, trước cho tiểu gia cười một cái nhìn một chút, nếu là cười được, nói không chừng ta sẽ nhận lấy người tên đồ đệ này."

Thấy nhà này cột nhà, nói năng tùy tiện bộ dáng.

Đây thật là viết ra « Đấu Phá Thương Khung » tác giả sao

Nhưng là nghĩ đến trước, Sở Nam hỏi mình vấn đề.

Ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng không có khảo hạch trước, là hấn biết, hơn nữa hiện tại thừa nhận, hấn không sai.

Một quyển sáng lập Thiên Đạo tiểu thuyết võng chưa bao giờ có ghi chép sách, lại là xuất từ như vậy một người thiếu niên tay.

Cột nhà, tự cao tự đại, ghé tởm hơn lại còn làm cho mình cho hấn cười một cái nhìn một chút.

Người như thế, làm sao có thể viết ra như vậy sách tới.

Đường Tử Quân có chút nhớ nhưng không thông, chẳng lẽ cái này Sở Nam kỳ thực với « Đấu Phá Thương Khung » bên trong Tiêu Điểm một dạng, kỳ thực đã từng là một cái thiên tài siêu cấp, chẳng qua là hiện tại miễn nhiên chứng vậy, sau đó bị vị hôn thê từ hôn.

Cố sự bắt nguồn ở sinh hoạt, hơn nữa một ít khoa trương thành phần, nghĩ đến hấn là không sai.

Loại sĩ nhục này, để cho hấn chỉ có thể ra vẻ dễ dàng, giả bộ mất mặt mũi đáng vẻ, để che giấu trong lòng tích tụ.

Hấn cho tới nay, bỏ bao công sức, đem cá nhân liên trải qua dung nhập vào tiểu thuyết sáng tác bên trong, nhất mình kinh nhân.

Cứ như vậy, liền đều nói đến thông.

Đường Tử Quân kia lạnh lẽo ánh mắt thoáng hoà hợp đi xuống, tự nhiên thanh thanh âm đều không tỏ ra lạnh như vậy, "Sở Nam ta biết người từ thiên tài luân lạc là người bình thường cỡ nào không dễ dàng."

Sở Nam mộng bức!

Ta từ thiên tài luân lạc là người bình thường, tình huống gì

Thật giống như không có đoạn này trí nhớ a

"Hiện tại người sách sáng lập Thiên Đạo tiểu thuyết võng chưa bao giờ có ghi chép, ta biết người muốn chiêu cáo thiên hạ, để cho từng tại phía sau cười nhạo qua người biết đến, người chính là thiên tài. Nhưng Sở Nam người phải biết, đây là một quyển có thể trở thành tối cao Thần Thư tu hành tiểu thuyết, mà còn không đặc biệt loại hình, sách đã diễn hóa ra tiểu thế giới, bên trong có vô số Kỳ Trân Dị Bảo có thể hồi đoái. Yêu Tộc sẽ không bỏ qua cho người, người phải tiếp tục ẩn nhẫn, che giấu mình thân phận, ngay cả mình thân mật nhất người cũng không thể nói, cho đến có một ngày người thực lực bản thân cũng lớn lên."

"Sở Nam nói đến thế thôi, ta sẽ thay người giữ gìn điều bí mật này." Đường Tử Quân nói xong xoay người hướng rừng cây nhỏ đi ra ngoài.

Sở Nam minh bạch, Yêu Tộc bọn họ sẽ không để mặc cho như vậy một quyển tu hành loại tinh phẩm tiểu thuyết bị hoàn chỉnh viết ra, cũng sẽ không để mặc cho một cái có thể trở thành tinh phẩm tác giả trưởng thành, bọn họ cũng có tất cả thế lực lớn nhỏ, ở trong nhân tộc cũng có bọn họ thế lực ẩn núp đi vào, ám sát Nhân Tộc có thiên phú tác giả, nhất là nhiều chút tu hành loại tiểu thuyết tác giả.

Cái này gần ngàn năm qua, có thiên phú tác giả bị ám sát sự tình, cũng không hiếm thấy.

Mình có thể nói là, những yêu tộc kia, sau đó phải ám sát trọng điểm.

Tò rõ thân phận của mình, đó chính là rõ ràng nói cho những yêu tộc kia, ta ở chỗ này, mau chạy tới giết ta a.

Đây chỉ có hai cái kết quả.

Đầu tiên là bị nhân tộc thế lực bảo vệ, đang không có thật sự lớn lên lúc, không thể nào có tự do!

Thứ 2 nhất định phải chết!

"Ta đi, may không nói ra đi. Thế giới này nguy hiểm như vậy, có nhiều như vậy tiểu thuyết có thể chép, sớm biết sẽ không vội vã viết tiểu thuyết huyền ảo. Chờ một hồi có thời gian, vội vàng đem trong đầu trí nhớ tất cả tiêu hóa hết, cái này Thần Văn văn minh, cũng không giống như tưởng tượng như vậy an toàn."

Sở Nam theo bản năng nhìn một cái Đường Tử Quân bóng lưng, cô nàng này giúp mình, hẳn vẫn tính là có thể tin đi.

Bất quá nàng trước những lời đó, là ý gì

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Rung động

Nghĩ đến Đường Tử Quân mới vừa rồi mà nói, còn có kia mang theo thương hại ánh mắt.

Sở Nam rất nhanh thì suy nghĩ ra.

Làm nửa ngày, nàng cho là kia tiểu thuyết là ta trải qua.

Cô gái này trí tưởng tượng thật đúng là phong phú.

Sở Nam cũng là say, đuổi sát theo đi, ngộ ý cảm ơn, "Đường Tử Quân đa tạ người ngăn ta lại."

Đường Tử Quân lại khôi phục như cũ đáng vẻ, lạnh cùng một khối băng một dạng, căn bản không để ý đến hắn.

Cái này tính cách gì a, Sở Nam cũng không có tiếp tục bị đuổi mà mắc cở.

Hai người một trước một sau, trở lại phòng học.

Ninh Túy Linh thấy hai người sau khi đi vào, cũng không có nói gì, tựa hồ đã quên mới vừa rồi sự tình.

Tiếp tục nói nàng Thần Văn văn minh lịch sử.

Sở Nam ngược lại chuyên tâm nghe, hẳn phải mau sớm thích ứng giải hòa cái thế giới này.

Rất nhanh, tan lớp.

Sở Nam đứng lên, trực tiếp đi ra phòng học.

Còn chưa đi ra bao xa, phía sau liền truyền tới một thanh âm, "Xử Nam "

Chỉ thấy một tên mập từ phía sau xông lại.

Sở Nam lập tức cảm giác một vòng quen thuộc cùng thân thiết cảm giác, trong đầu đồng thời toát ra một cái tên đến, Chu Sơn đến từ Tây Bắc mặt đất,

chính hần một thân thể nguyên chủ nhân hồ bằng cầu hữu.

Ở Thiên đạo (nói) trong diễn đàn id kêu Tây Bắc Tráng Hán, cũng chính là trước thúc giục chính mình nhanh tới đây lên lớp người.

"Chu Bàn Tử ngơoi cảm miệng cho ta, ta gọi là Sở Nam không gọi Xử Nam "

Sở Nam theo bản năng trở về đạo (nói), đây là thân thể vốn là có phản ứng.

"Không phải là đều giống nhau a." Chu Bàn Tử không hề để tâm Sở Nam tiếng hô, hiển nhiên chuyện này đã không phải là lần một lần hai, " Mẹ kiếp, Xử Nam nhanh nói cho ta nghe một chút đi, ngơoi với Đường Tử Quân là lúc nào làm cùng một chỗ, ta vậy mà cũng không biết."

"Ngơoi là thật là to gan, Đường Tử Quân cũng dám đụng, không hổ là huynh đệ của ta."

"Ta theo nàng không có quan hệ gì." Sở Nam đạo (nói).

"Còn trang đây, nàng đều cho ngơoi hôn nàng tay, còn kéo ngơoi đi ra ngoài, thật là cho huynh đệ tranh sĩ diện a, ngơoi rốt cuộc là cảm dỗ nàng "

Sở Nam lười để ý mập mạp này, chuẩn bị nhanh đi về đem trong đầu tin tức tất cả tiêu hóa hết.

Ít nhất cũng phải đem cá nhân bối cảnh, còn có chính mình lúc trước bằng hữu, những tin tức này trước giải xong.

Nhưng là mập mạp này, không chút nào loại này giác ngộ.

Hần chính là một nói nhiều, thấy Sở Nam không lên tiếng, lại thao thao bất tuyệt nhắc tới, "Ồ kìa, ngơoi không biết, đem ngơoi làm được Đường Tử Quân lôi đi lúc, chúng ta trong phòng học vỡ tổ, rất có năm đó ta ở Tây Bắc mặt đất phong thái, năm đó a ta "

Mập mạp này lại bắt đầu nói đến, hần năm đó chuyện tình yêu.

Sở Nam thật là đầu đều lớn hơn, vì cái gì trước chân sẽ có như vậy kỳ lạ một người bạn.

Ồ, những thứ kia đều là đồ chơi gì

Sở Nam hai mắt trực tiếp xem thẳng.

Hần từ trước tới nay chưa từng gặp qua như vậy cảnh tượng.

Chỉ thấy tại nơi xa xa là một tòa khoảng chừng cao mười, hai mươi mét rộng khoảng chừng mấy trăm mét to lớn gia đình sống bằng lầu trượng kiến trúc, ở ánh mặt trời chiếu xuống, lộ ra một vẻ vàng sáng.

Đó cũng không phải để cho Sở Nam kinh ngạc địa phương.

Thật sự để cho Sở Nam kinh sợ là đồ bên trong.

Lông giống như mây mù một dạng phiêu miểu, đỉnh đầu sừng dài Thụy Thú, liền cùng trong truyền thuyết Kỳ Lân tương tự, nó bị buộc ở một cây Long Vĩ trên cây cột.

Mang theo cánh, màu đỏ miệng dài Tiên Hạc.

Một chiếc tòa ra ánh sáng lung linh, còn mang theo ống pháo bộ dáng đồ vật, bức Sở Nam thấy qua bất kỳ một chiếc khái niệm xe hơi còn muốn rực rỡ tươi đẹp Liệt Hỏa Chiến Xa.

Bốn con bề ngoài ngăm đen sáng lên, cái đuôi giữa theo Hỏa Mã, trên người là giấy cương ở bọn họ phía sau là một chiếc phong cách cổ xưa bốn bánh xe.

Còn có vô số trường kỳ khuôn mẫu quái dạng đồ vật, rất nhiều Sở Nam căn bản không phân biệt được là cái gì.

Lúc này một cái vòng tròn bộ dáng đồ vật, chột vang lên, lơ lửng giữa không trung, chung quanh là năm màu vàng sáng, bất ngờ giống như là trong truyền thuyết đĩa bay.

"Ta đi, những thứ này đều là cái đồ chơi."

"Khoa học kỹ thuật thế giới đồ vật,

Làm sao sẽ cùng Huyền Huyền thế giới Thần Thú xuất hiện ở cùng một chỗ."

Vừa mới vẫn còn ở thao thao bất tuyệt mập mạp, thấy Sở Nam ngốc ở đó lăm bằm nói nhỏ.

Hần nghi hoặc theo Sở Nam phương hướng nhìn lại, tức giận nói, " Mẹ kiếp, Xử Nam ngơoi làm cái gì, với không có từng va chạm xã hội lũ nhà quê một

dạng, đó không phải là đĩa bay à. Cách Lâm Tư Đặc trong tiểu thuyết tốc độ nhanh nhất phương tiện giao thông, có thể ngày đi một vạn dặm, bắt quá còn cần điều khiển, hệ số an toàn không cao, nguy hiểm phải chết, trừ đáng đáp đẹp mắt, một chút dùng không có, vạn nhất bị người công kích, bên trong cabin không kịp đi ra, đĩa hủy người mất. : "

"Vẫn là cái kia Tiên Hạc tốt hơn, đây chính là Trác Nhĩ công ty sản phẩm, xuất từ tác giả Trác Nhĩ tiểu thuyết « ta tu hành kiếp sống », kia Tiên Hạc có thể biết trước sắp đến nguy hiểm, ở trong quá trình bay, nó sẽ tránh né."

"Cái kia Liệt Hóa Chiến Xa, thì càng Tm dùng bút thái quá, tuy nói cũng là Trác Nhĩ công ty xuất phẩm, bắt quá chính là từ một quyền không thể nào nổi danh tiểu thuyết hình như là kêu cái gì « ta trong ảo tưởng quốc gia » không đúng, thật giống như « ta ảo tưởng kiếp sống » cũng không đúng, ngược lại không thể nào nổi danh. Nói kêu chiến xa, liền bay cũng sẽ không, giới ạ chỉ có thể ở trên đất bằng chạy một chút "

"Ta, ĐxxCM đó là" mập mập đang nói, hần đột nhiên chỉ trước mặt kêu, "Lại có Thần Văn La Mã xe ngựa, mẹ kiếp, đây là người nào có tiền như vậy, liền cái này đều mua nổi. Đây chính là thần cấp tác giả La Tiêu tiểu thuyết « Đế Vương Hoàng Triều » trong tiểu thuyết phương tiện giao thông, trên thị trường không có, căn bản là không có cách dùng Kim Tệ mua, ít nhất phải trăm vạn tác giả điểm tích lũy mới có thể mua được, quá xa xỉ."

Sở Nam giờ khắc này cũng đã minh bạch, những vật phẩm này, đều là từ trong tiểu thuyết được tác giả hời đoái đi ra, sau đó tiêu thụ ra đi.

Liên tiếp tin tức, xuất hiện ở Sở Nam trong đầu.

Ở cái thế giới này, đạt được Thiên Đạo công nhận tinh phẩm tiểu thuyết có thể sáng tạo tối cao tài phú.

Những thứ kia từ tinh phẩm trong tiểu thuyết, được tác giả hời đoái đi ra vật phẩm, rất nhiều đều là có giá trị không nhỏ.

Nơi này có bán khoa học kỹ thuật sản phẩm công ty, có bán Thần Khí công ty, cũng có bán đan dược công ty, còn có bán thần sủng công ty.

Mỗi một cái công ty phía sau, đều có một cái hoặc là mấy cái cường đại tác giả chống đỡ.

Bọn họ liên tục không ngừng vì công ty cung cấp từ Tiểu Thuyết Thế Giới hời đoái sản phẩm, tiêu hướng toàn bộ Thần Văn thế giới.

Những thứ này phương tiện giao thông, chính là trong tiểu thuyết vật phẩm.

"Thì ra là như vậy." Sở Nam tâm thần rung động, cái thế giới này so với chính mình tưởng tượng bên trong phức tạp hơn nhiều.

Căn bản không phải một cái đơn giản tu luyện thế giới.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Không có đổi mới

Có thể viết ra tinh phẩm tiểu thuyết tác giả, sẽ có được tối cao tài nguyên.

Lúc này chiếc kia được Chu Bàn Tử gọi là Thần Văn La Mã xe ngựa phương tiện giao thông.

Bắt đầu toát ra từng vòng đường vân, cực kỳ phức tạp, thần bí khó lường, giống như là từ viễn cổ truyền thừa mà văn kiện đến chữ.

Không khí chung quanh, dường như một vòng rung động.

Sau đó chậm rãi trở thành nhạt, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

"Thấy không, thấy không, liền cùng « Đế Vương Hoàng Triều » trong tiểu thuyết một dạng, xe này có qua lại không gian năng lực, một lần có thể nhảy đến ba nghìn dặm bên trong bất kỳ địa phương nào" Chu Bàn Tử vừa kích động lại tiếc cho, "Ai, chỉ tiếc không nhìn thấy là ai xe, quá xa xỉ."

"Mấy triệu tác giả điểm tích lũy, rất nhiều sao" Sở Nam đối với (đúng) cái này còn chưa quá giải.

Chu Bàn Tử đẩy về khinh bị, không trả lời Sở Nam.

Rất rõ ràng là cảm thấy, thằng này là đang ở giả bộ ngu.

Sở Nam cũng không có tiếp tục hỏi, đè nén xuống đáy lòng rung động cùng kích động, "Đi, trở về."

Lúc này toàn bộ Thần Văn đại lục, cũng đã không bình tĩnh.

Nhất là Nhân Tộc, hoàn toàn chấn động.

Đế Đô hoàng thành, vô số cường giả hội tụ đi.

"Điện hạ, trăm năm qua, chúng ta nhân tộc rốt cuộc lần nữa có tu hành tiểu thuyết diễn sinh ra tiểu thế giới. Phải không tiếc bất cứ giá nào, giữ được vị này kêu Đại Thánh tác giả."

Một người trung niên, đứng ở dưới đại điện.

Hắn đối mặt vị kia người mặc Hoàng Bào lão giả, khí thế không giảm, ngược lại do hữu quá chí, có thể thấy nó chỗ kinh khủng.

Kia Hoàng Bào lão giả, mắt sáng như đuốc, tiếng như sấm, thanh âm truyền khắp toàn bộ hoàng thành, "Tìm Đại Thánh, không tiếc bất cứ giá nào hộ nó chu toàn, hồi Đế Đô!"

Sở Nam trực tiếp trở lại ở trong trường học chỗ ở, mấy ngày kế tiếp, Sở Nam trừ ăn cơm ngủ, chính là chải vuốt trong đầu đủ loại tin tức.

Lớp sự tình, mang đến cho hắn quá nhiều chấn động.

Những tiểu thuyết đó bên trong hồi đoái đi ra vật phẩm, càng làm cho hắn khát vọng mau sớm giải cái thế giới này.

Rốt cuộc ở ngày thứ tư, Sở Nam đem trong đầu tin tức, tất cả tiêu hóa xong, cũng hoàn thành cùng thân thể này hoàn toàn hoà hợp.

Sở Nam cặp mắt mở ra, mặt lộ vẻ kinh sợ.

Coi như là đã biết cái thế giới này không giống tầm thường, nhưng giải sau đó, vẫn là vượt quá hắn tưởng tượng.

Toàn bộ Thần Văn đại lục, mệnh mông vô biên, rất nhiều nơi, Nhân Tộc chưa bao giờ đặt chân, căn bản không biết có bao lớn.

Sở Nam chỗ cao trung, thuộc về Nam Vực trung tâm Nam Vực thành.

Nam Vực lại bị chia làm mười châu, mỗi một châu đều có Châu Chủ khống chế.

Mười châu với nhau liên hợp, lại độc lập với nhau.

Bất quá Nam Vực thành cũng không thuộc về vào bất kỳ một cái nào châu, nó có một cái thành chủ.

Người thành chủ này, thuộc về hoàng tộc.

Cũng chính là năm đó vị kia là nhân tộc có thể thật sự ở Thần Văn thế giới đặt chân, dùng tính mạng cùng 3000 năm tu vi câu thông Thiên Đạo, để cho Thiên Đạo tiểu thuyết vồng hạ xuống vị kia 'Đế Hoàng' hậu duệ.

Chính là bởi vì vị kia 'Đế Hoàng' hy sinh, Nhân Tộc tất cả thế lực lớn nhỏ chung nhau đẩy 'Đế Hoàng' đời sau vì hoàng tộc, phụ trách liên hợp Nhân Tộc khác nhau thế lực, đoàn kết Nhân Tộc chung nhau đối kháng Yêu Tộc.

Cho nên Nam Vực thành là độc lập với Nam Vực, chủ yếu là phụ trách mười châu liên lạc.

Tọa lạc ở Nam Vực Thành Nam khu vực cao trung, là cả Nam Vực tốt nhất trường học, thu nhận Nam Vực cùng Nam Vực chung quanh toàn bộ thích hợp tu luyện thiếu niên nhân tộc. Trừ cái đó ra, như muốn chân chính tiến vào Nhân Tộc các đại học viện, cũng phải thông qua cao trung tuyển chọn mới có thể tiến vào.

Nhân Tộc các đại học viện, càng là hội tụ Nhân Tộc đã qua vạn năm tích lũy tu luyện bí tịch cùng tài nguyên.

Có vô số nhân tộc tác giả, còn có thật sự tu luyện cao thủ, hội tụ trong đó.

Bọn họ sẽ không chút nào keo kiệt dốc lòng cầu học viên truyền thụ kinh nghiệm.

Những thứ này đều là, Nhân Tộc thật sự có thể đặt chân Thần Văn thế giới căn bản.

Cũng là vô số Tu Luyện Giả, cùng mơ mộng trở thành tác giả người, thật sự hướng tới nơi.

Tuy nói cường giả có lẽ không phải là các đại học viện học sinh.

Nhưng người nếu là có thể từ các đại học viện tốt nghiệp, vậy tất nhiên là nhân tộc bên trong tu luyện người xuất sắc.

Sở Nam xoa xoa huyết thái dương, ba ngày này dùng não quá độ còn có chút nhức đầu.

"Thế giới này thật là quá lớn."

Phụ thân hắn, chính là Nam Vực mười châu một trong Tây Châu Châu Chủ.

Tây Châu thuộc về Nam Vực nhất Tây Bộ, lại hướng tây chính là vô biên dãy núi, trong dãy núi Yêu Tộc ngang dọc.

Chỉ là Tây Châu thì có mười tỉ dân số, diện tích càng là nếu so với Trái Đất còn lớn hơn.

Có thể tưởng tượng toàn bộ Nam Vực rốt cuộc có bao nhiêu đại, mà Nam Vực ở cả người tộc cũng chỉ là một phần rất nhỏ.

Lại đổi mất toàn bộ Thần Văn thế giới, càng là có thể bỏ qua không tính.

"Không trách có những thứ kia ngày đi vạn dặm phương tiện giao thông, ta còn cần nội trú, coi như là dùng đĩa bay, bay trở về Tây Châu cũng phải thật nhiều ngày."

Đoàng đoàng đoàng!

Đoàng đoàng đoàng!

"Xử Nam người chết ở bên trong ba ngày cũng không thấy người ra khỏi cửa, mỗi lần tìm người đều có chuyện, không còn mở ta muốn phải đập cửa." Chu Sơn thanh âm, từ ngoài cửa truyền vào, đem Sở Nam từ trong trầm tư cho giật mình tỉnh lại.

"Chu Bàn Tử khác (đùng) đập, ta đây liền mở."

Sở Nam nhảy xuống giường, chạy đi mở cửa, nếu không lấy cái này Chu Bàn Tử tính cách, hắn thật sẽ trực tiếp đập cửa.

"Người tránh ở trong phòng làm cái gì đây chẳng lẽ có cái gì Xuân Cung Đồ, tại chính mình thương thức." Chu Sơn vào phòng nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút tựa hồ muốn tìm ra không bình thường đồ vật đến, kết quả tìm một vòng không phát hiện gì hết.

Cuối cùng ánh mắt lại rơi vào Sở Nam trên người, "Người sẽ không phải là bởi vì cùng Đường Tử Quân nói yêu thương, sợ bị nàng người ái mộ tìm phiền toái đi."

"Nói vậy, ta theo nàng căn bản không quan hệ." Sở Nam Tự Nhiên không muốn lưng cái này nổi.

"Còn cùng ta giả vờ." Chu Bàn Tử mặt đầy khinh bỉ, lại còn nghĩ (muốn) giấu giếm, "Hôm nay Đường Tử Quân còn phi thường lo lắng hỏi ta, người ở đâu đây, không có xảy ra chuyện đi. Kia bằng sơn hoa khôi lại bắt đầu quan tâm người, người nếu là không có quan hệ gì với nàng, nàng sẽ hỏi người sự tình"

"Người ta nữ hài đều không che giấu, người còn sợ gì. Ai dám đến tìm phiền toái, huynh đệ ta cùng người cùng nhau làm hắn nha, hàng ngày ở nơi này cao trung bên trong, không có động thủ địa phương, cũng sắp rảnh rồi ra cái chym rồi." Chu Bàn Tử nói xong dùng sức vỗ ngực một cái, một bộ ta rất muốn đánh nhau bộ dáng.

Sở Nam có chút không giải thích được, "Đường Tử Quân tìm ta làm gì"

"Đương nhiên là quan tâm người, nàng đều hỏi ta hai lần. Lần đầu tiên muốn người diễn đàn id, nhìn dáng dấp người là không có hỏi nàng. Lần thứ hai tìm ta, hỏi ta người qua lại xảy ra chuyện, còn để cho ta hỏi người, xem « Đấu Phá Thương Khung » không có, đều mấy ngày không có đổi mới." Chu Sơn nói tới chỗ này liền lộ ra một bộ ta hiểu biểu tình, "Ai cũng biết, « Đấu Phá Thương Khung » vẫn luôn không có đổi mới. Đây rõ ràng chính là nhờ người, ngưng ngừng nói thẳng nha"

"Xử Nam người nói, người rốt cuộc là thế nào đem chúng ta vị này bằng sơn hoa khôi mê thành cái bộ dáng này" Chu Sơn khá có chút hiếu kỳ đạo (nói).

"Đối với (đúng) « Đấu Phá Thương Khung » không có đổi mới!" Sở Nam lúc này mới ý thức được chuyện này, mấy ngày nay một mực tất cả đều bận rộn chửi vuốt trong đầu trí nhớ, đem đổi mới quên.

"Đương nhiên không có đổi mới, người mấy ngày nay làm cái gì, ngay cả điều này cũng không biết" Chu Sơn nụ cười trên mặt biến mất, thay vào đó là vẻ bi thương. "Hai ngày này, có không ít người bị ám sát, trong đó có mấy cái tự xưng là « Đấu Phá Thương Khung » tác giả Đại Thánh, bây giờ nhìn lại, Đại Thánh là thực sự dữ nhiều lành ít, bằng không cũng sẽ không mấy ngày không đổi mới."

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đồ bản

Chu Sơn tỏ ra rất khó chịu.

Nhân Tộc đã trăm năm không có tu hành loại tiểu thuyết diễn sinh ra tiểu thế giới, Đại Thánh đột nhiên xuất hiện sáng tạo ra « Đấu Phá Thương Khung » oanh động toàn bộ Thần Văn thế giới, nhưng bây giờ rất có thể đã bị Yêu Tộc cho ám sát.

« Đấu Phá Thương Khung » quyền này đặc sắc tuyệt luân tu hành tiểu thuyết, mới vừa bắt đầu còn tiếp liền chết yếu.

Đối với Nhân Tộc mà nói, đây là không cách nào bù đắp bị thương nặng.

"Ám sát, đó là giả, Đại Thánh còn sống."

Sở Nam trực tiếp bác bỏ Chu Sơn mà nói, hắn còn công việc hão hão, làm sao có thể sẽ bị ám sát.

Cũng không biết cái nào quỷ xui xẻo, giả mạo chính mình, kết quả gặp họa.

"Người nói đúng." Chu Sơn cũng là cắn chặt răng, "Đại Thánh nhất định là bị chuyện gì trì hoãn, như vậy thiên chi kiêu tử, tuyệt sẽ không như thế vô thanh vô tức biến mất."

"Được, bây giờ biết ta không sao đi, người nhanh đi ra ngoài đi, ta nghỉ ngơi một hồi."

Nhiều ngày như vậy không có đổi mới, Sở Nam suy nghĩ mau mau viết ra chương một đến, đem tiểu thuyết đổi mới.

Chu Sơn lại cự tuyệt rồi đi, "Làm cái gì, thần thần bí bí ta mới không đi ra. Tiểu tử người ở trong phòng một đùng chính là ba ngày, chẳng lẽ còn muốn ta mang cho người cơm à."

Chu Sơn nói một chút ăn cơm, Sở Nam bụng ngược lại ục ục kêu.

Mấy ngày nay vẫn luôn không ăn được.

Ngược lại đói quá sức, nếu không phải là có linh khí chống đỡ, đã sớm đói bất tỉnh, coi vậy đi, ta còn là đi trước ăn cơm.

« Đấu Phá Thương Khung » quyền sách này đều bị thật sâu khắc trong đầu, căn bản không cần ý tưởng, cây số đi ra cũng phi thường dễ dàng, đã trì hoãn thời gian dài như vậy, cũng không ở ư chờ lâu một hai giờ.

"Vậy người ở nơi này đến cho ta xem phòng ngủ, ta đi nhà ăn đi ăn cơm."

Sở Nam trực tiếp ra ngoài.

"Tiểu tử người lừa phỉnh ta, ta cũng đi." Chu Bàn Tử đuổi sát theo chạy ra ngoài.

Sở Nam vừa đi, một bên tiêu hao linh khí, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Trực tiếp liền bán ra tiểu thuyết khảo hạch thông qua tin tức.

Hơn nữa còn có Thiên Đạo tiểu thuyết võng chúc mừng, « Đấu Phá Thương Khung » ba chục ngàn chữ diễn sinh tiểu thế giới, sáng tạo Thiên Đạo tiểu thuyết võng chưa bao giờ có chỉ ghi chép.

Click tiến vào tiểu thuyết giao diện.

Chỉ thấy trong bình sách khu: 1547 888 0 0 0 cái bình luận, phía sau kia liên tiếp 0, để cho Sở Nam chẳng muốn đi mấy.

Sở Nam vẫn là lần đầu tiên thấy trong bình sách khu, có nhiều như vậy bình luận.

Mở ra chỗ bình luận truyện, Sở Nam trực tiếp học máu.

"Dùng thơ văn để giải toả nỗi buồn, người mất trôi cũng, người sống thiện. Đại Thánh, người liên an tâm đi đi, phải tin tưởng, chúng ta nhân tộc sẽ càng đoàn kết, kiên cường, chúng ta sẽ sáng tác ra tác phẩm ưu tú. Hoàng Tuyền Lộ xa, Đại Thánh lên đường bình an."

"Chúng ta không thể nào tin nổi, chúng ta cũng không thể tin cái này trầm xuống trọng sự thật. Đại Thánh đi xa, chúng ta thậm chí không biết hấn ở thân phận chân thật! Còn nhớ ngày đó "

Toàn bộ chỗ bình luận truyện, phần lớn đều là đủ loại điều vẩn.

Đều tại tưởng niệm chính mình.

Đương nhiên cũng không phải tất cả mọi người đều nguyện ý cho là Đại Thánh xảy ra chuyện, cũng không thiếu người bình luận.

"Ta không tin có thể viết ra Đầu Phá khai thiên Thiên Kiêu tác giả, sẽ dễ dàng như vậy chết yếu, Đại Thánh chúng ta chờ người xuất hiện."

"Nhân Tộc chưa hưng thịnh, Đại Thánh tuyệt sẽ không như thế rồi đi."

Chính nghiên cứu những thứ này bình luận lúc, Sở Nam còn chứng kiến một cái nhìn quen mắt id.

Bất ngờ chính là Tây Bắc Tráng Hán.

Chỉ thấy hấn viết một cái khoảng chừng mấy ngàn chữ điều vẩn.

"Núi xanh không nói, Thương Thiên rung rung! Nếu như người bây giờ đã chết, ta là hy vọng đường nào người còn sống, ta Đại Thánh. Nếu như người bây giờ còn sống, ta là cờ nào cho người cao hứng "

Sở Nam đang chuẩn bị tiếp tục nghiên cứu Chu Sơn cái này mấy ngàn chữ điều vẩn, kết quả đều viết những gì đồ chơi lúc, Chu Sơn nhắc nhở Sở Nam "Xử Nam mau mau vào Thiên Đạo diễn đàn, đi mừng bọn hấn."

"Vào diễn đàn làm gì" Sở Nam có chút hồ nghi quay đầu.

"Có Yêu Tộc người, đang quấy rối." Chu Sơn thở hốn hển,

Trong lỗ mũi vậy mà nhả khói thuốc đến, hiển nhiên bị tức không được.

Yêu Tộc

Sở Nam điểm vào Thiên Đạo diễn đàn, quả nhiên thấy, mẫn bình bài post, cơ hồ tất cả đều là đang cười trên nỗi đau của người khác.

"Nhân Tộc tác giả Đại Thánh tu hành tiểu thuyết diễn sinh ra tiểu thế giới thì có thể làm gì, còn không phải bị chúng ta Yêu Tộc cho ám sát."

"Đây là ta ám sát một vị Nhân Tộc tác giả, hoặc là Đại Thánh, Nhân Tộc giúp đỡ giám định."

"Đại Thánh chết tại tay, đây là Sùng Sơn học viện thiếu niên thiên tài Tô Hằng, hấn đang học viện từng tự xưng là Đại Thánh bị ta ám sát! Ta còn ăn sống hấn máu thịt." Ở nơi này trong bài post, bổ xung hình, bối cảnh rõ ràng là ở một cái bên trong dãy núi, một nhân tộc thanh niên chịu khổ ngã vào trong vũng máu, trên đùi bị cắt mất một tảng lớn máu thịt.

Cái này bài post chủ nhân, sau này lại phía sau trả lời, máu thịt tươi non, thật không hổ là Đại Thánh.

Những yêu tộc này đồng thời mở topic cùng một chỗ đồ bản, tăng thêm sốt, hiển nhiên là có dự mưu hành vi.

Muốn dùng cái này, tới đả kích Nhân Tộc lòng tin.

Tại Thiên Đạo diễn đàn, có thể không có cái gì admin.

Tự nhiên cũng không có ai phong thiệp.

Những thứ này trong bài post, tất cả đều là tiếng mắng một mảnh.

Ở cái thế giới này, thuận chúng Yêu Tộc cố nhiên không cách nào tiến vào Thiên Đạo diễn đàn cùng Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Nhưng là một ít Yêu Tộc cùng Nhân Tộc kết hợp, sau khi sinh ra thay mặt, nhưng cũng có Nhân Tộc huyết mạch.

Bọn họ giống như Nhân Tộc, có thể tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Cái này một nhóm người, rất nhiều cùng Nhân loại dài hoàn toàn tương tự, bọn họ có quy thuận Nhân Tộc, cũng có tâm hướng Yêu Tộc.

Mà những yêu tộc kia gian tế, phần lớn thuộc về loại này.

Đương nhiên cũng có đặc thù Yêu Tộc, bọn họ huyết mạch kỳ lạ, có thể biến ảo hình người.

Ẩn tàng vào trong nhân tộc, rất khó phân biệt.

Mặc dù số lượng không nhiều, nhưng hàng năm tuy nhiên cũng có không ít người tộc thiên tài bị bọn họ ám sát.

Không ít người tộc bị tức không được.

Đều ở đây nhiều chút trong bài post mặt mắng những yêu tộc này, biểu thị Đại Thánh chẳng qua là bị sự tình tri hoãn, khẳng định không việc gì.

Nhưng là Yêu Tộc, lại bị càng mắng càng cao hứng.

Bọn họ biểu thị Đại Thánh đã bốn ngày không có đổi mới, Nhân Tộc vẫn còn có người ôm ảo tưởng.

Cũng có người tộc mở topic, "Ngày hôm qua một cái Yêu Tộc tiểu nhân, muốn ám sát ta, bị ta giết chết tại chỗ đối kháng chính diện căn bản không phải ta hợp lại địch. Các ngươi những yêu tộc này tạp chủng, có bản lãnh đều tới tìm gia gia, gia gia ta ngay tại Nam Vực thành."

Ồ

Nam Vực thành không chính là chúng ta bên này sao

Sở Nam hồ nghi nhìn sang, chỉ thấy mở topic người, Tây Bắc Trắng Hân.

Chu Bàn Tử phát!

"Chu Bàn Tử, ngươi chừng nào thì nhận được ám sát" Sở Nam có chút bận tâm, cái này ám sát đều đang xuất hiện ở Nam Vực thành, cái này coi như ở bên cạnh mình.

Chu Bàn Tử buồn bực, "Ta đây không phải là bị Yêu Tộc cho khí, chế sao mau mau cho ta chống đỡ một hồi, đem Yêu Tộc bài post đè đi xuống."

Sở Nam: "

Còn không chờ Sở Nam cho hấn đỉnh thiếp, Chu Sơn liền khí hai mắt đỏ bừng.

Chỉ thấy một cái Yêu Tộc ở bên trong trả lời, "Nam Vực thành Nam Vực cái kia chìm không ỉa phân địa phương, tốt nhất trường học chính là cao trung, ngay cả một học viện cũng không có, căn bản không thiên tài gì, ai sẽ đi ám sát ngươi, ngươi chính là cái củi mục!"

Toàn bộ Thiên Đạo diễn đàn, tất cả đều bị Yêu Tộc khuấy ô yên chương khí.

Những yêu tộc này gian tế, tất cả ngót định, Đại Thánh đã bị ám sát, nếu không cũng sẽ không bốn ngày không có đổi mới.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Vạn Cổ tuyệt cú

Ngay sau đó, lại có Yêu Tộc người, ở Chu Sơn trong bài post trả lời.

"Nam Vực cách chúng ta Yêu Tộc gần như vậy, sớm muộn đem các ngươi diệt."

"Ba hoa kỹ năng mẫn phân, tuyệt đối là Nam Vực học sinh cấp ba đi, cũng chỉ có loại người như ngươi củi mục, mới có thể ở trong diễn đàn quét tồn tại cảm giác. @ Tây Bắc Trắng Hân! Mau mau thả ra tranh ảnh, để cho chúng ta nhìn một chút ngươi vị này củi mục tôn vinh."

Một người trong đó trả lời bên trong, còn đặc biệt @ thoáng cái Chu Sơn id.

Loại khiêu khích này, để cho Chu Sơn sắp tức điên.

"Những yêu tộc này, quá đáng ghét, có bản lĩnh đều tới tìm gia gia." Chu Sơn khí kêu to, tự muốn đem chính mình bức họa phát ra ngoài.

"Đi Chu Bàn Tử, đừng làm loạn phát."

Sở Nam biết rõ, Chu Bàn Tử lấy ra thân phận, chỉ có thể ngênh đón càng mãnh liệt trào phúng.

Một cái chưa trở thành tác giả lớp mười hai sinh, những thứ kia mai phục ở trong nhân tộc Yêu Tộc, coi như là mất mùa cũng không khả năng đi ám sát hẳn.

"A! Tức chết ta."

Chu Bàn Tử cũng nghĩ đến loại kết quả này, chỉ có thể kêu to phát tiết trong lòng tức giận.

Những yêu tộc kia, thấy Nhân Tộc không thể nào phản bác.

Càng là lấy Đại Thánh bị ám sát làm lý do đầu, tại Thiên Đạo trong diễn đàn cổ động mở topic.

Trào phúng Nhân Tộc, thật vất vả sinh ra một cái viết tu hành tiểu thuyết thiên tài, cứ như vậy vẫn lạc, thật giống như trong tiểu thuyết viết như vậy, vẫn lạc thiên tài, chỉ bất quá vị này Nhân Tộc thiên tài tác giả vẫn lạc, căn bản không khả năng còn nữa quật khởi cơ hội.

Hơn nữa biểu thị, nhân tộc hay là mau mau hướng Yêu Tộc cúi đầu xưng Nô, hàng năm nạp máu người thịt cung Yêu Tộc ăn, tránh khỏi diệt tộc nguy hiểm.

Sở Nam tâm lý cười lạnh, những yêu tộc này thật đúng là sẽ tìm sự tình a.

Vậy mà cảm thấy ta đã chết.

Sở Nam trực tiếp cắt vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, tiến vào tác giả chuyên khu.

« sinh làm người tài, chết cũng vì hi sinh oanh liệt! »

Mười triệu năm trước, chúng ta nhân tộc xuất hiện ở Thần Văn thế giới. Từ học hỏi mãnh thú thổ nạp tinh hoa nhật nguyệt bắt đầu, từng bước một đi trước, cường đại các tiên bối dùng tính mạng bảo vệ đồng bạn, không sợ chết, một đời lại một thay mặt anh dũng đi trước, mới sáng tạo bây giờ phồn thịnh Thần Văn văn minh. Từ xưa đến nay Nhân Tộc với nhau tựa sát, đang chiến đấu đem sau lưng giao cho đồng bạn, coi như là chưa bao giờ tu luyện phổ thông nhân tộc, làm cần hấn chịu chết lúc, cũng sẽ không nhieu mảy một cái. Ngàn vạn năm tới rất nhiều thứ đang thay đổi, nhưng chúng ta nhân tộc tín niệm chưa bao giờ thay đổi, sinh làm người tài, chết cũng vì hi sinh oanh liệt.

Sở Nam đem trong lòng tích tụ, hóa thành chữ, sau đó xác nhận đăng lên.

Trong phút chốc, trời đất biến ảo, trong hư không có chữ phù bắt đầu ngưng hiện, hơn nữa kèm theo Nhân Tộc tiên hiền thanh âm từ viễn cổ truyền tới, phảng phất xuyên qua lịch sử bụi trần, xuyên qua cổ kim một dạng.

"Mau nhìn, đó là cái gì"

"Hình như là chữ!"

"Tại sao có thể có một cái xuất hiện tại trong hư không"

"Chẳng lẽ là truyền lưu vạn cổ thơ muốn ngưng hiện ra sao"

Tám cái tỏa ra hào quang chữ to, từ từ nổi lên, ánh chiếu cả người tộc.

Sinh làm người tài, chết cũng vì hi sinh oanh liệt!

—— Đại Thánh!

Giờ khắc này, toàn bộ thấy như vậy một màn Nhân Tộc đều cảm giác được tim nhảy lên kịch liệt lên, tám chữ nói rõ ngàn vạn năm đến, một mực truyền thừa tín niệm.

Phía sau Đại Thánh hai chữ, càng là nói rõ, viết ra cái này tám chữ là ai.

Chu Bàn Tử hai mắt trừng lão đại, bắt lại Sở Nam cánh tay.

"Xử Nam, mau nhìn Đại Thánh. Đó là Đại Thánh mà nói, ha ha, ta đã nói rồi, Đại Thánh làm sao có thể xảy ra chuyện."

"Thật không hổ là Đại Thánh, từ nay về sau hẳn chính là ta thần tượng."

"Đại Thánh một ngày nào đó, ta cũng nhất định sẽ giống như ngươi."

Chu Bàn Tử kích động la to, có chút điên cuồng.

Những thứ này chính là nhiệt huyết sôi trào học sinh trung học đệ nhị cấp môn, giờ khắc này không cách nào kiềm nén kích động trong lòng.

Toàn bộ cao trung giáo viên, khắp nơi là kêu lên cùng tiếng hét chói tai.

Hơi lớn Thánh còn sống mà hoan hô.

Rất nhiều người đều tại gào thét, sinh làm người tài, chết cũng vì hi sinh oanh liệt.

Tại Thiên Đạo trong diễn đàn, những thứ kia vừa mới vẫn còn ở trào phúng Yêu Tộc môn, cũng đều biến mất không thấy gì nữa.

Bọn họ bài post, biến thành trào phúng chính mình.

Luôn miệng nói, Đại Thánh đã bị các ngươi ám sát.

Vậy bây giờ cái này viết ra sinh làm người tài, chết cũng vì hi sinh oanh liệt Đại Thánh lại là ai

Tám cái chữ to càng ngày càng lớn, trong chớp mắt liền bước ngang qua toàn bộ trên bầu trời.

Huyền hóa ra điểm điểm tinh mang, xuống phía dưới bay xuống.

Coi như là ánh mặt trời coi như Xán Lạn, những thứ này nhẹ nhàng rơi xuống Tinh Mang vẫn lóng lánh.

Nhân Tộc vô biên lãnh địa, đều bị Tinh Mang bao phủ.

Huyền hóa ra hàng tỉ Tinh Mang, tiếp tục bay xuống, mỗi một viên đều rơi vào đầu một người đỉnh, sau đó lặng lẽ dung nhập vào thân thể người.

Một màn này, thật là làm cho người ta rung động.

Ngay cả Sở Nam chính mình, cũng có chút kinh ngạc.

Đây là tình huống gì

Vì cái gì xảy ra chuyện như vậy.

Kia hòa tan vào thân thể Tinh Mang, kết quả có tác dụng gì

Toàn bộ sân trường, đầu tiên là cực hạn an tĩnh.

Không lâu sau, lâm vào trong cuồng triều.

"Mới vừa rồi kia bay xuống điểm sáng là cái gì, tại sao dường như tiến vào thân thể ta "

"Không biết a."

"Ta thể nào cảm giác thật giống như nhiều một chút đồ vật, lại tốt giống như không có nhiều."

Ở Đế Đô trong hoàng thành.

Người khoác Hoàng Bào lão giả, mặt không chút thay đổi đứng.

Tại hán đối diện, là mấy chục tên gọi người mặc trường bào quan văn.

Trong vòng bốn ngày hán tập trung cao thủ, đi Nhân Tộc các đại học viện tìm Đại Thánh tung tích.

Nhưng là ngàn tỉ Nhân Tộc, mà còn Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong tin tức căn bản không có biện pháp kiểm tra, mù quáng tìm, giống như mò kim đáy biển, căn bản không có tìm tới Đại Thánh tung tích, ngược lại không đoạn có người bị ám sát.

Một tên trong đó râu dài quan văn, sắc mặt nặng nề, "Bệ Hạ theo thống kê bốn ngày thời gian, có mười lăm tên Nhân Tộc thanh niên bị ám sát, trong đó năm người từng nói qua mình là Đại Thánh thân phận đang thẩm tra bên trong "

"Đại Thánh bốn ngày không có đổi mới, mà còn chúng ta với hán liên lạc cũng không nhận được bất kỳ phản hồi, có lẽ đã "

Hoàng Bào lão giả hai mắt hết sạch bắn tán loạn, nghiêm nghị cắt đứt quan văn báo cáo, "Đại Thánh chính là chúng ta tộc Thiên Kiêu, không có chứng

thật, không muốn tà thuyết mê hoặc người khác, như có lần sau định không nhẹ tha."

Kia râu dài quan văn, hai tay ôm quyền, không nói nữa.

"Mau nhìn thiên hữu dị tượng!"

Đột nhiên có người kêu lên.

Hoàng Bào lão giả vừa sai bước ra đại điện, ngửa mặt trông lên bầu trời.

Nhìn kia diễn hóa ra tám cái chữ to, biến thành Tinh Mang tiến vào mỗi một người thân thể.

Quan văn bên trong có người tinh thần lực cực kì mĩ, có thể cảm thấy được Tinh Mang tác dụng.

Tên này quan văn tiếng như chuông lớn, "Cái này điểm điểm tinh mang, có thể tăng lên chúng ta nhân tộc lực ý chí, hưởng thụ vô cùng. Ở Nhân Tộc trong lịch sử từng có ghi chép, Thiên Đạo tiểu thuyết võng xuất hiện thứ một trăm tám mươi năm, lúc ấy Nhân Tộc chí cao đại thần tác giả Trang Hoài làm một câu thơ, ánh chiếu bầu trời, hóa thành điểm điểm tinh mang dung nhập vào mỗi một người tộc thân thể, tăng lên Nhân Tộc tài khí, ở sau đó thời gian ngàn năm xuất hiện mấy trăm tên tinh phẩm tác giả. Thiên Đạo tiểu thuyết võng xuất hiện thứ 1156 năm, đại thần Thánh Hiền tác giả Trần Sơn tại ly thể thời khắc, ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng lưu lại thiên cổ thiên chương, hóa thành đầy trời Tinh Mang, tăng lên Nhân Tộc thân thể tố chất, kia một đời Nhân Tộc cường giả lớp lớp xuất hiện, cao thủ nhiều như mây. Hôm nay Đại Thánh chữ nào cũng là châu ngọc, chữ bát tái hiện Tinh Mang, có thể tăng lên chúng ta nhân tộc toàn thể ý chí, đây là thiên cổ tuyệt cú, ắt sẽ vĩnh viễn ghi lại chúng ta nhân tộc lịch sử, truyền khắp hậu thế."

"Hảo, hảo, hảo!" Hoàng Bào lão giả ngửa mặt lên trời hét dài, liên tiếp kêu lên ba tiếng tốt.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tăng lên nhân ý chí

Này thiên cổ tuyệt cú, thiên địa dị biến biến ảo thành hàng tỉ Tinh Mang, có thể tăng lên Nhân Tộc toàn thể ý chí, cái này vô luận là đối với (đúng) tu luyện hay là sáng tác đều rất có ích lợi.

Giờ khắc này, Đại Thánh danh truyền khắp Thần Văn thế giới từng cái sinh linh trong tai. Không còn có người đối với (đúng) Đại Thánh giới giang còn nghi vấn, có thể viết ra thiên cổ tuyệt cú người, nếu là có thể một mực trường thành tiếp, đem tới tất thành thần cấp tác giả.

Cái này cũng có thể huyền hóa ra đầy trời Tinh Mang

Còn có thể tăng lên Nhân Tộc toàn thể ý chí

Có làm hay không.

Sở Nam đã từ Thiên Đạo tiểu thuyết võng phát ra tới Tư trong thư hiểu được kia điểm điểm tinh mang tác dụng, chẳng qua là tùy tiện trích dẫn thơ, vẫn còn có cái này tác dụng, điều này cũng làm cho hắn tương đối không nói gì.

Trong bình sách khu đã sôi trào.

"Chúc mừng Đại Thánh lưu lại thiên cổ chí tuyệt cú "

"Ta liền nói Đại Thánh còn sống, Yêu Tộc đồng cặn bà môn mau tới run rẩy đi."

"Ha ha, mặt mũi này đánh đùng đùng vang. Yêu Tộc môn tất cả đi ra a, không phải nói Đại Thánh bị các người ám sát sao "

"Tiểu nữ ta vừa vận tràn đầy 20, da trắng, tướng mạo đẹp, chân dài to, cũng đã trở thành Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả, vẫn là Nhân Tộc tam đại học viện học sinh, trọng yếu nhất là sẽ làm âm giương, không phải là Đại Thánh không lấy chồng, cầu xin Đại Thánh liên lạc."

Sở Nam thấy chỗ bình luận truyện, chỉ thấy trong đó đủ loại cầu xin bao nuôi, cầu xin làm ấm giường.

Cũng không thiếu người phát Tư tin, biểu thị có thể công có thể bị, cầu xin Đại Thánh liên lạc.

Những hàng này cũng quá không có liên si.

Sở Nam xem mặt đầy đều là hắc tuyến.

Dựa theo tin kia tức đến xem, rất nhiều đều là thật sự thiên chi kiêu tử, phát ra tới Tư tin làm sao lại như vậy nào tàn.

Cũng có một ít người, ở hỏi Sở Nam, Tinh Mang kết quả có tác dụng gì.

Sở Nam suy nghĩ một chút, ngay tại trong bình sách khu gọi một cái bình luận.

Những thứ kia do thơ biến ảo mà ra Tinh Mang, có thể tăng lên nhân ý chí.

Bình luận vừa vắn phát ra ngoài, Sở Nam liền tròn to mắt, bài post đã có trăm vạn trả lời.

"Lần đầu tiên khoảng cách Đại Thánh gần như vậy."

"Ta hẳn là người thứ nhất đi!"

"Đại Thánh, Đại Thánh, ta yêu ngươi."

"Sở một cái Đại Thánh "

"Đại Thánh ở trong bình sách khu mở topic, cạc cạc "

"Vậy mà có thể tăng lên nhân ý chí, cho Đại Thánh quý."

Những người này trả lời cũng quá tốc độ đi, ta đây mới vừa phát ra ngoài a.

Sở Nam giờ khắc này thấy nguyên lai cái thế giới kia, Internet đại bùng nổ thời đại bóng dáng, không thể so với cái kia Internet thời đại còn kinh khủng.

Sở Nam rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Chỉ thấy Chu Bàn Tử, tròn to mắt ở đó ngẩn người.

"Đi mập mập, đi ăn cơm."

Sở Nam trực tiếp một cước, đá vào thẳng này trên móng.

Chu Bàn Tử lao đảo một cái, thiếu chút nữa nằm trên đất.

"Xử Nam ta muốn giết ngươi, ta chính mở topic đây, chỉ lát nữa là phải biên tập xong, bị ngươi một cước cho đá ra tới." Chu Bàn Tử cái kia khí a.

Sở Nam không để ý thẳng này, trực tiếp đi tới phòng ăn.

"Ngươi đứng lại đó cho ta." Chu Bàn Tử đuổi theo.

Cơm nước xong, trời đã hắc.

Sở Nam đem Chu Bàn Tử cho đuổi đi, liền đóng cửa lại.

Ở cái thế giới này, một cái tinh phẩm tác giả hút phần năng lực thật sự là đáng sợ.

Mình bây giờ bằng vào cái này «Đấu Phá Thương Khung» cùng câu kia thơ, đã trở thành lớn nhất nổi tiếng tác giả một trong.

Hơn nữa còn bị cho là, đem tới tất thành thân cấp tác giả.

Cái này thành danh tốc độ, quá nhanh.

Sở Nam cảm thấy, nếu là bại lộ thân phận của mình.

Tuyệt đối không phải bị Yêu Tộc ám sát, mà là bị những thứ kia chen chúc tới người ái mộ dọa cho chết.

"Nếu là không có Yêu Tộc cái này uy hiếp, cái này cái gọi là Thần Văn văn minh, rõ ràng chính là giải trí Đại Thế Giới. Kia diễn sinh ra tiểu thế giới, chính là đại điện ảnh, không chỉ có như thế Tiểu Thuyết Thế Giới bên trong vật phẩm, còn có thể sáng tạo rất nhiều tài phú."

"Mau mau đổi mới.

"

Sở Nam muốn điều động bên trong thân thể linh khí, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Kết quả lại chưa thành công.

Lại thử một chút, vẫn là không có thành công, bên trong thân thể linh khí rối tung.

"Không phải đâu, bên trong thân thể linh khí, tiêu hao hết "

Liên tục mấy ngày vẫn bận nghiên cứu cái thế giới này, căn bản không có hô hấp thở nạp tu luyện qua, bên trong thân thể vốn là chứa đựng không nhiều linh khí càng ngày càng ít, hôm nay bị tiêu hao sạch, căn bản không vào được Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

"Xem ra, chỉ có trước tu luyện."

Sở Nam mở cửa sổ ra, ngồi xếp bằng, nhắm mắt lại, dựa theo trong trí nhớ phương thức tu luyện bắt đầu tu hành, chắp hai tay, sau đó đan chéo di động.

Điểm một cái ánh trắng rải xuống đi xuống, rơi ở trên người hắn.

Sở Nam điều chỉnh hô hấp tiết tấu, trước ngực không ngừng lên xuống, loại kia tiết tấu rất cổ quái, mà còn hô hấp phi thường chặt vật.

Sở Nam phải lợi dụng ngón tay di động tới phối hợp, mới có thể miễn cưỡng hoàn thành.

Từng luồng khí lưu màu trắng, thông qua miệng mũi, tiến vào thân thể của hắn.

Sở Nam hô hấp tiết tấu tăng nhanh, thu nạp vào thân thể khí lưu màu trắng càng ngày càng nhiều.

Rất nhanh, Sở Nam thở phào một hơi.

Có không ít khí lưu màu trắng, lại bị thở ra tới.

Sở Nam hô hấp tiết tấu, dần dần trở nên bằng phẳng.

Tỉ mỉ cảm thụ trong thân thể, nhiều hơn tới một tia linh khí.

Thông qua hô hấp tiết tấu, tới thở nạp thiên địa linh khí, sửa đổi kinh mạch và thân thể.

Sở Nam mở mắt ra, "Thật là quá kỳ diệu, loại này cổ quái hô hấp tiết tấu, chính là tiền bối học hỏi nào đó Yêu Thú thở nạp thiên địa linh khí, sau đó sửa đổi tới."

Nhân Tộc ở vừa mới bắt đầu lúc thời điểm tu luyện, trong cơ thể không có tạo thành linh khí bế hoàn, linh khí không thể ở trong kinh mạch hoàn thành tuần hoàn, cũng liền không cách nào học tập công pháp, bên trong thân thể linh khí thì sẽ không tự đi khôi phục. Chỉ có thể lợi dụng đặc thù phương pháp hô hấp, tới thở nạp thiên địa linh khí tới khôi phục cùng tu luyện.

Ở chúng ta Hoa Hạ một ít thư tịch bên trong cũng có ghi chép, có Yêu Thú phun ra nuốt vào tinh hoa nhật nguyệt, kia chắc cũng là thật.

Chẳng lẽ trên địa cầu thời kỳ cổ, đã từng từng có tu luyện văn minh

Sở Nam suy nghĩ một chút, cũng không có nghĩ ra đầu mối gì tới.

Lại tiếp tục nhắm mắt lại, bắt đầu hô hấp thở nạp.

Lần này hô hấp thở nạp, một mực lan tràn đến nửa đêm.

Mới đem bên trong thân thể hao tổn linh khí hoàn toàn khôi phục.

"Tốc độ tu luyện này thật giống như có chút chậm đi."

Sở Nam dừng lại, nếu muốn muốn tăng cao tu vi, mỗi ngày đều nhất định phải tiêu hao hơn phân nửa thời gian để hô hấp thở nạp, tu luyện hiệu quả cũng không tốt.

Mà còn thời kỳ này, người kinh mạch yếu ớt, căn bản là không có cách chịu đựng được đan dược đánh vào.

Sở Nam suy nghĩ một chút, tựa hồ không có biện pháp gì tốt.

Bất quá rất nhanh, Sở Nam thần khê nhúc nhích.

Cái này cùng Tiêu Diễm tu luyện Đấu Giả giai đoạn rất tương tự.

Nếu là lời như vậy, Dược Lão Sở Luyện chế Trúc Cơ Linh Dịch, là không phải có thể sử dụng đây

Tiểu thuyết đã diễn sinh ra tiểu thế giới, Trúc Cơ Linh Dịch cũng có thể hồi đoái đi!

Ta là không phải là có thể hồi đoái đi ra đây

"Bất quá tiểu thuyết còn không có viết lên, Trúc Cơ Linh Dịch chưa từng xuất hiện, hay là trước viết tiểu thuyết."

Sở Nam bắt đầu điều động linh khí, hội tụ ở mi tâm, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng sáng tác giao diện, bắt đầu đổi mới.

Đang bị từ hôn sau, Tiêu Diễm bắt đầu nghênh đón hấn quật khỏi con đường.

Dược Lão xuất hiện, Tiêu Diễm ba năm qua tu luyện tranh hơn thua với biến mất nguyên nhân dần dần rõ ràng.

Mà Dược Lão tu vi cường đại vẫn là thân thể thần bí Luyện Dược Sư, hơn nữa biểu thị có thể thu Tiêu Diễm làm đồ đệ.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Không ngủ đêm

Dùng ý niệm viết xong Dược Lão xuất hiện một chương này, thời gian đã rất khuya.

Sở Nam xác nhận ban bố, lại nằm ở trên giường đi ngủ.

Bất quá theo Sở Nam, đem một chương này tuyên bố ra ngoài.

Hư không biến ảo, tiểu thế giới tiếp tục diễn hóa.

Vô số đang ngủ say người, rộng mở thức tỉnh.

Ở Nam Vực thành trong thành chủ phủ, đang trong ngủ say Đường Tử Quân, bên trong thân thể linh khí tự động tiêu hao, ý niệm trực tiếp tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

"Ủm thế nào tỉnh mà còn tiếp nối Thiên Đạo tiểu thuyết võng."

Đường Tử Quân mở mắt ra, kia lạnh như băng trong lúc biểu lộ, hơi nghi hoặc một chút.

Vô giả giấc ngủ chất lượng tốt vô cùng, bình thường sẽ không có như vậy đột nhiên thức tỉnh tình huống.

Rất nhanh, Đường Tử Quân liền biết chuyện gì xảy ra, « Đấu Phá Thương Khung » đổi mới.

Cô ấy là ngày xác nhận quyền tiểu thuyết này là Sở Nam tác phẩm sau, ngay tại Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong, thiết trí đổi mới nhắc nhở.

Một khi quyền tiểu thuyết này đổi mới, nàng là có thể trước tiên, tiếp thu được Thiên Đạo tiểu thuyết võng nhắc nhở.

Đường Tử Quân mở ra quyền sách này, bắt đầu đọc lên tới.

Chiếc nhẫn biến ảo, Dược Lão xuất hiện.

Đường Tử Quân kia lạnh như băng biểu tình, đã trở nên có chút đỏ ửng.

"Nguyên lai là có chuyện như vậy."

"Trong chiếc nhẫn vậy mà ẩn tàng một cái linh hồn, một mực đang hấp thu Tiêu Diễm tu luyện tới Đẩu Khí."

Ba năm qua giữ vững, cũng rốt cuộc để cho hắc thiên phú tu luyện trở về.

Không chỉ có như thế, Tiêu Diễm còn đạt được một cái kinh khủng sự phụ, đó là một vị Luyện Dược Sư.

Luyện Dược Sư vậy mà có thể luyện chế đủ loại đan dược, vẫn còn có loại nghề nghiệp này.

Đem những thứ kia trên quý thiên tài địa bảo dựa theo tỷ lệ nhất định thông qua Luyện Dược Sư luyện chế, liền có thể biến thành đủ loại đan dược, mà còn càng có lợi vào hấp thu trong đó Dược Tính.

Trước mặt làm nhắc tới Tụ Khí Tán, chính là Luyện Dược Sư sở luyện chế.

Loại này Tụ Khí Tán là không phải có thể trợ giúp ta giải khai Đan Điền phụ cận kinh mạch, để cho trong thân thể ta tạo thành linh khí bế hoàn, bước vào Thông Mạch cảnh giới

Nếu là có thể mà nói, có thể tiết kiệm ta mấy tháng thời gian tu luyện.

Bằng không ta đi tìm Sở Nam giúp ta hỏi đoái một cái thử xem

Đường Tử Quân cố gắng điều tức chính mình hô hấp tiết tấu, làm cho mình kích động tâm bình thản xuống.

Bất quá bây giờ giai đoạn kinh mạch đúng là vẫn còn quá yếu đuối, thật có thể chịu đựng được loại đan dược này đánh vào sao

"Thế nào nghĩ tới đây, hay là trước đọc sách."

Đường Tử Quân rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, lại đem sự chú ý đặt ở tiểu thuyết bên trên.

Tiếp tục hướng xuống nhìn.

Rất nhanh, Đường Tử Quân lại trợn to mắt.

Dược Lão nhắc tới một loại cang ôn hòa phương thức, để dễ thăng tu vi, chính là hắc làm chế biến ôn dưỡng Linh Dịch.

Nếu như nói Tụ Khí Tán, Đường Tử Quân còn lo lắng sẽ tổn thương kinh mạch không có cách nào dùng mà nói.

Như vậy loại ôn dưỡng Linh Dịch, tuyệt đối sẽ không có vấn đề.

Nếu như hỏi đoái đi ra, là không phải có thể khiến cho ta tốc độ tu luyện tăng nhanh.

Phải biết ở chưa tiến vào Thông Mạch, chỉ có thể thông qua hô hấp tiết tấu tới thổ nạp thiên địa linh khí tu luyện, cái giai đoạn này tốc độ tu luyện rất chậm

Nếu là thật có tác dụng, kia rất nhanh thì có thể đã thông Đan Điền chung quanh kinh mạch.

"Không biết, loại nước thuốc này hiệu quả như thế nào."

"Tiêu Diễm tốc độ tu luyện, sẽ tăng lên bao nhiêu "

Đường Tử Quân vội vàng về phía sau lật giấy, muốn nhìn một chút hiệu quả như thế nào, kết quả xuất hiện mấy chữ.

Chưa xong còn tiếp

"Không có, cái này không có! !!"

"A, làm sao lại không có đây "

Luôn luôn lạnh như băng Đường Tử Quân giờ khắc này, hoàn toàn không bình tĩnh.

Khí đều gào thét lên.

Nàng chính không kịp chờ đợi muốn xem loại này ôn dưỡng Linh Dịch, kết quả có thể làm cho Tiêu Diễm tốc độ tu luyện tăng lên nhiều khối.

Cũng muốn biết, làm tộc nhân biết rõ vị này đã từng thiếu niên thiên tài, lại khôi phục năm đó thiên phú tu luyện sau, sẽ là như thế nào biểu tình, một mực tin tưởng chính mình thanh mai trúc mã Huân Nhi sẽ cao hứng biết bao

Có thể hết lần này tới lần khác ngay vào lúc này,

Đoạn chương!

Nàng cái này lạnh như băng thiên chi kiều nữ, giờ khắc này căn bản không có một chút lãnh mỹ nhân đáng vẽ.

"A, ta cho tới bây giờ không có xem qua, nhỏ như vậy nói."

"Cái kia Sở Nam làm sao sẽ viết ra xuất sắc như vậy tiểu thuyết."

"Không có hoa lệ câu, lại có thể như vậy hấp dẫn người."

Đường Tử Quân thật muốn lập tức chạy về trường học, đi tìm Sở Nam hỏi tiếp theo nội dung cốt truyện, còn có hỏi hần loại kia ôn đường Linh Dịch, hỏi đôi sau khi ra ngoài, đối với (đúng) tốc độ tu luyện tăng lên, rốt cuộc có bao nhiêu đại.

"Cũng không biết, có còn hay không đổi mới."

Đường Tử Quân nằm ở trên giường, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Nhưng là trong đầu chung quy lại là tiểu thuyết bên trong nội dung cốt truyện, cùng bên trong đan dược.

Ngủ một hồi, Đường Tử Quân căn bản không ngủ được, nàng mở mắt ra, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, nhìn một chút có hay không đổi mới.

"Đổi mới a."

"A, vì cái gì còn không có đổi mới."

"Chẳng lẽ hôm nay liền đổi mới một chương này "

Đường Tử Quân công việc mười bảy năm, chưa bao giờ như hôm nay như vậy qua.

Làm một quyển tiểu thuyết nóng ruột nóng gan.

Ở trên giường ngược lại phục đi qua không ngủ được, mặc dù biết căn bản không có đổi mới, nhưng là chính là không nhìn được tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, lại đi quét thoáng cái nhìn một chút có phải hay không có kỳ tích xuất hiện.

Đường Tử Quân một cô gái, đều đã như vậy, những thứ kia vốn là dễ dàng bị kích thích nhiệt huyết đám con trai, nhìn xong một chương này sau, càng là mong đợi cảm giác tăng cao, tinh thần gấp trăm lần, đừng nói ngủ, không đứng lên kêu loạn đều đây coi như là tốt.

"Tại sao biết cái này sao đẹp mắt, ta cũng muốn một cái Dược Lão a, vẫn có thể hướng dẫn Tiêu Diễm trở nên mạnh mẽ, vẫn có thể cho Luyện Đan Dược ăn thật là làm cho người ta hâm mộ." Ở Thần Văn thế giới rất nhiều xó xỉnh, đều có người nhìn trời kêu lên.

Cũng không thiếu người, ở trong bình sách khu nhấn lại.

"Nhanh đổi mới, ta chỉ muốn biết tiếp theo những thứ kia đã từng cười nhạo qua Tiêu Diễm người, khi biết đạo (nói) hần lại khôi phục thiên phú sau, sẽ là phản ứng gì "

"Lần đầu tiên bị tiểu thuyết hoàn toàn mê hoặc, cái này nội dung cốt truyện an bài thật là tuyệt."

"Vì sao lại đoạn chương, đoạn ở chỗ này "

"Đại Thánh người chừng nào thì đổi mới, ta chờ đây "

"Giờ à, ta ngay cả tu luyện tâm cũng không có, chỉ muốn các loại (chờ) đổi mới "

"Ngang hàng càng + 1."

" Chờ càng + 2."

"

Tại Thiên Đạo trong diễn đàn, tiểu thuyết bản khối, vô số liên quan tới « Đẩu Phá Thương Khung » liên quan đề tài, đã bị phát ra tới.

Trong đó nhiều nhất bài post, không phải là liên quan tới nội dung cốt truyện, mà là cùng tu luyện liên quan đan dược.

Cái này cuối cùng là một cái võ giả hoành hành thế giới, toàn bộ độc giả đang bị nội dung cốt truyện ràng buộc đồng thời, quan tâm nhất vẫn có thể tăng lên bọn họ tu vi, tăng thêm tốc độ tu luyện các loại đồ vật.

Trần Hải là một cái triết để Vũ Tu, hần thử hơn mười năm, muốn trở thành tác giả, vẫn không có thành công, cuối cùng liền buông tha, chuyên tâm võ đạo.

Ở trên thực tế, hần cũng coi là một cái cao thủ võ đạo.

Bất quá so sánh với hần trên thực tế thân phận, tại Thiên Đạo trong diễn đàn, hần danh tiếng vang hơn.

Hần tại Thiên Đạo diễn đàn id kêu Giải Độc Giả!

Một cái phi thường trừ danh tiểu thuyết phân tích sự, chủ yếu là so sánh cùng phân tích, tinh phẩm trong tiểu thuyết những thứ kia mới xuất hiện có thể hoán đổi vật phẩm, hồi đoái sau khi ra ngoài có thể mấy thành hiệu dụng.

Phải biết, những tinh phẩm đó trong tiểu thuyết đủ loại thiên tài địa bảo cùng vật phẩm, bị hồi đoái sau khi ra ngoài, bọn họ tác dụng, cũng sẽ không cùng trong tiểu thuyết làm miêu tả hoàn toàn tương tự, không thể nào hoàn toàn đạt tới trong tiểu thuyết làm miêu tả trình độ, dưới bình thường tình huống có thể đạt tới trong tiểu thuyết hai, ba phần mười, coi như là không tệ, có chút thậm chí hồi đoái đi ra, trực tiếp liền có thể ném, bởi vì một chút tác dụng cũng không có.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Phân tích

Tinh phẩm trong tiểu thuyết vật phẩm đổi được Thần Văn trên thế giới, công hiệu cao thấp, chủ yếu là căn cứ quyền tiểu thuyết này sót cùng Tiểu Thuyết Thế Giới bản thân nghiêm cẩn trình độ, chung nhau quyết định.

Tỷ như ở một cái tinh phẩm đô thị tiểu thuyết tình cảm bên trong, không giải thích được xuất hiện một viên đan dược có thể để cho người trở thành cao thủ võ đạo. Loại này cùng Tiểu Thuyết Thế Giới hoàn toàn không phù hợp đồ vật, cho dù hồi đoái đi ra, đây tuyệt đối là Phế Đan.

Tiểu Thuyết Thế Giới bản thân đến cùng là đúng hay không nghiêm mật, Thiên Đạo thì sẽ không cho ra tiêu chuẩn, chỉ có độc giả tự mình tiến tới phán đoán.

Cho nên ở trong nhân tộc, cũng liền xuất hiện một ít, hứng thú với phân tích tinh phẩm trong tiểu thuyết xuất ra hiện mới vật phẩm bị hồi đoái đi ra kết quả có mấy thành công hiệu.

Cái này tương tự với, tại World Cup trước khi tranh tài, sẽ có không ít người, căn cứ dự thi quốc gia bóng đá thực lực và ở khóa trước World Cup thượng biểu hiện, tới dự đoán quốc gia nào bao lớn xác suất đoạt cúp, một ít dự đoán tỷ lệ thành công tương đối cao, ở trên mạng sẽ còn bị người xưng là Dự Ngôn Đế.

Được gọi là tiểu thuyết phân tích sự người đang Thiên Đạo diễn đàn sưu tầm làm sự tình, liền cùng loại này tựa như.

Mặc dù đối với bọn họ tu vi tăng lên không có tác dụng quá lớn, cũng sẽ không tăng thêm bọn họ thu nhập, lại có không ít người làm không biết mệt.

« Đấu Phá Thương Khung » quyền sách này, Trần Hải tự nhiên phi thường chú ý.

Nhân Tộc trăm năm qua duy nhất một bản diễn sinh ra tiểu thế giới tu hành thư tịch, xé chiều hôm nay trời đất biến ảo, trong hư không ánh chiếu toàn bộ Thần Văn thế giới, để cho Trần Hải rất là rung động cùng kích động.

Quyển tiểu thuyết này nội dung cốt truyện, cũng để cho hần hoàn toàn mê mẩn, hần chưa bao giờ nghĩ tới, tu hành tiểu thuyết sẽ xuất sắc như vậy.

Hần cũng liền giống vậy đối với (đúng) Đại Thánh quyền tiểu thuyết này, thiết trí đổi mới nhắc nhở.

Ở nửa đêm hần rộng mở thức tỉnh, nhìn xong quyền tiểu thuyết này đổi mới.

Hần trước tiên, liền chú ý tới trong tiểu thuyết làm nhắc tới Luyện Dược Sư, Trúc Cơ Linh Dịch cùng Tụ Khí Tán bên trên.

Đi qua một loạt phân tích, Trần Hải không kịp chờ đợi đăng tự mình ở Thiên Đạo diễn đàn id, sau đó tiến vào tiểu thuyết phân tích bản khối mở topic.

« đối với (đúng) Đại Thánh trong tiểu thuyết, Luyện Dược Sư, Trúc Cơ Linh Dịch, Tụ Khí Tán hợp lý phân tích »

Ngay vừa mới rồi Đại Thánh đổi mới chương một trong tiểu thuyết, xuất hiện một tên Luyện Dược Sư.

Luyện Dược Sư nghề nghiệp này, đem một vài thiên tài địa bảo, căn cứ khác nhau tỷ lệ tiến hành phân phối cùng một chỗ, tiến hành luyện chế. Ở trong quá trình luyện chế, gia nhập thứ tự sẽ có khác biệt, quá trình luyện chế phức tạp vô cùng, nhưng là một khi thành công là có thể xuất hiện các loại tăng thực lực lên thần kỳ đan dược.

Những thiên tài địa bảo kia, trong đó có năng lực đo lường bạo Yêu Thú Nội Đan, không thể trực tiếp hấp thu, nhưng là thông qua Luyện Dược Sư luyện hóa bọn họ năng lượng, hơn nữa một ít chậm Thích dược tề, sau đó luyện chế thành có thể bị võ giả trực tiếp dùng, tăng cao tu vi đan dược.

Cái này là lần đầu tiên ở trong tiểu thuyết xuất hiện Luyện Dược Sư khái niệm.

Cứ như vậy, đan dược xuất hiện hợp tình hợp lý, căn bản không có bất kỳ sơ hở nào, ta thậm chí cảm thấy, chúng ta Thần Văn thế giới, Luyện Dược Sư đem tới thật có thể trở thành một loại chức nghiệp.

Hơn nữa cái này quyển tiểu thuyết đặc sắc trình độ cùng trăm năm qua cuốn thứ nhất diễn sinh ra tiểu thế giới tu hành thư tịch, căn cứ ta phán đoán, loại này Tụ Khí Tán cùng trong đó Trúc Cơ Linh Dịch, nếu như hồi đoái đi ra ít nhất sẽ có tứ thành hiệu dụng, thậm chí có thể là năm phần mười.

Trần Hải id Giải Độc Giả, thường thường sẽ ban bố một ít trái cây khô thiếp, dự ngôn cũng độ chuẩn xác cũng tương đối cao, cho nên cho tới nay rất có nổi tiếng.

Không ít người chỉ cần là thấy hán bài post, cũng sẽ đi tìm đi vào.

"Trúc Cơ Linh Dịch có năm phần mười tác dụng nếu là thật mà nói, vậy đối với giải khai huyết vị, sẽ có trợ giúp rất lớn, cũng không cần chi bằng vào hô hấp pháp môn tới tụ tập thiên địa linh khí, từ từ giải khai huyết vị."

"Giải Độc Giả người nói có chút khoa trương, Đại Thánh tiểu thuyết xác thực rất đặc sắc, bất quá lúc này mới đổi mới mấy chương a, Tụ Khí Tán cùng Trúc Cơ Linh Dịch thật sự hiệu dụng còn không có viết ra, Đại Thánh là một người mới tác giả, nói không chừng sẽ tiếp theo viết có chút khoa trương, như vậy cũng sẽ không có cao như vậy hiệu dụng. Ta thậm chí lo lắng, quyển sách này tiếp đó sẽ sẽ không viết bằng, đây chính là tu hành tiểu thuyết, phía sau sẽ xuất hiện rất nhiều cường giả,

Tiểu thuyết bối cảnh cũng lớn, người mới rất khó khống chế."

"Viết bằng, trên lầu vị kia người là bệnh đau mắt đi. Đại Thánh quyển tiểu thuyết này có thể mới vừa lên truyền liền bị Thiên Đạo nhận định là tinh phẩm làm diễn sinh ra tiểu thế giới, làm sao có thể sẽ viết bằng."

"Ta cũng vừa vừa vận xem đôi mới, Đại Thánh ý nghĩ quá kỳ diệu, lại có thể nghĩ đến Luyện Dược Sư nghề nghiệp này. Lợi dụng Yêu Thú Nội Đan cùng một ít năng lượng cuồng bạo dược liệu, luyện chế thành đan dược, tăng lên Nhân Tộc tu vi!"

"Ta vốn cũng muốn viết phân tích thiếp, bất quá tiểu thuyết hồi đúng là vẫn còn mới vừa bắt đầu, tình tiết mới bày, cái thế giới này mới triển khai một góc. Tiểu thuyết phía sau có thể xuất hiện hay không vẫn đề, ta còn là chờ sau này ở dự đoán đi."

"Năm phần mười quá cao đi, ba phần mười!"

"Oa, Giải Độc Giả lại phát kỹ thuật thiếp."

"Hoàn toàn đồng ý Giải Độc Giả xem "

"Tiểu thuyết viết bằng, ta cảm thấy đến mức hoàn toàn không tồn tại ở quyển tiểu thuyết này hoàn bản lúc, Đại Thánh tuyệt đối sẽ dựa vào quyển tiểu thuyết này, một lá thư phong làm đại thần tác giả. Chúng ta nhân tộc, cũng tất nhiên sẽ nhiều hơn một vị cường giả siêu cấp."

Trần Hải nhếch miệng lên một nụ cười.

Hắn rất hưởng thụ, loại này phát ra một cái thiếp, rất nhiều người đều ở bên trong trả lời cùng bình luận hán bài post cảm giác.

Hy vọng Đại Thánh tiếp theo trong tiểu thuyết, sẽ không xảy ra vấn đề gì, có thể ẩn chứng ta dự đoán.

Mà lúc này, làm thảo luận nhân vật chính Sở Nam, đã ngủ say sưa đến.

Ngày thứ hai, chân trời vừa vãn dâng lên màu trắng bạc.

Sở Nam liền bị tiếng gõ cửa đánh thức, bên ngoài truyền tới Chu Bàn Từ thanh âm.

"Người này sớm như vậy liền lên tu luyện!"

Sở Nam xoa xoa con mắt, mở cửa, chỉ thấy một đôi đỏ bừng con mắt, chính trực ngoắc ngoắc nhìn mình.

"Mập mập người thế nào, thất tình" Sở Nam rất là không hiểu, "Tại sao dường như một đêm không có ngủ!"

"Cái gì gọi là thất giống như, ta chính là một đêm không ngủ. Xử Nam người đừng nói cho ta biết, người ngủ đến hiện tại mới tỉnh" Chu Bàn Tử có chút không nói gì hỏi.

"Đúng vậy người có khuyết điểm đi, nửa đêm tu luyện xong không ngủ, đi làm gì "

Sở Nam có chút hoài nghi hỏi.

Chu Bàn Tử lúc này vui, vui vẻ cười, "Xử Nam người biết người ngày hôm qua bỏ qua cái gì không "

Sở Nam lắc đầu.

"Tối ngày hôm qua Đại Thánh tiểu thuyết đổi mới, ta xem sau đó vẫn luôn đợi càng, căn bản không ngủ được, mà còn bên trong còn xuất hiện Luyện Dược Sư nghề nghiệp này, có tăng cao tu vi đan dược, quá đặc sắc, đáng tiếc Đại Thánh chỉ đổi mới chương một." Chu Bàn Tử cảm thấy Sở Nam người này, ngày hôm qua nhất định là không nhìn thấy đổi mới, liền khoe khoang.

"Ta đương nhiên biết rõ đổi mới, liền chuyện này, người một đêm không ngủ."

"Người xem còn có thể ngủ được" Chu Bàn Tử tròn to mắt, mặt đầy không tin.

"Đương nhiên xem, nội dung cốt truyện không phải là Tiêu Diễm có một cái Luyện Dược Sư sự phụ." Sở Nam rất bình tĩnh, hẳn đều biết rõ cả quyền sách nội dung cốt truyện, bất quá coi như là Chu Bàn Tử không biết, hẳn kích động này cũng quá khoa trương đi.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Buồn bực Chu Bàn Tử

"Đặc sắc như vậy tiểu thuyết, người liền một chút phản ứng cũng không có "

"Rất đẹp." Sở Nam gật đầu một cái.

"Chỉ là như vậy" Chu Sơn nghĩa chính ngôn từ nói, "Người phản ứng này, liền đây là đang làm nhục Đại Thánh tác phẩm, người người này kết quả có hay không nhiệt huyết, có hiểu hay không thương thức! Có biết hay không Luyện Dược Sư ý vị như thế nào, ta khinh bỉ người!"

Sở Nam: "

Sở Nam có chút mộng bực, có cần phải kích động như vậy sao lại còn bị khinh bỉ.

Bất quá ra phòng ngủ, Sở Nam liền biết Chu Bàn Tử cũng không phải duy nhất một mắt ngủ người.

Ở trên đường, có không ít đồng học đều rất phấn khởi, lẫn nhau thảo luận ngày hôm qua tiểu thuyết đổi mới. Có nói đến chỗ kích động, còn la to lên.

"Người khác cũng là một đêm không ngủ, nhìn cũng không chuyện. Chu Bàn Tử người đôi mắt này cũng quá đỏ đi, đều có tia máu, thân là võ giả, người luôn không khả năng liền chịu đựng một đêm cũng không được, chẳng lẽ nhưng thật ra là chơi bời quá độ."

Sở Nam rất là hoài nghi Chu Bàn Tử thắng này con mắt đều là tia máu nguyên nhân.

"Mẹ kiếp, không muốn vu hãm ta. Ta ngày hôm qua quét một đêm Thiên Đạo tiểu thuyết võng, đem linh khí cho tiêu hao sạch, cho nên mới như vậy, không phải là thức đêm nẫu." Chu Sơn lộ ra càng khinh bỉ biểu tình, liền cái này cũng không nghĩ tới.

Cơm nước xong, Sở Nam lấy thân thể không thoải mái làm lý do, để cho mập mạp đi học sau giúp đỡ giả, chính mình trở lại chỗ ở.

Sở Nam căn bản không có tâm tư đi học, ở trong lớp học, sở học đồ vật, đơn giản chính là như thế nào kỹ xảo chiến đấu cùng hô hấp tiết tấu biến ảo kỳ xảo, những thứ này đều không phải là một ngày hay hai ngày là có thể có tăng lên. Mà còn nghe hết sạch lý luận, cũng không nhiều tác dụng lớn nơi.

Tu hành loại loại tiểu thuyết sức ảnh hưởng, so với ta nguyên lai cái thế giới kia lớn hơn nhiều.

Sở Nam đã minh bạch, mọi người kích động như vậy nguyên nhân.

Có sự đặc sắc, tình tiết nhiệt huyết chẳng qua là trong đó lấy một mặt.

Nguyên nhân hay là ở quyền tiểu thuyết này bên trong, xuất ra hiện Luyện Dược Sư cùng đan dược cái khái niệm này.

Như vậy tình tiết cửa hàng, sẽ để cho quyền này tu hành trong tiểu thuyết, xuất hiện có thể tăng cao tu vi đan dược.

Ở nhân tộc này nhìn như sáng lạng Thần Văn văn minh, vẫn luôn đối mặt vô số nguy hiểm. Người người cạnh tranh làm cường giả, thủ hộ Nhân Tộc cùng cái văn minh này, đã sớm cảm thấy ở trong lòng mỗi người.

Cứ như vậy, có thể tăng lên tốc độ tu luyện đan dược xuất hiện, sẽ để cho con đường cường giả, trở nên dễ dàng một chút.

Sở Nam không kịp chờ đợi muốn đi thử, hồi đoái trong tiểu thuyết đan dược.

Sở Nam tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, rất nhanh phát hiện ở tiểu thuyết phía sau, xuất hiện một cái phụ lục.

Ở trong phụ lục, có ở trong tiểu thuyết xuất hiện vật phẩm.

Trong đó bất ngờ thì có, Tụ Khí Tán cùng Trúc Cơ Linh Dịch!

Bất quá tạm thời nhưng không cách nào hồi đoái, cũng không biểu hiện hồi đoái điều kiện.

Rất nhanh Sở Nam liền biết, nguyên lai tiểu thuyết đổi mới quá ít, tình tiết bên trong chẳng qua là xuất hiện hai loại tên thuốc, cụ thể rốt cuộc có bao nhiêu đại tác dụng, muốn miêu tả rõ ràng sau, mới có thể mở ra hồi đoái.

Nói cách khác, muốn viết đã có người sử dụng Trúc Cơ Linh Dịch sau, mới có thể tiến hành hồi đoái.

Sở Nam giải sau đó, liền trực tiếp tiến vào tiểu thuyết giao diện, bắt đầu ý niệm gõ chữ.

Chỉ dùng đặc thù hô hấp tiết tấu tới tụ tập linh khí, đánh vào trong kinh mạch huyết vị tốc độ rất chậm.

Sở Nam đã không kịp chờ đợi muốn hồi đoái ra Trúc Cơ Linh Dịch.

Ước chừng hao phí một buổi sáng thời gian, Sở Nam cuối cùng đem viết xong ba chục ngàn chữ, đem nội dung cốt truyện tiến triển đến Tiêu Diễm sử dụng Trúc Cơ Linh Dịch tiến hành tu luyện.

Tổng cộng 10 chương, Sở Nam không chần chờ chút nào, trực tiếp đem 10 chương toàn bộ đăng lên tiến hành đổi mới.

Trong phòng học, Đường Tử Quân kia lạnh lẽo ánh mắt đảo qua, liên tiếp mấy tiết khóa, nàng đều không có phát hiện Sở Nam tung tích.

Hắn không có tới lên lớp

Sẽ không xảy ra chuyện gì chứ!

Đường Tử Quân ánh mắt cuối cùng rơi vào Chu Bàn Tử trên người, nàng nhớ Sở Nam thường thường với cái tên mập mập này sống chung một chỗ.

Nàng trực tiếp đứng lên,

Đi thẳng qua đi.

"Sở Nam tại sao không có tới."

Chu Sơn thẳng này nhìn một cái nữ thần đến, luôn miệng thanh âm đều có chút thất, "Vậy, cái kia, Sở Nam hắn nói không thoải mái đi về nghỉ đi."

Đường Tử Quân xoay người rời đi.

Nhìn vị này thiên chi kiều nữ bóng lưng, Chu Sơn tự buồn bực.

Sở Nam kia hàng, tu vi còn không có chính mình cao, cũng liền so với chính mình soái một tí tẹo như thế, làm sao lại lấy được vị này bằng sơn nữ thần trái tim đây.

Bên cạnh không ít đồng học, đều thấy như vậy một màn.

Đường Tử Quân thấy Sở Nam chưa có tới, lại còn lo lắng tới hỏi.

Trong cả phòng học, một trận đau buồn tiếng sói tru.

Đang lúc này, trời đất biến ảo.

Bầu trời diễn hóa lại lần nữa bắt đầu.

"Ồ, Đại Thánh đổi mới."

"Rốt cuộc lại đổi mới."

"Ta đi, một lần đổi mới 10 chương, Đại Thánh không hổ là Đại Thánh, mọi người mau nhìn."

Trong chớp nhoáng này, tất cả mọi người sự chú ý, đều rộng mở chuyển tới trong tiểu thuyết.

Liên tiếp 10 chương đổi mới, để cho những thứ này trông đợi đổi mới người, tất cả kích động không được.

Chu Bàn Tử nghe được chung quanh tiếng thét chói tai, khuôn mặt trực tiếp hắc thành than.

Không phải đâu, lúc này đổi mới.

Hắn buồn bực muốn mắng chửi người.

Tối ngày hôm qua hắn một đêm đều không ngủ, một mực ở quét Thiên Đạo diễn đàn cùng tiểu thuyết chỗ bình luận truyện, đem thân thể bên trong linh khí tiêu hao sạch, còn chưa kịp tu luyện bổ sung, cái này có thể thấy thế nào đổi mới.

"Đồng học Đại Thánh đổi mới nói cái gì a, đừng có gấp tự nhìn, cũng nói cho ta một chút." Chu Bàn Tử mau mau hỏi bên cạnh mới vừa rồi còn với chính mình nói chuyện phiếm vị kia, kết quả người ta căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, liền ngay ngốc tròn to mắt, ở đó ngồi.

Rất rõ ràng, đã tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng, đang đọc trong tiểu thuyết cho.

Chu Bàn Tử lại liên tục hỏi mấy cái đồng học, kết quả đều không có bất kỳ đáp lại.

Khí Chu Bàn Tử quát to lên.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều đồng học đều tròn mắt nhìn, nhìn ý tứ hết sức rõ ràng, quấy rầy nữa chúng ta xem Đại Thánh đổi mới, liền muốn đi lên đánh người.

Chu Bàn Tử cái kia buồn bực a.

Chỉ có thể chạy ra phòng học, nhìn bầu trời diễn hóa.

Bình thường tình phẩm thư tịch, sẽ chỉ ở diễn sinh tiểu thế giới ngày hôm đó, mới phải xuất hiện hư không đồ ảnh.

Bất quá hôm nay « Đấu Phá Thương Khung » 10 chương liên tục đổi mới, lại để cho hư không đầu xạ ra tiểu thế giới đồ ảnh.

Cái này hư không đồ ảnh diễn hóa tình tiết tiến triển rất chậm, Chu Bàn Tử vừa mới bắt đầu xem mấy phút.

Rất nhiều đồng học, đã nhìn xong tiểu thuyết, rồi rít lao ra phòng học cùng xem hư không diễn hóa.

Cũng không thiếu người vừa nhìn vừa thảo luận, "Tiếp theo Tiêu Diễm nên cùng Huân Nhi vay tiền đi mua đồ vật "

"Đúng đúng."

"Còn có một người muốn tìm phiên toái."

"Ở phía sau xuất hiện Đấu Kỳ "

Đang xem diễn hóa Chu Bàn Tử, thật là muốn chết.

Mới vừa rồi hỏi các người thời điểm không nói, hiện tại tất cả đứng ra kịch thẩu.

Còn muốn hay không người tốt đẹp mắt, trong hư không tiểu thế giới hình chiếu.

Duy nhất không chú ý những chuyện này, cũng chỉ có Sở Nam

Lúc này hần toàn bộ sự chú ý, đều đặt ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng trong phụ lục.

Bởi vì Trúc Cơ Linh Dịch đã có thể hồi đoái, hần muốn hồi đoái ra Trúc Cơ Linh Dịch tiến hành tu luyện.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Bên trong thân thể công xiềng

Trúc Cơ Linh Dịch (có thể hồi đoái): Mỗi một giọt cần tác giả điểm tích lũy 700 0 điểm.

Hơn nữa ở phía sau, còn có chú thích.

[Đại Thánh tiểu thuyết « Đấu Phá Thương Khung » bên trong Dược Lão sở luyện chế Linh Dịch, có thể tăng lên tốc độ tu luyện.]

Cái này Trúc Cơ Linh Dịch không phải là nói bình sao tại sao là nói giọt

Đây cũng quá keo kiệt.

Bất quá tác giả điểm tích lũy, ta có bao nhiêu

Sở Nam lại mở ra tác giả chuyên mục, rất nhanh tìm tới tác giả điểm tích lũy.

Bây giờ có được 2 1564 điểm tác giả điểm tích lũy.

Cái này cái gọi là điểm tích lũy, kỳ thực chính là căn cứ người tác phẩm sức ảnh hưởng cùng số chữ tới quyết định.

Người tác phẩm càng được hoan nghênh, đọc càng nhiều người, mỗi ngày đổi mới càng nhiều, kia mỗi ngày lấy được tác giả điểm tích lũy cũng càng nhiều.

Mà nhiều chút điểm tích lũy, liền có thể hồi đoái tinh phẩm trong tiểu thuyết vật phẩm.

Đương nhiên cũng không phải toàn bộ tinh phẩm trong tiểu thuyết vật phẩm đều có thể dùng điểm tích lũy tới hồi đoái, một ít Thần Thú con non hoặc là tăng cao tu vi Linh Dược, cần Thần Văn trên thế giới thiên tài địa bảo thậm chí là Yêu Thú huyết dịch các loại vật phẩm đặc biệt cùng tài liệu mới có thể hồi đoái đi ra.

Quyển sách này như thế được hoan nghênh, vừa mới càng là liên tiếp đổi mới 10 chương, mới chỉ có hơn hai chục ngàn tác giả điểm tích lũy.

Sở Nam chuẩn bị một cái thùng gỗ lớn, bên trong rót đầy nước nóng.

Vừa vặn, có thể giống như Tiêu Diễm, ngồi ở trong đó tu luyện.

Đem toàn bộ cần cái gì cũng chuẩn bị xong, đem cửa cho khóa kín, hơn nữa cho Chu Bàn Tử phát một tin tức, tự có sự tình đi ra ngoài.

Làm xong hết thảy các thứ này, Sở Nam lại tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Chỉ cần dùng ý niệm liền có thể trực tiếp hồi đoái

Sở Nam trong lòng mặc tưởng đến, hồi đoái một giọt Trúc Cơ Linh Dịch.

Hần ý tưởng vừa ra, điểm tích lũy trong nháy mắt giảm bớt bảy ngàn.

Một giọt chất lỏng màu xanh biếc, đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, liền giống như Đế Vương Lục Phi Thúy bình thường óng ánh trong suốt.

"Đây chính là Trúc Cơ Linh Dịch sao "

Sở Nam lẳng lẳng nhìn trời lơ lửng ở trước mắt chất lỏng, có chút ngẩn người,

Đồ chơi này, đến cùng thế nào ngưng hiện ra.

Chẳng lẽ là trực tiếp từ tiểu thể giới bên trong rút ra đi ra

Nếu như nói như vậy, Tiêu Diễm sẽ không tức chết đi.

Sở Hữu nam nghĩ đến một cái cảnh tượng, bên trong thể giới nhỏ kia Tiêu Diễm lấy ra Trúc Cơ Linh Dịch, đang chuẩn bị lúc sử dụng sau khi, lại phát hiện trong lúc bất chợt Trúc Cơ Linh Dịch biến mất. Sau đó Tiêu Diễm bạo tẩu, ta Trúc Cơ Linh Dịch đi đâu, cái nào ai thiên đạo cho đều đi! Người có bản lĩnh đi ra.

Nếu là đem tới quyển sách này hoàn bốn lúc, Đẩu Đế Tiêu Diễm ở Thần Văn trên thể giới bị tạo nên sau khi ra ngoài, hẳn sẽ không tới tìm ta phiền toái đi.

Làm một tác giả, phát tán tính suy nghĩ là không thể thiếu.

Thấy kỳ quái vật phẩm, trong đầu một số thời khắc sẽ xuất hiện rất nhiều kỳ kỳ quái quái ý tưởng.

Đang lúc Sở Nam nghĩ vớ vẩn thời điểm.

Trước mắt giọt này Phi Thủy một dạng chất lỏng, tựa hồ lơ lửng giữa không trung có chút quá mệt mỏi, đột nhiên rơi xuống dưới đi.

"A! Ta Trúc Cơ Linh Dịch."

Sở Nam đưa tay muốn đi bắt, nhưng là đã trễ, Trúc Cơ Linh Dịch trực tiếp rơi trên mặt đất, ngay cả tiếng vang cũng không có phát ra.

Cái này dùng bảy ngàn tác giả điểm tích lũy hồi đoái đi ra Trúc Cơ Linh Dịch, cứ như vậy biến mất ở trước mắt.

Có muốn hay không như vậy suy! Lại còn sẽ hạ xuống.

Sở Nam cái kia buồn bực a, sớm biết vội vàng đem nó thu lại.

Không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể lần nữa hồi đoái.

Lại tiêu hao hết bảy ngàn điểm tích lũy, một giọt chất lỏng màu bích lục, ngưng hiện ra.

Sở Nam đem thùng gỗ hương bên này kéo một cái.

"Có năng lực chịu, người lần này còn rơi xuống đất đi."

Ba tháp, giọt này Trúc Cơ Linh Dịch, trực tiếp rơi vào trong nước.

Toàn bộ thùng gỗ cao hơn nửa người trong suốt trong nước, chỉ một thoáng biến thành màu xanh.

"Cái này có thể tu luyện "

Sở Nam vây quanh thùng gỗ, xem một vòng, cũng không nhìn ra manh mối gì tới.

Nắm tay bỏ vào, có thể cảm nhận được từng tia lạnh lạnh khí tức,

Nắm tay cho bao vây lại.

Tựa hồ cũng không có chuyện gì, Sở Nam đem quần áo cho cởi hết, sau đó nhảy vào trong thùng gỗ, ngồi xếp bằng.

Chấp hai tay, nhắm mắt bắt đầu hô hấp thổ nạp.

Theo đặc thù hô hấp tiết tẩu bắt đầu, Sở Nam có thể cảm giác, từng tia khí lạnh từ trong nước nóng tràn vào lỗ chân lông, có một bộ phận tiến vào xương cốt cùng bắp thịt, còn có một bộ phận tụ vào trong kinh mạch cùng hô hấp thổ nạp lưu lại linh khí, hội tụ vào một chỗ.

Trong kinh mạch linh khí, nhanh chóng lớn mạnh.

Tỉ tách.

Theo bên trong thân thể một tiếng giòn vang, Sở Nam cảm giác hô hấp biến hóa kéo dài, loại kia đặc thù hô hấp tiết tẩu cũng tùy tâm sở dục lên.

Trong lồng ngực toàn bộ gân xiềng, phảng phất vào giờ khắc này đột nhiên bị mở ra.

Sở Nam có thể cảm giác, tìm đập, đều phảng phát bắt đầu biến hóa có lực.

Khốn nhiều chính mình, thứ 50 cái huyết vị bị giải khai!

Sở Nam mở mắt ra, trong hai tròng mắt dần hiện ra vẻ kinh ngạc.

"Không nghĩ tới, mượn Trúc Cơ Linh Dịch, trực tiếp liền đem lồng ngực phụ cận người cuối cùng huyết vị cho giải khai, lồng ngực phụ cận gân xương toàn bộ bị mở ra, điều khiển hô hấp tiết tấu, thì càng thêm dễ dàng."

"Ta đây coi như là bước vào Trùng Mạch ở giữa đi!"

Sở Nam lại thử, hô hấp trót lọt không ít, mỗi một lần hô hấp biến hóa phi thường kéo dài.

Lại cũng không có bất kỳ trở ngại nào, phảng phát đề ở ngực đá lớn, đột nhiên bị lấy ra một dạng.

Nhân Tộc tu luyện, giai đoạn thứ nhất được gọi là Trùng Mạch!

Ở cái giai đoạn này, huyết vị không có bị mở ra, kinh mạch tắc nghẽn, không cách nào công pháp tu hành.

Đang hướng Mạch giai đoạn muốn làm, chính là lợi dụng hô hấp thổ nạp thiên địa linh khí, giải khai thân thể huyết vị.

Mà ở cái này Trùng Mạch giai đoạn, lại chia thành đề, trung, cao ba cái cấp bậc.

Sở đối ứng, theo thứ tự là lồng ngực, tim, Đan Điền.

Ở lồng ngực phụ cận cộng năm mươi huyết vị, là phong tỏa người lồng ngực năm mươi đạo gân xương.

Mỗi giải khai một cái huyết vị, hô hấp trở nên kéo dài một điểm, hút lấy nạp thiên địa linh khí, cũng càng nhiều.

Không chế hô hấp tiết tấu, cũng liền dễ dàng một điểm.

Nếu là trong lồng ngực năm mươi huyết vị toàn bộ bị mở ra, liền bước vào Trùng Mạch cắt đứt, bắt đầu đánh vào tim chung quanh huyết vị.

Chờ đến đem lồng ngực, tim, Đan Điền chung quanh gân xương toàn bộ giải khai, thân thể kia linh khí liền có thể nối thành một đường, liền có thể tu luyện công pháp.

Sở Nam nhưng là biết rõ, muốn phá vỡ trong lồng ngực người cuối cùng huyết vị có bao nhiêu khó khăn.

Thân thể này chủ nhân, ở nửa năm trước cũng đã giải khai thứ 49 cái huyết vị.

Một mực không cách nào giải khai thứ 50 cái, hiện tại mượn Trúc Cơ Linh Dịch, dễ dàng như vậy liền đem lồng ngực cuối cùng một đạo gân xương mở ra.

Hô hấp giống như rỗng vào biển rộng, lại cũng không có trở ngại, hoàn toàn tùy tâm sở dục lên.

Từ trong nước nhảy ra, Sở Nam có thể cảm giác.

Bên trong thân thể lực lượng, cũng có số tăng trưởng gấp bội.

"Trúc Cơ Linh Dịch, quả nhiên có ích."

Sở Nam tràn đầy kinh hỉ, lại lần nữa nhảy vào thùng gỗ, bắt đầu xếp chân hô hấp thổ nạp.

Hô, hô!

Sở Nam điều chỉnh hô hấp tiết tấu, bắt đầu đánh vào tim phụ cận huyết vị.

Cũng chính là thứ 51 cái huyết vị.

Thùng gỗ bên trong, từng tia màu xanh, cũng theo Sở Nam hô hấp, từ trong lỗ chân lông bị thu nạp mà vào.

Tí tách!

Bên trong thân thể lại là một tiếng giòn vang.

Thứ 51 cái huyết vị bị giải khai.

Mở ra tim một đạo gân xương, tìm đập trở nên có lực một điểm.

Thân huyết dịch trong cơ thể lưu động tốc độ, tựa hồ cũng tăng nhanh.

Bên trong thân thể tân trần đại tạ thuế biến, cũng tăng nhanh một điểm.

Tỉ tách!

Thứ 52 cái huyết vị bị giải khai.

Thời gian từng giờ trôi qua, mặt trời xuống núi.

Ánh sao vãi hướng cả vùng, Sở Nam vẫn đang nhắm mắt tu luyện, đánh vào tim chung quanh gông xiềng.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Khổ tu

Tim chung quanh những huyết vị này, phong tỏa thân thể con người khí huyết.

Mỗi mở ra một đạo gông xiềng.

Tim đập cường độ cũng liên tăng thêm một phần.

Khí huyết cường độ cũng liên tăng thêm một phần.

Khí huyết càng mạnh, lực lượng, tốc độ đều sẽ có khác nhau trình độ tăng thêm.

Theo trong nước kia từng tia màu xanh nhạt theo Sở Nam hô hấp tiết tấu, tiến vào lỗ chân lông, thùng gỗ màu xanh càng ngày càng nhạt.

Khi cuối cùng một tia màu xanh bị hút vào lỗ chân lông, Sở Nam chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Cặp mắt mở ra, một vòng màu xanh từ hần trong ánh mắt chảy qua.

Sở Nam trực tiếp từ trong thùng gỗ nhảy nhót đi ra.

Dùng sức nắm chặt tay, phảng phất có ích không xong khí lực.

Hắn đi tới trống trải chỗ, sau đó bắt đầu diễn luyện lên trong trí nhớ quyền pháp.

Đoàng đoàng đoàng!

Theo từng quyền đập tại trong hư không, trong không khí truyền tới trận trận âm bạo.

Tim đập, cũng biến thành càng thực lực mạnh mẽ.

Huyết dịch đem năng lượng, lấy càng nhanh chóng độ chuyển vận vào toàn thân.

Lại phối hợp cái này đặc thù hô hấp tiết tấu, âm bạo thanh càng lớn hơn.

Ở dưới ánh trăng, Sở Nam né tránh xê dịch.

Một bộ đơn giản quyền pháp đánh xuống.

Sở Nam có thể nghe được, tim phát ra tiếng tim đập.

"Thậm chí ngay cả mồ hôi cũng không có ra, những thứ kia đặc thù hô hấp thổ nạp phương thức, coi như là đang chiến đấu sử dụng cũng sẽ không có bất kỳ trở ngại nào cùng không thích ứng. Lực lượng so với trước kia, gia tăng gấp đôi không chỉ cường độ thân thể cùng khí huyết cường độ càng không cần phải nói "

"Hiện tại đã giải khai thứ 54 cái huyết vị."

Không nghĩ tới, cái này Trúc Cơ Linh Dịch hiệu quả tốt như vậy.

Nửa đêm công phu, liền giúp ta giải khai năm đạo công xiềng.

Chi tiếc!

Sở Nam ánh mắt, rơi vào trong thùng gỗ, nước kia đã biến hóa trong suốt thấy đáy.

Một giọt Trúc Cơ Linh Dịch, đã hoàn toàn tiêu hao hết.

Cái này tiêu hao cũng quá nhanh đi.

Bất đắc dĩ.

Sở Nam chỉ có thể dùng cuối cùng điểm tích lũy, lại hối đoái một giọt Trúc Cơ Linh Dịch.

Màu xanh biếc Trúc Cơ Linh Dịch, rơi vào trong thùng gỗ.

Sở Nam lần nữa nhảy vào trong đó, xếp chân tu luyện, đánh thẳng vào thân thể huyết vị.

Chờ đến trong thùng gỗ Trúc Cơ Linh Dịch, lần nữa bị tiêu hao hết.

Sở Nam lại nhảy ra, cầm nắm quyền đầu.

Chân mày có chút đám cùng một chỗ, lần này chỉ xông mờ ba đạo công xiềng.

Xem ra, giải khai phía sau huyết vị, càng ngày càng khó.

Bất quá, cái này trong một đêm, giải khai tám cái huyết vị, hơn nữa còn có một là lòng ngực người cuối cùng khó khăn nhất phá vỡ thủ quan Huyết, nếu là nói ra, tuyệt đối sẽ làm cho vô số Tu Luyện Giả sợ bạo nổ con mắt.

Đang hướng Mạch giai đoạn, kinh mạch yếu ớt, căn bản là không có cách sử dụng đan dược.

Hiện tại bằng vào Trúc Cơ Linh Dịch, thay đổi loại này tình trạng hiện nay.

Lúc này, trời còn mờ tối.

Tu luyện một đêm, thần thanh khí sáng, căn bản không có buồn ngủ ý.

Sở Nam lần nữa hối đoái Trúc Cơ Linh Dịch, chuẩn bị tiếp tục tu luyện.

Hối đoái không thành công, điểm tích lũy chưa đủ!

Đúng đã hối đoái nơi ba giọt Trúc Cơ Linh Dịch.

Mau mau gỗ chữ kiếm điểm tích lũy.

Sở Nam cái kia trúng đau, kiếp trước muốn gỗ chữ kiếm tiền, hiện tại muốn gỗ chữ kiếm điểm tích lũy.

Hiện tại mới ý thức tới, xuyên qua lại còn với nguyên lai một dạng khổ bức.

Sở Nam nhìn một chút chỗ bình luận truyện.

Có người thúc giục thêm mới, có người muốn bài sư, cũng có rất nhiều người hy vọng có thể từ Sở Nam nơi này mua Trúc Cơ Linh Dịch, muốn biết, Trúc Cơ Linh Dịch hiệu quả thể nào.

Ta hiện tại chính mình dùng cũng không đủ dùng, bán thể nào!

Lại nói, bán Trúc Cơ Linh Dịch vậy thì đồng nghĩa với là tự bạo thân phận, ta còn không chê chính mình mạng lớn, đang còn muốn cái này thú vị thế giới, sống lâu vài năm.

Mang theo kiếp trước vô số tác phẩm văn học, như là không thể lẫn lộn cái đại thần tác giả đương đương, vậy thì quá không thú vị.

Sở Nam lại quét mấy lần, không có thấy cái gì thú vị,

Liền bắt đầu dùng ý niệm gõ chữ đi.

Chu Bàn Tử đi vào nhà ăn, liền thấy Sở Nam bên cạnh gặm xong thịt xương, đã chất đầy toàn bộ bàn ăn, mà Sở Nam vẫn còn ở lang thôn hồ yết, không ngừng cuồng ăn, giống như là với những thịt kia có thù oán một dạng.

Chu Bàn Tử trợn mắt hạt châu cũng sắp rơi ra đến, giống như là thấy quái vật.

Xem hồi lâu, Sở Nam bên cạnh thịt xương càng ngày càng nhiều, mà còn cuồng ăn vẫn không có ngừng xuống dấu hiệu.

Chu Bàn Tử có chút không nhịn được, đi tới trước đạo (nói), "Sở Nam ngươi hai ngày này đi đâu, thế nào đói thành như vậy "

"Khác (đừng) ảnh hưởng ta ăn cơm, chờ một hồi hãy nói."

Sở Nam dùng ý niệm gõ chữ viết lên một nửa, sẽ thấy cũng viết không đi xuống.

Bởi vì hắn phát hiện, chính mình quá đói.

Trong dạ dày trống trơn, loại cảm giác đó, coi như là trước mắt để lên một đầu trâu, cũng có thể nuốt xuống.

Sau đó hắn liền vọt tới nhà ăn, bắt đầu cuồng ăn.

Coi như là dùng sau ót, Sở Nam cũng có thể suy nghĩ ra.

Đây là tốc độ tu luyện quá nhanh tạo thành, một ngày đột phá tám đạo công xiềng, cái này ở Thần Văn thế giới tuyệt đối là lần đầu.

Quá trình tu luyện, kèm theo có thể số lượng lớn đo tiêu hao.

Đang hưởng Mạch giải đoạn, không cách nào tu luyện công pháp tới lợi dụng linh khí khôi phục thể lực và năng lượng, chỉ có thể thông qua ăn uống tới khôi phục thân thể, cũng liền tạo thành hiện ở loại tình huống này.

Sở Nam thậm chí có thể cảm giác, những thức ăn này lọt vào trong dạ dày, đè ép sinh ra ngừng ngắt cảm giác, những thức ăn này bị nhanh chóng phân giải sau đó tiến vào huyết dịch bị đưa vào toàn thân.

Vô giả dạ dày phân giải năng lực, thật là quá mạnh mẽ, cũng có thể đuổi kịp ăn tốc độ.

Sở Nam lại cuồng ăn xong đại nhất trận, đã không còn đói cảm giác, lúc này mới dừng lại.

"Không sai biệt lắm, có một nửa bụng."

Sở Nam sờ bụng một cái, ánh mắt rơi vào Chu Sơn trên người, "Chu Bàn Tử làm sao ngươi tới "

Nhà ăn chung quanh, có không ít người đang vây xem, tập thể không nói gì.

Ăn nhiều như vậy mới tính nửa bụng.

Chu Sơn có chút bận tâm hỏi, "Ta nghe có người thảo luận, bên này có một thùng cơm, liền tới xem một chút không nghĩ tới là ngươi. Sở Nam ngươi rốt cuộc thế nào, thân thể sẽ không xảy ra vấn đề đi "

"Ta trong mấy ngày qua một mực ở khổ tu, không có thế nào ăn cơm, có thể xảy ra vấn đề gì."

Sở Nam không nghĩ tới, ở trên thế giới này, cũng có nhiều như vậy bát quái người.

Không phải là ăn nhiều điểm, có cần phải cho ta thêm bên trên một cái thùng cơm danh xưng

"Không với ngươi dài dòng, ta có chút mệt, về ngủ." Sở Nam cho Chu Sơn phát tay một cái, xoay người quay về chỗ ở.

Trở lại chỗ ở, Sở Nam đem chương một tiểu thuyết dùng ý niệm viết xong, sau đó đổi mới.

Đạt được đủ tác giả điểm tích lũy sau, Sở Nam liền hối đoái một viên Trúc Cơ Linh Dịch, bắt đầu tu luyện.

Sau đó một đoạn thời gian, Sở Nam mỗi ngày đều là dùng ý niệm gõ chữ kiểm điểm tích lũy sau đó tu luyện.

Hắn phải nhanh một chút tăng lên thực lực của chính mình, làm cho mình có năng lực tự vệ.

Như vậy tu luyện, một mực kéo dài gần một tháng.

Sở Nam đi ra cửa phòng, cảm thụ bên trong thân thể dồi dào lực lượng.

Cái này không phải đến một tháng khổ tu, mượn Trúc Cơ Linh Dịch trợ giúp, đã để cho hắn giải khai thứ 83 cái huyết vị.

Bất quá theo xông phá công xiềng càng ngày càng nhiều, Trúc Cơ Linh Dịch tác dụng, cũng càng ngày càng yếu.

Tu vi nhanh chóng tăng lên, đã để cho Sở Nam có chút khó mà khống chế thân thể này.

Sở Nam tại Thiên Đạo trong diễn đàn tra một phen, mình bạch xuất hiện loại tình huống này, là bởi vì tu vi tăng lên quá nhanh, nếu muốn giải quyết cũng rất đơn giản. Chỉ cần luyện tập quyền pháp, nhiều chạy động, nhảy, đi thích ứng thân thể, đương nhiên biện pháp nhanh nhất vẫn là thực chiến!

Sở Nam vốn là muốn tìm Chu Bàn Tử làm bồi luyện, bất quá người này không biết chạy đi đâu không tìm được.

Chỉ có thể tự đi trường học sau núi, luyện tập thoáng cái quyền pháp.

Mà Sở Nam không có chú ý tới, tại hắn phía sau, một bóng người đã theo đuôi tới.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Phát một bài post

Dọc theo đường núi, đi lên.

Đường núi gấp ghe, bất quá đối với Sở Nam như vậy võ giả mà nói, căn bản không phải vấn đề.

Đá xanh trải thành đường hẹp quanh co, đi lên ngược lại có chút mùi.

Sở Nam chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, một bên leo lên thích ứng thân thể tiết tấu, một bên tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, quét thoáng cái diễn đàn hiểu một chút gần đây chuyện phát sinh.

Đã gần một tháng khổ tu, trừ đôi mắt, cũng không có chơi qua Thiên Đạo diễn đàn.

Đây là một cái Tiểu Thuyết Thế Giới, ở trong diễn đàn mặc dù cũng không thiếu giải trí bát quái loại nội dung.

Bất quá nhiều nhất hay là ở thảo luận tiểu thuyết liên quan nội dung cốt truyện cùng trong tiểu thuyết vật phẩm.

Mà bị thảo luận nhiều nhất, không thể nghi ngờ chính là « Đấu Phá Thương Khung ».

"Nói Đại Thánh trong tiểu thuyết Đấu Kỹ phân cấp, trong đó xuất hiện Huyền Giai cao cấp Đấu Kỹ Bát Cấp võ nếu là hỏi đoái đi ra, sẽ có bao lớn sức chiến đấu."

"Nếu là hỏi đoái đi ra, không ra ngoài dự liệu, hẳn là Trùng Mạch cảnh giới mạnh nhất cước pháp."

"Sức chiến đấu tuyệt đối không thấp, chỉ tiếc Đại Thánh vẫn luôn không có ra mặt, chúng ta chỉ có thể suy đoán."

"Ta đối với mấy cái này Đấu Kỹ các loại không có hứng thú, vẫn là thực lực bản thân trọng yếu nhất. Thật sự muốn biết, vẫn là trong đó xuất hiện đan được, có phải là thật hay không có thể tăng cao tu vi."

"Đại Thánh tiểu thuyết như vậy hóa, dựa theo số, loại đan được này cũng không phải cỡ nào thái quá, tuyệt đối hữu hiệu. Hiệu quả thực sự, có thể có tiểu thuyết mấy thành."

"Ta thật là quá bội phục Đại Thánh, những thứ này hắn đều là thế nào nghĩ ra được. Luyện Dược Sư, Đấu Kỹ, nhất là Dược Lão nghe nói còn có một loại

có thể thăng cấp công pháp, mặc dù loại công pháp kia còn không có ra sân, ta đã rất chờ mong. Quyển sách này trang diện phô rất lớn, mà còn tầng tầng đan xen. Đại Thánh bút lực rất mạnh, hoàn toàn lật đổ dĩ vãng ta đối với (đúng) tiểu thuyết nhận thức, nguyên lai không đem này gánh nặng miêu tả, cũng có thể viết ra tiểu thuyết đặc sắc tới. Mà còn loại này vô cùng đơn giản câu nói, đọc lên tới dị thường trơn lọt, càng có khả năng để cho người nhiệt huyết sôi trào."

"Đoạn thời gian trước, Giải Độc Giả phát quá đáng tích thiếp. Căn cứ Giải Độc Giả phân tích, chắc có năm phần mười." Lại một cái người đáp lại.

Ở xuống phía dưới, đã có người hỏi Giải Độc Giả phát ra phân tích thiếp, kết quả ở đâu.

Giải Độc Giả

Phân tích thiếp

Sở Nam xem một phen, thấy thú vị đồ vật.

Rất nhanh, hần liền căn cứ phía sau nhắc nhở, tìm tới tiểu thuyết phân tích bản khối.

Ở nơi này bản khối bên trong, có rất nhiều tiểu thuyết phân tích thiếp.

Trong đó nóng bỏng nhất một cái, chính là một cái id kêu Giải Độc Giả phát ra bài post.

Sở Nam lại tra một chút Giải Độc Giả cái này id tin tức, rất nhanh thì minh bạch.

Nguyên lai người nọ là đặc biệt phân tích một ít tiểu thuyết hấp dẫn bên trong có thể hỏi đoán đồ vật, hơn nữa căn cứ tiểu thuyết nghiêm cẩn trình độ, hấp dẫn trình độ cùng muốn phân tích đồ vật cùng tiểu thuyết phù hợp trình độ, để suy đoán những thứ này trong tiểu thuyết đồ mới, bị hỏi đoán đi ra kết quả có mấy thành công hiệu.

Thật đúng là có ý tứ, vẫn còn có người phân tích cái này.

Sở Nam mở ra cái này bài post, nhìn xuống phía dưới lên, vị này Giải Độc Giả làm phân tích là Trúc Cơ Linh Dịch, hần cuối cùng ra kết luận là, Trúc Cơ Linh Dịch bị hỏi đoán đi ra sẽ có trong tiểu thuyết tứ thành đến năm phần mười tác dụng.

"Cái này phân tích thật đúng là có nhiều chút đạo lý."

Sở Nam tự mình nghĩ thoáng cái đoạn thời gian gần nhất tu luyện, không biết hao phí bao nhiêu Trúc Cơ Linh Dịch.

Bất quá mỗi một giọt Trúc Cơ Linh Dịch giá trị, đều cao vô cùng.

Nếu là căn cứ trong tiểu thuyết tiêu chuẩn tới so sánh mà nói có thể cung cấp linh khí, phải cùng cái này giải thích cái này phân tích rất tương cận, không sai biệt lắm cũng chính là chừng năm thành.

Sở Nam lại lật tìm mấy tờ, cũng có người phân tích Tụ Khí Tán.

Bất quá Tụ Khí Tán có bao nhiêu tác dụng, Sở Nam cũng không biết.

Còn có phân tích xuất ra hiện đủ loại Đấu Kỹ.

Ta bây giờ biết Trúc Cơ Linh Dịch tác dụng, tại Thiên Đạo trong diễn đàn công bố ra, giải thích mọi người nghi vấn, đối với chính mình cũng không có ảnh hưởng gì.

Sở Nam suy nghĩ một chút, liền dùng Đại Thánh người tác giả này hào, ở trong diễn đàn công bố thoáng cái Trúc Cơ Linh Dịch hiệu quả. Bất quá vì bảo vệ mình, Sở Nam nói rất mơ hồ, chẳng qua là giới thiệu sơ lược thoáng cái, và giải thích người phân tích tương tự.

Sở Nam cái này bài post vừa phát ra đi, toàn bộ tiểu thuyết phân tích bản khối, chỉ một thoáng sôi trào.

"Đại Thánh, ta thật là không thể tin được chính mình con mắt, Đại Thánh bản tôn hạ xuống."

"Hàng trước vây xem, lần đầu tiên khoảng cách Đại Thánh gần như vậy."

"Đại Thánh ta nghĩ bá sư học sáng tác, cầu xin người nhận lấy ta đi."

"Hỏi Đại Thánh có bạn gái sao ta là một đại mỹ nữ, tuyệt đối có thể làm cho người hài lòng."

"Đại Thánh ta sùng bá sư người."

Thậm chí một cái nổi danh nhiệm vụ id kêu Phong Tử với thiếp, "Đại Thánh, ta muốn ôm người bắp đùi, có thể hay không giúp ta tuyên truyền thoáng cái ta tiểu thuyết."

Bà mẹ nó trên lầu vị này, hình như là tinh phẩm tác giả Phong Tử sao có còn hay không liêm sỉ, cứ như vậy ăn quả quả ôm bắp đùi, người tiết tháo đâu "

"Phong Tử ta là người fan, người liêm sỉ đi đâu, phải hay không phải ta sùng bái người tác giả kia. Ta nhiều lần nát hết "

"Phong Tử người liền không nên ra ngoài khỏi hải, Đại Thánh làm sao có thể sẽ giúp người đấy."

Trong lúc nhất thời toàn bộ bài post đều bị lệch lầu, căn bản không có người chú ý bài post nội dung.

Sở Nam vốn là muốn xem thoáng cái, mọi người đối với (đúng) Trúc Cơ Linh Dịch hiệu quả đánh giá thế nào, là hải lòng còn bất mãn ý.

Kết quả tất cả đều là một đám khôi hài gia hỏa, căn bản không có tâm tư đi xem chính mình bài post nội dung, vẫn còn có một cái tìm chính mình, giúp đỡ phổ biến rộng rãi thoáng cái hân tiểu thuyết tác giả.

Sở Nam tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, lục soát thoáng cái Phong Tử người tác giả này tên gọi.

Thật đúng là một cái tác giả, bất quá người này viết không phải là tu hành tiểu thuyết, mà là lấy Thần Văn văn minh làm bối cảnh sinh hoạt loại tiểu thuyết, tiểu thuyết tên liền kêu « Thần Văn văn minh » .

Sở Nam khoảng thời gian này, đã đặc biệt nghiên cứu một chút Thiên Đạo trong diễn đàn tiểu thuyết.

Loại này lấy Thần Văn văn minh làm bối cảnh sinh hoạt loại tiểu thuyết là nhiều nhất, cũng là nhất bị Thần Văn văn minh nhân tộc hoan nghênh.

Cái này thì tương đương với kiếp trước tiểu thuyết đô thị, vẫn luôn là được hoan nghênh nhất loại hình, không ai sánh bằng.

Quyển này Thần Văn văn minh chủ yếu là nói giữa người và người đoàn kết tác chiến, đương nhiên cũng ít không yêu tình.

Cái người diện này sách đã có tinh phẩm nhãn hiệu, rất rõ ràng là tinh phẩm tiểu thuyết.

Bất quá cuộc sống như vậy loại tiểu thuyết, thì không cách nào diễn sinh ra tiểu thế giới.

Bởi vì nó bối cảnh chính là Thần Văn thế giới, luôn không khả năng lại diễn sinh ra một cái tiểu Thần Văn thế giới.

Cái người diện này rất rõ ràng là chạy đến trong bài post tham gia náo nhiệt, bất quá cái này cũng là người thứ nhất làm cho mình giúp đỡ tác giả.

Sở Nam cũng liền tiện tay, giúp đỡ đẩy xuống.

"Đẩy thoáng cái Phong Tử tiểu thuyết « Thần Văn văn minh » , là một quyển lấy Thần Văn thế giới làm bối cảnh tiểu thuyết, phát huy mạnh chúng ta nhân tộc tinh thần, nếu là có vui thích có thể đi nhìn một chút."

Sở Nam phát xong những thứ này, chính chuẩn bị trở về chính mình phát ra trong bài post, với mọi người thảo luận một chút, Trúc Cơ Linh Dịch hiệu quả.

Một bóng người đột nhiên xẹt qua, nhanh như thiểm điện, trong chớp mắt dừng ở trên đỉnh núi, ngăn lại Sở Nam lên đỉnh đường.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tranh đoạt

Ở một nơi bên trong dãy núi, một cái màu lửa đỏ sóng vai cô gái tóc ngắn, đang nằm trên tảng cây, kia hai cái nhỏ dài chân, không ngừng lay động. Nàng nhắm chặt hai mắt, ở trong ngực nàng còn ôm một thanh hỏa trường kiếm màu đỏ, tựa hồ là nhân nhả hơi nóng.

"A!"

Đang lúc này, nàng hét lên một tiếng.

Trực tiếp từ trên cây rớt xuống.

Ừm!

Thân là võ giả nàng, vậy mà không có phản ứng kịp, cứ như vậy trực tiếp ngã xuống đất.

"Ai a!"

Nàng dùng sức xoa xoa đầu mình, tròn to hai mắt,

"Đại Thánh vậy mà đẩy ta tiểu thuyết."

"Cái này, cái này "

"Chẳng lẽ là ta hoa mắt!"

Nàng mau mau lại điều động linh khí, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Xác nhận chính mình không có nhìn lầm.

Nàng chính là Phong Từ, vốn là ở xoát diễn đàn, thấy Đại Thánh đang xoát bài post.

Cũng rất tùy ý chống đỡ một hồi.

Nội dung cũng chỉ là có chút làm ác thành phần, không ao ước, Đại Thánh vậy mà thật giúp nàng đẩy xuống.

"Cái này, cái này ta là người thứ nhất đạt được Đại Thánh giúp đỡ người đề cử ha ha "

Nàng mau mau lại tiến vào Thiên Đạo trong diễn đàn, tìm tới vừa mới cái kia bài post.

Chỉ thấy, không ít người đều tại triệu hoán nàng!

"@ Phong Từ, ngươi với Đại Thánh là quan hệ như thế nào, thật giúp người đẩy."

"Khẩn cầu biết Đại Thánh thân phận, @ Phong Từ."

"Đại Thánh không phải là người mở bí danh đi, @ Phong Từ."

"Giời ạ, như vậy cũng có thể đạt được Đại Thánh đề cử, sớm biết ta cũng cầu xin."

"Ta cảm thấy đến trong này, nhất định phải không thể nhận ra người giao dịch, @ Phong Từ ngươi có phải hay không cho Đại Thánh dâng lên hoa cúc, hoa!"

Phong Từ thấy những thứ này đáp lại, cũng vui vẻ chết.

Mau mau ngay tại phía dưới trả lời, "Ta căn bản không nhận biết Đại Thánh, chẳng qua là tùy tiện hồi thoág cái, không nghĩ tới Đại Thánh tốt như vậy. Đại Thánh sau này ta chính là người nào tàn nhẫn, ai dám hắt người, ta một cái Đại Kiếm chém chết hẳn! @ Đại Thánh!"

Phong Từ cái này trả lời vừa ra, thoág cái xông ra không ít tác giả.

Thổ Đậu: "@ Đại Thánh, ta cũng phải ôm bắp đùi, cầu xin ôm, cầu xin đẩy thoág cái ta tiểu thuyết a."

Nam Thành: "Đại Thánh gia cầu xin ôm chân lông, cầu xin ôm, cũng giúp ta đẩy một chút đi."

Yên Vũ: "Ta tiểu thuyết đã còn tiếp đến một triệu chữ, sợ rằng không có hi vọng biến thành tinh phẩm, cầu xin Đại Thánh giúp đỡ "

"Làm một độc giả, ta cảm thấy đến nhiều lần bị đối mới. Giời ạ, các người tuyệt đối là tác giả bí danh có đúng hay không, trong nội tâm của ta Nam Thành cao như vậy lạnh người, làm sao có thể tới ôm bắp đùi."

"Yên Vũ, liêm sỉ, người tiết tháo đâu người nhưng là tinh phẩm tác giả!"

Một ít tác giả qua lại, làm cho cả bài post trả lời càng sung sướng.

Mà đối với Thần Văn thế giới một ít đặc biệt tiêu thụ trong tiểu thuyết sản phẩm công ty lớn, thấy bản này bài post, đã bắt đầu hợp.

Đại Thánh tự mình post bài viết, công bố Trúc Cơ Linh Dịch tác dụng, lại có thể đạt tới trong tiểu thuyết làm miêu tả tác dụng chừng năm thành.

Hỏi đoán đi ra Trúc Cơ Linh Dịch hiệu quả tốt như vậy, kia quyền tiểu thuyết này bên trong, khác (đừng) đan dược bị hỏi đoán sau khi ra ngoài, hiệu quả

cũng tuyệt đối không kém.

Chỉ là bên trong quyển sách này đan được, là có thể sáng tạo tối cao tài phú.

Nếu là có thể với Đại Thánh ký hợp đồng, lấy được sản phẩm quyền đại lý, vậy tuyệt đối có thể làm cho công ty bọn họ, tiến hơn một bước.

Trác Nhĩ mạo dịch!

Thần Văn văn minh lớn nhất tiêu thụ công ty, ở công ty dưới cờ ký không ít tinh phẩm thư tịch, cũng có toàn bộ Thần Văn thế giới lớn nhất mạng lưới tiêu thụ lạc.

Bọn họ đem những này trong sách sản phẩm, thông qua mạng lưới tiêu thụ lạc, hưởng cả thế giới tiêu thụ.

Lúc này, ở Đế Đô.

Trác Nhĩ mạo dịch cao tăng, đang cho đòi mở cuộc họp khẩn cấp.

"Vừa mới Đại Thánh bài post, công bố nội dung mọi người đã đã biết đi, năm phần mười hiệu quả, quyển sách này nếu như không ra ngoài dự liệu, đem tới tất thành thần ra,

Tạo nên ra cường giả tuyệt thế. Mà còn trong tiểu thuyết sản phẩm, sẽ phải chịu rất nhiều người hoan nghênh. « Đấu Phá Thương Khung » quyển này tu hành tiểu thuyết chúng ta phải ký đến, nếu đề cho chúng ta đối thủ cạnh tranh ký đi, sẽ đối với chúng ta có ảnh hưởng rất lớn. Nếu như là bị Mễ Hi Nhĩ công ty ký đi, thậm chí có khả năng khiến nó vượt qua chúng ta."

Nói chuyện là tóc muối tiêu lão đầu, hần thân mặc trường bào màu đen, biểu tình ngưng trọng, "Nhất định phải dùng, nhất ưu đãi điều kiện, đem Đại Thánh ký tới."

Lúc này một người mặc đồ bó sát người, vóc người cực đẹp nữ nhân chậm rãi nói, "Đại nhân, nhưng là Đại Thánh thân phận, chúng ta cũng không biết a, đi đâu đi tìm hần ký hợp đồng."

"Đúng vậy, nếu là biết rõ Đại Thánh ở đâu, chúng ta đã sớm đi tìm hần ký hợp đồng. Căn cứ tin tức, liên hoàng tộc cũng không có Đại Thánh tin tức." Ngoài ra một người trung niên bổ sung nói.

Một cái tóc màu lam thanh niên, mặc màu lam khôi giáp, nhìn rực rỡ tươi đẹp vô cùng, giống vậy gât đầu, thanh âm hần có chút âm nhu, "Đúng vậy, lão đại, chúng ta căn bản không biết rõ Đại Thánh thân phận, thế nào ký ta cảm thấy đến cũng không cần lo lắng, Đại Thánh vì tránh cho bị Yêu Tộc ám sát, trong thời gian ngắn không thể nào bại lộ thân phận của mình. Chúng ta chỉ cần chờ Đại Thánh công bố tin tức, đến lúc đó đi tìm hần ký liền có thể, chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch, nhưng là lớn nhất công ty, cũng có được lớn nhất đường giây tiêu thụ, nói không chừng nếu không thì bao lâu, Đại Thánh sẽ cùng chúng ta liên lạc."

Tới hợp người, tất cả gât đầu, biểu thị chính là như vậy.

Trác Nhĩ thương mạo ở trăm năm trước, liền đã trở thành Thần Văn thế giới lớn nhất công ty, tự nhiên có bọn họ tự hào.

Trường bào màu đen lão đầu, chính là lạnh lùng nói, "Các người đã cho ta không biết những thứ này sao, nhưng là Đại Thánh làm công bố tin tức, là năm phần mười! Chúng ta quyết không thể ôm may mất tâm lý, coi như là có một phần vạn khả năng, cũng phải đi tìm, đi tìm Đại Thánh tung tích."

Không chỉ là Trác Nhĩ thương mạo, rất nhiều chỗ khác nhau công ty, khi nhìn đến cái này bài post sau, cũng đang thảo luận cái vấn đề này.

Nhất là Mễ Hi Nhĩ công ty, cái này hoặc giả sẽ trở thành bọn họ vượt qua Trác Nhĩ cơ hội.

Sở Nam phát ra bài post, bắt đầu có những công ty này trả lời.

"Đại Thánh người khỏe, ta là Trác Nhĩ thương mạo đại biểu, cho người tư tin không có thu được trả lời, hy vọng Đại Thánh có thể liên lạc chúng ta, chúng ta sẽ vì người độc nhất chế tác riêng nhất ưu đãi hợp đồng, thấy tin tức cùng chúng ta liên lạc."

Trác Nhĩ thương mạo người vừa xuất hiện.

Bài post lại sôi trào.

"Ta đi, Trác Nhĩ thương mạo vậy mà tự mình đến tìm Đại Thánh "

"A, cái này id, hình như là Trác Nhĩ thương mạo lão đại."

Ngay sau đó, Mễ Hi Nhĩ công ty người cũng xuất hiện: "Đại Thánh chúng ta Mễ Hi Nhĩ công ty yêu người gia nhập, trở thành chúng ta Mễ Hi Nhĩ người hợp tác, cụ thể chiếm bức bao nhiêu, chúng ta có thể thương lượng, Đại Thánh liên lạc chúng ta."

Trong lúc nhất thời Thần Văn thế giới các đại nổi danh công ty, đều ở đây trong bài post xuất hiện, hy vọng Đại Thánh có thể liên lạc với bọn họ.

Càng làm cho toàn bộ bài post sốt dẻo cao.

Sở Nam lúc này đã rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết võng, nhìn về ngăn lại người một nhà.

Đây là một cái cùng mình tuổi tác tương đương thiếu niên, người mặc màu tím áo choàng phía trên nam bảo thạch, tóc buộc ở cùng một chỗ, mặt không chút thay đổi, hai tay đặt ở phía sau, quần áo theo gió dửng dưng.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Hôm nay người vận khí tới

Người này vừa ra sân, liền bày ra tài trí hơn người tư thái.

Sở Nam thấy người này bộ dáng, liền nghĩ đến trong tiểu thuyết đại phản phái mỗi lần ra sân đều nhìn bằng nửa con mắt hết thấy, Thiên Lão Đại hán lão Nhị đáng vẽ, người khác đều là đồng cặn bã.

Người này ai vậy

Thật muốn tay cầm ta 37 con số giày chụp tới người 4 2 con số trên mặt, cho người biết rõ bông hoa vì cái gì hồng như vậy.

Không đúng, ta đây là 43 con số giày!

Đương nhiên Sở Nam cũng bắt quá là nghĩ nghĩ xong, làm từ Trái Đất xuyên qua tới, một cái có lý tưởng, có đạo đức thời đại hòa bình thanh niên tốt, hẳn vẫn không thích không biết nguyên nhân, liền trực tiếp động thủ đánh người, đương nhiên trọng yếu nhất là, còn không biết đối thủ sức chiến đấu như thế nào.

"Người là ai "

Sở Nam chịu xuống tình tình, quyết định trước giải cái này nha rốt cuộc là tình huống gì, tại sao phải như vậy vô duyên vô cớ cản ở phía trước chính mình.

"Đàm Thiên Phong!"

Thanh niên lấy tay huy động mình một chút áo dài, trên mặt vẫn là không lộ vẻ gì, một bộ phi thường lãnh ngạo bộ dáng nói ra tên mình.

Hắn dáng dấp vẫn tính là tuần tú, bắt quá như vậy, lại với hắn trên người loại này khí chất lãnh ngạo có chút hoàn toàn xa lạ.

"Vì cái gì ngăn ta chúng ta thật giống như không nhận biết đi!" Sở Nam cảm thấy danh tự này có chút quen tai, lại không nghĩ ra ở nơi nào nghe qua, bắt quá hắn với chính mình không có qua lại gì, đoạn thời gian trước hắn đã đem với chính mình nhận biết người, từ xa đến gần tất cả chửi vuốt thoáng cái, trong đó cũng không có danh tự này.

"Người là kẻ Sở Nam "

"Không sai."

Sở Nam nghi ngờ hơn, người này nhận biết ta

"Ta mình bạch, người nhưng thật ra là sợ ta, mới làm bộ như không nhận biết ta." Thanh niên này trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Sở Nam trán đều là hắc tuyến.

Người một cái gia hỏa từ nơi nào đứng tới, người nào cho người tự tin, vậy mà đã cho ta sợ người.

"Ta căn bản không nhận biết "

Còn không chờ Sở Nam lời nói xong, cái này bị Đàm Thiên Phong trực tiếp cắt đứt

"Ta hiểu ngươi loại phản ứng này, làm một thiên phú cực kỳ người bình thường, đối mặt chúng ta những thiên tài này thời điểm, thường thường cũng sẽ sinh ra sợ hãi trong lòng, sẽ còn tự ti mặc cảm. Tại Thiên Đạo trong diễn đàn, thường thường sẽ có một ít thiên tài võ giả khi dễ người yếu. Cho nên ngươi sợ hãi, ta hiện ngay sẽ đến tìm làm phiền ngươi. Không cần có những thứ này lo lắng, loại người như vậy đều không phải chân chính thiên tài, thiên tài chân chính, kỳ thực đều là giống như ta vậy, khiêm tốn, có nội hàm. Ta cho tới bây giờ sẽ không nói cho người khác, ta đã là đã Thiên Đạo tiểu thuyết võng chứng nhận tác giả, cũng sẽ không nói cho người khác, nhà ta thể đặc biệt cường đại, cũng sẽ không nói cho người khác, ta biết rất nhiều cao thủ chân chính, càng không biết lén áp người yếu. Ta sẽ đem tất cả người, coi là bằng hữu. Ngươi có phải hay không cảm thấy ta đặc biệt xuất sắc, lúc trước cũng đã nghe nói qua tên ta đi, ta hiểu, kỳ thực giống như ta vậy người, giống như là ám dạ đom đóm một dạng, coi như như thế nào đi nữa khiêm tốn, căn bản không che giấu được bản thân ánh sáng "

Khiêm tốn, thật là quá vô danh.

Người khác không biết, con mẹ nó ngươi đều chính mình nói thẳng ra.

Bất quá từ nơi này hàng một phen dài dòng bên trên, Sở Nam cũng minh bạch vì sao lại cảm thấy danh tự này tương đối quen thuộc.

Toàn bộ Nam Vực cao trung, lúc trước cũng liền ba cái học sinh trở thành Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả, hẳn là nghe người ta nói qua danh tự này.

"Đàm Thiên Phong đúng không, ta bất kể ngươi thân phận gì, nếu là không có chuyện gì mà nói, liền tránh ra."

Sở Nam bắt đầu đuổi đi người, thẳng này trang ngược lại rất lạnh lùng kiêu ngạo, kết quả vừa nói liền dài dòng không ngừng, một chút cũng nói không tới trọng điểm, nghe đều phiền.

Đàm Thiên Phong vẫn là cười nhạt, cũng không tránh ra, "Quần áo ngươi có chút bẩn, hẳn thật nhiều ngày không có đổi qua, nhìn một cái liền biết, ngươi gia cảnh bản hàn, không có bối cảnh gì, nhưng là ngươi từ nhỏ đã mơ mộng trở thành một tên gọi cao thủ võ đạo thậm chí là tác giả, có thể tới Nam Vực cao trung đi học, nhất định bỏ ra rất nhiều cố gắng. Nhưng là tiến vào Nam Vực cao trung, ngươi phát hiện nơi này có rất nhiều thiên tài, ngươi cố gắng tu luyện tới đa cũng chẳng qua là không có ở đây Nam Vực cao trung đội sổ thôi, muốn trở thành tác giả, càng không có không thể nào.

Mất thấy hiện tại đã lớp mười hai, lấy ngươi thực lực này, coi như là Nhân Tộc hạng bét nhất học viện, đều không hy vọng gì "

"Im miệng!"

Sở Nam thật sự là có chút nghe không vô, cái này nha nhất định chính là một cái kỳ lạ.

Phụ thân ta rõ ràng là Tây Châu Châu Chủ, nơi nào gia cảnh bản hàn.

Quần áo bẩn là bởi vì ta tháng gần nhất đều tại khổ tu.

Hắn suy đoán đều sai không có vừa có thể hết lần này tới lần khác còn tự cho là rất đúng.

"Ngươi rốt cuộc có chuyện gì!"

Đàm Thiên Phong lúc này mới nói, "Ta mặc dù không biết Đường Tử Quân vì sao lại cùng với ngươi, bất quá Đường Tử Quân là thân phận gì, ngươi cảm thấy nếu là ngươi liền hạng bét nhất học viện đều không cách nào thi đậu mà nói, cùng với nàng còn có hy vọng sao "

Nghe đến đó, Sở Nam rốt cuộc bình tĩnh đại ngộ.

Cái này nội dung cốt truyện hẳn biết.

Sau đó, không phải là nên buộc ta cách Đường Tử Quân xa một chút.

Đây là kiếp trước tiểu thuyết huyền ảo bên trong thường thấy nhất nội dung cốt truyện.

Giờ à, không trách trước mặt nói một đồng lõa chê bai ta mà nói.

Hồng nhan họa thủy, quả nhiên là xuyên việt giả dù sao trải qua.

Bất quá Sở Nam vốn là với cái gì đó Đường Tử Quân không có quan hệ gì, mới lười bởi vì nàng mà với người khác có mâu thuẫn gì.

Sở Nam nói thẳng, "Trước mặt nói nói nhảm nhiều như vậy có ích lợi gì, nói thẳng ngươi thích Đường Tử Quân, ý ngươi không phải là muốn ta cùng Đường Tử Quân không muốn lại có quan hệ gì."

"Đùa gì thế, ta cũng không thích kia khối băng." Đàm Thiên Phong lập tức lắc đầu.

Sở Nam không nghĩ tới, thẳng này vậy mà phản bác.

Chính mình đoán sai, không thể nào, nội dung cốt truyện không đều là thể này phải không

"Vậy ngươi tại sao tới tìm ta."

"Đương nhiên là giúp ngươi, cho ngươi có thể cùng Đường Từ Quân vĩnh viễn cùng một chỗ. Lấy ngươi năng lực, đừng nói Nhân Tộc tam đại học viện, coi như là thông thường nhất học viện cũng không khả năng thi đậu, bất quá không có quan hệ, hôm nay ngươi vận khí, bởi vì gặp phải ta. Sau này ngươi liền theo ta lẫn lộn, chính là ta tiểu đệ, ta bảo đảm ngươi có thể đủ tiến vào một khu nhà học viện. Có phải hay không rất làm rung động, không cần như vậy, ta sau này sẽ là lão đại ngươi."

Đàm Thiên Phong nói xong từ trong lòng ngực, lấy ra một cái Kim Tệ.

Trực tiếp nhét vào Sở Nam trong tay.

"Ngươi xem ngươi y phục này phá, đi trước mua bộ quần áo. Khi ta tiểu đệ, sau này thiếu tiền liền nói với ta, ta tuyệt sẽ không cho ngươi ở luân lạc tới loại này liên y phục cũng không có mức độ. Chờ sau này lão đại ngươi ta trở thành đại thần tác giả, sẽ cho ngươi hồi đoái một ít thần dược, giúp ngươi tu luyện!"

Sở Nam nhìn trong tay Kim Tệ, đã hóa đá.

Người này vì Đường Từ Quân không thi phải tìm ta phiền toái, sau đó cùng ta có mâu thuẫn sao

Cái này thu tiểu đệ, trả lại cho Kim Tệ, là cái gì nội dung cốt truyện

Qua hồi lâu, Sở Nam mới phục hồi tinh thần lại.

Căn bản không nghĩ ra, chuyện gì xảy ra, hắn cũng lười nghĩ.

Trực tiếp đem trong tay Kim Tệ, trực tiếp chụp trong tay Đàm Thiên Phong.

"Có ý gì" Đàm Thiên Phong có chút không hiểu, "Chẳng lẽ cảm thấy quá ít "

"Ta đối với (đúng) đem ngươi làm tiểu đệ không có hứng thú, ngươi chính là đi nơi khác xem xét nhân tuyển đi." Sở Nam vòng qua Đàm Thiên Phong chuẩn bị trực tiếp lên núi.

Sở Nam thật sự là có chút bị không, vốn tưởng rằng người này là một nhân vật phản diện.

Kết quả không phải là, tại chỗ nhận thức tiểu đệ, đây tuyệt đối là đầu óc là có vấn đề.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Bồi luyện

Xoát!

Đàm Thiên Phong di chuyển nhanh chóng, lần nữa ngăn ở Sở Nam trước mặt.

Vẫn là như vậy, tựa như cười mà không phải cười bộ dáng, hình như là không chế hết thấy tựa như.

"Ngươi vì cái gì không muốn khi ta tiểu đệ."

Đem ngươi làm đại gia.

Sở Nam thật có nhiều chút phiền.

"Đàm Thiên Phong ngươi biết ta hiện tại nghĩ (muốn) nói gì với ngươi sao "

"Nói cái gì" Đàm Thiên Phong có chút hiếu kỳ.

"Ta đi năm mua một đồng hồ!"

Đàm Thiên Phong nghi hoặc lắc đầu một cái, "Người mua đồ không cần hướng ta báo cáo."

Sở Nam "

"Ta là phi thường có thành ý, bằng không như vậy, muốn bao nhiêu kim tệ người nguyên ý làm tiểu đệ của ta, chỉ cần người nói số lượng, ta cũng không có vấn đề gì." Đàm Thiên Phong một bộ ta có là Kim Tệ, chuẩn bị dùng Kim Tệ đập người.

Sở Nam bụng bít đầu, trên thế giới còn có loại này kỳ lạ.

Thật là có thể phiền người chết, còn không bằng làm một cái đại phản phái khiêu khích ta.

Kia cũng không sao có thể nói, trực tiếp động thủ liền có thể, nhưng này hàng hết lần này tới lần khác liền muốn tìm mình làm tiểu đệ.

"Đàm Thiên Phong trường học chúng ta học sinh nhiều như vậy, người đi tìm người khác đi. Ta đối với (đúng) đem người làm tiểu đệ không có hứng thú, đối với người Kim Tệ cũng không có hứng thú, lại phiền ta, đừng trách ta động thủ." Sở Nam không muốn lại theo thẳng này tán gẫu, "Tranh thủ thời gian để cho mở."

Đàm Thiên Phong không có nhường ra, hần vẫn vân đạm phong khinh, đương nhiên nói chuyện vẫn là như vậy dài dòng.

Trên mặt kia Dấu hiệu tính nộ cười nhàn nhạt, còn động trên mặt, "Xem ra và bình phương thức, thì không được. Nếu như vậy, vậy không thể làm gì khác hơn là dùng loại phương án thứ hai, Sở Nam ta rất không nghĩ (muốn) ra tay với người, bởi vì người thật sự là quá yếu, ra tay với người rõ ràng chính là khi dễ người."

"Đừng, ta nghe nói nửa năm trước học viện đại trác lúc, người vừa vận giải khai thứ 49 cái huyết vị. Thứ năm mươi cái huyết vị là thủ đống Huyết, cũng là tu luyện thứ một cửa ải, lấy chính người, nửa năm rất khó đột phá. Coi như là may mắn đột phá, hiện tại tối đa cũng chính là giải khai hơn năm mươi cái huyết vị."

"Người phải suy nghĩ kỹ, ta hiện tại đã giải khai 75 cái huyết vị. Sức chiến đấu là người gấp mấy lần, người căn bản không thể nào là đối thủ của ta. Nếu là người không muốn khi ta tiểu đệ, ta đây chỉ có động thủ đem người khuất phục."

Đàm Thiên Phong trực tiếp lấy ra chính mình tu vi.

Hần muốn không đánh mà thắng chi binh, để cho Sở Nam làm ra lựa chọn tốt nhất.

Sở Nam đã sắp muốn cười khóc, vốn là hần một mực khắc chế không có động thủ, Đàm Thiên Phong không có nói gì quá khích mà nói là một mặt, chủ yếu nhất là bởi vì lo lắng vị này Nam Vực cao trung nổi danh thiên tài tác giả, sức chiến đấu kinh người, mình không phải là đối thủ.

Nếu là đánh, không đánh lại, bị đánh một trận toi đời, vậy thì mất mặt.

Không ao ước thẳng này khoe khoang hần đã giải khai 75 cái huyết vị.

Cái này giờ ạ còn với người dài dòng cái rắm, ta đều đã giải khai 83 cái huyết vị.

Vừa vận Chu Bàn Tử không biết chạy đi nơi đâu, hôm nay bắt người làm bồi luyện, thích ứng ta thoáng cái ta thân thể này.

"Đàm Thiên Phong ăn ta đây lão tôn một quyền."

Sở Nam trực tiếp đem Tôn đại thánh thường nói cho đối thoáng cái, cũng không nói nhiều, trực tiếp chính là một quyền đập tới.

Đàm Thiên Phong vẫn là cười nhạt, căn bản không có đem Sở Nam một quyền này coi ra gì.

Cái này Sở Nam đơn giản chính là muốn xuống tay trước, thử xem có thể hay không tìm tới cơ hội đánh bại chính mình.

Một cái nhiều nhất giải khai năm mươi huyết vị người, với chính mình chênh lệch quá lớn, thực lực sai biệt, là tiền ra tay không cách nào bù đắp.

Hần còn ở bên cạnh phê bình, "Sở Nam người xem người ra quyền phi thường vội vàng, rất rõ ràng, thân thể tiết tấu không đúng. Đây cũng là bắt chước Yêu Viên tới Viên Quyền đi, người nên đem lực khí toàn thân, tập trung đến hai quả đấm bên trên, vốn là giữa chúng ta chênh lệch cũng rất lớn, hiện tại người dùng sức lại không đúng, căn bản không khả năng đối với ta có bất cứ uy hiếp gì. Chỉ cần người sau này khi tiểu đệ của ta, ta sẽ chỉ điểm người như thế nào luyện quyền."

Vừa nói Đàm Thiên Phong trực tiếp giang hai tay ra, vò một cái về phía Sở Nam hai quả đấm.

Phanh, âm!

Hai quyền hai chưởng trên không trung đụng vào nhau,

Phát ra nổ tung tiếng vang.

Vân đạm phong khinh Đàm Thiên Phong, kia cười nhạt thoáng cái cứng ở trên mặt.

Ở dự đoán Sở Nam quyền này uy lực sau, hẳn một chưởng này chỉ dùng năm phần mười lực đạo, như vậy đã đủ để đối phó Sở Nam cái này hai quyền.

Nhưng là cái này vừa tiếp xúc Sở Nam hai quả đấm lực đạo, hoàn toàn ra ngoài hẳn dự trù.

Năm phần mười lực đạo, căn bản cũng không đủ.

Hắn lao đảo một cái, trực tiếp bị Sở Nam đập về phía hậu thượng địa phương bay rớt ra ngoài.

"Phanh!"

Đàm Thiên Phong trực tiếp rơi vào đỉnh núi.

Đàm Thiên Phong khuôn mặt trực tiếp hắc, không nghĩ tới cái này nhìn như gầy yếu Sở Nam, tu vi chẳng ra sao cả, lực lượng cũng không nhỏ.

Không để ý, thua thiệt.

Bị một cái giải khai 50 cái huyết vị người đập bay đi ra ngoài, cái này truyền đi có thể đâu người chết.

Sở Nam bước ngang qua mà lên, mấy bước đi lên đỉnh núi.

Cười nhạt, "Ồ, giải khai 75 cái huyết vị, cũng không gì hơn cái này."

Đàm Thiên Phong đã trực tiếp bò dậy, hắn nụ cười trên mặt đã không thấy, bất quá vẫn là lãnh ngạo đạo (nói), "Không nghĩ tới người khí lực còn không nhỏ, chỉ tiếc người lực đạo vận dụng quá kém, đây chính là người thiên phú vấn đề. Mới vừa rồi ta đánh giá sai người khí lực, người đều không có thể chiếm được đại tiện nghi, tiếp theo người liền không có bất kỳ cơ hội. Sở Nam xem, ta cho người biết rõ cái gì mới thật sự là Viên Quyền, cho người biết rõ giữa người và ta có bao nhiêu chênh lệch."

Đàm Thiên Phong thua thiệt, tự nhiên muốn nhường ra tiểu nút ẩn biết rõ mình lợi hại, hắn phải dùng võ lực để cho tiểu tử này khuất phục, làm chính mình tiểu đệ.

Hai tay nắm quyền, đầu về phía trước với tới.

Điều chỉnh hô hấp tiết tấu.

Linh khí hội tụ, thân thể lực lượng, tập trung ở hai quả đấm trên, hai quả đấm bên trên tựa hồ đập lên một tầng màu trắng loáng.

"Đây mới thực sự là Viên Quyền." Đàm Thiên Phong Cước hắn đập mặt đất.

Đâm

Hai quả đấm mang theo tiếng xé gió, đột nhiên hướng Sở Nam vung đi.

Uy thế vô biên!

Nếu không phải ta nhiều ngày như vậy một mực tu luyện, thân thể còn không có thích ứng hiện tại lực lượng, mới vừa rồi một quyền liền đem người đánh mất sức chiến đấu.

Còn có thể đến phiên người cái này kỳ lạ, ở chỗ này trang b.

Sở Nam chỉ là suy nghĩ một chút, lại không có nói thẳng ra.

Hắn còn muốn cảm người này, làm bồi luyện đây.

Vạn nhất người này, biết mình là giải khai 83 cái huyết vị, không cùng chính mình đánh, vậy thì không tốt.

Sở Nam giống vậy hay là dùng Viên Quyền, điều chỉnh hô hấp tiết tấu, thích ứng thân thể lực đạo.

Hắn huai quyền tốc độ không nhanh, cũng không có tiếng xé gió.

Uy thế này từ giác quan nhìn lên, bức Đàm Thiên Phong phải kém xa.

"Sở Nam nếu ta là người, thuộc về thế yếu vị trí, ta hiện tại sẽ trực tiếp né tránh, mà không phải chống cự." Đàm Thiên Phong nhìn một cái Sở Nam lại còn xông lên với chính mình đánh nhau, cái này không phải mình muốn bị đánh à.

"Vẫn là đánh sau đang nói đi."

Đụng, Phanh!

Hai người Quyền Phong trên không trung đụng vào nhau.

Hai người thân thể, đồng thời lui về phía sau.

Bất quá Đàm Thiên Phong chỉ lui hai bước, mà Sở Nam lui về phía sau năm, sáu bước.

Rất rõ ràng, lần này Đàm Thiên Phong chiếm thượng phong.

Đàm Thiên Phong cau mày một cái, cảm thấy có chút kỳ quái.

Người này khí lực cũng quá lớn đi, Viên Quyền đều bị hấn dừng thành cái bộ dáng này, còn có thể phát huy ra như vậy lực đạo.

Hấn vốn là cho là, lần này khẳng định có thể Sở Nam đánh bay ra ngoài, không nghĩ tới chẳng qua là hơi chiếm thượng phong.

"Thoải mái chúng ta trở lại."

Sở Nam căn bản không cho Đàm Thiên Phong suy nghĩ thời gian, hai bước liền vượt qua sáu, bảy mét khoảng cách, lại lần nữa một quyền đập tới.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: 2 cái hố to

Đàm Thiên Phong lần này, cũng lại không nung tay.

Liên tiếp hai chiêu, lần đầu tiên bị đập bay ra ngoài, lần thứ hai bị đẩy lui hai bước, không có ổn chiếm thượng phong.

Đối phó một cái vừa mới giải khai 50 cái huyết vị Sở Nam, đánh cho thành như vậy, nếu là truyền đi, hấn Đàm Thiên Phong nơi nào còn có mặt mũi ở trường học lẫn lộn.

"Vừa mới là ta hạ thủ lưu tình, người cẩn thận, lần này ta cho người biết rõ ta lợi hại."

Đàm Thiên Phong hai tay biến hóa quyền vì trào, ánh mắt lạnh lùng!

Rắc rắc!

Hấn dưới chân phải hòn đá, vỡ vụn ra.

Cả người hấn, giống như mãnh thú đánh giết, hướng Sở Nam nhào tới, uy phong lẫm lẫm.

Sở Nam cảm giác đối thủ giống như là một đầu mãnh hổ một dạng.

Nhân Tộc cơ sở chiêu thức, phần lớn đều là từ vạn năm trước, từ bất chúc Yêu Thú tới, đi ngang qua vạn năm tới sửa đổi, mặc dù hoàn toàn là hợp lý người đến học tập, bất quá nó bản chất lại không có thay đổi.

Sở Nam mặc dù không biết Đàm Thiên Phong đây là cái gì chiêu thức, nhưng Đàm Thiên Phong chiêu này đã mơ hồ có mãnh thú đánh giết ý, uy thế ước chừng phải bức mới vừa rồi Viên Quyền mạnh hơn nhiều.

Àm!

Quả nhiên, mặc dù một quyền một trào trên không trung va chạm.

Sở Nam cảm giác một nguồn sức mạnh, trực tiếp từ quyền chỉ truyền tới, nhanh chóng lan tràn tới toàn thân.

Cái này cường đại lực đạo, để cho Sở Nam về phía sau cuống chân đi, liền lùi lại hơn mười bước mới dừng lại.

Chửi thề một tiếng !

Lại còn chẳng qua là đánh lui.

Đàm Thiên Phong tâm lý cũng rất khó chịu, hấn lần này Toàn Lực Nhất Kích, có thể đập rách đá lớn, coi như là không có đem Sở Nam đánh mất tiếp tục năng lực tác chiến, ít nhất cũng hấn đánh bay ra ngoài, có thể hết lần này tới lần khác Sở Nam chẳng qua là về phía sau lùi gấp hơn mười bước.

Đàm Thiên Phong lần này liền cũng không nói lời nào, không đợi Sở Nam đứng vững, hấn trực tiếp chính là Hoành Quyền vừa ra, hướng Sở Nam cuống tập đi.

Hấn phải dùng, biện pháp nhanh nhất, mạng tới Sở Nam đánh bại, cho hấn biết chính mình lợi hại.

"Đến tốt lắm."

Sở Nam vừa mới đứng vững, liền thấy Đàm Thiên Phong đến từ trên trời.

Lại là một cái Viên Quyền, nghênh đón.

Sở Nam có thể cảm giác, mỗi cùng Đàm Thiên Phong chống lại một chiêu, hấn đối với (đứng) thân thể lực lượng không chế, liền tăng thêm một phần.

Thiên Đạo trong diễn đàn nói tới biện pháp quả nhiên không có sai, chỉ có đang đối chiến bên trong, mới có thể nhanh hơn thích ứng thân thể lực lượng và tốc độ.

Phanh, âm!

Hai người ở trong rừng núi, chiến đấu ở một đoàn.

Rắc rắc, rắc rắc!

Thình thoảng có, cây cối bị trực tiếp đập gãy.

Đàm Thiên Phong càng đánh càng không đứng, mới đầu hấn ổn tranh tài gió, còn tưởng rằng Sở Nam khí lực tương đối lớn. Nhưng là hơn mười chiêu sau, Sở Nam vậy mà đã có thể cùng hấn đánh hòa nhau, hơn hai mươi chiêu sau, hấn liền rơi xuống hạ phong. Nhưng là Sở Nam khí lực không chỉ không có giảm nhỏ, còn vững vàng tăng thêm, không chỉ có như thế liền quyền pháp đều càng ngày càng tốt, hấn đã không nhận được, đánh tiếp nữa liền muốn thất bại.

Điều này sao có thể là một cái chỉ xông mở 49 cái huyết vị người, nếu là khí lực lớn, căn bản không khả năng duy trì thời gian dài như vậy.

Thực lực này, so với ta còn mạnh hơn.

"Không đúng, người cái này ít nhất giải khai 80 cái huyết vị." Đàm Thiên Phong chất vấn.

Sở Nam gật đầu, "Người rốt cuộc nhìn ra."

Sở Nam trực tiếp một cước, xuống phía dưới đạp đi.

Trực tiếp đá vào Đàm Thiên Phong trên ngực.

Àm!

Đàm Thiên Phong vừa mới nói chuyện phân thân, chậm nửa nhịp.

Bị Sở Nam một cước này, trực tiếp đạp bay đi ra ngoài, rơi vào xa xa.

Đàm Thiên Phong nằm trên đất bất động.

"Không phải đâu!" Sở Nam cảm giác thân thể chưa có hoàn toàn thích ứng, còn muốn tiếp tục công kích, lại phát hiện Đàm Thiên Phong thẳng này cũng không từ dưới đất lên.

Sẽ không phải là bị đạp chết

Võ giả thân thể, yếu như vậy

Sở Nam dừng lại, trực tiếp đi tới gần bên.

Phát hiện Đàm Thiên Phong đánh rắm không có, hắn nằm trên đất mở to mắt, trong miệng không ngừng nói lời này, "Vô sỉ, không biết xấu hổ, quá giỏi ạ vô sỉ, quá âm hiểm!"

Đàm Thiên Phong tâm lý đã điên cuồng la lên.

Thực lực mạnh như vậy,

Lại còn muốn giả bộ người yếu.

Rõ ràng đã là giải khai hơn 80 cái huyết vị, có thể hết lần này tới lần khác phải làm bộ rất yếu đáng vẽ.

Nhất là đánh lúc, rõ ràng rất mạnh, kia Viên Quyền ít nhất cũng có cảnh giới tiểu thành.

Có thể hết lần này tới lần khác liền giả bộ không biết dùng đáng vẽ, làm cho mình làm tưởng hắn chẳng qua là khí lực tương đối lớn a.

Đánh với ta lên, còn giả bộ làm rơi xuống hạ phong.

Ước chừng qua mấy mươi chiêu, mới hiện lộ ra thực lực của chính mình.

Người này biết bao vô sỉ, biết bao âm hiểm.

Không chỉ là hiện tại, nửa năm trước trường học đại trắc lúc, hắn cũng chỉ là cho thấy giải khai 49 cái huyết vị thực lực.

Đây nhất định là che giấu mình thực lực, chờ cuối cùng nhất mình kinh nhân.

Không đúng, phải nói từ tiến vào cao trung bắt đầu, vẫn giả bộ.

Ngụy trang nhiều năm như vậy.

Người này tâm cơ sâu như vậy.

Thua thiệt chính mình thiện lương như vậy, lại còn thật sự cho rằng người này chỉ xông mở 49 cái huyết vị, tối đa cũng chính là hơn năm mươi cái.

Càng muốn, Đàm Thiên Phong càng khó chịu, bị hãm hại đều muốn khóc.

Nếu là sớm biết, người này lợi hại như vậy, căn bản sẽ không tới tìm hắn.

Không trách Đường Từ Quân cái kia khối băng, sẽ tìm người này làm bạn trai.

Chửi thề một tiếng ! Hai cái tâm cơ kỹ nữ!

Hai cái hồ to!

Sở Nam tự nhiên không biết, Đàm Thiên Phong ý tưởng.

Nếu là biết rõ, hắn tuyệt đối sẽ kêu to oan uổng.

Ta mới vừa rời ở hạ phong thật không phải là giả bộ đến, mà là lực lượng và tốc độ tăng thêm quá nhanh, trong lúc nhất thời không cách nào hoàn toàn nắm giữ, rất khó phát huy được.

"Này, cái kia Đàm Thiên Phong, nằm trên đất làm gì, đến đến, chúng ta lại đại chiến ba trăm hiệp."

Sở Nam tỏ ý Đàm Thiên Phong lên, hắn còn không có đánh nghị đây.

Lúc này mới qua mấy chiêu, chỉ cần cũng phải đem thân thể lực lượng hoàn toàn nắm giữ.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Bi thảm Đàm Thiên Phong

Đây cũng quá không biết xấu hổ.

Biết rõ ta không đánh lại ngươi, còn muốn ta với ngươi đánh, đây không phải là khi dễ người sao

"Đàm gia ta đánh một mẻ, không đánh." Đàm Thiên Phong có chút giận, mới vừa rồi lạnh lẽo cô quạnh phiên không còn sót lại chút gì.

Hắn võ lực giá trị ở những người bạn cùng lứa tuổi cũng coi như ưu tú, bất quá ở Nam Vực cao trung, tu vi cao hơn hắn cũng không ít.

Thông qua Thiên Đạo tiểu thuyết vòng khảo hạch, trở thành tác giả sau, ý tưởng tiểu thuyết, viết tiểu thuyết, cần tiêu hao hắn rất nhiều thời gian, đối ứng với nhau dùng cho thời gian tu luyện, cũng liền thiếu.

"Vậy chúng ta nghỉ ngơi sẽ đánh lại! Vừa vặn ta cũng có vấn đề cũng muốn hỏi ngươi."

Mới vừa rồi một phen đánh nhau, tiêu hao không ít thể lực.

Trong kinh mạch linh khí, cũng còn dư lại không có mấy.

"Ta với ngươi loại này âm hiểm người, không có gì có thể nói." Đàm Thiên Phong cảm thấy với loại này âm hiểm gia hỏa, nói chuyện phiếm chính là để cho người cảm tức, càng xem Sở Nam gương mặt này, liền muốn đánh hắn một trận toi đời, chỉ tiếc không phải là đối thủ.

Sở Nam bữu môi cười một tiếng, "Đàm Thiên Phong ta nghĩ biết rõ, hôm nay ngươi tại sao tới đặc biệt tìm ta, còn muốn thu ta làm tiểu đệ "

Đàm Thiên Phong biểu tình cứng đờ, chốc lát liền khôi phục như cũ, "Đàm gia nhìn ngươi thuận mắt, muốn thu ngươi làm tiểu đệ thế nào, không nghĩ tới nhìn lầm người, ngươi lại là một cái âm hiểm tiểu nhân. Hiện tại tương đối tiểu đệ của ta, cũng không cho ngươi cơ hội."

Sở Nam không thêm để ý thẳng này mà nói, mà là tiếp tục hỏi, "Sự tình sợ rằng không có đơn giản như vậy, ngươi đề cập tới Đường Tử Quân, chuyện này cùng với nàng có liên quan "

"Với kia khối băng không có quan hệ gì." Đàm Thiên Phong từ dưới đất ngồi dậy tới phản bác.

"Ngươi nói không nói thật "

"Ta nói chính là nói thật."

Sở Nam ngược lại cũng không sốt ruột, đi thẳng tới Đàm Thiên Phong bên cạnh, nhàn nhạt nói, "Mới vừa rồi câu có mà nói ngươi nói rất tốt."

"Câu nào" Đàm Thiên Phong có chút hiếu kỳ, nói cái gì, còn có thể để cho cái này âm hiểm hàng khen

"Ta cũng chỉ có động thủ đem ngươi cho khuất phục!"

Sở Nam lặp lại thoáng cái Đàm Thiên Phong mới vừa rồi mà nói, tựa như cười mà không phải cười hỏi, "Ngươi là chuẩn bị hiện tại nói thẳng, vẫn là bị đánh sau đó mới nói "

"Ngươi đại gia, Sở Nam ngươi dám cùng ta động thủ, thật coi Đàm gia ta sợ ngươi "

Ầm!

Sở Nam trực tiếp động thủ, trực tiếp một cước đem Đàm Thiên Phong cho đập bay đi ra ngoài.

"A, Sở Nam ta muốn đánh chết ngươi, lại còn đánh lên ta."

Đàm Thiên Phong bò dậy, hàm hừ xông về Sở Nam, hắn đang nói lời độc ác, có thể Sở Nam trực tiếp liền động thủ.

Liền thông báo một tiếng cũng không có, tại sao có thể có thứ người như vậy, quá không biết xấu hổ, ngươi võ giả phong độ ở nơi nào.

Phanh, phanh, ầm!

Hai người lại là liên tục giao thủ hơn mười chiêu.

Đàm Thiên Phong trực tiếp bị Sở Nam cho đánh nằm trên đất.

"Nói tại sao phải thu ta làm tiểu đệ." Sở Nam nâng lên quả đấm, nếu không phải nói chuyện, đừng trách ta tiếp lấy động thủ.

"Đàm gia đều nói qua, ta chỉ muốn thu người làm "

Phanh, phanh, phanh.

Sở Nam không đợi Đàm Thiên Phong nói xong, liền lại động thủ.

"A, a "

Đàm Thiên Phong kêu thảm thiết hai tiếng, từ dưới đất nhảy lên, "Người đại gia, Sở Nam ta với người liều mạng."

Phanh, phanh, ầm!

Bất quá lần này chẳng qua là mấy chiêu bên trong, Đàm Thiên Phong liền hoàn toàn rơi xuống hạ phong.

Trong lúc nhất thời quyền cước gia tăng.

"A, ta nói, ta nói "

Đàm Thiên Phong ử rử cúi đầu, rất là buồn bực, hẳn thật không phải là Sở Nam đối thủ, đánh tiếp nữa chỉ có thể bị khi dễ thảm hại hơn.

Sở Nam nhìn một chút quả đấm, hài lòng gật đầu một cái.

Thế giới này quy tắc quả nhiên chính là như vậy, nói phải trái cái gì một chút dùng không có, người này dài dòng cái không xong, vẫn là quả đấm hữu dụng nhất.

"Nói sớm không là được, cũng không cần bị đau khổ da thịt, nói mau rõ ràng là chuyện gì xảy ra." Sở Nam là thực sự thật tò mò cái vấn đề này, Đàm Thiên Phong nếu có thể trở thành tác giả, tự nhiên cũng không khả năng là nào tàn, vì sao lại có như vậy kỳ lạ hành vi, hẳn thế nào cũng nghĩ không thông.

"Người phải bảo đảm, người không đem chuyện này nói ra." Đàm Thiên Phong trước ra điều kiện.

"Được, nói đi." Sở Nam gật đầu, hẳn cũng chỉ là hiếu kỳ, không có hứng thú khắp nơi truyền người khác riêng tư.

"Sự tình hơi dài, muốn từ trước đây thật lâu nói đến, người nhất định phải nghe "

Nếu là có hy vọng không nói, Đàm Thiên Phong vẫn không muốn đem mình thống khổ nói ra.

"Vậy người liền nói tóm tắt, đừng nửa biên cái gì nói mò, bằng không" Sở Nam lại phát sáng phát sáng quả đấm.

Đàm Thiên Phong ử rử cúi đầu, bắt đầu nói về tới.

Phụ thân hẳn là Hưng Châu Châu Chủ, cũng chính là cùng Nam Vực thành thân thiết sát bên một cái châu, mà còn cùng Nam Vực thành thành chủ cũng chính là Đường Từ Quân phụ thân, là hảo hữu chí giao.

Hơn nữa Nam Vực thành phồn hoa, có tài nguyên.

Cho nên Đàm Thiên Phong từ nhỏ bắt đầu, ở Nam Vực thành ngày ngày thời gian, nếu so với Hưng Châu thời gian còn dài hơn.

Hắn và Đường Từ Quân, từ nhỏ đã nhận biết, theo lý thuyết vốn phải là thanh mai trúc mã.

Tuy nhiên lại vừa vặn ngược lại, Đàm Thiên Phong lại từ nhỏ liền phi thường coi là kẻ thù Đường Từ Quân, nguyên nhân rất đơn giản.

Bởi vì Đường Từ Quân thiên phú tu luyện thật sự là quá tốt. Đàm Thiên Phong từ nhỏ đã bị cha mẹ cảm Đường Từ Quân làm so sánh, nhắc tới trình đến, cái kia kêu bi thảm a.

Tám tuổi năm ấy, Đường Từ Quân linh khí đã tiến vào năng kinh mạch.

Chín tuổi học được hô hấp thổ nạp đặc thù hô hấp phương thức, thổ nạp thiên địa linh khí.

Mà Đàm Thiên Phong mười tuổi linh khí tiến vào kinh mạch, mười hai tuổi học được đặc thù hô hấp phương thức, có thể thổ nạp thiên địa linh khí, cái này đã coi như là rất tốt thiên phú tu luyện, nhưng là với Đường Từ Quân tên thiên tài này vừa so sánh với, liền bị gây chỉ còn lại đồng căn bả.

Đàm Thiên Phong vẫn luôn bị Đường Từ Quân đè không ngóc đầu lên được, cũng may hẳn Thần Văn thiên phú cũng không tệ lắm, linh hồn cường độ rất

mạnh, có cơ hội trở thành tác giả. Ở lớp mười một lúc hần tình cờ có một tốt sáng tạo, toàn bộ hai tháng, trừ tu luyện, hần đều đang suy nghĩ cùng sáng tác bên trên, vô số lần thử, vô số lần khảo hạch thất bại, rốt cuộc ở lớp mười hai trước khi vào học hai ngày, Thiên Đạo tiểu thuyết vòng khảo hạch thông qua, hần chính thức trở thành một danh tác người.

Vốn tưởng rằng là có thể lúc đó hần diện, ngăn chặn Đường Tử Quân.

Dù sao có thể thực sự trở thành tác giả người ít lại càng ít, với võ giả bình thường so với, vẫn rất có cảm giác ưu việt.

Có thể Đàm Thiên Phong còn không có cao hứng bao lâu, lại đạt được một cái tin dữ, Đường Tử Quân đã một tháng trước, từ Thiên Đạo tiểu thuyết vòng khảo hạch thông qua, trở thành một danh tác người.

Sở Nam coi như là mình bạch, thằng này trưởng thành, chính là nhất thiên huyết lệ sử a.

Thật là bi thảm vô cùng, Sở Nam gật đầu, "Đúng là thật đáng thương."

"Đúng vậy." Đàm Thiên Phong mặt đầy buồn bực.

"Bất quá cái này cùng ngươi muốn thu ta làm tiểu đệ, có quan hệ gì" Sở Nam cảm thấy hai chuyện này căn bản không cái gì liên lạc a.

"Làm sao sẽ không có quan hệ, ngươi thật là khờ a, đơn giản như vậy đều muốn không thông." Đàm Thiên Phong một bộ xem kẻ ngu biểu tình.

Sở Nam trực tiếp cho thằng này một cước, "Mắng nữa ta, ta còn động thủ."

Vô sỉ, lại còn động thủ đánh ta.

Chờ Đàm gia ta tiểu thuyết nổi danh, không phải là tìm người đánh ngươi không được, đem hôm nay vùng tìm trở về.

Đàm Thiên Phong cũng chỉ là ở trong lòng nghĩ nghĩ, không dám nói ra, chỉ có thể buồn bực giải thích, "Thế nào không liên quan, ngươi là Đường Tử Quân bạn trai. Nếu là ngươi thành tiểu đệ của ta, Đường Tử Quân bạn trai chính là ta tiểu đệ, ở Đường Tử Quân trước mặt, ta chẳng phải là thì có mặt mũi."

Sở Nam coi như là mình bạch, nguyên lai là có chuyện như vậy.

Chính mình vốn là với Đường Tử Quân có quan hệ gì, cũng không có hướng phương diện này nghĩ.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Thu cái tiểu đệ

Đàm Thiên Phong rất rõ ràng cho tới bây giờ không có đối với (đúng) người ta nói qua chuyện này, hiện tại nếu nói ra, cũng cũng không sao có thể giấu giếm, đem trong lòng nhiều năm tích tụ đều rút ra.

"Ta vốn phải là Nam Vực tuyệt đỉnh thiên tài, rồng trong loài người, từ nhỏ đã nên bị vô số người sùng bái, cũng là cha mẹ tự hào. Nhưng là đây, chính là bởi vì có Đường Tử Quân, đem ta trưởng thành hào quang tất cả cho cướp đi. Ngươi nói ta mười tuổi linh khí vào cơ thể, ở bạn cùng lứa tuổi tuyệt đối là người xuất sắc, tuy nhiên lại so Đường Tử Quân muộn suốt hai năm. Ta trở thành tác giả, nàng lại sớm hơn ta một tháng trước, nữ nhân này khắp nơi đối phó với ta, ta vinh dự, toàn bộ không có á..., ngươi nói nàng có thể hay không ác, trên thế giới tại sao có thể có loại nữ nhân này, "

Đàm Thiên Phong nói đến chuyện này, khí dùng quả đấm chuy đất, cái kia hận a.

Hắn với Đường Tử Quân mặc dù từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nhưng là hắn với nữ nhân này Đường Tử Quân, không đội trời chung.

Hắn năm mộng cũng nhớ đến, như thế nào mới có thể áp Đường Tử Quân một đầu.

Này cũng có thể trách đến Đường Tử Quân trên người, tâm lý vận vẹo đi

Sở Nam đối với (đúng) Đàm Thiên Phong ý tưởng rất không nói gì, "Đường Từ Quân cô bé này kỳ thực cũng không tệ lắm."

Ngày đó Đường Từ Quân còn giúp chính mình, nếu không phải nàng, chính mình liền ngốc bẹp đem Đại Thánh thân phận cho ra ánh sáng.

Mà còn nàng cũng rất nặng hứa hẹn, một tháng này, đem mình bí mật thủ rất nghiêm.

Đàm Thiên Phong trực tiếp từ dưới đất bạo khiêu lên, chỉ Sở Nam hét, "Người đây chính là mắt mù, bị nàng xinh đẹp che đầy tâm trí. Người tìm nàng làm bạn gái, ta nguyện rửa các người còn sống không có "

Phanh!

Sở Nam lại là một cước trực tiếp đá vào thẳng này trên ngực, "Ta cảnh cáo, đừng nữa mắng ta, còn muốn đỡ lấy thiên tài hào quang lớn lên, cái nào thiên tài giống như ngươi vậy. Còn nữa, ta không có quan hệ gì với Đường Từ Quân, đừng làm loạn truyền, làm ta sau này tìm bạn gái cũng không dễ tìm."

Đàm Thiên Phong vừa vận hiện thời sau khi, còn giả bộ là cao vô cùng Ngạo bộ dáng, bất quá vừa nói liền lộ ra nguyên hình.

"Ta là Nam Vực cao trung duy ba tác giả, nơi nào không thiên tài. Tác giả người có hiểu hay không, loại người như ngươi võ giả bình thường, so với ta lên tính là gì, ta có thể cao quý hơn nhiều." Đàm Thiên Phong tiếp tục khinh bỉ.

"Phải không" Sở Nam cười lạnh.

Phanh, phanh, phanh.

Đàm Thiên Phong kêu thảm thiết hai tiếng, "Tác giả thì thế nào, người bây giờ không phải là đối thủ của ta."

Đàm Thiên Phong cái kia hận a, "Nếu không phải ta đem rất nhiều thời gian đặt ở ý tưởng tiểu thuyết bên trên, ta đã sớm xông phá 90 cái huyết vị."

"Người bây giờ tu vi không có ta cao, chỉ có thể bị ta đánh, tác giả thân phận, đối với người võ lực có cái gì giá trị sao" Sở Nam cười nhạt.

Đàm Thiên Phong học máu, hấn hiện tại phát hiện ghê tởm nhất không phải là Đường Từ Quân, mà là Sở Nam.

Cái này nha, liền ý vào võ lực giá trị cao hơn chính mình một chút, ở đó khoe khoang.

Đáng ghét, đáng ghét!

Với Đường Từ Quân kia khối băng, không phải là người một nhà, không vào nhất gia môn.

Cầu nam nữ, các người chờ.

Chờ Đàm gia ta trở thành đại thần tác giả ngày hôm đó, cho các người quý lạy.

Phanh, phanh, phanh.

Sở Nam lại động thủ.

"Người đại gia, ta lần này không có chửi người đi, vì cái gì đánh ta." Đàm Thiên Phong sợ hãi, hấn chẳng qua là trong lòng, mắng mấy câu, cái này nha cũng có thể biết rõ

"Người mới vừa rồi ánh mắt kia, nhìn một cái liền không có chuyện tốt lành gì. Sau này, không nên dùng loại ánh mắt này xem ta." Sở Nam giải thích.

Cái này cũng có thể làm động thủ lý do, Đàm Thiên Phong cái kia cảm tức, "Sở Nam ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, chớ khinh thiếu niên nghèo."

Sở Nam nhất thời có chút không nói gì, không nghĩ tới, cái này nha vậy mà lại đem Tiêu Diễm bị từ hôn lúc nói chuyện cho dùng đến, vẫn là chính mình Fan sách truyện

Đàm Thiên Phong thấy Sở Nam sững sốt, liền cười lên ha hả, "Thế nào sợ đi, sợ Đàm gia ta sau này quật khởi tìm người phiền toái. Ta cho người biết, Đàm gia ta nhưng là rồng trong loài người. Nếu không phải nghĩ tới ta đem tới quật khởi thời điểm đánh người, hiện tại liền mau mau quỳ xuống nhận thức ta làm lão đại, ta có thể không nhắc chuyện cũ."

Phanh, phanh, phanh.

Sở Nam trực tiếp động thủ, "Cho người uy hiếp ta, có hữu dụng hay không, người bây giờ căn bản không phải là đối thủ của ta."

"A! Đừng đánh, không uy hiếp, sau này tuyệt không uy hiếp người." Đàm Thiên Phong kêu thảm thiết, sau đó cầu xin tha thứ, Sở Nam lúc này mới dừng lại.

"Người rất thích « Đấu Phá Thương Khung » "

Sở Nam có chút hiếu kỳ hỏi.

"Đó là đương nhiên!" Nói một chút đến quyền tiểu thuyết này, mới vừa rồi còn buồn bực vô cùng Đàm Thiên Phong tỉnh thần, "Tiêu Diễm chính là ta hóa thân, ta nguyên vốn phải là thiên tài lại bị Đường Từ Quân áp nhiều năm như vậy, thiên tài hào quang bị nàng tước đoạt, ta tin tưởng đây đều là ả núp, nếu không thì bao lâu, ta thiên phú sẽ nâng cao một bước, hoàn toàn bày ra. Gần đây ta viết làm càng ngày càng tâm lý tay, tin tưởng ta quyền sách kế tiếp, nhất định có thể trở thành tinh phẩm tác phẩm!"

"Đại Thánh là ta thân tượng, tương lai ta nhất định có thể đủ giống như hắn, viết ra tu hành tiểu thuyết, diễn hóa ra tiểu thế giới, lộ ra vào trên bầu trời, ánh chiếu toàn bộ Thần Văn thế giới, sở hữu nhân tộc cho ta điên cuồng, ha ha!" Đàm Thiên Phong vừa nói, còn giang hai cánh tay, tựa hồ đã thấy ngày hôm đó.

Đàm Thiên Phong nói đến hưng phấn chỗ, lại đắc ý vênh váo, "Sở Nam chỉ sợ người liền là tác giả tư chất cũng không có đi, không muốn hâm mộ, trên cái thế giới này thiên tài tác giả, vốn cũng không nhiều."

"Nói như vậy người phi thường sùng bái Đại Thánh" Sở Nam lần này ngược lại không có động thủ, mà là tiếp tục hỏi.

"Đương nhiên, ta nói Đại Thánh là ta thân tượng, coi như là những thần kia cấp tác giả cũng so ra kém, Đại Thánh nhưng là đánh vỡ Thiên Đạo tiểu thuyết vòng quy tắc tác giả, tuyệt đối có thể bằng vào cuốn sách này chứng đạo đại thần tác giả vị." Đàm Thiên Phong mặt đầy đều là vẻ sùng bái.

"Nếu như vậy, ta đây quyết định, sau này thu người làm tiểu đệ." Sở Nam cười nhạt.

Đàm Thiên Phong đầu tiên là kinh ngạc.

Vốn là hắn tới thu Sở Nam làm tiểu đệ, bây giờ lại ngược lại.

Bất quá hắn rất nhanh thì phản bác, "Không được, ta không coi người tiểu đệ, ta nhưng là thiên tài tác giả! Trên đời này chỉ có võ giả đi theo tác giả, nào có tác giả đi theo võ giả."

Phanh, phanh, ầm!

Quả đấm mới là đạo lý cứng rắn, Sở Nam trực tiếp động thủ, "Có nguyện ý hay không."

"Người đánh chết ta, ta cũng không nguyện ý. Sĩ có thể giết, không thể nhục!"

Phanh, phanh, ầm!

"Đừng đánh, làm sao có thể dùng võ tới trấn áp a, người muốn lấy đức thu phục người mới được." Đàm Thiên Phong tranh cãi.

"Ta đây là theo người học, ta nhớ được mới vừa rồi ta không muốn lúc, người còn nói muốn đánh phục ta ta hiện tại liền dùng ở trên thân thể người, cái này gọi là gây ông đập lưng ông!"

Phanh, phanh, ầm!

Sở Nam tiếp lấy động thủ, nhìn nhất định phải đem người này cho khuất phục.

"Ta làm còn không được sao, đừng đánh, a" Đàm Thiên Phong thẳng này rút cuộc cầu xin tha thứ.

Sở Nam lúc này mới dừng tay, vốn đang cho là cái này nha thật rất có cốt khí, đang chuẩn bị đánh một trận buông tha, "Người không phải là đánh chết cũng không nguyện ý sao "

"Ta đây không phải là công việc hảo hảo sao, không có chết." Đàm Thiên Phong nói tiếp, "Người chờ xem, Đàm gia ta tạm thời ả núp. Tiếp theo ta sẽ đem thời gian, thả ở phương diện tu luyện, nếu không thì bao lâu là có thể vượt qua người. Đến lúc đó, nhìn một chút ai là tiểu đệ."

Sở Nam cũng không có tức giận, trong đầu mình có vô số tiểu thuyết, từ bên trong hồi đoái ra có thể tăng lên tốc độ tu luyện đan dược, cái này nha còn muốn vượt qua chính mình, nằm mơ đi đi, "Người chính là chờ đến tu vi vượt qua ta thời điểm, rồi hãy nói. Kỳ thực a, người nên cảm thấy vinh hạnh mới đúng."

Vinh hạnh người đại gia!

Đàm Thiên Phong tâm lý buồn bực.

"Đến đến, chúng ta lại đánh thêm mấy trận, ta còn không có đánh đủ đây." Sở Nam mau mau vẫy tay, hắn vẫn chưa có hoàn toàn thích ứng thân thể này.

Đàm Thiên Phong cảm tức, "Ta đã khuất phục, còn muốn động thủ đánh người, quá vô sỉ đi."

"Ta lần này là muốn cùng người luận bàn, điểm đến thì ngưng, không phải là đánh người. Mau mau, không còn ra chiêu, ta thật có thể muốn đánh người." Sở Nam thúc giục.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Vì ta nhân cách mị lực làm khuynh đảo

Đàm Thiên Phong cũng không tin.

Hắn ngọt định, Sở Nam cái này âm hiểm gia hóa, nhất định là dùng luận bàn danh nghĩa, muốn tiếp tục đánh hắn một trận toi bời.

Sở Nam chính là một cái âm hiểm, xảo trá, vô sỉ bạo lực cuồng, không trách có thể cùng Đường Tử Quân cái kia đáng ghét khối băng góp thành một đôi.

Nhưng là hắn lại không thể cự tuyệt, bởi vì Sở Nam một chút võ giả tinh thần đều không nói, người khác không động thủ, hắn lại còn động thủ đánh người, không một chút nào cần thể diện.

Đàm Thiên Phong chỉ có thể đứng lên, dùng phần hận ánh mắt nhìn Sở Nam.

Sau đó một đoạn thời gian, nhất định phải cố gắng tu luyện. Lấy chính mình thiên phú, dùng không bao lâu, là có thể vượt qua Sở Nam, chờ đi, đến lúc đó định cho người đẹp mắt.

"Còn đứng ngây ở đó làm gì, nên ra tay."

Rào!

Sở Nam vừa dứt lời, chính là xen lẫn tiếng xé gió một chương, về phía trước vung đi.

Đàm Thiên Phong chỉ có thể nghiêng chiến.

Không mấy phút nữa sau, Đàm Thiên Phong liền kỳ quái, Sở Nam vậy mà thật điểm đến thì ngưng.

Cái này âm hiểm gia hóa, rốt cuộc đang làm cái gì mạnh mẽ.

Vậy mà không có đem hết toàn lực, thật giống như thật đang luận bàn một dạng.

Chẳng lẽ chính mình còn lấy lòng tiểu nhân, đo bụng quân tử.

Đang lúc hắn vui mừng thời điểm, Sở Nam đã một chương trực tiếp vỗ vào trước ngực hắn.

Ầm!

Đàm Thiên Phong về phía sau bay rớt ra ngoài.

"Không phải nói tốt luận bàn, điểm đến thì ngưng sao" Đàm Thiên Phong từ dưới đất bò dậy chất vấn.

Sở Nam ngược ngừng lắc lư tay, "Ta đối với (đúng) lực lượng vẫn không thể hoàn toàn thu phóng tự nhiên, không cần thận liền dụng hết toàn lực."

"Chó má!" Đàm Thiên Phong căn bản không tin.

Hào đoan đoan làm sao có thể đối với (đúng) lực lượng không thể nhận thả tự nhiên, đây không phải là tán gẫu à.

Rõ ràng chính là cố ý.

"Chúng ta tiếp tục." Sở Nam lại bắt đầu động thủ.

Mấy phút nữa, Sở Nam một cước đá vào Đàm Thiên Phong trên hông.

" Xin lỗi, lực lượng vừa không có dừng " Sở Nam rất ngượng ngừng biểu thị cái này cũng không trách chính mình.

"Vẫn là cái này phá lý do, quý mới tin."

Đàm Thiên Phong hận cần rằng nghiêng lợi, liền một cái tốt một chút lý do đều không thể biên một cái, làm cho mình cũng tâm lý còn dễ chịu hơn điểm.

Như vậy giả lý do, ai sẽ tin.

Sở Nam tự nhiên có thể nhìn ra Đàm Thiên Phong không tin, bất quá nhưng cũng không có tiếp tục giải thích, tiếp tục động thủ.

Phanh, phanh, phanh.

Sở Nam lại cùng Đàm Thiên Phong liên tục giao thủ mấy trăm chiêu, lực lượng đã hoàn toàn có thể thu phóng tự nhiên, lại cũng sẽ không xuất hiện mất khống chế vấn đề, mới dừng lại, "Được, cứ như vậy đi."

Đàm Thiên Phong một mỗi sắp học máu.

Cái này Sở Nam căn bản là cái bạo lực cuồng, người nói hảo đoan đoan, tại sao phải tìm hấn để gây sự.

Cái gì làm tiểu đệ, này rõ ràng chính là tới tìm mình làm bồi luyện.

Mà còn thỉnh thoảng còn, làm bộ như đối với (đúng) lực lượng khống chế không, cho một quyền của mình.

Sở Nam rất đáng hận!

"Không việc gì mà nói, ta trước xuống núi."

Đàm Thiên Phong chuẩn bị chạy trốn, ở tu vi không có tăng đi lên lúc, thấy tên ôn thần này đều đi vòng.

"Gấp cái gì, chờ một hồi chúng ta cùng đi, vừa vặn ta người ăn cơm."

Sở Nam nói thu tiểu đệ cũng bất quá là chỉ đùa một chút.

Đàm Thiên Phong thẳng này mặc dù kỳ lạ điểm, bất quá cũng coi là giúp mình bận rộn.

Nếu là bản thân một người luyện quyền, nếu muốn phải hoàn toàn thích ứng thân thể, làm cần thời gian, cũng phải dài nhiều.

"Ăn cơm cũng không cần, cái kia ta đều ăn qua "

Đàm Thiên Phong căn bản không nguyên ý ăn Sở Nam cơm, với cái này bạo lực cuồng sống chung một chỗ, luôn cảm thấy có chút không được tự nhiên.

"Gấp cái gì, trước điều tức thoáng cái, xuống lần nữa núi."

Đàm Thiên Phong bất đắc dĩ, chỉ có thể ngồi xếp bằng.

Hắn cảm thấy, nếu là không nghe lời nữa, cái này bạo lực cuồng sợ rằng lại phải động thủ.

Sở Nam cũng ngồi xếp bằng đỉnh núi, bắt đầu lợi dụng hô hấp tiết tấu, thu nạp thiên địa linh khí.

Núi này trong rừng,

Linh khí so phía dưới muốn đậm đà nhiều.

Sau một tiếng, hai người đã tới trong phòng ăn.

Sở Nam Đàm Thiên Phong ăn cơm, đối với hấn hôm nay làm bồi luyện ngộ ý cảm ơn.

Đánh người sau đó, người còn phải ăn cơm, hôm nay người cho ta làm bia.

Đàm Thiên Phong cảm thấy, Sở Nam thật không biết xấu hổ, lại còn nghĩ ra biện pháp này làm nhục chính mình.

Thật là âm hiểm xảo trá cực kỳ.

Hai người chưa ngồi được bao lâu, Chu Bàn Tử cũng tới nhà ăn.

"Hai người các người làm sao sẽ cùng nhau ăn cơm "

Chu Bàn Tử rất kỳ quái, hắn nhận ra Đàm Thiên Phong, người này ở Nam Vực cao trung rất nổi danh thiên tài, đã trở thành Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả.

Tác giả loại vật này, có thể thiên tài võ giả càng hiếm có nhiều.

Đàm Thiên Phong bình thường, ở trong trường học, cũng rất ít lộ diện.

Hắn với Sở Nam coi như là hồ bằng cầu hữu, cũng chưa nghe nói qua, Sở Nam với Đàm Thiên Phong nhận biết.

Hôm nay vậy mà ngồi chung một chỗ ăn cơm, để cho hắn rất là không hiểu.

Sở Nam cười nói, "Ta theo lão Đàm hôm nay mới gặp mà như đã quen từ lâu, hắn bị ta nhân cách mị lực làm khuynh đảo, nhất định phải nhận thức ta làm lão đại, ta cũng vậy rất bất đắc dĩ a."

Người nào với người mới gặp mà như đã quen từ lâu, ai muốn nhận thức người làm lão đại.

Rõ ràng là ta không muốn, người liền muốn đánh ta mới đúng.

Quá không biết xấu hổ, người cái này bạo lực cuồng, nói đó có nhân cách mị lực có thể nói

Đàm Thiên Phong đem trong miệng thịt trở thành Sở Nam, hung hăng cắn.

Chu Bàn Tử có chút không tin, cái này Đàm Thiên Phong nói thế nào cũng là tác giả.

Nam Vực cao trung nhân vật quan trọng, làm sao có thể mặt dày mày dạn muốn nhận thức Sở Nam làm lão đại, "Người cái này quá già đi."

"Không tin mà nói, người có thể hỏi một chút lão Đàm!"

Sở Nam nói xong vỗ một cái, Đàm Thiên Phong bả vai, tỏ ý cái này nha nhanh giải thích.

Đàm Thiên Phong ăn xong trong miệng thịt, toét miệng cười nói, "Không sai, không sai! Ta hiện ngày với Sở huynh đệ mới gặp mà như đã quen từ lâu, chí thú hợp nhau, không nghĩ tới ở chúng ta Nam Vực cao trung, còn có Sở huynh nhân vật như thế. Thật là tiếc nuối chúng ta hôm nay mới nhận biết, nếu là sớm nhận biết liền có thể, thật là hận gặp nhau trễ a!"

Chu Bàn Tử càng xem càng già, lại cũng nghĩ không ra không đúng chỗ nào, "Là như vậy "

Đàm Thiên Phong gật đầu, "Đương nhiên, cho nên a, chúng ta bại là khác phái huynh đệ, Sở huynh so với ta lớn tuổi mấy ngày, cho nên "

Đàm Thiên Phong lại không ngốc, đương nhiên sẽ không nói mình bị Sở Nam cho đánh một trận, vạn bất đắc dĩ mới làm tiểu đệ loại chuyện này.

Nếu là nói như vậy, còn không đâu người chết.

Sở Nam có chút buồn cười, cái này Đàm Thiên Phong thật đúng là sẽ biên.

"Ta gọi là Chu Sơn, đến từ Tây Bắc mặt đất." Chu Sơn vỗ ngực một cái, "Lúc trước gặp qua người mấy lần, vẫn cảm thấy người cao ngạo không được, cổ cũng sắp ngưỡng đến bầu trời, không nghĩ tới người nguyên lai như vậy bình dị gần gũi a, mà lại nói mà nói cũng rất có ý tứ, theo ta cùng Sở Nam là kẻ giống nhau!"

Khảo Xú Bàn Tử, hai người các người vô liêm sỉ như vậy, người nào với các người kẻ giống nhau!

Đàm Thiên Phong tâm lý cái kia buồn bực.

Bất quá lại cũng chỉ có thể cười gật đầu, biểu thị đồng ý.

Chu Bàn Tử vốn chính là cái không ở không được chủ, thích loạn xả.

Đàm Thiên Phong cái này hàng lại là một nói nhiều.

Hai người cùng tiến tới, vừa mới bắt đầu còn có chút xa lạ, một lát nữa, liền thật cá mè một lứa, hàn huyên tới cùng đi, đủ loại tán gẫu, nước bọt bay đầy trời.

Sở Nam đều có chút hối hận, để cho hai người này nhận biết, cái này căn bản là ở ô nhiễm không khí!

Đang lúc này, sáu bóng người từ đằng xa đi tới, sau đó dừng tại nơi xa xa, mặt đầy hài hước nhìn Sở Nam.

Vốn là hướng về phía cuồng phún Chu Bàn Tử cùng Đàm Thiên Phong, lúc này cũng cảm giác bầu không khí không đúng, nhìn về phía trước.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đánh nhau

Đàm Thiên Phong nhìn một cái tới mấy người này, tâm lý cứ vui vẻ.

Mấy người này hẳn nhận biết, cũng coi là Đường Từ Quân hộ hoa sứ giả.

Ở Nam Vực cao trung, mỗi một muốn đuổi theo Đường Từ Quân đồng học, không phải là bị uy hiếp, chính là đánh toi bời, đều là mấy người này làm cho đi ra.

Mấy người này hiển nhiên là đến tìm Sở Nam phiền toái!

Đáng tiếc là, chỉ mấy cái này, không phải là Sở Nam đối thủ.

Bất quá không liên quan, có thể cho Sở Nam nhiều chế tạo chút phiền toái cũng là tốt.

Đàm Thiên Phong ngồi ở đó, bắt đầu xem kịch vui.

"Ồ, cái này không phải chúng ta Tây Châu Châu Chủ con trai nhỏ Sở Nam sao lại đang cái này ăn com đây, gần đây nghe nói người được đến một cái thùng com danh hiệu, thật là êm tai."

Thanh âm chói tai, rơi vào Sở Nam trong lỗ tai.

Sở Nam ngẩng đầu lên, chỉ thấy người cầm đầu là một cái mặt đầy bướng bỉnh thiếu niên, hai tay của hắn bấm thất lưng cà lơ phát phơ đang nhìn mình.

Người này tên là Liễu Mộc, Sở Nam hết sức quen thuộc, có thể nói từ nhỏ đã nhận biết, Sở Nam phụ thân không chế Tây Châu.

Cái này Liễu Mộc chính là cùng Tây Châu lân cận Liễu Châu Châu Chủ người bên kia, chỉ bất quá người nọ là chi thứ.

Ở Nam Vực cao trung, hắn còn có một biểu ca, cũng là Liễu Châu Châu Chủ nhi tử Liễu Hoa Sơn!

Cái này Liễu Mộc không phải là cái gì nổi danh người, thiên phú tu luyện cũng liền bình thường thôi, bất quá Liễu Hoa Sơn ở Nam Vực cao trung nhưng là nổi danh thiên tài tu luyện.

Liễu Hoa Sơn còn có một cái thân phận khác, Đường Từ Quân người theo đuổi.

Sở Nam dùng sau óc cũng có thể nghĩ ra được, mấy người tới này ý.

"Nên tới sáo lộ cuối cùng là đến, chẳng qua là tới chậm điểm."

Sở Nam lẩm bẩm một tiếng, xuyên qua đến cái thế giới này hơn một tháng, Sở Nam đã sớm buồn bực, dựa theo hắn trí nhớ. Hắn sẽ có Đường Từ Quân hộ hoa sứ giả đến tìm phiền toái, thế nào một mực không thấy động tĩnh, hôm nay còn xuất hiện một cái Đàm Thiên Phong như vậy kỳ lạ.

Ta đi, người này phụ thân là Tây Châu Châu Chủ

Y phục mặc đến hư như vậy, thật là âm hiểm, làm ta còn tưởng rằng trong nhà hắn nghèo bao nhiêu.

Đàm Thiên Phong trên mặt một trận nóng bỏng đau, nghĩ đến vừa vặn thấy Sở Nam lúc, trang cái kia b, thật là giả dạng làm sb.

Chu Sơn lúc này trực tiếp nhảy lên, đối với người tới quát lên, "Liễu Mộc người tới muốn bị đánh có phải hay không, theo nhiều người như vậy tính năng lực gì, có bản lĩnh chúng ta một mình đấu."

"Mập mập người tên gì kêu, nơi này có người giữ gìn oai địa phương" Liễu Mộc một người phía sau, cũng gọi lên, "Hôm nay người sẽ không có việc gì, nếu không phải muốn tìm đánh, cũng đừng lên tiếng."

Sở Nam kéo lại làm bộ muốn giận đối với (đúng) Chu Bàn Tử.

Chu Bàn Tử kia nóng nảy chẳng qua chỉ là giả bộ đến, hấn thấp giọng hỏi, "Làm sao bây giờ, bọn họ nhiều người, bằng không chúng ta chạy trước đường, ngày khác lại đem vùng tìm trở về."

Sở Nam tỏ ý Chu Sơn đừng nóng, hơi nhủ cau mày thân thể này nguyên chủ nhân đối với (đúng) Liễu Mộc chán ghét cũng ảnh hưởng đến hấn, "Có lời gì hấp tấp nói, bằng không chờ một hồi người coi như không nói ra được."

"Sở Nam xem ở chúng ta từ nhỏ nhận biết phân thượng, ta liền cho người cái cơ hội. Nếu là người hiện tại tới quý xuống cho ta đập đầu mấy cái, bảo đảm sau này tuyệt không tiếp tục áp sát Đường Tử Quân, ta có lẽ sẽ hạ thủ lưu tình, nếu không hôm nay người sẽ chờ được mang ra đi đi." Liễu Mộc phi thường phách lối đạo, bên cạnh hấn mấy cái thiếu niên cũng là đi theo bảo tốt.

"Đúng!"

"Liễu Mộc ca đã nói, mau mau tới đập đầu."

"Đúng vậy, Đường Tử Quân là người loại rác rưởi này có thể xứng với à. Ở chúng ta Nam Vực cao trung, cũng chỉ có Liễu Hoa Sơn đại ca mới có thể xứng với."

Đàm Thiên Phong thấy như vậy một màn, tâm lý đã sắp muốn vui nở hoa.

Có thể thấy Sở Nam bêu xấu cũng là tốt.

"Nói xong" Sở Nam căn bản không có đem cái này Liễu Mộc mà nói để ở trong lòng, nói nhiều như vậy lời độc ác có ích lợi gì, thật sự hung ác loại người, chưa bao giờ sẽ dài dòng nhiều như vậy.

Thấy Sở Nam vân đạm phong khinh, căn bản không có đem mình mà nói để ở trong lòng.

Liễu Mộc cảm giác giống như quyền đã ở trên bông vải, không dùng khí lực.

Không khỏi có chút căm tức, "Nhiều ngày như vậy không thấy, không nghĩ tới người ngược lại học được cố làm ra vẻ. Đừng tưởng rằng giả bộ không thêm để ý là có thể tránh thoát hôm nay một kiếp này."

"Nếu nói chuyện, vậy thì nên kết thúc."

Sở Nam lúc này, đá đá một bên Đàm Thiên Phong bằng ghế.

Đang xem trò hay Đàm Thiên Phong ngăn người một chút, trong lúc nhất thời không biết Sở Nam làm gì đá hấn bằng ghế.

Sở Nam lại đá đá, còn dùng tay chỉ chỉ xa xa Liễu Mộc mấy người, sau đó lại cầm nắm quyền đầu.

Đàm Thiên Phong khuôn mặt trực tiếp hắc, hấn hiểu được, Sở Nam đây là để cho tự mình ra tay, đem gối mấy người bọn hấn cho đuổi đi, nếu không phải động thủ, kia chờ một hồi sẽ chờ ai quả đấm đi.

Còn biết xấu hổ hay không, chuyện này có quan hệ gì với ta, lại còn để cho ta ra tay.

"Người nói kết thúc liền kết thúc, Sở Nam người thật là càng ngày càng tùy tiện, đánh cho ta hấn!" Liễu Mộc không nhịn được, dựa theo hấn ý tưởng vốn là Sở Nam hấn bị dọa sợ không nhẹ, nhưng là bây giờ loại này vân đạm phong khinh bộ dáng, để cho hấn càng là căm tức.

Đàm Thiên Phong tâm lý hỏa khí lớn hơn.

Hấn một cái tác giả, lúc nào bị những thứ này khí.

Lúc này nghe được Liễu Mộc quát chói tai âm thanh, còn có mấy cái, lao ra muốn tìm phiền toái người, rốt cuộc tìm được phát tiết điểm.

Phanh, phanh, ầm!

Rào!

Đàm Thiên Phong trực tiếp nhảy đi ra ngoài, đột nhiên ra tay, hai ba lần liền đem xông lên hai người, trực tiếp đập bay đi ra ngoài, sau đó hấn đối với (đúng) Liễu Mộc quát lên, "Lớn tiếng kêu cái gì gọi là kêu, quấy rầy ta ăn cơm các người có biết hay không."

Liễu Mộc tự nhiên nhận biết Đàm Thiên Phong, Nam Vực cao trung nổi danh tác giả.

Không nghĩ tới, đang chuẩn bị động thủ, người này sẽ nhảy ra phá rối, "Đàm Thiên Phong cho ta cái mặt mũi, người không nên nhúng tay, trước hết để cho chúng ta giải quyết Sở Nam sự tình."

"Nể mặt ngươi, ai biết ngươi là kia người ta theo Sở huynh mới gặp mà như đã quen từ lâu, còn muốn động Sở huynh, ta xem ngươi là không sống bình tĩnh." Đàm Thiên Phong la lên.

Liễu Mộc khuôn mặt thoáng cái khó xem, cái này Đàm Thiên Phong vậy mà sẽ bảo vệ Sở Nam, "Biểu ca ta là Liễu Hoa Sơn "

"Biểu ca ngươi là hiệu trưởng cũng vô ích!" Liễu Mộc càng là giận, cái này nha lại còn dám uy hiếp chính mình.

Không đánh lại Sở Nam liền thôi, còn có thể không đánh lại ngươi, các ngươi sáu cái đồng loạt ra tay cũng vô dụng, hấn cất bước về phía trước, ra tay, trực tiếp giang hai tay một cái tát ở Liễu Mộc trên mặt.

Ầm!

Đồng thời lại là một quyền, nện ở Liễu Mộc trên ngực.

Bà mẹ nó lão Đàm đây cũng quá nóng nảy, còn chưa nói hai câu nữa liền động thủ." Chu Sơn xem tròn mắt hốc mồm, hấn vốn đang đối phương người đông thể mạnh còn chuẩn bị chạy trốn đây, ai biết Đàm Thiên Phong thẳng này trực tiếp liền xông lên đánh, mà còn ra tay không một chút nào lưu tình.

"Lão Đàm lưu cho ta một cái." Chu Sơn thẳng này xông lên, trực tiếp chính là một cước, đá vào Liễu Mộc trên mông.

"A! Mập mạp ngươi đánh lên ta." Liễu Mộc phát ra tiếng kêu thảm.

"Tất cả dừng tay cho ta!"

Lúc này một tiếng nghiêm ngặt a truyền tới.

Chỉ thấy người tới là một người mặc trường bào người trung niên.

"Các ngươi làm gì, nhà ăn là ăn cơm địa phương, không phải là cho các ngươi đánh nhau, muốn đánh nhau đi diễn võ quán! Nhìn cái gì vậy, không ăn cơm, đều mau cút, một đám da hầu tử." Trung niên nhân này bụng thức ăn trực tiếp ngồi xuống.

Vị này là Nam Vực cao trung một cái lão sư.

Hấn vừa xuất hiện, cái này bộ này là không đánh xuống được.

Liễu Mộc bị mấy người từ dưới đất đỡ dậy, sung mặt sung mũi, "Trần, Trần lão sư được!"

Sau đó liền mau rồi đi nhà ăn.

Đàm Thiên Phong cùng Chu Bàn Tử hai người đánh người, bây giờ còn bị lão sư cho xem chính, chạy mau đường.

Vậy xem người, thấy không trò hay xem, cũng tất cả tàn ra.

Chỉ có Sở Nam giống như là không có gì cả xảy ra một dạng, tiếp tục ăn lên còn không có cơm nước xong.

Chờ đến ăn uống no đủ, Sở Nam lúc này mới đứng lên, rồi đi nhà ăn.

Kia Trần lão sư ngẩng đầu lên, nhiều hứng thú nhìn chằm chằm Sở Nam bóng lưng, "Tiểu tử này thật đúng là trấn định a, nếu không phải thấy toàn bộ quá trình, thật đúng là cho là sự tình không có quan hệ gì với hấn, còn có thể chỉ huy động Đàm Thiên Phong này thành phủ, cái này tâm tính lúc trước làm sao lại không có phát hiện đây, có chút ý tứ."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Thiếu niên áo trắng

"Sở Nam người đang ở đây bên trong làm cái gì, một mực không ra, chẳng lẽ bị Trần lão sư ngăn cản "

Sở Nam đi ra nhà ăn mấy trăm mét xa, liền thấy Chu Sơn thẳng này đứng ở bên cạnh dốc núi nhỏ bên trên.

"Không làm gì sao, ta liền đem cơm ăn xong."

"Người thật giống như còn không có ăn xong, liền chạy ra ngoài, gấp làm gì."

Chu Bàn Tử rất không nói gì, loại tình huống đó hẳn nơi nào còn còn có thể ăn được đi.

Ở trường học quy củ là không cho phép đấu nhau, nếu có ân oán, vậy thì đi Diễn Võ Đường giải quyết. Song phương ở trong phòng ăn đánh một trận, còn bị một cái lão sư đãi cả chính trị. Trần lão sư không có tìm phiền toái, đã coi như là đốt nhang, vẫn không thể chạy mau đường.

"Chẳng lẽ ta ở đó chờ, các loại (chờ) Trần lão sư ăn xong, tìm ta phiền toái "

Sở Nam hai tay thả ở sau gáy, "Trần lão sư đều bụng cơm đi qua, rất rõ ràng đã sớm đến, nói không chừng tiền nhân hậu quả đều nhìn rõ, hẳn chính là lười quản loại chuyện nhỏ này. Nếu là thật nghĩ (muốn) dựa theo trường học quy củ đến, sẽ còn đuổi người sao "

"Nói là như vậy, không phải là sợ vạn nhất sao" Chu Sơn từ nhỏ trên sườn núi nhảy xuống.

Sở Nam khắp nơi nhìn một cái, không tìm được Đàm Thiên Phong tung tích, "Lão Đàm đây "

"Hắn nói có chuyện, liền đi trước. Ta nói khiến cho hắn chờ người đi ra, kết quả chạy nhanh hơn, thật giống như đuổi đi đầu thai một dạng." Chu Sơn cũng có chút không giải thích được, chuyện gì gấp gáp như vậy, cái này một hồi đều không thể các loại."Bất quá cái này Đàm Thiên Phong thật đúng là với hợp ta khẩu vị, ta cảm giác tìm tới tri âm"

Tri âm

Ta xem là tìm tới giống như người bình phún đi.

"Trở về."

Sở Nam cũng lười với Chu Sơn trò chuyện những thứ này buồn chán sự tình, hay là trở về mau mau đổi mới.

Lúc này, Đàm Thiên Phong đã cười ở một con bay hạc trên người, bay ra Nam Vực cao trung.

"Sở Nam người chờ đó, Đàm gia ta hiện ngày đi trở về bế quan tu luyện, chờ ta lần sau đi ra, chính là thu người làm tiểu đệ thời điểm."

Đàm Thiên Phong nắm chặt quả đấm, lòng tin tràn đầy.

Lúc trước hẳn chẳng qua là đem quá nhiều thời gian, dùng ở ý tưởng tiểu thuyết cùng sáng tác bên trên.

Lần này thu được kích thích, trở về muốn chuyên tâm tu hành, dùng không bao lâu, khẳng định có thể vượt qua Sở Nam.

Đến lúc đó, đánh hẳn một trận toi bời.

"Có nguyện ý hay không khi ta tiểu đệ "

"Cái gì không muốn, phanh, phanh, phanh."

"Còn không nguyện ý, phanh, phanh, ầm!"

"Ha ha."

Đàm Thiên Phong ảo tưởng loại tràng cảnh đó, Sở Nam không khuất phục, bị hắn đánh toi bời mấy bữa, sau đó cũng đồng ý, hẳn cao hứng hưng, giống như là hóng gió một dạng, cười như điên.

Một cái không có ngồi vững vàng, thiếu chút nữa trực tiếp từ trên người Tiên Hạc lật qua.

Rồi mới từ trong ảo tưởng, tỉnh hồn lại.

Hắn suy nghĩ, tình huống bây giờ. Khoảng cách Nhân Tộc các đại học viện bắt đầu thu nhận học sinh, cũng chỉ còn lại hơn nửa năm thời gian.

Vừa vặn lần bế quan này tu hành, cũng có thể coi là cuối cùng chạy nước rút.

Làm một tác giả, ánh mắt của hắn chỉ đặt ở Nhân Tộc hạng cao nhất tam đại học viện.

Đến lúc đó, nhất định phải thi được đi.

Một bên khác, sung mặt sung mũi Liễu Mộc, vào Nam Vực cao trung một cái sân bên trong.

Một người vóc dáng thon dài thiếu niên áo trắng, đang nhắm mắt tu hành.

Hắn hô hấp phi thường kéo dài, mà còn kèm theo phanh, phanh âm thanh, giống như là đánh trống âm thanh một dạng.

Quen thuộc người tu hành đều hiểu, đây là tim đập làm phát ra âm thanh, khí huyết dồi dào.

Đương nhiên loại tình huống này, cũng chỉ có ở người vừa mới đem trái tim gõ xiềng tất cả mở ra, còn không quen tất như thế nào đi không chế tim đập tiết tấu lúc, mới có thể xảy ra.

Hiện tại thiếu niên mặc áo trắng này, trên người phát ra loại thanh âm này, vậy thì ý nghĩa, vừa mới hoàn thành đột phá.

Liễu Mộc nghe được thanh âm này, ngây ngô thoáng cái, sau đó chính là mặt đầy kinh hãi, quỳ gối tới đã có nhiều chút sung lên khuôn mặt, như vậy cười một tiếng, có vẻ hơi dữ tợn, "Biểu ca người đột phá tim thủ quan Huyệt, đã đem tim huyệt vị,

Tất cả giải khai!"

Vóc người này thon dài thiếu niên, chậm rãi mở mắt ra.

Ánh mắt bên nhảy, lộ ra một vẻ cao ngạo cùng tự tin, nhàn nhạt nói, "Không sai."

Bất quá ngay sau đó, thiếu niên này, liền thấy Liễu Mộc tầm kia có chút dữ tợn khuôn mặt.

Hắn hơi nhíu cau mày, "Người là chuyện gì xảy ra "

"A! Đau chết ta." Liễu Mộc vừa nghe trước mắt thiếu niên áo trắng, nhắc tới hắn khuôn mặt, lúc này mới nghĩ đến trên người còn có thương, mới vừa rồi cười một tiếng, càng là làm động tới vết thương, đau hắn nhăn nhó, "Biểu ca người nhất định phải giúp ta báo thù a, ta bị người khi dễ, đau chết ta."

Thiếu niên mặc áo trắng này, chính là Liễu Mộc biểu ca Liễu Hoa Sơn!

Hắn chân mày nhíu chung một chỗ, "Đù!"

Mới vừa rồi còn ở kêu thảm thiết Liễu Mộc, lúc này không dám ở kêu loạn.

Liễu Mộc còn thật sợ mình vị này biểu ca.

"Là chuyện gì xảy ra, ở Nam Vực cao trung người luôn luôn hoành hành ngang ngược, còn có người dám tìm làm phiền người!" Liễu Hoa Sơn tự nhiên biết rõ, chính hắn một biểu đệ đức hạnh gì.

Thường thường đánh hắn cò hiệu, ở trong trường học khi dễ người.

Hôm nay bị người khác khi dễ, ngược lại hiếm thấy.

"Biểu ca ta là vì giúp người giáo huấn Sở Nam, Sở Nam vậy mà đến gần Đường Tử Quân còn ở trong trường học loạn truyền scandal, làm thật giống như Đường Tử Quân thật với hắn có quan hệ một dạng. Người nào không biết, ở chúng ta Nam Vực cao trung, biểu ca người và Đường Tử Quân là mới là Kim Đồng Ngọc Nữ một đôi!"

Liễu Hoa Sơn mặt lộ ra vẻ khinh thường, hắn cho tới bây giờ không có đem Sở Nam coi ra gì.

Sở Nam vậy mà nhìn về chằm mắt hắn vừa ý nữ nhân, dĩ nhiên là muốn bị đánh.

"Người đừng nói cho ta biết, người ngay cả Sở Nam đều không giải quyết, đây là bị hắn đánh "

"Sở Nam tên khốn kia tu vi nhiều nhất theo ta không sai biệt lắm, hắn nói đó có loại bản lĩnh này." Liễu Mộc nói tới chỗ này, có chút phẫn hận, "Là Đàm Thiên Phong, là hắn đánh ta."

"Người không việc gì đi trêu chọc hắn làm gì" Liễu Hoa Sơn tự nhiên biết rõ, cái này Đàm Thiên Phong đã là một tác giả, mà còn thân phận cũng không đơn giản.

"Ta không có đi trêu chọc hắn, ta là đi giáo huấn Sở Nam lúc. Thật không nghĩ đến, hắn vậy mà với Sở Nam xen lẫn trong cùng một chỗ, trực tiếp liên hệ tay với ta. Ta đều nói người là biểu ca ta, hắn một chút mặt mũi cũng không cho, còn nói người tính toán thơn bở vậy sao!"

Liễu Mộc còn một bên thêm dầu thêm mỡ bổ sung.

Liễu Hoa Sơn cũng không có bởi vì Liễu Mộc mà nói, mà có tâm tình gì ba động.

Hắn nhàn nhạt nói, "Được, ta biết. Người không muốn lại đi tìm Đàm Thiên Phong, hắn không phải là dễ trêu người, bất quá nếu là sau này có cơ hội đại trắc bên trong đừng phải hắn, ta sẽ giúp người báo cái thù này."

"Còn nữa, sau này học thông minh một chút, giáo huấn người khác thời điểm, người cũng sẽ không ở chỉ có một mình hắn thời điểm, động thủ nữa sao "

"Biểu ca người dạy là, ta nhớ ờ." Liễu Mộc gật đầu, trong lòng của hắn lại nhỏ nước bọt lên, cái này hơn một tháng, Sở Nam căn bản là không có ra khỏi Nam Vực cao trung tốt phạt, đừng nói cao trung, liền hắn phòng đều rất ít ra, cho nên mới một mực không tìm được cơ hội.

Hôm nay hắn thật sự là không nhịn được, mới quyết định ở nhà ăn động thủ.

"Được, không việc gì mà nói tự ra đi đi, ta vừa mới đột phá, còn muốn ổn định thoáng cái hiện tại tu vi." Liễu Hoa Sơn phát tay một cái, tỏ ý Liễu Mộc đừng quấy rầy hắn.

"Biểu ca kia, ta liền đi trước."

Sở Nam trở lại chỗ ở, tiến vào trước Thiên Đạo trong diễn đàn, hắn muốn nhìn một chút post bài viết là tình huống gì.

Mọi người đối với (đúng) Trúc Cơ Linh Dịch công hiệu, đều có ý kiến gì không!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Thiên Đạo tác giả bộ lạc

Sở Nam vừa tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, chưa tra tìm chính mình phát ra bài post, liền phát hiện ở nơi này tiểu thuyết phân tích bản khối, đã bùng nổ.

Phần lớn bài post, đều là với tự có liên quan.

Một người trong đó bài post là triển vọng « Đấu Phá Thương Khung » quyền tiểu thuyết này, ở sau đó trong rất nhiều năm, sẽ đối với Nhân Tộc tu hành sinh ra cái dạng gì ảnh hưởng.

Cái này nhìn, có chút ý tứ, Sở Nam vào cái này bài post.

"Do Đại Thánh làm công bố Trúc Cơ Linh Dịch hiệu quả, chỉ cần quyền tiểu thuyết này không viết bằng, mang tới đối với nhân tộc rất có ích lợi. Đang đột phá lúc, có thể mượn trong đó đan dược tới đột phá bình cảnh, điều này có thể trên phạm vi lớn rút ngắn thời gian tu luyện."

"Ta cảm thấy đến Đại Thánh tiểu thuyết, đối với chúng ta tu luyện tăng lên, sẽ không quá lớn. Hiện tại cấp bậc thấp đan dược, cố nhiên có thể dùng tác giả điểm tích lũy tới hồi đoái, nhưng là những thứ kia đẳng cấp cao đan dược, có thể giúp chúng ta đột phá bình cảnh, thì không phải là dễ dàng như vậy hồi đoái đi ra, yêu cầu tài liệu đặc biệt, tuyệt đối sẽ cực kỳ hà khắc."

Đủ loại chính phản địa phương quan điểm, đều xuất hiện.

Mọi người từ mỗi cái phương diện, tới luận chứng mỗi người suy đoán.

Còn có một cái thanh âm khác, giống vậy xuất hiện, tất cả mọi người tương đối đồng ý!

"Đại Thánh quyền tiểu thuyết này, ở những năm gần đây nhất thậm chí tiếp theo vài chục năm, rất khó đối với chúng ta tu hành sinh ra ảnh hưởng. Đại Thánh là an toàn, tuyệt sẽ không dễ dàng bạo lực thân phận của mình. Cũng không khả năng sẽ cùng những thứ kia công ty hợp tác, trong tiểu thuyết đan dược, trong thời gian ngắn không thể nào mua được, ít nhất trong khoảng thời gian này, sẽ không đối với nhân tộc tu hành có ảnh hưởng quá lớn."

Điều phỏng đoán này, trên căn bản đều cùng chính mình tình trạng hiện nay giống in.

Sở Nam từ nơi này trong bài post chuyển đổi đi ra, lại quét mấy lần, không tìm được cảm thấy hứng thú, cuối cùng tập trung tại chính mình phát ra cái thiệp mời đó, trực tiếp một chút đi vào.

Những tác giả này, ngược lại thật thật có ý tứ, đều tới tìm ta muốn đề cử.

Khi ta là Thiên Đạo tiểu thuyết võng bảng đề cử đơn a.

Sở Nam toét miệng cười, hẳn hiểu được những người này phần lớn đều là đi ra khỏi hải.

Đương nhiên có lẽ, có người là thực sự ôm ý định này.

Trong đó, cái kia kêu Phong Tử tác giả, ở phía sau phát rất nhiều, ngộ ý cảm ơn mà nói.

Cũng không thiếu người, hoài nghi mình có phải hay không cùng cái người điên này nhận biết.

Sở Nam suy nghĩ một chút, trở về phục thoả cái, "@ Phong Tử, không cần quá mức cảm ơn, ta chỉ là nhìn một chút, tiểu thuyết rất không tồi, tùy tiện giúp người đẩy xuống."

Sở Nam trả lời sau, đang chuẩn bị lui ra ngoài, liền thấy Phong Tử vậy mà lập tức, thì có đáp lại.

"Đại Thánh người đang ở đây, ta thêm bạn bạn tốt, có thể không "

Sở Nam thật đúng là không có cùng trên thế giới này đồng hành, không có thể nào tán gẫu qua.

Suy nghĩ một chút, tiến vào cá nhân giao diện.

Cái này nhìn một cái không được, tất cả đều là rậm rạp chằng chịt bạn tốt thân.

Tìm tới Phong Tử tài khoản, Sở Nam liền trực tiếp đồng ý thân.

Ở một nơi bên trong dãy núi, màu lửa đỏ cô gái tóc ngắn, tay cầm một cái cao hơn người trường kiếm màu đỏ.

Trên trường kiếm điểm một cái vết máu theo lưỡi kiếm xuống phía dưới lưu, mà ở nó dưới kiếm, bất ngờ chính là một cái bị mở ngực bẻ bụng hoa văn đại nãng.

Đại nãng khoảng chừng hơn 10m, trên người kia miếng vải khoảng chừng năm sáu cm dày, mà còn mỗi một phiến đều hiện lên hàn quang.

Lửa này màu đỏ sóng vai cô gái tóc ngắn, lúc này sự chú ý, căn bản không ở vừa vặn bị nàng giải quyết hết hoa văn đại nãng bên trên, nàng chính trọn to mắt, lăm bắm nói nhỏ đến, "Cộng thêm, vậy mà cộng thêm."

Phong Tử: [Đại Thánh ta không phải là nằm mơ đi, người cứ như vậy đồng ý người làm sao sẽ đồng ý đây làm sao có thể sẽ đồng ý đây]

Vừa mới đồng ý Phong Tử thân, Sở Nam ngay tại tư trong thư, thấy Phong Tử phát ra tư tin.

Đại Thánh: [nếu là người rất dễ ý mà nói, vậy coi như ta xóa bỏ tốt.]

Phong Tử: [không muốn xóa a, ta chỉ là quá kích động, Đại Thánh ngài thật sẽ thêm ta, ngàn vạn lần chớ xóa a, khác (đừng) xóa]

Thấy cái này Phong Tử, kích động liên tiếp hỏi mấy cái khác (đừng) xóa.

Đại Thánh: [ta chính là chỉ đùa một chút, không xóa, người quyền kia tiểu thuyết ta xem một chút, cũng không tệ lắm.]

Phong Tử: [bị Đại Thánh khen, cảm giác với nằm mơ một dạng.]

Đại Thánh: [đúng người có tác giả đàn các loại sao tác giả cùng tác giả trong lúc đó, đều là làm sao liên lạc]

Sở Nam tò mò nhất chính là điểm này, ở nguyên lai trong cái thế giới kia, có rất nhiều tác giả đàn có thể gia nhập, cái này Thần Văn thế giới, có phải hay không cũng cắt ở đây loại tiểu tổ

Phong Tử: [đàn Đại Thánh người nói là Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong bộ lạc đi, tác giả thành lập, những tác giả khác có thể gia nhập.]

Trong này kêu bộ lạc.

Sở Nam lại tư tin đi ra ngoài.

[chính là bộ lạc, người vậy có sao]

Phong Tử: [có, ta bên này có một cái tinh phẩm tác giả bộ lạc, người bên trong không nhiều, Đại Thánh người muốn vào tới sao]

Đại Thánh: [đúng như thế nào mới có thể đi vào]

Phong Từ: [Đại Thánh ta kéo ngươi, ngươi đồng ý là được rồi.]

Sở Nam quả nhiên thấy, ở cá nhân giao diện bên trong, bắn ra tới một cửa sổ.

(Phong Từ mời ngươi gia nhập Thiên Đạo tác giả bộ lạc.

Sở Nam trực tiếp đồng ý.

(ngài đã gia nhập Thiên Đạo tác giả bộ lạc, cùng bộ lạc bạn tốt chào hỏi đi!

Cái này Thiên Đạo tiểu thuyết võng, thật đúng là có chút ý tứ.

Không chỉ có có bộ lạc, còn có tư tin nói chuyện phiếm công năng, đủ loại bản khối diễn đàn cái gì cần có đều có.

Đây quả thực, chính là trên địa cầu Internet diễn đàn bản sao.

Sở Nam đột nhiên có một cái ý nghĩ.

Hắn mặc dù không rõ ràng, vị kia Nhân Tộc Đế Hoàng, kết quả đạt tới cảnh giới gì, với Thiên Đạo có gì loại giao dịch, cuối cùng thế nào mới sáng tạo cái này Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Bất quá có thể đem Thiên Đạo tiểu thuyết võng làm thành cái bộ dáng này, sẽ không phải là với chính mình một dạng, từ Trái Đất tới xuyên việt giả đi!

So với chính mình sớm mặc mấy ngàn năm

Hắn Căn cứ địa cầu lên in tờ nét, cũng bất chúc, sáng tạo như vậy một cái Thiên Đạo tiểu thuyết võng

Sở Nam cảm thấy, loại khả năng này không phải là không có.

"Không được, ta phải đi thăm dò thoáng cái, có phải hay không có phương diện này ghi chép."

Sở Nam trực tiếp rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết võng, sau đó chạy ra ngoài.

Hắn muốn đi cao trung Đồ Thư Lô, đi thăm dò thoáng cái cùng vị kia Đế Hoàng tài liệu tương quan.

Bất quá Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc, theo Sở Nam bị mời gia nhập sau, trong bộ lạc có người bắt đầu xuất hiện.

Thổ Đậu: "Cái này nha tác giả là người nào lại còn giả mạo Đại Thánh tên thêm đi vào, mau mau đổi lại đi. Thuận tiện bảo chiếu, nếu là nữ tác giả mà nói, bảo quả chiếu!"

Thần Đại Đế: "Mạo danh gần đây nóng bỏng nhất Đại Thánh tên, ta bạo nổ ngươi hoa cúc, hoa!"

Bắc Vực Cường Giả: "Thật là đáng sợ, Đại Đế lại phải bạo nổ ngươi hoa cúc. Bất quá xem vị này công khai mạo danh Đại Thánh tên, cái này không phải cần thể diện trình độ, hoàn toàn là có thể với Tiểu Miêu Mễ có liều mạng, mới vừa vào tới là liền giả mạo đại thần, @ Tiểu Miêu Mễ, huynh đệ ngươi tới mau tới tiếp đãi!"

Tiểu Miêu Mễ: "Bắc Vực ngươi đại gia, theo ta có rắc quan hệ. Khi đó là ngươi chính mình nào tàn, loại chuyện đó đều tin, đại thần làm sao có thể sẽ không trò chuyện tới chơi bộ này rồi."

Ở lúc trước, Tiểu Miêu Mễ vừa vận gia nhập cái này Thiên Đạo tác giả bộ lạc lúc.

Giả mạo một cái đại thần tên tác giả chữ thêm đi vào.

Kết quả đưa tới một mảnh quỷ liêm, trong đó nhất là vị này Bắc Vực Cường Giả mãnh liệt nhất, thật là làm người ta tức lộn ruột.

Kết quả Tiểu Miêu Mễ, không bao lâu liền đổi tên.

Bị toàn bộ bộ lạc tác giả, một mảnh lên án.

Có lần đó trải qua, những người này cũng đều học tỉnh.

Hiện tại, lại thấy có người đỡ lấy đến Đại Thánh tên, thêm đi vào, cho là lại là một cái Tiểu Miêu Mễ!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Thật là Đại Thánh

Nhất là Bắc Vực Cường Giả thắng này, trước tiên liền nhớ lại lần đó sự tình.

Tâm lý cái kia hận a.

Thỏ Đâu: "Xem cuộc vui, ta vẫn nhớ ngày đó Bắc Vực Cường Giả nói tới, sáng mù ta mắt."

Thần Đại Đế: "Ừ, ta cũng nhớ."

Bắc Vực Cường Giả lệ rơi, khi đó cái bộ lạc này bên trong, mới chỉ có mấy cái tác giả.

Rất nhiều tác giả, đều là không biết chuyện này. .

Mấy người như vậy một thảo luận, tác giả xuất hiện.

Rối rít hỏi, Bắc Vực Cường Giả kết quả nói cái gì quỳ liếm mà nói.

Bắc Vực Cường Giả: "Cầu xin, đừng nói, ta đưa các ngươi một cái Liệt Dương kiếm!"

Thỏ Đâu: "Đồng ý!"

Thần Đại Đế: "Đồng ý!"

Tiểu Miêu Mễ: "Yên tâm Bắc Vực, chúng ta quan hệ tốt như vậy, ta nhất định sẽ thay ngươi bảo mật, cái kia Liệt Dương kiếm, ta đi kia lấy "

Trong bộ lạc rất nhiều tác giả biểu thị khinh bỉ, quá vô sỉ, cái này thu tiền ém miệng

Mọi người ở bên trong nói bậy một hồi thật lâu, cũng không có Đại Thánh đi ra nổi bọt, liền có chút kỳ quái.

Bắc Vực Cường Giả: "Làm cái gì, tân tiến tác giả, trang thâm trầm đều là chúng ta chơi đùa nát ngành, ngươi còn chơi đùa mất mặt hay không "

Phong Từ đem Đại Thánh kéo vào bộ lạc sau, bởi vì hoa văn đại mãng vẫn không có xử lý, máu kia lưu thành sông nhỏ, đậm đà mùi máu tanh đưa tới Man Thú.

Phong Từ tri hoãn một hồi, đem cái này Man Thú giải quyết sau đó, mới lại vào trong bộ lạc.

Không nghĩ tới, mọi người vậy mà cho là, chính mình kéo vào Đại Thánh là giả.

Mà Đại Thánh cũng vẫn không có nổi bọt.

Sẽ không phải là bị mấy tên này làm cho phiền, không quá cao hứng đi.

Phong Từ có chút bận tâm, mặc dù trong đám mây cái cũng coi là tinh phẩm tác giả, nhưng tác phẩm phần lớn đều là hoàn bản sau mới có thể trở thành tinh phẩm, bằng không liền viết là lấy Thần Văn thế giới là bị đã sinh hoạt loại tiểu thuyết, tuy nhập tinh phẩm, nhưng không cách nào diễn sinh ra tiểu thế giới.

Với Đại Thánh loại này, tài ngút trời, so với còn kém xa.

Chỉ cần không ngốc người mù, đều có thể nhìn đi ra, Đại Thánh quyển sách này, chỉ cần bình thường hoàn bản, nhất định sẽ phong làm đại thần tác giả.

Ở toàn bộ Thần Văn thế giới, hiện có có thể gọi là đại thần tác giả, chỉ có vụn vụn mấy người.

Ở ngàn tỉ trong nhân tộc, có thể tưởng tượng, một cái đại thần cấp tác giả, kết quả thuộc về địa vị gì.

Đuổi theo càng là vô số.

Loại nhân vật này, làm sao có thể sẽ xuất hiện ở nơi này.

Phong Tử: "Các ngươi đừng nói nhảm, Đại Thánh là ta kéo vào được."

Tiểu Miêu Mễ: "Phong Tử ngươi không phải là chạy đi dãy núi rèn luyện sao còn có thời gian tới nơi này nước cái này thêm là cái nào tác giả, còn giả mạo Đại Thánh, hắc hắc."

Bắc Vực Cường Giả: "Đem ngươi người mới này bằng hữu, gọi ra, không còn đổi tên, ta thì đi viếng thăm hắc, với hắc đi sâu vào trao đổi một chút."

Bắc Vực Cường Giả nhìn cái này giả mạo 'Đại Thánh'. Luôn cảm thấy giống như là ở chằm chọc cái kia thời điểm quỷ liêm hành vi.

Thổ Đậu phát ra một cái, ta đều biết biểu tình.

Thần Đại Đế không che đậy miệng, trực tiếp phát ra một câu nói, "Vị này tân tác giả có cá tính, để cho Bắc Vực nhớ tới hắc đen tối lịch sử."

Phong Tử nhìn một cái, những hàng này lại bắt đầu nói bậy lên.

Nếu là lại để cho bọn họ thảo luận tiếp, nói không chừng, thật đúng là sẽ đem Đại Thánh cho khí đi.

Liên mau mau công bố chân tướng.

Phong Tử: "Đều chớ nói bậy bạ, cái này là thật Đại Thánh, chính là viết « Đấu Phá Thương Khung » cái kia."

Tiểu Miêu Mễ: "Ha ha!"

Thổ Đậu: "Ha ha!"

Bắc Vực Cường Giả: "Phong Tử ngươi cho chúng ta gốc a, Đại Thánh có bệnh a, thêm vào làm chi hắc coi như là nghĩ (muốn) thêm bộ lạc, cũng là đi tìm mấy vị kia đại thần tác giả. Hắc nếu là Đại Thánh, ta trực tiếp quả chạy cho các ngươi xem."

Phong Tử nhìn một cái có chút gấp, những người này, căn bản không tin a.

Nàng lập tức đem bài post tiết lộ, gia tăng Thánh quá trình tiết lộ, cùng một bộ phận nói chuyện phiếm ghi chép tiết lộ, tất cả phát vào trong bộ lạc.

Phong Tử: "Còn không tin mà nói, các ngươi mở ra Đại Thánh tài liệu nhìn một chút, hắc không có ần tàng cá nhân thân phận."

Mới vừa rồi còn thảo luận khí thế ngất trời tác giả bộ lạc, thoáng cái an tĩnh.

Ở Bắc Vực một nơi trong học viện, một người trung niên mặt đen thành than.

Hắn thấy Đại Thánh tài liệu, « Đấu Phá Thương Khung » đang sáng tác bên trong!

Môi hắc có chút run run, thấp giọng tự nói: "Đại Thánh, lại là thật Đại Thánh, có làm hay không, không muốn chơi như vậy ta tốt phạt!"

Hắn chính là vị kia tên là Bắc Vực Cường Giả tác giả.

Vị này Bắc Vực Cường Giả cũng sắp muốn khóc, bởi vì lần trước, ăn qua Tiểu Miêu Mễ thua thiệt.

Cho nên lần này hắc ngọt định, cái này tuyệt đối là giả Đại Thánh.

Có thể ai có thể nghĩ tới, sự thật cứ như vậy tàn khốc.

Hận a, coi như là không tin, tại sao phải tại Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc nói ra đây.

Làm một danh tác người, Bắc Vực Cường Giả so bất luận kẻ nào đều biết, một cái thần cấp tác giả bao lớn năng lượng.

Chỉ cần Đại Thánh nguyện ý, sẽ có vô số nhân tộc cường giả tuyệt thế đi theo bên hắc.

Nếu là chuyện này truyền đi, trước đừng đề ý Đại Thánh giới không ngại.

Tuyệt đối sẽ có không ít người, sẽ đến giáo huấn chính mình, dùng cái này tới lấy được vị này tương lai thần cấp tác giả hảo cảm.

Loại chuyện này, ở Thần Văn thế giới, đã từng phát sinh qua.

Cũng chỉ phát sinh qua một lần, chính là Thiên Đạo tiểu thuyết võng vừa mới thành lập sơ kỳ.

Nhân Tộc đối với (đúng) Thiên Đạo tiểu thuyết võng, còn không quá giải.

Chỉ có số người cực ít, ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng thượng tiến hành sáng tác.

Còn chưa bao giờ xuất hiện qua diễn sinh ra tiểu thế giới tác phẩm

Nhân Tộc vị thứ nhất đại thần tác giả Trang Hoài, cuốn thứ nhất tác phẩm, tiếp cận hoàn bản. Lúc ấy một vị tu luyện cao thủ, công khai châm chọc, Trang Hoài chẳng qua chỉ là một cái vai hề, sáng tác tiểu thuyết tới mê muội mọi người

Kết quả ngày thứ hai, Thất Thái Hà Quang ánh chiếu toàn bộ Thần Văn thế giới, Tiểu Thuyết Thế Giới diễn sinh mà ra.

Trang Hoài phát hiện có thể từ Tiểu Thuyết Thế Giới bên trong, hồi đoái đưa ra bên trong tinh phẩm được liệu, trợ giúp tăng thực lực lên, còn có công pháp cũng có thể hồi đoái đi ra.

Toàn bộ Thần Văn vẫn minh vì thế mà chấn động.

Trang Hoài cái gì cũng không biết dưới tình huống. .

Thì có vô số cường giả, vạn dặm đuổi theo đánh vị kia từng châm chọc Trang Hoài cường giả, hướng Trang Hoài lấy lòng.

Bắc Vực Cường Giả có chút không ngồi được đi, phải lập tức hướng Đại Thánh lấy lòng.

Bắc Vực Cường Giả: "Cung nghênh Đại Thánh giá lâm, Đại Thánh ta là người người ái mộ trung thành, ta thích nhất người tiểu thuyết, hàng đêm đọc một lượt, không nhìn xong đều ngủ không yên giấc."

Bắc Vực Cường Giả: "Đại Thánh cho phép ta biểu đạt đối với ngài sùng kính, ta đối với người ngưỡng mộ giống như nước sông cuộn cuộn chỉ liên miên bất tuyệt, người anh tuấn tiêu sái, phong độ nhẹ nhàng, tiên trí tại thiên, thần dũng tại thượng, anh minh thần vũ, trí lực phi phàm, Ngọc Thụ Lâm Phong, ở trên thế giới này không người có thể đạt được, thiên hạ Giang Hà thu hết lòng bàn chân, cùng ta đồng cảm người hàng tỉ, ta tuyệt đối sau này muốn quyết một lòng đi theo ngài "

Phong Tử thấy vị này Bắc Vực Cường Giả phát ra tin tức, trực tiếp sùng sờ.

Hàng đêm đọc một lượt

Đại Thánh quyền kia tiểu thuyết, cũng liền mới hơn 20 vạn chữ, một chút thời gian thì nhìn xong, người là làm sao làm được hàng đêm đọc một lượt "

Người nào cũng chưa từng thấy qua Đại Thánh, làm sao người biết hần Ngọc Thụ Lâm Phong, anh minh thần vũ!

Thiên Đạo tác giả bộ lạc người, trong lúc nhất thời đều rất không nói gì.

Mọi người rồi rít biểu thị hoan nghênh Đại Thánh, còn nói một ít lời xã giao. Ở bên trong thảo luận một hồi, không thấy Đại Thánh có cái gì đáp lại, cũng liền từ từ lặn xuống nước đi.

Đến nửa lần buổi trưa sau khi, Sở Nam từ Đồ Thư Lâu bên trong đi ra tới.

Hắn tìm tới không ít cùng vị kia Nhân Tộc Đế Hoàng tài liệu tương quan, bất quá tất cả đều là ở thổi phồng cùng tán dương, cũng không có chân chính có dùng cái gì.

Cũng không có tìm được, cùng Trái Đất tin tức có liên quan.

Sở Nam có chút thất vọng!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Công kích kỹ xảo

Đúng ta mới vừa rồi gia nhập một cái tác giả bộ lạc.

Không biết có người hay không tìm ta nói chuyện phiếm.

Sở Nam điều động linh khí, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Tìm tới Thiên Đạo tác giả bộ lạc.

Sau đó mở ra, toàn bộ trong bộ lạc cũng không có ai nổi bọt, bất quá tại chính mình gia nhập sau đó nói chuyện phiếm ghi chép, cũng không ít.

Sở Nam từ đầu tới cuối tất cả nhìn sang.

Cuối cùng, không nhìn được cười ra tiếng.

"Những người này, thật đúng là có ý tứ a. Vậy mà làm tưởng ta là đồ lấy Đại Thánh tên tên lừa gạt, ở nơi này Thần Văn thế giới tác giả, dường như cũng không cái gì đặc thù, cũng có đầu bì, có làm ác còn có ồn ào lên."

Sở Nam cũng không có ở trong bộ lạc phát tin tức.

Sau này nhân rồi buồn chán lúc, lại theo những tác giả này làm quen một chút đi.

Sở Nam thấy cá nhân tư trong thư, không ngừng đưa đưa, mở ra xem, là Phong Tử phát tới.

[Đại Thánh ngưng ngưng, vừa mới có Man Thú tập kích ta, sẽ không kịp thời ở trong bộ lạc cho mọi người giới thiệu thân phận ngươi, để cho bọn họ làm tưởng ngươi là giả.]

[Đại Thánh ngươi không có tức giận đi]

[Đại Thánh thật xin lỗi.]

Sở Nam trực tiếp trả lời, [không việc gì, không cần nói xin lỗi, vừa mới vừa vặn có chút việc gấp tri hoãn, sẽ không vào bộ lạc, chút chuyện nhỏ này ta sẽ không để ở trong lòng. Ngươi làm sao sẽ đụng phải Man Thú, không có nguy hiểm gì đi!]

Kia Phong Tử tựa hồ là đặc biệt đang chờ Sở Nam xuất hiện.

Sở Nam tin tức một phát đi qua, thu vào trả lời.

Phong Tử: [ta gần đây ở trong dãy núi tu hành, Man Thú đối với ta không có bất kỳ uy hiếp, chỉ cần không đụng tới cường thái quá Yêu Thú, đều không sao.]

Ở trong dãy núi tu hành

Xem ra Phong Tử tu vi không thấp.

Sở Nam lại cùng cái người điên này hàn huyên mấy câu, trở về đến chỗ ở, đem ý nghĩ đặt ở đôi mắt cùng trong tu hành.

Đem tiểu thuyết đổi mới chương một sau đó, Sở Nam đi chuẩn bị ngay một cây thùng nước, từ Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong hái một giọt Trúc Cơ Linh Dịch, liền nhảy vào thùng gỗ tu luyện.

Lúc tới nửa đêm, trăng sáng treo cao.

Sở Nam mở mắt ra, từ thùng gỗ đi ra.

Nhìn trong thùng gỗ đã trong suốt thấy đáy nước, hơi nhú cau mày.

"Hiện tại Trúc Cơ Linh Dịch mặc dù còn có tác dụng, bất quá tác dụng với đoạn thời gian trước so với, đã không lớn lắm."

Loại tình huống này, Sở Nam cũng lười tiếp tục cùng tháng trước một dạng điên cuồng hô hấp thổ nạp tới giải khai tim huyết vị.

Ta hiện tại học qua chiêu thức vẫn là quá ít, chỉ chỉ có thể Viên Quyển!

Sau đó đang trùng kích huyết vị đồng thời, hẳn kiêm luyện công kích chiêu thức.

Cứ như vậy, mỗi ngày diễn luyện, cũng không cần lo lắng tu vi tăng lên quá nhanh, xuất hiện lần trước loại kia không cách nào thích ứng tình huống thân thể.

Ngày thứ hai, Sở Nam liền đi Đồ Thư Lâu, đi tìm một ít cơ sở công kích chiêu thức.

Sở Nam lựa chọn một dạng Chưởng Pháp, một dạng cước pháp, nhớ rõ sau, liền rời đi Đồ Thụ Lâu, đi thẳng tới lần trước trên ngọn núi, bắt đầu diễn luyện Chưởng Pháp cùng cước pháp.

Cái này Chưởng Pháp là diễn hóa từ một loại loài gấu Yêu Thú! Chú trọng là lợi dụng thân thể trọng lượng, tốc độ, nội bộ có thể bộc phát ra lực lượng. Có thể nói vô cùng đơn giản, chỉ có thể coi là một loại dùng sức kỹ xảo.

Sở Nam dùng hai ngày thời gian, liền đem cái này dùng sức kỹ xảo học được.

Còn như muốn có một chút thành tựu, vậy cần năm này tháng nọ luyện tập cùng thực chiến, mới có thể thật sự hoàn toàn đem loại kỹ xảo này dung hợp quán thông.

Mà chân kia pháp, đồng dạng là một loại giống như đem chân lực lượng phát huy đến cực hạn kỹ xảo.

Vẫn là hai ngày thời gian, Sở Nam đem loại này hai chân dùng sức kỹ xảo, cũng đều học được.

Còn như thật sự dung hợp quán thông, vậy cần là thời gian và kinh nghiệm thực chiến.

Mà ở cái này trong bốn ngày, Sở Nam không ngừng cố gắng, cũng giải khai thứ 84 cái huyết vị.

Tìm đập càng có lực, thân thể khí huyết cũng càng thêm dồi dào.

Sở Nam lại vì Đồ Thụ Lâu trong kia nhiều chút quyền pháp, Chưởng Pháp, Trảo Pháp những thứ này phiền não.

Cái này bốn ngày đến,

Không ngừng tu tập.

Sở Nam đối với mấy cái này đơn giản nhất cơ sở chiêu thức, đã phi thường giải.

Hắn lại đặc biệt đi một chuyến Đồ Thụ Lâu!

Kết quả phát hiện, kỳ thực những chiêu thức này tất cả liên miên bất tận.

Những thứ này thậm chí không thể coi như là chiêu thức, tất cả đều là từ trên người Yêu Thú học được một ít lực lượng vận dụng kỹ xảo.

Không thể để cho người đang chiến đấu, tăng lên gấp bội lực đạo cùng cường độ công kích, đối với (đúng) thực lực tăng lên rất có hạn.

Ở thời cấp ba, toàn bộ học sinh tất cả đều bận rộn giải khai huyết vị tăng cường khí huyết cùng thân thể tổ chất, có rất ít người sẽ đem quá nhiều tinh lực đặt ở tu luyện công kích phương diện chiêu thức.

Mà ở cao trung Đồ Thụ Lâu, tất cả đều là những cơ sở này chiêu thức.

Kỳ thực những cơ sở này chiêu thức, theo người tu vi tăng lên, kinh nghiệm chiến đấu càng ngày càng nhiều, cũng liền tự nhiên làm theo học được.

"Ta hoàn toàn không cần phải, lãng phí quá nhiều thời gian, đi học tập những thứ này."

Sở Nam nói nhỏ đồng thời, nghĩ đến ở nhà có giấu không ít thật sự Chưởng Pháp, quyền pháp các loại đồ vật.

Bất quá Tây Châu khoảng cách bên này, vẫn là quá xa.

Nhưng đến lúc này một lần hao phí thời gian, quá nhiều.

Mà còn cũng mau nghĩ, không cần phải lãng phí công phu này.

"Bằng không, ta thử một chút trong tiểu thuyết Đấu Kỹ thế nào."

Sở Nam mấy ngày gần đây phát hiện, ở trong phụ lục, cũng đã xuất hiện đủ loại Đấu Kỹ.

Hấp Chưởng (Huyền Giai cấp thấp): Luyện chế đại thành có thể hút tằng đá ngàn cân, như gấp cường địch, mạnh mẽ hấp lực, có thể đem thân thể người huyết địch, cường ép kéo ra.

Thôi Hòa Chưởng (Huyền Giai cấp thấp): Có thể tạo ra ra cường đại phong áp!

Bát Cực Băng: Huyền Giai cao cấp Đấu Kỹ!

Sở Nam thấy hiện nay có thể hồi đoái cái này ba loại Đấu Kỹ.

Hấp Chưởng, Thôi Hòa Chưởng cái này hai loại uy lực, rất rõ ràng không bằng Bát Cực Băng!

Mà còn Bát Cực Băng cường thế, Sở Nam cũng giải, tu luyện biện pháp, ở trong sách cũng có nói tới, nếu là tu tập thành công, có thể làm cho người có được vượt cấp năng lực chiến đấu.

Sở Nam ánh mắt, trực tiếp liền tụ ở Bát Cực Băng cái này Huyền Giai cao cấp Đầu Kỳ bên trên.

Đồng dạng là cần tác giả điểm tích lũy tới hồi đoái.

Mấy ngày nay thời gian tu luyện thiếu, tích lũy không ít điểm tích lũy.

Ngược lại vừa vặn, có thể hồi đoái ra Bát Cực Băng tới.

"Hồi đoái Bát Cực Băng!" Sở Nam trong lòng mặc niệm.

Bất quá cái này Bát Cực Băng, sẽ thế nào xuất hiện, chẳng lẽ là có bí tịch từ trên trời hạ xuống

Đang lúc Sở Nam suy đoán lúc, trong đầu trong lúc bất chợt nhiều hơn một ít tin tức, chính là Bát Cấp võ tu luyện biện pháp.

"Nguyên lai, công pháp sẽ trực tiếp phóng đến trong não hải người."

Sở Nam đi thẳng tới rất hiếm vết người sau núi, tu luyện.

Từ buổi sáng, trực tiếp diễn luyện đến xế chiều.

Sở Nam đem Bát Cấp võ cho chiêu thức, hoàn toàn diễn luyện biết.

Bất quá cái này Bát Cấp võ, nhưng căn bản liên nhập môn cũng không tính là.

"Loại này Bát Cấp võ đối với (đúng) cường độ thân thể yêu cầu rất cao, chỉ có ở thể xác cường độ càng mạnh thời điểm, có thể phát triển uy lực mới có thể càng lớn!"

Sở Nam đứng ở đỉnh núi, nghĩ đến ở trong sách Tiêu Diễm tu luyện biện pháp.

Là do Dược Lão nắm roi, quát Tiêu Diễm, mới để cho Tiêu Viêm trong thời gian ngắn học được chiêu này.

"Bằng không, ta cũng đi tìm người trợ giúp đến, để cho Chu Bàn Tử giúp đỡ "

"Không được!" Ý tưởng vừa vặn xuất hiện, Sở Nam liền trực tiếp bác bỏ.

Gần đây quyền kia Vong Văn giáo khoa thư quá hóa, Chu Bàn Tử lại là quyền sách kia cuồng nhiệt fan, mỗi một chương phải nhìn. Nếu để cho Chu Bàn Tử giúp đỡ mà nói, hẳn tuyệt đối có thể nhìn ra đầu mối.

Không thể để cho bất luận kẻ nào biết rõ, ta đang tu luyện Bát Cấp võ.

Nếu không ta là Đại Thánh tin tức, liền không gạt được.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Uy lực

Là không cho chính ta gây ra một ít không cần thiết phiền toái, vẫn là cân nhắc khác (đừng) biện pháp đi.

Sở Nam cũng không muốn, ở sau đó thời gian bên trong, bị ám sát cùng bảo vệ bao vây.

Rất nhanh, Sở Nam tìm được phương pháp.

Ở đỉnh núi sinh trưởng lớn bằng khác nhau cây cối, chủng loại phức tạp, tươi tốt cành lá trên không trung đan chéo, che đầy ánh mặt trời, chung quanh cũng tương đối u tịch, hiếm người tới, đây cũng là Sở Nam lựa chọn nơi này tu luyện nguyên nhân, không cần lo lắng bị người phiền nhiễu.

Rất nhiều cây cối, Sở Nam căn bản không gọi nổi tới tên, bất quá những thứ này không trọng yếu.

Sở Nam đi lên phía trước, vồ vào một thân cây thân cây, sau đó lại dùng thân thể dùng sức đụng đụng, cây cối vẫn không nhúc nhích.

"Cái này cây có chút quá cao."

Sở Nam lại tìm ra được, dùng sức đụng thoáng cái, cả cây mãnh liệt tung đưa, không ít lá cây đều bị đụng bay xuống, "Quá nhỏ, đụng không mấy lần "

Hơn mười phút, Sở Nam rốt cuộc chọn một thân cây.

Cái này cổ thụ, vỏ cây nứt nẻ.

Sở Nam ném mạnh đi lên, cây cối lấy rất nhỏ biên độ tung đưa mấy cái ;

"Liên cái này cây!"

Sở Nam đem áo cởi xuống, lộ ra sống lưng.

Lui về phía sau mấy bước, hướng cây đánh tới.

Àm!

Sở Nam thân thể, nặng nề đụng vào cổ thụ bên trên.

"Thứ nhất đụng!"

Sở Nam lần nữa lui về phía sau, lấy giống vậy phương thức, đụng vào cổ thụ bên trên.

"Thứ 2 đụng!"

"Thứ ba đụng!"

Mấy lần trước, Sở Nam cũng không có bao nhiêu cảm giác.

Bất quá theo thời gian đưa đẩy, Sở Nam trên thân thể đã trải rộng vết bầm

Mà còn đối với (đúng) đau đớn nhạy cảm, cũng càng ngày càng mãnh liệt. ;

Mỗi một lần đụng, Sở Nam cũng có thể cảm giác, từ trong bắp thịt truyền tới đè ép cùng nhào cảm giác.

Đau đớn, từ trong đó lan tràn ra.

Đau Sở Nam, mẫn nhức.

Trong kinh mạch cũng không nhiều lắm linh khí, theo hô hấp tiết tấu, cũng từ từ thấm vào đến trong bắp thịt, ôn dưỡng cùng cường hóa cái này bắp thịt.

Rất nhanh, trong kinh mạch linh khí bị tiêu hao hầu như không còn.

Vốn là ở linh khí tư dưỡng cùng tu bổ xuống, Sở Nam còn có thể chịu đựng.

Làm linh khí hoàn toàn hao hết sạch, mỗi một lần đụng, cũng để cho đau đớn từ đụng vị trí nhanh chóng kéo dài đến thân thể mỗi cái không đồng vị đưa.

Àm!

"Không được!"

Theo lại một lần nữa đụng, Sở Nam cũng không kiên trì được nữa, dựa vào thân cây chậm chậm ngồi xuống, hô hấp thổ nạp.

Khôi phục một chút khí lực, Sở Nam mở mắt.

Lúc này trên người hắn, đã trải rộng đụng vết.

"Ta thế nào cảm giác đã biết có điểm giống là tự hủy hoại a "

Sở Nam cười khỏ, lấy tay sờ một cái, đau mắng nhieć.

"Hôm nay chỉ tới đây thôi, ở đưng đi, phỏng chừng thật sẽ bị thương."

Sở Nam kéo dài một mòi, đau nhức dưới thân thể núi.

Trở lại chỗ ở, Sở Nam ngay lập tức liền hối đoái một giọt Trúc Cơ Linh Dịch, sau đó nhảy vào trong thùng gỗ.

Theo Sở Nam hô hấp tiết tấu, trong thùng gỗ từng tia màu xanh lá cây chui vào Sở Nam thân thể.

Từng vệt mát lạnh cảm giác, từ lỗ chân lông chui vào thân thể, sau đó khuếch tán đến bắp thịt bên trong.

Nguyên bản còn có chút đau bắp thịt, bắt đầu có cảm giác tê dại, đau đớn từ từ yếu bớt.

Cũng chính là hơn nửa canh giờ công phu, Sở Nam mở mắt.

Trong thùng gỗ Trúc Cơ Linh Dịch đã toàn bộ bị thân thể hấp thu!

Sở Nam từ trong thùng gỗ nhảy ra, trên người đau đớn đã hoàn toàn không cảm giác được.

Hắn dùng tay sờ sờ người thể bắp thịt, "Dường như hôm nay đưng vị trí, biến hóa bền chắc không ít, không phải là ảo giác đi "

Ngày thứ hai!

Sở Nam lại đi tới chỗ cũ, tiếp tục ngày hôm qua liên lạc.

Phanh, phanh, phanh.

Đứng trên đỉnh núi truyền tới tiếng va chạm.

Ngày thứ ba, trước sau như một.

Thời gian cực nhanh, một đảo mắt đã qua mười ngày.

Ở ngọn núi nhỏ này trên đỉnh, Sở Nam mặc rắn chắc áo, không ngừng đưng cây này làm.

Đi qua nhiều ngày như vậy đưng, Sở Nam sờ tới một ít bí quyết.

Giống như vừa mới bắt đầu như vậy cánh tay trần, rất dễ dàng bị thương.

Mặc lên rắn chắc quần áo sau, cũng sẽ không lo lắng cái vấn đề này.

Sở Nam sắc mặt kiên nghị, trên trán trải rộng mồ hôi lấm tấm, không ngừng thở hổn hển.

Từ lồng ngực chung quanh huyết vị hoàn toàn bị mở ra, hô hấp tiết tấu hoàn toàn bị khống chế sau, Sở Nam đã rất lâu không có thể nghiệm đến loại này dồn dập hô hấp.

Nhưng hắn vẫn, không có ngừng đi xuống ý tứ.

Lui về phía sau mấy bước, căng thẳng bắp thịt, sau đó thân thể vọt tới trước.

Ầm! Rắc rắc!

"A, ngọa tào "

Theo Sở Nam một cái đưng này, cái này cây kiên quyết rất nhiều ngày cây nhỏ, lại bị trực tiếp đưng gãy.

Sở Nam hoàn toàn không ngờ rằng loại chuyện này xảy ra, trực tiếp ngã xuống đất.

Sở Nam xoa xoa, có chút đau nhức bả vai, bò dậy.

Đem rắn chắc áo cởi xuống, bắp thịt nhìn rất là căng thẳng, so hơn mười ngày trước bền chắc không ít.

Cái này Trúc Cơ Linh Dịch đối với (đứng) bắp thịt tổn thương có sửa chữa phục hồi tác dụng, tu phục bắp thịt phi thường cứng cỏi, Trúc Cơ Linh Dịch làm dịu, cái này cường độ thân thể, tăng thêm rất nhanh.

Nếu là không có Trúc Cơ Linh Dịch, như vậy tu luyện, khẳng định đã sớm xuống không giường!

Không biết hiện tại ở, thì triển ra Bát Cực Băng uy lực thế nào.

Nếu cây nhỏ đoạn, Sở Nam cũng không có lại đi tìm một thân cây đung đi ý tứ.

Hắn điều tức một hồi, khôi phục chút khí lực.

Lại đứng lên, ánh mắt rơi tại nơi xa xa trên hòn đá.

Sở Nam đột nhiên động, tốc độ phát huy đến cực hạn.

Nhảy lên thật cao, một cước đạp thật mạnh ở phía trên.

Rắc rắc! Rắc rắc!

Sở Nam đứng lại, sau đó đem chân dời đi.

Chỉ thấy nguyên bản hoàn hảo không chút tổn hại trên hòn đá, xuất hiện hai đạo vết nứt gãy khắp nơi.

Thấy công kích mình tạo thành hiệu quả.

Sở Nam toét miệng cười, "Không sai, hiện tại cường độ thân thể, có thể miễn cưỡng đem loại này cao cấp công kích kỹ xảo phát huy được, hiệu quả cũng không tệ lắm"

"Tính, hôm nay liền tu tập đến cái này đi."

Nhiều ngày như vậy rốt cuộc coi như là có chút thu hoạch, Sở Nam tâm tình thật tốt, chậm chậm xuống núi.

Trở lại chỗ ở sau, Sở Nam cũng không có viết tiểu thuyết hoặc là tiếp tục hô hấp thổ nạp.

Bận rộn nhiều ngày như vậy, hắn quyết định cho mình thả cái giả.

Cái này Nam Vực thành, ta còn không có đi dạo qua.

Ở nguyên chủ nhân trong trí nhớ, nơi này coi như là rất phồn hoa.

Sở Nam đổi thân quần áo mới, trực tiếp đi ra.

Hắn hôm nay phải thật tốt đi đi dạo một chút Nam Vực thành, đi ra cao trung, nhìn một chút cái này Thần Văn văn minh, rốt cuộc có bao nhiêu phồn hoa.

Nam Vực thành thuộc về Nam Vực trung tâm, ở cộng thêm có Nam Vực cao trung cái này làm toàn bộ Nam Vực tốt nhất trường học.

Có thể nói toàn bộ Nam Vực mười châu, toàn bộ thật đang tu luyện phương diện có thiên phú thiếu niên, đều tụ tập nơi này.

Đương nhiên cũng có số người cực ít, trở về khác (đừng) khu vực cao trung tu hành, đây chẳng qua là số rất ít.

Mặc dù đang Các Châu bên trong cùng Các Châu trong lúc đó, cũng có rất nhiều tất cả lớn nhỏ thành phố.

Bất quá chung quy mà nói, Nam Vực thành hẳn là Nam Vực phồn hoa nhất, náo nhiệt nhất thành phố.

Sở Nam đi ra Nam Vực cao trung, liền bị trước mắt cảnh tượng cho kinh sợ.

Chỉ thấy, xa xa dãy núi lên xuống.

Mà còn rất nhiều vật kiến trúc, ngay tại dãy núi bên trong, như ẩn như hiện.

Có nhiều chỗ mây mù lượn quanh, phảng phất thuộc về Tiên Cảnh.

Không ít người cười Bạch Hạc, Phi Mã, cơ giới phi hành khí qua lại trong đó!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 30: Nguy hiểm hạ xuống

"Nam Vực thành là xây ở trong quần sơn!"

Sở Nam nguyên lai đi chải vuốt đều là cùng mình tin tức liên quan, không liên hệ không có tí mĩ đi phân tích, hiện tại mới đột nhiên ý thức được điểm này.

Ở Nam Vực cao trung chung quanh, cũng có rất nhiều bày sạp hàng rong.

Phần lớn đều là bán thông thường nhất ôn dưỡng thân thể dược liệu cùng đồ dùng hàng ngày, thấy Sở Nam đi ra, còn có người thét.

Sở Nam đối với mấy cái này đều không có hứng thú, đi theo ra Nam Vực cao trung.

Nam Vực thành một ít tin tức, tất cả hiện lên trong đầu.

Đây là một toà sơn thành!

Sở Nam bước đi về phía trước, tiệm rượu, dịch trạm, chỗ ăn chơi, ở ven đường thỉnh thoảng có thể thấy đậu phi hành khí giới.

Theo cách xa Nam Vực cao trung, qua lại người, cũng có biến hóa.

Mặc áo bạc Nam Vực học sinh cấp ba càng ngày càng ít, thay vào đó là chân chính võ giả.

Có người mang khoan đao, một thân khí tức xơ xác.

Có tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, ngược lại giống như Hoa Hạ cổ đại nhẹ nhàng thư sinh.

Cũng có người hành tẩu như gió, ở trong đám người qua lại.

Thậm chí có người công lấy sau lưng vết máu chưa khô Man Thú, ở ven đường tiếng rao hàng, rất hiển nhiên là vừa mới săn giết không bao lâu.

Sở Nam vừa đi vừa nhìn, đủ loại người, đủ loại vật, thiên kỳ bách quái, nhìn hấn hoa cả mắt.

Những võ giả này có người khoác khôi giáp, cũng có mặc đồ bó sát người.

Rất nhanh, Sở Nam bị một cô gái hấp dẫn.

Bởi vì này nữ nhân mặc thật sự là quá quái dị, nàng mặc dè chừng thân màu lửa đỏ Lưu Quang áo giáp, cái này áo giáp chỉ khó khăn lắm bọc lại bộ ngực sữa của nàng, bả vai, còn có phần hông. Nàng da thịt trắng như tuyết cùng tinh tế eo hiển hiện ra, màu trắng, màu đỏ đối lập càng là hấp dẫn người con mắt, cô ấy là cực tốt vóc người, hoàn toàn bị thể hiện ra. Hấp dẫn người ta nhất, vẫn là kia hai cái dài thẳng hơi quá đáng hai chân, kiếp trước Sở Nam trên in tờ nét thấy qua thể giới đủ loại mỹ nữ hình ảnh, coi như là những thứ kia bị p qua đùi đẹp, cũng không kịp trước mắt cái này!

Cô gái này phía sau, còn đem đeo một cây so với nàng cao hơn một thanh hỏa kiếm lớn màu đỏ, không biết là tài liệu gì tạo thành, tựa hồ muốn biến ảo thành hỏa diễm.

Một thanh trường kiếm không coi vào đâu, để cho Sở Nam kinh ngạc là, nàng trên đùi trái cái súng bộ dáng đồ vật, trong lỗ tai bỏ vào một cái tai nghe.

Sở Nam thậm chí hoài nghi mình có phải hay không bị hoa mắt, tai nghe súng

Khoa học kỹ thuật cùng cổ điển ở nữ nhân này trên người, hoàn mỹ thể hiện ra.

Rất hiển nhiên bị hấp dẫn lấy, không chỉ có chẳng qua là Sở Nam chính mình.

Theo nữ nhân này đi nhanh qua, bị hấp dẫn lấy không chỉ là Sở Nam.

Cái gì tốt đẹp, tất cả mọi người đều thích.

Đang lúc này, vừa mới cái kia tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, phong lưu phóng khoáng quý công tử bộ dáng gia hỏa, không kèm chế được.

Hắn phát tay một cái bên trong cây quạt, bước nhanh đuổi theo.

"Người tốt cô nương, ta gọi là "

Cái này tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu thanh niên, lời còn chưa nói hết.

Kia chân dài nữ nhân, liền đột nhiên dừng lại, phun ra một chữ, "Cút!"

Thanh niên kia trong lúc nhất thời biểu tình có chút khó coi, "Cô nương người cái này "

Xoát!

Cô gái kia trực tiếp từ phía sau lưng rút ra kia một cái cao hơn người trường kiếm màu đỏ, suy nghĩ thanh niên bỏ ngang đi ra ngoài.

Trong lúc vội vàng, thanh niên dùng hấn quạt lông một cái ngăn cản xuống.

Loảng xoảng!

Trường kiếm màu đỏ trực tiếp bỏ vào thanh niên tát trên lưng, sau đó vén lên to lớn khí lãng.

Kia tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu quý công tử, bị trực tiếp chém bay rớt ra ngoài.

Đụng vào trên tường, ngã xuống.

Phốc!

Thanh niên kia phun một ngụm máu.

Nguyên bản huyền não đường, trong khoảnh khắc biến hóa an tĩnh vô cùng.

Ngay cả ven đường cái kia tiếng rao hàng Man Thú thịt võ giả, cũng kinh ngạc không thôi, "Quá bạo lực."

Người ta chẳng qua là dựng một san mà thôi, có cần phải trực tiếp chém liền người sao

Bạo lực, thật là bạo lực.

Sở Nam trên trán cũng xuất hiện hắc tuyến, vốn là hấn thấy người mỹ nữ này,

Còn nghĩ có phải hay không đi bắt chuyện một phen.

Hắn lúc ở địa cầu, chính là khinh bạc, sung sướng tính cách.

Thấy mỹ nữ, theo thói quen đi lên câu đáp xuống.

May vị tiền bối này, sớm tranh lời.

Sau này hành tẩu, muốn thu từ bản thân tính tình, nơi này không phải là hòa bình Hoa Hạ, mà là một cái màu sắc sỡ Thần Văn thế giới.

Mỹ nữ kia cũng không lưu lại, tựa hồ chuyện gì cũng không có xảy ra một dạng, công lấy sau lưng trường kiếm màu đỏ đi về phía trước.

Rất nhanh, liền biến mất ở trong tầm mắt.

Kia tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu thanh niên, cũng từ dưới đất bò dậy, mặc dù hộc máu, cũng không bị bao lớn thương.

Sở Nam cũng không hứng thú nhìn hắn, cứ tiếp tục ở Nam Vực thành đi dạo lên.

Đi dạo mấy giờ.

Sở Nam ngừng ở một cái thương mại đi bên ngoài, chỉ thấy phía trên là bốn chữ lớn, Trác Nhĩ giao dịch hành!

Cái này hình như là Thần Văn thế giới, lớn nhất thương mại công ty, Trác Nhĩ thương mại giao dịch hành đi!

Sở Nam đối với (đúng) cái này Trác Nhĩ thương mại vẫn còn có chút ấn tượng, đoạn thời gian trước trả về phục chính mình bài post.

Có rất nhiều võ giả, ra ra vào vào!

Sở Nam cũng nhiều hứng thú đi vào.

Đi vào giao dịch hành, bên trong so với bên ngoài càng náo nhiệt hơn.

Có không ít võ giả đang chọn mua.

Ở trong này, trưng bày đủ loại hàng hóa.

Có kiếm, trường đao, cung tên

Có rất nhiều hàng hóa, Sở Nam căn bản không gọi nổi tới tên.

Chuyển hồi lâu, Sở Nam thấy một cái nhìn quen mắt đồ vật, đó là một thanh màu lửa đỏ kiếm, với cô gái kia làm nắm một dạng, chỉ bất quá thanh kiếm này tiêu nhiều, cũng chính là với trường kiếm bình thường một dạng dài.

"Đây là cái gì kiếm!"

Ở dưới thanh kiếm này mặt, còn viết chữ.

Sở Nam góp đi qua nhìn một chút.

Ngàn năm trước đại thần tác giả ánh quang trong tiểu thuyết Hỏa Vực Thần Kiếm tác phẩm phỏng chế, do Hỏa Tinh Cương rèn luyện mà thành, giá bán

Sở Nam thấy kia liên tiếp số 0, sẽ không đi đếm.

"Một cái tác phẩm phỏng chế, cũng như vậy quý "

Bên cạnh một cái tiểu nhị, nghe được Sở Nam đang nghiên cứu thanh kiếm này, tự ra nói, "Tiểu huynh đệ, nhìn một cái ngươi chính là Nam Vực cao trung thiên tài võ giả. Chúng ta cái này mặc dù chỉ là Hỏa Vực Thần Kiếm tác phẩm phỏng chế, nhưng lửa này Tinh Cương là rất nhiều năm trước, thiết thiết thật thật từ « Vô Tận Hỏa Vực » trong sách hồi đoái đi ra hàng tồn, lại Đức Kiếm Đại Sư chế tạo thành. Ngươi phải biết, thật sự Hỏa Vực Thần Kiếm cũng chỉ bị hồi đoái ra hai cây, căn bản không khả năng mua được hàng thật. Coi như là tác phẩm phỏng chế cũng là phi thường trân quý, không chỉ có sắc bén mà còn có sưu tầm giá trị. Nếu là tiểu huynh đệ ngươi mua đi, nhất định có thể đủ trợ giúp tiến vào tam đại học viện."

Tên này tính toán rất biết cách nói chuyện, đem Sở Nam khen mặt mày hớn hờ.

Bất quá kiếm này Sở Nam thì sẽ không mua.

Một thanh kiếm làm thành tao màu đỏ, rất sợ người khác không biết ngươi có thanh kiếm đúng không!

Hơn nữa còn là một tác phẩm phỏng chế, nắm quá low.

Quan trọng hơn là, Sở Nam trên người căn bản không có nhiều kim tệ như vậy!

"Ta nhìn thêm chút nữa."

Sở Nam tên này tính toán khoát khoát tay, lại đi vào bên trong.

Giao dịch này hành lý, không chỉ có thể mua đồ, cũng thu đồ vật, có điển đương hành công năng.

Toàn bộ buổi chiều, Sở Nam đều tại Nam Vực trong thành lẩn lư. ,

Nơi này không chỉ có Trác Nhĩ một nhà giao dịch hành, còn có khác (đừng) giao dịch hành, thuộc về khác nhau công ty, chỉ bất quá lấy Trác Nhĩ là nhất đại.

Thẳng đến ngày sắp tối, cũng chỉ chuyển một phần nhỏ.

Cái này Nam Vực thành, đại để cho Sở Nam xem thế là đủ rồi.

Sở Nam hướng về đường đi tới, đi tới một nửa, ngày liền đen xuống.

"Trong trí nhớ, bên này có một gần đạo (núi)."

Dọc theo đường cũ trở về có chút quá xa, Sở Nam men theo thân thể nguyên chủ nhân trí nhớ, đi một cái gần đường, bên này có một người địa vị siêu nhiên tác giả công hội, thật sự tác giả không nhiều, coi như là ban ngày đều không có mấy người, đến tối người thì càng thiếu.

Sở Nam ở men theo trí nhớ đi về phía trước, bất quá đường xá đúng là vẫn còn không quen, hơn nữa ngày có đen một chút.

Bảy rề tám rề, đi tới đầu, kết quả bị ngàn mét dây núi chặn lại.

"Vậy mà quẹo vào ngõ cụt, cái gì đều không thấy được."

Sở Nam tâm kêu xui, quay đầu hướng về đi.

Mắt sắp đi ra ngõ hẻm.

Sở Nam thấy trên không, xuất hiện hai bóng người, đang nói chuyện.

Hiển nhiên bọn họ cũng không có chú ý tới trong bóng tối Sở Nam.

Theo khoảng cách càng ngày càng gần, có thể thấy rõ đó là một nam một nữ.

Bên này khoảng cách Nam Vực cao trung rất gần, hai cái này đoán chừng là học sinh cấp ba, chẳng lẽ muốn đã chiến

Sở Nam thả chậm bước chân, nhìn về phía trước, đang suy nghĩ có phải hay không có thể may mắn vừa ý một trận chân nhân tú.

Quả nhiên, ở cũng không thể nào lượng tinh dưới ánh sáng, vẫn có thể nhìn ra được, cô bé kia vóc người cao gầy, vóc người rất tốt, chẳng qua là đáng tiếc, không thấy rõ tướng mạo.

Bên cạnh nam, khoác trường bào, lại đưa lưng về phía Sở Nam, càng là không thấy rõ.

"Ta không phải đã nói sao, không có chuyện trọng yếu không nên tới trường học tìm ta! Nhiều tìm ta một lần, là hơn một điểm bại lộ nguy hiểm." Cô bé kia thanh âm phi thường dễ nghe, giống như là trân châu rơi vào trong mâm ngọc.

Ồ!

Chẳng lẽ vẫn là vụng trộm

Sở Nam cảm thấy hứng thú hơn, bước chân bước càng chậm.

Chuẩn bị xong êm tai nghe, hai người này kết quả muốn làm cái gì.

"Công Chúa các người cao trung sắp nghỉ, ta tới hỏi người chừng nào thì trở về, đến lúc đó sớm an bài" kia thanh âm nam tử có chút khàn khàn.

"Lần này nghỉ ta không đi trở về, mỗi lần rời đi Nhân Tộc biên giới, đều lo lắng đề phòng, lo lắng bị phát hiện. Mà còn hiện tại lớp mười hai, ta muốn muốn thi Nhân Tộc tam đại học viện, thực lực còn chưa đủ, lần này kỳ nghỉ ta liền ở lại Nhân Tộc rèn luyện!" Kia Công Chúa đáp lại.

"Được, ta sẽ đem lời mang về. Đối với (đúng) Công Chúa còn có một việc tình, người chúng ta căn cứ Đại Thánh làm công bố Trúc Cơ Linh Dịch hiệu quả tới phân tích, vị kia Đại Thánh, nhất định là đem Trúc Cơ Linh Dịch cho Trùng Mạch cảnh giới người dùng qua, Trùng Mạch cảnh giới phần lớn đều vẫn là học sinh cấp ba, người lưu ý xuống có phải hay không có bất minh nguyên nhân thực lực đột nhiên đột nhiên tăng mạnh đồng học, nếu là có mà nói, có lẽ sẽ với Đại Thánh nhận biết bất quá Công Chúa người ngàn vạn lần ** đừng bán thân mạo hiểm, nói cho chúng ta biết, chúng ta sẽ an bài người" đàn ông kia lấy tay làm ra một cái cắt cổ động tác.

"Ta biết!"

Sở Nam nghe được cái này, đã cảm thấy sự tình có chút không ổn.

Hai người này, căn bản không phải cái gì vụng trộm, rõ ràng là Yêu Tộc ẩn núp gian tế.

Nam Vực cao trung, vậy mà lại có Yêu Tộc Công Chúa ẩn núp, còn muốn thi Nhân Tộc tam đại học viện

Chính mình đứng vị trí này, chỉ cần bọn họ lặc một cái khuôn mặt, là có thể thấy.

Sở Nam theo bản năng từ từ lui về phía sau, muốn tránh xa một chút, chớ bị phát hiện.

Nhưng lại đã trễ.

"Người nào, người nào ở đó!" Kia Yêu Tộc Công Chúa đã phát hiện trong bóng ma có bóng người.

Cái này ngõ cụt, chỉ có một cửa ra, ba bên là ngàn mét núi cao!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 31: Kịch chiến

"Người đi ra cho ta." Hắc bào nam tử kia đột nhiên xoay người, âm lãnh ánh mắt đâm rách hắc ám, rơi vào bóng đen kia bên trên, Công Chúa mai phục ở Nam Vực cao trung, sự quan trọng đại, quyết không thể truyền đi.

Đứng ở trong bóng tối, Sở Nam có thể rõ ràng cảm giác thanh âm đối phương cùng trong ánh mắt sát ý.

Hướng trong đường hẻm tròn, căn bản là đường chết, hai người này nhất định sẽ đuổi giết tới.

Sở Nam tâm lý kêu khổ, ta có thể hay không nói ta không nghe được gì, ta căn bản không biết rõ các người là Yêu Tộc.

Hào đoan đoan tại sao phải đi này không có người nào gần đạo (nói)!

Nếu như nguyện ý, Sở Nam tình nguyện không có nghe được đối phương tràng này đối thoại.

Nam Vực cao trung bên trong có hay không Yêu Tộc, theo ta có một quan hệ thế nào, hiện tại ngược lại tốt.

Sở Nam trong đầu suy nghĩ muôn vàn, ba mặt là vách đứng Thiên Nhận núi cao, có ở đây không có thể bay dưới tình huống, chỉ có từ hồ đồng khẩu xông ra, đây là đường sống duy nhất.

"Các người kêu cái gì a, hù chết người không phải là đã chiến sao, còn chưa có bắt đầu, ta cái gì cũng không thấy, dùng cái bộ dáng này sao!"

Sở Nam ổn định tâm tình, trên mặt mang nụ cười, từ trong bóng tối đi ra ngoài.

Giả bộ người hiền lành, căn bản không có nghe được hai người mới vừa rồi đối thoại đáng về.

Theo khoảng cách tiến gần, Sở Nam mới nhìn thấy kia Yêu Tộc Công Chúa tay tại trên mặt khế vỡ xuất hiện một tầng diện sa, căn bản không thấy được tướng mạo.

"Cái kia các người tiếp tục, ta sẽ không quấy rầy các người."

Sở Nam cố gắng làm cho mình với bình thường một dạng, hướng ngõ hẻm đi ra ngoài.

Đâm!

Lúc này thanh niên áo bào đen kia, Hắc Bào vùng lên, mang theo tiếng xé gió hướng Sở Nam đánh tới.

Thực lực này trên ta xa.

Sở Nam chỉ có thể lui về phía sau, tránh công kích, "Các hạ có ý gì, ta xem các người chắc cũng là Nam Vực học sinh cấp ba, ta đều còn không nhìn thấy cái gì. Cùng lắm ta cho các người nói lời xin lỗi, sau này tuyệt không làm loại chuyện này, đều là đồng học, không cần trực tiếp động thủ đi."

Kia Yêu Tộc Công Chúa đưa mắt nhìn Sở Nam một hồi, căn bản không có đáp lại Sở Nam mà nói, lại xoay người rồi đi, "Ta đi về trước, nơi này sự tình người giải quyết."

"Được !" Thanh niên áo bào đen gật đầu, đưa mắt nhìn Yêu Tộc Công Chúa dần dần đi xa, thẳng đến biến mất trong đêm đen.

Sở Nam ánh mắt, nhìn chằm chằm Hắc Bào bóng lưng còn có cái kia rồi đi Yêu Tộc Công Chúa.

Ở đó nơi Yêu Tộc Công Chúa sắp biến mất ở trong tầm mắt lúc, Sở Nam rút cuộc động.

Chính là lúc này, thừa dịp tên hắc bào thanh niên này phân thần, lao ra ngõ hẻm, hướng một hướng khác chạy, có lẽ còn có một chút hi vọng sống.

Sở Nam điều động linh khí, dùng chính mình có thể bộc phát ra tốc độ cực hạn, hướng hồ đồng khẩu phóng tới.

Giờ khắc này, thanh niên áo bào đen kia phăng phát sau lưng có mất một dạng .

Hắn xoay người chính là một chương, hướng Sở Nam áp đi, "Còn muốn đi!"

Cặp kia ở Hắc Bào bên trong tay, mang theo đến tiếng xé gió, trong chớp mắt liền đã tới Sở Nam phụ cận, vỡ về phía Sở Nam đầu.

Không được!

Sở Nam mặc dù đã có phòng bị, bất quá người này tốc độ vẫn là nhanh vượt xa hấn tưởng tượng.

Cái này mang theo đến phong áp, thổi tới Sở Nam trên mặt.

Một chương này hướng mệnh môn, đây là muốn đưa người vào chỗ chết.

"Bản Nhược Chương!"

Sở Nam nâng lên một chương chống lại đi, thân thể vẫn vọt tới trước.

Ầm!

Hai loại đụng vào nhau.

Sở Nam khuôn mặt phồng đỏ bừng, một nguồn sức mạnh từ bàn tay lan tràn ra.

Hấn sử dụng ra Bản Nhược Chương trong nháy mắt bị phá.

Nguyên bản vọt tới trước thân thể, bị lực đạo này triệt tiêu, sau đó về phía sau lùi gấp đi.

Ầm!

Sở Nam liền lùi lại mấy chục bước, trực tiếp đụng vào bên cạnh trên tường.

Sở Nam rên lên một tiếng, chỉ cảm thấy một vòng tinh vị mặn đạo (nói), từ trong lồng ngực lan tràn mà ra.

"Các hạ đây là ý gì, muốn giết người sao, ta chỉ là đi nhầm đường. Kết quả không cần thận xem lại các ngươi tư hội, liền muốn đối với ta như vậy "

Sở Nam hạ thấp giọng,

Thật giống như rất cảm phần cùng không hiểu đáng vẽ.

"Kiệt kiệt "

Thanh niên áo bào đen kia truyền ra khàn khàn tiếng cười, "Ta bất kể ngươi là thật không có nghe được, vẫn là trang. Nếu là thật không nghe được, vậy coi như ngươi xui xẻo, cũng không đúng, coi như là ngươi may mắn, một học sinh trung học mà thôi, có thể chết trong tay ta, ngươi nên cảm thấy rất vinh hạnh. Đời sau khác (đừng) làm người loại này thấp kém huyết nhục, vẫn là chuyển kiếp theo chúng ta làm yêu đi!"

Thanh niên áo bào đen lúc này, đã thẳng thắn nói ra thân phận của mình, không một chút nào giấu giếm.

Sở Nam tâm, rơi xuống đáy cốc.

Nếu hắc bào thanh niên này nói ra những lời này, như vậy nhất định biết là chuẩn bị hạ sát thủ.

Không cần xui xẻo như vậy đi, ta mới đi tới thế giới này hơn một tháng!

Đầy đầu tiểu thuyết, cũng còn không có viết ra, một cái tương lai đại thần, liền muốn over !

"Tránh ra cho ta."

Sở Nam lần này chủ động công kích, tốc độ dùng đến cực hạn, trực tiếp xuống hướng Hắc Bào đá tới.

"Trụ cột nhất cước pháp, các ngươi Nhân Tộc từ cấp thấp nhất Mãng Ngưu Yêu thân bên trên bắt chước tới, cũng muốn thương tổn đến ta thật là suy nghĩ nhiều."

Hắc Bào căn bản không có động, mà là đứng ở kia nhìn Sở Nam đập một cước, lộ ra một bộ khinh thường biểu tình.

Sở Nam tự nhiên biết, cái này Yêu Tộc ẩn núp trong nhân tộc, một mặt là là ám sát thiên tài.

Ở một phương diện khác, chính là lấy trộm cùng phá hoại Nhân Tộc chiêu thức cùng bí tịch.

Loại này trụ cột nhất chiêu thức, sinh ra gần vạn năm, bọn họ tự nhiên không phải không biết.

Chờ đến Sở Nam chân đi tới gần thời điểm, thanh niên áo bào đen mới hơi nghiêng thân tránh, sau đó khuất chân, trực tiếp chính là một cước, dùng sức đập về phía Sở Nam trên bụng nhỏ.

"Phốc!"

Lần này Sở Nam lồng ngực mùi máu tanh, lại cũng không đè ép được, trực tiếp phun ra ngoài.

Sở Nam lần này trực tiếp bay rót ra ngoài.

Ầm!

Đâm!

Nặng nề ngã xuống đất, sau đó về phía sau đi vòng quanh.

"Nhìn người thực lực này, ở Nhân Tộc trong bạn cùng lứa tuổi cũng coi là đã trên trung đẳng, bản mới có thể thi vào một khu nhà không thể nào tốt học viện, bất quá đáng tiếc là ta đã tiếp cận Trùng Mạch đỉnh phong, toàn bộ kinh mạch đã sắp muốn liền một đường, bằng không người cầu xin ta nhanh giết người, ta còn có thể cho người một cái thống khoái cái chết" thanh niên áo bào đen cũng không có lập tức hạ tử thủ, hiển nhiên là muốn chơi nhiều chơi đùa, nhìn một chút Sở Nam tuyệt vọng biểu tình.

"Cầu xin người, người nằm mơ. Đại Thánh nói qua, chúng ta sinh làm người tài, chết cũng vì hi sinh oanh liệt! Người giống vậy có Nhân Tộc huyết mạch, cũng coi là Nhân Tộc, hảo hảo người không lo, vậy mà cam tâm làm thấp kém nhị đẳng Yêu Tộc, rắc rối "

Sở Nam cố gắng chống giữ đứng lên, biểu tình rất là dữ tợn.

"Chắc chắn, cái này tức giận, các người người đang lúc trước cũng bắt quá là chúng ta Yêu Tộc săn giết thức ăn a. Còn trích dẫn cái gì đó Đại Thánh mà nói, xem ra người rất sùng bái hân. Cũng đúng các người cái tuổi này thiếu niên nhân tộc, cũng sẽ sùng bái vị kia." Thanh niên áo bào đen rất hưởng thụ, chọc giận Sở Nam cảm giác, tiếp tục châm chọc, "Bất quá người yên tâm, hiện tại chúng ta đã nghĩ đến biện pháp đi tìm các người vị kia Đại Thánh, hân cũng sống không bao lâu. Nếu là thời gian tới kịp, có lẽ hai người các người sau khi chết còn có thể trên đường làm một bạn!"

"Đại Thánh đem tới tất nhiên trở thành đại thần tác giả, hướng dẫn Nhân Tộc hưng thịnh, các người nằm mơ!" Sở Nam tức giận vô cùng, xông về Yêu Tộc thanh niên.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: 1 đường sinh cơ

Bản Nhược Chương lần nữa đánh ra, lần này uy thế so mới vừa rồi mạnh hơn.

Diện mục dữ tợn Sở Nam, đối mặt cái chết, phảng phất đã có nhiều chút điên cuồng.

Thanh niên áo bào đen ngưng mắt nhìn trước mắt tên thiếu niên nhân tộc này, nhìn hân kinh hoàng, tuyệt vọng, dữ tợn, tâm lý biến thái dục vọng đạt được cực lớn thỏa mãn.

Trực tiếp giết chết đối phương đau một chút khổ không có, quá mức không thú vị, từ về tinh thần hành hạ một phen, cuối cùng ở giết chết, đây mới thực sự là giết người!

"Yếu như vậy, đừng nói thương tổn đến ta, người một chương này liên dụng phải ta đều rất khó."

Thanh niên áo bào đen mặt lộ vẻ giọng mỉa mai, nhìn tên thiếu niên nhân tộc này Bản Nhược Chương.

Giống như là đang nhìn một chuyện tiểu lâm.

"Minh biết không phải là đối thủ, còn muốn cố gắng giãy giụa nghĩ (muốn) phải sống sót, thật là đáng thương a!"

Thanh niên áo bào đen, tiếp tục lên tiếng đả kích.

Thấy cái này Bàn Nhược Chương đã tới phụ cận, hấn với nguyên lai một dạng, thân thể về phía sau hơi nghiêng, dễ dàng tránh né.

Nhưng vào lúc này, Sở Nam đột nhiên biến chương thành quyền.

Giống như là cầm phần Cự Viên toàn lực một đòn!

Ở biến chương thành quyền đồng thời, phương hướng sớm có biến biến hóa, giống như là sớm biết trước một dạng, đập ầm ầm hướng áo bào đen làm vị trí ẩn tránh.

Một quyền này kinh đạo mười phần, quyền phong ở trong trời đêm vạch qua, bị ánh sao bọc, mang theo tiếng xé gió, cuồng tập đi.

Đâm!

Thanh niên áo bào đen hoàn toàn không nghĩ tới, cái này Sở Nam lâm trận phản ứng vậy mà sẽ như vậy nhanh chóng.

Xem ra ở Từ Vong uy hiếp, thực sự có thể đủ đầy đủ kích thích một người dục vọng cầu sinh.

Chiều này Viên Quyền đã tiếp cận chút thành tựu, chính là cái này tu vi giai đoạn có thể phát triển lớn nhất lực công kích.

Cũng là thiếu niên này, tối hậu kỳ không hy vọng.

Thanh niên áo bào đen trong lúc vội vàng, chỉ có thể bàn tay mở ra, ngăn ở trước người, đi tận lực yếu bớt Sở Nam một quyền này đối với hấn tạo thành tổn thương.

Phanh, ầm!

Sở Nam hai quyền, cách áo bào đen bàn tay, thiết thiết thật thật nện ở áo bào đen trên người.

Nhưng bị hãm hại bào tay một chống ngăn cản, Sở Nam cái này Toàn Lực Nhất Kích, đã không thể nào thương tổn đến hấn.

Hấn ngạnh hám Sở Nam cái này hai quyền sau, có chút nổi nóng.

Đối phó một cái tu vi so với chính mình thấp nhiều như vậy thiếu niên, còn bị hấn đánh hai quyền.

Chuyện này nếu là truyền tới Công Chúa lỗ tai, vẫn không thể bị nàng chết cười.

Ba!

Thanh niên áo bào đen một chương về phía trước vỗ tới, nặng nề vỗ vào Sở Nam trên người.

Sở Nam trực tiếp bay rớt ra ngoài!

Ba!

Thanh niên áo bào đen cất bước truy kích, lại là một chương!

Cái này hai chương áo bào đen là đang ở phát tiết, mới vừa rồi bị Sở Nam đánh hai quyền cầm phần, căn bản không có nương tay.

Trực tiếp đem Sở Nam đánh bay đập vào trên vách núi.

Đâm!

Nhỏ ra đá cạnh, trong nháy mắt liền đâm thủng Sở Nam quần áo.

Ầm!

Theo Sở Nam ngã xuống.

Máu tươi từ Sở Nam trên y phục rỉ ra.

Chỉ thấy mấy cái vết thương, xuất hiện ở Sở Nam trên người.

Nhất là sau lưng, vết thương ước chừng hơn mười cm, cũng may đều không phải là yếu hại!

"Phốc "

Số lớn máu tươi đồng thời cũng từ Sở Nam trong miệng phun ra ngoài, giờ khắc này hấn thê thảm, vô cùng thống khổ.

Sở Nam nằm trên mặt đất lạnh như băng bên trên, phảng phất sinh mệnh ở một chút xú trôi qua, nhìn về thanh niên áo bào đen, biểu tình kinh hoàng mà vận vẹo, đã thoi thóp, không bao giờ nữa đi chống cự.

"Vốn còn muốn với người chơi nhiều một hồi bây giờ nhìn lại không cần, mới vừa rồi chính là người lợi hại nhất sát chiêu đi, chút thành tựu Viên Quyền, thật đúng là cho người đụng phải ta."

Thanh niên áo bào đen từ từ từ đằng xa đi tới gần, tại chính mình hai chưởng bên dưới, đánh vô cùng thâm thiếu niên nhân tộc.

Đã hoàn toàn không có trả đánh năng lực, điều này cũng làm cho hắn không có chơi tiếp hứng thú.

"Tiểu tử, chịu chết đi. Chết ở trên tay ta, là người tối cao vinh hạnh."

Nhưng vào lúc này, kia mặt đầy kinh hoàng Sở Nam ánh mắt đột nhiên nhìn về áo bào đen sau lưng, "Yêu Tộc Công Chúa "

Công Chúa không đi

Dưới hắc bào ý thức về phía sau nhìn!

Đang lúc này,

Kia mặt đầy dữ tợn Sở Nam từ dưới đất thoan khởi tới.

Tràn đầy máu tươi trong miệng, truyền ra khàn khàn thanh âm, "Bát Cực Băng!"

Áo bào đen thấy sau lưng, đen thui một mảnh, căn bản không có Công Chúa tung tích.

Không được, ý hắn biết đến không đúng.

Quay đầu, lại thấy kia mới vừa rồi thoi thóp thiếu niên.

Lúc này cặp mắt vẫn vẹn tia máu, biểu tình vô cùng dữ tợn.

Kia xen lẫn tiếng xé gió một cước, đã đăng lâm đỉnh đầu hắn.

Một cước này!

Thanh niên áo bào đen cặp mắt co rút nhanh, sẽ liên lạc lại mới vừa rồi Sở Nam kêu lên thanh âm.

Đây chính là tại trong hư không làm phơi bày ra tiểu thế giới trong hình ảnh, một chiêu kia Huyền Giai cao cấp Đấu Kỳ Bát Cực Băng!

Muốn rút đi, cũng đã muộn.

Hắn vội vàng nghiêng đầu.

Phanh!

Rắc rắc!

Sở Nam một cước không có thể đá vào thanh niên áo bào đen trên đầu, bất quá nhưng cũng thiết thiết thật thật đập ở nơi cổ.

Coi như là Tu Luyện Giả, cổ vẫn là yếu ớt nhất vị trí một trong.

Xương đứt gãy, cổ của hắn trực tiếp lệch đến một bên.

Ngay sau đó áo bào đen cả người, bị trực tiếp đập bay đi ra ngoài.

Sở Nam căn bản không có dừng lại, trực tiếp mãnh truy đi.

Nhảy lên thật cao, lại là một cước.

Hung hăng đập ở áo bào đen trong ngực.

Không trung không cách nào mượn lực áo bào đen, căn bản không chỗ có thể trốn.

Rắc rắc, rắc rắc!

Xương sườn đứt gãy thanh âm, truyền tới trên không trung truyền tới.

Loảng xoảng!

Áo bào đen toàn bộ bị Sở Nam đi lên, trực tiếp rơi trên mặt đất.

"Lại dám làm tổn thương ta, ta muốn ngươi chết!"

Áo bào đen trực tiếp một quyền, hướng Sở Nam đập tới.

Phốc xuy!

Sở Nam trên không trung lúc, cũng đã đem áo bào đen trên người Đoàn Nhận rút ra, trực tiếp đâm vào áo bào đen vị trí trái tim.

Ầm!

Sở Nam bị thanh niên áo bào đen một quyền này cho đập bay đi ra ngoài, trong tay hắn còn đang nắm chủy thủ.

Đâm!

Theo chủy thủ bị quất đi ra.

Máu tươi từ trên người Hắc Bào phun ra ngoài, vậy mà bắn tung tóe 3-4m cao như vậy.

Cái này áo bào đen tìm chung quanh gông xiềng hoàn toàn bị mở ra, nhảy lên phi thường có lực.

Để cho hắn máu tươi trong chớp nhoáng này, liền bị đè ép đi ra.

"Ngươi chính là" áo bào đen đứng lên hai mắt xen lẫn khó tin cùng hồi hận!

Sở Nam rơi trên mặt đất, cố gắng ngoe đầu, thấy áo bào đen trên người máu tươi bắn tung tóe giống như là suối phun một dạng, trong chớp mắt sẽ không khí tức.

Hắn lúc này mới hoàn toàn yên lòng, nằm ở lạnh như băng bên trên.

Trận chiến này kinh hiểm vô cùng.

Từ bắt đầu, Sở Nam liền biết, thật hợp lại, coi như là dùng được Bát Cực Băng, cũng tuyệt không phải đối thủ.

Hắn muốn tránh đánh, giả bộ không nghe được gì.

Mặc dù trang rất tốt, nhưng là căn bản không dùng.

Bất quá cái kia Yêu Tộc Công Chúa rời đi, cái này Yêu Tộc thanh niên vậy mà không có lập tức hạ sát thủ, mà là ở một bên đùa cợt.

Để cho Sở Nam phác tróc đến một chút hi vọng sống.

Sở Nam minh bạch, phải ở đối phương buông lỏng cảnh giác lúc, cấp cho một đòn sát thương, mới có cơ hội.

Hắn cố ý giả bộ căm phẫn, dữ tợn, thậm chí còn cuối cùng hoàn toàn tuyệt vọng!

Để cho tên hắc bào thanh niên này, lầm cho là mình đã đem hết toàn lực, lại không có bất kỳ lá bài tẩy cùng sức đề kháng.

Để cho hắn hoàn toàn không có cảnh giác.

Bất quá cuối cùng Sở Nam vẫn là thiếu chút nữa thất bại trong gang tấc, hắn bị thương có chút nghiêm trọng, một cước kia Bát Cực Băng căn bản là không có cách toàn lực sử dụng ra.

Cũng may cuối cùng bị một chủy thủ cho đâm chết.

"Ha ha, muốn giết ta, tiểu gia ta không phải dễ dàng chết như vậy "

Sở Nam lẩm bẩm nói nhỏ, hắn cảm giác thân thể càng ngày càng lạnh, suy nghĩ cũng có chút mơ hồ, muốn ngủ.

"Không được!"

Sở Nam ác cảm thoáng cái đầu lười, cố gắng làm cho mình thanh tỉnh.

Phải mau rời khỏi, vạn nhất cái kia Yêu Tộc Công Chúa vẫn chưa đi xa, trở lại kiểm tra!

Sở Nam hiện tại chính mình trạng thái, căn bản không có đường phản kháng.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Trọng thương

Đầu lưỡi cảm giác đau, để cho Sở Nam tỉnh thần một ít.

Hắn cố gắng chống lên thân thể, chậm chạp từ dưới đất ngồi dậy đến, dựa vào ở trên vách núi, điều tức một hồi thật lâu.

Lúc này mới đứng lên, cuối cùng bị thanh niên áo bào đen một quyền nện ở xương sườn nơi, theo Sở Nam động tác, làm động tới vết thương, thấu xương đau từ chỗ bị thương lan tràn ra.

"Xương sườn không phải là đoạn đi."

Sở Nam ánh mắt rơi tại nơi xa xa, đã nằm cứng đờ thanh niên áo bào đen trên người.

Nhếch mép, muốn cười, nhưng lại không cười nổi.

Hoàn toàn có thể coi làm chuyện gì đều không xảy ra, nhất định phải làm thành bộ dáng bây giờ.

Giết người!

Là người của hai thế giới, đây là Sở Nam lần đầu tiên giết người, hoặc có lẽ là giết một người yêu!

Hắn cũng chưa từng xuất hiện, cái gì muốn ới muốn nôn tình huống.

Chỉ là có chút phát run, không biết là quá khẩn trương, vẫn là mới vừa rồi đối với (đúng) thể lực tiêu hao quá lớn.

Tay hắn, đều tại không ngừng phát run, trong tay chủy thủ đều có chút cảm không vững.

Làm một từ thời đại hòa bình xuyên qua tới người bình thường, đi tới nơi này hơn một tháng.

Ở cấp ba bên trong, mặc dù thỉnh thoảng cũng sẽ đụng phải một chút phiền toái.

Bất quá cũng chỉ là phiền toái nhỏ, tới đa cũng chính là đánh nhau.

Sở Nam vốn tưởng rằng, thật sự máu tanh sự tình, cách hắn rất xa.

Giống như kiếp trước những thứ kia chiến loạn cùng bạo động địa khu, cũng chỉ là ở trong tin tức thấy.

Không nghĩ tới, đây là đi ra đi dạo cái đường phố công phu, kia rất xa xôi sự tình, liền xảy ra ở trên người hắn!

Sở Nam đỡ vách đá, hướng ngõ hẻm bên ngoài chuyển đi.

Bất quá mới vừa đi năm, sáu bước, Sở Nam cũng đã đau một đầu đều là mồ hôi.

Sở Nam dừng lại, lại xoay người hướng về đi.

Cuối cùng lại đến hắc bào thanh niên này bên cạnh, đem cái này hắc bào cái mũ cho kéo ra.

Lộ ra một tấm xa lạ khuôn mặt, thoạt nhìn cũng chỉ hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi đáng vẻ.

Cặp mắt trừng rất lớn, tựa hồ là không muốn tin tưởng, hắn cứ như vậy chết.

Tay hấn, còn bung bít ở trái tim vết thương vị trí.

Sở Nam ánh mắt, roi vào hắc bào cổ cùng trên ngực.

Lúc đó Sở Nam đem hết toàn lực, thi triển ra hai lần Bát Cực Băng, một lần đập gãy hắc bào cổ, một lần đập tan xương sườn!

"Những thứ này mặc dù không là vết thương trí mạng, nhưng ở trong tin đồn, một ít kinh nghiệm phong phú võ giả, có thể đi qua trên người người chết thương, để phán đoán đối thủ sử dụng cái dạng gì chiêu thức."

"Nếu là đem thi thể ở lại đây, coi như là kia Yêu Tộc Công Chúa sẽ không tới, vậy chờ trời sáng thời điểm, cũng tất nhiên sẽ bị một số người phát hiện, có thể hay không bị người nhìn ra, có người dùng qua Bát Cực Băng chiêu thức."

Sở Nam vừa mới cũng là bởi vì, nghĩ đến điểm này, mới lại trở lại kiểm tra.

Mặc dù cảm thấy không quá có thể, bất quá vẫn là không thể mạo hiểm.

"Thi thể không thể ở lại đây."

"Nhưng là chính ta rời đi đều có chút không nhúc nhích, chớ đừng nhắc tới lại di động một cỗ thi thể."

Sở Nam suy tính, có phải hay không dùng chùy thủ tự cấp cái này hắc bào mang đến phân thân.

Bất quá ngay sau đó, hấn liền nghĩ đến một loại tình huống.

Hấn chậm ngồi xổm người xuống, ở nơi này thanh niên trên người sở một cái.

Rất nhanh, móc ra mấy cái chai, còn có một chút Kim Tệ cùng Kim Văn thẻ!

Kim Văn thẻ là ký danh đồ vật, Sở Nam trực tiếp đem nó ném ở thanh niên trên người.

Sở Nam ánh mắt ở nơi này mấy cái thân bình bên trên đảo qua.

"Quả nhiên có loại vật này."

Sở Nam ánh mắt cố định hình ảnh ở một người trong đó chai bên trên, chỉ thấy phía trên này dán nhãn hiệu, trên đó viết ba chữ, Hủ Cốt Thủy!

"Ta liền nói, loại này thường thường làm ám sát nhân sĩ chuyên nghiệp, hấn sẽ có chuyên nghiệp hủy thi diệt tích dược phẩm."

Sở Nam vịn ra chai này nắp, đem cái này Hủ Cốt Thủy trực tiếp ngã xuống.

Xoẹt xoẹt!

Hủ Cốt Thủy vừa tiếp xúc thi thể, liền phát ra âm thanh.

Đừng nói thi thể, ngay cả hắc bào quần áo, đều lấy mất trần có thể thấy tốc độ biến mất.

Bắp thịt biến mất,

Xương tan rã, mấy phút công phu, cũng chỉ còn lại có một bãi dịch nhờn.

"Cái này ăn mòn tác dụng cũng quá mạnh, cái này nếu như còn có người có thể từ nơi này than trong nước nhìn ra ta dùng qua Bát Cực Băng, ta liền nhận thức."

Sở Nam lại cũng không có chút gì do dự, xoay người rời đi.

Ra ngõ hẻm, Sở Nam cũng không có trực tiếp hướng học giáo phương hướng đi, mà là đi về phía náo nhiệt đường phố phương hướng.

Vừa mới kia Yêu Tộc Công Chúa, đi qua này hẻo lánh đường, trực tiếp hỏi trường học.

Sở Nam có thể không muốn mạo hiểm, đi theo nàng phía sau đi.

Sở Nam hơi khom thân, mỗi đi một bước liền muốn nghỉ ngơi một hồi, coi như là như vậy, có mấy lần đều thiếu chút nữa đau bất tỉnh.

Hấn chỉ có thể cố gắng suy nghĩ chuyện khác tình, phân tán sự chú ý, để cho cảm giác đau đớn hạ xuống.

Kia Yêu Tộc đã nghĩ đến sử dụng xong Trúc Cơ Linh Dịch sau, tu vi nhất định sẽ có tăng lên trên diện rộng. Có ở đây không bại lộ ta chính là Đại Thánh dưới tình huống, phải cho ta tu vi tăng lên, tìm một cái hoàn mỹ lý do.

Ẩn núp, ẩn giấu thực lực, những thứ này cuối cùng quá già.

Có lẽ đổi một cái tên tác giả, lần nữa mở một quyển sách mới.

Sở Nam vừa đi, vừa muốn!

Rốt cuộc, đi tới náo nhiệt đường phố. ;

Sở Nam lúc này mới thở ra một hơi dài.

Đi tới nơi này vừa kia Yêu Tộc Công Chúa đuổi tới, cũng không dám động thủ.

Chung quanh cũng có đi ngang qua võ giả thấy Sở Nam tình huống, không có ai cảm thấy kỳ quái.

Võ giả sẽ thường thường xuất nhập trong dãy núi rèn luyện tu hành, là vì săn giết hưng thú, đổi lấy Kim Tệ.

Cho nên thường thường sẽ cả người mùi máu tanh người, xuất hiện ở trên đường phố.

Trên đường phố hai bên cửa hàng, từ lâu, sạp ven đường chiếu sáng đồ vật, thiên kỳ bách quái.

Có là khám nghiệm ở trên vách tường sáng lên Dạ minh châu, có khoa học kỹ thuật cảm giác mười phần tương tự bóng đèn đồ vật, còn có một cả mặt tường ở sáng lên không biết xoát bên trên cái gì huyền quang tài liệu.

Cái này đêm tối Nam Vực thành đèn đuốc sáng choang, không một chút nào so Trái Đất hiện đại đô thị kém.

Sở Nam chống giữ thân thể, lại đi về phía trước hai bước, đau nhức khó nhin.

Ở hẻm lách trên đường, lo lắng bị người đuổi kịp, còn có thể cường chống đỡ một hồi, đi tới nơi này lại cũng không nhúc nhích.

Sở Nam đang muốn làm như thế nào trở về lúc.

Chỉ thấy đối diện đi tới năm sáu người thiếu niên, đầu lĩnh kia gia hỏa, Sở Nam còn nhận biết, đoạn thời gian trước còn đã từng quen biết, chính là Liễu Mộc.

Liễu Mộc mấy người bọn hắn, hoảng du du, hoảng du du ở đi dạo phố.

Rất nhanh, mấy người đều ngừng ở.

Bọn họ cũng phát hiện Sở Nam.

Liễu Mộc sững sờ chốc lát, tựa hồ có hơi không thể tin được.

Trước mắt cái này thể thăm gia hỏa là Sở Nam

Qua hồi lâu, hắn rốt cuộc chắc chắn, cười như điên.

"Cạc cạc chúng ta Tây Châu tiểu công tử đây là thế nào đắc tội người nào, bị đánh thành cái bộ dáng này." Liễu Mộc nhanh vui vẻ vô cùng, ở trong trường học gần nhiều ngày như vậy, đều không có tìm được cơ hội.

Không ao ước, cái này buông tha đi ra đi dạo phố, lại đụng phải.

Mà còn Sở Nam nhìn, bị thương còn không nhẹ.

"Sở Nam ngươi nói, cái này có phải hay không oan gia ngõ hẹp lão thiên cho ta cơ hội a. Ngươi lại thành cái bộ dáng này, không biết có thể hay không trải qua ở một quyền của ta." Liễu Mộc đưa quả đấm ra dẫu.

Sở Nam cũng toét miệng cười, "Đụng phải ngươi thật tốt."

"Phốc đồ chơi gi" Liễu Mộc còn cho là mình nghe lầm, "Ngươi nói cái gì."

"Liễu Mộc nhìn thấy ngươi thật cao hứng."

"Ngươi đây là bị người đánh ngốc đi" Liễu Mộc có chút không giải thích được, ngươi trọng thương thành như vậy, đụng phải ta còn đáng giá cao hứng

"Ta bị thương nặng chính mình không thể quay về, các ngươi đưa ta hồi trường học "

Liễu Mộc thật là giống như là nghe được chuyện cười lớn, "Ta đưa ngươi hồi trường học, ta đều chuẩn bị lại đánh ngươi một bữa, còn muốn để cho ta

đưa người trở về, nằm mơ đi đi."

"Khục khục, ta vừa mới vào Thiên Đạo diễn đàn, ở trường học chúng ta bản khối phát một bài post." Sở Nam toét miệng lộ ra một nụ cười.

"Có ý gì "

"Không có gì, ta giúp người tuyên truyền thoáng cái, người tốt người tốt chuyện. Ta bị thương nặng, trên đường đụng phải người. Người đang muốn đưa ta trở về, có thể đi nhìn một chút."

Sở Nam nói được cái này, sẽ thấy cũng không nhìn được, trực tiếp té xỉu ở trên đường.

Chỉ để lại sừng sờ Liễu Mộc, còn có cái kia mấy cái tiểu đệ.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Người tốt Liễu Mộc

"Có vấn đề."

Liễu Mộc tâm kêu không tốt, hần liếc mắt liền nhìn ra Sở Nam ánh mắt rất quen thuộc.

Chính là hần tính kế người khác thành công lúc, sẽ lộ ra đắc ý!

Liễu Mộc điều động trong cơ thể linh khí, tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, tìm tới Nam Vực cao trung bản khối!

Căn bản không cần tận lực đi tìm, hần liền thấy một cái thiệp, hàng trước nhất.

Cái này bài post tựa đề là được.

« người tốt Liễu Mộc! »

Cái này tựa đề, thật là giống như là ăn quả quả chiêm chọc a.

Nam Vực cao trung mấy trăm ngàn hào học sinh, người nào không biết Liễu Mộc ý vào chính mình vị kia có thiên tài võ giả danh xưng là biểu ca, ở trong sân trường hoành hành ngang ngược.

Thường thường sẽ khi dễ một ít không có thực lực đồng học.

Đồng thời thằng này vẫn là Đường Từ Quân hộ hoa côn đồ, chỉ cần là bối cảnh không rất cứng, thực lực không đủ mạnh người, đừng nói tiếp cận Đường Từ Quân, coi như là khi đi học, ngồi ở Đường Từ Quân bên cạnh, cũng sẽ bị đánh.

Có thể nói, Liễu Mộc danh tiếng ở Nam Vực cao trung, đã là thối về đến nhà.

Bây giờ lại có người, gởi một cái thiệp tên là 'Người tốt Liễu Mộc' bài post, thật là giả đến không có bên.

Rất nhiều đang Nam Vực cao trung bản khối tùy tiện Thủy đồng học, thấy bản này bài post sau.

Trực tiếp liền mở ra, kết quả người nào như vậy nào tàn, vậy mà có thể phát ra loại này bài post, chuẩn bị ở phía dưới hào hào chiêm chọc một phen.

Trong lúc nhất thời rất nhiều đồng học, đều tràn vào cái này bài post.

Trong chớp mắt thì có mấy trăm trả lời.

"Liều Mộc sẽ không thấy chết mà không cứu sao "

"Sở Nam ngại cẩn thận một chút, Liều Mộc cái này tiểu nhân, vô sỉ nhất, vạn nhất hấn nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng cũng khó nói."

"Ta ngược lại muốn xem thật kỹ một chút, Liều Mộc kết quả sẽ xuất thủ cứu chữa chính mình đồng học."

Liều Mộc mở ra bản này bài post, thấy cái này bài post nội dung sau, còn có những thứ kia trả lời cùng suy đoán, trực tiếp liền tức học máu.

Sở Nam phát ra cái này bài post ý tứ là được.

Ta là Sở Nam, bị Yêu Tộc tập kích, bị thương nặng, ở Nam Vực thành trên đường phố không cách nào trở lại trường học. Thật may đụng phải đồng học Liều Mộc, Liều Mộc cùng hấn tiểu đồng bọn môn, phải giúp chính mình trở về, thật là lớn người tốt a.

Một cái lóe sáng phát sáng người tốt thể, trực tiếp dán vào Liều Mộc trên người.

Nếu như chẳng qua là những thứ này, cũng liền a.

Ai biết ngại phát thật giả, trực tiếp đánh ngại một bữa ném qua một bên liền có thể, thậm chí giết vứt xác, đều không có chứng cứ!

Có thể hết lần này tới lần khác Sở Nam phát phen này giả không thể lại nói láo sau, còn bỏ xung mấy tờ tranh ảnh.

Hình vẽ này, chính là mới vừa rồi, Liều Mộc vừa vận thấy Sở Nam ngăn ngại thời điểm tiết đồ.

Còn bại lộ mấy người vị trí.

Tiết đồ rất đơn giản, chỉ cần ở mở topic lúc, ngại tiến hành tiết đồ, liền có thể ở ngại bốn phía xung quanh trong phạm vi mười thước lấy cảnh sau đó phát đến trong bài post.

Tờ thứ nhất hình ảnh, Sở Nam nửa khom ngại, đang cố gắng về phía trước di động Sở Nam, cùng gỗ đoàn ngại ở trên đường phố gặp nhau, cũng chính là song phương toàn thể đối lập tiết đồ.

Đệ nhị trương, Sở Nam cá nhân toàn cảnh đồ.

Tám thứ ba, Sở Nam thân thể vết thương đặc tả đồ.

Sau đó một mực đạo (nói) tám thứ mười.

Tất cả đều là Sở Nam, cá nhân thân thể xuất hiện vết thương tranh ảnh, trong đó vết thương lớn nhỏ, đều xem vô cùng rõ ràng.

Điều này hiển nhiên chính là cố tình làm!

Liều Mộc nhìn xong cái này bài post, khuôn mặt đều xanh.

Cái này có đồ có chân tướng, nếu là đem Sở Nam cho ném ở cái này không phải quán.

Ngươi đây là cái gì hành vi, đồng học gặp nạn, thấy chết mà không cứu

Chẳng qua là đuổi cái tay, đem hấn đưa về Nam Vực cao trung, loại này một cái nhấc tay ngại đều không làm

Thân là Nhân Tộc, ngại bình thường khi dễ đồng học những chuyện nhỏ nhặt này, trường học mở một con mắt nhắm một con mắt cũng không có gì, nhưng này loại thấy chết mà không cứu, hoàn toàn cùng nhân tộc vạn năm tới truyền thừa đoàn kết tinh thần tương bội hành vi, tất nhiên sẽ đưa tới đồng học thậm chí là lão sư bất mãn.

Mà còn Sở Nam còn dán lên, vết thương trên ngại tranh ảnh.

Đây chính là đang nhắc nhở mọi người!

Hấn đã đem tất cả vết thương tất cả đánh dấu được,

Vạn nhất đưa trở về trên ngại nhiều hơn tương đối nghiêm trọng mới thương, thiếu một tay và chân các loại, như vậy vấn đề, chỉ có tìm tới Liều Mộc trên ngại.

Ngươi thể nào làm, cứu ngại còn có thể cho Sở Nam, cứu ra mới thương tới.

Vấn đề này, liền đại, đây là dùng việc công để báo thù riêng, thừa dịp Sở Nam bị thương nặng, không cách nào chống cự thời điểm xuống lên tay!

Đây tuyệt đối là vô giả nhất phi nhỏ hành vi một trong.

Liều Mộc mặc dù đang Nam Vực cao trung tiếng xấu lan xa, bất quá kia đều không liên quan đến nguyên tắc tính cùng Nhân Tộc đoàn kết phương diện vấn đề. Chỉ có thể coi là một ít mâu thuẫn thôi, giữa người và người có mâu thuẫn rất bình thường. Nhiều nhất cũng chỉ có thể nói một câu, phong cách hành sự bá đạo!

Cái này coi trời bằng vung sự tình, Liều Mộc cũng không dám làm.

Âm hiểm, quá âm hiểm.

Chẳng qua là trong chớp mắt công phu, lại có thể tính kế tới mức này.

Liều Mộc tâm bên trong một mực găm thét căn bản là không có dừng lại!

"Ta hận a! Sớm biết mới vừa rồi hấn ngăn người, nhưng thật ra là vào Thiên Đạo diễn đàn phát một bài post âm chính mình, liền trực tiếp một quyền đi lên, vậy còn có thể cho hấn cơ hội này." Liều Mộc trong lòng hối hận vô cùng, chỉ cần sớm động thủ một hồi, để cho Sở Nam không vào được Thiên Đạo diễn đàn, cũng sẽ không bị âm thành như vậy.

"Cái này là các người Nam Vực cao trung đồng học đi, hấn bất tỉnh, còn không mau đưa về trường học cứu chữa." Một cái đi ngang qua võ giả, thấy Liều Mộc mấy người bọn hấn nhìn Sở Nam ngăn người, liền nhắc nhở.

"Liều Mộc lão đại, chúng ta làm sao bây giờ, rốt cuộc là có cứu hay không a" một cái người hầu không nhận được hỏi.

"Cứu hấn làm gì, chúng ta đánh hấn một trận, trực tiếp đi thôi. Hấn chết ở nơi này, với chúng ta không có quan hệ gì."

"Hào hảo, cứ làm như vậy." Một người khác, cũng phụ họa nói.

"Tất cả dừng tay cho ta." Liều Mộc sậm mặt lại ngăn cản, bây giờ lại còn muốn cứu Sở Nam, thật là làm tâm a, "Các người Tm, không thấy bài post sao nghĩ (muốn) bị cao trung đuổi ra ngoài, đều đừng đừng mang ta lên."

Liều Mộc mấy người cùng lớp, bị Liều Mộc như vậy găm một tiếng, bị dọa sợ đến cổ co rút co rút.

Sự tình như là đã như vậy, kia Liều Mộc cũng chỉ có thể đem chuyện tốt làm thật, như vậy cũng có thể để cho người khác nhìn với cặp mắt khác xưa.

Liều Mộc chỉ một người trong đó thủ hạ, "Người công lấy sau lưng hấn, chúng ta hỏi cao trung."

"Không được, công lấy sau lưng hấn qua lại lắc lư, phỏng chừng để cho thương nặng hơn, vạn nhất" Liều Mộc ngay lập tức liền hủy bỏ, "Các người đi tìm cái cang, mang hấn đi."

Rất nhanh, Liều Mộc đoàn người, mang Sở Nam hướng nam khu vực cao trung đi tới.

Sở Nam bài post, ngay lập tức liền nhận được Nam Vực cao trung lão sư cửa ải cực kỳ lớn chú.

Một cái học sinh cấp ba lại bị ả núp Yêu Tộc cho tập kích bị thương nặng.

Loại chuyện này, rất ít sẽ phát sinh.

Thời cấp ba, phần lớn thực lực rất yếu, Yêu Tộc mạo hiểm bại lộ nguy hiểm giết một học sinh, đây chính là nguy hiểm và thu nhập không thành đôi so a.

Ở Liều Mộc mấy người, vừa vặn mang Sở Nam đi một nửa đường.

Chỉ thấy một người mặc cái túi mộng váy, vóc người hóa bạo Ninh Túy Linh, hấp tấp xông lại.

"Ninh lão sư ngài tới."

Ninh Túy Linh gật đầu một cái, ánh mắt rơi vào trên băng ca Sở Nam trên người, "Liều Mộc trợ giúp đồng học, người lần này làm tốt lắm, trợ giúp bị thương Sở Nam, ta sẽ báo lên cho người khen ngợi. Còn các người nữa mấy cái, đều là tốt lắm."

Liều Mộc nghe nói như vậy, buồn bực muốn khóc.

Người nào Tm muốn cứu hấn.

Ta hận không được, người này mau mau chết đi!

"Đều là đồng học, làm sao có thể thấy chết mà không cứu, hấn, đây là hấn làm, khen ngợi cái gì coi như." Liều Mộc chỉ có thể nặn ra nụ cười giả bộ đại nghĩa凛 nhiên thanh âm, bất quá hấn cười so còn khó hơn xem.

"Đem hấn bỏ xuống, thả chậm điểm, khác (đừng) đưa tới lần thứ hai tổn thương, ta kiểm tra một chút thân thể của hấn." Ninh Túy Linh tỏ ý kia mang cang hai người dựa theo nàng nói làm.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Ta phải mang đi hẳn

Ninh Túy Linh rất lo lắng, Sở Nam là nàng học sinh.

Mặc dù lần trước lớp có chút không thích, bất quá nàng còn chưa hy vọng chính mình học sinh, xảy ra chuyện gì.

Hơn nữa còn quan hệ đến Yêu Tộc, có lẽ sẽ liên quan đến toàn bộ Nam Vực học sinh cấp ba an toàn, sự tình phải làm rõ ràng.

Theo Ninh Túy Linh xuống phía dưới ngòi xỏm, thân thể về phía trước lộ ra, trước ngực nàng kia hai đỉnh bông tuyết, giống như là không nhìn được một dạng, miêu tả sinh động. Kia tinh tế trắng nõn tay, ở Sở Nam trên người, trên dưới trái phải qua lại sờ, kiểm tra Sở Nam thân thể.

Trong lúc nhất thời Liễu Mộc mất điều thảng, Ninh Túy Linh ở Nam Vực cao trung là nổi danh nữ lão sư xinh đẹp, mà còn với những thứ kia trẻ trung đồng học so với, lại đa phần thành thực.

Đối với rất nhiều thanh xuân các thiếu niên mà nói, nàng so với những thứ kia chưa trở mã hoàn toàn đồng học muốn hấp dẫn người.

Bị tay này sờ tới sờ lui, kia nhiều lắm thoải mái a!

Liễu Mộc hận không được đem Sở Nam cho trực tiếp đập chạy, chính mình nằm trên đất, để cho Ninh lão sư kiểm tra.

Đương nhiên hẳn cũng chỉ cảm tưởng nghĩ,

Ninh Túy Linh kiểm tra một phen, đôi mắt đầy tràn lo âu.

Sở Nam thương vô cùng nghiêm trọng, xương sườn đoạn ít nhất hai cây, trên thân thể còn có hết mấy chỗ nặng nề vết thương, máu tươi vẫn còn ở không ngừng hướng ra phía ngoài ra.

Nàng từ trong lòng ngực, lấy ra dược cao.

Sau đó đem Sở Nam áo cho tháo ra, một chút xú xức ở Sở Nam vết thương trên người vị trí.

Loại này cảm máu mỡ, là tốt nhất thuốc cảm máu một trong, cảm máu hiệu quả hiệu quả nhanh chóng.

Vẫn còn ở rướm máu vết thương, trong chớp mắt liền bị ngừng.

"Ninh lão sư, Sở Nam thế nào, có thể hay không phế bỏ" Liễu Mộc thật giống như rất quan tâm đáng vẻ, hỏi thăm Sở Nam thương thế.

Ninh Túy Linh chân mày đám cùng một chỗ, có chút bận tâm, "Sở Nam đồng học bị thương rất nặng, cũng không biết hẳn gặp phải chuyện gì."

"Được !" Liễu Mộc vừa nghe rất nặng, có chút đắc ý vênh vảo, hẳn hận không được Sở Nam mau mau phế bỏ.

Bất quá lời vừa ra khỏi miệng, liền ý thức được chính mình vấn đề, mau mau bổ sung, "Khó chịu a, thật khó chịu, Sở Nam đồng học thế nào lại gặp loại chuyện này, ai, ta nếu có thể sớm đụng phải hẳn liền có thể, nói không chừng còn có thể giúp hẳn."

"Người cũng không cần quá khó khăn qua, nhờ có các người, kịp thời phát hiện Sở Nam, trả lại. Nếu là ở muộn một hồi, thì có nguy hiểm tánh mạng. Bất quá bây giờ được, đem Huyết Chi ở, cũng chỉ là thương tương đối nặng, chúng ta dựa vào thượng hạng linh dược chữa thương, nhiều nhất hơn nửa tháng, là có thể khôi phục như cũ."

Ninh Túy Linh đứng lên, còn tưởng rằng Liễu Mộc thật rất lo lắng an ủi một câu.

Mới vừa rồi tâm lý còn cao hứng vô cùng Liễu Mộc, nghe nói như vậy, tâm lý mới vừa rồi vui sướng, trong nháy mắt đều biến mất hết.

Nếu là sớm biết như vậy, nhiều lẽ mẻ một hồi, nói không chừng Sở Nam tiểu tử này, sẽ bởi vì bị thương nặng trực tiếp quy thiên.

Trong lòng của hắn cái kia hận a.

Trong lúc nhất thời Liễu Mộc cùng hắn mấy người cùng lớp, đều là sắc mặt cổ quái.

"Được, tâm tình đều khác (đừng) thấp như vậy rồi. Mấy người các ngươi mang Sở Nam, đem hắn trực tiếp đưa trong nhà của ta, đừng tiến trường học." Ninh Túy Linh lo lắng đem Sở Nam đưa đi trường học, lại xuất hiện cái gì trạng huống ngoài ý muốn.

Liễu Mộc nghe nói như vậy, càng là ghen tị muốn chết.

Mấy người vừa vịn đem Sở Nam nâng lên.

Một người mặc Lam Y, khí chất xuất chúng, giống như là Không Cốc U Lan bình thường nữ hài, bước nhanh từ đằng xa phiêu động qua đến, trực tiếp ngăn ở trước mặt.

Mọi người sự chú ý, hội tụ ở trên người nàng.

Nàng mặt không chút thay đổi, nhìn có chút lạnh.

Bất quá nhỏ thở hổn hển, hiển nhiên là cùng nhau chạy tới.

"Đường Từ Quân làm sao ngươi tới" Ninh Túy Linh có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới nàng sẽ xuất hiện.

Người đến này, chính là vị kia Nam Vực cao trung cô gái thiên tài Đường Từ Quân.

"Ninh lão sư được, Sở Nam thế nào hay là để cho hắn đi nhà ta!" Đường Từ Quân căn bản không có chú ý người khác, ánh mắt trực tiếp liền rơi vào Sở Nam trên người, nhất là những vết thương kia nơi.

Kia yên tĩnh như trước ánh mắt, lúc này lại có nhiều chút lo âu.

Nàng biết rõ Sở Nam là «Đấu Phá Thương Khung» tác giả,

Chẳng lẽ chuyện này cùng tiểu thuyết có liên quan

Nếu như là lời như vậy, trường học kia sẽ không an toàn.

Bất quá lời này, rơi vào người khác trong lỗ tai, cũng không giống nhau.

Vốn là đoạn thời gian trước, nàng kéo Sở Nam chạy vào rừng cây nhỏ sự tình, ngay tại Nam Vực cao trung mặc xôn xao.

Sau đó, hai người liền không hề có quen biết gì.

Mọi người cũng dần dần quên, cảm thấy lần đó chẳng qua là một ngoài ý muốn.

Nhưng bây giờ, thấy Sở Nam bị thương.

Vậy mà lo lắng buổi tối trực tiếp từ Thành Chủ phủ xông lại, Ninh lão sư chiếu cố hắn vẫn chưa yên tâm, phải đem hắn mang về.

Đường Từ Quân kia hai mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Sở Nam, Liễu Mộc đột nhiên cảm thấy, vị kia si mê Đường Từ Quân biểu ca, sợ rằng

"Vẫn là đưa ta vậy đi đi, ngươi còn muốn tu luyện lại phải ý tưởng tiểu thuyết, căn bản không thời gian chiếu cố." Ninh Túy Linh tâm lý khẽ thở dài một tiếng, vị này nàng rất xem cô gái thiên tài với Sở Nam trong lúc đó rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhưng là hai người này thật sẽ có kết quả sao "Ngươi yên tâm, ta sẽ trả lại cho ngươi một cái khỏe mạnh Sở Nam."

"Không được, ở khác địa phương ta đều không yên tâm." Đường Từ Quân không chút nghĩ ngợi, liền quả quyết cự tuyệt Ninh Túy Linh đề nghị, Sở Nam thân phận, nàng không thể nói, nhưng nàng rõ ràng, Đại Thánh danh tự này hiện tại ý vị như thế nào.

Thiếu niên này, hoặc mang tới hướng dẫn Nhân Tộc hưng thịnh.

Sở Nam bị thương rất nặng, vạn nhất nói mê sáng, nói ra một ít gì đó, vậy thì xảy ra đại sự.

Làm duy nhất người biết rõ tình hình, Đường Từ Quân nhất định phải vào lúc này đứng ra, bảo vệ hắn.

Đây là làm Nhân Tộc một thành viên trách nhiệm!

Theo Đường Từ Quân, nàng chẳng qua là làm một món mỗi một nơi Nhân Tộc, đều hắn làm sự tình.

Nhưng là lời này, rơi vào trước mắt mấy người trong lỗ tai, cũng không giống nhau.

Nếu như nói trước đều vẫn là hoài nghi, nàng và Sở Nam có một chân, lòng đang thì không phải là hoài nghi.

Liễu Mộc mấy người nghe đến đó, hận không được dùng ánh mắt đem Sở Nam cho giết chết.

Nếu như bọn họ bị thương lúc, có như vậy một cô gái ở bên cạnh lo lắng, không chút do dự nói ra những lời này, cho dù chết cũng nhắm mắt.

"Ninh lão sư hôm nay ta phải theo Sở Nam đi, ta sẽ chiếu cố tốt hắn, người nào nếu muốn thương tổn đến hắn, trừ phi là từ ta trên thi thể bước qua." Đường Tử Quân ánh mắt kiên định, kia thanh âm lạnh như băng, không cho bất luận kẻ nào nghi ngờ.

"A!" Liễu Mộc che mặt, ghen tị nổi điên, tại sao sẽ như vậy.

Hắn thật muốn xông qua chất vấn một phen, tiểu tử này kết quả nơi nào đáng giá người đối với hắn như vậy.

Đường Tử Quân đem lời đã nói đến phân thượng này, Ninh Túy Linh đã không tốt nói gì nữa.

Nàng nhỏ khẽ thở dài một hơi, "Tím quân a, Sở Nam liền từ người chiếu cố đi. Chuyện này, cha mẹ người chỉ sợ sẽ không đồng ý, đến lúc đó ai, hiện tại nói cái gì người cũng sẽ không nghe, bất quá người chính là phải thật tốt đo một phen."

Sở Nam lộ ra vô đạo thiên phú chỉ có thể coi là bình thường, tối đa cũng chính là tiến vào một cái tam lưu học viện.

Mà Đường Tử Quân thì bất đồng, nàng thiên phú coi như là ở toàn bộ Nam Vực cũng có một không hai người, không ra ngoài dự liệu, đem tới tất nhiên sẽ tiến vào Nhân Tộc tam đại học viện một trong.

Giữa hai người chênh lệch, chỉ có thể càng ngày càng lớn.

Đường Tử Quân lại nghe có chút không giải thích được, cái này còn muốn cân nhắc cái gì.

Chính mình chẳng qua là làm hắn làm sự tình a

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Ảnh hưởng

Thế giới là công bình.

Xuất sắc đi nữa thiên tài, cũng có điểm yếu.

Giống như là Đường Tử Quân cả ngày lạnh như băng, đem ý nghĩ đều đặt ở tu luyện cùng ý tưởng tiểu thuyết bên trên, EQ rất thấp!

Đây vốn là rất dễ hiểu sự tình, nàng làm thế nào cũng nghĩ không thông.

Bất quá nàng tính tình này, cũng sẽ không xảy ra khẩu hời.

Nàng chẳng qua là gạt đầu một cái, "Ninh lão sư, ta sẽ chiếu cố tốt Sở Nam."

Ninh Túy Linh lúc này, đột nhiên cười.

Cười rất vui vẻ, giống như là một đóa vốn là kiều diễm hoa, đột nhiên hoàn toàn nở rộ.

Trong phút chốc, toàn bộ Nam Vực thành đô vì đó thất sắc.

Nàng đột nhiên nghĩ minh bạch, tự mình nghĩ quá nhiều.

Thời trung học, cô gái trẻ tuổi một cái, các đứa bé, vốn là hần từ bỏ những thứ kia thế tục thấy, nói một trận không liên quan tương lai, không liên quan thực lực yêu, đây mới thực sự là thuần túy ái tình.

Chính mình dùng người trưởng thành nhãn quang, đến xem bọn họ ái tình, xen lẫn quá nhiều không thuần túy đồ vật.

Một bên Liễu Mộc còn có cái kia mấy cái tiểu đệ, đã xem ngốc, chảy nước miếng lưu đầy đất.

Còn kém trực tiếp nhào tới quỳ rạp xuống Ninh lão sư dưới gấu quần.

Chung quanh không ít qua lại vô già, cũng đều dừng lại nghỉ chân.

Ngay cả một mực không thích nhiều lời Đường Tử Quân, đều có chút không nhịn được, "Ninh lão sư ngươi cười cái gì "

Ninh Túy Linh nét mặt tươi cười như hoa, ánh mắt rơi vào Đường Tử Quân trên người, "Không có gì lão sư trong lúc bất chợt cảm giác mình mới vừa rồi mà nói tốt nông cạn, được rồi, chúng ta cô gái thiên tài, chiếu cố thật tốt người Sở Nam đi, có lẽ lúc này là một đoạn cho người cả đời đều khó mà quên được trí nhớ."

Ninh Túy Linh vỗ vỗ Đường Tử Quân bả vai.

Ánh mắt lại rơi vào Sở Nam trên người, thật là tốt vận tiểu tử ngốc.

Không chỉ có thể từ Yêu Tộc trong tay còn sống trốn ra được, còn có thể được Đường Tử Quân xem trọng.

Đường Tử Quân càng không nghe rõ! Cái gì gọi là ta Sở Nam

"Mấy người các ngươi làm gì ngăn ra, đi nhanh lên a." Ninh Túy Linh rất nhanh thì chú ý tới bên cạnh mấy tên này chính đang nhìn mình ngăn người.

"A, được, đi, đi!"

Mấy đứa nhỏ phục hồi tinh thần lại, trong lúc nhất thời sắc mặt đều có chút đỏ lên.

Ngay cả Liễu Mộc thẳng này, đều cúi đầu, không dám nhìn nữa Ninh lão sư.

Ninh Túy Linh có chút buồn cười, "Chúng ta đi Thành Chủ phủ, đi bên này."

Rất nhanh, mấy người liền đến Thành Chủ phủ bên ngoài.

Mười mấy tên vô già, công lấy sau lưng trường đao, mặt đầy khí tức xơ xác, ở cửa canh giữ.

"Sở Nam tỉnh, ngươi trước tiên cho ta biết, ta sẽ chạy tới." Ninh Túy Linh đối với (đứng) Đường Tử Quân dặn dò, "Chúng ta phải hướng hần giải một chút tình huống, là đang ở nơi nào gặp phải Yêu Tộc người, xảy ra chuyện gì, vì sao lại nhận được tập kích."

"Hào lão sư." Đường Tử Quân gật đầu.

Cùng lúc đó, tại Thiên Đạo diễn đàn, Nam Vực cao trung bản khối, lại có mới bài post xuất hiện

Lần này bài post, rõ ràng là vừa mới Sở Nam phát ra bài post đến tiếp sau này.

« Nam Vực cao trung thiên tài tác giả Đường Tử Quân cùng nữ lão sư xinh đẹp Ninh Túy Linh tranh đoạt Sở Nam »

Ở trong bài post, như vậy viết lên.

Vừa mới ở bên ngoài đi dạo phố, đột nhiên phát hiện Nam Vực cao trung nhân khí rất cao Ninh Túy Linh Ninh lão sư lại đang cùng Đường Tử Quân tranh đoạt một người, người này bất ngờ chính là đoạn thời gian trước cùng Đường Tử Quân quan hệ mập mờ, truyền xôn xao cái kia Sở Nam.

Sở Nam bị thương nặng, hôn mê bất tỉnh.

Mà Ninh lão sư muốn đem Sở Nam mang tới nàng chỗ ở chiếu cố thật tốt, mà Đường Tử Quân chính là phải đem Sở Nam mang đi Thành Chủ phủ, hơn nữa nói thẳng, nếu người nào đang muốn tổn thương Sở Nam, trừ phi là từ nàng trên thi thể bước qua đi.

Cuối cùng Sở Nam vẫn bị đưa đến Thành Chủ phủ!

Ở nơi này trong bài post, còn thiếp mấy tờ tranh ảnh, Đường Tử Quân nhìn Sở Nam cũng không có dĩ vãng kia lạnh lùng ánh mắt, thay vào đó lo lắng.

Bản này bài post vừa phát ra đi, ở Nam Vực cao trung sức ảnh hưởng, so vừa mới cái kia « người tốt Liễu Mộc » còn lợi hại hơn, nhất định chính là đầu đạn hạt nhân lập tức ở Nam Vực cao trung nổ mạnh,

Lập tức đưa tới oanh động hiệu ứng.

Tuế Nguyệt Án Ký: "Có làm hay không! Đột nhiên thật hy vọng tay bị thương là ta, Đường Tử Quân nói với ta một câu nói như vậy, ta chết cũng nguyện ý."

Thanh Phong: "@ Tuế Nguyệt Án Ký, người suy nghĩ nhiều, nếu như là người mà nói, kia Đường Tử Quân liền sẽ không xuất hiện."

Tuế Nguyệt Án Ký: "@ Thanh Phong, lại không thể không muốn nhanh như vậy đem ta đập vào hiện thực, để cho ta nhiều ảo tưởng xuống."

"A, lòng ta đều vỡ, ta nữ thân a."

"Ta hận Sở Nam, @ Liễu Mộc, bức, tại sao phải cứu Sở Nam"

"Đúng vậy, một ít người xen vào việc của người khác, hiện tại gặp phải báo ứng đi. @ Liễu Mộc, người lúc trước không phải ai ngồi ở Đường Tử Quân đều phải động thủ đánh người sao, hôm nay Sở Nam cùng Đường Tử Quân đều ở cùng một chỗ đi, người thế nào không động thủ, bình thường trâu không được, kỳ thực cũng là một phế vật."

Liễu Mộc cùng hân mấy cái tiểu đệ, đem Sở Nam đưa vào Thành Chủ phủ sau, liền trực tiếp đi ra.

Mấy người đi ở trên đường phố, cũng không một người nói chuyện.

Liễu Mộc khuôn mặt âm trầm với muốn mưa một dạng!

Qua một hồi thật lâu, Liễu Mộc biểu tình mới thoáng hòa hoãn một ít.

Hân nghĩ tới Sở Nam phát ngày đó bài post, chuẩn bị đi vào đem Sở Nam id cho nhớ.

Đến lúc đó, nếu như trên thực tế không tìm được cơ hội giáo huấn tiểu tử này.

Ngay tại Thiên Đạo trong diễn đàn gian đúng bồi đen Sở Nam

Kết quả vừa tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, Liễu Mộc liền thấy thật là nhiều người đang kêu gọi hân!

Liễu Mộc theo bản năng cũng đồng ý kêu gọi.

Khi bị trực tiếp kêu gọi vào một cái thiệp sau, Liễu Mộc tầm kia vừa mới hòa hoãn khuôn mặt, trực tiếp lại đen xuống.

Hân miệng to thở hào hển, tâm lý tích tụ vô cùng.

Sau đó ba ngày, Thần Văn thế giới gió êm sóng lặng, thật giống như cái gì cũng không có xảy ra, Sở Nam vẫn còn ở Thành Chủ phủ hôn mê bất tỉnh.

Bất quá, Đại Thánh tiểu thuyết trong bình sách khu, cũng đã bùng nổ.

Bởi vì tiểu thuyết đã đến điểm đặc sắc, lại ngừng có chương mới, mà còn cái này vừa đứt càng chính là ba ngày.

Phải biết ở Thiên văn thế giới, đối với đại đa số võ giả mà nói, bình thường trừ tu hành, rèn luyện, xoát cái Thiên Đạo diễn đàn ở ngoài, nhạc thú lớn nhất chính là xem tiểu thuyết.

Đại Thánh quyền tiểu thuyết này, theo tình tiết đi sâu vào, cả quyền sách càng ngày càng đặc sắc.

Có thể vừa lúc đó, Đại Thánh không có bất kỳ nguyên nhân, lại biến mất.

"Đại Thánh gia, ngài làm sao, ba ngày chương một đổi mới cũng không thấy "

"Có thể hay không cho cái thời gian đồng hồ, kết quả khi nào thì bắt đầu đổi mới a."

"Ba ngày, chẳng lẽ thật xảy ra chuyện, bị Yêu Tộc "

"Làm sao có thể, nếu là xảy ra chuyện, Yêu Tộc làm sao có thể sẽ không có bất cứ động tĩnh gì."

"Đoạn chương, bị đoạn thật khó chịu."

"Ta chỉ muốn nói một câu, đoạn chương chó!"

Mọi người tự nhiên không nghĩ tới, bị nhiều người như vậy vây đỡ Sở Nam, chỉ là một học sinh cấp ba, chính hôn mê bất tỉnh nằm ở Nam Vực Thành Chủ phủ!

Ngày thứ tư, vẫn như thế!

Trong bình sách khu, đủ loại cầu xin đòi mới trả lời, không cùng tăng xuất.

Thăng đến tối ngày thứ tư, ở Thành Chủ phủ trong một phòng.

Sở Nam rút cuộc mở mắt ra, biểu tình có chút vụn vẹo, "Đau chết ta!"

Hắn che còn có chút hôn mê đầu, cố gắng ngồi dậy.

"Ta chân không việc gì, còn có cảm giác. Ta cánh tay cũng không chuyen, vết thương trên người cũng bị băng bó rất tốt, không có dư thừa vết thương, ta" Sở Nam cẩn thận từng li từng tí hướng mình trong quần nhìn.

Hắn thật sợ, bị Liễu Mộc dám kia âm toán.

Ở trước khi hôn mê, gặp Liễu Mộc.

Sở Nam cũng biết lúc ấy tình huống thân thể, đã không chịu đựng nổi, chỉ có thể kiên trì đến cùng dùng cuối cùng một điểm linh khí, tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, đối với chuyện bố trí, lợi dụng dư luận tới hạn chế Liễu Mộc, miễn cho bị kia hàng thừa dịp chính mình hôn mê, ở trên người mình làm những chuyện gì.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Thanh tỉnh

Trong phòng có đen một chút, không thấy rõ.

Sở Nam đem quần kéo xuống, trong lúc nhất thời lạnh lẽo!

"Cũng không có vấn đề gì!"

Sở Nam thở một hơi dài nhẹ nhõm, xem ra kế sách hắn là thành công!

Kèo kẹt!

Cửa đột nhiên bị đẩy ra, chỉ thấy một cái đáng yêu nữ hài xuất hiện, thoát nhìn cũng chỉ mười bốn mười lăm tuổi đáng vẻ, trong tay nàng bung khay gỗ, đứng ở cửa.

Chỉ ngậy ngốc đứng ngẩn ngơ ở đó, nhìn Sở Nam, chính kéo ra quần xem chim.

Bầu không khí trong lúc nhất thời cực kỳ quỷ dị.

Sở Nam cũng có chút mộng, thể nào đột nhiên đi vào một cô bé.

Tiểu nha đầu này là ai chưa thấy qua a

Thời gian phảng phất vào giờ khắc này ngừng, bầu không khí trở nên cực kỳ xấu hổ.

Chỉ chốc lát sau.

"A, lưu manh!"

Chỉ thấy cô gái này, hét rầm lên, thanh âm cơ hồ muốn đâm rách người màng nhĩ, nàng đem trong tay chậu gỗ cùng khăn lông trực tiếp hướng không trung ném một cái, liền trực tiếp chạy, tốc độ kia thật là so Sở Nam gặp qua bất kỳ một cái nào vô giả đều phải nhanh.

Rào, loảng xoảng!

Nước roi đầy đất, chậu gỗ roi trên mặt đất, lăn mấy cái, đụng vào tường mới dừng lại.

"Đây là tình huống gì "

Sở Nam đem quần mặc xong, có chút cười khở, ai có thể nghĩ tới đột nhiên đi vào một cô gái a.

Bắt quả đây là nơi nào

Sở Nam có chút hồ nghi đánh giá trước mắt cảnh vật chung quanh, căn phòng trang trí vẫn tính là xa hoa, còn có bàn trang điểm, xem ra giống như là cho cô gái ở.

Liều Mộc tên kia, đem ta cho đưa đâu đi

Không phải là trường học

Sở Nam cố gắng chống giữ thân, đang muốn từ trên giường đi xuống.

Lúc này một cái thanh âm trong trẻo lạnh lùng, từ ngoài cửa truyền tới, "Ngươi rốt cuộc tỉnh "

Sở Nam men theo thanh âm nhìn lại, là Đường Từ Quân.

"Thế nào lại là ngươi" Sở Nam lại càng không minh bạch, hảo đoan đoan Đường Từ Quân làm sao sẽ xuất hiện.

"Đây là nhà ta, đương nhiên là ta." Đường Từ Quân muốn đi vào, bắt quả thấy thượng tán roi khăn lông, nước còn có thùng gỗ, lại dừng lại.

"Nhà ngươi Thành Chủ phủ "

"Đúng !" Đường Từ Quân gật đầu.

"Ta cuối cùng thấy hẳn là Liều Mộc kia một nhóm người mới đúng, làm sao sẽ chạy đến ngươi cái này đến, chẳng lẽ là nhớ lầm" Sở Nam càng không nghĩ ra chuyện này.

Lúc này vừa mới cái kia nữ hài, từ Đường Từ Quân phía sau nhô đầu ra.

Thấy Sở Nam đã mặc quần áo tử tế, lúc này mới lại nhảy ra.

Gò má nàng đỏ ửng, nhìn rất tức giận, đối với (đúng) Đường Từ Quân đạo (nói), "Tiểu thư, người này không phải là người tốt, nàng đối với ta đùa bỡn lưu manh, chúng ta đuổi ra ngoài hẳn đi, đây chính là một lưu manh!"

Sở Nam: "

Điều này cũng không có thể chỉ trách ta đi!

Sở Nam cảm giác mình rất oan uổng, mới vừa rồi loại tình huống đó, ai có thể nghĩ tới ngươi lại đột nhiên đẩy cửa đi vào, "Vị cô nương này, mới vừa rồi chỉ là một ngoài ý muốn, ta đều bị thương thành như vậy, thế nào đối với ngươi đùa bỡn lưu manh "

Cô bé này hai mắt thoáng cái trừng lão đại, nhìn tức giận hơn.

Giống như là Sở Nam đối với nàng làm gì người người oán trách sự tình, "Được a, cái này cũng chưa tính đùa bỡn lưu manh, cái gì đó mới tính, ngươi đều cái đáng về kia "

Cô bé này vừa nhắc tới vừa mới nhìn thấy tình huống, gò má thì càng đỏ.

Giống như, Sở Nam đối với nàng làm gì người người oán trách sự tình.

Ngay cả một bên Đường Từ Quân kia lạnh như băng trên mặt, đều xuất hiện chút nghi hoặc.

Tựa hồ là hoài nghi, Sở Nam kết quả làm chuyện gì.

"Cô nương lời muốn nói rõ ràng, ta xong rồi cái gì ta vừa vận tĩnh lại, kiểm tra một chút trên người mình thương thế nào, kết quả ngươi ngay cả cũng không có cửa gỗ, liền xông tới, ngươi nói có phải như vậy hay không, kết quả thấy điều này có thể trách ta "

"Ai biết ngươi tỉnh, ngươi không cố gắng hôn mê, tại sao phải tỉnh, đại lưu manh, vô sỉ, không biết xấu hổ!" Cô bé này khí căn răng nghiến lợi, phải đem Sở Nam cho lột da rút cốt một dạng.

Điều này có thể không thể tỉnh lại, ta còn có thể không chế

Sở Nam rất không nói gì,

Cô gái này rõ ràng chính là cố tình gây sự.

"Được, Tiểu Yêu đừng làm ồn, hấn vừa mới tỉnh lại, hấn nhiều tỉnh dưỡng, ngươi thu thập một chút, đi đánh lại điểm nước ấm tới." Đường Tử Quân nghe hiểu là chuyện gì xảy ra.

"Tiểu thư!" Bị kêu là Tiểu Yêu cô nương, tựa hồ rất không nguyện ý.

"Được rồi, nhanh lên một chút!" Đường Tử Quân an ủi.

Tiểu Yêu lúc này mới đem trên đất chậu gỗ còn có khăn lông nhặt lên, sau đó còn hung hăng trừng Sở Nam một dạng, "Hừ, đại bại hoại!"

"Tiểu thư ngươi phải cẩn thận một chút a, người này đoán chừng là tên biến thái." Tiểu Yêu trước khi rời đi, vẫn không quên dặn dò Đường Tử Quân một câu.

"Đi đi."

Tiểu nha bụng chậu gỗ rời đi.

Cái này phiền người ta tiểu nha đầu, rốt cuộc chạy.

"Ngươi cảm giác thế nào." Đường Tử Quân trực tiếp vào nhà, đi tới mép giường.

"Đau nhức toàn thân, nhất là xương sườn, bất quá cũng còn khá, có thể nhịn được." Sở Nam y theo ở trên tường, có chút buồn bực, "Ta làm sao sẽ chạy đến Thành Chủ phủ tới "

"Ta sợ ngươi hôn mê thời điểm nói mê sảng, đem mình là Đại Thánh sự tình nói ra, liền đem ngươi nhận lấy." Đường Tử Quân nói rất đơn giản, cũng không có nói ra quá trình.

"Đa tạ ngươi nhiều ngày như vậy chiếu cố." Sở Nam gật đầu.

"Ta không có thể nào chiếu cố, chẳng qua là bảo vệ ngươi thôi, vẫn luôn là Tiểu Yêu giúp đỡ chiếu cố ngươi."

Sở Nam biểu tình cứng thoáng cái, cười khổ nói, "Ta hiện tại thế nào "

"Thương thế của ngươi rất nặng, mất máu quá nhiều, xương sườn tổng cộng đoạn năm cái. Nội tạng bị thương nặng, cũng có bất đồng trình độ tổn thương, vết thương trên người cũng rất nhiều bất quá ít nhất phải một tháng mới có thể hoàn toàn khôi phục."

Sở Nam nghe xong, trong lúc nhất thời rất không nói gì.

Cũng không phải là bởi vì thương nặng hơn, mà là nặng như vậy bên trên, vậy mà chỉ cần một tháng là có thể hoàn toàn khôi phục, .

Vô giả này thân thể, thật đúng là cường hãn.

Nếu là trên địa cầu, một tháng có thể xuống giường đều coi là tốt, ít nhất cũng phải nửa năm mới có thể khôi phục không sai biệt lắm

"Cũng còn khá!" Sở Nam gật đầu một cái, hiện tại đã là tốt nhất kết quả.

Nghĩ đến lúc ấy cùng hắc bào đánh một trận, cực kỳ kinh hiểm

Sở Nam khi đó đầu óc vô cùng thanh tỉnh, từ vừa mới bắt đầu giả bộ bị thương nặng, thận trọng, để cho hắc bào cho là mình đã mất sức chiến đấu, lúc này mới có cuối cùng tuyệt sát cơ hội.

Cái này chẳng lẽ cũng là xuyên qua tới phúc lợi, Sở Nam cũng không nhớ chính mình lúc trước có loại khả năng này.

Đối mặt loại tình huống đó, đã sớm bị dọa sợ đến không biết rõ làm sao làm, làm sao có thể sẽ bình tĩnh như vậy.

"Vậy ngươi nghỉ ngơi cho khỏe, chờ một hồi Ninh lão sư sẽ tới, hướng ngươi hiểu một chút ngày đó tình huống."

Đường Tử Quân hiển nhiên cũng rất tò mò, Sở Nam kết quả xảy ra cái gì, bất quá cô ấy là lạnh như băng tính tình, hỏi ra.

"Vận khí không được, đụng vào Yêu Tộc người "

Sở Nam ngược lại cũng không giấu giếm, trực tiếp đem sự tình nói ra.

Hắn biết rõ, đem Yêu Tộc Công Chúa mai phục ở Nam Vực cao trung bí mật nói ra, cũng liền an toàn.

Không nói ra, mới có nguy hiểm.

Đường Tử Quân nghe xong Sở Nam giảng thuật, kia lạnh như băng biểu tình, có chút biến hóa, tin tức này quá đột ngột.

"Yêu Tộc Công Chúa làm sao có thể!"

"Sự thật chính là như vậy." Sở Nam nói tới chỗ này chỉ còn lại cười khổ, "Ta chỉ là đến gần đường, là có thể đụng phải loại phiền toái này, vận khí này cũng là không có người nào."

Cũng liền không sai biệt lắm hơn nửa canh giờ, Ninh Túy Linh chạy tới.

Nàng mặc vẫn là trước sau như một, bó sát người cái túi mỏng váy, đem nàng kia yếu điệu vóc người, nổi lên tinh tế.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Biến thái

Sở Nam thật rất hoài nghi, như vậy nữ nhân tới làm lão sư, học sinh thật sẽ có tâm tư lên lớp

"Ngươi rốt cuộc tỉnh."

Ninh Túy Linh dùng cô ấy là đôi xanh nhạt tay, ở Sở Nam trên trán sờ một cái, "Không có lên cơn sốt, thân thể thế nào "

Vừa nói vừa lấy tay ở Sở Nam trên người sờ, thân thể nàng về phía trước nghiêng, thật là muốn áp vào Sở Nam trên người.

Tay nàng ở Sở Nam xương sườn nơi nhẹ nhàng bà sa, lại không dám dùng sức, tựa hồ là ở kiểm tra xương sườn khép lại thế nào.

Trên dưới trái phải họa vòng, liền cùng tán tỉnh một dạng.

Sở Nam biểu tình đều biến hóa, sau đó Ninh Túy Linh tiếp tục hướng xuống đi khắp.

Loại động tác này, có chút bị không.

Ở kiểm tra một chút, thế nào cũng phải bêu xấu không thể.

Sở Nam bắt Ninh Túy Linh cổ tay, "Ninh lão sư ta không sao, cũng không cần sờ loạn."

"Khanh khách" Ninh Túy Linh nhìn một cái Sở Nam biểu tình cổ quái liền biết, ý vị thâm trường nói, "Lão sư chẳng qua là giúp ngươi kiểm tra thân thể một chút á..., tỉnh, không kiểm tra."

Thật là cái yêu tinh!

Sở Nam trong lòng thầm nói.

"Ngày đó rốt cuộc chuyện gì xảy ra ngươi trong bài post nói, bị Yêu Tộc tập kích" Ninh Túy Linh hỏi ra tâm lý nghi vấn.

Gần đây bởi vì Sở Nam bị tập kích sự tình, đủ loại tin đồn tất cả đi ra.

Không đủ tuyệt đại đa số đồng học đều là cho là.

Sở Nam đắc tội người khác bị đánh, cái gọi là Yêu Tộc chẳng qua là một tìm cớ, cho trên mặt mình thấp điểm Kim.

Sở Nam ở trường học thực lực, cũng bắt quá chỉ là trung lưu trình độ!

Kia Yêu Tộc liền hẳn đều không giết chết, còn có thể trốn thoát

Sở Nam liền đem ngày đó chuyện phát sinh nói ra, thậm chí còn cuối cùng may mắn giết chết cái kia hắc bào, coi như là sống sót.

Ninh Túy Linh nghe xong Sở Nam miêu tả, còn tưởng rằng người này đùa, "Khác (đừng) vô ích, đi vào ngõ cụt, đi ra vừa vặn hai cái Yêu Tộc ở bên ngoài bí hội trên thế giới nói đó có trùng hợp như vậy sự tình."

Sở Nam đã tại Nam Vực cao trung bên trên hơn ba năm, cái kia hẻm lánh đường mòn, đi không biết bao nhiêu hồi, còn có thể đi sai

"Ta là thật đi nhầm, mấy ngày đó thời gian tu luyện quá dài, một mực ngủ không ngon, có chút mơ hồ, cho nên đi nhầm" Sở Nam cười khổ, cũng không thể nói, mình đã không phải là nguyên lai cái kia Sở Nam, phỏng chừng lý do này càng không biết tin.

"Thật" Ninh Túy Linh xem Sở Nam không giống như là nói láo.

Sở Nam gật đầu, "Thật."

Ninh lão sư biểu tình, trở nên ngưng trọng nhiều chút.

Yêu Tộc Công Chúa ẩn núp Nam Vực cao trung, đây cũng không phải là một chuyện nhỏ.

"Lời như vậy, ta đây phải nhanh đi về, đem sự tình xử lý. Bất kể có phải hay không là thật có Yêu Tộc Công Chúa, chúng ta đều phải cẩn thận tra rõ ràng. Ngươi hảo hảo ở nơi này chữa thương, hai ngày nữa lão sư trở lại thăm ngươi." Ninh Túy Linh liếm liếm miệng nàng môi, lộ ra kia màu đỏ đầu lưỡi.

"Vậy, Ninh lão sư gặp lại sau."

Sở Nam vội vàng nói dừng.

Cái này Ninh Túy Linh ở chỗ này, cảm giác không khí đều có chút nóng lên, giống như là trêu đùa một dạng.

Sở Nam cái này huyết khí phương cương thân thể, thật là quá dễ dàng chịu ảnh hưởng.

Ninh lão sư ánh mắt vô tình hay cố ý ở Sở Nam kia nhìn như có phản ứng địa phương, liếc một cái, cười khanh khách.

"Nhìn lão sư ở chỗ này cho ngươi rất không thoải mái a, như vậy muốn đuổi ta đi a "

Thấy Sở Nam biểu tình phát quỷ, Ninh Túy Linh tiếp tục nói, "Được không trêu chọc ngươi, ta đi trước, Thành Chủ phủ rất an toàn, ngày mai ta trở lại thăm ngươi, hảo hảo tu dưỡng."

Ninh Túy Linh nói xong, liền đi lên nhẹ nhàng bước chân, bước ra nhà ở.

Ở nơi này dạng, sớm muộn cũng có một ngày, đem ngươi cho đẩy ngã.

Sở Nam chỉ có thể bất đắc dĩ trong lòng nhỏ nước bọt.

Lúc này, Tiểu Yêu từ bên ngoài nhô đầu ra, bụng chậu gõ.

Sau đó nhảy vào đến, "Tiểu thư các ngươi lão sư thế nào cùng một yêu tinh một dạng "

"Ninh lão sư tu luyện là Mị Hoặc loại công pháp, tự nhiên thấy một cái cười một tiếng đều mị lực mười phần. Bất quá đừng tưởng rằng nàng thật là đang chọc trêu chọc ngươi,

Đã từng trong học viện có vị lão sư, muốn đối với (đúng) Ninh lão sư tẩy máy tay chân đây, kết quả bị một cước cho đập gãy căn (cái)."

Đường Tử Quân lời này, nghe Sở Nam tê cả da đầu.

Còn có loại chuyện này, may ta mới vừa rồi không có biểu hiện ra.

Bằng không kia nha một cước đập cho đến, ta tránh đều không tránh thoát.

"Áo, nguyên lai là cái bộ dáng này."

Tiểu Yêu lắc đầu một cái, "Tiểu Yêu cũng không nên tu luyện loại công pháp này, bên ngoài những thị vệ kia con mắt đều xem thẳng, nhìn chăm chăm, bị không!"

Sở Nam nghe có chút buồn cười.

Ánh mắt ở Tiểu Yêu trên người quét quét.

Tiểu nha đầu này, rõ ràng chính là sân bay, so nam còn muốn bằng.

Cứ như vậy, tu luyện với Ninh lão sư một dạng công pháp, cũng không cái gì trướng dưng.

Tiểu Yêu rất nhanh thì chú ý tới Sở Nam ánh mắt, lui về phía sau hai bước, "Đại biến thái, ngươi nhìn ta chăm chăm nhìn cái gì a."

"Cái nhà này lại lớn như vậy, ta cuối cùng không thể một mực nhắm hai mắt đi." Sở Nam có chút vô tội nói.

"Vậy ngươi liền nhắm hai mắt tốt."

Tiểu Yêu gật đầu.

Sở Nam: "

Sở Nam cảm thấy, tiểu yêu này thế nào có chút trở thành đề tài Chung Kết Giả thiên phú.

"Được, Tiểu Yêu, đừng làm rộn. Sở Nam còn bị thương đây, ngươi cho hắn xoa một chút vết thương, đổi thoáng cái thuốc" Đường Tử Quân tỏ ý Tiểu Yêu nhanh đi.

Tiểu nha cũng không nguyện ý, "Tiểu thư, hắn đều tỉnh, còn để cho ta giúp hắn a."

Đường Tử Quân gật đầu một cái, "Hắn rất nhiều vết thương đều là ở phía sau lưng, mà còn xương sườn đoạn tận mấy cái, thế nào chính mình lau, thế nào thay thuốc "

Tiểu Yêu suy nghĩ một chút cũng phải, nàng ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, người này thật đáng thương, thương nặng như vậy.

"Ta có thể nói cho ngươi biết, đại bại hoại, ngươi không nên đánh ta chú ý, bằng không bản cô nương, cũng với các ngươi lão sư một dạng, cũng sẽ không hạ thủ lưu tình." Tiểu Yêu còn cảnh cáo Sở Nam.

Ngươi tình huống này, cùng một nam nhân tựa như, ai sẽ có phản ứng.

"Tiểu Yêu cô nương, nói đùa, đa tạ ngươi nhiều ngày như vậy chiếu cố." Sở Nam đối với (đúng) Tiểu Yêu nói cảm ơn.

"Dối trá!" Sở Nam cái này nói cảm ơn, rõ ràng để cho Tiểu Yêu cao hứng không ít, nàng đem chậu gỗ đặt ở bên cạnh trên cái giá, "Nhìn ngươi như vậy đáng thương, ta sẽ thấy quan tâm ngươi mấy ngày, đem áo cởi xuống, ta cho ngươi thay thuốc."

Sở Nam đem áo cởi xuống, trên người quấn vòng quanh mấy tầng băng vải.

Tiểu Yêu đem những này băng vải, cẩn thận mở ra.

Lúc này mới dùng nước ấm cho Sở Nam lau lên.

"A! Đừng có dùng như vậy lực mạnh, nhẹ một chút." Sở Nam chỉ cảm thấy phía sau vết thương đau lợi hại.

"Ồ kìa, ngưng ngưng, bị vết thương ngươi bị dọa cho phát sợ." Tiểu Yêu biểu thị mình là không cần thận dụng phải.

Tin ngươi mới là lạ.

Giúp ta lau nhiều ngày như vậy, còn có thể bị hù dọa

Sở Nam chắc chắn, cái này nhất định là cố ý.

Bất quá nhưng cũng không thể nói, bằng không cái này nhỏ mọn gia hòa, nhất định sẽ lại trả thù.

Rất nhanh, Tiểu Yêu giúp Sở Nam lau sạch vết thương, lại lần nữa bôi lên thuốc, cầm tấm băng vải dây dưa tới.

"Thật nhỏ yêu, ta theo Sở Nam có một số việc phải nói, ngươi trước đi ra ngoài." Đường Tử Quân ở một bên thấy kết thúc, để cho Tiểu Yêu rời đi trước.

"Được, tiểu thư." Tiểu Yêu bưng lên chậu gỗ đi ra phía ngoài, bất quá đi tới một dạng lại quay đầu đạo (nói), "Tiểu thư cẩn thận một chút, nếu là tên biến thái này muốn khi dễ ngươi, liền kêu ta, ta chờ ở bên ngoài đây."

Sở Nam: "

Ta cũng không có làm gì, làm sao lại biến thái

Tiểu Yêu đóng cửa lại!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Thúc giục thêm

Đường Tử Quân còn hướng về phía sau nhìn một chút, tựa hồ là sợ Tiểu Yêu không có đi ra ngoài.

Cô ấy là nguyên bản lạnh lùng khuôn mặt, lúc này biểu tình vậy mà mơ hồ có chút kích động.

Chuyện gì, trọng yếu như vậy!

Sở Nam bị nàng làm trong lúc nhất thời cũng có chút khần trương, "Chuyện gì a "

Đường Tử Quân lại quần quít một phen, muốn nói lại thôi.

"Nói đi, ta chịu đựng được."

Đường Tử Quân rốt cuộc mở miệng, "Cái kia, người mau mau đổi mới « Đấu Phá Thương Khung » a, cũng chờ thấy thế nào, ngừng có chương mới chừng mấy ngày."

Sở Nam: "

Sở Nam thế nào cũng không nghĩ đến, Đường Tử Quân đem Tiểu Yêu cho chi tiêu đi.

Mặt đầy thần bí, kết quả cuối cùng là đang thúc giục càng.

Đây là Sở Nam thấy biết, nhất đặc biệt một lần thúc giục thêm.

Hơn nữa còn là một đại mỹ nữ, hiện trường thúc giục thêm.

May cái này Đường Tử Quân tính tình tương đối lạnh, nếu là đối một người, chỉ sợ cũng muốn tay cầm Thần Kiếm chỉ.

Người nha mau mau đổi mới a, không còn đổi mới ta vừa chặt người.

"Ta đi, Đường Tử Quân chúng ta có thể hay không không đáng sợ hơn, ta còn tưởng rằng xảy ra chuyện lớn gì."

Sở Nam rất không nói gì, như người vậy hướng một cái thương binh thúc giục thêm, thật tốt sao

Đường Tử Quân khuôn mặt hơi có chút đỏ lên, nàng cái này còn là lần đầu tiên, đối với người khác đưa ra yêu cầu, có chút không quá thích ứng.

Nàng tính cách lạnh thế nào đi nữa, cuối cùng cũng chỉ là mới mười sáu bảy tuổi.

Thích tác phẩm, nhiều ngày như vậy không có đổi mới, để cho nàng có chút nóng nảy.

"Chính là như vậy, nhanh lên một chút a." Đường Tử Quân lại bổ sung một câu, liền trực tiếp xoay người trốn!

Thấy Đường Tử Quân hoàn toàn biến mất ở ngoài cửa.

Sở Nam sờ cảm một cái, kỳ thực cái bộ dáng này rất tốt.

Suy nghĩ mới vừa rồi Đường Tử Quân biểu tình.

Một cái rất cô nương xinh đẹp, cần gì phải mỗi ngày một bộ lạnh như băng dáng vẻ, thật giống như người khác đều thiếu nợ hai người tiền tựa như.

Sở Nam điều động thân thể linh khí, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Vừa tiến vào tiểu thuyết giao diện, Sở Nam vẫn bị mọi người nhiệt tình dọa cho giật mình.

Đủ loại kêu gọi đã không biết có bao nhiêu, trong bình sách khu toàn bộ bùng nổ.

Lại càng không đổi mới cũng phải cho một tin a, hiện tại đây là tình huống gì.

Có không ít người đều yêu cầu Đại Thánh mau mau ra ánh sáng địa chỉ, bọn họ muốn thành đoàn đi giết!

Sở Nam có chút chắc lưỡi hít hà.

May đều không biết mình là người nào, bằng không chỉ bằng những người này bạo tính khí, phỏng chừng thật là có người sẽ giết tới.

Vị kia kêu Phong Tử tác giả, còn đặc biệt phát rất nhiều tin hỏi.

[Đại Thánh ngài thể nào, xảy ra chuyện gì sao]

[thể nào vẫn không có đổi mới, có cần hay không ta giúp đỡ]

[Đại Thánh như vậy hóa một quyển tiểu thuyết, người không phải là không muốn càng đi.]

[Đại Thánh xem ra người là thật xảy ra chuyện.]

[Đại Thánh người không phải là bị Yêu Tộc cho]

[Đại Thánh người yên tâm, ta Phong Tử sẽ báo thù cho huynh, thể cuộc đời này hơi lớn Thánh giết hết Yêu Tộc!]

[Đại Thánh mặc dù không biết người ngày giỗ là ngày nào, ta sau này hàng năm mấy ngày nay, cũng sẽ người uống rượu.]

Sở Nam "

Sở Nam rất không nói gì, cái người điên này là người tác giả này tài khoản bên trên duy nhất bạn tốt, hiện tại cũng chỉ có hắn có thể đủ phát ra tin tới liên lạc.

Phát nhiều như vậy cũng không có thu được đáp lại, hiển nhiên là mình bạch Đại Thánh liên Thiên Đạo tiểu thuyết võng cũng không có trải qua.

Còn tưởng rằng là thật xảy ra chuyện.

[hai ngày này bị thương, cho nên một mực chưa kịp vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.]

Sở Nam cho cái người điên này trả lời.

[a, Đại Thánh người lại sống lại.]

Sở Nam "

Cái gì gọi là sống lại, ta sẽ không chết được không

[ta chỉ là bị chút thương, không có chuyện gì.]

Phong Tử: [người nào thương người, Đại Thánh người nói cho ta biết. Ta triệu tập mọi người trực tiếp đi giết, báo thù cho huynh.]

Sở Nam thấy Phong Tử lời này, phi thường làm rung động.

Phong Tử: [lại dám để cho chúng ta,

Chừng mấy ngày không có tiểu thuyết xem, thật là không muốn sống đi.]

Sở Nam [không hàn huyên với người, ta đi sáng tác giao diện, chuẩn bị viết xuống chương một.]

Sở Nam kết thúc cùng Phong Tử giao lưu, tiến vào làm bài tập mặt, bắt đầu dùng ý niệm sáng tác.

Lúc này, ở một bên khác.

Một người có mái tóc hoa bạch lão già, còn có mấy người thanh niên nam nữ, một vị trong đó, bất ngờ chính là Ninh Túy Linh, Ninh lão sư!

Mấy người bọn họ, đã tới cái kia ba mặt vách đứng Thiên Nhận ngõ hẻm.

Nhìn trên đất cứng lại nước đọng!

"Không sai, bên này có đánh nhau dấu vết, Sở Nam chắc là ở nơi này gặp Yêu Tộc." Lão đầu tóc hoa râm

"Từ nơi này nhiều chút đánh nhau dấu vết đến xem." Lão đầu từ đầu tới cuối học hỏi một phen, "Cái này tập kích Sở Nam Yêu Tộc, tu vi ít nhất đã là đang trùng kích Đan Điền chung quanh công xiềng!"

Đây là một người trung niên đứng ra, "Hiệu trưởng lời như vậy, cái kia Sở Nam ở chúng ta Nam Vực cao trung cũng bắt quá trung lưu trình độ, lại có thể đem Yêu Tộc chém chết, điều này hiển nhiên không hợp lý, hân làm sao có thể sống sót, hơn nữa còn hủy thi diệt tích, chúng ta hân hỏi một chút hân có phải là có chuyện gì hay không lừa gạt đến chúng ta, có lẽ hân chính là ở đánh lừa dư luận, chính hân thì có vấn đề."

Ninh Túy Linh trực tiếp đứng ra, nghiêm nghị hỏi, "Lời này của người tựa hồ có ý gì, chẳng lẽ học trò ta nên chết mới phải "

"Ta đây chẳng qua là luận sự, chuyện này xác thực không hợp lý, nhất định có chúng ta không biết ẩn tình." Trung niên nhân kia vẫn kiên trì quan điểm mình.

"Được, đều khác (đừng) tranh chấp." Lão đầu kia khoát khoát tay, "Cái này Sở Nam thân thể không thành vấn đề, tên hân có lẽ các người không biết, nhưng hân ca các người đều biết, chính là Sở Thiên Kiếm!"

"Hân là Sở Thiên Kiếm đệ đệ Tây Châu Châu Chủ nhi tử!" Từ Ninh Túy Linh mấy người còn lại đều hơi có chút kinh ngạc.

Nhất là cái kia mới vừa rồi hoài nghi Sở Nam có vấn đề người trung niên, biểu tình càng là quần bách!

Sở Thiên Kiếm ba năm trước đây Nam Vực cao trung hoàn toàn xứng đáng tuyệt thế Thiên Kiêu, toàn bộ Nam Vực có một không hai người, được gọi là Nam Vực trăm năm khó gặp thiên tài, ở Nam Vực cùng lứa võ giả toàn bộ bị hân càn quét, cuối cùng càng là xông vào tam đại học viện một trong Nam Hải học viện! Đến nay ở Nam Vực cao trung rất nhiều võ giả kỷ lục, đều có khắc tên hân.

Sở Thiên Kiếm người mặc dù không đã không có ở đây Nam Vực, bắt quá truyền thuyết vẫn tồn tại.

"Nếu là Sở Thiên Kiếm đệ đệ, ta kia không có gì có thể nói. Bất quá Sở Thiên Kiếm thiên phú xuất sắc như vậy, hân người em trai này, tựa hồ" người trung niên không có nói tiếp ra đi xuống.

Kia lão đầu tóc hoa râm cười, "Nếu có thể từ Yêu Tộc trong tay chạy thoát, Sở Nam tiểu tử kia chi sợ cũng không phải là mặt ngoài đơn giản như vậy, rất nhiều võ giả đều có chính mình bí mật. Đi, chúng ta trở về, hảo hảo bài tra thoả cái, kia Yêu Tộc Công Chúa, đến cùng là đúng hay không còn mai phục ở trường học của chúng ta."

Sở Nam viết xong chương một, trực tiếp đổi mới, hơn nữa ở chương hồi bên trong giải thích một chút gần đây ra chút ngoài ý muốn bị thương, cũng không phải cố ý ngừng có chương mới.

Càng xong một chương này, Sở Nam liền trực tiếp rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Thân thể của hân còn quá yếu ớt, trong kinh mạch linh khí vốn là không nhiều, còn muốn sửa chữa phục hồi thân thể vết thương.

Ở làm bài tập mặt sáng tác, có thể nói đối với (đúng) tinh thần lực tiêu hao rất lớn.

Chẳng qua là viết xong một chương này, đã choáng váng, có chút không nhìn được.

Sẽ ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng đợi tiếp, sợ rằng lại phải hôn mê.

Hay là trước suy tính một chút, như thế nào đem mình tu vi chột tăng sự tình cho ra một cái hoàn mỹ giải thích.

Cái kia Yêu Tộc Công Chúa lúc ấy đã thấy chính mình tướng mạo.

Ở không có bắt được nàng trước, coi như là nàng không có cơ hội giết ta, cũng nhất định sẽ đặc biệt chú ý ta.

Hiện tại Yêu Tộc lại đang đi qua loại phương thức này, lại tìm Đại Thánh!

"Xem ra nhất định phải mở bí danh, mở sách mới." Sở Nam quyết định!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 40: Tác phẩm mới

Cái này sách mới kết quả nên lựa chọn như thế nào!

« Đại Chúa Tể », « Hoàn Mỹ Thế Giới », « Già Thiên », « Tây Du Ký » những thứ này tiểu thuyết khẳng định không được, một quyển Đấu Phá đã đem toàn bộ Thần Văn thế giới khuấy long trời lở đất.

Nếu là mở lại một quyển, phỏng chừng sẽ cùng Đấu Phá hiệu quả không sai biệt lắm.

Căn bản không có biện pháp bại lộ thân phận, thậm chí có thể đưa tới Yêu Tộc cùng giữa nhân tộc đại chiến.

Đã biết lần cần có thể đem mình viết tiểu thuyết sự tình, nói ra, mà không phải tiếp tục ẩn tàng.

Tác giả cái thân phận này, ở Thần Văn thế giới là rất cật hương.

Sở Nam còn muốn dựa vào tác giả cái thân phận này, nhiều giả bộ một chút b đây!

Nếu muốn muốn mở Huyền Huyền, Tiên Hiệp loại sách mới, hay là chờ Đấu Phá hoàn bản sau đó, tiếp tục dùng Đại Thánh cái này bút danh mở ra.

Sở Nam nghĩ một lát, rất nhiều ý nghĩ xuất hiện, trong lúc nhất thời có chút lý không thuận!

"Tiểu Yêu "

Sở Nam kêu một tiếng, không có ai đáp lại.

"Tiểu Yêu "

Bất quá lúc này cửa bị đẩy ra, đi vào chính là Đường Tử Quân, nàng lại khôi phục mới vừa rồi lạnh như băng dáng vẻ, "Ta để cho Tiểu Yêu đi giúp người chuẩn bị ăn chút gì đó, có chuyện gì không "

"Giúp ta chuẩn bị giấy và bút có thể không "

Đường Tử Quân cũng không gật đầu, cũng không có lắc đầu, càng không có lên tiếng, trực tiếp xoay người đóng cửa lại biến mất.

"Đây rốt cuộc là đồng ý hay là không đồng ý "

Sở Nam hoài nghi, Đường Tử Quân có phải hay không bị người cho hãm hại qua, thế nào một mực cái bộ dáng này.

Bất quá rất nhanh, Đường Tử Quân thì mang theo giấy và bút đến, trực tiếp đưa cho Sở Nam, cũng không có nói gì, liền an tĩnh rồi đi.

Sở Nam cũng lùi lại theo Đường Tử Quân chào hỏi, không quan trọng sự tình, nàng đều sẽ không có cái gì đáp lại.

Sở Nam tìm đến giấy bút, chẳng qua là đem mình yêu cầu ghi xuống.

Sau đó ở sàng lọc tác phẩm.

Số một, quyển tiểu thuyết này xuất hiện, phải có thể cho ta tu vi tăng lên một cái hoàn mỹ giải thích.

Thứ hai, quyển tiểu thuyết này không thể nói Huyền Huyền, Tiên Hiệp loại.

Thứ ba, quyển tiểu thuyết này lại không thể là Đô Thị Sinh Hoạt loại.

Sở Nam một bên suy tính, một bên viết.

Một chút thời gian, liền viết xuống bảy tám cái yêu cầu.

"Cái này viết như thế nào "

Sở Nam có chút quần quít, suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra cái gì thích hợp tiểu thuyết tới.

Lúc này, bên ngoài nhớ tới tiếng gõ cửa, "Người không có lại đưa bốn lưu manh đi "

Tiểu Yêu kia ngang ngược thanh âm truyền vào.

Nha đầu này đều bị Đường Từ Quân cho làm hư!

"Không có, ngươi vào đi." Sở Nam có chút buồn cười, lần này học thông minh, biết rõ gõ cửa.

Cố chấp!

Tiểu Yêu đẩy cửa vào, bụng khay.

"Tiểu thư nhà ta, để cho ta đặc biệt mua tới cho ngươi từ hổ hung thú thịt, có thể bổ khí huyết, có thể mệt chết đi ta, ngươi muốn ăn không xong hừ hừ!"

Tiểu Yêu nắm chặt quả đấm, một bộ ta muốn động thủ đánh người tư thế.

"Biết rõ." Sở Nam đem giấy bút để ở một bên, tâm lý thầm nói, ngươi con bé này, đừng nhìn ta hiện tại bị thương, cũng có thể đánh ngươi răng vãi đầy đất!

Hôn mê ba ngày, bụng đã sớm đói quất.

Liên một chút như vậy thịt, Sở Nam mấy hóp là có thể ăn xong, còn làm sao có thể sẽ còn dư lại.

Vỡ giả tu hành, đối với (đúng) thân thể tiêu hao rất lớn, những đồ ăn sống này là phải.

Sở Nam vừa ăn vừa cùng Tiểu Yêu tùy tiện trò chuyện.

Một bên nói một ít kiếp trước thấy qua trò cười.

Tiểu Yêu nơi nào nghe qua những thứ này buồn cười tiết mục ngắn, chẳng qua là một chút thời gian, liền bị trêu chọc ôm bụng cười không dứt.

"Những câu chuyện này, ngươi đều là từ nơi nào nghe tới, cười chết người đều."

Sở Nam trêu chọc một hồi Tiểu Yêu, đem cơm cũng cho ăn xong, lại có ăn quá no cảm giác.

Xem ra cái này từ hổ hung thú thịt năng lượng xác thực nếu so với bình thường thịt nhiều, ở nhà ăn ăn lúc, bình thường đều là ăn vào bỏ tới bị tiêu hóa hết.

Rất ít sẽ có ăn no cảm giác.

Đem Tiểu Yêu đuổi đi sau,

Sở Nam tiếp tục nghiên cứu, nên đi viết cái gì tiểu thuyết.

Sở Nam vắt hết óc, cũng không tìm được, cùng mình yêu cầu phù hợp.

"Không có chẳng lẽ lần này cần ta tự mình tới ý tưởng tiểu thuyết "

Sở Nam có chút quần quít.

Lần này muốn viết tiểu thuyết, trọng yếu nhất một vòng, chính là muốn có giống như Trúc Cơ Linh Dịch như vậy, có thể đang hướng Mạch cảnh giới sử dụng đan dược loại đồ vật, trợ giúp đã thông thân thể con người công xiêng!

Như vậy thực lực của chính mình tăng lên, mới có thể có một cái hoàn mỹ giải thích.

Nhưng là loại này tiểu thuyết, phần lớn đều là Huyền Huyền, Tiên Hiệp loại tiểu thuyết.

"Đúng!"

Đang lúc Sở Nam quần quít thời điểm, hán đột nhiên nghĩ đến một chút.

Tiểu thuyết võ hiệp không phải là một mục ở nói đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch!

Nói cách khác, trong tiểu thuyết võ hiệp công, giống vậy có đã thông huyết vị năng lực.

Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Chân Kinh, Thiếu Lâm nội công Dịch Cân Kinh, những thứ này Nội Công Tâm Pháp, nếu như bị hỏi đoán đi ra, có phải hay không có thể trợ giúp ta giải khai huyết vị

Coi như là không được mà nói, ta có thể đối với tiểu thuyết tiến hành thích hợp sửa đổi.

Để cho những thứ này Nội Công Tâm Pháp, có những công năng này.

Những thứ này Nội Công Tâm Pháp có lẽ chỉ có thể trợ giúp đánh vào huyết vị sử dụng, nhưng là Hàng Long Thập Bát Chương, Độc Cô Cửu Kiếm, Vô Kiếm Thắng Hữu Kiếm thuật, những thứ này tình diệu cực kỳ chiêu thức, như là xuất hiện ở Thần Văn thế giới, cũng tất nhiên có thể bộc phát ra khó có thể tưởng tượng uy lực.

Đến lúc đó tự sử dụng Hàng Long Thập Bát Chương, Độc Cô Cửu Kiếm, ngang dọc Thần Văn thế giới, sẽ là dạng gì cảnh tượng.

Mà còn những thứ này để cho người hoa cả mắt Kiếm Phổ, Chương Pháp.

Cũng tất nhiên có thể mang đến cho mình khó mà lường được tài phú, Trắc Nhĩ mạo dịch những thứ kia công ty, hẳn rất tình nguyện ký làm như vậy phẩm!

Tiểu thuyết võ hiệp, mặc dù cũng coi là tu hành tiểu thuyết, bất quá chính là thấp võ thế giới.

Đem tới diễn sinh ra tiểu thế giới, đối với (đúng) Thần Văn thế giới ảnh hưởng có hạn, Yêu Tộc sẽ không có cái gì chú ý.

Sở Nam hai mắt tỏa sáng, ý hẳn biết đến, muốn giải khai huyết vị, không nhất định nhất định phải mượn Trúc Cơ Linh Dịch các loại Linh Dịch.

Trong tiểu thuyết võ hiệp nội công, giống vậy có thể.

"Ta đây tiếp theo sách mới, chính là võ hiệp!"

Sở Nam chắc chắn, sau đó phải sáng tác đề tài.

Nói đến tiểu thuyết võ hiệp, Sở Nam trong đầu lập tức lóe lên ba vị đại sư, Kim, Cổ, Lương!

Ba vị này bên trong, cũng chỉ có vị kia Kim Dung đại sư tác phẩm thích hợp nhất.

Sở Nam nghĩ tới đây, đã không có gì có thể do dự.

Trực tiếp trên giấy viết xuống năm chữ « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » !

Quyển tiểu thuyết này, cũng là Sở Nam ở kiếp trước, thích nhất một quyển võ hiệp, trong này biểu đạt ra hiệp chi đại giả vì đó là dân, vừa vận phù hợp Thần Văn văn minh vận năm truyền thừa.

Càng cao thủ võ đạo, càng phải đảm đương nổi, thủ hộ Nhân Tộc cái này trọng trách.

Chắc chắn tiếp theo tác phẩm, Sở Nam liền bắt đầu nhắm mắt điều tức.

Sau hai giờ, Sở Nam mở mắt, một vòng tinh mang từ trong con ngươi xẹt qua.

Hắn trực tiếp điều động linh khí, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Nhảy vào sáng tác giao diện, bắt đầu dùng ý niệm sáng tác.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện »

Sở Nam phát hiện, đối với (đúng) Xạ Điều Anh Hùng Truyện sáng tác rất chậm.

Hắn dùng ước chừng sáu giờ, mới đem ba chục ngàn chữ giải quyết.

Sau đó viết lên mới bút danh, Bạch Y Thắng Tuyết!

Sở Nam từng ảo tưởng qua, một bộ Bạch Y, phóng ngựa giang hồ, hết sức tiêu dao.

Đem những này tất cả viết xong, đưa ra Thiên Đạo thần khảo hạch. Sở Nam thân thể và tinh thần đã đến cực hạn, lại cũng không nhịn được, trực tiếp nằm ở trên giường ngủ!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 41: Võ lực giá trị yếu bạo nỗ tu hành tiểu thuyết

Sở Nam ngủ cũng liền sau ba phút, ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng sách mới nhập kho cùng Tân Thư Bảng bên trong nhiều hơn một quyển « Xạ Điều Anh Hùng Truyện ».

Ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng, cũng có đủ loại bảng danh sách.

Ở Thần Văn thế giới, linh hồn cường độ hợp cách, vừa có thể đi qua Thiên Đạo khảo hạch, trở thành tác giả võ giả cực kỳ khan hiếm.

Phải biết, Nam Vực cao trung nhưng là tập hợp toàn bộ Nam Vực thiếu niên thiên tài, đến bây giờ mang theo Sở Nam, cao tam cũng chỉ có bốn người trở thành tác giả.

Ở nơi này số lượng không nhiều tác giả bên trong, phần lớn đều là lấy Thần Văn thế giới làm bối cảnh sinh hoạt loại tiểu thuyết.

Loại này tiểu thuyết dễ dàng nhất khảo hạch đi qua, cũng dễ dàng trở thành tinh phẩm.

Mặc dù không cách nào diễn hóa ra tiểu thế giới, nhưng lại có thể kiểm lấy đủ tác giả điểm tích lũy.

Mà tu hành tiểu thuyết, thật khó khảo hạch đi qua, coi như là một ít đã có mấy quyển tinh phẩm sách tác giả, muốn viết ra một quyển đi qua khảo hạch tu hành thư tịch, có lẽ phải ý tưởng hồi lâu. Ngay cả như vậy, những thứ này ở Thần Văn thế giới lớn lên tác giả, thường thường sẽ phải chịu Thần Văn thế giới tu hành hệ thống ảnh hưởng, sáng tác ra tu hành tiểu thuyết, sẽ mang theo rất nhiều Thần Văn thế giới màu sắc, vì vậy sẽ bị Thiên Đạo cự tuyệt, cho dù đi qua khảo hạch, cũng thường thường rất khó trở thành tinh phẩm.

Dưới bình thường tình huống, tu hành tiểu thuyết đi qua khảo hạch số lượng là ít nhất.

Mặc dù nhìn tổng quát toàn bộ Nam Vực, tác giả số lượng cũng không nhiều.

Nhưng là Thần Văn thế giới mệnh mông vô biên, ngàn tỉ Nhân Tộc, hội tụ ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong, tác giả dù sao cũng phải số lượng, cũng không tính là ít.

Mà còn Thiên Đạo tiểu thuyết võng giao diện thì lớn như vậy, rất nhiều thư tịch, căn bản không thấy được.

Cứ như vậy, kỳ hạn một tháng Tân Thư Bảng đơn, liền trở thành tiểu thuyết sách mới giai đoạn, trọng yếu nhất tuyên truyền đường tắt!

Đương nhiên cũng có một chút công ty ký hợp đồng tác giả, bọn họ dưới cờ tác giả ở mở sách mới lúc, sẽ thông qua công ty ở Thần Văn thế giới tuyên truyền.

Bất quá coi như là Trác Nhĩ mậu dịch có bao gồm toàn bộ Thần Văn văn minh cung ứng liên, khởi lên đến tuyên truyền tác dụng, cũng kém xa Thiên Đạo tiểu thuyết võng Tân Thư Bảng đơn trọng yếu.

Tân Thư Bảng đơn cũng chỉ có top 10, có thể ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng trang đầu biểu diễn.

Cái này Tân Thư Bảng đơn top 10, có thể nói là trọng yếu nhất tài nguyên tranh đoạt.

Mà còn càng bài danh phía trên, cạnh tranh càng phát ra kịch liệt.

Quyển này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » một lần qua khảo hạch, đã có người chú ý tới.

Đường Hải là một cái võ giả, hắn đang tu luyện sau khi, thích xem Thiên Đạo tiểu thuyết võng tiểu thuyết.

So sánh với khác (đừng) độc giả, hắn còn có một cái đặc thù yêu thích, chính là đổi mới sách bảng.

Hắn tự xưng là Tuệ Nhân Thức Thư!

Lại lần nữa sách bảng danh sách bên trong, đi tìm những thứ kia có thể trở thành tinh phẩm tác phẩm.

Đường Hải trực tiếp mở ra Tân Thư Bảng đơn, trước mặt những thứ này sách mới, hắn đều xem.

Đang lo lắng xem vậy một bản lúc, hắn đột nhiên thấy bên cạnh thoáng hiện lên một hàng chữ.

Tu hành tiểu thuyết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » nhập kho!

Hàng chữ này lóe lên một cái rồi biến mất, bất quá Đường Hải đối với (đúng) cái này cũng không xa lạ, mỗi có sách mới bị khảo hạch đi qua, sẽ xuất hiện một lần.

"Ồ, mới vừa rồi khảo hạch đi qua là một quyển tu hành tiểu thuyết tên thật kỳ quái "

Cô quái tên, hơn nữa tu hành tiểu thuyết cái này loại hình.

Để cho Đường Hải đối với (đúng) quyển này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » tới nhiều chút hứng thú, phải biết tu hành tiểu thuyết số lượng ít nhất, mà còn khó khăn nhất đi qua khảo hạch.

Gần trăm năm cũng chỉ có đoạn thời gian trước « Đấu Phá Thương Khung », chế kỷ lục trở thành tinh phẩm.

Đường Hải trực tiếp đi qua, tìm tới quyển này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » !

Trực tiếp mở ra cái này bản thư tịch.

"Nam Tống, Kim, Mông Cổ đây đều là tác giả làm ý tưởng quốc gia cái này văn bút có chút ý tứ, tức không dài dòng có vài phần bản lĩnh."

"Tiểu Đào vô chủ tự khai hoa, thuốc lá mịt mờ theo văn nhạ. Mấy chỗ bại viên vẩy cổ giếng, từ trước đến giờ từng cái là nhân gia. Cái này viết ra núi sông đồ nát, phẳng phát để cho Đường Hải thấy, Yêu Tộc xâm phạm lúc cảnh tượng."

Đường Hải có chút kích động, đây là một quyển sách hay!

Thật lâu không có xem qua tốt như vậy tu hành tiểu thuyết.

Mặc dù quyển kia lừa lớn đặc biệt hòa,

Trăm năm qua duy nhất một bản trở thành tinh phẩm tu hành tiểu thuyết, dẫn bạo toàn bộ Thần Văn văn minh « Đấu Phá Thương Khung » rất được hoan nghênh, kỷ thực Đường Hải cũng không quá vui vẻ.

Bởi vì hắn luôn cảm thấy, những thứ kia câu quá trắng.

Bất quá ở Thần Văn thế giới, không thiếu hụt nhất nhiệt huyết người, quyển kia tiểu thuyết được hoan nghênh cũng không kỳ quái.

Bây giờ thấy « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », Đường Hải phát hiện, lần này là hắn vừa thấy đã yêu, vị này gọi là Bạch Y Thăng Tuyết tác giả, văn tự vô cùng hình ảnh cảm giác.

Coi như là không có diễn hóa ra tiểu thế giới, trong đầu hắn liền hiện ra một bức tranh mặt.

Đây là lúc trước bất kỳ tiểu thuyết cũng không có cho hắn cảm giác.

"Không nghĩ tới, vậy mà xoát ra xuất sắc như vậy một quyển tu hành tiểu thuyết, nếu là như vậy tiếp tục viết, dùng không bao lâu, sách này tất thành tinh phẩm."

Đường Hải vừa muốn, vừa hướng nhìn xuống đến.

Bất quá, xem đến phần sau cảnh đánh nhau, Đường Hải trực tiếp liền ngốc ở.

Qua hồi lâu, hắn mới phục hồi tinh thần lại.

Lúc này cũng không đoái hoài tới tí mĩ thường thức, mau mau nhanh chóng xem.

Hơn mười phút công phu, hắn đem ba chục ngàn chữ tất cả cho nhìn xong.

Đường mặt biến sắc cổ quái, há hốc mồm, qua hồi lâu mới không nhin được la lên, bà mẹ nó cái này Nam Tống, Kim, Mông Cổ đều là cái gì a!"

"Trong này cái gì Vô Lâm Cao Thủ, thật là yếu bạo nỏ có hay không "

Đường Hải có chút sụp đồ.

Mặc dù quyển sách này rất đặc sắc, nhìn cũng rất có theo cảm giác.

Nhưng là cái này tiểu thuyết làm miêu tả thế giới, thật sự là yếu bạo nỏ.

Vô lực giá trị thấp đến thái quá.

Mà còn thế giới bố cục cũng nhỏ thái quá, Nam Tống, Kim, Mông Cổ chung vào một chỗ, cũng không bao nhiêu người.

"Thật tốt tiểu thuyết, kia Bạch Y Thăng Tuyết đầu óc có hăm hại đi, sẽ không đem thế giới này vô lực giá trị nâng cao sao bản đồ thế giới mở rộng sao "

"Cái này cái gì Nam Tống dường như căn bản không có linh khí, cũng chỉ có số rất ít người võ lâm chỉ có thể tu luyện nội công, thật là không thể nào hiểu được, thế giới như thế này làm sao có thể sẽ tồn tại."

Ở Thần Văn thế giới, khắp nơi tràn đầy linh khí.

Coi như là không tu luyện, chẳng qua là hô hấp cũng sẽ tự nhiên làm theo sẽ có linh khí dừng lại ở người trong kinh mạch, trợ giúp cường hóa thân thể.

Cho nên người bình thường thân thể tổ chất đều vô cùng cường đại.

Như vậy một đôi so, cái này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong thế giới căn bản không khả năng tồn tại.

Nữ nhân này chẳng qua là ôm trẻ sơ sinh chạy mấy bước, chạy bất động!

Còn có thân thể tổ chất yếu như vậy người

Nhất là xuất hiện kia một cái tên là tên quê Khúc Tam' cao thủ giang hồ ". Đường Hải tự tin người này như là xuất hiện ở trước chân, không ra ba chiêu, tuyệt đối đem tên quê Khúc Tam cho làm nằm xuống.

Người như vậy, một bên hai cái nhân vật chính bộ dáng người, lại còn đang kinh ngạc thốt lên cao thủ!

Thật là sáng mù mắt!

"Thế giới này thật đúng là cổ quái a."

Mặc dù nhỏ nói nhìn rất có ý tứ, bất quá Đường Hải vẫn là không nhận được muốn nhỏ nước bọt.

Đường Hải lại mở ra trang đầu, nhìn một chút giới thiệu tóm tắt, câu thứ nhất chính là, một cái thiếu linh khí thế giới!

"Giời ạ, quả nhiên là như vậy!"

Đường Hải che đầu, hắn căn bản không tin tưởng, sẽ có thế giới như thế này tồn tại.

"Đáng tiếc, tiểu thuyết vẫn là rất đặc sắc, chẳng qua là tác giả bố cục quá nhỏ, nếu không quyền tiểu thuyết này, có thể vượt qua lửa lớn đặc biệt hòa « Đấu Phá Thương Khung » ."

Đường Hải nhìn xong « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », thật sự là không có hứng thú tiếp tục xoát cái gì Tân Thư Bảng.

Hắn bị quyền sách này nói thuật một cái yếu bạo nổ thế giới, chọc cho vui.

Người tác giả này nào động, thật đúng là lớn a!

"Không được, ta muốn đi Thiên Đạo trong diễn đàn nhỏ nước bọt một phen."

Đường Hải cái này lúc sau đã có chút không nhanh không chậm, hắn phải đem quyền này kỳ lạ « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cho mọi người tiến cử lên.

Các người ai từng thấy, loại này vô lực giá trị yếu bạo nổ tu hành tiểu thuyết!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Thiên Đạo diễn đàn thảo luận

Đường Hải trực tiếp tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, sau đó cất vào tiểu thuyết bản khối.

Bắt đầu mở topic nhỏ nước bọt, hẳn ở tiểu thuyết bản khối id kêu Hải Khoát Thiên Không!

"Các người có thể tưởng tượng một cái linh khí cơ hồ không có thể giới là hình dáng gì, như thế nào tu hành, trăm năm lão thụ trùng khắp huyết đề cử « Xạ Điều Anh Hùng Truyện »!"

Vừa mới đổi mới sách bảng, tình cờ thấy một quyển sách mới « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », quyển tiểu thuyết này phi thường đặc sắc. Bất quá so với nó nội dung đặc sắc hơn là thiết lập, một cái thiếu linh khí thể giới, thật là yếu bạo nổ có hay không, không sai ở chỗ này có thể thấy một cái yếu bạo nổ thể giới, mọi người giãy giụa, sinh tồn, như thế nào bắt đầu con đường tu hành!

Đường Hải id, Hải Khoát Thiên Không bởi vì thường thường ở nơi này diễn đàn hồi bên trong đề cử sách mới, phát biểu đối với (đúng) một ít sách mới cái nhìn.

Cho nên cũng coi là có chút nổi tiếng.

Hắn cái này bài post phát ra ngoài sau, liền có không ít người hướng về phía hắn cái này id trực tiếp tiến vào bài post.

"Thiếu linh khí, làm sao còn tu hành "

"Ta chỉ có thể nói tác giả nào động quá lớn, ý tưởng này cũng có thể thoát ra. Một thể giới nếu là không có linh khí, ta cảm thấy đến toàn bộ còn sống đồ vật, đều phải chết sạch đi!"

"Không có linh khí, còn có thể tu hành tác giả chỉ còn lại chế loạn tạo, loại này tiểu thuyết cũng có thể đi qua Thiên Đạo khảo hạch "

"Cái này thiết lập có chút ý tứ, đa tạ Hải Khoát Thiên Không đây sách. Ta cảm thấy đến hai chúng ta khẩu vị không sai biệt lắm, người lúc trước đề cử sách, ta đều thích vô cùng, ta đi nhìn một chút quyển này tu hành tiểu nói thể nào, mong đợi tác giả nào động."

"Cái này nào động là có chút ý tứ, chi tiết, loại này nào động Tiểu Thuyết Thể Giới chỗ sơ hở quá lớn, hoàn toàn không hợp lý, Tiểu Thuyết Thể Giới không một chút nào nghiêm cẩn. Coi như là đem tới thật có cơ hội trở thành tinh phẩm, trong đó đồ vật bị hồi đoái đi ra, sợ rằng cũng không hề có tác dụng."

Hải Khoát Thiên Không thấy rất nhiều người cũng không có xem quyển sách này liền nói quyển sách này nói vậy, liền lại trả lời, "Mặc dù quyển sách này thiết lập định thể giới chỗ sơ hở rất nhiều, nhưng là quyển tiểu thuyết này vẫn rất có ý tứ, thích tu hành tiểu thuyết, có thể đi xem một chút. Ta cảm thấy, quyển này tác phẩm vẫn rất có hy vọng trở thành tinh phẩm tiểu thuyết."

Hơn mười phút sau, có không ít người đều nhìn xong « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trở lại!

Trong lúc nhất thời bài post bầu không khí càng sung sướng.

"Ha ha, chết cười ta, nhìn xong. Người bên trong thật là yếu bạo nổ, ta thật tốt muốn tiến vào Xạ Điều thể giới, ở bên trong ta tuyệt đối là Đệ Nhất Cao Thủ."

"Quyển sách này theo ta nguyên lai nghĩ (muốn) hoàn toàn khác nhau, rất có ý tứ. Khiến ta kinh ngạc nhất là vị này Bạch Y Thăng Tuyết tác giả văn bút, lưu loát, không dài dòng, mà còn phi thường có văn tài, là ta gặp qua cực kỳ có tính cách một cái tác giả, so gần đây bạo nổ Đại Thánh còn có tính cách!"

"Chẳng qua là thể giới quá yếu gà diêm, nơi này vô lực giá trị không phản đối tác giả cũng coi là tự bào chữa, bất quá thể giới như thế này là không có khả năng tồn tại, chỗ sơ hở quá lớn."

"Cạc cạc, ta vừa nghĩ tới, những người đó đối với (đúng) một người khác yếu đến bạo nổ người lớn tiếng la lên, oa, cao thủ, siêu cấp cao thủ, ta liền cười phun!"

"Ta rất xem Bạch Y Thăng Tuyết đem tới có thể trở thành tinh phẩm tác giả, mặc dù quyển này tác phẩm quá trêu chọc bất kể như thế nào, quyển sách này rất đặc sắc, ta đuổi theo định."

Rất nhiều độc giả, đều nhận định quyển sách này thiết lập chỗ sơ hở quá nhiều.

Bất quá tiểu thuyết rất đặc sắc.

Ở nơi này nhiều chút Thần Văn thể giới trong mắt người, trong thiên địa không có linh khí, căn bản là không thể nào chuyện phát sinh!

Bọn họ căn bản là không có cách tưởng tượng, ở một thể giới khác, có một người gọi là Trái Đất địa phương, nơi đó đang đứng ở thời đại mạt pháp, cũng là khoa học kỹ thuật thời đại.

Mặc dù thân thể con người chất rất yếu, nhưng là lại có thể mượn khoa học kỹ thuật, đạt được lực lượng cường đại.

Sở Nam nghĩ ngợi mấy giờ, rốt cuộc mơ mơ màng màng mở mắt ra.

Bên cạnh một viên dạ minh châu, chính tủa ra hào quang màu nhũ bạch, đem cả phòng chiếu sáng, bên ngoài đen thui một mảnh, ngày đã hoàn toàn đen xuống. Sở Nam chỉ cảm thấy chân hơi choáng, tựa hồ có vật nặng đè.

Ngọc đầu hướng chân nhìn lại,

Chỉ thấy, Tiểu Yêu đầu chính đè chân mình ngủ.

"Tiểu Yêu!"

"Tiểu Yêu!"

"Ngươi thế nào ngủ ở cái này a" Sở Nam đem Tiểu Yêu đánh thức.

Tiểu Yêu còn có mờ mịt, khắp nơi nhìn một cái, tựa hồ trong lúc nhất thời cũng không suy nghĩ ra chuyện gì xảy ra, qua thật lâu mới thanh tỉnh.

"Ngươi tỉnh lại, ngươi cảm giác thế nào" Tiểu Yêu đứng lên.

"Ta không sao!" Sở Nam hỏi, "Ngươi tại sao không trở về đi ngủ "

"Cũng không phải ngươi, cũng không biết ngươi thế nào làm, vẫn luôn không gọi tỉnh. Tiểu thư sợ ngươi xảy ra chuyện, để cho ta ở nơi này nhìn ngươi." Tiểu Yêu oán giận nói, nếu không phải Sở Nam nằng hiện tại nên ở trên giường ngủ đây.

"Ta không sao, khổ cực ngươi Tiểu Yêu, về ngủ."

Sở Nam tự nhiên biết, ngủ chết như vậy, là bởi vì ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng sáng tác giao diện thời gian quá dài, tinh thần lực và linh hồn tiêu hao quá độ.

Tiểu Yêu lắc lư đầu, "Tiểu thư nói ngươi tỉnh, để cho ta đi gọi nàng đây."

"Không cần, hay là chờ quấy rầy Đường Tử Quân nghỉ ngơi." Sở Nam da mặt dày như vậy, hiện tại cũng có chút ngượng ngùng.

Lúc này, bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

Tiểu Yêu thấp giọng nói, "Hắn là tiểu thư, nàng ngủ ở cách vách."

Tiểu Yêu chỉ chỉ bên phải, ý là tiểu thư ngủ ở bên này, ngươi tỉnh nàng hẳn là nghe được.

"Tới." Tiểu Yêu đem cửa kéo ra, người vừa tới quả nhiên là Đường Tử Quân.

Đường Tử Quân tấm kia lạnh như băng trên mặt, xuất hiện vẻ lo âu.

Sở Nam chính là Đại Thánh, nhân loại tương lai thần cấp tác giả, thật sự Thiên Kiêu!

Làm Nhân Tộc, nàng nhất định phải bảo vệ tốt Sở Nam!

Không thể để cho hắn xảy ra chuyện!

"Sở Nam ngươi cảm giác thế nào, bằng không ta đây lại đi kêu bác sĩ "

Sở Nam luôn cảm thấy là lạ, Đường Tử Quân cái này trong ánh mắt, luôn là mang theo ý muốn bảo hộ.

Chẳng lẽ nàng cảm thấy, ta cực kỳ cái bấp!

Sở Nam có chút trứng đau, "Cái kia ta không sao, hôm nay ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong ngây ngô thời gian hơi dài, có chút mệt mỏi, cho nên liền ngủ mất, không cần lo lắng."

Đường Tử Quân giờ mới hiểu được, nguyên lai là sáng tác tiểu thuyết, tiêu hao tinh lực quá lớn.

"Vậy ngươi nghỉ ngơi cho khỏe."

"Tiểu Yêu đi."

Đường Tử Quân mang theo Tiểu Yêu rời đi.

Chờ đến Đường Tử Quân sau khi rời đi, Sở Nam liền tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, hắn muốn nhìn một chút đăng lên « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thế nào.

Sở Nam vừa đi vào, liền bắn ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » khảo hạch đi qua cửa sổ.

Bắt quá bắt đầu từ nơi này, cũng chưa có đến tiếp sau này.

Rất rõ ràng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cũng không có giống như Đầu Phá, khảo hạch đi qua liền diễn hóa ra tiểu thế giới, trở thành tình phẩm thư tịch.

Loại này vô hiệp, cuối cùng là Tiểu chúng.

Vô lực giá trị so Thần Văn thế giới thấp hơn quá nhiều, sợ rằng rất nhiều người đều không thể nào tiếp thu được loại này thiết lập!

Mà còn Sở Nam cũng đã sớm dự liệu được, tiểu thuyết vô hiệp bố cục tiểu, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bối cảnh lại là những năm cuối Nam Tống, Kim, Mông Cổ quật khởi, đối với người Hoa mà nói, tự nhiên có thể lý giải, cái này trong tiểu thuyết lịch sử nặng nề cảm giác, nhưng là đối với Thần Văn thế giới độc giả cùng Thiên Đạo mà nói, vậy thì thiếu loại này lịch sử truyền thừa cùng đưa vào cảm giác.

Đối với bọn họ mà nói, cái này chỉ chẳng qua là chính mình xây dựng ra một thế giới.

Chỉ là một cái, cũng không tệ lắm cố sự!

Cứ như vậy, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thành tựu, cũng liền còn lâu mới có thể đạt tới trên địa cầu có thể đạt tới thành tựu.

Sở Nam ngược lại cũng không sót ruột, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » là Kim Dung đại sư tác phẩm đỉnh cao.

Quyển tiểu thuyết này hậu kỳ đặc sắc trình độ, là bình thường tiểu thuyết căn bản so không.

Trở thành tình phẩm tiểu thuyết, chẳng qua là vấn đề thời gian.

Sở Nam trực tiếp tiến vào « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » tiểu thuyết giao diện.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: 1 cái địa phương nhỏ

Đi kiểm tra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » số liệu!

Chỉ thấy, Xạ Điều Anh Hùng Truyện điểm kích: 1945 6

Truy đọc: 1568 9.

Phiếu đề cử: 654 7.

Bình luận: 1243.

Lúc này mới chỉ chẳng qua là đăng lên mấy giờ, hơn nữa còn không có trải qua bất kỳ bảng danh sách, cũng đã có nhiều như vậy truy nhiều cùng bình luận.

Quả nhiên không hổ là Kim đại sư tác phẩm đỉnh cao, ở cái thế giới này vẫn rất có thị trường.

Cái này cùng Đầu Phá không giống nhau, Đầu Phá lúc ấy vừa mới đi qua khảo hạch liền diễn hóa ra tiểu thế giới, ngàn tỉ sinh linh đồng thời làm chứng trên bầu trời suy diễn!

Trên thế giới không có so với kia khủng bố đến đâu quảng cáo, trong nháy mắt là hơn ra ngàn tỉ độc giả.

Mà bản Xạ Điều, ở không có bất kỳ tuyên truyền dưới tác dụng, ngăn ngừa mấy giờ có thể có hơn mười ngàn tên gọi độc giả, tuyệt đối được gọi là chất lượng hơi tệ!

Kinh khủng nhất vẫn là độc giả chuyển hóa tỉ lệ, có 1945 6 độc giả điểm kích qua quyển sách này, có 1568 9 thiết trí truy đọc, như vậy thì có thể trước tiên thấy đôi mắt nhắc nhở.

"Số liệu này hẳn vẫn tính là không tệ chứ những thứ kia bỏ đọc độc giả, đều là không thể nào tiếp thu được thế giới võ hiệp cái này thiết lập, quá yếu!"

Sở Nam đứng là vẫn còn không có mở sách mới kinh nghiệm, hẳn nơi nào biết, loại này độc giả chuyển hóa tỉ lệ, nào chỉ là cũng không tệ lắm, đã có thể nói là kinh khủng.

Sở Nam mở ra bình luận.

"Cho tới nay đã tới ta xem qua nhất đầu bí sách, chúc mừng Bạch Y Thắng Tuyết, người thành công đem ta chọc cười."

"Ta chính ăn đồ ăn, nhìn một chút, trực tiếp liền phun, có thể hay không không muốn yếu như vậy."

"Ở nơi này quyển sách rất có chiều sâu, Bạch Y thật là giống như là đang vẽ tranh một dạng, từng bức họa xuất hiện ở đầu óc ta. Núi sông đồ nát, trăm họ sống lang thang, mắt nhìn vành mắt đều đỏ bất quá vì cái gì ta lại cảm thấy có chút khôi hài đây bởi vì bọn họ quá yếu."

"Ta chỉ muốn biết tác giả đầu óc có phải hay không theo chúng ta không giống nhau, cái này nào động là thể nào nghĩ ra được, quá lớn đi!"

"Đáng tiếc, kỳ thực quyển sách này nếu như đem hệ thống sức mạnh nâng cao, hẳn càng nghiêm cẩn. Mặc dù trước mặt viết rất có ý tứ, bất quá hậu kỳ coi như là trở thành tình phẩm, quyển sách này cũng phí."

"Không việc gì, chính là xem cái mới mẻ."

"Sách này tất hỏa, phong làm tinh phẩm chẳng qua là vấn đề thời gian."

"Quyển sách này tại Thiên Đạo diễn đàn tiểu thuyết bản khối xoát bình, đi vào xem một chút, quả nhiên kỳ lạ, tác giả thật là trâu, thật không biết người nghĩ như thế nào."

"Sách này hậu kỳ viết như thế nào, sẽ bùng nổ mặc đi. Yếu như vậy, liền linh khí cũng không có, làm sao còn tu hành "

Đương nhiên cũng không phải tất cả mọi người đều cho là không tệ, cũng không thiếu người đang mắng.

"Tác giả đầu óc có hăm hại, chỉ số thông minh thấp như vậy nào động cũng có thể nghĩ ra được, quyển sách này trừ có thể Bác người vui một chút, còn có cái gì dùng "

"Xem ta liền ha ha, quá yếu, không nhìn nổi, không sai biệt cho lắm!"

Sở Nam xem một ít bình luận sau, cũng là vui.

Thần Văn thế giới người, lại đem quyển sách này xem thành một quyển nào mở ra tương đối lớn sung sướng hưởng thụ tịch.

Cũng đúng, ở Thần Văn văn minh nhân đến xem. Không tồn tại linh khí, căn bản là không có khả năng.

Bất quá theo Sở Nam, quyển sách này thế giới tuyệt đối nếu so với bất kỳ Tiểu Thuyết Thế Giới hệ thống đều phải nghiêm cẩn, bởi vì ở một thế giới khác, thật tồn tại qua Nam Tống, Kim, Mông Cổ, tối đa cũng chính là tăng thêm võ hiệp nguyên tố.

Lúc này, bên ngoài lại truyền tới tiếng gõ cửa, sau đó là Tiểu Yêu thanh âm, "Này, người ngủ không có "

"Không có đâu, người tại sao lại tới a" Sở Nam có chút kỳ quái.

Tiểu Yêu nhỏ quệt mồm, trong tay bụng thức ăn, "Người nghĩ rằng ta nghĩ đến a, cũng không phải tiểu thư để cho ta cho người đưa ăn, chết no người!"

"Đa tạ Tiểu Yêu cô nương, ta còn thực sự đói."

Sở Nam ngược sẽ không để ý, kỳ thực Tiểu Yêu mặc dù một mực than phiền, bất quá người hay là rất không tồi, vẫn luôn ở chiếu cố mình.

Sở Nam vẫn là rất cảm ơn nha đầu này, duy nhất không địa phương tốt chính là,

Tính cách thật sự là có chút điêu ngoa.

Mới mười bốn mười lăm tuổi liền cái bộ dáng này, lớn lên vậy còn đến!

Tiểu Yêu lúc này mới phát tay một cái, "Được rồi, được rồi, ta ngủ đi, người đói chính mình ăn, trời sáng ta tới nữa."

Sở Nam ăn xong đồ vật, đã có chắc bụng cảm giác!

Lúc này mới hài lòng nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Bất quá Sở Nam đã liên ngủ ngon nhiều ngày, lại làm thế nào cũng không ngủ được đến.

Ở cộng thêm thân thể còn có chút suy yếu, muốn sáng tác sợ rằng phải chờ tới ngày mai.

Sở Nam chỉ có thể tiến vào Thiên Đạo diễn đàn đi lung tung.

"Đúng, ngày đó thêm Thiên Đạo tác giả bộ lạc, đám người kia lại trò chuyện cái gì "

Sở Nam nghĩ đến, đi qua Phong Từ làm thêm Thiên Đạo tác giả bộ lạc.

Ở trong đó tác giả, đều thật trêu chọc.

Sở Nam chuyển đổi thành Đại Thánh người tác giả này tài khoản tiến hành đăng nhập.

Sau đó tiến vào tác giả bộ lạc.

Sở Nam mới vừa gia nhập, liền phát hiện có người ở nói chuyện phiếm.

Những người này lại còn ở tán gẫu.

Thổ Đậu: "Nghe nói gần đây Phong Từ chạy đến Nam Vực rèn luyện, làm sao chạy đến kia chim không ia phân địa phương nhỏ "

Tiểu Miêu Mễ: "Nam Vực ở đâu "

Thần Đại Đế: "Rất lệch rất lệch một cái địa phương nhỏ."

Sở Nam xem rất không nói gì, ta cảm thấy đến Nam Vực vẫn còn lớn, có nhỏ như vậy sao

Cái này Tiểu Miêu Mễ thậm chí vẫn không biết, bất quá Phong Từ tới Nam Vực không có

Phong Từ: "Ta gần đây cần Từ Lăng Thảo, chỉ có Nam Vực bên này mới có, còn không có tìm được."

Tiểu Miêu Mễ: "Từ Lăng Thảo, vài chục năm chưa từng nghe qua, người muốn đồ chơi kia hỏi đòi cái gì "

Phong Từ: "Bảo mật!"

"Cất, làm thật giống như người khác đều muốn biết rõ một dạng." Tiểu Miêu Mễ rất khinh bỉ nói.

Từ Lăng Thảo

Sở Nam chưa nghe nói qua, cái này Phong Từ nếu ở Nam Vực, có phải hay không liên lạc hẳn thoáng cái

"Tính!"

Sở Nam suy nghĩ một chút, coi như là biết rõ người này ở Nam Vực cũng không khả năng đi gặp hắn, thân phận của mình vô luận như thế nào cũng không thể bại lộ!

Ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng, tác giả muốn hỏi đòi Tiểu Thuyết Thế Giới đồ vật, một ít tương đối trân quý vật phẩm, không hề chỉ là muốn điểm tích lũy, có còn muốn cầu xin được liệu trân quý hoặc là khan hiếm khoáng thạch các loại!

Giống như Đầu Phá bên trong Trúc Cơ Linh Dịch, chỉ cần Trúc Cơ Linh Dịch.

Mà nếu là muốn Tụ Khí Tán, ở cần điểm tích lũy đồng thời, còn cần một loại kêu ngài song Thảo Dược cỏ cùng một chỗ hỏi đòi.

Bất quá ngài song cỏ cũng không tính đặc biệt khan hiếm được liệu, ở đó nhiều chút công ty mật dịch bên trong, có thể mua được.

Chẳng qua là giá cả không rẻ, Sở Nam tạm thời cũng không cần, cũng chưa có quán qua.

Sở Nam lại lặn xuống nước một hồi, rốt cuộc có chút mệt rồi, sau đó liền ngủ mất.

Ngày thứ hai, trời sáng choang Sở Nam tỉnh hồn lại.

Hắn tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, Xạ Điều số liệu lại có tăng thêm, so với hôm qua càng hòa bạo.

Mà còn Tân Thư Bảng đơn hạng cũng ở đây lên cao, bất quá khoảng cách trước 10 còn có trăm lẻ tám ngàn dặm.

"Không biết, qua mấy ngày có không có hi vọng tiến vào trước 10 "

Sở Nam rất muốn ở Đầu Phá bên trong tự đẩy một phen, để cho quyển sách này có thể rất nhanh trở nên hòa.

Không đủ hần suy nghĩ một chút vẫn là tính, bởi vì Xạ Điều số chữ là đang ở là quá ít, hiện tại tự đẩy, dễ dàng đưa tới hoài nghi.

Hay là chờ số chữ lâu dài lại tự đẩy đi.

Sở Nam ngược lại cũng không cưỡng cầu, hần biết rõ thật sự thật nhỏ nói, sẽ không bị mai một, mùi rượu không sợ ngổ nhỏ lại sâu!

Mấy ngày kế tiếp, Sở Nam chính là tu luyện điều tức, sau đó tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng dùng ý niệm sáng tác.

Mà xạ điều số liệu, cũng càng ngày càng tốt rồi cuộc ở ngày thứ bảy, tiến vào thứ mười, xuất hiện ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng trang đầu!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Bạo nổ hỏa mở đầu

Một tháng Tân Thư Bảng, là sách mới trọng yếu nhất tuyên truyền đường tắt.

Top 10 tranh đoạt, dĩ thường kịch liệt.

Tên thứ mười một cùng tên thứ mười, nhìn như chỉ kém một cái hạng, nhưng là lại có khác biệt trời vực.

Tên thứ mười sẽ xuất hiện ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng trang đầu, mà tên thứ mười một, nhưng không cách nào ở trang đầu biểu diễn, chỉ có thể ở phó trang!

Thiên Đạo tiểu thuyết vòng mỗi ngày, cũng sẽ ngàn tỉ đợt người lưu lượng, coi như là chỉ có một phần vạn đi chú ý Tân Thư Bảng, kia mỗi bản sách lấy được chú ý, số lượng cũng phi thường lớn. Mà phó trang lưu lượng chỉ có trang đầu 1% thậm chí là 0,1%.

Có thể tưởng tượng, cái này cạnh tranh trình độ kịch liệt.

Sở Nam tiến vào trước 10, tự nhiên muốn đem nguyên là thứ mười cho đập phải người thứ mười một.

Ở Thần Văn thế giới, trong một phòng.

Một người trung niên, biểu tình buồn bực, giống như là bị người giang một dạng!

"Tại sao lại bị vượt qua, có làm hay không, vừa mới rõ ràng vẫn còn ở tên thứ mười a."

Trung niên nhân này, chính là xếp hạng thứ mười một vị kia, nguyên lai tên thứ mười.

Vốn là hần xem đến phần sau quyển kia Xạ Điều đã sắp muốn đuổi tới lúc, đã liên tục đổi mới 5 chương.

Muốn đi qua loại phương thức này tới ổn định vị trí, nhưng là không nghĩ tới là.

Căn bản không có trứng dùng, quyển kia tên cổ quái « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » giống như là mở auto một dạng đem hần tiểu thuyết cho vượt qua.

Thiên Đạo tiểu thuyết vòng do thiên đạo cầm giữ, tự nhiên là không có khả năng lấy cái gì thủ đoạn đặc biệt, tới xoát hạng.

Sau đó hần lại liên tục đổi mới ba chương, muốn phản siêu đối thủ, kết quả không chỉ không có vượt qua, ngược lại chênh lệch càng ngày càng lớn.

"Ta còn cũng không tin, sách này cứ như vậy tốt "

Người trung niên nơi nào còn có tâm tư tiếp tục đăng chương mới, hần trực tiếp mở ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện ».

Hắn ngược lại muốn nhìn một chút, quyển sách này kết quả tốt ở chỗ nào.

Vừa mở ra Xạ Điều, hắn liền thấy quyển sách này số liệu.

Điểm kích: 1901 245, truy đọc: 1264 785!

Người trung niên sẽ phải bị quỳ.

Mới hơn một trăm chín mươi vạn điểm đánh, lại có hơn một trăm hai mươi vạn truy đọc.

Cái này chắc chắn không có ở đây dọa người

Người trung niên hai mắt đột nhiên tròn to, vì vậy điểm kích cùng truy độ thật sự là quá kinh khủng.

Phải biết Thiên Đạo tiểu thuyết võng điểm kích, cũng sẽ không tái diễn tính toán, chẳng qua là tính toán lại có bao nhiêu người xem qua quyển sách này.

Điểm này đánh cùng truy đọc đạt tới loại trình độ này, tuyệt đối là hiện tượng cấp tác phẩm.

Điểm kích cùng truy đọc gần như vậy, loại tình huống này, bình thường chỉ có một chút đại thần vừa vặn mở sách thời điểm, mới có, nhưng là cũng không khả năng tiếp tục giữ vững.

Cái này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » không phải là vị kia đại thần mở bí danh, ở chỗ này dọa người đi

Người trung niên ở trong bình sách khu quét quét, chỉ thấy là đang ở thảo luận quyển sách này nào động.

Căn bản không có người ta nói là vị nào đại thần.

Như vậy nói cách khác, quyển sách này người thật hấp dẫn

Người trung niên đã không kềm chế được, trực tiếp mở ra quyển này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đọc lên tới.

Vừa vặn học xong đoạn thứ nhất, trung niên liền hấp dẫn lấy.

Cái này vô cùng hình ảnh cảm giác miêu tả, thật sự là quá trâu.

Coi như không nhìn cổ sự, hướng về phía loại này văn bút, cũng hẳn nhìn tiếp.

Người trung niên tiếp tục hướng xuống đọc, khi thấy thế giới này lực lượng thiết lập lúc, hắn rút cuộc minh bạch trong bình sách khu, vì sao nói sao sao nhiều người như vậy đang thảo luận, quyển sách này nào động.

Kháo người ở đây đã vậy còn quá yếu.

Loại này thiết lập, không có chút ý nghĩa nào.

Sau một tiếng, người trung niên đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đã có đôi mới tất cả cho học xong.

Nếu như nói vừa mới bắt đầu, đối với (đúng) quyển sách này đem mình tiểu thuyết đá xuống Tân Thư Bảng trước 10, hẳn còn có chút oán niệm.

Bất quá bây giờ, lại đã không có bất kỳ oán niệm.

Tuyệt thế hảo thư!

Đây là một quyển thật sự sách hay, cho hắn rất nhiều tiếp tục đọc dự vọng.

Bất kể là văn bút vẫn là nội dung cốt truyện, cũng đẹp quá đáng.

Duy nhất tiếc nuối chính là, quyển sách này lực lượng thiết lập, quá thấp, nào mở ra quá lớn!

Linh khí tràn ngập tại thế giới bất kỳ một xó xỉnh nào, làm sao có thể sẽ có không có linh khí thế giới tồn tại

Loại này nào động, sẽ hạn chế quyển sách này hạn mức tối đa.

Bất quá quyển này Xạ Điều, liền cổ sự tính mà nói, là một quyển hiếm có sách hay!

Người trung niên chuyển đổi quay đầu trang, đang muốn lui ra ngoài.

Đột nhiên, hắn lại phát hiện không đúng địa phương.

"Không phải đâu, quyển này Xạ Điều đã xếp hạng Tân Thư Bảng thứ chín "

"Có làm hay không, không phải mới vừa vẫn còn ở thứ mười sao "

Người trung niên trực tiếp sững sốt, hẳn nhớ rõ ràng thứ chín cùng thứ mười trong lúc đó chênh lệch còn rất lớn.

Chẳng qua là hơn một tiếng, quyển này Xạ Điều, liền từ thứ mười lên tới thứ chín, điều này sao có thể.

Người trung niên mau mau lại mở ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyển này tác phẩm giao diện, hẳn lập tức hóa đá.

Điểm kích: 30 1247 7. Truy đọc: 2014 447

Điểm kích tăng thêm một trăm lẻ mấy chục ngàn, truy đọc tăng thêm hơn 70 vạn!

Người đọc giả này bảo tồn tỉ lệ, ngược lại càng ngày càng cao.

"Xem khuynh hướng này, quyển sách này thật muốn hòa, hơn nữa còn là lửa lớn, đừng nói Tân Thư Bảng thứ chín, thứ mười, sợ rằng phải không hai ngày, là có thể chạy đến thứ nhất đi! Quyển sách này vô cùng có thể trở thành tinh phẩm "

Đi ngang qua bảy tám ngày ẩn núp, tiến vào Tân Thư Bảng trước 10 sau.

Thiên Đạo tiểu thuyết võng trang đầu to lớn lưu lượng, để cho quyển này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » số liệu bắt đầu thật sự bạo tạc tính chất tăng thêm!

"Không được, ta muốn đi phát một bài post, để cho mọi người biết rõ thoáng cái, ta phát hiện một quyển mạng tôi có thể trở thành tinh phẩm tu hành tiểu thuyết."

Người trung niên phục hồi tinh thần lại, cũng không nhịn được nữa, trực tiếp chạy đến tiểu thuyết diễn đàn, đi mở topic đi.

Sở Nam lúc này cũng không có bên trên Thiên Đạo tiểu thuyết võng, tự nhiên cũng không biết.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đã tiến vào Tân Thư Bảng trước 10.

Hắn đang cùng Tiểu Yêu xuống cờ carô.

Võ giả thân thể sửa chữa phục hồi năng lực mạnh vô cùng, ngày thứ ba lúc, Sở Nam cũng đã có thể xuống giường đi loạn.

Bây giờ là ngày thứ bảy, hẳn đã có thể chạy chậm

Xương sườn cũng không đau, hẳn là khép lại không sai biệt lắm.

Nhiều nhất nửa tháng, thân thể là có thể hoàn toàn khôi phục.

Sở Nam ngược lại cũng không sốt ruột rời đi Thành Chủ phủ!

Ra khỏi thành chủ phủ, tất nhiên sẽ có một đồng phiến toái.

Đừng nói trước kia chưa bắt Yêu Tộc Công Chúa, liền kia Liễu Mộc, lần trước bị chính mình cho hãm hại, khẳng định chính nển giận ở trường học chờ mình trở về đây.

Sở Nam cũng không ngốc, Thành Chủ phủ như vậy an toàn, mặt dày mày dạn cũng phải ngây ngốc.

Thế nào cũng phải chờ đến thân thể hoàn toàn khôi phục trở về nữa, đến lúc đó cũng liền không cần lo lắng có người tìm phiến toái.

Những ngày gần đây, trừ ngời tĩnh tọa tu hành, chính là tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng sáng tác.

Ở Thành Chủ phủ kìm nén thật buồn chán, Sở Nam để cho Tiểu Yêu giúp đỡ chế tác bàn cờ còn có quân cờ.

Vốn là dạy Tiểu Yêu học chơi cờ vây, kết quả Tiểu Yêu thật sự là không có kiên nhẫn.

Bất đắc dĩ, sẽ dạy nàng chơi đùa cờ carô.

Cờ carô quy củ đơn giản, Tiểu Yêu học được sau, cả ngày chơi đùa phi thường cao hứng.

"Ngươi thua." Sở Nam xuống phía dưới nhấn một cái, năm cái Bạch Tử nổi liền thành một đường.

"Ta nơi nào thua."

Rào, Tiểu Yêu đem bàn cờ tất cả cho đánh loạn, giải thích, "Rõ ràng là người thua mới đúng, không tin chúng ta lần nữa chơi đùa."

"Được, lần nữa chơi đùa." Sở Nam tỏ ý Tiểu Yêu mau mau hạ tử, hấn đối với (đúng) Tiểu Yêu loại này hồi cờ hành vi vô lại, đã có miễn dịch năng lực.

Với một cái mười bốn mười lăm tuổi tiểu cô nương tức giận, Sở Nam còn không có nhỏ nhen như vậy.

"Sở Nam nhìn khôi phục không tệ a." Lúc này phía sau truyền tới sắc sở thanh âm, coi như là không quay đầu, Sở Nam cũng biết, chính mình vị kia Ninh lão sư tới.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Nói thật không có ai tin

Sở Nam con cờ đặt ở bỏ xuống, nghiêng đầu.

Hôm nay Ninh Túy Linh đổi thành một thân ngày quần dài màu lam, bên hông dùng màu đỏ mảnh nhỏ theo nhẹ nhàng một bó, hiển hiện ra tính tế eo, hai tay đặt ở bên hông, vậy mà mơ hồ có vẻ hơi thanh thuần, hơn nữa tám kia quyến rũ cực kỳ mặt đẹp, quyến rũ hòa thanh thuần đồng thời ở trên người nàng thể hiện ra.

Ninh Túy Linh có chút về phía trước lộ ra thân, đến gần Sở Nam ngồi ở chỗ đó đánh cờ Sở Nam, mang theo mỉa hoặc nụ cười.

Để cho Sở Nam có một loại nhào tới, đem người này cho đẩy ngã xung động.

Bất quá Sở Nam cũng chỉ là suy nghĩ một chút, hấn cũng không muốn cùng trường học một vị lão sư một dạng, thử một chút Ninh lão sư đoạn tử tuyệt tôn cước.

"Ninh lão sư làm sao người tới."

Sở Nam cười đứng lên, giang hai cánh tay, cho Ninh Túy Linh tới một cái to lớn ôm.

Như vậy trắng trơn chiếm tiện nghi, Sở Nam nhưng là rất giỏi.

Ninh Túy Linh hơi sững sờ, nàng hoàn toàn không nghĩ tới, Sở Nam hôm nay sẽ nhiệt tình như vậy.

Sở Nam gửi được, một vòng nhân nhật thơm dịu, đập vào mặt.

"Ta không thể tới" một lát sau, nụ cười liền đầy tràn Ninh Túy Linh cả khuôn mặt, cười nhánh hoa run rẩy, xem người tâm thần sáng khoái.

Sở Nam mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, giữ trấn định, "Lão sư nói cười, đương nhiên có thể."

Một bên Tiểu Yêu, nhìn một chút Ninh Túy Linh vóc người, lại nhìn một chút chính mình, sau đó hừ nhẹ một tiếng, không biết nghĩ cái gì.

"Ninh lão sư cái kia Yêu Tộc Công Chúa sự tình, thế nào "

Mấy ngày nay Ninh Túy Linh vẫn luôn chưa có tới, Sở Nam cũng hỏi qua Đường Từ Quân, bất quá cô nàng kia lạnh như băng đối với (đúng) cái gì đều quan tâm, căn bản không biết rõ.

"Ta hiện ngày qua, chính là vì chuyện này." Ninh Túy Linh cũng không khách khí, mình ngồi ở mới vừa rồi Sở Nam chỗ ngồi đưa bên trên, "Mấy ngày nay ta không có tới, vẫn luôn ở trường học bài tra, bất quá rất đáng tiếc, toàn bộ ở trường nữ sinh đều bài tra xong, thân thể, lai lịch, còn có thân phận cũng không có phát hiện có vấn đề người."

"Như vậy." Sở Nam đi thẳng qua đi, ngồi ở Ninh lão sư đối diện.

Ninh Túy Linh có chút kỳ quái, nàng nhìn thấy Sở Nam biểu tình vậy mà không có một tia kinh ngạc, "Thế nào, ngươi sẽ không cảm thấy bất ngờ sao "

Sở Nam cười, "Cái này có gì hảo ý bên ngoài, ta đã sớm nghĩ đến. Nếu là dễ dàng như vậy tra được, mới là lạ. Đây chính là Yêu Tộc Công Chúa, nếu không phải có thể an bài một cái không sơ hở tý nào thân phận, ngươi cảm thấy có thể sẽ tới sao như vậy bài tra là khẳng định xếp hàng không tra được."

"Ngươi lại có thể nghĩ tới chỗ này, thật là làm cho ta ngoài ý muốn." Ninh Túy Linh có chút kinh ngạc.

Sở Nam nhìn thẳng Ninh Túy Linh, tức giận nói, "Ta nói Ninh lão sư, ngươi không nên đem ta nghĩ chỉ số thông minh thấp như vậy có được hay không. Ta vừa không có bị ném hũ đầu óc, kia Yêu Tộc Công Chúa thân phận gì, chẳng lẽ ần núp đi vào để cho chúng ta bắt mà còn Nhân Tộc nhiều như vậy, rất nhiều người mang Nhân Tộc huyết mạch Yêu Tộc, căn bản cùng chúng ta không có cái gì khác biệt, muốn ần núp đi vào, lẫn lộn cái thật sự Nhân Tộc thân phận không một chút nào khó khăn, nói không chừng đều có ở trường học chúng ta làm lão sư."

"Ngươi nói có đạo lý, lão sư thân phận có cần phải cũng bài tra một lần." Ninh Túy Linh tựa hồ cũng mới nghĩ đến loại khả năng này.

"Lão sư ta chỉ là tùy tiện nói một chút, cái này cũng không cần phải. Các ngươi liền một học sinh, đều không tra được, kia Yêu Tộc nếu là có thể ngồi vào lão sư vị trí, kia ần núp ít nhất cũng có vài chục năm, chỉ cần chính hãn không lộ ra sơ hở đến, cái gì cũng không tra được."

Sở Nam để cho Ninh lão sư, không nên uống phí khí lực, căn bản không dùng.

Hiện tại, trường học cái này liền tiếp bài tra hành vi.

Kia Yêu Tộc Công Chúa, khẳng định đã biết, tin tức đã bị nói ra, rất nhiều người đều biết.

Nếu bí mật đã bị tiết lộ đi ra ngoài, cũng không có động thủ giết chính mình ý nghĩa.

Sở Nam hiện tại cũng không cần lo lắng, lại bị Yêu Tộc tập kích.

Ninh Túy Linh như có điều suy nghĩ, "Ừ, ngươi nói có đạo lý, vậy thì không tra. Tính không trò chuyện cái này, một chút ý nghĩa cũng không có, nói điểm thú vị."

"Ta đây mấy ngày,

Cả ngày giấu ở Thành Chủ phủ, có thể có cái gì thú vị sự tình" Sở Nam buông tay một cái, biểu thị chính mình cả ngày rảnh rỗi trứng đau, thú vị sự tình, không đều tại bên ngoài sao

"Trước đây không lâu, Thiên Đạo trong diễn đàn đã xoát bình, mọi người cũng đang thảo luận một quyền thiết lập rất mới mẻ tiểu thuyết, rất có ý tứ." Ninh Túy Linh nói tới chỗ này, liền không nhịn được cười, tựa hồ nghĩ đến thú vị nội dung cốt truyện.

"Cái gì tiểu thuyết, như vậy hảo ngoạn" Sở Nam gằn đây bận việc có thể, muốn cang hai quyển sách, dùng ý niệm sáng tác, cũng đã đem tinh thần lực tiêu hao không sai biệt lắm, nơi nào còn có tinh thần đi xoát diễn đàn, chớ nói chi là đi xem Thiên Đạo tiểu thuyết võng tiểu thuyết.

Một bên Tiểu Yêu, lúc này con mắt đã híp lại thành một đường tia, "Ninh lão sư ngươi nói là « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » có đúng hay không "

"Người bên trong đều tốt yếu a, Tiểu Yêu đi vào, cũng đều là cao thủ tuyệt thế." Tiểu Yêu nói tới chỗ này cười khanh khách, "Quyển sách kia thật có ý tứ, ta rất thích Quách Tĩnh kia kẻ ngu! Có thể để cho ta khi dễ."

"Đúng, chính là « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bất quá Quách Tĩnh quá ngốc, ta cũng không thích, ta vẫn tương đối thích" Ninh lão sư chần chờ hồi lâu, "Cũng không có để cho ta càng thích, nhắc tới ta càng tò mò hơn tác giả Bạch Y Thăng Tuyết, ở trong quyển sách này giang hồ hiệp khách, tiêu dao tự tại, ta nghĩ vị kia Bạch Y Thăng Tuyết khẳng định cũng là một vị có tài tình công tử, thích mặc màu trắng áo dài, sạch sẽ, đẹp trai, thực lực cao cường."

Tiểu Yêu lại lắc đầu, "Ta có thể không cho là như vậy, kia Bạch Y Thăng Tuyết tuyệt đối là đầu óc có vấn đề, bằng không tại sao có thể có như vậy nào động, viết ra nhỏ như vậy nói đến."

Hai người bắt đầu ngươi một lời, ta một lời thảo luận.

"Được, đều đừng làm loạn kêu." Sở Nam mau mau đưa tay kêu ngừng, làm nửa ngày, hai người thảo luận là Xạ Điều quyền tiểu thuyết này.

"Làm gì" Tiểu Yêu dữ dằn nhìn Sở Nam, nàng đang cùng Ninh lão sư thảo luận cao hứng đây, bị Sở Nam cắt đứt.

Ninh Túy Linh cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về Sở Nam.

"Cái kia, các ngươi không phải là muốn biết, Bạch Y Thăng Tuyết là dạng gì sao có thể hỏi ta."

"Ngươi biết Bạch Y Thăng Tuyết" Ninh Túy Linh có chút kinh ngạc.

"Ngươi không phải là lừa dối người đi." Tiểu Yêu cũng là hoài nghi nói.

"Có cần không, Bạch Y Thăng Tuyết liền cùng Ninh lão sư nói tới không sai biệt lắm, khiêm tốn, anh tuấn, tiêu sái, sạch sẽ, đẹp trai, có tài hoa, còn như

thực lực bận rộn, coi như không tệ, sau này sẽ mạnh hơn, trọng yếu nhất là, hắn còn độc thân."

Ninh Túy Linh con mắt thoáng cái phát sáng, "Hắn gọi cái tên, là người kia "

Ngay cả Tiểu Yêu cũng kinh ngạc không thôi, "Còn có tốt như vậy người đâu "

"Đương nhiên là có, xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt. Hai vị, các ngươi không có nhìn lầm, chính là ta." Sở Nam nhỏ sống lưng thẳng tắp, chuẩn bị tiếp nhận chiêm ngưỡng ánh mắt.

"Khinh bỉ người!"

Hai nàng lúc này, không hện mà cùng phát ra khinh bỉ thanh âm.

"Ta nói đều là thật, không có lừa các ngươi, ta chính là Bạch Y Thắng Tuyệt." Sở Nam cãi.

Nhưng là, Ninh lão sư cùng Tiểu Yêu căn bản không tin.

Cuối cùng đều trực tiếp chạy đến một bên, thảo luận đi.

Sở Nam ngửa mặt nhìn lên bầu trời, có chút nhàn nhạt ưu thương!

Nói thật, vậy mà không có ai tin tưởng.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: EQ quá thấp

Rất nhanh, Sở Nam liền nghĩ đến mới vừa rồi Ninh lão sư mà nói, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bây giờ đang ở Thiên Đạo diễn đàn rất nhiều người thảo luận

"Muốn không đi nhìn một chút "

Sở Nam điều động linh khí, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Hắn mở ra trước Xạ Điều quyền tiểu thuyết này giao diện.

Vừa mở ra, Sở Nam còn tưởng rằng vào sai tiểu thuyết.

"Không phải đâu!"

Sở Nam lại xác nhận một chút tiểu thuyết tên, không sai chính là Xạ Điều!

Số liệu này, với mấy giờ trước so sánh, tăng thêm gần gấp đôi.

Mấy canh giờ này gia tăng truy đọc số người so bảy vị trí đầu ngày còn nhiều hơn, ngay cả Sở Nam đều có chút chắc lưỡi hít hà.

Đem giao diện chuyển đổi đến Thiên Đạo tiểu thuyết võng trang đầu.

"Người thứ tám! Nguyên lai đã tiến vào Tân Thư Bảng trước 10, xuất hiện ở trang đầu, không trách số liệu tăng thêm nhanh như vậy."

Sở Nam rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết võng, tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, tìm tới tiểu thuyết bản khối.

Quả nhiên thấy, rất nhiều cùng thần điêu liên quan bài post.

Có một cái nóng bỏng nhất, trả lời đếm nhiều nhất.

[Thiên Đạo tiểu thuyết vòng phát hiện một quyền thần cấp não động tu hành tiểu thuyết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » !]

"Ta cũng vậy tác giả, gần đây mở sách mới, đừng nói tên, miễn cho bị người khác nói là nhân cơ hội cho ta chính mình sách làm quảng cáo. Vốn là ta là xếp hạng Tân Thư Bảng người thứ mười, mọi người đều biết Tân Thư Bảng chỉ có trước 10 sẽ ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng trang đầu biểu diễn. Cho nên ta sẽ phi thường quan tâm người thứ mười một số liệu, vốn là người thứ mười một tiểu thuyết số liệu cùng ta chênh lệch rất lớn. Nhưng là sáng sớm hôm nay, ta đột nhiên phát hiện, một quyển tên cổ quái tiểu thuyết, chạy đến người thứ mười một, mà là số liệu tăng thêm phi thường kinh khủng, có muốn vượt qua ta xu hướng, vì vậy ta liền mau mau thêm chương, muốn ổn định ta vị trí, ta liền tiếp càng 5 chương, kết quả vẫn bị quyển sách này vượt qua."

"Nói tới chỗ này, có lẽ sẽ có người cho là ta là đang ở cho « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » làm quảng cáo, tiếp theo ta liền dùng số liệu mà nói chuyện. Đây là ta vừa mới ghi chép, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » số liệu cho mọi người xem xem, đối với (đúng) ở ta mở topic lúc, quyển sách này đã lên tới vị thứ chín."

"Đây là Xạ Điều Anh Hùng Truyện vừa mới vượt qua ta lúc số liệu, điểm kích: 1901 245, truy đọc: 1264 785! Số liệu này khủng bố đến mức nào, không cần ta nói đi. Đây là nửa giờ sau số liệu, điểm kích: 30 1247 7. Truy đọc: 2014 447!"

"Xạ Điều bước lên Tân Thư Bảng trước 10, chỉ dùng nửa giờ, điểm kích tăng thêm một triệu bên cạnh (trái phải), truy đọc tăng thêm bảy chùng mười vạn. Điểm này đánh cùng truy đọc, so với ban đầu còn cao!"

Chỉ thấy, ở nơi này bài post phía dưới có rất nhiều trả lời.

[số liệu này, thật giả, nỗ mạnh đi. Ta sẽ không gặp qua kinh khủng như vậy sách mới số liệu, người tác giả này còn là một người mới]

[ta đi nhìn một chút, quyển sách này thật đẹp mắt như vậy]

[« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyển sách này không ngoài ý, ta mấy ngày trước liền chú ý, rất có ý tứ một quyển sách, não động rất lớn, trọng yếu nhất là, Bạch Y Thăng Tuyết viết rất có ý tứ, kia lưu loát văn bút, là ta gặp qua xuất sắc nhất.]

[tác giả tự bào chữa, viết rất không tồi, ta cũng sớm đã tiến hành truy đọc.]

[vẫn là tu hành tiểu thuyết chẳng lẽ gần đây tu hành tiểu thuyết muốn bùng nổ, đoạn thời gian trước mới ra một cái Đấu Phá, vừa vặn xuống Tân Thư Bảng thứ nhất không bao lâu, hiện tại lại toát ra một quyển]

[ta làm sao nhìn, các ngươi đều giống như một đám ký thác a]

[« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thủy quân, một quyển sách mới mà thôi, liền mở topic đồ bản, tuyệt đối là có dụng ý khác.]

[rác rưởi Bạch Y Thăng Tuyết, tìm nhiều như vậy bí danh, đến cho chính mình tiểu thuyết xoát sốt, đánh chết ta cũng sẽ không xem.]

[ha ha, ta chính là « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thủy quân, thế nào]

[thủy quân + 1.]

[chỉ có mấy chục ngàn chữ, vậy mà đồ bản, không thành vấn đề mới có quý.]

Sở Nam thấy cái này tiểu thuyết trong diễn đàn, có nhân lực thật, có con tin nghi, cũng có người tuyệt đối nhất định có vấn đề.

Sở Nam đối với (đúng) loại này này so,

Cũng không cảm thấy kỳ quái.

Hắn biết rõ, đây là một quyển sách muốn giật lên tới điểm báo trước.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quả nhiên mị lực không giống tầm thường, coi như là hệ thống sức mạnh bị rất nhiều Thần Văn thế giới người cho là có chút yếu quá đáng, lại như cũ có thể hút phần vô số.

Đây chính là quyển sách này mị lực, còn như người khác nghi vấn chỗ sơ hở quá nhiều.

Sở Nam đối với vấn đề này, cười bỏ qua!

"Sở Nam ngươi không sao chứ" bên cạnh truyền tới thanh âm lạnh như băng.

Sở Nam phục hồi tinh thần lại, lại thấy Đường Tử Quân không biết lúc nào đã trở lại.

Đường Tử Quân kia lạnh lùng trong con ngươi, xuất hiện chút lo lắng.

Nàng trở lại một cái, liền thấy Sở Nam ở đó cười ngây ngô.

Liên nàng đứng ở hần bên cạnh, cũng không có chú ý tới, "Đầu óc nguoi sẽ không phải là xảy ra vấn đề "

"Mới vừa rồi ta vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng." Sở Nam giải thích.

Đường Từ Quân lúc này mới gật đầu, "Như vậy cũng tốt, nguoi cũng không thể ngốc, nguoi ngốc ta có thể làm sao bây giờ."

Sở Nam có chút làm rung động, Đường Từ Quân mặc dù cả ngày lạnh như băng, nhưng là nói chuyện vẫn là rất ấm lòng.

"Coi như là đầu óc phải ra vấn đề, nguoi cũng phải nhất định phải đem tiểu thuyết viết xong ra lại." Đường Từ Quân trịnh trọng kỳ sự khuyên bảo.

Sở Nam: "

"Đường Từ Quân ta phát hiện nguoi EQ thật sự là quá thấp, ta cảm thấy đến có cần phải hảo hảo dạy nguoi một chút." Sở Nam tức giận nói, cái này nha nửa câu sau nhất định chính là thần bổ đao, để cho Sở Nam trước mặt hảo cảm, thoáng cái đương nhiên vô tồn.

"Có không, ta nói đều là ta nghĩ nói." Đường Từ Quân lạnh lùng nói.

Sở Nam sụp đổ, nếu không phải nhìn nguoi đã cứu ta phân thượng, đã sớm một cái tát đi lên, cho nguoi biết rõ bông hoa vì cái gì hồng như vậy!

Ở hai ngày kế tiếp thời gian, theo ra ánh sáng độ càng ngày càng cao.

Thiên Đạo trong diễn đàn, liên quan tới Xạ Điều bài post thảo luận, cũng càng ngày càng nhiều.

Mà xạ điều số liệu, cũng với cười tên lừa một dạng, không ngừng hướng lên nhảy lên.

Rất nhiều Tân Thư Bảng tác giả, vì có thể đủ giữ hạng, cố gắng đổi mới, muốn đem Xạ Điều đè xuống.

Bất quá không như mong muốn, ở ngày thứ hai chạng vạng tối, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đã tới Tân Thư Bảng hạng nhì.

Lừa lớn thế, không thể ngăn trở.

Trong lúc nhất thời chú ý tập trung ở Xạ Điều quyền tiểu thuyết này bên trên, tất cả mọi người muốn nhìn một chút, nó là không phải là vẫn có thể theo trước mặt một dạng, cường thế nghiền ép lên đỉnh thứ nhất.

Tân Thư Bảng đơn thứ nhất không chỉ là lưu lượng, vẫn là một loại vinh dự gia trì.

Lúc này xếp ở vị trí thứ nhất, là bút danh kêu Lư Phong tác giả.

Đây là một vị chuẩn tinh phẩm tác giả, hần đã viết ra hai quyển tinh phẩm tiểu thuyết.

Trong đó một quyển là tu hành loại, bất quá hần tiểu thuyết tất cả đều là hoàn bản sau mới trở thành tinh phẩm, cũng không có như cùng Đẩu Phá như vậy ánh chiếu toàn bộ Thần Văn thế giới.

Hần lần này mở sách mới, cũng không phải tu hành tiểu thuyết, mà là một quyển Thần Văn thế giới sinh hoạt loại tiểu thuyết tên là « cùng nhau cao ca » !

Loại này tiểu thuyết được hoan nghênh nhất, hần muốn dựa vào quyển tiểu thuyết này thật sự xác định tinh phẩm tác giả vị trí.

Cho nên, hần lựa chọn một cái rất tốt thời gian bán tia sách.

Tại hần phát sách chi sơ, « Đẩu Phá Thương Khung » chính đại hóa đặc biệt hóa, ỏn chiếm Tân Thư Bảng đứng đầu bảng, căn bản không có thể ngăn cản.

Toàn bộ vốn chuẩn bị phát sách tinh phẩm tác giả thậm chí là đại thần tác giả, đều rối rít chậm lại phát sách thời gian.

Mà Lư Phong lại ý thức được đây là một cái tuyệt cao thời cơ, Tân Thư Bảng chỉ có một tháng, hiện tại mở sách đều là bình thường tác giả, chỉ chờ tới lúc Đẩu Phá xuống bảng, đó cũng không có người có thể cùng hần cạnh tranh.

Sự tình đúng như hần đoán, chờ đến Đẩu Phá một tháng sách mới kỳ kết thúc, hần tiểu thuyết vững vàng chiếm cứ đứng đầu bảng.

Tân Thư Bảng đầu to lớn lưu lượng, để cho hần sách mới so trước hai quyển càng hòa bạo, chỉ cần như vậy tiếp tục giữ vững, hoàn bản trước trở thành tinh phẩm, hy vọng rất lớn.

Hoàn bản trước trở thành tinh phẩm, vậy hần liền thật có thể đi tác giả công hội, đạt được thật sự tinh phẩm tác giả chứng nhận!

Có thể sự tình cũng không có giống như hần tưởng tượng phương hướng phát triển.

Vừa mới chiếm cứ đứng đầu bảng mới mấy ngày, dĩ nhiên cũng làm đột nhiên toát ra một quyển « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » .

Từ tiến vào Tân Thư Bảng trước 10 sau, liền cùng nhau bão táp, chỉ dùng hai ngày thời gian, sẽ đến vị thứ hai đưa.

"Bạch Y Thăng Tuyết một người mới tác giả, dựa vào một cái chỗ sơ hở lớn như vậy nào động, liền muốn giẫm đạp ta lên đỉnh, thật là buồn cười. Ta muốn cho người nhìn một chút, một cái đã có hai quyển tinh phẩm sách tác giả năng lượng."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Tân Thư Bảng chỉ tranh

Lưu Phong trở thành tác giả, cũng đã là hơn mười năm, sáng tác ra hai quyển tinh phẩm tác phẩm.

Mặc dù vẫn chỉ là chuẩn tinh phẩm tác giả, nhưng là mười mấy năm qua, hắn làm quen rất nhiều tác giả bằng hữu, có đã là tinh phẩm tác giả, thậm chí có người chạm tới thần cấp tác giả ngưỡng cửa.

Ở nơi này ổn định Tân Thư Bảng đứng đầu bảng thời kỳ mấu chốt, là thời điểm nên tìm bằng hữu giúp đỡ.

Lưu Phong đi qua Thiên Đạo tiểu thuyết võng tư tin và bạn liên lạc.

[Mông ca ta sách mới « Nhất Lộ Cao Ca », gần đây thành tích rất tốt, xếp hạng Tân Thư Bảng đứng đầu bảng, hiện tại có một cái tân tác giả muốn phản siêu ta, hy vọng người có thể giúp ta chương đây thoát cái, giúp ta giúp một tay, ngày khác bắt được tinh phẩm tác giả danh xưng, lại người tới ăn mừng.]

Mông Trùng: [không thành vấn đề, ta vừa vặn muốn đổi mới, cái này cho người chương đây.]

[Trần huynh ta sách mới « Nhất Lộ Cao Ca », gần đây thành tích rất tốt, xếp hạng Tân Thư Bảng đứng đầu bảng, hiện tại có một cái tân tác giả muốn phản siêu ta, hy vọng người có thể giúp ta chương đây thoát cái, giúp ta giúp một tay, ngày khác bắt được tinh phẩm tác giả danh xưng, lại người tới ăn mừng.]

[Tiểu Lăng]

Dùng hơn ba giờ thời gian, Lưu Phong liên tiếp, phát ra ngoài rất nhiều tư tin.

Phát xong những thứ này, Lưu Phong liền chuyển đổi vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng trang đầu.

Chỉ thấy, lúc này quyển kia « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » số liệu, đã lập tức phải phản siêu hắn tiểu thuyết.

Lưu Phong căng thẳng trong lòng.

Không ngừng xoát tân Tân Thư Bảng đơn giao diện.

Số liệu hay là ở không ngừng đến gần, lại bắt đầu bị phản siêu.

Bảng hữu của mình chương đây, hiệu quả còn không có hiển hiện ra!

Cần thời gian.

Lưu Phong các loại (chờ) không.

Trực tiếp mở ra tiểu thuyết, đem mình tồn cáo (giữ lại bản thảo) trực tiếp đổi mới, hơn nữa mở một cái đơn chương.

"Các anh em, ta Lưu Phong trở thành tác giả hơn mười năm, chuẩn tinh phẩm tác giả. Mười mấy năm qua ta chú tâm ý tưởng, sáng tác ra hai quyển tinh phẩm tiểu thuyết, mấy ngày nay chúng ta vẫn là Tân Thư Bảng đơn đứng đầu bảng, hiện tại có người mưu toan giẫm đạp ta thành danh. Người nào đó vừa mới trở thành Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả không có mấy ngày, cho là có thể không chế lời điện còn lợi dụng thủy quân đem Thiên Đạo diễn đàn làm

chương khí mù mịt, đủ loại đồ bản, mê muội mọi người tầm mắt, cái này một loạt hành động, đúng là vô liêm sỉ không gì bằng. Quần chúng con mắt là sáng như tuyết, không có một người bất kỳ nổi tiếng tác giả, chỉ bằng vào một cái sáng tạo, sẽ như vậy hóa "

"Ta Luru Phong mười mấy năm qua tích lũy vô số độc giả, mà cái kia người mới tác giả đây, ta xem nhiều nhất cũng chỉ có 800 cái độc giả, vì cái gì hắn có thể đủ tranh đoạt Tân Thư Bảng số một, lời khó nghe ta không muốn nói, bất quá loại này đồn thổi lên hành vi ta vì đó trợ trên. Muốn viết tu hành tiểu thuyết, người liền cẩn thận viết, nhưng là người viết là cái gì, loại này vô lực giá trị thấp hơn nhiều chúng ta Thần Văn thế giới tu hành tiểu thuyết, đối với (đúng) chúng ta nhân tộc có tác dụng gì loại này tiểu thuyết, còn sẽ có người chú ý cực kỳ buồn cười! Mưu toan đi qua đường tắt trở thành nổi danh tác giả, loại hành vi này ta sẽ không đáp ứng, toàn bộ tác giả sẽ không đáp ứng, các độc giả cũng sẽ không đáp ứng. Yêu thích ta tiểu thuyết độc giả, đem phiếu đề cử bỏ cho ta, cũng điểm truy đọc."

Luru Phong làm xong những thứ này, trực tiếp chắc chắn ban bố.

Hắn con bài độc nhất bên trong, mặc dù không nói tới một chữ Bạch Y Thắng Tuyết cùng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », nhưng chỉ cần nhìn một cái Tân Thư Bảng chỉ riêng có thể minh bạch, xa lạ người mới tác giả, cũng không nhiều, mà có thể cùng hắn tranh đoạt Tân Thư Bảng đứng đầu bảng người mới thư tịch, cũng chỉ có một quyển Xạ Điều.

Hơn nữa gần đây tiểu thuyết diễn đàn ra ánh sáng tỉ lệ cao nhất tiểu thuyết, đó cũng không có bất kỳ nghi vấn nào.

Làm một chuẩn tinh phẩm tác giả, trở thành tác giả mười năm, có không ít độc giả, đều đọc qua Luru Phong tiểu thuyết.

Hắn đơn này tám một phút, ngay lập tức liền rất nhiều chưa có xem qua Xạ Điều người, lập tức liền có ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo quan điểm.

Hơn nữa cũng trong lúc đó, rất nhiều cùng Luru Phong quan hệ không tệ tác giả, giấy tính tiền tám đề cử Luru Phong sách mới, cũng sẽ để cho độc giả lầm tưởng, những tác giả này đều là ủng hộ Luru Phong, đối với (đúng) cái kia kêu Bạch Y Thắng Tuyết người mới tác giả phủ đầy chế.

Trong lúc nhất thời, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bình luận sách cùng tiểu thuyết trong diễn đàn, hoàn toàn bùng nổ.

Nhất là những thứ kia vốn là hoài nghi là tiểu thuyết diễn đàn những thứ kia bài post có vấn đề gia hỏa, càng là thật giống như bắt được chứng cứ.

[ta liền nói hôm nay quyển kia « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » một mực xuất hiện tuyệt đối có vấn đề, may ta không có nhìn. Quả nhiên các người những thứ này đều là Bạch Y Thắng Tuyết đến nhờ, chuẩn tinh phẩm tác giả Luru Phong đã phát đơn chương ra ánh sáng, còn có cái gì có thể nói, một đám đồng cặn bã.]

[làm loại chuyện này, còn biết xấu hổ hay không, các người đám này Bạch Y Thắng Tuyết thủy quân]

[hảo đoạn đoạn lưu lớn nhỏ nói làm sao chạy đến vị thứ hai, nguyên lai là có chuyện như vậy. Rác rưởi Bạch Y Thắng Tuyết cả đời tôi, cái gì đó Xạ Điều ta cả đời cũng sẽ không xem.]

[ta ngược lại thật ra cảm thấy Xạ Điều rất đẹp, không nghĩ tới tác giả nhân phẩm kém như vậy tính, ta còn là không nhìn.]

Đương nhiên một ít nguyên lai mở topic đề cử Xạ Điều người, cũng giận.

Bọn họ rõ ràng là thấy Xạ Điều cũng không tệ lắm mới đề cử, hiện tại lại bị người trở thành Bạch Y Thắng Tuyết ký thác, còn rất nhiều người mở topic mắng.

Luru Phong phát xong sau đó, chỉ có mấy phút, lại thấy chính mình tiểu thuyết số liệu bắt đầu phong trưởng.

Rất nhanh thì phản siêu trở thành số một, hơn nữa bắt đầu kéo ra cùng quyển kia « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » chênh lệch.

Sở Nam tự nhiên không biết, lúc này ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng làm chuyện phát sinh.

Hắn đang cùng Đường Tử Quân xuống cờ carô.

Tiểu Yêu thua liền cho Sở Nam hai ngày, thật sự là thua bị không.

Liền đem Đường Tử Quân cho tìm đến.

Ở Nam Vực trừ cả ngày tu luyện, vốn là không có bao nhiêu hoạt động giải trí.

Đường Tử Quân học được xuống cờ carô sau, cũng ngay lập tức liền si mê.

Nàng cũng không phải là Tiểu Yêu kia đầu óc không thể nào linh quang ngu ngốc.

Đường Tử Quân vốn chính là thiên chi kiêu tử, chẳng qua là EQ thấp điểm.

Cái này cờ carô nàng liền xuống mấy cục sau, liền hoàn toàn mò thấy trong đó bí quyết.

Đã có thể cùng Sở Nam xuống ngang sức ngang tài, rất nhiều lúc đều là một cái bàn cờ hạ mãn, còn không có phân ra kết quả.

Hai người chơi đùa cờ carô, một mực chơi đùa đến trời tối mới dừng lại.

Sở Nam ăn cơm, lại ngủ đi.

Ngày thứ hai, Sở Nam sau khi tỉnh lại, ăn điểm tâm, liền tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, chuẩn bị tiến hành đổi mới.

Rất nhanh Sở Nam liền phát hiện không đúng, Xạ Điều trong bình sách khu một mảnh tiếng mắng.

Đủ loại nhục mạ, thật là khó coi.

"Đây là chuyện gì xảy ra "

Sở Nam nhìn xuống dưới, thấy rất nhiều nhắc tới một cái tên là Luru Phong tác giả.

"Luru Phong đây là người nào "

Sở Nam nghi hoặc mở ra Thiên Đạo tiểu thuyết võng trang đầu, mở ra Tân Thư Bảng đứng đầu bảng quyền sách kia.

Sở Nam tìm đơn chương, xuống phía dưới xem

Nguyên bản mang theo nghi hoặc biểu tình, từ từ biến thành ôn hòa, cuối cùng có chút lạnh mạc.

"Hay, hay cực kì."

"Nói ta Sở Nam chỉ có 800 cái fan."

"Nói ta độc giả đều là thủy quân "

"Ta với ngươi không thù không oán, cứ như vậy bôi đen ta, chuyện này làm sao có thể nhẫn."

Ngươi đã muốn gây sự tình, ta đây liền tiếp lấy.

Nghĩ tới đây Luru Phong nói mình chỉ có 800 cái độc giả.

Sở Nam lại cũng không có chút gì do dự, giống vậy mở ra đơn chương, tựa đề phải đó

[cho ta mượn 800 áo bào trắng, san bằng giang sơn!]

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: 1 sóng 3 gậy

Ngươi sáng tác mười năm, là chuẩn tinh phẩm tác giả!

Ta là người mới tác giả!

Cho nên ngươi chiếm cứ Tân Thư Bảng đứng đầu bảng, chính là theo lý thường hần.

Ta là một người mới tác giả, có cơ hội trở thành đứng đầu bảng, chính là mưu toan giẫm đạp ngươi thành danh!

Hai người bản tinh phẩm tiểu thuyết, fan trải rộng Thần Văn thế giới.

Liền có thể nói ta tiểu thuyết chân thực độc giả, tới đa chỉ có 800

Độc giả thấy tiểu thuyết đặc sắc, không nhận được tại Thiên Đạo trong diễn đàn tuyên truyền.

Cũng bởi vì tuyên truyền là « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » chính là ta tới thủy quân

Người đã lợi hại như vậy, kia hỏi như thế nào phán đoán

Thiên Đạo tiểu thuyết vòng chẳng lẽ không đúng Thiên Đạo hạ xuống, mà là người làm sáng tạo ra.

Không có chuyện gì thật căn cứ, tự mình đoán bừa, như thế hành vi mới là vô sỉ chi vu.

Vô số chữ rửa cùng chê ta độc giả, làm sao có thể nhẫn.

Nếu nói ta giẫm đạp người thành danh, nếu như không đạp lên một cước chẳng phải là thẹn với người phán đoán!

800 áo bào trắng triệu tập, vào ta tiểu thuyết bộ lạc.

Kiếm đã xuất vô, sao không uống máu.

800 áo bào trắng, cần gì phải tiếc đánh một trận!

Cho ta mượn 800 áo bào trắng, có thể san bằng giang sơn.

Sở Nam viết xong cái này đơn chương, trực tiếp gửi đi.

Kiếm đã xuất vô, sao không uống máu.

800 áo bào trắng, cần gì phải tiếc đánh một trận!

Cho ta mượn 800 áo bào trắng, có thể san bằng giang sơn.

Những lời này, năm đó tranh đoạt bảng vé tháng lúc, bị Phong Hòa dùng đến, kéo xuống ngựa vô số đại thần.

Hiện tại Sở Nam đơn Chương thứ 1 ra, những thứ kia đang xem tiểu thuyết độc giả, liền nhiệt huyết sôi trào.

Thần Văn thế giới vô giả vốn là hảo chiến, đừng nói Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trên này so.

Coi như là trong hiện thật, đủ loại luận bàn, chiến đấu tất cả đều là thường có chuyện.

Nhất là những thứ kia nguyên lai phát qua cùng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » liên quan bài post người, càng là thật sự biến thành Sở Nam fan.

"Ha ha, Bạch Y Thắng Tuyệt nói quá tốt, từ nay về sau ta chính là 800 áo bào trắng một thành viên. Nếu nói chúng ta là thủy quân, vậy thì nước cho bọn hấn xem, ta đây liền vào 800 áo bào trắng."

"Vốn là chẳng qua là người đi đường, xem cái này một cái con bài độc nhất, không nói đường chuyển phần."

"Cái kia Lưu Phong ý vào lão bài tác giả, khi dễ người mới tác giả, ta đã sớm không ưa, 800 áo bào trắng, cần gì phải tiếc đánh một trận!"

"Mặc dù ta không muốn tham dự các người này so, bất quá người cái này đơn chương xem ta nhiệt huyết sôi trào, ta đề cử tất cả bỏ cho người."

Sở Nam tiểu thuyết bộ lạc, càng là trong vòng thời gian ngắn, liền tụ tập vô số độc giả.

Ở Sở Nam đơn chương, phát ra không bao lâu sau.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » vốn là tăng thêm có chút kinh khủng số liệu, càng là bắt đầu nổ mạnh thức tăng thêm.

Mà Lưu Phong trong bình sách khu, càng là bắt đầu bùng nổ.

"800 áo bào trắng số 1 thủy quân đi ngang qua, chiêm ngưỡng thoáng cái chuẩn tinh phẩm tác giả, thuận tiện đây « Xạ Điều Anh Hùng Truyện »"

"800 áo bào trắng số 2 thủy quân đi ngang qua, mọi người nhanh đi chú ý thoáng cái « Xạ Điều Anh Hùng Truyện »."

"800 áo bào trắng số 3 thủy quân đi ngang qua, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đẹp mắt đến nỗi mạnh."

"800 áo bào trắng tám trăm lẻ một hào thủy quân đi ngang qua, ồ không phải là chỉ có 800 sao, khục khục, tiểu thuyết đặc sắc « Xạ Điều Anh Hùng Truyện »!"

Cái này 800 áo bào trắng thủy quân, cũng không mắng chữ người, chẳng qua là ở trình độ trong khu post bài viết, thuận tiện tuyên truyền thoáng cái « Xạ

Điều Anh Hùng Truyện » .

Toàn bộ Lưu Phong chỗ bình luận truyện, thật là thành « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quảng cáo căn cứ.

Thình thoảng có mấy cái Lưu Phong fan mở topic, cũng ngay lập tức liền bị chìm ngập ở quảng cáo trong đại quân.

Lưu Phong thấy như vậy một màn, đều khí muốn học máu.

Hắn bìa một cái lại sẽ xuất hiện một cái, căn bản phong không xong.

Nếu không phải chiếu cố đến tác giả hình tượng, hắn hận không được trực tiếp giấy tính tiền chương mắng.

Không chỉ là Lưu Phong chỗ bình luận truyện, còn có những thứ kia đẩy qua Lưu Phong tiểu thuyết tác giả.

Trong lúc nhất thời cũng bị 800 áo bào trắng chiếm lĩnh.

Loại này quảng bá tuyên truyền,

Tự nhiên sẽ hấp dẫn rất nhiều người, đi xem một chút « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » kết quả là dạng gì tiểu thuyết.

Đặc sắc thư tịch, luôn là có thể lưu lại độc giả.

Trong lúc nhất thời rất nhiều bởi vì thấy những thứ này xoát bình nhấn lại, mà bị hấp dẫn tới độc giả, xem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » sau, cũng gia nhập 800 áo bào trắng bên trong.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » số liệu, cùng « Nhất Lộ Cao Ca » bắt đầu tiến một bước gần hơn.

Đến xế chiều, đã muốn phản siêu.

"Các anh em, cần các người." Lưu Phong bắt đầu đi, mở lại con bài độc nhất, nhưng là cũng không có trứng dùng, hắn trở mắt nhìn « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » phản siêu « Nhất Lộ Cao Ca » trở thành thứ nhất.

Ở tiểu thuyết diễn đàn, rất nhiều xem náo nhiệt người, thảo luận cũng tiến vào ác liệt.

"Cái này Tân Thư Bảng tranh đoạt quá đặc sắc, đầu tiên là bị phản siêu, sau đó lại phản siêu, hiện tại lại bị phản siêu "

"Không thể không nói, Bạch Y Thăng Tuyết kia con bài độc nhất mở ta đều kích động. Ta cũng thuận tiện giúp bạn rộn phát một bài post, khục khục "

"Kỳ thực ta cũng phát, tối nay chúng ta đều là 800 áo bào trắng."

"Hào hảo hảo, nếu như vậy, vậy cũng chỉ có thể để cho công ty giúp đỡ."

Lưu Phong ký hợp đồng Trác Nhĩ mạo dịch, chỉ cần nguyện ý đem sách lợi ích nhường ra một bộ phận lớn đến, ký xuống một ít yêu cầu tương đối hà khắc hợp đồng, Trác Nhĩ mạo dịch sẽ giúp hắn tuyên truyền.

Lúc trước hắn không muốn làm như vậy, nhưng bây giờ là áp đảo « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », hy sinh một chút hắn cũng nguyện ý.

Lưu Phong bắt đầu đi liên lạc Trác Nhĩ mạo dịch nhân viên làm việc.

Sau một tiếng, hắn ký một bản hợp đồng, ở sau đó trong mười năm, hắn tiểu thuyết sẽ bị Trác Nhĩ mạo dịch mua đứt.

Cái hợp đồng này một ký đến, Trác Nhĩ mạo dịch khắp toàn bộ Thần Văn văn minh giao hàng con đường, bắt đầu phát triển tác dụng.

Bọn họ rất nhiều khác nhau thành phố thương mại đi, đều trong cùng một lúc ở nổi bật địa phương, bắt đầu dán ra « Nhất Lộ Cao Ca » hải báo.

Chỉ cần là đi vào giao dịch người, cũng sẽ trước tiên thấy.

Trác Nhĩ mạo dịch hiệu quả, là phi thường rõ rệt.

« Nhất Lộ Cao Ca » số liệu bắt đầu điên cuồng tăng lên, tốc độ tăng độ vượt qua Xạ Điều, lần nữa bắt đầu rút ngắn khoảng cách.

Tại Thiên Đạo diễn đàn tiểu thuyết bản khối, cũng có rất nhiều liên quan tới chuyện này bài post bị phát ra tới.

[mọi người mau nhìn Trác Nhĩ mạo dịch bắt đầu phát lực.]

[Trác Nhĩ mạo dịch, lại bắt đầu giúp Lưu Phong tuyên truyền, vậy chuyện này liền muốn cố định hình ảnh, sợ rằng Xạ Điều phải bị vượt qua.]

[thật là biến đổi bất ngờ, vốn là cho là Xạ Điều muốn ngồi vững vàng số một, không nghĩ tới lại xuất hiện biến cố.]

Rất nhanh, « Nhất Lộ Cao Ca » đã cách « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » chỉ có một chút khoảng cách.

Lúc này, bị đè nén đã lâu Luru Phong, rốt cuộc lại nhảy ra.

Hắn lần nữa mở ra con bài độc nhất.

"Mượn người 800 áo bào trắng, san bằng giang sơn liền một cái Tần Thuỷ Bàng đều san bằng không, kêu lên khẩu hiệu này đến, thật là làm cho người buồn nôn, thủy quân chính là thủy quân. Bạch Y Thăng Tuyết người chỉ là một người mới tác giả, thật sự cho rằng thành tác giả, liền Thiên Lão Đại người lão Nhị hôm nay tiền bối cho người lên bài học, người phải thật tốt nhận rõ thực lực của chính mình, lần này người sẽ không còn có cơ hội vượt qua ta."

Nhưng là ngay tại Trắc Nhĩ mục đích con bài độc nhất phát ra đồng thời.

Đại Thánh tiểu thuyết « Đấu Phá Thương Khung » bên trong, xuất hiện đơn chương đề cử.

"Gần đây phát hiện một quyển kêu « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » tu hành tiểu thuyết rất không tồi, nói là một cái thiếu linh khí thể giới, ta đều si mê, thích đọc giả có thể đi nhìn một chút."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Bụi bậm lắng xuống vào tinh phẩm

Đại Thánh đề cử tiểu nói chuyện này, cũng không đột ngột.

Lần trước Đại Thánh đã từng đề cử qua Phong Tử « Thần Văn văn minh », ở sau đó cũng đề cử qua một lượng bản, đều là cũng không tệ lắm tiểu thuyết.

Hiện tại lại đề cử « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », cũng sẽ không khiến người cảm thấy, Đại Thánh kỳ thực với Bạch Y Thăng Tuyết là cùng một người, hoặc là có liên hệ gì.

Sở Nam đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ở Đấu Phá bên trong đề cử sau đó, liền có không ít người bắt đầu nổi bọt.

"Đại Thánh đề cử sách, ta đương nhiên mau chân đến xem."

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện », nghe qua, gần đây thật hòa, vốn là ta không chuẩn bị xem, bất quá bây giờ Đại Thánh đều xem mê, ta đây nhất định phải nhìn một chút."

"Cái này đi."

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thật không tệ, mã đức, xem Luru Phong đơn chương ta còn tưởng rằng sách này rất kém cỏi đây, thiếu chút nữa bỏ qua một quyển sách hay."

Phải biết « Đấu Phá Thương Khung » từ ngày đó diễn hóa ra tiểu thế giới sau, truy đọc số người bao kinh khủng. Cái này đẩy một cái tiến, tự nhiên đưa tới nhóm lớn độc giả.

Hơn nữa « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyển tiểu thuyết này vốn là phi thường đặc sắc, truy đọc số người, lại bắt đầu cường tăng lên.

Thấy ở Đấu Phá bên trong đề cử sau, đưa đến giải quyết dứt khoát hiệu quả.

Đây chính là một quyển thần cấp tiểu thuyết tác dụng.

Không chỉ là đang diễn hóa trên tiểu thế giới, ở phổ biến rộng rãi phương diện, cũng có chút cực kỳ khủng bố hiệu quả.

Sở Nam liếc một cái số liệu tăng thêm, cũng không có trực tiếp rời khỏi Đại Thánh cái này tài khoản.

Hắn phát hiện mình làm thêm Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc mấy cái, cũng thảo luận tranh đoạt Tân Thư Bảng sự tình.

Sở Nam trực tiếp cắt đi vào.

Thần Đại Đế: [quyền kia « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » rất đẹp.]

Tiểu Miêu Mễ: [Xạ Điều cái nào đại thần sách mới!]

Phong Từ: [không phải là đại thần, là một tân tác giả. Gần đây một mực đồ bản, đang cùng Lưu Phong cạnh tranh Tân Thư Bảng đây.]

Tiểu Miêu Mễ: [hai ngày này ta lão thư hoàn bản, quá bận rộn tu luyện, không có đóng chú. Lưu Phong ta nghe nói qua, coi như là một cái chuẩn tinh phẩm tác giả, kia người mới lợi hại như vậy, lại có thể với hắn xoay cổ tay.]

Thần Đại Đế: [hắc, ngươi hai ngày này nhưng là bỏ qua trò hay. Tiểu thuyết bản khối đều nỗ lực, hắc hắc, hai quyển sách thay nhau tranh đoạt đứng đầu bảng, đơn chương đại chiến, cực kỳ ngoạn mục.]

Phong Từ: [đúng vậy, đúng vậy, gần đây thật náo nhiệt, hi hi ta xen vào một cước, trang một lần 800 áo bào trắng. Bất quá rất đáng tiếc, hiện tại Trác Nhĩ mạo dịch giúp Lưu Phong tuyên truyền, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » không có cơ hội.]

Tiểu Miêu Mễ: [dựa vào, cái này tân tác giả lại đem một cái chuẩn tinh phẩm tác giả, bức đến mức này. Trường Giang sông sau đê sông trước a, Phong Từ ngươi ngày nào đem kia tân tác giả kéo vào được vui đùa một chút.]

Phong Từ: [gần đây vẫn bận tìm được liệu, các loại (chờ) ngày nào có thời gian đi.]

Mấy tên này, còn không biết ta giúp đỡ đề cử a

Sở Nam lặn xuống nước lâu như vậy, cũng là thời điểm nên bốc lên thoáng cái ngâm (cưa).

Đại Thánh: [khục khục, ta ngược lại thật ra rất xem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện ».]

Thiên Đạo tác giả bộ lạc, mấy người còn trò chuyện lửa nóng, Sở Nam chắc lần này, ngay lập tức liền không người lên tiếng.

Qua một hồi lâu.

Thần Đại Đế: [a, ta không thể tin được mắt ta, đây là người nào]

Tiểu Miêu Mễ: [kinh hiện Đại Thánh, ta run lấy bầy bên trong.]

Phong Từ: [đa tạ Đại Thánh lần trước cho ta đề cử.]

Tiểu Miêu Mễ: [hâm mộ!]

Thần Đại Đế: [hâm mộ.]

Đại Thánh: [lần trước ta thì tùy đây thoáng cái, kỳ thực ngươi quyền sách kia, cũng liền thích hợp, so với cái này bản Xạ Điều kém xa.]

Phong Từ:

Tiểu Miêu Mễ: [ha ha ha, cười trộm bên trong!]

Phong Từ: [Xạ Điều mặc dù tốt, bất quá Đại Thánh hiện tại Trác Nhĩ mạo dịch đều phát lực, kia tân tác giả cũng không biện pháp.]

Đại Thánh: [là, bất quá bây giờ khác nhau.]

[vì cái gì]

Phong Từ biểu thị rất không hiểu.

Tiểu Miêu Mễ: [ta đi, Đại Thánh ngươi chừng nào thì ở trong tiểu thuyết đề cử quyền kia « Xạ Điều Anh Hùng Truyện ».]

]

Phong Từ:

Thần Đại Đế:

Lưu Phong phát ra đơn chương sau, có chút xuân phong đắc ý.

Hắn không được có thể tận mắt thấy cái kia Bạch Y Thăng Tuyết tuyệt vọng ánh mắt.

"Muốn theo ta đâu, ngươi còn non đây."

Lưu Phong trực tiếp đem giao diện cắt đến Thiên Đạo tiểu thuyết võng trang đầu, vốn cho là mình tiểu thuyết khẳng định đã vững vàng vượt qua « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », nhưng là hắn phát hiện, quyển kia Xạ Điều vẫn là xếp ở vị trí thứ nhất.

"Làm sao có thể, mới vừa rồi đã đuổi kịp! Chẳng lẽ là không có đối mới đi ra."

Lưu Phong lại lần nữa vào thoáng cái Thiên Đạo tiểu thuyết võng, kết quả phát hiện hạng vẫn là không có gì thay đổi.

Không chỉ có như thế, chính mình tiểu thuyết cùng Xạ Điều số liệu chênh lệch, lại còn bắt đầu không ngừng kéo lớn.

"Cái này, tại sao có thể như vậy!"

Lưu Phong hoàn toàn không thể tin được, hắn vội vàng mở ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện ».

Rất nhanh, Lưu Phong rất nhanh thì trở nên có chút hốt hoảng.

Vội vàng lại mở ra « Đấu Phá Thương Khung » quyển tiểu thuyết này.

Lưu Phong biểu tình kia trực tiếp cứng lại.

"Tại sao có thể như vậy, rõ ràng đã muốn vượt qua hắn!"

Lưu Phong vừa mới phát ra đơn chương, thành trò cười, giống như là một cái tát đánh vào hắn trên mặt mình, nóng bỏng đau!

"Nếu không phải ngươi vận khí tốt, ta hiện tại cũng đã vượt qua ngươi."

Lưu Phong biểu tình dữ tợn, loại chuyện này vậy mà để cho hắn đụng phải, Đại Thánh đề cử « Xạ Điều Anh Hùng Truyện »!

Đại Thánh đem tới vô cùng có thể trở thành phong thần, Lưu Phong tự nhiên không thể nào đi đắc tội hắn.

Mà còn hắn cũng chẳng qua là cảm thấy, đây là một trùng hợp a.

Xét đến cùng, đều là bởi vì Bạch Y Thăng Tuyết!

Giờ khắc này, Lưu Phong vô số oán niệm, tất cả rơi vào Bạch Y Thăng Tuyết trên người.

Lưu Phong trong lúc nhất thời công phần vô cùng.

Con giận này, thế nào cũng không thể cứ như vậy nuốt xuống.

Hắn lần nữa phát ra lời bần!

[Bạch Y Thăng Tuyết không nghĩ tới ngươi vận khí tốt như vậy, vừa vận đặt được Đại Thánh đề cử. Coi như là ngươi mượn cái này Đại Thánh Nhân khí, có thể đạt được Tân Thư Bảng đứng đầu bảng, vậy có có thể thế nào. Ngươi quyển sách này, nào động lớn như vậy, đủ loại chỗ sơ hở rất không pháp nói, coi như là chiếm cứ đứng đầu bảng, cũng không khả năng trở thành tinh phẩm. Ngươi vận khí, không thể nào cả đời tốt như vậy, chúng ta tự thu xếp ổn thỏa!]

Lưu Phong trực tiếp phát ra ngoài!

Đem Bạch Y Thăng Tuyết mặc dù có thể bắt được Tân Thư Bảng vị trí số một, thành tựu quy tội vận khí tốt, đạt được Đại Thánh đề cử.

Mặc dù coi như, có chút con vịt chết mạnh miệng ý tứ.

Bất quá, nhưng cũng là duy nhất có thể cứu danh dự cách làm.

Nhưng là còn không chờ Lưu Phong thở phào một cái.

Chỉ một thoáng, hắn liền trừng muốn rách cả mí mắt!

Chỉ thấy, Thiên Đạo tiểu thuyết võng giao diện lợi qua một hàng chữ màn, tăng cường chính là thiên nữ tán hoa.

Chúc mừng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thỏa mãn tinh phẩm sách điều kiện, đạt được tinh phẩm nhãn hiệu, tiểu thế giới đang diễn sinh bên trong!

"Phốc "

Luru Phong gờ khắc này, lại cũng không nhịn được, bị tức phun ra một búng máu.

Liên Thiên Đạo tiểu thuyết võng, cũng đứng tại hán phía đối lập.

"Bạch Y Thăng Tuyết, cái nhục ngày hôm nay, ta Luru Phong nhớ, tương lai còn dài, chúng ta tự thu xếp ổn thỏa." Luru Phong dùng có chút khàn khàn thanh âm, gầm to đi ra.

Đang Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc tùy tiện phiếm vài câu, Sở Nam cũng đã thu được Thiên Đạo tiểu thuyết võng nhắc nhở.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » muốn diễn sinh ra tiểu thế giới, nhanh như vậy

Sở Nam vốn là suy nghĩ, quyển này Xạ Điều, nếu muốn diễn sinh ra tiểu thế giới đến, thế nào cũng phải chờ đến hậu kỳ mới không sai biệt lắm.

Không nghĩ tới, Tần Thư Bảng đơn tranh đoạt, vậy mà để cho « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » sớm tiến vào tình phẩm.

Như vậy vừa vặn, ta có thể hồi đoái cái này trong tiểu thuyết Nội Công Tâm Pháp cùng chiêu thức.

Lúc này, xa xôi trên không trung, ngũ thái hà quang bắt đầu nở rộ, từ từ ánh chiếu ra năm chữ, Xạ Điều Anh Hùng Truyện!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Chịu ảnh hưởng

Sở Nam trực tiếp rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết võng, đi thẳng tới ngoài cửa, nhìn bầu trời bên trong ngũ thái hà quang bên trong năm chữ.

Hôm nay muốn xem một trận, võ hiệp thịnh yển.

Hắn ở kiếp trước, liền thích vô cùng bộ tiểu thuyết này.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cũng bị phục chế rất nhiều lần, cũng có mấy bộ kinh điển phim truyền hình, bất quá hoặc nhiều hoặc ít đều có chút tiếc nuối.

Không biết, nơi này Thiên Đạo diễn sinh ra bên trong tiểu thế giới, kết quả sẽ như thế nào suy diễn.

Nơi này vai nam chính, sẽ không cũng ngốc không được đi!

Kéo kẹt!

Bên cạnh cửa phòng cũng bị đẩy ra, Đường Tử Quân đi ra.

Kìa lạnh lùng tên, chẳng qua là từ trên người Sở Nam đảo qua một cái, liền đưa mắt nhìn bầu trời.

"Đây là trong vòng trăm năm, cuốn thứ hai diễn sinh ra tiểu thế giới tu hành tiểu thuyết, cũng là gần đây cuốn thứ hai."

Đường Tử Quân giống như là ở nói chuyện với Sở Nam, hoặc như là đang lầm bầm lầu bầu.

"Mặc dù tu hành tiểu thuyết tương đối ít, bất quá loại khác loại ngược lại thật nhiều, trước đây không lâu, thì có Khoa Huyền thế giới diễn sinh ra tới."

Sở Nam lần đầu tiên thấy đĩa bay thời điểm, đặc biệt đi thăm dò thoáng cái tài liệu tương quan.

Đó là một quyển tiểu thuyết khoa huyền bên trong vật phẩm, diễn sinh ra khoa huyền thế giới, cũng không có vài năm.

Chỉ bất quá trong đầu mình, đối với (đúng) cái này không có bao nhiêu ấn tượng a!

"Loại khoa huyền, đối với (đúng) chúng ta nhân tộc tu hành cũng không có bao nhiêu trợ giúp. Mà còn Khoa Huyền thế giới đồ vật, cùng chúng ta tu hành

thế giới quá không kiềm dung, đòi được chúng ta thế giới đến, uy lực mười không còn một, đối với (đúng) Yêu Tộc mà nói, chính là một đồng phá đồng lạn thiết."

Đường Tử Quân nói không một chút nào giả, quyền kia tiểu thuyết khoa huyền vừa mới diễn sinh ra tiểu thế giới lúc, để cho Thần Văn văn minh rất là rung động một phen.

Kết quả sau đó hỏi đoán ra khoa huyền thế giới vật phẩm mới phát hiện, kia ở trong tiểu thuyết khoa huyền có thể nhảy không gian đĩa bay chỉ có thể coi là bình thường phương tiện giao thông tới dùng lợi ích duy nhất chính là tốc độ nhanh một chút, đáng giận nhất là những thứ kia tiêu phí lượng lớn điểm tích lũy cùng rất nhiều khan hiếm khoáng thạch làm hỏi đoán ra uy lực mạnh mẽ Chiến Hạm căn bản không phát huy ra phải có uy lực, chỉ có thể làm cục sắt đặt ở kia làm sân chơi để cho người xem!

"Chẳng qua là đáng tiếc, quyền này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ." Đường Tử Quân thanh âm có chút tiếc nuối.

"Thế nào, ngươi cũng cảm thấy quyền này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » , đối với chúng ta tu hành không có trợ giúp "

Sở Nam tự tiểu phi tiểu nói.

Đường Tử Quân gật đầu, "Cái này căn bản không có nghi vấn, ta không phủ nhận nó đặc sắc, nhưng là cái này Xạ Điều thế giới, võ lực giá trị quá thấp."

"Ta ngược lại không cho là như vậy, ta viết quyền sách này "

Sở Nam đang muốn nói tiếp, lúc này trên bầu trời đột nhiên một tiếng nổ vang.

Giống như là trong lúc bất chợt Khai Thiên Tích Địa một dạng.

Kia ngũ thái hà quang bên trong năm chữ, trực tiếp nổ tung.

Ngay sau đó bầu trời bắt đầu như ẩn như hiện xuất hiện hình ảnh.

"A, Xạ Điều thế giới xuất hiện." Tiểu Yêu từ đằng xa chạy tới, đứng ở hai người bên cạnh.

Chỉ thấy, trên bầu trời hình ảnh, đã càng ngày càng rõ ràng.

Tiểu thế giới kia đã diễn hóa mà ra.

Một cái tuổi đã hơn năm mươi tuổi lão giả, hần mặc trường bào màu xanh, tại hần chung quanh vây quanh mấy chục nam nam nữ nữ cùng đứa trẻ, phía sau một thôn trang. Ánh tà dương chiếu vào bên cạnh màu vàng trên lá cây, có vẻ hơi tiêu điều.

Lão đầu này trong tay hai mảnh Lê Hoa tấm ván đựng mấy cái, trong tay trái trúc bông ở một mặt tiểu trống Hạt bên trên gõ thúc dấy đến nỗi ngay cả âm thanh. Hát đạo (nói): "Tiểu Đào vô chủ tự khai hoa, thuốc lá mịt mờ theo vân nha. Mấy chỗ bại viên vây cổ giếng, từ trước đến giờ từng cái là nhân gia."

Lão đầu này rất rõ ràng, là một cái người kể chuyện.

Từ trong miệng hần, bắt đầu giảng thuật Xạ Điều thế giới bối cảnh.

Quân Kim xâm phạm, nước mất nhà tan.

Hung tàn quân Kim, Đồ Lục thành tính, ngay cả đàn bà cùng trẻ sơ sinh cũng không thả qua.

Lão đầu này kể chuyện cô tích tài nghệ rất, nói một đoạn, hát một đoạn.

Giống như là kèm theo ma lực một dạng, để cho người có thể đắm chìm trong đó.

Sở Nam cảm động lây, hần phảng phát tận mắt thấy loại tràng cảnh đó,

Nhất là quân Kim từ trước mắt hần lao ra, bắt đầu liều chết xung phong vô tội Hán Tộc trăm họ,

"Kim chó cầm tên gọi tới!" Sở Nam hét lớn một tiếng, hần liền muốn trực tiếp giết chết những thứ này Kim chó.

Hần động thủ, lại phát hiện trong lúc nhất thời căn bản không động đậy.

"Sở Nam, ngươi thế nào!"

Đang lúc Sở Nam có chút mê mang chuyện gì xảy ra lúc, liền nghe được một cái lạnh lẽo bên trong lược có vẻ hơi vội vàng thanh âm.

Sở Nam phục hồi tinh thần lại, thấy Đường Tử Quân đã đứng ở chính mình đối diện.

Nàng hai tay bắt Sở Nam cổ tay.

Kìa lạnh lùng trong con ngươi, vậy mà mơ hồ có chút lo âu.

Mà Tiểu Yêu ở một bên, hình như là bị sợ hãi, không dám nói lời nào.

"A, ta mới vừa rồi thế nào "

Sở Nam ngẩn người một chút, thấy trước mắt hết thấy, trên người lệ khí tắt cả tàn đi.

Hắn trong lúc nhất thời cũng không hiểu, vì cái gì mới vừa rồi thật giống như thấy quân Kim đang ở trước mắt liều chết xung phong.

Thấy Sở Nam thật giống như không việc gì, Đường Từ Quân lúc này mới buông tay ra, nằng lắc đầu một cái, "Ta cũng không rõ ràng, ngươi thật giống như nhận được tiểu thế giới ảnh hưởng, tại sao có thể như vậy chẳng lẽ là đầu óc thật bị đánh hư "

Sở Nam: "

Sở Nam không biết nói gì, ngươi nha lại không thể nghĩ tới ta điểm tốt.

Bất quá mới vừa rồi sự tình.

Chẳng lẽ là bởi vì ta kỳ thực là tới từ ở diễn sinh mà ra tiểu thế giới nơi đó, cho nên chịu ảnh hưởng sao

Sở Nam cảm thấy, khả năng này rất lớn.

"Này, ngươi không sao chứ, mới vừa rồi hù chết Tiểu Yêu á." Tiểu Yêu thấy Sở Nam không việc gì, lúc này mới lại lại gần, kêu, "Mắt ngươi đều đỏ, một bộ muốn giết người đáng sợ, thật thật đáng sợ."

Sở Nam ngẩng đầu lên, nhìn về bầu trời.

Chỉ thấy lúc này trong bầu trời, đã trở nên một Bích như tẩy, Sở Nam có chút ngoài ý muốn, "Tiểu thế giới này diễn sinh xong "

"Ừ, đều hơn hai giờ, đương nhiên xong." Tiểu Yêu gật đầu, "Quách Tĩnh khi còn bé thật đáng yêu, sau này ta muốn là đụng phải một cái như vậy, có thể để cho ta khi dễ liền có thể."

Mới vừa rồi chỉ là một ngẩn người, đi qua hơn hai giờ

Thật đúng là không nói gì, vậy mà chịu ảnh hưởng, không nhìn thấy tình tiết tiến triển, thật là quá đáng tiếc.

Sở Nam có chút tiếc nuối, hắn thích nhất một quyển tiểu thuyết võ hiệp diễn sinh ra tiểu thế giới, dĩ nhiên cũng làm như vậy bỏ qua.

"Sở Nam ngươi nghỉ ngơi thật khỏe một chút, bằng không ta để cho Tiểu Yêu đi gọi bác sĩ cho ngươi kiểm tra một chút." Đường Từ Quân cảm thấy, có cần phải tới kiểm tra một chút Sở Nam đầu óc, có phải hay không xảy ra vấn đề.

Sở Nam phát tay một cái, "Không cần, ta muốn đi về nghỉ."

Sở Nam trực tiếp quẹo vào phòng, sau đó tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Hiện tại « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đã diễn sinh mà ra, hắn phải thật tốt nghiên cứu một phen, hiện tại xuất hiện nội công còn có chiêu thức.

Cửu Âm Chân Kinh, Hàng Long Thập Bát Chương, Tiên Thiên Công, những thứ này tuyệt thế công phu có phải hay không đã có thể hồi đoái.

Mở ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » phụ lục giao diện, rất nhiều hình ảnh xuất hiện.

Hàng Ma Trọng (có thể hồi đoái): Cần điểm tích lũy 5000 điểm.

[chú thích: Giang Nam Thất Quái đứng đầu Phi Thiên Biên Bức Kha Trần Ác vũ khí. Tay cầm này Hàng Ma Trọng, Hàng Ma Trọng Pháp mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.]

Hàng Ma Trọng Pháp (có thể hồi đoái): Cần điểm tích lũy 50000 điểm.

[chú thích: Giang Nam Thất Quái đứng đầu Phi Thiên Biên Bức Kha Trần Ác Trọng Pháp]

Việt Nữ Kiếm Pháp (có thể hồi đoái): Cần điểm tích lũy 4000 0 điểm.

[chú thích: Xạ Điều Anh Hùng Truyện Trung Hàn Tiểu Oánh kiếm pháp, động tác nhẹ nhàng uy mỹ.]

Sở Nam thấy liên tiếp Giang Nam Thất Quái võ công cùng bình khí.

Liên Kha Trần Ác cái kia phá gãy, cần 5000 điểm.

Hàng Ma Trọng Pháp, cần 50000 điểm tác giả điểm tích lũy.

Cái này Thiên Đạo tiểu thuyết vòng đúng là điên, ai sẽ đi học Kha Trần Ác võ công, còn không bằng đi học Toàn Chân Tâm Pháp.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Có thể tu luyện

Kim Long Tiên Pháp (có thể hồi đoái): Cần điểm tích lũy 3 5000 điểm

[chú thích: Giang Nam Thất Quái một trong Mã Vương Thần Hàn Bảo Câu sử dụng Bàn Long Nhuyễn Tiên, chuyên về một môn hạ bàn.]

Xạ Điều Anh Hùng Truyền bên trong, vẫn còn có nhiều như vậy võ công, ta đều không làm sao biết.

Cái gì Nam Sơn quyền pháp, Đồ Ngưu Đạo, Hồ Duyên thương pháp

Sở Nam không có hứng thú tiếp tục nghiên cứu những thứ này hẳn không có thể nào nghe qua tên công pháp, chiêu thức cùng công pháp.

Rất nhanh, Sở Nam rốt cuộc phát hiện hẳn quen thuộc võ công.

Toàn Chân Tâm Pháp (có thể hồi đoái): Cần điểm tích lũy 1 50000 điểm + ngàn năm Lệnh Yên Chi!

[chú thích: Mã Ngọc người mang Nội Công Tâm Pháp, Xạ Điều Anh Hùng Truyền bên trong Toàn Chân Giáo Nội Công Tâm Pháp, thuần khiết ôn lương, là trong chốn võ lâm nội công thượng thừa, hành tẩu ngồi nằm thời khắc vận hành, qua nhiều năm tháng tích lũy xuống, nội lực thâm hậu nhất định sẽ đương thời vô cùng.]

Cái này một cái Toàn Chân Tâm Pháp, lại muốn mười lăm vạn tác giả điểm tích lũy còn muốn thêm một cái ngàn năm Lệnh Yên Chi mới có thể hồi đoái

Mười lăm vạn tác giả điểm tích lũy, mặc dù nhiều, bất quá tới đa cũng liền một tháng là có thể tích lũy xuống.

Mà còn Đại Thánh cái kia trong số tài khoản, đã hơn mười ngày không có hồi đoái qua Trúc Cơ Linh Dịch, hẳn là đã đủ là mười lăm vạn điểm tích lũy.

Thật sự khó là ngàn năm Lệnh Yên Chi.

Ở Nam Vực cao trung, đã từng lái qua một môn giờ học kêu Linh Dược bách khoa toàn thư.

Bên trong có quan hệ với ngàn năm Lệnh Yên Chi ghi chép!

Loại dược liệu này, rất là khan hiếm, mà còn giá cả không rẻ.

Ở đó nhiều chút mật dịch hành lý, coi như có thể mua được.

Chẳng qua là mình cũng không trả nổi giá tiền kia.

Toàn Chân Kiếm Pháp (có thể hồi đoái): Cần 10000 0 điểm điểm tích lũy.

[Toàn Chân Giáo]

Đông Quy Kiếm Pháp (có thể hồi đoái): Cần

Thất Tinh Thất Tuyệt kiếm pháp (có thể hồi đoái):

Chỉ thấy, một cái Toàn Chân Giáo tự ra hiện hơn mười loại khác nhau Chương Pháp cùng kiếm pháp.

"Thế nào nhiều như vậy."

Sở Nam xem hoa cả mắt.

Bất quá từ hồi đoái điều kiện đến xem, Nội Công Tâm Pháp rõ ràng nếu so với kiếm pháp thông thường, Chương Pháp giá cả cao hơn bên trên không ít.

Toàn Chân Giáo lợi hại nhất môn Nội Công Tâm Pháp, Tiên Thiên Công còn chưa có xuất hiện ở chú thích.

Xem ra, phải chờ tới Ngũ Tuyệt cấp bậc nhân vật xuất hiện, Tiên Thiên Công mới có thể nổi lên.

Sở Nam tự nhiên biết, Tiên Thiên Công là ngày xưa đệ nhất thiên hạ Trung Thần Thông Vương Trùng Dương Nội Công Tâm Pháp, tuyệt đối là trong chốn giang hồ cao cấp nhất Nội Công Tâm Pháp một trong.

Cửu Âm Chân Kinh (không thể hồi đoái): Hồi đoái điều kiện không biết.

Cửu Âm Chân Kinh quyền hạ (có thể hồi đoái): Cần 1 50000 điểm tích lũy + Bồng Lai Thảo.

Sở Nam căn bản không cần đi xem chú thích, liền biết cái này Cửu Âm Chân Kinh quyền hạ, tuyệt đối là Mai Siêu Phong trên người sở hữu.

Cửu Âm Chân Kinh quyền thượng là Tâm Pháp, quyền hạ là chiêu thức.

Cái này một cái quyền hạ, không chỉ có riêng chỉ có một chiêu Cửu Âm Thần Trảo, còn có Di Hồn Đại Pháp, thân pháp, Chương Pháp

Cái này nhìn rất tính toán.

Bất quá nếu muốn tu luyện một chút cuốn, nhất định phải trước học tập quyền thượng Tâm Pháp.

Mai Siêu Phong cũng là bởi vì không có quyền thượng không cách nào học tập dưỡng khí Quy Nguyên, tu tập Nội Công Tâm Pháp "cuối cùng đem Cửu Âm Thần Trảo luyện thành Cửu Âm Bạch Cốt Trảo!"

"Cái này một nửa Cửu Âm Chân Kinh, coi như là hồi đoái đi ra, đem mình tu luyện người không ra người quý không ra quý, vẫn là tính, mà còn cái này Bồng Lai Thảo, so ngàn năm Lệnh Yên Chi càng khan hiếm."

Sở Nam tiếp tục hướng xuống quét tới, đều là một ít Đào Hoa Đảo công phu, đến từ Mai Siêu Phong

Quét một vòng, Sở Nam có chút quần quít.

Vốn chuẩn bị trực tiếp hồi đoái ra Nội Công Tâm Pháp, thí nghiệm một chút, là không phải có thể trợ giúp đột phá huyết vị.

Bất quá bây giờ loại ý nghĩ này, chỉ có thể tạm thời gác lại.

Những thứ này Nội Công Tâm Pháp, yêu cầu tương đối cao.

Còn cần đủ loại dược liệu cùng điểm tích lũy cùng một chỗ hồi đoái.

Bằng không trước hết hồi đoái ra Toàn Chân Kiếm Pháp tới chơi chơi đùa

Sở Nam vẫn là rất muốn biết, cái này Xạ Điều trên thế giới kiếm pháp,

Đổi được Thần Văn thế giới đến, kết quả có mấy thành tác dụng.

Nếu thật là căn cứ, Tiểu Thuyết Thế Giới nghiêm cẩn trình độ, cùng tiểu thuyết sót tới phán định mà nói, hẳn không thấp.

Sở Nam cân nhắc một hồi, ngược lại cũng không sốt ruột.

Mà lúc này, theo « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » tám màn rơi xuống, ở tiểu thuyết trong diễn đàn, cũng thật sự vén lên thảo luận võ hiệp nhiệt triều.

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » xác thực rất đặc sắc, không trách có thể để cho một người mới tác giả lật một vị chuẩn tinh phẩm tác giả."

"Khỏi phải nói Tân Thư Bảng sự tình, cũng sắp chết cười ta. Kia Lưu Phong, chính là một chuyện cười, thật là tức cười, người đi xem hẳn một chút phát ra đơn chương, không người nào là đang đánh mình khuôn mặt nói Bạch Y Thăng Tuyệt đã không cách nào nữa cùng hắn tranh đoạt Tân Thư Bảng, kết quả đây, hẳn căn bản không có phản siêu cơ hội. Nói « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » không cách nào trở thành tinh phẩm, kết quả ngay lập tức liền diễn hóa ra tiểu thế giới"

Còn có người cực kỳ căm giận, "Ta vốn là xem Lưu Phong tiểu thuyết, còn tưởng rằng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thật khó coi, không nghĩ tới xuất sắc như vậy."

Lưu Phong nhìn xong trên bầu trời diễn hóa mà ra tiểu thế giới, càng là tâm lý tức giận.

Hắn tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng cái kia, mở ra chính mình tiểu thuyết sau, thở hổn hển đột nhiên thô trọng.

Rắc rắc! Xoẹt xẹt!

Hắn ngồi xuống cái ghế, trực tiếp chia năm xẻ bảy mở.

Chỉ thấy, hắn tiểu thuyết trong bình sách khu, một mảnh tiếng giễu cợt.

"Ta là đặc biệt tới chiêm ngưỡng đơn chương."

"Đây là ta gặp qua nhất đánh mặt đơn chương."

"Ngươi nói hảo đoạn đoạn một cái chuẩn tinh phẩm tác giả, vì sao lại có khuynh hướng tự ngược đãi "

"Rắc rười Lưu Phong lão tắc, ngươi trở thành tác giả hơn mười năm sẽ không lên khi dễ tân tác giả! Cây già lên mặt già hóa, ngươi như vậy, cả đời cũng đừng nghĩ trở thành tinh phẩm tác giả."

Hắn nguyên lai là xông băng, phát ra vài tiếng cái đơn chương.

Hiện tại treo ở trong tiểu thuyết, giống như là từng cái bàn tay, hung hăng tát ở trên mặt mình.

Điều này cũng làm cho thôi, còn bị một ít bỏ đá xuống giếng hạng người trào phúng.

Lưu Phong trở thành tác giả sau, người nào cùng hắn nói chuyện đều là mặt mày vui vẻ chào đón, tại Thiên Đạo diễn đàn thỉnh thoảng xuất hiện, tất cả đều là một mảnh và hài thanh thanh âm, đáng về này hôm nay như vậy.

"Bạch Y Thăng Tuyết!"

Lưu Phong cắn răng nghiêng lợi, nhưng cũng không làm nên chuyện gì.

Hắn cắt đi những thứ kia ban bố đơn chương, trực tiếp rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết vòng!

Sở Nam nghiên cứu một hồi những thứ này nội công cùng chiêu thức.

Cuối cùng lại lui ra ngoài, hắn hiện tại phải làm, cũng nhanh khôi phục.

Hai ngày này xương sườn đứt gãy vị trí, một mực ngứa ngáy, đang tăng nhanh khép lại.

Sở Nam rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết vòng, lại ngồi xếp bằng.

Thử lợi dụng hô hấp tiết tấu, thu nạp thiên địa linh khí.

Cảm giác đau đớn đã không phải là rất mãnh liệt!

Sở Nam mở mắt ra, ánh mắt có chút kinh hãi.

Hiện tại đã có thể tu luyện.

Sở Nam trực tiếp từ trên giường nhảy xuống, sau đó đẩy cửa ra, tìm đến Tiểu Yêu, để cho nàng giúp đỡ đi chuẩn bị thùng gỗ cùng nước nóng.

Tiểu Yêu không nghi ngờ gì, còn tưởng rằng Sở Nam hết bệnh không sai biệt lắm, muốn tắm rửa, phải đi sắp xếp người chuẩn bị.

"Ngươi muốn sử dụng Trúc Cơ Linh Dịch tu luyện sao" một cái thanh âm lạnh như băng, đột nhiên ở Sở Nam bên tai Sở Nam.

"Ta nói Đường Tử Quân, ngươi có thể hay không không muốn xuất quỷ nhập thần, cũng liền ta lá gan tương đối lớn, biến thành người khác đã sớm bị hù chết." Sở Nam xoay người, thấy không biết lúc nào xuất hiện Đường Tử Quân rất không lời nói.

Đường Tử Quân không có trả lời, tiếp tục nhìn thẳng Sở Nam.

"Ta thật là sợ ngươi." Sở Nam cảm thấy với người này nói chuyện phiếm rất không được tự nhiên, "Ta thật nhiều ngày không có tu luyện, không còn thử một chút, tu vi liền muốn quay ngược lại."

"Ngươi bây giờ giải khai bao nhiêu huyệt vị "

"Hơn tám mươi cái đi, ngươi cũng muốn thử xem Trúc Cơ Linh Dịch hiệu quả "

Đường Tử Quân lắc đầu, trực tiếp rời đi, "Vậy ngươi tu luyện đi."

"Chẳng lẽ ngươi đặc biệt tới làm ta sợ "

Sở Nam có chút không giải thích được, hỏi mấy cái không quan trọng vấn đề, liền trực tiếp đi.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Rời đi

Tiểu Yêu rất nhanh thì để cho người đem thùng gỗ cùng nước nóng đưa tới.

Sở Nam đem Tiểu Yêu đuổi đi, thử nghiệm mới nhiệt độ vừa vặn thích hợp.

Liền trực tiếp hồi đoái ra một giọt Trúc Cơ Linh Dịch!

Sau đó lại nhảy vào trong thùng gỗ, sau đó bắt đầu nhắm mắt hai tay buộc vòng quanh một cái kỳ quái độ cong.

Ngay sau đó bắt đầu điều chỉnh hô hấp.

Theo Sở Nam hô hấp tiết tấu, trong thùng gỗ từng luồng màu xanh, từ từ từ trong nước nóng quanh quẩn lên.

Đi qua lỗ chân lông, bị thu nạp vào Sở Nam thân thể.

Xương sườn nơi, còn có một chút đau đớn, bất quá đã có thể coi thường.

Sở Nam theo hô hấp tiết tấu biến ảo, từng tia hút vào thùng gỗ cùng trong thiên địa linh khí.

Trong thùng gỗ Trúc Cơ Linh Dịch, do bên ngoài cùng bên trong, không ngừng tư dưỡng bắp thịt, xương cốt, cuối cùng là kinh mạch!

Do hô hấp hút lấy vào thiên địa linh khí, do bên trong cùng bên ngoài, không ngừng tư dưỡng kinh mạch, bắp thịt, cuối cùng là xương cốt.

Rắc rắc.

Sở Nam phảng phất nghe được bên trong thân thể một tiếng giòn vang, ngay sau đó thùng gỗ khí lưu màu xanh vậy mà vào lúc này, hội tụ vào một chỗ, trực tiếp theo Sở Nam hô hấp, chui vào thân thể của hắn.

"Đột phá!"

Sở Nam cảm giác thân thể lực lượng lại tăng thêm mấy phần, tim đập trở nên càng có lực.

Hiện tại không cần đặc thù hô hấp tiết tấu.

Cái này tim đập sở sinh sinh chấn động, đều đang có thể dẫn động xương sườn từng tia đau đớn.

"Ta cảm giác còn có thể đột phá."

Sở Nam có thể cảm giác, bên trong thân thể vẫn giống như 'Hạn hán đã lâu đói khát '. Gấp thiếu linh khí để chịu!

Đây là muốn đột phá triệu chứng.

Sở Nam ánh mắt rơi vào trong thùng gỗ, Trúc Cơ Linh Dịch đã tiêu hao sạch.

Lần này Sở Nam trực tiếp hỏi đỏi ra hai giọt Trúc Cơ Linh Dịch, lần nữa bắt đầu tu hành.

Rắc rắc!

Tim chung quanh lại là một đạo huyết vị bị mở ra.

Rắc rắc!

Lại là một đạo!

Liên tiếp lại giải khai hai cái huyết vị, Sở Nam lúc này mới cảm giác, loại kia khao khát linh khí cảm giác biến mất không thấy gì nữa.

"Đột phá dễ dàng như vậy "

Sở Nam hơi có chút nghi hoặc, hẳn chẳng qua là mới nhảy xuống nước không sai biệt lắm hai giờ, liền giải khai ba cái huyết vị.

Chẳng lẽ ta nhưng thật ra là cái tu hành siêu cấp yêu nghiệt, vạn năm khó gặp tu luyện kỳ tài, lúc trước bởi vì một ít sự tình thiên phú bị ẩn giấu đi, biểu hiện liền giống như người bình thường, hiện tại lại trở lại

Bất quá cái này trên căn bản liền là không có khả năng.

Sở Nam tỉ mỉ nghĩ một lát, liền muốn minh bạch.

Hôm nay dễ dàng như vậy, liên tục giải khai tim chung quanh ba đạo công xiềng, nguyên nhân rất đơn giản.

Cũng là bởi vì lần trước cùng cái kia Yêu Tộc, thời khắc sinh tử chiến đấu và bùng nổ, để lần này giải khai ba đạo công xiềng trở nên dễ dàng như vậy.

Thời khắc sinh tử, luôn sẽ có Đại Cơ Duyên.

Mới giải khai ba đạo công xiềng, cơ duyên này đã coi như là chẳng ra sao cả.

"Nếu như vậy, vậy hôm nay tắm ngủ đi."

Liên tục giải khai ba cái huyết vị, thân thể đã bão hòa.

Ở tu luyện tiếp, cũng không có trọng dụng, còn không bằng thật sớm nghỉ ngơi.

Mà còn tim đập càng ngày càng có lực, cũng cần thời gian để thích ứng cùng không chế nó tiết tấu.

Sở Nam một cái sờ phía sau vết thương, đã khép lại không sai biệt lắm! Đóng vảy đều đã tróc ra đi xuống.

"Vô giả này thân thể sửa chữa phục hồi năng lực thật đúng là cường hãn, nếu là tu luyện tới thật sự chỗ cao thâm, trên thân thể thương hẳn thật sẽ giống như một ít trong phim ảnh một dạng, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ khép lại!"

Sở Nam tẩy một cái tắm, liền trực tiếp lên giường nghỉ ngơi.

Mấy ngày kế tiếp, Sở Nam ở Thành Chủ phủ, mỗi ngày hô hấp thổ nạp tu hành.

Coi như là mượn Trúc Cơ Linh Dịch, cũng chỉ lại nhiều giải khai một cái huyết vị.

"Hiện tại giải khai 88 cái huyết vị, cái này Trúc Cơ Linh Dịch hiệu quả càng ngày càng nhỏ, dù sao chỉ có «Đấu Phá Thương Khung» trên thế giới, năm phần mười hiệu dụng."

Đi qua mấy ngày nay tu hành, Sở Nam thân thể tốc độ khôi phục càng lúc càng nhanh,

Đến hôm nay đã không sai biệt lắm hoàn toàn tốt.

Ở chỗ này ở nhờ lâu như vậy, nên thời điểm rời đi.

Sở Nam đi tìm Đường Tử Quân chào từ biệt.

"Người không đợi được Yêu Tộc Công Chúa bắt trở về nữa sao, Nam Vực thành chỉ có chỗ này của ta mới là an toàn nhất."

Đường Tử Quân rất rõ ràng vẫn là hy vọng Sở Nam có thể sống ở chỗ này, tránh cho đi ra ngoài sẽ có nguy hiểm gì.

Nàng thanh âm mặc dù rất lạnh, bất quá trong đó quan tâm để cho Sở Nam nghe rất lọt vào tai.

Sở Nam toét miệng cười, "Trời mới biết kia Yêu Tộc Công Chúa còn ở đó hay không trường học, coi như là ở, cũng nhất định ẩn tàng rất sâu, muốn tìm

được nàng, không biết phải chờ tới khi nào. Hiện tại đã có không ít người đều biết, Nam Vực cao trung từng có Yêu Tộc ẩn núp, tin tức đã bị ta thả ra ngoài, những yêu tộc kia tự nhiên cũng không có giết ta cần phải."

Sở Nam hoàn toàn không lo lắng cái vấn đề này, trừ phi kia Yêu Tộc Công Chúa có vấn đề, mới có thể tìm chính mình phiền toái.

Đường Tử Quân suy nghĩ một chút xác thực như thế, Yêu Tộc căn bản không biết rõ Sở Nam chính là Đại Thánh, hiện ở trên người hắn lại không có cái gì Yêu Tộc bí mật, tự nhiên cũng không có giết hắn cần phải, "Vừa vặn ta cũng phải đi trường học, cùng đi!"

"Được !" Sở Nam gật đầu.

Tiểu Yêu từ đằng xa đi tới, nàng quệt mồm, "Sở Nam người thế nào với nữ hài một dạng, mỗi ngày đều tắm rửa a."

Từ Sở Nam hết bệnh không sai biệt lắm, mỗi ngày đều để cho nàng giúp đỡ chuẩn bị nước tắm.

Nàng đều muốn mắng người, lúc nào thành người nha hoàn.

"Được, hôm nay liền không cần làm phiền người, giúp ta chuẩn bị."

Tiểu Yêu hồ nghi, "Vậy người muốn làm gì "

"Ta đây trở về trường học, không có ở đây Thành Chủ phủ. Cái này hai mươi ngày đến, đa tạ Tiểu Yêu cô nương chiếu cố." Sở Nam hướng Tiểu Yêu nói cảm ơn.

Tiểu Yêu ngẩn người một chút, "Người phải đi rồi "

"Đương nhiên, hiện tại hết bệnh không kém đều, cái này cũng không phải là nhà ta. Ta đợi tiếp nữa, các người thành chủ chỉ sợ cũng muốn giết tới, tìm ta phiền toái."

Sở Nam mấy ngày nay ở trong thành chủ phủ đi dạo lúc, gặp qua mấy lần thành chủ, cũng chính là Đường Tử Quân phụ thân.

Hắn dùng một bộ xem cừu nhân ánh mắt, nhìn Sở Nam.

"Khanh khách đáng đời á!" Tiểu Yêu vừa nghe đến cái này cười, "Ta tiểu thư cho tới bây giờ không có với nam đi gần như vậy qua, người "

"Tiểu Yêu!" Đường Tử Quân trực tiếp cắt đứt Tiểu Yêu mà nói.

Tiểu Yêu le lưỡi, thay lời khác, "Người thật muốn đi a!"

"Đương nhiên, bằng không ta còn ở tại nơi này a."

"Người cảm ơn ta một câu, liền xong, chẳng lẽ sẽ không cái quà cảm ơn sao" Tiểu Yêu đưa tay ra muốn cảm ơn lễ.

"Ta trên người bây giờ không có thứ gì, qua mấy ngày ta ở tặng quà cho người."

Tiểu Yêu nắm tay thu hồi đi.

"Bái bai, chúng ta đi." Sở Nam đối với (đúng) Tiểu Yêu khoát khoát tay, tỏ ý Đường Tử Quân chúng ta đi trường học.

"Cái gì gọi là bái bai, các người đi a, ta cũng với tiểu thư cùng đi cao trung." Tiểu Yêu đi theo Đường Tử Quân phía sau.

"Đó chính là chúng ta cùng đi, được chưa."

Sở Nam một người một ngựa, đi ở phía trước.

Ba người ra khỏi thành chủ phủ, đi tới trên đường phố.

Lúc này chính là buổi sáng, ánh mặt trời vừa vặn.

Nam Vực thành võ giả rất nhiều, lui tới.

Có còn mang theo Tiên Hạc!

Ven đường tiếng rao hàng đủ loại Kỳ Trân Dị Bảo người bán, tiếng la cũng có xa có gần.

Xa xa không trung sương mù chưa tan hết, sườn núi kia nơi lầu các, giống như là ở trong tiên cảnh một dạng.

"Cái này Nam Vực thành thật đúng là xinh đẹp, lớn như vậy một cái thành phố, lại còn bị trở thành hẻo lánh thành nhỏ. Thật là có chút mong đợi, những đại thành thị đó kết quả hẳn là sao hùng vĩ, đồ sộ." Sở Nam hai tay thả ở sau gáy, với Đường Tử Quân trò chuyện.

Hắn từ nhỏ sống ở Tây Châu, đi tới xa nhất địa phương, cũng ngay tại lúc này cao hơn Trung Nam khu vực thành!

Đường Tử Quân ánh mắt có chút thâm thúy, tựa hồ nghĩ đến một ít chuyện, nàng mới lại nói, "Kỳ thực cũng không có gì, còn không bằng nơi này."

"Tiểu thư không đúng sao, Nam Vực thành so với khác (đừng) thành phố thật rất nhỏ" Tiểu Yêu rất không hiểu Đường Tử Quân mà nói.

"Người sau này sẽ biết." Đường Tử Quân nhàn nhạt nói.

Tiểu Yêu lắc đầu, rất mờ mịt đáng vẽ.

Ba người hướng trường học phương hướng đi tới, nửa giờ sau, đã tới trường học phụ cận.

Chung quanh cũng nhiều ra rất nhiều tiếng cười nói, từng cái từng cái hơi lộ ra non nớt khuôn mặt nổi lên, thiếu nam thiếu nữ lui tới!

Bất quá khi bọn họ đi ngang qua thời điểm, tổng hội một bó bó buộc ánh mắt phóng tới, phần lớn đều là rơi vào Đường Tử Quân trên người, bất quá cuối cùng cũng sẽ ảnh hưởng đến bên cạnh Sở Nam.

Cô gái phần lớn đều là hiếu kỳ cùng kinh ngạc.

Các thiếu niên, đó chính là phần hận muốn giết người ánh mắt.

"Vẫn là tuổi trẻ được a." Sở Nam không một chút nào để ý những người này ánh mắt.

Không lẽ kia Nam Vực cao trung đã hiện lên tại nơi xa xa.

Kia cao vút trong mây lầu dạy học, phía trên bộ phận ở trong tầng mây như ẩn như hiện.

Bất ngờ sân ở trong dãy núi lên xuống.

Không nghĩ tới, từ Nam Vực thành nhìn chúng ta cao trung, cũng là xinh đẹp như vậy.

Sở Nam đang muốn tiếp tục cảm khái.

Lúc này hắn phát hiện, xa xa có chút huyền ảo, hỗn loạn!

Xây ra chuyện gì

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Hồ chết không ngã giá

"Trước mặt chuyện gì xảy ra có nào nhiệt xem!" Tiểu Yêu con mắt đều bắt đầu sáng lên, "Tiểu thư hình như là trường học các người bên kia a."

Đường Tử Quân có chút súc cau mày, nàng vốn cũng không hi nhân nhiều.

Nếu là có thể tránh tự nhiên không quan tâm xa xa xảy ra chuyện gì, có thể sự tình liền phát sinh ở Nam Vực cao trung cửa phụ cận, vào trường học đường phải đi qua.

Ba người tiếp tục tiến lên, rất nhanh thì đi tới phụ cận.

Bất quá Sở Nam liếc về liếc mắt Đường Tử Quân nhìn nàng rõ ràng không muốn góp cái này nào nhiệt, chỉ có Tiểu Yêu đuổi cái đầu muốn xem, chỉ tiếc khoảng cách hơi xa, trừ thấy rất nhiều người ở ngoài, căn bản cái gì đều không thấy được.

Nhiều như vậy Nam Vực cao trung đồng học đều tại vậy xem, cũng ra không chuyện gì.

Tuyệt đối không thể nào là Yêu Tộc lại xuất hiện, Sở Nam cũng lười đi vào tham gia náo nhiệt, đang chuẩn bị trực tiếp bước vào Nam Vực cao trung.

Lúc này bên cạnh đột nhiên truyền tới một thanh âm, "Sở Nam, Sở Tam Thiếu!"

Xưng hô này!

Nếu không phải phía trước có kêu tên mình, Sở Nam đều không phản ứng kịp, đây là đang gọi mình.

Sở Nam có hai cái ca ca, trong nhà xếp hạng thứ ba.

Ở Tây Châu, có không ít cũng gọi hần Sở Tam Thiếu.

"Gọi là người sao" Tiểu Yêu ngược lại cũng là lần đầu tiên nghe được tiếng xưng hô này, hiểu kỳ hỏi

Sở Nam xoay người, thấy trên một gương mặt hơi có chút máu ửng đỏ khuôn mặt, hần tới lúc gấp rút vội vã xông về trường học, thấy Sở Nam sau mới dừng một cái!

Phùng Thiên Hòa cũng là Tây Châu người, ở Nam Vực cao trung đi học!

Sở Nam ngay lập tức liền nghĩ tới đây thân thể con người phản, với chính mình quan hệ cũng không tệ lắm, có lúc nghỉ ngơi Tây Châu thời điểm, cũng sẽ kết bạn mà đi.

Cái này Phùng Thiên Hòa thấy Sở Nam xoay người, chắc chắn thân phận sau, kia hốt hoảng biểu tình, rốt cuộc trở nên có chút kích động, "Xảy ra chuyện cái kia Sở Tam Thiếu, xảy ra chuyện!"

Hần nói ra lời, đều có chút bừa bãi.

Không biết là sốt ruột vẫn là kích động!

"Đừng có gấp, chuyện gì xảy ra" Sở Nam vỗ vỗ Phùng Thiên Hòa bả vai, tỏ ý hần không nên gấp gáp.

"Chu Sơn xảy ra chuyện!"

Phùng Thiên Hòa chỉ trên không loạn rầm rầm địa phương đạo (nói).

Chu Bàn Tử xảy ra chuyện

Sở Nam mặc dù đối với chính hần một nguyên lai thân thể khỏe mạnh hữu, cũng không có hứng thú.

Bất quá bây giờ mập mạp kia có chuyện, tự nhiên cũng không thể khoanh tay đứng nhìn.

"Đi, chúng ta đi qua, vừa đi vừa nói, chuyện gì xảy ra "

Sở Nam tỏ ý Phùng Thiên Hòa đuổi theo.

"Sở Tam Thiếu hay là đi kêu lão sư đi, Liễu Mộc bọn họ nhiều người, còn có Lương Hòa Quang ở bên cạnh "

Cái này Phùng Thiên Hòa nhìn một chút Sở Nam, cảm thấy lấy Sở Nam chiến đấu này lực, đi vậy là uống công.

Lương Hòa Quang nhưng là Nam Vực cao trung tính là có chút danh tiếng khí cao thủ, rất nhiều người đều biết hần.

Hiển nhiên lần này Liễu Mộc lại có chuẩn bị mà đến!

Liễu Mộc

Sở Nam trên mặt xuất hiện một vòng nghiền ngẫm cười, "Nguyên lai tiểu tử này, xem ra ta là nên lần trước hần giúp đỡ."

"Không cần lo lắng, dẫn đường."

Sở Nam đạm nhiên như thường, cho Lương Hòa Quang một cái yên tâm biểu tình.

Lương Hòa Quang chần chờ chốc lát, cuối cùng khẽ cắn răng, rốt cuộc quyết định, "Sở Tam Thiếu bên này!"

Bất quá hần biểu tình rất đau buồn, giống như là biết rõ nhất định phải đi vào làm con cò thí.

Một bên Tiểu Yêu đã cười khanh khách, "Có cái gì tốt sợ, tiểu thư nhà chúng ta ở, có thể có chuyện gì, mau dẫn người dẫn đường."

Lương Hòa Quang ngăn người một chút, nhìn một chút Tiểu Yêu, cuối cùng ánh mắt rơi vào Đường Tử Quân trên người.

Kìa nguyên bản đau buồn biểu tình, ngay lập tức liền phủ lên vẻ vui mừng.

Hiển nhiên là muốn đến gần đây ở Nam Vực cao trung tin đồn.

Mới vừa rồi bởi vì sốt ruột, trong lúc nhất thời không có chú ý tới, Sở Nam bên cạnh cái kia lại chính là Đường Tử Quân.

"Được, mau mau dẫn đường."

Sở Nam xem cái này Lương Hòa Quang biểu tình biến hóa, Tự Nhiên Chi Đạo hẩn ý tưởng.

Cũng không thời gian giải thích, liền thúc giục, "Mau mau dẫn đường."

"

"Đứng, đứng! Ở bên này đây, Chu Bàn Tử" Lương Hòa Quang mau mau ở trước mặt cho Sở Nam dẫn đường, còn một bên giải thích.

"Tiểu thư chúng ta cũng đi qua a." Tiểu Yêu nhìn một cái cái này náo nhiệt tìm tới cửa, còn với Sở Nam có liên quan, nói đó có không đi nhìn một chút đạo lý.

Mà còn với Sở Nam xuống nhiều ngày như vậy cờ carô, Tiểu Yêu đối với (đúng) Sở Nam ấn tượng còn rất tốt.

Nói không chừng đánh, nàng còn muốn giúp đỡ giải quyết hai cái đây.

Phanh, phanh, âm!

Theo mấy tiếng kêu rên.

Chu Sơn liên tục lui về phía sau mấy chục bước, cái khuôn mặt kia vốn là không khuôn mặt nhỏ, cũng có hết mấy chỗ máu ứ đọng, sợ rằng trải qua không lâu lắm liền muốn biến thành đầu heo.

Hai tay của hắn hơi có chút phát run, khí lực đã tiêu hao hầu như không còn.

"Mập mập nếu như ngươi bây giờ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, sau này đi theo ta lẫn lộn, ta sẽ không giáo huấn ngươi, cảm thấy thế nào" Liễu Mộc hơi ngược đầu, mang trên mặt nghiền ngẫm nụ cười, thật giống như hết thấy đều tại hắn nắm trong bàn tay.

Chu Bàn Tử hướng dưới đất nôn một búng máu, cái miệng mắng, "Quý người đại gia, mã đức, Liễu Mộc có bản lĩnh chúng ta một mình đấu, bên người nhiều như vậy trợ thủ, đánh với ta có gì tài ba "

"Còn dám mắng chửi người." Liễu Mộc cười lạnh, thấy Chu Bàn Tử thắng này không sai biệt lắm đã không còn khí lực, linh khí tiêu hao không sai biệt lắm, sức chiến đấu đại phúc yếu bớt, liền kêu, "Tốt lắm, một mình đấu đứng không, hiện tại ta liền thỏa mãn ngươi nguyện vọng."

"Thật là không biết xấu hổ a, trước mặt không chỉ chọn, bây giờ nói một mình đấu."

"Vô si."

Bên cạnh có mấy người, thấp giọng mắng.

Bất quá Liễu Mộc đoàn người ở Nam Vực cao trung, vốn cũng không phải là đồ gì tốt.

Hơn nữa bên cạnh còn có một cao thủ trấn giữ, nhất là Liễu Mộc biểu ca là Nam Vực cao trung thiên tài võ giả, sức chiến đấu tuyệt đối xếp hạng trước mấy! Mà còn giữa các võ giả, đánh nhau loại chuyện này, thường thường xảy ra cũng không hiếm thấy. Những bạn học này cũng chỉ là việc không liên quan đến mình, thấp giọng nghị luận một phen, không người muốn cùng Liễu Mộc so tài.

Xoát!

Liễu Mộc bước nhanh xông lên, vung lên một quyền đập về phía Chu Sơn.

Ầm!

Chu Sơn hung hăng đập một cái mà, cả người cũng xông ra.

Đòn chương mở ra, trực tiếp hướng gối quyền kia đầu bắt đi.

Bất quá linh khí tiêu hao hầu như không còn hắn, tốc độ, lực lượng hay là ra tay góc độ, đều không đuổi kịp Liễu Mộc.

Chỉ thấy Liễu Mộc, rung cổ tay, thân thể một cái đổi hướng, liền né tránh Chu Sơn một chương này.

Sau đó một quyền hung hăng nện ở Liễu Mộc trên ngực!

Rắc rắc!

Theo một tiếng giòn vang, Chu Sơn thân thể trực tiếp đao bay ra ngoài.

Ầm!

Trực tiếp ngã xuống đất, trượt ra rất xa.

Liễu Mộc khắp khuôn mặt là kiêu căng, giống như làm gì không được sự tình, "Thế nào Chu Bàn Từ, một mình đấu người cũng không phải đối thủ của ta, thế nào sau này đi theo ta tốt."

"Không biết xấu hổ như vậy mà nói cũng liền cháu trai của người nói ra khỏi miệng." Chu Bàn Từ nửa ngồi đến, sau đó gắng gượng chậm rãi đứng lên, toét miệng cười to, "Ồ Chu gia gia trong mắt, không có biểu ca người, người ngay cả Chu gia gia thể lông cũng không bằng."

Chu Bàn Từ người này, hồ chết không ngã giá, coi như là không có khí lực, vẫn tỏ ra uy thế mười phần, kia khinh bỉ ánh mắt xem Liễu Mộc giống như là đang nhìn một cái rác rưởi một dạng.

"Chu Bàn Từ người tìm chết."

Liễu Mộc nhìn một cái mập mạp này, lại còn dám dùng loại ánh mắt này nhìn hắn.

Trực tiếp giận dữ.

Xoẹt xoẹt.

Hắn cúi phải, hung hăng hướng Chu Bàn Từ trong ngực quét tới.

Chu Bàn Từ nhìn một cái tốc độ này, góc độ, hắn đã không có khí lực đi tránh.

Cũng chỉ có thể chống cự!

Sợ rằng sau ngày hôm nay, hắn ít nhất cũng phải nằm trên giường tầm vài ngày.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Có tình có nghĩa

Chung quanh một cái nhát gan nữ sinh thấy như vậy một màn, đã bắt đầu bụm mặt không dám nhìn.

Mất thấy một cước này, liền muốn thiết thiết thật thật quét Chu Sơn trên người.

Ngay vào lúc này, một đôi tay xuất hiện, từ bên cạnh một chương đề ở Liễu Mộc bả vai.

"Cẩn thận!"

Rào!

Liễu Mộc thân thể lao đao một cái, một chân quét hụt, đứng không vững, về phía sau liền lùi mấy bước, thật may phía sau hắn mấy người hầu kia tay mắt lanh lẹ, từ phía sau đỡ Liễu Mộc, bằng không hắn liền muốn té lăn trên đất.

Thấy như vậy một màn người, một trận cười rộ.

Liễu Mộc một cước này thật là quá buồn cười, không chỉ không có quét trúng Chu Sơn, ngược lại bị chính mình kia một lực chân đo thiếu chút nữa cho theo bay ra ngoài.

Thằng này mới vừa rồi kia đá một cái, dùng hết khí lực, quét không khí bên trên, căn bản không thu lại được chân!

Mới vừa rồi bùng mắt nữ hài, cũng không nghe thấy có tiếng kêu thảm thiết truyền tới, ngược lại nghe được bên cạnh tiếng cười.

Tựa hồ không có cái gì máu tanh sự tình xảy ra.

Cẩn thận từng li từng tí nắm tay dời đi, thấy Chu Bàn Tử hảo đoạn đoạn ở đó đứng, ngược lại là Liễu Mộc rất là chặt vật, thế nào tình huống lại đột nhiên nghịch chuyển, nằng trong lúc nhất thời có chút không hiểu hỏi người bên cạnh, "Mới vừa rồi thế nào, xảy ra chuyện gì."

"Người nào!"

"Người nào đánh lên ta, còn dám xen vào việc của người khác, sống được không nhịn được đi!"

Liễu Mộc ở Nam Vực cao trung hoành hành ngang ngược quen, lần này còn tìm tới cao thủ làm người giúp đỡ, vẫn còn có người dám vào lúc này ra tay, để cho hấn bêu xấu!

"Liễu Mộc đã lâu không gặp."

Sở Nam trên mặt mang một nụ cười, với Liễu Mộc chào hỏi.

Liễu Mộc ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, kia mặt đầy lửa giận lập tức hóa thành kinh ngạc, cuối cùng là cười như điên, "Sở Nam không nghĩ tới là ngươi, ta còn tưởng rằng ngươi co đầu rút cổ ở Thành Chủ phủ, đời này đều không dám ra ngoài."

"Sở Nam ngươi, làm sao ngươi tới."

Chu Sơn kia gắng gượng đứng thân thể, cũng không có khí lực, đều có chút đứng không vững ,

Lương Hòa Quang cũng chạy tới, mau mau đỡ Chu Sơn.

"Ta vừa vặn đi ngang qua, liền nghe nói ngươi bị người đánh. Chu Bàn Tử xem ra ngươi gần đây không có tu luyện thế nào, liền Liễu Mộc đều không đánh lại "

Sở Nam xem Chu Bàn Tử, thằng này cũng chỉ là trầy ngoài da, dường như không có chuyện gì lớn, nhiều nhất tu dưỡng hai ba ngày cũng cũng không sao chuyện.

"Khác (đừng) tổ khổ ta, cháu trai này mấy người đánh một mình ta, quá không biết xấu hổ." Chu Sơn hùng hùng hổ hổ, vừa nhắc tới Liễu Mộc, kia mặt đầy đều là oán niệm.

Bình thường đều là hấn Chu Bàn Tử âm người khác, hôm nay ngược lại bị người khác ám toán.

Mới vừa tới trên đường, Sở Nam đã từ Lương Hòa Quang trong miệng, biết rõ chuyện đã xảy ra.

Hôm nay Chu Sơn cùng Lương Hòa Quang hai người muốn cùng đi Nam Vực thành đi một vòng, không ao ước vừa ra cửa trường, liền bị Liễu Mộc chặn lại, một đám người trực tiếp liền lên tới vây đánh hai người.

Hai người căn bản không phải đối thủ, mà còn bị đánh một trận Lương Hòa Quang liền bị ném ở một bên, cũng không người quản hấn khi gió.

Dường như Liễu Mộc đối với (đúng) Chu Bàn Tử hứng thú lớn hơn, trong lúc nhất thời không có biện pháp Lương Hòa Quang chỉ có thể nhanh đi tìm cứu binh!

"Một mình ngươi tới có ích lợi gì, chạy mau đường." Chu Bàn Tử liếc liếc cũng không thấy cái gì trợ thủ, lòng có chút lạnh, nói khế với Sở Nam.

Sở Nam còn chưa lên tiếng, Lương Hòa Quang ngược lại nói chuyện, chỉ chỉ ở phía xa cạnh một tảng đá lớn đứng Đường Tử Quân "Không là một người, còn có chị dâu cùng đi!"

Chu Bàn Tử con mắt ngay lập tức liền phát sáng, "Nguyên lai "

"Được, các ngươi tất cả cầm miệng, nhận bậy cái gì hôn, căn bản không có sự tình, nếu là bị nghe được, nằng gây phiền phức cho các ngươi ta cũng mặc kệ."

Sở Nam một cước đá vào Lương Hòa Quang trên người, "Ta xem tiểu tử ngươi thương còn không nặng, mau mau theo Chu Bàn Tử trở về tìm bác sĩ, nơi này sự tình, để ta giải quyết."

Liều Mộc không rất cao hứng.

Sở Nam sau khi xuất hiện, sẽ ở đó với Chu Sơn còn có Lương Hòa Quang nói chuyện. ,

Không hề có một chút nào đem hấn uy hiếp coi ra gì, ngay cả một đáp lại đều vô dụng.

Thật sự là đáng ghét cực kỳ.

"Sở Nam hôm nay ngươi là đặc biệt đến tìm đánh đi, quỳ dưới đất, cho ta đập đầu mấy cái, ta chờ một hồi hạ thủ sẽ nhẹ một chút."

Sở Nam quay đầu, "Dĩ nhiên không phải đến tìm đánh, ta là tới với ngươi nói cảm ơn."

Trong lúc nhất thời Liều Mộc biểu tình cứng lại, hấn không nghĩ tới, Sở Nam sẽ bình tĩnh như vậy cùng hấn nói chuyện, hơn nữa còn nói là tới nói cảm ơn, đây là ý gì

"Đa tạ ngươi lần trước cứu giúp ân." Sở Nam cười nhạt, "Ồ ta nguy nan thời điểm, ngươi đưa ra viện thủ, không nghĩ tới gõ đồng học còn có như vậy một mặt."

Vừa nhắc tới chuyện này, Liều Mộc tâm bên trong đều muốn chửi mẹ.

Lần trước bị Sở Nam tính kế sự tình, nhất định chính là hấn bình sinh tới nay vô cùng nhục nhã.

Sở Nam loại này mặt mày vui vẻ, càng giống như là cười nhạo!

"Ta cứu ngươi, là vì Nhân Tộc đại nghĩa, ta Liều Mộc khinh thường lợi dụng lúc ngươi ta gặp khó khăn!" Liều Mộc nói khoác mà không biết ngượng.

Bên cạnh người vây xem, một mảnh thôn thức âm thanh.

Ngay cả Liều Mộc mấy người đồng bạn, cũng đều sắc mặt phát quần.

Vừa mới vẫn còn ở lấy nhiều khi ít, vẫn còn có khuôn mặt nói không lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn!

"Ngươi đã cứu ta một lần, ta Sở Nam không phải là vong ân phụ nghĩa người. Hôm nay sự tình, ngươi chỉ cần nói lời xin lỗi, coi như là đi qua, chúng ta cũng không truy cứu!"

Sở Nam biểu hiện vô cùng đại độ.

"Nói xin lỗi, ta xem đầu óc ngươi nước vào đi."

Liều Mộc thấy Sở Nam kia vẫn đậm phong khinh bộ dáng, đã sắp muốn chọc giận bùng nổ, Sở Nam căn bản không để hấn vào trong mắt, "Ta cho ngươi biết rõ ta lợi hại! Nhìn ngươi còn dám để cho ta nói xin lỗi. "

Xoát!

Liều Mộc trực tiếp liền hướng Sở Nam phóng tới, lại nói với Sở Nam đi xuống, sẽ phải bị tức chết.

Hấn đột nhiên tấn công, một quyền hung hăng đập về phía Sở Nam trên người chỗ yếu.

Hấn phải đem Sở Nam cho đánh một trận toi đời!

Hai người trên không trung lần lượt thay nhau mà qua.

Xoát, xoát, xoát!

Sở Nam trực tiếp né tránh Liều Mộc tấn công.

Đang lúc Liều Mộc nghi hoặc, Sở Nam người này, chẳng qua là ẩn núp, không dám giao thủ với hấn lúc.

Chỉ nghe được Sở Nam nhẹ nhàng thanh âm rơi vào lỗ tai hấn bên trong, "Ngươi đã không muốn nói xin lỗi, ta đây cũng chỉ có động thủ. Bất quá vô luận lần trước là bởi vì nguyên nhân gì, ngươi đều tính giúp ta qua, ta lần này nhường ngươi ba chiêu như vậy cũng coi là hết tình hết nghĩa, chờ một hồi ta cũng liền có thể yên tâm thoải mái động thủ. Vừa mới là chiêu thứ nhất, còn có hai chiêu."

Sở Nam đoạn này mà nói, đem người khác cách mị lực đều thăng hoa.

Bên cạnh người vây xem bên trong, truyền tới tiếng than thở.

Nhất là mấy cô gái mà nghị luận.

"Sở Nam thật là có tình có nghĩa."

"Cái này một đôi so, kia Liễu Mộc nhân phẩm thật là quá kém cỏi."

"Hừ, nhỏ tiếng một chút, chớ bị Liễu Mộc nghe được, cẩn thận hấn chó cùng đường quay lại cắn, tới làm phiền chúng ta!"

Mà tại nơi xa xa đá lớn bên cạnh, Đường Từ Quân đứng địa phương.

Lúc này xa xa đi đi tới tới một cái thiếu niên áo trắng, bên hông hấn thẳng đứng một thanh trường kiếm, tóc kéo lên đỉnh đầu, mày kiếm mắt sáng nhìn rất là đẹp trai.

Hắn hình như là đột nhiên phát hiện Đường Từ Quân một dạng, "Ồ, Từ Quân người cũng ở đây, thật lâu không thấy người, nhìn cái gì chứ "

"Nguyên lai là đang đánh giá." Thiếu niên mặc áo trắng này tựa như còn hí hửng nói, "Những người này, liền thích rất thích tàn nhẫn tranh đấu, dùng loại phương thức này tới hấp dẫn nữ hài sự chú ý "

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Cho người 3 chiêu

"Thật là ngây thơ, quá ngây thơ!"

Thiếu niên áo trắng giống như là đang nói một món rất vô vị sự tình, "Cái kia là Sở Nam đi, nghe nói hắn lần trước đụng phải Yêu Tộc, thiếu chút nữa bỏ mạng, kết quả bị người cứu đi "

Đường Từ Quân không nói gì, chẳng qua là lẳng lặng nhìn xa xa tranh đấu!

Thiếu niên áo trắng lại không có dừng lại ý tứ mà là tiếp tục đạo (nói), "Người quá hiền lành, bị hắn cho lừa gạt. Sở Nam không phải là thiên tài sau này căn bản không khả năng tiến vào tam đại học viện, tối đa cũng liền có thể mượn bọn họ Tây Châu quan hệ, Đình Thiên cũng liền lợi dụng bọn họ Tây Châu quan hệ, tiến vào một khu nhà cực kỳ bình thường viện giáo, trừ phi Yêu Tộc mất mù mới sẽ đi tìm hắn phiền toái. Coi như là hắn thật đụng phải Yêu Tộc, liền về điểm kia tu vi, đâu có còn sống đạo lý. Hắn chính là muốn đi qua loại phương thức này lấy được người đồng tình, lòng người không thể dò được."

Thiếu niên áo trắng lời này còn uyển chuyển điểm ra đến, chúng ta đem tới tất nhiên có thể tiến vào tam đại học viện, trở thành Nhân Tộc thật sự tinh anh, tiền đồ vô lượng.

Mà Sở Nam đây, chỉ là một thiên phú bình thường võ giả, tốt nghiệp trung học sau, mọi người chênh lệch, càng ngày sẽ càng lớn!

"Mới vừa từ Thành Chủ phủ khỏi bệnh trở lại, liền cùng người đánh, hắn lần trước bị thương, mười có tám chín cũng là như vậy sờ trí."

Từng cơn gió nhẹ thổi qua, thiếu niên áo trắng quần áo màu trắng tung bay, ở cộng thêm cái khuôn mặt kia khuôn mặt, ngược lại thật là có mấy phần nhẹ nhàng công tử ý tứ.

Bất quá lúc này, một bên Tiểu Yêu lại đã không nhận được.

Những ngày qua sống chung đi xuống, Tiểu Yêu cảm thấy Sở Nam cũng không tệ lắm.

Chỉ ít không phải là thiếu niên mặc áo trắng này trong miệng như vậy dối trá người.

"Liễu Hoa Sơn như người vậy phía sau tiếng người nói xấu hành vi, cũng rất tốt nha, ta xem người cũng là một tiểu nhân! Còn người nữa không thấy tiểu thư nhà chúng ta cũng không muốn để ý đến người, có thể hay không cách chúng ta xa một chút "

Thiếu niên mặc áo trắng này bất ngờ chính là Liễu Mộc biểu ca Liễu Hoa Sơn!

Hắn căn bản không có nhận được Tiểu Yêu mà nói ảnh hưởng, hắn nụ cười rất sáng lạn, ánh mặt trời đánh vào trên mặt bộc phát giống như là một cái người khiêm tốn, "Tiểu Yêu cô nương nói đùa, ta nói đều là sự thật, nếu là Tiểu Yêu cô nương cảm thấy ta loại hành vi này là tiểu nhân nên làm, vậy cũng không có gì, là Từ Quân làm một lần tiểu nhân ta cũng nguyện ý."

Lời này đáp lại, thật là khéo léo cực kỳ.

Tiểu Yêu thế nào nghe, đều cảm thấy giả, nhưng lại không thể nào phản bác.

Nhất là hắn gọi Đường Từ Quân thời điểm, không mang theo trước mặt họ, thật giống như quan hệ rất gần một dạng.

Tiểu Yêu chỉ trên không giằng co song phương đạo (nói), "Cái kia hình như là người biểu đệ Liễu Mộc đi, người trùng hợp như vậy cũng đúng lúc ở bên này "

"Tiểu Yêu cô nương nói một chút, ta mới phát hiện thật đúng là ta vậy không thành khí biểu đệ, người này cả ngày gây phiền toái, ta nói hắn thật nhiều lần cũng vô dụng, lần này nghĩ sau khi trở về, để cho trưởng bối hảo hảo giáo dục một chút "

Liễu Hoa Sơn lộ ra phi thường ngoài ý muốn biểu tình.

"Hừ, lời này của người người nào" Tiểu Yêu còn muốn lên tiếng, bị Đường Từ Quân trực tiếp gọi lại, "Thật nhỏ yếu!"

"Được, tốt, nhường ta ba chiêu!"

Liễu Mộc sắp tức điên!

Sở Nam lời này rơi vào lỗ tai hắn bên trong, so bất kỳ ngôn ngữ đều có làm nhục tính.

Bên cạnh một số người thấp giọng nghị luận, cũng đều rơi vào lỗ tai hắn bên trong.

Đáng ghét, thật là quá đáng ghét.

Sở Nam những lời này, không chỉ có cực kỳ trang b! Thật giống như thực lực của hắn sâu không lường được một dạng.

Còn trá hình nói rõ, Liễu Mộc nhân phẩm có bao nhiêu kém cỏi.

Không có so sánh, liền không có tổn hại.

"Sở Nam đây chính là người nói, người có bản lĩnh khác (dùng) trả đũa, ta hiện tại không đem người đánh răng vãi đầy đất, ta gọi là gia gia của người."

Lạch cạch!

Liễu Mộc một cước đạp mạnh mặt đất, cả người hắn giống như về phía trước lao xuống đi.

Sở Nam sẽ không đánh trả, hắn tự nhiên cũng không cần lo lắng bị công kích.

Nắm chặt hữu quyền, mang theo tiếng xé gió, giống như lời đình.

Bôn Lôi Quyền!

Quyền tốc độ đạt tới tốc độ âm thanh, đang công kích lúc, mang theo tiếng nổ, giống như lời đình.

Liễu Mộc chiêu thứ hai, không giữ lại chút nào, trực tiếp sử dụng chính mình sát chiêu mạnh nhất.

Đây là hắn vận dụng thuần thực nhất quyền pháp!

Hắn mấy người đồng bạn, kinh hô lên.

"Liễu thiếu cái này Bôn Lôi Quyền quá tuần tú, ta thật sự muốn thật nghe được tiếng sấm từ trên bầu trời rơi xuống."

"Ha, quyền pháp này chỉ ít chút thành tựu, Sở Nam ta xem người làm sao còn tránh."

"Liễu thiếu người quá lợi hại, chờ một hồi nhất định phải truyền thụ cho ta Bôn Lôi Quyền kỹ xảo."

Cái này một xướng một họa, quá chói tai.

Còn không bằng trực tiếp kêu cổ gắng lên đây!

Sở Nam không nhịn được bật cười, thật là khôi hài!

Liền cái này tiếng rít, lại còn sao nói là trên bầu trời tiếng sấm nổ

Sở Nam nụ cười này!

Liễu Mộc tức giận càng là bay lên, nụ cười này có ý gì, xem thường ta đây một quyền.

Xoẹt xẹt!

Tức giận dâng trào thời điểm, Liễu Mộc nay đã đạt tới cực hạn quyền tốc độ, rút cuộc lại tăng thêm một phần!

Vậy mà đang chiến đấu phát huy ra, mạnh hơn sức chiến đấu.

Thật là trời cũng giúp ta.

Liễu Mộc gào thét, "Sở Nam đi chết đi!"

Sở Nam thân thể đột nhiên, lui về phía sau.

Như vậy Lôi Đình Nhất Kích, Sở Nam đương nhiên sẽ không chống cự.

Hắn lợi dụng tốc độ, kéo ra cùng Liễu Mộc khoảng cách.

Hắn cái này Bôn Lôi Quyền nhìn như uy lực rất mạnh, nhưng là đánh không tới người, cũng chỉ có thể làm chuyện vô ích.

Mặc dù hai người đều là Trùng Mạch ở giữa! Đang trùng kích tim gông xiềng.

Bất quá Sở Nam đã giải khai hơn tám mươi cái huyết vị, mà Liễu Mộc tối đa cũng liền mới giải khai sáu mươi huyết vị.

Mở ra một đạo gông xiềng, sẽ dễ cho tim đập càng mạnh mẽ một điểm.

Tốc độ này cùng lực lượng tăng phúc, cũng không phải là thôi ra.

Sở Nam tốc độ so Liễu Mộc nhanh hơn.

Hai người cứ như vậy, một tiến một thoái!

Nhìn như gần trong gang tấc, nhưng là Liễu Mộc một quyền này nhưng căn bản không đụng tới Sở Nam.

Ầm!

Liễu Mộc một quyền này, trực tiếp đập ở trong không khí, đánh ra âm bạo thanh!

Sở Nam tốc độ, lần này vừa đầu hàng.

Đơn chương bắt Liễu Mộc quả đấm, sau đó hướng bên cạnh đẩy một cái.

Liễu Mộc trực tiếp từ Sở Nam bên cạnh, chạy tới.

"Chiêu thứ hai!"

Sở Nam đứng lại, lẳng lặng nhìn Liễu Mộc.

"Ngươi tại sao phải tránh" Liễu Mộc chất vấn, vốn là hắn ngọt định, vừa mới vượt xa bình thường bùng nổ một quyền, Sở Nam tuyệt đối không thể ngăn cản, nhưng hắn vậy mà trực tiếp tránh!

"Tránh cái này có vấn đề gì, ta chỉ là nhường ngươi ba chiêu, có hay không nói chống cự ngươi ba chiêu!"

Sở Nam ngược lại có vẻ hơi không khỏi, "Chẳng lẽ nhường ngươi ba chiêu ngươi còn không được, nhất định phải đứng bất động, cho ngươi đánh ngươi mới được "

Ngươi vậy xem, lại là thấp giọng nghị luận.

Quá khôi hài, chẳng lẽ song phương giao thủ, còn có không thể tránh quy củ

Mới vừa rồi kia Bôn Lôi Quyền nguyên lai cũng chỉ là tiếng sấm đại, hạt mưa tiểu, ta còn tưởng rằng thật lợi hại, làm nửa ngày, liền người cũng không đánh đến.

Chính là không đánh lại nhân gia, còn muốn để cho người khác, đứng bất động làm bìa

Coi như là có tình có nghĩa, cũng không phải như vậy tới.

Không biết xấu hổ cũng có cái hạn độ!

Xoẹt xẹt!

Liều Mộc thật là muốn học máu, liền cũng không nói lời nào.

Trực tiếp hướng Sở Nam phóng tới.

Lần này cần đến, Sở Nam bên cạnh, công kích nữa!

Liều Mộc toàn lực chạy nước rút, chớp mắt liền đến Sở Nam phụ cận.

Thấy Sở Nam không nhúc nhích, lúc này mới lại dùng ra Bôn Lô Quyền.

Bắt quá hần lần này Bôn Lô Quyền, chính là giảm bớt nhiều.

Nhất cổ tác khí, Tái mà suy.

Lần này đừng nói vượt xa bình thường phát triển, liền vốn nên là có uy lực cũng không có.

Sở Nam lần này tránh cũng không tránh!

Hai tay mở ra, làm ra phòng thủ tư thái.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Ra tay

Xoẹt xẹt!

Liều Mộc một quyền mặc dù không có đạt tới hần Bôn Lô Quyền trạng thái tốt cùng không có âm bạo thanh thanh âm, bắt quá vẫn là hần Toàn Lực Nhất Kích, huơ quyền lúc mang theo tí tách không khí tiếng va chạm, uy lực vẫn không kém.

Vậy mà không tránh! Thật là tìm chết!

Liều Mộc tâm xuống kinh hãi, hần ngột định một quyền này có thể đánh thủng Sở Nam hết thấy ngăn trở, trực tiếp đem người này Thiên bay ra ngoài, thậm chí là mất sức chiến đấu.

Hần điều chỉnh Quyền Phong, nghĩa vô phản cổ hướng bày ra phòng thủ tư thái Sở Nam đập tới!

"Ầm!"

Đánh trúng!

"Sở Nam đây là nguoi tự tìm chết!"

Liều Mộc nụ cười trên mặt có chút dữ tợn, gào thét một tiếng!

Đoàng đoàng đoàng!

Hần lồng ngực lên xuống, tim đập đột nhiên gia tốc, khí huyết phong phú thân thể, lực lượng đột nhiên tăng, tụ hợp toàn thân lực đạo ở trong quyền phong.

Tìm gông xiềng mở ra hiệu quả chính là như thế.

Đột nhiên lực bộc phát, tốc độ, sức chịu đựng, cùng đối với (đúng) thân thể trong nháy mắt điều chỉnh, đều sẽ có theo gông xiềng mở ra, không ngừng tăng thêm

Coi chừng bản gông xiềng hoàn toàn mở ra, cũng liền đạt tới thân thể con người cực hạn.

Trùng Mạch giai đoạn, chính là đối với (đúng) thân thể người cực hạn mở mang.

"Sở Nam tốc độ chiếm ưu, hẳn hoàn toàn có thể né tránh, nhưng lại bởi vì Liễu Mộc một câu nói, ngược lại ngạnh hám một quyền này, thật là ngu!" Hòn non bộ bên cạnh, Liễu Hoa Sơn hai tay đặt ở phía sau, phê bình giống như hắn đã nhìn thấu hết thảy.

Người vây xem cũng kinh hô lên.

Bọn họ khoảng cách gần, ở bên cạnh nhìn.

Liễu Mộc huoi quyền thời điểm, thân thể vậy mà mơ hồ lộ ra màu đỏ, bộ phận lỗ chân lông tựa hồ có máu muốn lao ra.

Đây là hắn đem mình lực lượng, phát huy đến cực hạn tiêu chí.

"Không được!"

"Vì cái gì không tránh ra."

"Cẩn thận."

Bên cạnh có người tiếng kinh hô.

Lại nữ hài bị dọa sợ đến che cặp mắt, rất sợ thấy phun huyết một màn!

Liễu Mộc một quyền này, trực tiếp đánh vào Sở Nam song chưởng bên trong.

Làm sao có thể!

Liễu Mộc đột nhiên biến sắc, hắn cảm giác một vòng lực lượng, vừa vận hóa giải được hắn Quyền Kính.

Sở Nam hai đầu gối hơi cong, hai tay khép mở bọc lại Liễu Mộc quả đấm.

Chính mình Toàn Lực Nhất Kích, không chỉ không có đánh thủng Sở Nam phòng thủ, thậm chí ngay cả hắn một bước cũng không có rung chuyển.

Hiện trường trong nháy mắt, cực kỳ yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều trợn to mắt.

Nhưng là không có phát hiện, có dị thường gì

Đang lúc này, chỉ thấy Sở Nam nâng lên chính là một cước.

Trực tiếp liên đá vào Liễu Mộc trên bụng nhỏ.

Khoảng cách rất gần, vừa mới dùng được Toàn Lực Nhất Kích, căn bản là không có cách phòng bị Liễu Mộc, bị trực tiếp đạp bay rớt ra ngoài.

Xoẹt xẹt!

Trực tiếp trên mặt đất trượt ra một đạo tung bay bụi trần!

Liền cùng vừa mới Chu Bàn Tử tư thái một dạng.

Vừa mới có chút ngưng trọng bầu không khí, chỉ một thoáng nhiệt liệt lên.

"Ta đi, mới vừa rồi tư thế kia dọa hòng ta, tề đại, còn tưởng rằng thật lợi hại, không nghĩ tới đánh vào trên người có tác dụng gì cũng không có "

"Tiếng sấm đại, hạt mưa tiểu. Bôn Lôi Quyền đây là lôi nhân quyền mới đúng, chỉ có thể dọa một chút người, một chút dùng không có."

"Cười chết người có không có, ta còn tưởng rằng một quyền này có thể giây ngày giây mà giây không khí."

Đá lớn bên cạnh.

Liễu Hoa Sơn biểu tình, có chút ngưng trệ thoáng cái, bất quá trong nháy mắt liền khôi phục vân đạm phong khinh bộ dáng.

Tiểu Yêu rốt cuộc tìm được cười nhạo cơ hội, "Đây là chuyện gì xảy ra ngươi không phải nói Sở Nam ngu xuẩn, thế nào cuối cùng ngươi biểu đệ bay ra ngoài "

"Liễu Mộc thực lực không đủ, một quyền này nếu là do ta đánh ra, Sở Nam liền phòng thủ cơ hội cũng không có." Liễu Mộc thanh âm rất ôn hòa, để cho người không khỏi có chút tin phục.

Liễu Mộc ôm bụng đứng lên, biểu tình thống khổ, "Sở Nam ngươi không giữ lời hứa, vì cái gì đập ta."

"Ta chỉ là nhường ngươi ba chiêu, ba chiêu đã qua, nên đánh ngươi thời điểm."

Sở Nam quyền kia tới ôn hòa ánh mắt,

Bắt đầu trở nên lạnh lùng.

Liễu Mộc động bằng hữu của mình, tuyệt đối không phải không có chút nào nguyên do.

Nguyên nhân ở trong, tất nhiên là bởi vì mình.

"Vừa mới là ta khinh thường, ngươi đánh lên ta!"

Liễu Mộc trong lúc nhất thời căn bản không suy nghĩ ra, vừa mới vì cái gì một quyền kia không có rung chuyển Sở Nam,

Lúc này, Sở Nam động.

Lạch cạch!

Hắn chân phải đạp ở trên mặt đất, phát ra tiếng va chạm.

Căng thẳng thân thể, nhanh chóng lướt qua.

Chóp mắt liền đã tới Liễu Mộc bên cạnh.

Trực tiếp chính là một quyền, hung hăng đập tới.

Chính là đơn giản một cái Trực Quyền!

Liễu Mộc hoàn toàn không nghĩ tới, Sở Nam một quyền này đến như vậy nhanh, vội vàng muốn ngăn trở.

Tuy nhiên lại đã trễ.

Ầm!

Sở Nam một quyền này, trực tiếp nện ở Liễu Mộc trong ngực.

Rắc rắc!

Chỉ nghe một vòng xương sườn đứt gãy âm thanh.

"Phốc!"

Liễu Mộc trong miệng trực tiếp phun huyết.

Hai mắt lộ ra hãi sắc!

Một quyền này hắn không tránh thoát, không phòng được.

Cái này Sở Nam thực lực, lúc nào trở nên mạnh mẽ như vậy, hắn hoàn toàn không phải là đối thủ.

Sở Nam nói đánh là đánh, căn bản không có cho Liễu Mộc một đám người phản ứng thời gian.

Bây giờ thấy Liễu Mộc học máu, cái kia mấy cái tiểu đệ, rốt cuộc kịp phản ứng.

"Buông ra Liễu lão đại!"

"Ngươi tìm chết."

"Dừng tay cho ta."

Bên cạnh ba người xông lại, muốn giải cứu Liễu Mộc.

Sở Nam đột nhiên quay đầu, ánh mắt uy nghiêm, lộ ra một vẻ sát khí, "Nếu như muốn bị đòn mà nói, liền cùng một chỗ tới."

Ba người này, theo bản năng liền dừng lại.

Bọn họ vốn là ý vào Liễu Mộc, bất nạt kẻ yếu.

Bây giờ thấy Sở Nam mạnh như vậy, ánh mắt còn có chút kinh khủng, thoáng cái liền bị quất lui.

Sở Nam ánh mắt rơi vào Liễu Mộc trên người, "Liễu Mộc ta cũng không làm khó ngươi, vừa mới ta nhường ngươi ba chiêu! Ta đã đánh một cước một quyền, ngươi lại bị ta một chưởng, giữa chúng ta ân oán, liền xóa bỏ!"

Không đợi Liễu Mộc nói chuyện, Sở Nam liền trực tiếp một cái tát hướng Liễu Mộc khuôn mặt tát đi.

Ngay vào lúc này, Sở Nam cảm giác, cánh hông một vòng nguy hiểm đột nhiên hạ xuống.

Ánh mắt hướng bên cạnh phẩy một cái, thấy một chân đột nhiên đánh tới, "Dừng tay!"

Sở Nam nguyên bản vũ hướng Liễu Mộc một chưởng, biến chuyển phương hướng, hướng bên cạnh vung đi!

Ầm!

Một chân, một chưởng ở đọng độ trên không.

Sở Nam cũng không có chọi cứng, hấn cái này vừa đỡ sau đó, liền trực tiếp mượn cô lực lượng này, lui về phía sau.

"Phùng Thiên "

Liễu Mộc kinh hoàng trên mặt, nhìn người tới, rốt cuộc xuất hiện chút kích động, "Đánh hấn, đánh cho ta hấn."

Phùng Thiên Nam Vực cao trung coi như là nổi danh cao thủ, Nam Vực cao trung mấy trăm ngàn trong học sinh, hấn có thể đủ xếp hạng trăm tên.

Phải biết mấy trăm ngàn người đều là Nam Vực thiên phú không tẻ thiếu niên, ở trong những người này có thể xếp hạng trăm tên, coi như là không thể nói là thiên tài, cũng tuyệt đối là bạn cùng lứa tuổi người xuất sắc, bị người tôn kính!

Phùng Thiên căn bản cũng không có để ý tới Liễu Mộc, mà là đối với (đứng) bên cạnh ba người đạo (nói), "Còn không mau đỡ đi!"

Vừa mới bị Sở Nam ánh mắt hù được ba người, lập tức đi đỡ Liễu Mộc.

Liễu Mộc mặc dù học máu, bất quá chút thương thế này, tới đa cũng chính là nghỉ ngơi mấy ngày, là có thể khôi phục.

"Sở Nam đúng không, hôm nay sự tình, đến đây chấm dứt!"

Phùng Thiên giống như là mệnh lệnh một dạng, cao cao tại thượng, hấn một mực ở bên cạnh nhìn, cũng không có ra tay.

Liễu Mộc nhìn một cái Phùng Thiên vậy mà không động thủ, liền dùng có chút khàn khàn thanh âm hét, "Phùng Thiên biểu ca ta để cho ta tìm người giúp đỡ, ngươi một mực xem cuộc vui, hiện tại không động thủ muốn đến đây chấm dứt, ngươi có ý gì!"

Sở Nam hỏi ngược lại, "Vậy hấn cuối cùng một cái tát, ngươi thay hấn bị "

"Ngươi là tìm chết!" Phùng Thiên lạnh lùng nhìn Sở Nam.

Sở Nam căn bản không cùng một chỗ, chẳng qua là cười nhạt, "Nếu không phải nghĩ (muốn) thay hấn bị một tát này, liền tránh ra."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 57: Tức đến ngất đi

"Dám nói với Phùng Thiên lời này, thật là tìm chết a." Một cái thanh tú thiếu niên, nghe được Sở Nam mà nói, không nhịn được lắc đầu.

Thiếu niên cô gái bên cạnh, kỳ quái hỏi, "Phùng Thiên rất lợi hại phải không "

Thiếu niên giải thích, "Muội muội người năm nay mới vừa gia nhập Nam Vực cao trung còn không biết, cái này Phùng Thiên nhưng là xếp hạng thứ trăm nhân vật, hàng năm cũng sẽ tham gia bọn họ lớp lời đài chiến đấu, năm nay cũng nhanh muốn tốt nghiệp!"

Thiếu nữ tròn to mắt, nhìn về Phùng Thiên.

Cái này nhìn phi thường bá đạo thiếu niên quần áo xanh, thật không ngờ lợi hại.

Liễu Mộc chính nổi nóng cực kỳ, biểu ca làm cho mình tìm cái này Phùng Thiên, kết quả hiện tại hấn vậy mà không đồng ý giúp đỡ đánh Sở Nam!

Nhưng là không ao ước, Sở Nam vậy mà nói ra những lời này.

Trong lúc nhất thời, liền muốn cười to.

Làm động tới trên người thương, ho khan kịch liệt.

Cái này một ho khan, lại ho ra một búng máu, Liễu Mộc lại giống như là không có cảm giác được một dạng, trên mặt phủ đầy dữ tợn cười, "Đây là chính mình tìm đường chết, ha ha, chính mình tìm đường chết."

Phùng Thiên ánh mắt trở nên âm lãnh lên, "Ta vốn định dần xếp ổn thỏa, sự tình đến đây chấm dứt, không ao ước người như vậy không biết điều."

Phùng Thiên lúc nói chuyện, bàn tay hấn chậm rãi khép lại.

Theo ngón tay phát lực, phát ra một trận đùng đùng khớp xương giòn vang, "Ta tự cấp người một cái cơ hội cuối cùng, lập tức rút cho ta!"

"Có thể hay không không muốn om sòm, muốn động thủ liền động thủ, nếu không phải động thủ mà nói, sẽ ở đó hảo hảo đứng."

Sở Nam căn bản không để ý tới Phùng Thiên uy hiếp, xòe bàn tay ra, trực tiếp hướng gỗ đi tới.

Xem điệu bộ này, là muốn đi lại tát cuối cùng một cái tát.

Nếu để cho Sở Nam một tát này tát đi ra ngoài, hấn Phùng Thiên khuôn mặt hướng kia đặt!

"Tìm chết!"

Xoẹt xẹt!

Phùng Thiên động, tốc độ của hấn so Liễu Mộc nhanh hơn nhiều lắm.

Thân thể trên không trung vạch qua.

Trong chớp mắt cũng đã đến Sở Nam phụ cận.

Cái kia vừa mới nắm chặt quả đấm, trực tiếp liền hướng Sở Nam trên mặt đập tới.

Sở Nam sớm đã có phòng bị, thân thể đột nhiên căng thẳng, đột nhiên thay đổi phương hướng.

Tay trái đột nhiên nâng lên, đồng dạng là một quyền, trực tiếp nghênh đón.

Ầm!

Hai người quả đấm, trên không trung đụng nhau.

Theo quả đấm đụng vào nhau, một vòng khí lăng từ hai người quyền phong chỗ giao hội lan tràn mà ra.

Ba, ba, ba!

Một quyền sau đó, hai người đều thối lui ba bước.

Lại có nhiều chút ngang sức ngang tài.

Mặc dù đều không phải là Toàn Lực Nhất Kích, nhưng là Sở Nam làm lộ ra sức chiến đấu, rõ ràng nếu so với trong tin đồn còn mạnh hơn nhiều.

Người vây xem bên trong, tuyệt đại đa số cũng không nhận ra Sở Nam.

"Thiếu niên này là người nào lại có thể ngang hám Phùng Thiên! Thứ hạng này hẳn ở mấy trăm tên gọi bên cạnh (trái phải), thậm chí vẫn không biết trường học còn có nhân vật như thế."

Có người rất là ngoài ý muốn, Nam Vực cao trung hàng năm cũng sẽ giữa kỳ đại trắc cùng kỳ cuối đại khảo thí, giữa kỳ đại trắc không có cường chế yêu cầu cho nên phần lớn học sinh cũng sẽ không tham gia, mà kỳ cuối đại trắc hàng năm một lần cho dù là tu hành ở bên ngoài học sinh, cũng phải trở lại tham gia đại trắc. Ở kỳ cuối đại trắc bên trong, từng cái lớp, bài danh phía trên học viên, còn sẽ có đặc biệt lời đài chiến đấu.

Phùng Thiên thực lực này người, hàng năm cũng sẽ xuất hiện ở lời đài trong cuộc so tài.

Cái này Sở Nam chính là không có ở lời đài thi đấu bên trên gặp qua mặt lạ hoắc, để cho rất nhiều người không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

"Người nọ là Sở Nam, chính là đoạn thời gian trước cùng Đường Từ Quân truyền ra scandal cái kia!"

Có người nhận ra Sở Nam.

"Hắn không phải là lần trước trong diễn đàn, mở topic tự xưng là bị Yêu Tộc trọng thương người kia" có người nghĩ đến đoạn thời gian trước, phi thường náo nhiệt cái thiệp mời đó.

"Đúng, chính là hắn!"

"Không nghĩ tới người này thực lực mạnh như vậy, vì cái gì ở lời đài chiến đấu bên trong, từ chưa từng gặp qua "

"Cái này có gì kỳ quái, hiện tại chỉ còn lại nửa năm liền muốn thi đại học. Hàng năm lúc này, đều sẽ có thứ người như vậy xuất hiện, bọn họ ở phía trước vài năm vẫn ẩn núp thực lực, bình thường chẳng qua là lộ ra rất bình thường thiên phú.

Đến tới gần thi đại học giai đoạn, cũng không có ẩn tàng cần phải, bắt đầu cho thấy bọn họ thực lực chân chính! Năm ngoái Thần Chung, người nào nghe qua tên hắn, lại đang tới hậu kỳ cuối thi đấu bên trong, trở thành chúng ta học viện số một, cuối cùng còn xông qua tam đại học viện khảo nghiệm, cuối cùng tiến vào Bắc Hải học viện."

Có người không một chút nào cảm thấy có cái gì kỳ quái, loại này ẩn giấu thực lực người, cũng không hiếm thấy.

Nhất là năm ngoái vị kia Thần Chung là bao năm qua tới nhất đen sẫm ngựa.

Thật là sáng mù không ít người mắt!

"Đúng, năm ngoái chúng ta học viện xông vào tam đại học viện, tổng cộng cũng mới chỉ có sáu người!"

"Nguyên lai có chút bản lĩnh, không trách lớn lối như thế, bắt quá ta nhưng là hàng năm đều phải tham gia lời đài chiến đấu học sinh." Phùng Thiên mặc dù tấn công bị ngăn trở, lại không có lộ ra ngoài ý muốn, hắn có chút ngẩng đầu lên nhìn trời, làm học viện có thể xếp hàng trăm người đứng đầu cao thủ, hắn tự nhiên có ngạo khí, "Nếu là người chỉ có chút khả năng này "

Ngay tại Phùng Thiên nói dọa lúc, Sở Nam từ từ hướng Phùng Thiên đến gần.

Khi khoảng cách gần hơn đến có thể phạm vi công kích lúc, hắn liền đột nhiên động.

Biến chương thành quyền, chân đạp đất, trực tiếp đạp nát hòn đá.

Thân thể giống như rời cung tiễn, trong chớp mắt liền đến Phùng Thiên phụ cận.

Viên Quyền!

Sở Nam căn bản không có nương tay, trực tiếp liền dùng ra một chiêu mạnh nhất.

Xoẹt xẹt!

Hai quả đấm trên không trung vạch qua, dẫn động âm bạo thanh.

Lời độc ác còn không có thả xong Phùng Thiên, nghe được âm bạo, còn có bên cạnh kêu lên, cái này mới phát hiện ra không đúng.

Trong lúc vội vàng, căn bản là không có cách bày ra phòng thủ tư thái, chỉ có thể vội vàng nâng lên cánh tay đi ngăn cản.

Ầm!

Rắc rắc!

Sở Nam một quyền bị hấn cánh tay ngăn trở, bất quá nhưng trong nháy mắt liền phát rắc rắc tiếng xương nứt.

Ầm!

Sở Nam ngoài ra một quyền, Phùng Thiên lại không có thể chống đỡ.

Trực tiếp nện ở Phùng Thiên trên lồng ngực.

Phùng Thiên trực tiếp bay rót ra ngoài, sau đó xa xa rơi ở trên mặt đất.

Phùng Thiên từ dưới đất bò dậy, chỉ Sở Nam, "Ngươi, ngươi, thừa dịp ta lúc nói chuyện ra tay vô si "

Sở Nam lại nhàn nhạt nói, "Vô si nếu như ngươi ở trong dãy núi gặp phải hung thú, bọn họ có thể hay không chờ ngươi nói hết lời ngươi đụng phải Yêu Tộc có thể hay không chờ ngươi nói hết lời đụng phải Cửu gia có thể hay không chờ ngươi nói hết lời cũng sẽ không! Ta cho ngươi hảo hảo học một khóa, không phải là sở hữu đối chiến đều cho trường học lời đài chiến đấu một dạng, ở lời đài chiến đấu ở ngoài thu hồi ngươi cao ngạo! Được, khó dùng cảm ơn ta."

"Ngươi ngươi phốc!" Liễu Mộc kia trong lồng ngực vốn là bị đè xuống máu, lần này trực tiếp phun ra ngoài.

Ầm!

Hắn trực tiếp ngã xuống đất, không nhúc nhích, đã hôn mê.

Một màn này xảy ra quá đột ngột, không ai từng nghĩ tới.

Sở Nam đột nhiên tập kích, hơn nữa một phen trào phúng, vậy mà để cho Phùng Thiên trực tiếp cho tức đến ngất đi.

Hơn nửa hướng, mới nghe được người vây xem bên trong, cô gái kia mặt đầy hoài nghi hỏi bên cạnh thiếu niên, "Anh, ngươi chắc chắn cái này Phùng Thiên là mỗi năm hết tết đến cũng muốn tham gia lời đài chiến đấu người, ta xem là mặt dày mày dạn nhất định phải thiếp ở trên lời đài muốn phát sáng bộ lộ quan điểm đi!"

Thiếu niên trong lúc nhất thời không phản bác được!

Sở Nam căn bản không có để ý tới kia hôn mê Phùng Thiên.

Mà là bước đi về phía Liễu Mộc.

Liễu Mộc mới vừa rồi phách lối đương nhiên vô tồn, dọa hồng.

Kia Phùng Thiên đều bị một quyền đập bất tỉnh.

Hắn cũng nhìn ra, chính mình căn bản không thể nào là Sở Nam đối thủ.

"Các ngươi, tiến lên! Cho ta ngăn trở hắn."

"Ngăn lại hắn!"

Liễu Mộc chỉ bên cạnh ba cái gia hỏa, để cho bọn họ mau mau với Sở Nam đánh.

Ba tên kia, trực tiếp buông ra Liễu Mộc, đều tự lui về phía sau một bước.

"Không cần phải sợ, chính là một cái tát mà thôi. Liễu Mộc ta cho ngươi cái lựa chọn, ngươi nói ta một tát này, là đánh ngươi phân nửa bên phải khuôn mặt, vẫn là nửa bên mặt trái!" Sở Nam bước đi tới Liễu Mộc phụ cận, đưa tay ra khoa tay múa chân.

"Dừng tay đi!" Lúc này một cái thanh âm từ đằng xa truyền tới, "Sở Nam chuyện này đến đây chấm dứt."

Sở Nam ngẩng đầu, nhìn về thanh âm phương hướng, thấy ở phía xa đá lớn bên cạnh.

Ba người đón gió mà đứng.

Một người trong đó thiếu niên áo trắng, hai tay đặt ở phía sau, mặt đầy ôn hòa, tự hào.

"Biểu ca ta đến, ngươi, ngươi còn dám tát ta thoáng cái thử xem." Liễu Mộc thấy Liễu Hoa Sơn, rốt cuộc tìm được chính mình núi dựa, không chỉ có mà

nói không phát run, sống lưng cũng thẳng tắp.

Sở Nam vốn chuẩn bị vùng xuống đi tay, thu hồi lại, đi hướng khối cự thạch này đi tới.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: 1 bàn tay

"Ấn giấu thực lực thì thế nào, nhìn thấy ta biểu ca, không giống nhau sợ cùng một Tôn Tử một dạng "

Liễu Mộc hướng về phía Sở Nam bóng lưng châm chọc lên, hần hiện tại ngược lại hy vọng Sở Nam mau mau động thủ, vừa vặn để cho Liễu Hoa Sơn ra tay.

"Mau nhìn là Liễu Hoa Sơn, không nghĩ tới hần cũng ở đây, thật là đẹp trai."

"Gần đây có tin đồn, hần đã đem tìm gông xiềng tất cả mở ra, đã bắt đầu đánh vào Đan Điền thêm khóa, Đan Điền gông xiềng rất ít, hần rất có thể ở trước khi tốt nghiệp, là có thể đem thân thể mở mang đến cực hạn! Như vậy thì rất có hy vọng tiến vào tam đại học viện!"

"Bên cạnh hần là Đường Tử Quân đi, hai người nhìn thật rất xứng đôi ai."

Không thiếu nữ đưa bé, thấy Liễu Hoa Sơn sau, hai mắt cũng sắp hóa thành hình trái tim.

Dáng dấp đẹp trai, thực lực mạnh, mà còn bình thường mang trên mặt nụ cười, càng không có cái gì scandal truyền tới.

Hơn nữa phụ thân hần, lại là Liễu Châu Châu Chủ!

Cơ hồ chính là một cái hoàn mỹ điển hình, không có tỳ vết nào.

Ở Nam Vực cao trung, Liễu Hoa Sơn là nổi tiếng cao nhất một trong mấy người.

Cũng là Nam Vực cao trung, rất nhiều nữ hài trong suy nghĩ Bạch Mã Vương Tử.

Hần và Đường Tử Quân đứng chung một chỗ, thật có chút Tài Tử Giai Nhân mùi!

Sở Nam bước đi tới gần lúc, Liễu Hoa Sơn chính nhẹ giọng cho Đường Tử Quân giải thích, "Liễu Mộc bất kể nói thế nào cũng là ta biểu đệ, nếu là ta nhìn hần bị đánh, trở lại Liễu Châu sẽ bị trường bối nể nang."

Sở Nam ngừng ở bên cạnh, nhìn trước mắt cái này nhìn hỏi tao nhã lịch sự Liễu Hoa Sơn, hần cũng không có lên tiếng ngăn cản, chẳng qua là ở nơi này nhìn, bất quá lúc này hần nhếch miệng lên một vòng cười lạnh.

Tiểu Yêu lại gần, cho Sở Nam giải thích, "Người này là Liễu Hoa Sơn, rất đáng ghét gia hỏa, trường học các người, người nên nhận biết đi."

"Hần đắc tội người Liễu Hoa Sơn không phải là các người cô bé kia trong suy nghĩ vương tử sao "

"Cát, hần thường thường xuất hiện ở tiểu thư nhà ta xuất hiện địa phương." Tiểu Yêu hừ nhẹ một tiếng, "Bình thường như vậy hoàn mỹ, tìm không ra bất kỳ không tốt địa phương, ta cảm thấy thật tốt đối trá."

"Lợi hại, này cũng cho người nhìn ra."

Sở Nam cười, "Người nói không sai, người này chính là một cái đối trá quỷ quân tử."

Liễu Hoa Sơn nghe được Sở Nam mà nói, biểu tình không có biến hóa quá lớn, vẫn tao nhã lịch sự, ầm ầm ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, "Sở Nam đã lâu không gặp, hôm nay sự tình, bất kể là ai sai, đều là bởi vì ta biểu đệ lên, vừa mới người cũng chiếm tiện nghi, sự tình liền đến đây chấm dứt."

"Liễu Hoa Sơn người kẻ hoạch không tệ a, ngây thơ như vậy trò chơi người vẫn còn ở chơi đùa! Chúng ta từ nhỏ tiếp xúc, là bạn cũ, nói chuyện với ta lúc, có thể hay không thu hồi người bộ kia mặt nạ, chỉ sẽ để cho ta cảm thấy đến buồn nôn."

Sở Nam bước đi tới Liễu Hoa Sơn phụ cận.

Từ thấy Liễu Hoa Sơn giờ khắc này, Sở Nam liền hoàn toàn suy nghĩ ra sự tình tiền nhân hậu quả.

Liễu Hoa Sơn bình thường rất ít lộ diện, thậm chí sẽ chỉ ở trường học mỗi năm một lần lôi đài chiến đấu bên trong, mới phải xuất hiện.

Vì cái gì hần hôm nay sẽ vừa vận xuất hiện ở nơi này.

Vì cái gì Phùng Thiên nguyện ý đi giúp Liễu Mộc chuyện này

Vì cái gì trùng hợp như vậy, chính mình hôm nay mới từ Thành Chủ phủ đi ra, chính mình Tây Châu đồng học còn có Chu Sơn, liền bị người cho ngăn ở cửa trường học.

Trên thế giới nơi nào sẽ có nhiều như vậy trùng hợp, tùm lại.

Sự tình đã rất rõ ràng, hết thấy các thứ này đều với Liễu Hoa Sơn thiết lập tính toán cẩn thận, chính mình từ Thành Chủ phủ đi ra một khắc kia, kẻ hoạch liền bắt đầu áp dụng.

Làm như vậy mục đích, bởi vì sao, rất rõ ràng!

Liễu Hoa Sơn nhìn một chút bên cạnh Đường Tử Quân, lộ ra vẻ cười khở, sau đó dùng phi thường bình thản giọng nói, "Sở Nam chúng ta khi còn bé là có đụng chạm, nhưng đó đã là trước đây thật lâu, hiện tại chúng ta đã rất ít có đồng thời xuất hiện, sau này lại càng không có. Người với Liễu Mộc mâu thuẫn, ta không muốn biết nguyên nhân, bất quá hạ thủ cũng phải có nặng nhẹ điểm đến thì ngưng, bất kể nói thế nào đều là đồng học."

Liễu Hoa Sơn lúc nói chuyện, khuôn mặt ngoặt về phía một cái Đường Tử Quân không thấy được góc độ.

Nhéch miệng lên một đạo,

Châm chọc độ cong, không chút do dự vãi hướng Sở Nam.

Hiện tại người và ta thực lực, chênh lệch quá lớn, căn bản không cần ta tự mình động thủ đi giải quyết người.

Coi như là người lần này chiếm thượng phong thì có thể làm gì, ở trong mắt ta, các người chẳng qua là Tiểu Sư a.

Hắn nói xong, lại nhanh chóng biến sắc mặt, tao nhã lịch sự nhìn về Đường Tử Quân, "Hy vọng người sẽ không cảm thấy ta hèn yếu."

"Người nói có đạo lý, điểm đến thì ngưng, Liễu Mộc thương cũng thật nặng, nếu như vậy, như vậy cuối cùng một cái tát." Sở Nam trên mặt châm chọc trong nụ cười, đột nhiên nhiều hơn vẻ lạnh lùng, tay hắn bỗng nhiên hất lên, trên không trung vạch qua, đã sớm người này một mực sắp xếp chỗ, xem không nhìn được, "Người cái này coi ca liền thay hắn bị đi!"

Ba!

Sở Nam tay, một cái tát hung hăng tát ở Liễu Hoa Sơn tầm kia đối trá trên mặt.

Hiện trường giờ khắc này, đột nhiên trở nên chết một dạng an tĩnh.

Một bên một mực lạnh như băng Đường Tử Quân, đều xuống ý thức há to miệng.

Đừng nói người khác, Liễu Hoa Sơn mình cũng không có làm ra bất kỳ phản ứng nào.

Hắn căn bản không có nghĩ tới, Sở Nam lại dám đột nhiên ra tay, cho hắn một cái tát.

Tiểu Yêu có chút không thể tư nghị che miệng lại!

Liễu Hoa Sơn tầm kia anh tuấn mang theo cười nhạt khuôn mặt, trong nháy mắt tự ra hiện năm ngón tay ấn, ngay sau đó liền phòng lên, máu tươi từ khóe miệng của hắn chứa lại đến, tao nhã lịch sự đương nhiên vô tồn, biểu tình cũng trong nháy mắt trở nên dữ tợn đáng sợ.

Cổ tay hắn, trực tiếp hướng bên hông mình bảo kiếm rút đi.

Xoẹt xẹt, căn bản không có bất kỳ kiếm hoa, hắn trực tiếp hướng Sở Nam hoành đâm đi.

Sở Nam néch mép, "Thế nào, hiện tại không duy trì hình tượng "

Hắn trực tiếp thân thể lướt ngang, một cước đá vào trên thân kiếm, kéo ra cùng Liễu Hoa Sơn khoảng cách.

"Tiểu Súc Sinh ta hiện ngày làm thịt người."

Liễu Hoa Sơn cánh tay run lên, phát ra ùng ùng tiếng vang.

Trực tiếp hướng Sở Nam lao xuống đi, trường kiếm dày đặc không trung, phong kín Sở Nam làm đường lui, cái kia dữ tợn đáng sợ trên mặt, sát khí ngang dọc!

Với bình thường hoàn toàn là khác biệt.

Nhưng vào lúc này, một cái thanh âm phần nộ truyền tới.

"Tất cả dừng tay cho ta!"

Lại một đạo hàn quang thoáng hiện lên.

Keng chuông!

Chỉ nghe được không trung một tiếng giòn vang.

Một cái tay cầm trường đao người trung niên để ngang trung tâm, ngăn lại Liễu Hoa Sơn cùng Sở Nam tấn công.

"Các người làm trường học quy củ như trò đùa sao" người trung niên nghiêm nghị quát lớn.

Liễu Hoa Sơn biểu tình như cũ dữ tợn, nắm chặt trường kiếm tay, có chút phát run, tựa hồ vẫn muốn chờ cơ hội mà động.

"Mẹ nó, các người đều phiên thiên, hai người các người nếu là lại đấu nhau, đừng trách ta trực tiếp đem các người đuổi ra Nam Vực cao trung." Trung niên nhân này hiển nhiên là tức giận.

Liễu Hoa Sơn khẽ cắn răng, lúc này mới đem trường kiếm thu hồi đi.

Kia dữ tợn biểu tình, thoáng hòa hoãn.

Muốn thi đại học, nhất định phải đi qua cao trung, nếu là cái này thời cơ bị trục xuất Nam Vực cao trung, thì đồng nghĩa với buông tha thi đậu tam đại học viện cơ hội.

Sở Nam cũng biết, hai người là không đánh xuống được.

Thừa dịp hiện tại cơ hội này, vẫn là mau mau lách người, "Ngô lão sư nói đúng, chúng ta không nên ở chỗ này đấu nhau, cái kia không việc gì mà nói, ta liền đi trước."

"Người đứng lại đó cho ta, Sở Nam ta nhìn thấy, mới vừa rồi là người trước động thủ đánh Liễu Hoa Sơn, người loại hành vi này, dựa theo Nam Vực cao trung quy củ, hôm nay ta muốn "

"Nam Vực cao trung quy củ hình như là quy định ở cấp ba bên trong, không cho phép đấu nhau, chẳng lẽ vài năm chưa có trở về, quy củ đổi" lúc này từ trong đám người truyền tới một hơi có chút lười biếng thanh âm, đột nhiên cắt đứt Ngô lão sư mà nói, chỉ thấy một người thanh niên mặt tươi cười đi ra, hắn và Sở Nam có 3 phần giống nhau!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Sở Thiên Kiếm

"Người này ai vậy, lại dám như vậy với chúng ta Ngô lão sư nói "

"Không biết, có chút quen mắt."

Theo thanh niên này xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt, có người nghị luận.

Có thể ở Nam Vực cao trung làm lão sư, cũng đều cũng coi là thực lực không tệ, bọn họ học sinh trải rộng Thần Văn thế giới.

Bình thường có rất ít người, nguyện ý đi đắc tội một vị lão sư.

Trước mắt cái này nhìn tới đa cũng chính là hai mươi tuổi thanh niên, lại dám dùng như vậy giọng nói chuyện, kia nhìn như lười biếng bên trong, lại mang theo khó mà che giấu kiêu căng!

"Ngô lão sư vài năm không thấy, vẫn khỏe chứ." Thanh niên này toét miệng cười một tiếng, lộ ra một hàng răng trắng như tuyết, nụ cười này nhìn sáng lạn vô cùng.

Bất quá thanh niên nụ cười sáng lạn, kia nửa bên mặt sưng lên tới Liễu Hoa Sơn gương mặt đó, cũng đã âm trầm có thể chảy ra nước.

Kia âm trầm bên trong, lại lộ ra một vẻ khó mà che giấu sợ hãi.

Người này, làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này.

"Sở Thiên Kiếm hôm nay chuyện này với người không quan hệ, không muốn mù chen vào." Ngô lão sư nói lúc, biểu tình đều có chút mất tự nhiên.

Sở Thiên Kiếm thẳng này ở Nam Vực cao trung đi học lúc, là công nhận hung nhân, hảo chiến cực kỳ.

Hắn là bốn năm trước Nam Vực cao trung, Nam Vực cao trung hoàn toàn xứng đáng thiên tài tuyệt thế.

Đang học sinh trung đánh khắp tất cả cao thủ sau, liền cả ngày tìm lão sư đánh nhau.

Ở Nam Vực cao trung bình thường lão sư thấy hắn đều là vòng quanh đạo (nói), miễn cho bị dây dưa tới!

Theo Sở Thiên Kiếm tên bị Ngô lão sư gọi ra.

Hiện trường tựa như cùng sơn hô hải khiếu một dạng phát ra trận trện tiếng kinh hô.

"Sở Thiên Kiếm, lại là Sở Thiên Kiếm!"

"Đây là ta thần tượng."

Không ít thiếu niên trong mắt nhìn về Sở Thiên Kiếm thời điểm, đều bắt đầu sáng lên.

Mặc dù thời gian qua đi bốn năm, Sở Thiên Kiếm năm đó sự tình, vẫn thường thường bị lão sư nói tới.

Mà còn rất nhiều để cho Nam Vực cao trung thiên tài đều phải ngưỡng mộ kỷ lục, đều ghi chú vị này tên.

Rất nhiều học sinh, thậm chí coi Sở Thiên Kiếm là làm tiến tới gương mẫu, có thể thấy hắn ở Nam Vực cao trung sức ảnh hưởng.

"Thế nào không liên quan, có phải hay không Tam đệ!" Sở Thiên Kiếm đối với (đúng) Sở Nam cười cười, "Không tệ lắm, có ca của người năm đó ở Nam Vực cao trung phong thái."

Sở Nam biểu tình cũng có chút không được tự nhiên, từ Sở Thiên Kiếm vừa xuất hiện, hắn liền nhận ra.

Lúc trước cũng không có qua ca, hiện tại đột nhiên một cái ca xuất hiện ở trước mắt, trong lúc nhất thời có chút không biết nên thế nào đáp lại.

Chỉ có thể cố gắng giả bộ cao hứng đáng vẻ, "Nhị ca làm sao người tới."

Sở Thiên Kiếm cũng không thêm để ý Sở Nam biểu tình mất tự nhiên, hắn trực tiếp một cái ngăn lại Sở Nam bả vai, "Nhìn thấy ta, còn câu nệ như vậy! Ta vừa vặn cùng ta đồng bạn ở cách Nam Vực không xa bên trong dãy núi rèn luyện, cái này không phải nghe nói người ra chuyện lớn như vậy tình, phụ thân để cho ta tới thăm người một chút. Tiểu tử có tiền đồ, đừng phải Yêu Tộc còn có thể thoát thân."

"Đây là người đệ" Ngô lão sư có chút kinh ngạc.

"Đương nhiên!" Sở Thiên Kiếm nói xong đối với (đúng) Liễu Hoa Sơn gật đầu một cái, "Tiểu tử này cũng biết, Liễu Hoa Sơn người nói có phải không."

Liễu Hoa Sơn khẽ cắn răng, không có nói gì, chẳng qua là gật đầu một cái.

"Ngô lão sư chúng ta đã lâu không gặp, ta trở lại một chuyến cũng không dễ dàng, vừa vặn tay có chút ngứa ngứa, chúng ta ở nơi này luận bàn xuống."

Sở Thiên Kiếm vừa nói, trực tiếp rút ra sau lưng của hắn rộng lớn bảo kiếm.

Trên mặt chỉ một thoáng do mới vừa rồi người hiền lành nụ cười, biến thành lạnh lùng.

Hắn vừa sải bước ra mấy thước, trong tay Đại Kiếm, không có chút nào hoa chiêu hướng Ngô lão sư bỏ tới.

Ngô lão sư một cái tránh né, vọt đến một bên.

Rắc rắc! Rắc rắc!

Kiểm to này trực tiếp chém vào phía sau khối kia nhô lên trên đá lớn.

Cự thạch kia so với người còn cao, mà còn rộng rãi phi thường, lại đang một kiếm này bên dưới, vỡ thành hai mảnh.

Hiện trường một trận ngược lại hút khí lạnh thanh âm.

Cái này Giản đơn giản một kiếm, căn bản không dùng sức, vậy mà mang tới như vậy một tảng đá lớn, trực tiếp chém thành hai khúc.

Ngô lão sư khuôn mặt đều xanh, tiểu tử này so bốn năm trước còn hung tàn, "Dừng tay, Sở Thiên Kiếm ta hiện ngày còn có chuyện, không có thời gian đánh với ngươi, ta đi trước."

Ngô lão sư cũng tựa hồ sợ bị Sở Thiên Kiếm cho dây dưa tới một dạng, trực tiếp là được đi như gió.

Sở Thiên Kiếm mặt đầy tức nước, "Ngô lão sư bằng không ngươi nói cho ta một chút ngày nào có thời gian a "

Ngô lão sư lão đảo một cái, thiếu chút nữa trực tiếp ngã nhào.

"Ta gần đây đều rất bận rộn, ngươi đi tìm khác (đừng) lão sư đi." Ngô lão sư rất nhanh thì biến mất ở mọi người trong tầm mắt.

"Ồ chỗ này bị người vây xem, được không nhàn nhã, đi chúng ta chuyển sang nơi khác."

Sở Thiên Kiếm trực tiếp leo ở Sở Nam bả vai, kéo hắn phải rời khỏi.

"Nhị ca ta theo bằng hữu nói một chút." Sở Nam nhìn một cái ở phía xa đứng Đường Từ Quân, do dự hồi lâu vẫn là quyết định với Sở Thiên Kiếm đi một chuyến, hiện tại chiếm cứ cổ thần thể này, những quan hệ này là không có khả năng sửa đổi.

Sở Thiên Kiếm chú ý tới Sở Nam ánh mắt, nhìn một cái xa Đường Từ Quân, trên mặt ngay lập tức liền cười nở hoa.

"Đây là đệ muội đi, đi một chút đi, cùng một chỗ, cùng một chỗ."

Đường Từ Quân chẳng qua là nhìn Sở Thiên Kiếm, không có bất kỳ phản ứng.

Tiểu Yêu há hốc mồm, bất quá đối mặt cái này Nam Vực cao trung hung danh hiển hách thanh niên, cuối cùng không có nói ra mà nói.

"Khục khục, Nhị ca ngươi hiểu lầm, chẳng qua là bằng hữu." Sở Nam mau mau giải thích.

"Áo, áo, ta minh bạch, minh bạch!"

Sở Thiên Kiếm một bộ ta hiểu biểu tình, không phải là còn không có đuổi kịp!

Sở Nam không còn gì để nói, cũng rất bất đắc dĩ, ngươi biết cái gì a, vốn là liền không có quan hệ gì.

Bất quá loại chuyện này, chỉ có thể vừa tô vừa đen, còn không bằng không giải thích.

Sở Nam cái này không phải giải thích, lại để cho bên cạnh Liễu Hoa Sơn biểu tình càng âm trầm.

Sở Nam đi tới Đường Từ Quân bên cạnh, cười khổ nói, "Cái kia ta sẽ không vội vã hỏi trường học."

"Được." Đường Từ Quân gật đầu.

Sở Nam với Sở Thiên Kiếm sống chung một chỗ, tự nhiên cũng không có gì đáng lo lắng.

"Lần sau tìm thời gian, ta ngươi ăn cơm, cảm ơn những ngày qua chiếu cố."

Sở Nam nói xong, liền đi theo Sở Thiên Kiếm cùng rời đi.

Liễu Hoa Sơn dùng sức nắm chặt nắm chặt tay, sau đó vừa buông ra.

Hắn khi còn bé liền sợ Sở Thiên Kiếm, thậm chí có thể nói có chút bóng ma trong lòng, đối mặt người này, hắn cuối cùng không có thể lại nói với Sở Nam ra cái gì lời độc ác tới.

"Sở Thiên Kiếm sẽ không một mực ở tại Nam Vực, Sở Nam ngại chờ đó!"

Sở Thiên Kiếm khẽ cắn răng, hôm nay khuôn mặt cũng sắp mất hết, hán cũng không khuôn mặt tiếp tục ở chỗ này.

Sở Nam cùng Sở Thiên Kiếm đi tới Nam Vực thành một nơi võ giả công hội.

Võ giả công hội bên trong, dòng người như dệt cửi.

Ra ra vào vào người, đều là thân mang binh khí võ giả.

Sở Thiên Kiếm một bên hỏi Sở Nam ngày đó bị tập kích sự tình, vừa hướng bên trong đi.

Rất nhanh ngừng ở một cái trước bàn.

Nơi này đã ngồi bốn người, hai trai hai gái!

"Đây là ta đệ Sở Nam!"

Sở Thiên Kiếm cho mấy người này giới thiệu.

"Ồ, Sở Thiên Kiếm không nghĩ tới người đệ tuần tú như vậy, chính là ta thích loại hình." Bên phải một cái nữ nhìn rất là quyến rũ, nàng cặp mắt kia giống như là hội phóng điện.

Tại hán lời bộc bạch hán từ mặt đen la lên, "Nhân gia vẫn là học sinh trung học đệ nhị cấp đây, người mau mau đừng ở chỗ này mù đào cổ, lại có cái gì ý đồ xấu."

"Hắc Tử ta phiền nhất nghe người nói chuyện, mỗi lần đều cho ta làm loạn." Cô gái kia đối với (đúng) mặt đen thanh niên mà nói rất không hài lòng.

Một người khác Bạch Y nữ hài, nhìn rất là văn nhã.

Nàng cười khanh khách đứng lên, đối với (đúng) Sở Nam đưa tay ra, "Chớ để ý, Nhã tỷ vẫn luôn là cái bộ dáng này cũng không phải thật muốn câu dẫn người, ta gọi là Lâm Mộ Tuyết."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Triều Hoa Thảo

Cô gái quần áo trắng hơi dừng chốc lát, lại bổ sung "Ca của người đồng học!"

Sở Nam nghe được cái tên này, liền ngay lập tức liền nghĩ đến Thiên Sơn Mộ Tuyết, hán lúc trước cũng rất thích cái này thành ngữ.

Đi tới nơi này cái Thần Văn thế giới sau, Sở Nam nơi này nữ hài phần lớn rất có tính cách, Đường Tử Quân lạnh với khối băng một dạng, Tiểu Yêu mới vừa mười ba bốn tuổi, liên hùng không giống nữ hài. Chính mình vị mỹ nữ kia lão sư, rõ ràng chính là cô gái đẹp xà, loại tính cách này ôn uyển, tốt sống chung nữ hài ngược lại ít một chút.

"Lâm Mộ Tuyết tên rất hay." Sở Nam không khỏi thở dài nói, "Người tốt ta gọi là Sở Nam."

Đối với (đúng) Sở Nam ca ngợi Lâm Mộ Tuyết chẳng qua là cười một tiếng.

Bất quá Lâm Mộ Tuyết không có ý kiến gì, bên cạnh nàng cái kia con mắt hội phóng điện nữ tử lại có ý kiến.

"Lâm Mộ Tuyết tên rất êm tai sao người là xem Mộ Tuyết lớn lên xinh đẹp, cho nên cố ý nói đi!"

"Hỏi thế gian, tình là vật chi, thẳng dạy thế nguyên sống chết Thiên Nam Địa Bắc song phi khách, lão sí mấy lần nóng lạnh. Sung sướng thú, ly biệt khổ, ở giữa còn có si nhi nữ. Quân phải có ngữ: Miêu vân dặm tầng mây, Thiên Sơn Mộ Tuyết, độc ảnh hướng người nào đi?" Sở Nam thuận miệng đem Thiên Sơn Mộ Tuyết cái này thành ngữ lai lịch cho nói một lần, sau đó liền lại gật đầu một cái, "Thiên Sơn Mộ Tuyết, Mộ Tuyết thật là tốt tên."

Trong mắt nàng trêu chọc, biến mất nhiều chút, thật nhiều kinh ngạc và khen ngợi, "Người thật đúng là đem Mộ Tuyết tên cho nói ra hoa đến, hỏi thế gian, tình là vật chi, Trục Giáo Nhân Sinh Tử Tương Hứa. Sở Thiên Kiếm ta phát hiện, người người em trai này so người sẽ phải đòi nữ hài vui vẻ nhiều, cái này mới tới liền đem Mộ Tuyết muội muội hấp dẫn trọn cả mắt lên."

Chỉ thấy Lâm Mộ Tuyết có chút há miệng, kinh ngạc nhìn Sở Nam.

Bất quá nàng nghe được đồng bạn mà nói sau, rất nhanh thì khôi phục, mang trên mặt một nụ cười, "Ta chỉ là ngoài ý muốn, lần đầu tiên có người như vậy khen ngợi tên ta, đây là bài thơ sao, thật là dễ nghe."

"Miễn cưỡng coi như người vượt qua kiểm tra đi, ta gọi là Lý Nhã!"

Kia quyền rũ nữ nhân đối với (đúng) Sở Nam đưa tay ra, tay nàng chỉ phi thường rõ ràng.

Kia mặt đen thanh niên lại nói, "Ai a, hôm nay vậy mà chủ động xạ thủ. Tiểu tử người có thể phải cẩn thận một chút, Lý Nhã rất ít sẽ chủ động với người khác bắt tay, nói rõ ràng thật đối với người có khác tâm tư. Người có thể cẩn thận một chút, nữ nhân này có thể."

"Hắc Tử, người đi chết."

Quyển rũ nữ nhân trực tiếp một cảm giác đập về phía mặt đen thanh niên.

Mặt đen thanh niên về phía sau chột lóe, tránh thoát đi.

"Được, đều an tĩnh điem." Sở Thiên Kiếm tức giận nói.

Rất nhanh, bốn người này tất cả nhất nhất giới thiệu.

Bọn họ đều là Sở Thiên Kiếm Nam Hải học viện đồng học, bình thường quan hệ tốt hơn, năm người tạm thời kết làm một cái tiểu tổ, cùng một chỗ hợp tác rèn luyện.

Mấy người hàn huyên mấy câu sau, đề tài liền cùng Sở Nam không có quan hệ gì.

Sở Nam có chút hiếu kỳ quan sát, người võ giả này công hội.

Võ giả công hội có thể cung cấp thù lao, ban bố nhiệm vụ, có trung gian tính chất.

Võ giả cũng có thể ở chỗ này nghỉ ngơi.

Sở Nam vừa quan sát, một bên nghe bên cạnh năm người nói chuyện phiếm.

Rất nhanh, cái kia mặt đen nam tử lấy ra mấy tờ Kim Quyền trực tiếp vỗ lên bàn.

"Sở ca chúng ta bốn người đều phân qua, liền còn dư lại người phần này."

Sở Thiên Kiếm cầm lên mấy tờ Kim Quyền nhìn một chút, toét miệng cười, "Nói thật với ta, mấy người các người, công lấy sau lưng ta nuốt riêng đi, ta là có thể phân chút tiền này."

"Sở ca nuốt riêng cái gì, chúng ta Triều Hoa Thảo căn bản không có bán. Các người Nam Vực thành ngay cả một phòng đấu giá cũng không có, Mộ Tuyết nói những được thảo đó đang đấu giá trắng giá cả, so trực tiếp mua một công ty mậu dịch cao hơn nhiều." Kia mặt đen thanh niên giải thích.

Lâm Mộ Tuyết gật đầu một cái, "Không sai, Triều Hoa Thảo có thể gặp không thể được, đang đấu giá được giá cách ít nhất có thể đủ làm ra tứ thành! Nếu là đụng phải thật sự cần khách hàng, lật gấp mấy lần tới cũng không phải là không thể."

"Thì ra là như vậy" Sở Thiên Kiếm gật đầu, "Vậy thì chờ đi phòng đấu giá đi, ngược lại hai ngày nữa liền đi."

Triều Hoa Thảo danh tự này, quen tai như vậy

Sở Nam nghe được mấy người ở đó nói Triều Hoa Thảo,

Liền nghĩ đến đoạn thời gian trước, hình như là đã nghe qua.

Sở Nam chần chờ một phen, trực tiếp tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Mở ra « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » phụ lục, xuống phía dưới lên.

Rất nhanh, Sở Nam tìm tới.

Bích Hải Triều Sinh Khúc (có thể hồi đoái): Cần điểm tích lũy 2 50000 điểm+ Triều Hoa Thảo!

[chú thích: Hoàng Dược Sư làm thể tập nội công thượng thừa, bổ sung thêm đặc thù Khúc Phổ. Vận dụng nội công thúc giục khúc này, trong thời gian ngắn có thể loạn tâm thần người.]

Lại là Bích Hải Triều Sinh Khúc, Sở Nam tự nhiên biết rõ, Đồng Tà Hoàng Dược Sư bài hát này.

Không nghĩ tới, cái này kỳ thực cũng là một môn Nội Công Tâm Pháp.

Ở Xạ Điều Anh Hùng Truyện bên trong, Hoàng Dược Sư từng dùng Bích Hải Triều Sinh Khúc, cùng ngoài ra bốn vị cao thủ tuyệt thế cạnh tranh tỷ thí, đã từng dùng Bích Hải Triều Sinh Khúc vây khốn Lão ngoan đồng 15 năm.

Liền có thể nhìn ra được, môn nội công này lợi hại.

Coi như là khoảng cách tuyệt đỉnh nội công, cũng chỉ kém một đường.

Vốn là Sở Nam chuẩn bị hai ngày nữa đi những .kia công ty mật dịch hỏi một chút, những dược liệu này đều là giá bao nhiêu.

Bây giờ nghe lên, tựa hồ cũng không phải dễ dàng như vậy mua được.

Sở Nam đang suy nghĩ giữa, liền nghe được Sở Thiên Kiếm tiếng kêu.

"Gọi người không có phản ứng "

"Ta không sao." Sở Nam rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết võng, sau đó lắc đầu, chỉ thấy trước mắt mấy người cũng đứng lên, trò chuyện kém không chuẩn bị thêm rời đi.

"Đi, ta liền không cùng các người cùng một chỗ hồi khách sạn, ta cùng Nhị đệ đi Nam Vực cao trung, thật lâu không có đi trường học, ta cũng muốn đi xem xem, ta ngày mai lại tới tìm các người."

"Được !"

"Ha, Sở Nam ta thật không nở người a." Kia quyền rừ Lý Nhã lại bắt đầu phóng điện.

Sở Nam gật đầu, "Sau này vẫn có cơ hội gặp lại sau. "

Mặt đen thanh niên cười ha ha, "Lý Nhã ta thế nào phát hiện, người phóng điện vô dụng a."

Mấy người một bên tùy ý trò chuyện, vừa đi ra võ giả công hội.

Song phương trực tiếp tách ra.

Sở Nam cùng ra Thiên Kiếm hướng nam khu vực cao trung đi tới.

Sở Nam đem lòng nghi ngờ hỏi lên, "Nhị ca ta vừa mới nghe các người nói Triều Hoa Thảo, loại dược thảo này rất khó mua được sao "

"Không phải là khó khăn, mà là đặc biệt khó khăn. Triều Hoa Thảo cũng gọi hướng hoa cỏ loại dược liệu này, chỉ có dưới ánh mặt trời mọc lên phút thứ nhất chui ra thổ nhưỡng, sau đó sẽ trong vòng một phút nở rộ, một phút đồng hồ sau suy bại, cuối cùng một phút liền khô héo. Nói cách khác, người nhất định phải ở nó nở hoa lúc phát hiện hiện hơn nửa hải cùng sử dụng linh thạch hộp cất giữ lên, mới có thể cất giữ đi. Đương nhiên nếu là người thật muốn mua, cũng không phải không mua được, nếu như người chịu ra thập bội giá thị trường, sẽ có không ít người bụng đưa tới cho người, bất quá loại kia người tiêu tiền như rác ai nguyện ý làm" Sở Thiên Kiếm cho Sở Nam giải thích, "Kỳ thực Triều Hoa Thảo cũng không ít, bất quá chúng ta lần này vận khí tốt hơn, ở trong dãy núi ngủ, kết quả ngày thứ hai vừa tỉnh lại, liền phát hiện gốc cây này Triều Hoa Thảo đang nở hoa."

"Kia Bồng Lai Thảo đây" Sở Nam lại hỏi, đây là hồi đoái kia bán bộ Cửu Âm Chân Kinh cần thiết dược liệu.

"Bồng Lai Thảo cũng xưng Bất Tử Thảo, loại dược thảo này, một năm chỉ có thể có một ngày từ trong đất chui ra ngoài tắm ánh mặt trời nở hoa sinh sản, mà còn không có cố định thổ nhưỡng cùng thời gian hạn chế, tiếp theo thời gian đều là ẩn núp thổ nhưỡng sâu bên trong, cũng là rất hiếm có dược liệu."

"Như vậy khan hiếm!" Sở Nam không biết nói gì.

"Kỳ thực cũng không phải khan hiếm, những dược liệu này thật nhiều, chỉ bất quá xuất hiện điều kiện quá ngắn, người nếu là đi thường thường sản xuất loại dược thảo này trong núi đào, đào một nửa năm chắc có thể đào đạt được."

Sở Nam: "

Chạy trong núi đào nửa năm thảo cái này còn không khan hiếm.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Hưng phần

Ở Thần Văn thế giới, chỉ có số người cực ít, sẽ đặc biệt tới nay tập Linh Thảo mà sống.

Trong dãy núi khắp nơi đều là nguy hiểm, coi như là ở Nhân Tộc biên giới bên trong dãy núi ít có Yêu Thú qua lại, bắt quá coi như là hung thú cũng không phải người bình thường có thể đối phó, đối mặt hung thú, chỉ có tu vi cao thâm võ giả mới có thể toàn thân trở ra.

Mà tu vi cao thâm võ giả, lại có ai sẽ đi đặc biệt thu thập Linh Thảo.

Đào một nửa năm, vận khí không được, cái gì cũng không tìm tới, là rất bình thường sự tình.

Mà những thú dữ kia trên người khắp cả người là bảo, săn giết hung thú không chỉ có thể tăng tiến tu vi, còn có thể vì bọn họ đổi lấy tài phú.

"Các người lúc nào rồi đi "

"Lần này tới Nam Vực thành chính là nghĩ đến nhìn người, người không có xảy ra chuyện, ta cũng yên lòng. Kế hoạch ngày hôm sau liền rồi đi, học viện rèn luyện nhiệm vụ còn chưa hoàn thành."

Sở Thiên Kiếm nhìn về phía Sở Nam thời điểm trong ánh mắt thật nhiều quan tâm, đây là hần em trai ruột.

Lần này trở về, làm chứng đến Sở Nam trưởng thành, tuy nói ở Nam Vực cao trung vẫn còn không tính là xuất sắc, bắt quá đang xử lý vấn đề lúc thủ đoạn cùng quyết định, cũng để cho hần rất vui vẻ yên tâm.

Lớn lên, đã không phải là khi còn bé cái kia cần hần bảo vệ Tam đệ!

"Người bây giờ giải khai bao nhiêu cái huyết vị "

"Giải khai tám mươi tám huyết vị!"

"Được ! Ha ha!" Sở Thiên Kiếm vừa nghe cái này, liền toét miệng cười to, còn dùng tay dùng sức vỗ vỗ Sở Nam bả vai, biểu đạt tâm lý cao hứng.

Hần khí lực vô cùng lớn, Sở Nam bị hần chụp khí huyết dâng trào, trong lúc nhất thời khuôn mặt đều biệt hồng.

"Không có sao chứ, quá kích động, khí lực dùng đại."

Thấy Sở Nam không đứng, hần vỗ vào động tác mau mau dừng lại.

"Nhị ca người bây giờ đến cảnh giới gì, lực tay lớn như vậy "

Sở Nam ổn định thoáng cái sôi trào khí huyết, đối với (đúng) Sở Thiên Kiếm cảnh giới có chút hiếu kỳ.

Liên quan tới tu luyện kiến thức hần biết rõ cũng không nhiều, chỉ biết hiện tại phải đem bên trong thân thể huyết vị mở ra, đi không chế hô hấp tiết tấu, tăng cường khí huyết, để cho bên trong kinh mạch chân khí có thể liên một đường, hoàn thành những thứ này, đem những này toàn bộ hoàn thành, cũng liền đến thân thể người cực hạn. Sau đó liền có thể vào như tu luyện giai đoạn cảnh giới thứ hai, có thể tu tập công pháp, đi qua công pháp dẫn động thiên địa linh khí vào cơ thể, tốc độ tu luyện sẽ tăng lên trên diện rộng.

Còn như tu tập công pháp sau đó cảnh giới, Sở Nam căn bản không rõ ràng.

"Hiện tại ta bên trong kinh mạch linh khí, đã sắp phải hoàn toàn hoá lỏng, còn như cảnh giới, hiện tại người biết quá nhiều cũng vô dụng, sẽ còn cho người phân tâm. Người bây giờ mấu chốt là phải đem huyết vị mau sớm đã thông, nghênh đón không lâu thi đại học, coi như là không thể thi vào tam đại học viện, cũng phải bên trên một cái tương đối gần trước học viện, đây đối với sau này ảnh hưởng rất lớn."

Sở Thiên Kiếm cũng không có giải thích quá nhiều, lo lắng sẽ ảnh hưởng Sở Nam thi đại học. "Đúng, người lần này nghỉ về nhà, với phụ thân nói một chút, ta tiếp theo một năm, đều phải chuẩn bị học viện tốt nghiệp nhiệm vụ, không xác định có thể hay không về nhà."

"Ta biết!" Sở Nam gật đầu, đối với thi đại học, hần kỳ thực không một chút nào lo lắng.

Tam đại học viện có thể nói tất vào, coi như là tu vi không đủ không cách nào thi đậu, cũng có thể dùng làm người thân phận tới tiền vào.

Nếu như người là tác giả, các đại học viện cũng sẽ đặc thù thu nhận học sinh điều kiện, diện rộng hạ thấp thu nhận học sinh lúc ngưỡng cửa.

Nếu là ở thời cấp ba, liền viết ra tinh phẩm sách tin tức thả ra ngoài, sợ rằng còn không có thi đại học, cũng sẽ bị tam đại học viện tranh đoạt.

Sở Nam gần đây hai ngày, phải đi tác giả công hội đi chứng nhận « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền sách này tác giả thân phận.

Cứ như vậy, cũng có thể che giấu mình, ai sẽ nghĩ đến.

Trừ Đường Tử Quân lại có ai sẽ nghĩ tới, Bạch Y Thăng Tuyết cùng Đại Thánh, kỳ thực là cùng một người.

"Nhị ca kỳ thực có chuyện, ta còn không có nói cho người biết."

Sở Nam vẫn là quyết định hiện tại đem tác giả thân phận nói cho Sở Thiên Kiếm, buổi cây kia Triều Hoa Thảo có thể hỏi đoán nội công Bích Hải Triều Sinh Khúc, rất là khan hiếm, ở Nam Vực thành rất khó mua được.

Coi như ngẫu nhiên Nam Vực thành cũng xuất hiện một gốc, hần cũng không có số tiền kia.

Nếu trùng hợp như vậy, vị nhị ca này thì có, vậy hay là từ nơi này đạt được dễ dàng hơn.

"Chuyện gì, người gây họa. Chẳng lẽ đem hôm nay cô gái kia làm lớn bụng không trách nằng vẫn không có biểu tình, nhìn mặt lạnh, một mực cho người mặt mũi sắc xem. Không việc gì, không cần lo lắng, chuyện này, phụ thân biết chắc cao hứng vô cùng."

Sở Thiên Kiếm một bộ bùng tỉnh đại ngộ, hần nghĩ tới không nhìn lâu đến Đường Tử Quân.

Sở Nam: "

Này cũng có thể ảo tưởng đến chuyện này đi lên, năng lực này cũng là không có người nào.

Sở Nam có chút dở khóc dở cười, "Nhị ca người nghĩ đi đâu, không phải là chuyện này."

"Thật không phải là" Sở còn hơi nghi ngờ nhìn về Sở Nam.

"Thật không phải là, kia Đường Tử Quân là Nam Vực thành Thành chủ con gái, nằng theo ta không có gì quan hệ đặc thù."

Thấy Sở Nam chối, Sở Thiên Kiếm lúc này mới hứng thú tề nhạ, "Vậy còn có thể có chuyện gì "

"Kỳ thực, ta hiện tại đã là tác giả."

Sở Thiên Kiếm chính bước về phía trước một cái đột nhiên dừng lại, rộng mở quay đầu, "Người nói cái gì "

"Ta đã là Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả." Sở Nam lặp lại một lần!

"Hào, hào, hào!"

Sở Thiên Kiếm mặt đầy nói ra ba chữ "hào", vậy mà mơ hồ có chút kích động.

Hần nghe nói như vậy, so với hần chính mình đột phá còn muốn hưng phấn.

"Không nghĩ tới, nhà chúng ta cũng ra một vị tác giả, tác giả nhưng là hiếm ngoạn ý."

Sở Thiên Kiếm hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm Sở Nam, giống như là đang nhìn một cái động vật quý hiếm một dạng.

Hần là phương diện tu luyện thiên tài, nhưng lại không phải là tác giả.

Hần căn bản không có trở thành tác giả thiên phú, hần đã từng đã thử, không cách nào tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng sáng tác giao diện.

Đối với chuyện này, hần cũng rất là tiếc nuối.

Tác giả không giống với võ giả, mặc dù tác giả không nhất định có rất cường đại tu vi, nhưng là rất được võ giả cùng người bình thường tôn kính.

Bây giờ nghe ngửi Sở Nam, đã là tác giả, tự nhiên rất là mừng thay cho Sở Nam.

"Loại đại sự này, cũng không nói cho ta biết trước, nếu là sớm biết, ta đã sớm tới cho người hảo hảo ăn mừng một phen." Sở Thiên Kiếm toét miệng cười to, "Người bây giờ tác phẩm có lẽ rất ít có xem, bắt quá chừng có gấp, tác giả từng bước một đến, ta tin tưởng mười năm sau đó, người cũng có thể có được một quyển, tinh phẩm tiểu thuyết!"

"Mười năm" Sở Nam không biết nên giải thích thế nào, nói thẳng ra có thể hay không quá xấu hổ.

"Cảm thấy mười năm quá ngắn, người phải có lòng tin với chính mình. Tam đệ, ta tin tưởng người!"

Sở Nam, "

Ta là cảm thấy mười năm quá dài!

Sở Thiên Kiếm lại vỗ vỗ Sở Nam bả vai, bắt quá lần này sử dụng khí lực, vừa đúng, "Đúng, chuyện này người nói cho phụ thân không có "

"Không có, ta còn không có đi tác giả công hội chứng nhận, chuẩn bị chứng nhận sau đó mới nói." Sở Nam lắc đầu.

"Vậy ngày mai đi, ngày mai ta cùng đi với người tác giả công hội. Ta muốn làm chứng, người thật sự tác giả công hội chứng nhận tác giả một lần."

Sở Thiên Kiếm càng là cao hứng, hẳn lúc trước cũng đi qua tác giả công hội, thấy bên trong từng vị tác giả, không nghĩ tới lần này cũng có hy vọng, tận mắt thấy Tam đệ, trở thành tác giả công hội chứng nhận tác giả một lần.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Tinh Hải ven hồ

Hắn tác giả mộng, ở Tam đệ trên người, thực hiện.

Rất nhiều năm, hắn đều không có hưng phấn như vậy qua.

"Được ! Vậy thì ngày mai đi tác giả công hội chứng nhận."

Sở Thiên Kiếm ngày hôm sau liền đi, hắn muốn cùng chính mình cùng đi, cũng chỉ có ngày mai có thời gian.

Sở Thiên Kiếm làm lộ ra thân tình cùng kích động, Sở Nam tự nhiên cũng có thể cảm thụ được.

Hiện tại, Sở Nam đã bắt đầu từ từ tiếp nhận cái thân phận này hết thảy, tiến vào nhân vật này.

"Đúng, người viết cái gì tiểu thuyết, ta đi nhìn một chút."

Sở Thiên Kiếm rốt cuộc nghĩ đến hỏi tiểu thuyết.

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » !"

"Danh tự này nghe quen tai như vậy." Sở Thiên Kiếm làm bầm lâu bầu, bắt quá rất nhanh hắn liền kịp phản ứng, "Được, đừng nói giỡn, rốt cuộc là tên gì "

Sở Thiên Kiếm nhớ tới Xạ Điều Anh Hùng Truyện quyển này đoạn thời gian trước vừa mới trở thành tinh phẩm sách vở, diễn sinh ra Tiểu Thế Giới, là trăm năm qua thứ hai trăm diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tu hành sách, hắn còn tưởng rằng Sở Nam là đùa.

"Nhị ca, Thiên Đạo tiểu thuyết võng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » chính là ta ban bố, ta chính là Bạch Y Thăng Tuyết!"

Sở Nam nói lời này lúc, nói năng có khí phách không nghi ngờ gì nữa!

Sở Thiên Kiếm hít sâu một hơi, giờ khắc này hần lạ thường an tĩnh.

Liên vừa mới kích động cũng không có.

Bất quá hần tay trái không tự chủ sờ tới chuỗi kiếm, đang không ngừng phát run.

Vị này đã từng Nam Vực trong võ giả thiên tài tuyệt thế, tâm lý cực kỳ không bình tĩnh, hoặc có lẽ là cực kỳ kích động.

Quen thuộc Sở Thiên Kiếm người cũng sẽ biết rõ, chỉ có làm Sở Thiên Kiếm thật sự bị chấn động lúc, mới có biểu hiện như thế.

Sở Nam tiếp thu thân thể này, sở hữu trí nhớ.

Tự nhiên giải Sở Thiên Kiếm.

Hai người cùng đi vào Nam Vực cao trung.

Sở Thiên Kiếm ở trước mặt đi thẳng, Sở Nam đi theo.

Rất nhanh, đi tới Tinh Hải ven hồ!

Lúc này trời đã tối, ánh sao chiếu sáng toàn bộ sân trường.

Trước mắt trong nước hồ lấp lánh vô số ánh sao, cùng Tinh Không nổi bật, liên phảng phất cái thứ 2 Tinh Hải một dạng, vì vậy ở Nam Vực học sinh cấp ba cho cái này hồ đặt tên Tinh Hải hồ!

Ngồi ở khoảng cách hồ không xa sườn núi, vừa vặn có thể nhìn xuống toàn bộ mặt hồ.

Sở Thiên Kiếm rất quen thuộc nơi này, rất hiển nhiên hần ở Nam Vực cao trung lúc, hần là thường xuyên đến nơi này.

"Ta ở nơi này lúc đi học, liền thường thường ở chỗ này luyện kiếm, tu hành! Ta còn nhớ lần đầu tiên ở chỗ này luyện kiếm thời điểm, thấy nàng ở ánh sao ven hồ mạn vũ, đó là ta gặp qua đẹp nhất nữ hài. Từ đó về sau ta liền mỗi ngày ở chỗ này tu hành, nàng thường thường ở bên này nhảy múa, sau đó ta lấy dũng khí đi theo nàng nói chuyện phiếm, ở phía sau tới nhận biết, nàng nói nàng mơ mộng chính là có một ngày có thể trở thành một tên tác giả, viết ra một quyển có thể diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tinh phẩm tiểu thuyết "

Sở Thiên Kiếm giống như là đang nhớ lại, hoặc như là ở kẻ lẽ.

Sở Nam trong đầu cũng không có liên quan tới Sở Thiên Kiếm trong miệng cái kia nàng trí nhớ.

Rất hiển nhiên, Sở Thiên Kiếm lúc trước cho tới bây giờ không có ở Sở Nam bên cạnh đề cập tới.

Sở Nam chẳng qua là ở đó từ từ nghe.

Ở Sở Thiên Kiếm nói thuật trong chuyện xưa, cái kia nàng cuối cùng mất tích, chết không thấy xác sống không thấy người, nhà nàng cũng không biết nàng tung tích, rõ ràng một ngày trước buổi tối vẫn còn ở nhảy múa, ngày thứ hai cũng rút cuộc tìm tới không người, đột nhiên mất tích không có bất kỳ đầu mối!

Sở Nam muốn an ủi, lại cũng không biết nên từ đâu an ủi.

"Đoạn thời gian đó ta liền muốn trở thành tác giả, hoàn thành nàng nguyện vọng, nhưng là linh hồn cường độ không đủ, liền là tác giả cơ hội cũng không có."

Sở Nam rút cuộc minh bạch, kỳ thực Sở Thiên Kiếm vừa mới kích động tay phát run, cũng không là bởi vì mình chính là Bạch Y Thăng Tuyết.

Mà là để cho hần nhớ tới, một cái người mất tích.

Có lẽ trong đó có ái mộ!

Qua hồi lâu, Sở Thiên Kiếm rút cuộc khôi phục như cũ.

Hần khỏe mắt mơ hồ có nước mắt, coi như là tự hào giống như Sở Thiên Kiếm Nam Vực thiên tài tuyệt thế, cũng có yếu ớt thời điểm.

"Hôm nay sự tình,

Đừng cho ta nói ra, nếu không coi như ngươi là ta Tam đệ, ta cũng phải bị đánh một trận một bữa." Sở Thiên Kiếm đứng lên, trực tiếp rút ra phía sau kiếm, sau đó liền bắt đầu ở dưới ánh sao luyện kiếm.

Hần kiếm vũ rất nhanh, thanh đại kiếm kia bên trên, ở ánh sao chiếu xuống, vậy mà dùng oánh ánh sáng màu trắng hiện lên.

Hắn kiểm hoa kích động, ngay cả không khí đều phát ra sắc bén âm thanh.

Thiên hạ thời gian Duy Khoái Bất Phá, Sở Thiên Kiếm thanh kiếm này mặc dù lớn, nhưng là hắn lại đem nó dùng đến cực nhanh trình độ.

Thời gian rất nhanh, Sở Thiên Kiếm rốt cuộc luyện kiếm kết thúc.

Hắn cũng hoàn toàn khôi phục bình thường, "« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » lại là ta Tam đệ tác phẩm, Lý Nhã nếu như biết rõ hắc hắc!"

Sở Thiên Kiếm nói tới chỗ này, trên mặt vậy mà lộ ra có chút nụ cười quỷ dị.

"Nàng biết rõ làm sao "

Sở Nam không hiểu, trong đầu thoáng hiện lên cái kia nhãn quang hội phóng điện nữ tử, chính mình hôm nay mới là lần đầu tiên thấy, lại không có qua lại gì.

"Nàng nên tính là người ngoan cố Fan sách truyện, mấy ngày trước một mực ở cho chúng ta đề cử đây, bất quá còn không có thời gian xem người như lấy nàng tính tình, nếu là biết rõ, sẽ là phản ứng gì."

Sở Nam căn bản không quan tâm cái kia Lý Nhã sẽ có phản ứng gì, mình cũng bất quá cùng với nàng mới vừa quen, mà còn sau này cũng rất ít có cơ hội tiếp xúc.

Sở Nam không có trả lời cái vấn đề này, mà là đem đề tài chuyển tới, buội cây kia Triều Hoa Thảo bên trên, "Nhị ca các người có thể hay không tạm thời tay cầm buội cây kia Triều Hoa Thảo đưa cho ta, sau này ta có tiền cho các người thêm, ta cần nó!"

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong nội công, đều cần đặc thù dược thảo, mới có thể hồi đoái.

Có lẽ những thứ kia cấp thấp nội công, cần thiết dược thảo dễ dàng tìm tới.

Bất quá bây giờ có cơ hội đổi được Đông Tà tu luyện nội công thượng thừa, Sở Nam tự nhiên không muốn bỏ qua, lần này đạt được Triều Hoa Thảo cơ hội.

"Người cần Triều Hoa Thảo tới hồi đoái « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong vật phẩm sao "

Sở Thiên Kiếm thoáng cái liền đoán được điểm mấu chốt, hắn mặc dù không là tác giả, bất quá cũng biết chuyện này.

Ở Nam Vực tác giả không ít, nhưng rất khó tìm, vị thứ hai tinh phẩm tiểu thuyết tác giả.

Sở Nam gật đầu, "Ta nghĩ muốn hồi đoái nội công, có một môn nội công « Bích Hải Triều Sinh Khúc » liền cần Triều Hoa Thảo."

"Ta nói hôm nay người nghe được chúng ta thảo luận Triều Hoa Thảo lúc, thế nào ở đó ngăn người. Triều Hoa Thảo ở Hắc Từ cái bọc kia đến, sáng mai chúng ta phải đi muốn trở về."

Sở Thiên Kiếm trực tiếp đứng lên, "Đi đi về nghỉ."

Hai người trực tiếp trở lại Sở Nam chỗ ở.

Sở Nam cũng không có lập tức ngủ, cũng không có tu luyện, hắn tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Hiện tại « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đã trở thành tinh phẩm tiểu thuyết mấy ngày, còn không có công ty tìm chính mình ký hợp đồng.

Cái này làm cho Sở Nam rất là kinh ngạc.

Dựa theo đạo lý mà nói, như vậy một quyển tinh phẩm tiểu thuyết, những thứ kia công ty, hắn sẽ ở trong bình sách khu liên lạc chính mình.

Giống như là « Đầu Phá Thương Khung », rất nhiều công ty, thay nhau nhắn lại oanh tạc, biểu thị hy vọng có thể ký quyền sách kia.

Bất quá rất nhanh, Sở Nam liền biết sự tình điểm mấu chốt.

Tại Thiên Đạo diễn đàn hồi bên trong, có không ít bài post, cũng đang thảo luận Xạ Điều Anh Hùng quyển tiểu thuyết này.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 63: Xem suy

Sở Nam tùy ý liếc liếc, kết quả thấy một cái quen thuộc id phát ra bài post.

Cái này id tên, bắt ngờ chính là Luru Phong!

Hàng này vậy mà vậy mà đỡ lấy hấn tác giả hào, phát ra nhất thiên liên quan tới « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bài post.

"Tốt xấu còn là một tác giả, như vậy mình trần ra trận chẳng lẽ sẽ không sợ bị phún sao "

Tân Thư Bảng đơn tranh đoạt, hai người kết oán.

Kỳ thực cái này cũng rất bình thường, Tân Thư Bảng đứng đầu bảng sách mới giai đoạn mạnh nhất đề cử tài nguyên, không có lý do gì chấp tay nhường nhin.

Bất quá ở « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » diễn hóa Tiểu Thế Giới sau, Xạ Điều đọc giả thoát cái bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi gấp trăm lần, mang tới Luru Phong tiểu thuyết hoàn toàn bỏ qua, cũng không có tranh đoạt đứng đầu bảng khả năng được.

Hiện tại hàng này, nhảy ra mở topic, toan tính đến cùng cái gì

Bản này bài post tên gọi, [làm đã từng đối thủ, đối với « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » hợp lý phân tích!]

Ta là Luru Phong, ta biết phát biểu cái này bài post, tất nhiên sẽ thu được rất nhiều trào phúng, bất quá cuối cùng ta vẫn là quyết định muốn phát ra tới, Tân Thư Bảng đơn tranh đoạt ta cuối cùng thua ở Xạ Điều, làm đối thủ, ta đối với nó nghiên cứu so tất cả mọi người đều hơn thấu triệt.

Trăm năm qua cuốn thứ hai diễn hóa ra Tiểu Thế Giới tu hành tiểu thuyết, loại này danh tiếng Gia Trì, thật là khó có thể tưởng tượng, để cho Xạ Điều truy đọc số người cùng xem đo trong thời gian ngắn, hiện ra nỗ mạnh xu hướng.

Không thể chối đây là một quyển tiểu thuyết đặc sắc, Bạch Y Thăng Tuyết kể chuyện xưa năng lực, để cho ta thán phục, làm đối thủ, lần này ta bại tin phục khẩu phục, nhưng là không nên quên một cái trọng điểm. Đối với một quyển tu hành tiểu thuyết mà nói, trọng yếu nhất không phải là nó cỡ nào đặc sắc, mà là diễn hóa ra trong tiểu thế giới võ công, chiêu thức, thậm chí còn vật phẩm hồi đoái đi ra, còn có bao nhiêu uy lực cùng giá trị.

Thế giới thiếu linh khí, Xạ Điều trong tiểu thuyết thế giới, chỉ có thể dùng rất yếu rất yếu để hình dung, mà còn bên trong nội công tu hành, cùng chúng ta tu hành hoàn toàn không kiêng dè, đương nhiên có lẽ chỉ có người cảm thấy bên trong tình diệu chiêu thức, có lẽ sẽ có chỗ dùng. Nhưng là chớ quên đây là một quyển não động mở rộng ra tác phẩm, Tiểu Thế Giới chỗ sơ hở nhiều không thể đếm, những thứ dữ kia, Đại Điều vậy mà chỉ dùng một cây cung Tiễn là có thể bắn chết, các người cảm thấy khả năng sao bên trong thế giới nhỏ này công pháp, chiêu thức coi như là bị hồi đoái đi ra, uy lực cũng chỉ là mười không còn một, người suy nghĩ một chút như vậy chiêu thức ở tình diệu, thì có thể làm gì

Cái này Luru Phong bài post, đến đây chấm dứt.

Có lẽ bởi vì vừa mới kết thúc Tân Thư Bảng tranh đoạt, ở cộng thêm Luru Phong bản thân nổi tiếng

Bản này bài post rất nhiều phân tích thiếp bên trong, bộc lộ tài năng, nhất bị nóng bùng.

[bắt sống Luru Phong, Tân Thư Bảng nhiều như vậy đơn chương, nhìn đến ta đều nhanh chết cười. Bất quá người mãnh này phân tích thiếp, viết hợp tình hợp lý, không có cái gì cái gì rãnh rỗi!]

[vì cái gì ta cảm thấy, người đây là đang hắc « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » .]

[mặc dù người nhân phẩm ta không dám tăng bốc, bất quá liền bản này bài post mà nói, ta là công nhận người phân tích. « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » là một quyển hảo tác phẩm, nhưng lại không có chút nào thị trường tương lai, bên trong thế giới nhỏ này pháp tắc cùng chúng ta thế giới hiện thật hoàn toàn không kiêng dè, bên trong vật phẩm, hồi đoái đi ra tối đa cũng chỉ còn dư lại một thành hiệu dụng, thậm chí bét bát hơn.]

[nội lực thiết lập nhưng thật ra là bộ tác phẩm này bại bứt!]

[khoác bí danh mình trần ra trận, ta tuyệt đối tin tưởng, Luru Phong người cái này nếu không phải có dụng ý khác, đặc biệt đi ra quấy nhiễu « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » !]

[Xạ Điều quyền sách này, quá đáng tiếc, xuất sắc như vậy cố sự, bất quá ta rất chờ mong Bạch Y Thăng Tuyết tiếp theo quyền sách.]

[không sai, bằng hữu của ta là rất nổi danh tiểu thuyết phân tích sự, hẳn cũng cho là như vậy.]

[« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cũng đã trở thành tinh phẩm hơn một ngày, không có truyền ra có công ty phải ký quyền sách này, từ nơi này liền có thể biết rõ kết quả.]

Mặc dù cũng có người đang hồi phục bên trong trào phúng Lưu Phong, bất quá chung quy mà nói, mọi người đều là rất công nhận bản này bài post phân tích.

"Bất quá, nội công đến cùng là đúng hay không bại bút. Tiểu thế giới này chỗ sơ hở có lớn hay không, cái này có thể không phải là các người nói tính, mà phải trải qua nghiệm chứng.

"

Nam Tống, Kim, Mông Cổ những quốc gia này, ở một thời không khác trong lịch sử, là chân thật tồn tại qua, kỳ thực căn bản sẽ không có quá lớn chỗ sơ hở.

Nội công tu luyện cũng là ở trong kinh mạch vận hành, có thể giúp giải khai huyết vị, mở ra gân xiềng.

Tại Trung Mạch giai đoạn, có thể tăng lên mở ra gân xiềng hiệu suất.

Còn như cùng Thần Văn thế giới hệ thống tu luyện không kiêm dung cái vấn đề này, cũng không phải không có biện pháp giải quyết.

Nhất biện pháp đơn giản chính là ở đem thân thể gân xiềng mở ra, kinh mạch có thể luyện thành một đường sau, trực tiếp Tấn Công, ngược lại tu luyện trên cái thế giới này công pháp là được rồi.

Còn như có phải hay không còn có khác (đùng) biện pháp giải quyết, cái này Sở Nam còn không rõ ràng lắm, phải chờ tới tu luyện nội công sau đó mới có thể biết được.

Sở Nam rời khỏi bài post, thấy toàn bộ trang bìa, rất nhiều bài post cũng đang thảo luận Xạ Điều quyền sách này, đều không ngoại lệ đối xạ điều thị trường tương lai, tất cả đều là xem suy!

Tốt nhất cũng chính là giữ ngấm nhìn, cảm thấy Xạ Điều nếu có thể diễn sinh ra Tiểu Thế Giới đến, vẫn có chỗ thích hợp, không thể cho ra tận tuyệt như vậy đối với (đúng) phán đoán!

"Ta nói vì cái gì không có công ty tìm ta."

Sở Nam gần đây rất thiếu Kim Tệ, vốn đang chờ công ty đến tìm hợp tác đây, bây giờ nhìn lại chỉ có thể tự đi liên lạc những thứ kia công ty.

Sở Nam cũng nghĩ tới tự xây công ty, bất quá tạm thời không quá có thể, đầu tiên người không có trải rộng Thần Văn thế giới con đường, không cách nào mang tới một quyền tiểu thuyết lợi ích tối đại hóa, thứ yếu công ty vận hành cần rất nhiều tinh lực và tiền bạc, những thứ này Sở Nam cũng không có.

Bây giờ còn là muốn cùng những đại công ty kia hợp tác, các loại (chờ) kiếm được nhất đủ tài nguyên cùng nhân mạch, suy nghĩ thêm tự khai công ty sự tình.

Mà lúc này, ở một thành phố khác bên trong.

Lưu Phong thoải mái nhàn nhã nhắm hai mắt, trước mắt hẳn để một ly trà.

Rất nhanh Lưu Phong mở mắt ra, trong tròng mắt vui mừng không thôi.

Hắn nâng chung trà lên, cười lên ha ha.

Hắn vừa mới đang xem chính mình phát ra trong bài post trả lời, mọi người đều là đồng ý thứ phán đoán này.

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trở thành tinh phẩm, chiếm cứ Tân Thư Bảng đứng đầu bảng thì thế nào, căn bản không có công ty nguyện ý ký người quyền tiểu thuyết này."

Kỳ thực vốn là cũng có một chút công ty nhỏ, đang suy nghĩ có phải hay không bác một cái. Bất quá Lưu Phong khi này cái bài post vừa ra, liền lập tức xua tan những thứ kia công ty cái ý niệm này.

Lưu Phong chuẩn tinh phẩm tác giả, nhân quang tự nhiên cay độc, hẳn phán đoán, vẫn có thể để cho rất nhiều người tin phục.

Cái này kỳ thực cũng chính là Lưu Phong dùng làm giả hào tới mở topic nguyên nhân chủ yếu!

Nếu không hẳn mới sẽ không, mình trần ra trận, để cho người khác chiêm chọc.

Sở Nam nghiên cứu xong những thứ này bài post, liền tiến vào tác giả giao diện bắt đầu sáng tác!

Đổi mới kết thúc, ngày mai còn muốn đi tác giả công hội chứng nhận, Sở Nam đang chuẩn bị đẩy ra Thiên Đạo tiểu thuyết vòng lúc, phát hiện một cái người quen biết nhân lại phải thêm bạn tốt, nơi này nhân lại id chính là Phong Tử.

"Người này thật tôi tìm ta, không phải nói gần đây tìm được liệu, không có thời gian sao "

Ngày hôm qua thời điểm, [Thiên Đạo tác giả bộ lạc] mấy vị kia, còn để cho Phong Tử kéo chính mình đi vào đây, hàng này nói đang bạn tìm được liệu tạm thời không có thời gian.

Sở Nam suy nghĩ một chút, cũng liền trực tiếp Phong Tử, sau đó thêm bạn tốt.

Chính mình cái kia Đại Thánh tài khoản, vừa xuất hiện, trong bộ lạc đề tài sẽ vây quanh chính mình chuyển, mà còn Sở Nam cũng lo lắng cái kia tài khoản nói nhiều, sẽ không cẩn thận đem thư tức nói ra.

Khoác Bạch Y Thăng Tuyết người tác giả này tài khoản, liền có thể theo chân bọn họ yên tâm nói bậy.

Cũng được, để cho bọn họ giúp đỡ tiến cử lên công ty.

Bất quá thêm bạn tốt sau, kia Bạch Y Thăng Tuyết không có phản ứng gì, hẳn là không có ở đây.

Sở Nam cũng liền trực tiếp rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết vòng, ngủ đi.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 64: Tác giả công hội

Buổi sáng, ánh mặt trời Xán Lạn.

Sở Thiên Kiếm từ Nam Vực cao trung trong phòng ăn đi ra, "Vài năm không có tới, cái này nhà ăn cơm, vẫn là khó ăn như vậy."

Hắn nhỏ nước bọt thời điểm, vẫn đứng thẳng tắp, người bên cạnh còn tưởng rằng hắn là đang giảng giải một món rất chuyện đáng hoàng.

"Thần tượng cho ta ký cái tên đi."

Một người thiếu niên mặt đầy kích động lao ra, nói ra y phục trên người, cầm trong tay bút lông liếm hai cái, mặt đầy mong đợi đưa cho Sở Thiên Kiếm.

"Ta vẫn luôn coi ngươi là làm ta mục tiêu phấn đấu, hy vọng đem tới có thể giống như ngươi, tiến vào Nam Hải học viện, trở thành cường giả, bảo vệ Nhân Tộc!"

Thanh âm thiếu niên có chút phát run, không biết là kích động, vẫn là sợ Sở Thiên Kiếm sẽ mất hứng.

Sở Thiên Kiếm gật đầu một cái, cầm bút lông lên, thuận thực viết lên tên mình, còn lại đưa một câu chúc phúc, "Học Đệ Nam Hải học viện đang nghênh tiếp ngươi, cố gắng lên!"

"Ừ!"

Thiếu niên này nhận được khích lệ, kích động chạy đi.

Có không ít người thấy Sở Thiên Kiếm không hề giống trong tin đồn bạo lực như vậy, một lời không hợp liền rút kiếm, ở ký tên thời điểm lại còn dùng ngôn ngữ khích lệ một phen.

Trong lúc nhất thời rất nhiều người đều là hai mắt sáng lên, nói ra quần áo chuẩn bị xông lên.

Đem tới vạn nhất Sở Thiên Kiếm thật trở thành Nhân Tộc cao thủ tuyệt đỉnh, cái này mang theo ký tên quần áo vậy thì có giá trị không nhỏ!

Loại chuyện này, ở Thần Văn thế giới cũng phát sinh qua.

Sở Thiên Kiếm bắt lại Sở Nam cánh tay, "Nhị đệ, đi mau."

Sở Thiên Kiếm mắt nhìn xung quanh, tai nghe bát phương, rõ ràng như vậy tình huống, đã sớm thấy.

Ngay lập tức liền mang theo Sở Nam rời đi, sợ bị bao vây chặn đánh nguy cơ.

Sở Thiên Kiếm thấy những thứ kia rục rịch thiếu niên, thiếu nữ đã bị bỏ qua, sẽ không có người đuổi theo nữa, lúc này mới bình tĩnh nói, "Người còn có việc không có, bằng không chúng ta hiện tại đi tác giả công hội."

"Được, sẽ đi ngay bây giờ."

Hai người trực tiếp ra Nam Vực cao trung, đi qua một cái hẻm lách tiểu đạo, đi về phía trước.

Nam Vực tác giả công hội, là đang ở Nam Vực bên cạnh thành duyên, là một cái chiếm cứ một đỉnh núi nhỏ trang viên.

Nơi này bình thường ra vào phần lớn là tác giả, bất quá người cũng không nhiều.

Trừ phi là tác giả công hội tổ chức một ít hoạt động lúc, mới có thể náo nhiệt một phen.

Bên này khoảng cách Nam Vực cao trung cũng không xa, vị trí cao hơn Nam Vực bên trong muốn u tịch nhiều.

Rất nhanh, hai người sẽ đến tác giả công hội bên ngoài.

Chỉ thấy, mấy cái vàng chói lọi chữ to, Nam Vực tác giả công hội.

Đang làm người công hội bên ngoài, có hai hàng võ giả canh giữ.

Nơi này thường ra vào tác giả, đều là Nhân Tộc tương lai.

Tác giả công hội an toàn dĩ nhiên là trọng yếu nhất!

Sở Nam cùng Sở Thiên Kiếm trực tiếp đi tới bên cạnh, liền bị người ngăn lại, "Làm gì "

"Ta vừa mới trở thành tác giả, tới tiến hành tác giả chứng nhận, ta là Nam Vực học sinh cấp ba." Sở Nam trực tiếp lấy ra Nam Vực cao trung chứng minh.

Kia ngăn Sở Nam bảo vệ, biểu tình lập tức trở nên thân thiết không ít.

Luôn miệng thanh âm đều biến hóa nhu hòa, hần chắc chắn Sở Nam là Nam Vực học sinh cấp ba sau, trên mặt càng là xuất hiện chút nụ cười, "Sở bạn học tuổi còn trẻ liền đã trở thành tác giả, xem ra rất có hy vọng tiến vào tam đại học viện a, chúc người có một cái tiền đồ tốt."

"!" Sở Nam biểu thị với những thứ kia.

Lúc này thủ vệ kia, lại nhìn phía Sở Thiên Kiếm.

"Ta là Nam Hải học viện Sở Thiên Kiếm, cũng là hần ca ca." Sở Thiên Kiếm nhàn nhạt nói.

"Là người!"

Thủ vệ này thanh âm đột nhiên biến hóa cao, lộ ra có chút tôn kính biểu tình.

Đã từng Nam Vực cao trung tuyệt thế thiên kiêu, thi vào Nam Hải học viện, hần bốn năm thấy qua vị này phong thái.

Vừa mới nhìn Sở Thiên Kiếm lúc đã cảm thấy có chút quen mắt, bây giờ nghe tên, ngay lập tức liền nghĩ tới đây thân thể con người phần.

"Hai vị, vào."

"Mau vào!"

Thủ vệ này vừa nói, còn đối với (đứng) mấy tên khác bảo vệ phân phó,

"Ra vào người, các người làm xong kiểm tra, ta đưa hai vị này đi tìm thoáng cái Lý lão hội trưởng!"

"Biết rõ đầu." Cái này vài tên bảo vệ trăm miệng một lời đạo (nói).

Bất quá khi Sở Nam, Sở Thiên Kiếm cùng tên thủ vệ này đi xa sau đó, cái này vài tên bảo vệ bên trong, lập khắc liền có người kỳ quái nói, "Hôm nay đầu đây là thế nào không phải là tới tiến hành tác giả chứng nhận sao, lúc trước cũng không phải là không có qua, hần có cần phải tự mình đem người cho đưa

qua "

"Người đây đều nhìn không ra a, đầu không phải là bởi vì cái kia đi tiến hành tác giả chứng nhận Nam Vực học sinh cấp ba, mà là bởi vì Sở Thiên Kiếm Sở Thiên Kiếm danh tự này, ở bốn năm trước Nam Vực thành không người không biết không người không hiểu, hắc Nam Vực trăm năm qua thiên phú xuất sắc nhất thiên tài tuyệt thế, đánh vỡ rất nhiều kỷ lục, cuối cùng xông vào Nam Hải học viện, có lẽ cái này ở Thần Văn thế giới loại thiên tài này cũng không hiếm thấy, bất quá chỉ cần Sở Thiên Kiếm bình thường trưởng thành tiếp, đem tới tất nhiên sẽ là Nam Vực Đệ Nhất Cao Thủ."

Trong lúc nhất thời vài tên bảo vệ, biểu tình đều trở nên tôn kính lên.

Sở Nam cùng Sở Thiên Kiếm ở tên thủ vệ này dưới sự hướng dẫn, rất nhanh thì tiến vào một cái đại sảnh.

Bên trong đại sảnh chỉ có hai cái lão đầu, đang uống trà, một người có mái tóc trắng phau, một người có mái tóc muối tiêu.

"Lý hội trưởng vị này Sở Nam là Nam Vực học sinh cấp ba, gần đây vừa vặn trở thành tác giả, tôi tiến hành tác giả chứng nhận."

"Ồ, Nam Vực cao trung lại có học sinh trở thành tác giả, thật là chuyện tốt, tốt người đi đi!" Lý hội trưởng để cho thủ vệ này rời đi.

Liên tục tiếp đứng lên, mặt đầy hiền hòa.

Ánh mắt của hắc ở Sở Nam trên người, mặt đầy vui vẻ yên tâm.

"Lý hội trưởng người tốt ta gọi là Sở Nam, đến từ Nam Vực cao trung."

Sở Nam vẫn là ta tự giới thiệu mình một chút.

"Ồ thời cấp ba, liền có thể trở thành nhập môn tác giả, nói rõ người rất có sáng tác thiên phú, thật là một chuyện mừng lớn."

Lý hội trưởng làm Nam Vực tác giả công hội hội trưởng, hắc hy vọng Nam Vực có thể sinh ra tác giả.

"Người thật giống như là Sở Thiên Kiếm đi!"

Lúc này cái kia lão đầu tóc hoa râm cũng đứng lên, bất quá hắc ánh mắt nhìn chính là Sở Thiên Kiếm.

"Trần hội trưởng thật là tinh mắt, chúng ta chỉ có duyên gặp mặt một lần, không nghĩ tới ngài còn nhớ ta."

Ở bốn năm trước Nam Vực tốt nghiệp trung học buổi lễ lúc, vị này lão đầu tóc hoa râm tham dự qua, hắc là Nam Vực tác giả công hội Phó Hội Trưởng.

"Ta còn tưởng rằng nhận lầm người, người không phải là hắc ở Nam Hải học viện sao, thế nào bây giờ trở về tới "

Sở Thiên Kiếm chỉ chỉ Sở Nam đạo (nói), "Cái này không phải, ta Tam đệ, gần đây xảy ra chuyện. Gặp phải Yêu Tộc tập kích, ta vừa lúc ở khoảng cách không xa dãy núi rèn luyện, phụ thân để cho ta, đổi đường tới Nam Vực thành, đặc biệt đến xem hắc!"

"Ta nghe nói chuyện này, liền phát sinh ở khoảng cách công hội không xa một cái ngõ cụt, ba mặt toàn núi!" Cái này Trần hội trưởng ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, mặt đầy khen ngợi, "Khó trách có thể từ Yêu Tộc trong tay chạy trốn, nguyên lai là Sở Thiên Kiếm đệ đệ, xem ra người không chỉ là tác giả, tu vi cũng không yếu, các người Tây Châu lại phải xuất hiện một vị tiến vào tam đại học viện thiên tài."

Tóc trắng phau Lý hội trưởng, biết rõ Sở Nam tình huống sau, cũng rất có hứng thú đạo (nói), "Gặp tập kích sự tình, các người hiệu trưởng cũng đặc biệt để cho ta giúp đỡ đi điều tra một phen. Mặc dù cũng không có tra ra kết quả gì đến, bất quá người căn cứ các người chiến đấu hiện trường, ta có thể suy đoán ra, quá trình chiến đấu, tiểu tử người nghe một chút ta suy đoán có phải hay không đúng !"

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 65: Tinh phẩm tác giả bên dưới tác giả phân cấp

"Căn cứ người nói pháp, lúc ấy có hai người, một người trong đó là Yêu Tộc Công Chúa, nếu như hai cái Yêu Tộc liên thủ người tất nhiên không phải là đối thủ. Hẳn là kia Yêu Tộc Công Chúa rời đi trước, sau đó một người khác để giải quyết người. Ở đó Yêu Tộc Công Chúa đi xa lúc, là người chạy trốn thời cơ tốt nhất, ta suy đoán người tất nhiên sẽ lựa chọn phá vòng vây."

"Rất rõ ràng, người cũng chưa thành công. Căn cứ hiện trường đánh nhau lưu xuống dấu vết, trên vách núi giống như lau chùi một dạng vết máu, các người song phương lúc đối chiến giữa không ngăn, nhưng là chiến hướng cũng không kịch liệt, nói cách khác cũng không phải lực lượng tương đương. Hẳn là Yêu Tộc cảm thấy nắm chắc phần thắng, cũng không có đem hết toàn lực, mà là ở trên đùa người. Yêu Tộc trong tính cách trời sinh khát máu, mai phục ở trong nhân tộc, thời gian dài không có được phát tiết trong lòng tất nhiên vận vẹo mà người và hẳn vẫn còn có chút chênh lệch, cho nên người kỳ địch lấy yếu, ngay từ đầu liền ẩn giấu thực lực "

Sở Nam nghe vị này Lý lão hội trưởng suy đoán.

Cố gắng giữ trấn tĩnh, bắt quá hẳn tim đập lại bắt đầu gia tăng tốc độ.

Lý lão hội trưởng thật giống như tận mắt thấy sự tình xảy ra một dạng, ngay cả rất nhiều chi tiết đều là đối với, thật là khó có thể tưởng tượng, chỉ bằng vào điểm nào đầu mối, là có thể đem toàn bộ sự tình thổi diễn cái không sai biệt lắm.

Nếu không phải cuối cùng đem thi thể cho hủy diệt, vậy vị này Lý lão hội trưởng tất nhiên có thể từ vết thương suy đoán ra, cuối cùng ta sử dụng là Bát Cực Băng đá gây đối thủ cô, mới sống sót.

Bất quá cái này không có thi thể, hẳn sẽ không còn có thể suy đoán ra đến đây đi

Sở Nam tâm lý có chút sợ hãi.

Lý lão hội trưởng nói hết lời, lại hỏi, "Thế nào ta suy đoán đúng không "

Sở Nam cố gắng nặn ra nụ cười, "Lý hội trưởng mắt sáng như đuốc, văn bối bội phục."

"Bất quá ta còn là rất hiếu kỳ, cuối cùng người nổi lên phản kích lúc, kết quả dùng chiêu thức gì."

Lý lão hội trưởng tựa hồ có thể nhìn thấu người nội tâm, để cho Sở Nam tin chắc, biên tạo lý do khẳng định có thể bị hẳn liếc mắt nhìn thấu, đang lo lắng nên trả lời thế nào lúc.

Liền nghe được Lý hội trưởng lại nói, "Người không cần phải nói, ta cũng chỉ là hiếu kỳ. Vô giả đều có chính mình bí mật, người chỉ cần nhớ làm Nhân Tộc một thành viên, muốn giám định tín niệm mình, nếu là đem tới trở thành cường giả tuyệt thế, hoặc là thần cấp tác giả, phải bảo vệ chúng ta ngàn tỉ người tộc."

Trần hội phó tựa hồ là thấy Sở Nam kinh ngạc cùng quần bách, cười ha ha, "Lý hội trưởng từng viết ra qua hai quyển tinh phẩm suy luận tiểu thuyết, hẳn am hiểu nhất chính là suy luận cùng bố trí, có thể suy đoán ra những thứ này, cũng không kỳ quái. Nam Vực rất nhiều tra không ra đại sự, cuối cùng cũng sẽ tìm Lý hội trưởng đi tìm tòi nghiên cứu một phen."

"Được, người cũng đừng cho ta đội mũ cao, ta cũng chính là một cái bình thường tác giả, sáng tác trăm năm, cũng có tinh phẩm tiểu thuyết mấy chục bản, đáng tiếc là không có có ghi ra một quyển, có thể diễn hóa ra Tiểu Thế Giới tinh phẩm tiểu thuyết, thật sự là thẹn với tinh phẩm tác giả cái thân phận này."

Tóc trắng phau Lý hội trưởng nói đến đây, tinh thần có chút chán chường.

Hắn sáng tác trăm năm, cũng coi là một vị rất có nổi tiếng tác giả.

Chẳng qua là đáng tiếc mấy chục bộ tác phẩm, không có một quyển là ở hoàn bản trước thành tựu tinh phẩm.

Mặc dù cuối cùng cũng bị tác giả công hội nhận định là tinh phẩm tác giả, đó cũng chỉ là bởi vì hắn tác phẩm số lượng nhiều, mà tích lũy thành tựu.

"Bất quá hôm nay lại thấy chúng ta Nam Vực đi ra một tên học sinh trung học đệ nhị cấp tác giả, thật là chuyện may mắn." Lý hội trưởng nói tới chỗ này kia tràn đầy từ ái, gò gắm ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, "Người trở thành tác giả tuổi còn chưa lớn, tương lai đường còn rất dài, người còn có trăm năm thậm chí là mấy trăm năm thời gian đi sáng tác, hảo hảo cố gắng lên. Từ nhập môn tác giả, từng bước một tăng lên, muốn tin tưởng chính mình, đem tới nhất định có thể viết ra thật sự tinh phẩm tiểu thuyết, thậm chí là diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tiểu thuyết!"

Lý hội trưởng nặng nề vỗ vỗ Sở Nam bả vai, thật giống như đối với (đúng) Sở Nam kỳ thác kỳ vọng.

Quy trình này, kỳ thực Sở Nam minh bạch.

Khẳng định bất kỳ một vị tới tiến hành chứng nhận tân tác giả, vị này Lý hội trưởng cũng sẽ cấp cho như vậy khích lệ, cho người có thể kiên định sáng tác lòng tin.

Dựa theo tình tiết, hiện tại hẳn biểu hiện kích động vô cùng!

Có thể Sở Nam nhưng có chút xấu hổ.

Lại tới đây một bộ,

Ở ngày hôm qua Sở Thiên Kiếm sẽ tới qua một lần.

Cái này thế nào đáp lại, chẳng lẽ muốn nói, ta hiện tại đã làm được

Sở Thiên Kiếm ở một bên không nhìn được muốn cười, bất quá chiếu cố đến trường hợp, lại nhìn được, biểu tình kia nhìn rất là cổ quái, cũng không nói gì.

Lý hội trưởng xem Sở Nam cũng không có lộ ra quá đáng kích động, còn rất bình tĩnh, càng là khen ngợi, "Không kiêu không vội, nghe được khích lệ, có thể ôn hòa ứng đối, ta càng coi trọng ngươi, chỉ cần ngươi có thể đủ nhớ ta hiện tại mà nói, kiên định một khóa sáng tác tâm, không ra mà hai mươi năm tất nhiên có thể sáng tác ra thật sự tinh phẩm tiểu thuyết."

Sở Thiên Kiếm biểu tình càng cổ quái.

"Lý hội trưởng chúng ta vẫn là mau mau tiến hành tác giả chứng nhận đi, cái kia thế nào chứng nhận "

Sở Nam vội vàng đem đề tài dời đi, nếu không Lý hội trưởng khẳng định sẽ còn trong vấn đề này nói một chút.

"Được, xem ra ngươi đã đợi không kịp, muốn trở thành một tên thật sự tác giả công hội chứng nhận tác giả."

Lý hội trưởng gật đầu, "Vậy bây giờ liền bắt đầu nói tác giả chứng nhận, lúc trước ta muốn nói với ngươi thoáng cái tác giả phân cấp. Ở tinh phẩm tác giả bên dưới, chúng ta chia làm bốn đẳng cấp. Sơ Cấp tác giả, Trung Cấp tác giả, cao cấp tác giả, chuẩn tinh phẩm tác giả! Còn như tinh phẩm tác giả trên, đó chính là thần cấp tác giả, thần cấp tác giả kỳ thực còn có phân chia tỉ mỉ, bất quá cách chúng ta quá xa, cũng không cần nói thừa."

"Tác giả đẳng cấp, là căn cứ Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong, ngươi tác phẩm thành tựu, xem đo, truy đọc số người chung nhau quyết định. Còn như kỹ lưỡng hơn tiêu chuẩn chứng nhận, ngươi có thể nhìn một chút nơi này!"

Lý hội trưởng vừa nói, trong tay xuất hiện một thủy tinh cầu.

Trong thủy tinh cầu phóng mà ra một bó ánh sáng, rơi ở trên vách tường.

Đó là rậm rạp chằng chịt thống kê công thức.

Sở Nam tỉ mỉ đối thoáng cái, căn cứ cái này công thức tới tính toán, cũng có thể chứng nhận Trung Cấp tác giả.

Đây còn là bởi vì « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » vừa mới còn tiếp không bao lâu, dựa theo hiện tại cái này số, nếu như không yếu bớt mà nói, làm Xạ Điều hoàn bốn sau, chính mình thì có thể đạt tới tinh phẩm tác giả chứng nhận tiêu chuẩn!

"Xem đi, chúng ta liền bắt đầu chứng nhận. Ta cùng Trần hội trưởng, chính là ngươi chứng nhận người, tiến hành tác giả chứng nhận quá trình rất đơn giản, ngươi chỉ cần đem tác phẩm tên nói cho chúng ta biết, ở ngươi tác phẩm trong phụ lục phát ra một cái chứng nhận chương hồi, hơn nữa hiệp thương người chứng kiến cũng chính là chúng ta hai người tên, liền có thể xác định kia bộ tác phẩm là ngươi."

"Như vậy thì hoàn thành tác giả chứng nhận! Chúng ta liền có thể căn cứ ngươi tác phẩm chắc chắn ngươi bây giờ tác giả thân phận."

Cái này chứng nhận quá trình xác thực rất đơn giản, cũng không khó hiểu, Sở Nam gật đầu, "Biết rõ."

"Tốt lắm, ngươi tác phẩm tên gọi cùng bút danh là cái gì!" Trần hội phó không biết từ nơi nào móc ra một tấm linh giấy, tại thượng viết lên thời gian, địa điểm, chứng nhận nhân viên, tại chỗ người, đây là muốn làm xong ghi chép.

Loại này linh giấy không mục, bất hủ, không sợ nước lửa, mỗi một tấm đều phi thường trân quý, có thể bảo tồn vạn năm!

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện », Bạch Y Thăng Tuyệt!"

Đang viết Trần hội phó tay đột nhiên run lên.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Không cách nào chứng nhận

Linh trên giấy bị Trần hội phó, vẽ lên một cái điểm đen.

Hắn ngẩng đầu lên, thật giống như làm như không nghe thấy, "Người lập lại lần nữa!"

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » , Bạch Y Thắng Tuyệt!"

Hí!

Kia một mực rất bình tĩnh, vừa mới còn đối với (đúng) Sở Nam tiến hành khích lệ Lý lão hội trưởng hai mắt tròn tròn, ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Hắn nhìn Sở Nam, giống như là đang nhìn một cái tiểu quái vật.

Bất quá chẳng qua là trong nháy mắt, Lý lão hội trưởng tâm tình liền điều chỉnh xong, hắn biểu tình nghiêm túc, "Sở Nam nếu như mưu toan đi qua giả mạo tác giả thân phận muốn lừa gạt tác giả công hội chứng nhận, là có tội. Giả mạo tình phẩm tiểu thuyết tác giả, tội danh kia nặng hơn, sẽ bị cho rằng là trong nhân tộc gian. Người chắc chắn « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » là người tác phẩm không nếu không phải, người bây giờ nói rõ tình huống còn kịp."

"Đúng, Sở Nam người chắc chắn sao" Trần hội phó ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, kia nhìn kỹ ánh mắt tựa hồ liền muốn xuyên thấu Sở Nam nội tâm, chỉ cần Sở Nam vừa mở miệng, là hắn có thể đủ đoán được thật giả tới.

Làm Nam Vực tác giả công hội hai vị hội trưởng, Lý hội trưởng cùng Trần hội phó càng có khả năng giải sinh ra một quyền diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tình phẩm sách rất cuộc có bao nhiêu khó khăn.

Bọn họ trấn giữ Nam Vực tác giả công hội cũng có vài chục năm, quyền sách đầu tiên liền diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tác giả, chưa bao giờ ở Nam Vực xuất hiện qua.

Loại tình huống này, bọn họ không thể không cẩn thận.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền sách kia, hai ngày này quá hòa.

Coi như là buôn bán tương lai bị một số người không coi trọng, nhưng là sách này vô luận là lập ý, vẫn là tình tiết, văn bút đều là nhất đẳng.

"Ta chắc chắn, ta chính là Bạch Y Thắng Tuyệt!"

Sở Nam ánh mắt nhìn thẳng hai vị hội trưởng, không có bất kỳ khiếp ý.

Là người của hai thế giới, Sở Nam so với cái tuổi này muốn thành quen thuộc nhiều.

Coi như là hai vị hội trưởng kia phảng phất có thể nhìn thấu liếc mắt ánh mắt, vào lúc này, đối với (đúng) Sở Nam cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

"Được !"

Lý hội trưởng nghe được Sở Nam cho ra khẳng định câu trả lời, cũng tin, thiếu niên này ánh mắt kiên định, làm cho người tin phục, nếu thật là nói láo, tại hắn cái này hỏi một chút bên dưới, tất nhiên không thể ẩn trốn, căn bản không khả năng giấu giếm được hắn.

"Ngày hôm qua ta còn cùng Trần hội trưởng thảo luận qua Bạch Y Thắng Tuyệt, chưa từng nghĩ tới, Bạch Y Thắng Tuyệt lại ở Nam Vực thành, thật là thật đáng mừng. Trong vòng trăm năm cuốn thứ hai diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tu hành tiểu thuyết, ha ha, tiểu tử người vừa mới cũng không nói cho ta biết trước, có phải hay không chờ cười nhạo ta. Không trách ta nói người trong vòng hai mươi năm có thể viết ra tình phẩm tiểu thuyết lúc, thờ ơ không động lòng, thì ra là như vậy."

Lý hội trưởng lúc nói chuyện, trên mặt vui mừng, căn bản không thể nào ẩn tàng.

Nếu như Bạch Y Thắng Tuyệt vẫn còn ở Nam Vực cao trung lên năm ba cao trung tin tức truyền đi, kia tam đại học viện tất nhiên sẽ mở ra đủ loại ưu việt điều kiện, mời Sở Nam gia nhập.

Sở Nam lộ ra vẻ mặt vô tội, "Lý hội trưởng nói đùa, lúc ấy người nói chuyện rất nhanh, ta căn bản không có giải thích cơ hội."

"Mới vừa cao tam, liền viết ra một quyển tình phẩm tiểu thuyết, đừng nói Nam Vực, coi như là dồi mắt toàn bộ Thần Văn thế giới, Sở Nam người cũng là phần độc nhất, lần này chúng ta Nam Vực ước chừng phải tăng vinh quang."

Trần hội phó cũng là mặt đầy vui mừng, hai người đậm nhiên cùng lòng dạ, vào lúc này đều phảng phất không còn sót lại chút gì.

"Đúng, tiểu tử." Trần hội phó ánh mắt đột nhiên trở nên mập mờ, "Ta có một cái cháu gái, năm nay vẫn còn ở lớp mười một, đáng đáp được kêu là như hoa như ngọc, là người đồng học, ta ngày khác giới thiệu các người quen biết. Không hôm nào, liền hôm nay, người không nói lời nào chính là ngầm thừa"

nhận, ta hiện tại liền kêu nàng tới, cứ như vậy định."

Tình huống gì

Giới thiệu tôn nữ của ngươi cho ta nhận biết, vẫn là ta đồng học.

Đây là ý gì, ra mắt sao

Sở Nam trong lúc nhất thời không có phản ứng kịp, cái này nhảy quá lớn, vừa mới còn đang tiến hành tác giả nghiệm chứng, kết quả chỉ chớp mắt tựu muốn đem cháu gái giới thiệu cho chính mình.

Chờ phản ứng lại, liền nghe được Trần hội phó mặt đầy vui mừng chuẩn bị tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, đi liền lạc hẳn cháu gái.

"Ha ha." Sở Thiên Kiếm ở một bên cười trên nỗi đau của người khác,

"Tam đệ ngươi hoa đào này vận thật là quá lớn, ngay cả Trần hội phó đều phải đem cháu gái giới thiệu cho ngươi."

"Ai, Trần hội trưởng, Trần hội trưởng, cái này vẫn là tính."

Sở Nam mau mau ngăn cản, tuy nhiên lại không làm nên chuyện gì, trong hưng phấn Trần hội phó căn bản không nghe lọt, hần đứng ở đó bất động, rất rõ ràng là tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Sở Nam hướng Lý hội trưởng đầu đi qua cầu cứu ánh mắt.

Chỉ nghe được Lý hội trưởng đạo (nói), "Lão Trần gia cháu gái, rất là xinh đẹp, với ngươi xứng đôi, có thể gặp bên trên vừa thấy."

Sở Nam có chút dở khóc dở cười, cái này có phải hay không đến nhầm địa phương.

Cũng may Trần hội phó rất nhanh phục hồi tinh thần lại, mặt đầy buồn bực, nguyên lai nàng cháu gái dường như không có ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng, hần phát tin tức không có thu được đáp lại.

"Trần hội trưởng, Lý hội trưởng, vẫn là mau mau tiến hành tác giả chứng nhận đi."

Sở Nam vội vàng đem đề tài kéo đến chính sự bên trên, mau mau kết thúc, bắt được Nam Vực tác giả công hội chứng minh sau đó đi.

"Đúng, trước tiến hành tác giả chứng nhận, sự tình cũng không sốt ruột, khoảng cách thi đại học còn sớm, có là thời gian." Lý hội trưởng tựa hồ cũng rất thích Trần hội phó cái kia cháu gái, giúp đỡ làm trung gian giới thiệu!

Trần hội phó đem tám kia linh giấy lại lấy ra đến, làm dễ nhớ ghi âm, "Thiếu chút nữa đem chính sự quên."

Bất quá hần còn không có đem tác phẩm tên gọi, bút danh cùng Sở Nam tên ghi xuống, hần liền dừng lại viết chữ động tác.

Kia nguyên bản kích động biểu tình, chỉ còn lại cười khổ, "Lý hội trưởng chúng ta nơi này thật giống như không có chứng nhận loại này diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tinh phẩm tiểu thuyết quyền hạn cùng năng lực."

Lý lão hội trưởng mới vừa rồi mặt đầy kinh hi trực tiếp cứng ở trên mặt, qua hồi lâu, mới cười khổ nói, "Vừa mới quá mức kích động, lại đem cái này vụ quên."

Lý lão hội trưởng nhìn về Sở Nam ánh mắt tràn đầy tiếc nuối, "Vốn là cho là có thể coi làm ngươi trở thành tác giả công hội một thành viên người chứng kiến, thật là quá đáng tiếc."

"Có ý gì không thể chứng nhận."

Sở Nam có chút không rõ, "Tiến hành tác giả chứng nhận, chẳng lẽ không đúng đang làm người công hội tiến hành sao "

Lý hội trưởng giải thích, "Là đang ở tác giả công hội, nếu như ngươi chẳng qua là tác phẩm bình thường, có thể ở chúng ta nơi này trực tiếp chứng nhận. Nhưng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » khác nhau, thấp diễn sinh ra Tiểu Thế Giới, điều này cần liên quan đến, Tiểu Thuyết Thế Giới vật phẩm khảo nghiệm, ngươi quyền này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » mà nói, liền muốn khảo nghiệm ra ngươi quyền này trong tác phẩm chiều thức, nội công ở thực tế hiệu dụng, chuỗi này khảo nghiệm, cũng phải cân tính tới tác giả trong đẳng cấp. Chúng ta Nam Vực tác giả công hội, cũng không có liên quan thiết bị đo lường."

"Ừ, ngươi đi Nam Chu tác giả công hội, nơi đó có dụng cụ, có thể tiến hành liên quan khảo nghiệm nghiệm chứng." Trần hội phó nói xong liền đem linh giấy trước mặt chữ hoa hết, sau đó lần nữa viết, "« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » có tinh phẩm tiểu thuyết gia tăng, mặc dù dựa theo số liệu ngươi chỉ có thể chứng nhận Trung Cấp tác giả, bất quá trở thành cao cấp tác giả chẳng qua là vấn đề thời gian, còn không bằng trực tiếp chứng nhận cao cấp tác giả. Ta cùng Nam Chu tác giả công hội hội trưởng là bạn cũ, ta giúp ngươi viết thơ một phong, đem tình huống nói rõ, ngươi có thể trực tiếp đi thân chứng nhận cao cấp tác giả!"

Trần hội phó bút phong lưu loát, một tám linh trên giấy viết đầy chữ, một phong thơ viết xong, hần trực tiếp đưa cho Sở Nam, "Ngươi cất kỹ, đến Nam

Chu tác giả công hội, thấy hội trưởng đem thư cho hấn là được rồi."

"Đa tạ Trần hội trưởng." Sở Nam đem tấm này linh giấy thu lại.

Lý lão hội trưởng vỗ vỗ Sở Nam bả vai, cũng đã bình tĩnh lại, "Ngươi nếu là Bạch Y Thắng Tuyết, sáng tác ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », bảo đảm tác phẩm chất lượng, đem Tiểu Thế Giới duy trì tiếp, phải biết thành tinh phẩm không dễ, duy trì tinh phẩm càng khó hơn!"

"Lý hội trưởng nghe ngài ý này, đã trở thành tinh phẩm tiểu thuyết, Thiên Đạo tiểu thuyết võng tinh phẩm nhãn hiệu còn có thể hết" Sở Nam vẫn là lần đầu tiên nghe được cái này ý kiến.

Lý hội trưởng gật đầu, "Loại chuyện này cũng không hiếm thấy, ở chúng ta Thần Văn thế giới trong lịch sử, đã từng nhiều lần phát sinh qua. Hậu kỳ bởi vì tác phẩm không nghiêm mật, càng viết chỗ sơ hở càng lớn, hơn nữa rất nhiều tác giả sáng tác ra diễn sinh Tiểu Thế Giới tinh phẩm tiểu thuyết sau, cá nhân bành trướng, không thể cố thủ bản tâm, cũng không còn cách nào tĩnh tâm xuống sáng tác, viết lên phía sau tiểu thuyết càng ngày càng hồng бет, không chỉ có Thiên Đạo chứng nhận tinh phẩm sẽ biến mất, ngay cả kia diễn sinh ra Tiểu Thế Giới cũng sẽ chôn vùi!"

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Có người theo dõi

Muốn sáng tác ra diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tinh phẩm sách sẽ không dễ, rất nhiều tiểu thuyết coi như là đạt tới điều kiện, cũng sẽ bởi vì rất nhiều nguyên tố cùng Thần Văn thế giới tương tự, cuối cùng không cách nào diễn sinh ra Tiểu Thế Giới.

Nhưng là thật vất vả sáng tác ra loại sách này Tịch, cuối cùng nhưng bởi vì tác giả cá nhân bành trướng, không cách nào cố thủ bản tâm, đưa đến cả quyển sách cuối cùng băng bản, diễn sinh ra Tiểu Thế Giới cũng chôn vùi, biến mất, cái này không phải chỉ là tác giả bản thân tổn thất, cũng là cả người tộc tổn thất.

Rất nhiều loại này tác giả, căn bản là không có cách chịu đựng được như vậy thay đổi nhanh chóng, biến thành trong tinh không Lưu Tinh, lóe lên một cái rồi biến mất sau đó, lại biến mất không còn tăm hơi mất tăm, khó đi nữa viết ra tươi đẹp tác phẩm.

Lý hội trưởng cùng Trần hội phó hai người nhìn đều có chút trầm trọng, vừa mới bởi vì Sở Nam là Bạch Y Thắng Tuyết hưng phấn, cũng tiêu tan không ít.

"Đa tạ Lý hội trưởng cảnh cáo, văn bối nhất định sẽ cố thủ bản tâm, để cho « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » Tiểu Thế Giới phát triển tiếp thẳng đến hoàn bản."

Sở Nam sắc mặt bình tĩnh, căn bản không có chịu ảnh hưởng.

"Sở Nam ngươi thật với người khác rất không một dạng, nếu là có thể giữ như vậy, quyển sách này hoàn bản, ngươi hoặc có thể chứng nhận tinh phẩm tác giả."

Lý hội trưởng cho tới nay có thể nhìn thấu lòng người bản lãnh, ở Sở Nam trên người vậy mà mất đi hiệu lực, hấn phát hiện mình lại có nhiều chút không nhìn thấu Sở Nam.

Cái này nhìn như đơn giản thiếu niên, lại có một khóa vững như bàn thạch tâm, nghe được từng có không ít tác giả sáng tác ra Tiểu Thế Giới chôn vùi, không chỉ không có chịu ảnh hưởng, ngược lại bộc phát kiên định, phảng phất vô số lần trải qua sinh tử rèn luyện tướng quân một dạng, viên kia sáng tác lòng chết vạn lần bất diệt, khó trách có thể ở cái tuổi này, liền sáng tác ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » loại này tiểu thuyết.

Nếu là biết rõ, Lý hội trưởng lúc này tâm lý ý nghĩ, sợ rằng Sở Nam liền muốn không nhịn được cười.

Hấn ở đâu là sáng tác lòng chết vạn lần bất diệt, chủ yếu vẫn là bởi vì, quyển sách này đã sớm thật sâu khắc ở trong đầu hấn, Kim Dung đại sư quyển sách này, càng hướng về phía sau càng đặc sắc, loại kia cảnh tượng hoành tráng Sở Nam trước đây thật lâu liền lấy xuống. Nhất là Quách Tĩnh muốn biểu đạt tinh thần, càng là khó có được đáng quý, căn bản không có đột nhiên băng bản, kết quả xấu có khả năng.

Tự nhiên đối với Lý hội trưởng mà nói, không có cái gì có thể lo lắng.

Nếu là thật là hấn bản gốc một quyển sách, hấn tâm cảnh nhất định sẽ chịu ảnh hưởng, lo được lo mất, sợ mình tiểu thuyết thật xuất hiện giống như Lý hội trưởng nói tới loại tình huống đó, tuyệt sẽ không biểu hiện bình tĩnh như vậy!

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyển tiểu thuyết này mặc dù không bị rất nhiều người xem, cũng bị Thần Văn thế giới rất nhiều người cho là vô lực giá trị quá yếu, không thể nào tồn tại thế giới, nhưng là theo thời gian đưa đẩy, quyển sách này biểu đạt ra tinh thần còn có hấn hậu kỳ đặc sắc, thích người khác chỉ càng ngày sẽ càng thích, đương nhiên những thứ kia không thích loại này vô lực giá trị tương đối kém độc giả, người cũng là không cách nào cưỡng cầu.

"Sở Nam a, chờ người từ Nam Chu trở lại, ta để cho ta cháu gái cùng người biết, nàng cũng vẫn muốn trở thành tác giả, người nhất định phải nhiều truyền thụ nàng chút kinh nghiệm."

Trần hội phó đề tài, lại kéo tới hấn cháu gái trên người.

"Trần hội phó, chuyện này không nóng nảy, tính, chúng ta cũng còn tuổi trẻ."

Sở Nam lại nghe được Trần hội phó cháu gái, cả người cũng không tốt.

"Cái gì không nóng nảy, ta ý là cho các người kết giao bằng hữu. Chẳng lẽ người còn có ý nghĩ khác, mặc dù ta lúc trước không đề nghị nàng thời cấp ba nói yêu thương, chẳng qua nếu như người thích đây cũng là có thể "

Trần hội phó những lời này đi xuống, lập tức biến thành Sở Nam Tâm Nghi hấn cháu gái.

Cái này nếu là lại thảo luận tiếp, chỉ sợ cũng muốn biến thành chính mình không phải là hấn cháu gái không lập gia đình.

"Trần hội trưởng, Lý hội trưởng hiện tại thời gian cũng không sớm, nếu không cách nào tiến hành tác giả chứng nhận, ta đây phải trở về đi hảo hảo hoạch định một chút đi Nam Chu hành trình, ta sẽ không quấy rầy nhiều."

Sở Nam nói một phen lời khách sáo, liền mau mau lách người.

Mặc cho hai vị hội trưởng giữ lại, Sở Nam cũng không có thỏa hiệp.

Mau rời đi Nam Vực tác giả công hội, nếu là chờ đợi thêm nữa, ngoạn ý vị này Trần hội phó kia cháu gái thấy nhần lại, sợ rằng phía sau liền muốn bắt bắt hơn,

Cái này tới tiến hành tác giả chứng nhận, thật muốn biến thành ra mắt.

"Ha ha!"

Ra Nam Vực tác giả công hội, Sở Thiên Kiếm rốt cuộc không nữa chịu đựng, ôm bụng cười lớn, "Tam đệ Trần hội trưởng một mảnh lòng tốt, người cũng không nhiều ngây ngô một hồi, thật là Hân lão nhân gia tâm a."

"Ta nói Nhị ca, người như nguyện ý ngây ngô người trở về."

Sở Nam coi như là thấy rõ, chính hấn một Nhị ca, cũng là một hăm hại đệ hàng.

Mới vừa rồi không chỉ có không giúp mình nói chuyện, còn tại đằng kia nháy nháy mắt, thua thiệt vẫn là Nam Vực trong võ giả tuyệt đỉnh thiên tài.

"Trần hội trưởng vừa ý là người, cũng không phải là ta. Ta nghĩ đi vậy không có cách nào đúng nói không chừng Trần hội trưởng cháu gái còn là một đại mỹ nữ, bằng không người liền thử thấy xuống."

Sở Thiên Kiếm còn ở bên cạnh cười trên nỗi đau của người khác.

Sở Nam lười trong vấn đề này quán quít, trực tiếp đổi một đề tài.

"Chúng ta đi đâu tìm người mấy cái đồng học, đi trước lấy Triều Hoa Thảo."

"Đi ngày hôm qua võ giả công hội, ta để cho bọn họ ở đó sẽ cùng." Sở Thiên Kiếm cũng không tiếp tục trêu chọc Sở Nam, "Nói chính sự, Nam Vực tác giả công hội không có biện pháp chứng nhận, người chuẩn bị khi nào đi Nam Chu "

"Ta cho tới bây giờ không có đi qua Nam Chu, chờ ta nghỉ lại đi tốt."

Sở Nam cũng rất quán quít cái vấn đề này, Nam Chu là một cái so Nam Vực thành lớn hơn thành phố, khoảng cách bao xa Sở Nam không biết, bất quá khẳng định không gần liền đúng chạy tới sẽ lãng phí không ít thời gian.

"Vừa vặn chúng ta tiếp theo chính là muốn đi Nam Chu, bất quá cần tạt qua một đoạn dãy núi, đi tìm một vật, ngày mai người giả vừa vặn cùng chúng ta đồng hành tốt. Lấy người tác giả thân phận, cũng không cần đang lo lắng thi đại học cái vấn đề này."

Sở Thiên Kiếm nói là nói thật, hiện tại Sở Nam chỉ cần đem thân phận bày ra.

Coi như là thi đại học hạng kém đi nữa, cũng có thể tiến vào tam đại học viện.

Sở Nam suy nghĩ một chút cũng được, đang muốn đáp ứng.

Lại thấy Sở Thiên Kiếm có chút kinh ngạc, "Ồ, phía sau có người theo dõi chúng ta."

Có người theo dõi

"Ta đã bốn năm không có trở lại Nam Vực, bọn họ hẳn là hướng về phía ngươi tới, ta ở bên cạnh ngươi bọn họ không dám ra đến, ngay tại bên phải phía sau, ngươi có thể nhìn một chút, chờ bị phát hiện."

Sở Thiên Kiếm có chút kỳ quái, "Hắn không thể nào là Liễu Hoa Sơn, tiểu tử kia không dám ở ta theo trước đùa bỡn những thủ đoạn này. Yêu Tộc người, cũng không khả năng ban ngày theo dõi."

Sở Nam liếc một cái Sở Thiên Kiếm nói tới phương hướng, bên kia xác thực có mấy bóng người.

Bất quá mấy người này, Sở Nam đã sớm chú ý tới.

Bọn họ nhìn qua đều không có cái gì dị thường, giống như là rất tùy ý đi ở phía sau.

"Ngươi là nói phía sau mấy cái, ta mới vừa rồi cũng chú ý tới, bất quá hẳn là người đi đường đi, bên này liền con đường này, bọn họ không ở phía sau mặt đi theo, còn có thể từ bay trên trời không được!"

"Ngươi lúc đó đi tác giả công hội lúc quá hưng phấn không có chú ý, mấy tên này, chúng ta vào tác giả công hội lúc, ta liền gặp được qua. Đang làm người trong công hội ngây ngô thời gian dài như vậy mới ra ngoài, bọn họ bây giờ vẫn còn ở phía sau đi theo, nhìn cũng không có ác ý gì, cái này cũng có chút kỳ quái." Sở Thiên Kiếm ngược lại rất muốn biết, phía sau mấy người kia kết quả là ý gì, "Như vậy ta làm bộ như rời đi, quẹo vào bên cạnh trong đường nhỏ, xem bọn họ mấy cái có thể hay không đuổi kịp ngươi, rốt cuộc muốn làm gì, nếu là có nguy hiểm gì, ngươi ngay lập tức liền gọi ta."

"Được !" Sở Nam gật đầu.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Hợp tác

Sở Thiên Kiếm nói xong, liền giả bộ phải rời khỏi đáng vẻ, với Sở Nam khoát khoát tay, sau đó lại đi vào bên cạnh một cái so sánh ẩn núp ngả ba.

"Ngày mai ta tới tìm ngươi."

Sở Nam còn gọi một giọng, thanh âm kêu rất lớn, cố ý để cho người phía sau nghe được.

Sau đó Sở Nam như không có chuyện gì xảy ra, tiếp tục đi đến phía trước.

Liên tục đi mấy phút, vẫn chưa có người nào đuổi theo.

Chẳng lẽ lắm, bọn họ thật chẳng qua là người đi đường

Đang lúc Sở Nam hoài nghi lúc, khóe mắt liếc qua phát hiện, người phía sau rốt cuộc tăng thêm tốc độ.

Rất nhanh, với nhau khoảng cách chỉ có hơn 10m.

Bọn họ đi bộ lúc thác loạn tiếng bước chân, đều rơi vào Sở Nam trong lỗ tai.

Từ thanh âm để phán đoán, tổng cộng có bốn người!

Mấy tên này làm cái gì, chẳng lẽ thật đúng là Liễu Hoa Sơn tìm đến tìm ta phiền toái

Sở Nam thân thể căng thẳng, một khi mấy người này có dị động, hắn tùy thời chuẩn bị động thủ.

"Trước mặt vị kia huynh đệ, chờ một chút!"

"Trước mặt huynh đệ, chờ một chút!"

Một cái thanh âm hơi có chút hùng hậu thanh âm nam tử rơi vào Sở Nam trong lỗ tai.

Mấy tên này, vậy mà gọi ta!

Hắn không phải là muốn đột nhiên động thủ, nếu không không cần như thế.

Sở Nam dừng lại, hơi nghi hoặc một chút quay đầu.

Lúc này hắn mới thấy rõ bốn người này tướng mạo.

Ba nam một nữ, biểu tình kì lạ.

Cái kia gọi mình là một cái râu quai nón trắng hán, cao lớn vạm vỡ, bên hông là một thanh trường đao, trên mặt xấp nụ cười, bất quá hắn khác kia ý làm ra nụ cười, với hắn khí chất rất không tương xứng, loại này trắng hán, hắn là mặt đầy hung thần ác sát, còn tạm được.

Phía sau hắn ngoài ra hai nam tử, một cao một thấp, đều là mặt không chút thay đổi.

Người cuối cùng nữ tử, mặc bó sát người màu lam đoàn bào, hơi có mấy phần sắc đẹp, nàng hai tay ôm ở trước ngực, ở đây cánh tay dè xuống, kia hai mặt màu trắng cơ hồ muốn miêu tả sinh động, trên mặt mang rất nhạt nụ cười.

Cái này một nhóm người hai cái mang theo nụ cười, hai cái biểu tình nghiêm túc, nhìn rất là quái dị.

Bất quá lại không có một chút sát ý.

Tựa hồ giống như là người bình thường cũng muốn hỏi đường một dạng.

Bốn người này rất rõ ràng đều là võ giả!

Sở Nam lòng cảnh giác lại không có bỏ xuống, mấy người này hắn căn bản không có từng thấy, hiện tại không thể nào vô duyên vô cớ gọi mình.

Mà còn dựa theo chính mình Nhị ca ý kiến, bọn họ đã sớm ở Nam Vực tác giả công hội bên ngoài nhìn chăm chăm, sau đó liền cùng bên trên hai người.

"Có chuyện gì không "

Sở Nam chân phải hư điểm địa, nhìn như thoải mái trạng thái.

Kỳ thực như vậy chỉ cần có dị động gì, hắn có thể trước tiên, làm ra phản ứng.

"Tiểu huynh đệ, mấy người chúng ta có chuyện muốn tìm người thương lượng một chút." Trắng hán kia toét miệng cười, rất nhanh thì đi tới khoảng cách Sở Nam chỉ có ba năm mét địa phương.

Bốn người bọn họ tựa hồ cũng biết, lại hướng trước, có thể sẽ đưa tới Sở Nam bất an, liền dừng lại, "Người đừng sợ hãi, chúng ta đều không phải là người xấu, đều là thật sự Nhân Tộc võ giả, chúng ta đều là huynh đệ."

"Lão đại người nói nhiều như vậy vô dụng, có ý gì, mau mau nói chính sự đi." Kia vóc dáng lùn thanh niên, tựa hồ nghe hơi không kiên nhẫn, cũng không khỏi thúc giục.

Người gầy kia hướng về phía người lùn đạo (nói), "Người không phải là người không biết, lão đại tài ăn nói không hề tốt đẹp gì, để cho bị giết hung thú tạm được, loại chuyện này, hắn nói ta phỏng chừng cũng không nói rõ ràng."

"Vậy còn không như ta tới nói sao, người này còn trẻ như vậy, tại sao có thể là "

"Đi hai người các người, an tĩnh một chút, không muốn cả ngày nói nói nhảm nhiều như vậy."

Cô gái kia tựa hồ nghe hơi không kiên nhẫn, lập tức cắt đứt người lùn mà nói.

"Không nói thì không nói!" Người lùn nghiêng mặt qua một bên, biểu tình kia thì càng thối.

Sở Nam nghe không có đầu, không có đuôi, càng là cảm thấy có chút không giải thích được, trước mắt bốn người này hắn chưa từng thấy qua, với chính

mình có cái gì tốt thương lượng

Bất quá nhìn cũng không giống là tìm phiền toái,

Tìm phiền toái không cần phải nói nhảm nhiều như vậy.

"Chúng ta thật giống như không nhận biết đi "

Sở Nam hơi nhú cau mày, càng là không hiểu.

"Ta gọi là Bạch Khiết, đây là chúng ta lão đại Mục Bạt Phong!"

Lúc này cô gái kia mở miệng, nàng liền bắt đầu tự giới thiệu mình.

"*!" Sở Nam bật thốt lên, danh tự này hẳn quen thuộc a!

"Chúng ta nhận biết "

Nữ nhân này thấy Sở Nam ánh mắt trong lúc bất chợt trở nên rất là cổ quái, tựa hồ nhận biết mình.

"A, khục khục, ta lúc trước có một bằng hữu với ngươi trùng tên, trùng tên!"

Sở Nam thiếu chút nữa trực tiếp bật cười, mau mau đưa tay ra che giấu, "Ta gọi là Sở Nam!"

Nữ nhân cũng không có cảm thấy kỳ quái, Thần Văn văn minh ngàn tỉ người tộc, trùng tên quá nhiều.

Nàng tên vẫn tính là êm tai, kêu danh tự này không thể đếm hết được.

Thiếu niên này lúc trước có bạn trùng tên, cũng không kỳ quái.

Nàng đưa tay ra, với Sở Nam nắm chặt tay.

"Hỏi ngươi là tác giả sao" lúc này một bên Mục lão đại nói chuyện.

"Ngươi hỏi cái này để làm gì ta là không phải là tác giả, với các ngươi không có quan hệ gì đi."

Sở Nam đã nhìn ra, bốn người này xác thực không phải là đến tìm phiền toái, tựa hồ là có chuyện gì.

"Sở huynh đệ đừng hiểu lầm, chúng ta vừa mới nhìn thấy ngươi còn có một người khác từ tác giả công hội đi ra, cho nên mới tìm ngươi, nếu ngươi là tác giả mà nói, chúng ta có một hợp tác muốn nói với ngươi."

Kia thanh âm nữ nhân để cho người như gió xuân ấm áp, để cho lòng người thoải mái không ít.

"Hợp tác" Sở Nam càng là kỳ quái, "Ta là tác giả, chúng ta có thể có cái gì hợp tác tốt nói "

Kia Mục lão đại vỗ đùi, càng là nhiệt tình, "Sở huynh đệ ngươi thật là tác giả, vậy thì quá tốt, Nam Vực thành tác giả thật ít, chúng ta đều tại bên ngoài ngồi xổm hai ngày, còn không có tìm được một vị tác giả."

"Sở huynh đệ có thể đem ngươi tác giả huy chương để cho chúng ta liếc mắt nhìn sao" cô gái kia lại hỏi.

"Không có." Sở Nam lắc đầu.

"Không có vậy khẳng định là giả mạo." Kia người lùn mau kêu đạo (nói), "Còn muốn gạt chúng ta, lão đại chúng ta đi."

Vóc dáng cao cũng biểu thị đồng ý, "Đúng, đối với (đúng) nhất định là giả mạo. Còn trẻ như vậy, tại sao có thể là tác giả."

Kia Bạch Khiết còn tưởng rằng Sở Nam là lo lắng cái gì, không muốn lấy ra, liền lại giải thích.

"Sở huynh đệ ngươi yên tâm chúng ta không có ác ý, chính là muốn xác nhận một chút ngươi có phải hay không tác giả, chúng ta có một khoản giao dịch tốt nghĩ (muốn) muốn nói với ngươi."

"Ta hiện trời vừa vừa vận đi chứng nhận tác giả, bất quá Nam Vực tác giả công hội không cách nào chứng nhận, nhất định phải đến Nam Chu đi." Sở Nam giải thích một lần, "Không tin mà nói các ngươi có thể đi hỏi một chút, ta là Nam Vực học sinh cấp ba."

Trong lòng của hắn càng là hiếu kỳ, mấy người này muốn tác giả làm gì

"Ngươi là Nam Vực học sinh cấp ba" kia Bạch Khiết hai mắt tỏa sáng.

Nam Vực học sinh cấp ba, so với võ giả bình thường mà nói, từng cái đều là thiên chi kiều tử, hàng năm đều sẽ có tân tác giả sinh ra.

Nếu là học sinh mà nói, kia Sở Nam mà nói, là hơn nhiều chút độ tin cậy.

Trong lúc nhất thời bốn người biểu tình, đều có chút quẩn quít, không biết có nên tin hay không Sở Nam.

Bốn người cùng tiến tới, tựa hồ là thương lượng một hồi.

Qua một hồi thật lâu, kia Mục lão đại cứ nói.

"Tiểu huynh đệ chúng ta liền tạm thời tin người, bất quá chuyện này nếu người không phải là tác giả, biết rõ cũng vô dụng, nói cho người biết cũng không sao. Chúng ta bốn người coi như là một tiểu đội, thường thường xuất nhập dãy núi săn giết hung thú võ giả, nửa năm trước "

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Ước định

Từ nơi này Mục lão đại trong giọng nói, Sở Nam giải sự tình đại khái quá trình.

Nửa năm trước bọn họ tiểu đội ở trong dãy núi săn giết hung thú, sau đó bởi vì truy lùng một con hung thú tiến vào dãy núi sâu bên trong, sau đó lâm vào một mảnh kỳ quái khu vực.

Khu vực kia rất là cổ quái, một mực vào trong đi chẳng mấy chốc sẽ đi trở về điểm xuất phát, căn bản là không có cách đi sâu vào.

Lần đầu tiên mấy người bị sợ hãi, mau mau liền rời đi cái kia địa phương cổ quái.

Sau đó bọn họ tiểu đội càng nghĩ càng không đúng, chỗ đó mặc dù cổ quái, nhưng là thật giống như lại không có nguy hiểm. Mà còn bọn họ thế nào cũng nghĩ không thông, rõ ràng một mực ở vào trong đi, vì cái gì cuối cùng sẽ đi hồi điểm ban đầu.

Ở sau đó trong hai tháng, bọn họ lại trở về khu vực kia, quanh quẩn ở phụ cận, dò xét rất nhiều lần, vẫn như thế, hoàn toàn không có thu hoạch gì.

Bất quá gần đây bọn họ ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong, tìm tới một ít tin tức.

Loại kia địa phương cổ quái có thể là một cái tác giả dùng Thánh Quyền làm bày xuống khu vực!

Hoặc là một cái tác giả linh hồn, lưu lại lực tràng!

Vô luận là loại nào có khả năng.

Võ giả bình thường, rất khó tìm tiến vào bên trong biện pháp.

Chỉ có thật sự tác giả, mới có thể xuyên thủng loại này khu vực năng lực, tìm tới tiến vào biện pháp.

Những thứ này đối với (đúng) mục lão đại bọn họ đều không trọng yếu, trọng yếu nhất là.

Ở đó khu vực phía sau, rất có thể có giấu bảo tàng.

Một cái tác giả lưu xuống bảo tàng.

Sở Nam vẫn là một lần nghe được khu vực ý kiến.

Thánh Quyền bố trí khu vực

Thánh Quyền đó là cái gì

Sở Nam đối với (đứng) kia cái gọi là hư vô phiêu miểu khu vực không có hứng thú, hẳn muốn biết là, Mục lão đại nói tới quý dị kia nơi, có phải là thật hay không cùng một vị tác giả có liên quan.

"Cho nên các ngươi muốn cùng ta hợp tác, để cho ta phá tan cấm chế, tiến vào bên trong!"

Sở Nam mặc dù hiếu kỳ, lại không có biểu hiện ra, mà là một bộ cũng không có hứng thú đáng vẻ.

"Đứng, nếu ngươi thật là tác giả, cùng chúng ta cùng đi, chúng ta sẽ bảo vệ ngươi, đến lúc đó nếu là thật có bảo tàng, chúng ta mấy cái chia đều, ngươi cảm thấy thế nào" Mục lão đại trực tiếp mở ra điều kiện.

"Chẳng ra sao cả." Sở Nam lắc đầu, "Trời mới biết các ngươi nói tới chỗ đó là thật hay giả, nếu là không có gì cả chẳng phải là một chuyến tay không "

"Ngươi yên tâm, điểm này chúng ta sẽ xem xét đến. Chuyến này coi như là chúng ta thuê ngươi, chúng ta có thể ở võ giả công hội vậy, chúng ta ban bố chiêu mộ nhiệm vụ ngươi gia nhập, cứ như vậy thì có bảo đảm, nếu là không có bảo tàng, chúng ta trả cho ngươi một ngàn kim tệ tiền thù lao!" Kia Bạch Khiết trực tiếp đem thù lao nói ra,

Kia người lùn có chút chắc lưỡi hít hà đạo (nói), "Một ngàn kim tệ thù lao, có lắm hay không, chẳng qua là đi ra ngoài một chuyến, chúng ta còn muốn bảo vệ hẳn, còn phải tốn nhiều kim tệ như vậy "

"Chiêu mộ đối tượng là tác giả." Bạch Khiết cũng biết giá tiền này căn bản không cao, thậm chí có thể nói là phi thường thấp, thật sự tác giả cực ít, coi như là thấp nhất trình độ tác giả, bọn họ đi qua sáng tác liền có thể kiếm lấy điểm tích lũy, kia điểm tích lũy rất nhiều công ty lớn đều có thu mua, mà còn giá cả không rẻ! Nếu là không có đủ thù lao, vị kia tác giả sẽ cùng theo ngươi tiến vào dãy núi đi thăm dò kia hư vô phiêu miểu bảo tàng.

"Coi như là tác giả, một ngàn cũng quá nhiều điểm đi, chúng ta phải cố gắng một tháng, không sai biệt lắm mới được điểm này Kim Tệ, hơn nữa còn lại muốn phân bằng không tính."

Kia người lùn cảm thấy còn không bằng không đi dò xét, vạn nhất căn bản không cái gì bảo tàng, đây chẳng phải là lỗ lớn.

Bạch Khiết lại bổ sung, "Nếu là ngươi không có năng lực mở ra khu vực kia, chúng ta là một mai kim tệ cũng sẽ không trả."

"Chuyện này ta còn cần phải suy tính một chút, các ngươi lúc nào lên đường "

Sở Nam cũng không có tùy tiện gia nhập, trời mới biết bốn người này là không phải là hạng người lương thiện.

"Sở tiên sinh hết thấy có thể cân nhắc, chúng ta lên đường thời gian không chừng. Ngươi coi như là thật muốn gia nhập, cũng nhất định phải thấy tác giả công hội chứng nhận tác giả huy chương, để cho chúng ta chắc chắn thân phận ngươi. Nói cách khác chờ ngươi từ Nam Chu trở lại mới có thể, bất quá trong lúc này chúng ta sẽ còn chiêu mộ tác giả,

Nếu là chiêu mộ đến, chúng ta là sẽ không chờ Sở tiên sinh."

Mục lão đại bọn họ, thật ra thì vẫn là có chút không quá tin tưởng Sở Nam còn trẻ như vậy, chính là thật sự tác giả.

Bất quá mới vừa rồi tận mắt thấy Sở Nam từ Nam Vực tác giả công hội đi ra, nếu như không phải là tác giả làm sao sẽ vào cái loại địa phương đó.

Song phương trao đổi một phen, cuối cùng ước định.

Sở Nam từ Nam Chu trở lại, có thể đi tác giả công hội kiểm tra những thứ kia treo nhiệm vụ, nếu là bọn họ chiêu mộ tác giả nhiệm vụ còn tại đăng kia treo, đã nói lên không có tìm được, có thể trực tiếp tiếp nhiệm vụ, đi qua võ giả công hội liên lạc với bọn họ.

Nếu là đã không có ở đây, vậy đã nói rõ đã chiêu mộ đến tác giả.

Cũng không có liên lạc bọn họ cần phải.

Ước định kết thúc, bốn người này cũng nhanh bước rời đi.

Biết rõ mấy người này hoàn toàn biến mất ở Sở Nam trong tầm mắt, Sở Nam nhỏ giọng lầm bầm

Cái này Bạch Khiết thật đúng là tên rất hay a.

Sở Thiên Kiếm từ đằng xa xuất hiện, "Cái này bốn cái gia hỏa tình huống gì, các ngươi thảo luận thời gian dài như vậy, chẳng lẽ nhận biết "

Sở Thiên Kiếm thấy bốn người này vậy như chính mình Nhị đệ, còn tưởng rằng bốn người này chính là bối móc, đã chuẩn bị động thủ.

Bất quá rất nhanh hắn phát hiện, năm người vậy mà nhắc tới ngày, hơn nữa còn bắt tay, một trò chuyện chính là hơn mười phút.

"Không nhận biết." Sở Nam lắc đầu, "Bốn người này muốn với tác giả hợp tác tiến vào dãy núi, dò xét một cái bảo tàng, cho nên mới theo dõi ta."

"Bảo tàng" Sở Thiên Kiếm có chút kỳ quái.

Sở Nam liền đem kia Mục lão đại nói tới cổ sự lặp lại một lần.

"Lại là chiêu mộ tác giả, chuyện này có chút ý tứ, không trách cái này bốn cái gia hỏa lén lút đang làm người công hội bên ngoài."

Sở Thiên Kiếm đối với (đúng) nhiệm vụ này ngược lại cảm thấy rất hứng thú, "Nếu không phải không có thời gian, ta còn thực sự muốn đi theo đi xem một chút, có phải là thật hay không giống như trong tin đồn thần kỳ như vậy."

"Nhị ca người biết "

Sở Thiên Kiếm gật đầu, "Đương nhiên biết rõ, người nghĩ rằng ta là đang ở Nam Hải học viện bạch ngọc bốn năm."

Rất nhanh, Sở Nam liền từ Sở Thiên Kiếm nơi nào, biết được Thánh Quyền là vật gì.

Thiên Đạo công nhận tinh phẩm tiểu thuyết, nếu là đạt được đủ nhiều fan, hoàn bản sau trở thành Thần Tác, vậy thì sẽ trời đất diễn hóa ra thánh quyền.

Thánh quyền trong đó có giấu Tiểu Thế Giới, mỗi một tờ giấy đều là giá trị liên thành.

Bất quá Sở Thiên Kiếm cũng không thiếu không giải thích rõ ràng địa phương, dù sao hắn không phải chân chính tác giả, rất ít tiếp tục tiếp xúc tác giả.

Hai người vừa đi, vừa trò chuyện, rất nhanh thì đi tới võ giả công hội.

Tác giả công hội cũng không có nhiều người, bây giờ là buổi sáng, rất nhiều võ giả tiến vào dãy núi đi săn giết hung thú đi, toàn bộ võ giả công hội với buổi tối so với, rất là tiêu điều.

"Sở ca người có ý gì a, ta đang ngủ đây, liền bị người đánh thức, thật vất vả tiến trình, người lại còn thúc giục ta nhanh tới đây, rốt cuộc làm cái gì!" Kia mặt đen thanh niên nằm ở trên bàn còn có buồn ngủ.

Sở Thiên Kiếm không để ý người này than phiền, "Cho người mang theo Triều Hoa Thảo, người mang theo không có."

"Mang theo đây, người để cho ta theo Triều Hoa Thảo tới làm gì, chẳng lẽ tìm tới khách hàng "

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Giá cả

Mặt đen thanh niên vừa nói, liền từ trong ngực lấy ra một cái hộp.

Cái hộp này toàn thân đen nhánh, tỏa ra một vòng nhàn nhạt Hắc Quang, nhìn liền rất là bất phàm.

Kỳ thực đây là dùng một loại Tỏa Linh Thạch sở tạo, làm hộp khép lại có thể hoàn toàn chắn trong hộp không gian cùng ngoại giới linh khí trao đổi, đưa đến diệt sạch linh khí tiêu tán tác dụng.

Những linh thảo kia các loại đồ vật, vốn là trong thiên địa có bầu dục đi ra báu vật, hàm chứa linh khí cùng được lực.

Nếu là trực tiếp bại lộ ở trong không khí, nhiều nhất một hai giờ, linh khí sẽ hoàn toàn tiêu tán, biến thành thông thường nhất dược liệu, cũng liền mất đi nó thật sự trân quý chỗ.

Triều Hoa Thảo loại này Linh Thảo, hái sau phải lập tức bỏ vào ô trong hộp, mới có thể được giữ gìn.

"Đây không phải là!"

Mặt đen thanh niên, mang tới để Triều Hoa Thảo hộp trực tiếp xếp tại trên bàn.

Lâm Mộ Tuyết là một cái thông minh nhanh nhạy nữ tử, nàng ngay lập tức liền đoán ra Sở Thiên Kiếm để cho theo Triều Hoa Thảo mục đích, "Ta đoán nhất định là tìm tới căn Triều Hoa Thảo khách hàng!"

"Có phải hay không a, cái nào người tiêu tiền như rác nguyên ý muốn. Nếu là căn Triều Hoa Thảo, chúng ta không nói bay lên thập bội, nói thế nào cũng phải bay lên cái gấp năm lần đi!"

Kia Hắc Tử vừa nghe hai mắt tựa phóng quang, nếu cần, vậy thì có thể đòi hỏi nhiều.

Ngược lại loại vật này rất khan hiếm, ở Nam Vực thành trừ bọn họ cái này, căn bản không khả năng mua được.

Sở Nam trên mặt bấp thịt giật nhẹ, cái này Hắc Tử thật đúng là hắc a.

Ứng hẩn ngoại hiệu.

Sở Thiên Kiếm toét miệng cười, "Mộ Tuyết đoán không sai, chính là tìm tới căn Triều Hoa Thảo người!"

"Ha ha, vậy thì thật là quá tốt." Hắc Tử cười càng vui mừng, ý vị này Triều Hoa Thảo có thể bán tốt giá tiền.

Đây là Lý Nhã từ bên ngoài đi tới, đầu nàng tóc dựng thẳng thành đuôi ngựa lộ ra cái trán, mặc bó sát người quần cụt cùng áo phông, bên hông lộ ra một vòng trắng nõn thon thả, đem nàng vóc người hoàn toàn làm nổi bật lên đến, trên người nàng còn khoác trường bào màu đen, đi tới sau trực tiếp một cước giẫm ở Hắc Tử ngồi xuống trên ghế, thân thể về phía trước một nghiêng.

Lúc đó phóng điện con mắt đối với (đúng) cái này Sở Nam chớp chớp, "Chuyện gì vui vẻ như vậy, cũng không đợi ta tới, liền bắt đầu thảo luận."

"Ta nói ngươi đừng giẫm đạp ta cái ghế a!" Hắc Tử có chút bất mãn.

Àm!

Lý Nhã đập bàn một cái, "Ngươi nhiều chuyện."

Nói xong nàng đem chân thu hồi đi, sau đó ngồi ở cuối cùng một cái ghế trống.

Trực tiếp lấy tay bốc lên một mảnh trên bàn nấu chín hưng thú thịt, sau đó ăn.

Đây là một loại Cổ Hỏa Ngưu hưng thú, nó thịt rất là nhai dai, mà còn phi thường mỹ vị, lượng tiêu thụ tốt vô cùng.

Rất nhiều võ giả ở nơi này thảo luận sự tình lúc, đều thích muốn lên một bàn.

Đương nhiên cũng có đủ loại rượu, chỉ bất quá mùi không dám tăng bốc.

"Cả ngày hấp tấp, cả đời cũng không người sẽ phải ngươi." Hắc Tử nguyên rủa.

Lý Nhã nháy nháy mắt, lúc đó sáng lên con ngươi rơi vào Sở Nam trên người, "Làm sao sẽ không có, có phải hay không Sở Nam!"

"Khục khục, cái kia đương nhiên, Lý Nhã tỷ đáng đáp xinh đẹp như vậy, làm sao có thể không tìm được bạn trai."

Sở Nam trong bụng lăm lăm, điều này cùng ta có một rắm quan hệ.

"Ta liền thích ngươi nói nói thật đáng về."

Hắc Tử bĩu môi một cái, vỗ vỗ bên cạnh hẩn vóc dáng cao thanh niên, "Ta nói lão Trình, mau mau nói câu công đạo, có thể hay không khác (đừng) một mực kìm nén, với ẩn hình một dạng, hàng ngày đều giống như ngươi không còn một dạng."

Vóc dáng cao thanh niên, mặt không chút thay đổi gật đầu một cái, "Xinh đẹp!"

Hắn gọi Trình Chí Viễn, tựa hồ không thích nói chuyện, vẫn luôn là yên lặng không nói, nghe bên cạnh mấy người lải nhải.

"Ngươi còn không bằng không nói lời nào." Trình Chí Viễn buồn bực, trực tiếp nói sang chuyện khác, "Chúng ta vẫn là tiếp tục thảo luận cái kia người tiêu tiền như rác, rốt cuộc nên muốn một giá bao nhiêu "

"Cái gì người tiêu tiền như rác" Lý Nhã nhìn về bên cạnh Lâm Mộ Tuyết.

Lâm Mộ Tuyết chỉ chỉ trên bàn hộp đen.

Lý Nhã một chút liền rõ ràng,

Thấy cái hộp này ngay lập tức liền minh bạch.

"Nguyên lai là có khách hàng a, Hắc Tử người này căn bản không đi, nhân gia muốn mua ta đồ vật, người vậy mà nói đến người khác là người tiêu tiền như rác, cái này miệng cũng quá vỡ."

Sở Nam vừa nghe, hay là con gái một cái trong khi nói chuyện nghe.

Bất quá Sở Nam cái ý niệm này mới ra, liền nghe được Lý Nhã lại nói, "Giá thị trường gấp tám lần thế nào "

Sở Nam: "

"Ha ha!"

Sở Thiên Kiếm ở đó cười.

"Người cười cái gì" Hắc Tử rất không minh bạch.

Lâm Mộ Tuyết lúc này cũng cười, "Chuyện này không bày rõ ra sao "

"Chuyện gì rõ ràng" Hắc Tử càng là không hiểu.

Lâm Mộ Tuyết đối với (đúng) Sở Nam cười một tiếng, thanh âm ôn nhu truyền tới, "Ta tạm thời không nói."

Nàng vừa mới thấy Sở Nam nghe được giá cả sau khước miệng co quắp hai cái, ngày hôm qua Sở Thiên Kiếm là cùng Sở Nam cùng rời đi, huynh đệ rất lâu không gặp mặt, lần này gặp mặt tất nhiên sẽ nói chuyện cũ, rất hiển nhiên cái này khách hàng chính là Sở Nam.

Lý Nhã cũng nghe không hiểu, "Mộ Tuyết khác (đúng) không nói, có ý gì "

Sở Thiên Kiếm lúc này nói chuyện, "Xem ra Mộ Tuyết đã đoán ra khách hàng là ai, ta đây cũng liền nói thẳng đi, lần này khách hàng cũng không một dạng, đừng nói gấp bội, chỉ sợ các người sẽ không nguyện ý thu tiền!"

"Sở Thiên Kiếm người cái này nói càn, không muốn thu tiền, đùa, ta Hắc Tử lúc nào làm qua mua bán lỗ vốn!"

"Nếu như nói lần này khách hàng là một vị tác giả." Sở Thiên Kiếm nhàn nhạt nói.

"Tác giả cũng không cái gì kỳ quái, trên đời này tác giả nhiều như vậy, chẳng lẽ mua đồ đều không thu tiền" Hắc Tử phản bác.

Bất quá Lâm Mộ Tuyết ánh mắt hơi có chút kinh ngạc, hiển nhiên có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Sở Thiên Kiếm người em trai này, vẫn là một cái tác giả.

Bất quá cũng chỉ kinh ngạc thôi, rất nhanh nàng liền nghĩ đến ngày hôm qua Sở Nam nói những lời đó.

Không trách có thể đem nàng tên nói ra hoa đến, nguyên lai là một tác giả.

Lúc này Lý Nhã tựa hồ cũng nghĩ đến cái gì, biểu tình trở nên nghiêm trọng, có thể làm cho bọn họ không muốn thu tiền, vậy khẳng định không phải là bình thường tác giả.

"Nếu là một vị viết ra tinh phẩm tiểu thuyết tác giả."

Hắc Tử nghe được cái này nhà, có thể viết ra tinh phẩm tiểu thuyết tác giả, năng lượng rất lớn, có thể nói rất nhiều vỡ giả cũng sẽ lựa chọn cùng hắn quan hệ thân thiết, có thể từ cái kia mua được trong tiểu thuyết đồ vật, "Vậy ít nhất cũng không thể lỗ vốn, cứ dựa theo giá thị trường cho tốt."

"Kia tiểu thuyết đã diễn sinh ra Tiểu Thế Giới đây "

Trong lúc nhất thời mấy người thở hổn hển, đều trở nên có chút thô trọng.

Có thể viết ra diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tác giả, đây tuyệt đối là tác giả lưng chừng trời phú cực kỳ xuất chúng người, trên căn bản tất nhiên là tinh phẩm tác giả.

Không nói xa cách chỉ cần một quyển sách, là có thể sáng tạo ra tối cao tài phú.

Nhất thư nhất thế giới!

Nếu là có thể dùng một viên Linh Thảo là có thể quan hệ thân thiết một vị tinh phẩm tác giả, đây tuyệt đối là rất tính toán mua bán!

"Tinh phẩm tác giả, Sở ca người chắc chắn sao, các người Nam Vực còn có tinh phẩm tác giả" Hắc Tử thanh âm đều có chút kích động.

Ngay cả một mực yên lặng Trình Chí Viễn, đều nói mà nói, "Đưa hắn!"

"Tinh phẩm tác giả còn nói không được, bởi vì hần đây chỉ là hần quyển tiểu thuyết thứ nhất."

Sở Thiên Kiếm rất hiền nhiên tự nhủ mà nói, tạo thành bầu không khí rất hài lòng, lại bổ sung một câu.

"Hi!"

Trong lúc nhất thời mấy người đều là ngược lại hút khí lạnh.

Quyển sách đầu tiên diễn sinh ra Tiểu Thế Giới, kia vị tác giả này, ở sáng tác thượng thiên phú cực kỳ xuất chúng.

Có thể dự trừ, chỉ cần bình thường phát triển, hần tương lai, tinh phẩm tác giả có lẽ không phải là cực hạn.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Fan

Bọn họ đều là tam đại học viện học sinh, mặc dù không là tác giả, nhưng là biết rõ liên quan tới tác giả tỉ mỉ đẳng cấp phân chia.

Một sao sơ cấp tác giả!

Hai sao trung cấp tác giả!

Ba sao cao cấp tác giả!

Bốn sao chuẩn tinh phẩm tác giả!

Năm sao tinh phẩm tác giả!

Sáu sao trên đó thuộc về thần cấp tác giả.

"Già đi, Sở ca người tuyệt đối đang lừa dối người!"

Hắc Tử có chút không quá tin tưởng, tin tức này quá rung động, quyển tiểu thuyết thứ nhất liền diễn hóa ra Tiểu Thế Giới, như vậy yêu nghiệt một dạng tồn tại, sẽ xuất hiện ở Nam Vực cái này địa phương nhỏ.

"Người là Bạch Y Thăng Tuyết!" Lúc này Lâm Mộ Tuyết đã trực câu câu nhìn chăm chăm Sở Nam, quyển kia tới nhu hòa thanh âm, lại có nhiều chút phát run.

Năm người là một tiểu đội, ở trong dãy núi rèn luyện, có vô số nguy hiểm, đều là lẫn nhau hiệp trợ, mới có thể đem nguy hiểm xuống đến thấp nhất.

Lâm Mộ Tuyết mặc dù cũng là một cái tác giả, chỉ bất quá nàng chẳng qua là trung cấp tác giả, ở trong năm người, liền đóng vai quân sư nhân vật.

Nàng sức quan sát cùng năng lực trinh thám, có thể nhanh chóng đem một vài không bị người bên cạnh phát giác hiện tượng quy nạp tổng kết, hơn nữa nhanh chóng làm ra phán đoán, sau đó nhắc nhở bốn người khác.

Nàng đem Sở Thiên Kiếm cho ra tin tức, vừa phân tích, phù hợp tiêu chuẩn này người, gần đây xuất hiện hai vị, một vị là Đại Thánh, một vị là Bạch Y Thăng Tuyết.

Đại Thánh là tuyệt sẽ không dễ dàng bại lộ thân phận của mình, kia cũng chỉ có có thể là Bạch Y Thăng Tuyết.

Lâm Mộ Tuyết đột nhiên làm ra thứ phán đoán này, để cho ba người khác ánh mắt trong nháy mắt tập trung đến Sở Nam trên người.

"Không không thể nào đâu! Hắc Tử thanh âm đều có chút cà lăm.

Sở Thiên Kiếm toét miệng cười to, "Vẫn là Mộ Tuyết lợi hại nhất, nhanh như vậy liền nghĩ đến, không sai ta Tam đệ chính là Bạch Y Thăng Tuyết, sáng tác ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cái kia Bạch Y Thăng Tuyết!"

Trong lúc nhất thời không có người nói chuyện, bọn họ đều trực câu câu nhìn chăm chăm Sở Nam, giống như là đang nhìn một cái quái vật.

Sở Nam bị xem có chút xấu hổ.

Qua hồi lâu, rốt cuộc không nhịn được đánh vỡ yên lặng.

"Gốc cây này Triều Hoa Thảo vừa vặn đối với ta có ích! Các ngươi nhìn một chút, cái này cần bao nhiêu Kim Tệ "

Sở Nam mà nói rốt cuộc để cho mấy người phục hồi tinh thần lại, kia Hắc Tử mau mau trả lời, "Ồ kia, chúng ta đều là người ca đồng học, chính là một gốc Triều Hoa Thảo còn muốn cái gì Kim Tệ."

Hắn hoàn toàn quên, mới vừa rồi còn suy nghĩ ác làm thịt Sở Nam.

"Có phải hay không!"

Hắc Tử thấy không người đáp lại, dùng sức bóp thoảng cái bên cạnh Trình Chí Viễn.

"Có đúng hay không!"

"A, đúng đúng, chúng ta đều là người ca đồng học, sao có thể thu người Kim Tệ." Vừa mới cái kia khó hiểu, lúc này cũng rất lên đường biểu thị đạo (nói).

Hắc Tử cười rặng rờ, đem trên bàn hộp đen trực tiếp đẩy tới Sở Nam bên cạnh, "Nếu Sở tiên sinh cần, vật này sẽ đưa người."

Hàng này, trực tiếp bắt đầu đổi giọng gọi Sở tiên sinh.

Không cần tiền đồ vật, Sở Nam thật đúng là ngượng ngùng trực tiếp muốn.

Lúc này Sở Thiên Kiếm, cầm lên hộp đen trực tiếp thả trong tay Sở Nam, "Được, người liền trực tiếp thu cất đi. Nếu là muốn Kim Tệ, ngược lại sẽ để cho bọn họ rất khó chịu."

"Nếu như vậy, ta đây hãy thu."

Sở Nam cũng liền trực tiếp nhận lấy, cái này viết ra tình phẩm tiểu thuyết tên tác giả đầu, quả nhiên hảo sử, "Ta vừa vặn cần nó tới hồi đoái « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong một môn nội công."

"Nội công" Sở Thiên Kiếm ngăn người một chút, có chút không rõ.

Hắn biết rõ « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » là mình Tam đệ tác phẩm sau, ngày hôm qua trước khi ngủ, đặc biệt tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng đi nghiên cứu một phen.

Đối với hắn bên trong nội công tự nhiên biết rõ, hắn cũng không cảm thấy loại kia nội công có thể có ích lợi gì.

"Ta chỉ là muốn thử một chút nội công này hồi đoái đi ra kết quả có hữu dụng hay không, vốn là đây cũng không tìm được thiếu tài liệu không có biện pháp hồi đoái, không nghĩ tới vừa vặn các ngươi nơi này có." Sở Nam đem hộp đen để lên bàn, mặt đầy vui mừng.

Lúc này Lý Nhã đã không có mối vừa rồi ngang ngược,

Cô ấy là đôi linh động con người, lúc này trong kích động theo nhiều chút nghi ngờ, do dự hồi lâu, mới lại nói, "Cái kia ta còn chưa từng thấy qua tác giả hồi đoái đồ vật, ngài có thể để cho chúng ta nhìn một chút sao "

"Vừa vặn ta cũng không thử qua hồi đoái công pháp, các ngươi chờ một chút."

Sở Nam trực tiếp nhắm mắt lại, đăng nhập Thiên Đạo tiểu thuyết vòng.

Tiến vào « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » phụ lục.

Bạch Y Thăng Tuyết người tác giả này trong số tài khoản tác giả điểm tích lũy không đủ, Sở Nam đem Đại Thánh trong số tài khoản điểm tích lũy chuyển tới Bạch Y Thăng Tuyết cái này trong số tài khoản một bộ phận.

Rất nhanh Sở Nam mở mắt.

Chỉ thấy trong hư không đột nhiên ánh quang ngưng kết, một viên mang theo lưu ly sáng bóng, sáng ngời quả cầu trực tiếp xuất hiện ở Sở Nam trước mắt.

Sở Nam hồ nghi lộ ra tay, đem này cái quả cầu trực tiếp bắt.

Bất được phụ cận, về mặt vô cùng nghi hoặc, "Đây là cái gì ngoạn ý Bích Hải Triều Sinh Khúc tại sao là một quả cầu ánh sáng!"

Quang cầu này chất liệu rất kỳ lạ, chộp vào trong tay thật giống như không có trọng lượng.

Lý Nhã thấy như vậy một màn, trong con ngươi nghi ngờ tiêu hết!

Kỳ thực vừa mới nàng còn đối với (đúng) Sở Nam thân phận có chút hoài nghi, nàng với Sở Nam hôm qua mới nhận biết, không có thể nào tiếp xúc qua, không hề giống Sở Thiên Kiếm như vậy đối với chính mình Sở Nam không chút nào đề phòng.

Mà còn Sở Nam cũng không có theo bất kỳ có thể nghiệm chứng thân phận của mình đồ vật, nàng có chút không quá tin tưởng sự tình sẽ như vậy đúng dịp!

Đương nhiên Sở Thiên Kiếm nàng còn là tín nhiệm!

Hiện tại thấy như vậy một màn trong mắt nàng chỉ còn lại cuồng nhiệt, đôi tròng mắt kia nóng bỏng nhìn chăm chăm Sở Nam.

"Thần tượng!" Nàng hướng về phía Sở Nam la lên, "Ngươi thật là Bạch Y "

"A "

Sở Nam chính nghiêng cứu trong tay quang cầu, bị Lý Nhã như vậy một tiếng hét chói tai, thiếu chút nữa bị dọa sợ đến đem trong tay quang cầu ném ra.

Chỉ thấy Lý Nhã mặt đầy sùng bái, cặp mắt kia cơ hồ muốn biến thành hình trái tim, "Ta gần đây siêu thích quyển kia « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », ta liền nói ngày hôm qua thể nào cảm giác ngươi thân thiết như vậy, nguyên lai ngươi chính là Bạch Y Thăng Tuyết, có thể hay không cho ta ký cái tên "

"Ngạch "

Lúc này Lý Nhã, nơi nào còn có nguyên lai ngang ngược, giống như là một cái truy tình tiểu muội muội một dạng, xấu hổ khả ái.

Nàng có chút nằm, thân thể về phía trước nghiêng.

Trước mặt cao vút hướng về phía Sở Nam, trong tay không biết từ nơi nào mọc ra một cây viết, mặt đầy mong đợi nhìn Sở Nam cho ký tên.

Sở Nam lúc này mới đột nhiên nghĩ tới, Sở Thiên Kiếm ngày hôm qua nói chuyện.

Lý Nhã thích vô cùng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyển sách này.

Một bên Hắc Tử cảm cũng sắp rơi trên mặt đất, ở nơi nào lẩm bẩm nói nhỏ, "Cái này Bạo Lực Nữ còn có cái này một mặt, ta có phải là không có tình ngủ a."

"Không cần cái bộ dáng này đi!"

Chỉ thấy Lý Nhã ánh mắt trở nên đáng thương, giống như Sở Nam đối với nàng làm gì người người oán trách sự tình một dạng, cũng sắp muốn khóc lên.

"Cái kia ký nơi nào" Sở Nam thật là sụp đổ, biến hóa này cũng quá lớn đi.

Lý Nhã chỉ chỉ chính mình kia cơ hồ muốn miêu tả sinh động hung khí!

Sở Nam: "

Cuối cùng Sở Nam vẫn là ký tên, cuối cùng đem cái này hóa thân làm cuồng nhiệt fan Lý Nhã cho ứng phó.

Sở Nam rất nhanh cũng hiểu rõ, trong tay quang cầu chỗ dừng.

Chỉ cần ở trên đầu đánh một cái, liền có thể đem công pháp truyền vào trong đầu.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Bích Hải Triều Sinh Khúc

Vật này tên, kêu hư ảo minh tinh, chính là từ Tiểu Thuyết Thế Giới làm hồi đoái đi ra Tinh Cầu ý tứ!

Bất quá chỉ có thể dùng một lần, dùng chỉ sau ngay lập tức sẽ tiêu tan.

Từ trong tiểu thuyết làm hồi đoái ra công pháp, đều là lấy loại phương thức này tồn tại.

Nếu như là Thần Văn thế giới một ít cao thủ tuyệt thế làm sáng tạo ra công pháp, cũng chưa có phiên toái như vậy, phần lớn đều là ghi chép ở trên thư bản.

Sở Nam nắm này cái Tinh Cầu, dựa theo Sở Thiên Kiếm ý kiến.

Trực tiếp đem nó hướng trên đầu đánh một cái.

"Như vậy thì có thể học được Bích Hải Triều Sinh Khúc "

Theo hư ảo minh tinh trực tiếp vỡ vào trên đầu, hư ảo thủy tinh trực tiếp tan biến, biến mất không thấy gì nữa.

Sở Nam chỉ cảm thấy trong đầu, nhiều hơn một ít gì đó.

Tu luyện như thế nào Bích Hải Triều Sinh Khúc, nội công vận chuyển đường gân, thậm chí còn Bích Hải Triều Sinh Khúc Khúc Phở.

Cái này Bích Hải Triều Sinh Khúc, mượn cây sáo có thể để cho nội công tu hành tốc độ tăng nhanh.

Không trách Hoàng Dược Sư mỗi ngày đều cầm một sáo trúc ở thối.

"Cái này thật đúng là là duy nhất một lần."

Sở Nam kinh ngạc không thôi, một viên hư ảo minh tinh chỉ có thể để cho một người học được trong đó công pháp, sau đó sẽ trực tiếp biến mất.

Sở Nam lại mượn tới vừa mới Lý Nhã bút, sau đó ở trên bàn viết.

Hắn viết là Bích Hải Triều Sinh Khúc Tâm Pháp.

Nhưng là Sở Nam tiếp tục viết thời điểm, đầu ngón bút làm hoạt động phương hướng, lại với Sở Nam suy nghĩ hoàn toàn bất đồng, viết thành chữ, cũng thành loạn mã!

Đừng nói người khác, coi như là Sở Nam mình cũng xem không hiểu.

"Quả là như thế, này thiên đạo ở từ nơi sâu xa đều tại tạo tác dụng, mặc dù mình đã nhớ Bích Hải Triều Sinh Khúc lại căn bản là không có cách đem Bích Hải Triều Sinh Khúc viết ra, dạy cho người khác."

Sở Nam muốn trực tiếp nói ra, nhưng là nói ra lời, huyền thuyên, ai cũng nghe không hiểu, khẩu hình cũng hoàn toàn không đúng.

"Ta đi, vì cái gì theo ta mong muốn nói, hoàn toàn khác nhau a!"

Sở Thiên Kiếm rất nhanh thì thấy rõ Sở Nam đây là đang làm gì, "Người không cần thử, loại này hồi đoái đi ra công pháp, người căn bản là không có cách báo cho biết người khác tu luyện biện pháp. Duy nhất truyền thừa biện pháp, chính là đi qua hư ảo minh tinh mới có thể học được. Đương nhiên nếu là người có thể sáng tạo ra một môn tương tự công pháp, đem nó chuyển đổi thành chính người, cũng là có thể. Nhưng là nếu là có loại khả năng này, sợ rằng đã là cao thủ tuyệt đỉnh, làm sao sẽ còn đi mua loại công pháp này tu luyện."

Sở Nam toét miệng cười, tâm lý thầm nói "Cái này so với độc quyền còn trâu bò, người khác căn bản không khả năng trộm đi người công pháp, muốn tu luyện, cuối cùng đều phải từ đã biết bên trong hồi đoái đi ra ngoài, không trách tác giả nghề nghiệp này như vậy được ưa chuộng."

Sở Nam đem trên bàn khoảng không hộp đen, trực tiếp trả lại cho Hắc Tử, bên trong Triều Hoa Thảo, ở hồi đoái thời điểm, liền trực tiếp biến mất, "Đa tạ các người cung cấp Triều Hoa Thảo."

"Khách khí, khách khí, đều là người mình, một cái nhấc tay còn dùng đến tạ ơn."

Hắc Tử mặt tươi cười, "Sở tiên sinh người làm hồi đoái công pháp, kết quả thế nào, có hữu dụng hay không a!"

"Cái này không biết, cái này muốn tu luyện qua sau đó mới biết." Sở Nam là đang ở có chút bị không, mấy người này khách khí như vậy, mà còn dùng kính nể giọng nói chuyện với chính mình, "Các người đều là ta Nhị ca đồng học, khác (đừng) Sở tiên sinh, Sở tiên sinh kêu, với giống như hôm qua trực

tiếp gọi tên ta là được."

Lúc này ở Trác Nhĩ công ty mật dịch bên trong, một người thanh niên đang nghiên cứu « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền tiểu thuyết này.

Thanh niên này kêu Trần Hóa Quốc, hần là Trác Nhĩ mật dịch nhân viên, chức vị là tiểu thuyết phân tích chuyên gia!

Hần ở Trác Nhĩ mật dịch nghiệp vụ chủ yếu, chính là đi nghiên cứu một ít tác giả tự tiến cử tiểu thuyết, còn có chút những thứ kia mới ban bố tiểu thuyết đem tới có khả năng hay không trở thành tinh phẩm, thị trường tương lai thế nào, nếu là phát hiện có giá trị tiểu thuyết, hần cũng sẽ phụ trách cùng tiểu thuyết tác giả liên lạc ký hợp đồng.

Nhắc tới, thì tương đương với biên tập công việc.

Mấy ngày gần đây, hần một mực ở phân tích « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » .

Trần Hóa Quốc tự nhiên rõ ràng,

Ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong, quyền tiểu thuyết này gần đây bị thảo luận nhiều nóng, đại đa số người cũng không coi trọng quyền sách này.

Chỉ có rất ít người, duy trì ngắm nhìn thái độ.

Quyền này tươi đẹp Thần Văn thế giới, trăm năm qua cuốn thứ hai diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tu hành tiểu thuyết, vẫn luôn không có công ty liên hệ ký hợp đồng, bị các đại công ty lạnh nhạt.

Trần Hóa Quốc chính là một mực giữ ngắm nhìn thái độ bên trong một thành viên, hần nắm giấy bút không ngừng tính toán một ít số liệu, hần ở thôi toán nếu quả thật không có linh khí, thế giới kết quả sẽ là dạng gì.

Cái này liên quan đến « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thế giới nghiêm cẩn trình độ.

Đi qua không ngừng thời diễn, Trần Hóa Quốc phát hiện, quyền tiểu thuyết này trên thế giới hệ thống sức mạnh, với hần làm thôi diễn ra hệ thống sức mạnh tương tự.

"Mặc dù rất nhiều nơi không cách nào tính toán, bất quá căn cứ ta hiện hữu thôi diễn kết quả xem, vẫn là rất hợp lý, kia Xạ Điều Anh Hùng Truyện thế giới hần phi thường nghiêm cẩn. Kia quyền tiểu thuyết này bên trong những thứ kia tính điều kiểm chiếu, quyền pháp, tuyệt kỹ nếu là hỏi đoán đi ra, tuyệt không phải một số người suy đoán một thành không có. Dựa theo quyền tiểu thuyết này sót, nếu là hệ thống thế giới nếu là đủ nghiêm cẩn mà nói, kia tác dụng thực tế cũng có thể vượt qua năm phần mười!"

Trần Hóa Quốc lẩm bẩm nói nhỏ.

Nếu là lời như vậy, kia « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » chính là một quyền chưa khai thác bảo tàng.

Đương nhiên có lẽ ta thôi diễn ra kết quả, có sai lầm

Bất quá ta đã liên tục thôi diễn bốn lần, Xạ Điều Anh Hùng Truyện quyền tiểu thuyết này, đủ để một đánh cược!

Trần Hóa Quốc nghĩ tới đây đã có nhiều chút kích động, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền tiểu thuyết này rất có thể trở thành hần sự nghiệp bước ngoặt.

Hần đang cùng một vị khác lý lịch tương đối già trẻ nói phân tích chuyên gia, cạnh tranh chung quy chuyên gia vị trí.

Thành công vậy thì tương đương với, tiến vào Trác Nhĩ công ty tăng quản lý, thật sự cao cấp người quản lý.

Bất quá hần bây giờ đang ở cạnh tranh bên trong, bởi vì hần tuổi tác tương đối nhỏ, lý lịch nông cạn, cạnh tranh bên trong ở thế yếu.

Nếu là thật giống như hần làm suy đoán như vậy, quyền tiểu thuyết này bị vô số người nhìn lầm, vậy hần ký Xạ Điều quyền sách này sau, kia ưu liệt sẽ nghịch chuyển, thậm chí có thể nói cái này chung quy chuyên gia vị trí, bị hần đặt trước.

Nếu là dự đoán thất bại, Trác Nhĩ mật dịch có lẽ sẽ có tổn thất, nhưng là cái này cũng rất bình thường, không thể nào mỗi bút ký hợp đồng đều là kiếm bộn không lỗ, mà còn ta hiện năm làm ký tiểu thuyết cho Trác Nhĩ mật dịch làm kiếm được, hần đủ để bù đắp cái này thiếu hụt, ta nhiều nhất chính là không có hy vọng cạnh tranh chung quy chuyên gia, cùng lắm cố gắng nhìn mấy thập niên, sau này luôn có cơ hội.

Chỉ ít còn có thể cùng vị kia Bạch Y Thăng Tuyết quan hệ thân thiết, tự lấy Bạch Y Thăng Tuyết cái này văn bút, cái này tiểu thuyết bố trí, còn có quyền này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » tích lũy fan, nếu là có thể giữ loại tiêu chuẩn này, Bạch Y Thăng Tuyết tiếp theo quyền sách vẫn là rất dễ cho người mong đợi.

"Nếu như vậy, ta đây liền đem quyền này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ký tới!"

Trần Hóa Quốc nghĩ tới đây, lại cũng không có chút gì do dự.

Trực tiếp tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, bắt đầu với Bạch Y Thăng Tuyết nhấn lại liên lạc!

Không thể không nói, Trần Hóa Quốc ánh mắt và quyết định năng lực đều là rất không tồi, nếu không hẳn cũng không thể ở vẫn chưa tới bốn mươi tuổi, liền trở thành Thần Văn thế giới xếp hạng thứ nhất công ty mật dịch, Trắc Nhĩ mật dịch tiểu thuyết phân tích chuyên gia.

Bất quá hơn mười phút sau, Trần Hóa Quốc từ Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong lui ra ngoài.

"Nhìn dáng dấp Bạch Y Thăng Tuyết không có ở, vẫn không có liên lạc với!"

"Không được, ta phải mau sớm cùng Bạch Y Thăng Tuyết liên lạc, nói không chừng sẽ có người ôm cùng ta giống vậy ý tưởng!"

Trần Hóa Quốc lại ngồi vào chỗ của mình tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, tiếp tục suy nghĩ biện pháp cùng Bạch Y Thăng Tuyết liên lạc.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Vạn năm khó có được 1 thấy kỳ tài luyện võ

"Được, chúng ta ngày mai lên đường, mọi người có cần gì phải đi tiếp tế thoáng cái!"

Sở Thiên Kiếm còn nghĩ nhanh đi về, đi tìm mấy vị lão sư đấu một trận.

Bốn năm không thấy, năm đó cũng không ít bị thu thập, hôm nay muốn báo thù!

"Gặp lại sau."

Sở Nam với mấy người nói lời từ biệt.

"Gặp lại sau Sở đại sư."

Hắc Tử hàng này vốn là kêu Sở tiên sinh!

Bị Sở Nam nói sau đó, đổi giọng gọi Sở đại sư.

Để cho Sở Nam hơi có chút bất đắc dĩ, nếu kêu đại sư liền đại sư đi!

"Thần tượng, chúng ta ngày mai gặp!"

Lý Nhã trên mặt vẻ kích động, còn khó có thể che giấu.

Sở Nam cùng Sở Thiên Kiếm hai người rất nhanh thì trở lại Nam Vực cao trung.

Sở Thiên Kiếm phải đi tìm lão sư luận bàn, hẳn hỏi Sở Nam có đi hay không vậy xem.

Sở Nam chẳng muốn đi góp cái kia náo nhiệt, hẳn còn muốn trở về, thử tu luyện Bích Hải Triều Sinh Khúc.

Hai người ngay tại Nam Vực cao trung cửa bất động.

Sở Nam trở lại chỗ ở, liền ngồi xếp bằng.

Dựa theo Bích Hải Triều Sinh Khúc Tâm Pháp, bắt đầu tu luyện nội công.

Cái gọi là nội công cũng là đi qua hô hấp thổ nạp phương thức, thu nạp thiên địa linh khí, sau đó đem thiên địa linh khí chuyển hóa thành Nội Kinh.

Sở Nam bắt đầu dựa theo Bích Hải Triều Sinh Khúc bên trong làm nhắc tới hô hấp thổ nạp phương thức, sau đó bắt đầu thổ nạp thiên địa linh khí.

Từng tia thiên địa linh khí bị thu nạp vào trong thân thể, Sở Nam rất nhanh cũng cảm giác được trong đan điền bắt đầu có biến hóa.

"Đây là có khí cảm "

Sở Nam có chút kinh ngạc không thôi, lập tức bắt đầu theo bản năng chỉ dẫn trong đan điền rộng mở xuất hiện chất khí ở trong kinh mạch vận hành.

Quả nhiên những thứ kia bị phong tỏa huyết vị, với nội lực vận hành ảnh hưởng rất nhỏ.

Theo nội lực sinh ra, Sở Nam hô hấp thở nạp tiết tấu từ từ trở nên bằng phẳng.

Nhưng là chung quanh thiên địa linh khí, lại bị nội lực lưu chuyển hấp dẫn, đi qua lỗ chân lông chui vào Sở Nam thân thể.

Nhìn từ đằng xa, Sở Nam chung quanh thân thể quanh quẩn một tầng nhàn nhạt sương mù.

Kìa sương mù từng luồng, hóa thành ngàn vạn sợi chui vào trong lỗ chân lông.

Một khắc đồng hồ sau.

Sở Nam mở mắt, hần trong tròng mắt, một vòng Bạch Vụ chậm rãi phai đi.

Bị thu nạp vào thân thể thiên địa linh khí, bị vận hành nội lực, toàn bộ luyện hóa!

Cái này cùng Bích Hải Triều Sinh Khúc bên trong tu luyện ra nội lực hiệu quả hoàn toàn giống nhau.

"Cũng chỉ là một chút thời gian liền tu luyện thành công, không phải nói từ tu luyện tới cảm được khí, coi như là thật sự thiên tài tu luyện, cũng phải một tháng sao "

Sở Nam mừng rỡ không thôi, cảm thụ trong thân thể làm dồi dào nội lực.

Cái này cùng những thứ kia dung nhập vào trong kinh mạch thiên địa linh khí hoàn toàn bất đồng.

Bị chính mình sau khi luyện hóa, có thể rất tùy ý điều khiển nội lực, khiến nó trợ giúp cường hóa thân thể.

Chẳng qua là cái này một chút thời gian, Sở Nam cũng cảm giác được, thân thể lực lượng đột nhiên tăng, cụ thể tăng thêm bao nhiêu còn không rõ ràng lắm.

Sở Nam dùng sức cầm cầm đi đâu đâu, đi thẳng tới sân nhỏ.

Bắt đầu vận chuyển nội lực, luyện tập Viên Quyền.

Phanh, phanh, phanh

Sở Nam xuất liên tục mấy chục quyền, vậy mà tất cả đánh ra trận trận âm bạo thanh.

"Điều này sao có thể, ở lúc trước cũng chỉ có Toàn Lực Nhất Kích, mới có thể có thứ hiệu quả này."

"Đang vận chuyển nội lực lúc, ta lực lượng hần tăng thêm vượt qua gấp đôi!"

Sở Nam trong lúc nhất thời có chút vừa mừng vừa sợ, hiệu quả này quá kinh khủng, dường như so trong tiểu thuyết tác dụng thực tế còn cường hãn hơn.

Đồng dạng là giải khai tám mươi chín cái huyết vị, ta lực lượng muốn xa so với người bình thường lớn hơn nhiều lắm.

Nếu là giao thủ lên, tuyệt đối được gọi là đồng giai nhân vật vô địch!

Cái này tuyệt đối không chỉ là mười phần, điều này sao có thể

Tại sao có thể như vậy, phát triển tác dụng so Xạ Điều trên thế giới còn cường hãn hơn.

"Cái này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » giá trị quá kinh khủng, tại sao có thể có thứ hiệu quả này, hoàn toàn lật đổ mọi người nhận thức."

"Chẳng lẽ ta chính là trong tiểu thuyết võ hiệp từng nói,

Ngàn năm khó gặp kỳ tài luyện võ, đủ loại nội công vừa học liền biết, một luyện thông "

"Chuyện này không có khả năng lắm đi!"

Sở Nam trong lúc nhất thời, căn bản tu không luyện được, hần dừng lại, đứng ở sân nhỏ, tỉ mỉ tự hỏi.

Sở Nam lần nữa vận chuyển nội lực, sau đó thu nạp thiên địa linh khí, đi cảm thụ nội công tu luyện.

Rất nhanh, Sở Nam trên mặt nghi ngờ tiêu hết.

"Ta minh bạch, nguyên lai là cái bộ dáng này."

Sở Nam dùng sức cảm thụ một chút thân thể lực lượng, hẳn hoàn toàn minh bạch, vì cái gì chính mình chẳng qua là vừa tu luyện còn tức cảm giác.

Trong lúc này lực tu luyện, cũng là chuyển hóa thiên địa linh khí, hoặc là thân thể người Tiên Thiên Chi Khí, đem nó luyện hóa trở thành nội lực.

Ở Xạ Điều thế giới, thiên địa linh khí cực kỳ mỏng manh. Ở đó cơ hồ không có dã thú có thể tiến hóa thành hung thú, chớ nói chi là Yêu Thú. Có thể nói thiên địa linh khí mỏng manh đến, người rất khó cảm nhận được.

Người bình thường ít nhất phải thời gian một tháng, mới có thể tích lũy đến nhất đủ thiên địa linh khí sinh ra khí cảm.

Mà Thần Văn thế giới chung quanh tràn đầy thiên địa linh khí, mà còn cực kỳ đậm đà.

Chỉ cần một cái hô hấp, là có thể thu nạp vào vào so Xạ Điều thế giới, một cái có thể tích lũy thiên địa linh khí còn nhiều hơn.

Ở cộng thêm Sở Nam trong kinh mạch, vốn là có rất nhiều thiên địa linh khí.

Hắn chỉ cần dựa theo nội lực tu luyện biện pháp, chỉ cần trong vòng mấy cái hít thở, luyện hóa linh khí biến thành nội lực, liền có thể có được khí cảm.

Hơn nữa Thần Văn thế giới người, từ nhỏ đều bị thiên địa linh khí bao vây, thân thể lực lượng, cường độ, tốc độ thậm chí là tốc độ phản ứng, đều so với Xạ Điều thế giới người mạnh hơn nhiều.

Giống vậy công pháp, có thể phát huy tác dụng, tự nhiên muốn Xạ Điều thế giới uy lực lớn hơn!

"Nguyên lai là như vậy!"

Sở Nam nghĩ thông suốt tiền nhân hậu quả, trên mặt kinh hi lại cũng không che giấu được.

Ta hiện tại sức chiến đấu, với nguyên lai so sánh đột nhiên tăng không chỉ gấp đôi.

Nếu là hiện tại đụng phải cái kia Yêu Tộc, ta cũng sẽ không giống như ngày đó chật vật như vậy.

"Ta muốn thử một chút, Nội Kinh có phải hay không có thể giải khai huyết vị, mở ra thân thể công xiềng."

Sở Nam lần này trực tiếp ở sân là trên hòn đá ngồi xếp bằng, bắt đầu luyện hóa thiên địa linh khí, chuyển hóa thành nội lực.

Sở Nam bên trong thân thể lực, càng ngày càng nhiều.

"Điều dụng nội lực, đánh vào tim công xiềng!"

Rắc rắc!

Sở Nam chỉ cảm thấy, bên trong thân thể xuất hiện một tiếng giòn vang.

Thứ tám mươi chín đạo (nói) huyết vị, liền bị vọt thẳng mở.

Phảng phất đạo kia công xiềng, giống như là giấy một dạng.

"Như vậy quá dễ dàng!"

Sở Nam cả kinh trực tiếp mở mắt ra, có chút không dám tin tưởng đi cảm thụ một chút cảm thụ một chút tìm chung quanh công xiềng.

Phanh, phanh, ầm!

Tim đập, so với ban đầu mạnh hơn có lực, thân thể khí huyết lại tăng thêm một tầng, lực lượng cũng có tăng thêm.

Thứ tám mươi chín đạo (nói) huyết vị là bị xông!

Sở Nam lần nữa ngồi xếp bằng, tiếp tục đánh vào!

Theo Sở Nam hô hấp thở nạp, thiên địa linh khí bị nội lực vận chuyển hấp dẫn, đi qua miệng mũi, lỗ chân lông không ngừng chui vào Sở Nam thân thể.

Thời gian lưu chuyển, rất nhanh mấy giờ trôi qua.

Sở Nam mở mắt, hấn trong con ngươi tràn đầy nụ cười tự tin.

Đã giải khai thứ chín mươi mốt đạo (nói) huyết vị, chẳng qua là tu luyện không tới một buổi chiều, liên tục mở ra trong trái tim ba đạo công xiềng.

Án theo tốc độ này, không ra một tuần lễ, ta là có thể đánh vào tim thủ quan Huyết, đem trái tim chung quanh công xiềng hoàn toàn mở ra.

Nếu là phối hợp đủ nhiều Trúc Cơ Linh Dịch, cùng một chỗ sử dụng, kia đánh vào thủ quan Huyết hẳn rất dễ dàng.

"Ha ha!"

Sở Nam trực tiếp đứng lên, không nhìn được ngửa mặt lên trời cười to.

Có « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trợ giúp, tu luyện dễ dàng như vậy.

Mà còn quyền tiểu thuyết này giá trị thị trường, có thể nói khó mà lường được.

Mà còn tại nội lực dưới sự giúp đỡ, đồng giai vô địch, thậm chí có thể nói có được vượt cấp mà chiến đấu năng lực!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Huynh đệ giao thủ

"Chuyện gì như vậy đáng giá cao hứng "

Lúc này chỉ thấy Sở Thiên Kiếm đẩy ra viện môn cát bước tới, hấn khí huyết sôi trào, tim phát ra bịch bịch tiếng tim đập, vừa mới kết thúc chiến đấu.

"Ta thể nào phát giác ngươi với mấy giờ trước, có chút khác nhau "

Sở Thiên Kiếm liếc mắt liền nhìn ra Sở Nam khác nhau, hấn là Nam Vực thiên tài đối với (đúng) thiên địa linh khí cảm ứng cực kỳ bén nhạy, Sở Nam phảng phát một cái lỗ đen, đem thiên địa linh khí thu nạp đi.

"Nhị ca chúng ta cũng tới luận bàn một cái!"

Sở Nam vận chuyển nội lực, mặc dù không có tu luyện qua thân pháp, bất quá ở bên trong thái độ dưới sự giúp đỡ, tốc độ của hấn lại đột nhiên tăng gấp đôi.

Trong chớp mắt liền đã tới Sở Thiên Kiếm bên cạnh.

Xoẹt xẹt.

Một quyền đập ra, truyền tới cùng không khí tiếng va chạm.

Quyền kia đầu hướng cái này Sở Thiên Kiếm cuồng tập đi.

"Hiện tại dám tìm ngươi Nhị ca luận bàn, ngươi cần phải biết rằng, vừa mới hơn mười nơi lão sư, tất cả từng cái bị ta đánh bại."

Sở Thiên Kiếm trực tiếp giang bàn tay ra, hướng Sở Nam quả đấm bắt đi.

Phanh, ầm!

Theo hai người tiếp xúc, một chương một quyền đụng vào nhau, trong không khí truyền tới âm bạo thanh.

"Ồ!"

Sở Thiên Kiếm biết rõ Sở Nam chỉ xông mở tám mươi tám đạo (nói) huyết vị, ở lúc giao thủ, tự nhiên đem thực lực trực tiếp áp đến cùng Sở Nam giống nhau cảnh giới.

Nhưng là hai người vừa tiếp xúc, Sở Nam lực lượng hoàn toàn vượt quá hẳn tưởng tượng.

Sở Thiên Kiếm trực tiếp đem lực lượng gia tăng một thành, tan mất Sở Nam một quyền này lực.

Trực tiếp đem hai người khoảng cách kéo ra, "Không đúng, ngươi lực lượng này, cũng không sai biệt lắm phải đem tim gông xiềng hoàn toàn mở ra, tuyệt không phải chỉ xông mở tám mươi tám đạo (nói) huyết vị!"

"Nhị ca ngươi đoán sai, ta hiện tại cũng bắt quá là mở ra chín mươi một đạo (nói) huyết vị, nếu như ngươi áp đến cùng ta ngang hàng cảnh giới, tuyệt không phải đối thủ của ta, đổi mất Thân Văn thể giới, ta hiện tại đồng giai vô địch!"

Sở Nam vừa dứt lời, cất bước mà lên, trong tay lực đạo phát huy đến cực hạn.

Ầm!

Quyền tốc độ chưa tới gần Sở Thiên Kiếm, cũng đã phát ra trận trận âm bạo thanh.

Trong chớp mắt, một quyền này cũng đã tập kích bất ngờ đến Sở Thiên Kiếm bên cạnh.

"Ha ha, tiểu tử loại này khoác lác nói hết ra, năm đó ngươi Nhị ca cũng bắt quá nói là ở Nam Vực đồng giai vô địch, ta đây hiện tại liền đem ngoài ra huyết vị phong bế, cảnh giới áp đến giống như ngươi!"

Sở Thiên Kiếm cũng không vận chuyển công pháp, tay trái biến chiêu thành quyền, trực tiếp ngăn trở Sở Nam một quyền này.

Hai người quả đấm, trên không trung va chạm.

Một cỗ phong áp từ hai người quả đấm tương giao chỗ, cuốn mà ra.

Xoẹt xẹt, Sở Nam về phía sau liền lùi lại hai bước, Sở Thiên Kiếm nhưng ngay cả lui bốn bước.

"Không đúng, lực lượng ngươi thể nào sẽ lớn như vậy, so bình thường giải khai chín mươi một đạo (nói) huyết vị võ giả lực lượng cao hơn không chỉ gấp đôi."

Sở Thiên Kiếm cường độ thân thể vốn là so với Sở Nam mạnh hơn đúng mặc dù đem thực lực áp súc đang cùng Sở Nam ngang hàng trình độ, bắt quá hẳn thân thể lại đủ để chống cự Sở Nam một quyền này, đương nhiên sẽ không bị thương.

Vừa mới một quyền này, nếu là bình thường mở ra chín mươi một đạo (nói) huyết vị võ giả, chống cự mà nói, tuyệt đối sẽ trực tiếp bị thương!

"Sau khi đánh xong, rồi hãy nói, Nhị ca ngươi nhưng là Nam Vực thiên tài, nhược quả sử dụng vượt qua mở ra chín mươi một đạo (nói) huyết vị thực lực, sẽ phải mất mạng."

Như vậy thích hợp một cái trui luyện thân thể đối thủ, Sở Nam làm sao sẽ bỏ qua cho, lại lần nữa nổi lên, xông lên.

Quyền Phong hướng, như có vô địch tư thái.

Sở Thiên Kiếm cũng nhìn ra, Sở Nam tựa hồ vừa mới nắm giữ những lực lượng này, không chế còn có chút không thuần thực, muốn thông qua cùng chính mình đối chiến tới mau sớm thích ứng.

"Thật sự cho rằng lực lượng ngươi so đồng giai mạnh hơn gấp đôi, chính là ta đối thủ đồng giai vô địch cho dù áp đến ngang hàng cảnh giới, ta và ngươi cũng không phải đồng giai!"

Xoẹt xẹt, Sở Thiên Kiếm thân thể vạch qua, giống vậy hướng Sở Nam tiến lên.

Phanh, phanh, ầm!

Hai người giao thủ, một mực kéo dài mấy trăm chiêu, cũng không có phân ra thắng bại tới.

Cuối cùng hai người khí huyết sôi trào, Sở Nam thật sự là kiệt lực, lại cũng không đánh xuống được, hai người giao thủ lúc này mới dừng lại.

Hai người nằm ở trong sân trên một tảng đá lớn, cũng không có điều tức, mà là thở hào hển tương đối mà cười.

"Tam đệ, ngươi bây giờ đã hoàn toàn thích ứng thân thể lực lượng, hiện tại nên nói rõ cuộc là chuyện gì xảy ra đi" Sở Thiên Kiếm đối với (đúng) Sở Nam lực lượng thật tò mò.

Hắn và Sở Nam cùng nhau lớn lên, tự nhiên biết rõ cái này Tam đệ, cũng không phải lấy lực lượng sở trường người.

Nhưng là bây giờ vì cái gì so với ngang hàng cảnh giới người, lực lượng cao hơn nhiều như vậy.

Cái này so với hắc năm đó còn kinh khủng hơn, xác thực có thể nói là đồng giai vô địch.

"Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì ta tu luyện Bích Hải Triều Sinh Khúc!" Sở Nam toét miệng cười to, "Nội Kính đối với (đúng) lực lượng có thừa cảm tác dụng, mà còn trợ giúp ta ở trong vòng mấy canh giờ, liên tục giải khai là ba đạo công xiềng."

"Cái gì!" Sở Thiên Kiếm mặt lộ vẻ kinh hãi, "Nội công vậy mà có thể giúp người giải khai thân thể huyết vị "

"Đúng, đây chính là ta muốn khảo nghiệm." Sở Nam trực tiếp cho ra khẳng định câu trả lời.

"Nói như vậy, Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong những thứ kia dự đoán người, cái gọi là phân tích thiếp tất cả xuất hiện sai lầm. Nếu như nội công có thể giúp giải khai huyết vị mà nói, coi như là chỉ có một thành tác dụng, kia Xạ Điều Anh Hùng Truyện cũng là rất có giá trị thị trường."

Ở Nhân Tộc đánh vào công xiềng phong tỏa thân thể phổi, tim, Đan Điền ba chỗ huyết vị giai đoạn, thì không cách nào tu luyện công pháp, cũng không thể sử dụng được liệu.

Chỉ có thể đi qua hô hấp thổ nạp thiên địa linh khí, để tích lũy linh khí giải khai công xiềng.

Hiện tại Sở Nam « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » có thể nói là đánh vỡ quy tắc này.

Có thể tăng nhanh Nhân Tộc giai đoạn này tốc độ tu luyện.

"Sợ rằng nếu là tin tức này thả ra ngoài, Thần Văn thế giới rất nhiều người hối hận phát điên đi, có giá trị như vậy tiểu thuyết, dĩ nhiên thăng đến không người hối hận! Nếu như chờ đến tin tức công bố ra ngoài, muốn ký đến, vậy coi như phải có rất nhiều đối thủ cạnh tranh."

Sở Thiên Kiếm nghĩ đến đây phương diện, tựa hồ thấy rất nhiều người hối hận đập đầu vô tường!

"Chỉ tiếc, nội công hắc chỉ đang đánh mở công xiềng giai đoạn có ích."

Sở Nam có chút tiếc nuối.

Ở trong tiểu thuyết võ hiệp cũng có thể thấy được, nội công là có cực hạn.

Mạnh như Ngũ Tuyệt cường giả tuyệt thế, cuối cùng cũng chỉ có thể tăng thêm nội lực độ dày, lại không thể đang tăng lên thân thể cực hạn.

Căn cứ Sở Nam suy đoán, đem thân thể ba chỗ công xiềng hoàn toàn sau khi mở ra, cũng liền hắc đến nội công cực hạn.

"Mở ra sở hữu công xiềng, đó là một cái mới tình cảnh giới tu luyện, ở tam đại học viện tự nhiên có rất nhiều có thể tu luyện công pháp, người cái này nội công, có thể nói là bỏ tức chúng ta nhân tộc tu luyện đứt đoạn, Thần Văn thế giới căn bản không có đối thủ cạnh tranh." Sở Thiên Kiếm cười hắc hắc, "Xem ra chúng ta muốn tóc."

"Nhị ca là ta muốn tóc, với người dường như không có quan hệ gì."

"Chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên sao, còn phân cái gì ta người, người Kim Tệ không phải là ta!"

Sở Nam đối với (đúng) cái này Nhị ca chẳng biết xấu hổ, biểu thị cực kỳ khinh bỉ, lười trong vấn đề này với hắc nói bậy, "Người không phải đi tìm lão sư luận bàn sao, kết quả như thế nào "

"Bốn năm trước 'Đại thù '. Hôm nay rốt cuộc tất cả đến báo. Người không có cùng đi, nhưng là thiếu xem không thiếu trò hay."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Tuệ Nhãn

"Ngươi thắng "

Sở Nam có chút ngoài ý muốn, các thầy giáo cũng đều là rất cường.

"Cái này còn có nghi vấn gì không Nam Vực ngày xưa thiên tài tuyệt thế, bốn năm trở về ai có thể là đối thủ "

Sở Thiên Kiếm lời nói này hào khí can vân, sau lưng của hắn thanh kia rộng lớn trường kiếm, lại còn toát ra một vòng Ô Quang, tựa hồ là ở khẳng định Sở Thiên Kiếm mà nói!

"Ngươi thì khoác lác đi!"

Sở Nam lười tiếp tục nghe hắn tán gẫu, trực tiếp đứng lên, "Ta hiện tại đói bụng đều quất, cho ta đầu hung man trâu ta đều có thể ăn xong, đi ăn cơm."

"Đánh một buổi chiều, ta cũng đói!"

Hai người cùng một chỗ, xuất viện rồi, trực tiếp đi trường học phòng ăn đi ăn cơm

Bắt quá dọc theo con đường này, Sở Nam ngược lại thật cảm nhận được Sở Thiên Kiếm mới vừa cùng các thầy giáo trận chiến này ở Nam Vực cao trung dẫn dắt lên oanh động.

"Mau nhìn, Sở Thiên Kiếm thật là đẹp trai!"

"Diễn võ bên trong quán Sở Thiên Kiếm liên bại mười vị lão sư, quá kinh khủng, không hồ là chúng ta Nam Vực cao trung đã từng thiên tài tuyệt thế!"

"Sở Thiên Kiếm kết quả đến cảnh giới gì."

"Ta sau này cũng phải hướng Sở Thiên Kiếm một dạng."

"Lợi hại như vậy, bắt quá Niếp Vân lão sư hắn không có ra tay đi" có một vị không có xem qua luận bàn đồng học có chút hoài nghi, Niếp Vân lão sư bị rất nhiều học sinh cho rằng là Nam Vực cao trung thực lực mạnh nhất lão sư.

"Ra tay, Niếp Vân lão sư cùng Sở Thiên Kiếm đánh một trận, đem toàn bộ diễn võ quán đều cho hủy."

Rất nhiều đồng học thấy Sở Thiên Kiếm, đều thấp giọng thì thầm lên.

Cái thế giới này, cường giả nhận được tôn sùng, là một mực không thay đổi chân lý.

Một bó bó buộc nóng bỏng ánh mắt, bắn về phía Sở Thiên Kiếm.

Sở Thiên Kiếm lại giống như là không có gì cả cảm giác, mặt không chút thay đổi, thần sắc kiên nghị.

Phía sau bảo kiếm, tỏa ra Ô Quang, phảng phất tùy thời có thể ra khỏi vỏ một dạng, ngược lại lại không có đồng học dám đi lên muốn ký tên.

"Thế nào lợi hại!" Sở Thiên Kiếm vừa đi vừa thấp giọng nói.

"Một mình ngươi Nam Hải học viện học sinh, chạy đến cao trung để chứa đựng b, thú vị không có "

Sở Nam rất không nói gì đáp lại, lại còn cảm thấy rất chơi vui đáng vẻ.

"Thú vị!"

Sở Nam: "

Hai người ăn xong cơm tối, cũng không có ở bên ngoài trì hoãn, trực tiếp trở về đến Sở Nam sân nhỏ.

Sở Nam nghĩ đến một vấn đề, hiện tại trong cơ thể thiên địa linh khí, bị hắn trực tiếp luyện hóa trở thành nội lực, cái này có thể làm sao có thể tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng!

Bắt quá chẳng qua là một chút thời gian, cái vấn đề này liền giải quyết hết.

Sở Nam chỉ cần vận chuyển nội lực, thu nạp thiên địa linh khí, không tiến hành luyện hóa, sau đó liền có thể điều dụng bộ phận này linh khí hội tụ ở mi tâm, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng.

Mới vừa tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, Sở Nam liền thấy bắn ra một cái cửa sổ.

[Phong Từ đã đồng ý thêm bạn là bạn tốt.]

[Phong Từ mời người gia nhập Thiên Đạo tác giả bộ lạc, có đồng ý hay không!]

"Mấy cái cực phẩm "

Sở Nam vừa nghĩ tới mấy cái hàng ngày tại Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc tán gẫu mấy người, đã cảm thấy có chút buồn cười.

Thua thiệt cũng đều là Thiên Đạo tiểu thuyết võng tính phẩm tác giả.

Sở Nam đồng ý gia nhập.

[đã gia nhập Thiên Đạo tác giả bộ lạc, có thể bắt đầu các người nói chuyện phiếm.]

Lúc này, trực tiếp bán ra Thiên Đạo tác giả bộ lạc cửa sổ, Sở Nam hiện tại thật cũng không nghĩ (muốn) hiện tại liền nói chuyện phiếm, hay là trước đi sáng tác.

Sở Nam liền trực tiếp đem Thiên Đạo tác giả bộ lạc cho đóng lại.

Hắn rời khỏi Thiên Đạo diễn đàn, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, sau đó cắt vào, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » tiểu thuyết giao diện.

Lúc này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » số liệu, bên cạnh mấy ngày so sánh, lại có rất lớn tăng thêm.

Sở Nam đột nhiên phát hiện chỗ bình luận truyện bên trong, có người ở xoát bình.

Đây là một cái id kêu, Tuệ Nhân người!

[Bạch Y Thăng Tuyết thấy liên lạc với ta.]

[Bạch Y Thăng Tuyết đại đại, liên lạc với ta.]

[Bạch Y Thăng Tuyết liên lạc với ta.

]

Hàng này xoát bình cơ hồ đã đem toàn bộ trong bình sách khu chiếm đoạt.

[*, @ Tuệ Nhân, người có bị bệnh không, một mực xoát cộng lòng.]

[trên lầu vị kia huynh đệ chớ mắng ngạch, hàng này đã xoát sắp một ngày, đoán chừng là điên.]

[Bạch Y Thăng Tuyết lão đại, thấy liên lạc, có việc gấp.]

[ngọa tào, còn xoát!]

[Bạch Y Thăng Tuyết]

Sở Nam cũng là say, hàng này có khuyết điểm đi.

Sở Nam lười để ý tới thứ người như vậy, liệu mạng có loại chim nào cũng có.

Huống chi Thần Văn thế giới ngàn tỉ người tộc, đủ loại cực phẩm dĩ nhiên là nhiều hơn, nếu là đều đi so đo, sợ rằng có thể được phiền chết.

Sở Nam lại thấy cầu xin thêm bạn tốt nhắc nhở lan bên trong, đã tràn đầy.

Sở Nam trực tiếp một chút mở.

Rào, trực tiếp bán ra không biết bao nhiêu cái cửa sổ.

[Tuệ Nhân cầu xin thêm bạn bạn tốt (lão đại ta có việc gấp tìm người, thêm ta bạn tốt đi).]

[Tuệ Nhân cầu xin thêm bạn bạn tốt.]

[Tuệ Nhân cầu xin thêm bạn bạn tốt.]

Sở Nam thấy tuyệt đại đa số cầu xin thêm bạn tốt thân, đều là cái này kêu Tuệ Nhân gia hỏa đưa ra.

Hàng này có khuyết điểm

Sở Nam đang muốn trực tiếp đem những thứ này bạn tốt thân tất cả coi thường.

Đột nhiên thấy một người trong đó bạn tốt thân bên trong, có nhấn lại.

[Bạch Y Thăng Tuyết lão đại ta là Trác Nhĩ công ty mậu dịch, rất coi trọng người tác phẩm, muốn cùng người nói thoả cái liên quan tới « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » sự tình, người thấy nhấn lại nhất định phải liên lạc ta!]

Hàng này là Trác Nhĩ công ty mậu dịch người

Bất quá lời như vậy, thật đúng là có thể nói thoả cái, nhìn một chút cho ra điều kiện thế nào.

Trác Nhĩ mậu dịch là cả Thần Văn thế giới lớn nhất công ty mậu dịch, con đường trải rộng toàn bộ Thần Văn thế giới, dĩ nhiên là tốt nhất đối tượng hợp tác.

Sở Nam trực tiếp đồng ý thêm là bạn tốt.

Lúc này ở Trác Nhĩ mậu dịch, một người thanh niên trực tiếp nhảy lên, kích động vô cùng.

Bận rộn một ngày, rốt cuộc cùng Bạch Y Thăng Tuyết liên lạc với.

Tuệ Nhân: [lão đại người rốt cuộc thêm ta, ta đều liên lạc người một ngày, cũng sắp gấp chết.]

Vừa vặn cộng thêm bạn tốt, thu vào hàng này đáp lại.

Sở Nam không biết nói gì, xem ra hàng này hẳn vẫn luôn đang chờ.

Nhìn như vậy tốt ta quyền tiểu thuyết này

Bạch Y Thăng Tuyết: [ừm, có chuyện gì]

Tuệ Nhân: [người « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » hẳn còn không có ký hợp đồng đi, ta là Trác Nhĩ mậu dịch tiểu thuyết phân tích chuyên gia, rất coi trọng người quyền tiểu thuyết này, hy vọng có thể hợp tác với ngài.]

Bạch Y Thăng Tuyết: [bây giờ không phải là điều cho rằng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » không có giá trị thị trường sao]

Đây là Sở Nam lần đầu tiên thấy có người nói thẳng, rất xem Xạ Điều quyền sách này, để cho Sở Nam hơi có chút ngoài ý muốn.

Tuệ Nhân: [kỳ thực ta đây mấy ngày một mực ở phân tích ngài quyền tiểu thuyết này, căn cứ ta thôi diễn Xạ Điều thế giới chỗ sơ hở cũng không nhiều, vẫn rất có giá trị. Cho nên ta từ buổi sáng liền bắt đầu liên lạc ngài, thẳng đến liên lạc với hiện tại. Bạch Y Thăng Tuyết lão đại, ngài tiểu thuyết còn không có ký hợp đồng đi.]

Người này còn là rất tinh mắt.

Trác Nhĩ mậu dịch có thể trở thành Thần Văn thế giới lớn nhất công ty, cũng có nguyên nhân.

Công ty này tiểu thuyết phân tích chuyên gia, nhãn quang ngược lại cũng cay độc.

Bạch Y Thăng Tuyết: [không có đâu, bất quá cái này không nóng này, vẫn là qua một thời gian ngắn rồi hãy nói.]

Sở Nam hay là chuẩn bị chờ mình chứng nhận tác giả sau, đến lúc đó tác giả hiệp hội cần đối với (đúng) trong tiểu thuyết vật phẩm, tiến hành đặc biệt khảo nghiệm, kết quả công bố ra, có thể cho mình tranh thủ tốt hơn ký hợp đồng hợp đồng.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Giả

Sở Nam không nóng nảy, ở Trác Nhĩ công ty mạo dịch Trần Hoa Quốc lại không kịp đợi.

Hắn hao phí suốt một ngày, chính là muốn liên lạc với Bạch Y Thắng Tuyết.

Trác Nhĩ mạo dịch là Thần Văn thế giới lớn nhất công ty mạo dịch, có được tốt nhất đường giấy tiêu thụ, cũng là vang nhất nhãn hiệu một trong. Rất nhiều có lòng tin tác giả, trực tiếp cự tuyệt một ít công ty nhỏ mòi, cũng sẽ trực tiếp đem ký hợp đồng thân phát cho Trác Nhĩ công ty tự tiến cử, mong đợi có thể cùng Trác Nhĩ công ty ký hợp đồng.

Vốn là Trần Hóa Quốc cảm thấy, Bạch Y Thắng Tuyết biết được Trác Nhĩ mạo dịch muốn cùng hắn ký hợp đồng, vậy tuyệt đối sẽ không chút do dự, lập tức đồng ý, cơ hội như vậy có thể gặp không thể cầu.

Nhưng là bây giờ chính mình phát ra mòi, cái này Bạch Y Thắng Tuyết vậy mà ngoài dự đoán mọi người biểu thị không nóng nảy, loại này cực kỳ khác thường hành vi, khả năng lớn nhất, đó chính là muốn dùng cái này tới tranh thủ ký hợp đồng điều kiện.

Nhưng là « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » giá trị thị trường, tại Thiên Đạo trong diễn đàn đã như vậy không được coi trọng, Bạch Y Thắng Tuyết còn có dũng khí cho ra như vậy một cái đáp án, Trần Hóa Quốc liền muốn suy nghĩ sâu xa.

Rất có thể, Bạch Y Thắng Tuyết đã hối đoái một ít gì đó, xác nhận « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » là thực sự rất có giá trị.

Nói cách khác, chính mình thôi diễn kết quả là chính xác.

Trần Hóa Quốc lần này, là thực sự có chút kích động.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » nếu là thật có giá trị, chỉ cần có thể đem nó ký tới.

Kia đối chính mình sự nghiệp trợ giúp rất lớn.

Tuệ Nhân: [khác (dùng) a, chúng ta Trác Nhĩ công ty là Thần Văn thế giới lớn nhất công ty mạo dịch, ở công ty chúng ta, vô luận là phổ biến rộng rãi cường độ vẫn là tiền đồ, cũng đều xa xa so khác (dùng) công ty thân thiết, có vấn đề gì chúng ta trước tiên có thể gặp mặt thương lượng một chút, hợp đồng đến lúc đó cũng có thể nói, chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch tại nghiệp giới nhưng là tiếng tốt đồn xa, có mấy vị thân cấp tác giả đều cùng công ty chúng ta ký hợp đồng. Bạch đại sư ngài suy nghĩ một chút, ký công ty chúng ta, mới có thể thu hoạch lớn hơn lợi nhuận.]

Tuệ Nhân: [Bạch đại sư ngài ở thành phố nào, ta nhiều nhất ba ngày, liền đi qua cùng ngài nói chuyện, người thấy thế nào]

Sở Nam là một cái ghét phiền toái người, một chuyện nếu là có thể rất đơn giản giải quyết, vẫn là đơn giản điểm tốt.

Cái này Trác Nhĩ mạo dịch, đúng là lớn nhất công ty.

Bất kể tại cái gì nghề, những đại công ty này nhãn hiệu, tiếng tăm đều đối với (dùng) khách hàng có ảnh hưởng rất lớn lực.

Giống vậy sản phẩm, do khác nhau công ty đẩy ra, giá cả kia cũng sẽ có khác biệt rất lớn.

Đương nhiên, quyền này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » liền muốn coi là chuyện khác.

Nội công, ở toàn bộ trong nghề cũng không có giống vậy sản phẩm.

Nếu vị này Tuệ Nhân đã đem mà nói nói đến chỗ này phân thượng, còn gọi mình là Bạch đại sư.

Sở Nam cũng không phải bất cận nhân tình.

Nếu là ký hợp đồng điều kiện đủ lời khen, trực tiếp ký hợp đồng cũng không phải là không thể, tình đến lúc đó, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » giá trị thị trường bị ra ánh sáng sau, sẽ có vô số người giống như châu châu một dạng tìm khắp nơi chính mình.

Sở Nam nghĩ tới đây, cũng không có do dự.

Bạch Y Thắng Tuyết: [được, người nói rất có đạo lý, chúng ta có thể gặp mặt nói chuyện xuống.]

Trần Hóa Quốc sợ nhất chính là, đối phương liền gặp mặt cơ hội cũng không cho.

Thấy Bạch Y Thắng Tuyết nhà, cũng nguyên ý gặp mặt nói chuyện, kích động hưng hăng nắm chặt tay.

Tuệ Nhân: [Bạch đại sư vậy ngài ở thành phố nào, ta lập tức tự ra tóc.]

Bạch Y Thắng Tuyết: [cũng không cần gấp gấp như vậy, ta khoảng thời gian này vừa vặn có chuyện. Tốt như vậy, mười ngày sau ta sẽ đi Nam Chu tiến hành tác giả chứng nhận, ở đó gặp mặt.]

Trần Hóa Quốc mau mau xác nhận một chút Nam Chu vị trí.

Là một cái so sánh xa xôi thành phố, thành phố không lớn, cũng không thể nào nổi danh.

Chẳng lẽ vị này Bạch Y Thăng Tuyết, là người bên kia

Tuệ Nhân: [Bạch đại sư không có vấn đề, ta mười ngày sau ngay tại Nam Chu các loại (chờ) ngài.]

Bạch Y Thăng Tuyết: [được, không việc gì mà nói hôm nay liền hàn huyên tới cái này, ta bên này còn có việc.]

Tuệ Nhân: [trác đại sư ngài bận rộn! Ta sẽ không quấy rầy ngài.]

Trần Hóa Quốc đứng lên, mặt đầy vui mừng.

"Bạch Y Thăng Tuyết tựa hồ cũng không khó dây dưa, hẳn nếu chịu gặp mặt, vậy càng nói rõ hẳn đối với (đúng) quyền này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » có lòng tin. Nếu là thật giống như Thiên Đạo trong diễn đàn những người đó đoán trác một dạng, hẳn tuyết sẽ không như thể thống khoái đáp ứng gặp mặt nói chuyện yêu cầu!"

"Nam Chu ở Cực Tây Chi Địa, quá xa, coi như là ngồi Yêu Kiếm Ung chạy tới chỉ ít cũng cần bảy ngày thời gian, ta hiện tại liền thân, ngày mai trời vừa sáng tựu ra tóc, để cho Nam Chu người bên kia chuẩn bị xong."

Sở Nam kết thúc tốt Trần Hóa Quốc trao đổi, liền tiến vào tác giả giao diện, bắt đầu dùng ý niệm gõ chữ.

Một đêm chớp mắt rồi biến mất.

Đào mắt liền đã tới ngày thứ hai.

Sở Nam lên rất sớm, điều tức một phen sau, tựu ra cửa viện.

Hắn phải đi tìm Ninh lão sư giả.

Nam Vực cao trung trông nom cũng không nghiêm khắc, có thể tự do ra vào.

Thậm chí rất nhiều học sinh bình thường đều không thể nào trở về trường, chỉ có đến cuối cùng cuối năm đại trác mới phải xuất hiện.

Bất quá điều kiện tiên quyết là, ngươi muốn ở trong trường học làm xong lập hồ sơ, đem tình huống nói rõ ràng.

Nếu không, sẽ chờ bị trường học xóa tên đi!

Giống như Đàm Thiên Phong kia hàng từ ngày đó thư viện đánh nhau sau, liền biến mất không thấy gì nữa.

Sở Nam phòng chừng, hẳn là giả trở về khác khổ tu luyện, chờ cường thế trở về báo thù.

Ninh lão sư cũng ở trong trường học, nàng có một cái đơn độc sân.

Sở Nam tìm tới Ninh lão sư chỗ ở.

Phát hiện ở ngoài cửa tán lạc mấy bó hoa, trên đóa hoa còn mang theo sáng sớm lộ thủy.

"Đây là tình huống gì có người biểu lộ" Sở Nam quét hai mắt, Ninh lão sư ở Nam Vực cao trung nhưng là nổi danh mỹ nữ, hơn nữa còn một mực độc thân, ngược lại có không ít người theo đuổi.

Sở Nam gõ cửa một cái.

"Ngươi tại sao lại đến, xong chưa."

Lúc này sân nhỏ truyền tới Ninh lão sư vậy không bình tĩnh thanh âm.

Vậy mà để cho Ninh lão sư tức giận ngươi, "Lão sư là ta!"

Lúc này, phòng cửa bị mở ra.

Ninh Túy Linh nhô đầu ra, nàng người mặc rộng rãi màu đỏ áo dài, ngực mở rất lớn.

Kìa hùng vĩ cảnh tượng, sắp sáng mù Sở Nam mắt.

Đã vậy còn quá đại!

"Là ngươi a, thế nào sáng sớm đến, ta còn tưởng rằng là vừa mới cái kia đáng ghét gia hỏa, vào đi!" Ninh lão sư mở cửa để cho Sở Nam đi vào.

"Điểm tâm ăn không có" Ninh Túy Linh đi vào bên trong.

"Cái kia Ninh lão sư, ta hiện ngày qua tìm ngươi giả, mấy ngày kế tiếp ta phải đi ra ngoài một chuyến."

Ninh Túy Linh dừng lại xoay người, "Gần đây ngươi tốt nhất không nên loạn ra trường học, kia Yêu Tộc Công Chúa vẫn không có bắt, ngươi chạy ra ngoài trường học, vạn nhất nàng còn nhìn chăm chăm ngươi, liền phiền toái."

"Kia Yêu Tộc Công Chúa nếu là một mực không bắt được, ta luôn không khả năng tiếp theo hơn nửa năm đều dừng ở trong trường học. Chuyến này ta theo ta Nhị ca cùng đi ra ngoài, không có việc gì."

Sở Nam phỏng chừng, kia Yêu Tộc Công Chúa là không có khả năng bắt.

Hiện tại trường học ở một mực bí mật điều tra thân phận nàng, kia Yêu Tộc Công Chúa trừ phi đầu óc rút, mới có thể vào lúc này động thủ.

"Với Sở Thiên Kiếm cùng một chỗ, vậy cũng cũng an toàn, ta biết."

Với Ninh Túy Linh giả sau, Sở Nam lại đi tìm mập mạp.

Chu Bàn Tử đã sinh long hoạt hổ.

Nghe nói Sở Nam muốn đi Nam Chu, cũng đòi muốn cùng theo một lúc đi.

Bất quá cuối cùng vẫn là bị Sở Nam cho cự tuyệt, chính mình lại không phải đi du ngoạn, mang theo Chu Bàn Tử hàng này làm cái gì.

Sở Nam để cho Chu Bàn Tử chính mình cẩn thận một chút, đừng nữa đến Liễu Mộc đạo (nói).

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Ta muốn thiên hạ tấn ta mình

Chu Bàn Tử căn bản không để ý, lần trước hắn khinh thường.

Nếu không tình huống hấn ngược lại mới đúng.

Hắn ăn bị thua thiệt lớn như vậy, hắn còn muốn tính kế Liễu Mộc, báo thù đây.

Sở Nam lười nghe mập mạp tán gẫu, trực tiếp liền rời đi, ra Nam Vực cao trung.

Sở Thiên Kiếm đã đi trước cùng Lâm Mộ Tuyết bốn người bọn họ hội họp, với Sở Nam hẹn xong, tới trước ở cửa thành chờ.

Sở Nam ra Nam Vực cao trung sau, thẳng hướng Thành Chủ phủ đi tới.

Lần này cần rời đi hơn mười ngày, Sở Nam cân nhắc, vẫn là phải thông báo Đường Tử Quân một tiếng.

Tránh cho nha đầu này, không biết mình chạy đến đâu đi.

Sắp tới Thành Chủ phủ, kia vài tên bảo vệ cũng đã gặp Sở Nam, để cho hắn ở sân bên ngoài chờ, trực tiếp liền đi vào thông báo.

Mấy phút sau Tiểu Yêu từ trong thành chủ phủ nhô đầu ra, đối với (đúng) Sở Nam ngoắc ngoắc tay, "Mau vào, mau vào."

Tiểu Yêu người mặc cận trang phục màu xanh lục, nàng vốn là mới mười ba bốn tuổi, cái này một thân màu xanh nhạt xuyên vào, giống như là từ trong bụi

cỏ vắng ra Tỉnh Linh.

"Đa tạ!"

Sở Nam đối với (đúng) tên kia thông báo bảo vệ ngõ ý cảm ơn, trực tiếp vào thành chủ phủ.

"Người có phải hay không tới tìm ta xuống cờ carô, nhanh lên một chút, ta đều nhanh gấp chết, tiểu thư cũng không theo ta xuống."

Tiểu Yêu kéo Sở Nam, thì đi xuống cờ carô.

Đoạn thời gian trước với Sở Nam chơi đùa cờ carô chơi đùa phi thường cao hứng, gần đây hai ngày Sở Nam không có ở đây.

Nàng một mực không tìm được người cùng một chỗ xuống!

"Tiểu Yêu cô nương, ta hiện ngày tới tìm các người là từ biệt, không phải là xuống cờ carô."

Tiểu Yêu thoáng cái cờ carô liền lên ngiệm, Sở Nam chờ một hồi còn muốn rời đi đây, "Chờ ta lần sau lúc tới sau khi, sẽ cùng người xuống đi."

"Từ biệt, người đi đâu chơi đùa mang ta lên cùng tiểu thư cùng một chỗ đi."

Tiểu Yêu vừa nghe, hai mắt sáng lên, còn nghĩ cùng theo một lúc đi chơi.

"Cái gì chơi đùa, ta là có chính sự, mang theo các người đi qua làm loạn a, tiểu thư nhà người đây

"Ở bên này!"

Tiểu Yêu mang theo Sở Nam vào bên trong, đi tới đi tới một nơi bên giong suối nhỏ.

Nơi này có một cái Tuyền Nhãn, không ngừng ở trào ra ngoài nước suối.

Đường Tử Quân chính đứng ở kia lẳng lặng nhìn.

"Người nói vì cái gì cái này Tuyền Nhãn sẽ một mực không ngừng hướng ra phía ngoài bốc lên nước đây chẳng lẽ phía dưới nước vô cùng vô tận sao "

Đường Tử Quân giống như là đang lăm bằm lăm bầu, hoặc như là đang hỏi.

"Cái vấn đề này rất đơn giản."

Đối với Tuyền Nhãn tạo thành, làm một học qua khoa học tao niên mà nói, có thể nói là đơn giản nhất vấn đề.

Sở Nam đem Tuyền Nhãn nguyên lý, cho Đường Tử Quân giải thích một lần.

Đường Tử Quân đứng lên, xoay người nhìn về Sở Nam, "Nguyên lai là như vậy."

Tiểu Yêu ngoe đầu, "Người thế nào biết nhiều như vậy đường ngang ngõ tắt đồ vật không phải là người vô ích đến đi."

Tiểu Yêu nhưng là gặp qua Sở Nam bản lĩnh.

Ở bên này dường như thời điểm, mỗi ngày đều kể một ít kỳ kỳ quái quái cổ sự.

Còn một ít kỳ kỳ quái quái nguyên lý.

Một ít bình thường có thể thấy được hiện tượng, sấm đánh, thiên điện, hẳn đều có thể nói ra oai lý tới.

Đây cũng là Tiểu Yêu, cảm thấy Sở Nam thú vị địa phương.

"Vạn vật đều có chính mình quy luật, chỉ cần thường thường quan sát, suy nghĩ, tự nhiên có thể nghĩ ra được."

Sở Nam cười nhạt, những thứ này, đều là từ trong sách vở học được, "Chỉ bất quá những thứ này thấy thường xuyên cảnh tượng, tất cả mọi người không có đề ý nghĩ đi nghiên cứu a."

"Lãng phí những thời giờ này, còn không bằng dành thời gian tu luyện, tăng thực lực lên."

Đường Tử Quân gật đầu một cái, "Ừ!"

"Ta hiện ngày qua là hướng người từ biệt, ta khoảng thời gian này phải rời khỏi Nam Vực thành."

"Từ biệt người phải về Tây Châu "

"Không phải là, ta đi Nam Chu, hơn mười ngày sau đó mới trở lại." Sở Nam giải thích.

"Ừm." Đường Tử Quân tính tình vốn là lạnh, tự nhiên cũng sẽ không đi hỏi Sở Nam đi Nam Chu làm gì, chẳng qua là biểu thị biết rõ.

Tiểu Yêu chính là hai mắt sáng lên, "Nam Chu chơi vui, chơi vui "

"Sáng sớm hôm nay ta nghe phụ thân nói đến một chuyện, vị kia viết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » Bạch Y Thắng Tuyết, cũng là chúng ta Nam Vực cao trung, bất quá thân phận còn không biết."

Nói tới chỗ này Đường Tử Quân kia thanh âm trong trẻo lạnh lùng vậy mà có chút mát mát, "Nguyên tưởng rằng ta ở sáng tác bên trên vẫn tính là rất có thiên phú, bây giờ nhìn lại "

Đường Tử Quân bình thường biểu hiện trong trẻo nhưng lạnh lùng, nàng vốn là có hoàng tộc thân phận, trong xương lộ ra một vẻ tự hào.

Vô luận là tu hành vẫn là sáng tác, ở Nam Vực đều là trong bạn cùng lứa tuổi người xuất sắc.

Có thể ở hai phương diện này đồng thời xuất sắc người không nhiều, nàng Đường Tử Quân coi như là Nam Vực thành duy nhất một.

Nhưng là đoạn thời gian trước xác nhận Sở Nam chính là viết ra « Đầu Phá Thương Khung » Đại Thánh, mặc dù để cho nàng rất là kinh ngạc, bất quá cũng không có gì, trên cái thế giới này tổng hội xuất hiện một khác (đừng) yêu nghiệt.

Nhưng là Sở Nam sự tình mới qua hơn một tháng, lại đột nhiên xuất hiện một vị Bạch Y Thắng Tuyết.

Giống vậy tu hành tiểu thuyết, trong thời gian ngắn thành tựu tinh phẩm, diễn sinh Tiểu Thế Giới.

Tin tức này vừa ra, nàng nguyên bản tự hào, đương nhiên vô tồn.

Nam Vực thành cái này địa phương nhỏ thoáng cái tựu ra hiện hai cái, nếu là đổi mắt toàn bộ Thần Văn thế giới đây

Rốt cuộc có bao nhiêu thiếu chưa xuất hiện yêu nghiệt.

"Hôm qua mới xuất hiện tin tức, nhanh như vậy liền truyền tới các ngươi Thành Chủ phủ."

Sở Nam có chút buồn cười, lần trước nói với Đường Tử Quân qua, chỉ bất quá nàng căn bản không tin, hiển nhiên còn không có ý thức được, kỳ thực mình chính là Bạch Y Thắng Tuyết.

"Làm sao ngươi biết "

Đường Tử Quân hơi nghi hoặc một chút, chuyện này là phi thường bảo mật.

Tác giả công hội hội trưởng, chỉ đem tin tức nói cho mấy người, hơn nữa còn không nói ra người tác giả kia thân phận.

"Ta thế nào lại không biết, ta chính là Bạch Y Thắng Tuyết."

Sở Nam cũng không có cần phải giấu giếm.

Tiểu Yêu ôm bụng ở đó cười, "Lại đang khoác lác!"

"Ta lần này đi Nam Chu chính là muốn đi chứng nhận Bạch Y Thắng Tuyết cái thân phận này, ngày hôm qua đi Nam Vực tác giả công hội kết quả không cách nào chứng nhận, bất đắc dĩ a còn muốn chạy cái đường xa "

Sở Nam buông tay một cái.

Đường Tử Quân giờ khắc này hai mắt tròn thật lớn.

Sở Nam nói tới toàn bộ đều là thật sự tình huống, chẳng lẽ hẳn thật là Bạch Y Thắng Tuyết.

Kia Đại Thánh là ai

Coi như là trong trẻo nhưng lạnh lùng giống như Đường Tử Quân giờ khắc này cũng không nhịn được muốn hỏi ra tâm lý nghi vấn, "Ngươi sao có thể có thể sẽ là Bạch Y Thắng Tuyết, ngày đó ngươi không phải đã nói ngươi là đại ngày đó ngươi là gạt ta "

Đường Tử Quân thiếu chút nữa đem Đại Thánh hai cái này nói thẳng ra, phía sau lại vội vàng đổi lời nói.

Sở Nam hai tay thả ở sau gáy, "Ta không có lừa ngươi, đều là ta."

"Làm sao có thể!" Đường Tử Quân lần này là thật bị rung động.

"Thiên tài sự tình, luôn là người thường người thường khó hiểu. Mỹ nữ, người muốn thói quen liền có thể."

Sở Nam đi tới Tuyền Nhân bên cạnh, ngồi xổm người xuống, lấy tay nâng lên một ít nước suối, uống một hớp, "Thật ngọt!"

Tiểu Yêu mặt đầy mờ mịt, có chút không nghe rõ hai người đối thoại.

"Tiểu thư các người nói cái gì a, ta thế nào nghe không hiểu."

Sở Nam đứng lên, "Chờ người lớn lên sẽ biết."

"Ta nơi nào tiểu, người mới tiểu khôn nạn!"

Tiểu Yêu liền nghe không được người khác nói năng tiểu, dùng sức không cong.

Sở Nam ánh mắt ở đó lộ vẻ trẻ trung vị trí miêu hai mắt, "Thật không đại!"

"Ta muốn cắn chết người." Tiểu Yêu há miệng liền muốn xông lên cắn người, bất quá ngay lập tức liền bị Đường Tử Quân quát lớn ở.

"Chúc người hết thấy Nam Chu hành trình, hết thấy thuận lợi." Đường Tử Quân ánh mắt có chút phức tạp, nhìn Sở Nam không biết đang suy nghĩ gì.

"Mượn người chúc lành, hai vị mỹ nữ. Ta Nhị ca còn chờ ta đây, sẽ không nói nhiều, đi! Chờ ta từ Nam Chu lại các người ăn cơm."

Sở Nam phát tay một cái, trực tiếp hướng Thành Chủ phủ đi ra ngoài, vừa đi vừa lớn tiếng quát, "Sáng nay một ngày phượng tường ngày, ta muốn thiên hạ tấn ta mình!"

Đường Tử Quân lẳng lặng nhìn Sở Nam rồi đi bóng lưng.

Nàng biết rõ thiếu niên này hôm nay rời đi Nam Vực thành, ngày khác trở về, ắt sẽ vinh dự gia thân!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Rời đi Nam Vực thành

Nam Vực thành, cửa thành!

Từ đằng xa nhìn lại, đây là một cái liên miên chập chùng dãy núi, ở cuối đường đột ngột lên cao, khoảng chừng mấy ngàn thước!

Khi đi đến trên không, liền có thể thấy dãy núi nóc là bằng, phẳng phất là chọc trời cao vút đỉnh núi bị chặn ngang chặt đứt.

Làm đi tới gần, chỉ thấy vách núi bị trực tiếp tạc xuyên, gần một cái cao đến hơn 10m cửa đá thật to.

Vào thành, ra khỏi thành vô giả nổi liền không dứt.

Lấy dãy núi là tường thành, lấy ngàn vạn tấn đá lớn là cửa thành.

Loại này cửa thành, thật là để cho Sở Nam sáng mù mắt.

Ở kiếp trước chưa từng thấy qua như vậy cửa thành!

"Chẳng qua là Nam Vực thành, chính là một cái cửa thành, lại có cao mấy ngàn thước."

Sở Nam kinh hãi vạn phần.

Dừng tại nơi xa xa, trong đầu suy nghĩ muôn vàn.

Tin đồn, Nam Vực thành cửa thành đúng là bị người một kiếm chặt đứt.

Nghe nói 1,500 năm trước, Nam Vực thành kiến thành.

Đang chọn chỉ, vị kia chủ thợ tác giả, liếc mắt nhìn trũng mảnh này dãy núi lên xuống nơi.

Bốn phía dãy núi vồn quanh, dễ thủ khó công, dãy núi trên, tài nguyên phong phú, càng có vô số đếm không hết thiên nhiên suối nguồn!

Hắn điểm ngón tay một cái, một vị hoàng tộc cao thủ tuyệt thế.

Tay cầm kiếm quang, đập không tới.

Chẳng qua là một kiếm, kiếm khí ngang dọc mười ngàn thước, đỉnh núi bị trực tiếp chặn ngang chặt đứt.

Hắn lại là một kiếm đâm thủng dãy núi.

Nam Vực thành coi đây là cửa thành, bắt đầu xây thành trì!

"Năm đó vị kia một kiếm chặt đứt dãy núi cường giả tuyệt thế, kết quả tu luyện tới loại cảnh giới nào."

Sở Nam nhất thời có chút mê mẩn.

Như tu luyện tới loại cảnh giới đó, mảnh này Thần Văn đại lục, đi đâu không được.

Mênh mông vô biên Thần Văn đại lục, rốt cuộc có bao nhiêu thiếu bí mật, bao nhiêu chủng tộc!

Nhân Tộc chẳng qua là chiếm cứ một mảnh rất nhỏ địa vực!

Ta Sở Nam nếu xuyên qua tới, đem tới ta tất đập biến toàn bộ Thần Văn đại lục, biết một chút về mảnh này miễn không biên bờ đại lục, kết quả có không có giới hạn!

Sở Nam trong lúc nhất thời, hào khí xảy ra.

Từ trong lòng ngực rút ra một nhánh Ngọc Tiêu, thổi một khúc.

Theo Sở Nam thổi biển xanh triều khúc người thứ nhất thiên chương, mênh mông biển xanh!

Mênh mông biển xanh, đây là ngày chương thanh thuần tĩnh mịch điềm tĩnh, không ít qua lại võ giả nghỉ chân, phảng phất giờ khắc này đứng ở vô biên vô hạn trên biển khơi, để cho người hào khí xảy ra, chờ đến một khúc kết thúc.

Mọi người gồ lên bàn tay, "Huynh đệ thổi được, người đó là cái gì nhạc khí ta chưa từng thấy qua "

"Người thổi là cái gì nhạc khúc, ta chưa từng nghe qua "

Thậm chí còn có một người có mái tóc búi tóc, mặt mũi mỹ lệ mỹ nữ tiến lên, thuở nhỏ yêu thích Âm Luật, muốn lấy Sở Nam vì sư học tập này nhạc khúc.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong, Hoàng Dược Sư chưa ra sân.

Ở Thần Văn thế giới, cũng cho tới bây giờ không có loại này nhạc khí.

Tự nhiên cũng không có người có thể nhận được.

Sở Nam từng cái cự tuyệt, sau đó đi về phía cửa thành.

Đồng Tà Hoàng Dược Sư tinh thông cầm, cờ, sách, họa, Y, Bói, binh, trận, hắn thời gian dài cư ngụ ở hải lý một nơi Đào Hoa Đào trên, mỗi ngày học hỏi thủy triều phỏng rọi, tự nghĩ ra cái này đầu « Bích Hải Triều Sinh Khúc », bắt chước biển khơi triều sóng tiếng.

Ở Bích Hải Triều Sinh Khúc bên trong, ở thời thời điểm, nếu là vận chuyển nội lực, sẽ có lực sát thương.

Bích Hải Triều Sinh Khúc chia làm chín thiên chương!

Mênh mông biển xanh, thăm thoan tuyệt lưu, mảnh liệt hồng đào, sóng trắng liên Phong(đỉnh), tiếng gió hú Vân Phi, Quần Ma Lộng Triều, băng sơn dung nước, nhiệt hải như phí, thủy nhược kính bình.

Sở Nam vừa đi vào thành cửa, một bên đem Ngọc Tiêu thu vào trong ngực.

Ngọc này Tiêu là hần tối ngày hôm qua sáng tác kết thúc lúc, từ « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong hồi đoái mà ra.

Hôm nay thử một lần, quả nhiên không giống vật thường.

Sở Thiên Kiếm năm người, đã tại ngoài cửa thành chờ.

Chờ đến Sở Nam từ trong cửa thành đi ra, Sở Thiên Kiếm lập tức quát lên, "Tam đệ, bên này!"

"Sở đại sư! Ngài có mệt hay không, ta giúp ngươi nắm binh khí hành lý."

Hắc Tử hai mắt sáng ngời,

Ngay lập tức liền đi lấy lòng.

Đem tới Sở Nam tất thành là tinh phẩm tác giả, nếu không thừa dịp hiện tại kéo quan hệ tốt, chờ đến sau này liền muộn.

Sở Nam khoát khoát tay, "Cái này không phải dùng, ta theo đồ vật cũng không nhiều."

Sở Nam trực tiếp cự tuyệt.

Thân là võ giả, hành tẩu bên trong dãy núi, khắp nơi nguy hiểm.

Nếu là binh khí không mang theo người, đến lúc đó lại tìm coi như muộn.

"Hắc Tử ta lúc trước tại sao không có thấy ngươi nhiệt tâm như vậy qua "

Sở Thiên Kiếm có chút buồn cười đạo (nói).

Hắc Tử không có trả lời, chẳng qua là toét miệng cười một tiếng.

"Thần tượng! Ngươi yên tâm, ta dọc theo con đường này nhất định sẽ bảo vệ tốt ngươi." Lý Nhã thanh âm nhu hòa, biểu hiện giống như là một cái ôn nhu mỹ nữ, không chút nào lúc trước ngang ngược!

"Chuyến này, chúng ta cần truyền thụ cho ta Tam đệ một ít ở trong dãy núi rèn luyện kinh nghiệm cùng như thế nào càng hữu hiệu săn giết hung thú! Ngay mặt gần không cách nào đối kháng đối thủ, như thế nào chạy thoát, cũng không phải là cho các ngươi bảo vệ hần." Sở Thiên Kiếm trực tiếp lên tiếng nói.

Hần nhìn một cái bốn người khác tiếp tục nói, "Ngày thứ nhất Lâm Mộ Tuyết ngươi dạy cho ta Tam đệ, ở như thế nào mới có thể kịp thời phát hiện nguy hiểm. Hần chú ý cái nào tình huống dị thường, thậm chí còn như thế nào phân biệt phương hướng đem chúng ta cùng một chỗ rèn luyện lúc, ngươi cần phải làm công việc, đều giao cho hần!"

Lâm Mộ Tuyết mang trên mặt điềm đạm nụ cười, gật đầu một cái.

Bất quá lại hơi nghi hoặc một chút, "Dạy nhiều như vậy, hần thoáng cái có thể đủ tất cả học được sao "

"Cái này ngươi không cần lo lắng, trước dạy, còn như có thể hay không học được, liền nhìn chính hần." Sở Thiên Kiếm tỏ ý Lâm Mộ Tuyết không cần lo lắng cái vấn đề này.

"Tốt lắm, ta không có vấn đề."

Sở Thiên Kiếm lại nhìn phía Hắc Tử, "Ngươi dạy hần như thế nào nhận ra dược thảo, đi nhận thức "

Bởi vì Sở Nam từ Nam Chu trở lại, có lẽ sẽ cùng mấy cái võ giả cùng đi dò xét một nơi thần bí Vực Trùng!

Cho nên Sở Thiên Kiếm chuẩn bị lần này, Giáo sư Sở Nam một ít trong dãy núi rèn luyện sinh tồn kinh nghiệm.

Theo Sở Thiên Kiếm đoàn người từ Nam Vực thành rời đi.

Không lâu sau này, Nam Vực cao trung một nơi bên trong đình viện.

Liễu Hoa Sơn chính ngồi xếp bằng, nhắm mắt tu luyện.

Trên mặt hần mấy ngày trước bị Sở Nam một cái tát ra tay ấn, cũng sớm đã hoàn toàn biến mất.

Lúc này bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

Rất nhanh chỉ thấy Liễu Mộ xôn vào, mặt đầy kích động, "Biểu ca, có tin tức truyền tới, có người thấy Sở Thiên Kiếm đã rời đi Nam Vực thành."

Chính nhắm mắt tu hành Liễu Hoa Sơn rộng mở mở mắt ra, trong hai tròng mắt hết sạch chột hiện, vẻ tức giận từ đôi mắt sâu bên trong bay lên.

"Sở Thiên Kiếm đã rời đi, Sở Nam ta xem lần này còn có ai cho người chỗ dựa."

Liễu Hoa Sơn một mực chờ đợi Sở Thiên Kiếm rời đi.

Sở Thiên Kiếm thủ đoạn hần từ nhỏ đã gặp qua, ở Sở Thiên Kiếm vẫn còn ở Nam Vực thành lúc, hần không dám cố ý động.

Hiện tại Sở Thiên Kiếm rời đi, là thời điểm báo thù.

"Lần trước một cái tát, để cho ta ở Đường Tử Quân bên cạnh mất hết khuôn mặt, hôm nay ta cho người ở toàn bộ Nam Vực cao trung mất hết mặt mũi."

Liễu Hoa Sơn trực tiếp đứng lên.

"Biểu ca chúng ta làm gì, bằng không ta tìm người đi đánh Sở Nam một bữa" Liễu Mộc hiến kế hiến sách!

Liễu Hoa Sơn trừng Liễu Mộc liếc mắt, "Người những người đó, là hần đối thủ sao "

"Biểu ca người nói đúng, ai có thể nghĩ tới, Sở Nam âm ngoan độc lạt như vậy, vậy mà ẩn giấu tu vi, thật là vô sỉ, vậy làm sao bây giờ" Liễu Mộc hỏi.

"Hôm nay ta muốn quang minh chính đại giáo huấn hần, tự mình đi ước chiến Sở Nam vào sân diễn võ, để cho hần hiểu được cùng ta trong lúc đó chênh lệch, để cho hần ở Nam Vực cao trung sở hữu trước mặt bạn học, mất hết mặt mũi. Ta muốn để cho Đường Tử Quân thấy, Sở Nam là như thế nào ngốc đuối cầu xin!"

Liễu Hoa Sơn nói tới chỗ này ánh mắt rơi vào Liễu Mộc trên người, "Người biết nên làm như thế nào đi!"

Liễu Mộc gật đầu, "Ta biết, chờ một hồi cũng làm người ta thả ra tin tức."

"Đi! Đi tìm Sở Nam" Liễu Hoa Sơn cất bước, đi ra ngoài.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Vai hề

"Không chỉ là thả ra tin tức, phải thật tốt tuyên truyền một phen, để cho toàn trường thầy trò đều biết."

Liễu Hoa Sơn mặt lộ cười lạnh, "Hần nếu là dám không chấp nhận, cái kia sẽ càng mất thể diện hơn."

Liền một cái đồng học ước chiến cũng không dám tiếp nhận, nói chi là trở thành cường giả.

Thần Văn thế giới muốn trở thành cường giả, nhất định phải có một khóa giám định không sợ Cường Giả Chi Tâm, liền ứng chiến cũng không dám, cái kia sẽ bị người nhạo báng.

Mình cũng sẽ trở thành, Sở Nam vĩnh viễn bóng ma trong lòng!

Đường Tử Quân sẽ còn đối với (đúng) thứ người như vậy xem trọng sao, đương nhiên sẽ không!

Đương nhiên nếu là ứng chiến, đang diễn võ đài bên trên, bị chính mình bị thương nặng, thảm bại.

Vậy cũng tất nhiên sẽ truyền khắp toàn bộ Nam Vực cao trung, Sở Nam tất nhiên mất hết thể diện.

Vô luận Sở Nam như thế nào lựa chọn, lần này khuất nhục hần tất nhiên phải bị.

Liễu Hoa Sơn bước nhanh mà đi, đã đợi không khẩn cấp xem Sở Nam kia bị chính mình ước chiến lúc tấm kia kinh hoàng khuôn mặt.

Liễu Mộc cũng đã với chính mình mấy cái hồ bằng cầu hữu cầu thông.

Để cho bọn họ vội vàng đem tin tức phát ra ngoài.

Thiên Đạo trong diễn đàn, Nam Vực cao trung bản khối, bắt đầu có mấy người mở topic.

[vừa mới ta đi ngang qua lúc, đột nhiên nghe được Liễu Hoa Sơn muốn đi ước chiến Sở Nam, có trò hay xem!]

[ta cũng thấy, Liễu Hoa Sơn muốn đang diễn võ đài bên trên, cùng Sở Nam chính diện tỷ thí.]

[bắt đầu phiên giao dịch, bắt đầu phiên giao dịch, mọi người nói lần này Sở Nam cùng Liễu Hoa Sơn bọn họ ai có thể thắng]

[lại có trò hay xem, thích nhất xem loại này ước chiến sự tình, thật lâu không có!]

[không nghĩ tới Sở Nam lại là Sở Thiên Kiếm đệ đệ, coi như là như vậy Liễu Hoa Sơn còn dám ước chiến, sẽ không sợ Sở Thiên Kiếm tìm hấn để gây sự à. Quả nhiên thiên tài đều có một khóa không sợ tâm, thì nhìn hôm nay Liễu Hoa Sơn nên làm, ngày khác Liễu Hoa Sơn thành tựu có lẽ không thể so với Sở Thiên Kiếm thấp!]

[Liễu Hoa Sơn dám bước ra bước này, đã nói rõ hấn ở Cường Giả Chi Tâm đã mới thành lập.]

[còn muốn nói sao, đương nhiên là Liễu Hoa Sơn tất thắng!]

[ta sẽ đi ngay bây giờ vậy xem, sẽ toàn bộ hành trình cho mọi người ở trong diễn đàn truyền trực tiếp.]

Theo nhiều người đồng thời mở topic.

Bất kể là vô tình hay là cố ý, chuyện này ngay lập tức liền ở Nam Vực cao trung náo nhiệt lên.

Phải biết Sở Nam là Sở Thiên Kiếm đệ đệ sự tình, đã truyền ra.

"Ồ, tiểu thư Liễu Hoa Sơn phải đi tìm Sở Nam ước chiến a, chúng ta đi không đi vậy xem "

Tiểu Yêu rất nhanh cũng nhận được tin tức, nàng khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, kích động không thôi, muốn đi tham gia náo nhiệt.

"Vây xem cái gì, Sở Nam đều rồi đi "

Đường Tử Quân nhàn nhạt nói.

Tiểu Yêu ngăn người một chút, sau đó liền ôm bụng cười như điên, "Khanh khách, đúng vậy, Sở Nam còn theo chúng ta nói lời từ biệt đây, kia Liễu Hoa Sơn chẳng phải là muốn uống công vô ích. Hấn đi ước chiến không khí a, chết cười ta!"

"Tiểu thư, ta đi Thiên Đạo trong diễn đàn đi xem một chút, có người truyền trực tiếp."

Tiểu Yêu vừa nói ngồi ở trên cái băng, sau đó nhắm mắt tiến vào Thiên Đạo diễn đàn.

Đường Tử Quân khoe miệng cũng lộ ra cười yếu ớt, không tự chủ được lắc đầu một cái.

Nàng tự nhiên biết, Liễu Hoa Sơn vì sao lại vào lúc này, lựa chọn ước chiến Sở Nam.

Liễu Hoa Sơn chỗ ở cùng Sở Nam chỗ ở, không có ở đây cùng một cái nhà trọ khu.

Nhất Nam nhất Bắc, bước ngang qua toàn bộ Nam Vực cao trung.

Theo Liễu Mộc có thể tuyên truyền.

Liễu Hoa Sơn dọc theo con đường này, tụ tập đồng học càng ngày càng nhiều.

Từ vừa mới bắt đầu năm ba cái, cuối cùng đã biến thành mấy trăm người.

Nhìn thanh thế thật lớn!

Nam Vực cao trung mấy trăm ngàn học sinh, luôn sẽ có không ít thích tham gia náo nhiệt.

Liễu Hoa Sơn đi tuốt ở đằng trước, mặt không chút thay đổi, trong lòng của hấn cũng đang không ngừng cười lạnh, Sở Nam ta xem ngươi tiếp theo nửa năm làm sao còn ở tại Nam Vực cao trung, ta muốn cho ngươi mất hết mặt mũi!

Hơn mười phút sau, Liễu Hoa Sơn đoàn người, đi tới Sở Nam sân bên ngoài.

Liễu Hoa Sơn hai tay đặt ở phía sau, toàn thân áo trắng, kiết nhiên mà đứng!

Hắn tim đập tăng nhanh,

Ngực phát ra bịch bịch tim đập âm thanh.

Ngay sau đó Liễu Hoa Sơn nói chuyện, "Sở Nam lần trước nguoi đối với ta đột nhiên ra tay, ta Liễu Hoa Sơn nhìn nguoi trọng thương mới khỏi, lui mà tránh. Hôm nay nguoi đã sớm khỏi hẳn, ta ước chiến nguoi vào sân diễn võ, Sở Nam nguoi là có hay không ứng chiến!"

Liễu Hoa Sơn những lời này, nói có thể nói tốt tới cực điểm

Hắn trước chỉ đích danh lần này tới ước chiến Sở Nam nguyên nhân, cũng không phải không có chút nào nguyên do, ở Nam Vực cao trung bên ngoài lúc, Sở Nam đối với hắn đột nhiên ra tay, hắn lúc ấy sở dĩ không có động thủ, là bởi vì Sở Nam trọng thương mới khỏi, hắn khinh thường vào chiếm cái tiện nghi này.

Hiện tại Sở Nam khỏi bệnh, hắn cũng chỉ là ước chiến.

Vô luận là nhân phẩm vẫn là hành vi, hắn đều chiếm cứ đạo đức điểm cao.

Hắn làm phát ra âm thanh vang vọng giống như gõ chuông đồng, truyền ra ngàn mét.

Hắn một tiếng quát khê này.

Để cho vây xem đám người, chỉ một thoáng trở nên náo động.

"Âm thanh truyền ngàn mét, khí huyết cuộn cuộn, Liễu Hoa Sơn thật giống như tim gông xiềng đã hoàn toàn mở ra!"

"Nguoi thấy hắn chẳng qua là nói chuyện bình thường, lại có thể có thứ hiệu quả này, có thể thấy cũng sớm đã là Trùng Mạch cảnh giới đỉnh cao, sợ rằng Đan Điền huyết vị đã mở ra không ít!"

"Nguyên lai sự tình là cái bộ dáng này, Liễu Hoa Sơn ước chiến Sở Nam chuyện đương nhiên!"

"Thật là đẹp trai, Liễu Hoa Sơn thật tốt soái! Thật có mị lực." Một cái hoa si hai mắt cũng sắp muốn hóa thành hình trái tim, Liễu Hoa Sơn vốn là đáng đáp đẹp trai, hơn nữa một bộ Bạch Y, càng giống như là trong tiểu thuyết đi ra vương tử một dạng hào quang diệu nhân.

Coi như là chung quanh mấy trăm người, cũng không một người có thể chống đỡ được hắn phong thái.

Sở Nam sân nhỏ, không có bất kỳ đáp lại.

Liễu Hoa Sơn tiếp tục nói, "Lần này sân diễn võ ước chiến, chẳng phân biệt được sinh tử. Sở Nam chỉ cần nguoi hướng ta xin lỗi, ta có thể hiện tại triệt tiêu ước chiến. Nếu là đúng chiến đấu nửa đường, nguoi hướng ta xin lỗi, ta cũng sẽ đi đến thì ngưng."

Không thiếu nữ đưa bé, hai mắt đều tại sáng lên.

Liễu Hoa Sơn ở Nam Vực cao trung, vốn là nhân khí rất cao.

Hiện tại ngay cả ước chiến chính mình cừu nhân, vẫn khoan dung đại độ, càng nổi lên cho hắn đạo đức cao.

Sân nhỏ vẫn là không có bất cứ động tĩnh gì.

"Sở Nam sẽ không có ở đi!"

"Ta nhớ được sáng sớm hôm nay thấy Sở Nam đi ra ngoài"

Có người thấp giọng nghị luận.

"Chẳng lẽ không nguoi?" Liễu Hoa Sơn hơi nhíu cau mày.

Liễu Mộc khẳng định nói, "Mới vừa rồi trước khi tới, ta một cái huynh đệ thấy Sở Nam sân cửa mở ra, sau đó chấm dứt bên trên, Sở Nam tuyệt đối ở bên trong."

Lúc này, tựa hồ là có ý đáp lại bên ngoài, sân nhỏ truyền tới tiếng vang, bất quá cửa vẫn là không có mở.

Liễu Mộc quát lên, "Sở Nam đừng tại trong phòng không dám ra đến, biểu ca ta tự mình đến cùng nguoi ước chiến, nguoi kết quả có dám hay không, không chịu nhận tiếp nhận cho câu nói, chẳng lẽ ngay cả mặt mũi cũng không dám lộ đi!"

Sân nhỏ vẫn là không có ai đáp lại.

Hiện trường người, thấy như vậy một màn, tựa hồ cũng minh bạch chuyện gì xảy ra.

Liễu Mộc cười ha ha, lớn tiếng la lên, "Sở Nam ngạo một cái kinh sợ, bị dọa sợ đến liên sơn cũng không dám ra ngoài đi."

"Liên ước chiến cũng không dám tiếp tục, với người đều là Nam Vực cao trung đồng học, ta cảm giác xấu hổ."

"Thật là làm cho người buồn nôn a."

Liễu Hoa Sơn ngăn cản Liễu Mộc quát lớn, nhân nhát nói, "Sở Nam ngay cả mặt mũi đều không lộ, nếu là người không dám, ta đây cũng không phải làm khó người, chuyện hôm nay coi như là một chuyện tiêu lâm đi!"

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Náo nhiệt

Lúc này ở Thiên Đạo diễn đàn, Nam Vực cao trung bản khối bên trong.

Có người đặc biệt mở truyền trực tiếp thiếp, truyền trực tiếp Liễu Hoa Sơn ước chiến Sở Nam quá trình.

Hiện tại sân nhỏ truyền tới thanh âm, rõ ràng cho thấy có người.

Nhưng là Sở Nam lại không có nói một câu, liên cửa cũng không dám mở, loại tình huống này, đưa tới nhiệt nghị.

[thua thiệt hán vẫn Sở Thiên Kiếm đệ đệ, vậy mà sợ thành như vậy nếu như là ta, coi như là thất bại thảm hại, ta cũng phải tiếp trận chiến này!]

[thật là chết cười ta, Sở Thiên Kiếm chúng ta Nam Vực cao trung thiên tài tuyệt thế, lại có như vậy một cái đệ đệ. Đồng dạng là người một nhà, chênh lệch vì cái gì lại lớn như vậy]

[Sở Nam thứ người như vậy, nên đem hán đuổi.]

[liên cửa cũng không dám mở]

Bất quá cũng có người biết rõ tình hình, đang hồi phục.

[không đúng sao, vừa mới ta còn ở Nam Vực ngoài cửa thành thấy Sở Nam, hán không có ở trường học, thế nào ứng chiến]

Người biết chuyện này trả lời, rất nhanh thì bao phủ ở vô số lên án trong tiếng đại dương mệnh mông bên trong.

Liễu Hoa Sơn nghe được chung quanh tiếng nghị luận, tâm lý cười lạnh.

Liên cửa cũng không dám mở, kia từ nay về sau, Sở Nam sẽ bị toàn trường thầy trò xem thường.

"Cường giả trường thành, tất nhiên sẽ trải qua vô số nguy hiểm và trắc trở. Hiện tại người ngay cả tiếp nhận ước chiến dũng khí cũng không có, Sở Nam ta vốn tưởng rằng người ẩn giấu thực lực, sẽ có năng lực đánh với ta một trận, người rất dễ cho ta thất vọng, không xứng làm đối thủ của ta!"

Liễu Hoa Sơn mặt đầy thất vọng!

"Sở Nam chính là một chuyện cười." Đứng ở Liễu Mộc phía sau một người thiếu niên, cố ý gào thét.

Hán cái này kêu gào một tiếng, vừa đứng, để cho không ít vây xem người, lên tiếng phụ họa!

Có thể tiến vào Nam Vực cao trung đi học học sinh, đều là Nam Vực bạn cùng lứa tuổi người xuất sắc.

Bọn họ có lẽ không phải là từng cái cũng có thể gọi là thiên tài, nhưng là đều có chính mình tự hào.

Nhất là lấy Nam Vực học sinh cấp ba thân phận mà tự hào.

Hiện tại Sở Nam bị người ước chiến, vậy mà hù dọa liền cửa phòng cũng không dám ra ngoài.

Nếu là truyền đi, sợ rằng đến lúc đó bị cười nhạo sẽ không dừng là Sở Nam chính mình.

"Rác rưởi, ngay cả mặt mũi cũng không dám lộ."

"Sở Nam rút ra khỏi Nam Vực cao trung."

Hiện trường không ít đồng học cũng phi thường cảm giận.

Liễu Hoa Sơn có chút cúi đầu, ở tất cả mọi người đều không thấy được góc độ, nhếch miệng lên một vòng châm biếm!

Hắn cũng không nghĩ đến, Sở Nam vậy mà thật sợ tới mức này.

Thứ người như vậy, xác thực không xứng làm đối thủ của hắn.

Đang lúc này, nguyên bản đóng chặt cửa phòng, phát ra tiếng vang.

"Cửa muốn mở."

"Sở Nam đi ra."

"Coi như là không đánh lại, cũng không thể ngay cả mặt mũi đều không lộ, Sở Nam không để cho chúng ta xem thường người."

Hiện trường tiếng gào trở nên nhỏ rất nhiều.

Theo cửa bị mở ra, cả người bên trên đeo băng, hơi có vẻ hơi mập thiếu niên, nhô đầu ra.

"Các người ở bên ngoài réo lên không ngừng, cũng sắp phải bị phiền chết, vẫn chưa xong a,."

Thiếu niên này bất ngờ chính là Chu Bàn Tử, hắn ở trên người mọi người quét nhìn một bên, cuối cùng ánh mắt rơi vào Liễu Hoa Sơn cùng Liễu Mộc trên người hai người.

"Sở Nam đây, có phải hay không không dám ra tới" Liễu Mộc lên tiếng hỏi.

"Sở Nam hôm nay là không có khả năng đi ra."

"Cạc cạc!"

Liễu Mộc cười như điên, "Không dám ra đến, ha ha, thật là kinh sợ, ta khinh bỉ hắn!"

Chu Bàn Tử lộ ra mặt đầy không giải thích được biểu tình, "Liễu Mộc người có phải hay không ngốc, nghe không hiểu ta mà nói à. Ta ý là Sở Nam không thể nào đi ra không phải là không dám, hắn và Sở Thiên Kiếm cùng đi ra thành, thế nào đi ra ứng chiến!"

Chu Bàn Tử nói tới chỗ này toét miệng cười, "Các người ở bên ngoài kêu nửa ngày, chỉ có một câu nói đúng hôm nay chuyện này, thật là một chuyện tiểu lâm! Các người là đặc biệt tới khôi hài sao "

Chu Bàn Tử cuối cùng này một tiếng châm chọc, để cho Liễu Hoa Sơn kia nguyên bản giọng mỉa mai biểu tình, thoáng cái âm trầm nhanh có thể chảy ra nước.

Ở ngoài cửa kêu la nửa ngày, cuối cùng Sở Nam căn bản không ở, cái này truyền đi, không chính là chuyện cười sao

"Người không phải nói Sở Nam ở đây không "

Liễu Hoa Sơn thanh âm có chút lạnh.

"Ồ, khẳng định ở, chúng ta nói tận mắt thấy trong phòng này có người, thấy có người" Liễu Mộc khẳng định nói.

"Đương nhiên là có người, ta không phải là à. Ta liền nói thế nào có người ở bên ngoài lên lên lút lút, nguyên lai là người người, ở nơi này giám thị bao lâu" Chu Bàn Tử mặt đầy bưng bình đại ngộ biểu tình, trong lòng của hắn đã vui không được, lần trước âm ta, lần này ta cho người tất cả trả lại.

Chu Bàn Tử hôm nay đi ngang qua lúc, phát hiện Liễu Mộc một tên tiểu đệ ở bên này lên lên lút lút.

Thường thường làm loại này hại người thủ đoạn mập mạp, ngay lập tức liền cảm thấy sự tình có kỳ hoặc.

Cho nên hắn cố ý từ sau tường lật vào Sở Nam trong sân, sau đó mở cửa ra, chấm dứt tiến lên!

"Chu Bàn Từ vội vàng đem Sở Nam gọi ra!" Liễu Mộc không tin, lập tức la lên.

"Áo, ta minh bạch, các ngươi cái gọi là ước chiến, không phải là chờ Sở Thiên Kiếm rời đi, sau đó tới tìm Sở Nam phiền toái đi. Thật đúng là tiểu nhân a, Sở Thiên Kiếm ở thời điểm không dám, hắn vừa đi, các ngươi sẽ tới, còn nói nhiều như vậy đường đường chính chính mà nói, thật là tiểu nhân báo thù không qua đêm "

Chu Bàn Từ những lời này, lập tức để cho chung quanh không ít người nghị luận.

Cái này rất có đạo lý, vì cái gì vừa lúc ở Sở Thiên Kiếm lúc rời đi sau khi, tới ước chiến

"Ngươi im miệng, nếu như Sở Nam không có ở đây, ngươi vì cái gì đến bây giờ mới mở cửa, hắn rõ ràng chính là tránh ở trong phòng." Liễu Mộc kêu ầm lên.

"Không thấy ta trên người bị thương sao, đi ra cần cái vài chục phút cái này có gì kỳ quái?" Chu Bàn Từ kéo kéo trên người băng vải, sau đó giả trang ra một bộ đau mắt nhức bộ dáng.

"Nói vậy, ngươi bị thương đều tốt mấy ngày, làm sao có thể đi bộ còn có vấn đề." Liễu Mộc không tin hắn ngọt định Sở Nam khẳng định liền ở trong sân, "Để cho Sở Nam đi ra."

Chu Bàn Từ đi tới một bên, nhường một vị trí, "Không tin các ngươi có thể chính mình đi xem."

"Ta sẽ đi ngay bây giờ đem Sở Nam bắt tới." Liễu Mộc đi nhanh đi vào.

Mấy phút sau, một mình hắn, sậm mặt lại từ trong sân đi ra.

"Ta đi, làm nửa ngày nhân gia Sở Nam căn bản cũng không ở "

"Kêu lâu như vậy, ta cũng vậy phục."

"Ước chiến nửa ngày, nhân vật chính ra khỏi thành."

"Ta mới vừa rồi liền nói, thấy Sở Nam ở Nam Vực ngoài cửa thành, các ngươi không tin."

"Thảo, đồ chơi gì. Các ngươi những người này, là đặc biệt tới khôi hài đi!"

Người vây xem kêu lên.

"Thế nào không có chứ!" Chu Bàn Từ mặt đầy đắc ý, đồng thời thấp giọng nói, "Liễu Mộc thế nào, có được hay không chơi đùa "

"Ngươi hại ta" Liễu Mộc rốt cuộc minh bạch chuyện gì xảy ra, người này cố ý làm ra một bộ Sở Nam ở nơi này tình hình, nói gạt hắn, "Mập mạp ta với ngươi ước chiến sán diễn võ, ta hiện ngay muốn đánh răng vài đây đất."

"Ước chiến ngươi đại gia."

Liễu Mộc a đạo (nói), "Thế nào ngươi không dám "

"Hai ngày trước các ngươi 4 5 cái vây công ta một người, ta hiện tại trọng thương chưa lành, ngươi theo ta một cái người bị trọng thương ước chiến, còn biết xấu hổ hay không "

Hiện trường một trận cười rộ, "Thật không biết xấu hổ."

"Ngươi xem nhân gia toàn thân đều là băng vải, trọng thương chưa lành, còn muốn ước chiến, còn hỏi nhân gia có dám hay không cũng quá vô sỉ đi!"

Trong lúc nhất thời Liễu Mộc gương mặt đỏ bừng đỏ bừng, hướng chung quanh nhìn lại, lại phát hiện Liễu Hoa Sơn không biết lúc nào, đã sớm rời đi.

Hắn chỉ có thể đỏ mặt, chạy trời chết.

Một trận ước chiến, hoàn toàn biến thành náo nhiệt.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Giảng giải

Liễu Hoa Sơn lần này nói phách lối ước chiến, cuối cùng vậy mà lấy như vậy kết cục kết thúc, có thể nói là năm nay lớn nhất trò cười, tất sẽ trở thành Nam Vực cao trung rất nhiều học viên lúc rảnh rỗi đề tài câu chuyện.

Chu Bàn Tử nhìn chạy vào rừng đi Liễu Mộc, thấp giọng nói, "Theo ta chơi đùa, bầy chết nguoi. Năm đó ta bắt đầu hại người lúc, nguoi vẫn còn ở chơi đùa bùn đây!"

Chu Bàn Tử đem Sở Nam sân cửa đóng lại, sau đó ung dung rời đi.

"Ha ha, thật là quá đặc sắc."

Tiểu Yêu ôm bụng, ở đó không ngừng cười.

Nàng toàn bộ hành trình ở Nam Vực cao trung trong diễn đàn vậy xem!

"Ta thật muốn tận mắt xem, Liễu Hoa Sơn ở trước cửa ầm ỉ thời điểm, đột nhiên biết rõ Sở Nam không có ở đây, biểu tình kia sẽ cỡ nào đặc sắc!"

Tiểu Yêu con mắt híp lại thành khe hở, nàng không thích cái kia Liễu Hoa Sơn.

Liễu Hoa Sơn đối mặt Đường Tử Quân lúc, biểu hiện hoàn mỹ không một tí vết, căn bản không tìm được bất kỳ thiếu sót.

Đường Tử Quân trên mặt cũng hiếm thấy lộ ra một nụ cười, "Nguoi nha!"

"Ai, tiểu thư kia Liễu Hoa Sơn nguoi này quá giả, bất thể giới đi đâu có thật sự hoàn mỹ nguoi tồn tại."

Sở Nam tự nhiên không biết Nam Vực cao trung, xảy ra hôm nay sự tình.

Hắn đã cùng Sở Thiên Kiếm năm nguoi cùng một chỗ, đi sâu vào bên trong dãy núi.

Nam Vực thành vốn là quần sơn vòn quanh.

Chỉ cần ra Nam Vực thành, cảnh vật chung quanh liền hoàn toàn đổi một dạng.

Tươi tốt cảnh là che đầy ánh mặt trời, bất quá bởi vì là ban ngày, tầm mắt ngược lại là không có chịu ảnh hưởng.

Mà còn bởi vì nơi này khoảng cách Nam Vực thành còn không xa, chung quanh còn bất chợt có vô giả qua lại.

Phụ cận đây hưng thú đã sớm bị qua lại vô giả dọn dẹp sạch sẽ, ngược lại cũng không cần lo lắng nguy hiểm.

Lâm Mộ Tuyết nguoi mặc thiên sắc da thú áo ngắn, bởi vì ở trong dãy núi lúc nào cũng có thể ra tay, cho nên y phục này thiết kế dán chặt ở trên nguoi năng, đem năng kia tính xảo đặc sắc vóc nguoi, hoàn toàn bày ra.

Mà còn là không ảnh hưởng ra tay là lực đạo, tốc độ, độ chuẩn xác, y phục này đều là đi qua đặc biệt thiết kế, bả vai, eo, khớp xương vị trí, đều là chạm rồng! Lộ ra mảng lớn da thịt, Lâm Mộ Tuyết da thịt vốn là rất trắng, nhìn tựa như cùng Dương Chi Bạch Ngọc.

Qua lại không ít vô giả, cũng sẽ quăng tới tươi đẹp ánh mắt.

Ngược lại nguoi thật hấp dẫn trước mắt.

Lâm Mộ Tuyết mang trên mặt cười yếu ớt, với Sở Nam đi chung với nhau.

Nàng thanh âm nhu hòa, nghe rất thoải mái, "Bên trong dãy núi khắp nơi tràn đầy nguy hiểm, vô giả chúng ta hành tẩu trong đó, không thể chờ đợi nguy hiểm hạ xuống, chúng ta muốn làm, sớm phát hiện nguy hiểm hạ xuống."

"Ở nơi này đông đảo trong nguy hiểm, đối với (đúng) vô giả chúng ta uy hiếp lớn nhất cũng không phải Yêu Thú, Yêu Thú Thông Linh có thể nói đã có linh tính, bất quá ở chúng ta nhân tộc Cương Vực, Yêu Thú rất ít cũng rất khó gặp phải. Đối với chúng ta uy hiếp lớn nhất là hưng thú, hưng thú tàn bạo, khát máu mà còn thích vô cùng công kích nhân loại, đối với bọn họ mà nói nguoi chúng ta huyết nhục so bất kỳ thức ăn gì đều phải mỹ vị."

"Bình thường tương đối nhỏ yếu hung thú, ngược lại cũng không cần đề ý. Thật sự muốn lưu ý là những thứ kia cường đại có được chính mình Cường Vực hung thú, chúng ta cũng gọi bọn họ là vương cấp hung thú, bọn họ so với bình thường hung thú muốn hung tàn, bọn họ sẽ ở chính mình không chế phạm vi thể lực, lưu lại ký hiệu, tới cảnh cáo giống vậy Vương Cấp hung thú, chớ nên tiến vào."

"Mà còn võ giả chúng ta liền có thể đi qua, bọn họ lưu xuống những dấu hiệu này, để phán đoán, sắp đến nguy hiểm."

"Bình thường móng nhọn, răng nhọn loại Vương Cấp hung thú, phần lớn sẽ ở thân cây, trên tảng đá lưu lại vết quào, nước tiểu, hoặc là bọn họ làm sẵn giết con mồi Cốt Hải!"

Sở Nam một bên nghe Lâm Mộ Tuyết giảng giải, vừa hướng dãy núi đưa ra hành tẩu.

Theo thời gian đưa đẩy, sáu người càng lúc càng thâm nhập bên trong dãy núi.

Chung quanh võ giả cũng càng ngày càng ít, cuối cùng đã rất lâu không có đụng phải.

Lâm Mộ Tuyết Giáo sư Sở Nam lúc làm phát ra âm thanh, cũng càng ngày càng nhỏ, cuối cùng đã dừng lại.

Nàng ánh mắt thỉnh thoảng ở chung quanh quan sát.

Sở Nam đối với (đúng) loại hoàn cảnh này ngược lại không xa lạ, Tây Châu tới gần Yêu Tộc lãnh địa, nơi đó cảnh vật chung quanh so với bên này muốn tồi tệ nhiều, bất quá khi đó Sở Nam rất ít tiến vào dãy núi, coi như là tiến vào, cũng là cùng phụ thân còn rất nhiều binh lính cùng một chỗ, hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề an toàn.

Bất quá bây giờ Sở Nam, trong lòng cũng không khẩn trương gì, thậm chí có thể nói mơ hồ có chút hưng phấn.

Có lẽ là lúc trước viết nhiều loại này trong dãy núi rèn luyện tiểu thuyết, cái này chính bắt đầu dãy núi rèn luyện, để cho hắn có một loại cảm giác kỳ quái. Có lẽ là trong xương, mang theo không dám bình tĩnh máu nóng!

"Mộ Tuyết tỷ chúng ta lúc nào có thể đụng tới hung thú "

Sở Nam thấp giọng hỏi!

Lâm Mộ Tuyết có chút kinh ngạc, sau đó liền thấp giọng cười, "Người sau này nhất định có thể trở thành tinh phẩm tác giả, người như tiến vào dãy núi, sẽ có rất nhiều cao thủ nguyện ý không có chút nào yêu cầu bảo vệ người, kỳ thực người hoàn toàn không cần lo lắng hung thú vấn đề, cũng không biết ca của người vì sao phải dạy người những thứ này."

Lâm Mộ Tuyết nói không tệ.

Thần Văn thế giới, muốn trở thành tác giả rất khó.

Tinh phẩm tác giả, càng là Nhân Tộc tối cao tài phú.

Tinh phẩm tác giả căn bản không cần quan tâm tu vi và thực lực cao thấp, hoàn toàn không cần thiết là tăng thực lực lên tiến vào trong dãy núi tiến hành sinh tử rèn luyện, bọn họ muốn sáng tác ra tiểu thuyết, đối với nhân tộc cống hiến lớn hơn!

"Nếu như ta cả đời này, chỉ chẳng qua là không ngừng sáng tác, ta tới đến thế giới này cũng quá không thú vị."

Sở Nam lắc đầu, "So sánh với trở thành một tên gọi tinh phẩm tác giả, thậm chí là thần cấp tác giả, ta còn là đối với (đúng) trở thành một tên gọi thật sự cao thủ võ đạo cảm thấy hứng thú hơn!"

Lâm Mộ Tuyết đối với (đúng) Sở Nam trả lời có chút ngoài ý muốn, đang muốn trả lời, đi ở phía trước Sở Thiên Kiếm bốn người đã dừng lại.

"Mộ Tuyết người tới xem." Sở Thiên Kiếm nhắc nhở.

Lâm Mộ Tuyết cùng Sở Nam bước nhanh đuổi theo, đây là một khối vách núi.

Dưới vách núi đá mặt tróc ra không ít đá vụn.

Lâm Mộ Tuyết nắm lên một đồng tùy thời, quan sát một phen.

Sau đó nàng lại đang chung quanh tìm ra được, rất nhanh nàng ánh mắt, cố định hình ảnh ở một góc cây khoảng chừng cây cối rộng trên cây đại thụ khô.

Nàng đẩy ra cảnh lá!

"Sở Nam người tới xem!"

Sở Nam tiến tới.

Chỉ thấy cây này làm hơn, có mấy cái to lớn Quyền Ân.

Tựa hồ là có người ở trên mặt này luyện quyền.

Lâm Mộ Tuyết chỉ chỉ cây này làm, "Phía trên này có Quyền Ân nhỏ, đầu quyền này hình dáng cùng chúng ta người quả đầu làm đập đi ra không sai biệt lắm, bất quá nhưng lại so nhân loại chúng ta lớn hơn nhiều lắm."

"Vừa mới ta ở đó đối với (đúng) trong đá vụn, tìm tới một cọng lông tóc! Nếu như lại hướng đi về trước, chính là một cái Vượn loại hung thú lãnh địa, lớn như vậy Quyền Ân, tiếp đó, chúng ta rất có thể muốn đụng phải là Cự Viên!"

"Cự Viên yêu thích nhất công kích nhân loại chúng ta, mà còn giỏi về leo lên, tiếp theo ta nhất là phải cẩn thận là đỉnh đầu chúng ta. Mà còn Cự Viên khi lực vô cùng lớn, Vương Cấp Cự Viên có thể trực tiếp đem người chúng ta cánh tay trực tiếp kéo đứt, nếu là đụng phải, không thể cùng nó gần người." Lâm Mộ Tuyết cho Sở Nam giật mình.

"Ta minh bạch." Sở Nam gật đầu.

"Chúng ta tiếp tục đi, tiếp theo cẩn thận một chút." Sở Thiên Kiếm cũng không nói nhiều, tiếp tục đi đến phía trước.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Cự Viên

Hắc Tử thấp giọng nói, "Phiền nhất Cự Viên, thấy người liền nổi điên, có chút sẽ còn phát tình, để cho người buồn nôn, mà còn da dày thịt béo, coi như là thấp nhất một sao Vương Cấp Cự Viên, nó da so với cái này đá còn cứng rắn, đao kiếm cũng rất khó đâm thủng, bằng không chúng ta đi vòng qua được!"

"Chúng ta ai cũng không biết cái này Cự Viên lãnh địa bao lớn coi như là đi vòng qua, khó bảo toàn sẽ còn tiến vào khác (đừng) Vương Cấp hung thú lãnh địa." Một mực không nói thể nào vóc dáng cao Trình Chí Viễn, trực tiếp hủy bỏ Hắc Tử đề nghị.

Lý Nhã biểu tình lại lạnh lùng đáng sợ, ánh mắt kia tràn đầy sát khí, nàng dùng sức đá đá cô ấy là trắng như tuyết chân dài to.

Xoẹt xẹt.

Trực tiếp rút ra bên hông trường kiếm, "Hắc Tử nguoi chừng nào thì sợ thành như vậy, có cái gì tốt sợ, không phải là Cự Viên, hôm nay ta hết lần này tới lần khác liền muốn từ nơi này qua, nó không xuất hiện coi như, nếu là xuất hiện, ta tối hôm nay liền muốn uống Vượn nào!"

Lý Nhã vừa nói, kia chân dài trực tiếp bước ra, bước nhanh đuổi theo Sở Thiên Kiếm.

Hắc Tử khuôn mặt nhìn đen hơn, "Ta chính là cái đề nghị mà thôi, lúc nào sợ!"

Hắc Tử vừa nói, cũng với bước vào cái này Vượn loại hung thú lãnh địa.

"Cẩn thận một chút, nguoi yếu nhất, nếu là đụng phải Cự Viên, nó nguoi thứ nhất đối tượng tập kích tuyệt đối là nguoi." Lâm Mộ Tuyết trực tiếp kéo Sở Nam cổ tay, tựa hồ sợ nếu là Cự Viên tập kích Sở Nam, hẳn không tránh thoát.

Sở Nam có chút kỳ quái, "Ta thế nào cảm giác, Nhã tỷ nghe được Cự Viên, thật giống như với phát hiện cừu nhân, cần răng nghiền lợi"

Hắn nhìn ra Lý Nhã đột nhiên có chút biến hóa.

Lâm Mộ Tuyết thấp giọng nói, "Nguoi nói không tệ!"

"Có ý gì, nàng với Cự Viên có thù oán" Sở Nam nghi hoặc.

"Ba năm trước đây, chúng ta lần đầu tiên rèn luyện, thực lực cũng đều không đủ mạnh, kết quả gặp phải một đầu Vương Cấp Cự Viên, bản cho là chúng

ta liên thủ có thể đối phó, không nghĩ tới cuối cùng chúng ta đều bị thương. Nhã tử bị Cự Viên bắt, kết quả cái kia Cự Viên phát tình may lão sư kịp thời chạy tới, năng thiếu chút nữa xảy ra chuyện!"

Lâm Mộ Tuyết thấp giọng giải thích một chút, sau đó không nói thêm gì nữa.

Đem sự chú ý tập trung ở hoàn cảnh chung quanh bên trong.

Cự Viên bản thân màu lông liền cùng cảnh khô trưng tự, nếu là mai phục ở trên cây rất khó phát hiện.

Trong dãy núi rèn luyện, liền phảng phất trên mũi đao liếm máu.

Nếu biết phụ cận khả năng có Cự Viên, năng tự nhiên không dám lại chia tâm.

Sở Nam không biết nói gì.

Ở trong dãy núi tu hành, không chỉ có đối mặt nguy hiểm tánh mạng, còn có thất thân nguy hiểm

Sáu người nhanh chóng ở trong dãy núi tạt qua, vài chục phút sau, dừng nói hưng thú, liền hưng thú tiếng kêu đều nghe không tới.

Chung quanh an tĩnh đáng sợ.

Cái này Vương Cấp hưng thú lãnh địa, bình thường hưng thú căn bản không dám đến gần.

"Xem ra nơi này thật có một con Vương Cấp hưng thú, không biết thực lực thế nào, đều cẩn thận một chút." Sở Thiên Kiếm tay đã đặt ở phía sau trên chuôi kiếm, tùy thời chuẩn bị rút ra Đại Kiếm!

Lại là vài chục phút, xa xa dần dần truyền tới tiếng thú gào.

"Xem ra vận khí không tệ, không có đụng vào kia Cự Viên, cái này vừa muốn đi ra."

Hắc Tử toét miệng cười, ngược lại cũng thoải mái không ít.

Nếu nghe được tiếng thú gào, đã nói lên lập tức phải đi ra Cự Viên lãnh địa.

"Hắc Tử lời này của ngươi nói quá sớm."

Sở Thiên Kiếm vừa dứt lời.

Chỉ thấy một cái bóng đen to lớn, từ bên cạnh trực tiếp xông tới.

Trực tiếp mãnh phác hướng Sở Nam

Nó mở ra miệng to, lộ ra răng nanh, ngậy ngốc một cổ mùi hôi thối.

"Thật đúng là hướng về phía ta tới"

Sở Nam đang muốn rút ra Ngọc Tiêu, gấp lại cái này Cự Viên.

Lúc này, Sở Nam chỉ cảm thấy cổ tay căng thẳng.

Lâm Mộ Tuyết thanh âm rơi vào Sở Nam trong lỗ tai, "Ngươi không phải là nó đối thủ."

Lâm Mộ Tuyết trực tiếp đem hắc kéo đến phía sau.

Lâm Mộ Tuyết tay cầm trường kiếm, trực tiếp đón đỡ.

Loảng xoảng!

Lâm Mộ Tuyết một kiếm này trực tiếp đâm vào Cự Viên cổ bộ.

Nhưng là Cự Viên lại phảng phất không có cảm giác gì,

Kia vọt tới trước xu hướng, căn bản không có biến hóa.

"Thế nào, lần này là ta phát hiện trước, các anh em bắt đầu làm việc!"

Sở Thiên Kiếm đã đập gió tới, hắc rút ra phía sau Đại Kiếm, trực tiếp chính là một kiếm, trực tiếp chém vào Cự Viên trong ngực.

"Rống "

Cự Viên về phía sau liền lùi lại hai bước, bị đau gào thét.

Nó dùng sức dùng quả đấm đập chính mình trong ngực, biểu đạt trong lòng căm phẫn.

Sở Nam phát hiện, chính mình Nhị ca vậy cũng lấy phá núi nứt đá một kiếm, vậy mà không có thể làm cho cái này Cự Viên thấy đỏ.

Cái này Vương Cấp hung thú lực phòng ngực, thật đúng là đáng sợ.

Sở Thiên Kiếm lắc lư trong tay Cự Kiếm, toét miệng cười, "Xem lực lượng này, tối đa cũng chính là hai sao Vương Cấp hung thú, không đáng để lo!"

"Thật đúng là loại này buồn nôn Cự Viên, giao nó cho ta."

Lý Nhã khuôn mặt mặt không chút thay đổi, trực tiếp rơi vào Sở Thiên Kiếm trước mặt.

Kia Cự Viên thấy Lý Nhã sau, tiếng gào thét vậy mà dừng lại.

Trợn tròn con mắt, trực câu câu nhìn chăm chăm Lý Nhã hai cái chân dài ngắn người, chảy ra nước miếng.

"Lý Nhã ta xem ngươi là Cự Viên sát thủ đi, lại mê đảo một đầu Cự Viên" Hắc Tử tựa hồ đối với cảnh tượng như thế này rất không nói gì.

Sở Nam cũng rất không nói gì, bất quá không phải là bởi vì Cự Viên.

Mà là lần này, lần đầu tiên dây núi rèn luyện, lại là cần nữ nhân tới bảo vệ.

Loại cảm giác này, thật đúng là kỳ quái.

Lý Nhã thấy cái này Cự Viên biến hóa, càng là giận không kềm được.

Hai mắt cơ hồ muốn phun ra lửa.

Trong tay trường kiếm, vọt thẳng đi ra ngoài.

Xoẹt xẹt!

Nàng tốc độ rất nhanh, theo thân thể bước nhanh chạy động, trong tay trường kiếm, phát ra sắc bén âm thanh.

Trong chớp mắt, liền trực tiếp đâm vào ngắn người nhìn chăm chăm nàng ngắn người Cự Viên giữa hai chân vị trí.

"Rống rống !"

Cự Viên bị đau, hoàn toàn giận dữ.

"Kiếm pháp này, thật đúng là tinh chuẩn."

Sở Nam đột nhiên cảm giác hai chân chợt lạnh, thay đầu kia Cự Viên cảm giác trúng đau.

Mỹ nữ là đẹp mắt như vậy sao

Nhìn chăm chăm mỹ nữ ngắn người, lần này đạt được báo ứng đi.

"Mà đức, ngươi đâm kia không được, đâm cái vị trí kia, ngươi một kiếm này trực tiếp để cho những người này nổi điên!" Hắc Tử mắng.

"Được, cùng một chỗ giải quyết hết nó." Sở Thiên Kiếm trực tiếp động.

Năm người đều là Nam Hải học viện thiên chi kiêu tử, thực lực kinh khủng.

Nếu là hai năm trước, có lẽ còn không cách nào đối kháng loại này hai sao Vương Cấp hung thú.

Nhưng là bây giờ loại này hai sao Vương Cấp hung thú, căn bản không phải đối thủ của bọn họ.

Mặc cho đầu này Cự Viên lực phòng ngực kinh người, cuối cùng vẫn là đi đòi nhà ma.

Bất quá Sở Nam cũng thật sự thấy được đầu này Cự Viên chỗ kinh khủng, một quyền lại có thể cắt đứt một gốc to lớn cây cối, một cước giẫm đạp vỡ đá lớn.

Thật là da dày thịt béo, man lực mười phần.

Lúc này trời đã tương đối trễ, Lâm Mộ Tuyết ngấm nhìn chung quanh thoáng cái, "Nơi này là Cự Viên lãnh địa, Cự Viên vừa mới chết, cũng không cần lo lắng khác (đừng) hung thú quấy rầy, chúng ta tối nay liền ở phụ cận đây nghỉ ngơi tốt!"

Rất nhanh, mấy người liền chắc chắn, ở phụ cận đây nghỉ ngơi.

Hắc Tử cùng vóc dáng cao hai người phụ trách giải phẫu đầu này Cự Viên.

Mà Lâm Mộ Tuyết chính là cùng Sở Nam cùng một chỗ, đi tìm nghỉ ngơi địa điểm.

"Ở trong dãy núi nghỉ ngơi, lựa chọn tốt nhất, dọc theo dãy núi, có hay không bỏ hoang sơn động. Bất quá bỏ hoang sơn động rất khó tìm. Bình thường tìm nghỉ ngơi địa phương, phải tầm mắt rộng rãi như vậy có thể kịp thời phát hiện nguy hiểm, còn muốn chú ý dưới chân thổ địa."

Lâm Mộ Tuyết ngừng ở một nơi hơi cao địa phương, trực tiếp dùng kiếm đẩy ra phía trên lá khô.

"Người xem phía dưới này, có thật nhiều kiến độc động! Nếu là ở trên mặt này nghỉ ngơi, ngày mai cũng chỉ còn lại có mảnh xương vụn."

Chỉ thấy rậm rạp chẳng chút màu đỏ kiến độc, đang lá khô phía dưới, nhanh chóng nhúc nhích.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Đến Nam Chu

Rất nhanh hai người liền chắc chắn một chỗ, hai người vừa đi.

Lâm Mộ Tuyết còn một bên cho Sở Nam miêu tả rất nhiều thường gặp hung thú, sẽ lưu lại thể nào ký hiệu!

Những thú dữ này Sở Nam đều nghe nói qua, rất nhiều cũng tận mắt thấy qua.

Ở Nam Vực cao trung, cũng có liên quan tới hung thú gia phả cùng Yêu Thú bách khoa toàn thư liên quan chương trình học.

Bất quá ở cấp ba thời kỳ, sở học đều là liên quan tới những thú dữ này bản thân đặc điểm, hình thể, lực công kích, như thế nào đi phân biệt.

Thậm chí còn có, thật sự hung thú vật xét nghiệm cùng công việc hung thú, cung học viên đi học hỏi, nhận thức!

Hai người chắc chắn một nơi có thể nghỉ ngơi địa điểm sau, liền theo đến đường cũ trở về.

Chờ tìm tới Sở Thiên Kiếm mấy người, đầu kia chết đi Cự Viên, đã bị bọn họ phân ra.

Ở Hung Viên trên người, có rất nhiều bảo tàng, có thể dùng đến đổi lấy Kim Tệ.

Một cái vết máu chôn xử lý sau, sắc trời cũng dần dần xong.

Ngày thứ nhất rèn luyện, đến đây kết thúc.

Ngày thứ hai, vẫn là Lâm Mộ Tuyết cùng Sở Nam cùng một chỗ.

Lâm Mộ Tuyết tiếp tục dạy cho Sở Nam, nâng tích lũy xuống dãy núi sinh tồn kinh nghiệm, những thứ này hoàn toàn không phải một hai ngày là có thể dạy xong, nâng đem đối với võ giả ở trong dãy núi cơ bản nhất một ít kiến thức, tất cả nói cho Sở Nam.

Đây cũng là năm đó bọn họ năm thứ nhất tiến vào Nam Hải học viện lúc, sở học đến.

Ngày thứ ba, cùng Sở Nam đi cùng một chỗ biến thành Hắc Tử.

Hắc Tử chủ yếu là Giáo sư, như thế nào làm giải phẫu hung thú.

Hung thú trên thân thể, cái nào vị trí thích hợp thực dụng, cái nào vị trí có giá trị nhất.

Cùng với phát hiện Linh Thảo, như thế nào hái, như thế nào cất giữ!

Ngày thứ tư, do Lý Nhã Giáo sư Sở Nam.

Thời gian rất nhanh, trong chớp mắt sẽ đến Đệ Lục Thiên buổi sáng.

Sở Thiên Kiếm đi nhanh, "Hôm nay ta tới dạy ngươi, ngay mặt đối với (đúng) hung thú lúc, như thế nào mới có thể làm được nhiều nhất nhanh sẵn giết!"

"Ngươi phải biết, người và hung thú khác nhau. Người có trí khôn, đoàn kết! Chúng ta đoàn kết hợp tác sẵn giết hung thú, mà hung thú rất ít sẽ có hợp tác, nhất là càng hung tàn hung thú, bọn họ đều có mình đĩa. Nếu như đối mặt cường đại hung thú, điều kiện cho phép mà nói, tận lực làm được đồng loạt ra tay, như vậy có thể nhanh hơn giải quyết hung thú."

"Bất kể ngươi chỉ có một người vẫn là nhiều người, hạ thủ ôn, ác, chuẩn. Hướng hung thú phòng ngự yếu kém vị trí tấn công, đại đa số hung thú, mắt, mũi, hoa cúc các loại (chờ) đều là nó nhược điểm"

Bất quá khi Sở Thiên Kiếm chuẩn bị, đi tìm một đầu tương đối kém hung thú, diễn luyện một phen lúc.

Lâm Mộ Tuyết từ phía sau đi tới, "Vừa mới thu được lão sư tin tức, có việc gấp, để cho chúng ta trong vòng mười ngày trở lại trường."

Sở Thiên Kiếm cau mày một cái, "Trong vòng mười ngày, nhanh như vậy, coi như là hiện tại trở lại, ngồi nhanh nhất phi hành công cụ, trong vòng mười ngày cũng không nhất định có thể đủ chạy tới trường học."

"Ngươi giúp ta đề phòng, ta hỏi một chút."

Sở Thiên Kiếm nhắm mắt, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Mấy phút sau, Sở Thiên Kiếm mở mắt ra, bắt đầu trở nên mặt không chút thay đổi.

"Chuyện gì xảy ra" Sở Nam minh bạch Sở Thiên Kiếm lộ ra mặt không chút thay đổi lúc, trong lòng là cảm phần tới cực điểm biểu hiện.

"Không việc gì." Sở Thiên Kiếm lắc đầu, sau đó nhìn về Lâm Mộ Tuyết đạo (nói), "Mộ Tuyết ngươi xác nhận một chút chúng ta bây giờ vị trí, nhìn một chút gần đây thành phố ở đâu, chắc chắn đường đi, chúng ta cái này chạy tới."

"Được." Lâm Mộ Tuyết gật đầu.

Sở Thiên Kiếm ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, "Tam đệ, sợ rằng lần này ta không thể làm chứng ngươi trở thành chứng nhận tác giả thời khác."

Rất nhanh, Lâm Mộ Tuyết liền chắc chắn đường đi.

Cách nơi này gần đây thành phố, kêu Thanh Tàng trấn!

Sáu người liền bắt đầu hành quân gấp, Sở Thiên Kiếm một nhóm, đã là thật sự trong dãy núi rèn luyện lão luyện.

Bọn họ đối với (đúng) hung thú tập quán như lòng bàn tay, tiếp theo đoạn đường này, bọn họ tận lực tránh, rất nhiều hung thú qua lại vị trí.

Tận lực không cùng hung thú tiếp xúc.

Rốt cuộc trước lúc trời tối,

Chạy tới Thanh Tàng trấn.

Thanh Tàng trấn là thuộc về Nam Vực mười châu một trong Thanh Châu một cái trấn.

So Nam Vực thành nhỏ hơn nhiều, thậm chí không thể xưng là thành.

Nam Hải học viện sự tình rất gấp, Sở Thiên Kiếm năm người thậm chí đều không thời gian ở cái thành trấn này trải qua đêm, liền dùng Nam Hải học viện học viện thân phận, trực tiếp đi qua Thương Hành, mượn một đầu Yêu Kiếm Ứng, cả đêm lên đường!

"Tam đệ trong thời gian ngắn ta là không có khả năng về nhà, ngươi chuyển này nghỉ sau khi về nhà, dẫn ta hướng phụ thân nói một tiếng, sang năm ta nhất định trở về, còn có để cho đại ca mang binh lực cẩn thận một chút!"

Sở Thiên Kiếm vừa nói trực tiếp nhảy bên trên Yêu Kiếm Ứng phản lưng.

Cái này Yêu Kiếm Ứng là nhân tộc tuần hóa thật là dữ thú, mà còn tốc độ rất nhanh, biết quay mũi nguy hiểm

Thuộc về một cái ở Nam Vực vẫn tính là nổi danh công ty lớn, bị Sở Thiên Kiếm dùng Nam Hải học viện học sinh thân phận, bỏ ra nhiều tiền mướn tới.

Nam Hải học viện cái này bằng hiệu chữ vàng, vẫn là rất tốt dùng.

Sở Thiên Kiếm mới vừa ngồi vững, cái này Yêu Kiếm Ứng, liền đưa ra cánh không lồ, khoảng chừng hơn 10m.

Nó vỗ cánh, giống như rời cung Tiễn, trong chớp mắt thì trở thành một điểm đen.

"Người nếu là cùng bốn người kia cùng đi tìm tòi thần bí kia Vực Tràng lúc phải cẩn thận, nhớ cũng không phải tất cả mọi người đều đáng giá tin tưởng."

"Thần tượng, ta lần sau đi các người Tây Châu tìm người."

"Sở đại sư chúc người sớm ngày trở thành tinh phẩm tác giả!"

Xa xa bay tới mấy người cuối cùng thanh âm.

Ly biệt tới chính là cái này sao nhanh chóng.

Đi tới cái thế giới này, Sở Nam lần đầu tiên cảm giác thân tình.

Mấy ngày qua, Sở Thiên Kiếm cái này Nhị ca, đối với chính mình khắp nơi chiếu cố.

Sở Nam thật sự bắt đầu tiếp nạp thân thể này có hết thấy.

"Lần gặp mặt sau, thực lực của ta sẽ đề cho các người thất kinh!"

Sở Nam hai tay thả ở sau gáy, bước hướng dịch trạm đi tới.

Sở Thiên Kiếm mặc dù đi tương đối gấp, nhưng là an bài Sở Nam tiếp theo hành trình!

Hôm nay Sở Nam muốn ở nơi này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai cùng một cái thương hội cùng một chỗ đi Thanh Thành, sau đó ở từ Thanh Thành bay thẳng đi về phía nam Thuyền thành!

Nam Chu ở Nam Vực ở ngoài, khoảng cách không gần.

Sau đó bốn ngày, đều phải đi đường.

Sở Nam trở lại dịch trạm, liền bắt đầu tắm rửa, nghỉ ngơi.

Sáu ngày dây núi rèn luyện, mặc dù thời gian không lâu, bắt quá lại để cho hắn học được rất nhiều trong dây núi sinh tồn phải kiến thức.

Ngày thứ hai, trời vừa sáng Sở Nam liền cùng thương hội cùng một chỗ lên đường, buổi tối hôm đó liền đến Thanh Thành.

Thanh Thành rất phồn hoa, mặc dù không cùng Nam Vực thành, bắt quá cũng là Thanh Châu thành phố lớn nhất.

Nơi này mỗi ngày đều có rất nhiều võ giả, đi Nam Chu.

Sau đó Sở Nam cùng ngoài ra một nhóm người, trực tiếp ngồi Yêu Kiếm Ứng bay đi Nam Chu.

Ngày thứ tư, Sở Nam rốt cuộc đến Nam Chu.

Cùng nhau phong trần, Sở Nam tóc đều sắp bị thổi thành nỏ mạnh đầu.

Lúc này sắc trời đã tối, hắn tự nhiên không thể nào vào lúc này chạy đi tác giả công hội chứng nhận.

Sở Nam ngược lại cũng không sốt ruột, trước tiên tìm một nơi ở.

Tắm tắm nước nóng, tẩy đi cùng nhau phong trần.

"Cái này Nam Chu nghe nói, so Nam Vực thành càng phồn hoa, cũng so Nam Vực thành lớn hơn, ta ngược lại phải thật tốt nhìn một chút."

Sở Nam từ trong trạm dịch đi ra, nhìn đêm này sắc bên trong, đèn đuốc sáng trưng thành phố.

Đủ loại kỳ kỳ quái quái thiết bị chiếu sáng, đem toàn bộ thành phố chiếu sáng giống như ban ngày.

Qua lại thương nhà, võ giả, du khách nổi liền không dứt.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Ôn

"Nhìn không tệ."

Sở Nam trực tiếp từ dịch trạm đi ra, dung nhập vào dòng người như nước triều đường phố.

Lúc này ở Thần Văn thế giới, một nơi đỉnh núi!

Mấy cái sáng loáng chữ to ở ánh chiếu tại trong hư không, trong bóng đêm phát ra lãnh đạm ánh sáng màu trắng.

Khoảng cách hơn mười dặm, đều có thể thấy.

Mấy cái chữ là, Trác Nhĩ công ty mạo dịch trụ sở chính!

Trác Nhĩ công ty chính chính là ngọn núi này, đỉnh núi bên trong bị móc ra rất lớn không gian, cả ngọn núi cũng lấy Trác Nhĩ mạo dịch tên đặt tên!

Mà ở dưới chân núi, phóng tầm mắt nhìn tới, hết sức tầm mắt, tất cả đều là đèn đuốc sáng trưng.

Cũng không thiếu giống vậy ánh chiếu hư không chữ to phát ra lãnh đạm ánh sáng màu trắng, biển sâu công ty mạo dịch, Đan phong công ty mạo dịch vân vân.

Những thứ này công ty mạo dịch tên, đều so Trác Nhĩ mạo dịch tên nhỏ hơn.

Duy nhất một có thể cùng Trác Nhĩ mạo dịch tương đối, là một cái tên là Giáp Cốt phòng đấu giá công ty.

Đó là Thần Văn văn minh lớn nhất phòng đấu giá, có thể nói cả người tộc, bảy thành phòng đấu giá, đều là cái này Giáp Cốt phòng đấu giá dưới cờ.

Đây mới thực là một mảnh ốc đảo, Thần Văn văn minh bên trong, rất nhiều làm cho nổi danh chữ công ty lớn, đều tụ tập ở cái này.

Đây là Nhân Tộc, lớn nhất trung tâm thương nghiệp.

Dưới chân núi, qua lại vô giả nói liền không dứt, ở chỗ này người có thể mua được suy nghĩ rất nhiều đều không tưởng tượng nổi đồ vật.

Mà Trác Nhĩ mạo dịch đỉnh ngọn núi kia giữa sườn núi, một cái nhìn ước chừng bốn năm mươi tuổi người trung niên, đứng ở dưới ánh sao, cau mày.

Hắn hơi cúi đầu, liếc một cái thời gian.

"Đã trễ như vậy còn không có tra được sao "

"Trần Hóa Quốc kết quả đi nơi nào, đã mười ngày không thấy người khác!"

"Âm thầm rời đi, nhất định là vì tranh với ta đoạt thủ tịch chuyên gia vị trí."

Trung niên nhân này kêu Lôi Báo!

Đừng xem tướng mạo chỉ có bốn năm mươi tuổi, kỳ thực hắn đã tại Trác Nhĩ mạo dịch công việc hơn bảy mươi năm, tuổi tác càng là đã gần trăm tuổi.

Ở Thần Văn thế giới, tu vi càng sâu, có thể sống thời gian càng dài.

Nếu là không ra ngoài dự liệu, Lôi Báo chỉ ít còn có thể sống thêm một trăm năm.

Nếu là may mắn có thể đột phá, hắn tuổi thọ còn có thể tiếp tục kéo dài.

Năm đó Nhân Tộc vị kia Đế Hoàng, tu vi cao thâm mặt trắc, cuối cùng sống mấy ngàn năm!

Hắn ở Trác Nhĩ mậu dịch kinh doanh 70 năm, mới rốt cục có cơ hội trở thành Trác Nhĩ mậu dịch cao tầng.

Duy nhất đối thủ cạnh tranh, chỉ có một kẻ Trần Hóa Quốc người trẻ tuổi.

Trần Hóa Quốc hơn 40 tuổi, đối với hắn mà nói, xác thực chỉ có thể coi là người trẻ tuổi, Trần Hóa Quốc tiến vào Trác Nhĩ mậu dịch chỉ có hơn hai mươi năm.

Hai mươi năm kinh doanh, còn kém rất rất xa hắn ở Trác Nhĩ mậu dịch 70 năm tới tích lũy mạng giao thiệp.

Vô luận là từ lý lịch, tuổi tác, mạng giao thiệp vân vân, mỗi cái phương diện đến xem, hắn lần này thủ tịch chuyên gia cạnh tranh bên trong, đều chiếm cứ ưu thế tuyệt đối!

Trần Hóa Quốc ưu thế duy nhất, chính là nhân quang.

Khoảng chừng Trác Nhĩ mậu dịch công việc hơn hai mươi năm, Trần Hóa Quốc là Trác Nhĩ mậu dịch ký tiểu thuyết, sáng tạo lợi ích, vậy mà vượt qua trừ hắn ra, Trác Nhĩ công ty mậu dịch sở hữu tiểu thuyết phân tích chuyên gia, phải biết Trác Nhĩ mậu dịch tiểu thuyết phân tích chuyên gia khoảng chừng mấy chục người tất cả đều là tinh anh, có không ít so Lôi Báo lý lịch còn lâu hơn.

Mà còn dựa theo Trần Hóa Quốc dĩ vãng vài năm trưởng thành, nhiều nhất năm năm, hắn là Trác Nhĩ mậu dịch sáng tạo lợi ích, tuyệt đối muốn vượt qua chính mình 70 năm sáng tạo tài phú.

Loại này tinh chuẩn nhân quang, để cho Trần Hóa Quốc người trẻ tuổi này, trở thành duy nhất có thể cùng hắn cạnh tranh thủ tịch chuyên gia người.

Mặc dù từ mọi phương diện đến xem, lần này Lôi Báo cạnh tranh thủ tịch chuyên gia chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Nhưng là Lôi Báo cũng không dám xem thường.

Chờ 70 năm, hắn mới các loại (chờ) tới đây lần trở thành thủ tịch chuyên gia, tiến vào Trác Nhĩ mậu dịch nòng cốt tầng cơ hội.

Nếu là lần này ngoài ý thất bại, vậy hắn còn có thể còn nữa một người khác 70 năm đi các loại (chờ) sao

Coi như là có,

Hắn Lôi Báo cũng các loại (chờ) không.

Lần này thủ tịch chuyên gia vị trí, hắn nhất định phải được, không cho sơ thất.

Nhiều ngày như vậy không có Trần Hóa Quốc tin tức, Lôi Báo có chút nóng nảy, trực tiếp xoay người đối với (đứng) phía sau thanh niên áo đen, cái này là con của hắn, cũng là phụ trách đi thăm dò chuyện này người.

Thanh niên mặc áo đen kia không đợi Lôi Báo nói chuyện, liền vội vàng nói, "Ba, đừng có gấp a, đến, ta mới vừa rồi hỏi, lập tức tới ngay."

Thanh niên áo đen vừa dứt lời.

Một đời Tiên Hạc hí từ trong tinh không truyền tới.

"Cái này không phải, đã đến!" Thanh niên áo đen chỉ chỉ tiếng kêu truyền tới phương hướng.

Chỉ thấy một người trung niên, ngời Bạch Hạc tới, rất nhanh thì đi tới bầu trời.

"Thế nào tra được cái gì" thanh niên áo đen tiến lên hỏi.

Bạch Hạc thượng nhân, không đợi Bạch Hạc hạ xuống, liền trực tiếp từ không trung nhảy xuống.

Cao bấy chục mét độ, trung niên nhân này phản trọng lực một dạng, từ không trung chậm rãi hạ xuống.

Hắn mang trên mặt nụ cười, nhìn về Lôi Báo sao, "Lôi ca sự tình ta đã tra được, Trần Hóa Quốc hướng đi ta đã biết được."

Trung niên nhân này một phen, để cho nguyên bản cau mày Lôi Báo chân mày thư triển ra.

"Yên tâm chờ ta trở thành thủ tịch sau đó, ở công ty ta cũng liền có đầy đủ quyền phát biểu, tuyệt đối sẽ không bạc đãi người!" Lôi Báo ưng thuận một cái bánh nướng.

Trung niên nhân này cũng nhận được mình muốn nghe được mà nói.

Cũng liền trực tiếp đem kết quả nói ra, "Đi qua ta điều tra, Trần Hóa Quốc chuyển này đi là Nam Chu."

"Nam Chu ở đâu" thanh niên áo đen sững sờ, hiển nhiên không nghe được qua cái địa danh này.

Lôi Báo không để ý đến thanh niên áo đen.

Nghe được Nam Chu danh tự này, trên mặt hắn hiện ra một nụ cười.

Nam Chu khoảng cách quá xa, coi như là hết tốc lực đi đường, cũng ít nhất phải thời gian mười ngày.

Trần Hóa Quốc biến mất cũng mới vừa mới mười ngày, nói cách khác Trần Hóa Quốc nhanh nhất cũng chính là vừa tới Nam Chu, thậm chí khả năng còn chưa có tới.

Trần Hóa Quốc bất kể muốn làm cái gì, đều còn chưa có bắt đầu.

"Lôi ca Nam Chu bên kia, quá mức xa xôi, ta là không tìm được bất kỳ quan hệ gì, chuyện kế tiếp tình, ta không có biện pháp." Trung niên nhân kia giải thích.

"Trần Hóa Quốc cũng không phải người bên kia, không thể nào có nhận biết người quen. Bất kể là hắn đến Nam Chu sau đó muốn làm gì, nhất định sẽ trước cùng công ty người bên kia liên lạc, an bài hắn xuất hành."

Lôi Báo nói tới chỗ này, khóe miệng dâng lên vẻ đắc ý nụ cười, "Nam Chu ta lúc còn trẻ đã từng đi qua, năm gần đây, bên kia người phụ trách, còn thường xuyên cùng ta liên lạc, Trần Hóa Quốc chuyển này Nam Chu hành trình, thật đúng là tìm đúng địa phương a!"

"Chỉ cần ta chỉ cần chỉ có thể một tiếng, Trần Hóa Quốc ở Nam Chu nhất cử nhất động ta đều sẽ rõ ràng."

Lôi Báo nói tới chỗ này, khóe miệng nụ cười càng tăng lên.

"Chúc mừng Lôi thủ tịch."

Trung niên nhân kia vội vàng hai tay ôm quyền, tăng tốc nói.

Một tiếng này Lôi thủ tịch, thật là kêu Lôi Báo cười mở miệng to, "Quá sớm, còn chưa nhất định đây."

"Lôi thủ tịch ở chúng ta Trắc Nhĩ mật dịch vốn là uy vọng rất sâu, hiện tại Trần Hóa Quốc đã không đáng để lo, lần này thủ tịch vị trí, đã nước chảy thành sông, không thể nào còn nữa ngoài ý muốn, ta đây một tiếng cũng không có gọi sai."

Lôi Báo lần này cũng không nói thêm gì nữa, trên mặt tự tin, đã không thêm bất kỳ che giấu.

Lần này thủ tịch chuyên gia vị trí, ổn!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: 2 cái tác giả

Sở Nam ở Nam Chu đi dạo một vòng, cuối cùng tiến vào một cái quán trà nghỉ ngơi.

Hắn vừa vận chưa ngồi được bao lâu, thì có một cô gái nhún nhảy một cái bước nhanh vào.

Cô gái kia cũng liền mười bảy mười tám tuổi đáng vẻ, nhìn với chính mình không lớn bao nhiêu.

Buộc tóc đuôi ngựa biện, con mắt rất lớn, ngập nước, nhìn rất là xinh đẹp, da thịt rất trắng, chân rất dài!

Duy nhất thiếu sót, chính là hung có chút nhỏ.

Bất quá thật sự hấp dẫn Sở Nam cũng không phải nằng dung mạo ra sao, mà là trên người nàng làm khoác một cái trường bào màu tử kim.

Mà ở kim ti bào bên trên, chớ một cái huy chương, phía trên có hai cái mạ vàng chữ, tác giả!

Vừa mới còn huyền ảo vô cùng trà lâu, theo cô bé này đi tới.

Trà lâu thoáng cái an tĩnh không ít.

Đại đa số người ánh mắt, đều cố định hình ảnh ở trên người cô gái.

"Còn trẻ như vậy chứng nhận tác giả "

"Thoạt nhìn cũng chỉ mười bảy mười tám tuổi đi, phỏng chừng còn là một học sinh."

"Cái tuổi này là có thể trở thành tác giả, tuyệt đối gọi là thiên tài, đem tới thành tựu bất khả hạn lượng!"

Kia một bó bó buộc ánh mắt, mang theo từng tia tôn kính cùng khâm phục.

Tác giả vốn chính là khan hiếm chức nghiệp, tại như vậy nhỏ niên kỉ, là có thể trở thành tác giả, ở Nam Chu càng là ít đến cực điểm.

"Đây chính là tác giả huy chương sao tại sao không có tinh tiêu!"

Sở Nam rất kỳ quái, Nam Vực tác giả công hội lúc, thấy vị hội trưởng kia đeo đeo hội trưởng, hần cũng thấy qua.

Phía trên có năm viên tinh tiêu chí, đại biểu là tinh phẩm tác giả.

Không có sao, đó là cái gì đẳng cấp, kia làm sao đạt được chứng nhận

Chẳng lẽ sao hết

Sở Nam biểu tình cổ quái, rất nhanh thì bị nữ hài chú ý tới.

Không chú ý cũng không được.

Người khác ánh mắt đều là kính nể, tôn kính, khâm phục.

Chỉ có Sở Nam trực câu câu nhìn chăm chăm, mặt đầy nghi ngờ, hơn nữa còn cau mày, tựa hồ là chê hung rất thống nhất dạng.

Nữ hài có chút tức giận, có thể nói nàng kiên kỵ nhất chính là mình hung có chút nhỏ cái vấn đề này.

Sở Nam loại biểu hiện này, rơi ở trong mắt nàng, tựa thành xích lỏa * lỏa trào phúng.

"Ngươi người này thế nào cái bộ dáng này, quá không biết xấu hổ."

Nữ hài khuôn mặt khi có chút mác cỡ đồ bưng.

Sở Nam phục hồi tinh thần lại, trực tiếp hỏi ra nghi ngờ trong lòng, "Ta nhìn thấy ngươi tác giả huy chương, có chút kỳ quái. Ngươi huy chương bên trên, tại sao không có tinh tiêu "

Nữ hài nghe vậy ngạc nhiên, nguyên lai đối phương vừa mới là đang ở xem huy chương a,

"Khốn nạn, ngươi sẽ đối ta sư muội làm gì "

Lúc này cửa thang lầu, đột nhiên truyền tới một tiếng quát chói tai.

Ngay sau đó, một bó tàn ảnh, giống như giao long hướng Sở Nam đánh tới.

Sở Nam không nói hai lời, trực tiếp một cước đạp lên bên cạnh bàn, sau đó lui về phía sau.

Ầm!

Cái bàn kia bị một quyền đánh cho thành bã vụn, bay múa đầy trời.

"Lẩn tránh ngược lại rất nhanh, Lão Tử phiền nhất chính là ngươi loại này tự cho là đúng mặt trắng nhỏ, thấy ta sư muội rất xinh đẹp, liền muốn ngâm (cưa)!"

Chỉ thấy một người thanh niên, nắm chặt quả đấm, đối với (đúng) Sở Nam nổi giận nói.

Trước ngực hấn giống vậy đeo một quả này huy chương, phía trên về một khóa tinh!

Ta chỉ là hỏi một cái vấn đề, tựu thành ngâm (cưa) sư muội của người Sở Nam tâm lý rất là khó chịu, người này không nói hai lời đi lên liền động thủ, nếu không phải là mình phản ứng nhanh, liền muốn cứng rắn ai một quyền này.

"Người người này có khuyết điểm đi, người thế nào chỉ mắt thấy đến ta ngâm (cưa) sư muội của người."

"Còn muốn tranh cãi." Thanh niên nghiêm nghị a đạo (nói).

"Sư huynh hấn không có." Nữ hài mau mau kéo hấn sư huynh, rất sợ sư huynh động thủ nữa một dạng, "Sư huynh hấn chẳng qua là hỏi ta "

Bất quá cô bé này lời vừa nói ra được phân nửa, Sở Nam liền đột nhiên động.

Thanh niên chính quay đầu nghe nữ hài nói chuyện, hoàn toàn không nghĩ tới Sở Nam lại đột nhiên động thủ.

Một đạo tàn ảnh xẹt qua, các loại (chờ) thanh niên ý thức được không đúng đã trễ.

Àm!

Sở Nam một cước,

Hung hăng đá vào thanh niên trên ngực.

Thanh niên này bay rớt ra ngoài.

"Sư huynh người thế nào." Nữ hài vội vàng đi tới diu nàng sư huynh.

"Đều là đột nhiên tập kích, một quyền đổi một cước, người vu hãm chuyện của ta, ta sẽ không truy cứu."

Sở Nam một bộ khoan hồng độ lượng, người kiểm bọn biểu tình.

Chung quanh vỡ giả đều là không còn gì để nói.

Người này, quá không biết xấu hổ.

Đánh người khác, lại còn có thể nói ra những thứ này oai lý đến, nghe còn rất có đạo lý.

Thanh niên trên mặt, một trận tái mét.

Cũng biết mình là lầm.

Mà còn từ mới vừa rồi Sở Nam một cước kia tốc độ, lực lượng, thanh niên biết rõ, mình không phải là Sở Nam đối thủ.

Nếu là thật đánh, chỉ có thể tự rước lấy.

"Cô nương vì cái gì trên người của người huy chương không có tinh tiêu, sư huynh người trên người tinh tiêu "

Sở Nam trong tay vuốt vuốt một viên một sao tác giả huy chương.

"Đem ta huy chương trả lại cho ta."

Thanh niên lúc này mới phát hiện, trước ngực mình mang theo huy chương không còn bóng, hiển nhiên vừa mới người này lúc động thủ sau khi, thuận tiện đem hấn tác giả huy chương cho thuận đi, "Người có biết hay không, mạo danh một cái tác giả huy chương, là bao lớn tội danh "

Sở Nam rất không nói gì, đem trong tay huy chương về phía trước ném đi, "Ta đối với người huy chương mới không có hứng thú, chẳng qua là hiếu kỳ a."

Thanh niên mau mau bắt huy chương sau, mới vừa rồi còn cảm phần khuôn mặt, rất nhanh thì biến hóa, khoe miệng lộ ra nụ cười, kéo lại đang muốn lên tiếng sư muội giải thích sư muội, trực tiếp đi tới Sở Nam phụ cận, nở nụ cười, "O kìa, huynh đệ người lúc trước rất hiếm thấy tác giả huy chương đi."

Chính mình đập người này một cước, bây giờ lại còn cười lên

Cái này không phải sẽ thật có khuyết điểm đi!

Sở Nam nghi ngờ hơn, bất quá vẫn là gạt đầu nói, "Đúng, rất hiếm thấy."

"Cái này đúng đến, tới chúng ta không đánh nhau thì không quen biết, ngồi xuống uống một ly, hảo hảo trò chuyện một chút! Hôm nay uống trà chi phí, ta."

Thanh niên mau mau kéo Sở Nam đi ngồi ở đối diện bên cửa sổ một cái hoàn chỉnh bên cạnh bàn.

Sở Nam cũng không có từ chối.

Thanh niên này thực lực, căn bản không phải đối thủ mình, cũng đùa bỡn không ra cái trò gì tới.

Nếu hấn nguyện ý làm công tử Bạc Liêu, để cho hấn làm tốt.

Lúc này trà lâu ông chủ cũng xông lên, thấy một mảnh hỗn độn, đều chuẩn bị thông báo Thành chủ.

Bất quá thanh niên này giải thích một chút, chỉ là một ngoài ý muốn, luận bàn thoả cái, còn bảo đảm bồi thường gấp đôi bàn ghế tiền, sự tình coi như là xóa bỏ.

Người sư muội kia, mặt đầy mê muội.

Rất không minh bạch, chính mình sư huynh đây là làm cái gì.

"Huynh đệ ngươi muốn biết như vậy tác giả huy chương, có phải hay không cũng từng nghĩ tới trở thành tác giả a."

Thanh niên kia mặt đầy đắc ý hỏi.

"Coi là vậy đi."

"Ai, sở hữu võ giả đều mong đợi có thể trở thành tác giả, bất quá đáng tiếc là, mong đợi chỉ có thể là mong đợi. Ngươi phải biết, trở thành tác giả có bao nhiêu khó khăn."

Sở Nam cười cười, coi như là minh bạch.

Thanh niên này mỗi câu bên trong, đều tại biểu đạt thân là tác giả cảm giác ưu việt.

Người này tự nhận là thực lực không phải là đối thủ, liền muốn từ chức nghiệp ưu thế đi lên tìm tới danh dự.

"Kỳ thực ta cũng vậy một tên tác giả." Sở Nam cười nhạt.

"A, ngươi cũng là" một mực yên lặng không nói gì nữ hài kinh ngạc không thôi.

Sở Nam gật đầu.

"Ha, huynh đệ ngươi cũng đừng nói càn, nếu là tác giả mà nói, ngươi làm sao sẽ liền huy chương đều không phân rõ."

Thanh niên kia ngay lập tức liền vạch trần Sở Nam lời nói dối.

"Ta còn không có tiến hành chính thức tác giả chứng nhận, đang chuẩn bị đi." Sở Nam lại nói.

"Ta vừa nghe khẩu âm ngươi không phải là chúng ta Nam Chu người, các ngươi hẳn là Nam Vực đi, ngươi đừng nói cho ta biết đặc biệt từ Nam Vực chạy tới Nam Chu tiến hành tác giả chứng nhận." Thanh niên nói tới chỗ này, dùng sức vỗ vỗ Sở Nam bả vai, "Huynh đệ ta nhìn ngươi cũng liền theo ta sư muội tuổi tác không sai biệt lắm, tu vi lại cao như vậy, xem ra ở phương diện tu luyện vẫn rất có thiên phú, đừng nữa hảo hảo tu luyện, sau này vẫn là cố gắng tu luyện, đem tới khẳng định có thể trở thành danh chấn nhất phương cường giả."

Không tin coi như, Sở Nam lười giải thích nữa.

Song phương vốn chính là người xa lạ, không cần phải ở quán quít những vấn đề này.

Cô bé kia cũng không nói nữa, cúi đầu uống lên trà, còn tưởng rằng Sở Nam ngầm thừa nhận.

Nếu là mình nói nữa, chỉ sợ sẽ làm cho đối phương rất xấu hổ.

Mấy người lại trò chuyện một phen, Sở Nam biết rõ, cô bé này kêu Lạc kỳ khó! Thanh niên kêu Lưu Mãnh!

Bọn họ ngày mai muốn đi tác giả hiệp hội, thăng cấp tác giả đẳng cấp.

Hắn đã có thể thăng cấp làm hai sao tác giả.

Sư muội hẳn cũng có thể trở thành một sao tác giả.

Một sao tác giả cũng có tiêu chuẩn, nếu là tiêu chuẩn không đạt tới lúc, đạt được huy chương cũng chưa có tinh tiêu, coi như là cấp độ nhập môn tác giả.

Cuối cùng chờ đến song phương bất đồng lúc, cái này Lưu Mãnh còn dùng sức vỗ Sở Nam bả vai, biểu thị võ giả bình thường nhất định phải đi theo tác

giả mới có thể tiến vào tác giả công hội, nói muốn ngày mai mang theo Sở Nam đi xem một chút tác giả công hội bên trong là hình dáng gì.

Sở Nam trực tiếp cự tuyệt, chính mình lại không là không vào được, làm gì còn với người cái tên này cùng đi, nhìn người tiếp tục Tú cảm giác ưu việt, còn không có Tú đủ chưa

Sở Nam với đây đối với sư huynh muội, bất đồng sau, trở về dịch trạm nghỉ ngơi.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Nam Chu tác giả công hội

Ngày thứ hai, bầu trời trong xanh, ánh mặt trời vừa vãn!

Sở Nam hỏi một chút dịch trạm chủ tiệm Nam Chu tác giả công hội vị trí, liền từ trong trạm dịch đi ra, hướng tác giả công hội phương hướng đi tới.

Cái này Nam Chu thành không hổ là nếu so với Nam Vực thành còn lớn hơn thành phố.

Ngày hôm qua đến lúc đó tương đối trẻ, trời đã có đen một chút, coi như là Nam Chu thành là đèn đuốc sáng choang Bất Dạ Thành! Bất quá tầm mắt cũng không nhìn ra bao xa.

Hôm nay vừa ra dịch trạm Sở Nam liền cảm nhận được khác nhau.

Chung quanh qua lại vô giả, phần lớn trước khi đi vội vã. Có không ít thậm chí là mới vừa từ trong dãy núi trở lại, khí huyết sôi trào, nơi này vô giả mật độ rõ ràng nếu so với Nam Vực thành lớn hơn. Hơn nữa nhìn kia khí huyết sôi trào tình huống, thực lực mạnh mẽ vô giả cũng so với Nam Vực thành phải nhiều.

Cái này dịch trạm vốn là xây ở sườn núi vị trí, đứng ở dịch trạm bên ngoài nhìn ra xa, hết sức tầm mắt, đều không thấy được thành phố phần cuối.

"Nơi này thành phố, đều là vật khổng lồ! Coi như chỉ chỉ là một trấn, ít nhất cũng có mấy trăm ngàn người."

Sở Nam trực tiếp hướng tác giả công hội phương hướng đi tới, ở nơi này dòng người như nước thủy triều thành phố tạt qua.

Dựa theo chủ tiệm chỉ đường đi, đi trước.

Trên đường thỉnh thoảng cũng phải hỏi thoáng cái đường.

Khi biết được Sở Nam muốn đi tác giả công hội lúc, những người đó không khỏi lộ ra nụ cười ảm áp, lộ ra một vẻ tôn kính.

Thế giới này, tác giả xác thực rất được hoan nghênh a.

Hơn một tiếng sau, Sở Nam ngừng ở một nơi kiến trúc khổng lồ đàn bên ngoài.

Kiến trúc này đàn trùng điệp chập chùng, mà còn hình dáng cũng là đi qua đặc biệt thiết kế, nhất là ở giữa nhất kia chiều cao trăm mét kiến trúc, từ xa nhìn lại giống như là một cái bị mở ra sách.

Lấy tay che đỡ nhúc nhúc ánh mặt trời, có thể rõ ràng thấy.

Quyển sách kia trạng vật kiến trúc bên trên, có mấy cái chữ chiếu xạ ánh mặt trời.

[Nam Chu tác giả công hội!]

Xem ra chính là chỗ này, Sở Nam hướng xa xa kia tòa kiến trúc khổng lồ đàn đi tới.

Làm đi tới gần, quả nhiên thấy cửa, đứng thẳng một tấm bảng Nam Chu tác giả công hội sáu cái chữ bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó.

Nơi này và Nam Vực thành tác giả công hội lạnh tanh biểu hiện khác nhau, ngược lại có thể thấy mấy cái đeo người tác giả huy chương người, tiến vào bên trong.

Sở Nam trực tiếp đi tới, bắt quá hần trên người không có đeo tác giả huy chương.

Còn không có đi vào, liền bị thị vệ ngăn lại.

"Nơi này là Nam Chu tác giả công hội, nếu là tác giả mà nói đeo huy chương. Nếu là võ giả nếu muốn tiến vào, nhất định phải có tác giả đồng hành."

"Ta còn không có huy chương, là tới tiến hành tác giả chứng nhận." Sở Nam giải thích.

Thị vệ một nghe được câu này, biểu tình lộ ra một vòng tôn kính.

Còn trẻ như vậy là có thể tới tiến hành tác giả chứng nhận, cái tuổi này, đổi mất toàn bộ Nam Chu một năm tới đa cũng tự ra hiện ba bốn cái!

Thị vệ thanh âm nhu hòa đi xuống, "Tiên sinh ngài một người sao, có hay không tác giả hoặc là trường học lái chứng minh, xác nhận một chút thân phận ngài."

Sở Nam đang muốn lấy ra Trần hội phó lúc ấy cho mình viết ra thơ giới thiệu lúc, liền nghe được phía sau truyền tới một thanh âm quen thuộc.

"Sở huynh đệ, ngươi nguyên lai đã tại vực này a, ta còn tưởng rằng ngươi thật không tới đây."

Sở Nam hơi nghiêng quá mức, chỉ thấy ngày hôm qua cái kêu Lưu Mãnh thanh niên, toét miệng nở nụ cười, đi nhanh tới.

Trước ngực hần tác giả huy chương, một sao tiêu chí, tỏa ra điểm một cái ánh sáng màu vàng.

Một cái leo ở Sở Nam bả vai, "Chúng ta không đánh nhau thì không quen biết, mới gặp mà như đã quen từ lâu, theo ta còn khách khí làm gì, hôm nay ta dẫn ngươi đi xem coi như người công hội!"

"Ngươi tốt Sở Nam"

Kia Lạc Kỳ Yên thấy Sở Nam, cũng chào hỏi một tiếng.

Không thể không nói, Sở Nam tướng mạo phi thường soái, cùng bình thường mặt trắng nhỏ so với, lại nhiều một phần ánh mặt trời cùng kiên nghị!

Nhất là hần cặp mắt kia, trong suốt sạch sẽ, rất khó sẽ dễ cho nữ sinh đối với hần không hề quá tốt cảm giác.

Đây cũng là Sở Nam ngày hôm qua hỏi ra vấn đề sau, Lạc Kỳ Yên trực tiếp liền tin tưởng nguyên do.

Nếu là Sở Nam lớn lên tương đối hèn mọn mà nói,

Chỉ sợ cũng hồng bét.

Nhan giá trị loại vật này, vẫn có chút chỗ dùng.

"Xin chào, Lạc cô nương." Sở Nam đáp lại.

"Này, cái này suất ca ai vậy"

Lạc Kỳ Yên bên cạnh còn đi theo một cô gái, đầu so Lạc Kỳ Yên muốn thấp một ít, bắt quá nàng vóc người sẽ phải so Lạc Kỳ Yên kia sân bay khủng bố hơn nhiều, nàng ngoe đầu hỏi Lạc Kỳ Yên, kia giống như thác nước một dạng tóc dài màu tím vỗ vào cái này viên kia nhuận cái móng. Trước ngực nàng quần áo bị chống lên một cái để cho người chắc lưỡi hít hà độ cong, cơ hồ muốn miêu tả sinh động.

Loại này đáng yêu vóc người, thật sẽ dễ cho không ít người nuốt nước miếng.

Sở Nam là người của hai thế giới, kiếp trước kiến quán đủ loại Internet mỹ nữ, loại cảm dỗ này ngược lại cũng không coi vào đâu, ánh mắt của hần, không để lại dấu vết từ nơi này trên người cô gái xẹt qua.

Bên cạnh thị vệ cũng chưa có tốt như vậy biểu hiện, trực câu câu nhìn chăm chăm cô gái kia, trọn cả mắt lên.

"Đây là chúng ta ngày hôm qua nhận biết bằng hữu, còn theo ta sư huynh đánh một trận đây, rất lợi hại, sư huynh ta hoàn toàn không phải là đối thủ, nghĩ đến nhìn một chút tác giả công hội là dạng gì." Lạc Kỳ Yên với bằng hữu của mình giải thích.

"Áo."

Cô bé này vừa nghe Sở Nam không phải là tác giả, sẽ không quá cảm thấy hứng thú.

Nàng kêu La Lan, cũng là một tên tác giả.

So sánh với võ giả mà nói, nàng vẫn là càng thích cùng tác giả tiếp xúc.

Coi như là người võ đạo thiên phú khá hơn nữa, nếu là không thể trở thành cường giả tuyệt thế, thấy tình phẩm tác giả lúc, cũng không phải muốn lộ ra tôn kính.

Bất quá nàng đối với (đúng) Sở Nam cũng không có cái gì ác cảm, coi như là một người xa lạ đi.

"Nhìn cái gì a, có đẹp mắt như vậy sao "

La Lan chú ý tới thị vệ kia trực câu câu ánh mắt, tức giận nói.

Thị vệ kia phục hồi tinh thần lại, trên mặt lộ ra một nụ cười, "La Lan tiểu thư "

La Lan bữu môi một cái, liền kéo Lạc Kỳ Yên đi vào tác giả công hội.

"Cái này là bằng hữu ta."

Lưu Mãnh cười hắc hắc, chỉ chỉ bên cạnh Sở Nam, đối với (đúng) thị vệ kia đạo (nói).

Lần này thị vệ, không có ngăn trở, trực tiếp cho đi.

Sở Nam chuẩn bị đi cảm thơ giới thiệu tay, thu hồi lại.

"Ha, huynh đệ thế nào, có liệu đi!"

Lưu Mãnh đối với (đúng) Sở Nam nhú nhú mày, ánh mắt ở trước mặt La Lan trên người đánh giá.

"Nàng kêu La Lan, người xem nàng "

Hắn bắt đầu phê bình từ La Lan đầu kia tóc màu tím, xuống phía dưới tinh tế eo, tròn trịa mông, thẳng tắp tinh tế chân, thậm chí còn cuối cùng cặp kia tinh xảo đặc sắc, tựa như cùng đồ sứ một dạng mất cá chân!

Cô bé này tuyệt đối được gọi là nhân gian vu vật.

"Trọng yếu nhất là, nàng còn độc thân đây, nàng có thể so với ta sư muội phải tốt hơn nhiều. Huynh đệ, truy nữ hài vẫn là loại này tốt hơn."

Sở Nam nghe có chút buồn cười, hắn ngày hôm qua thì nhìn đi ra, cái này Lưu Mãnh dường như có chút sư muội không.

Đoán chừng là sợ chính mình đánh hắn sư muội chú ý, đặc biệt đến cho chính mình phổ cập khoa học tới.

"Này, Lưu Mãnh hai người các người đi trước." Lúc này La Lan tựa hồ cảm thấy được cái gì, dừng lại, quay đầu, đối với (đúng) Lưu Mãnh bắt mắt nói.

Lưu Mãnh cũng không có nói nhiều, nên phê bình đều phê bình xong.

Làm bộ như như không có chuyện gì xảy ra, cùng Sở Nam cùng một chỗ, vượt qua hai người đi tới trước mặt.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Thành chủ

Theo bốn người tiến vào công hội bên trong, hấp dẫn ánh mắt dần dần nhiều.

So sánh với công hội bên trong người khác, bốn người tuổi trẻ quá đáng.

Nhất là Sở Nam cùng hai cô bé, ba người vẫn có vẻ hơi non nớt, liếc mắt cũng có thể thấy được chưa trưởng thành.

Sở Nam bọn họ không xác định, nhưng Lạc Kỳ Yên cùng La Lan, cũng đều là đeo tác giả huy chương.

Còn trẻ như vậy tác giả, mà còn hai vị mỹ nữ nhan giả trị còn không thấp, tự nhiên có thể hấp dẫn rất nhiều người tầm mắt.

Bốn người cùng nhau đi qua, cuối cùng ngừng ở kia bị mờ sách trạng vật kiến trúc bên ngoài.

"Sở huynh đệ chớ nóng vội vào, trước chờ một chút chúng ta lão sư!"

Lưu Mãnh kéo muốn trực tiếp tiến vào bên trong đại sảnh Sở Nam.

Không ít tác giả, đều có lấy có đặc biệt sự phụ, học tập sáng tác kỹ xảo cùng phương pháp.

Kia Lạc Kỳ Yên nếu là Lưu Mãnh sư muội, bọn họ tự nhiên là có lão sư.

"Lão sư!"

La Lan kêu một tiếng, hướng bên trong đại sảnh chạy vào đi.

Sở Nam nhìn lại, thấy bên trong đại sảnh, có một người vóc dáng thon dài, đồng dạng là mái tóc màu tím nữ tử.

Nàng khoác một thân trường bào màu tím, vóc người lồi lõm, so La Lan lại có quá mức chi, gương mặt đỏ không thể nói là tuyệt thế, nhưng là lại lộ ra một vẻ để cho nhân sinh sợ khí chất.

Theo La Lan nhào qua ôm lấy nàng, đầu nàng dùng sức chôn ở kia trường bào nữ tử trong ngực, thân thể dùng sức xoay a xoay.

Hai người vốn là kinh khủng vóc người, ma sát, trong lúc nhất thời tràn diện có chút thom kiêu diễm ướt át.

"Kia La Lan sẽ không phải là đồng tính nữ đi "

Sở Nam có chút hoài nghi hỏi.

"Cái gì đồng tính nữ "

Lưu Mãnh chưa từng nghe qua cái này thành ngữ.

Sở Nam thấp giọng giải thích một lần.

"Đừng nói nhảm!" Lưu Mãnh khước miệng co giật hai cái, mau mau che Sở Nam miệng.

Sở Nam đem Lưu Mãnh tay trực tiếp đẩy ra, "Ta chỉ là tùy tiện hỏi một chút, liền tự do ngôn luận cũng không có "

"Người sẽ không liên La Lan lão sư là ai cũng không biết đi!"

"Không nhận biết." Sở Nam lắc đầu, "Nàng rất nổi danh sao "

Lưu Mãnh: "

"Hi hi." Lúc này một bên Lạc Kỳ Yên cười, "La Lan lão sư, là chúng ta Nam Chu thành Thành chủ, hơn nữa còn là chuẩn tinh phẩm tác giả."

Sở Nam lúc này mới chợt hiểu, khó trách chung quanh không ít người, thấy trước mắt một màn này, đều làm bộ như phi lễ chớ nhìn, phi thường chính nhân quân tử bộ dáng, quay đầu ngay tại nuốt nước miếng, nguyên lai là không dám nhìn.

Lúc này, kia áo bào tím nữ tử tựa hồ rốt cuộc bị không La Lan nhiệt tình.

"Được rồi, đừng cả ngày cái bộ dáng này."

Áo bào tím thanh âm cô gái, giống như hai cái thủy tinh va chạm xuất ra lên tiếng thanh âm một dạng linh hoạt kỳ ảo, thật ra khiến Sở Nam tinh thần vì đó rung một cái.

Chỉ thấy nàng lộ ra mặt đầy vẻ bất đắc dĩ, đưa tay đem La Lan trực tiếp từ trên người kéo ra.

Trên người huy chương, bốn viên tinh phát ra một vòng ánh sáng nhàn nhạt, đại biểu nàng ở sáng tác phía trên thành tựu.

"Lão sư." La Lan còn muốn đánh, lại chưa thành công.

"Thành hình đáng gì" kia áo bào tím nữ tử biểu tình lạnh lẽo.

La Lan lúc này mới nét mặt tươi cười như hoa, không có ở đây sinh đánh, "Tốt nhiều ngày không gặp, học sinh nhớ người á!"

Lưu Mãnh cùng Lạc Kỳ Yên hai người coi như là hậu bối, thấy áo bào tím nữ nhân sau, liền trực tiếp tiến vào đại sảnh.

Hướng vị thành chủ này hỏi một tiếng tốt.

Sở Nam đối với (đúng) cái gì Thành chủ các loại không có hứng thú, hai tay ôm chấp sau ót, chậm rãi tiến vào sách này bốn lâu đại sảnh.

Kia áo bào tím nữ tử hướng về phía Lưu Mãnh cùng Lạc Kỳ Yên gật đầu một cái, trên mặt hiện ra một vòng cười nhạt.

"Mới vừa rồi nghe Chu lão nói, hôm nay người muốn tiến hành hai sao tác giả chứng nhận, xem ra Chu lão thật là thu tốt học trò."

Bên cạnh không ít người nghe được áo bào tím nữ tử mà nói.

Đều hướng Lưu Mãnh phóng đi, tươi đẹp ánh mắt.

Còn trẻ như vậy, cũng liền hơn hai mươi tuổi, là có thể chứng nhận hai sao tác giả.

Lưu Mãnh nghe được áo bào tím nữ tử khen ngợi, còn có chung quanh không ít người tươi đẹp ánh mắt,

Cũng có chút ngẩng đầu lên, trên mặt hiện ra một vòng vẻ kiêu ngạo, "Ta đây cái cũng chỉ là trùng hợp, cái kia chúng ta lão sư đã đến sao "

"Ừ, ở bên trong chờ các người." Áo bào tím nữ tử gật đầu.

"Lão sư ta hiện trời cũng muốn chứng nhận một sao tác giả á..., ta mới mười tám tuổi Lưu Mãnh mười bảy tuổi lúc, cũng còn không thành tác giả đây, ta có thể so với hắn lợi hại nhiều á."

Lưu Mãnh trên mặt tự hào cũng không có tiêu tan, hắn cười hắc hắc, "La Lan mười mười, xác thực ta ở mười chín tuổi lúc mới trở thành tác giả, bất quá ta chỉ dùng ngắn ngủi bốn năm, là có thể chứng nhận hai sao tác giả hắc hắc người thật giống như là hai năm trước trở thành tác giả đi, hai năm "

Không ít người nghe được cái này, đều hít vào một hơi.

Bình thường tác giả, muốn từ nhập môn đến lên cấp làm hai sao, vậy ít nhất cần hơn mười năm thời gian.

Thanh niên này, mặc dù trở thành tác giả tuổi tác, cũng không tính là quá bất hợp lý, bất quá có thể nhanh như vậy lên cấp, thật có kiêu ngạo tư bản a.

"Ta mặc dù dùng hai năm trở thành một tinh tác giả, không đủ ta hiện tại văn bút càng ngày càng thành thực, nhiều nhất một năm rưỡi, ta tuyệt đối có thể lên cấp làm hai sao."

La Lan phi thường tự tin nói.

"Phải không, hai sao tác giả cũng không phải là thổi ra."

Lưu Mãnh ý này rõ ràng là, người nha khác (đừng) thổi.

La Lan liền muốn bạo tẩu, lúc này áo bào tím nữ tử nói chuyện.

"Đừng làm ồn, nơi này là tác giả công hội, lại làm ồn đi xuống sẽ phải có người muốn đem các người đuổi ra ngoài."

Vừa nói áo bào tím nữ tử ánh mắt, rơi vào Sở Nam trên người, thiếu niên này thoải mái nhàn nhã bộ dáng, một chút không có nhận được nàng ảnh hưởng.

Tâm tính tốt như vậy thiếu niên, thật đúng là không nhiều thấy.

Nàng nhớ mới vừa rồi thật giống như thiếu niên này là cùng La Lan cùng đi.

Cái này khuôn mặt xa lạ, vẫn là lần đầu tiên cách nhìn, "Tên tiểu tử này là "

"Đây là Lưu Mãnh bằng hữu, không phải là tác giả, muốn vào tới xem một chút tác giả công hội là dạng gì. Đúng cái kia người người tên gì "

La Lan đem từ Lưu Mãnh nơi nào đạt được tin tức, thuận miệng nói ra, bất quá lại quên Sở Nam tên.

"Sở Nam!"

Sở Nam nhàn nhạt đáp lại một câu, sau đó bước từ mấy người bên người đi tới, thẳng đi về phía trước.

Mấy người kia quá dài dòng, Sở Nam chuẩn bị đi trước tìm người, tiến hành tác giả chứng nhận.

La Lan thấy Sở Nam thái độ này, có chút xì lông.

Một sao mỹ nữ tác giả nói chuyện với người, coi như không biểu hiện ra kích động, chỉ ít cũng hần lễ phép một chút, đây là thái độ gì.

"Được!" Áo bào tím nữ tử trực tiếp kéo muốn xông về Sở Nam La Lan.

"Lão sư, người ngăn ta xong rồi cái gì, ta mới phát hiện, người này chán ghét như vậy." La Lan không rất cao hứng.

"Nơi này là tác giả công hội, có thể là người gây chuyện địa phương sao" áo bào tím nữ tử sắc mặt run lên.

La Lan cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời.

Áo bào tím nữ tử nhìn một cái Sở Nam bóng lưng, giữa hai lông mày vậy mà hiện ra một nụ cười, tên tiểu tử này có chút ý tứ.

Kia đậm nhiên thái độ, không giống như là giả bộ tới.

Nàng vẫn là lần đầu tiên, thấy ít như vậy năm.

Sở Nam khắp nơi quét quét, ánh mắt rơi vào một cái làm chỉ dẫn công việc nữ tử, liền chuẩn bị trực tiếp đi tới hỏi, tác giả chứng nhận địa phương ở đâu.

Vừa vặn hỏi đôi câu, liền nghe phía sau truyền tới Lưu Mãnh thanh âm, "Sở Nam người đừng đi dạo lung tung a, mau mau chúng ta muốn đi tác giả chứng nhận."

Lưu Mãnh hàng này đuổi theo, kéo Sở Nam đi.

"Đứng, người vừa mới thế nào đột nhiên đi "

"Các người một mực ở những lời ấy mà nói, quá lãng phí thời gian. Tác giả chứng nhận địa phương ở đâu, chúng ta đi qua."

Sở Nam đối với (đúng) kia chỉ dẫn công việc nữ tử, khoát khoát tay, tỏ ý không cần nàng giúp đỡ.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Rắc dùm không có

Sở Nam lại cùng Lạc Kỳ Yên các nàng hội họp, sau đó lại hướng đại sảnh sâu bên trong đi tới.

Rất nhanh, mấy người lên lầu, đi tới tầng thứ hai.

Năm người quẹo một khúc cong, lại đi tới lầu hai đại sảnh.

Cái đại sảnh này bên trong, đã có hơn mười người.

Trừ mấy vị mặt lộ vẻ cười yếu ớt nữ chỉ dẫn viên ngoại, phần lớn đeo tác giả huy chương, hiển nhiên đều là tác giả, ở với nhau trao đổi.

"Lão sư! Chúng ta còn tưởng rằng ngài không tới, mới vừa rồi ở dưới lầu các loại (chò) đây."

"Lão sư!"

Lưu Mãnh cùng Lạc Kỳ Yên trăm miệng một lời đối với (đúng) một người trong đó nhìn rất hiền hòa, tóc hoa râm người già cung kính la lên.

Lão đầu kia xoay người, trên người đeo huy chương bên trên thêu năm viên Kim Tinh, là một vị tinh phẩm tác giả.

"Ta đều chờ các ngươi một hồi thật lâu."

"Chu lão tiên sinh thật là dạy ra hảo đồ đệ, trở thành tác giả bốn năm, là có thể chứng nhận là hai sao trung cấp tác giả." Vị kia nữ Thành chủ cười với lão đầu chào hỏi.

Chu lão tiên sinh ánh mắt rơi vào Luru Mãnh trên người, cười mở miệng to, "Bây giờ nói còn quá sớm, có thể hay không chứng nhận thành công còn không không biết đây. Bất quá Đường nha đầu ngươi cái này tiểu đồ đệ, cũng liền mới mười tám tuổi, là có thể tới chứng nhận sơ cấp tác giả, thật không tưởng."

Hai người gặp mặt, lẫn nhau thối phòng lên.

"Chu lão đầu hắc hắc, đều khác (đừng) trò chuyện, ta đều cho an bài xong, mau mau cùng ta rời đi."

Lúc này trong đám người một lão giả khác đi ra.

"Đường nha đầu, Chu lão đầu các ngươi đã học trò đến, vậy thì nhanh lên cho ta đến, không dùng tại bên này đặc biệt các loại, ta đều cho an bài xong." Một cái tinh thần quắc thước lão đầu, từ phía ngoài đoàn người đi ra.

Hắn mặc trên người mang theo tác giả công hội trên trường bảo mật còn mang tên Tiêu Tổ Phong, đây là Nam Chu tác giả công hội hội trưởng.

Hai vị này một vị là Thành chủ, một người khác là năm sao tinh phẩm tác giả.

Bọn họ tự mình đến, hơn nữa còn với vị hội trưởng này rất quen thuộc, tự nhiên vẫn là có chút ưu đãi.

"Huynh đệ ngươi không theo tới, xem ta như thế nào trở thành hai sao tác giả sao" Luru Mãnh cười hắc hắc.

Sở Nam quét quét cái này bên ngoài hơn mười chờ đợi tiến hành chứng nhận người, do dự một phen, hẳn là đi theo Luru Mãnh bọn họ cùng một chỗ, chứng nhận tốc độ tương đối nhanh lên một chút.

Tiêu Tổ Phong mang mấy người, hướng sâu bên trong đi tới, cuối cùng tiến vào một cánh cửa.

Đi qua cánh cửa này sau, chỉ thấy trước mắt lại là một cái đại sảnh.

Phòng khách này bên trong có bàn ghế, ở chính giữa là một cái to lớn Ngọc Thạch màn ảnh, tỏa ra ánh sáng màu trắng, ở bên cạnh còn có một khối một cái cao hơn người hòn đá đen.

"Đối với tác giả chứng nhận quá trình, các ngươi hẳn không xa lạ đi, người nào tới trước" Tiêu hội trưởng ánh mắt ở hai nàng cùng Luru Mãnh trên người đánh giá.

La Lan liếc về liếc mắt Sở Nam, sau đó lạnh rên một tiếng. Bất quá khi quay đầu lúc, tầm kia đáng yêu trên mặt toát ra nụ cười tự tin, "Nếu bọn họ đều không nói chuyện, ta đây tới trước tốt."

"Ha, tốt lắm, La Lan tiểu nha đầu ngươi đi theo ta."

Sở Nam không nhớ chính mình lúc nào đắc tội qua cái này La Lan.

Lúc này một tên Nữ hầu viên, bưng nước trà, đẩy cửa vào.

Cho mấy người đều rót nước trà, ngồi ở đó nghỉ ngơi.

Mấy người một bên uống trà, một bên chờ đợi La Lan chứng nhận.

Chỉ thấy, Tiêu Tổ Phong tay tại trong hư không rạch một cái, một tấm màu trắng loáng lỉnh giấy, một cây viết hiện lên tại trong hư không.

"Ồ, trên người hắn có không gian loại vật phẩm"

Sở Nam con mắt ở Tiêu Tổ Phong quét quét, cuối cùng cố định hình ảnh tại hắn ngón giữa chiếc nhẫn kia.

Tiêu Tổ Phong bắt đầu ở màu trắng loáng lỉnh trên giấy, viết lên.

Theo Tiêu Tổ Phong viết, kia linh trên giấy vẫn tự, lại đang kia to lớn Ngọc Thạch trên màn ảnh nổi lên, toát ra lãnh đạm hào quang màu vàng kim nhạt.

Tên họ: La Lan.

Giới tính: Nữ.

Tuổi tác: 18 tuổi!

Rất nhanh Tiêu Tô Phong bút dừng, đứng lên.

Trong tay nâng tấm kia linh giấy, sau đó nhắm mắt nói nhỏ.

Theo hần tiếng nói nhỏ, tấm kia linh giấy bay lên, cuối cùng lơ lửng ở La Lan đỉnh đầu.

Linh giấy lại bắt đầu toát ra lãnh đạm hào quang màu vàng kim nhạt, ngay sau đó ánh vàng rùng rục, kể cả Ngọc Thạch trên màn ảnh kim quang chữ to, hoàn toàn che lại Ngọc Thạch ónh ánh sáng màu trắng.

"Bắt đầu đi!" Tiêu Tô Phong đối với (đứng) La Lan gật đầu một cái.

La Lan tay đề đề ở kia một người cao trên đá đen, nhắm mắt lại, kia nghiêm túc biểu tình, hơi có mấy phần mỉa mai.

Lúc này, chỉ thấy trên màn ảnh kim sắc chữ viết.

Chậm rãi tản đi!

Hiện ra một quyển tiểu thuyết, phía sau tô điểm bút danh, La Lan!

Quyển sách này đủ loại số liệu, cũng nổi lên.

"Người này bút danh, lại chính là tên mình, nhiều lắm tự yêu mình mới có thể dùng tên mình làm bút danh."

Ngay sau đó trong đó, quyển sách kia lại bắt đầu lật giấy.

Trong chớp mắt liền lật tới cuối cùng.

Từng hàng chữ viết bắt đầu xuất hiện.

Hôm nay ta La Lan ở Nam Chu tác giả công hội, Thiên Đạo Thạch bên cạnh câu thông Thiên Đạo, tiến hành sơ cấp tác giả chứng nhận.

Chứng nhận người: Nhân Tộc năm sao tinh phẩm tác giả Tiêu Tô Phong!

Đưa ra, chứng nhận!

Làm xong những thứ này, La Lan mở mắt, vừa mới tự tin khuôn mặt nhỏ nhắn, cái này lại có một tia khản trương, trực câu câu nhìn chăm chăm màn ảnh.

"Hòn đá đen chính là Thiên Đạo thạch "

Sở Nam rất có kinh ngạc, lần trước xem quá trình, hần cũng biết chứng nhận lúc, phải trải qua Thiên Đạo Thạch câu thông Thiên Đạo.

"Đi qua!"

Lúc này kia Ngọc Thạch trên màn ảnh toát ra hai chữ.

"U!" La Lan trên mặt khản trương lập tức, liền biến thành kinh hi.

Sau đó liền hai tay mở ra, xông lại, ôm vị kia nữ Thành chủ.

"Lão sư ta đã trở thành thật sự Tinh Cấp tác giả."

"Chúc mừng!" Lưu Mạnh cười hắc hắc, đối với (đứng) La Lan biểu thị chúc mừng.

Một chút rồi rít chúc mừng.

Sở Nam ngược lại không có đi chúc mừng, hần chẳng qua là nhủ lại đến lông mi, không nhìn ra màu đen kia đá lớn có tác dụng quái gì.

Câu thông cái gì Thiên Đạo, không phải là trực tiếp tiến hành số liệu thống kê sao

Sở Nam tỉ mỉ nhớ lại vừa mới La Lan chứng nhận quá trình, màu đen kia đá lớn, dường như rầm rầm không có.

"Sở Nam thấy ta trở thành một tinh tác giả, người liền cau mày, tâm lý rất khó chịu đúng không. Không có cách nào có vài người chính là không có có thể trở thành tác giả, ta bây giờ là một sao tác giả, qua hai năm chính là hai sao, đến tới ta tuyệt đối có thể trở thành năm sao, hôm nay ta người còn có thể đứng chung một chỗ, bất quá nếu không thì bao lâu, chênh lệch liền càng ngày sẽ càng lớn, Long Xà chi biệt, người hiểu không" lúc này La Lan thanh âm đem Sở Nam cho giật mình tỉnh lại.

Hần có chút nghiêng đầu, thấy La Lan không biết lúc nào tiến tới bên cạnh mình, ở đó nói nhỏ, tấm kia rất đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn, hiện ra một vòng tự hào, có chút liếc xéo chính mình.

Nàng thanh âm rất nhỏ, vừa vặn chỉ có Sở Nam có thể nghe được.

Không biết, còn tưởng rằng nàng nói với Sở Nam lặng lẽ nói đây.

"Có bị bệnh không!" Sở Nam càng là không giải thích được, người này tại sao dường như đối với chính mình có địch ý một dạng.

La Lan khuôn mặt, trực tiếp liền hắc.

Bất quá rất nhanh, liền khôi phục bình thường, "Hừ, ta biết ngươi là ghen tị ta."

"Bệnh thần kinh."

Sở Nam quét quét La Lan, đưa ánh mắt thu hồi lại, ánh mắt rơi vào Luru Mãnh trên người.

Hiện tại hẳn đã bắt đầu chứng nhận, một tay ấn ở hòn đá đen bên trên, chứng nhận quá trình trước sau như một, không có đặc biệt gì.

Mấy phút sau, Luru Mãnh chứng nhận kết thúc.

Hai sao tác giả chứng nhận thành công.

"Kia Hắc Thạch khối, thật đúng là rầm rùm không có."

Sở Nam thu hồi ánh mắt!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Chứng nhận

Luru Mãnh mặt đầy tự hào cùng kích động.

Ngay cả La Lan cũng lần đầu tiên lộ ra hâm mộ, chỉ bốn năm, liền trở thành trung cấp tác giả.

Cái này ở sở hữu tác giả bên trong, cũng là không được thành tích.

"Chúc mừng!"

Sở Nam lần này cũng đưa lên chúc phúc.

Ngay cả hẳn một bên vị kia năm sao tinh phẩm tác giả danh xưng là lão sư, cũng khích lệ một phen.

Đối với (đúng) Luru Mãnh thành tích, vô cùng hài lòng.

Sau đó, là Lạc Kỳ Yên.

Lạc Kỳ Yên bước nhanh về phía trước, tay nhỏ nhẹ nhàng ấn tại Thiên Đạo trên đá.

Vừa mới La Lan chứng nhận cảnh tượng lại xuất hiện.

Rất nhanh Lạc Kỳ Yên cũng thành công đi qua chứng nhận.

Tới chứng nhận tác giả, đều đối với chính mình tác phẩm thành tích, tiến hành tính toán.

Tình hình chung, rất ít sẽ có không thể đi qua chứng nhận.

Đương nhiên cũng có, dù sao mình tính toán, ít nhiều cũng sẽ có chút sai số.

"Chúc mừng ba vị, còn trẻ như vậy đều trở thành sơ cấp tác giả cùng trung cấp tác giả, các người sau này sẽ là chúng ta nhân tộc tương lai, tiếp tục cố gắng, ta hy vọng đem tới có thể xem lại các người trở thành tinh phẩm tác giả ngày ấy."

Tiêu hội trưởng trên gương mặt đó phủ đầy nụ cười, nếp nhăn đè ép cùng một chỗ, giống như là nở rộ hoa cúc, "Được, hiện tại chứng nhận đều kết thúc, ba người các người không việc gì mà nói, có thể đi dẫn các người mới huy chương!"

"Khục khục" Sở Nam đi lên trước, "Tiêu hội trưởng cái kia ta đã cần phải làm người chứng nhận."

Đang chuẩn bị đi lĩnh tác giả huy chương ba người, đều dừng lại, ánh mắt tất cả rơi vào Sở Nam trên người.

"Sở huynh đệ huy chương này chỉ có Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả mới có thể chứng nhận." Lưu Mạnh giải thích.

"Ta biết." Sở Nam gật đầu.

"Người cũng là tác giả vậy sao người chưa nói qua."

"Ta ngày hôm qua nói, ta là tới đặc biệt tới tiến hành tác giả chứng nhận, người không tin a."

Tiêu hội trưởng ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, "Tiểu gia hỏa nhìn người rất lạ mặt a, chưa bao giờ qua tác giả chứng nhận sao "

"Ừ, ta đây tính là lần đầu tiên thật sự tác giả chứng nhận."

Tiêu hội trưởng nụ cười trên mặt, càng tăng lên, con mắt đều mị cùng một chỗ, "Ha, không nghĩ tới hôm nay còn có tân tác giả sinh ra a, tiểu gia hỏa bao lớn "

"Mười bảy."

Tiêu hội trưởng vỗ vỗ Sở Nam bả vai, "Không tệ, không tệ, mười bảy tuổi là có thể bắt được tác giả huy chương, xem ra trước hai mươi tuổi, cũng có thể trở thành sơ cấp tác giả."

Xoát!

Một tấm linh giấy xuất hiện trong tay Tiêu Tổ Phong, trên đó viết, nhập môn tác giả chứng nhận!

"Tiểu gia hỏa, tên gọi là gì."

Tiêu Tổ Phong chuẩn bị đem Sở Nam tên viết lên.

"Cái kia ta không phải là tới chứng nhận nhập môn tác giả."

Sở Nam quét thấy kia tấm linh trên giấy chữ, lên tiếng nhắc nhở.

"Chẳng lẽ người đã có thể chứng nhận sơ cấp tác giả" Tiêu Tổ Phong hơi có chút kinh ngạc, "Mười bảy tuổi sơ cấp tác giả, cái này có thể so với La Lan còn nhỏ hơn tới một tuổi."

Trong lúc nhất thời bên cạnh mấy người, đều hướng Sở Nam phóng đi kinh ngạc ánh mắt.

Mười bảy tuổi sơ cấp tác giả, đôi mắt toàn bộ Nam Chu, cũng phải đến mấy năm mới có thể ra một cái.

"Cái kia ta là tới, chứng nhận cao cấp tác giả."

Sở Nam cái thanh âm này, để cho Tiêu Tổ Phong nụ cười, thoáng cái a một cái cứng ở trên mặt, nhìn cực kỳ cổ quái.

Kia đang uống trà, Chu lão đầu bị vừa vặn nuốt xuống một ngụm trà cho sặc ờ, ho khan kịch liệt mấy tiếng, ho khan đồng thời, kinh ngạc nhìn về Sở Nam.

Sở Nam từ trong lòng ngực a lấy ra từ Nam Vực mang đến một phong thư, còn không chờ đưa tới, liền nghe phía sau La Lan thanh âm truyền tới.

"Sở Nam người làm chứng nhận tác giả là đùa nghịch sao nơi này là tác giả công hội, không phải là người tới làm loạn địa phương."

Mười bảy tuổi sơ cấp tác giả, ở Nam Chu coi như là rất hiếm thấy, trung cấp tác giả coi như là đổi mất Thần Văn thế giới cũng không nhiều thấy.

Còn như mười bảy tuổi cao cấp tác giả, trực tiếp một cái lỗ tai to hạt dưa đập tới bỏ tới có thể, người lừa dối ai đó

La Lan coi như là thấy rõ,

Người này chính là tới quấy rối, nàng thanh âm mang theo châm chọc, "Người có biết hay không khinh nhờn tác giả công hội, đại biểu cái gì không "

"Sở huynh đệ người cái này đùa giỡn lái qua." Luru Mãnh cũng nói thẳng, "Người mau mau cho Tiêu hội trưởng nói lời xin lỗi "

"Ta biết, không phải là phản Nhân Tộc, tội cùng Yêu Tộc nội gian, bắt quá ta thật là tới chứng nhận cao cấp tác giả."

Sở Nam lần trước ở Nam Vực tác giả công hội đã nghe người khác nói qua một lần.

"Người đây là tìm đường chết."

La Lan lạnh rên một tiếng, ánh mắt kia giống như là xem kẻ ngu một dạng.

"Cái này không nhọc người quan tâm." Sở Nam đối với (đúng) La Lan cười nhạt.

La Lan thật là sắp bị tức bùng nổ, vô luận nàng nói cái gì, cái này Sở Nam kia đạm nhiên đáng vẻ, so trực tiếp cùng nàng giận đối với (đúng) còn muốn khiến người chán ghét.

Sở Nam không có lại để ý tới La Lan, sau đó đem chính mình lá thư này đưa tới, "Tiêu hội trưởng đây là Nam Vực công hội bên kia viết cho ngài tin."

"Ủm lĩnh giấy viết thư "

Tiêu Tổ Phong nhận lấy đi, sau đó mở ra.

Đường thành chủ ánh mắt ở Sở Nam trên người đánh giá, trên mặt xuất hiện một nụ cười, ngay sau đó nhìn về Chu lão đầu, "Chu tiên sinh người thấy thế nào chuyện này "

Kia Chu lão đầu là tinh phẩm tác giả, sống hơn 160 năm.

Nhìn mặt mà nói chuyện bản lĩnh đã đến cực hạn, "Ta không nhìn ra tên tiểu tử này có vấn đề gì, không giống như là nói dối, bắt quá mười bảy tuổi tới chứng nhận cao cấp tác giả, cái này có chút quá mức đi, chẳng lẽ là mười tuổi thời điểm liền trở thành tác giả "

Đường thành chủ có chút liếc về liếc mắt Sở Nam, "Ta tin tưởng hẳn nói chuyện."

"Vì cái gì" Chu lão đầu hỏi

"Bởi vì, ta biết hẳn." Đường thành chủ khoé mắt nụ cười, nồng hơn.

Lúc này Tiêu Tổ Phong nhìn xong trong tay tin, ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, "Hậu sinh khả úy, hậu sinh khả úy."

"Hai vị, này cao cấp tác giả chứng nhận, cần hai cái người chứng kiến, ta một cái cũng không đủ, các người ai tới giúp một chuyện" Tiêu Tổ Phong hỏi.

"Ta tới đi." Đường thành chủ kia linh hoạt kỳ ảo thanh âm, vang vọng ở trong đại sảnh, sau đó bước chân nhẹ nhàng, đi lên phía trước, "Sở Nam người qua đây tiến hành chứng nhận đi."

Luru Mãnh, Lạc Kỳ Yên, La Lan ba người trực tiếp sững sờ.

Không thì phải tìm tiểu tử này phiền toái sao

Thế nào ngược lại để cho hắn chứng nhận.

Thật muốn chứng nhận cao cấp tác giả, mười bảy tuổi cao cấp tác giả

"Cái này cái này, cũng quá khoa trương đi." Luru Mãnh thanh âm đều có chút cà lăm.

La Lan cắn răng nói, "Có thể chứng nhận sau khi thành công rồi hãy nói."

Sở Nam đi lên phía trước, đã vừa mới thấy ba người chứng nhận toàn bộ quá trình, rất đơn giản, ngược cũng không cần nghiên cứu lại một lần quá trình.

Sở Nam khẽ ngẩng đầu lên, nhiều hứng thú nhìn chăm chăm, tầm kia cao cấp tác giả chứng nhận linh giấy chậm rãi toát ra ánh sáng màu vàng, cuối cùng đem chính mình bao phủ ở bên trong.

Kim quang này ảm áp, để cho người rất thoải mái.

Tiêu hội trưởng khoé miệng co giật hai cái, tiểu tử này, tâm thật đúng là lớn a, lại còn có thể có tâm tư nghiên cứu kim quang này, "Hậu sinh, nắm tay đè ở Thiên Đạo Thạch bên trên, bắt đầu chứng nhận!"

Mặc dù rất muốn nhổ nước bọt, ấn cái gì đó Thiên Đạo Thạch không có tác dụng gì.

Bắt quá Sở Nam vẫn là làm theo, nhắm mắt lại sau đó một tay đè ở phía trên.

Sau đó tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, đăng nhập Bạch Y Thăng Tuyết tài khoản.

Theo Sở Nam nhắm mắt, hai phút sau.

Kia to lớn Ngọc Thạch trên màn ảnh, xuất hiện Tiểu Thế Giới.

Đó là mệnh mông bát ngát thảo nguyên, liệt mã, lao nhanh.

Một người thiếu niên cười Hồng Mã, nhanh như thiểm điện, hấn rút ra phía sau cung tên, hướng không trung bắn tới.

Sau đó hiện ra một quyển sách « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » .

Hôm nay Bạch Y Thăng Tuyết tiến hành cao cấp tác giả chứng nhận.

Người chứng kiến: Nhân Tộc năm sao tinh phẩm tác giả Tiêu Tổ Phong! Nhân Tộc bốn sao chuẩn tinh phẩm tác giả Đường Thư!

Đề giao, thân!

"Bạch Y Thăng Tuyết, hấn lại là Bạch Y Thăng Tuyết!"

La Lan con mắt tròn lảo đại, ánh mắt rơi vào kia hai mắt nhắm chặt Sở Nam trên người.

Nàng đột nhiên phát hiện, thiếu niên này vậy mà đẹp trai như vậy, soái khiến người tâm động.

"Ta đi, Bạch Y Thăng Tuyết!" Lưu Mãnh gầm nhẹ đi ra.

Lạc Kỳ Yên cũng là cặp mắt tia sáng kỳ dị liên tục.

Chu lão đầu vẫn là vững vàng ngồi ở chỗ ngồi, bắt quá hấn nâng chung trà lên tay, không ngừng bà sa, hiển nhiên trong lòng của hấn không hề giống hấn lộ ra bình tĩnh như vậy.

Sở Nam đề giao xong sau, liền mờ mắt ra.

Có chút hiếu kỳ nhìn chăm chăm kia Ngọc Thạch màn ảnh, chờ nó kết quả.

Đang lúc này, bên cạnh Thiên Đạo Thạch đột nhiên Ô Quang đại thịnh!

Lạch cạch!

Chu lão đầu trong tay ly trà rơi xuống đất, lộ ra mặt đầy vẻ hoảng sợ.

Một bên làm người chứng kiến Đường Thư cùng Tiêu Tổ Phong cũng tất cả lâm vào dờ dẫm!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Tinh Cấp tác giả

Thiên Đạo trên đá Ô Quang, đem Sở Nam dọa cho giật mình.

Đây là tình huống gì.

Đồ chơi này, không vẫn luôn là trứng dùng không có sao

Ô quang kia dần dần hấn bao phủ đi.

Sở Nam theo bản năng liền muốn né tránh.

Lúc này một bên đỡ dẫn Tiêu Tổ Phong, đã dần dần phục hồi tinh thần lại.

Thanh âm hấn vậy mà mơ hồ có chút phát run, "Đừng động, không muốn né tránh những Ô Quang đó, không nên động tay ngươi, tiếp tục đề ở Thiên Đạo Thạch bên trên."

Sở Nam chân chờ chốc lát, quét quét ô quang kia đại thịnh Hắc Thạch, vẫn là lựa chọn tin tưởng Tiêu Tổ Phong mà nói, nhẹ tay khê ấn ở phía trên.

Tiêu Tổ Phong là tác giả công hội hội trưởng, không có lý do gì hấn hại chính mình.

Bất quá Sở Nam thân thể lại vỡ thành một cái dây, nếu là phát hiện có cái gì không tốt địa phương, hấn liền lập tức né tránh.

So với, Tiêu Tổ Phong, Đường Thư cùng Chu lão đầu ba người đỡ dẫn.

Mới vừa rồi rung động vào Sở Nam là Bạch Y Thăng Tuyết ba vị, chính là trở mắt nhìn nhau, mặt đầy kinh ngạc cùng không hiểu.

"Đây là tình huống gì, Thiên Đạo thạch làm sao rồi làm sao sẽ sáng lên "

Lạc Kỳ Yên thấp giọng hỏi sư huynh, nàng vẫn là lần đầu tiên thấy cảnh tượng như thế này, có chút không hiểu.

"Không biết, ta không thấy Thiên Đạo thạch từng có động tĩnh!"

Lưu Mãnh lắc đầu, hấn chết nhìn chòng chọc phát sinh trước mắt hết thầy.

Từ trở thành tác giả tới nay, hấn đã tiến hành qua ba lần tác giả chứng nhận.

Một mực cũng không biết rõ, Thiên Đạo Thạch tác dụng.

Hoàn toàn chính là uống công vô ích!

Hấn đã từng hỏi sư phụ mình, nhưng lại không có thể từ sư phó nơi đó được cái gì kết quả.

Ô quang kia mang tới Sở Nam bọc trong đó, như ẩn như hiện.

Vị này Bạch Y Thăng Tuyết, càng trở nên bí ẩn.

La Lan con mắt cũng sắp muốn xem thẳng.

Sở Nam cũng không có cảm giác được Ô Quang có dị thường gì, ngược lại có thể từ Thiên Đạo Thạch bên trong, cảm nhận được một loại đặc biệt khí tức.

Bất quá còn không chờ Sở Nam, làm rõ ràng loại kia đặc biệt khí tức là cái gì lúc.

Lại đột nhiên cảm giác con mắt truyền tới đau nhức.

Những thứ này Ô Quang, vậy mà trực tiếp chui vào chính mình con mắt.

"A!"

Sở Nam che cặp mắt mình, gằm nhẹ.

Bất quá đau đớn, trong nháy mắt liền hoàn toàn tán đi.

Sở Nam lại lần nữa mở mắt, trong con ngươi Hắc Quang chột hiện, giống như một cái lỗ đen, nhìn qua làm cho lòng người sinh kinh hoàng, thâm thúy khó lường!

Ngay sau đó, kia nguyên bản bọc Sở Nam kim quang.

Cũng bắt đầu từng luồng hướng Sở Nam cái trán hội tụ.

Kim sắc ánh sáng, một chút thời gian, liền hoàn toàn biến mất.

Chỉ thấy, một khỏa kim sắc sao, hiện lên Sở Nam trên trán.

Kia tiến hành tỏa ra điểm một cái ánh sáng màu vàng, làm cho người ta một loại rất thoải mái cảm giác, nhìn qua rất là kỳ dị.

Sở Nam theo bản năng lấy tay, ở trên trán sờ một cái, cái gì cũng không móc ra.

Lúc này hết thảy đều khôi phục lại bình tĩnh.

Nguyên bản Ô Quang chợt hiện Thiên Đạo Thạch, lại khôi phục như cũ đáng vẽ, nhìn qua với bình thường đã không khác nhau gì cả.

Sở Nam không biết rõ ô quang kia cùng kim quang rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, bất quá cái này chứng nhận kết quả, tựa hồ với ba người bọn hắn kết quả, rất không một dạng.

Nguyên tưởng rằng rầm rùm không có trời đạo (nói) thạch, lại có phản ứng, cuối cùng còn đem rất nhiều Ô Quang, đưa vào chính mình trong đôi mắt.

Kim quang chui vào trán mình.

Sở Nam trong lòng tất cả đều là nghi hoặc, vừa mới Tiêu Tổ Phong nhắc nhở chính mình, hiển nhiên là biết rõ vừa mới đó là thế nào.

"Ta đây tính là chuyện gì xảy ra đi qua chứng nhận tác giả công hội chứng nhận sao "

Sở Nam thanh âm, rốt cuộc mang tới lâm vào đờ đẫn mấy người, tất cả cho giật mình tỉnh lại.

Chu lão đầu trực tiếp từ trên ghế đứng lên, trực tiếp đi tới.

Trong lúc nhất thời, ba vị này Nam Chu rất nổi danh nhân vật, đem Sở Nam vây quanh.

Đều là sắc mặt phức tạp nhìn Sở Nam.

Bình thường tác giả,

Sẽ không hiểu trước mắt đây là tình huống gì.

Bọn họ lại không thể nào không rõ ràng.

"Cái kia, ba vị tiền bối, ta đây rốt cuộc là cái gì cái tình huống "

Sở Nam bị ba người này, xem có chút sợ hãi.

Hắn hoàn toàn không hiểu a.

"Ba người các ngươi hôm nay sự tình không muốn truyền đi, trước đi ra ngoài một chút đi, chúng ta có một số việc muốn cùng Sở Nam nói." Tiêu Tổ Phong nhìn về trên không mặt đầy hiếu kỳ, cũng muốn biết câu trả lời ba người, tỏ ý bọn họ rời đi trước.

"Các ngươi đi ra ngoài trước." Đường Thư cũng gật đầu.

Lưu Mạnh, Lạc Kỳ Yên, La Lan ba người, mặc dù không tình nguyện, cũng chỉ có thể rời đi trước.

Tiêu Tổ Phong, Đường Thư, Chu lão đầu ba người nhìn nhau cười khổ, "Xem ra chúng ta Nam Chu xuất hiện một vị thật sự Tinh Cấp tác giả!"

"Đây ý là ta đi qua sao" Sở Nam có chút không hiểu lắm những lời này hàm nghĩa.

Tiêu Tổ Phong mới có lên tiếng nói, "Hôm nay sự tình, liên quan đến chúng ta nhân tộc bí mật! Ngươi biết vì cái gì chúng ta tác giả sẽ có một sao, hai sao, ba sao phân cấp sao "

"Cái này không có gì kỳ quái đi, bất quá chỉ là tỉ mỉ phân chia thoáng cái chức nghiệp đẳng cấp."

Coi như là trên địa cầu, cái gì máy tính đẳng cấp, hội kế sư đẳng cấp, dù loại chức nghiệp đều sẽ có tương ứng đẳng cấp phân chia, đây là rất bình thường sự tình.

"Tác giả đẳng cấp, kỳ thực chúng ta đã phân ra đến, nhập môn tác giả, sơ cấp tác giả, trung cấp tác giả, cao cấp tác giả, chuẩn tinh phẩm tác giả, tinh phẩm tác giả vân vân, hoàn toàn không cần thiết ở trước mặt nhiều hơn một sao, hai sao, ba sao" Tiêu Tổ Phong bắt đầu cho Sở Nam giảng giải, "Kỳ thực, một sao, hai sao, ba sao những thứ này Tinh Cấp từ đâu tới, cũng sẽ không chúng ta trực tiếp phân ra đến, mà là do thiên đạo mà tới."

"Có ý gì "

Sở Nam càng nghe không hiểu, cái gì lung tung.

Không phải là trực tiếp phân chia sao, tại sao lại từ Thiên Đạo mà tới.

Đường Thư lúc này trong tay xuất hiện một cái gương, đưa cho Sở Nam, người chiếu một chút gương liền toàn bộ mình bạch.

Sở Nam nghi hoặc nhận lấy gương.

Sau đó liền thấy người trong kính biến hóa, Ô Quang nở rộ hai con ngươi, trên trán một khỏa Kim Tinh!

"Ta đi."

Sở Nam thiếu chút nữa đem gương ném ra, thật là có thể hù chết người, "Ta làm sao sẽ biến thành như vậy ta này sao lại thế này"

Đường Thư giải thích, "Nói như vậy, kỳ thực chứng nhận tác giả có hai loại. Một loại là chúng ta tác giả công hội làm chứng nhận tác giả, sẽ cho người ban hành chế tác tác giả huy chương. Còn có một loại, đi qua Thiên Đạo Thạch chỉ dẫn, có thể đi qua Thiên Đạo công nhận tác giả, tiêu chí chính là trên trán Kim Tinh, chúng ta cũng xưng là Tinh Cấp tác giả! Người bây giờ có một khỏa tinh, đại biểu người chính là Thiên Đạo một sao tác giả!"

Chu lão đầu gật đầu, "Ta cái này còn là lần đầu tiên thật sự thấy, Tinh Cấp tác giả sinh ra."

"Đâu chỉ người a, ta ở Nam Chu tác giả công hội làm hội trưởng cũng có vài chục năm, cái này cũng là lần đầu tiên." Tiêu Tổ Phong không khỏi cảm khái nói.

Sở Nam hiện tại đã nghe hiểu, một loại là tác giả công hội chứng nhận tác giả, một loại là Thiên Đạo chứng nhận Tinh Cấp tác giả, rất rõ ràng phía sau cái này đạt được chứng nhận độ khó cực lớn.

"Kia Tinh Cấp tác giả sẽ có ích lợi gì, ta đây cái rốt cuộc là tình huống gì"

Sở Nam chỉ chỉ chính mình con mắt

Ô Quang chợt hiện, đừng nói người khác, tự xem đều có điểm sợ hãi!

Tiêu Tổ Phong mặt tươi cười, nhìn về Sở Nam giống như là nhìn một người trên bảo hiểm thể một dạng, "Tinh Cấp tác giả, đạt được Kim Tinh sẽ có thiên phú thần thông, nghe nói khác nhau tác giả đạt được thiên phú thần thông là bất đồng, có năng lực đủ mượn Tiểu Thuyết Thế Giới nhân lực đo, có năng lực đủ để gọi tiểu thuyết nhân vật. Ta từng nghe nói làm Kim Tinh đạt tới nhất định số lượng lúc, Tinh Cấp tác giả thậm chí có thể mở ra tiền vào Tiểu Thuyết Thế Giới lối đi, bất quá chúng ta tiếp xúc Tinh Cấp tác giả quá ít, cũng không biết những tin đồn này thật giả, mà người đây đối với Ô Quang mất kết quả có tác dụng gì, ta cũng không rõ lắm."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Ô Quang Chi Đồng

Sở Nam đối với (đứng) Tinh Cấp tác giả có bước đầu giải.

So sánh mà nói, rất rõ ràng tác giả công hội làm ban hành huy chương, chẳng qua là đại biểu một loại vinh dự cùng vị trí, nhưng là ngày như vậy đạo (nói) làm công nhận Tinh Cấp tác giả, lại có thể theo đẳng cấp tăng lên, đạt được một ít thần thông.

Thật là không nổi a.

Sở Nam nhìn trong gương chính mình, kia tất cả đều là Ô Quang không thấy được trong trắng mắt con mắt, cũng không cảm thấy đáng sợ như vậy.

"Người vì cái gì gọi nó Ô Quang mắt"

Sở Nam nghi hoặc, chẳng lẽ là đã từng có người từng thu được cùng loại này tựa như con mắt!

"Ta chỉ là tùy tiện lên, hai người cặp mắt tràn đầy Ô Quang, khiến người ta run sợ danh tự này vừa đúng."

"Lời như vậy, còn không bằng gọi nó Ô Quang Chi Đồng!" Sở Nam vừa nói lấy tay sờ một cái trên trán Kim Tinh vị trí, cảm giác gì cũng không có, chẳng

qua là tỏa ra kim quang.

"Ô Quang Chi Đồng, liền Ô Quang Chi Đồng đi, tiểu tử ngươi cảm thụ một chút, kết quả có thần thông gì!"

Tiêu Tổ Phong mặt đầy hiếu kỳ, khan hiếm cực kỳ Tinh Cấp tác giả, là nhân tộc thật sự bí mật.

Hắn hơn 160 năm đến, cũng chưa từng thấy cực kỳ thật sự Tinh Cấp tác giả.

Có lẽ từng thấy, cũng không biết.

Có thể nói Tinh Cấp tác giả, thật sự thần bí khó lường.

Thậm chí nói, chỉ có một chút tin đồn tồn tại.

Sở Nam đem tập trung tinh thần ở trong hai con ngươi, chỉ thấy trong hai mắt, Ô Quang cuộn cuộn, giống như có sấm chớp muốn giáng thế.

Con mắt chung quanh hâm nóng một chút, Sở Nam cố gắng đi cảm thụ này đôi ô đồng tác dụng, tuy nhiên lại căn bản không chế không.

Ngay sau đó một đạo kim sắc ánh sáng, Ô Quang bên trong chợt hiện.

Vậy mà thật có sấm chớp!

Bất quá tia chớp màu vàng, chỉ là một cái thoáng rồi biến mất.

Thậm chí mấy người đều không có phát giác đến.

"Không cảm giác được, với bình thường không khác nhau gì cả a, trừ tương đối dọa người."

Sở Nam xoa xoa chính mình con mắt, không biết nói gì.

Ở trong tiểu thuyết, toàn bộ con mắt Ô Quang sôi trào, đó không phải là Nhập Ma sao

"Không cảm giác được sao không nên gấp gáp, ngươi vừa mới đạt được, phần nhiều là thời gian chờ."

Tiêu Tổ Phong dặn dò, "Bất quá về Tinh Cấp tác giả sự tình, ngươi ngàn vạn lần ** nhớ chớ nói ra ngoài. Đây là chúng ta Nhân Tộc bí mật, đừng nói Yêu Tộc, ngay cả rất nhiều nhân tộc cũng không biết."

"Bây giờ không phải là ta nói không nói vấn đề." Sở Nam chỉ chỉ trên trán mình lóe sáng phát sáng sáng lên Kim Tinh, lại chỉ chỉ con mắt, "Đây cũng quá nổi bật đi, Kim Tinh còn dễ nói, đôi mắt này ai từng thấy một dạng mặc dù coi như rất khốc, bất quá ta sau này sẽ không một mực cái bộ dáng này đi!"

Chỉ cần không phải kẻ ngu, đều có thể nhìn ra Sở Nam đôi mắt này không bình thường tới.

"Con ta lúc từng nghe trưởng bối đàm luận qua Tinh Cấp tác giả, ngươi đôi mắt này, hẳn là còn không biết như thế nào đi không chế." Lúc này một bên Đường Thư nói chuyện, "Ngươi có thể thử một chút, để cho cái trán Kim Tinh cùng con mắt dị tượng biến mất."

"Có thể để cho dị tượng biến mất a, cái này còn tốt."

Sở Nam cũng không muốn, sau này đều cái bộ dáng này, quá dọa người.

Sở Nam nắm gương, ở đó nháy nháy mắt.

Hắn vận chuyển nội lực, thử đi không chế.

Chỉ thấy trên trán Kim Tinh, bắt đầu từ từ biến sáng, kim quang kia bắn ra bốn phía, so với ban đầu còn muốn nhức mắt.

Trong hai con ngươi Ô Quang, cuộn cuộn lợi hại hơn, đậm đà đều hóa thành màu đen.

Kia thâm thúy hắc ám, giống như Địa Ngục Ác Ma hạ xuống!

Không chỉ có không có thể là dùng dị tượng biến mất, ngược lại càng ngày càng lợi hại.

Nhìn bộc phát khiếp người.

"Xem ra ta trong thời gian ngắn không có biện pháp." Sở Nam có chút quẩn quít, "Ta nếu là mười ngày nửa tháng được không, cũng không thể một mực trốn đi!"

Chuyện này tới Nam Chu, còn rất nhiều sự tình không có làm.

"Cái này ngược lại không dùng."

Đường Thư vừa nói chuyện, ngón tay nhẹ nhàng trên không trung phát qua.

Ngân sắc kính mắt bộ dáng đồ vật, xuất hiện ở trong tay nàng.

"Người có thể mang cái này,

Che đỡ con mắt là được. Còn như trên trán người Kim Tinh, thì càng đơn giản, chỉ cần dán lên."

Sở Nam nhận lấy vậy, màu xám bạc kính mắt.

Trực tiếp đeo lên, quả nhiên Ô Quang bị ngăn che, trừ sẽ bị người cho là trang soái đùa quá lố, không nhìn ra có dị thường gì.

"Đường thành chủ đa tạ á..., chờ ta con mắt tốt sau đó, sẽ trả lại cho người."

Sở Nam rất không khách khí, mang tới mắt kiếng này chiếm làm của mình.

"Tự nhiên." Đường Thư nhàn nhạt nói, "Người không cần khách khí như vậy một mực kêu ta Thành chủ, gọi ta cô cô là được."

Cô cô

Người coi mình là Tiểu Long Nữ a

Đường Thư cười một tiếng, "Ta là bạn gái người cô cô, dĩ nhiên chính là người cô cô."

"Khục khục! Cái kia người làm đi, ta căn bản liền bạn gái cũng không có." Sở Nam mặt đầy không nói gì, này rõ ràng chính là mở to mắt nói bừa.

"Ừ" Đường Thư có chút nhú nhú mày, "Chẳng lẽ không đúng Tử Quân ký thác mấy ngày trước ký thác ta chiếu cố người, nha đầu kia lạnh như băng, làm sao sẽ để cho ta trợ giúp một cái không chút liên hệ nào người "

"Ngạch "

Sở Nam giờ mới hiểu được là chuyện gì xảy ra, không trách ở bên ngoài lúc, vị mỹ nữ này Thành chủ, biết rõ mình tên sau, thỉnh thoảng quan sát chính mình.

Sở Nam còn tưởng rằng là chính mình ảo giác đây.

"Chúng ta là bạn rất tốt."

"Chẳng qua là bằng hữu" Đường Thư có chút không tin, bất quá nàng ngược lại không có để ý, "Tùy tiện đi, người nếu không phải nguyện ý kêu cũng không có gì, gọi ta Đường a đi cũng giống vậy."

Sở Nam: "

Hơn mười phút sau, mấy người rốt cuộc coi như là nói xong.

Sở Nam không chỉ có đạt được tác giả công hội cao cấp tác giả chứng nhận, hơn nữa còn trở thành Thiên Đạo chứng nhận một sao tác giả.

Bất quá cái này cũng không coi như là kết thúc, bởi vì « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » diễn sinh ra Tiểu Thế Giới, cái này tính đặc thù.

Còn cần rút ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trúng chiêu thức cùng nội công tiến hành khảo nghiệm.

Bởi vì điểm tích lũy có hạn, Sở Nam cuối cùng chỉ hối đoái một cái Giang Nam Thất Quái Mã Vương Thần Hàn Bảo Câu Kim Long Tiên Pháp giao cho tác giả công hội tiến hành khảo nghiệm.

Còn như nội công, Sở Nam đã tu luyện.

Ngày hôm sau trở lại tác giả công hội, đem nội công tác dụng thi triển ra, tiến hành đặc biệt khảo nghiệm là được rồi.

Nhiều nhất ba ngày, tỉ mỉ kết quả khảo nghiệm là có thể đi ra.

Bốn người, đẩy cửa ra ra đại sảnh.

Lưu Mạnh, Lạc Kỳ Yên, La Lan ba người một mực chờ ở bên ngoài đến, phức tạp ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người.

Trong ánh mắt kia, có kính nể, cũng có hiếu kỳ.

"Được, Sở Nam hiện tại đã đi qua cao cấp tác giả chứng nhận, là một gã thật sự ba sao cao cấp tác giả, các người cùng đi lãnh lấy tác giả huy chương."

Tiêu Tổ Phong trong tay, nắm một cái quang cầu, mang trên mặt nụ cười ấm áp.

"Ahhh, thật đi qua, ta ngày."

"Hi!"

"Đi qua!"

Mặc dù đã sớm dự liệu được sẽ có loại kết quả này, nhưng là nghe được Tiêu Tổ Phong công bố sau, hay là để cho ba người ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Mười bảy tuổi cao cấp tác giả, là đang ở quá kinh khủng.

Đây cũng là Nam Chu tác giả công hội thành lập tới nay, kinh khủng nhất kỷ lục.

Lạc Kỳ Yên nhìn về Sở Nam lúc, trong đôi mắt kia, tràn đầy kính mến.

Như vậy một người thiếu niên, treo ôn hòa nụ cười, hơn nữa còn có phi thường đẹp trai, hơn nữa lại là Bạch Y Thăng Tuyết, chỉ sợ sẽ không có nữ hài không thích.

Lưu Mãnh chính là mặt đầy khổ sở.

Vốn cho là mình tự cảm đến trung cấp tác giả huy chương, đã rất không lên.

Ai có thể nghĩ (muốn) hôm nay lại đột nhiên xuất hiện một cái mười bảy tuổi yêu nghiệt!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Thán phục

La Lan sắc mặt hơi có chút tái nhợt, kia xếp hàng trắng như tuyết răng nhỏ, cắn môi đều xuất hiện tia máu.

Nàng vừa mới nói qua Long Xà khác biệt, bây giờ nhìn lại xác thực không có nói sai.

Chỉ bất quá kết quả ai là long, ai là xà đã có thể thấy rõ ràng.

Mười bảy tuổi cao cấp bên trong tác giả, nàng chưa từng nghe nói qua, chỉ ít ở Nam Chu chưa bao giờ xuất hiện qua.

Có thể nói, vị này Sở Nam sáng tạo Nam Chu tác giả công hội thành lập tới nay, kinh khủng nhất kỷ lục.

Hiện tại Sở Nam, mặc dù vẫn với mới vừa rồi một dạng, mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt, nhìn rất dễ dàng, không chút nào cái gì ngạo khí.

Bất quá ở La Lan trong mắt, lúc này lại đã đeo lên hào quang.

Vô cùng chói mắt, ngay cả mới vừa rồi nhìn không thoải mái hành vi, đều tỏ ra chuyện đương nhiên.

Như vậy một thiên tài tác giả, để cho nàng chỉ có thể ngẩng mặt tồn tại, thật có loại này đậm nhiên hết thấy tư bản.

Nghĩ đến chính mình trước nói với Sở Nam ra một phen, những hành vi kia, La Lan có chút không đất dung thân.

Lúc này ngay cả nàng lão sư cùng vị kia năm sao tinh phẩm tác giả, còn có Nam Chu tác giả công hội hội trưởng, ba người ánh sáng, đều bị Sở Nam ngăn che.

Chờ đến Sở Nam từ bên cạnh nàng đi qua lúc, nàng khẽ cắn răng, phun ra ba chữ, "Thật xin lỗi."

Sở Nam nhàn nhạt liếc về La Lan một dạng, không lên tiếng, từ bên cạnh nàng đi tới.

Coi như là cái này Thần Văn thế giới, vẫn thực tế như vậy.

Chỉ có đủ thực lực, mới có thể có được người khác tôn trọng.

La Lan thấy Sở Nam căn bản không có để ý đến nàng, trong lúc nhất thời vành mắt đều bắt đầu đỏ, chỉ lát nữa là phải rơi lệ.

Đường Thư cũng không nói gì nhiều, nàng tên đồ đệ này tính tình, nàng tự nhiên rõ ràng.

Cả ngày cao ngạo không được, chuyện lần này, hy vọng có thể để cho nàng biết được chính mình vấn đề.

"Đi thôi, cùng đi lĩnh huy chương."

Sở Nam có chút nghiêng đầu, thấy vành mắt đều đỏ La Lan, cuối cùng vẫn là cho ra tương đối ôn hòa đáp lại.

Vốn là Sở Nam chuẩn bị trào phúng mấy câu, bắt quá La Lan nói xin lỗi sau, Sở Nam trào phúng tâm tư, liền hoàn toàn lãnh đạm.

La Lan cuối cùng cũng bắt quá mười tám tuổi, chính là bắt đầu tạo nên thế giới quan thời điểm.

Chính mình mười tám tuổi thời điểm, nếu là làm chuyện bậy, có thể hay không lựa chọn nói xin lỗi đây

Sở Nam tâm lý thờ dãi một tiếng, hẳn tin chắc chính mình sẽ không nói xin lỗi, sẽ đem chuyện này coi là chưa từng xảy ra.

Đối với cái tuổi này, tính cách cao ngạo thiếu nữ mà nói, có thể nói ra cái này tiếng xin lỗi, hẳn là nàng có thể bỏ ra lớn nhất dũng khí.

Sở Nam cũng lười tiếp tục chấp nhận với nàng.

Sở Nam thẳng đi về phía trước, có chút tự giễu lắc đầu một cái, tốt như vậy đánh mặt cơ hội, đều không bắt được.

Thế nào cảm giác tự có nhiều chút Thánh Mẫu, chẳng lẽ kỳ thực ta ẩn tàng thuộc tính, trong truyền thuyết Thánh Mẫu kỹ nữ!

Lạc Kỳ Yên kịp thời đi tới, ôm lấy La Lan cánh tay, "La Lan, đi thôi, đi thôi lĩnh huy chương đi."

"Tiểu tử này, thật là để cho ta ngoài ý muốn. Thật hoài nghi hẳn là không phải là chỉ có mười bảy tuổi, trong thân thể có phải hay không ẩn núp một cái tiểu yêu quái, vậy mà sẽ như vậy xử lý chuyện này." Chu lão đầu đem trước mắt một màn toàn bộ đều thấy ở trong mắt, hơi có chút kinh ngạc.

Hẳn là năm sao tinh phẩm tác giả, thực lực càng là vượt xa Sở Nam còn có La Lan.

Lúc trước La Lan nói với Sở Nam lặng lẽ nói, nào có khả năng thật trốn được lỗi tai hẳn.

Một cái mười bảy tuổi thiếu niên, có thể lấy được thành tích như vậy.

Tất nhiên đều là phong mang tất lộ, khinh bỉ hết thấy.

Nhưng là Sở Nam biểu hiện, lại để cho hẳn không khỏi vì thế mà choáng váng.

Tiêu Tổ Phong cũng là trịnh trọng gật đầu một cái, "Không kiêu không vội, cái này Sở Nam tiền đồ bất khả hạn lượng. Không nghĩ tới hôm nay, vậy mà phát hiện một cái Tiềm Long, thật mong đợi hẳn đem tới có thể đạt tới cái gì thành tựu."

Đường Thư cười, cặp kia linh động con ngươi, ở Sở Nam trên người đánh giá, "Tiểu tử này xác thực có chút ý tứ, coi như là chúng ta hoàng tộc những tiểu bối kia, với hẳn so với, tựa hồ cũng kém không ít.

Khó trách Từ Vận kia trong trời trèo nhưng lạnh lùng tính tình, vậy mà sẽ lần đầu tiên để cho ta chiếu cố một người thiếu niên."

Đường Thư hơi dừng lại hồi lâu, con mắt cong thành Nguyệt Nha, "Khó trách như vậy có nữ nhân duyên, ít như vậy năm, xác thực người thật hấp dẫn đây!"

Tác giả huy chương, là do Tiêu Tổ Phong tự mình ban bố Sở Nam.

"Tiểu tử, cái này ba sao tác giả huy chương, nhưng là tượng trưng thân phận. Ngươi mang đi vào đại sảnh, nhất định sẽ đưa tới oanh động."

Ngay sau đó Tiêu Tổ Phong lại lấy ra một thân trường bào màu đen, nhìn cực kỳ đắt tiền.

Ở trường bào trước ngực, thêu ba viên ngôi sao.

"Trường bào này, là có Băng Đàm Ô Tầm Ti sở tạo, nước lửa bất xâm, chỉ có đạt được cao cấp tác giả trở lên chứng nhận tác giả, chúng ta tác giả công hội mới có thể cung cấp."

"Cái này còn có quần áo đưa." Sở Nam đẩy đẩy trên sông mũi ngân sắc kính mắt, hắn không có thể nào theo xem qua kính, có chút không quá thoải mái, đem y phục này trực tiếp nhận lấy.

Quần áo sờ lạnh lạnh, mà còn rất nhẹ, phẳng phất không có trọng lượng một dạng, Sở Nam nhẹ nhàng run lên trực tiếp đem quần áo cho khoác lên người.

Sau đó lại đem cao cấp tác giả huy chương, đeo ở trước ngực.

Không thể không nói, mang ngân sắc kính mắt, mặc vào đầm băng ô Tầm Ti trường bào, hơn nữa trước ngực ba viên Kim Tinh tác giả huy chương, cái này người mặc đi ra ngoài, quay đầu ti lệ tuyệt đối không thấp.

"Ba vị tiền bối hiện tại cũng chứng nhận xong, ta buổi chiều còn có chuyện. Nếu là không có chuyện khác mà nói, ta hãy đi về trước."

Mấy phút sau, Sở Nam đi tới bên trong đại sảnh.

Kia hơn mười vị mặt theo tự hào, tự kiêu chế thân phận tỏ ra cao quý vô cùng chờ đợi chứng nhận tác giả.

Thấy Sở Nam sau đều là ngẩn ngơ!

Cắt gao nhìn chăm chăm Sở Nam trên người tác giả huy chương.

Mặc dù gương mặt đó bị kính mắt ngăn che hơn nửa, vẫn có thể thấy được có chút ngây thơ.

Tuổi này nhiều nhất hai mươi tuổi xuất đầu!

Không ít người hô hấp vào giờ khắc này, đều bắt đầu tăng thêm.

Sở Nam phẳng phất không có gì cả cảm giác một dạng, ở trong tầm mắt mọi người, dần dần đi xa.

"Mới vừa rồi người kia trên người đeo là cao cấp tác giả huy chương ta không nhìn lầm chứ."

"Không sai, hắn khoác trên người kêu ô Tầm Ti chế tác tác giả bào, chỉ có cao cấp tác giả mới có, người kia khuôn mặt nhìn tối đa cũng hai mươi tuổi xuất đầu, điều này sao có thể "

"Quá kinh khủng, chúng ta Nam Chu lúc nào có loại thiên phú này tác giả, ta lúc trước tại sao không có nghe qua "

"Bạch Y Thăng Tuyết, hắn là Bạch Y Thăng Tuyết." Một người thanh niên tác giả, đột nhiên kinh hô lên.

Nghe được cái tên này, hơn mười người đều là mặt lộ vẻ kinh nghi, "Người làm sao biết "

"Các người có thể đi, nhìn một chút « Xạ Điều Anh Hùng chuyển », vừa mới Bạch Y Thăng Tuyết vừa mới chứng nhận là cao cấp tác giả, người chứng kiến là nhân tộc năm sao tinh phẩm tác giả Tiêu Tổ Phong! Nhân Tộc bốn sao chuẩn tinh phẩm tác giả Đường Thư! Đây không phải là Tiêu hội trưởng cùng Đường thành chủ sao "

Nghe được cái này ý kiến, hơn mười hào tác giả tất cả nhắm mắt lại, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng đi kiểm tra.

Lúc này Lưu Mãnh ba người, cũng đã đi ra, những người này nghị luận tất cả rơi vào bọn họ trong lỗ tai.

Nhìn nhau cười khỏ.

Vốn tưởng rằng lần này đạt được chứng nhận sau, tất nhiên sẽ thu hoạch rất nhiều tác giả kinh diễm ánh mắt.

Hiện thực chính là, bọn họ đã bị coi thường đến.

Thậm chí không có chú ý tới ba người bọn hắn đi ra.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 93: Ảnh hưởng cùng bàn tán sôi nổi

Bọn họ đột nhiên cảm giác, cùng vị này Sở Nam ở cùng một thời đại, thật là có chút bi ai.

"Bạch Y Thăng Tuyết, quả nhiên là Bạch Y Thăng Tuyết."

"Bạch Y Thăng Tuyết vậy mà chỉ có hơn hai mươi tuổi "

Trong đó một người trung niên mở mắt ra, mặt đầy thần phục.

"Đúng vậy, còn trẻ như vậy hơn hai mươi tuổi liền trở thành thật sự cao cấp tác giả "

"Bạch đại ơ đầu" có người mở mắt ra, liền muốn đi tìm vị kia Bạch Y Thăng Tuyết.

Chừng mấy nơi tác giả, vọt thẳng đi ra ngoài.

Đi tới đại sảnh bên ngoài.

Nhưng là nơi nào còn có thể tìm được Sở Nam tung tích.

Lưu Mạnh ba người hai mắt nhìn nhau một cái, đều là mặt đầy không nói gì.

Sở Nam nơi nào hơn hai mươi tuổi, hẳn chỉ có mười bảy tuổi tốt phạt.

Lúc này, theo Bạch Y Thăng Tuyết người tác giả kia chứng nhận lúc phát ra bố trí chứng nhận con bài độc nhất.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trong bình sách khu, phi thường náo nhiệt.

"Không phải đâu, cái này mở sách vẫn chưa tới một tháng, Bạch đại liền chứng nhận trở thành cao cấp tác giả đây cũng quá kinh khủng!"

"Không tới một tháng, từ nhập môn đến cao cấp tác giả, cho quý! Đây nhất định đổi mới từ trước tới nay tác giả lên cấp nhanh nhất kỷ lục."

"Ta chỉ muốn biết Bạch Y Thăng Tuyết kết quả là người nơi nào, có người không có biết rõ "

"Người chứng kiến là nhân tộc năm sao tinh phẩm tác giả Tiêu Tổ Phong! Vị này cũng tuyệt đối là nổi danh tác giả, ai biết hẳn bút danh là cái gì."

"Ta nói mấy ngày nay Bạch Y Thăng Tuyết bận rộn gì sao, đổi mới ít như vậy, còn thỉnh thoảng đoạn thoáng cái, nguyên lai là đi tiến hành tác giả chứng nhận."

"Uy vũ ngang ngược!"

Tin tức này, đồng thời cũng ở đây Thiên Đạo diễn đàn tiểu thuyết bản khối, đưa tới bàn tán sôi nổi.

Nhất là một tháng, trực tiếp chứng nhận trở thành cao cấp tác giả.

Đây càng là đối với (đúng) Bạch Y Thăng Tuyết bộ tác phẩm này, thành tựu lớn nhất khẳng định.

Tác giả công hội làm ban hành ba sao cao cấp tác giả huy chương, điều này đại biểu là vinh dự cùng vị trí.

Lúc này, tại Thiên Đạo diễn đàn tiểu thuyết bản khối bên trong hoàn toàn bùng nổ.

Mọi người kỳ thực đối với (đúng) Sở Nam kết quả ở nơi nào tiến hành tác giả chứng nhận, cũng không phải quá cảm thấy hứng thú.

Thảo luận điểm nóng, chủ yếu ở chỗ, Bạch Y Thăng Tuyết sáng tạo kỷ lục.

"Một tháng không tới, chứng nhận trở thành cao cấp tác giả. Đây cũng quá đáng sợ, ta đều tám năm, vẫn còn ở trung cấp tác giả bên trên dậm chân tại chỗ." Có người bị ai post bài viết, biểu thị rất bị đả kích.

"Đều đừng nói tốt phạt, ta trở thành sơ cấp tác giả đều mười năm, vẫn luôn không có thể trở thành trung cấp tác giả, khổ bức!"

"Rất nhiều người cả đời đều không hy vọng trở thành cao cấp tác giả, có người chẳng qua là tùy tiện viết viết, một tháng tự thành cao cấp tác giả, cái này

chính là thiên tài cùng người bình thường chênh lệch sao "

"Thiên tài gì, Bạch Y Thăng Tuyết như vậy để cho thiên tài đều không đất dung thân tốt phật, hẳn chính là một yêu nghiệt.

"Trừ phi Đại Thánh đi tiến hành tác giả chứng nhận, mới có thể ngăn chặn Bạch Y Thăng Tuyết. Quả nhiên không hổ là trăm năm qua, vị thứ hai diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tu hành tiểu thuyết tác giả!"

Đang lúc mọi người nóng nảy trào dâng thảo luận, Bạch Y Thăng Tuyết làm xoát ra có thể nói kinh khủng kỷ lục lúc.

Một cái tên là suy nghĩ viễn vong id, phát ra như vậy nhất thiên bài post.

« Bạch Y Thăng Tuyết mới vừa chỉ có hai mươi tuổi xuất đầu! »

Không sai Bạch Y Thăng Tuyết chỉ là một hai mươi tuổi làm bên cạnh (trái phải) người trẻ tuổi, thấy cái này tựa đề có phải hay không cảm thấy ta chỉ là đang nói đùa mà nói nếu như là mà nói, các người liền sai. Ta là Nam Chu người, lần này Bạch Y Thăng Tuyết chứng nhận người chứng kiến năm sao tinh phẩm tác giả Tiểu Tổ Phong chính là chúng ta Nam Chu tác giả công hội hội trưởng.

Bốn sao chuẩn tinh phẩm tác giả Đường Thư! Là chúng ta Nam Chu Thành chủ. Bạch Y Thăng Tuyết lần này tác giả chứng nhận, cũng là ở chúng ta Nam Chu tác giả công hội tiến hành. Hôm nay vừa vận cũng ở đây tác giả công hội, tận mắt thấy Bạch Y Thăng Tuyết xuất hiện. Hắn mang ngân sắc kính mắt, người khoác đầm băng ô Tầm Ti trường bào, hơn nữa trước ngực ba viên Kim Tinh tác giả huy chương, mặc dù bị ngăn che gần một nửa dung nhan, vẫn có thể thấy được hẳn phi thường non nớt, cũng liền hai mươi một hai mươi hai tuổi, nhiều nhất không cao hơn hai mươi bốn!

Chỉ tiếc lúc ấy chiếu cổ kính ngạc,

Chúng ta Nam Chu lúc nào lại như vậy một vị thiên tài, chờ đến ý thức hẳn chính là Bạch Y Thăng Tuyết lúc, Bạch Y Thăng Tuyết đã rời đi tác giả công hội, thật là quá đáng tiếc, chẳng qua là duyên gặp một lần, không có thể với Bạch đại trao đổi một phen.

Cái này bài post vừa ra, coi như là hoàn toàn dẫn bạo tiểu thuyết bản khối.

"Suy nghĩ viễn vong cũng là một trung cấp tác giả, hẳn nói chuyện hẳn cao vô cùng độ tin cậy."

"Bạch Y Thăng Tuyết mới vừa hơn hai mươi tuổi, còn trẻ như vậy "

"Ta cũng vậy hơn hai mươi tuổi, vì cái gì ta liền một chút thành tựu cũng không có "

"Không có đối với không phải không có tổn hại, để cho ta hơn năm mươi tuổi, vẫn là trung cấp tác giả người, làm sao chịu nổi "

"Cái gì Bạch Y Thăng Tuyết còn trẻ như vậy, còn rất tuần tú ta đây quyết định, cuộc đời này không phải là Bạch Y Thăng Tuyết không lấy chồng."

"Ta đã tiên hạ thủ vi cường, Bạch Y Thăng Tuyết bây giờ là ta."

Sở Nam đi ở Nam Chu thành trên đường phố.

Hắn quần áo trên người, còn có trên người đeo đeo huy chương, rất rõ tỏ rõ hẳn ba sao cao cấp tác giả thân phận.

"Người này hình như là cao cấp tác giả."

"Tuổi rất trẻ a."

Qua lại vô giả, thấy Sở Nam huy chương sau, vô cùng phóng đi, khâm phục ánh mắt.

Không thiếu nữ đứa bé, toát ra kính mến ý.

Sở Nam từ trên đường phố đi qua, muôn người chú ý.

Lần đầu tiên cảm giác, đạt được tác giả công hội chứng nhận sau, cao cấp tác giả sức ảnh hưởng.

Sở Nam cũng không trở về dịch trạm, mà là đi thẳng tới một nhà Tiên Hạc cho mướn bán phô.

Buổi trưa thời điểm, hẳn muốn đi Trác Nhĩ mạo dịch, gặp gỡ vị kia kêu Tuệ Nhân Trác Nhĩ mạo dịch tiểu thuyết phân tích chuyên gia.

Tối ngày hôm qua lúc, ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng với vị này chắc chắn gặp mặt địa chỉ.

Liền định ở Trác Nhĩ thương mại đi!

Nam Chu Trác Nhĩ thương mại đi cùng Nam Chu tác giả công hội, một đông một tây, cơ hồ là cách toàn bộ Nam Chu.

Nếu là đi tới, ngày mai trời sáng thời điểm phỏng chừng cũng đến không mục đích.

"Ông chủ, ta cho mượn một con Tiên Hạc."

Sở Nam tiến vào một nhà Tiên Hạc cho mượn bán tiệm.

"Được." Một người trung niên hán tử, quay đầu, đang chuẩn bị sắp xếp người, theo Sở Nam đi vào trong chọn Tiên Hạc lúc. Bất quá liếc mắt liền thấy Sở Nam trên người huy chương.

Đây là nơi tác giả, huy chương bên trên lại có ba viên ngôi sao!

Còn trẻ như vậy cao cấp tác giả.

Người trung niên gương mặt đó, giống như là Kinh Kịch bên trong biến sắc mặt một dạng, ngay lập tức liền chất đầy nụ cười, "Vị tiên sinh này xưng hô như thế nào "

"Ta họ Sở!"

"Sở tiên sinh không nghĩ tới ngài còn trẻ như vậy, cũng đã là cao cấp tác giả! Đi theo ta."

Sở Nam đi theo vị này, trực tiếp đi vào bên trong.

Cuối cùng tiến vào một cái sân, Sở Nam lúc này mới phát hiện, bên trong có khác càn khôn.

Lọt vào trong tầm mắt có thể thấy mấy trăm con khác nhau Tiên Hạc, Yêu Ưng vân vân đủ loại phương tiện giao thông.

"Sở tác giả không biết ngài thích một con kia, ta đây giúp ngài mang tới "

Sở Nam khắp nơi quét quét, căn bản không nhìn ra cái gì tốt hòng đến, liền nói thẳng, "Ta chính là cần mấy ngày nay ở Nam Chu thành thay đi bộ, cũng sẽ không xảy ra thành, người giúp ta chọn một con bay tương đối ổn, ngồi thoải mái."

Hơn mười phút sau, trực tiếp ngồi một con Tiên Hạc, từ sân nhỏ bay lên, bay về phía Nam Chu Trác Nhĩ thương mậu đi!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Gặp mặt

Nam Chu Trác Nhĩ thương mậu đi, ở Nam Chu thành Cực Tây.

Liên miên chấp chùng, diện tích mấy ngàn mẫu.

Là Nam Chu lớn nhất thương mậu được.

Sở Nam ngồi Bạch Hạc tới, rơi vào thương mậu đi bên ngoài kia rộng rãi trên quảng trường.

Không ít võ giả, thấy Sở Nam y phục trên người cùng huy chương sau, đều vì thế mà choáng váng.

Bất quá ngược lại không có ai nhận ra Sở Nam chính là Bạch Y Thăng Tuyết.

Mặc dù hán ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong bị thảo luận phi thường nóng nảy trào dâng, thế nhưng chỉ tồn tại ở tác giả bản khối bên trong, đối với (đúng) tuyệt đại đa số võ giả mà nói, tới lui vội vã, mà còn tác giả thế giới, cách bọn họ quá xa.

Trừ phi là Bạch Y Thăng Tuyết fan.

Võ giả bình thường, có lẽ sẽ biết rõ « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cũng đã nghe nói qua Bạch Y Thăng Tuyết, nhưng đối với Bạch Y Thăng Tuyết rất

cuộc là thân phận gì, người ở nơi nào, bọn họ cũng không phải quá cảm thấy hứng thú.

Bất quá thấy, như vậy một tên tuổi trẻ cao cấp tác giả, không ít võ giả cũng đều mặt đầy kinh diễm.

"Còn trẻ như vậy ba sao tác giả!"

"Oa, vị này thật là đẹp trai." Một cô gái, nhìn về phía Sở Nam bóng lưng, con mắt sáng lên.

Sở Nam mới vừa rời Tiên Hạc trên người nhảy xuống.

Thì có hai cái người hầu đi tới.

Là một nam một nữ, trên người hai người đều mặc là Trác Nhĩ thương mậu hành y phục.

Cho dù ở Trác Nhĩ thương mậu đi, kiến quán đủ loại xuất sắc nhân vật, Sở Nam hay là để cho hai người bọn họ chần động theo.

Còn trẻ như vậy cao cấp tác giả, bọn họ chưa từng thấy qua.

Nữ tử tim đập, không khỏi tăng nhanh.

"Ngài khỏe chứ, vị đại sư này."

Nữ hài đưa tay đem một cái đồng bài đưa cho Sở Nam, sau đó đem Tiên Hạc cho nhận lấy đi.

Sở Nam nhận lấy đồng bài, cái này đồng bài chỉ có gần một nửa, mà còn lỗ hổng rất không đều đều, có vẽ đồ án. Một nửa kia chính là bị nữ hài trực tiếp treo ở Tiên Hạc cổ, hai cái đồng bài hợp lại cùng nhau, vừa vặn có thể tạo thành một cái hoàn chỉnh đồng bài, chờ một hồi sau khi ra ngoài, trực tiếp đem gần một nửa đồng bài cho đối phương, người hầu liền có thể xác định, là con nào Tiên Hạc.

Nữ tử đem Tiên Hạc giao cho nam kia người hầu, dặn dò một phen sau, đàn ông kia lại dắt Bạch Hạc hướng bên cạnh đi.

"Đa tạ." Sở Nam đối với (đúng) nữ hài cười cười, ngó ý cảm ơn.

Nữ tử có chút thụ sủng nhược kinh, trong lúc nhất thời lại có nhiều chút tay chân luống cuống.

Nàng ở nơi này cũng tiếp đãi qua không ít tác giả, vị nào không phải là tự kiểm chế thân phận, mắt cao hơn đầu, ngạo thị hết thấy.

Sở Nam như vậy ôn hòa thái độ, để cho nàng trong lúc nhất thời có chút khó thích ứng.

Sở Nam không để ý đến cô gái này kinh ngạc, trực tiếp hướng thương mậu hành tẩu đi.

"Đại sư có cái gì có thể giúp ngài sao "

Cô gái kia tỉnh ngộ, đuổi theo.

"Ta tới tìm một người, kêu Tuệ Nhân!"

Sở Nam vừa đi vào Trác Nhĩ thương mậu đi, một bên đem mình mục đích nói ra.

"Tuệ Nhân" nữ hài có chút mờ mịt, hiển nhiên chưa từng nghe qua danh tự này, "Tiên sinh ngài chắc chắn hẳn ở chúng ta Trác Nhĩ thương mậu đi làm việc sao "

"Người trực tiếp nói cho trác chấp sự, liền nói hẹn xong người đến."

Nữ hài nghe được trác chấp sự biểu tình có chút đông lại một cái, nàng đương nhiên biết rõ, trác chấp sự là cả Nam Chu Trác Nhĩ thương mậu đi người phụ trách, loại nhân vật này, nàng bình thường căn bản tiếp xúc không tới.

"Tiên sinh, ngài trước đi theo ta."

Nữ hài nghe được cái này, liền mang theo Sở Nam đi qua rộn rịp võ giả, trực tiếp tiến vào phòng khách quý.

"Tiên sinh ngài nghỉ ngơi một hồi, ta đây phải ngài hỏi một chút."

Sở Nam gật đầu một cái, nữ hài vội vã rời đi.

Sở Nam có chút buồn cười, "Ta có dọa người như vậy sao thế nào với bị giật mình thò một dạng."

Vừa mới cái này Nữ hầu người phản ứng, tất cả đều bị Sở Nam nhìn ở trong mắt.

Nhất là nói ra trách chấp sự thời điểm, nàng càng trở nên, cẩn thận từng li từng tí, kính nể vạn phần, tựa hồ sợ làm gì sai nhận được trách cứ một dạng.

Cô bé này ra phòng khách quý, dùng sức vỗ vỗ ngực nhỏ, thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Sở Nam phòng khách quý cũng liền mấy phút công phu.

Thì có một người trung niên, đẩy cửa ra bước nhanh vào.

Thấy Sở Nam sau, ánh mắt có chút đông lại một cái.

Còn trẻ như vậy, sẽ là Trần tiên sinh phải đợi người sao

Sẽ không làm chứ.

Bất quá khi thấy Sở Nam trên người huy chương lúc, ba sao cao cấp tác giả, vậy thì hẳn không có sai.

Hắn biết rõ, vị kia Trần tiên sinh thân phận, Trác Nhĩ mậu dịch tiểu thuyết phân tích chuyên gia vị trí văn hoa, đang cạnh tranh thủ tịch chuyên gia vị trí, xem ra chuyến này mục đích, là vì trước mắt vị này.

Bất quá Sở Nam mang một cái ngân sắc kính mắt, ngồi ở chỗ này, cũng không lấy xuống, mặc dù rất khó, bất quá ở trong phòng còn mang, thật đúng là có cá tính.

"Ngài khỏe chứ, ngài chính là Bạch đại sư "

Bạch đại sư

Xung hô này, Sở Nam có chút vô lực nhỏ nước bọt, gạt đầu một cái, "Tuệ Nhân ở đâu "

"Bạch đại sư đi theo ta "

Trung niên nhân này chắc chắn Sở Nam thân phận, đối với (đúng) vị kia Trần Hóa Quốc chuyến này mục đích, đã trong bụng biết.

Người trung niên vừa nói, thì ở phía trước dẫn đường, còn thông báo một tên người hầu.

Hai người lại đi qua đại sảnh.

Nguyên bản rộn rịp mậu dịch giữa các hàng, thanh âm từ từ trở nên yếu, rất nhiều kinh ngạc ánh mắt phóng tới, nhiều hơn rất nhiều xì xào bàn tán tiếng.

"Người nợ là ai a, lại có thể để cho trách chấp sự tự mình cho hắn dẫn đường "

"Không thấy trên người hắn tiêu chí sao ba sao cao cấp tác giả."

"Cao cấp tác giả cũng không phải có loại đãi ngộ này, xem ra người này thân phận rất là bất phàm "

Không ít người thấp giọng suy đoán.

Vị kia vừa mới lĩnh Sở Nam đi vào nữ hài, càng là tròn to hai mắt.

Trác chấp sự vậy mà cười rạng rỡ, tự mình dẫn đường.

Loại tình huống này, qua nhiều năm như vậy, nàng cũng liền sáng hôm nay lúc gặp một lần.

Nghe nói là Trác Nhĩ thương mậu trụ sở chính tới một vị thân phận không biết dùng người vật.

Chẳng lẽ là đặc biệt đến tìm người kia

Rất nhanh, Sở Nam đi theo vị này trách chấp sự, trực tiếp tiến vào Trác Nhĩ thương mậu Hành nội.

Một cái tinh thần quá thục, mặt đầy trong hưng phấn niên nhân, bước nhanh chào đón.

Hắn trực tiếp đưa tay phải ra, "Ngài khỏe Bạch đại sư, không nghĩ tới đại danh鼎鼎鼎鼎 Bạch Y Thắng Tuyết, vậy mà thật còn trẻ như vậy. "

Hắn đã tại Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong, thấy có người bộc ra Sở Nam tuổi không lớn lắm, lúc ấy rất là rung động một phen, hiện tại đã bình tĩnh lại.

"Ngươi chính là Tuệ Nhân "

Sở Nam với người này nắm chặt tay.

"Trắc chấp sự để cho người mang thức ăn lên, ta theo Bạch đại sư vừa ăn vừa nói chuyện."

Lúc này thời gian đã là buổi trưa, ngày hôm qua đã nói, hần muốn thiết yến tiệc rượu Sở Nam

Sở Nam ngược lại cũng không từ chối, quả thật có chút đói.

Vị này trắc chấp sự đem sự tình an bài xong sau, cũng không có đi thẳng về.

Mà là đi tới một gian phòng khách quý bên trong, do dự một phen, liền nhắm mắt.

Lúc này, Trác Nhĩ thương mậu đi trụ sở chính.

Lôi Báo mở mắt ra, trong tròng mắt hết sạch long lánh.

"Bạch Y Thắng Tuyết, thì ra là như vậy. Nguyên lai Trần Hóa Quốc phải đi tìm Bạch Y Thắng Tuyết."

Lôi Báo hơi nheo mắt lại, khóe miệng kéo một cái, trên mặt càng là lộ ra một vòng trào phúng.

"Xem ra hần là muốn ký « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cùng Bạch Y Thắng Tuyết quan hệ thân thiết, thật là hoàng hốt chạy bừa, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền kia nhất định không có giá trị thị trường tiểu thuyết, hần cũng dám ký đưa công ty lợi ích vào không để ý!"

"Phụ thân, xem ra kia Trần Hóa Quốc đã bỏ đi với ngài cạnh tranh rồi!" thanh niên mặc áo đen kia cười hắc hắc, "Chúng ta làm sao bây giờ, bằng không đừng để ý tới hần."

"Hần đây không phải là buông tha cạnh tranh, là muốn đánh cuộc một lần!" Lôi Báo liếc mắt nhìn thấu Trần Hóa Quốc đo lường, "Kia Bạch Y Thắng Tuyết cùng chúng ta Trác Nhĩ mậu dịch ký hợp đồng bốn sao chuẩn tinh phẩm tác giả Liễu tiên sinh ở Tân Thư Bảng chi tranh bên trong kết thù, Liễu tiên sinh mặc dù chỉ là chuẩn tinh phẩm tác giả, bất quá ở chúng ta Trác Nhĩ mậu dịch nhân duyên tốt vô cùng, hơn nữa nhìn thành tích nếu không thì bao lâu liền có thể trở thành tinh phẩm tác giả, cái này nhưng là một cái kết giao Liễu tiên sinh, chen ép Trần Hóa Quốc cơ hội tốt."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Hợp đồng

Lôi Báo nhắm mắt đi liên lạc vị kia bốn sao tác giả Lưu Phong, mấy phút nữa, hần mở mắt ra.

"Không liên lạc được, nếu không phải đang nghỉ ngơi, chính là đang suy nghĩ tác phẩm hoặc là tu luyện."

Lôi Báo đối với (đúng) con mình phân phó nói."Tra một chút Liễu tiên sinh bây giờ đang ở kia "

"Ba, ta đây liên tra."

Thanh niên áo đen căn bản không cần đi ra ngoài, hần nhắm mắt lại, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, liên lạc bằng hữu của mình.

Mấy phút sau, thanh niên áo đen liền mở mắt ra.

"Tra được, hần mở sách mới thời cơ đến Đế Đô ký hợp đồng, vẫn không có rồi đi!"

"Được." Lôi Báo mặt đầy vui mừng, "Người xác nhận một chút vị trí hần, lập tức lên đường, ta sẽ đi ngay bây giờ viếng thăm Liễu tiên sinh."

"Ba, không cần đi, hần bất quá chỉ là chuẩn tinh phẩm tác giả, mà còn đã sắp si 50, hần không có gì tiền đồ còn đi viếng thăm hần "

Thanh niên mặc áo đen kia nghi hoặc, loại này chuẩn tinh phẩm tác giả mặc dù đã coi như là rất trâu bò, bất quá đối với Trác Nhĩ mậu dịch mà nói, 50 tuổi chuẩn tinh phẩm tác giả, cũng không hiếm thấy.

Mà còn Lôi Báo ở Trắc Nhĩ mật dịch vị trí ở đó bày.

Đối với cái này loại chuẩn tinh phẩm tác giả, chỉ cần trực tiếp tìm hấn tới là được, còn dùng tự mình đi viếng thăm

"Người biết cái gì" Lôi Báo trừng thanh niên áo đen liếc mắt, "Lư Phong tên gọi Liễu Phong, hấn sắp tới bốn mươi tuổi lúc mới trở thành Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả, vào nghề mới mười nhiều năm đi, liền trở thành chuẩn tinh phẩm tác giả, cái tốc độ này lại có bao nhiêu người có thể so với đến hấn là điển hình có tài nhưng thành đạt muộn hình tác giả."

Thanh niên áo đen lần này ngăn người một chút, "Nhanh như vậy!"

"Bằng không, ta làm sao sẽ muốn đích thân đi viếng thăm hấn "

Lôi Báo mà nói cũng không nói nhiều, trực tiếp đứng lên, đi ra ngoài.

Rất nhanh Lôi Báo đứng ở một đầu Yêu Kiếm Ứng trên, trực tiếp bay lên trời.

Cơ hồ chính là ở một giây đồng hồ thời gian, Yêu Kiếm Ứng liền phảng phát hư không tiêu thất, xuất hiện ở mười ngàn thước ở ngoài.

Đây là Nhân Tộc làm tuần hóa tới hưng thú bên trong, tốc độ nhanh nhất hưng thú một trong.

Mấy phút công phu, Lôi Báo liền trôi lơ lửng ở một mảnh bên ngoài biệt thự.

Hấn vận chuyển chân khí, nghiêm nghị hô.

"Liều tiên sinh, Lôi Báo không chui vào, còn thứ lỗi."

Tại biệt thự bên trong, một người mặc nhàn nhã quần áo người trung niên, hấn cầm trong tay một cây viết, đang ý tưởng tiểu thuyết tình tiết.

Cái kia bản « Nhất Lộ Cao Ca » mặc dù đang Tân Thư Bảng tranh đoạt bên trong, thua ở Xạ Điều, nhưng là vững vàng chiếm cứ Tân Thư Bảng đơn vị thứ hai đưa, mà còn đi qua cùng Xạ Điều cạnh tranh bảng sự kiện, cũng để cho hấn quyển sách này nhận được rất nhiều chú ý.

Nhắc tới vẫn tính là dính Xạ Điều quang.

Dựa theo cái thành tích này, chỉ cần tiểu thuyết không viết ra vấn đề, hoàn bản trước rất có thể trở thành tinh phẩm.

Đáng tiếc duy nhất là, hấn quyển tiểu thuyết này rất nhiều bộ phận, đều tham khảo Thần Văn thế giới, cho nên không thể nào diễn sinh ra Tiểu Thế Giới.

Bất quá cái này cũng đủ để, để cho hấn hưng phấn.

Hấn chuẩn bị dùng ba đến thời gian năm năm, đem quyển sách này viết xong.

Quyển sách này hoàn bản lúc, chính là hấn thành tựu tinh phẩm tác giả lúc!

Đang lúc hấn cố gắng ý tưởng tiểu thuyết lúc, nghe phía bên ngoài truyền tới thanh âm.

Hấn hơi nhíu cau mày, đem bút để lên bàn, "Lôi Báo làm sao tới "

Hấn biết rõ Lôi Báo gần đây đang mưu cầu thủ tịch chuyên gia vị trí.

Hiện tại Lôi Báo hấn đang suy nghĩ, như thế nào mới có thể vững vàng tranh đoạt thủ tịch chuyên gia, vẫn còn có thời gian tìm đến mình.

Dưới bình thường tình huống, tác giả là sẽ không chen vào vào loại này thủ tịch chuyên gia chi tranh.

Liều Phong tự nhiên cũng là như vậy.

Hấn chân mày rất nhanh thư triển ra, đứng lên, trực tiếp đẩy cửa ra.

Mặt tươi cười, "Lôi chuyên gia nói đùa, mau vào."

Lúc này Lôi Báo đã từ Yêu Kiếm Ứng trên lưng nhảy xuống, đứng ở sân nhỏ.

Liều Phong đem Lôi Báo đi vào.

"Liều tiên sinh sự tình tương đối khẩn cấp, ta cũng liền nói thẳng." Lôi Báo vào phòng, cũng không vòng vo,

Trực tiếp đem đề tài liền nói tới hôm nay trọng điểm bên trên, "Trần Hóa Quốc đã đến Nam Chu đi gặp một người "

Lôi Báo lời mới vừa nói tới chỗ này, liền bị Liễu Phong cắt đứt.

"Lôi chuyên gia người và Trần chuyên gia thủ tịch chuyên gia chỉ tranh, chúng ta tác giả là sẽ không tham dự, người cũng biết Trác Nhĩ mạo dịch có quy định này, còn thứ lỗi." Liễu Phong còn tưởng rằng Lôi Báo đây là muốn chính mình giúp hắn tranh đoạt thủ tịch chuyên gia, loại này đứng đội sự tình, Trác Nhĩ mạo dịch cao tăng, nhất ghét cay ghét đắng.

Làm tác giả, cũng hoàn toàn không cần thiết chen vào vào loại này Trác Nhĩ mạo dịch bên trong tranh quyền lực.

"Liễu tiên sinh ngài hiểu lầm, ta không phải là cái ý này, lần này Trần Hóa Quốc đi Nam Chu là đi gặp một người, người này cùng ngài có chút quan hệ." Lôi Báo giải thích.

"Cùng ta có quan hệ" Liễu Phong hơi nhíu đến lông mi, hơi nghi hoặc một chút, "Nam Chu cùng Nam Vực rất gần, là ta gia tộc người sao "

"Xem ra, Liễu tiên sinh hôm nay vẫn luôn không có tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng a." Lôi Báo cười cười.

"Hai ngày này ta tiểu thuyết gặp phải bình cảnh, đang ý tưởng phía dưới tình tiết, cho nên vẫn luôn không có thời gian." Lưu Phong chỉ chỉ trên bàn thật đầy một tá bản thảo.

Lôi Báo cũng không có tiếp tục vòng vo, "Trần Hóa Quốc lần này đi Nam Chu, là vì Bạch Y Thắng Tuyết. Hôm nay buổi sáng, Bạch Y Thắng Tuyết đã tại Nam Chu hoàn thành tác giả chứng nhận, trở thành cao cấp tác giả."

Liễu Phong nghe đến đó, biểu tình hơi đổi.

"Trần Hóa Quốc đây là ý gì "

Liễu Phong lần này, liền Trần chuyên gia đều không gọi, trực tiếp kêu lên Trần Hóa Quốc tên.

"Ta đã tra rõ, Trần Hóa Quốc muốn đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ký tới!"

Lôi Báo những lời này vừa ra.

Àm!

Chỉ thấy Liễu Phong liền một cái tát xé tại trên bàn, "Lẽ nào lại như vậy."

Không nói trước hắn Lưu Phong cùng Bạch Y Thắng Tuyết tranh đoạt Tân Thư Bảng đơn thất bại sự tình, ở sau đó, hắn tại Thiên Đạo trong diễn đàn, lợi dụng tác giả hào, đặc biệt tóe nhất thiên liên quan tới « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bài post.

Đối với (đúng) Xạ Điều Anh Hùng Truyện tiến hành giải thích, cũng rất được mọi người công nhận.

Mà còn hắn còn đặc biệt chỉ ra, Xạ Điều quyền tiểu thuyết này không có chút nào giá trị thị trường.

Bản này bài post, thành lúc ấy sốt dẻo nhất bài post.

Hiện tại Trần Hóa Quốc lại muốn đi ký « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », đây chính là đánh hấn Liễu Phong khuôn mặt a.

"Chính là bởi vì như vậy, cho nên ta mới đến báo cho biết Liễu tiên sinh. Trần Hoa Quốc loại hành vi này không chỉ có tổn hại công ty lợi ích, mà còn căn bản không có đem ngài coi ra gì. Lần này, ta chuẩn bị hướng phía trên thân, không muốn ký « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền tiểu thuyết này, còn hy vọng Liễu tiên sinh có thể thoả cái ta."

Lôi Báo lại bổ sung, "Chúng ta đây là là Trác Nhĩ mạo dịch lợi ích, mà không phải kết minh, cũng không phải đứng đội, sẽ không không tuân theo công ty bất kỳ quy định."

"Lôi chuyên gia, ngài chờ một chút, ta suy tính một chút."

Liễu Phong dĩ nhiên không phải lo lắng, mà là muốn đi tra một chút, sự tình có phải là thật hay không giống như Lôi Báo nói tới như vậy.

Trần Hóa Quốc đi Nam Chu!

Sở Nam mang kính mắt, ngồi ở đó ăn cơm.

Trần Hóa Quốc xem một hồi thật lâu, rốt cuộc có chút không nhịn được, "Bạch đại sư ngài lúc ăn cơm sau khi, còn thích mang "

Trần Hoa Quốc chỉ chỉ con mắt vị trí.

Sở Nam cười nói, "Gần đây mắt ta ra nhiều chút vấn đề, thấy ánh sáng liền đau nhói, cho nên vẫn mang, các loại (chò) con mắt khô phục, mới có thể lấy xuống."

Sở Nam buông tay một cái, biểu thị mình cũng rất bất đắc dĩ.

"Nguyên lai là như vậy." Trần Hóa Quốc búng tỉnh.

Nửa giờ sau, bữa cơm kết thúc.

Không thể không nói Trần Hóa Quốc làm bữa cơm này, để cho Sở Nam vô cùng hài lòng.

Đủ loại hán chưa bao giờ ăn qua hưng thú thịt, còn có Linh Quả, phi thường mỹ vị.

Cái thể giới này người kỳ thực cũng không thể nào giỏi nấu cơm, cũng không có đủ loại tài liệu, toàn bằng mượn nguyên liệu nấu ăn bản thân mùi.

"Bạch đại sư, đây là ta chuẩn bị cho ngài họp đồng, là tinh phẩm tác giả tiêu chuẩn, ngài có thể nhìn một chút."

Trần Hóa Quốc vừa nói, một tá họp đồng, xuất hiện trong tay hán.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Biến cố

"Chúng ta tinh phẩm tác giả họp đồng, hầu như đều là một dạng, đương nhiên có nhiều chỗ sẽ có sự sai biệt rất nhỏ, khác biệt không lớn!"

"Ta xem trước xuống."

Sở Nam nhận lấy họp đồng, từng tờ một lật xem.

Trần Hóa Quốc ngược lại cũng không sốt ruột, để cho người chuẩn bị nước trà.

Một bên uống trà, một bên chờ.

Xem họp đồng, đây là một cái tỉ mỉ công việc.

Một bên khác, Liễu Phong sắc mặt âm trầm trở lại phòng khách.

Hán đã chắc chắn, Trần Hóa Quốc đúng là đi Nam Chu, cái kia Bạch Y Thăng Tuyết tin tức cũng đã ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong truyền ra.

Bạch Y Thăng Tuyết chính là ở Nam Chu tác giả công hội chứng nhận.

Coi như là không tỉ mỉ giải, cũng có thể đoán được Trần Hóa Quốc chuyển này mục đích.

Chuyện này nếu như thành, mình tuyệt đối sẽ trở thành rất nhiều người trước khi ăn cơm sau khi ăn xong đề tài câu chuyện, bị người trò cười.

"Lôi chuyên gia người nói rất đúng, Trần Hóa Quốc cử chỉ này, tổn hại nghiêm trọng công ty chúng ta lợi ích, loại hành vi này quá mức tồi tệ. Loại sách này nếu là có thể ký họp đồng chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch mà nói, vậy để cho khác (đừng) tác giả, thấy thế nào đợi chuyện này chẳng lẽ chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch họp tác tiêu chuẩn, cứ như vậy thấp "

Liễu Phong lúc nói chuyện thẳng tắp trong ngực, "Chúng ta muốn đi hướng phía trên phản ánh chuyện này, công ty cho Trần Hóa Quốc quyền lực cũng không phải để cho hán lạm dụng, cái này cũng tổn hại chúng ta khác (đừng) tác giả quyền lợi."

"Được, kia Liễu tiên sinh chúng ta nhất định phải mau mau chạy tới công ty chính, hiện tại Trần Hóa Quốc đang cùng Bạch Y Thăng Tuyết nói chuyện, nếu là lại trễ mấy phút, liền muộn muộn."

Lôi Báo lập tức nói rõ ràng sự tình khẩn cấp trình độ.

Liễu Phong gạt đầu sau đó liên lạc bằng hữu của mình cùng Lôi Báo, cùng một chỗ đi Trác Nhĩ mậu dịch trụ sở chính!

Sở Nam dùng hơn một tiếng thời gian, đem trong tay hợp đồng tiền tiền hậu hậu tất cả nhìn xong.

"Bạch đại sư trước uống trà."

Trần Hóa Quốc đem ly kia đã trà lạnh đồ sạch, lại cho Sở Nam lần nữa rót đầy.

Sở Nam nâng chung trà lên uống một hớp, thẩm giọng nói.

Uống một hớp hần ngán người một chút, sau đó lại uống một hớp.

"Ồ!"

Sở Nam không khỏi kinh nghi.

Trà này vừa vào trong miệng, cũng cảm giác được tí ti lạnh lẽo, lan tràn ra.

Rõ ràng là trà nóng, lại làm cho người ta một loại rất cảm giác kỳ quái.

"Đây là Thiên Vực dãy núi hồ băng sản phẩm đặc biệt lá trà, trăm năm mới có thể hái một lần, đây chính là ta ở trên đầu giá hội, thật vất vả vỡ xương đến, Bạch đại sư thể nào cái này vị rất đặc biệt đi."

Sở Nam lại phẩm phẩm, gạt đầu nói, "Ta không hiểu trà, bất quá nước trà này xác thực rất kỳ quái, ta lúc trước chưa bao giờ uống qua."

Hai người lại tùy tiện trò chuyện một hồi, chờ đến Sở Nam đem cái ly này uống trà xong.

Lại lại hàn huyên tới hợp đồng vấn đề.

"Tình phẩm tác giả hiệp ước phúc lợi, ta rất hài lòng."

Sở Nam gạt đầu một cái, không thể không nói, tình này phẩm tác giả hiệp ước, cực kỳ ưu đãi.

Bất kể người trong tiểu thuyết sản phẩm tiêu thụ như thế nào, sẽ có thu nhập tiêu chuẩn thấp nhất, tiêu chuẩn này cao vô cùng.

Nếu là sản phẩm tiêu thụ không được, vậy thì sẽ dựa theo hợp đồng làm quy định tiêu chuẩn thấp nhất, trả cho người làm quy định ký hợp đồng Kim, tương đương với Trác Nhĩ mậu dịch tự cầm tiền trả cho người.

Nếu là sản phẩm tiêu thụ được, vượt qua hợp đồng tiêu chuẩn thấp nhất, vậy thì sẽ căn cứ sản phẩm tiêu thụ lợi nhuận, cùng làm ký hợp đồng tác giả, chia 4:6 thành, tác giả đạt được Lục Thành lợi nhuận.

"Bất quá, có chút rất nhỏ bộ phận, ta cảm thấy đến có cần phải sửa đổi xuống."

Sở Nam trực tiếp mở ra hợp đồng, điểm ra trung tâm một trang, "Điều này, trong vòng ba mươi năm, làm ký hợp đồng tác giả tác phẩm, đều tự động sẽ cùng Trác Nhĩ mậu dịch tiếp theo ký hiệp ước! Hiệp ước sẽ căn cứ tác phẩm chế định, nhưng hiệp ước tiêu chuẩn thấp nhất, là năm sao tình phẩm tác giả phúc lợi."

"Bạch đại sư năm này giới hạn là không thể lại thêm lớn lên, nhiều nhất chính là ba mươi năm." Trần Hóa Quốc lắc đầu.

"Người hiểu lầm, ta ý là, này hiệp ước không cần phải,

Trực tiếp cắt đi, ta không cần!"

"A!" Trần Hóa Quốc nghe được Sở Nam thuyết pháp này, mặt đầy kinh ngạc, "Bạch đại sư ngài không có làm chứ, điều này nhưng là cho các người tác giả tốt. Coi như là tiểu thần cùng bên trong thần cấp khác (đừng) tác giả, cũng không khả năng mỗi một quyển sách cũng có thể đạt tới tình phẩm tiêu chuẩn. Có này hiệp ước bảo đảm, sau này ba mươi năm, coi như là viết kém đi nữa, cũng có thể hưởng thụ Trác Nhĩ mậu dịch tình phẩm tác giả phúc lợi."

Trần Hóa Quốc tự nhiên biết rõ, đây là là tình phẩm tác giả hợp đồng bên trong, đối với (đúng) tác giả có sức hấp dẫn nhất một chút.

Nhưng là bây giờ, Bạch đại sư nhưng phải cầu xin xóa bỏ, hần còn tưởng rằng Sở Nam không hiểu này hiệp ước ý tứ, liền giải thích một lần.

Người khác không thể bảo đảm, nhưng là ta lại có thể bảo đảm.

Sở Nam tự nhiên rõ ràng, cái này ba mươi năm đối với người khác là phúc lợi, nhưng đối với tự mình tiến tới nói chính là ràng buộc.

Sở Nam cũng không muốn ở sau đó 30 năm sau, đều cùng Trác Nhĩ mậu dịch con vật khổng lồ này bảng định cùng một chỗ.

"Nếu là điều này, không thể thủ tiêu mà nói, cái này hiệp ước ta sẽ không ký."

Trần Hóa Quốc vẫn là lần đầu tiên, đụng phải loại yêu cầu này đem này phúc lợi cho trực tiếp thủ tiêu.

Đem này xóa bỏ, đó là gây bất lợi cho Sở Nam, đối với (đúng) Trác Nhĩ mạo dịch có lợi sự tình.

Bất quá rất nhanh, hần liền biết, "Xem ra Bạch đại sư, đối với (đúng) sau này mình tác phẩm tin tưởng vô cùng a."

"Bạch đại sư loại yêu cầu này, ta có thể mình làm quyết định, không có bất cứ vấn đề gì!"

Trần Hóa Quốc trực tiếp đem điều này hoa hết, "Chờ một hồi ta để cho người lần nữa làm một phần hợp đồng, trác đại sư còn có yêu cầu gì."

Sau đó Sở Nam yêu cầu đều là một ít vấn đề nhỏ.

Còn có liên quan tới nội dung hợp đồng, Sở Nam một ít nghi vấn.

Hai người nói không sai biệt lắm hai giờ.

Rất cuộc liền cái vấn đề này đạt thành nhất trí, chỉ chờ người đem vị kia Trác chấp sự đem lần nữa chế định hợp đồng cảm về.

"Ta có nỗi nghi hoặc, hiện tại tuyệt đại đa số người cũng không coi trọng ta quyền tiểu thuyết này, người là vì sao sẽ đến tìm ta ký hợp đồng, hơn nữa còn là tính phẩm hiệp ước "

Trần Hóa Quốc liền đem chính mình suy đoán nói một chút, cuối cùng vẫn là cười khổ, biểu thị mình cũng do dự rất lâu, đây chỉ là đánh cuộc một lần!

Sở Nam đối với (đúng) Trần Hóa Quốc giờ ngón tay cái lên.

Trò chuyện thời gian dài như vậy, Sở Nam cũng phát hiện, Trần Hóa Quốc là một cái rất tốt trao đổi người, mà còn nhân quang độc đáo, "Không lâu sau này người sẽ phát hiện, hôm nay cái quyết định này, cỡ nào chính xác."

Sở Nam cười nhạt, hần mà nói cũng không phải không thoải tha.

Hần là một cái phi thường ghét phiền toái người, sự tình nếu như có thể đơn giản giải quyết, không còn gì tốt hơn nhất.

Nếu không hần hoàn toàn có thể chờ đến ba ngày sau, tác giả công hội đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » nội công, chiêu thức hiệu dụng kiểm tra đi ra.

Sẽ có rất nhiều công ty cạnh tranh, tuyệt đối có thể tranh thủ càng có ưu thế dày hợp đồng, thế nhưng dạng mà nói, quá phiền toái, sợ rằng còn muốn đổi nặt rất nhiều công ty đủ loại kẻ sách yển hội mời, thậm chí mỹ nhân kẻ các loại, mong đợi cùng mình ký hợp đồng, cũng không biết sẽ lãng phí bao nhiêu ngày.

"Vậy thì mượn Bạch đại sư chúc lành." Trần Hóa Quốc lúc này cũng cười.

Lúc này Trác chấp sự đi tới.

"Hợp đồng mới đây "

Trần Hóa Quốc thấy cái này Trác chấp sự trong tay trống trơn như thế nào, vừa mới yêu cầu hần đi làm hợp đồng mới, cũng không có mang tới.

"Trần chuyên gia là như vậy, vừa mới Lôi chuyên gia liên lạc ta, hần nói trụ sở chính tạm thời hủy bỏ người và tác giả ký hiệp ước tư cách." Trác chấp sự nói như vậy.

"Nói bậy." Trần Hóa Quốc vỗ bàn một cái, hần tự nhiên không tin đang yên đang lành làm sao sẽ không có cùng tác giả ký hiệp ước tư cách!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Không cách nào ký hợp đồng

Trác chấp sự mặt đầy khủng hoảng, rất sợ Trần Hóa Quốc tìm hấn để gây sự, "Trần chuyên gia chuyện này không phải là ta giả tạo, là thực sự, vừa mới truyền tới tin tức."

Cái này Trác chấp sự vừa nói, từ trong lòng ngực móc ra một cái thủy tinh.

"Đây là mới vừa từ Thiên Đạo tiểu thuyết võng truyền đi vào một đoạn hình ảnh, hiện tại Trác Nhĩ mạo dịch sở hữu phân bộ đều đã nhận được tin tức."

Trác chấp sự vừa dứt lời.

Trong tay hấn thủy tinh liền huyền hóa ra ánh quang, chỉ thấy không trung xuất hiện một người có mái tóc hoa râm thân mặc trường bào màu đen lão đầu, ở trường bào màu đen bên trên thêu Vân cùng dãy núi, đây là Trác Nhĩ mạo dịch tiêu chí.

Chỉ nghe được lão đầu này nói, "Bởi vì nguyên nhân nào đó, là bảo vệ Trác Nhĩ mạo dịch lợi ích, tạm thời hủy bỏ Trác Nhĩ mạo dịch tiểu thuyết phân tích chuyên gia Trần Hóa Quốc cùng tác giả ký hiệp ước tư cách. Trần Hóa Quốc lập tức, hồi trụ sở chính tiếp nhận điều tra!"

Trần Hóa Quốc sắc mặt hơi đổi một chút, đối với (đúng) Sở Nam hai tay ôm quyền, "Bạch đại sư ngời chờ một chút, đây chỉ là một ngoài ý muốn, ta đi xử lý một chút."

"Ta hiện tại không nóng nảy."

Sở Nam khoe miệng có chút câu khởi một đạo độ cong, nụ cười rất cổ quái.

Nhìn Trần Hóa Quốc rời đi phương hướng, sở một cái chính mình cảm vị trí, thật giống như nơi đó có chòm râu một dạng.

Có chút ý tứ, nhìn dáng dấp hợp đồng này là ký không được, có người ở cản trở sao

Nếu không Trần Hóa Quốc làm sao sẽ bị tạm thời hủy bỏ cùng ngồi ký hiệp ước tư cách, còn là bảo vệ Trác Nhĩ a mạo dịch lợi ích.

Trần Hóa Quốc căn bản không có đi xa, ngay tại bên cạnh sân, bắt đầu liên lạc kia trong hình ảnh lão đầu tóc hoa râm.

Người kia là Trác Nhĩ mạo dịch trụ sở chính những thứ này tiểu thuyết phân tích chuyên gia nhân viên quản lý kê Trâu lập tiêu, cũng là Trác Nhĩ mạo dịch lý lịch giả nhất thủ tịch chuyên gia, hấn bình thường căn bản sẽ không hỏi tới những chuyện này.

"Trâu thủ tịch ta bên này đang có việc gấp đây, trước hủy bỏ đối với ta hạn chế, ta đem chuyện này giải sau, chúng ta lại nói chuyện "

Bất quá rất nhanh, Trần Hóa Quốc liền nhận được tin tức.

"Trần tiểu tử ngời hồ đồ a, ta đây là là giúp ngời. Ngời là muốn ký « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền kia tiểu thuyết đi, quyền tiểu thuyết này không có chút nào giá trị thị trường, kia Bạch Y Thắng Tuyệt là vì mới mẻ mà sáng tác, kia thiếu linh khí thiết lập, căn bản chính là một chuyện cười, loại kia hoàn toàn vi phạm chúng ta thế giới này quy tắc thiết lập căn bản không khả năng tồn tại. Hiện tại đã chừng mấy nơi tác giả hướng ta phản ứng ngời vấn đề, lại còn phải lấy tinh phẩm tác giả tiêu chuẩn ký Sở Nam, nếu là ta không kịp thời kết thúc ngời, chẳng lẽ cho ngời làm ra loại này tổn hại nghiêm trọng công ty lợi ích hành vi "

"Lập tức cho ta trở lại trụ sở chính."

Trần Hóa Quốc vội vàng giải thích, "Trâu thủ tịch sự tình không phải là ngời nghĩ như vậy, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ta đã đi qua tỉ mỉ thôi diễn, mà còn ta cũng đã gặp Bạch đại sư, tuổi còn trẻ thì có không thể tầm thường so sánh định lực, mà còn đàm luận lên hấn tiểu thuyết lúc, giữa hai lòng mày mang tự tin, quyền này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » tuyệt đối có giá trị, có lẽ chúng ta đều nhìn lầm!"

Kia lão đầu tóc hoa râm tức giận, "Ngời cũng nói, Bạch Y Thắng Tuyệt vô cùng trẻ tuổi, hơn hai mươi tuổi, có thể viết ra cái gì có giá trị đồ vật tới « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » hoàn toàn chính là Bạch Y Thắng Tuyệt không cần đầu óc tác phẩm, liền giá trị mà nói, chính là một đồng rác! Chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch tinh phẩm hiệp ước, tổng cộng mới có hơn mười nơi tác giả ký hợp đồng, ngời đừng bảo là, hiện tại lập tức trở lại trụ sở chính tiếp nhận điều tra, hiện tại rất nhiều tác giả đều phản ứng ngời vấn đề, đối với ngời hành vi bất mãn."

"Trâu thủ tịch chuyện này không phải là "

Kia Trâu lập tiêu căn bản không nghe Trần Hóa Quốc dài dòng, lại truyền ra một đoạn văn, "Lập tức trở lại trụ sở chính, nếu là còn vọng tưởng ký « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ta lập tức bãi nhiệm ngời chức vụ."

Nhìn đến đây, Trần Hóa Quốc tay đều có một chút phát run.

Hấn không nghĩ tới sự tình sẽ diễn biến thành như vậy, hấn ở Trác Nhĩ mạo dịch công việc hơn hai mươi năm.

Hơn hai mươi năm kinh doanh, mới có hôm nay vị trí.

Xem ra chỉ có thể buông tha ký quyền tiểu thuyết này.

"Bạch đại sư thật thật xin lỗi, cái này ước chỉ sợ là ký không." Trần Hóa Quốc hướng Sở Nam nói xin lỗi.

"Nếu như vậy, vậy hôm nay thì đa tạ người khoản đãi." Sở Nam đối với (đúng) cái này sẽ không để ý, đã sớm đoán ra là loại kết quả này, hắn cười nhạt, "Qua mấy ngày còn muốn tương ký ta quyền tiểu thuyết này, coi như không phải là loại này hiệp ước có thể bắt lại."

Sở Nam nói lời này lúc, giống như đang nói đùa một dạng, sau đó trực tiếp đi ra ngoài.

"Trác chấp sự đưa thoáng cái Bạch đại sư." Trần Hóa Quốc có chút chán nản phát tay một cái, hắn cảm thấy Sở Nam mà nói rất có thâm ý.

Mấy ngày sau

Chẳng lẽ là chờ đến tác giả công hội kiểm tra kết thúc sao

Đối với cái này loại tình phẩm tác giả chứng nhận quá trình, hắn đương nhiên không xa lạ gì.

Cái này Trác chấp sự ngược lại rất biết làm người, có lẽ hắn là coi trọng Sở Nam cao cấp tác giả thân phận.

"Bạch đại sư thật là ngưng ngừng, trì hoãn ngài thời gian dài như vậy, cuối cùng "

Trác chấp sự thật là có thể nói là, khéo léo, cuối cùng còn uyển chuyển biểu thị, "Bạch đại sư nếu là có không tốt tin tức truyền đi, có thể không phải chúng ta truyền đi, ngài đừng trách tội ta à!"

Cái này Trác chấp sự một bên nở nụ cười, đem Sở Nam cùng nhau đưa ra Trác Nhĩ thương mại được.

Rất nhiều võ giả thấy như vậy một màn vẻ kinh sợ càng tăng lên!

"Thiếu niên này rốt cuộc là thân phận gì, lại có thể để cho Trác chấp sự đối đãi như vậy. Coi như là Thành chủ đến, cũng bắt quá cũng như vậy thôi!"

Chờ đến Sở Nam trừ Trác Nhĩ thương mại hàng, đã có người dắt Tiên Hạc chờ ở bên ngoài đến.

Sở Nam quay đầu, "Trác chấp sự tại sao ta cảm giác người coi ta là ôn thần một dạng, chỉ mong đem ta mau mau đưa đi "

"Bạch đại sư ngài nói đùa. " Trác chấp sự biểu tình có chút cứng thoáng cái, bắt quá trong nháy mắt liền khôi phục như cũ.

"Ta đi."

Sở Nam phát tay một cái, trực tiếp nhảy thượng tiên hạc.

Tiên Hạc kêu to một tiếng, lại bay lên trời, từ từ hướng nam Thuyền bên trong thành bay đi.

Trác chấp sự thở ra một hơi dài, chuyện này cuối cùng là vàng, coi như là phù lên Lôi Báo con đường này.

Cái này Tiên Hạc bay tốc độ không nhanh, bắt quá lại phi thường ổn.

Ngồi ở phía trên, không cảm giác được bất kỳ phong áp, xuống phía dưới nhìn ra xa, có thể nhìn xuống liên miên chập chùng dãy núi cùng chỗ ngồi này không lồ thành phố.

Sở Nam trực tiếp trở lại dịch trạm.

Lần này hắn mặc ba sao cao cấp tác giả bào, hơn nữa kia huy chương.

Vậy mà để cho cái kia nguyên bản lạnh như băng đối với người nào không có gì hảo sắc mặt, còn vắt chày ra nước dịch trạm ông chủ, đi ra hiển mị.

Còn đặc biệt cho Sở Nam đưa đi trà cùng điểm tâm, nói là miễn phí.

Sở Nam trở về phòng, khoe miệng nụ cười càng tăng lên, "Này cao cấp tác giả thân phận, thật đúng là có dùng, đi tới chỗ nào đều sẽ có đãi ngộ đặc biệt."

Sở Nam đem mặt vào mắt kính lấy xuống, lại đem lên một khối gương.

Ti mi quan sát chính mình con mắt.

Cái này Ô Quang Chi Đồng hoàn toàn màu đen, mà còn màu đen kia cuộn cuộn không dứt, nhìn cực kỳ cổ quái.

Sở Nam nháy nháy mắt, sau đó thử đi khổng chế chính mình con mắt.

Cái này màu đen cuộn cuộn càng là lợi hại.

Tí tách!

Ô quang kia bên trong, một vệt kim quang thoáng hiện lên, sau đó liền biến mất.

"Ồ" Sở Nam đột nhiên cảm giác, trong mắt thể giới đột nhiên biến đổi.

Còn không chờ đi xem kết quả xảy ra biến hóa gì, loại cảm giác này liền biến mất.

"Vừa mới tại sao ta cảm giác, có kim quang xuất hiện."

Sở Nam lại dựa theo vừa vận biện pháp đi thử!

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Quy luật

Lần này thử cũng không có hiệu quả gì.

Sở Nam vì tức lòng mi, nghĩ một lát, cũng không có nghĩ ra manh mối gì tới.

Hắn đứng lên, đi nửa mặt, đem chỗ mi tâm viên kia Kim Tinh cho lộ ra.

Kim Tinh toát ra điểm một cái ánh sáng màu vàng, cùng trong hai con ngươi Ô Quang với nhau tỏa ra.

Sở Nam nghiên cứu hồi lâu, vẫn không thể nào không chế.

Cuối cùng chỉ có thể buông tha.

"Tinh, hay là trước đi đổi mới đi."

Sở Nam nằm ở trên giường, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Bắt đầu đổi mới tiểu thuyết.

Ngay tại Sở Nam đang dùng ý niệm sáng tác lúc, Bạch Y Thăng Tuyết ký hợp đồng Trác Nhĩ mạo dịch bị ngăn trở tin tức đã tại tác giả vòng truyền bá ra, không chỉ có như thế, tựa hồ là ở người cổ ý dưới sự thôi thúc.

Cái này ký hợp đồng quá trình cũng hoàn toàn biến dạng.

Biến thành Bạch Y Thăng Tuyết hướng Trác Nhĩ mạo dịch tự tiến cử, hy vọng có thể ký hợp đồng, cuối cùng bị Trác Nhĩ mạo dịch cự tuyệt.

Tại Thiên Đạo trong diễn đàn, càng là một phen bàn tán sôi nổi.

Bắt quá rất nhiều người, cũng không rõ ràng cái này tin đồn thật giả.

"Bạch Y Thăng Tuyết muốn với Trác Nhĩ mạo dịch ký hợp đồng bị cự tuyệt tin tức, có phải là thật hay không "

"Ta xem giả không, quyển sách này diễn sinh ra Tiểu Thế Giới cũng có hơn mười ngày, vẫn luôn không có thể cùng công ty nào ký hợp đồng."

"Có hay không Trác Nhĩ mạo dịch người, đem chân tướng nói một chút."

"Bạch Y Thăng Tuyết quá bành trướng, tự cho là chứng nhận thành cao cấp tác giả, liền không biết mình là người nào. Tuổi quá trẻ, hay là trước lắng đọng mình một chút, qua mấy năm lại nói tác phẩm kiếm tiền sự tình đi." Có người nói như vậy.

Đang lúc mọi người, đều tại nghỉ ngơi sự tình thật giả lúc.

Lúc này Luru Phong xuất hiện.

« liên quan tới Bạch Y Thăng Tuyết ký hợp đồng bị ngăn trở chân tướng »

Thiên thượng xuống không có không lọt gió tường, không nghĩ tới sự tình vừa vặn xảy ra, liền truyền đi. Căn cứ ta biết tin tức, lúc ấy Bạch Y Thăng Tuyết muốn cùng chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch ký tính phẩm tác giả hiệp ước, cuối cùng không có thể thành công. Hiện tại Trác Nhĩ mạo đã có thủ tịch chuyên gia lên tiếng, đề cho Trác Nhĩ mạo dịch sở hữu giao dịch hành cùng chi nhánh công ty, toàn diện đuổi ra khỏi « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », nghiêm cấm công ty bất luận kẻ nào, lấy bất kỳ phương thức nào ký quyền sách này.

Luru Phong là chuẩn tinh phẩm tác giả, mà còn lại là Trác Nhĩ mạo dịch ký hợp đồng tác giả, đó cũng không phải bí mật gì, hẳn tự nhiên có thể biết rõ, một ít Trác Nhĩ mạo dịch nội bộ tin tức.

Hắn cái này trong bài post, cũng không có trực tiếp một chút ra đến cùng người nào trước muốn ký hợp đồng, nhưng là vô hình trung lại cho mọi người một loại nói gạt, Bạch Y Thăng Tuyết muốn cùng Trác Nhĩ mạo dịch ký tính phẩm tác giả hiệp ước, kết quả bị cự tuyệt.

Hắn bài post, để cho thảo luận sốt tiến một bước đề cao.

Trên thế giới này luôn là không thiếu, bỏ đá xuống giếng người.

Có không ít người, đi ra châm chọc.

Nói Bạch Y Thăng Tuyết thật là tự đại không được, lại còn vọng tưởng ký tính phẩm tác giả hiệp ước, thật là chứng nhận trở thành cao cấp tác giả sau, liền bành trướng không biết là người nào.

Cũng không lâu lắm, thậm chí ngay cả một cái hình ảnh đều bị người truyền tới.

Ở trong hình ảnh, là một cái lão đầu tóc hoa râm.

Lão đầu này, nhìn có chút Tiên Khí, hẳn trác nhiên mà đứng, hai tay đặt ở phía sau, mà ở trên người hắn khoác Hắc Bào, phía trên thêu Trác Nhĩ mạo dịch tiêu chí, nhìn một cái chính là Trác Nhĩ mạo dịch nhân viên làm việc.

Hắn nói ra một câu nói như vậy.

[từ ngày hôm nay, nghiêm cấm Trác Nhĩ mạo dịch dưới cờ sở hữu giao dịch hành cùng chi nhánh công ty bất luận kẻ nào, lấy bất kỳ phương thức nào ký quyền sách này. Nếu là ký, sẽ bị cho là không có hiệu quả hiệp ước.]

Đoạn hình ảnh này, vừa xuất hiện, càng là đưa tới toàn bộ tác giả bản khối đại thảo luận.

Rất nhanh thì có người chỉ ra người nọ là Trác Nhĩ mạo dịch thủ tịch chuyên gia một trong Trâu Lập Tiêu!

Những thứ kia bệnh đau mắt người mắc bệnh, càng là giống như là tìm tới bảo tàng một dạng, không ngừng mở topic thảo luận.

[Trác Nhĩ mạo dịch quả nhiên đuổi ra khỏi « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », diễn sinh ra Tiểu Thế Giới thì có thể làm gì, cũng không phải một chút giá trị cũng không có.]

[sấm to mưa nhỏ, chuyện này nói cho chúng ta biết.

Làm một danh tác người, không muốn là hấp dẫn con mắt, đem não mở ra quá lớn, đây chính là kết quả.]

[loại kết quả này cũng rất bình thường, Tiểu Thế Giới viết càng thái quá, không hợp lý địa phương càng nhiều, tác phẩm giá trị thị trường lại càng nhỏ. Còn không bằng trực tiếp viết chúng ta Thần Văn thế giới làm bối cảnh tiểu thuyết, dễ dàng hơn giật lên tới.]

Rất nhiều công ty nhỏ, thấy Bạch Y Thăng Tuyết trở thành cao cấp tác giả sau, vốn là có mở ra luận chứng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » có phải hay không có ký hợp đồng giá trị, hiện tại biết được Trác Nhĩ mạo dịch đuổi ra khỏi quyền tiểu thuyết này tin tức sau, cũng đều rồi rít đoạn tuyệt, đi ký quyền tiểu thuyết này tâm tư.

Nếu là lúc này, ký quyền sách này, không chỉ có không có giá trị gì, kia không phải tương đương với cùng Trác Nhĩ mạo dịch là địch sao, với nghề lão đại là địch, rõ ràng chính là tìm chết.

Bất quá luôn sẽ có người, có thể hiểu được chân tướng của sự tình.

Tăng Phóng chính là một người trong số đó, hẳn là Giáp Cốt phòng đầu giá con trai của Chương Không Giả.

Nói cách khác, là một cái không hơn không kém Phú Nhị Đại.

Giáp Cốt phòng đấu giá Thần Văn văn minh, duy nhất có thể cùng Trác Nhĩ mậu dịch cũng liệt vào công ty.

Bất quá, hai cái công ty phương hướng khác nhau.

Giáp Cốt phòng đấu giá, chủ yếu phụ trách đấu giá, Thần Văn thế giới sở sinh một ít được liệu trân quý, Bí Bảo, đương nhiên Tiểu Thuyết Thế Giới một ít cực kỳ trân quý, phi thường khó mà hoán đổi vật phẩm, cũng sẽ ra bọn hắn bây giờ trong phòng đấu giá.

Tăng Phóng muốn tra một chuyện, rất nhanh chân tướng liền nổi lên.

"Chân tướng của sự tình nguyên lai là cái bộ dáng này." Tăng Phóng nhếch mép, không khỏi cười ra tiếng.

"Cái này Trần Hóa Quốc lúc trước dường như bị gọi là là, Trác Nhĩ mậu dịch cực kỳ có nhãn quang tiểu thuyết phân tích chuyên gia, lần này vốn là có cơ hội cạnh tranh thủ tịch chuyên gia vị trí, bây giờ nhìn lại sự tình muốn vàng. "

Tăng Phóng có chút lắc đầu một cái, người này thật đúng là không lấy chính mình tiền đồ coi là chuyện to tát.

Bất quá rất nhanh, Tăng Phóng chân mày đám cùng một chỗ, không đúng, cái này Trần Hóa Quốc coi như là muốn ký Xạ Điều quyền tiểu thuyết này, cũng hoàn toàn không cần phải, tại hắn sự nghiệp mấu chốt kỳ, làm ra loại này quyết định.

Tăng Phóng vừa nghĩ tới không đúng, ngay lập tức liền đi qua chính mình phương thức, liên lạc với Trần Hóa Quốc.

Cái này Trác Nhĩ phòng đấu giá công tử muốn biết chân tướng, hơn nữa Giáp Cốt phòng đấu giá cùng Trác Nhĩ mậu dịch cũng không có cái gì cạnh tranh, Trần Hóa Quốc tự nhiên cũng không cần phải giấu giếm, còn đem một bụng than phiền phát tiết một phen.

Đem sự tình lên cuối giải sau, Tăng Phóng không khỏi hai mắt tỏa sáng.

"Cái này Trần Hóa Quốc đã vậy còn quá xem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền tiểu thuyết này, có chút ý tứ. Bạch Y Thăng Tuyết còn trẻ như vậy, xem ra, có cần phải đi gặp một hồi vị này Bạch Y Thăng Tuyết. "

Sở Nam sáng tác kết thúc, liền trực tiếp rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Lúc này ngày đã hoàn toàn hắc, hắn đem cái viên này tỏa ra ánh sáng dạ quang thạch cho che đỡ, chuẩn bị ngủ.

Dạ quang thạch vừa che ở, cả phòng lâm vào cùng hắc ám

Mỉ tâm kim sắc ánh sao, thì càng rõ ràng!

Vừa muốn nhắm mắt Sở Nam, kinh nghi một tiếng.

Vội vàng lại từ trên giường bò dậy.

Bởi vì hắn phát hiện, cái trán này chút ít kim quang, ở ban ngày không nhìn ra cái gì khác thường tới.

Nhưng là tại loại này trong bóng tối, là có thể nhìn ra không cùng đi.

Loại này kim quang tựa hồ là chợt mạnh chợt yếu.

Sở Nam tỉ mỉ quan sát, rất nhanh hắn phát hiện, kim quang này quả nhiên có mạnh yếu, chỉ bất quá biến hóa nhỏ vô cùng, ban ngày căn bản quan trắc không ra, chỉ có tại loại này trong bóng tối mới có thể quan sát đạo (nói).

Mà còn cái này lúc sáng lúc tối giữa, tựa hồ còn có nào đó quy luật tồn tại.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Khoa học nghiên cứu phương pháp

Cảm thấy được một điểm này, Sở Nam liền cũng không ngồi yên được nữa.

Hắn đi tới, đem cửa cửa sổ hoàn toàn đóng lại.

Còn ngại không đủ, bởi vì còn có điểm điểm tinh quang xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào.

Hắn lại đem trên giường bị nhục cầm lên, đem hai bên cửa sổ hoàn toàn che đỡ, cứ như vậy, cả phòng hoàn toàn tối xuống, lại cũng không nhìn thấy bên ngoài hấp thu vào ánh sáng, mi tâm Kim Tinh mạnh yếu biến ảo, so với mới vừa rồi đến, dễ dàng hơn quan trắc.

Sở Nam bắt đầu tập trung tinh thần nghiên cứu.

Nghiên cứu hơn mười phút, Sở Nam phát hiện, loại này biến ảo quy luật phi thường phức tạp, chỉ bằng mượn đầu óc đi trí nhớ phân tích, trong thời gian ngắn căn bản phân tích không tới.

Cũng may, làm một nơi đã từng học qua đại học, đặc biệt học qua đủ loại số học mô hình thời đại mới tạo nên, phân tích, kỷ lục loại này phức tạp mô hình, hắn vẫn có chính mình biện pháp.

Sở Nam đi tìm dịch trạm tiểu nhị, muốn giấy và bút.

Lại trở về phòng, đem mi tâm ánh sao biến đổi dài ngắn ghi xuống.

Hơn nữa đem cái này kỷ lục số liệu, lấy hàm số hình ảnh giống như là biểu hiện ra.

Hao phí không sai biệt lắm một giờ công phu.

Một tấm hoàn chỉnh mi tâm Kim Tinh lông lánh hàm số đồ liên tung bồng trên giấy.

Cứ như vậy, cái này khôi khôi phục phục quy luật, liền hết sức rõ ràng, đủ loại kim quang mạnh yếu khác biệt, thời gian kéo dài dài ngắn, hoàn toàn cũng có thể thấy rõ ràng.

Sở Nam liếc mắt liền nhìn ra, cái này quy luật chỗ.

"Đồ chơi này, kết quả có hữu dụng hay không, có ích lợi gì "

Sở Nam có chút nhớ nhưng không thông, mặc dù tìm ra trong đó quy luật, nhưng cũng không có chút nào trợ giúp.

Làm đem những này hoàn toàn nhìn thấu sau, Sở Nam phát hiện mi tâm ánh sao biến ảo nguyên bản rất khó quan trắc đi ra, nhưng bây giờ phân biệt liền phi thường dễ dàng, đối với loại tình huống này, ngược lại cũng rất dễ dàng giải thích.

Giống như một số thời khắc nghe ca nhạc một dạng, có ở đây không biết rõ ca từ thời điểm, người khó nghe thanh bài hát bên trong kết quả hát cái gì, bất quá khi người hướng về phía ca từ lúc, nghe nữa thời điểm sẽ phát hiện hát kỳ thực rất rõ ràng, tiếng hát hát ca từ cũng không phải như vậy khó mà phân biệt.

Làm Sở Nam đem sự chú ý hoàn toàn tập trung ở mi tâm lúc, hắn hô hấp không tự chủ được đi theo loại này ánh sao biến hóa tiết tấu bắt đầu hô hấp.

Cứ như vậy, kia chân mày ánh sao bắt đầu từ từ trở thành nhạt.

Sở Nam vậy mà phát hiện, tại chính mình trong mi tâm, vậy mà thật giống như bắt đầu bị chiếu sáng một dạng.

"Làm sao rồi "

Sở Nam cả kinh, hô hấp tiết tấu, thoáng cái bị đánh loạn.

Vừa mới từ từ trở thành nhạt kim quang, lại khôi phục nguyên dạng.

"Ta tựa hồ tìm tới biện pháp."

Sở Nam tỉ mỉ nhớ lại mới vừa rồi cảm giác.

Kia Kim Tinh từ nơi mi tâm trở thành nhạt, đem mình trong mi tâm chiếu sáng.

Loại cảm giác đó rất kỳ diệu, nhưng là lại không nói ra được đến cùng cảm giác gì.

"Vừa mới ta hô hấp tiết tấu, không tự chủ được đi theo mi tâm kim quang mạnh yếu, dài ngắn, tiến hành thay đổi, chẳng lẽ đây chính là khống chế mi tâm kim quang biện pháp "

Sở Nam lập tức, bắt đầu dựa theo chính hần một phát hiện thử.

Hần bắt đầu điều chỉnh hô hấp tiết tấu, đi theo kim quang lóe lên tiến hành biến ảo.

Theo hô hấp tiến hành, mới vừa rồi loại cảm giác đó, từ từ nổi lên.

Mi tâm Kim Tinh làm nở rộ ánh sao, từ từ trở thành nhạt.

Nhưng là ở trong mi tâm, đó là một vùng tăm tối.

Giống như là người nhắm mắt lại, cái gì đều không cảm giác được.

Nhưng là theo hô hấp tiết tấu biến hóa, kia một vùng tăm tối bên trong, vậy mà mở hồ một vòng ánh sáng xuất hiện.

Liên phảng phất kia mảnh hắc ám bên trong, đột nhiên mở một cái khe cửa, có ánh sáng tuyến tiêu tán trong đó.

Loại cảm giác đó rất kỳ diệu.

Theo thời gian đưa đẩy, chân mày Kim Tinh làm nở rộ kim quang hoàn toàn biến mất, chỉ để lại mi tâm viên kia Kim Tinh, cuối cùng viên kia Kim Tinh cũng bắt đầu từ từ trở thành nhạt, cuối cùng hoàn toàn không thấy.

Sở Nam chỗ mi tâm, kia Kim Tinh thật giống như hoàn toàn không có tồn tại qua.

Nhưng là Sở Nam trong mi tâm, lại đã hoàn toàn khác nhau.

Sở Nam nhắm mắt lại, hần thấy trong mi tâm kia mảnh hư vô trong bóng tối, điểm chuế một khỏa kim sắc sao, kia nhìn liền đúng như cùng ban đêm trong tinh không sao một dạng, chẳng qua là đáng tiếc là chỉ có một khỏa.

Nó trôi lơ lửng ở mi tâm kia phiến trong hư vô, bất quá làm toát ra kim quang cuối cùng quá yếu, không cách nào đem trong mi tâm hoàn toàn chiếu sáng. Nếu là Kim Tinh càng ngày càng nhiều, có phải hay không có thể đem trong mi tâm tất cả chiếu sáng.

Sở Nam có thể cảm giác, chính mình đầu óc tốt giống như là thoáng cái biến hóa càng thêm thanh minh.

Này chút ít kim quang, ở trong mi tâm, tựa hồ có thể rèn luyện tinh thần mình.

"Tại sao có thể như vậy chẳng lẽ người trong mi tâm, còn có một vùng không gian sao "

Sở Nam nghiên cứu hồi lâu, cũng không có nghiên cứu ra, nhiều hơn nữa manh mối tới.

Hần mở mắt, đem kia che lại dạ quang thạch lộ ra.

Căn phòng biến sáng, Sở Nam hướng về phía gương, quả nhiên phát hiện, mi tâm Kim Tinh đã biến mất.

Sở Nam điều chỉnh chính mình hô hấp tiết tấu, rất nhanh kim quang nhân nhạt từ mi tâm tiêu tán đi ra, cuối cùng Kim Tinh hiện lên.

"Quả nhiên là như vậy, nguyên lai như vậy không chế."

Sở Nam giờ khắc này, rốt cuộc hoàn toàn chắc chắn, mi tâm Kim Tinh không chế biện pháp.

Sở Nam ánh mắt rơi vào trên bàn trên tờ giấy kia, phía trên là một cái hàm số đồ.

Nếu là không có chính mình lúc trước học qua số học kiến thức giúp đỡ, phải ý thức được một điểm này, sợ rằng chỉ ít cũng cần thời gian nửa tháng.

Xem ra tu luyện, cũng phải chú trọng khoa học phương pháp tu luyện.

Sở Nam rất không nói gì vỗ vỗ trán mình, "Không ao ước, vậy mà phát hiện lúc trước học số học, vậy mà đối với (đúng) tu luyện còn hữu dụng nơi, khoa học thật là không chỗ nào không có mặt a."

"Nói như vậy, ta đây đôi Ô Quang Chi Đồng, chắc với mi tâm Kim Tinh tương tự."

Sở Nam theo Hồ Lô họa gáo, muốn lấy giống vậy phương pháp, phỏng chế ra mới vừa rồi cách làm.

Kết quả lại chưa thành công.

Sở Nam hơi nhăn cau mày, nhìn trong tay vẽ ra chế được Ô Quang Chi Đồng hàm số đồ, căn bản không có quy luật chút nào có thể nói.

Bất quá rất nhanh, Sở Nam liền phát hiện, thật sự quy luật, cũng không phải ở cặp mắt làm toát ra Ô Quang bên trong.

Mà là ở trong hai mắt, kia Ô Hải sôi trào mang một ít quy luật.

Sở Nam lần nữa thử.

Trong hai con ngươi, Ô Hải sôi trào càng là lợi hại.

Hai vệt kim quang từ từ hiện lên hai tròng mắt vị trí, cả thể giới phảng phất, ngay một khắc này, biến hóa vô cùng rõ ràng.

Sở Nam chưa bao giờ có phát hiện, thể giới rõ ràng như vậy qua.

"Bất quá, này đôi Ô Quang Chi Đồng kết quả có tác dụng gì chẳng lẽ chẳng qua là để cho xem đồ vật, càng rõ ràng điểm"

Sở Nam đẩy cửa sổ ra, hướng ra phía ngoài nhìn ra xa.

Trong bóng tối hết thảy, cũng là có thể thấy rõ ràng.

Thật đúng là trong tầm mắt, hết thảy đều trở nên rõ ràng.

Lúc này đã đến nửa đêm, Sở Nam có chút mệt mỏi.

Buồn ngủ ý nổi lên trong lòng, thời gian dài công việc nghiên cứu loại kia mệt mỏi, để cho hắn có chút khó mà chống đỡ được.

Coi như là vận chuyển nội lực, đều không cách nào tiêu trừ!

Sở Nam đã hồi lâu chưa từng có loại cảm giác này.

Trong đầu phảng phất bị trang một tảng đá, bất tỉnh nặng vô cùng.

Mơ hồ còn có chút đau.

Sở Nam đóng cửa sổ lại, lấy tay dùng sức vỗ vỗ đầu mình.

"Đã nghiên cứu không sai biệt lắm, chỉ ít tìm tòi không chế biện pháp, đi ngủ trước."

Sở Nam lại cũng không nhận được, đem che gối cửa sổ chặn nệm tất cả lấy xuống, bày xong giường, hôn mê thiếp đi.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Đem người làm có được 1 đôi nhìn thấu thể giới con mắt sẽ làm sao

Sở Nam lần nữa thanh tỉnh, là bị tiếng gõ cửa đánh thức.

Sở Nam vỗ vỗ đầu mình, với trước khi ngủ so với, cảm giác đã rất nhiều.

Khi biết được người đến là La Lan thời điểm, Sở Nam để cho nàng chờ một chút.

Sau đó hướng về phía gương nhìn một cái, chỉ thấy cặp mắt Ô Quang sôi trào.

Bất quá rất nhanh, sôi trào Ô Quang từ từ biến mất, giống như là tiến vào con mắt bên trong một dạng.

Đây đối với con mắt, lại khôi phục như cũ đáng vẽ, không nhìn ra có dị thường gì.

"Giải quyết!"

Sở Nam toét miệng cười một tiếng, trong bụng đắc ý.

Chẳng qua là một đêm công phu, liền hoàn toàn giải quyết, mặc dù không rõ ràng Thần Văn thế giới rốt cuộc có bao nhiêu ít người có thể trở thành thật sự Tinh Cấp tác giả, nhưng là nhanh như vậy đem thiên phú thần thông giải quyết, tuyệt đối chỉ có chính mình một người.

Sở Nam mở ra môn, lại thấy La Lan nhút nhát đứng bên ngoài, hoàn toàn không có ngày hôm qua

Ngạo mạn cùng kiêu hoành!

Màu xanh nhạt váy công chúa, cũng không che giấu được cô ấy là có chút kinh khủng vóc người, hơn nữa kia mỹ lệ dung nhan, ngược lại thật giống cổ tích bên trong đi ra Công Chúa một dạng.

"Có chuyện gì không "

Sở Nam hơi nghi hoặc một chút, nàng làm sao sẽ sáng sớm tìm đến mình.

Đối với (đúng) cái này La Lan, Sở Nam không có cảm tình gì.

Bất quá cũng không ác cảm gì, ngày hôm qua nàng cuối cùng có thể buông tha chính mình tự hào, nói thẳng xin lỗi, để cho Sở Nam thật bất ngờ.

Khó trách vị thành chủ kia, nguyện ý thu nàng làm đồ đệ.

"Sur phụ nói để cho ta mời người đi Thành Chủ phủ, tham gia dạ yến."

La Lan thanh âm nói chuyện đều trở nên cẩn thận từng li từng tí, tựa hồ sợ chọc Sở Nam mất hứng một dạng.

Nàng loại biểu hiện này, thật ra khiến Sở Nam có chút mất hết hứng thú.

Ta lúc nào biến hóa đáng sợ như vậy.

Bất quá cái kia kêu Đường Thư nữ nhân mời chính mình đi trễ tiệc rượu, Sở Nam suy nghĩ một chút vẫn là quyết định đi tham gia.

Nàng dù sao cũng là Nam Chu thành Thành chủ, còn lại là Đường Tử Quân cô cô, mặt mũi này vẫn là phải cho.

"Được, người trở về đi thôi, ta buổi tối sẽ đi."

Sở Nam khoát khoát tay, sau đó trực tiếp đóng cửa lại.

Đầu còn có chút bất tỉnh, chuẩn bị nhiều hơn nữa nghỉ ngơi một hồi.

Bên ngoài tiếng gõ cửa lại vang lên tới.

Sở Nam rất không nói gì, cái này nha xong chưa, không phải là đã đáp ứng không

Sở Nam kéo cửa ra, "Ta nói muội muội, làm sao, có chuyện gì một câu nói xong có được hay không "

La Lan tựa hồ bị Sở Nam thanh âm này dọa cho ở.

Hai tay lúi cúi chính mình lần vẩy, nhìn qua giống như là một cái bị ức hiếp tiểu cô nương một dạng.

Sở Nam che cái trán cũng là say, thanh âm có chút yếu đi xuống, "Chuyện gì a."

"Cái kia, đã là buổi tối, sư phụ để cho ta tới đón người."

"Cái gì "

Sở Nam có chút khó tin khắp nơi quét quét, "Đây không phải là vừa mới muốn trời sáng sao "

"A "

Sở Nam qua một hồi lâu, rốt cuộc làm rõ ràng, xác thực đã là buổi tối.

Bên ngoài bầu trời tối tăm mờ mịt, hình như là trời vừa vừa muốn phát sáng một dạng.

Cái này ngủ một giấc ngay ngắn một cái cái ban ngày, đầu vẫn còn có nhiều chút hôn mê, ta hiện Thiên Lăng làm theo rốt cuộc là lúc nào ngủ

Sở Nam nghĩ hoặc, liền mở cửa ra, "Người đi vào chờ một lát, ta đi rửa mặt."

Hơn hai mươi phút sau, Sở Nam cùng La Lan cùng đi tới Thành Chủ phủ.

Thành Chủ phủ rất là khí phái, với Đường Tử Quân nhà phủ đệ tương tự, hẳn là cùng một người thiết kế.

Thành chủ này Phủ xây dọc theo núi, kiến trúc chung quanh lộn xộn thích thú.

Đi vào Thành Chủ phủ, liền có thể thấy, ở trong sân, giăng đèn kết hoa, bày ra không ít bàn ghế, đã có không ít người bữa tiệc linh đình, mặt đầy đối trá nói chuyện với nhau.

Sở Nam còn chứng kiến một cái người quen, chính là Trác Nhĩ giao dịch hành vị kia chấp sự.

Như vậy yến hội, trường hợp Sở Nam cũng không xa lạ.

Lúc ở địa cầu sau khi, hẳn cũng từng tham gia không ít.

Không ngoài chính là một ít cao cấp tụ họp,

Lăn nhau hư dữ ủy xà, lộn lộn cái quen mặt a.

Đối với cái này những người này, Sở Nam không muốn đi cùng bọn họ trao đổi, bụng hẳn đói khó chịu, dù sao một ngày không có ăn đồ ăn.

Chuẩn bị chờ một hồi tìm một xó xinh, ăn thống khoái.

"Sở huynh đệ!"

"Người tốt "

Lúc này chỉ thấy, Lưu Mãnh cùng hẳn người sư muội kia, không biết từ nơi nào xuất hiện.

"Các người cũng ở đây a." Sở Nam cười gật đầu một cái.

"Sở huynh đệ chúng ta qua bên kia ngồi, chúng ta đã cho người chiếm vị trí tốt."

Lưu Mãnh chỉ chỉ vị trí trung ương.

Sở Nam súc cau mày, cái vị trí kia chính là hôm nay trung tâm, chờ một hồi làm sao còn ăn đồ ăn.

"Bên kia ta không quá vui vẻ, ta là người không thích náo nhiệt."

Sở Nam trực tiếp cự tuyệt, "Ta còn là qua bên kia tốt."

Sở Nam tinh xảo hướng tây nam sừng một xó xinh bàn đi tới, cái bàn kia trống không một người không có, ngược lại có vẻ hơi lạnh tanh.

Lưu Mãnh hàng này, kéo sư muội hẳn liếm khuôn mặt theo kịp."Các người không phải là ngồi ở chỗ đó sao, thế nào cũng theo kịp "

"O kia, thế nào cũng không thể khiến Sở huynh đệ một mình người ngồi ở đó, chúng ta thế nào cũng phụng bồi người."

Không có một chút thời gian, La Lan cũng tới.

Nàng và Lạc Kỳ Yên ngồi chung một chỗ, ở Sở Nam đối diện.

Sở Nam một bên tùy tiện hòa theo với ba vị này nói chuyện phiếm, xem như vậy yến hội muốn một hồi thật lâu mới bắt đầu.

Sở Nam nghĩ đến, ngày hôm qua hẳn đã có thể khống chế chính mình vậy đối với Ô Quang Chi Đổng.

Tựa hồ xem thế giới rất rõ.

Nghĩ tới đây, Sở Nam có chút nheo cặp mắt lại.

Vậy đối với nguyên bản đẹp mắt con người, rất nhanh đáp lên một tầng Ô Quang, tăng cường Ô Quang bên trong, đồng từ vị trí, kim quang lóng lánh.

"Kết quả này có ích lợi gì a "

Sở Nam khẽ ngẩng đầu lên, ánh mắt vừa vắn rơi vào La Lan cùng Lạc Kỳ Yên hai nàng trên người.

Sở Nam thoáng cái con mắt liền trùng lão đại.

Hắn rõ ràng thấy, y phục kia vậy mà biến thành trong suốt.

Hết thấy đều có thể thấy rõ ràng.

"Ta đi, thật là lớn, thật là trắng!"

"Sở huynh đệ người nhìn ta chăm chăm sư muội cùng La Lan nhìn cái gì chứ cái gì tốt thật tốt rõ ràng" lúc này Lư Mạnh kia không đúng lúc thanh âm xuất hiện.

Đối diện La Lan cùng Lạc Kỳ Yên hai người cũng chú ý tới Sở Nam ánh mắt, tựa hồ nóng bỏng còn để kim quang.

Ánh mắt kia vô cùng kỳ quái, để cho hai người bọn họ rất không thoải mái, không tự chủ được hai tay ôm ở trước ngực.

"Không có gì, không có gì."

Sở Nam từ trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại, làm bộ như chẳng có chuyện gì xảy ra một dạng lác đầu một cái.

Bắt quả hai tay lại che chính mình cặp mắt kia.

Giờ à, đây đối với Ô Quang Chi Đồng có thể nhìn thấu thế giới, thật là quá bản!

Đem người làm có được một đôi nhìn thấu thế giới con mắt, người sẽ làm sao

Sở Nam lúc này rất muốn tại Thiên Đạo trong diễn đàn tặc một cái thiệp, hỏi một chút mọi người.

"Người che chính mình con mắt làm gì" một bên Lư Mạnh càng không rõ ràng.

Cái này Sở Nam trợn to hai mắt, xem một hồi La Lan cùng Lạc Kỳ Yên sau, vậy mà trực tiếp che chính mình con mắt, phảng phất thấy cái gì đáng sợ thứ gì đó.

"Ta sợ hồi bị thiên lôi đánh."

Sở Nam rất bất đắc dĩ đạo (nói).

"Người, người rút cuộc thấy cái gì" Lạc Kỳ Yên gò má hơi có chút mắc cỡ đỏ bừng, bình thường không nói nhiều năng, không nhịn được hỏi lên, mới vừa rồi Sở Nam ánh mắt thật sự là để cho nàng cả người không thoải mái.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Vạn vạn đừng hỏi hận

"Ta không thấy gì cả, các người cảm thấy ta có thể thấy cái gì "

Sở Nam buông ra ngón ở cặp mắt tay, thật giống như chuyện gì cũng không có xảy ra một dạng.

La Lan cùng Lạc Kỳ Yên hai nàng hai mắt nhìn nhau một cái, đúng vậy, chẳng qua là tùy tiện nhìn các nàng mấy lần có thể thấy cái gì

"Vậy người mới vừa nói cái gì, sợ hồi bị thiên lôi đánh "

Một bên Lư Mạnh có chút không hiểu.

"Ta chỉ là tùy tiện trêu chọc các người chơi đùa, người nghĩ nói, người cũng có thể nói."

Sở Nam tâm lý thầm nói, sự thật làm sao có thể nói thẳng ra.

Lưu Mãnh nhất thời cứng họng, đầu óc rút mõi có thể không vô duyên vô cớ nói những lời này đi.

"Ta mới vừa rời tại sao dường như, thấy trong con mắt ngươi có kim quang lóng lánh "

La Lan đối diện Sở Nam ngồi, nàng nhớ vừa mới tựa hồ từ Sở Nam trong đôi mắt thấy kim quang chợt lóe lên.

"Đoán chừng là phản xạ đối diện quang đi, con mắt làm sao có thể sẽ thả quang, ngươi xem sai."

Sở Nam chỉ chỉ xa xa treo ở không trung một khóa to lớn hạt châu tỏa ra ánh sáng màu vàng, đem toàn bộ sân chiếu sáng.

La Lan nghĩ cũng phải, đoán chừng là tự nhìn sai.

Sở Nam từ trong lòng ngực móc ra kính mắt đeo lên, trong đôi mắt Ô Quang lóng lánh, hắc đảo mắt nhìn trong cả sân.

Ánh mắt lấp lánh!

Đồng thời tâm lý tự nói, "Này đôi Ô Quang Chi Đồng, kết quả có tác dụng gì, không phải chỉ là thấu thị đi!"

Lưu Mãnh thấy như vậy một màn mặt đầy mộng so, "Cái này đại buổi tối, ngươi thế nào móc ra cái đồ chơi này đeo lên ngươi không cảm thấy không thấy được đồ vật sao "

Sở Nam ánh mắt rơi vào Lưu Mãnh trên người lắc đầu một cái, "Không có loại tình huống này, bất quá ngược lại thật cay con mắt!"

"Có ý gì "

"Ngươi không hiểu."

"Đây không phải là lão sư ta sao, tại sao sẽ ở trong tay ngươi "

Kỳ thực La Lan ngày hôm qua liền muốn hỏi, bởi vì khi đó bầu không khí quá xấu hổ, nàng cũng không há miệng nói.

"Lão sư ngươi xem ta tuổi còn trẻ là có thể bắt được cao cấp tác giả chứng nhận, muốn cùng ta kết giao, liền đem vật này đưa cho ta."

Sở Nam thuận miệng qua loa lấy lệ, đồng thời đang không ngừng nghiên cứu chính mình đôi mắt này.

La Lan nhất thời im lặng, nàng cảm thấy Sở Nam nói chuyện có chút không đáng tin cậy!

Bất quá rất đáng tiếc, Sở Nam nghiên cứu một hồi thật lâu, cũng không có nghiên cứu ra manh mối tới.

"Chỉ có thể thấu thị "

Sở Nam có chút vô lực nhỏ nước bọt, đem kính mắt cho lấy xuống, thả lên, đại buổi tối mang, xác thực thật dị loại, bất quá cái này bản Quang chi đồng tên, quả nhiên danh bất hư truyền.

Lúc này bên cạnh trên bàn, cũng đã ngồi mấy người, bọn họ đều tại tùy tiện trao đổi, vị kia Trác Nhĩ mạo dịch Trác chấp sự bất ngờ ngay tại trong đó.

Một người trong đó nói, " Đúng, nghe nói « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » người tác giả kia, là đang ở chúng ta Nam Chu tác giả công hội chứng nhận, trực tiếp liền chứng nhận trở thành cao cấp tác giả."

"Đương nhiên biết rõ, quyển sách kia mới mở bao lâu a, tựu thành cao cấp tác giả, nghe nói mới chỉ có hai mươi tuổi xuất đầu "

"Ta cũng nghe nói, bất quá Thiên Đạo diễn đàn tin tức có đáng tin cậy hay không a, khuếch đại như vậy."

Lúc này Trác chấp sự gật đầu, tay hắc nhệ nhàng bà sa lấy trong tay ly, "Là thực sự, ta ngày hôm qua tận mắt thấy Bạch Y Thắng Tuyết, vô cùng trẻ tuổi, ta xem cũng liền hai mươi tuổi!"

Mấy người khác, nghe được Trác chấp sự mà nói sau, đều ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Bọn họ thảo luận thời điểm, cũng không có hạ thấp giọng.

La Lan bọn họ tự nhiên cũng nghe đến.

La Lan ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, có chút phức tạp.

Những người này cũng không biết, vị kia Bạch Y Thắng Tuyết, an vị ở tại bọn hắc cách đó không xa.

Mấy người này tùy tiện thảo luận, rất nhanh đề tài liền kéo tới, Bạch Y Thăng Tuyết với Trác Nhĩ mạo dịch ký hợp đồng trong chuyện.

Kia Trác chấp sự khòe miệng mang cười lạnh, "Chuyện này ta còn thực sự rõ ràng, kỳ thực ngày hôm qua ta gặp được Bạch Y Thăng Tuyết chính là bởi vì chuyện này, ta toàn bộ hành trình tham dự."

"Bạch Y Thăng Tuyết mặc dù tuổi trẻ, bất quá thì có thể làm gì,

Tiểu thuyết không có giá trị, chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch thì sẽ không ký."

Một người khác thanh niên lại hỏi, "Các người Trác Nhĩ mạo dịch, thông báo Trác Nhĩ mạo dịch sở hữu giao dịch hành cùng chi nhánh công ty, cự tuyệt bất kỳ hình thức ký hợp đồng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » , nơi nào còn sẽ có khác (đừng) công ty với hần ký hợp đồng, các người đây không phải là đặc tội một vị cao cấp tác giả sao "

"Kiệt kiệt!" Trác chấp sự cười âm hiểm lên tiếng, "Đối với võ giả bình thường mà nói, một cái cao cấp tác giả rất trâu, nhưng là đối với Trác Nhĩ mạo dịch mà nói, cao cấp tác giả coi là cái gì đặc tội hần, hần lại dám thế nào "

Vốn là Sở Nam là không có nghe được cái này bên cạnh mấy người nói chuyện gì.

Bất quá kia Trác chấp sự cười âm hiểm mấy tiếng thật sự là quá khó nghe, để cho Sở Nam không tự chủ được nhìn sang, muốn nhìn một chút người nào tiếng cười là cái bộ dáng này.

Thấy người kia là Trác chấp sự sau, hần hơi nhũ cau mày, có chút không quá rõ, người kia mà nói là ý gì.

"Sở huynh đệ những chuyện này cũng không cần quá để ý, người mới mười bảy tuổi coi như là quyển sách này không có công ty ký thì có thể làm gì, chờ người trở thành tinh phẩm tác giả lúc, coi như là Trác Nhĩ mạo dịch cũng không dám lại làm như thế."

Lưu Mãnh thấy Sở Nam cau mày, còn tưởng rằng trong lòng của hần thật không dễ chịu đây.

"Các người nói là chuyện gì xảy ra "

Sở Nam ngủ cả ngày, thật đúng là không biết, kết quả xảy ra chuyện gì.

"A người không biết sao "

Sở Nam gật đầu một cái.

Rất nhanh Sở Nam liền từ La Lan ba người bọn họ trong miệng, biết rõ hôm nay kết quả xảy ra chuyện gì.

Sau đó Sở Nam lại tiến vào Thiên Đạo trong diễn đàn, xem một phen những thứ kia bài post.

Khi thối lui ra lúc tới, Sở Nam trên mặt đã không có gì biểu tình.

Trác Nhĩ nội bộ công ty có người không muốn ký « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » Sở Nam cũng không thêm để ý, dù sao ký hợp đồng loại chuyện này, là hai bên tình nguyện, nếu đôi phương không có nhãn quan, vậy thì chờ tác giả công hội đem kết quả hoàn toàn kiểm tra sau khi ra ngoài, cùng khác (đừng) công ty cùng một chỗ cạnh tranh đi.

Nhưng là Trác Nhĩ công ty sai liền sai ở, bọn họ vậy mà giống như là công khai thanh minh một dạng, thông báo mỗi cái chi nhánh công ty cùng giao dịch hành, bất đắc dĩ bất kỳ hình thức ký hợp đồng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » .

Loại này thông báo toàn bộ công ty thanh minh, ủng hộ công vô ích hành vi. Kỳ thực chính là ở đuổi ra khỏi « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » , sẽ cho người một loại, chính mình đặc tội Trác Nhĩ mạo dịch cảm giác, để cho những thứ kia vốn còn muốn cùng mình quan hệ thân thiết, ký chính mình công ty nhỏ, đoạn tuyệt ý nghĩ thế này.

Đừng nói « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » không có giá trị, coi như là có giá trị, nếu không phải đặc biệt giá cao giá trị, cũng sẽ không có công ty nguyện ý mạo hiểm đặc tội Trác Nhĩ mạo dịch nguy hiểm đi ký quyển sách này.

Chờ đến yến hội sau khi kết thúc, Sở Nam đi qua vị kia Trác chấp sự lúc, chào hỏi, "Trác chấp sự!"

"Xin chào, người là "

Kia Trác chấp sự không có nhận ra Sở Nam tới.

Sở Nam hôm nay không có mặc tác giả bào, cũng không có đeo huy chương, càng không có đeo mắt kiếng, cả người với ngày hôm qua hoàn toàn bất đồng.

Tuổi tác cũng với hần đoán đánh giá không hợp nhau, không có nhìn ra vị này chính là Bạch Y Thăng Tuyết.

"Trác chấp sự nói cho người biết người bề trên, nếu sự tình làm được, kia ngàn vạn lần chớ hối hận."

Sở Nam nói xong, trực tiếp xoay người đi ra ngoài, không bao giờ nữa đi xem cái này Trác chấp sự liếc mắt.

"Người có ý gì "

Trác chấp sự chất vấn, lại không có được Sở Nam bất kỳ đáp lại nào.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Chém hết thiên hạ chuyện bất bình

Trác chấp sự nhìn đi xa Sở Nam, tỉ mỉ nhớ lại, xác nhận chính mình căn bản không nhận biết người này.

Mà còn Nam Chu mười mấy tuổi thiếu niên thiên tài, hán phần lớn đã từng quen biết, không có trước mắt nhân vật như thế.

Không khỏi mắng thảm, "Xui, đụng phải một người bị bệnh thần kinh!"

Sở Nam không có ngừng lưu, trực tiếp trở về đến dịch trạm.

Sở Nam đăng nhập Thiên Đạo tiểu thuyết võng, thấy ở « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » chỗ bình luận truyện bên trong, có rất nhiều độc giả nhấn lại an ủi cùng khích lệ.

Rất nhiều fan, đều biểu thị quyền tiểu thuyết này dễ nhìn vô cùng.

Cái này làm cho Sở Nam phi thường làm rung động.

Nhưng là khi muộn « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đổi mới thời điểm, toàn bộ Thiên Đạo tiểu thuyết võng hoàn toàn bùng nổ.

Bởi vì ở chương hồi đổi mới sau đó, Sở Nam trực tiếp mở ra như vậy một cái đơn chương.

« mười năm mài một kiếm, sương nhận chưa từng thử. Hôm nay đem thị quân, chém hết chuyện bất bình! »

[hôm nay bởi vì sự tình tương đối nhiều, đến tối ta mới biết Thiên Đạo trong diễn đàn chuyện phát sinh. Thấy không ít độc giả ở trong bình sách khu an ủi ta, ta phi thường làm rung động. Kỳ thực ta không có cảm giác đến khó qua, ngược lại thật cao hứng. Thật cao hứng thấy rõ ràng Trác Nhĩ mạo dịch mặt mũi thực, làm Thần Văn thể giới lớn nhất công ty mạo dịch, ta không ngại các người không cùng ta ký hợp đồng, các người có các người tiêu chuẩn, nhưng là cách làm các người rất rõ ràng là đang ở đuổi ra khỏi ta, chúng ta không có bất kỳ ân oán, nhưng các người lại vô duyên vô cớ đuổi ra khỏi một cái tác giả. Nguyên nhân cuối cùng ta nghĩ có khả năng nhất là công ty của các người nội bộ tranh đấu quyền lợi, bởi vì nội bộ công ty vấn đề ảnh hưởng đến tác giả

Loại chuyện này hẳn không phải lần thứ nhất xảy ra, cũng sẽ không là một lần cuối cùng. Khác (đừng) tác giả sợ hãi người Trác Nhĩ mạo dịch là Thần Văn đệ nhất thể giới công ty mạo dịch, lựa chọn im hơi lặng tiếng, giận mà không dám nói gì, ta Bạch Y Thăng Tuyết không sợ.

Các người Trác Nhĩ mạo dịch mượn tác giả sáng tạo vô số tài phú, ngược lại cảm giác mình áp đảo tác giả trên

Là ai cho các người như vậy tự cho là đúng tư cách cùng sức lực

Các người quên, là các người dưới cờ tác giả cho người các người như vậy tư cách cùng sức lực!

Các người loại hành vi này chính là vong ân phụ nghĩa, ta khinh thường cùng với làm bạn.

Trong mắt ta tiền tài như rác rưởi, tôn nghiêm giá trị thiên kim.

Ta ở chỗ này thanh minh, từ nay về sau ta Bạch Y Thăng Tuyết cự tuyệt cùng Trác Nhĩ mạo dịch bất kỳ hình thức hợp tác.]

Sở Nam như vậy nhất thiên đơn chương, có thể nói là hào khí xảy ra, hơn nữa còn dùng tới có thể kích động lòng người thơ, nỗi giận Trác Nhĩ mạo dịch loại này không có chút nào nguyên do đuổi ra khỏi tác giả hành vi, trực tiếp vạch trần Trác Nhĩ mạo dịch nội bộ quyền lực tranh đấu kinh tởm.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đã là Thiên Đạo tiểu thuyết võng phi thường tiểu thuyết hấp dẫn một trong, ngàn vạn Fan sách truyện truy đọc.

Này đơn chương một ra, lập tức dẫn bạo toàn bộ Thiên Đạo diễn đàn.

"Bạch Y Thăng Tuyết đơn chương, công sự."

"Mười năm mài một kiếm, sương nhận chưa từng thử. Hôm nay đem thị quân, chém hết chuyện bất bình! Để cho người hào khí xảy ra, khác (đừng) không nói, có thể viết ra loại này thơ người, tuyệt không phải hạ người bình thường, đem tới tất thành thần cấp tác giả, ta người Bạch Y Thăng Tuyết."

"Trác Nhĩ mạo dịch, Thần Văn đệ nhất thế giới đại công ty mạo dịch, lại coi là cái gì "

"Trong mắt ta tiền tài như rác rưởi, tôn nghiêm giá trị thiên kim. Hảo, hảo, hảo! Thà gãy không cong, đây mới là một cái tác giả hắc có phẩm cách, liền hướng về phía Bạch Y Thăng Tuyết hôm nay những lời này, bất kể người tiểu thuyết thật xấu, ta sau này truy định "

"Đây chính là Trác Nhĩ mạo dịch, kỳ thực nhả thoáng cái liền đi qua." Đương nhiên cũng có người cảm thấy Sở Nam phản ứng quá mức.

Trác Nhĩ mạo dịch trụ sở chính, vị kia tóc hoa râm thủ tịch lúc này mặt đầy sương lạnh.

Tầm kia hơi có vẻ hơi Lão Thái khuôn mặt, một chút biểu tình cũng không có.

Hắn ở Trác Nhĩ mạo dịch công việc hơn một trăm năm, vẫn là lần đầu tiên đụng phải dám cùng Trác Nhĩ mạo dịch ngạnh bính tác giả.

Có chút giận không kiềm được.

Hắn trực tiếp đi qua Thủy Tinh Cầu phát ra thu hình nỗi giận Trần Hóa Quốc.

"Đây chính là người muốn ký tác giả, như thế bất hảo hành vi, người cũng phải ký "

Nam Chu trong thành chủ phủ,

Đường Thư đã chuẩn bị giữ nguyên áo ngủ.

Bất quá khi biết Sở Nam chính là Bạch Y Thăng Tuyết sau, nàng cố ý đối với (đúng) « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền tiểu thuyết này tiến hành đặc biệt chú ý.

Vừa vận thu được đôi mới nhắc nhở.

Nàng tùy ý tiến vào xem thoáng cái, thoáng cái bị sợ trực tiếp rơi ra Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Ánh trắng trong ngăn đánh vào gò má nàng, nàng có chút há miệng.

Qua hồi lâu, rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, lẩm bẩm nói nhỏ.

"Mười năm mài một kiếm, sương nhận chưa từng thử. Hôm nay đem thị quân, chém hết chuyện bất bình!"

"Tiền tài như rác rưởi, tôn nghiêm giá trị thiên kim "

Đường Thư cặp kia đại đại híp mắt lại.

Khóe miệng xuất hiện một nụ cười, "Tiểu tử kia lại dám vào lúc này, nói ra những lời này, phát hiện tiểu tử kia thật là càng ngày càng thú vị."

Đêm tối bao phủ trong bầu trời đêm, một con dực trăn trăm mét Yêu Kiếm Ưng trên, Sở Thiên Kiếm một nhóm năm người ngồi xếp bằng, tóc kia bị cuồng phong thổi thành sát mã đặc hình dáng.

Bọn họ vẫn còn ở chạy tới Nam Hải học viện trên đường.

Rất nhanh, Sở Thiên Kiếm trực tiếp đứng lên, chân ở Yêu Kiếm Ưng trên lưng nhẹ nhàng giẫm lên một cái, nhảy đến Yêu Kiếm Ưng đỉnh đầu.

"Mười năm mài một kiếm, sương nhận chưa từng thử. Hôm nay đem thị quân, chém hết chuyện bất bình!"

"Ha ha, hảo tiểu tử, không hổ là ta Sở Thiên Kiếm đệ đệ. Cái gì đó đồ bỏ Trác Nhĩ mạo dịch coi là một cầu cái này tiểu thuyết tiền, chúng ta không kiếm, chúng ta Tây Châu còn thiếu về điểm kia tiền "

"Nếu là còn có cái gì, một kiếm chém chi phải đó "

Sở Thiên Kiếm ngửa mặt lên trời thét dài, rút ra phía sau kia rộng lớn trường kiếm, trên không trung huy động, giống như bỏ ra hư không một dạng.

Ngay một khắc này, vô số ánh sao, mang tới cả người hấn bao phủ ở bên trong.

Sở Nam phát xong sau đó, liền trực tiếp rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết võng, ngủ đi.

Hắn biết rõ, tất nhiên sẽ ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong đưa tới một trận oanh động.

Có lẽ sẽ có người cho là hắn rất ngu, trực tiếp đắc tội Trác Nhĩ mạo dịch.

Kết quả người nào ngốc, chẳng mấy chốc sẽ công bố.

Ngày thứ hai, ánh mặt trời sáng lạn.

Sở Nam lần này không có ngủ một giấc đến chạng vạng tối, hấn buổi sáng liền dậy thật sớm.

Đi thẳng tới tác giả công hội.

Lần này hấn đeo bên trên huy chương, không có bị ngăn trở, trực tiếp liền tiến vào tác giả công hội bên trong.

Bởi vì thời gian còn sớm, tác giả trong công hội căn bản khác (đừng) tác giả.

Sở Nam cùng nhau đi qua, vắng ngắt, ngược lại có vẻ hơi thê lương.

Sở Nam đập một cái vào kia sách trạng vật kiến trúc lầu một đại sảnh, liền thấy ngày đó tới tiến hành tác giả chứng nhận lúc, đi tìm qua một cái nữ chỉ dẫn viên.

"Tiêu hội trưởng đây" Sở Nam hỏi.

Người nữ kia chỉ dẫn viên cũng liền hơn hai mươi tuổi, thấy Sở Nam sau liền lộ ra kính nể ánh mắt.

Nàng liếc mắt liền nhận ra Sở Nam, ngày đó chứng nhận trở thành ba sao cao cấp tác giả.

Nàng đặc biệt tra một chút, người này chỉ có mười bảy tuổi.

"Đại sư ngưng ngừng, Tiêu hội trưởng gần đây hai ngày bận bịu kiểm tra một ít gì đó, không có thời gian tiếp đãi tác giả. Đại sư nếu là có cần gì, nói cho ta biết liền có thể."

Sở Nam cười lắc đầu, "Ta hai ngày trước liền cùng Tiêu hội trưởng hẹn xong, hấn muốn kiểm tra chính là ta trong tiểu thuyết vật phẩm, người trực tiếp dẫn đi là được."

Sở Nam đi theo vị này nữ chỉ dẫn viên, đi thẳng tới sách này trạng lầu tầng thứ mười một.

Hắn ở chỗ này tiến hành cuối cùng nội lực kiểm tra!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Kinh khủng hiệu quả

Sở Nam vừa đi vào, liền thấy Tiêu Tổ Phong chính nắm một cái quang cầu có đang chính mình nghiên cứu, còn không ngừng ghi chép một ít con số.

Hắn ghi chép và chỉnh lý số liệu lúc, tay đều tại có chút phát run, hình như là động kinh.

Còn không ngừng tự mình lẩm bẩm, "VẬY mà đạt tới mức này quá không tưởng tượng nổi, cơ hồ đã cùng hiện thực làm sáng tạo ra chiều thức, một dạng hiệu quả."

Tại hán phía sau, có đủ loại dụng cụ.

Tòa ra ánh sáng nhàn nhạt, tựa hồ là ở vận hành.

Tựa hồ cảm giác có người đi vào, hán cũng không ngẩng đầu lên, lạnh lùng nói, "Ta không phải nói sao, ta đang bận đây, không nên tới quấy rầy ta."

Người nữ kia hướng dẫn viên, cho tới bây giờ chưa thấy qua.

Bình thường hòa ái dễ gần Tiêu hội trưởng như vậy một mặt, nhàn nhạt uy áp hướng Sở Nam cùng nàng trên người cuốn đi, nàng bị sợ sắc mặt trắng bệch, nhìn cũng sắp muốn khóc lên, dùng phát run thanh âm nói, "VẬY, cái kia vị đại sư này nói với ngài hẹn rồi."

Tiêu Tổ Phong ngẩng đầu lên, trông thấy là Sở Nam sau.

Nhất thời hai mắt sáng lên, có thể có thể so với Ô Quang Chi Đổng.

"Hào tiểu tử là người a, người tốt cuộc đến, tốt cuộc tới!"

Tiêu Tổ Phong càng kích động, trên mặt cũng phủ đầy nụ cười.

"Thế nào Tiêu hội trưởng hôm nay không có thời gian sao, ta đây hai ngày nữa trở lại tốt." Sở Nam giả bộ mặt đầy tiếc nuối, phải rời khỏi ý tứ.

Tiêu Tổ Phong đi nhanh lên đi lên, "Ta chính chờ người đấy, nơi nào không có thời gian, mau tới đây!"

Tiêu Tổ Phong kéo lại Sở Nam cổ tay, không kịp đợi, "Quá kinh khủng, hiệu quả này quá kinh khủng, người tới xem"

Mới vừa rồi còn bị sợ sắc màu tóc run nữ hướng dẫn viên, không khỏi tròn to mắt, khó tin nhìn một màn này.

Luôn luôn giềng khô không sống Tiêu hội trưởng vậy mà lộ ra kích động như vậy một mặt.

Xem ra, cái này đúng là hẹn rồi.

Nàng do dự một phen, liền xoay người rời đi.

"Hơn chín phần mười, đi qua ta một loạt khảo nghiệm, ít nhất có thể đủ đạt tới trong tiểu thuyết hiệu quả chín thành còn nhiều hơn." Tiêu hội trưởng chỉ hán làm ghi xuống một loạt số liệu, để cho Sở Nam xem, "Người xem một chút, đây là từ Thiên Minh thạch đối với (đúng) cái này Kim Long Tiên Pháp khảo nghiệm, cửa này Tiên Pháp thật là giống như là chúng ta nhân tộc lượng thân chế tác riêng một dạng đặc biệt phù hợp chúng ta nhân tộc phát lực quy tắc!"

"Người xem, cái này Bạo Kích Thạch đối với nó uy lực thôi diễn, ở chúng ta Thần Văn thế giới, vậy mà đạt tới Tiểu Thuyết Thế Giới bên trong thập bội. Thấy số liệu này lúc, ta còn tưởng rằng Bạo Kích Thạch xây ra vấn đề, bất quá sau đó ta vừa muốn minh bạch, ở chúng ta thế giới khắp nơi tràn đầy linh khí, người đi thân thể khắp mọi mặt số liệu, đều phải so với Xạ Điều trên thế giới người cường đại hơn nhiều, sử dụng loại này Tiên Pháp có thể phát huy ra uy lực, tự nhiên muốn cường đại hơn."

Tiêu hội trưởng vừa nói dùng sức vỗ vào tay mình, "Không tưởng tượng nổi, quá không tưởng tượng nổi, vốn cho là Xạ Điều trên thế giới võ lực giá trị quá thấp, đối với chúng ta vô dụng, không nghĩ tới, hiệu quả lại có thể đạt tới loại trình độ này."

"Người có biết hay không, Cửu Thành nhiều hiệu quả ý vị như thế nào người có biết hay không."

"Chuyện này ý nghĩa là, người quyền này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thế giới thiết lập, cơ hồ không có chỗ sơ hở, ta thậm chí hoài nghi, có phải là thật hay không có như vậy một thế giới tồn tại."

"Người biết, lúc trước trong tiểu thuyết làm hồi đoái ra vật phẩm, hiệu quả lớn nhất là mấy thành sao là bảy thành, chỉ có bảy thành!"

"Người xem đây là từ "

Vị này Tiêu hội trưởng nói lái nhai nói không xong, lấy ra đủ loại Sở Nam căn bản xem không hiểu số liệu, để cho hán xem.

Còn không chờ Sở Nam tí mỉ nghiên cứu, hán lại kéo Sở Nam đi vào bên trong, đi xem bên trong kiểm tra số liệu.

Sở Nam mấy lần lên tiếng, kết quả Tiêu Tổ Phong lại giống như là làm như không nghe thấy.

Sở Nam bất đắc dĩ cuối cùng chỉ có cười khổ, hán biết rõ, nếu không để cho cái này Tiêu hội trưởng đem hưng phấn trong lòng, hoàn toàn biểu đạt ra ngoài, hán là sẽ không khôi phục bình thường.

Trong lúc này, vị kia nữ hướng dẫn viên lại đi vào một lần.

Bưng hai ly trà, Sở Nam để cho nàng đem trà để lên bàn.

Qua không sai biệt lắm một giờ, vị này Tiêu Tổ Phong kia kích động thanh âm mới dần dần yếu đi xuống.

Trong hai mắt cũng khôi phục thanh minh.

"Ngượng ngừng a, tiểu gia hỏa, ta thật sự là quá hưng phấn. Người cái này Kim Long Tiên Pháp, phá rất nhiều kỷ lục." Tiêu Tổ Phong chỉ chỉ cái viên này quang cầu, ánh mắt cũng ôn hòa rất nhiều.

Sở Nam trên mặt phủ đầy nụ cười, "Xem ra ta đây tiểu thuyết hắc văn tính là có chút giá trị thị trường."

"Đâu chỉ có chút, kia Trác Nhĩ công ty mạo dịch chỉ cần tin tức công bố, kia Trác Nhĩ công ty mạo dịch tuyệt đối sẽ lập tức phái người tới cùng người tiếp xúc."

"Mặc dù rất nhiều kiếm chiêu, cũng còn không có đi qua kiểm tra, không đủ chỉ bằng cái này Kim Long Tiên Pháp hiệu quả, những thứ kia kiếm chiêu hiệu quả cũng tuyệt đối không yếu, ta có thể dự đoán ít nhất cũng có tám phần mười!"

Nghe được Tiêu Tổ Phong nhắc tới Trác Nhĩ mạo dịch, Sở Nam trên mặt xuất hiện một vòng cười lạnh.

Xem ra vị này Tiêu hội trưởng gần đây hai ngày tất cả đều bận rộn kiểm tra, còn không biết mình cùng Trác Nhĩ mạo dịch đã phát sinh không vui.

"Ta thế nào nhắc tới Trác Nhĩ mạo dịch, người tâm tình liền trở nên có chút lạnh, có gì không đúng sao" Tiêu Tổ Phong sống gần hai trăm năm tuyệt đối được gọi là nhân tình, hắc liếc mắt liền nhìn ra Sở Nam tâm tình biến hóa, nghi hoặc hỏi.

"Tiêu hội trưởng sự tình tương đối phức tạp, chờ đến đem kiểm tra kết thúc, người đi Thiên Đạo trong diễn đàn nhìn một chút liền biết." Sở Nam cũng không có giải thích, "Nội công hiệu quả, cũng không phải là những chiêu thức kia có thể so. "

Sở Nam nói tới chỗ này, trong tròng mắt toát ra tinh quang.

"Cái gì, nội công cũng hữu hiệu quả "

Tiêu Tổ Phong mở hai mắt ra, có chút không hiểu, "Nội công cùng chúng ta hiện hữu hệ thống tu luyện, cũng không bao quát, mà còn nội công tựa hồ có bình cảnh, căn cứ người trong tiểu thuyết, tu luyện tới Ngũ Tuyệt loại cảnh giới đó, rất khó còn nữa tăng lên, tại sao có thể có tác dụng "

"Tiêu hội trưởng ngài nói không sai, nội lực cùng chân khí cùng thân thể chúng ta gong xiềng hoàn toàn sau khi mở ra, Thần Văn thế giới công pháp tu luyện ra chân khí hoàn toàn bất đồng, nhưng là người phải biết ở chúng ta nhân tộc thân thể phổi, tim, đan điền ba chỗ huyệt vị chưa hoàn toàn mở ra lúc, là không thể tu luyện công pháp. Nhưng là ta nội công, nhưng có thể tu luyện, mà còn có thể trợ giúp giải khai huyệt vị "

Sở Nam thanh âm rất ôn hòa, nhưng là rơi vào Tiêu Tổ Phong trong lỗ tai, lại dường như sấm sét.

Đề cho hắc cặp mắt kia, không khỏi tròn lảo đảo.

"Cái này tương đương với bù đắp chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện bên trong thiếu hụt thất một vòng, người ý người là, nội công có thứ hiệu quả này, có thể giúp chúng ta giải khai huyệt vị người, người tin chắc sao!"

Tiêu Tổ Phong nói ra những lời này lúc, thanh âm có chút khàn khàn, vẫn còn ở không ngừng phát run.

Nhân Tộc tu luyện gian nan nhất giai đoạn, chính là đánh vào tam đại gong xiềng giai đoạn.

Bởi vì không cách nào tu luyện công pháp, chỉ có thể bằng vào hô hấp thổ nạp tới thu nạp thiên địa linh khí.

Một ít thiên phú xuất chúng người, cần dùng thời gian hai mươi năm tới đột phá cái này ba chỗ gong xiềng.

Nếu như là thiên phú một dạng ít nhất phải ba mươi bốn mươi năm.

Thiên phú không xuất chúng, vậy thì cần gần trăm năm.

Có không ít người tộc, cuối cùng cả đời cũng sẽ dừng bước tại cái giai đoạn này.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 104: Nội công khảo nghiệm

Nếu là thật giống như, Sở Nam nói tới.

Nội công có thể trợ giúp giải khai Nhân Tộc thân thể huyết vị, kia mang tới có thể tăng lên trên diện rộng Nhân Tộc thực lực tổng hợp.

Đương nhiên nếu muốn tu luyện tới thật sự cường giả tuyệt thế mức độ, vậy căn bản không phải công pháp có thể quyết định, mà là một người thiên phú tu luyện.

"Ta tin chắc, ta đã tu luyện một loại nội công, Bích Hải Triều Sinh Khúc, đây đều là ta tự thể nghiệm."

Sở Nam đang khi nói chuyện, một chương đề ở Tiêu Tổ Phong sau lưng.

"Tiêu hội trưởng đừng động, người cảm thụ một chút."

Theo Bích Hải Triều Sinh Khúc điều động, một tia nội lực trực tiếp qua vào Tiêu Tổ Phong trong thân thể.

Tiêu Tổ Phong cảm giác một vòng hâm nóng một chút khí lưu, tiến vào trong kinh mạch.

Khí lưu này, với chính mình tu luyện chân khí hoàn toàn bất đồng.

"Đây chính là nội lực, ta không biết hần và chân khí có cái gì khác nhau. Chẳng qua nếu như đem thân thể vị trí then chốt ba chỗ sở hữu gống xiềng hoàn toàn sau khi mở ra, có thể trực tiếp tản đi sở hữu nội lực, trực tiếp tu luyện chúng ta Thần Văn thể giới công pháp liền có thể, trọng yếu nhất là, thúc giục nội công giải khai huyết vị, có thể so với chỉ hô hấp thổ nạp thiên địa linh khí, giải khai huyết vị dễ dàng hơn nhiều."

Tiêu hội trưởng không điểm dứt đầu, đồng thời cũng dùng chân khí đi cảm thụ kia một tia bị qua vào thân thể nội lực.

"Ta thật hy vọng, hiện tại ta còn tại Trùng Mạch cảnh giới, cứ như vậy là có thể tự thể nghiệm thoáng cái, loại này nội lực."

Tiêu Tổ Phong không khỏi tiếc nuối nói, hần ngừng đầu lên ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, giống như là đang nhìn một khối Trân Bảo một dạng, "Được, tốt, chúng ta lập tức trong tiến hành lực khảo nghiệm, khảo nghiệm ra nội lực đủ loại số liệu, đang đối với giải khai huyết vị tăng lên có bao nhiêu."

"Ta bây giờ không có đủ điểm tích lũy, cũng không có tương ứng được liệu, là không có biện pháp hồi đoái loại kia nội công Tinh Cầu. Chỉ có thể ta tự mình tới khảo nghiệm, cái này nên làm sao an bài "

Sở Nam ánh mắt ở rất nhiều trên thiết bị đảo qua, những thiết bị này đều kỳ kỳ quái quái.

Cũng không phải cơ giới loại, ngược lại đều là đủ loại đá.

Căn bản xem không hiểu, kết quả đều có loại tác dụng nào.

Thấy Sở Nam nhìn những thứ kia khác nhau đá cau mày, Tiêu Tổ Phong chỉ một người trong đó màu lam một cái cao hơn người đá đạo (nói), "Viên này kêu Tùng Nhuyễn Thạch, người một cái sở có phải hay không mềm nhũn. Đây là tiểu thuyết « Thiên Mệnh Chi Tâm » bên trong hồi đoái đi ra, có thể khảo nghiệm người lực lượng và tốc độ, viên này kêu "

Những thứ này kỳ kỳ quái quái dụng cụ, đều là từ trong tiểu thuyết hồi đoái mà ra, khó trách đều dài hơn kỳ quái như thế.

Sở Nam trong trí nhớ, dụng cụ cũng đều là đủ loại cơ giới.

Ở Thần Văn thể giới, cũng không có thật sự khoa học kỹ thuật lý luận, bọn họ cũng không có văn minh cơ giới.

Cho nên tiểu thuyết khoa huyền cũng không nhiều, thỉnh thoảng có chút tiểu thuyết khoa huyền tác giả, cũng sẽ bởi vì không để ý tới nói chống đỡ, viết ra tiểu thuyết khoa huyền, vậy thì thật sự là hoàn toàn không có bất kỳ căn cứ, chỉ bằng não động tưởng tượng đi ra.

Làm hồi đoái đi ra chính là một đồng phá đồng lạn thiết, Sở Nam nghĩ đến mới vừa đến cái thế giới này lúc, chứng kiến kia phún vân thổ vụ Liệt Hỏa Chiến Xa, bị hồi đoái sau khi ra ngoài, chỉ có thể làm làm công cụ thay đi bộ, căn bản không có uy lực.

Không để ý tới nói căn cứ tiểu thuyết khoa huyền, vĩnh viễn chẳng qua là người mù sờ voi!

"Người trước nghỉ ngơi một chút, chuẩn bị chờ một hồi khảo nghiệm, ta thiết kế một cái nội lực khảo nghiệm quá trình đi ra."

Tiêu Tổ Phong sự chú ý, hoàn toàn đặt tiền cuộc vào loại kia kỳ diệu nội công bên trên.

Có thể bù đắp Nhân Tộc hệ thống tu luyện, đây là tạo phúc cả nhân tộc đại sự.

Cái này so với đủ loại kiếm chiêu, trọng yếu hơn nhiều.

Sở Nam ngược lại cũng không sốt ruột, ngồi ở một bên uống trà đi.

Trước mắt tóc hoa râm Tiêu hội trưởng, hóa thân trở thành công việc điên cuồng, thiết kế ra một bộ quá trình, có thể đem Bích Hải Triều Sinh Khúc tác dụng, hoàn toàn bày ra.

Sở Nam uống mấy hớp trà, lại đẩy cửa đi ra ngoài.

Hắn đứng ở Thập Nhất Tầng lộ thiên Thiên Thai, trông về xa xa.

Nam Chu tác giả công hội, vốn là ở trên núi cao.

Đứng ở chỗ này, có thể nhìn xuống Nam Chu.

Hết sức tầm mắt nhìn lại,

Đây là một mảnh phồn hoa cực kỳ nơi.

Sở Nam từ bên hông rút ra Ngọc Tiêu, thổi lên Bích Hải Triều Sinh Khúc.

Ở thời thời điểm, nội lực vận chuyển, tốc độ tu luyện tăng nhanh.

Thôi Ngọc Tiêu, liền có thể tăng nhanh nội công tốc độ tu luyện.

Rắc rắc!

Sở Nam cảm giác, trong thân thể một tiếng giòn vang, tim đập lực lượng lại tăng nhanh một phần, khí huyết đầy đủ hơn.

Khoảng cách tim gông xiềng hoàn toàn mở ra, lại gần một bước.

"Tốt bài hát, không nghĩ tới chúng ta Bạch đại sư, còn hiểu nhạc lý a!"

Lúc này sau lưng truyền tới một quen thuộc thanh âm nữ nhân.

Sở Nam nghiêng đầu, "Đường thành chủ người mỗi ngày không phải là hẩn nhật lý vạn cơ sao, ngày hôm qua tổ chức yến hội, hôm nay vẫn còn có thời gian tới tác giả công hội, người thành chủ này cũng quá thanh nhàn đi."

Người đến này, bất ngờ chính là Đường Thư.

Đường Thư người mặc trường bào màu tím, trên mặt mang một vòng nụ cười nhàn nhạt.

Gương mặt đó nhìn quyến rũ cực kỳ.

"Mất người tốt" Đường Thư thấy Sở Nam không có mang kính mắt, ngược lại có chút ngoài ý muốn.

"Đương nhiên được, chẳng lẽ ta cả ngày đỡ lấy sáng lên con mắt a."

"Vậy người Ô Quang Chi Đồng dùng tác dụng gì." Đường Thư đối với vấn đề này ngược lại cảm thấy rất hứng thú, nàng muốn nhìn một chút thật sự Tinh Cấp tác giả thiên phú thần thông, rốt cuộc có bao nhiêu sao kỳ diệu.

Sở Nam biểu tình cứng đờ, kia Ô Quang Chi Đồng tác dụng!

"Cái này là ta bí mật."

Đường Thư cũng không có hỏi tới, đúng như Sở Nam từng nói, mỗi một võ giả đều có chính mình bí mật, "Ta hiện ngày qua là đặc biệt tới thăm người nội lực khảo nghiệm, tiểu tử người cũng quá trẻ tuổi nóng tính, vậy mà trực tiếp cùng Trác Nhĩ mạo địch xích mích, nơi nào còn sẽ có công ty dám tiếp lấy người tiểu thuyết."

"Hiện tại không dám, bất quá khảo nghiệm sau khi kết thúc, đã có người dám."

Đường Thư chính muốn hỏi gì ý tứ, chỉ thấy Tiêu Tổ Phong xuất hiện, cái khuôn mặt kia già nua trên mặt, tất cả đều là vội vã không nhận nổi, "Tiểu tử người ở nơi này a, nhanh chúng ta đi khảo nghiệm."

Tiêu Tổ Phong kéo Sở Nam, căn bản không có lưu ý đến bên cạnh Đường Thụ!

"Ừ"

Đường Thụ thấy Tiêu hội trưởng biểu hiện, có chút ngoài ý muốn.

Luôn luôn giằng khô không sống Tiêu lão hội trưởng, vậy mà sẽ gấp thành như vậy.

Nàng bước chân khê dôi đi, trực tiếp cùng đi.

"Người trước không nên sử dụng nội lực, hướng cái này Tùng Nhuyễn Thạch toàn lực một đòn."

Tiêu hội trưởng nắm giấy và bút, chuẩn bị ghi chép.

Sở Nam không do dự, chính là một quyền nện ở Tùng Nhuyễn Thạch bên trên.

Liên tiếp số liệu, hiện lên Tùng Nhuyễn Thạch bên trên.

Cái này biểu hiện một quyền này lực đạo, tốc độ!

"Một lần nữa." Tiêu hội trưởng nhắc nhở.

Một bên Đường Thụ nghi hoặc nhìn một màn này.

Liên tục khảo nghiệm ba lần, ghi chép ba lần số liệu, Tiêu hội trưởng mới dừng lại.

Để cho Sở Nam nghỉ ngơi một hồi.

"Lần này vận chuyển nội lực, một kích toàn lực!"

Sở Nam ra quyền tốc độ, đột nhiên tăng gấp mấy lần, quả đấm giống như thiểm điện, trên không trung vạch qua, đập ầm ầm ở tảng đá này bên trên.

Ầm!

Tùng Nhuyễn Thạch cho thấy số liệu, đột nhiên tăng gấp mấy lần.

Nguyên bản thoải mái nhàn nhã Đường Thụ, hai mắt đột nhiên trợn to.

"Số liệu này, tiểu tử này tu luyện tới cảnh giới gì, không phải là đã muốn đột phá thân thể kia ba chỗ gân cốt xiềng đi!"

"Được, quá tốt, nội công này đối với người quyền kinh tăng cường quá lớn, lực lượng người đều có thể sánh bằng mở ra đánh vào đan điền huyết vị võ giả." Bất quá Tiêu hội trưởng mà nói, lập tức giải trừ Đường Thụ nghi hoặc.

Nguyên lai là trong tu luyện lực, bắt quá ngay sau đó Đường Thụ vừa sợ ở.

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong nội lực, tại sao có thể có lớn như vậy tác dụng "

Đường Thụ nghĩ đến vừa mới Sở Nam nói chuyện, hiện tại không dám, bất quá khảo nghiệm sau khi kết thúc, đã có người dám.

"Nguyên lai là như vậy, chẳng lẽ là nói, tất cả mọi người không có nhìn ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thật sự giá trị!"

Loại lực lượng này tăng cường khảo nghiệm kết thúc.

Tiêu hội trưởng lại mang Sở Nam đi tới cách đó không xa ngoài ra trên một tảng đá.

"Lần này người trong tu luyện lực, lợi dụng nội lực đánh vào huyết vị, chúng ta dùng nó khảo nghiệm người đánh vào huyết vị lúc, tác dụng thế nào!"

Tiêu hội trưởng nhẹ nhàng ở đó trên hòn đá đánh một cái, một vòng nhân nhật huy quang, mang tới Sở Nam bao phủ ở bên trong.

Từ buổi sáng thẳng đến trời tối xuống, suốt tồn thời gian một ngày.

Sở Nam đã sức cùng lực kiệt, khảo sát này mới xem như hoàn toàn kết thúc.

"Hào, hào, hào!"

Tiêu hội trưởng thấy kia rậm rạp chẳng chịt số liệu, đã điên cuồng, "Xác thực như lời người nói, bổ túc chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện. Sở Nam người là chúng ta nhân tộc anh hùng, tên người sẽ vĩnh viễn ghi lại chúng ta nhân tộc lịch sử."

"Mà còn chúng ta thế giới linh khí đậm đà, thích hợp tu luyện hơn nội lực, tốc độ tu luyện so với trong tiểu thuyết nhanh hơn nhiều lắm."

"Ta hiện tại phải đem những số liệu này tất cả phân tích tổng kết, nhìn một chút người nội lực, kết quả có mấy thành tác dụng."

"Người có thể đi trở về, ngày mai chúng ta là có thể chắc chắn toàn bộ nội lực tác dụng, người « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » sẽ oanh động chúng ta Thần Văn thế giới."

Tiêu hội trưởng nói xong cũng không để ý tới Sở Nam, hẳn với người điên, bắt đầu miệt mài nghiên cứu những số liệu này đi.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Làm xong thành danh chuẩn bị sao

Sở Nam nhìn kia hai mắt sáng lên, điên cuồng Tiêu Tổ Phong, trong lúc nhất thời có chút kinh ngạc, xem ra vị này lão hội trưởng, hôm nay là không đem những số liệu này, hoàn toàn sửa sang lại, là không chịu bỏ qua.

Tuổi tác lớn như vậy, chẳng lẽ không nhịn được đi.

Sở Nam cân nhắc, có phải hay không đi lên ngăn cản.

"Người cũng không cần tốn nhiều miệng lưỡi, Tiêu hội trưởng tính cách vốn là cố chấp, hẳn làm quyết định sự tình, trừ phi người đem hẳn đánh ngất xỉu ai tới cũng vô dụng. Tiêu hội trưởng mặc dù là tác giả, bắt quá hẳn tu vi đồng dạng không kém đã siêu thoát Dẫn Linh Cảnh, chịu đựng mấy cũng sẽ không có chuyện."

Đường Thư ánh mắt phức tạp, nhìn Sở Nam ánh mắt có chút khó mà đoán.

"Dẫn Linh Cảnh "

Sở Nam đã không phải lần thứ nhất nghe được người khác nhắc tới loại cảnh giới này.

"Dẫn Linh Cảnh chính là mở ra thân thể ba chỗ gông xiềng sau cảnh giới, sau này người tu luyện tới giai đoạn kia, tự nhiên sẽ biết rõ." Đường Thư cũng không có giải thích quá nhiều.

Sở Nam suy nghĩ một chút, ở chỗ này nữa cũng không có chuyện gì.

Hay là chờ ngày mai tới nữa đi.

Sở Nam cùng Đường Thư hai người trực tiếp đi ra ngoài.

"Không biết người có hứng thú hay không, cùng chúng ta Hoàng Tộc công ty ký hợp đồng" Đường Thư trực tiếp ném ra cảnh ô liu, hôm nay nàng nghe thấy, thật sự là quá làm cho nàng rung động.

"Các người nội bộ hoàng tộc hệ thống là nổi danh phức tạp, mà còn có không ít người đều bảo thủ cực kỳ. Với các người ký hợp đồng, cuối cùng phòng chừng sẽ để cho ta lấy Nhân Tộc đại nghĩa, đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong vật phẩm hối đoái đi ra, miễn phí phổ tế thế người "

Sở Nam lắc đầu một cái, "Ta cũng không phải là thánh nhân, nếu muốn ký hợp đồng liền lấy ra thật sự thành ý tới."

Sở Nam đặc biệt nghiên cứu qua Thần Văn thế giới các đại công ty, trong đó có Hoàng Tộc sản nghiệp.

Hoàng Tộc Đường gia là nổi danh kỳ lạ, có thể nói là là nhận được vị kia chí cao vô thượng Đế Hoàng ảnh hưởng, rất nhiều thế hệ trước đều có thể nói "Thánh nhân ". Theo chân bọn họ ký hợp đồng, chuẩn không có cái gì tốt hợp đồng.

Đường Thư chân chờ một phen, cuối cùng tầm kia quyền rũ trên mặt lộ ra cười khổ, "Tính."

Nàng tự nhiên cũng biết, Hoàng Tộc công ty tình huống.

Vô cùng có khả năng, thật sẽ xuất hiện Sở Nam nói tới loại tình huống đó.

"Vốn là ta còn chuẩn bị giúp ngươi cùng Trác Nhĩ mậu dịch giải hòa, hiện tại cũng không nhất định, ngươi « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đã đủ để đánh vỡ Trác Nhĩ mậu dịch đối với ngươi phong tỏa. Cũng xác thực nên để cho Trác Nhĩ mậu dịch cao tăng từ trong mộng đẹp tỉnh lại, một cái công ty không thể áp đảo tác giả trên."

"Đường thành chủ, chúng ta lúc đó sau khi từ biệt, khác (đừng) ngày gặp lại sau."

Sở Nam với Đường Thư khoát khoát tay, trực tiếp nhảy bên trên chính mình mướn Tiên Hạc.

Bay hạc cánh huy động, hướng dịch trạm phương hướng trở về.

Đường Thư vừa mới chuyển thân hướng Thành Chủ phủ đi, liền nghe được không trung lại truyền tới một giọng nói, "Thành chủ kỳ thực vẫn là lần đầu tiên khi thấy ngươi bộ quần áo kia đẹp hơn, ngày khác đôi về đi đi!"

Chờ đến Đường Thư xoay người lại đi xem Sở Nam lúc, kia bay hạc đã gia tốc bay đi, chỉ có thể nhìn được điểm đen.

"Tiểu tử này, thật là lần sau gặp ngươi, ngươi sẽ biết tay!"

Đường Thư kia quuyền rũ trên mặt, có chút vừa bức mình vừa buồn cười.

Sở Nam từ Tiên Hạc bên trên nhảy xuống, giao nó cho dịch trạm tiểu nhị.

Hiện tại dịch trạm sở hữu tiểu nhị đều biết, trước mắt vị này là ba sao cao cấp tác giả, có thể nói mỗi một người đều kính nể cực kỳ.

"Đại sư trong trạm dịch có người chờ ngươi đấy!"

Vị kia tiểu nhị đối với (đứng) Sở Nam đạo (nói).

"Không phải đâu!"

Sở Nam trên mặt xuất hiện vẻ mặt tự nhiên, chính mình chẳng qua là thuận miệng nói một câu.

Vị mỹ nữ kia Thành chủ sẽ không như thế thù dai, trực tiếp liền lên tới ngăn chính mình

Đây cũng quá tiểu nhân, báo thù đều không qua đêm.

"Chờ một buổi chiều, là một nam, nhìn hơn ba mươi tuổi, dáng dấp còn rất soái." Lúc này tiểu nhị kia lại nói.

"Hơn ba mươi tuổi nam còn rất soái "

Sở Nam đây cũng là không có ấn tượng gì, trực tiếp hướng trong trạm dịch đi tới.

Tiến vào dịch trạm sau, Sở Nam quét nhìn một phen,

Thấy tiểu nhị kia nói tới vị kia.

Mày kiếm mắt sáng, trong tay bung một cái ly trà ở đó thường thức trà.

Hắn mặc quần áo trắng, bầu trời đêm ánh sao đánh ở trên người hắn, xác thực giống như là một cái nhẹ nhàng tuấn công tử.

Sở Nam đối với người này không có chút nào ấn tượng, lắm đi, người này đang chờ ta

"Bạch đại sư, Bạch đại sư "

Lúc này người kia cũng thấy Sở Nam, đem trong tay ly trà hướng trên bàn để xuống một cái, bước đi tới đưa tay ra, "Bạch đại sư so trong tin đồn còn muốn tuổi trẻ."

"Chúng ta thật giống như không nhận biết đi." Sở Nam với người này nắm chặt tay.

"Thiên Hạ Nhân Tộc làm một nhà, có quen hay không lại ngại gì, ta gọi là Tăng Phóng" vị này nhẹ nhàng công tử mang trên mặt nụ cười.

Sở Nam chẳng qua là toét miệng cười một tiếng.

Không thể không nói người này, lập quan hệ bản lĩnh thật là nhất lưu.

Thật là không thể phản bác, "Tăng tiên sinh khác (đừng) khách sáo như thế, người đại buổi tối chờ ta ở đây, có chuyện gì "

"Bạch đại sư khoái nhân khoái ngữ, ta cũng không giấu giếm, lần này tới là có hai sự việc, đầu tiên là cùng Bạch đại sư kết giao, mười bảy tuổi ba sao cao cấp tác giả, thật dễ cho người rung động a. Thứ nhì là nói chuyện hợp tác "

"Hợp tác, các người không sợ Trác Nhĩ mạo dịch "

Sở Nam dùng sau ót cũng có thể nghĩ ra được, cái này cái gọi là hợp tác, cũng chỉ có « Xạ Điều Anh Hùng Truyện ».

Cái này Tăng Phóng trên mặt có nhiều chút ngoài ý muốn, "Xem ra Bạch đại sư, còn không có nghĩ đến thân phận ta a."

Tăng Phóng lại thờ dài nói, "Ta còn tưởng rằng Bạch đại sư nghe được tên ta, là có thể đoán ra ta là ai."

Sở Nam mặt đầy không nói gì, người này cũng quá tự yêu mình đi.

Trời mới biết người là ai!

"Người rất nổi danh sao "

Tăng Phóng biểu tình cứng thoáng cái, có chút không biết nên thế nào đáp lại.

Qua hồi lâu mới lại nói, "Coi như không tòi, Giáp Cốt phòng đấu giá là ta nhà."

Giáp Cốt phòng đấu giá Sở Nam tự nhiên biết rõ, toàn bộ Thần Văn thế giới lớn nhất phòng đấu giá.

Nếu như nói Trác Nhĩ mạo dịch cầm giữ tác giả trong tiểu thuyết vật phẩm tiêu thụ, kia Giáp Cốt phòng đấu giá, liền nắm giữ Thần Văn thế giới sở sinh thiên tài địa bảo.

"Không trách, nguyên lai là như vậy."

Sở Nam ngược lại cười, "Nói sớm ta chẳng phải sẽ biết, thật là thất kính, thất kính. Bất quá các người Giáp Cốt phòng đấu giá thật giống như tiểu thuyết không liên quan đi, người tìm đến ta hợp tác cái gì "

"Bạch đại sư đây chính là có chỗ không biết, chúng ta Giáp Cốt phòng đấu giá kỳ thực cũng có tiểu thuyết nghiệp vụ, bất quá so sánh với phòng đấu giá chúng ta cũng không nổi danh a. Khác (đừng) công ty không dám ký Bạch đại sư, chúng ta Giáp Cốt phòng đấu giá cũng không mua Trác Nhĩ mạo dịch trưởng."

Tăng Phóng lộ ra mặt đầy tự tin, "Mà còn chúng ta Giáp Cốt phòng đấu giá ở Thần Văn thế giới con đường, có thể một chút không thể so với Trác Nhĩ mạo dịch kém, Bạch đại sư lần này ta mang thành ý tới, vừa nói Tăng Phóng vô xuông một cái hợp đồng, đây là giống như Trần Hóa Quốc hợp đồng, tình phẩm tác giả hiệp ước."

"Xem ra các người đặc biệt điều tra qua chuyện đã xảy ra. "

Sở Nam lật xem một phen, lại đem hợp đồng đẩy trở về, "Tăng công tử hợp đồng này, ngài hay là trước thu hồi đi đi, chuẩn bị xong một phần đại hợp đồng, chờ nhìn xong ngày mai trò hay mới quyết định."

Tăng Phóng vốn là ngọt định, Sở Nam bị Trác Nhĩ mạo dịch bức đến trình độ này.

Chính mình đại biểu Giáp Cốt phòng đấu giá đây tuyệt đối là giúp người đang gặp nạn, vị này Bạch đại sư coi như là không cảm kích rơi nước mắt, cũng sẽ lập tức ký hợp đồng.

Không tưởng rằng, người này vậy mà cự tuyệt.

Sở Nam đứng lên, đi lên lầu, "Tăng công tử hôm nay thời gian không còn sớm, chúng ta ngày mai gặp."

Tăng Phóng trên mặt lộ ra biểu tình kinh ngạc, có chút không rõ ra Sở Nam cái này vừa ra có ý gì.

"Người sẽ không sợ ngày mai ta sẽ không trở lại "

Sở Nam nhàn nhạt thanh âm truyền tới đi xuống, "Xem ở các người Giáp Cốt phòng đấu giá hôm nay thành ý, chỉ cần các người Giáp Cốt phòng đấu giá hợp đồng không thể so với khác (đừng) công ty hợp đồng kém, ta sẽ với các người ký hợp đồng."

"Có chút ý tứ ta đây sẽ chờ xem, Bạch đại sư sức lực đến từ đâu."

Tăng Phóng cũng không có tiếp tục quẩn quít, xoay người trực tiếp rời đi.

Ngày thứ hai, ánh sáng mặt trời sơ sinh.

Sở Nam liền bị tiếng gõ cửa làm ồn vang, chỉ thấy Tiêu Tổ Phong hai mắt tràn đầy tia máu, nhưng là trên mặt lại mang không che giấu được vui mừng.

"Tiểu tử còn ngủ đây, mau mau theo ta đi."

Vẫn còn ở mê mang giai đoạn Sở Nam, bị Tiêu hội trưởng cho kéo đến tác giả công hội.

Tiêu hội trưởng đem những số liệu kia đưa cho Sở Nam xem, sau đó nghiêm mặt nói, "Nội công Bích Hải Triều Sinh Khúc kiểm tra kết quả đã đi ra, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bù đắp chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện, tin tức công bố sau, người danh tiếng sẽ được truyền khắp toàn bộ Thần Văn thế giới, người làm xong thành danh chuẩn bị à."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Hư không hiển tượng

Tiêu Tổ Phong lời này rơi vào Sở Nam trong lỗ tai, hần ngay lập tức liền minh bạch ý những lời này, nói đơn giản chính là, "Tiểu tử, người lập tức phải nổi danh Thần Văn thế giới, làm xong trang bức chuẩn bị sao!"

Đường Thư cũng đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn Sở Nam.

Làm Nam Chu Thành chủ, đồng thời cũng là bốn sao chuẩn tinh phẩm tác giả, nàng đương nhiên biết rõ.

Làm tin tức công bố sau đó, Sở Nam sẽ đối mặt với là cái gì.

Vô tận vinh dự cùng tiền tài, kia đã đủ để che phủ lên một người thiếu niên bản tâm, hần đem tới, có thể hay không bị lạc tại loại này vạn trọng vinh dự bên trong.

Để tay lên ngực tự hỏi, coi như là Đường Thư chính nàng, nếu như đối mặt loại tình huống này, sợ rằng đều không cách nào ngăn cản loại này vinh dự cám dỗ, bù đắp Nhân Tộc hệ thống tu luyện, sẽ vĩnh tài Nhân Tộc lịch sử.

Như vậy vinh dự gia thân, đối với (đúng) một cái mười bảy tuổi thiếu niên mà nói, có phải hay không quá nặng

Có lẽ cực hạn sáng chói sau đó, sẽ giống như Lưu Tinh một dạng, vẫn lạc!

"Bất kể con đường phía trước như thế nào sáng chói, ta vẫn sẽ cố thủ ta bản tâm, ở sáng tác trên con đường này từng bước một đi trước, thần cấp tác giả cũng không phải điểm cuối. Có lẽ có chút trong mắt người, tiền tài, vinh dự so với bất cứ chuyện gì đều phải trọng yếu. Nhưng ta không giống nhau, ta Tả Nhân thấy là chúng ta ngăn ti người tộc, mắt phải thấy là vô tận Thần Văn thế giới, tương lai ta muốn đập biến mảnh này vô tận đại lục mỗi một xó xỉnh, còn như tiền tài, vinh dự những thứ đó ta chỉ biết dùng đi xem!"

Sở Nam nói lời này lúc, nhìn vô cùng đạm nhiên ôn hòa, để cho cả người hần đều cao thâm mặt trầm lên.

Hần lời nói này vừa ra, trước mắt chính phải chính phải cực hạn an tĩnh.

Tiêu Tổ Phong cùng Đường Thư hai người cũng không nghĩ tới, Sở Nam sẽ cho ra một cái như vậy đáp lại tới.

Qua hồi lâu, Tiêu hội trưởng mới phục hồi tinh thần lại, tám kia có chút già nua trên mặt, bởi vì kích động vậy mà có vẻ hơi đỏ ửng, hần nhiều năm lịch duyệt, không có từ Sở Nam trên mặt nhìn ra một tia giả tạo, "Hay, hay nói thật hay. So sánh mà nói, ta cảm giác mình gần hai trăm năm lịch duyệt, thật cái gì cũng không phải. Tiền tài vinh dự những thứ đó, ta chỉ biết dùng ha ha."

Tiêu hội trưởng vốn định thuật lại ra Sở Nam phía sau câu nói kia, nói một nửa lại dừng lại, bởi vì hai chữ kia cuối cùng không dễ nghe.

Sở Nam mới chỉ bất quá mười bảy tuổi, hần thuận miệng mà nói, để cho người cảm thấy thẳng thắn vô cùng.

Nhưng là như từ một cái tác giả công hội hội trưởng trong miệng nói ra, vậy thì không tốt lắm.

Đường Thư há hốc mồm, muốn nói điều gì, lại cũng không nói lời nào đi ra.

Nàng trong đôi mắt tràn đầy tia sáng kỳ dị, nếu như nói trước thấy Sở Nam, chẳng qua là cảm thấy thiếu niên này tương đối đặc biệt.

Nhưng bây giờ đã hoàn toàn là một loại cảm giác khác, đây là nàng thấy qua, xuất sắc nhất người trẻ tuổi không ai sánh bằng.

Không nghĩ tới Nam Vực kia phiền căn cõi thổ địa, vậy mà đi ra như vậy một vị thiếu niên.

Sở Nam có chút nghiêng đầu, ở hai người không thấy được địa phương, nhếch miệng lên một đạo độ cong.

"Tốt người đã chuẩn bị xong, ta đây sẽ đi ngay bây giờ người liên lạc tộc các đại tác giả công hội, đem tin tức công bố ra ngoài."

Tiêu Tổ Phong vừa nói, xoay người đi ra ngoài.

Đạt được Sở Nam xác nhận, Tiêu hội trưởng cũng không có bất kỳ có thể lo lắng.

Thiếu niên này không chỉ có đã là Tinh Cấp tác giả, mà còn viên kia thành tựu thần cấp tác giả con đường sáng tác lòng vững như bàn thạch, hấn nhân giới đã sớm siêu thoát vào những hồng trần đó bên trong phồn hoa, có lẽ chỉ có người như vậy, mới có thể chứng nhận là chân chính Tinh Cấp tác giả.

"Không cần như vậy vẫn nhìn ta đi."

Sở Nam lại sắp xếp một hồi poss, cuối cùng rốt cuộc không tiếp tục kiên trì được.

Trước mắt vị mỹ nữ này Thành chủ, cặp mắt kia gắt gao nhìn mình chăm chăm, tựa hồ cũng sắp toát ra hỏa tó.

"Ta thật hoài nghi, trong thân thể người, có phải hay không chứa một mực thiên niên lão yêu quái, nếu không làm sao sẽ nói ra như vậy một phen tới."
Đường Thư thanh âm có chút không bình tĩnh.

"Không có khuếch đại như vậy, ta chỉ là so với các người những người này thiên tài một chút thôi, thiên tài thế giới" Sở Nam hai tay đặt ở phía sau,

Đối với (đúng) Đường Thư nháy nháy mắt.

Đường Thư không nhịn được bật cười, "Thật đúng là tự đại a, vẫn là nhìn một chút người có phải hay không thật có thể, ngăn cản những thứ kia phồn hoa cùng vinh dự rồi hãy nói."

Tiêu Tổ Phong lúc này đã đi qua Tinh Thạch hình ảnh, người liên lạc tộc các đại tác giả công hội.

Ở nơi này Tinh Thạch trong hình ảnh.

Tiêu Tổ Phong sắc mặt đỏ ửng, tỏ ra kích động khó tự kiềm chế.

"Đã qua vạn năm, phong tỏa chúng ta nhân tộc hồ hấp, khí huyết, đan điền tam đại công xiềng, là chúng ta nhân tộc tu luyện gian nan nhất giai đoạn, cũng là chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện thiếu sót một đoạn. Chúng ta chỉ có thể đi qua, từ trên người Yêu Thú sửa đổi tới hồ hấp thổ nạp phương thức, tới mở ra công xiềng, nhưng là độ tiến triển chậm chạp. Coi như là chúng ta nhân tộc thiên phú xuất chúng thiên tài, cũng cần dùng thời gian hai mươi năm tới đột phá cái này ba chỗ công xiềng. Nếu như là thiên phú một dạng ít nhất phải ba mươi bốn mươi năm. Thiên phú không xuất chúng, vậy thì cần gần trăm năm. Nhân Tộc, cuối cùng cả đời cũng sẽ dừng bước tại cái giai đoạn này. Bắt đầu từ hôm nay, cái này trường hợp, sẽ hữu chất thay đổi. Bởi vì « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » sinh ra, thay đổi hết thảy, nó bỏ tước chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện, Xạ Điều bên trong nội công, hồi đoái đi ra ở Thần Văn thế giới tác dụng hoàn mỹ vô khuyết, giống như là là chúng ta nhân tộc lượng thân làm theo yêu cầu một phen, nó tác dụng có thể đạt tới Tiểu Thuyết Thế Giới bên trong hơn chín mươi phần trăm. Mà còn chúng ta Thần Văn thế giới, tràn đầy thiên địa linh khí, thích hợp hơn nội công tu luyện, nó có thể giúp chúng ta tại Trung Mạch giai đoạn, giải khai thân thể huyết vị, hoàn toàn phù hợp chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện."

Tiêu hội trưởng những lời này, kể cả đủ loại khảo nghiệm số liệu, lập tức đi qua Tinh Thạch hình ảnh, truyền khắp Thần Văn thế giới các đại tác giả công hội.

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong nội công, lại có như thế tác dụng."

"Thiên Hữu Nhân Tộc, nội công có thể trợ giúp đánh vào kinh mạch, điều này có thể tăng lên rất nhiều chúng ta nhân tộc thực lực tổng hợp."

Các đại tác giả công hội hội trưởng, phó hội trưởng xác nhận sự tình sau, đều kích động lắm bả nói nhỏ.

Những tác giả này công hội hội trưởng, không có chỗ nào mà không phải là tinh phẩm tác giả trở lên, thậm chí có không ít là tiểu thần, bên trong thần cấp chứng nhận tác giả.

Giờ khắc này, Thần Văn văn minh trên lãnh địa, những thứ này công hội hội trưởng ý niệm xông thẳng lên trời.

Trong hư không, một cái hư ảnh liên hiện ra.

Nhiều như vậy tình phẩm tác giả cùng thần cấp tác giả, giống nhau ý niệm, vậy mà dẫn động trời đất hiện ra giống như.

Cả nhân tộc lãnh địa, đều có thể nhìn đến trong hư không xuất hiện dị thường.

"Trong hư không có dị tượng mà ra, chẳng lẽ lại là một quyển tiểu thuyết, muốn diễn hóa ra Tiểu Thế Giới sao, có thể vậy làm sao xuất hiện một bóng người."

"Rốt cuộc xảy ra cái gì "

Lúc này, chỉ nghe được hư ảnh kia có thanh âm chậm rãi truyền ra.

"Đã qua vạn năm, phong tỏa chúng ta nhân tộc hô hấp, khí huyết, đan điền tam đại công xiềng, là chúng ta nhân tộc tu luyện gian nan nhất giai đoạn, cũng là chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện thiếu sót một đoạn. Chúng ta chỉ có thể đi qua, từ trên người Yêu Thú sửa đổi tới hô hấp thổ nạp phương thức, tới mở ra công xiềng, nhưng là độ tiến triển chậm chạp. Coi như là chúng ta nhân tộc thiên phú xuất chúng thiên tài, cũng cần dùng thời gian hai mươi năm tới đột phá cái này ba chỗ công xiềng. Nếu như là thiên phú một dạng ít nhất phải ba mươi bốn mươi năm. Thiên phú không xuất chúng, vậy thì cần gần trăm năm. Nhân Tộc, cuối cùng cả đời cũng sẽ dừng bước tại cái giai đoạn này."

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » sinh ra, thay đổi hết thảy, nó bỏ tức chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện, Xạ Điều bên trong nội công, ở Thần Văn thế giới tác dụng hoàn mỹ vô khuyết, phảng phất là chúng ta nhân tộc lượng thân làm theo yêu cầu, nó tác dụng có thể đạt tới Tiểu Thuyết Thế Giới bên trong hơn chín mươi phần trăm. Mà còn chúng ta Thần Văn thế giới, tràn đầy thiên địa linh khí, thích hợp hơn nội công tu luyện, nó có thể giúp chúng ta tại Trùng Mạch giai đoạn, giải khai thân thể huyết vị, hoàn toàn phù hợp chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Các phe vân động

Giờ khắc này, Nhân Tộc đại địa, yên tĩnh không tiếng động.

Ngàn tỉ người tộc, rung động không khỏi.

Đều tại ngửa mặt trông lên bầu trời đạo thân ảnh kia, không biết đến cùng người nào.

Nhưng hần truyền lại lên tiếng, đã rơi vào mỗi người trong lỗ tai.

Đế Đô trong hoàng thành, vị kia người khoác Hoàng Bào lão giả, đứng ở dưới đại điện, ngắm nhìn hư không đạo thân ảnh kia.

Qua hồi lâu, ngửa mặt lên trời thờ dài.

"Một trăm ngàn tác giả ý niệm xông thẳng lên trời, vậy mà có thể tại trong hư không huyền hóa ra hư ảnh, cái này còn là lần đầu tiên."

Hắn đã phân biệt ra được trên bầu trời hư ảnh tạo thành nguyên nhân.

Quả nhiên hần vừa dứt lời, thì có một vị nho nhã người trung niên đi nhanh tới.

Hắn lớn tiếng kêu gọi, "Nam Chu tác giả công hội truyền tới tin tức, do chúng ta nhân tộc tình phẩm tác giả Tiểu Tổ Phong tự mình kiểm tra xác nhận, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » nội công, có thể giúp người tộc phá vỡ huyết vị, bỏ tức chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện tại Trùng Mạch cảnh giới thiếu sót. « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bỏ tức chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện, sẽ tăng cường thật nhiều chúng ta nhân tộc thực lực tổng hợp."

Sở Nam mặt đầy mừng so đứng ở tầng mười một lộ thiên ở trên sân thượng, chỉ chân trời hư ảnh hồi một bên Đường Thư, "Đường thành chủ cái này tuyên bố phương thức, cũng quá trâu đi, tác giả công hội dĩ vãng hướng thế giới tuyên bố trong tiểu thuyết vật phẩm tin tức, đều là như vậy tuyên bố "

Sở Nam vốn là cho là, tối đa cũng chính là do tác giả công hội nhân vật then chốt, ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong tuyên bố. Ai có thể nghĩ, trong hư không vậy mà đột nhiên xuất hiện một cái bóng mờ, sau đó liền từ hư ảnh này trên người, truyền tới thanh âm.

Thanh âm kia trống trải xa xa, rất rõ ràng truyền khắp toàn bộ Thần Văn văn minh.

Có lẽ Yêu Tộc bao trùm nơi không thấy được, nhưng ở Nhân Tộc nơi, tuyệt đối khắp nơi cũng có thể nghe được cái này thanh âm.

Loại này tuyên bố phương thức, Sở Nam chỉ có một cảm giác, đó chính là quá Tm trâu bò .

Đường Thư lắc đầu, qua hồi lâu tầm mắt mới từ trong hư ảnh thu hồi lại, "Ta ký ức bên trong, chưa bao giờ có."

"Kia đây là cái gì cái tình huống, người nọ là ai "

Đường Thư tiếp tục lắc đầu, nàng cũng không biết, hư ảnh kia đến cùng người nào, "Hay là hỏi Tiêu hội trưởng đi, chẳng lẽ hiện tại lại có mới phương thức tuyên truyền "

Không đợi hai người đi tìm, Tiêu Tổ Phong đã đi đi tới.

Hắn mặt đầy hưng phấn, liếc mắt liền nhìn ra hai người nghi hoặc, lên tiếng giải thích, "Đó là một trăm ngàn tác giả công hội hội trưởng ý niệm biến ảo mà ra hư ảnh, hôm nay mới biết, tác giả ý niệm đồng thời bùng ra còn có thể có loại tác dụng này."

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » nội công bổ tức Nhân Tộc hệ thống tu luyện, để cho vô số tinh phẩm tác giả rung động.

Ở Thần Văn thế giới, thật lâu yên tĩnh sau đó, chính là vô tận xôn xao.

Hư ảnh kia mà nói, mọi người tất cả nghe hiểu.

Đi qua nội lực liền có thể dẫn thiên địa linh khí vào cơ thể, luyện hóa thành nội lực, đánh vào huyết vị.

Như vậy sẽ đại đại tăng nhanh Trùng Mạch cảnh giới tốc độ tu luyện.

Một người thiếu niên mặt đầy kích động, hắn cũng coi như là có chút danh tiếng khí thiên tài, mơ mộng thi vào tam đại học viện, nhưng là thực lực lại kém một đường, hắn gặm nhẹ, "« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền kia trong tiểu thuyết nội công, vậy mà có thể giúp Trùng Mạch cảnh giới, giải khai huyết vị. Nếu là ta có thể mua được một môn nội công, có lẽ có thể giúp ta thành công thi vào tam đại học viện, vô luận như thế nào ta cũng phải để cho gia tộc giúp ta mua được một môn nội công."

Một ông già, nằm nghiêng ở trúc chế trên ghế nằm.

Hắn từng ở mạo dịch nghề oai phong một cõi, nổi danh Thần Văn văn minh.

Có được bạc triệu gia sản, nhưng là cuối cùng thiên phú tu luyện quá kém, tu vi cuối cùng cho đến Trùng Mạch cảnh đỉnh phong, chỉ kém một bước cuối cùng, là có thể bước vào Dẫn Linh Cảnh. Sẽ ở tăng thêm một trăm năm tuổi thọ, nhưng là thời gian không đợi người, nếu là không có có kỳ ngộ gì cuối cùng này một cái khe, hắn là không có hi vọng vượt qua, tối đa chỉ có năm năm có thể sống, hắn đã nhận mệnh.

Nhưng là khi nghe được trong hư không hư ảnh truyền lại lên tiếng, hắn trực tiếp từ ghế nằm đứng lên.

Cặp kia tay có chút phát run, hơi có chút thanh âm khàn khàn, từ hắn trong cổ họng truyền tới,

"Chờ đến, chờ đến, nội công này nhất định có thể đủ giúp ta xông phá cái này bên trong đan điền cuối cùng một đạo thủ quan Huyết, bước vào Dẫn Linh Cảnh!"

"Điều này sao có thể!"

Lưu Phong biểu hiện trên mặt có chút cứng ngắc, hắn đã sớm kết luận, Xạ Điều Anh Hùng Truyện chỗ sơ hở quá lớn không có bất kỳ tác dụng, thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình dự đoán vậy mà sai đến không có bên.

Hắn hai ngày này còn đang là, Bạch Y Thăng Tuyết giận đối với (đúng) Trác Nhĩ mạo dịch mà hưng phấn.

Vẫn cho là Bạch Y Thăng Tuyết lần này tất nhiên sẽ chưa gượng dậy nổi, cũng sẽ không bao giờ có bất kỳ công ty với hắn ký hợp đồng.

Có thể hiện thực chính là, đột nhiên xuất hiện một cái tát đánh vào trên mặt hắn.

Rất nhanh, hắn liền lộ ra mặt đầy sứt sứt, toét miệng cười to, tựa hồ có hơi điên, "Ha ha, không nghĩ tới a, không nghĩ tới, ta Liễu Phong làm bấy chuẩn tinh phẩm tác giả, vậy mà sai tới mức như thế, Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch Y Thăng Tuyết người thắng, người thắng!"

Mà tại nơi xa xa trên núi cao, Trác Nhĩ mạo dịch trụ sở chính, đã hoàn toàn chấn động.

Vị kia tóc hoa râu thủ tịch chuyên gia, tầm kia biểu tình như cùng ăn cứt một dạng.

Hắn tự mình bắt tay an bài, ngay tại muốn cùng Bạch Y Thăng Tuyết ký hợp đồng thời điểm, để cho ký hợp đồng sắp thành lại hỏng.

Vốn tưởng rằng sẽ đối với Trắc Nhĩ mậu dịch rất có ích lợi, có ai nghĩ được, cái này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » nội công tác dụng, vượt quá hần tướng tượng.

Hần từng chắc chắn, không có chút nào giá trị thị trường một quyển sách.

Giá trị chính là không thể đo lường.

Tạo thành hết thấy các thứ này nguyên nhân, xét đến cùng, đều là do ở Lôi Báo.

Bất quá bây giờ không phải là truy cứu vấn đề thời điểm, quyển này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » Trắc Nhĩ mậu dịch phải bắt lại.

Nếu không, hần ở Trắc Nhĩ mậu dịch cả đời kinh doanh, liền muốn hóa thành hư không.

Việc này còn sai quá ác.

Đang lúc này, chỉ thấy một người từ bên ngoài xông vào, bắt ngờ chính là Lôi Báo.

"Lôi Báo ngươi còn dám tới tìm ta." Kia tóc hoa râm thủ tịch chuyên gia, mặt đầy sắc giận.

Lôi Báo mặt đầy lo lắng, thấy trước mắt vị này tóc hoa râm lão giả, liền hai tay ôm quyền la lên, "Thủ tịch ta Lôi Báo nguyện lập công chuộc tội, lập tức chạy tới Nam Chu, đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ký tới."

Vị này thủ tịch trên mặt sắc giận không giảm, "Chạy tới Nam Chu, chờ người sau mười ngày chạy tới Nam Chu lúc, đã sớm muộn! Ngươi lập tức đi liên lạc Nam Chu chúng ta Trắc Nhĩ mậu dịch giao dịch hành, để cho nơi đó người phụ trách lập tức cùng Bạch Y Thắng Tuyết tiếp xúc, không tiếc bất cứ giá nào nhất định phải đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ký tới!"

"Còn có để cho Trần Hóa Quốc không muốn về lại trụ sở chính, lập tức trở lại Nam Chu xử lý chuyện này. Còn như ngươi chờ đó sự tình sau khi kết thúc, rồi hãy nói!"

Lôi Báo hai tay ôm quyền, "Thủ tịch ta từng cùng một vị cao thủ tuyệt thế tình bạn cố tri, có hần giúp đỡ, ta hai trong ngày tất nhiên có thể đến Nam Chu."

Vị này thủ tịch chuyên gia, nghe đến đó, sắc mặt thoáng đẹp mắt một tia, "Vậy ngươi còn không mau lên đường Xạ Điều Anh Hùng Truyện, bỏ tức chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện, nó phải thuộc về chúng ta Trắc Nhĩ mậu dịch."

"Thủ tịch ngươi yên tâm, chúng ta Trắc Nhĩ mậu dịch mặc dù cùng Bạch Y Thắng Tuyết có chút mâu thuẫn, bất quá chúng ta có cường đại nhất con đường, chỉ có chúng ta Trắc Nhĩ mậu dịch mới có thể để cho quyển tiểu thuyết này lợi ích tối đại hóa, chúng ta sẽ là Bạch Y Thắng Tuyết chọn lựa duy nhất cũng là lựa chọn tốt nhất, ở lợi ích trước mặt trước mâu thuẫn không coi vào đâu." Lôi Báo một cước đá vào trên đất, giống như ra nòng đạn đại bác, phóng ra ngoài.

Mễ Hi Nhĩ công ty mậu dịch, đây là Nhân Tộc xếp hàng thứ hai đứng sau Trắc Nhĩ mậu dịch.

Lúc này ở Mễ Hi Nhĩ trụ sở chính bên trong.

Hơn mười người đang trao đổi.

"« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » sẽ là chúng ta vượt qua Trắc Nhĩ mậu dịch dòm ngó ngôi báu Thần Văn đệ nhất thế giới công ty mậu dịch cơ hội, mà còn Bạch Y Thắng Tuyết lại cùng Trắc Nhĩ mậu dịch có mâu thuẫn, lập tức an bài chúng ta Nam Chu người phụ trách cùng Bạch Y Thắng Tuyết tiếp xúc, ba người các người cũng lập tức chạy tới Nam Chu, phải đem Xạ Điều Anh Hùng Truyện ký tới."

Giáp Cốt phòng đầu giá công từ gia Tăng Phóng, cặp kia ánh mắt lom lom nhìn nhìn chằm chằm hư không.

Lúc này trên mặt hần đã không có bất cần đời vẻ, chỉ còn lại trịnh trọng, hần ở lẩm bẩm nói nhỏ, "Thì ra là như vậy, không trách vị kia Bạch Y Thắng Tuyết sẽ cự tuyệt ta cái kia hợp đồng, lần này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » chúng ta Giáp Cốt phòng đầu giá muốn định!"

Thần Văn văn minh, Nhân Tộc đại địa, các phe vận động, chạy tới Nam Chu tranh đoạt « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » !

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Vị này mới là Bạch đại sư

Sở Nam mặt đầy ôn hòa, nhìn cũng không có bị, trên bầu trời hư ảnh ảnh hưởng, chỉ là lần đầu tiên thấy loại tình huống này, hơi có chút kinh dị a.

Tiêu Tổ Phong trên mặt vẻ tán thán, lộ rõ trên mặt.

Thiếu niên này đúng như cùng hắn từng nói, căn bản không có nhận được cái này vinh dự gia thân ảnh hưởng.

Trên bầu trời, kia như ẩn như hiện hư ảnh, từ từ tản đi, biến mất không thấy gì nữa, phảng phất hết thảy khôi phục lại bình tĩnh.

"Tiêu hội trưởng không được, không được!"

Vị kia nữ hướng dẫn viên mặt đầy hốt hoảng chạy tới, miệng to thở hào hển, nói tới nói lui đều đứt quãng, chỉ phía dưới đạo (nói).

"Đến, tới thật là nhiều người, đều phải thấy Tiêu hội trưởng còn nói muốn tìm Bạch đại sư "

Theo cô gái này hướng dẫn viên ngón tay phương hướng nhìn lại.

Một mực rất an tĩnh, trừ tác giả, hiếm người tới tác giả công hội, đang lúc mọi người ngửa mặt trông lên bầu trời khoảng thời gian này, vậy mà đã tụ tập không ít người.

Chỉ thấy, người người nhón nháo, có một bộ phận bị ngăn cản ở bên ngoài cửa chính.

Cũng không thiếu là cùng tác giả cùng đi, trực tiếp tiến vào tác giả công hội.

Trông về xa xa, có thể thấy trên bầu trời có không ít người, đánh Tiên Hạc, Thần Điều các loại phi hành công cụ, từ đằng xa chạy tới.

Một người trong đó dự trữ mấy chục thước Yêu Kiếm Ứng trên người, còn mang Trác Nhĩ mạo dịch tiêu chí.

Chỉ thấy từ kia Yêu Kiếm Ứng trên người, đi xuống bốn năm người, khoảng cách quá xa, không thấy rõ, đi xuống mấy người đáng đáp ra sao. Bọn họ ngay lập tức liền tiến vào tác giả công hội sân nhỏ, sau đó tiến vào nhà này sách trang lâu đại sảnh.

"Ta chưa từng thấy qua Nam Chu tác giả công hội náo nhiệt như vậy qua, Bạch tiểu tử những người này đều là hướng về phía ngươi tới, nếu là ngươi không gặp gỡ bọn họ, là sẽ không nghĩ."

Tiêu Tổ Phong hướng xa xa không hy vọng một hồi, "Ngươi nghĩ tốt giải quyết như thế nào chuyện này sao, Trác Nhĩ mạo dịch cũng tới, kỳ thực bọn họ là lựa chọn tốt nhất, tự ngươi có thể suy tính một chút "

Sở Nam trên mặt xuất hiện một vòng cười lạnh, "Nếu đều đến, vậy thì đi gặp bọn họ một chút."

"Trác chấp sự các ngươi Trác Nhĩ mạo dịch còn tới làm gì, không phải là đã thanh minh các ngươi dưới cờ giao dịch hành cùng chi nhánh công ty, không thể lấy bất kỳ phương thức nào ký « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền sách này sao "

Một cái mạng trên mặt mặt sọc người trung niên, nhìn bước nhanh vào Trác chấp sự, mang theo giễu cợt nói.

"Đúng vậy, Bạch đại sư đã sớm nói, hắn sẽ không cùng các ngươi Trác Nhĩ mạo dịch hợp tác, nhanh đi về đi."

"Đừng đến góp náo nhiệt này."

"Trác chấp sự ngươi sẽ không cảm thấy hại tào sao chẳng lẽ ngươi đem các ngươi Trác Nhĩ mạo dịch thủ tịch chuyên gia thông báo coi là không có "

Không ít người giờ khắc này đều cùng chung mối thù, muốn đem cái này Trác chấp sự cho sỉ vả đi.

Mọi người đều biết, Trác Nhĩ mạo dịch ở tiểu thuyết nghề thực lực cường đại.

Lần này rất nhiều công ty sở dĩ cũng chạy tới tranh đoạt, cũng là bởi vì Trác Nhĩ mạo dịch cái nghề này vật khổng lồ, cùng Bạch Y Thăng Tuyết trong lúc đó mâu thuẫn, cho bọn hắn tranh đoạt cơ hội.

Những người này đều là các đại công ty, ở Nam Chu chi nhánh công ty cùng giao dịch hành người phụ trách.

Bọn họ ở Nam Chu cũng thường xuyên cùng Trác chấp sự thường thường tiếp xúc, dù loại thủ đoạn cạnh tranh, có thể nói là quen biết đã lâu.

Trác chấp sự hai tay đặt ở phía sau, sống lưng thật thẳng tắp.

Khắp khuôn mặt là vẻ kiêu ngạo, "Các người cũng không cần uống phí tâm cơ, thủ tịch chuyên gia đã triệt tiêu cái kia thông báo. Chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch tại hành nghiệp bên trong vị trí ở chỗ này bày, chúng ta có thể sáng tạo ra so với các người lợi ích. Các người thật sự cho rằng Bạch đại sư sẽ như vậy bảo thủ, cũng bởi vì một ít không quan trọng mâu thuẫn, liền cự tuyệt hợp tác với chúng ta. Bất kể các người mở ra điều kiện gì, chúng ta cũng sẽ mở ra so với các người càng ưu việt điều kiện đến, Bạch đại sư chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch hôm nay muốn định, các người có thể đi trở về."

Thấy Trác chấp sự mặt đầy ngọt định biểu tình, trong lòng của hắn mười phần phần khích, lần này nhận được thủ tịch chuyên gia tự mình liên lạc cùng trao quyền.

Không tiếc bất cứ giá nào, phải đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ký tới.

Trác Nhĩ mạo dịch không tiếc bất cứ giá nào,

Vậy không có công ty nào có thể đối kháng.

Tất cả mọi người đều là mặt liên biến sắc.

Nếu là Trác Nhĩ mạo dịch mở ra đủ phong phú điều kiện, hơn nữa bọn họ noi, tại Thiên Đạo trong diễn đàn điểm này mâu thuẫn, có lẽ thật không coi vào đâu.

Loại chuyện này, ở Thần Văn thế giới cũng không phải là chưa từng xảy ra.

"Thật là có ý tứ a! Trác Nhĩ mạo dịch làm tiểu thuyết hành nghiệp lão đại lâu lắm, tự cho là áp đảo tác giả trên, là thời điểm nên thay đổi xuống." Lúc này một cái hơi có vẻ hơi tiếng giễu cợt thanh âm, ngoài phòng khách truyền tới.

"Người nào gan to như vậy, lại dám như thế chê chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch, ta xem công ty của các người thì không muốn đòi đi." Lúc này đứng ở Trác chấp sự bên cạnh mấy người, đồng thời nghiêm ngặt a đạo (nói), "Nếu không nói xin lỗi, chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch tất không nhẹ tha!"

Trác chấp sự biểu tình cũng là lạnh lùng vô cùng, nhìn về thanh âm truyền tới phương hướng.

"Ha ha, phải không, nếu như có cái này bản lĩnh mà nói cứ việc kiểm tra xong đến, chúng ta Giáp Cốt phòng đấu giá sẵn sàng nghênh tiếp đến!"

Lúc này người kia đã nhanh chân bước vào đến, tay hắn cầm thanh này cây quạt, thoát nhìn là một cái nhẹ nhàng công tử.

"Tăng công tử!" Trác chấp sự vừa mới còn lạnh lùng vô cùng khuôn mặt, ngay lập tức liền cứng đờ, chỉ gọi ra một cái Tăng công tử, khác (đùng) mà nói liền tất cả ngăn ở cổ họng, lại cũng nói không ra bất kỳ đồ vật.

Vị này Tăng công tử là Giáp Cốt phòng đấu giá công tử gia, hắn chấp sự một cái Nam Chu giao dịch hành người phụ trách, tự nhiên không dám thật sự đắc tội vị này.

Mà còn Giáp Cốt phòng đấu giá theo chân chúng nó nghề khác nhau, mặc cho bọn họ Trác Nhĩ mạo dịch lại trâu bò, cũng can thiệp không tới phòng đấu giá sự tình.

"Rác rưởi, thấy Giáp Cốt phòng đấu giá công tử gia đến, liền không dám nói lời nào." Trong đám người, có một người dùng một cái vừa đúng thanh âm châm chọc.

Trác chấp sự khuôn mặt một trận tái mét, muốn đi tìm kết quả công ty nào người, nhưng là quá nhiều người, rất nhiều khác nhau công ty người thác loạn đứng chung một chỗ, căn bản không phân biệt được.

Lúc này, Sở Nam ba người đã từ tầng mười một đi xuống, bước đi tới trong đại sảnh.

Mọi người chú ý lực, ngay lập tức liền rơi vào Tiêu hội trưởng trên người.

"Tiêu hội trưởng ta là Triều Hoa công ty ở Nam Chu người phụ trách, hỏi Bạch đại sư ở đâu, chúng ta Triều Hoa công ty nguyện ý dùng phong phú nhất điều kiện cùng hắn ký hợp đồng."

"Tiêu hội trưởng chúng ta Thiên Nhai công ty người điều khiển đã chính miệng nói, hợp đồng có thể cùng Bạch đại sư thương lượng sau định ra. Mà còn chúng ta người điều khiển đang chạy tới Nam Chu, trong vòng ba ngày tất nhiên có thể chạy tới. Tiêu hội trưởng giúp đỡ tiến cử thoát cái Bạch đại sư!"

"Chúng ta "

Tất cả mọi người mau mau hơi đi tới, bắt đầu tự tiến cử lên, hy vọng có thể chiếm được tiên cơ.

Kia Trác chấp sự cũng kêu lớn, "Chúng ta Trác Nhĩ phòng đấu giá nguyện ý cùng Bạch đại sư giải hòa, làm ra bồi thường, ân oán xóa bỏ, cầu xin tiến cử Bạch đại sư!"

Trong lúc nhất thời tràng diện phi thường hỗn loạn, không có ai ý thức được, bên cạnh thiếu niên chính là Bạch Y Thăng Tuyết.

Tiêu hội trưởng đưa tay làm ra ép xuống động tác, tràng diện mới thoáng an tĩnh một ít.

"Bạch đại sư đã tại nơi này, có lời gì các người vẫn là với Bạch đại sư nói đi."

Mọi người ánh mắt lập tức rơi vào Đường Thư trên người.

"Cái này không phải là Đường thành chủ sao "

"Không phải nói Bạch Y Thăng Tuyết là một thanh niên, làm sao sẽ biến thành nữ tử "

"Đường thành chủ chẳng lẽ ngài chính là Bạch Y Thăng Tuyết" có người không xác định đến.

Đường Thư cười một tiếng, trực tiếp cắt đứt mọi người mà nói, giới thiệu, "Ta có thể không phải là cái gì Bạch đại sư, vị này mới được."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Ký hợp đồng hội

Trác chấp sự ánh mắt đã sớm rơi vào Sở Nam trên người.

Hắn đã từng thấy qua Bạch Y Thăng Tuyết một lần, tuyết đối là nam tử, đương nhiên sẽ không cảm thấy sẽ là Đường Thư Thành chủ.

Ánh mắt của hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, ở Tiêu hội trường vừa mới nói trắng ra đại sư đã tại nơi này thời điểm, hắn liền đoán ra thiếu niên này phỏng chừng chính là Bạch Y Thăng Tuyết.

Lần đầu tiên thấy Bạch Y Thăng Tuyết thời điểm, hắn mang một cái to lớn ngân sắc che mắt kính, che kín nửa gương mặt, vẫn luôn không có lấy đi xuống, hắn cũng không có thấy rõ Bạch Y Thăng Tuyết chân thực tướng mạo.

Ngày hôm trước ở Thành chủ trong yến hội, cái này xa lạ thiếu niên từng nói với hắn một câu không giải thích được mà nói, "Nói cho người biết người bề trên, ngàn vạn lần chớ hối hận."

Nguyên lai hắn chính là Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư.

Nguyên lai Bạch Y Thăng Tuyết không phải là hơn hai mươi tuổi, hắn chỉ có mười mấy tuổi.

Cái này thoát nhìn cũng chỉ là mười sáu bảy tuổi, mười sáu bảy tuổi cao cấp tác giả, mà còn bù đắp Nhân Tộc hệ thống tu luyện.

Thiếu niên này quá kinh khủng.

Người khác cũng tất cả sững sờ, lộ ra không tưởng tượng nổi ánh mắt.

"Không phải nói Bạch đại sư hơn hai mươi tuổi sao làm sao sẽ như thế "

"Vậy làm sao xem cũng chưa tới hai mươi tuổi đi "

Tăng Phóng cười ha ha, "Bạch đại sư kỳ thực chỉ có mười bảy tuổi, Thiên Đạo diễn đàn vốn là một số người tin đồn, kỳ thực chẳng qua là xa xa liếc đại sư liếc mắt, vốn cũng không có thể tin, có cái gì kỳ quái."

Hắn nói xong bước nhanh về phía trước, đối với (đứng) Sở Nam la lên, "Bạch đại sư ta hiện ngày đại biểu Giáp Cốt phòng đấu giá, hy vọng có thể cùng ngài không giữ quy tắc cùng vấn đề chi tiết nói chuyện."

Cái này Tăng Phóng nói thẳng, liền muốn ký « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền sách này, ngay lập tức liền để cho những thứ kia vẫn còn ở nghỉ hoặc mọi người, trong nháy mắt tỉnh hồn lại.

Hiện tại cũng không phải là quan tâm, cái này Bạch đại sư đã vậy còn quá lúc còn trẻ.

"Bạch đại sư, Tăng công từ nhà đó là mở phòng đấu giá, chỉ có chúng ta thật sự kinh doanh tiểu thuyết công ty, mới là thích hợp nhất."

"Đúng, Giáp Cốt phòng đấu giá đều là đấu giá cao cấp sản phẩm, tương ứng khách hàng đoàn thể cũng không phải võ giả bình thường, ngài trong tiểu thuyết rất nhiều vật phẩm, căn bản là không có cách ở tại bọn hắn trong phòng đấu giá đấu giá. Chúng ta Mễ Hi Nhĩ công ty mạo dịch là Thần Văn thể giới thứ 2 đại tiểu thuyết công ty mạo dịch, cũng có được rất mạnh con đường, là hiện giai đoạn thích hợp ngài nhất công ty." Cái kia trên mặt mặt sọc người trung niên hét.

"Ha ha, nói lời như vậy, đem chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch để ở nơi đâu "

Lúc này Trác chấp sự cười lạnh, hắt đối với (đúng) Sở Nam ôm quyền xá, "Bạch đại sư lần này chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch sẽ cho người cung cấp là thần cấp tác giả hiệp ước, tin tưởng chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch cường đại con đường, hơn nữa ngài « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » hội sáng tạo ra vô tận tài phú."

"Bạch đại sư chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch ưu thế là khác (đúng) công ty căn bản so không, chúng ta là người lựa chọn tốt nhất!"

Trác chấp sự mặt đầy tự tin, thần cấp tác giả hiệp ước, tin tưởng Bạch Y Thăng Tuyết là khó mà cự tuyệt.

Những thứ kia mâu thuẫn, ở nơi này hiệp ước trước mặt, coi là cái gì.

Sở Nam nhìn về Trác chấp sự, " Xin lỗi, ta nói rồi sẽ không cùng các người Trác Nhĩ mạo dịch có bất kỳ hợp tác, người trước hồi đi!"

Trác chấp sự mặt liền biến sắc, hắt thế nào không nghĩ tới, Sở Nam vậy mà khuôn mặt suy tính một chút cũng không có, liền trực tiếp cự tuyệt, "Bạch đại sư chúng ta nhưng là mang thành ý tới "

Tăng Phóng trực tiếp cắt đứt Trác chấp sự mà nói, "Thành ý, quá buồn cười, các người đuổi ra khỏi Bạch đại sư thời điểm, cũng là mूर्ी phần thành ý a! Người chỉ là một chấp sự, mà còn mang chính là một cái thần cấp tác giả hiệp ước, lỗ mũi cũng sắp muốn hướng lên trời đi lên, còn có mặt mũi nói thành ý!"

Trác chấp sự gương mặt đó dường đó bùng, qua hồi lâu mới lại nói, "Chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch hai vị tiểu thuyết phân tích chuyên gia, trong vòng ba ngày tất nhiên có thể chạy tới, đều là Bạch đại sư sự tình mà tới."

"A, công ty chúng ta người điều khiển đã tự mình chạy tới, cũng ở đây trên đường, chúng ta mới là mूर्ी phần thành ý." Tên mặt theo kia, lạnh rên một tiếng, sau đó đối với (đúng) Sở Nam hai tay ôm quyền, "Bạch đại sư nếu như có thể ký hợp đồng thảo luận có thể hay không tạm hoãn hai ngày, chúng ta Mễ Hi Nhĩ công ty mạo dịch người điều khiển hy vọng có thể cùng ngài tự mình gặp mặt một lần.

"

"Chúng ta Thiên Nhai mạo dịch cũng là như vậy, Bạch đại sư hai ngày sau đó, Thiên Nhai mạo dịch người điều khiển cũng sẽ chạy tới, hy vọng có thể cùng ngài tự mình gặp mặt nói chuyện."

Những thứ này tiên phong nhân viên, rồi rít biểu thị đồng ý.

Bọn họ cũng chỉ là Nam Chu bên này người phụ trách, thật sự nhiệm vụ kỳ thực chính là kéo Sở Nam, chờ đến bọn họ tổng công ti người đến sau đó, lại tiến hành nói chuyện.

Nếu là Sở Nam trước lúc này liền ký hợp đồng, vậy bọn họ bao nhiêu cũng sẽ nhận được nhiều chút trừng phạt.

Sở Nam gật đầu, "Nếu như vậy, vậy thì như chư vị từng nói, sau ba ngày đem lá ra điều kiện đều bày ra, bất quá Nam Chu thành ta cũng không quen thuộc, địa điểm cái khác thông báo!"

Đường Thư cười nói, "Bạch đại sư nếu không chê, không bằng liền đem địa điểm định khắp nơi ta Thành Chủ phủ được, ta Thành Chủ phủ hẳn đủ chứa những người này."

"Nếu Đường thành chủ hữu tâm, ta đây cũng sẽ không từ chối, sau ba ngày Thành Chủ phủ, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ký hợp đồng hội!"

Sở Nam nói xong lại xoay người đi vào bên trong, bất quá đi tới một nửa, lại xoay người, ánh mắt rơi vào kia Trác chấp sự trên người, "Trác chấp sự, người đem mà nói sao trở về, Trác Nhĩ mạo dịch cũng không cần phiền toái như vậy, ta ký hợp đồng hội không hoan nghênh các người!"

Trác chấp sự hắt siết chặt tay lại chậm rãi buông ra, cuối cùng không dám nói gì.

Sau đó ba ngày, Nhân Tộc đại địa trên bầu trời.

Rất nhiều trong truyền thuyết cao thủ, bắt đầu qua lại, tại trong hư không bay vút qua.

Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong, càng là hoàn toàn sôi trào.

Tại Thiên Đạo trong diễn đàn, xuất hiện không ít bài post.

« vị này hình như là đã từng thập đại Vương Già một trong Vương Thiên Huyền! »

Cái này bài post bổ sung thêm từ này hình ảnh, chỉ thấy một người có mái tóc trắng phau tiên gió Cổ Đạo người già, kéo hai người trung niên, tại trong hư không bay vút.

[Vương Thiên Huyền đã biến mất vài chục năm, còn tưởng rằng hắn đã sớm già đi, không nghĩ tới lại còn còn sống, 50 năm trước hắn trong đan điền liên kết thành chòm sao, không biết hiện tại ở tu vi có hay không tiến hơn một bước.]

[hắc hắc, Vương Thiên Huyền mang hai người một người trong đó là Thiên Nhai công ty mật dịch người điều khiển cũng là họ Vương, nghĩ đến vị này Vương Thiên Huyền hẳn là bị vị kia Thiên Nhai công ty người điều khiển đi ra, dẫn bọn hắn chạy tới Nam Chu thành.]

[ta hiện ngày thấy Triều Hoa công ty cao tầng giống vậy cùng một vị tóc bạc trắng lão già đi đường, nghĩ đến mục đích cũng là Nam Chu.]

[Bạch Y Thăng Tuyết sau ba ngày tổ chức ký hợp đồng biết, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền tiểu thuyết này giá trị quá lớn, nội công thị trường cũng quá lớn, khoảng cách xa trong vòng ba ngày bình thường phi hành công cụ căn bản không khả năng đến Nam Chu, những công ty này tất cả đều là dốc hết vốn liếng, đi qua đủ loại quan hệ, đem rất nhiều bệ quan lão yêu quái đều cho ra đến, dẫn bọn hắn đi đường.]

Nam Chu thành tòa thành thị này, theo những người này xuất hiện, càng là phi thường náo nhiệt.

Phải biết những thứ này không xuất thế lão yêu quái, đều từng ở Thần Văn văn minh có mỗi người truyền kỳ, lại không ít võ giả thậm chí là coi bọn họ là làm thần tượng.

Đừng nói Nam Chu, chung quanh không ít thành phố võ giả, đều đuổi tới Nam Chu.

Bọn họ không phải vì Bạch đại sư, mà là muốn xem một chút những thứ này truyền kỳ phong thái.

Nếu là may mắn có thể có được chỉ điểm một, hai, kia suốt đời hưởng thụ vô cùng.

Ba ngày thời gian chớp mắt rồi biến mất!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110: Ưc vạn nhân tộc sinh mệnh ngang hàng

Hôm nay Thành Chủ phủ, đắm chìm trong ánh ban mai xuông, bị nhuộm thành màu đỏ.

Sở Nam ở ba ngày trước liền tạm thời đưa đến Nam Chu Thành Chủ phủ ở.

Nam Chu thành mấy ngày nay thật sự là quá loạn, nếu là còn ở tại dịch trạm, không nói trước vấn đề an toàn, tất nhiên sẽ nhận được, các đại công ty nhân viên làm việc quấy rầy.

Coi như là ở Thành Chủ phủ, hai ngày trước, Sở Nam cũng không biết cự tuyệt bao nhiêu lần viếng thăm.

Mỗi một công ty, đều muốn sớm với hắn tiếp xúc, nếu là có thể sớm đạt thành hiệp nghị, vậy thì quá tốt bất quá.

Các đại công ty mình tranh ám đấu, được không thông khoái.

Bất quá ngày hôm qua cũng rất an tĩnh, Sở Nam không có nhận được bất kỳ viếng thăm

Đây cũng là để cho Sở Nam rất là ngoài ý muốn.

Không biết, những thứ kia công ty đang làm cái gì mạnh mẽ.

Bắt quá hôm nay « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ký hợp đồng hội chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu.

Sở Nam lên rất sớm, ở Đường Thụ Thành Chủ phủ tùy tiện đi dạo.

"Sở đại ca!"

Lúc này xa xa truyền tới một ôn nhu thanh âm.

Sở Nam nhàn nhạt đối với (đúng) trước mặt nữ hài gật đầu một cái.

Gọi hẳn bắt ngờ chính là Đường Thụ cái kia kêu La Lan học trò, nàng biết rõ Sở Nam ở Thành Chủ phủ ở sau.

Mấy ngày nay, thật sớm hướng bên này chạy.

La Lan thấy Sở Nam kia hơi lộ ra đậm nhiên bộ dáng, cô ấy là trắng như tuyết răng trắng khê căn môi.

Mấy ngày nay Sở Nam đợi nàng vẫn luôn là như vậy, nàng có chút hối hận, như là lần đầu tiên thấy Sở Nam thời điểm, chính mình không có bởi vì không hiểu thân phận của hắn, lộ ra lãnh đạm như vậy, thậm chí nói ra một ít trào phúng mà nói, Sở Nam đối với chính mình chắc chắn sẽ không là như bây giờ.

Mười bảy tuổi cao cấp tác giả, mà còn tiểu thuyết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bù đắp Nhân Tộc hệ thống tu luyện. Vô số vinh dự hào quang thêm thân, đã nhiều ngày những thứ kia từng tại Thần Văn văn minh, lưu lại vô số truyền kỳ đại nhân vật, với hắn trao đổi lúc đều là mặt lộ vẻ khiêm tốn nụ cười.

Thiếu niên này vốn là đẹp trai, hơn nữa trên người kia chói mắt hào quang, đủ để cho bất kỳ một cái nào giải hắn cùng lứa thiếu nữ vì đó khuynh đảo.

La Lan cũng là như vậy, nàng chưa bao giờ nghĩ đến, có một ngày vậy mình sẽ như thế kính mến một người.

Sau mấy tiếng, ánh mặt trời trở nên phi thường sáng lạn.

Thành Chủ phủ bên ngoài, đã với sáng sớm trong trẻo nhưng lạnh lùng hoàn toàn là khác biệt, ra vào người nối liền không dứt.

Có không ít võ giả, ở bên ngoài vây xem.

Nam Chu thành thị này ở Thần Văn thế giới, chỉ có thể coi là một cái rất nhỏ thành phố.

Đây là chưa bao giờ có thịnh vượng như thế, chưa bao giờ tụ tập tới nhiều cao thủ như vậy.

Từ cổ chí kim, cũng chỉ có hôm nay lần này.

Mọi người tự nhiên không muốn bỏ qua.

Lúc này Thiên Đạo trong diễn đàn, cũng đã có không ít người, đang thảo luận.

Thảo luận trọng điểm là hai vấn đề, thứ nhất chính là « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền tiểu thuyết này, kết quả hội rơi vào nhà nào.

Thứ hai là, Bạch Y Trắng Tuyết có phải là thật hay không giống như hắn đã từng ăn nói bậy bạ một dạng, hội cự tuyệt cùng Trác Nhĩ mậu dịch sở hữu hợp tác.

[lần này thậm chí ngay cả Giáp Cốt phòng đấu giá đều tham dự vào muốn từ nơi này chia một chén canh, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong đủ loại nội công cấm đồ, thật sự là quá lớn.]

[ta cảm thấy đến Sở Nam cuối cùng vẫn sẽ chọn cùng Trác Nhĩ mậu dịch hợp tác, không có tác giả hội thật với con vật khổng lồ này trở mặt đi.]

[thật hâm mộ Nam Chu người, lại có thể khoảng cách gần vậy xem nhiều như vậy trong truyền thuyết nhân vật.]

[ta ngược lại thật ra cảm thấy Trác Nhĩ mậu dịch không có mọi người tưởng tượng kinh khủng như vậy, Giáp Cốt phòng đấu giá không một chút nào so Trác Nhĩ mậu dịch kém! Phòng đấu giá trải rộng Nhân Tộc các đại thành phố, hợp tác với nó có thể có một dạng hiệu quả.]

Sở Nam đang sân nhỏ cùng Đường Thụ nói chuyện phiếm.

Hai người hai ngày này, một mực thảo luận là xử lý như thế nào hiện tại loại cục diện này.

Nếu quả thật Trác Nhĩ mậu dịch chặn ngoài cửa, kia Sở Nam thì đồng nghĩa với thật bị liệt bên trên Trác Nhĩ mậu dịch danh sách đen.

Ngay vào lúc này, một tên võ binh xông vào.

Đây là Thành Chủ phủ bảo vệ.

Hắn mặt đầy vội vàng,

"Trác Nhĩ mạo dịch người đến, muốn có xông vào, còn muốn gặp Bạch đại sư ngài "

Đường Thư căn bản không có bất kỳ ngoài ý muốn, mà là nhìn về phía Sở Nam

Nàng đã sớm dự trù đến loại tình huống này.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyển tiểu thuyết này, đủ để rung chuyển Trác Nhĩ mạo dịch vị trí, bọn họ sẽ không lúc đó bỏ qua.

"Thật đúng là cùng người dự liệu một dạng, Liên Thành chủ phủ cũng dám xông chúng ta đi gặp bọn họ một chút, nhìn một chút lần này tới là người nào."

Sở Nam cất bước mà đi, hướng Thành Chủ phủ nơi cửa chính đi tới.

Xa xa liền thấy, Thành chủ nơi cửa chính đứng đầy người.

Thành Chủ phủ Phủ Binh mặt đầy phòng bị, và mấy vị thân theo Trác Nhĩ mạo dịch tiêu chí người đang giăng co.

Song phương gương cung bật kiếm

"Bạch đại sư, Bạch đại sư!"

"Bạch đại sư tới."

"Đây chính là Bạch đại sư sao, cũng quá trẻ tuổi đi."

Theo Sở Nam đi tới, lần trước gặp qua Sở Nam rồi rít vắn an.

Những thứ kia lần đầu tiên thấy Sở Nam chân thực tướng mạo, đối với cái này biểu thị thán phục.

Lần này Trác Nhĩ mạo dịch tới tổng cộng sáu người.

Trong đó hai người Sở Nam đều biết, một vị là Trác chấp sự, một vị khác chính là từng muốn muốn với chính mình ký hợp đồng Trần Hóa Quốc. Ba người khác, có một cái lão đầu tóc hoa râm, mặt mũi khô cằn, hình như là từ trong đồng xác chết bò ra ngoài một dạng.

Trần Hóa Quốc muốn nói lại thôi, cuối cùng không nói gì.

Kia Trác chấp sự, ở bên cạnh một cái hơi mập người trung niên bên cạnh thấp giọng nói một câu, "Vị này chính là Bạch đại sư! Đó là Đường thành chủ!"

"Bạch đại sư, Đường thành chủ, kẻ hèn Lôi Báo, ta là Trác Nhĩ mạo dịch tiểu thuyết phân tích chuyên gia, sắp trở thành lại một nơi thủ tịch chuyên gia, hôm nay chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch là muốn với đại sư hợp tác, bọn họ lại muốn đem chúng ta chặn ngoài cửa, thật là không biết cao thấp!"

Lôi Báo trong thanh âm mang theo tức giận, hắn đại biểu cái này Trác Nhĩ mạo dịch tới, đi tới chỗ nào không phải là nhận hết hoan nghênh, bị chặn ngoài cửa sự tình, vẫn là lần đầu tiên đụng phải.

"Không biết cao thấp! Ha ha!" Sở Nam thanh âm lạnh dần, "Chúng ta ức vạn nhân tộc, vạn năm người vừa tới người ngang hàng, hợp tác đối kháng Yêu Tộc, nơi nào đến phân chia cao thấp. Xem ra các người Trác Nhĩ mạo dịch người vậy mà tự cho là thân phận tôn quý, áp đảo võ giả cùng tác giả trên, đúng là vô liêm sỉ không gì bằng."

Sở Nam ánh mắt rơi vào Trác chấp sự trên người, "Trác chấp sự ta không phải là nói cho ta biết ký hợp đồng hội không hoan nghênh các người Trác Nhĩ mạo dịch, tại sao không có đem sự tình thông báo trở về "

Kia Trác chấp sự lắp bắp, vừa nói ra bất kỳ lời.

Lôi Báo bị Sở Nam tại chỗ mắng mỏ sắc mặt cực kỳ âm trầm, "Bạch đại sư người thật là thật lớn mật, coi như là tinh phẩm tác giả, cũng không dám như thế nói chuyện với ta!"

"Ta xem người là làm tình trạng đi, tinh phẩm tác giả không phải là nể mặt người, mà là cho Trác Nhĩ mạo dịch mặt mũi, bọn họ muốn cùng Trác Nhĩ mạo dịch ký hợp đồng, nhưng ta Bạch Y Thắng Tuyết chưa bao giờ muốn cùng các người có bất kỳ dây dưa rề rã nào, hồi đi!"

Sở Nam đối với (đúng) cái này Lôi Báo, vẫn là mặt đầy cao ngạo sắc mặt, xem có chút buồn nôn.

"Bạch đại sư ngài đừng nóng giận, Lôi Báo mà nói quá mức, song phương ngồi xuống nói" lúc này bên cạnh một người trung niên đi ra cười nói.

"Đúng, đúng, Bạch đại sư kỳ thực chuyện này vốn là không có bết bát như thế."

"Kỳ thực đều là một ít mâu thuẫn nhỏ, chúng ta đi vào trước lại nói!"

"Trác Nhĩ mậu dịch có cường đại nhất con đường, kỳ thực Bạch đại sư "

Lúc này bên cạnh liên tiếp đi ra mấy vị khác nhau công ty người, là Trác Nhĩ mậu dịch nói chuyện.

Còn có mấy vị, rục rịch, muốn nói.

Bọn họ đều là lúc trước cùng Trác Nhĩ mậu dịch quan hệ thân thiết công ty.

"Xem ra Trác Nhĩ mậu dịch giao tiếp công việc làm không sai, chẳng qua là ba ngày liền kéo đến nhiều như vậy đồng minh. Mà nói ta hiện ngày mà nói đặt ở cái này, nếu là tiếp theo còn có người dám đứng ra là Trác Nhĩ mậu dịch nói chuyện, hôm nay ta ký hợp đồng hội cũng không ở hoan nghênh công ty của các người." Sở Nam trực tiếp cắt đứt mấy cái khác nhau công ty tiếng người, "« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thị trường mọi người hẳn rõ ràng, cả nhân tộc sở hữu Trùng Mạch cảnh vô giả, cái này thị trường căn bản không phải một công ty có thể ăn hết, hôm nay ký hợp đồng hội ta quyết định thay đổi sách lược, ta sẽ ở ký hợp đồng leo cùng sở hữu công ty cùng một chỗ ký hợp đồng, còn như thế nào phân vậy thì do các người chờ một hồi ở ký hợp đồng leo thương lượng với nhau. !"

Sở Nam lời này vừa ra, trừ Trác Nhĩ mậu dịch tất cả mọi người, đều là mặt lộ vẻ vui mừng.

Sở Nam nói đúng, nội công không lộ thị trường, căn bản không phải một nhà hoặc là mấy nhà công ty là có thể ăn được.

Coi như là Giáp Cốt phòng đấu giá, bọn họ cũng chỉ thích hợp đấu giá Bích Hải Triều Sinh Khúc, Cửu Âm Chân Kinh, Tiên Thiên Công, Hàng Long Thập Bát Chương vân vân những thứ này đẳng cấp cao nội công cùng chiêu thức.

Còn như những Giang Nam Thất Quái đó hàng ngũ chiêu thức, liền thật rất khó lên phòng đấu giá.

Chỉ có hợp tác, mới có thể cộng doanh.

"Bạch đại sư đã nói, chúng ta Giáp Cốt phòng đấu giá đồng ý Bạch đại sư biện pháp." Lúc này Tăng Phóng từ trong đám người chậm rãi đi ra, biểu thị đồng ý.

"Đúng đúng, nội công thị trường căn bản không phải một nhà hai nhà là có thể bắt lại "

"Cái biện pháp này tốt."

Mọi người đều là đường xa tới, không người nào nguyên ý tay không mà về, Sở Nam cái phương pháp này, ngay lập tức liền đưa tới những người này cộng hưởng. Rồi rút biểu thị đồng ý, vừa mới những thứ kia là Trác Nhĩ phòng đấu giá người nói chuyện, cũng đều đối với (đúng) Lôi Báo lộ ra thương mà không giúp được gì biểu tình.

Lôi Báo tấm kia vốn là cao ngạo khuôn mặt, thoáng cái trở nên khủng hoảng lên.

Hắn vốn là liên lạc rất nhiều công ty người phụ trách, hứa hẹn không ít lợi ích, bắt bọn nó lôi kéo tới là mình nói chuyện.

Đây là hắn hôm nay sức lực chỗ, không nghĩ tới Sở Nam chẳng qua là vài ba lời, đem hắn thật vất vả lôi kéo đồng minh trực tiếp vứt bỏ đi.

Hắn nhận rõ ràng hình thức, kia mới vừa rồi cao ngạo, hoàn toàn không thấy, mau mau cúi đầu, "Bạch đại sư chúng ta Trác Nhĩ mậu dịch thật, thật là mang thành ý tới, ta vì lần này Trác Nhĩ mậu dịch lỗ mạng nói xin lỗi, ngài tha thứ "

"Người thật sự cho rằng sự tình cúi đầu xuống là có thể giải quyết, nói với ta tiếng xin lỗi liền giải quyết các người vẫn là không có biết được chính mình vấn đề." Sở Nam nhàn nhạt nói, "Các người Trác Nhĩ mậu dịch không hề có lỗi với ta, các người thật xin lỗi là chúng ta ức vạn nhân tộc, bất luận kẻ nào cùng công ty đều không thể áp đảo vô giả trên, chúng ta nhân tộc, người người sinh mệnh ngang hàng, chưa bao giờ có phân chia cao thấp. Hôm nay ký hợp đồng hội không hoan nghênh các người, các người Trác Nhĩ mậu dịch coi như là giáo huấn đi."

Sở Nam nói xong, trực tiếp xoay người hướng trong thành chủ phủ đi tới.

"Bạch đại sư khác (đừng) khinh người quá đáng" lúc này phía sau vị kia lão đầu tóc hoa râm, đột nhiên lên tiếng, hắn âm thanh nghiêm nghị sắc.

Căn bản không cần Sở Nam quay đầu, rất nhiều công ty đã có người đứng ra.

"Nghĩ như thế nào sẽ đối Bạch đại sư ra tay "

"Thật lớn mật, Bạch đại sư bỏ tức chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện, các người Trác Nhĩ mậu dịch đây là muốn muốn chết sao, ta không ngại "

"Hồi đi, Bạch đại sư nói không hoan nghênh các người."

"Chẳng lẽ còn muốn chúng ta động thủ, đem các người đuổi đi sao "

Lần này các đại công ty cũng đều là mang không ít lão quái vật đến, đừng nói mấy người bọn hắn, coi như là Trác Nhĩ mậu dịch trụ sở chính cũng có thể san bằng!

Trác Nhĩ mặt dịch vị kia lão đầu tóc hoa râm, kia khô héo khuôn mặt, thoáng cái trở nên vô cùng nhợt nhạt, cũng không nói chuyện, trực tiếp xoay người rời đi.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Ký hợp đồng kết thúc từ biệt

Lôi Báo trên mặt càng là một chút huyết sắc cũng không có, vốn là Bạch Y Thăng Tuyết đã sắp muốn thành công ký hợp đồng Trác Nhĩ mặt dịch, lại bị hấn phá hoại.

Hắn biết rõ, nếu là hôm nay sự tình, thật như vậy kết thúc, đừng nói cái gì thủ tịch chuyên gia vị trí, hắn ở Trác Nhĩ mặt dịch vài chục năm tích lũy, sẽ hóa thành hư không.

Lôi Báo lớn tiếng kêu gọi, "Bạch đại sư, Bạch đại sư, ta ta sai, ta sai "

Nhưng là Sở Nam lại căn bản không hề dừng lại một chút nào, biến mất ở lối vào.

Chỉ để lại, Lôi Báo ở đầu gào thét.

Lôi Báo lại nhìn phía Trần Hóa Quốc, "Trần chuyên gia, chống với lần người và Bạch đại sư không phải là nói rất tốt sao chúng ta lần này là cùng một chỗ, nếu như đi ký không dưới Bạch đại sư mà nói, người cũng không thoát liên hệ, cuối cùng khẳng định người cũng có sai, người đi thử xem có được hay không."

Trần Hóa Quốc nặng nề thở dài một hơi, "Đừng nói ta theo Bạch đại sư vốn là không có gì quan hệ, coi như là có quan hệ, thuyết phục Bạch đại sư, vậy người cảm thấy hiện tại khác (đừng) công ty, còn nguyện ý để cho chúng ta vào cuộc sao "

Hiện tại « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » khối này bánh ngọt lớn, trừ đi Trác Nhĩ mặt dịch mọi người cùng nhau phân.

Nếu như hơn nữa Trác Nhĩ mặt dịch, chẳng phải là nói, tất cả mọi người muốn san ra rất lớn một bộ phận.

Mà còn ai có thể đối kháng đến Trác Nhĩ mặt dịch con đường cùng phổ biến rộng rãi thủ đoạn.

Căn bản không cần Trần Hóa Quốc nói, người chung quanh tất cả đều là thờ ơ lạnh nhạt, nhìn đáng đáp lập tức phải đuổi người, rất sợ sự tình xuất hiện biến cố gì, lại để cho Trác Nhĩ mặt dịch chui vào.

Trác Nhĩ mặt dịch một nhóm rời đi, ký hợp đồng sẽ bắt đầu.

Nội công ở Thần Văn văn minh thị trường, đúng như Sở Nam từng nói, rất khổng lồ, căn bản không phải một hai công ty là có thể ăn được.

Mà còn Xạ Điều Anh Hùng Truyện bên trong Nội Công Tâm Pháp, cũng có rất nhiều loại.

Sau đó, ký hợp đồng hội tiến hành rất thuận lợi.

Sở Nam cùng các đại công ty, liên hợp ký hợp đồng, còn như hồi đóái ra chiêu thức cùng nội công, phân phối thế nào liền do Giáp Cốt phòng đấu giá liên hợp các đại công ty chung nhau hiệp thương. Sở Nam đối với (đúng) cái này không muốn tham dự.

Như thế nào hồi đóái Xạ Điều bên trong Nội Công Tâm Pháp cùng chiêu thức, cũng căn bản không cần Sở Nam làm việc.

Hắn chỉ cần tìm một cái nhiều mặt đều tin đảm nhiệm người trung gian, đối với hắn mở ra tiểu thuyết phụ lục trang hồi đóái quyền hạn.

Giáp Cốt phòng đấu giá cùng các đại công ty kỳ thực làm ăn cũng không mâu thuẫn, nó chỉ cần những thứ kia thật sự đỉnh cấp Nội Công Tâm Pháp, tiến hành đấu giá, khác (đừng) Giáp Cốt phòng đấu giá căn bản không cần. Mà còn Giáp Cốt phòng đấu giá truyền thừa mấy ngàn năm, tiếng tăm cùng uy vọng đều tại nơi đó bày.

Các đại công ty, đồng thời đề cử Giáp Cốt phòng đấu giá một phe này làm người trung gian.

Sở Nam đối với (đúng) Tăng Phóng mở ra, hồi đoái quyền hạn.

Tràng này ký hợp đồng biết, tất cả đều vui vẻ, kết thúc mỹ mãn.

"Sở huynh đệ" ký hợp đồng hội kết thúc, Tăng Phóng cũng không có trực tiếp rời đi, mà là cười rạng rỡ, hai mắt nhìn chăm chăm Sở Nam.

"Ký hợp đồng đều kết thúc, hồi đoái quyền hạn ta cũng mở cho người, còn có chuyện gì "

Sở Nam bị hàng này xem có chút sợ hãi, cái kia ánh mắt nhìn một cái chính là có mưu đồ.

"Khúc khúc, là cái dạng này. Thu mua khác (đúng) tác giả điểm tích lũy hồi đoái đi ra nội công, kỳ thực với Bạch đại sư ngài dùng chính mình điểm tích lũy tự mình hồi đoái ra nội công, là bất đồng. Mặc dù cần thiết điểm tích lũy cùng tài liệu đều giống nhau, nhưng hồi đoái đi ra nội công, hội nhược hóa một chút, chỉ có ngài dùng chính mình điểm tích lũy tự mình hồi đoái ra, mới là đầy đủ nhất."

Sở Nam có chút nhú nhú mày, "Còn có loại tình huống này "

"Đương nhiên, ta đây chính là hy vọng ngài có thể giúp dùng điểm tích lũy giúp ta hồi đoái ra mấy thứ, Cửu Âm Chân Kinh, Toàn Chân Tâm Pháp, Bích Hải Triều Sinh Khúc ngược lại những thứ kia đẳng cấp cao đều được, Bạch đại sư tự tay xuất phẩm nguyên bản, nhất định có thể ở trên đấu giá hội đánh ra không thể tưởng tượng nổi giá cao."

Tăng Phóng nói tới chỗ này, hai mắt bắt đầu sáng lên, kia nhẹ nhàng quý công tử bộ dáng, đều biến mất không thấy gì nữa.

"Ta có thể có bao nhiêu điểm tích lũy, người thật đúng là sẽ nhớ a, ta điểm tích lũy đã sớm thấy đấy, mình cũng không đủ dùng."

Sở Nam tức giận nói, phát tay một cái,

"Tốt như vậy,

Qua một thời gian ngắn, ta có dư thừa điểm tích lũy, có thể hồi đoái ra mấy cái tới."

"Cũng chỉ có thể như vậy." Tăng Phóng nghĩ cũng phải Sở Nam hiện giai đoạn vừa vặn cũng ở đây Trung Mạch cảnh giới, coi như là hồi đoái đi ra, cũng nhất định là chính mình dùng trước, nơi nào còn có thể có dư thừa thả ở trên đấu giá hội đấu giá, chỉ có thể qua một thời gian ngắn lại nói.

"Đúng, các người Giáp Cốt phòng đấu giá không phải là đủ loại Trân Bảo đặc biệt nhiều sao, người giúp ta tìm một viên Băng Chi Tinh tới." Sở Nam nghĩ đến Hàng Long Thập Bát Chương, hồi đoái Hàng Long Thập Bát Chương vừa vặn cần loại này kêu Băng Chi Tinh bảo thạch.

Nghe nói chỉ có Cực Hàn chỗ mới có thể xuất hiện, cực kỳ khan hiếm.

Tăng Phóng biểu tình cứng đờ, "Sở huynh đệ ta không có từ người cái này muốn tới nguyên bản nội công, còn muốn bị người lao đi một thứ bảo bối a. Băng Chi Tinh chỉ có ở mười ngàn thước Hàn Băng bên dưới mới có thể tồn tại, cực kỳ khan hiếm, người biết nhiều trân quý sao "

"Cũng không phải là muốn không người, gấp làm gì. Cần bao nhiêu Kim Tệ, liền từ các người đấu giá nội công cùng chiêu thức bên trong diệt trừ là được." Sở Nam vừa nói, từ trong lòng ngực lấy ra một tấm thẻ màu vàng, "Ta nhưng là có các người Giáp Cốt phòng đấu giá cấp bậc cao nhất Kim Táp, cho ta chiết khấu bảy mươi phần trăm ưu đãi."

Tăng Phóng gương mặt đó thật là ăn cứng một dạng, kia Kim Táp là hấn mới vừa rồi ở ký hợp đồng leo tự mình đưa cho Bạch Y Thăng Tuyết, không nghĩ tới nhanh như vậy liền cử đi chỗ dùng.

"Sở huynh đệ người thật tốt tính kế, Băng Chi Tinh phòng đấu giá chúng ta cũng không mấy viên, mà còn đều không ở Nam Chu ta đây cũng làm người ta cho người mức độ tới, bất quá phải đợi cái hơn mười ngày."

"Còn phải chờ nhiều ngày như vậy." Sở Nam tự nhiên không muốn một mực ở Nam Chu chờ đợi, hấn đã tại nơi này rất nhiều ngày, mà còn muốn làm sự tình, cũng đã toàn bộ làm xong, "Như vậy đi, người để cho người đưa đến Nam Vực Nam Châu thành, công ty nào vùng người tự xem làm, đến lúc đó cho ta biết một tiếng, ta đi lấy."

"Biết rõ, biết rõ."

Tăng Phóng vừa nói, liền chạy mau, hấn sợ chờ đợi thêm nữa, Sở Nam lại muốn bảo bối gì.

Lúc này đã là chạng vạng tối, mây hồng trần ngập toàn bộ bầu trời.

Sở Nam đi ra khỏi phòng, rút ra tiêu ngọc, thổi Bích Hải Triều Sinh Khúc, tu luyện nội công.

Một khúc kết thúc.

Đường Thư từ phía sau đi tới, "Tốt bài hát, phảng phất thấy mãnh liệt kích động biển khơi, ngày đó đang làm người công hội cũng nghe người thổi qua,

đây chính là người tu luyện Bích Hải Triều Sinh Khúc sao "

"Đúng !" Sở Nam gật đầu.

"Tiểu Thuyết Thế Giới thật là kỳ diệu, nội công lại có thể cùng đẹp như vậy một bài hát lẫn nhau, hơn nữa còn là kỳ quái như thể nhạc khí." Đường Thụ ánh mắt rơi vào tay Sở Nam trên tiêu ngọc, "Ta có thể nhìn một chút không "

Đường Thụ xem một hồi, thử thổi thoáng cái, bất quá thổi ra thanh âm lại không được nhạc lý, "Người mới vừa rồi kia đầu Bích Hải Triều Sinh Khúc thế nào thôi, có thể dạy thoáng cái ta sao "

"Bích Hải Triều Sinh Khúc là nội công, dạy không được." Sở Nam lắc đầu.

"Ta thừa nhỏ sở thích âm luật, ta chỉ là nghĩ học điệu khúc, nội công ta có thể không có hứng thú, ta cũng sớm qua tu luyện nội công cảnh giới."

"Chẳng qua là điệu khúc mà nói, ta ngược lại là có thể thử một chút." Sở Nam nhận lấy tiêu ngọc, "Người xem như vậy thôi."

Mặt trời chiều ngã về tây, nhuộm đỏ toàn bộ Thành Chủ phủ.

Không thể không nói, Đường Thụ đúng là âm luật cao thủ, chẳng qua là hơn một tiếng công phu, năng dĩ nhiên cũng làm có thể thổi làm xong cả Bích Hải Triều Sinh Khúc.

So Sở Nam thổi dễ nghe hơn nhiều lắm

Sở Nam cũng là phục, lúc này ngày đã hoàn toàn đen xuống, "Đường thành chủ ta sáng mai, liền trở lại Nam Châu, đã nhiều ngày đa tạ chiếu cố."

"Ừm." Đường Thụ gật đầu một cái, đem tiêu ngọc trả lại cho Sở Nam, "Đúng là rất có ý tứ nhạc khí."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Rời đi

"Không nghĩ tới trong tiểu thuyết, vậy mà cũng có thể diễn sinh ra như vậy hoàn mỹ điệu khúc. Kỳ lạ nhất vẫn là cái này nhạc khí, đơn giản như vậy, lại có thể thổi đi ra phức tạp ý cảnh." Đường Thụ có chút ngưng lòng mi, nếu như không hiểu nhạc khí mà nói, là rất khó khăn ở trong tiểu thuyết viết ra loại vật này, coi như là có thể viết ra, hời hoái đi ra cũng không khả năng sinh ra âm nhạc.

Sở Nam mới bắt quá là mười bảy tuổi chỉ biết nhạc khí sao

"Ta một cái biểu tử từ nhỏ đã học âm nhạc, khi còn bé đi theo nàng cùng một chỗ học. Sau đó chúng ta chơi đùa cây trúc thời điểm, phát hiện có thể thổi lên tiếng tới. Mà còn lỗ gần xa khác nhau, phát ra giọng cũng bất đồng. Ở nhiều chút quyền tiểu thuyết này lúc, ta chỉ muốn đến chuyện này, cũng liền có Bích Hải Triều Sinh Khúc."

Sở Nam liếc mắt liền nhìn ra Đường Thụ nghi hoặc, liền biên cái lý do giải thích.

Khi còn bé Sở Nam thật có một cái biểu tử, cũng cùng với nàng học qua một đoạn thời gian nhạc lý.

Chỉ bắt quá sự tình chính là hoàn toàn ngược lại, thân thể này nguyên chủ nhân đối với (đúng) nhạc lý một chữ cũng không biết, không có gì cả học được, sau đó sẽ thấy cũng không nguyện ý học.

"Thì ra là như vậy, loại này nhạc khí, người gọi nó tên gì "

"Cái này gọi là Tiêu."

Đường Thụ cười một tiếng, "Đa tạ người dạy ta thổi tiêu."

"Khục khục "

Sở Nam ho khan hai tiếng, nhất thời có chút xấu hổ.

"Có gì không đúng sao "

"Không có." Sở Nam đương nhiên sẽ không nói, câu nói kia kỳ nghĩa thật sự là quá nhiều, để cho người không nhìn được nghĩ vớ vẩn.

Ở cái thế giới này không có Tiêu, tự nhiên cũng cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện cái từ ngữ này.

Trác Nhĩ mặt dịch trụ sở chính.

Lúc này toàn bộ bên trong hội trường, bầu không khí cực kỳ ngưng trọng.

Nơi này ngồi xuống, đều là Trác Nhĩ mặt dịch thật sự nhân vật trọng yếu.

Ngồi ở trung ương là một cái đầu tóc bạc trắng người già, khí thế của hắn bức người.

Hơi có chút thanh âm khàn khàn từ hắn trong giọng truyền tới, "Ta vừa vận bế quan đi ra, liền xảy ra chuyện lớn như vậy tình, năm đó ta đem Trác Nhĩ mặt dịch giao cho các ngươi, các ngươi liền cho ta như vậy làm ra như vậy một cái tràng diện."

"Bị các đại công ty cô lập! Tất cả mọi người ở chia sẻ Bạch đại sư sáng tạo « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » mang đến thịnh thế, duy chỉ có chúng ta bị loại bỏ bên ngoài!"

"Mười năm mài một kiếm, sương nhận chưa từng thử. Hôm nay đem thị quân, chém hết chuyện bất bình! Ta muốn hỏi các ngươi Bạch đại sư kết quả đúng phải chúng ta Trác Nhĩ mặt dịch loại nào bất bình đối đãi "

"Tiền tài như rác rưởi, tôn nghiêm giá trị thiên kim, lời này các ngươi nghe được chẳng lẽ không cảm thấy được đỏ mặt sao "

"Chúng ta ức vạn nhân tộc, người người sinh mệnh ngang hàng, Bạch đại sư vì sao lại phát ra loại cảm khái này "

Kia đầu tóc bạc trắng người già, từng tiếng nổi giận quát ở toàn bộ bên trong phòng họp vang vọng.

Hắn là Trác Nhĩ mặt dịch tiền nhiệm người điều khiển, cũng là một cái võ giả, từng ở Thần Văn thế giới lưu lại rất nhiều truyền kỳ.

Hôm nay vừa vận phá cửa ra, lại không nghĩ rằng, nghênh đón lại là loại tràng diện này.

"Chuyện này là bởi vì chúng ta một cái tiểu thuyết phân tích chuyên gia lên, nghe nói vốn là Bạch đại sư đã chuẩn bị cùng chúng ta Trác Nhĩ mặt dịch ký hợp đồng, kết quả Lôi Báo là tranh đoạt thủ tịch chuyên gia vị trí, sở hữu liên "

"Ta không muốn nghe giải thích." Ngồi ở trung ương người già, lập tức mắng, "Sự tình cho ta lập tức xử lý hoàn hảo, chúng ta Trác Nhĩ mặt dịch từ Thiên Đạo tiểu thuyết vòng sinh ra sau đó xuất hiện, đặt chân Thần Văn thế giới mấy ngàn năm, dựa vào không phải là các ngươi tranh quyền đoạt lợi, ba giờ sau ta muốn xem kết quả, thông báo cả nhân tộc, chúng ta Trác Nhĩ mặt dịch vấn đề kết quả xuất hiện ở nơi nào."

Cái này tóc hoa râm lão nhân nói xong, trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi.

Hắn mới vừa đi ra phòng họp, hắn vừa mới ngồi xuống cái ghế, lập tức hóa thành một chất bột.

Lúc này đang Nam Chu có chút thất hồn lạc phách Lôi Báo, ngay lập tức liền bị đi qua Tinh Thạch hình ảnh cùng trụ sở chính liên lạc với.

"Lôi Báo ngươi lập tức ở Thiên Đạo diễn đàn hướng Bạch đại sư nói xin lỗi, nói rõ sự tình tiền nhân hậu quả, hơn nữa từ nay về sau ngươi sẽ bị đuổi ra khỏi Trác Nhĩ mặt dịch, nếu không phải nói xin lỗi, không đem sự tình nói rõ ràng hậu quả nghiêm trọng,

Chính ngươi phải suy nghĩ kỹ."

Lôi Báo gương mặt đỏ hoàn toàn không có huyết sắc, gất gao siết chặt tay.

Hắn lại bị đuổi ra khỏi Trác Nhĩ mặt dịch, cái này so với hắn tưởng tượng hậu quả còn nghiêm trọng hơn.

Công khai nói xin lỗi, nói rõ ràng sự tình đầu đuôi, vậy hắn liền thật muốn thân bại danh liệt.

Nhưng là nếu như không nói, vừa mới những thứ kia lời độc ác, hắn cũng không bởi vì là trò đùa.

Trác Nhĩ mặt dịch thứ không lồ này, xử lý hắn vẫn rất đơn giản.

Đêm đó, Thiên Đạo trong diễn đàn, xuất hiện Lôi Báo nói xin lỗi thiếp.

Toàn bộ Thiên Đạo diễn đàn, hoàn toàn xôn xao.

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới, Sở Nam liên hợp rất nhiều công ty, cô lập Trác Nhĩ mậu dịch sau đó.

Trác Nhĩ mậu dịch không chỉ không có phản kích, cuối cùng ngược lại có người đi ra công khai nói xin lỗi, mà còn ngay cả cái này ở Trác Nhĩ mậu dịch công việc bảy tám chục tuổi nhỏ nói phân tích chuyên gia cũng cho trực tiếp đá ra.

Lôi Báo hành động, vừa làm thật làm cho tất cả mọi người khai nhãn giới.

Nguyên nhân vậy mà đúng như cùng Bạch đại sư đoán tính toán một dạng, là bởi vì tranh đoạt thủ tịch chuyên gia vị trí, mà làm ra tổn hại tác giả hành vi, người này xác thực càng vô liêm sỉ.

"Bạch Y Thăng Tuyết, đều là bởi vì Bạch Y Thăng Tuyết, mới để cho ta đi tới hôm nay loại trình độ này."

Lôi Báo gắt gao cắn môi, kia tái nhợt mặt tràn đầy hận ý.

Hắn mất tất cả, hơn bảy mươi năm kinh doanh hủy trong chốc lát.

Hắn mặc dù cũng là võ giả, nhưng bởi vì đem tinh lực đặt ở Trác Nhĩ mậu dịch trong công tác, tu vi cũng không cao, mà còn võ đạo thiên phú cũng không xuất sắc.

Lần này thất bại, rất có thể lại cũng không có bù đắp cơ hội, hắn làm sao có thể không hận!

Sáng ngày thứ hai, Sở Nam đi tới một nơi Liên Hợp Hội tràng, mỗi ngày đều thương lượng hội từ nơi này lên đường, đi chung quanh khác nhau thành phố.

Sở Nam ngày hôm qua tìm được một cái sắp rồi đi thương đội, đây là đi qua Tăng Phóng tìm tới, hắn đã thông báo qua thương hội người phụ trách.

Đây là một con Yêu Kiếm Ứng đội chuyên vận, bọn họ mục đích cũng không phải Nam Châu, bắt quá hội đường tất Nam Châu tiếp tế.

"Sở tiên sinh, chúng ta muốn xuất phát, các người khác (đừng) trò chuyện."

Cái này đội chuyên vận dẫn đầu là một người trung niên, công ở sau lưng đại đao, nhìn uy phong凛凛, bắt quá nói chuyện với Sở Nam thời điểm, trên mặt lại tích tụ ra nụ cười.

Sở Nam đã sớm nói cho Tăng Phóng, không cần nói ra thân phận của mình.

Mấy ngày nay ở Nam Chu chính mình thật sự là quá cao mức độ, lần này rồi đi hay là an tĩnh một chút tốt.

Nếu là bị cái này thương đội biết rõ mình thân phận, dọc theo con đường này không chừng sẽ còn xuất hiện cái gì yêu nga tử.

"Đường thành chủ, ta đi, đa tạ người mấy ngày nay chiếu cố."

Sở Nam đối với (đúng) Đường Thư phát tay một cái, cuối cùng vẫn là với Đường Thư bên cạnh La Lan cũng đến cá biệt, "La Lan gặp lại sau."

Sở Nam nói xong, chân trên mặt đất mạnh mẽ đạp, bắt từ trên người Yêu Kiếm Ứng rũ xuống tới sợi dây, trực tiếp nhảy lên Yêu Kiếm Ứng sau lưng.

"Gặp lại sau, gặp lại sau! Sở đại ca, gặp lại sau!"

La Lan mặt đầy kích động, nhiều ngày như vậy lần đầu tiên nghe được Sở Nam chủ động nói chuyện với nàng, cho dù chỉ là nói đừng.

"Sở tiên sinh chúng ta đi, người ngồi vững vàng."

Mấy chục Yêu Kiếm Ứng đồng thời bay lên trời, trong chớp mắt cũng chỉ còn lại có hơn mười điểm đen.

Một cái thanh âm từ không trung truyền tới, "Ta đã sớm nói, cũng là người mặc quần áo này đẹp mắt nhất."

Một bên La Lan vui vẻ nói, "Sở đại ca nói là ta hiện thiên y phục đẹp mắt "

Đường Thư sắc mặt ngẩn ra, không biết vô tình hay là cố ý, nàng hôm nay mặc thượng đẳng một lần tác giả công hội thấy Sở Nam quần áo trên người.

Một đêm thiên giang kinh tựa như mộng, Bạch Y Thăng Tuyết thiếu niên tâm. Ở đó thanh cạm tuổi tác bên trong, còn u mê rất nhiều món đồ có lẽ lúc đó ở đây lòng bắt đầu nảy sinh, có lẽ lúc đó im bật mà dừng.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Yêu Tộc 10 cảnh chỉ lưu quang cảnh

Đường Thư trở lại Thành Chủ phủ, đẩy cửa phòng ra, liền thấy trên bàn để một chi màu xanh tiêu ngọc.

Bên dưới tiêu ngọc để một tờ giấy.

[nhìn người rất thích chi này tiêu ngọc, đưa người.]

Sở Nam ngồi ở Yêu Kiếm Ứng đình đầu, mãnh liệt gió từ chung quanh hấn gào thét mà qua.

Yêu Kiếm Ứng khi thì ở trong tầng mây tạt qua, bỏ xuống nhìn lại, có thể thấy liên miên nhấp nhô dãy núi.

"Sở tiên sinh ngài với Tăng công tử quan hệ thế nào a, hấn nói về người thời điểm, khách khí như vậy "

Sở Nam cười nói, "Chính là bằng hữu."

"Có thể với Tăng công tử làm bằng hữu, Sở tiên sinh khẳng định cũng là xuất từ một gia tộc lớn nào đó đi, làm sao sẽ đi Nam Châu thành chỗ đó a." Cái này Yêu Kiếm Ứng tốc độ quá nhanh, kia trung niên tráng hán, ngồi ở Sở Nam phụ cận, nào đó sức chân khí nói chuyện với Sở Nam, cũng chỉ còn lại rất cạn thanh âm

Sở Nam không có dừng trung niên nhân này mà nói, "Các người đây là công ty nào đội chuyển vận ngũ "

"Thiên Nhai công ty "

Nghe được cái tên này, Sở Nam tâm lý thấp giọng mắng lên.

Tăng Phóng hàng này, thật đúng là hãm hại a.

Làm nửa ngày, nguyên lai tìm tới là một người trong đó hợp tác với chính mình công ty, còn giả bộ là thật giống như hấn bỏ ra giá rất lớn một dạng.

Hàng này chuyện hoang đường, một câu đều không thể tin.

Nhân Tộc lãnh địa ở ngoài, dãy núi trùng điệp.

Tươi tốt sơn lâm, cao đến ngàn mét đại thụ, che khuất bầu trời.

Ở vòng ngoài vô cùng vô tận dãy núi bên trong, giống vậy tồn tại vô số tất cả lớn nhỏ thành phố.

Đây là do Yêu Tộc thành lập.

Yêu Tộc lịch sử cùng truyền thừa so với Nhân Tộc càng thêm lâu dài, bọn họ ở Nhân Tộc chưa xuất hiện ở trên thế giới này lúc, cũng đã ở phồn diễn sinh sống.

Chiếm cứ so với Nhân Tộc rộng lớn hơn lãnh địa.

Bất quá Yêu Tộc hiếu chiến, không chỉ có thế lực cùng thế lực trong lúc đó sẽ phát sinh tranh đấu, thậm chí cùng một thế lực bên trong, không cùng loại tộc trong lúc đó, cũng sẽ xảy ra tranh đấu.

Từ viễn cổ tới nay, những yêu tộc này thế lực, chưa bao giờ an bình qua, cũng chưa từng đoàn kết cùng một chỗ, các đại thế lực chưa bao giờ thống nhất qua.

Hiện tại đã biết Yêu Tộc, tổng cộng chia làm thành mười cỗ khác nhau thế lực.

Cũng được gọi là, Thập Đại Yêu Cảnh.

Thế lực có mạnh có yếu, kèm chế lẫn nhau.

Cũng chính bởi vì như vậy thăng bằng, cùng bọn họ với nhau trong lúc đó triển đấu, Nhân Tộc mới có thể được an bình.

Mười cổ thế lực, cũng không phải đều đối với nhân tộc cảm thấy hứng thú.

Có thể lực khoảng cách Nhân Tộc quá xa, có cho là Nhân Tộc, không làm nổi lên sóng gió gì được đến, cũng không đáng giá gì đi xâm chiếm.

Khoảng cách Nhân Tộc gần đây một cổ Yêu Tộc thế lực, kêu Lư Quang Cảnh!

Ở Thập Đại Yêu Cảnh bên trong, thực lực là thấp nhất.

Bọn họ đối với nhân tộc lãnh địa thêm thường đã lâu, ở Nhân Tộc trong lịch sử, nhiều lần nhân cùng yêu trong lúc đó chiến tranh đều có Lư Quang Cảnh Yêu Tộc dẫn động.

Lư Quang Cảnh coi như là chẳng qua là Thập Đại Yêu Cảnh bên trong thực lực thấp nhất, coi như là như vậy bọn họ cường hãn, cũng không phải là nhân tộc có thể địch nổi.

Lư Quang Cảnh bên trong, A Lạp Dã Thành là Lư Quang Cảnh thành phố lớn nhất.

A Lạp Dã Thành gọi là, đến từ một tòa tên là A Lạp Dã dãy núi.

Đây là miếu xa vô biên Lư Quang Cảnh bên trong, tối cao sơn phong, vô số cường giả yêu tộc chiếm cứ phụ cận.

Trong tin đồn Lư Quang Cảnh vị kia Yêu Tộc Chi Vương, liền sinh ra ngọn núi này loan bên trong, tu luyện 3000 năm thành tựu Lư Quang Cảnh Yêu Tộc Chi Vương, gọi là A Lạp Dã - Lư Niên.

Bất quá tin đồn thật giả, cũng không ai biết, chỉ có vị kia A Lạp Dã - Lư Niên, mới có thể biết rõ.

Lúc này A Lạp Dã núi trên, một cái đầu đeo búi tóc người trung niên, chính có chút nhíu lại lông mi, mặt đầy tức giận, bất quá hắc búi tóc trên, lộ ra một góc, rất hiển nhiên cũng không phải thật sự là nhân loại, mà là do Yêu Tộc hóa hình mà tới.

"Lâu như vậy, còn không có tìm được Nhân Tộc tác giả Đại Thánh bất cứ tin tức gì, các ngươi rốt cuộc đều đang làm gì "

"Hiện tại « Đấu Phá Thương Khung » khôi bệnh viết càng tốt, ta đều xem mê mẩn. Lấy Nhân Tộc hiện tại sốt, làm ngưng tụ tín niệm,

Không còn tìm tới Đại Thánh, chờ hắc hoàn bản. Tiêu Diễm bị tạo nên đi ra, chỉ ít cũng là Tinh Cấp cảnh cao thủ!"

Người này nói lúc, từ trong lỗ mũi vậy mà phun ra Bạch Vụ, trong nháy mắt ngàn mét bên trong, bị trực tiếp Băng Phong.

Ngay cả đứng ở phía trước cái này Yêu Tộc thanh niên, đều trực tiếp biến thành khối băng.

Bất quá rất nhanh, trên người hắc khối băng vỡ vụn, người này lộ ra.

Người này lập tức ôm quyền, la lên, "Yêu Vương đại nhân, Đại Thánh chưa bao giờ bộc lộ ra bất kỳ tin tức gì, Nhân Tộc hàng tỉ, tựa như cùng A Lạp Sơn Sơn Thạch, như thế nào đi phân biệt bất quá hai ngày này, Nhân Tộc lại xuất hiện một vị thiên tài tác giả, nghe nói tuổi tác vẫn chưa tới hai mươi tuổi."

"Ngươi nói là Bạch Y Thăng Tuyết đi!" Người này bất ngờ chính là Lư Quang Cảnh Yêu Tộc Chi Vương!

"Yêu Vương đại nhân ngài đã biết "

Yêu Vương Lư Quang Cảnh bên trong lạnh rên một tiếng, "Đều truyền khắp cả nhân tộc, ta nếu là còn phải không tới tin tức, cũng quá bẽ tắc."

Người kia lập tức gật đầu, "Bạch Y Thăng Tuyết bỏ tức Nhân Tộc hệ thống tu luyện, có thể tăng cường Nhân Tộc thực lực tổng hợp, cũng là một thiên tài tác giả, hắc tung tích rất dễ tìm, đối với chúng ta uy hiếp cũng rất lớn, bằng không trước tiên đem hắc giải quyết."

"Bỏ tức Nhân Tộc hệ thống tu luyện kiệt kiệt!" Yêu Vương cười lạnh, tiếng cười truyền khắp cả tòa, A Lạp Dã núi, "Thật là cực kỳ buồn cười, Nhân Tộc hàng tỉ con kiến hôi nhiều hơn nữa thì có ích lợi gì thật sự quyết định chiến đấu chính là kết thành Tinh Hạch cao thủ số lượng, Tinh Cấp cao thủ, một chương đất cần ngàn dặm, Nhân Tộc ngàn vạn Quân Bộ một trào tàn sát. Quyền kia Xạ Điều ta đã sớm nghiên cứu, vô lực qua thấp, căn bản là không có cách tạo nên ra cường giả chân chính đến, cái gọi là bỏ tức Nhân Tộc hệ thống tu luyện, chẳng qua là để cho một ít con kiến hôi sống lâu trên dưới một trăm năm thôi, thì có ích lợi gì căn bản không đáng để lo, như không phải là bởi vì sợ khác (đùng) Yêu Cảnh thừa lúc vắng mà vào, ta đã sớm tiêu diệt Nhân Tộc, hiện tại trọng yếu nhất vẫn là phải tìm ra Đại Thánh."

Hắn hơi dừng lại thoáng cái, "Còn như kia Bạch Y Thăng Tuyết các ngươi nhìn lầm, có cơ hội tốt có thể giết chết, nếu là không có, bại lộ người chúng ta không đáng giá!"

Đây là một cái nửa người nửa yêu gia hỏa, từ đằng xa xông lại.

Liếc mắt liền có thể phân biệt ra được, người này là Yêu Tộc, chưa hoàn toàn hóa hình.

"Báo, báo, báo báo!"

Nó nói liên tục bốn cái báo chữ, Yêu Vương nghe hơi không kiên nhẫn.

Tay áo vung lên, người này bị trực tiếp đánh ra ngàn mét, trực tiếp khảm nạm vào một tảng đá lớn bên trong.

Hàng này từ bên trong bò ra ngoài, cũng không có bị thương.

"Cả ngày nói chuyện đều không nói rõ ràng, báo cái gì báo, nói thẳng chuyện!"

Kia nửa người nửa yêu hàng, chạy mau tới.

Lần này cũng không cà lăm, "Đại, Đại vương như vậy, Hồ Tộc cùng Hồ Tộc giằng co, hai tộc cao thủ cũng tụ ở dưới núi, lập tức muốn đánh."

"Cả ngày không yên ổn, hôm nay bọn họ đánh, hôm nay bọn họ đánh, đều sắp bị phiền chết." Cái này Yêu Vương tỏ ra rất là buồn bực, hiển nhiên rất phiền xử lý những thứ này phân tranh, "Lại là chuyện gì xảy ra "

"Nghe nói là Hồ Tộc Chi Vương, ăn một con Quý Hồ!"

"Ăn thì ăn, làm sao" Yêu Vương nhú lại lông mi, "Hồ Tộc không cần bởi vì chuyện này làm lớn chuyện đi."

"Ăn là một con hóa hình Quý Hồ!"

"Hồ Thiên người này thật là đem ta mệnh lệnh làm trò đùa." Yêu Vương nghe được khí không được, ở Yêu Tộc bên trong có quy củ, không được tàn sát sinh ra linh trí Yêu Tộc, kia Quý Hồ đã hóa hình, tự nhiên đã sớm sinh ra linh tính.

Bất quá vừa nghĩ tới Hồ Thiên, Yêu Vương hơi dừng lại một chút.

Đột nhiên nghĩ đến một chuyện, nghe nói Hồ Tộc Chi Vương giác tỉnh thiên phú thần thông, có thể đánh vỡ giới vực.

Có phải hay không có thể tìm được mở ra Đấu Phá Tiểu Thế Giới biện pháp, coi như là chẳng qua là để cho hán phân thân hạ xuống Đấu Phá thế giới, cũng đủ để nghiền ép Tiêu Diễm, thay đổi quyền tiểu thuyết này đi về phía.

Làm cho nhân tộc tác giả Đại Thánh, mất đi đối với (đúng) quyền tiểu thuyết này không chế.

Bởi như vậy, quyền tiểu thuyết này liền không cách nào ở tạo nên ra cao thủ tới.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Ân uy tịnh thi

Nếu là biện pháp này có thể được, nói không chừng vẫn có thể cướp lấy Tiêu Diễm khí vận cho mình sử dụng.

A Lạp Dã - Lưu Niên có chút thôi diễn, xác thực có thể được.

Bất quá chuyện này mấu chốt, sẽ ở đó Hồ Tộc Chi Vương Hồ Thiên trên người.

Hồ Thiên truyền thừa Viễn Cổ Thương Thiên Bá Hồ huyết mạch, ở trong truyền thuyết, Thương Thiên Bá Hồ cực kỳ kinh khủng, có được qua lại khác nhau vực trảng, thậm chí là mở ra hư không liên thông dị thể giới năng lực.

Bất quá kia sớm cũng không biết là bao nhiêu vạn năm trước truyền thuyết, có phải là thật hay không có mạnh mẽ như vậy, đã không thể nào dò xét.

Bất quá bây giờ cái này Hồ Thiên biết tỉnh thiên phú thần thông, coi như là chỉ đạt được trong truyền thuyết Thương Thiên Bá Hồ bề ngoài, có lẽ liền có thể tìm được mở ra Đấu Phá Tiểu Thế Giới biện pháp.

Yêu Tộc Chi Vương Lư Niên mặt đầy uy nghiêm " "Hồ Thiên ở đâu "

"Hồ Thiên đang dưới núi cùng Hồ Tộc người giằng co, hần nói muốn tiêu diệt Hồ Tộc, Yêu Vương đại nhân chúng ta là không phải là nhanh đi ngăn cản "

"Mấy ngàn năm, lời này ta đều nghe nó nói không biết bao nhiêu khắp. Nếu là Hồ Tộc thật có cái này bản lĩnh, rất nhiều chủng tộc sớm nên bị nó đều cho diệt!"

Yêu Tộc Chi Vương lạnh rên một tiếng.

Đang lúc này dưới núi truyền tới hồ gầm, truyền khắp ngàn dặm.

Ngay sau đó chỉ thấy, hai cái to lớn trào ánh, tại trong hư không với nhau bắt đi.

"Hồ Thiên ta muốn chém xuống người đầu, Tể Điện tộc nhân ta."

Ầm!

Theo hai cái trào ánh đụng vào nhau, to lớn sóng trùng kích lao xuống mà tới.

Đường tắt một tòa núi nhỏ, vô số chọc trời cao vút đại thụ, bị nhỏ tận gốc.

Kia sóng trùng kích hướng A Lạp Dã núi đánh tới.

Đang lúc này, một đạo lạnh lẽo khí từ A Lạp Dã - Lư Niên dưới chân truyền ra, trong chớp mắt toàn bộ A Lạp Dã núi, trong nháy mắt bị băng phong.

Kia to lớn sóng trùng kích mang theo đến đá lớn cùng to đẽm đụng tới, sau đó ngã xuống, A Lạp Dã trên núi liền một khóa đá cũng không có bị thổi đi.

Vậy vừa nảy giằng co Hồ Tộc cùng Hồ Tộc, rậm rạp chẳng chút lan tràn ra, nhất thời chiến đấu âm thanh nổi lên bốn phía, Hồ Gầm rung trời, song phương lao xuống đi, giống như dòng lũ, tựa hồ liền muốn biến thành thật sự Loạn Chiến.

"Dừng tay, thế nào các người đây là chuẩn bị phải đem A Lạp Dã Thành cho ta phá có phải hay không "

A Lạp Dã - Lư Niên nhẹ a một tiếng, theo thanh âm nói chuyện, một đạo khí lạnh từ trong miệng hần bắn ra.

Kia khí lạnh ngang dọc, nhanh chóng khuếch tán ra, theo cổ hàn khí kia đến dưới chân núi đã giống như hàng dài, dưới núi kia lao xuống đi ra ngoài chỉ lát nữa là phải loạn đánh nhau song phương, bị trong nháy mắt Băng Phong, duy trì kia lao xuống tư thế nhìn rất là cổ quái.

"Hồ Tộc Chi Vương, Hồ Tộc Chi Vương, hai người các người lên cho ta."

A Lạp Dã - Lư Niên mang theo tức giận thanh âm truyền xuống, "Nếu là ở dám làm loạn, có tin ta hay không đem các người phía dưới tộc nhân vĩnh phong ở nơi này A Lạp Dã dưới chân núi."

A Lạp Dã - Lư Niên nói xong, trực tiếp xoay người hướng đỉnh núi kia phiến thật sự băng tuyết chỉ khu vực đi tới.

Hần một bước mấy ngàn thước, chẳng qua là mấy bước công phu, liền biến mất ở màu trắng kia trong lâu đài.

A Lạp Dã núi Băng Phong vùng.

Theo một nam một nữ, hai người du ngoạn đỉnh núi.

Kia Hồ Tộc Chi Vương sau khi hóa hình là một cái Yêu Mị nữ tử, tám kia mị hoặc cực kỳ khuôn mặt, nếu là đến Nhân Tộc biên giới, đủ để cho bất luận kẻ nào vì đó khuynh đảo, là căn bản tu luyện không ra.

"Yêu Vương đại nhân ngài phải cho ta môn Hồ Tộc làm chủ a, chúng ta Hồ Tộc tỷ muội, tu luyện tám trăm năm khó khăn lắm mới có thể biến ảo thành hình, ai ngờ liền bị nó cho "

Nàng gắt gao nhìn chằm chằm kia cao to lực lưỡng trên trán mang một cái to lớn chữ vương tráng hán, tựa hồ hận không được chọn nó mà ăn.

"Vậy mà trước nhận được hần hành hạ, sau đó bị tươi sống ăn!"

Hồ Tộc Chi Vương ngược căn bản không cho là mình làm sai, "Cửu Vĩ người phản ứng quá mức đi, ta ăn một con hồ ly có gì không đúng sao chúng ta Hồ Tộc chẳng lẽ liền thịt đều không thể ăn không "

Kia Hồ Tộc Chi Vương hai cái giống như thanh thông như vậy một dạng trắng nõn hai tay, trong nháy mắt xuất hiện móng nhọn, hiển nhiên nghe được Hồ Thiên đáp lại đã giận dữ.

Hồ Thiên cũng không yếu thế chút nào, hần trên trán chữ vương, trong nháy mắt tinh quang đại thịnh.

Bịch bịch!

Ngay tại song phượng, chỉ lát nữa là phải ở chỗ này lúc động thủ.

Lúc này hai cái tay đột ngột xuất hiện ở Hồ Thiên cùng Hồ Tộc Chi Vương trước người, trực tiếp đem hai người cho trực tiếp đánh bay ra ngoài.

"Các ngươi là không coi ta ra gì đúng không, ở chỗ này còn dám động thủ."

A Lạp Dã - Lưu Niên làm Yêu Vương, loại chuyện này cũng xử lý nhiều, tự nhiên biết rõ nên làm cái gì.

Ân uy tịnh thi, trước tiên đem Hồ Tộc Chi Vương cho đuổi đi.

Chỉ để lại Hồ Thiên.

"Hồ Thiên ngươi không đem ta cấm lệnh coi ra gì a, chẳng lẽ ngươi không biết, không thể ngược sát đã sinh ra linh trí Yêu Tộc sao "

"Lưu Niên Yêu Vương, không cần cái bộ dáng này. Chúng ta Yêu Tộc thế giới bản chính là cường giả vi tôn, bọn họ Hồ Tộc thực lực không bằng chúng ta, bị ta ăn, có thể trách đến người nào "

Đúng như Hồ Thiên từng nói, mặc dù có cấm lệnh, nhưng là cấm lệnh hình đồng hư thiết.

Loại chuyện này mỗi ngày đều đang phát sinh, mà còn xảy ra tuyệt đối không bằng số ít.

Yêu Tộc thế giới, càng tin phụng thực lực vi tôn.

"Ừ, ngươi nói đúng, cường giả vi tôn. Nếu như vậy, ta so với ngươi còn mạnh hơn, ta đây làm thịt ngươi, cho Hồ Tộc một cái công đạo tốt "

Theo A Lạp Dã - Lưu Niên thanh âm, trong tay hắn sương mù màu trắng lượn lờ, một đóa băng sơn hoa sen chậm rãi xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Hồ Thiên cặp kia hồ nhãn chỉ một thoáng trừng thẳng, trở nên kinh hoàng cực kỳ, chỉ một thoáng thân thể của hắn toàn bộ căng thẳng, lông tơ chột hiện, tùy thời chuẩn bị ngăn cản một kích này, "Yêu Vương, Yêu Vương đại nhân, không cần như vậy đi "

Kìa nhìn như bình tĩnh băng sơn hoa sen bên trong, ẩn chứa khiến nó cái này Hồ Tộc Chi Vương, cũng vì đó kinh hoàng uy thế.

A Lạp Dã - Lưu Niên nhẹ nhàng kích thích lòng bàn tay Băng Tinh Liên Hoa, "Ta có chuyện cần ngươi giúp đỡ, ngươi nếu là giúp mà nói, hôm nay sự tình, ta sẽ không truy cứu."

"Yêu Vương đại nhân, có chuyện gì xin cứ việc phân phó, chỉ cần ta Hồ Thiên có thể làm được, tuyệt không có hai lời." Hồ Thiên lập tức vỗ ngực bảo đảm.

"Ta nghe người ngươi đã giác tỉnh thiên phú thần thông, có thể đánh vỡ giới vực, "

Hồ Thiên mặt đầy đắc ý, "Không sai! Ta là gần ba ngàn năm nay, Hồ Tộc duy nhất một giác tỉnh loại thiên phú này thần thông."

"Vậy thì thật là tốt, ta nghĩ cho ngươi giúp ta mở ra Đấu Phá Tiểu Thế Giới, để cho ta phân thân hạ xuống."

"Đấu Phá Tiểu Thế Giới là địa phương nào" Hồ Thiên mờ mịt không biết.

"Các ngươi Hồ Tộc cả ngày trừ gây chuyện, còn biết cái gì" A Lạp Dã - Lưu Niên không nghĩ tới Hồ Thiên cũng không biết Đấu Phá Tiểu Thế Giới là cái gì, "Nhân Tộc tác giả, Đại Thánh tác phẩm « Đấu Phá Thương Khung » ."

"Áo, ta nghĩ ra rồi, ngài là nói hai tháng trước, đầy trời hào quang bên trong cái kia Ô Thần thành thiếu niên a, tiểu tử kia có cốt khí, ta rất thích!" Hồ Thiên nhớ tới.

"Đúng, chính là cái kia, ngươi giúp ta tìm ra hạ xuống nơi đó biện pháp, ta muốn làm thịt cái kia Tiêu Diễm, vỡ nát Đấu Phá Tiểu Thế Giới."

"Đó là Tiểu Thuyết Thế Giới, tại trong hư không lộ ra, căn bản không biết rõ bị Thiên Đạo diễn sinh ở nơi nào, Yêu Vương đại nhân ta đây giúp thế nào ngài mở ra a. Mà còn Thiên Đạo diễn sinh ra Tiểu Thế Giới, nếu như ta đi phá hoại, chẳng phải là tương đương với với Thiên Đạo đối nghịch." Hồ Thiên lắc đầu, một bộ rất khó khăn đáng về.

"Phải không ngươi đã không giúp được, ta đây liền cho Hồ Tộc một câu trả lời tốt." A Lạp Dã - Lưu Niên vừa nói trong tay Băng Tinh Liên Hoa từ từ lớn lên.

"Yêu Vương đại Nhân, Yêu Vương đại nhân, coi như là khó đi nữa ta cũng có thể thử một lần, có thể thử một lần a." Hồ Thiên vội vàng kêu lên, "Bất quá cái này không biết cần thời gian bao lâu, ngươi cũng biết loại chuyện này chưa bao giờ có."

"Ngươi nếu là có thể làm được, tuyệt đối thiếu không được ngươi tốt nơi."

Yêu Vương trong tay hoa sen lúc này mới chậm rãi tản đi.

Rất nhanh, Hồ Tộc Chi Vương liền từ A Lạp Dã trên dưới núi đi.

Lưu Quang Cảnh bên trong, y nguyên, Nhân Tộc y nguyên.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Hùng Bá Man Hoang tiểu đội

Sau tám ngày, hào quang đầy trời.

Khoảng cách Nam Chu phong vân biến ảo, đã qua đi 8 ngày.

Sở Nam rút cuộc lần nữa bước lên Nam Châu cái này quen thuộc thành phố.

"Hải Đào đại ca gặp lại sau."

Sở Nam đối với (đứng) Yêu Kiếm Ưng ở phía trên người trung niên nhân kia phát tay một cái.

Cái này 8 ngày đến, Sở Nam với người trung niên này cũng coi là quen thuộc.

Hắn là một tên võ giả, võ đạo thiên phú cũng không xuất chúng, đã hơn năm mươi tuổi, mới vừa đem trái tim gông xiềng hoàn toàn mở ra, đánh vào đan điền gông xiềng.

Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, hắn cuối cùng cả đời, tối đa cũng chính là Trùng Mạch cảnh đỉnh phong tu vi.

Bất quá hắn có chút mừng rỡ, hiện tại Bạch đại sư « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đột nhiên xuất hiện, có thể để cho hắn ở hữu sinh chi niên đột phá đặt chân Dẫn Linh Cảnh, tăng thêm một trăm năm tuổi thọ.

Lấy hắn thiên phú, nếu muốn muốn siêu thoát Dẫn Linh Cảnh, căn bản là không có khả năng.

Bất quá nếu là có thể đang gia tăng một trăm năm Thọ Nguyên, hắn cũng rất thỏa mãn.

Cho nên hắn hiện tại phải làm, chính là cố gắng kiếm lấy có thể mua được một môn nội công Kim Tệ.

Trong mắt hắn, Bạch đại sư so với cái kia thần cấp tác giả còn muốn ưu tú.

Nói những lời này lúc, hắn không biết chút nào đạo (nói), bị sùng bái đầy đủ Bạch đại sư, kỳ thực an vị tại hắn bên cạnh.

Nhân sinh bách thái, bao lớn năng lực, liền lớn bấy nhiêu trách nhiệm.

Những lời này ở Thần Văn thế giới Nhân Tộc trên người, bị thể hiện tinh tế.

"Tiểu tử gặp lại sau."

Kia Yêu Kiếm Ưng bay lên trời, cấp tốc đi xa.

Bọn họ thương đội, còn muốn chạy tới một thành phố khác, Nam Châu cũng không phải bọn họ mục đích.

"Nam Châu thành ta trở lại!"

Sở Nam giờ hai tay, hét lớn một tiếng, tâm lý có chút hưng phấn.

Bên cạnh đi ngang qua hai ba tên võ giả, có chút mạc danh kỳ diệu nhìn đột nhiên rộng to Sở Nam.

Sau đó thầm phun một tiếng, "Có bị bệnh không!"

Sở Nam đi tới đường phố, cũng không có trực tiếp hỏi trường học, mà là hướng võ giả công hội đi tới.

Mấy ngày nay ở Yêu Kiếm Ưng trên, chỉ có rất ngắn thời gian tu luyện, còn lại thời điểm, Sở Nam đều tại tra tìm cùng vực tràng tin tức liên quan.

Hắn đối với (đúng) cái kia Bạch Khiết người võ giả kia tiểu đội, trong miệng chỗ thần bí cảm thấy rất hứng thú.

Còn như mấy người khác, Sở Nam đều quên tên, chỉ nhớ rõ lão đại bọn họ, tựa hồ là họ Mộc.

"Cũng không biết bọn họ tìm tới hợp tác tác giả không có."

Sở Nam đi nhanh vào võ giả công hội, đi qua vòng ngoài nghỉ ngơi nơi, Sở Nam hẳn vào bên trong nhà chính.

Nội Đường người cũng không ít, phần lớn đều là tuổi rất trẻ thanh niên, bất quá thật sự tới nhận chức vụ, ban bố nhiệm vụ cũng chẳng có bao nhiêu.

Bọn họ rất nhiều là tới với võ giả công hội nữ thị viên trêu chọc.

Những thứ này thanh niên võ giả, huyết khí phương cương.

Ở trong dãy núi tạt qua, trên mũi đao nhảy múa.

Cùng bọn họ đồng hành nữ võ giả cũng lớn đều dị thường dũng mãnh, thậm chí so nam nhân còn man, ra tay ác liệt, mà còn tính cách cường thế.

Trở lại nhân tộc này tụ tập thành phố lúc, tự nhiên càng thích đi trêu đùa một ít nhu nhu nhược nhược muối muối.

Giống như võ giả công hội nữ thị viên, nói chuyện với người lúc mang trên mặt nụ cười.

Ở linh khí làm dịu, tự nhiên không có đáng đáp quá xấu.

Nhất phương thủy thổ, nuôi nhất phương người.

Ở nơi này dạng linh khí đậm đà thể giới, phần lớn trở mã rất thủy linh.

Coi như là không được xinh đẹp, vậy cũng trắng nõn nà, làm người ta yêu thích, rất có nữ nhân vị.

Bất quá những thứ này thanh niên võ giả, tới đa cũng cũng chỉ là đang ở trên đầu môi trêu đùa một phen a.

Nơi này dù sao cũng là võ giả công hội, bọn họ cũng không dám thật sự dùng thủ đoạn gì.

Đương nhiên nếu là người có thể ngâm bên trên một cái, vậy coi như là người bản lĩnh.

Sở Nam đi tới, nghi hoặc khắp nơi nhìn một cái, hẳn cho tới bây giờ không có nhận lấy nhiệm vụ, còn không biết cái này như thế nào thao tác.

"Tiên sinh ngài khỏe chứ, ngài là muốn tiếp nhiệm vụ sao "

Những thứ này nữ thị viên tự nhiên liếc mắt liến nhìn ra, Sở Nam với những thứ kia tới trêu đùa bọn họ võ giả khác nhau.

"Ừ." Sở Nam gật đầu.

"Tiên sinh là lần đầu tiên đến đây đi, lúc trước chưa từng thấy qua người, xưng hô như thế nào."

Thấy Sở Nam hai mắt tới thui đáng vẻ, nàng cũng liền đoán được.

"Ta họ Sở." Sở Nam gật đầu, "Cái này làm như thế nào tiếp tục a!"

"Tiểu Nhã không trách hàng ngày đều không để ý ta, nguyên lai người thích là loại này a!" Vừa mới với cái này nữ thị viên làm quen thanh niên kia võ giả nhạo báng.

Cái này gọi là Tiểu Nhã nữ thị viên cũng không đi để ý cái kia trêu chọc gia hỏa, mà là cười khanh khách nhìn Sở Nam, "Không biết tiên sinh lúc trước có hay không ở võ giả hiệp hội ghi danh qua "

Thanh niên kia võ giả rất là không thú vị, ánh mắt quét quét, đổi một mục tiêu.

"Không có." Sở Nam lắc đầu.

"Muốn tiếp nhiệm vụ cần ghi danh trước, mới có thể tiếp nhiệm vụ, tiên sinh đi theo ta."

Tiểu Nhã mang Sở Nam đi vào bên trong, đi qua kéo dài hành lang tiến vào một cái sân, cuối cùng tiến vào một căn phòng.

"Sở tiên sinh ta đi tìm hội trưởng chúng ta, chỉ có hội trưởng mới có quyền hạn tiến hành vô giả tin tức ghi chép."

Toàn bộ chứng nhận quá trình, ngược lại cũng đơn giản.

Chủ yếu chính là xác nhận Sở Nam thân phận, tương đương với thực danh chế.

Chỉ có như vậy, mới có thể bảo đảm nhiệm vụ song phương quyền lợi.

Hơn mười phút công phu, Sở Nam liền lấy đến một tấm bảng, phía trên có vô giả công hội tiêu chí.

"Nguyên lai Sở tiên sinh là Nam Vực học sinh cấp ba."

Cô gái này thị viên trong mắt mang vẻ hâm mộ, nàng cũng từng muốn đi vào Nam Vực cao trung, cuối cùng không có thể đi qua Nam Vực cao trung khảo hạch.

Có thể ở Nam Vực cao trung đi học thiếu niên, tuyệt đối được gọi là bạn cùng lứa tuổi người xuất sắc.

"Những thứ này đều là bị treo lên tới nhiệm vụ, thích hợp Sở tiên sinh, ngài có thể nhìn một chút." nữ thị viên vừa nói, chỉ thấy một cái đá thủy tinh phóng ra rất nhiều hình ảnh, phía trên là rất nhiều khác nhau nhiệm vụ.

"Bình thường không có ở đây vô giả công hội lúc, Sở tiên sinh cũng có thể tại Thiên Đạo diễn đàn, kiểm tra chúng ta Nam Vực vô giả công hội bài post, bên trong cũng có ban bố đủ loại nhiệm vụ tin tức."

Còn có thể như vậy thao tác

Quả nhiên không hổ là Thiên Đạo tiểu thuyết vòng thời đại, Sở Nam tâm lý cảm khái.

Ở nơi này hình chiếu bên trên tìm một vòng, không có tìm được muốn tin tức.

Chẳng lẽ bọn họ đã tìm được tác giả

Sở Nam ngừng đầu hỏi, "Có hay không chiêu tác giả liên quan nhiệm vụ "

Tiểu Nhã có chút ngần ngại một chút, nói nửa lúc, tựa liên thanh cũng tiểu không ít, "Sở, Sở tiên sinh là tác giả "

"Ừ!" Sở Nam gật đầu.

Tiểu Nhã quyền kia tới ánh mắt hâm mộ, lúc này biến thành tôn kính, "Gần đây có một cái tác giả nhiệm vụ, bình thường tác giả nhiệm vụ đều là cùng vô giả nhiệm vụ tách ra, dù sao tác giả rất ít, mà còn cũng rất ít có tác giả sẽ ra tiếp nhiệm vụ."

Tiểu nha vừa nói, lại tìm ra một cái Tinh Thạch.

"Chúng ta chỉ có một tác giả nhiệm vụ, Sở đại sư ngài có thể nhìn một chút có phải hay không thích hợp."

Rất nhanh, nhiệm vụ này liền hiện lên Sở Nam trước mắt.

Nhiệm vụ yêu cầu: Chúng ta cần chiêu mộ một vị tác giả, hiệp trợ chúng ta dò xét một nơi thần bí vực trảng.

Phân phát nhiệm vụ người: Hùng Bá Man Hoang tiểu đội đội phó Bạch Khiết!

Thấy trước hai cái, cuối cùng ánh mắt cố định hình ảnh ở Bạch Khiết tên bên trên, Sở Nam xác nhận thân phận đối phương.

Hùng Bá Man Hoang tiểu đội, mấy tên kia, vậy mà lên trâu như vậy xiên tên.

Sở Nam không biết nói gì, phía sau nhiệm vụ khen thưởng, phân phối quy tắc các loại Sở Nam cũng không cần thiết đi xem.

"Nhiệm vụ này ta tiếp tục, thế nào liên lạc với bọn họ."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Xác nhận

"Sở đại sư chúng ta muốn xác nhận một chút ngài tác giả thân phận."

Tiểu Nhã nhìn Sở Nam hai mắt, đều xuất hiện tia sáng kỳ dị.

Sở Nam lấy ra chính mình tác giả huy chương, để cho Tiểu Nhã xem.

Tiểu Nhã thoáng cái liền che miệng lại, "Cao, cao cấp tác giả, đại sư ngài là cao cấp tác giả!"

Tiểu Nhã mặt đầy đều là kính nể.

Sở Nam gật đầu, "Ừ, mau đi đi."

Võ giả bình thường đối với (đúng) tác giả phân cấp kỳ thực cũng không phải vô cùng giải, mà còn cũng sẽ không đặc biệt chú ý tác giả vòng sự tình, có chút thậm chí cũng không nhìn tiêu thuyết.

Cái này Tiểu Nhã ngược lại không có đem Sở Nam cùng Bạch Y Thăng Tuyết liên hệ với nhau.

"Sở đại sư ngài trước nghỉ ngơi một chút, chúng ta lập tức liền đem tin tức thông tri cho Hùng Bá Man Hoang tiểu đội, nhìn một chút bọn họ hiện tại vị trí, lúc nào sẽ có thời gian." Tiểu Nhã vẻ cung kính càng tăng lên, nói chuyện cũng biến thành càng cẩn thận.

"Người đừng cái này hoảng, ta có sẽ không ăn người."

Hơn mười phút sau, Hùng Bá Man Hoang tiểu đội tin tức truyền tới.

"Bọn họ tiểu đội lúc này Chính Nam Châu Thành bên trong, nếu là Sở đại sư có thời gian mà nói, bọn họ có thể lập tức chạy tới."

Tiểu Nhã trung cầu Sở Nam ý kiến.

"Được, vậy người nói cho bọn hắn biết, ta ngay tại võ giả công hội chờ bọn hắn."

Đoạn đường này phong trần, cũng không có ăn đến quá nhiều đồ tốt, Sở Nam liền muốn điểm Mãng Ngưu thịt, lại yếu điểm rượu trái cây, ngồi ở bên ngoài nghỉ ngơi nơi các loại (chờ) lên.

"Ha, tiểu soái ca một người đây "

Lúc này một người mặc áo da bó người, nhìn gọi cảm có người nữ tử ngồi ở Sở Nam đối diện.

Cô ấy là đỏ tươi đầu lưỡi ở trên môi liếm một vòng, "Một cái nhiều người buồn chán đây, ta có thể cùng người áo!"

"Cô nương ngưng ngưng, ta chờ người, không cần."

Sở Nam mặt đầy trấn định, một bộ lão luyện bộ dáng.

"Ha, Phụng Hoàng bạn cũ đến, người thế nào không tìm ta à." Xa xa một cái cao lớn thô kệch hán tử, rống một giọng.

Cái này áo da bó người nữ nhân ngược lại cũng không dây dưa Sở Nam, nàng uốn éo cái mông đứng lên, kia khỏi phải nói nhiều cảm động, "Thật là quá đáng tiếc, tiểu soái ca, lần sau không việc gì có thể tới tìm ta nhé, ta nhưng là rất hy vọng có thể cùng như người vậy cộng độ lương tiêu đây!"

Vừa nói nàng còn đem một tấm một mặt đẩy tới Sở Nam trước mặt.

Sở Nam nhỏ gật đầu một cái, tỏ ý biết, đưa mắt nhìn nữ nhân này rời đi.

Sau đó liếc về mấy lần trên bàn tấm thẻ kia, thấy phía trên nội dung, Sở Nam rất không nói gì lắc đầu một cái.

Tâm lý thăm phun một câu, "Quả nhiên bất kỳ một cái nào trên thế giới, cũng sẽ không thiếu cái nghề này a."

Tấm tạp phiến này bên trên còn có vữa mới nữ nhân kia tại Thiên Đạo trong diễn đàn id.

Còn có thể thêm là bạn tốt, tại Thiên Đạo trong diễn đàn hẹn trước, cung cấp đến cửa phục vụ, thật Tm thuận lợi!

Lúc này, bên ngoài xuất hiện mấy đạo thân ảnh quen thuộc.

Một cái người gầy, một cái người lùn, một nữ nhân, một người trắng hán, còn có hai bên ngoài một người là khuôn mặt xa lạ, lần trước chưa từng thấy qua.

Người vừa mới đi vào võ giả công hội, liền nghe được trắng hán kia Mục lão đại thanh âm, "Nhiều ngày như vậy, rốt cuộc có người tới nhận chức vụ, mấy người các ngươi gặp người ta tác giả đều tôn kính điểm, đừng xem lên bi ối như vậy, để người ta tác giả dọa cho chạy."

Kia người lùn kêu, "Ta nói Mục lão đại lời này của ngươi nói, ta anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong. Nói không chừng người tác giả kia là một nữ đây, ta mỹ nam kế vừa ra, nàng liền không phải là ta không lấy chồng."

Người gầy khinh bỉ nói, "Ngươi có thể không thể khác (đừng) ác tâm như vậy, ngươi kia tướng mạo, so với ta còn đập đầu sầm. Người khác mất mù, mới có thể vừa ý ngươi đi."

"Các ngươi có thể hay không đừng nói nhiều, đều đi tới võ giả công hội, mất mặt hay không" cái kia chưa từng gặp mặt lỗ hơi nhần cau mày, tựa hồ cảm thấy người gầy cùng người lùn mà nói phá mất mặt.

"A, chẳng lẽ cả ngày với ngươi một dạng, hàng ngày với rất cao quý một dạng "

Kia vóc dáng lùn dĩ nhiên là một chút mặt mũi cũng không cho.

Chưa từng gặp mặt lỗ, biểu tình rất khó nhìn, muốn nổi giận.

Lúc này chỉ nghe được kia Bạch Khiết lên tiếng nói,

"Được, đều đến, đều an tĩnh điểm đi, chúng ta đi viếng thăm vị tác giả kia, phải có điểm lễ phép."

Mấy người lần này, đều không nói chuyện.

"Cái này Hùng Bá Man Hoang tiểu đội, nhất định chính là mấy cái kỳ lạ."

Sở Nam tâm lý thầm nói, nhất là người gầy kia cùng người lùn, rõ ràng chính là đi ra khỏi hải.

Bọn họ năm người đi nhanh đến, cũng không nhìn thấy Sở Nam, thẳng vào trong đi, thoạt nhìn là muốn đi tìm võ giả công hội nhân viên làm việc đi hỏi.

"Mục lão đại bên này!"

Sở Nam kêu một tiếng, sau đó phát tay một cái.

Kia đi nhanh Mục lão đại mấy người đều ngừng ở, nghiêng đầu hướng Sở Nam phương hướng nhìn lại.

"Ngươi là cái kia ngươi tên gì, cái gì tới "

Mục lão đại thấy Sở Nam sau, liền không nhớ nổi tên tới.

"Sở công tử trùng hợp như vậy, hôm nay lại đang võ giả công hội đụng phải."

Kia Bạch Khiết một cái kêu lên Sở Nam tên, mặt lộ vẻ nụ cười, mang kêu.

"Đúng, đối với (đúng) Sở huynh đệ, chúng ta còn có chuyện, lần sau đụng phải trò chuyện tiếp a." Mục lão đại toét miệng thật thà cười một tiếng, sau đó liền cất bước đi về phía trước.

Bất quá hần đi về phía trước hai bước, lại dừng lại, nghi hoặc quay đầu, bởi vì Bạch Khiết cũng chưa đi, "Bạch Khiết ngươi ngừng ở cái này làm gì đi a "

Bạch Khiết cười, "Lão đại, chắc hẳn hôm nay tới đón chúng ta nhiệm vụ, chính là Sở công tử."

Mục lão đại ngăn người một chút, lần này nhớ tới lần trước với Sở Nam nhận biết quá trình.

"Năm vị ngồi! Hôm nay tìm các ngươi chính là ta."

Sở Nam kêu mấy người ngồi xuống.

"Sở huynh đệ thật là tác giả a, ai, không nên gọi Sở đại sư."

Kia Mục lão đại cười rạng rỡ, ngồi ở Sở Nam đối diện, "Ồ kia, chúng ta nhiệm vụ này đều treo lên đi nhiều ngày như vậy, một mực không người hỏi thăm, còn tưởng rằng không khả năng sẽ có tác giả tiếp nhiệm vụ đây, không nghĩ tới Sở đại sư ngài tin tức liền truyền tới."

Mấy người phiếm vài câu, cuối cùng vẫn là cái kia nhìn có chút xa lạ thanh niên hơi không kiên nhẫn.

"Người còn trẻ như vậy là tác giả sao đừng nữa là đang ở cái này lừa phỉnh chúng ta" thanh niên kia nhìn có chút ngạo khí.

Lúc này, Tiểu Nhã đã đi tới.

Vừa vặn nghe được thanh niên kia thanh âm, nàng nói thẳng, "Sở đại sư tác giả thân phận, võ giả chúng ta công hội đã nghiệm chứng qua, người nghỉ ngơi Sở đại sư thân phận, chẳng lẽ là đang chất vấn võ giả công hội không công chính "

Kia mặt đầy ngạo khí thanh niên, khuôn mặt đều xanh.

Hắn không nghĩ tới, chính mình chỉ nói là một câu, liền vừa vặn có một cái võ giả công hội nhân viên làm việc đi ra.

"Sở đại sư ngài người còn có cái gì khác (đừng) cần không, Hùng Bá Man Hoang tiểu đội cung cấp thù lao chỉ có một ngàn kim tệ, ngài là không phải là suy nghĩ thêm một chút."

Tiểu Nhã vừa mới bị Sở Nam kia cao cấp tác giả cho rung động một phen, có chút mơ hồ, hiện tại mới rốt cục coi như là phục hồi tinh thần lại, nghĩ đến cái nhiệm vụ kia một ngàn kim tệ thù lao, đối với (đúng) Sở Nam thân phận thật sự là giá quá rẻ.

"Không cần."

Sở Nam khoát khoát tay, "Chúng ta trò chuyện một hồi, chờ một hồi đi tìm người xác nhận một chút nhiệm vụ này tiếp nhận."

"Được, Sở đại sư chúng ta ngài."

Tiểu Nhã gật đầu một cái.

Kia mang theo ngạo khí thanh niên, lần này cũng xác nhận Sở Nam thân phận, không dám ở lỗ mắng.

Kia người lùn cả kinh kêu lên, "Sở huynh đệ người thật đúng là thành tác giả, không tưởng, không tưởng."

"Kêu cái gì Sở huynh đệ, Sở đại sư!" Mục lão đại gỡ thoáng cái người lùn đầu.

Người lùn lập tức đổi lời nói, "Áo, áo, Sở đại sư, Sở đại sư!"

Mấy người lại trò chuyện một ít, liên quan tới cái gì đó tràng vực sự tình, còn có chính là Sở Nam vấn đề an toàn, sau đó phải đi tìm Tiểu Nhã tiến hành lập hồ sơ.

Nhiệm vụ này, Sở Nam cũng coi là chính thức tiếp theo.

Sáu người ước định, sau ba ngày võ giả công hội tập họp, sau đó lên đường.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Trở lại Nam Vực cao trung

"Đúng, Sở đại sư ta nhớ được người nói đoạn thời gian trước người là đi Nam Chu, nghe nói Bạch đại sư cũng ở đây Nam Chu chứng nhận, người có thấy qua hay chưa hẳn "

Mấy người đang muốn rời đi, người gầy đột nhiên nghĩ tới vấn đề này, mặt đầy hiếu kỳ hỏi.

"Xin chào." Sở Nam gật đầu, "Nhắc tới còn rất quen thuộc, ta hẳn là cùng hẳn cùng một chỗ chứng nhận."

Sở Nam lời này vừa ra, vốn là phải rời khỏi Hùng Bá Man Hoang tiểu đội năm người đều có dừng bước.

Đều lộ ra vẻ hiếu kỳ.

Bọn họ không có thể nào chú ý chuyện này, bất quá đối với Bạch đại sư sự tình cũng có nghe thấy.

Nhất là đối nội công, phi thường chú ý.

Bây giờ nghe Sở Nam thấy qua Bạch đại sư, không khỏi đều có chút hiếu kỳ.

"Người từng thấy, kia Bạch đại sư dung mạo ra sao a "

Bạch Khiết làm nữ nhân, nàng phản ứng đầu tiên liền chú ý vị kia Bạch đại sư tướng mạo.

Sở Nam nhỏ sờ cảm một cái, "Cao lớn đẹp trai, tính cách lại tốt, ở Nam Chu hẳn đi tới trên đường, nữ nhân đều hướng trên người hẳn đánh, thật là soái kinh thiên động địa."

Bà mẹ nó khoa trương như vậy!" Người gầy kia rất là hoài nghi, Sở Nam nói tới là thật hay giả.

"Không tin các người có thể đi Nam Chu hỏi một chút, ta có cần phải trong vấn đề này lừa các người sao, không việc gì mà nói, đi trước, sau ba ngày gặp lại sau."

Sở Nam mặt cũng không đỏ, trực tiếp đi ra vỗ già công hội.

Chỉ nghe phía sau người lùn kêu rên lên, " Mẹ kiếp, thật có không có trời để ý, là tác giả coi như, còn dài hơn đẹp trai như vậy, cao như vậy, có cho hay không người sống đường."

"Ta quyết định, có sống trong lúc đó nhất định phải chính mắt đi xem một chút, Bạch đại sư cái kia kinh thiên động địa soái, đến cùng cái dạng gì!" Bạch Khiết thanh âm có chút phấn chấn.

"Người buồn chán không tẻ nhạt, đi xem hẳn làm gì "

Sở Nam vừa đi một bên nói nhỏ, " Ủ, ta cái này không tính là gạt người đi, ta là thật với Bạch đại sư cùng một chỗ chứng nhận, mà còn hết sức quen thuộc, ta chính là Bạch đại sư! Bất quá cái này chính mình khen chính mình luôn cảm giác là lạ."

Nửa giờ sau, Nam Vực cao trung đã đập vào mi mắt.

Tới gần Nam Vực cao trung, qua lại đồng học cũng liền nhiều.

Nơi này đã không có Nam Vực thành loại kia không khí, thật nhiều thanh xuân sức sống.

Cũng không thiếu nam nữ đi chung với nhau áp đường xe chạy.

Toàn bộ Nam Vực chỉ có cái này một khu nhà cao trung, có thể đi qua Nam Vực cao trung khảo hạch, không khỏi là bạn cùng lứa tuổi người xuất sắc.

Cho dù đem tới không thi đậu học viện, có Nam Vực cao trung trải qua, cũng sẽ trở thành xuất sắc võ giả.

Theo đồng học càng ngày càng nhiều, Sở Nam cũng phát hiện một chút cùng Nam Vực thành, hoàn toàn bất đồng địa phương.

Ở Nam Vực trong thành, mặc dù võ giả không ít, bất quá có rất ít người thảo luận nội công sự tình.

Nhưng là đi tới Nam Vực cao trung phụ cận, Sở Nam cũng đã nghe được không chỉ một lần, có người ở trò chuyện nội công.

Đi ở Sở Nam trước mặt ba cái nam sinh, chính là mặt đầy kích động.

[cũng không biết Bạch đại sư nội công, kết quả lúc nào có thể tiến vào thị trường, ta nhất định khiến phụ thân ta giúp ta mua một môn, coi như là bắt nhập lưu nội công cũng được, nếu là có thể mua được, ta thì có hy vọng thi được một khu nhà học viện.]

[nghe nói Bạch đại sư nội công, có thể để cho thực lực người chột tăng, giống vậy thân thể điều kiện, nếu là tu luyện thành Xạ Điều thế giới nhất lưu nội công, tuyệt đối có thể làm cho lực lượng người tăng thêm gần một lần.]

[chỉ tiếc nội công đưa ra thị trường khẳng định còn muốn một đoạn thời gian rất dài, nếu là không có đặc thù phương pháp, không dễ dàng lấy.]

Ba người kia nói tới chỗ này lại có chút tiếc nuối.

Hiện tại nội công vừa mới mặt thành phố, tuyệt đối là cung không đủ cầu, không được bỏ ra đủ nhiều đại giới, rất khó mua được.

Nhất là còn có hơn nửa năm liền muốn thi đại học, một cái thực lực võ giả, mới là thi vào học viện căn bản. Nhất là tam đại học viện khảo hạch, độ khó cực cao, nếu là không có thực lực cường đại, căn bản không khả năng thi đậu.

Nếu là có thể mua được nội công, vậy tuyệt đối sẽ chiếm theo rất nhiều ưu thế.

Sở Nam từ nơi này ba người bên người đi nhanh qua.

Đúng như ba người này từng nói,

Người thực lực bản thân rất trọng yếu, nhưng là nếu muốn muốn thi vào tam đại học viện, chỉ có thực lực là không đủ.

Đang cùng Sở Thiên Kiếm sống chung mấy ngày đó, Sở Nam từ cái kia Nhị ca trong miệng nghe được rất nhiều tam đại học viện khảo hạch nội tình.

"Bị tuyển chọn có tư cách khảo hạch tam đại học viện học viện, sẽ có thời gian rất lâu đặc biệt khảo hạch thời gian, ngắn nhất một tháng, dài mà nói sợ rằng phải hai ba tháng, mà còn khảo hạch cực kỳ nghiêm khắc, hàng năm nội dung khảo hạch rất bất đồng. Nhưng đều không ngoại lệ, đó là chân chính chém giết cùng trui luyện, cũng chỉ có thực lực là không đủ nội công có thể đưa đến nhất định tác dụng, nhưng là không phải là đưa đến tuyệt đối tác dụng. Hàng năm thực lực vô cùng mạnh mẽ, nhưng bị loại bỏ người cũng không phải số ít, đương nhiên coi như là người bị tam đại học viện đào thải, vậy tất nhiên sẽ phải chịu tam đại học viện ở ngoài học viện tranh đoạt, dù sao có thể tiến vào tam đại học viện khảo hạch giai đoạn học viên, thiên phú đều phi thường xuất chúng."

"Muốn trở thành thật sự Nhân Tộc cao thủ, cũng không phải là cũng chỉ có thiên phú và thực lực là được. Nếu là người chỉ chú trọng tu vi, chỉ biết là ở trường học tu luyện, này tương hội bị tam đại học viện khảo hạch vô tình đào thải, trong dãy núi rèn luyện, là không thể thiếu một vòng, đây cũng là Sở Nam trừ muốn đi dò xét cái kia thần bí vực tràng ở ngoài, muốn cùng Hùng Bá Man Hoang tiểu đội cùng một chỗ tiến vào dãy núi một nguyên nhân khác. Võ giả một đường, không có đường tắt, muốn trở thành cao thủ tuyệt đỉnh, nhất định phải phải có một khóa dừng mảnh thép vào, không sợ hãi tâm. Nếu là người tâm sợ, mà không dám đi làm một việc, vậy chuyện này sẽ vĩnh viễn trở thành trong lòng người trở ngại, kia cũng sẽ không bao giờ có trở thành Nhân Tộc cao thủ tuyệt đỉnh cơ hội."

Đương nhiên đối với Sở Nam làm như vậy người coi như là ở trong khảo hạch biểu hiện không hề tốt đẹp gì, cũng tuyệt đối sẽ phá cách nhận.

Đối với tác giả, tam đại học viện luôn là có chút ưu đãi.

Nhưng Sở Nam không muốn chỉ làm một cái vĩnh viễn phải bị người khác bảo vệ tác giả!

Sở Nam tiến vào Nam Vực cao trung, trở lại chỗ mình ở.

Lại ngồi ở sân nhỏ, xếp chân tu luyện.

Chuyến này Nam Chu hành trình, vừa đến một lần dừng hai thời gian mười ngày, tiến độ tu luyện bị trì hoãn đi xuống.

Lúc này, trên tường chậm rãi lộ ra một cái đầu, hướng trong nhà này nhìn lại, sau đó lại co rút đi xuống.

Chính xếp chân tu luyện Sở Nam, mở mắt ra, nhìn về phía đầu tường vị trí.

"Thế nào cảm giác có người ở rình coi ta chẳng lẽ là tác giả công hội phái tới bảo vệ chúng ta "

Trước khi đi một đêm, Đường Thư nói qua.

Sở Nam vừa rời đi Nam Chu, tác giả công hội tuyệt đối sẽ phái cao thủ, bí mật bảo vệ hắn an toàn.

Bất quá dọc theo con đường này Sở Nam cũng không có phát hiện, kia bảo vệ mình cao thủ tung tích, cũng không rõ ràng kết quả lại vẫn là không có.

Bất kể đây là đang Nam Vực cao trung, mà còn lại là ban ngày, không thể nào có nguy hiểm gì, Sở Nam ngược cũng không để ý, "Tiếp tục tu luyện lên.

Nam Vực cao trung ngoài ra một nơi sân nhỏ, râm!

Sân cửa bị người trực tiếp đẩy ra, chỉ thấy Liễu Mộc vọt vào, kinh hi la lên, "Biểu ca, biểu ca, Sở Nam trở lại, Sở Nam trở lại."

Đang trong phòng, ngồi xếp bằng thiếu niên áo trắng, hai tròng mắt đột nhiên mở ra, trong ánh mắt tinh quang chợt hiện.

Hắn đứng lên, kéo cửa phòng ra, mặt không chút thay đổi, "Lần này, người chắc chắn sao "

"A, chắc chắn, ta vừa mới tự mình đi gặp qua, Sở Nam liền ở trong sân tu luyện."

Liễu Mộc khẳng định nói, lần trước lần, để cho hai người bọn họ, đều được trong miệng người khác hài hước.

Nhiều ngày trôi qua như vậy, Liễu Hoa Sơn một mực không cho hắn sắc mặt tốt.

Hắn lần này cũng học thông minh, nhận được tin tức sau, tự mình đi dò xét một phen.

Chắc chắn Sở Nam thật ở chỗ ở sau, này mới khiến một người ở đó nhìn chăm chăm, chính mình chạy trở lại thông báo Liễu Hoa Sơn.

"Đi ra ngoài tránh nhiều ngày như vậy, ta còn tưởng rằng ngươi hội trốn thi đại học bắt đầu." Liễu Hoa Sơn mặt đầy hận ý, hắn ở Nam Vực cao trung ba năm rưỡi một mực thuận buồm xuôi gió, đoạn thời gian gần nhất, ở Sở Nam trên người liên tục ăn hai lần giảm nhiều, lần này cần đem vùng tìm trở về."

Liễu Hoa Sơn bắt lại chính mình bảo kiểm, trực tiếp đi ra khỏi phòng.

"Đi, chúng ta đi tìm Sở Nam, ta muốn với hắn ước chiến sàn diễn võ."

Liễu Hoa Sơn trong hai tròng mắt, chiến ý bay lên, hắn muốn nghiền ép Sở Nam, một cái tát kia si nhục, còn có lần trước sự tình, hắn muốn cho Sở Nam dùng tôn nghiêm tới trả, lần này muốn cho Sở Nam mất hết thể diện.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Lười quản người chuyện này

Nam Vực cao trung trung tâm tổng hợp trên lầu, một người mặc áo xanh, tóc hoa râm người già, hai tay đặt ở phía sau, ngưng mắt nhìn xa xa quần sơn lượn lờ khu túc xá, ánh mắt có chút thâm thúy không biết đang suy nghĩ gì.

Tại hắn bên cạnh còn có một cái màu đỏ quần áo bó sát người, Liệt Diễm môi đỏ mọng nữ tử, bất ngờ chính là Sở Nam vị lão sư kia, Ninh Túy Linh.

"Phụ thân, ngươi kêu ta lên lầu chót tới làm chi "

Ninh Túy Linh quét nhìn một vòng, cũng không nhìn ra manh mối gì tới.

Chẳng qua là thấy cha mình, đứng ở mái nhà ngưng mắt nhìn xa xa khu túc xá, cũng không nói chuyện.

Kia áo xanh người già nguyên bản không có biểu tình khuôn mặt, xuất hiện một nụ cười, hắn không có quay đầu tiếp tục đưa mắt nhìn xa xa, "Gọi ngươi tới đương nhiên là có chuyện."

"Sẽ không lại là để cho ta coi mắt đi! Ta nói bao nhiêu lần, ta không thích nam."

Ninh Túy Linh theo bản năng lui về phía sau hai bước, nếu là theo phụ chính mệnh ở bên trong lấy được khẳng định câu trả lời, lập tức bỏ trốn.

Phụ thân nàng chính là Nam Vực cao trung hiệu trưởng, khi biết được nàng thích đồng tính sau, hai năm gần đây cho nàng giới thiệu không ít thanh niên tuấn kiệt, đủ loại loại hình, từ soái sáng mù mắt người đến thiên tài chân chính võ giả, đương nhiên cũng bao gồm không ít tác giả, rất rõ ràng là muốn đem mình cho bài thẳng.

Gần đây có một cái lão sư, cả ngày truy chính mình.

Cha mình cũng không để ý, hiển nhiên là nhạc kiến kỳ thành.

Nàng đều hoài nghi có phải hay không phụ thân an bài, sắp bị phiền chết.

Loại chuyện này, làm sao có thể cưỡng cầu đây

"Ta hiện tại lười quản người chuyện này."

Vừa nghe mình con gái nói đến cái này, áo xanh người già cũng là một bụng tức giận, hắn phất tay một cái, "Chúng ta ở nơi này xem một hồi."

"Nhìn cái gì a, không có thứ gì." Ninh Túy Linh vừa nói trông về xa xa, lúc này vừa vận thấy Liễu Hoa Sơn khí thế hung hăng từ bị dây núi ngăn che vị trí xuất hiện, hướng khu túc xá đi tới.

"Là Liễu Hoa Sơn tiểu tử kia, cái này là muốn làm gì "

Áo xanh người già cười, "Còn có thể muốn làm gì, lần trước sự tình, ngươi chưa nghe nói qua sao "

"Sở Nam trở lại "

Ninh Túy Linh đương nhiên biết rõ, lần trước ra Sở Nam giả cùng Sở Thiên Kiếm cùng đi dãy núi rèn luyện, hắn vừa mới đi không bao lâu, liền truyền ra Liễu Hoa Sơn đi tìm Sở Nam phiền toái, kêu rất nhiều người, ở Sở Nam sân bên ngoài, âm ỉ một phen, kết quả Sở Nam vậy mà không ở chính giữa mặt.

"Cả ngày không có chuyện tốt, ở trường học gây chuyện, ta đây phải đi ngăn cản bọn họ."

Ninh Túy Linh ngay lập tức liền bị phụ thân lên tiếng ngăn cản, "Kia Liễu Hoa Sơn thông minh ác, không thể nào ở trong trường học trực tiếp động thủ, hấn nhất định là đi ước chiến. Bọn tiểu bối sự tình, ngươi xem là được, không cần phải liên loại chuyện nhỏ này đều phải quản."

"Vậy ngươi kêu tới làm gì, không phải là xem náo nhiệt đi!"

Ninh Túy Linh mặt đầy hoài nghi, nàng còn không biết mình phụ thân có đam mê này.

"Ngươi nghĩ rằng ta với ngươi một dạng, các loại (chờ) tiểu bối sự tình, sau khi kết thúc, ngươi theo ta cùng đi gặp gỡ Sở Nam."

"Hắn có cái gì tốt xem, ba ngươi sẽ không muốn muốn kết hợp "

Ninh Túy Linh rõ ràng hiểu sai, còn cho là mình phụ thân đem mục tiêu chuyển tới Sở Nam trên người.

"Yên tâm, ta sẽ không quản ngươi chuyện này, chờ một hồi ngươi theo ta cùng đi là được." Trừ hiệu trưởng trên mặt xuất hiện một nụ cười, "Chúng ta Nam Vực cao trung nhưng là bay ra một cái Chân Long a."

Sở Nam chính xếp chân tu luyện, liền nghe được cửa bị người cho trực tiếp đẩy ra.

Người nào không lễ phép như vậy, trực tiếp liền đẩy người cửa

Sở Nam có chút ngưng long mi, nội lực tản đi, mở mắt ra, nhìn người tới là mình Nam Châu đồng hương Lương Hòa Quang.

Hắn mặt đầy bộ dáng nóng nảy, "Sở Tam Thiếu đi mau, đi mau!"

"Chuyện gì gấp gấp như vậy" Sở Nam không nhúc nhích.

"Liễu Hoa Sơn muốn tới tìm ngươi phiền toái, không đi nữa sẽ tới không kịp." Lương Hòa Quang vội vàng đi kéo Sở Nam.

Lúc này, bên ngoài truyền tới thác loạn tiếng bước chân.

Lương Hòa Quang khuôn mặt mạnh mẽ rõ ràng, "Đến, đến, bằng không leo tường,

Đối với (đứng) leo tường, ta ngăn bọn họ, ngươi đi mau "

"Đừng có gấp."

Sở Nam nghe được Liễu Hoa Sơn tên, liền biết rõ làm sao chuyện.

"Sở Tam Thiếu bọn họ lần trước sẽ tới đi tìm một lần làm phiền ngươi, vừa vặn ngươi rời đi Nam Vực."

Lương Hòa Quang giải thích, "Lần này Sở Nhị thiếu không có ở đây Nam Châu, Liễu Hoa Sơn khẳng định sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Loảng xoảng!

Lúc này cửa bị trực tiếp đẩy ra.

"Sở Nam vẫn khỏe chứ, thật nhiều ngày không thấy ngươi, còn tưởng rằng ngươi đời này không dám ở trường học xuất hiện." Liễu Mộc la àm lên.

Sở Nam căn bản không có để ý tới hàng này, từ trên đá trực tiếp nhảy xuống đến, ánh mắt rơi vào Liễu Hoa Sơn trên người, "Nhiều năm như vậy ngươi thật đúng là một chút không thay đổi, giống như trước vô si."

"Ngươi, ngươi tìm chết." Liễu Mộc thấy Sở Nam Sở Nam vậy mà không để ý hấn không khỏi cả giận nói.

"Ngươi có bản lĩnh liền động thủ, kêu la cái gì" Sở Nam liếc mắt một cái Liễu Mộc.

"Ngươi" Liễu Mộc thật muốn đi lên đánh Sở Nam một bữa, nhưng cũng biết rõ, mình bây giờ không phải là hàng này đối thủ, hấn cắn chặt hàm răng,

"Trường học có quy định, không cho phép đấu nhau, nếu không ta đã sớm đánh người hời không được Nam Châu."

Liễu Hoa Sơn eo buộc bảo kiếm, mặt đầy cao ngạo, cũng không nói chuyện.

"Nếu không dám động thủ, liền rút nhanh lên, ta cũng không hứng thú xem người ở nơi này sắp xếp poss."

Sở Nam đã bắt đầu lên tiếng đuổi người, bên ngoài có hơn mười đồng học vây xem, lại không thể trực tiếp động thủ, thật là đáng ghét.

"Biểu ca ta muốn với người ước chiến, hiện tại đi sàn diễn võ đánh một trận."

Liễu Mộc nghiêm mặt nói.

"Ta cũng không hứng thú với các người chơi đùa loại đứa bé này chơi game "

Sở Nam mặt đầy không nhịn được, hẳn là thật không có tâm tư với cái này Liễu Hoa Sơn ước chiến.

Ba ngày này, không chỉ có muốn tu luyện, còn muốn bận bịu dùng ý niệm gỗ chữ, bảo đảm tiểu thuyết đổi mới, còn muốn đi Nam Vực bên trong thành mua vào nhập sơn mạch một ít trang bị, thời gian rất eo hẹp, nơi nào còn có thời gian với Liễu Hoa Sơn ước chiến.

"Người không dám!" Liễu Mộc vừa nghe Sở Nam cự tuyệt, cười lớn khẳng khái lên, "Cạc cạc, người không dám, Sở Nam người thật là quá sợ, ước chiến người cũng không dám, rác rưởi!"

Kia hơn mười hào đồng học, trong đó có mấy cái đều là Liễu Mộc tiểu đệ.

Bắt đầu làm bộ như không rõ chân tướng quần chúng kêu, "Người khác ước chiến người cũng không dám, cũng quá sợ đi."

"Không xứng làm chúng ta Nam Vực học sinh cấp ba. "

"Ha, vẫn là Nam Châu Châu Chủ nhĩ tử đây, liền ước chiến cũng không dám tiếp nhận "

Liễu Hoa Sơn khẽ vuốt cằm, vẫn là với nguyên lai một dạng ngạo khí mười phần, nhìn có một loại cư cao lâm hạ ý, xem người buồn nôn, "Sở Nam người lần trước vô duyên vô cớ động thủ với ta, ta xem người trọng thương mới khỏi, liền không có động thủ. Hiện tại thương thế của người đã hoàn toàn được, lúc này ta với người ước chiến, ta sẽ đi đến thi ngưng. Nếu là người không dám mà nói, vậy thì nói xin lỗi ta, ta sẽ triệt tiêu lần này ước chiến."

"Thật là buồn cười, nói đường đường chính chính, lần trước người không động thủ, không được cũng là bởi vì ta Nhị ca ở Nam Vực. Kết quả anh ta vừa rời đi, người sẽ tới tìm ta phiền toái, vừa vặn lần trước ta không có ở đây. Hôm nay ta vừa trở về, người sẽ tới tìm ta phiền toái. Thật đúng là tiểu nhân tác phong, báo thù đều không qua đêm, ta nếu là người, sớm không mặt mũi nói chuyện."

Sở Nam không chút do dự, trực tiếp đem hàng này giả nhân giả nghĩa diện mục cho vạch trần.

Hiện trường một trận yên tĩnh, một lát nữa có người thấp giọng nói chuyện với nhau.

"Sở Nam nói rất có đạo lý a."

"Nhắc tới cũng quá vô sỉ, Liễu Hoa Sơn hành vi tựa hồ cũng không phải như vậy quang minh chính đại."

"Sở Nam đây là tranh cãi các người không nghe ra tới sao "

Liễu Hoa Sơn nhưng cũng không thêm đề ý, chung quanh nghị luận, "Người nói nhiều như vậy lý do, không phải là ở che giấu người không dám nhận bị ta ước chiến Sở Nam đừng ném chúng ta Nam Vực cao trung khuôn mặt, cũng đừng cho ta xem không tưởng người."

"Ta nói mấy ngày gần đây không có thời gian, nói nhầm thật đúng là nhiều a. Chưa tới hơn mười ngày để cho giả, người đã nghĩ như vậy muốn tìm hành hạ, giữa kỳ đại trắc bên trên thấy đi."

Liễu Hoa Sơn lạnh lùng nói, "Được, ta sẽ thấy cho thời gian mười ngày, giữa kỳ đại trắc ta sẽ nhượng cho người minh bạch cái gì là chênh lệch!"

"Đến lúc đó để cho ta nhìn chúng ta một chút trong lúc đó chênh lệch rốt cuộc có bao nhiêu đại." Loảng xoảng, Sở Nam trực tiếp đóng cửa lại.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 119: Bán con gái hiệu trưởng

Cửa vừa vặn đóng lại có mấy phút, Sở Nam vừa muốn tiếp tục tu luyện, tiếng gõ cửa vang lên.

Bà mẹ nó còn tới! Ta nói xong chưa "

Sở Nam có chút căm tức, đem cửa trực tiếp kéo ra, lại thấy trước mắt đứng ở chính là chính mình lão sư Ninh Túy Linh.

Ninh Túy Linh trên mặt mang nụ cười, "Thế nào, lão sư đều không thể tới "

"Ta còn tưởng rằng là Liễu Hoa Sơn đây, lão sư tới ta đương nhiên hoan nghênh, bất quá hôm nay thời giờ gì, đem ngài cho thời tới "

Sở Nam hơi nghi hoặc một chút, chẳng lẽ Ninh lão sư đã biết mình là Bạch Y Thăng Tuyết sự tình

"Người nghĩ rằng ta nghĩ đến a, phụ thân ta để cho ta tới." Ninh Túy Linh tức giận nói.

"Phụ thân người ta biết sao "

Sở Nam không nghĩ ra, sự tình làm sao sẽ với Ninh Túy Linh phụ thân dính líu quan hệ.

"Ha ha, Nam Châu tiểu tử, người nói có biết ta hay không."

Lúc này lời bộc bạch truyền tới tiếng cười, Sở Nam thò đầu ra, cái này ở thấy ở đứng ngoài cửa một người có mái tóc hoa bạch lão già. Sở Nam tự nhiên nhận biết, hàng năm ở lễ khai giảng, vị này cũng sẽ nói mấy câu, bình thường đều là thần long kiến thủ bất kiến vĩ.

"Hiệu trưởng!"

"Tiểu tử cũng không chúng ta đi vào ngồi một chút "

Sở Nam tránh ra, để cho hai người đi vào trong sân.

Nguyên lai Ninh lão sư phụ thân, là Nam Vực cao trung hiệu trưởng.

"Người những ngày qua với người ca kết quả đi làm cái gì để cho ta phụ thân muốn đích thân để giáo huấn người "

Ninh Túy Linh đương nhiên sẽ không cho là mình phụ thân, hội vô duyên vô cớ đến tìm Sở Nam, rất hiển nhiên là có chuyện, trước nàng hỏi phụ thân, chỉ đạt được cười thần bí.

Sở Nam coi như là nghe hiểu, cô giáo xinh đẹp này còn không biết, mình chính là Bạch Y Thăng Tuyết tin tức này.

"Hiệu trưởng xem ra sự tình người đã biết."

"Chuyện lớn như vậy tình, ta thế nào lại không biết." Ninh hiệu trưởng gật đầu cười nói, "Nam Chu hành trình, danh chấn thiên hạ, chúng ta Nam Vực lại có Chân Long hiện thế."

"Hiệu trưởng quá khen, quá khen!"

Ninh Túy Linh xem chân thiết.

Phụ thân nói chuyện với Sở Nam lúc, vậy mà hoàn toàn không có dĩ vãng uy nghiêm, tại sao có thể như vậy

Ninh hiệu trưởng vui tươi hơn hờ, nhìn thật cao hứng.

"Ta với người phụ thân đã từng kề vai chiến đấu, hiện tại hân hoan thủ Nam Châu, chúng ta đã đến mấy năm không thấy. Coi như ta cũng vậy người trưởng bối, hiện tại tới gần thi đại học, trường học không ít đồng học đều đưa đối mặt tương lai lựa chọn, Sở tiểu tử ta cũng phải cần người giúp đỡ a."

Làm nửa ngày, nguyên lai là đánh ta nội công chú ý.

Sở Nam ngay lập tức liền nghe ra vị này Ninh hiệu trưởng trong lời nói ý tứ, trước lập quan hệ, nói giao tình, lại lấy trưởng bối thân phận cầu xin giúp đỡ.

"Hiệu trưởng ta hiện tại cũng khó, mình cũng không đủ dùng, người nên cũng biết "

Sở Nam mau mau biểu thị, cái này người tiêu tiền như rác ta mới không muốn làm.

"Sở tiểu tử nữ nhi của ta mấy năm này cũng đều là người lão sư, không xử bạc với người đi!"

Quả nhiên là một lão hồ ly.

Sở Nam không biết nói gì, với cái này thế hệ trước so da mặt, vẫn là không sánh bằng.

Vậy mà trực tiếp đem chính mình Ninh lão sư cho kéo ra ngoài, đánh cảm tình bài.

Mấy năm qua này, Ninh Túy Linh một mực giáo thụ Sở Nam, tôn sư trọng đạo là nhân tộc truyền thống.

Thấy Sở Nam mặt đầy không nói gì biểu tình.

Ninh hiệu trưởng trên mặt lộ ra thần bí nụ cười, thấp giọng nói, "Sở tiểu tử ta biết, kỳ thực các người không ít học sinh đều thâm mến Ninh lão sư, ta cũng trẻ tuổi qua. Người Ninh lão sư còn cho tới bây giờ không có nói bạn trai đây, nếu là người giúp ta lần này, ta nhưng là không phản đối thầy trò yêu nhau."

Ninh hiệu trưởng tâm lý thâm nói, chính là có mấy nữ bằng hữu mà thôi.

Sở Nam mặt đầy mộng so nhìn một chút Ninh hiệu trưởng, sau đó lại nhìn sang Ninh lão sư.

Hắn thật rất muốn hỏi một chút, phụ thân người đều bắt đầu bán con gái, người thật là hấn nữ nhi ruột thịt sao

Còn là nói, kỳ thực Ninh lão sư kỳ thực đối với ta

Ninh Túy Linh lúc này cũng nhìn ra không đúng, Sở Nam kia cổ quái ánh mắt, hơn nữa phụ thân có thể hạ thấp giọng,

Tránh chính mình, mặt tươi cười, nàng thật sự là quá quen thuộc.

"Phụ thân người nói những gì đấy "

Ninh Túy Linh khuôn mặt đều xanh, chính hấn một phụ thân bây giờ làm đem mình bài thẳng dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

Chuyện này nếu như truyền đi, chẳng phải là sẽ cho người hiểu lầm.

Đương nhiên, Ninh Túy Linh không quan tâm người khác nói cái gì.

Nhưng là chính nàng cũng không có làm gì sự tình, bị bình an cái cái mũ, nàng là thế nào cũng không muốn.

"Sở Nam người đừng nghe ta ba nói bậy bạ, ta đối với (đúng) nam không có cảm giác, người còn nhỏ đây, chúng ta càng không thể nào."

"Ninh lão sư ta nơi nào tiểu."

Sở Nam cảm thấy, chuyện này liên quan một người nam nhân tôn nghiêm vấn đề, tự nhiên không thể tùy chính mình lão sư nói bậy bạ, vạn nhất truyền đi, sau này chẳng phải là muốn cô độc quảng đời cuối cùng.

Hiệu trưởng mặt đầy vui vẻ yên tâm, "Hào, hảo, hảo Sở tiểu tử nói thật hay, đã rất thích hợp."

"Phụ thân, người nói bậy gì đấy."

"Hiệu trưởng ta không phải là cái ý này."

Sở Nam cũng phân bác, hấn hôm nay mới phát hiện, vị hiệu trưởng này nhất định chính là đặc biệt ra bán con gái.

"Ta hiểu, ta hiểu!" Hiệu trưởng gật đầu một cái, cho Sở Nam một người nam nhân đều hiểu biểu tình.

Sở Nam cảm thấy lại để cho hiệu trưởng nói một chút, liền muốn nỗ mạnh, so da mặt lại không sánh bằng, vẫn là mau đánh tóc đi, "Hiệu trưởng người nói sự tình ta đáp ứng, ta sẽ nhượng cho Giáp Cốt phòng đấu giá cho trường học đưa mấy loại nội công, bất quá cơ bản nhất chi phí vẫn là phải trả."

"Được, tốt, cái này đương nhiên, còn có thể cho người thua thiệt." Hiệu trưởng gương mặt đó cười nở hoa.

Nghe được nội công hai chữ này, Ninh Túy Linh ngay lập tức liền bị hấp dẫn lấy, đem đừng hỏi đề đều cho không hề để tâm.

Nàng gần đây rất thích xem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », tự nhiên cũng sẽ chú ý, gần đây đang làm người vòng sốt dẻo nhất sự tình.

Các đại công ty, còn rất nhiều trâu bò nhân vật, hội tụ Nam Chu thành!

Nàng đối với (đúng) Bạch Y Thăng Tuyết càng là bội phục cực kỳ, còn với phụ thân thảo luận qua Bạch Y Thăng Tuyết.

Thậm chí còn nghĩ tới Bạch Y Thăng Tuyết là nữ, phải đem nàng coi là liệt điểm mục tiêu, sau đó ra ánh sáng là nam để cho nàng rất là tiếc nuối.

"Nội công người là nói « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » nội công, người biết Bạch Y Thăng Tuyết "

Hiện tại Nam Chu bên kia với lấy Giáp Cốt phòng đấu giá cầm đầu các đại công ty hợp tác vừa mới bắt đầu, muốn mua được nội công rất không dễ dàng.

Sở Nam lại có thể để cho Giáp Cốt phòng đấu giá cho đưa mấy cửa tới.

"Sở Nam a, say linh đã nói với ta, thích vô cùng người, rất sùng bái người."

Ninh Túy Linh giận, "Phụ thân người nói bậy bạ gì, ta lúc nào nói qua lời này."

"Người không phải đã nói người rất thích Bạch đại sư sao, Sở Nam chính là Bạch đại sư!" Hiệu trưởng nói thẳng ra Sở Nam thân phận, "Bạch đại sư, sự tình liền nói rõ, người với say linh hảo hảo trò chuyện, ta nhưng là rất các người."

Hiệu trưởng vừa nói, liền kéo cửa ra rồi đi, tựa hồ là phải cho Sở Nam cùng Ninh Túy Linh một ít không gian.

Ninh Túy Linh đã có nhiều chút mộng, trong đầu của nàng quanh quẩn cha mình mà nói.

Sở Nam chính là Bạch đại sư.

Điều này sao có thể, nàng gần đây phi thường khâm phục tác giả, cái kia ở Nam Chu khuấy động Phong Vân Bạch Y Thăng Tuyết, vậy mà sẽ là chính mình học sinh.

Cái này không có danh tiếng gì, một mực sống ở Sở Thiên Kiếm hào quang xuống Sở Nam, bây giờ lại còn có như vậy một tầng thân phận.

"Người thật là Bạch Y Thăng Tuyết "

Ninh Túy Linh vẫn còn có chút không quá tin tưởng.

"Nếu như nói Xạ Điều cái kia Bạch Y Thăng Tuyết mà nói, chính là ta."

Sở Nam gật đầu.

Ninh Túy Linh trong lúc nhất thời không nói, trong đầu lung tung một đoàn.

Qua hồi lâu Ninh Túy Linh rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, "Được a, ta đem người làm lão sư đến mấy năm, chuyện lớn như vậy tình người vậy mà không nói cho ta biết trước."

"Ninh lão sư người cũng không hỏi, coi như là ta nói, người cũng không tin tưởng đi."

Sở Nam không biết nói gì, "Cái kia mới vừa rồi hiệu trưởng đó là cái gì tình huống bình thường cũng là cái bộ dáng này sao "

"Đừng nghe phụ thân ta nói càn, ta nói cho người một cái bí mật, người cũng đừng cho ta truyền đi." Ninh Túy Linh hạ thấp giọng, tiến tới.

Sở Nam nghe xong mặt đầy kinh ngạc.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Lên đường

Khó trách vị này phong nhã hào hoa Ninh lão sư, một mực độc thân.

Bình thường cũng thấy qua nàng và khác nhau nữ tử đi chung với nhau, còn tưởng rằng là nàng khuê mật, nguyên lai là loại quan hệ đó.

Chính mình hiệu trưởng, cũng thật là dụng tâm lương khổ.

Đều đem chủ ý đánh tới trên người mình đến, Sở Nam có chút bất đắc dĩ cười cười, đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ a.

"Nhanh như vậy, tị nạn thần rồi "

Ninh Túy Linh đối với (đúng) Sở Nam nụ cười rất là kinh dị, "Người nghe nói loại tình huống này, chẳng lẽ sẽ không cảm thấy rất không tương tượng nổi sao "

"Không có gì, mỗi người đều có quyền lựa chọn, loại tình huống này không có gì hay ly kỳ."

Nữ nhân thích nữ nhân loại chuyện này, mặc dù đang Thần Văn thế giới rất hiếm thấy, bất quá kiếp trước Sở Nam có thể thấy nhiều.

"Lại có thể nhìn như vậy đợi chuyện này, thật ra khiến ta rất kinh ngạc, ta hiện tại tin tưởng người là Bạch Y Thăng Tuyết."

Ban đêm, đầy trời sao ánh chiếu Thần Văn đại địa.

Bên trong căn phòng, Sở Nam mở mắt ra, cảm thụ tim đập âm thanh.

Từ trong nước trực tiếp nhảy đi ra.

Hiện tại đã mở ra thứ chín mươi bảy cái huyết vị.

Còn kém ba cái huyết vị, là có thể đem trái tim huyết vị hoàn toàn mở ra.

Đương nhiên cuối cùng một đạo thủ quan Huyết độ khó, hoàn toàn không phải khác (đúng) huyết vị có thể so.

Nếu là không có đan dược phụ trợ, coi như là có nội công chỉ ít cũng cần một hai tháng mới có thể đột phá vị trí trái tim thủ quan Huyết.

Bất quá Sở Nam có Trúc Cơ Linh Dịch phụ trợ có thể cung cấp nhu cầu muốn linh khí, chỉ cần có thể hồi đoái nơi đủ nhiều Trúc Cơ Linh Dịch hơn nữa nội lực phụ trợ, Sở Nam có lòng tin trong vòng mấy ngày xông phá cuối cùng thủ quan Huyết, bước vào Trùng Mạch cảnh giới giai đoạn cuối cùng.

Sở Nam tiếp tục tu luyện, chờ đến ngày sáng hẳn Sở Nam lại đi ra cửa ăn đồ ăn.

Hắn đi một hồi, liền phát hiện tình huống không đúng.

Có không ít đồng học, nhìn hắn lúc ánh mắt là lạ.

Có nhìn hình như là muốn giết người một dạng

"Ta tội quá những người này "

Sở Nam có chút, bất quá cũng không có để ở trong lòng.

"Sở Nam ta hiện tại thật phục người, lại có thể cùng chúng ta Ninh lão sư nói yêu thương, thầy trò yêu nhau a, chúng ta Nam Vực cao trung xây trường tới nay đệ nhất nhân, ai cũng không phục, liền phục người!"

Đang lúc Sở Nam lúc ăn cơm sau khi, Chu Sơn hàng này không biết từ nơi nào xông tới, mặt đầy kích động.

"Phốc "

Sở Nam ăn vào trong miệng cơm trực tiếp phun ra ngoài, "Người có thể không thể đứng ở chỗ này chế "

"Cái gì chế, đều bộc đi ra, người còn muốn trang." Chu Sơn tròn to mắt, "Từ nay về sau người chính là ta tấm gương, lúc trước thế nào không có phát hiện, người lợi hại như vậy. Chân trước vẫn còn ở với Đường Tử Quân chơi trò mập mờ, chân sau liền đem Ninh lão sư bắt lại "

"Những thứ này, người từ nơi nào xem ra căn bản là bịa đặt hoàn toàn."

"Cát, còn trang, đã có người đang trường học chúng ta trong diễn đàn đem người cùng Ninh lão sư sự tình cho ra ánh sáng." Chu Sơn mặt đầy không thích, "Thua thiệt chúng ta vẫn là hảo huynh đệ, người vậy mà không nói cho ta."

Sở Nam tiến vào Thiên Đạo diễn đàn đi kiểm tra một phen.

Quả nhiên phát hiện, có người mở topic.

Hơn nữa còn là có đồ có chân tướng.

Tờ thứ nhất là Sở Nam ngày đó rời đi Nam Vực cao trung lúc, đi tìm Ninh lão sư giả lúc một tấm hình ảnh.

Hình ảnh bên trong Ninh lão sư chỉ mặc một thân quần áo ngủ, như ẩn như hiện kia bức người hùng khí đường ranh.

Đệ nhị trương hình ảnh là Ninh lão sư đặc biệt đến tìm Sở Nam hình, vẫn còn ở phía dưới đặc biệt đánh dấu, đây là Ninh lão sư lần đầu tiên tới học sinh khu túc xá, vì cái gì năng hội đặc biệt đến tìm Sở Nam, mà còn hai người vẫn còn ở bên trong ngây ngô một đoạn thời gian rất dài.

Tấm thứ ba hình ảnh Ninh lão sư rời đi Sở Nam ký túc xá hình ảnh, ở nơi này tấm ảnh trong, Ninh lão sư mặt đầy đỏ ửng, mừng tít mắt, rất hiển nhiên hai người ở bên trong

Sở Nam thật là xem học máu, Ninh lão sư rõ ràng là biết mình là Bạch Y Thăng Tuyết sau, có chút kích động, lại bị người cho liên tưởng đến loại tình huống đó.

"Đây là người nào nhảm chán như vậy "

Sở Nam không nhận được thấp giọng mắng,

"Bịa đặt hoàn toàn, bôi đen ta hình tượng, không trách nhiều như vậy người đi đường, hận không được ăn chính mình một dạng."

Ninh lão sư ở Nam Vực cao trung nhân khí rất cao, có thể nói là không ít các thiếu niên tình nhân trong mộng, người nào không có ảo tưởng qua có thể cùng một vị mỹ nữ lão sư nói yêu thương, đương nhiên mọi người cũng chỉ là ảo tưởng xuống.

Có thể ai có thể nghĩ tới, bây giờ lại có người thật làm được.

Tự nhiên làm theo, Sở Nam cũng trở thành chúng chú mục.

"Giờ à, đây sẽ không là hiệu trưởng người kia, vì có thể đủ bài thẳng nữ nhi của hần, làm ra đến đây đi "

Sở Nam nghĩ đến, chiều hôm qua hiệu trưởng biểu hiện, có thể nói không có tiết tháo chút nào, cảm thấy rất có thể.

Sở Nam ăn xong đồ vật, an vị không đi xuống.

Chung quanh đồng học càng tụ càng nhiều, không ít người còn đang nghị luận.

"Chính là cái này người căn bã, bắt cóc chúng ta Ninh lão sư."

"Vô si, ngày hôm qua còn với Liễu Hoa Sơn bởi vì Đường Tử Quân yếu ước chiến đấu, đây dựa không rõ, rốt cuộc lại với Ninh lão sư cũng không biết hần thế nào lừa dối Ninh lão sư."

"Chính là ta nên vì Ninh lão sư đòi công đạo."

Các người Ninh lão sư, thích nữ nhân có được hay không.

Sở Nam tâm lý nhỏ nước bọt, nhưng cũng không thể nói ra được.

Bất quá hay là mau rời đi, đợi tiếp nữa, phòng chừng sẽ bị quần áo.

"Ta đi trước."

Sở Nam cho Chu Sơn nói một câu, sau đó liền chạy mau đường.

Sau đó ba ngày, Sở Nam một mực ở tu luyện, dùng ý niệm gỗ chữ tồn cáo (giữ lại bản thảo), hần chỉ đi ra ngoài một chuyến, đi mua tiến vào dãy núi dụng cụ.

Ngày thứ ba, nơi chân trời xa vừa vắn dâng lên một tia màu trắng bạc.

Sở Nam liền trực tiếp ra ngoài.

Hần đã đối với (đúng) hai quyển tiểu thuyết, thiết trí dường như động đổi mới.

Bởi vì vực tràng bên trong, là tự thành Tiểu Thiên Địa, cùng Thiên Đạo hoàn toàn ngăn cách, thì không cách nào tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Mặc dù trời vừa phát sáng, Nam Vực cao trung bên trong, đã có không ít đồng học tất cả đứng lên, đang tu luyện.

Sáng sớm so với khác (đúng) thời gian, thiên địa linh khí nồng nặc hơn một điểm, khác khổ đồng học, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

"Là cái kia vô sỉ Sở Nam."

Không biết nói đó có người kêu lên một tiếng.

Ngay sau đó Sở Nam liền phát hiện, trường học rất nhiều nơi, không ít người thò đầu ra, hướng bên này trông lại, xác nhận là Sở Nam sau, kia một bó bó buộc ánh mắt, phảng phất muốn đâm thủng Sở Nam, đem hắn biến thành than tổ ong.

"Buồn chán!"

Sở Nam dựng thẳng cái ngón giữa.

Sở Nam trong lúc này chỉ dựng lên, không ít đồng học ngay lập tức liền giận.

"Sở Nam ngươi đứng lại đó cho ta, dựng thẳng ngón giữa là ý gì, khiêu khích chúng ta "

"Vô sỉ, vô sỉ hôm nay ta muốn là Ninh lão sư vạch trần ngươi giả nhân giả nghĩa mặt mũi thực."

Sở Nam nhìn một cái tình huống không đúng, vận chuyển nội lực.

Trong chớp mắt, tựa ra cửa trường, biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

"Thần Văn thế giới người trẻ tuổi a, chính là xung động."

Sở Nam thấy truy chính mình đồng học, đã bị bỏ qua, lúc này mới bắt đầu đi lác đầu một cái.

Không phải là dựng thẳng thoáng cái ngón giữa, liền tất cả bạo nổ.

Sở Nam đi tới võ giả công hội.

Hùng Bá Man Hoang tiểu đội võ giả năm người đã chờ ở nơi đó sau khi.

"Sở đại sư ngươi tới, chúng ta lên đường."

Mục lão đại kia mặt đầy hưng dữ trên mặt xấp nụ cười, nhìn chung quy có chút quái dị.

"Sở đại sư thả yên tâm, dọc theo con đường này ngươi đi theo ta là được, ta nhất định bảo vệ tốt ngươi."

Kia người lùn dùng sức vỗ vỗ chính mình ngực, một bộ ta rất mạnh dáng vẻ.

Sáu người một nhóm, trực tiếp hướng nam khu vực cửa thành đi tới.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Tìm

"Ngươi được không "

Sở Nam có chút hoài nghi ánh mắt rơi vào người lùn trên người, hàng này nhìn mặc dù rất vạm vỡ, bắt quá đầu thật sự là không thể nào cao, nhìn giống như là một cái quả bí lùn một dạng, trên lưng đao so người khác còn dài hơn!

Thấy thế nào, cũng không giống là sức chiến đấu rất mạnh dáng vẻ.

"Sở đại sư ngươi cái này cũng không tin nhiệm ta, không nói xa cách chúng ta Hùng Bá Man Hoang tiểu đội vì cái gì kêu Hùng Bá Man Hoang sao cũng là bởi vì ta, thực lực cường hãn! Ngươi đưa ngoại hiệu, Man Hoang Tiểu Bá Vương! Chúng ta Chiến Đội mới vì vậy được đặt tên."

Người lùn mặt đầy nghiêm nghị, hoàn toàn không nhìn ra có nói láo đáng về.

Hiển nhiên, loại này lão hán đã không phải lần thứ nhất nói.

Đang lúc này, một cái nhô dài chân, đột nhiên liền xuất hiện tại người lùn trên mặt.

"A!"

Người lùn kêu thảm một tiếng, bị trực tiếp đập bay đi ra ngoài.

Sở Nam quay đầu, chỉ thấy Bạch Khiết mang trên mặt cười yếu ớt, "Sở đại sư không nên nghe người lùn nói càn, miệng đầy không có một câu nói là thực sự, sau khi vào núi ta sẽ bảo vệ ngươi."

"Cạc cạc, chết cười ta."

Người gầy ở đó chỉ người lùn cười như điên, "Trần người lùn đây là lần thứ mấy, ngươi liền loại này newbie. Vẫn là chúng ta Bạch đội trưởng Bạch đại mỹ nữ lợi hại. Sở đại sư nếu là có nguy hiểm gì, ngươi ôm Bạch đội trưởng eo, ta ôm bắp đùi là được "

"Ngươi cũng tìm chết đi" Bạch Khiết tức giận nói.

"Chỉ đùa một chút."

Người gầy nhìn một cái Bạch Khiết liền muốn ra tay, mau mau lui về phía sau hai bước, trốn xa một chút.

Người lùn từ dưới đất bò dậy, đối với (đứng) Sở Nam đạo (nói), "Ngươi chính là đi theo chúng ta Bạch đội trưởng đi, nàng cũng khá lớn, có thể bảo kê ngươi, ta "

"A!"

Người lùn lời còn chưa nói hết, liền lại bay ra ngoài.

Sở Nam một trán hắc tuyến, cứ như vậy kỳ lạ tiểu đội, thật có sức chiến đấu sao!

Cái kia Mục lão đại lên tiếng giải thích, "Đừng xem người lùn cả ngày nói bậy, kỳ thực hắn rất lợi hại, bình thường vẫn luôn là cái bộ dáng này."

Dường như thô cuồng, kỳ thực thận trọng, có thể tùy thời chú ý tới tiểu đội mỗi người trạng thái.

Sở Nam tâm lý cho cái này Mục lão đại gắn một cái nhãn hiệu, còn như kia người lùn có phải là thật hay không giống như hắn nói tới như vậy rất có thực lực, chỉ có đến trong dãy núi mới có thể thấy rõ.

Sáu người đi tới ngoài cửa thành, cũng không có trực tiếp tiến vào dãy núi.

Bạch Khiết mang người lùn cùng người gầy hai người, hướng một bên trong đường hẻm đi tới, chỉ chốc lát sau, dắt sáu con Bạch Hạc đi tới.

"Chúng ta vào dãy núi, còn muốn bay qua không phải là rất nguy hiểm sao "

Sở Nam hơi nghi hoặc một chút, trong dãy núi nguy cơ tứ phía, Tiên Hạc vốn là không có gì sức chiến đấu, mà còn bay không đủ cao, chẳng phải là muốn bị đương thành cái bia

Mục lão đại toét miệng cười một tiếng, "Nam Vực thành phụ cận dãy núi, chúng ta tìm tòi không có một trăm hời cũng có mấy chục hời, rất nhiều hưng thú rải rác, đã sớm rõ ràng, còn có đặc biệt bản đồ đánh dấu đi ra."

Mục lão đại vừa nói, lấy ra một tấm bản đồ.

"Sở đại sư người xem, đây là liên bản đồ phụ cận, nơi này có một con Vương Cấp hưng thú khai hoàn cá sấu, nơi này có một con tím Diễm điều chúng ta chỉ cần dọc theo những thứ này Vương Cấp hưng thú lãnh địa bên bờ bay là được, bên này duyên cũng sẽ không có khác (đừng) hưng thú, bay đến không có đất đồ phạm vi ở ngoài, cũng chỉ có đi xuống đi bộ. Chúng ta chuyến này, cũng không phải là săn giết hưng thú, đương nhiên càng nhanh càng tốt, không có bay hạc ít nhất phải hai ba ngày, có bay hạc giúp đỡ, tranh thủ trước lúc trời tối chạy tới." Mục lão đại giải thích.

"Như vậy bản đồ chẳng phải là thường thường muốn đổi sao, Vương Cấp hưng thú mỗi lần bị săn giết "

Cái kia mang theo ngao khí, một mực không nói lời nào thanh niên giải thích, "Vương Cấp hưng thú dữ như vậy tàn, chúng ta né tránh còn không kịp đây, ai sẽ đi săn giết bọn họ, trừ phi có nhiệm vụ, chúng ta mới có mấy cái tiểu đội liên hợp lại, đi săn giết."

Sở Nam lúc này mới chợt hiểu, hắn với Sở Thiên Kiếm một nhóm tiến vào dãy núi một lần, bị bọn họ cho nói gạt. Nam Vực thành những võ giả này tiểu đội, căn bản so ra kém Sở Thiên Kiếm mấy người bọn họ sức chiến đấu.

Sở Thiên Kiếm năm người đều là Nam Hải học viện thiên tài,

Thực lực phi phàm, thậm chí đều đã có một mình đối kháng Vương Cấp hung thú năng lực.

Sáu người trực tiếp bên trên bay hạc, bay lên trời.

Do Mục lão đại người thứ nhất, Sở Nam ở ở giữa nhất.

Tiên Hạc tốc độ phi hành rất nhanh, bay không sai biệt lắm ba, bốn tiếng, mặc dù thỉnh thoảng có thể nghe được hung thú tiếng hô, bất quá không có bất kỳ nguy hiểm

Cuối cùng, mấy người ngừng ở một tòa cũng không cao lớn trên núi nhỏ.

Tầm mắt rộng rãi, không cần lo lắng bị phục kích.

Trực tiếp nhảy xuống bay hạc, mặc cho bọn họ chính mình hướng về bay đi.

"Những thứ này bay hạc đã sớm bị huấn luyện được, bọn họ đều biết trở về đường."

Bạch Khiết cười nói một câu.

"Được, sửa sang một chút đồ mình, chúng ta chuẩn bị lên đường." Mục lão đại kiết cảm thấy, "Bạch Khiết người bảo vệ Sở đại sư."

Kia người lùn cũng không đùa chọc cười, hắn và Mục lão đại ngẩng đầu lên tịnh tiến, ở trước mặt mở đường.

Người gầy rất là không thú vị đạo (nói), "Ai, hôm nay chuyến này rất buồn chán, lại không cần săn giết hung thú, trực tiếp cùng đi theo là được."

"Được, bằng không người đi mở đường "

Người gầy mau mau lắc đầu, "Ta là dân mù đường, cũng không tìm được chỗ đó, đem các người đều mang tới hung thú trên lãnh địa đi "

Mục lão đại cùng người lùn dẫn đường, cùng nhau đi trước, tốc độ thật nhanh.

Hai người không hổ là thường thường ở trong dãy núi tạt qua lão luyện, con đường này bọn họ lại tới tới lui lui đi rất nhiều lần.

Trực tiếp tránh hung thú, quả thực không cách nào tránh, tất cả đều là một ít thực lực rất yếu, mấy người ra tay, rất nhanh thì giải quyết hết. Đến chàng vạng tối, rốt cuộc ngừng ở một nơi tuyệt bích.

Đây là một tòa ước chừng cao khoảng ngàn mét dãy núi, tại loại này dãy núi lên xuống nơi, rất thường gặp, nhìn cũng không có quái gì chỗ.

"Bạch đại sư vượt qua ngọn núi này liền đến, trên đường đừng phải mấy cái hung thú, trì hoãn không ít thời gian, hôm nay sợ rằng là không có biện pháp qua núi, ở phụ cận đây có một hang núi, chúng ta ở nơi này bên qua đêm, sáng mai phiến sơn đi qua."

Mục lão đại đối với (đúng) Sở Nam thật thà cười một tiếng.

Rất nhanh, mấy người tìm được một hang núi.

Vào sơn động sau, lại đi kiểm rất nhiều cảnh khô lá cây.

Sau đó liền dùng đá lớn đem cửa hang chặn lại.

Đốt cảnh khô chiếu sáng, mấy người tắt cả thanh tĩnh lại.

"Ai a, dọc theo con đường này có thể chết ngộp ta." Người lùn kêu, lại khôi phục ở Nam Vực thành lúc bộ dáng, thao thao bất tuyệt, kéo cái không xong, người gầy một bên thỉnh thoảng tỏ khổ.

Bạch Khiết lấy ra từ hung thú trên người chặt xuống thịt, bắt đầu thịt nướng.

Nhàn nhạt mùi thịt, trong sơn động tràn ngập.

Bên ngoài ngày chậm rãi trở tối, rất nhanh hoàn toàn đen xuống, xuất hiện đầy trời sao.

Mà ở Lưu Quang Cảnh bên trong, một tòa cũng không núi cao loan trên.

Một người trung niên trắng hán, chính ngồi xếp bằng.

Tại hắn cái trán bên trong mang một cái to lớn chữ vương.

Kia chữ vương ở đây trời sao chỉ chiếu rọi, toát ra Ngân Quang.

Người này bất ngờ vị kia Hồ Tộc Chi Vương, Hồ Thiên, hẳn đang tìm kiếm Đẩu Phá Tiểu Thế Giới diễn sinh chỗ, tìm phá vỡ Tiểu Thế Giới biện pháp.

Mấy ngày nay, Yêu Vương Lưu Niên đã thúc hấn thật nhiều lần.

Yêu Vương mà nói hẳn cũng không dám không nghe, mấy ngàn năm trước vị kia A Lạp Dã - Lưu Niên nhất thống Lưu Quang Cảnh thời điểm, hung tàn đáng sợ, toàn bộ Lưu Niên biên giới, máu chảy thành sông, vô số dãy núi bị máu tươi nhuộm đỏ, mấy chục cường đại tộc quần bị toàn diệt, có thể nói A Lạp Dã - Lưu Niên là dùng thủ đoạn sát máu, tiêu diệt sở hữu có thể cùng hấn đối kháng Lưu Quang Cảnh bên trong thế lực, nhất cử Phong vương.

Cũng chỉ có cường giả như vậy, mới có thể trấn áp kiểu căng khó thuần các đại Yêu Tộc tộc quần.

Mặc dù gần đây mấy trăm năm, A Lạp Dã - Lưu Niên ở A Lạp Dã trên núi, vẫn luôn không có thế nào xuống núi.

Bất quá Hồ Thiên tâm lý đối với (đúng) vị kia, kính nể khá sâu.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Chính là chỗ này

Nghàn năm trước, A Lạp Dã - Lưu Niên tu vi cũng đã Tinh Hạch cảnh đỉnh phong, hiện tại đã sớm hẳn đã siêu thoát Tinh Hạch cảnh bước vào Lánh Ngoại Nhất Phiến cảnh giới.

Như thế nào đi tìm Đẩu Phá Tiểu Thế Giới, nếu như đổi thành người khác có lẽ thật đúng là không có bất kỳ biện pháp nào.

Nhưng Hồ Thiên ở mấy chục năm trước giác tỉnh thiên phú thần thông sau, truyền thừa Viễn Cổ tổ tiên chút ít trí nhớ.

Cái kia một tia huyết mạch, chính là truyền thừa tự, trong tin đồn mấy vạn năm trước, có ở đây không cùng vực tràng, thậm chí là trong tinh không qua lại Thương Thiên Bá Hồ.

Đáng tiếc là, bên trong thân thể của mình Thương Thiên Bá Hồ huyết mạch rất yếu ớt, truyền thừa tổ tiên trí nhớ rất ít.

Bất quá chỉ là những ký ức này, cho Hồ Thiên tìm được Đẩu Phá Tiểu Thế Giới cơ hội.

Vực tràng cùng tinh không liên kết, thiên thượng sáng như sao độ mạnh yếu, phương vị ở trong chỗ u minh đối ứng Thần Văn thế giới sơn Xuyên địa lý.

Núi đồi địa thế biến hóa sẽ ảnh hưởng đến trong tinh không sở đối ứng Tinh Đẩu, giống như là trong tiểu thuyết diễn sinh ra Tiểu Thế Giới một dạng.

Mặc dù tiểu thế giới kia bị Thiên Đạo vực tràng làm cô lập, và toàn bộ Thần Văn thế giới ngăn cách, nhưng là nó vẫn sẽ ảnh hưởng tinh không biến đổi.

Chỉ cần có thể tìm tới cùng Đẩu Phá Tiểu Thế Giới sở đối ứng Tinh Đẩu, hẳn có lẽ liền có thể tìm được Đẩu Phá Tiểu Thế Giới phương vị, mượn sáng chói ánh sao biến đổi, có thể tìm tới tiến vào bên trong biện pháp.

Dùng con mắt rất khó có thể nhìn ra đây trời tinh không biến đổi.

Hồ Thiên cũng chỉ có lợi dụng chính mình thiên phú thần thông đi quan trắc.

Hồ Thiên nhắm mắt lại, hẳn trên trán chữ vương huyền hóa ra vạn đạo kim quang.

Kia giữa kim quang, một các vì sao bị thu nạp trong đó.

Kia sao rải rác, cùng trong hư không tinh không tương ứng.

Hắn đem Tinh Không Đồ họa dùng thiên phú thần thông, cho chiếu rọi tới.

Hổ Thiên làm chiếu rọi tới Tinh Không Đồ trên, sao lúc ẩn lúc hiện, độ sáng không ngừng biến đổi.

"Ồ "

"Chẳng lẽ là mấy cái này "

Hổ Thiên mở mắt ra, kia chữ vương làm toát ra vạn đạo kim quang biến mất không thấy gì nữa.

Hổ Thiên ánh mắt đưa mắt nhìn tinh không, nhìn mình làm khẳng định mấy viên Tinh Đẩu.

Chần chờ hồi lâu, cái trán kim quang lần nữa phun ra ngoài.

Tinh không kia mấy viên Tinh Đẩu, trong nháy mắt biến dị thường chói mắt.

Loại này dị thường, chỉ có ở nơi này trên núi mới có thể quan trắc đạt được.

Nếu là ở nơi khác, căn bản không nhìn ra có bất cứ dị thường nào.

"Thử lại xuống "

Hổ Thiên những ngày qua đã dựa theo trong đầu trí nhớ biện pháp, thử qua thật nhiều lần, đều không ngoại lệ đều lấy thất bại mà kết thúc.

"Mở ra, chẳng lẽ thành công "

Hổ Thiên mặt đầy kinh hi, chỉ thấy cái trán kia bên trên kim quang chợt hiện, biến thành một cánh tay lớn bằng kim sắc lỗ hồng, cứ như vậy xuất hiện tại trong hư không.

Chẳng lẽ đây chính là mở ra đi thông Đẩu Phá Tiểu Thế Giới lối đi

Hổ Thiên nằm ở lỗ hồng bên trên, vào trong nhìn lại.

Lại là ào ào lưu động nước, hơn nữa còn tỏa ra điểm một cái kim quang.

Chẳng lẽ mở ở đáy sông

Hổ Thiên có chút chần chờ, hẳn tự nhiên biết rõ, trong này hung hiểm.

Bất quá thiên phú kim quang tiêu hao cực nhanh, trong chớp mắt đã tiêu hao hầu như không còn.

Đã cũng không do Hổ Thiên do dự, tay hắn lập tức biến ảo thành hổ trảo, vô tận linh khí vờn quanh.

Đây là hắn tu luyện một môn thần thông, lấy bàn tay làm mắt, thiên địa linh khí là quang. Dùng bàn tay đi quan trắc, trên mặt nước tình huống.

"A!"

Hổ Thiên móng vuốt vừa vịn đưa vào đi, liền kêu thảm một tiếng, thu hồi lại.

Kim quang tạo thành lối đi, lập tức biến mất, giống như cho tới bây giờ không có tồn tại qua.

Chỉ là trong nháy mắt, Hổ Thiên cặp kia, có thể phá núi nứt đá Hổ Trảo, vậy mà chỉ còn lại từng chồng bạch cốt.

Hơn nữa còn đang không ngừng lan tràn lên phía trên.

Hổ Thiên tay phải nơi cánh tay vị trí hung hăng chém một cái, rắc rắc, cánh tay trực tiếp rơi xuống đất.

Hổ Thiên sắc mặt tái nhợt, hai mắt kinh hoàng cực kỳ.

Đối với nó mà nói thiếu sót một cánh tay, không đáng kể chút nào,

Hắn ngay lập tức liền có thể vào tay cánh tay sống lại, bất quá bây giờ hắn căn bản không có tâm tư đi làm.

Mặc dù chỉ là đưa vào đi trong nháy mắt, nhưng bên trong cảnh tượng vẫn để cho Hổ Thiên kinh hoàng cực kỳ.

"Từng đạo sương mù màu đen ở hiện lên kim quang trong nước ngao du, ở bên bờ đó là mệnh môn bát ngát máu tươi chi hoa, kia màu đỏ giống như là huyết dịch tươi, nhưng là kỳ quái, lại căn bản không có lá cây. Hoa nở chính thịnh, từng tiếng hét thảm, từ trong bụi hoa truyền ra."

"Kia Tm đến cùng địa phương quỷ gi!" Hổ Thiên cúi đầu thấy mình bị nhìn một chút cánh tay, lúc này đã tất cả đều là bạch cốt, một chút thịt cũng không

có.

"Chẳng lẽ là Hoàng Tuyền Chi Địa, trong tin đồn Tử Vong về đâu, Hoàng Tuyền Chi Thủy, người sống chớ vào, linh hồn bình an qua, nói cách khác chỉ có linh hồn có thể trải qua Hoàng Tuyền chi hoa, chỉ thấy hoa, không thấy Diệp, quý dị kia hoa."

Hồ Thiên nghĩ tới đây, khuôn mặt càng là rõ ràng thành một trang giấy.

"Loại kia địa phương quý quá, vậy mà thật tồn tại."

Hồ Thiên thử thật nhiều ngày, rốt cuộc mở ra một cái lối đi, vậy mà Tm là Hoàng Tuyền Chi Địa.

Đây cũng quá lưng.

Hồ Thiên có chút sợ hãi nhìn một chút vừa mới mở ra hư không, lúc này đã không có bất cứ dị thường nào.

Hồ Thiên lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Hắn ngừng đầu lên, đem kia mấy viên Tinh Đấu vị trí rải rác cho ghi nhớ, sau này vô luận như thế nào cũng không thể đi đụng, quý kia địa phương căn bản không phải vật còn sống có thể đi vào.

"Hồ Thiên thế nào "

Lúc này trong hư không có thanh âm truyền tới.

Hồ Thiên thật là muốn chửi mẹ, lại cũng chỉ có thể nhẫn nhịn ở, "Yêu Vương đại nhân, ta bên này đang tìm, đang tìm, ta đã tìm được phương pháp, rất nhanh thì có thể tìm được.

"Được, ta chờ người tin tức tốt."

Hồ Thiên tâm lý rất là buồn bực, loại kia nguy hiểm, chỉ có thể tự tới chịu đựng.

"Cái này thua thiệt không thể như vậy ăn, nương, đều là bởi vì Cửu Vĩ nữ hồ ly, nếu không ta làm sao sẽ làm loại chuyện này."

Hồ Thiên không dám đem hôm nay xui xẻo quy tội Yêu Vương Lưu Niên, chỉ có thể đem nguyên nhân quy tội kia Hồ Tộc Chi Vương.

Ánh mắt hắn cứ quay tít chuyển, tâm lý có kẻ sách.

Bất quá bây giờ phải làm vẫn là mau sớm tìm tới, Đấu Phá Tiểu Thế Giới.

Hồ Thiên lần nữa xếp chân điều tức, qua hồi lâu, hắn mở mắt ra.

Thân thể khôi phục không sai biệt lắm, hắn lại bắt đầu quan trắc tình không.

Đi quan trắc tình không dị thường, mặc dù loại biện pháp này rất quê mùa, bất quá chính là tuyệt đối có thể tìm ra Đấu Phá Tiểu Thế Giới chỗ.

Một đêm chớp mắt rồi biến mất.

Hùng Bá Man Hoang tiểu đội mấy người, đã tỉnh lại.

Đầy ra ngăn ở cửa hang đá lớn, bởi vì sơn động là đang ở sườn núi vị trí, có ánh sáng tuyến tà xạ đi vào.

"Cái này ngủ một giấc thật sự sáng khoái, ở trong dãy núi còn có thể ngủ thư thái như vậy, cũng chỉ có ở chỗ này." Người lùn bò dậy, đuổi người một cái, "Người gầy đi tới kéo ngâm (cua) nước tiểu!"

Bạch Khiết quét người lùn liếc mắt, "Người không thể văn minh một chút "

Người lùn lắc đầu, "Ta chính là thô nhân, người thích văn minh có a, Sở đại sư không phải là sao. Chẳng lẽ nói, người đây là đang trá hình hưởng Sở đại sư biểu lộ "

Bạch Khiết trực tiếp đứng lên, người lùn không nói hai lời, nhấc chân liền hướng bên ngoài chạy, trong chớp mắt liền biến mất ở cửa hang nơi.

Người gầy ở một bên cười cười toe toé.

"Àm!"

Tức giận không chỗ phát tiết Bạch Khiết, trực tiếp đá vào người gầy trên mặt.

"A, đội trưởng người sai người."

"Ai bảo người ở bên cạnh cười."

Người gầy: "

Cười cũng có sai !

Mấy người ăn một ít ngày hôm qua đã nướng chín thịt, tụt ra sơn động, bắt đầu hướng đỉnh núi leo lên.

Ngon núi này trùng điệp không biết bao nhiêu dặm, trực tiếp leo lên mà lên, là nhanh nhất đường.

Đến buổi trưa rốt cuộc đi tới núi một bên khác, mấy người toàn bộ đều dừng lại.

"Sở đại sư, chính là chỗ này."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Tinh không chỉ đường

Chỗ này địa vực rất bí mật, ở về phía trước ngoài ngàn mét, hoành tuyên một tòa so với cái này bên cao hơn dãy núi, ngăn trở đường đi.

Có thể nói đi về phía trước là một cái Tử Lộ, bình thường võ giả thấy loại tình huống này, tuyệt đối sẽ trực tiếp đi vòng.

Bên trong sơn cốc này như có nguy hiểm gì, tránh đều không có chỗ trốn.

"Ở phụ cận đây có một con Vương Cấp hung thú, chúng ta mấy người lần trước quấy rối nó. Bị nó đuổi theo, là tránh né. Cuối cùng mới xuống đến cái sơn cốc này, phát hiện nơi này dị thường."

Bạch Khiết vừa nói chỉ chỉ xa xa núi, "Chúng ta lo lắng kia hung thú còn đang chờ chúng ta, cho nên không dám đường cũ trở về, vốn là muốn bay qua trước mặt ngọn núi kia, kết quả phát hiện, lại căn bản là không có cách đến!"

"Còn có loại tình huống này."

Sở Nam nheo lại mắt, đi về phía trước.

Đi tới sơn cốc vị trí chính giữa, Sở Nam phát hiện, tình huống có chút không đúng.

Nguyên bản có thể thấy rõ ràng dãy núi, vậy mà biến mất, chung quanh bị sương mù bao phủ.

Vô luận hắn đi như thế nào, hắn liên tục đi hơn mười phút, nhưng căn bản đi không tới điểm cuối.

Sở Nam lui về phía sau, trở lại dưới chân núi, hết thấy lại khôi phục nguyên dạng.

"Các người người nào đi thoáng cái, cho ta xem xem tình huống "

"Ta đi tốt." Bạch Khiết trực tiếp đi về phía trước.

Khi nàng đi tới trung tâm lúc, bắt đầu một mực dặm chân tại chỗ.

Sau đó nàng đổi lại phương hướng, hướng bên phải đi.

Kết quả chuyển một cái vòng nhỏ, trở về lại chính giữa sơn cốc vị trí.

"Chính là cái này đáng vẽ, ta cảm thấy đến quả thực một mực đi về phía trước, nhưng ở người bên cạnh, xem ra chính là tại chuyển vòng."

"Sở đại sư có thể có phá vỡ biện pháp" Mục lão đại hoi có vẻ hơi kích động, hần dảm khẳng định, mảnh này đất thần bí, nếu là có thể tiến vào bên trong, tất nhiên có Đại Cơ Duyên, có lẽ sẽ là bọn hần những thứ này vỡ giả bình thường tiến hơn một bước cơ hội.

"Nơi này rất kỳ lạ, ta cũng là lần đầu tiên thấy. Kết quả có thể hay không phá vỡ, còn không rõ ràng lắm, ta muốn quan sát một phen, các người ở nơi này nghỉ ngơi một chút đi."

Sở Nam lần nữa đi vào chính giữa sơn cốc, bắt đầu nghiên cứu.

Lần nữa lâm vào một mảnh trong hỗn độn.

Hần đặc biệt tra cứu một ít liên quan tới vực tràng tin tức liên quan.

Muốn lấy linh sách làm cơ sở, xây dựng vực tràng, cũng không phải một cái đơn giản sự tình, cũng không phải tiện tay liền có thể bố trí, nó cần cùng hoàn cảnh chung quanh kết hợp.

Vùng đất này, thích hợp xây dựng vực tràng, hoặc là người đem nơi này sửa đổi thích hợp xây dựng vực tràng, vực tràng mới có thể thành công.

Nhưng là một khi vực tràng xây dựng, kia hết thảy cũng sẽ bị bao phủ trong đó, căn bản không thể nào đi phân tích.

Muốn phá vỡ cái này vực tràng, chỉ có linh hồn cường độ đủ cường đại người, dùng linh hồn đi cảm giác.

Sở Nam nhắm mắt lại, chỗ mi tâm kia ngôi sao màu vàng, toát ra ánh sáng màu vàng óng.

Sở Nam dùng ý niệm, đi cảm thụ chung quanh khác nhau.

Một loại rất cảm giác kỳ quái, xuất hiện.

Loại cảm giác này, không cách nào hình dung.

Mi tâm ngôi sao màu vàng, vậy mà để cho sương mù chậm rãi phai đi.

Sở Nam phảng phất có thể từ trong linh hồn đi xem thế giới một dạng, sương mù bị đẩy ra, đồ nát lâu vũ, đồ nát thê lương, hướng xa xa dọc theo, không biết rốt cuộc có bao nhiêu xa.

Sở Nam đứng ở chỗ này, chỉ có thể thấy một góc.

Nhưng chỉ vền vẹn là cái này một góc, đã để cho tâm thần hần rung động.

"Đây là địa phương nào "

Sở Nam chột mở mắt ra, trước mắt vẫn một mảnh sương mù.

Vừa mới hết thảy tuyệt đối không phải ảo giác.

Sở Nam tin chắc, mình tuyệt đối thấy vô tận ngôi vụn, vô tận kim quang, vô tận lâu vũ.

Lâu đó Vũ trang nghiêm, nghiêm túc, chỉ chẳng qua là một góc, liền làm cho tâm thần người rung động.

Loại rung động này cũng không phải là vì nó thật lớn, mà là làm cho người ta một loại không khỏi cảm giác.

"Thế nào có gì không đúng "

Bạch Khiết liền tại nơi xa xa, đề phòng chung quanh có hung thú đến gần.

Sở Nam kia mang theo tiếng kinh ngạc thanh âm, ngay lập tức liền đem nàng hấp dẫn lấy.

"Nơi này tuyệt đối không phải một cái tác giả dùng linh quyền làm bày xuống mới tràng vực,

Cái này sương mù bên trong, đến cùng cái gì, ta cũng không nói rõ ràng." Sở Nam lắc đầu, hần là ở không nghĩ ra.

Như vậy một tòa khổng lồ cung điện, ẩn trốn ở chỗ này, Nam Vực bên trong vậy mà không có bất kỳ người nào biết rõ, cũng cho tới bây giờ không có bất kỳ truyền thuyết

Chỉ ít Sở Nam chưa từng nghe qua.

"Chúng ta Nam Vực từng có cái gì Viễn Cổ truyền thuyết sao "

"Không biết" Bạch Khiết chần chờ, nàng đối với (đúng) cái này cũng không rõ ràng, "Có biện pháp đi vào sao "

Sở Nam lắc đầu.

Sở Nam lần nữa quan trắc, lần này hần nhắm mắt lại, tuy nhiên lại cũng không có tái hiện, mới vừa rồi trong mắt tình huống.

Sở Nam ở sơn cốc các nơi, không ngừng thử, muốn phá giải chung quanh Cẩm Chế, nhưng không có biện pháp gì.

Cái này phong tỏa vực trằng, tựa hồ là đặc biệt là ẩn tàng bên trong lâu vũ.

Liên tục hao phí một ngày, Sở Nam không có gì cả tìm ra.

Đến chạng vạng tối, mấy người lúc nghỉ ngơi, Sở Nam đem một bộ phận phát hiện, nói ra.

Cũng không có nói bên trong dị thường, chỉ nói là hần không phải là tác giả bày xuống một cái vực trằng đơn giản như vậy.

"Nói như vậy, bên trong tuyệt đối có bảo tàng." Mục lão đại nghe nơi này chỗ kỳ quái, càng là mừng rỡ không thôi.

"Đừng cao hứng quá sớm, muốn đi vào cũng không phải là dễ dàng như vậy."

"Sở đại sư có thể tất cả nhờ người, nếu là có thể đi vào đi, bất kể được cái gì, cũng để cho người trước chọn." Mục lão đại khẳng định nói.

Buổi tối mấy người liền trực tiếp ngủ ở trong sơn cốc.

Bên trong sơn cốc này, căn bản không có hung thú tiến vào, tựa hồ hung thú đều tận lực tránh nơi này.

Ngày thứ nhất hưng phấn, ngày thứ hai mong đợi, ngày thứ ba thất lạc.

Liên tục ba ngày, Sở Nam đem toàn bộ sơn cốc dò xét khắp, hơn nữa từ ngoài núi đi vòng qua ngoài ra đỉnh núi, vẫn không có thể tìm tới tiến vào bên trong biện pháp.

Mấy người cũng có nguyên lai mong đợi, biến hóa hơi choáng.

Đối với (đúng) tiến vào bên trong, không ôm hy vọng quá lớn.

"Xem ra chỗ này, không phải là dễ dàng như vậy phá vỡ." Mục lão đại than thở một tiếng.

Người lùn lắc đầu, "Xem ra bảo tàng không có duyên với chúng ta a."

"Ta đã sớm dự liệu được sẽ là như vậy, xem ra chúng ta lần này trở về, muốn đổi một cái tác giả tới." Kia bướng bỉnh thanh niên trong lòng vốn là đối với (đúng) Sở Nam không cam lòng, còn trẻ như vậy tác giả, hần có chút ghen tị, đáy lòng oán niệm lúc này rốt cuộc không nhịn được.

"Thiếu Kiệt người im miệng, Sở đại sư mấy ngày qua bận rộn, chúng ta đều thấy ở trong mắt." Bạch Khiết khiển trách.

"Có bị bệnh không, người tra hơn nửa năm, cũng không thấy người có thể vào a" người lùn cũng nói châm chọc.

"Ta cũng không phải là tác giả."

Kia bướng bỉnh thanh niên hừ nhẹ một tiếng.

Sở Nam lại căn bản không có tâm tư, đi để ý tới mấy người này đối thoại, còn có người kia khiêu khích.

Hao phí ba ngày thời gian, hần đã phát hiện vùng đất này chỗ cổ quái.

Hần đã biết, nhắm mắt lại, lợi dụng mi tâm kim quang phá vỡ trong đó sương mù, nhưng là lại còn không có tìm được đi vào biện pháp.

Hần đang suy tư, những thứ này tin tức liên quan, kết quả có liên quan gì chỗ.

Sở Nam ngửa đầu, đứng dịp thấy đỉnh đầu tinh không, qua một hồi thật lâu.

Sở Nam lộn một cái, từ dưới đất bò dậy.

Hần phát hiện thật sự chỗ dị thường, bên trong lâu vũ xếp hàng, lại là cùng một bộ phận tinh không là một dạng.

Mặc dù không biết rõ, như vậy xây dựng nguyên nhân.

Nhưng là sẽ ở đó ám hợp trong đó lâu vũ phương thức sắp xếp hoàn toàn nhất trí tinh không bộ phận kia tinh không ở ngoài, kia mấy chục viên nối liền thành một đường sao, dị thường chói mắt, giống như là một cái Tinh Lộ một dạng, ở chỉ dẫn cái gì.

Ở quan trắc bên trong, Sở Nam cũng phát hiện qua lăm tấm, hấn cũng không hề để ý, bây giờ nghĩ lại, nguyên lai đó cũng là tình không một bộ phận.

"Cái này chẳng lẽ chính là tiến vào bên trong đường!"

Sở Nam trực tiếp tới đi tới chính giữa sơn cốc, nhắm mắt lại, dựa theo Tinh Đầu xếp hàng, về phía trước bước ra hai bước, lần này đầu kim sắc ánh sao lăm xua tan sương mù, lầu vũ xếp hàng càng rõ ràng.

Tất cả đều là âm hợp Tinh Không Đồ.

"Không sai, tìm tới." Sở Nam trực tiếp lui về phía sau, đối với (đúng) mấy người hô, "Cầm xong đồ vật, đều đi theo ta, tìm tới đi vào biện pháp."

Mấy người lúc này nơi nào còn nhớ được tranh chấp, tất cả mang đồ vật, mau mau đi tới gần.

"Sở đại sư thật tìm tới đi vào biện pháp "

"Hấn không sai, các người một cái đi theo một cái, đi theo ta bước chân, nhớ ngàn vạn lần chớ đạp sai ! Nếu không sẽ xuất hiện tình huống gì, ta cũng không rõ ràng."

Sở Nam nói xong mấy người này thu dọn đồ đạc.

Rất nhanh, Sở Nam bắt đầu nhắm mắt, dựa theo lăm ghi nhớ tinh không xếp hàng phương vị hành tẩu.

Liên tục bước ra mấy chục bước sau, sáu người biến mất ở trong sơn cốc.

Ánh sao chiếu sáng, trong sơn cốc, lại cũng không có sáu người tung tích.

Giờ phút này, đang cháy quang cảnh Hồ Tộc bên trong dãy núi đỉnh.

Hồ Thiên liên tục hao phí nhiều ngày như vậy, cũng rốt cuộc có thu hoạch.

Hấn ở đỉnh núi gầm nhẹ.

"Tìm tới, Đầu Phá Tiểu Thế Giới sở đối ứng mấy viên Tinh Đầu, rốt cuộc tìm được, cuối cùng đem Lưu Niên Yêu Vương sự tình làm thành."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Tiến vào Tiểu Thuyết Thế Giới

Hồ Thiên không để ý đêm khuya, hóa thành hồ thân.

Hồ gầm rung trời, trực tiếp từ một ngọn núi nhảy hướng một người khác đỉnh núi, sau đó lại là ngoài ra một tòa.

Một cái sắc sở to lớn Hung Hồ, nhảy hướng A Lạp Dã núi.

Sở Nam một nhóm, theo tinh bước đạp tấn.

Cảnh vật chung quanh hoàn toàn biến hóa, sương mù tan đi, sơn cốc không thấy tung tích.

Sáu người đạp ở một mảnh kỳ quái thổ địa.

Ánh mắt khắp nơi đó là vô tận ngôi vụn, còn có đồ nát thê lương, bất quá chỗ cực xa những thứ kia chưa sụp đổ.

Bọn họ vẫn đứng sừng sững, màu trắng lầu vũ, tỏa ra điểm một cái huy quang, giống như điểm chuế Tinh Thần.

Nhàn nhật mây mù lượn quanh xuống, giống như Thiên Cung, có thể suy đoán ra nó đã từng huy hoàng.

Như vậy một mảnh long trọng khu nhà, tại sao lại bị ẩn giấu ở chỗ này.

"Đó là địa phương nào."

Bạch Khiết không khỏi kêu lên, nàng có chút không dám tin tưởng chính mình con mắt.

Thật sự là quá thần bí, bước qua vực trảng cách trở, sương mù tản đi lại là như vậy một mảnh chỗ thần bí.

"Không biết, nơi đó nhất định là có bảo tàng, bất kể chỗ này lâu vũ vì sao suy bại, bên trong tuyệt đối thiếu không được bảo vật."

Cái kia bướng bỉnh Thiếu Kiệt, thanh âm có chút khàn khàn, kích động thanh âm đều có chút phát run.

"Nơi đó là Thần Cung sao" người lùn cũng nên đạo (nói), ánh mắt lom lom nhìn nhìn chằm chằm xa xa.

"Lão đại chúng ta mau đi đi."

Mục lão đại hai mắt có chút phiếm hồng, chính yếu nói.

Lại bị Sở Nam giành trước, Sở Nam đã sớm dòm ngó qua cái này một mảnh lâu vũ.

Hắn là trong sáu người, trấn định nhất, "Vùng đất này rất kỳ quái, coi như là thật có Đại Cơ Duyên, Đại Bảo Tàng, vậy cũng tất nhiên sẽ kèm theo rất nhiều nguy hiểm, không thể tùy tiện đi qua."

"Đừng, chúng ta trước xem một chút chung quanh đây có cái gì không dị thường." Mục lão đại cũng trấn định lại, nếu là tùy tiện tiến về phía trước, sáu người thế nào chết cũng không biết.

"Chúng ta tới lúc đường đây thế nào trở về "

Bạch Khiết nhìn về phía sau, lúc tới sơn cốc đã tung tích hoàn toàn không có, dưới chân từ đầu đến cuối là một mảnh ngói vụn, mấy người liền đứng ở trong đó, bốn phía xung quanh tất cả đều là.

"Vượt qua một mảnh kia vực trảng cách trở, chúng ta dĩ nhiên là tiến vào ngoài ra một mảnh thiên địa, hiện tại đã sớm không phải là ở trong sơn cốc, thậm chí có thể là và toàn bộ Thần Văn thế giới cô lập, có lẽ đã từng nó là Thần Văn thế giới một bộ phận, nhưng là bây giờ nhưng bởi vì một ít nguyên nhân, cùng Thần Văn thế giới ngăn cách. Nếu muốn muốn đi ra ngoài, vậy chỉ có phá vỡ vực trảng, ngoài ra tìm đường."

Sở Nam không một chút nào ngoài ý muốn, mấy ngày nay hắn đã nghiên cứu qua rất nhiều liên quan tới vực trảng tin tức, "Các ngươi không phải là cũng điều tra sao "

"Vâng, ở chỗ này không cách nào tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, xem ra thật là cùng ngăn cách ngoại giới." Người gầy gật đầu.

"Tìm thế nào đi ra ngoài đường, không nóng nảy, nếu có thể đi vào, tự nhiên có thể đi ra ngoài, chúng ta hay là trước nghiên cứu một chút nơi này."

Mục lão đại đã hoàn toàn trấn định lại, làm một tiểu đội lão đại, hắn bắt đầu hiện ra chắc có tư thái.

Mười phút sau, mấy người cũng đều từ từ trấn định.

Mặc dù vẫn hưng phấn, bất quá so với mới vừa vào lúc tới, tốt quá nhiều.

"Sở đại sư ngươi thật là lợi hại, thật dẫn chúng ta đi vào."

Người lùn nói xong liếc về liếc mắt cái kia Thiếu Kiệt, "Hừ, một ít người vẫn còn ở bên ngoài khua môi múa mép."

Kia Thiếu Kiệt phảng phất căn bản không có nghe được người lùn mà nói, hắn vẫn còn ở nhìn chằm chằm xa xa, có chút cực xúc, "Lão đại chúng ta mau tới thôi."

Hắn đã có nhiều chút không kịp đợi.

"Vị này đều là tàn viên cùng ngói vụn, không có đặc biệt gì." Bạch Khiết khắp nơi quan sát một phen, thậm chí còn ngồi xuống, vén lên những thứ này ngói vụn, dưới đất như là bạch ngọc, dịu dàng cực kỳ, không có bất kỳ dị thường.

"Chúng ta bây giờ lên đường, ta phía trước nhất, người lùn ngươi sau điện, lưu ý phía sau, người gầy, Thiếu Kiệt các ngươi một tả một hữu, Bạch Khiết đi theo trác đại sư, nếu là có tình huống gì, lập tức thông báo."

Mục lão đại nói xong, mấy người bắt đầu hướng xa xa kia phiến đất thần bí tiến về phía trước.

Đang chảy quang cảnh bên trong.

Hồ Thiên đã du ngoạn A Lạp Dã núi trên.

"Ta đã tìm được mở ra Đấu Phá Tiểu Thế Giới biện pháp Yêu Vương đại nhân, bất quá ta một lần tối đa chỉ có thể đủ mở ra mười mấy giây "

"Được, làm tốt lắm "

Lưu Niên Yêu Vương mặt kia, lần này lại thường xuất hiện nụ cười, "Không uổng công ta nhiều năm như vậy đối với người bồi dưỡng. Hiện tại dựa theo tiểu thuyết nội dung cốt truyện đến xem, Tiêu Diễm đã đến Gia Mã Thánh Thành tham gia Luyện Dược Sư đại hội, nghỉ đến Luyện Dược Sư đại hội sau đó, hẳn liền đem du ngoạn Vân Cương Tông, ước hẹn ba năm đến. Mặc dù quyền tiểu thuyết này rất đặc sắc, ta cũng phi thường thương thức Tiêu Diễm, đáng tiếc hẳn đem tới nếu thật trưởng thành lên thành Đấu Đế đi tới Thần Văn thế giới, sẽ trở thành chúng ta nhất thống Nhân Tộc Cương Vực đối thủ."

"Khoảng cách ước hẹn ba năm đã không có mấy ngày, người chuẩn bị một chút, lập tức để cho ta phân thân tiến vào Đấu Phá thế giới, ta nếu có thể ở Tiêu Diễm ước hẹn ba năm thời điểm đến Vân Cương Tông, sự tình thì dễ làm nhiều, không nhất định nhất định phải làm thật hẳn. Chỉ cần hơi thi thủ đoạn, Tiêu Diễm không cách nào đánh bại Nạp Lan, vậy chuyện này sẽ trở thành hẳn con đường trở thành cường giả bên trên vĩnh viễn tâm ma, vậy hẳn đem cả đời không cách nào đặt chân Đấu Phá Tiểu Thế Giới cảnh giới tối cao Đấu Đế! Cũng sẽ không bao giờ có đi tới Thần Văn thế giới khả năng."

Lưu Niên Yêu Vương đang khi nói chuyện, một cái màu trắng cánh hoa, từ trên người hắn hút ra đi ra.

Kìa cánh hoa tỏa ra ánh sáng màu trắng, dị thường chói mắt.

"Đóa hoa này cánh hoa, có được ta năm trăm năm tu vi nghĩ đến hẳn đủ giải quyết chuyện này."

Lưu Niên Yêu Vương lẩm bẩm nói nhỏ, "Hồ Thiên bắt đầu đi."

"Yêu Vương đại nhân, đừng nóng. Lần này tiến vào Tiểu Thuyết Thế Giới, đây là từ Nhân Tộc Thiên Đạo tiểu thuyết vòng hạ xuống tới nay lần đầu tiên, muốn cực kỳ thận trọng, chúng ta ai cũng không biết Đấu Phá thế giới cường giả quy tắc, kết quả cùng chúng ta có cái gì khác nhau, Yêu Vương đại nhân có ngài năm trăm năm tu vi phân thân, ở bên trong thực lực sẽ có mạnh bao nhiêu, ta đề nghị ngài tốt nhất dẫn người tiến vào." Hồ Thiên mặt đầy chân thành.

"Người muốn theo ta cùng đi "

"Ta tự nhiên nguyện ý đi theo Yêu Vương tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, nhưng là ta phải muốn ở Thần Văn thế giới, mới có thể mượn Tinh Thần Chi Quang mở ra Đấu Phá Tiểu Thế Giới lối đi, nếu là đi theo ngài đi vào, sợ rằng kể cả ngài phân thân liền lại cũng không có đi ra cơ hội." Hồ Thiên hai tay ôm quyền tiếp tục nói, "Mà còn ta hồ thân cũng quá lớn, ta mở ra lối đi quá hẹp hòi, không cách nào tiến vào."

"Lần này cần đi theo ngài người, thực lực cũng không thể thấp, tốt nhất là nhất tộc chi vương, nếu không không được tác dụng quá lớn."

"Ta nghe minh bạch, ý người là Cửu Vĩ Hồn Yên Nhu, để cho nàng đi với ta, giới tính toán a." Lưu Niên thanh âm lạnh dần, chung quanh nhiệt độ vào giờ khắc này đột nhiên hạ xuống.

Hắn nếu là tới đây còn nghe không hiểu, thật đúng là làm bại một đời Yêu Vương.

"Yêu Vương đại nhân, ta chỉ là đề nghị, tuyệt đối không có cái ý này, Hồn Yên Nhu bản thể Cửu Vĩ Yêu Hồ, hóa hình sau đó vừa vặn có thể đi qua, ta mở ra lối đi."

Hồ Thiên quỳ một chân trên đất, vội vàng biểu thị chính mình một mảnh trung thành.

"Lên, đừng giả bộ, lần này xem người có công, ta sẽ không so đo. Mặc dù người muốn tính kế Cửu Vĩ Hồ Vương, bất quá cái này đúng là một cái rất tốt đề nghị, ta tiếp nhận ta muốn truyền âm phương pháp, đem Hồn Yên Nhu gọi tới!"

Rất nhanh, vị kia Hồ Tộc Chi Vương xuất hiện.

Khi biết lần này Yêu Vương gọi nàng trở nên sau chuyện này, mặt nàng trong nháy mắt trắng bệch như tờ giấy.

Tiến vào Tiểu Thuyết Thế Giới, loại chuyện này xưa nay chưa từng xảy ra qua.

Một cái tác giả sáng tạo thế giới, người tiến vào bên trong, có thể chiếm được chỗ tốt gì

Chỗ tốt tuyệt đối không có, vạn nhất có nguy hiểm gì, Yêu Vương nhiều nhất tổn thất là năm trăm năm tu vi, mà chính mình tổn thất chính là một cái mạng.

Nàng không muốn đáp ứng, nhưng là lại không cách nào cự tuyệt.

Cự tuyệt Yêu Vương, sợ rằng sẽ cho toàn bộ Hồ Tộc mang đến tai họa ngập đầu.

"Yêu Vương đại nhân, Cửu Vĩ lần này nguyện ý đi theo ngài tiến vào Đấu Phá thế giới, chỉ cần một chuyện, Lưu Niên Cảnh bên trong cá lớn nuốt cá bé, Hồ Tộc vốn là yếu, ta như rời đi thực lực càng là giảm nhiều, một ít tộc khác loại, có lẽ sẽ nhân cơ hội đối với (đúng) Hồ Tộc làm khó dễ. Ta đây chuyển

rời đi thời điểm, hy vọng có thể ngài hứa hẹn che chở Hồ Tộc tử muội "

Lưu Niên Yêu Vương gật đầu, hướng về phía bầu trời đêm quất nhẹ, "Từ đó bắt đầu từ Lưu Quang Cảnh Hồ Tộc, do ta A Lạp Dã — Lưu Niên che chở, cho đến Cửu Vĩ Hân Yên Nhu trở lại, người nào nếu muốn phải thừa dịp máy đối với (đúng) Hồ Tộc làm khó dễ, ta so diệt nó nhất tộc."

"Đa tạ Yêu Vương đại nhân."

Hân Yên Nhu gật đầu.

"Tốt bắt đầu đi." Yêu Vương nhìn về Hồ Thiên.

Ba người đứng ở Tuyết Sơn đình.

Hồ Thiên huyền hóa thành Hồ Hình, hướng về phía bầu trời đêm gầm thét.

Bảy viên Tinh Thần chòm ánh sáng bị Tiếp Dẫn mà xuống, một cánh tay lớn bằng lối đi bị mở ra.

Lưu Niên giữa bàn tay cái này một đóa hoa cánh hoa hướng lối đi kia thối tới.

"Cửu Vĩ người còn không mau đi vào, ta tối đa chỉ có thể giữ vững 10 giây." Hồ Thiên thấy Cửu Vĩ không có động tĩnh gì, liền mau mau thúc giục.

Cửu Vĩ Hân Yên Nhu khẽ cắn môi, hậm hực liếc mắt nhìn Hồ Thiên.

Trong nháy mắt biến ảo thành một con màu lửa đỏ tiểu hồ ly, có chín cái đuôi.

Đi theo đóa hoa kia cánh hoa, tiến vào lối đi.

Rất nhanh, lối đi đóng.

Vào giờ khắc này toàn bộ Thần Văn thế giới, hào quang đầy trời, hồi lâu không có tại trong hư không xuất hiện Đẩu Phá Tiểu Thế Giới, lại đang cái này đêm tối lại lần nữa ánh chiếu thiên hạ.

ps: Có người nhìn đến đây có lẽ sẽ có nghi vấn, trước mặt không có nói rõ. Loại này tại trong hư không Tiểu Thế Giới, cũng không phải mỗi lần tiểu thuyết đổi mới cũng sẽ xuất hiện, chỉ có ở vừa mới diễn sinh ra Tiểu Thế Giới đoạn thời gian đó mới phải xuất hiện.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Đối thoại

Nếu là Sở Nam lúc này có thể tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, sẽ phát hiện.

« Đẩu Phá Thương Khung » lúc này đã bị phong tỏa dị thường, đang kiểm tra, không cách nào đăng lên chương hồi, Tiểu Thế Giới đang dị thường bên trong tự đi diễn hóa.

Đẩu Phá bên trong tiểu thế giới, một cái cánh hoa, một con màu lửa đỏ Cửu Vĩ Hồ Ly, đột ngột xuất hiện tại trong hư không.

Trong nháy mắt, màu trắng kia cánh hoa kim quang chọi lóe, biến ảo thành một người trung niên.

Mà cái kia màu lửa đỏ Cửu Vĩ Hồ Ly, biến thành một cái yêu mị cực kỳ nữ tử.

Sóng mắt lưu ly, môi đỏ mọng mây liễu, lông mi thật dài vệt sáng vệt sáng, chọc người động tâm.

Loại này Cửu Vĩ Yêu Hồ hóa thành nữ nhân yêu mị, tuyệt không phải bình thường mỹ nữ, có thể so được với.

Nàng thấy một cái cười một tiếng trong lúc đó, đều mang để cho người khó mà ngăn cản cảm dỗ.

Ngay tại hai người biến ảo thành hình sau đó.

Thần Văn thế giới trong hư không đồ ảnh, cũng dần dần rõ ràng.

Chỉ thấy, « Đẩu Phá Thương Khung » bốn chữ lớn, ánh chiếu hư không.

"Đẩu Phá làm sao sẽ lại ở trên hư không diễn hóa, chẳng lẽ muốn hoàn bốn sao "

"Không phải đâu, Tiêu Diễm không phải là mới đi tham gia Luyện Dược Sư đại hội sao, lập tức phải ước hẹn ba năm, tại sao sẽ đột nhiên hoàn bốn "

"Đây là tình huống gì."

Nhân Tộc Cường Vực bên trong, có không ít ở dưới trời sao vô giả, trước tiên chú ý tới hư không biến hóa.

Bình thường tiểu thuyết tại trong hư không diễn hóa Tiểu Thế Giới, chỉ có hai cái tại trong hư không lộ ra cơ hội.

Đầu tiên là vừa mới diễn hóa ra Tiểu Thế Giới mấy ngày đó, cơ hội lần thứ hai, chính là ở tiểu thuyết tốt nhất phải hoàn bốn thời điểm.

Chỉ có ở nơi này hai cái thời gian ngừng, mới có thể tại trong hư không lộ ra.

Đẩu Phá cũng sớm đã diễn hóa ra Tiểu Thế Giới, hiển nhiên hiện tại lại đang hư không lộ ra, chỉ có loại thứ hai khả năng.

Trong lúc nhất thời cả nhân tộc, vì đó hỗn loạn.

Tất cả mọi người đều không hiểu, vì sao lại đột nhiên hoàn bốn

Quyển này trăm năm qua nhất được xem trọng tu hành tiểu thuyết, bị cho là tất nhiên có thể là nhân tộc tạo nên ra ít nhất là Tinh Hạch cảnh cường giả tuyệt thế.

Nhưng là hôm nay chợt hoàn bốn, nếu như vậy kết quả xấu mà nói, đừng nói đem Tiêu Diễm ở Thần Văn thế giới tạo nên đi ra, quyển sách này Tiểu Thế Giới cũng có thể trực tiếp sụp đổ.

Đường Tử Quân đang Nam Vực thành Thành Chủ phủ bên trong đình viện tu luyện, nàng ngay lập tức liền phát hiện trong hư không dị biến.

Khi thấy « Đẩu Phá Thương Khung » bốn chữ nổi lên sau.

Nàng ngay lập tức liền kinh sợ.

"Vì sao lại hoàn bốn, ta phải lập tức ngăn cản Sở Nam, Đẩu Phá nửa đường hoàn bốn, lúc này là nhân tộc tổn thất lớn nhất."

Làm Đại Thánh duy nhất người biết rõ tình hình, Đường Tử Quân thấy trong hư không xuất hiện « Đẩu Phá Thương Khung » bốn chữ sau, nàng ngay lập tức liền tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, đi liên lạc Sở Nam.

Tuy nhiên lại không có được bất kỳ đáp lại nào.

Sở Nam lúc này đã tiến vào một cái kỳ quái khu vực, hoàn toàn cùng Thần Văn thế giới cô lập.

Liên Thiên Đạo tiểu thuyết võng đều không cách nào tiến vào, chớ đừng nhắc tới cùng Đường Tử Quân bắt được liên lạc.

Nhân Tộc Đế Đô trong hoàng thành, một ông lão, ngay từ lúc một hai giờ trước, cũng đã đến trong hoàng thành.

Hắn ở Hổ Thiên phát hiện Đẩu Phá Tiểu Thế Giới mấy viên ngôi sao thời điểm, liền phát hiện dị thường.

"Trang đại sư ngài nói đúng, xem ra cái này dị thường xuất thân từ Đẩu Phá Tiểu Thế Giới, dựa theo ngài ý kiến, kết quả hội là người nào tiến vào bên trong" ngay cả Nhân Tộc Đế Hoàng đều cung cung kính kính hướng về phía trước mặt vị lão giả này hành cá lễ, kêu một tiếng đại sư.

Đây là Nhân Tộc một vị duy nhất siêu (vượt qua) thần cấp khác (đừng) tác giả, cũng là loài người cường đại nhất vực trảng đại sư.

"Cái này ta không cách nào suy tính ra, có thể phát hiện Đẩu Phá Tiểu Thế Giới không bình thường, đã là ta cực hạn, Nhân Tộc sẽ không còn có cái thứ 2 tác giả có thể phát hiện, có lẽ toàn bộ Thần Văn thế giới cũng sẽ không có." Vị này Trang đại sư mặt mũi tiêu tụy, nhìn có chút đáng sợ, "Bất quá ở Yêu Tộc lịch sử trong truyền thuyết, Thương Thiên Bá Hổ có xuyên qua vực trảng, mở ra Tiểu Thế Giới lối đi năng lực, bất quá thiên phú thần thông cực kỳ khó mà giác tỉnh, chẳng lẽ hiện tại Yêu Tộc bên trong,

Thật có Hổ Tộc truyền thừa đến loại này còn sống ở chỗ trong truyền thuyết thiên phú thần thông "

"Yêu Tộc, nếu là Yêu Tộc đang can thiệp tiểu thuyết phát triển, vậy tất nhiên là hướng về phía Tiêu Diễm đi." Nhân Tộc Đế Hoàng mặt đầy lo âu, "Trang

đại sư, chúng ta đây như thế nào mới có thể ngăn cản bọn họ, đến giúp Tiêu Diễm."

Trang đại sư chậm rãi lắc đầu một cái.

Nhân Tộc cũng không có người có thể mở ra Tiểu Thế Giới, không cách nào can thiệp.

Bất quá qua hồi lâu, hắn lại gạt đầu một cái, "Nếu là có mà nói, cũng chỉ có Đại Thánh."

Mà ở rất nhiều Yêu Tộc.

Chính là có chút hiếm kỳ.

"Nhân Tộc tác giả Đại Thánh, làm gì vậy" ở Thập Đại Yêu Cảnh bên trong, rất nhiều Yêu Tộc đều tại ngửa mặt trông lên bầu trời.

Lúc này vô tận ngôi sao đã bị trong hư không Tiểu Thế Giới hình chiếu làm che đậy.

Ở Yêu Tộc lớn nhất một cái Yêu Cảnh bên trong.

Một bóng người đột ngột xuất hiện, hai tay của hắn đặt ở phía sau, chân tại trong hư không dậm chân.

Lại là ở trên hư không hành tẩu, như giẫm trên đất bằng.

Hắn rất dễ dàng, nhìn chân bước không nhanh không chậm.

Nhưng là kỳ dị vô cùng, nhìn như đơn giản một bước, lại có thể vừa sai bước càng mấy ngàn dặm.

Rất nhanh, hắn liền áp đảo sở hữu dãy núi trên, cứ như vậy dừng lại ở hư không, ngửa đầu nhìn bầu trời.

"Cái này Đấu Phá Tiểu Thế Giới vực tràng có biến biến hóa, tựa hồ có vật gì tiến vào bên trong"

"Có chút ý tứ, cái này ba ngàn năm nay từ Nhân Tộc xuất hiện Thiên Đạo tiểu thuyết võng, vẫn là lần đầu."

Nếu là Trang đại sư nghe được Yêu Cảnh bên trong người này nói nhỏ, nhất định sẽ kinh hãi không thôi.

Cái này Yêu Tộc Đại Năng lại có thể với hắn một dạng phát hiện Đấu Phá Tiểu Thế Giới vực tràng biến ảo, đây đối với tràng vực giải, không một chút nào so với hắn yếu.

Lúc này, trong hư không, « Đấu Phá Thương Khung » bốn chữ chậm rãi phai đi.

Đấu Phá Tiểu Thế Giới hoàn toàn xuất hiện.

Hiện lên trong tiểu thế giới là một nam một nữ.

Trung niên nam nhân kia vóc người vĩ ngạn, khí thế kia nhìn một cái, liền không giống phản hưởng.

Còn bên cạnh cô gái kia, xinh đẹp có chút yêu nghiệt.

Nàng phong thái, để cho vô số người vì đó khuynh đảo.

"Ta đi, cô gái này cũng quá xinh đẹp, ta yêu nàng."

"Không được, ta phun máu mũi."

"Hai người này là ai a coi như là hoàn hảo, hiện tại nội dung cốt truyện chắc cũng là Tiêu Diễm ở Luyện Dược Sư trong đại hội cùng người khác tranh đoạt thứ nhất a"

"Ta phát hiện, ta muốn yêu."

Rất nhiều xem qua Đấu Phá tiểu thuyết nhân cùng yêu, đều trước tiên kinh hô lên.

Bọn họ không hiểu, đây là tình huống gì.

Vì cái gì lại đang Đấu Phá trong tiểu thế giới, xuất hiện hai cái người xa lạ.

Mà còn hai cái này người xa lạ, nhìn một cái khí thế kia, thì không phải là nhân vật đơn giản.

Lúc này cô gái kia, nhẹ nhàng đưa ra một cái tay, tay kia thon dài ónh bạch như ngọc, nàng dùng sức cầm cầm.

Ngay sau đó nàng chân mày đám cùng một chỗ, "Yêu Vương đại nhân, ta tu vi bị hạn chế, có thể phát huy ra thực lực vẫn chưa tới một thành."

"Phải không" kia bị kêu là Yêu Vương người trung niên cảm thụ một chút, "Ta bị hạn chế ngược lại không có khủng bố như vậy, đây là Đấu Phá Tiểu Thế Giới Thiên Đạo đối với chúng ta trời buộc, chúng ta dù sao không phải là người ở đây, thực lực cũng vượt xa khỏi cái thế giới này quy tắc, người không đủ tháo vác bước đi sử dụng vượt qua hạn chế tu vi. Nếu không mà nói, sợ rằng sẽ bị Đấu Phá Thiên Đạo làm bài xích, trực tiếp thả vào Không Gian Loạn Lưu bên trong."

Hai người phen này đối thoại, trong nháy mắt cuốn toàn bộ Thần Văn thế giới.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Bộ Bộ Sinh Liên

Hai người này vậy mà không ngừng kêu Đấu Phá Tiểu Thế Giới, mà còn một người trong đó còn bị gọi là Yêu Vương.

Bọn họ bởi vì không phải là người ở đây, có thể phát triển thực lực, bị hạn chế.

Cái này hết sức rõ ràng, hai cái này là Thần Văn thế giới Yêu Tộc, căn bản không phải người.

Một người trong đó thậm chí còn là Yêu Vương.

"Yêu Tộc tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, điều này sao có thể."

"Bọn họ muốn làm gì "

"Tiểu Thuyết Thế Giới, vì sao cũng có thể xâm phạm, mấy ngàn năm nay chưa bao giờ phát sinh qua loại chuyện này đi "

"Cái kia là thập đại Yêu Vương một trong sao "

"Yêu Tộc là như thế nào đi vào "

Trong lúc nhất thời Nhân Tộc lãnh địa, khắp nơi truyền tới kêu lên tiếng.

Mấy ngàn năm nay chưa bao giờ chuyện phát sinh, vào hôm nay ngoài ý.

Cái này làm cho mỗi người tộc, đều phi thường kinh ngạc.

Ai cũng không có nghĩ qua, vậy mà sẽ có Yêu Tộc, có thể tiến vào bên trong.

Bọn họ đi vào đây là muốn làm gì

Như thế nào đi vào

Luôn không khả năng là đi vào du lịch đi!

"Cũng không biết, chúng ta bây giờ có thể phát triển thực lực, ở Đấu Phá trong tiểu thế giới, tương đương với cái gì tiêu chuẩn "

Lưu Niên Yêu Vương nâng tay phải lên, một khóa óng ánh trong suốt hoa sen xuất hiện ở lòng bàn tay hắn.

Kìa Băng Tinh Liên Hoa, chuyển hai vòng, lại chậm rãi tản đi.

Hắn vốn định vận dụng Băng Tinh Liên Hoa, khảo nghiệm thực lực của chính mình, suy nghĩ một chút lại buông tha.

Chỉ thấy hắn nhẹ nhàng giậm chân một cái, chu vi trong vòng trăm thước, đều bị Hàn Băng bao phủ.

"Đấu Phá Tiểu Thế Giới quy tắc, xa không hơn chúng ta Thần Văn thế giới quy tắc. Ta chỉ là vận dụng một chút lực lượng, nếu là ở Thần Văn thế giới, tối đa chỉ có thể ảnh hưởng đến chung quanh mười mét, nơi này lại có thể đạt tới trăm mét."

Lưu Niên Yêu Vương động tác này.

Để cho không ít người tộc, lập tức khẳng định người này thân phận.

"Người kia là Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc Chi Vương A Lạp Dã — Lưu Niên, mới vừa rồi lòng bàn tay hắn hiện ra hoa sen, đó là hắn một trong những tuyệt chiêu, ở chúng ta sách sử bên trên từng có ghi chép, năm đó hắn và chúng ta nhân tộc Đế Hoàng lúc giao thủ, đã từng sử dụng qua chiêu này không nghĩ tới Lưu Quang Cảnh Yêu Vương, lại còn là hắn, còn chưa chết."

"Không được, Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc mấy ngàn năm nay, một mực ở định tóm đầu chúng ta nhân tộc. Cái này Lưu Niên Yêu Vương, tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, tuyệt đối không có chuyện tốt lành gì."

"Tiêu Diễm còn chưa lớn lên, lần này chính là ước hẹn ba năm, hắn Đấu Đế con đường máu chốt nhất một trận chiến đấu cái này Yêu Vương tiến vào bên trong, là muốn hủy diệt Tiêu Diễm Đấu Đế con đường, tiến tới hủy diệt quyền tiểu thuyết này "

"Làm sao bây giờ, ai có thể tiến vào bên trong, trợ giúp Tiêu Diễm "

Thập Đại Yêu Cảnh ở Nhân Tộc cũng không phải bí mật, còn lại Cửu Đại Yêu Cảnh cùng Nhân Tộc quan hệ mặc dù không thể nói được, nhưng bởi vì khoảng cách khá xa, lẫn nhau cũng không cái gì mâu thuẫn.

Chỉ có Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc là yếu nhất một cảnh, khoảng cách Nhân Tộc gần đây, cũng vẫn muốn đi qua tóm đầu Nhân Tộc, tăng cường thực lực.

Ở Nhân Tộc ẩn núp Yêu Tộc Gian Tế, phần lớn đều là Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc.

Cửu Vĩ Hồ Vương Hàn Yên Nhu như có điều suy nghĩ, "Yêu Vương đại nhân thực lực người, ở Đấu Phá Tiểu Thế Giới, tương đương với cái dạng gì tiêu chuẩn "

"Không có so sánh, không biết bên trong thế giới nhỏ này, cái gọi là Đấu Hoàng, Đấu Tông sức chiến đấu kết quả thế nào, hiện tại không cách nào đoán được "

Lưu Niên Yêu Vương khẽ lắc đầu, bất quá đầu vừa vận rung đến một nửa, biểu tình hơi chậm lại, tựa hồ tiếp thu được tin tức gì.

Trên mặt hắn phủ lên một nụ cười.

Ngay sau đó liền cười như điên, "Ha ha, thú vị, thú vị!"

Hàn Yên Nhu nghi hoặc, có chút không rõ Lưu Niên Yêu Vương, làm gì vậy.

Đột nhiên cười như điên, chẳng lẽ là điên

"Yêu Vương đại nhân, thế nào có gì không đúng "

"Chúng ta bây giờ tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới tình hình, ở Thần Văn thế giới trên bầu trời xuất hiện thật là có ý tứ, không nghĩ tới có một ngày ta còn có cơ hội xuất hiện ở trên bầu trời, tiểu thuyết trong hình ảnh."

Làm một sống mấy ngàn năm,

Hơn nữa nhất thống Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc Chi Vương mà nói.

Lưu Niên cùng Yêu Tộc, để cho Lưu Quang Cảnh vô số lão yêu quái khiếp sợ qua, hắn gần qua đủ loại b, nhưng ở Thần Văn thế giới, vô tận sinh linh trước trang, vẫn là lần đầu tiên.

Hàn Yên Nhu biểu tình có chút đông lại một cái, trên gương mặt đó vậy mà lại thường hiện ra một vòng đỏ bừng.

Nói như vậy có rất nhiều sinh linh đều đang nhìn chăm chú nàng

Cái này làm cho nàng trong lúc nhất thời tâm lý cảm giác là lạ.

"A, nữ nhân này đỏ mặt."

"Như vậy quá cảm động nhận thức đi, nơi nào đến yêu nghiệt."

Hàn Yên Nhu vốn là yêu mỹ cực kỳ, nàng cái này không tự chủ được xấu hổ một ít xuống.

Đúng không ít người lực trùng kích, thật là khó mà ngôn ngữ.

Lúc này A Lạp Dã Lưu Niên tóc dài theo gió tung bay, chậm rãi đi về phía trước, theo hần bước chân, dưới chân nhiều đóa Băng Tinh Liên Hoa nổi lên sau đó lại biến mất.

Bộ Bộ Sinh Liên, hần đi lần này, trong nháy mắt để cho mọi người đem sự chú ý lại đặt ở trên người hần.

"Ta là Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc Chi Vương Lưu Niên, Nhân Tộc ba ngàn năm nay lấy tiểu thuyết tạo nên cường giả, hơn nữa Thập Đại Yêu Cảnh kèm chế lẫn nhau các người mới có thể miễn cường ngăn cản ta Lưu Quang Cảnh xâm phạm. Lần này ta tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, đi gặp một hồi Tiêu Diễm, hủy diệt các người Nhân Tộc lấy tiểu thuyết tạo nên cường giả căn cơ, đây chỉ là bắt đầu, từ nay về sau, các người Nhân Tộc cũng sẽ không bao giờ cường giả tuyệt thế từ trong tiểu thuyết sinh ra Nhân Tộc nếu là thức thời vụ, vậy hãy để cho ta Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc vào ở, quy thuận ta Lưu Quang Cảnh, nếu không Nhân Tộc Cường Vực đem tới chảy máu thành biển!"

A Lạp Dã Lưu Niên vừa nói, kia Băng Tinh Tuyệt Liên Hoa lần nữa hiện lên lòng bàn tay hần.

Tuyệt liên hoa nhìn xinh đẹp cực kỳ, óng ánh trong suốt khúc xạ ánh sáng xuống toát ra hào quang bảy màu.

Để cho người không nhìn được nghĩ muốn đưa tay đi chạm xuống.

Nếu là đem cái này nhiều Băng Tinh Tuyệt Liên Hoa coi là lễ vật đưa cho nữ hài, tuyệt đối sẽ thu hoạch kinh hi.

Theo hần những lời này nói xong, kia Băng Tinh Tuyệt Liên Hoa, trực tiếp bị hần ném hướng hư không, trong chớp mắt liền đến cực hạn cao độ.

Kia đóa Băng Tinh Tuyệt Liên Hoa, nhanh chóng bành trướng, phát ra nổ lớn tiếng.

Kia nổ mạnh tràng diện quá kinh khủng, nhìn ảnh hưởng đến toàn bộ hư không.

Nếu là cái này đóa hoa sen rơi trên mặt đất, có thể tưởng tượng nó uy lực, đủ để phá hủy trước mắt hết thảy.

"Ta lần này chỉ đem năm trăm năm tu vi tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, còn nhận được Đấu Phá Tiểu Thế Giới quy tắc hạn chế" A Lạp Dã Lưu Niên giống như là làm bầm lầy bầy, trên mặt hần kia nụ cười nhân nhật, nhìn so bất kỳ biểu lộ gì đều phải kinh khủng.

Lúc này, hần thật giống như đột nhiên nghĩ tới cái gì.

"Đúng, kỳ thực ta rất thích xem các người Nhân Tộc tiểu thuyết, rất có ý tứ. Các người những thần kia cấp tác giả viết nhiều điểm, Tiểu Thuyết Thế Giới cũng thật đặc sắc, ta nghĩ đi nhiều đi một chút."

Cả nhân tộc, lúc này chết một dạng yên tĩnh.

Nguyên lai hạ xuống chẳng qua là Lưu Niên Yêu Vương năm trăm năm tu vi phân thân, chỉ chỉ là như vậy, kia một đóa Băng Tinh Tuyệt Liên Hoa là có thể tạo thành lớn như vậy lực tàn phá.

Đây cũng không phải là Tiêu Diễm có thể đối kháng.

Ai có thể ngăn cản hần!

Nhất là cuối cùng nhìn như tăng bốc một câu nói, lại để cho ức vạn nhân tộc vì đó lòng rung động.

Đó là uy hiếp, làm cho nhân tộc không cách nào ngăn cản uy hiếp.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 127: Vì sao phải đánh lên ta

Nếu là A Lạp Dã — Lư Niên, thật đem Đấu Phá Tiểu Thế Giới cho hoàn toàn hủy diệt.

Vậy cũng lấy đoán được, Nhân Tộc sẽ mất đi một cái, nhanh chóng sinh ra cao thủ tuyệt thế đường.

Vô số nhân tộc cường giả, từng muốn rách cả mí mắt, hận không thể tiến vào trong đó, cùng A Lạp Dã — Lư Niên liều mạng.

"Mới là người Yêu Vương năm trăm năm tu vi liền lớn lối như thế, nếu là ta có thể tiến vào, Đấu Phá Tiểu Thế Giới, đem người băm thành thịt nát, người tin không tin."

Có người găm nhẹ, bất quá cũng chỉ có thể găm nhẹ mà thôi.

Tiến vào Tiểu Thuyết Thế Giới, ba ngàn năm nay chưa bao giờ phát sinh qua.

Đừng nói Nhân Tộc, coi như là đem Yêu Tộc vô tận sinh linh cộng thêm, cũng không có mấy người có thể suy đoán ra.

A Lạp Dã — Lư Niên là như thế nào khiến nó phân thân tiến vào bên trong.

Toàn bộ Lư Quang Cảnh bên trong, vô tận Yêu Tộc đều tại hô to.

"Là Lư Niên đại nhân, quá mạnh mẽ, trực tiếp tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, cho nhân tộc một kích trí mạng"

"Yêu Vương đại nhân lần này tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, hủy diệt Nhân Tộc căn cơ. Người, trong truyền thuyết thật người mỹ vị cực kỳ, thật muốn chính miệng nếm thử một cái, kết quả là như thế nào mỹ vị." Một con Yêu Lang le lưỡi, gào thét.

"Nhân Tộc, ở Viễn Cổ chỉ là chúng ta Yêu Tộc khẩu phần lương thực thôi, sau đó vậy mà Lạp Tộc "

Đang lúc này, Đấu Phá bên trong tiểu thế giới.

Vừa mới Băng Tinh Liên Hoa nổ mạnh hư không, rộng mở truyền tới gào thét tiếng.

"Cái nào lão tặc, đang đánh lên ta, ta hiện ngày phải đem người đánh thành bánh nhân thịt "

Chỉ thấy một cái bóng đen, từ từ nổi lên.

Nghe được không trung truyền tới cảm phấn tiếng gào thét, A Lạp Dã — Lư Niên hơi sững sờ.

Hắn đang bày ra một cái đẹp trai poss.

Thế nào cũng không nghĩ đến, lúc này, trong lúc bắt chợt truyền tới như vậy hăm phong cảnh kêu thảm thiết.

Thanh âm kia như sấm, truyền giác ngộ, hiển nhiên là phần vô cùng.

Vật kia tốc độ cực nhanh, khoảng cách càng ngày càng gần, nó bay vút tới, to lớn thân thể, trên mặt đất tạo thành bóng mờ, bao phủ mảng lớn mặt đất.

Theo nó đến gần, xem càng ngày càng rõ ràng.

Đây là tựa hồ là một mực Cự Xà, hình thể cực kỳ khổng lồ, toàn thân ngăm đen, nó lưng mọc tám cánh lộ ra rất Từ Sắc kia cánh mở ra, càng làm cho thân thể hắn tỏ ra đáng sợ.

Nó đỉnh đầu còn mang sừng, màu tím bầm sừng hẳn là có kịch độc, sắc sở đường vân bên trong, mang tinh điểm ánh sáng, ở đầu vị trí, buộc vòng quanh một hình tam giác hình dáng.

Lúc này kia hình tam giác bởi vì cảm phấn, đè ép cùng một chỗ, nhìn làm cho lòng người sinh kinh hoàng.

Nó nhanh chóng cướp, vậy mà không gian sinh ra chút vặn vẹo cảm giác, có thể tưởng tượng nó cường đại.

Bất quá tại loại này hơi lộ ra bá đạo dưới khí thế, cái này Cự Xà nhưng lại có chút khô hài.

Trên người nó kia tím vậy màu đen, rất nhiều nơi rụng, mơ hồ hướng ra phía ngoài rỉ ra màu tím đen máu tới.

Ngay cả kia tám cái to lớn cánh, cũng bị nổ tan một con.

Nó lao xuống, kia to lớn thân thể, mang tới hai người hoàn toàn bao phủ xuống.

Kia to lớn đuôi rắn mãnh liệt hướng trên đất vồ tới, mang màu tím đen kinh khí, hung hăng quét về phía A Lạp Dã — Lư Niên.

Trong không khí vặn vẹo cảm giác, theo nó cái này đảo qua, vặn vẹo lợi hại hơn.

Mắt thấy nó kia to lớn đuôi rắn, liền muốn trực tiếp quét A Lạp Dã — Lư Niên trên trán, trực tiếp đem người này đánh thành thịt nát.

Ngay một khắc này, một đôi oánh bạch như ngọc, thon dài tay xuất hiện ở A Lạp Dã — Lư Niên trước.

Kia nhìn như nhu nhược tay, dĩ nhiên cũng làm như vậy, vững vàng bắt cái này to lớn đuôi rắn.

Cổ tay xoay ngược lại, hướng về phía trước đẩy một cái.

Vậy mà trực tiếp, đem to lớn đuôi rắn cho đẩy lui đi.

"Ừ"

Kia to lớn tám cánh Xà Yêu, bị đẩy lui sau, trực tiếp ngừng giữa không trung, nó vừa mới thậm chí cũng không có chú ý tới nữ nhân.

Có ai nghĩ được, thực lực thật không ngờ cường hãn.

Vừa mới nó đang trời cao bay lượn xẹt qua, thế nào cũng không nghĩ đến, trong lúc bất chợt một cái Băng Tinh Tuyệt Liên Hoa xuất hiện ở nó trước mắt.

Nhìn xinh đẹp cực kỳ, chiết xạ ánh mặt trời tỏa ra thất thái quang mang.

Nó có một loại thiên tính, thích lấp lánh đồ vật.

Cái viên này nhìn xinh đẹp cực kỳ Băng Tinh Tuyệt Liên Hoa, ngay lập tức liền khiến nó vui mừng trong bụng.

Đuổi theo, muốn đem nó bắt.

Nhưng là nó thế nào cũng không nghĩ đến, chỉ lát nữa là phải đuổi kịp lúc.

Kia nhìn ôn hòa cực kỳ, giống như là tác phẩm nghệ thuật một dạng Băng Tinh Tuyệt Liên Hoa, vậy mà trong lúc bất chợt biến hóa kinh khủng.

Chờ đến nó phát hiện không đúng, vội vàng xa xa cuồn bay, nhưng là cuối cùng vẫn bị ảnh hưởng đến.

To lớn lực tàn phá a, hướng nó cuốn đi.

May nó vốn là thực lực cường hãn, ma thú cấp sáu, thân thể cực kỳ cường hãn, hơn nữa phản ứng tương đối nhanh lập tức làm ra phòng ngự.

Nếu không, mặc dù không còn như sẽ trực tiếp chết, nhưng nó hiện tại tuyệt đối sẽ càng chật vật.

Nó tầm mắt cực tốt, hình tam giác con mắt toát ra tinh quang, tầm mắt xuyên thấu tầng mây, thấy phía dưới hai bóng người.

Cực kỳ tức giận Cự Xà, lúc này nơi nào còn nhớ được cân nhắc nhiều như vậy.

Trực tiếp gào thét mà xuống, đi tìm thù.

Trực tiếp hướng cái kia súc ở đó, giống như là một chày gỗ một dạng nam tử vỗ tới.

Cắm phần một đòn, lại bị bên cạnh nữ nhân hời hợt hóa giải, mà còn đem mình đẩy lui.

Coi như là như thế nào đi nữa hiểu rõ vấn đề, cái này Cự Xà cũng ý thức được, hai người này không dễ chọc.

Vừa mới cắm phần che đậy nó lý trí, hiện tại rốt cuộc trở lại.

"Hai người các ngươi là người nào vì sao phải đánh lên ta "

Kia to lớn đầu lưỡi, nhỏ lẻ lưỡi, lộ ra một vẻ đậm đà mùi tanh đập vào mặt.

Cửu Vĩ Hàn Yên Nhu có chút ngưng lỏng mi, ánh mắt nhìn về A Lạp Dã — Lư Niên, hỏi ý ý hần, có phải hay không phải đem người này giải quyết hết.

Làm Thần Văn thế giới Hồ Tộc Chi Vương, Hàn Yên Nhu cũng sống mấy ngàn năm, mặc dù thực lực không kịp A Lạp Dã — Lư Niên, nhưng là tuyệt đối là Yêu Tộc ít có cao thủ.

Coi như là thực lực bị hạn chế, cũng không trở thành liền một con Đại Xà đều giải quyết không hết.

A Lạp Dã — Lư Niên vốn là có chút ngưng lỏng mi, bất quá rất nhanh thư triển ra.

Hần cười, cười rất quý dị.

Cười kia Cự Xà có chút tê cả da đầu, thật là muốn chui đi.

Lúc này cái này Cự Xà, phát hiện không đúng, nó gắt gao nhìn chăm chăm cái này nhìn như bình thường người trung niên, lại có một vòng uy thế, khiến nó muốn thần phục.

Đó cũng không phải là trên thực lực uy thế, mà là trung niên nhân này bản thân làm có uy thế.

Loại uy thế này, coi như tỷ đầu Tôn, Đầu Thánh cấp bậc cường giả cho nó cảm giác còn cường liệt hơn.

Đây quả thực, quá kinh khủng.

Cuối cùng là người nào, thế nào sẽ có như thế uy áp.

Ngay tại tám cánh Cự Xà cân nhắc, rồi đi trước lại nói, lại nghe được A Lạp Dã — Lư Niên nói chuyện.

"Ta biết ngươi, ngươi là Bát Dực Hắc Xà Hoàng Bạch Nha! Ma thú cấp sáu, tựa hồ là đỉnh cấp Đầu Hoàng cường giả "

A Lạp Dã — Lư Niên tu luyện sau khi, thường thường nghiên cứu Nhân Tộc tiểu thuyết.

Đầu Phá Thương Khung hắc cũng cũng coi là thâm niên độc giả.

Hắn trí nhớ, đã gặp qua là không quên được.

Ngay lập tức liền nghĩ đến trước mắt nhân vật này, ở Đầu Phá trong tiểu thuyết xuất hiện qua.

"Ngươi là người nào" nghe được người trước mắt này, thuộc như lòng bàn tay kêu lên tên mình, còn có thực lực, Bạch Nha càng là sinh lòng lạnh lẽo, người này vậy mà biết rõ nó.

"Đừng, bị Tiêu Diễm cho thiếu chút nữa đánh chết cái kia, là ngươi đi!"

"Nói bậy, ta căn bản không nhận biết cái gì Tiêu Diễm " Bạch Nha lắc đầu.

"Chính là cái kia dùng hai cái Dị Hỏa dung hợp vào một chỗ, làm ra hoa sen một vật hắc bào nhân kia."

A Lạp Dã — Lư Niên lời này vừa dứt, Bạch Nha thân thể không tự chủ được run xuống.

Mấy chục ngày trước ở nhà Gia Mã Đế Quốc tình huống lại lần nữa hiện lên trước mắt hắn, cái kia tay cầm hai loại Dị Hỏa hoà hợp hắc bào nhân, cuối cùng đem mình đều làm cho bất tỉnh, chính là một triết đầu triết đuôi Phong Tử, "Ngươi là cái người điên kia bằng hữu "

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: 9 đuôi Hồ Vương cùng 8 cánh Hắc Xà Hoàng

Giết địch một ngàn tổn hại tám trăm người nó gặp qua không ít.

Nhưng là giết địch 800 tự tổn một ngàn người, không phải là Phong Tử là cái gì.

Người bình thường làm sao có thể làm ra loại chuyện này.

Ngày đó sự tình, Bạch Nha suy nghĩ một chút còn loại gặp quý cảm giác.

Hai loại Dị Hỏa hoà hợp, chế tạo ra một loại Hỏa Liên, Bạch Nha bị tạc đến hai cánh máu thịt be bét, tại chỗ liền trực tiếp chạy trốn.

Nó không muốn cùng Phong Tử đánh xuống, nó vốn là đi giúp bằng hữu của mình Thanh Y Lục Man, đi mang đi một cái Bích Xà tam hoa đồng tiểu cô nương, tội gì liều mạng.

Lúc rời đi nó chẳng qua là có chút liếc một cái, liền thấy hắc bào nhân kia tựa hồ té xỉu đi qua.

Không phải là đã chết hết đi, cho nên hai cái này là hắc bằng hữu tìm đến mình báo thù

Bát Dực Hắc Xà Hoàng trong đầu thoáng cái chuyển qua rất nhiều ý nghĩ, trước mắt hai vị này, thực lực tựa hồ rất mạnh.

Nó gắt gao nhìn chăm chăm trung niên nhân kia, kia to lớn thân thể căng thẳng, tùy thời chuẩn bị bỏ chạy.

"Cừu nhân còn tạm được." A Lạp Dã — Lư Niên Tự Nhiên nhìn ra cái này Bạch Nha khản trương, hắc dừng dừng một tiếng.

Lần đầu tiên ở trong tiểu thuyết, thấy người quen biết vật, loại này cảm giác rất kỳ quái.

"Cừu gia!" Bát Dực Hắc Xà Hoàng lần này thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhìn đáng đáp không phải là tìm đến mình trả thù, "Các hạ, vừa mới các người Băng Liên ảnh hưởng đến ta, vừa mới ta cũng ra tay, hôm nay chuyện này, không ai nợ ai, chúng ta lúc đó sau khi từ biệt."

Bát Dực Hắc Xà Hoàng nói xong, liền trực tiếp chấn động cánh, chuẩn bị rời đi.

Mặc dù người này không phải là tìm chính mình trả thù, nhưng với loại này không nhìn thấu gia hỏa sống chung một chỗ, khiến nó cảm thấy vô cùng nguy hiểm, hay là mau rời đi tốt.

"Bạch Nha còn có chuyện muốn cho người giúp đỡ, lưu lại!"

A Lạp Dã — Lư Niên mặc dù chỉ là đạm nhiên một câu nói, lại cho Bạch Nha một loại khó mà cự tuyệt khí thế.

Chỉ chẳng qua là một câu nói, để cho trên người nó miếng vảy đều phải giờ lên tới.

Tốc độ nó đột nhiên tăng nhanh, chậm thì sinh biến.

Nó ở tranh hơn thua với đại lục, gặp qua rất nhiều cường giả tuyệt đỉnh, thậm chí là Đấu Thánh nó đã từng xa xa dòm ngó qua một lần, nhưng lại chưa bao giờ có loại nguy hiểm này cực kỳ cảm giác.

"Khác (dừng) hạ sát thủ, còn hữu dụng, thử một chút thực lực bây giờ với hắc so sánh thể nào."

A Lạp Dã — Lư Niên đối với (dừng) đã lao xuống đi ra ngoài Cừu Vĩ Hồ Vương nói.

Vậy phải Yêu Mị cực kỳ nữ nhân, tốc độ cực nhanh, năng giống như là tại trong hư không loé lên đi qua một dạng.

Trong chớp mắt liền ngăn ở Bát Dực Hắc Xà Hoàng kia đầu rắn to lớn trước, "Yêu Vương đại nhân nói, cho người lưu lại."

Thật là nhanh chóng độ.

Bạch Nha thấy như vậy một màn, càng không dám lưu lại.

Trời mới biết hội có chuyện gì.

"Người tránh ra cho ta." Bát Dực Hắc Xà Hoàng tốc độ không giảm, kia to lớn là đuôi rắn, hung hăng hướng ngăn ở trước mặt nhìn như yêu điều nữ nhân quét tới.

Hàn Yên Nhu lần nữa giang bàn tay ra, nghênh đón.

Bát Dực Hắc Xà Hoàng kia to lớn thân hình, cùng Hàn Yên Nhu yếu điệu, tạo thành so sánh rõ ràng.

Nếu là từ trên thể hình xem, căn bản không nhìn ra Hàn Yên Nhu có thắng khả năng.

Nhưng là đáng tiếc lúc, đến loại tầng thứ này, thực lực cũng không phải là dựa vào đầu chống lên tới.

Thần Văn đại lục, ức vạn nhân tộc, đều đã xem mắt cũng không nháy một cái.

Bọn họ thể nào cũng không nghĩ đến, vừa mới A Lạp Dã — Lư Niên một kích kia Băng Tinh Tuyết Liên Hoa, vậy mà trực tiếp nổ ra một cái Đấu Hoàng cảnh giới cường giả, hơn nữa còn đã tại trong tiểu thuyết ra sân qua nhân vật.

Kia đoạn tranh đoạt Thanh Lâm nội dung cốt truyện, rất nhiều xem qua Đấu Phá người, vẫn có thể thuật lại đi ra.

"Bát Dực Hắc Xà Hoàng nhìn người, làm thật hai cái này xâm phạm gia hỏa."

"Bạch Nha lần này ta đứng ở người bên này, để cho hai cái này Yêu Tộc biết rõ, Đấu Phá Tiểu Thế Giới không phải là tốt như vậy vào."

"Liều chết đánh một trận, hiện ra người một chút Đẩu Hoàng cấp bậc cường giả ngạo cốt!"

Không ít người tộc tâm lý yên lặng là Bát Dực Hắc Xà Hoàng cổ động, hy vọng hắn coi như không phải là hai cái này Yêu Tộc khách tới đối thủ, ít nhất cũng phải đem hai người này cho thương tổn đến đi.

Để cho hắn mặt mày xám xịt một lần, cũng coi là tốt.

Lưu Quang Cảnh bên trong, chính là một mảnh cổ gắng lên cùng tiếng ủng hộ.

"Hồ Vương đại nhân, ở nơi này con đại xà, khiến nó biết rõ chúng ta Thần Văn thế giới Yêu Tộc lợi hại."

"Thật là không biết sâu cạn, Yêu Vương đại nhân cho người lưu lại, lại còn muốn chạy "

"Tốt nhất hàm làm canh rắn."

"Hàn Yên Nhu đại nhân, ta yêu người cố gắng lên."

"Hồ Vương đại nhân "

Còn như ngoài ra đánh liền Yêu Cảnh Yêu Tộc, là đều là đang nhìn trò hay.

Bọn họ Yêu Tộc bên trong, vốn là thiếu giải trí.

Rất nhiều Yêu Tộc, cũng đều là rất mong đợi có thể thấy, Nhân Tộc tiểu thuyết diễn hóa ra Tiểu Thế Giới tới.

Bởi vì kia tại trong hư không liền hiện ra, đối với bọn họ mà nói, cũng là một loại tiêu khiển phương thức.

Rất nhiều Yêu Tộc, ngược lại rất thích đi xem.

Đương nhiên cũng không thiếu, hướng về phía nhan giá trị, ủng hộ Hàn Yên Nhu.

Ở bất kỳ một cái nào thế giới, nhan giá trị đều là rất trọng yếu một vòng, mà còn kia Bát Dực Hắc Xà Hoàng, dài thật sự là quá dập đầu sầm, nhìn qua chính là hung tàn cực kỳ Hung Vật.

Hàn Yên Nhu đã cùng cái này Bát Dực Hắc Xà Hoàng đánh nhau.

Nó kia to lớn đuôi rắn đảo qua, ngay lập tức liền bị Hàn Yên Nhu một tấm đẩy ra.

To lớn sóng trùng kích, từ giữa hai người không ngừng đánh tới.

Bát Dực Hắc Xà Hoàng liên tục cùng Hàn Yên Nhu đếm rõ số lượng chiêu.

Cái này kiêu mỹ cực kỳ mỹ nữ, mỗi lần cũng có thể thoải mái ứng đối.

Cái kia thân thể khổng lồ, bị cô gái này đập trúng một quyền, đau gào thét bị thương một tiếng.

Nữ nhân này rõ ràng không có đem hết toàn lực, xem ra thực lực này, chỉ sợ là Đẩu Tông cấp bậc.

Ngoài ra một người trung niên, còn không có gia nhập chiến đấu.

Bát Dực Hắc Xà Hoàng không chuẩn bị đánh lại.

Rầm, nó mở ra miệng to như chậu máu.

Một đoàn ngọn lửa màu tím đen, theo hắn trong miệng phun ra ngoài, hướng Hàn Yên Nhu đánh tới.

Cái kia thân thể khổng lồ, trực tiếp hướng một hướng khác lao xuống đi ra ngoài.

Hắn trực tiếp chạy trốn.

Hàn Yên Nhu bàn tay kia biến thành quả đấm, phía trên tỏa ra ánh bạch quang.

Một quyền nện ở ngọn lửa màu tím đen bên trên, ngọn lửa kia bị một quyền đập chia năm xẻ bảy mở.

Xoẹt xẹt!

Thân thể nằm tại trong hư không xẹt qua, không khí vụn vụn.

Trong chớp mắt liền đuổi kịp kia to lớn thân rắn.

Ầm!

Hàn Yên Nhu một quyền nện ở Bát Dực Hắc Xà Hoàng trên thân thể.

"A! Sau này ta gặp được các người đều đi trốn còn không được sao "

Bát Dực Hắc Xà Hoàng kêu thảm một tiếng, kia to lớn thân thể, trên không trung thống khổ gãy dựa, bất quá tốc độ không giảm, tiếp tục chui đi.

Hàn Yên Nhu tiếp tục đuổi đi ra ngoài, nàng không có dùng bất kỳ chiêu thức.

Chính là như vậy, từng nhát quả đấm, nện ở Bát Dực Hắc Xà Hoàng trên thân thể.

Cái kia mực vảy màu đen, không ít trực tiếp băng liệt.

Mực dòng máu màu xanh lục, tung tóe đi ra.

Nhìn, quá máu tanh, quá kinh khủng.

Chống cự mấy quyền, Bát Dực Hắc Xà Hoàng đã có nhiều chút lão đảo muốn ngã, cứng như vậy chống được đi, căn bản chạy không thoát, sợ rằng phải bị đánh chết không được.

"Ngọa tào "

Bát Dực Hắc Xà Hoàng thật có nhiều chút giận, hấn cũng không chạy, hướng Hàn Yên Nhu lao xuống đi ra ngoài.

"Đáng ghét nữ nhân, ta với người liều mạng."

Bát Dực Hắc Xà Hoàng kia to lớn thân thể uốn éo, trong miệng ngọn lửa màu xanh sẫm lần nữa phun ra.

Bất quá lần này nhưng lại khác nhau, huyết dịch thêm ở trong ngọn lửa, lộ ra một vẻ nổ tung cảm giác.

Ngọn lửa kia đột nhiên lớn mạnh, trong chớp mắt nửa bầu trời, toàn bộ bị to lớn hỏa diễm bao phủ.

Mà dùng Hàn Yên Nhu vậy mà không có tránh, bị trực tiếp bao phủ ở trung tâm.

"Vậy mà không tránh, cho dù người là Đẩu Tông, hôm nay cũng phải chết tại đây, cạc cạc đốt chết người "

Bát Dực Hắc Xà Hoàng lại lao xuống đi vào.

Kia to lớn trong ngọn lửa, không ngừng phát ra gào thét cùng tiếng nổ.

Rất vui sướng hòa diễm tàn đi.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Dẫn đường

Bầu trời mới vừa rồi phiêu đảng đám mây, đã sớm bị đầy trời hỏa diễm đốt sạch, xanh biếc như tẩy bầu trời hoàn toàn lộ ra.

Hỏa diễm tan hết, hết thấy bụi bặm lắng xuống.

Chỉ thấy, vừa mới hưng phấn vọt vào trong ngọn lửa, muốn đem Hàn Yên Nhu giải quyết hết Bát Dực Hắc Xà Hoàng, lúc này nhìn qua có chút thê thảm.

Kìa to lớn thân rắn bên trên không ít miếng vảy nhô ra, hướng ra phía ngoài rí ra màu tím đen máu.

Ngay cả trên lưng tám cánh trong đó hai cánh lúc này rũ ở một bên, rõ ràng cho thấy gãy xương.

Nguyên bản nó kìa to lớn đuôi rắn xúi giục, hội dẫn động không khí chấn động, dẫn động cuồng phong, lúc này cũng không có loại kìa nguy thế.

Kìa kiều mỹ Cửu Vĩ Hàn Yên Nhu, y phục trên người có chút bị nướng khét, lộ ra mảng lớn trắng nõn da thịt.

Kìa trắng như tuyết một dạng da thịt, đem nàng cả người làm nổi bật giống như, trong chuyện đi ra búp bê một dạng.

Nhìn, đáng sợ hơn sức dự đoán.

Mặc dù cũng có chút chặt vật, bắt quá rõ ràng không có bị thương.

Chẳng qua là bị ngọn lửa đốt đến quần áo.

Cô ấy là đôi oánh bạch như ngọc hai tay, một cái tay bắt Bát Dực Hắc Xà Hoàng đỉnh đầu góc kia, cái tay còn lại nắm thành quả đấm, phía trên còn mang màu xanh đen máu cùng lẻ tẻ miếng vảy, chỉ lát nữa là phải một quyền nện ở Bát Dực Hắc Xà Hoàng hình tam giác cái trán lúc.

Bát Dực Hắc Xà Hoàng nói chuyện, "Đại nhân, ta không được đánh, ta không được đánh "

Nó thanh âm mơ hồ có chút run rẩy, đàn bà trước mắt này, so với nó tưởng tượng càng kinh khủng hơn.

Nguyên bản hắn dự đoán nữ nhân này tối đa cũng chính là mới vừa tiến vào Đấu Tông cảnh giới mà thôi, bị chính mình kìa nổ tung Đan Hỏa bao phủ ở, lần này liên tính là không chết, cũng tuyệt đối không thể nào ở trong đó cùng mình đối kháng.

Nhưng là hắn sai.

Nữ nhân này nhìn như nhu nhược, trong thân thể lại phảng phát ẩn tàng một con Bạo Long một dạng.

Kìa oánh bạch như tay ngọc, mỗi một quyền đập xuống, đều đang có thể phá ra trên người nó Lân Giáp.

Mà còn nữ nhân này rõ ràng không có dùng bất kỳ Đấu Kỹ, chẳng qua là dùng蛮 lực bắt hắn cho đánh một trận toi đời.

Nữ nhân này thực lực, chỉ ít cũng là Bát Tinh, Cửu Tinh Đấu Tông, thậm chí có thể là Đấu Tôn cấp bậc cường giả.

Căn bản không phải hắn có thể đối kháng.

Nếu là đánh xuống, cuối cùng tuyệt đối sẽ chết.

Chớ đừng nhắc tới phía dưới còn có một người đàn ông trung niên, nữ nhân này đối với (đúng) đàn ông kìa lúc, một mực cung kính xưng là Yêu Vương đại nhân.

Nhìn như vậy đến, kìa Yêu Vương đại nhân chẳng phải là yếu nhất cũng phải là đỉnh cấp Đấu Tôn sao

Thậm chí có thể là trong truyền thuyết Đấu Thánh cấp bậc.

Đấu Tôn đã rất hiếm thấy, Đấu Thánh cơ hồ căn bản không thấy được.

Trước mắt hai người kìa, cường hãn như vậy, tại sao lại xuất hiện ở nơi này

Vì cái gì cho tới bây giờ không có nghe qua bọn họ danh hiệu.

Cường giả loại này, không thể nào là hạng người vô danh a!

Bát Dực Hắc Xà Hoàng thế nào cũng nghĩ không thông, chính mình chẳng qua là bay qua, sao lại đột nhiên giữa chừng đụng vào hai vị này cường hãn như vậy nhân vật.

Cái gì Yêu Vương, không phải là Đấu Vương cấp bậc sao

Đấu Tôn, Đấu Thánh không phải là hắn gọi Yêu Tôn, Yêu Thánh sao

Hắn nơi nào sẽ biết rõ, lúc này Yêu Vương Lưu Niên chẳng qua là mang năm trăm năm công lực hạ xuống, lúc này trong tay, cũng không có Cửu Vĩ Hàn Yên Nhu cường.

Bát Dực Hắc Xà Hoàng tâm lý rất khổ, nếu là nữ nhân này nguyên lai kêu trung niên nhân kìa một tiếng Yêu Tôn người các loại, hắn bảo đảm lập tức phục phục thiếp thiếp, tuyệt sẽ không có bất kỳ một chút chạy trốn ý tưởng, bởi vì thực lực sai biệt quá lớn căn bản chạy không thoát.

Hàn Yên Nhu có chút ngưng lỏng mi, kia nguyên bản muốn đánh đi lên một quyền bị nàng cho rút lui hết.

"Đi với ta thấy Yêu Vương đại nhân."

Bát Dực Hắc Xà Hoàng cơ thể hơi hơi chậm lại, ngay lập tức liền rơi xuống.

"Bạch Nha bá kiến Yêu Vương đại nhân "

Bạch Nha lần này đem tư thái hạ thấp, kia đầu rắn to lớn, nặn ra nụ cười, bất quá nụ cười nhìn so với ban đầu nổi giận lúc, càng uy nghiêm đáng sợ.

A Lạp Dã — Luru Niên khẽ gật đầu, "Đấu Hoàng cường giả thực lực quả nhiên cường hãn, theo ta đoán muốn phá hư lực không sai biệt lắm "

Ngươi tên đại!

Bạch Nha tâm lý đã bắt đầu mắng chửi người.

Còn biết xấu hổ hay không, mình bị đánh thành như vậy, ngươi còn nói ta cường.

Ngươi ý này, khỏi không phải là các ngươi hai cái đã đột phá chân trời.

Có bản lĩnh thành tựu Đấu Đế đi a!

Bạch Nha kia đầu rắn to lớn co quắp hai cái, "Yêu Vương đại nhân, không biết ngài nhường một chút ta lưu lại kết quả có chuyện gì "

"Ta cần ngươi giúp một cái bận rộn "

"Yêu Vương đại nhân nói cười, ngài nếu là đều không làm được sự tình, ta càng không giúp được gì!" Bát Dực Hắc Xà Hoàng quả thật không nghĩ ra, chính mình có chỗ nào có thể giúp đạt được trước mắt hai người này.

Giờ a, loại này cấp bậc cường giả, gặp phải coi như là phiên toái nhỏ, đối với hắn một cái Đấu Hoàng mà nói, vậy cũng tuyệt đối là không cách nào làm được sự tình.

"Chúng ta muốn đi Gia Mã Đế Quốc, Vân Cương Tông ngươi giúp chúng ta dẫn đường!"

A Lạp Dã — Luru Niên không cần biết rõ lúc này là ở nơi nào, hắn cũng lười quản.

Hắn hiện tại phải làm, chính là đi Vân Cương Tông tìm tới Tiêu Diễm, ước hẹn ba năm thời hạn đã đến, Tiêu Diễm tất nhiên du ngoạn nơi đó.

"Yêu Vương đại nhân không cần ta dẫn đường, ta một cái Tiểu Tiểu Đấu Hoàng cũng không đuổi kịp các ngươi bước chân, dọc theo nơi này một mực hướng về phía trước, không quá ba ngày, là có thể đến Gia Mã Đế Quốc. Đến Gia Mã Đế Quốc Cương Vực ngươi tùy tiện hỏi thoáng cái, là có thể biết rõ Vân Cương Tông sở ở."

Bạch Nha Tự Nhiên không muốn đi, đi theo hai cái này hung nhân bên cạnh, chẳng phải là cả ngày muốn lo lắng đề phòng, lo lắng mạng nhỏ.

"Chúng ta đối với (đứng) cái này không phải quen thuộc, cùng nhau còn cần ngươi tới an bài dẫn đường đi."

A Lạp Dã — Luru Niên đương nhiên sẽ không đi để ý Bạch Nha sợ hãi, lập tức lấp kín hắn muốn từ chối đường, kia hơi lộ ra đến ôn hòa thanh âm, lại để cho Bạch Nha cũng không dám. . .nữa nói phản bác mà nói.

Sớm biết phía dưới hai người này khủng bố như vậy, mới vừa rồi nên bay thẳng đi, đi xuống làm gì

Bát Dực Hắc Xà Hoàng tâm lý khổ sở, nó một cái Đấu Hoàng đi tới kia đều đối với nó kính sợ có phép.

Hôm nay ngược lại tốt, tất cả ngược lại.

Nhân Tộc bên trong, tất cả mọi người đều đã biết, A Lạp Dã — Luru Niên chuyến này mục đích.

A Lạp Dã — Luru Niên đây là muốn đi Vân Cương Tông đi tìm Tiêu Diễm.

To lớn Vực Tràng bên trong, lọt vào trong tầm mắt tất cả đều là đồ nát thê lương cùng phế tích.

Sở Nam đoàn người, đã liên tục đi mấy giờ.

Trước mắt hoàn cảnh vẫn là không có gì thay đổi.

Xa xa màu trắng kia lâu vũ vẫn còn đang tầm mắt cực hạn chỗ, mây mù lượn quanh một chút, giống như Thiên Cung.

"Đi thời gian dài như vậy, còn không có thấy khoảng cách rút ngắn, có xa lắm không mới có thể đến!"

Mấy người ngồi ở một đoạn tàn trên vách nghỉ ngơi, Ái Tử miệng to thở hào hển, có chút buồn bực la lên.

"Gấp làm gì a, chúng ta mới đi bao lâu, kia phiền lâu vũ bị mây mù lượn quanh, rất rõ ràng thế so với cái này bên cao hơn" người gầy kia uống một hớp nước, ngược lại không một chút nào cảm thấy mệt mỏi, nhìn vẫn là rất hưng phấn.

"Ta cũng không sốt ruột, ta sẽ không minh bạch, mảnh phế tích này bên trong, làm sao lại thứ gì cũng không có, khó khăn không được hủy diệt, coi như là hủy diệt cũng có điểm đồng căn bản đi" Ái Tử nhìn dưới chân phế tích, nhưng là cùng nhau đi tới, tất cả đều là đồ nát thê lương, vậy mà không có phát hiện bất kỳ khác (đùng) đồ vật.

"Cái này không phải kỳ quái." Sở Nam cũng đã sớm quan sát qua, "Cái này tàn trên vách có bị đốt dung dấu hiệu, nơi này có lẽ là bị đặc thù hỏa điểm thiêu đốt qua, bình thường đồ vật, căn bản không chịu được, hẳn là đã sớm hoàn toàn tiêu tan. Mảnh này lâu vũ tài liệu kiến trúc rất kỳ quái, tuyệt không bình thường."

ps: Khởi phải nói Đẩu Phá vì cái gì yếu như vậy vấn đề, thiết lập Thần Văn thế giới vốn là mạnh hơn Đẩu Phá, bên trong cũng nhắc tới, thế giới pháp tắc khác nhau. Thần Văn thế giới pháp tắc so với Đẩu Phá thế giới mạnh hơn. Giống vậy một chiêu ở Đẩu Phá thế giới Băng Phong vài trăm thước. Thần Văn thế giới chỉ có thể ảnh hưởng đến không tới mười mét phạm vi. , Cửu Vị Yêu Hồ nói thế nào cũng là Hồ Tộc Chi Vương, sống mấy ngàn năm thực lực chỉ so với Yêu Vương yếu mà thôi, thế giới này đỉnh cấp sức chiến đấu vốn là mạnh hơn Đẩu Phá, đặt ở Đẩu Phá bên trong coi như không phải là Đẩu Đế cũng là đỉnh cấp Đẩu Thánh, một cái Đẩu Đế hoặc là đỉnh cấp Đẩu Thánh, 10% lực lượng, chẳng lẽ vẫn không đánh thắng một cái Đẩu Hoàng, còn muốn bị Đẩu Hoàng hành hạ sao nếu là dựa theo các người nói như vậy viết mà nói, Đẩu Phá so Thần Văn thế giới còn mạnh hơn, kia Tiêu Diễm vào Thần Văn thế giới, chẳng phải là muốn trực tiếp quét ngang Yêu Tộc " phía sau làm sao còn viết Đại Chúa Tể tùy tiện xuất hiện một cái là có thể sạt bại Thần Văn thế giới sở hữu Yêu Tộc! Tiểu thuyết trực tiếp liền có thể hoàn bản. Chớ nói chi là Già Thiên, Thần Mộ.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Bị kẹt

"Bị dùng lửa đốt qua, chẳng lẽ nơi này núi lửa phun trào sao "

Hắc Tử nhìn kỹ người thoáng cái, thật đúng là phát hiện, có chút đồ nát thê lương bên bờ, thật có chút ít hòa tan dấu hiệu.

Loại kia dấu hiệu rất yếu, nếu không để ý rất khó phát hiện.

"Cái này cũng không rõ ràng, bất quá tuyệt đối không thể là cái gì núi lửa phun trào."

Sở Nam lắc đầu, vùng đất này không biết lúc nào liền tồn tại.

Cái này Thần Văn thế giới lịch sử đại lục, tựa hồ rất thần bí.

Ở vô số vạn năm trước, kết quả có thể nào bí mật tồn tại

Mảnh phế tích này, kỳ lạ vách tường, rất rõ ràng hẳn so với bình thường Sơn Thạch càng phải cứng rắn, lại như thế nào lại bị phá hư thành như vậy

Kết quả là dạng gì uy lực, mới có thể tạo thành thứ hiệu quả này.

Sở Nam không tưởng tượng nổi, cũng không có tâm tư suy nghĩ cái này.

Xa xa thần bí kia lâu vũ, đối với hắn sức hấp dẫn lớn hơn, có lẽ ở đó, liền cất ở đây câu trả lời cũng khó nói.

Bạch Khiết đi tới hỏi Sở Nam, "Sở đại sư thế nào có mặt hay không "

"Mặt mặt thế nào, người công ta "

"Có thể." Bạch Khiết gật đầu.

Sở Nam phát tay một cái, "Người thật sự cho rằng ta chỉ là một suy nhược thư sinh sao chỉ đi điểm này đường, liền một mồi không nhúc nhích "

Mặc dù đang Thần Văn thế giới, rất nhiều người xem ra, tác giả ở tuyệt đối sức chiến đấu, không có võ giả cường.

Dù sao bọn họ đem số lớn thời gian, tiêu phí đang suy nghĩ tiểu thuyết bên trên.

Bất quá tác giả rất rõ ràng cũng có chính mình ưu thế, bọn họ có được tác giả điểm tích lũy, dễ dàng hơn đạt được đủ loại tài nguyên tu luyện, cho nên tác giả sức chiến đấu yếu, cũng chỉ là tương đối mà nói, rất ít có có thể tu luyện tới cảnh giới chí cao mà thôi.

Bạch Khiết yêu kiều cười một tiếng, không có ở nói chuyện.

Mấy người nghỉ ngơi một chút, sẽ thấy độ hướng về phía trước tiến về phía trước.

Bắt đầu đi đường.

Đi một, nghỉ ngơi một chút, tiếp tục đi đường.

Thần Văn thế giới, chính là lâm vào chưa bao giờ có cảnh tượng, trong hư không, cả ngày đều ở diễn hóa đến Đấu Phá trong tiểu thế giới cảnh tượng.

Ở Đấu Phá trong tiểu thế giới A Lạp Dã — Lư Niên một nhóm, cũng không có quá nhiều cảm xúc mạnh mẽ.

Trừ vừa mới bắt đầu một trận Cửu Vĩ Hàn Yên Nhu cùng Bát Dực Hắc Xà Hoàng tám kia có thể nói sáng lạng chiến đấu, hoa sen thanh tú, hỏa điểm thanh tú, vắng đầy khắp bầu trời, để cho người xem hoa cả mắt ở ngoài, còn lại chính là đi đường.

A Lạp Dã — Lư Niên đang chạy về Gia Mã Đế Quốc.

Tất cả mọi người đều biết rõ, đây là đại chiến trước bình tĩnh.

Thật sự tiêu điểm, tụ tập bên trong ở A Lạp Dã — Lư Niên đến Vân Cương Tông sau đó.

Tiêu Viêm người mang Dược Lão, Thất Thái Thôn Thiên Mãng, bao gồm băng Hoàng bảo vệ, còn có hán nhân vật chính khí vận gia tăng, những thứ này có thể hay không bảo đảm toàn thân hán trở ra, từ A Lạp Dã — Lư Niên thủ hạ, tìm tới một chút hi vọng sống.

Thần Văn thế giới ức vận nhân tộc tâm lý, đều biết, cái này rất khó khăn, trừ phi có người có thể phá giải tiến vào bên trong trợ giúp Tiêu Viêm.

Nhưng là nếu có thể tiến vào, chỉ sợ sớm đã tiến vào bên trong.

Đến bây giờ, còn không có bất cứ động tĩnh gì.

Đương nhiên còn có một loại khả năng, chính là Đại Thánh ở nơi nào

Vì sao làm Đấu Phá Tiểu Thế Giới người sáng tạo, hán một mực chưa phát ra bất kỳ thanh âm gì.

Ở loại tình huống này, hán là không phải là còn có cái thế giới này nắm quyền trong tay.

Còn là nói, cái này Tiểu Thuyết Thế Giới bị xâm phạm sau đó, đã hoàn toàn thoát khỏi hán chương khống

Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong, trà dư tửu hậu.

Vô số nhân tộc, cũng đang thảo luận chuyện này.

Sau đó nội dung cốt truyện, hội phát triển như thế nào.

Đấu Phá Tiểu Thế Giới, thật hội bị hủy bởi cái này A Lạp Dã — Lư Niên tay sao

Loại tình huống này, A Lạp Dã — Lư Niên có thể làm ra một lần, phía sau sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba thậm chí còn vô số lần.

Nhân tộc sau này sở hữu tiểu thuyết, đều phải đối mặt bị phá hư nguy hiểm

Thần Văn thế giới sở hữu tác giả cũng vì đó không nói, nếu là thật xảy ra loại tình huống này.

Vậy thì đối với bọn họ nghề nghiệp này, sẽ là một cái đả kích rất lớn.

Chỉ sợ bọn họ cũng phải bỏ xuống sáng tác con đường, đi về phía vô giả con đường.

Không có ai trải qua loại tình huống này, cũng không ai biết, lúc này Tiểu Thuyết Thế Giới bị xâm phạm, một cái tác giả đối mặt loại tình huống này, tiểu

thuyết sẽ là thế nào một loại trạng thái.

Rất nhiều người tại Thiên Đạo trong diễn đàn, mong đợi Đại Thánh có thể xuất hiện.

Tuy nhiên lại không chiếm được bất kỳ đáp lại nào.

Nam Vực thành trong thành chủ phủ, Đường Tử Quân cũng là bó tay toàn tập.

Nàng phát hiện, Sở Nam đã hoàn toàn mất đi liên lạc.

Hắn tựa hồ vẫn luôn không có tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong, phảng phất từ Thần Văn thế giới biến mất.

Nàng cho Sở Nam phát ra đủ loại tin tức, không có được bất kỳ đáp lại nào.

Nàng cũng đặc biệt đi kiểm tra một phen, kết quả phát hiện Tiêu Diễm là tiếp một cái tên là Hùng Bá Man Hoang tiểu đội tác giả chiêu mộ nhiệm vụ, tiến vào dãy núi sâu bên trong.

Nhưng là cái này cũng không khả năng không có tin tức gì đi, chẳng lẽ xảy ra chuyện

Nàng không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể chờ đợi đợi.

Mà ở dãy núi sâu bên trong, một người trung niên, trực tiếp bước vào trong sơn cốc.

Hắn cau mày, thậm chí đều không có hứng thú đi chú ý trong hư không, Đấu Phá Tiến Thế Giới bị xâm phạm tình huống.

Hắn là tác giả công hội phái tới người, đặc biệt bí mật bảo vệ Bạch đại sư.

Dọc theo con đường này, hắn một mực ở xa xa bí mật đi theo Sở Nam sáu người.

Vốn là hắn có chút kỳ quái, mấy người kia ở trong sơn cốc này, lưu lại chừng mấy ngày.

Bất quá hắn đối với (đúng) cái này cũng không quá quan tâm, làm tốt chính mình sự tình là được rồi.

Nhưng là ngoài ý muốn liền xảy ra, hai ngày trước, hắn phát hiện, Bạch đại sư một nhóm vậy mà trong lúc bất chợt từ trong sơn cốc này biến mất.

Hắn có thể tin chắc, Bạch đại sư mấy người tuyệt đối không có xuất cốc.

Hắn ở chỗ này tìm, rất nhanh thì phát hiện chỗ dị thường.

Bất quá cái này cũng không nghĩ là, Thần Văn thế giới vực tràng ngang dọc, chỗ thần bí quá nhiều, hắn chỉ cần xa xa bảo vệ tốt vị này Bạch đại sư là được rồi.

Loại này tác giả làm bày xuống vực tràng, đếm không hết.

Hắn cũng không có hứng thú tìm tòi, nếu là không có vực tràng tác giả giúp đỡ, cũng căn bản là không có cách tiến vào.

Bất quá suốt hai ngày thời gian, Sở đại sư đoàn người, không có tin tức gì.

"Không thể đợi thêm, phải lập tức trở lại, đem loại tình huống này tỉ mỉ báo cáo."

Hắn biết rõ chờ đợi thêm nữa, sợ rằng chẳng qua là phí công.

Địa điểm này rất bí mật, nếu là không có người dẫn đường, coi như là tác giả công hội thật phái người đến, căn bản không tìm được nơi này.

Người trung niên liếc một cái, nơi này sơn cốc, sau đó xoay người rời đi.

Mà thần bí vực tràng bên trong.

Sở Nam sáu người lúc này cũng đã mệt mỏi cực kỳ.

"Cuối cùng là địa phương quý gì, chúng ta đi chừng mấy ngày, vì cái gì kia mây mù lượn quanh Tiên Cung, lại còn không thấy tiếp cận "

Ái Từ sắc mặt buồn khổ, mấy cá nhân tình cảm, lúc này hoàn toàn không giống hai ngày trước vừa mới lúc đi vào hưng phấn như vậy.

Liên tục đuổi hai ngày nhiều đường, sáu người cũng phát hiện chỗ này rất quý dị.

Mệnh môn bát ngát phế tích, tựa hồ đi không đến cùng.

Kìa ở mây mù lượn quanh một chút Tiên Cung, phảng phất Hải Thị Thận Lâu một dạng vậy mà không một chút nào thấy tiếp cận.

"Sở đại sư tìm tới đi ra ngoài biện pháp không có" người gầy kia cũng hỏi.

Sở Nam lắc đầu, "Tạm thời còn không có."

Sáu người, tựa hồ là bị vây ở chỗ này.

Lọt vào trong tầm mắt tất cả đều là phế tích, căn bản không cảm giác được Kỳ Dịch vực trảng chỗ, trên bầu trời bị một loại nhàn nhạt sương mù bao phủ, cũng căn bản không thấy rõ phía trên tình hình, làm sao tìm được rồi đi đường

"Gấp làm gì, thời gian còn sớm đây, chúng ta mới tiến vào hai ngày mà thôi." Mục lão đại chính là hét, làm đội trưởng, hấn tự nhiên biết rõ lúc này, muốn phân chấn tinh thần, "Chúng ta lần này đi vào, cũng không thể tay không mà về, ta cũng không tin đến không được địa phương quý quái."

Bạch Khiết cũng gật đầu, "Nơi này phế tích nhiều như vậy, chẳng lẽ một chút bảo bối đều không có để lại sao "

"Đúng vậy, coi như đến không được cung điện, phải cũng phải mang một ít đồ vật rời đi." Ải Tử đứng lên.

Mấy người lại lần nữa đi trước, vừa đi lại là mấy giờ.

Làm sức cùng lực kiệt thời điểm.

"Ta khuyên các người vẫn là tiết kiệm một chút khí lực, còn có thể sống lâu mấy ngày."

Một cái thanh âm, đột nhiên từ bên cạnh truyền tới.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Côn Cổ thánh địa

Sáu người vốn là đều tại đi đường, một mối cộng thêm khẩn trương, tinh thần đều có chút căng thẳng.

Một mực yên tĩnh không có bất kỳ thanh âm trong phế tích, đột nhiên truyền tới thanh âm.

Để cho sáu người đều vì thế mà kinh ngạc.

Sáu người đồng loạt quay đầu, hướng thanh âm phương hướng nhìn lại.

Chỉ thấy, bên phải phía trước đếm ngoài trăm thước, có một cái hỏa hồng sắc ảnh tử.

Từ vừa mới thanh âm để phán đoán, phải là một nữ nhân.

"Người là người nào tại sao lại ở chỗ này "

Mục lão đại hỏi, bất quá không có thu được đáp lại.

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, liền hướng người kia đến gần.

Ở chỗ này liên tục hai ngày tất cả đều là phế tích, trong lúc bất chợt thấy một người, dù sao cũng hơn một mực cái gì đều không thấy được tốt.

Sáu người đang khẩn trương sau khi, còn có chút mong đợi cùng hưng phấn.

Theo khoảng cách càng ngày càng gần, Sở Nam phát hiện nữ nhân này, người mặc tỏa ra ánh sáng lung linh màu đỏ khô giáp, ngồi xếp bằng dưới đất tu

luyện, ở bên cạnh nàng để một cái rộng lớn trường kiếm màu đỏ.

Tóc buộc ở cùng một chỗ, nhìn tư thế hiên ngang, ở nàng trong lỗ tai còn có một cái tai nghe bộ dáng đồ vật.

Cái này thân hình đáng, cái này ăn mặc, hơn nữa thanh kia nổi bật Hỏa Vực Thần Kiếm.

"Là người!"

Sở Nam ngay lập tức liền nhận ra nữ nhân này, từng có duyên gặp mặt một lần.

Chính là Sở Nam gặp phải Yêu Tộc Công Chúa ngày ấy, hắn xuyên qua đi tới Thần Văn thế giới, lần đầu tiên đi dạo Nam Vực thành lúc, thấy qua người này.

Nàng một kiếm ném bay một cái hướng nàng bắt chuyện công tử ca.

Thật là bạo lực cực kỳ, một lời không hợp liền rút kiếm.

Cô gái kia có chút quay đầu, ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, cặp mắt kia sắc bén cực kỳ.

Sở Nam cảm giác, có gan uy áp hướng chính mình cuốn tới.

"Chúng ta nhận biết "

Cô gái kia có chút ngưng long mi, hiển nhiên đối với (đúng) Sở Nam không có ấn tượng gì.

"Ta từng ở Nam Vực thành gặp qua người một lần."

Cô gái kia chân mày thư triển ra, không nói thêm gì nữa, tiếp tục ngồi xếp bằng.

"Chúng ta cũng là Nam Vực thành, ta gọi là Thiếu Kiệt, trong nhà của ta là mở hiệu buôn cô nương thế nào từ trước tới nay chưa từng gặp qua người a, xưng hô như thế nào "

Dọc theo đường đi hơi lộ ra cao ngạo rất ít nói chuyện người thanh niên kia, khi nhìn đến đàn bà trước mắt này gò má bên trên, cũng đã hai mắt sáng lên.

Hắn vừa nói, còn đi lên phía trước, nhìn đối phương không có phản ứng gì, lại đưa tay muốn đi chụp hông y nữ tử kia bả vai.

"Thật là tìm chết!"

Sở Nam khinh thường bĩu môi một cái, hắn đối với (đúng) người này có thể không có ấn tượng gì tốt.

Tự cao tự đại, dường như cũng không thấy hắn có bản lĩnh gì, cũng không rõ ràng, thế nào lẫn vào Hùng Bá Man Hoang tiểu đội.

"Có ý gì" Bạch Khiết nghe được Sở Nam thanh âm, hơi nghi hoặc một chút.

Kia ngồi xếp bằng nữ nhân, cổ tay phiến động.

Nắm lên thanh kia rộng lớn kiếm lớn màu đỏ.

Phanh.

Tốc độ nhanh đến, căn bản không thấy nàng thế nào xuất kiếm, thanh kia màu đỏ rộng lớn bảo kiếm thân kiếm đập ngang ở Thiếu Kiệt trên người.

Cả người bị trực tiếp đánh bay ra ngoài."Lần sau, ta trực tiếp chém đứt tay người."

"Bạo lực như vậy!" Bạch Khiết giờ mới hiểu được Sở Nam ý tứ.

"Không kỳ quái, lần trước thấy nàng lúc, liền cùng tình huống này không sai biệt lắm."

Sở Nam ánh mắt hơi chăm chú, theo nữ nhân này đứng lên, lộ ra kia hai cái có chút nghịch thiên chân dài, hấp dẫn hơn người nhãn cầu.

Ngay cả Bạch Khiết đều lộ ra ánh mắt ghen tị.

Khục khục.

Thiếu Kiệt hai mắt kinh hãi, vừa mới nữ nhân này ra tay khí thế, hắn căn bản không chỗ có thể trốn.

Thực lực kia, căn bản sâu không lường được.

Hoàn toàn không phải là hấn có thể đối kháng.

"Xin ra mắt tiền bối "

Lần này Mục lão đại cung kính đối với (đứng) nữ nhân này ôm quyền, mấy người Tự Nhiên cũng phát hiện cái này đàn bà thần bí cường hấn.

Vừa mới Thiếu Kiệt thấy sắc bất chuyển động tác, rõ ràng chính là chính mình tìm đường chết.

"Chúng ta đều là Nam Vực thành võ giả,

Ta gọi là Mục Thiết, vị này vẫn là Nam Vực học sinh cấp ba cũng là một vị tác giả là Sở đại sư."

Mục lão đại còn nhân cơ hội giới thiệu một phen Sở Nam, một cái tác giả thân phận, hiển nhiên là có chút phân lượng.

Đưa tay không được đánh người mặt tươi cười, cái này trường kiếm màu đỏ nữ nhân khẽ vuốt cầm.

Ánh mắt ở trên người mấy người đảo qua, cuối cùng rơi vào Sở Nam trên người.

"Là người theo mấy người bọn hấn đi vào nơi này "

"Đừng, ta ở võ giả công hội đón hấn môn tìm tòi vực trảng nhiệm vụ, sẽ tới."

"Đáng tiếc!" Trường kiếm nữ nhân lắc đầu than thở.

"Tiền bối cái gì đáng tiếc" Ái Tử có chút nghe không hiểu, hấn mặc dù tính tình rất linh lợi, bắt quá đối mặt cái này nhìn sâu không lường được cô gái thần bí hấn cũng không dám can rờ.

"Còn trẻ như vậy chính là tác giả, mà còn có thể phát hiện thần bí vực trảng chỗ kỳ lạ, sớm như vậy chết, đương nhiên đáng tiếc."

Mấy người hai mắt nhìn nhau một cái, ánh mắt sâu bên trong càng là lộ ra thật sâu nghi hoặc.

"Bảo tàng!"

Vừa mới bị đánh bay Thiếu Kiệt, đột nhiên gầm nhẹ một tiếng.

Mấy người theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy, hấn đã bò dậy.

Đều chẳng quan tâm đi lau khô miệng máu, trực câu câu nhìn chăm chăm xa xa xem.

Ở một mảnh bị dọn dẹp ra địa phương, có một đồng đồ vật.

Đủ loại bảo kiếm, giới chỉ, sách vở, túi trữ vật, còn có loại kia tỏa ra tinh quang quang cầu

Rất nhiều thứ chôn cất vào, nhìn một cái đều là có giá trị không nhỏ.

Nhất là những chiếc nhẫn kia phía trên có thần bí hoa văn, tựa hồ cũng là trữ vật loại khí vật.

Phải biết Không Gian Giới Chỉ, bản thân liền có giá rất cao giá trị.

Hùng Bá Man Hoang tiểu đội, một nhóm mấy người, cũng chỉ có cái kia Thiếu Kiệt trên người một cái túi đựng đồ.

Trước mắt nơi này, chỉ một cái một cái chất đồng khoảng chừng mấy chục!

Chỉ chẳng qua là những thứ này giới chỉ, nếu như mang đi ra ngoài, là có thể ngay lập tức liền giàu đột ngột, cả đời không lo.

Mục lão đại mấy người mắt, không khỏi đều có chút đỏ, muốn qua, nhưng là lại kiêng kỵ trước mắt nữ nhân này.

"Tiền bối đó là ngài "

"Ta không có hứng thú" nữ nhân nhàn nhạt nói.

Mục lão đại đặt được cái này đáp lại, lúc này đều không nhẫn nại được hưng phấn trong lòng, vọt thẳng đi qua.

Bọn họ chuyến này mục đích, là vì tìm bảo tàng.

Đồng kia đồ vật, so xa xa Tiên Cung còn muốn hấp dẫn người.

Kia Thiếu Kiệt trực tiếp bỏ qua.

"Người tại sao không đi "

Cô gái kia thấy, Sở Nam thờ ơ không động lòng, ngược lại có chút ngoài ý muốn.

"Có thể sử dụng tiền mua được đồ vật, không tính là cái gì bảo tàng."

Dùng không bao lâu, tiền đổi với (đúng) Sở Nam mà nói cũng chỉ là một con số mà thôi, hần mặc dù cũng đứng kia Trữ Vật Giới Chỉ cảm thấy hứng thú, nhưng nữ nhân này kia một phen, càng làm cho Sở Nam có chút cảnh giác.

"Kiếm, đây là tinh phẩm tiểu thuyết « Hoa Quang Dật Thái » trong Hoa Quang Kiếm, nơi này tại sao có thể có."

"Những thứ này đều là Trữ Vật Giới Chỉ, chiếc nhẫn này bên trong không gian lại có năm thước vuông, ta muốn, ta muốn!" Thiếu Kiệt kia bởi vì kích động, hơi có chút thanh âm khàn khàn truyền tới.

"Người lại có thể nhìn thấu điểm này, mới vừa mười mấy tuổi, vậy tại sao phải tới nơi này, đáng tiếc, thật là đáng tiếc "

"Ta gọi là Sở Nam, tiền bồi ngài lời này rốt cuộc là ý gì" Sở Nam nghi ngờ trong lòng sâu hơn.

Có lẽ bởi vì Sở Nam mới chỉ là học sinh trung học đệ nhị cấp, nữ nhân này nói chuyện với Sở Nam lúc, ngược lại cũng không có cái gì che giấu.

Tuổi tác vĩnh viễn là tốt nhất ngay trang!

Nàng trong ánh mắt, nhìn về Sở Nam lúc mang theo một vòng đồng tình.

"Đi vào rất nhiều người, nhưng là chưa bao giờ có người có thể từ nơi này đi ra ngoài, người cho rằng là những thứ đó, là thế nào tới đây là một mảnh tuyệt địa, thậm chí có thần cấp tác giả, đã từng đã tiến vào nơi này."

Nữ nhân này vừa nói, trong tay xuất hiện hai cái quyền sở, trực tiếp vứt cho Sở Nam, "Tự nhìn đi."

Sở Nam mở ra, phát hiện đây là hai cái quyền nhật ký.

"Là đang ở vậy đối với rác rưởi bên trong, tìm tới, trong đó một quyển là Mordor đại sư nhật ký, một ngàn năm trước chúng ta nhân tộc một vị nổi danh đại thần tác giả, sau đó mất tích bí ẩn!"

Sở Nam mở ra một quyển, trên đó viết tên trình Mordor!

Nhân Tộc Tân Lịch, một cửu cửu sáu, ngày bảy tháng ba!

Nhân Tộc Tân Lịch chính là từ Thiên Đạo tiểu thuyết võng, hạ xuống Nhân Tộc lúc, bắt đầu tính lên.

[sáng tác gặp phải bình cảnh, quyết định đi xa xôi chỗ về vật thực!]

Sở Nam liên tục lật xem rất nhiều tấm, đều là đi về vật thực chuẩn bị trước.

Sau đó bắt đầu ở Nhân Tộc Cương Vực du lịch, đều là không liên hệ đồ vật, rất nhanh lật xem đi qua.

Nhân Tộc Tân Lịch, một cửu cửu sáu, ngày bảy tháng năm!

[đến Nam Vực thành]

Ngày hai mươi tám tháng năm [bên trong dãy núi phát hiện một nơi thần bí vực tràng.]

Ngày ba mươi tháng năm [chỗ này vực tràng, cũng không tổn thương người, hơn nữa còn là lấy tinh không là chỉ dẫn, với vạn cổ trong truyền thuyết một vài tin đồn tương tự, không biết bố trí cái này vực tràng người không biết có chuyện gì, chuẩn bị ngày mai tiến vào.]

Ngày ba mươi một tháng năm: [ta ngày, ta thấy cái gì, ngôi sao cung điện. Gần Côn Cổ chi Nam Châu, xem tông môn chi thánh địa. Tầng đài run rẩy, thượng âm tinh thần; phi các bạch nha, nhìn xuống mây khói. Nam Vực một ít trong truyền thuyết thần thoại Côn Cổ thánh địa vậy mà thật tồn tại, Côn Cổ nơi xây ở mây mù phiêu miểu bên trong, ngoại môn đệ tử, giống như Giang Hải đêm không hết. Kia mây mù phiêu miểu chỗ lầu các, hẳn gọi Tinh Thần các, lấy ngôi sao xếp hàng xây lên, có đặc thù vực tràng cùng ngoại môn đệ tử chặn. Côn Cổ thánh địa trường lão siêu thoát đại lục, ngao du Tinh Hải trong lúc đó, ở chòm sao khác nhau hành tẩu truyền thuyết này thật lớn tông môn, vậy mà thật tồn tại. Thần Văn thế giới, Viễn Cổ truyền thuyết, lại là thật, cái này thật lớn tông môn, vậy mà có người có thể siêu thoát Thần Văn thế giới, vậy mà thật tồn tại sao lại biến thành một vùng phế tích kết quả trải qua chuyện gì, ở Thần Văn thế giới như thế truyền thuyết, đêm không hết, Côn Cổ thánh địa, Vạn Hải Kiếm Tông, Vân Mâu Thiên Cung, Quần Yêu Thánh Điện vân vân những truyền thuyết này nơi, đều không thua gì với Côn Cổ thánh địa, chẳng lẽ đều là thật, Viễn Cổ Thần Văn đại lục, Thánh Tiên vô số, hoành độ tinh không, vì cái gì hôm nay chỉ để lại truyền thuyết, ngay cả Côn Cổ thánh địa, cũng thay đổi thành một vùng phế tích ta muốn đi chỗ đó ngôi sao cung điện, tìm câu trả lời]

Ngày này nhật ký, Mordor đại sư, thoáng cái viết sắp tới mười trang.

Hắn hưng phấn triển lộ không thể nghỉ ngơi.

Sở Nam cũng xem kinh hãi, trong truyền thuyết thời viễn cổ Côn Cổ thánh địa người, lấy nhục thân hoành độ tinh không, điều này sao có thể.

Loại này, cường hãn tông môn, làm sao sẽ biến thành một vùng phế tích.

Sở Nam xuống phía dưới lật xem, cũng không có tìm được câu trả lời.

Chỉ có Mordor đại sư một ít suy đoán.

[Côn Cổ thánh địa người, ở người xâm lăng đến sau đó, cuối cùng ở tuyệt cảnh thời điểm, đem mảnh này vực trảng hoàn toàn khóa kín, chỉ có thể vào không thể ra, vô tận Thiên Hỏa hạ xuống, nhất đồng quy vu tận.]

Vị kia Mordor đại sư, cuối cùng không có tìm được tiến vào Tinh Thần các đường, cũng không có tìm được đi ra ngoài đường, Nhân Tộc vị này một ngàn năm trước nổi danh trên đời thần cấp tác giả, đối chết ở chỗ này, lưu hấn lại nhật ký.

Bất quá Mordor đại sư cũng không tiếc nuôi, hấn phát hiện Côn Cổ thánh địa, Viễn Cổ truyền thuyết cũng không phải hư cấu.

Nói như vậy, những thứ này phế tích, là Côn Cổ thánh địa ngoại môn

Kết quả trải qua cái dạng gì tai nạn hạ xuống

Như vậy một cái cường đại đến có người có thể hoành độ Tinh Hà tông môn, đều tào ngộ tai họa ngập đầu

Sở Nam nhìn về trước mắt cô gái thần bí.

Cô gái kia lắc đầu, "Trừ nhật ký, cùng một ít truyền thuyết thần thoại, khác (đừng) ta cũng cái gì cũng không biết."

Sở Nam lật xem cuốn thứ hai, đó cũng không phải nhật ký, chẳng qua là ghi chép.

Một cái tên là trần kiểm người, trước khi chết đem tiến vào nơi này một chút kinh nghiệm viết một lần.

Còn có chính là hấn thân thể, hấn là một thiên tài võ giả, thân thể không rẻ.

Cuối cùng hấn không phải là chết đói, mà là tự vận!

Nhìn xong những thứ này, Sở Nam tâm đều có chút lạnh, liền thần cấp tác giả, cuối cùng đều gãy ở chỗ này.

Sớm biết liền núp ở Nam Vực cao trung không ra, tới tìm tòi đất thần bí, thật là chính mình tìm đường chết a!

"Người chừng nào thì đi vào" Sở Nam hỏi.

"Hơn hai mươi ngày không nghĩ tới trước khi chết lại còn có thể thấy có người đi vào chôn theo" cô gái này khuôn mặt thanh lệ thoát tục kia trên mặt, xuất hiện vẻ tự giễu cười.

"Chẳng lẽ ngươi không có nghĩ qua, biết tìm biện pháp ra "

"Tìm, vô tích khả tìm, hào vô sở hoạch, Mordor đại sư suy đoán, hấn là chính xác, hấn loại nhân vật đó, đối với chuyện trôi nổi năng lực đã đạt tới cực hạn, chỗ này tuyệt địa vực trảng, nằm đó tai nạn hạ xuống sau đó bị đóng chặt hoàn toàn, có thể nhục thân hoành độ Tinh Hải người bày xuống vực trảng, người muốn phá vỡ nó đi ra ngoài khả năng sao "

ps: Gần đây sự tình hơi nhiều, cho nên thời gian đổi mới loạn, hai ngày nữa liền khôi phục bình thường, buổi tối còn có một chương

-----

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Trước khi chết có phải hay không nên làm những gì

Vốn chỉ là một lần bình thường vực tràng thám hiểm, vậy mà diễn biến thành như vậy.

Thần Văn thế giới, gần vạn năm đến, vô luận là tự nhiên tạo thành, vẫn là tác giả bày xuống vực tràng, đếm không hết.

Thành rất nhiều võ giả cùng tác giả thám hiểm nhạc viên, bình thường sẽ không gặp nguy hiểm sự tình xảy ra.

Sở Nam vốn là muốn nhìn một chút vực tràng là bộ dáng gì, lại không nghĩ rằng, chính mình vậy mà trúng giải.

Nơi này, lại là một cái thượng cổ chỗ.

Côn Cổ thánh địa truyền thuyết, Sở Nam cũng đã nghe nói qua một ít, bắt quá hoàn toàn không có cái này Mordor đại sư viết cận kề như vậy.

Côn Cổ thánh địa, Vạn Hải Kiếm Tông, Vân Mâu Thiên Cung, Quần Yêu Thánh Điện vân vân, những thứ này ở lúc trước còn sống ở trong thần thoại cổ sự, có lẽ đều là thật.

Thượng cổ Thần Văn thế giới, đến cùng cái dạng gì tình cảnh.

Nhân Tộc đã từng phồn thịnh đã có rất nhiều Đại Năng có thể ở tình không du lịch, vì cái gì sau đó hội luân lạc loại trình độ đó.

Nhân Tộc bị trấn áp sao

Thượng cổ truyền thừa, hoàn toàn đứt đoạn.

Kết quả xảy ra cái gì, hủy diệt thượng cổ Huy Hoàng cực kỳ tu luyện văn minh

Vô số có thể hoành độ Tinh Hà cường giả, cũng chạy không thoát loại kia tai nạn

Nếu là bọn họ còn sống, vì cái gì buông tha bọn họ tông môn cùng mảnh đất này.

Sở Nam trong lòng nghi ngờ rất nhiều, lúc này lại không có thời gian cõi ra những nghi vấn này.

Hắn lúc này cũng không có năng lực, cõi ra những nghi vấn này.

Hiện tại phải làm, tìm tới rồi đi đường, nếu không thật hội bước rất nhiều người vừa tới hậu trần, chết ở nơi tuyệt địa này.

"Người chẳng lẽ sẽ không tìm tới một chút đi ra ngoài biện pháp "

Sở Nam nhìn về trước mắt nữ nhân này, người này rất cường đại, cũng rất thần bí.

Nữ nhân lắc đầu, "Nếu là ta chúng ta vị kia Trang Hoài đại sư đến, có lẽ còn có cơ hội. Mảnh này vực tràng, đi qua không biết bao nhiêu vạn năm, bị đóng chặt vực tràng, đã sớm sẽ không giống nguyên lai kia nghiêm mật, vạn cổ năm tháng để cho vực tràng dần ra, Trang Hoài đại sư là chúng ta nhân tộc đối với (đúng) vực tràng nghiên cứu sâu nhất người, hắn đối với (đúng) vực tràng cảm ứng bén nhạy cực kỳ, nếu là ở nơi này, có lẽ có thể tìm được, rồi đi đường."

"Trang Hoài đại sư còn sống" Sở Nam có chút kinh ngạc, tốt lắm giống như là sách lịch sử nhân vật trong đi.

"Còn sống, mấy trăm năm không có lộ diện, rất nhiều người đều cho là hắn chết."

"Nếu là có thể tiến vào ngôi sao kia trong cung điện đây" Sở Nam nhìn về ngôi sao kia cung điện, nơi đó không biết có đường hay không.

"Coi như là có thể vào, nơi đó vực tràng, chỉ có thể so với cái này bên trong càng kinh khủng hơn, có lẽ nơi đó có đến thánh địa truyền thừa. Nếu không, nơi đó cũng đã sớm biến thành một vùng phế tích. Trừ phi Thần Văn thế giới đại biến, hoặc là đợi thêm cái vài chục vạn năm, hoặc là mấy triệu năm, hiện tại coi như là Trang Hoài đại sư đến, cũng không cách nào tiến vào bên trong "

"Sở đại sư đây đều là bảo vật, ngài muốn cái gì vậy, đã nói để cho ngài trước chọn." Kia Mục lão đại hưng phấn đối với (đúng) Sở Nam la lên.

Sở Nam đối với (đúng) đồng gia đồ vật, không có hứng thú.

Hắn vốn là chỉ muốn tới xem một chút vực tràng kết quả là dạng gì, lúc này đối mặt tuyệt cảnh, càng đối với những thứ đó không có cảm giác gì.

Đang muốn cự tuyệt, lại nghe được trước mắt nữ nhân lầm bầm lầu bầu.

"Năm thước vuông Không Gian Giới Chi "

Sở Nam có chút ngạc nhiên, quả nhiên thà đắc tội tiểu nhân, chớ đắc tội nữ nhân, coi như là trước mắt vị này, cũng không thể ngoại lệ, có cơ hội, vẫn sẽ

tính lại tính toán nguoi một chút, không để cho nguoi thông khoái.

Chỉ thấy kia Thiếu Kiệt, nắm chặt kia chiếc không gian giới chỉ, kích động ở đó nghiên cứu.

Sở Nam đối với (đúng) hàng này cũng không có ấn tượng gì tốt, ở Nam Vực thành, còn có ở trong sơn cốc, thỉnh thoảng sẽ lên tiếng nghi ngờ.

Sở Nam đi tới.

"Sở đại sư chúng ta cái này mỗi một cái đều có giá trị không nhỏ, ngài thích cái nào, trước chọn đi."

Sở Nam đưa tay ở những thứ đó bên trên quét quét, "Vừa vặn ta không có không gian giới chỉ, mới vừa rồi ta nghe ai nói có một cái năm thước vuông giới chỉ, ta liền muốn chiếc nhẫn kia tốt. Còn lại những thứ này cũng không thể nào cảm thấy hứng thú, đều để lại cho các nguoi đi."

"Chiếc nhẫn này là ta!"

Thiếu Kiệt lập tức siết chặt trong tay giới chỉ,

Đây là hấn nhìn trúng đồ vật.

Không gian lớn như vậy giới chỉ, quá khó được, giá trị là trong này cao nhất.

"Cái này Không Gian Giới Chỉ còn có nhiều như vậy Sở đại sư không bằng "

Mục lão đại lời còn chưa nói hết, Sở Nam cau mày ngắt lời nói, "Thế nào, ta chỉ muốn một thứ mà thôi, còn không thể tự kiểm chế chọn, trước chuyển lời, cũng không tính là "

"Đương nhiên giữ lời." Mục lão đại biểu tình có chút cứng đờ, dọc theo con đường này Sở Nam đối đãi nguoi ôn hòa, hấn không nghĩ tới, lần này lại đột nhiên trở nên cường ngạnh, để cho hấn hơi có nhiều chút không thích ứng, hấn lập tức lắc đầu, ánh mắt rơi vào thanh niên kia trên nguoi, "Thiếu Kiệt đã nói, để cho Sở đại sư trước chọn, đem giới chỉ cho Sở đại sư."

"Đây là ta chọn xong, hấn nói cho liền cho. Nhiều ngày trôi qua như vậy, nếu không phải là chúng ta bảo vệ hấn, đã sớm hung thú cho ăn." Thiếu Kiệt mặt lộ vẻ hung sắc, "Mục lão đại ta xem ở anh ta mặt mũi, mới gọi nguoi một tiếng Mục lão đại, chiếc nhẫn này ta muốn định."

"Thiếu Kiệt nguoi có ý gì" Bạch Khiết mắng, "Vốn là đã nói sự tình, nguoi cũng không có dị nghị, hiện tại làm gì vậy "

"Thế nào không muốn" Sở Nam trên mặt xuất hiện một vòng cười lạnh.

"Gọi nguoi một tiếng Sở đại sư là khách khí một chút, còn thật sự coi chính mình coi là một nhân vật phụ thân ta chính là tác giả, hơn nữa còn là ba sao tác giả chiếc nhẫn này ta sẽ không cho nguoi, lại phiền ta có tin ta hay không cho nguoi chút dạy dỗ." Thiếu Kiệt uy hiếp.

Xoát!

Sở Nam động, nội lực vận chuyển, tốc độ đến cực hạn.

Trực tiếp một quyền hung hăng nện ở nguoi này trên lồng ngực.

Lại là một cước, đá vào Thiếu Kiệt trên bụng nhỏ.

Sở Nam đoạt lấy chiếc nhẫn kia.

Phốc!

Thanh niên kia trực tiếp học máu, bay rớt ra ngoài.

"Nguoi tìm chết, đánh lên ta!"

Thanh niên từ dưới đất bò dậy, sắc mặt đỏ ửng.

Có chút giận không kiềm được, nắm lên bên hông bảo kiếm, một vòng kiếm hoa, hướng Sở Nam đâm tới.

"Thiếu Kiệt dừng tay" Mục lão đại lập tức quát lớn.

Ầm!

Sở Nam một cước đá vào trên đất, tốc độ đến cực hạn.

Trong chớp mắt liền tập kích bất ngờ đến thanh niên bên cạnh.

Rắc rắc, tiếng xương gãy truyền tới.

Kìa Thiếu Kiệt kiểm còn không có vung xuống, sẽ thấy độ bay rớt ra ngoài.

"Phốc "

Thiếu Kiệt lại lần nữa học máu.

Mục lão đại mấy người ngạc nhiên, nếu như nói lần đầu tiên là đánh lén, cái này lần thứ hai giao thủ, Sở Nam tốc độ, lực đạo kinh khủng vượt quá bọn họ tưởng tượng.

Tác giả không phải là tu vi đều tương đối thấp sao

Cái này tại sao không đúng a.

"Bao lớn, vẫn còn ở Trùng Mạch cảnh giới quanh quần, mới vừa bắt đầu đánh vào Đan Điền cảnh giới đi kiêu ngạo như vậy ta còn tưởng rằng ngươi thật lợi hại, quá làm cho ta thất vọng."

Sở Nam nói xong xoay người, trực tiếp đi về phía xa xa.

"Phốc!"

Thiếu Kiệt muốn nói, còn nói không ra lời, liền bị Sở Nam khí lại lần nữa học máu.

Sở Nam nắm chiếc nhẫn kia, đi trở về đi.

Cô gái kia, khỏe miệng có chút câu khôi một nụ cười, ngay cả xa xa mây mù lượn quanh xuống Thiên Cung, tựa hồ cũng có chút thất sắc.

Mục lão đại mấy người đắm chìm tìm tới tài phú trong hưng phấn, buổi tối hôm đó đều tỏ ra cao hứng dị thường.

Sở Nam cũng không có đem chỗ này tuyệt địa sự tình, nói thẳng ra đi.

Nếu không, ở dưới tuyệt cảnh, nhân tính kinh tởm có lẽ liền bại lộ ra.

Sở Nam kiếp trước loại này tân văn, xem qua không biết bao nhiêu.

Có thể lừa gạt một ngày, là một ngày!

Mấy người lần này, tiến vào vực tràng trước, chuẩn bị không sai biệt lắm hơn mười ngày thức ăn.

Còn có thời gian!

Sở Nam phát hiện, cái này trong giới chỉ có rất nhiều Mordor đại sư sách bản thảo, còn có vực tràng nghiên cứu sách vở, còn có hấn tâm đắc.

Sở Nam lật xem, liền cái này cái viên này dạ quang thạch quang tuyến, lật xem vực tràng sách vở.

Cái kia dị thường thanh lệ nữ nhân, ôm cô ấy là đem to lớn trường kiếm màu đỏ, cũng không có cùng mấy người tác giả cùng một chỗ, ngồi ở xa xa lẳng lặng ngưng mắt nhìn, kia sương mù hư không.

Vực tràng cách trở, căn bản không thấy được ngôi sao, không biết đang suy nghĩ gì.

Hai ngày kế tiếp, mấy người chính là cái này sao trải qua.

Sở Nam một mực ở nghiên cứu vực tràng liên quan sách vở, có cái gì không hiểu địa phương, phải đi tìm cô gái kia.

Cô gái kia đối với (đúng) vực tràng nghiên cứu, cũng rất có con đường.

Sở Nam nghi vấn, nàng đều có thể đưa ra câu trả lời.

Mục lão đại mấy người, cũng không sót ruột để cho Sở Nam tìm rồi đi đường, người tham lam bản tính đều lộ ra đến, đã có chỗ này bảo tàng, ai cũng không thể bảo đảm còn sẽ có thứ 2 nơi.

Bọn họ bắt đầu tìm kiếm khắp nơi, mở ra kia phế tích.

Ngày thứ ba buổi tối, Sở Nam tiếp tục nghiên cứu vực tràng lúc, kia trường kiếm màu đỏ nữ nhân, lần này từ đằng xa đứng lên.

"Sở Nam ngươi đi theo ta."

Sở Nam có chút nghi hoặc, nữ nhân này vậy mà sẽ để cho chính mình.

Hai ngày này trừ dạy nàng vực trảng liên quan kiến thức lúc, nàng hội trả lời, còn lại bất cứ vấn đề gì, nàng đều không có bất kỳ đáp lại, thậm chí hỏi nàng tên, nàng cũng từ không có nói qua, nếu không phải xếp chân tu luyện, chính là ôm thanh đại kiếm kia ngăn người.

Sở Nam trực tiếp đứng lên, cùng đi.

"Tiền bối, có chuyện gì" Sở Nam không biết nàng tên, cũng chỉ có thể dùng tiền bối tiếng xưng hô này.

"Đi theo ta."

Nàng cứ như vậy một mực đi về phía trước, đi rất xa.

Sở Nam hỏi mấy lần, nàng đều là để cho Sở Nam cùng với nàng đi.

Đi không sai biệt lắm nửa giờ, xa xa dạ quang thạch quang tuyến, cũng hoàn toàn biến mất trong tầm mắt.

Lúc này cô gái kia, trong tay xuất hiện một viên tỏa ra hào quang màu phấn hồng đá.

Nàng quay đầu, khuôn mặt thanh lệ thoát tục kia trên mặt tươi cười.

Đôi mắt kia nhìn chăm chăm Sở Nam xem, tựa hồ theo hóa một dạng.

Sở Nam từ trước tới nay chưa từng gặp qua nàng cái bộ dáng này.

Trong lúc nhất thời, bị nàng xem có chút sợ hãi.

"Tiền bối chẳng lẽ người tìm tới đi ra ngoài biện pháp "

Nàng lắc đầu.

Sở Nam tâm lý càng là không hiểu, "Như vậy cười cái gì."

"Người cảm thấy ta đẹp không "

"Xinh đẹp!" Sở Nam có chút cứng đờ, đây là nàng hỏi lên, cái này nha không phải là trùng tà đi!

"Người nói nếu như chết như vậy, rất không ý tứ. Cho tới bây giờ không có nam nhân có thể vào ta mắt, ta cũng không có hưởng qua loại cảm thụ đó, mặc dù người coi như so với những người đó cũng kém xa, bất quá đã đến loại thời điểm này, người nói trước khi chết có phải hay không hẳn làm chút gì đây "

Nàng nhìn chăm chăm Sở Nam, nụ cười kia cười càng rực rỡ.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Ô Quang Chi Đồng chính xác mở ra phương thức

Trước mắt cái này đậm nhả thoát tục, một mực tỏ ra rất là không thích sống chung nữ tử, kia nụ cười rực rỡ bên trong vậy mà mơ hồ có chút thẹn thùng.

Hiển nhiên nói đến chỗ này vấn đề, để cho nàng rất ngượng ngùng.

Trong ngày thường, nàng hẳn cho tới bây giờ không có cầu người khác làm qua sự tình.

Mặc dù đã nhiều ngày chỉ có đang thảo luận vực trảng vấn đề lúc, nàng mới có thể thỉnh thoảng cùng Sở Nam nói qua.

Bất quá cô ấy là loại bản thân mang có khí thế, căn bản là không cách nào ẩn tàng.

Sở Nam lập tức liền biết, quả nhiên không chỉ người địa cầu đang suy nghĩ cái vấn đề này.

Trước khi chết có phải hay không phải thừa dịp máy thoải mái một cái!

Người nói loại tình huống này, người nên làm như thế nào

Một cái xinh đẹp, cao quý mỹ nữ ở trước khi chết, chỉ cầu chuyện này, liền màu hồng thiết bị chiếu sáng đều lấy ra, chuẩn bị xong hết thảy, người nhìn tâm cực tuyệt.

Não tàn mới có thể cực tuyệt đi

"Ta Sở mỗ người ngày thường tác phong ngay ngắn, sẽ không lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn. Nhưng là hôm nay không giống ngày xưa, loại tình huống này, cô nương bận rộn ta giúp "

Sở Nam mặt đầy nghiêm nghị, nói đại nghĩa lăng nhăng.

Vừa nói đem áo cời xuống, lộ ra cường tráng bắp thịt.

Ở trong tay nàng màu hồng nguồn sáng chiếu xuống, bầu không khí càng có vẻ mập mờ.

"Người cời quần áo làm gì "

Nữ tử có chút dừng một cái, nụ cười kia thoáng thu liễm.

"Không cời ra quần áo làm gì" Sở Nam cảm thấy cái vấn đề này rất ngu, rất ngây thơ, trước mắt cô em này cũng không giống ngu như vậy người đi.

Nữ nhân nghe được Sở Nam mà nói, tựa hồ hiểu được.

Vậy vừa nãy thu liễm nụ cười, trong nháy mắt hoàn toàn nở rộ ra.

Kia sáng trong con người quan sát tỉ mỉ Sở Nam, "Người hiểu sai, ta ý là, chưa bao giờ có có yêu đương quá, ta chỉ là muốn biết nói yêu thương là cảm giác gì, chẳng qua là cho người làm bạn trai ta, không phải là người nghĩ loại chuyện đó."

Sở Nam gương mặt già nua kia, cũng sắp mất hết.

Máy tốc độ chậm một chút, chưa có hoàn toàn cời hết.

Bằng không thật phải ở chỗ này trường chạy một trận.

Đã nói lão tài xế, phải lái xe, hôm nay trực tiếp tránh eo.

"Ta nghĩ chính là như vậy, người vừa muốn lách đi, ngày có chút quá nóng, vẫn là cánh tay trần mát mẻ một ít."

Sở Nam vừa nói, còn dùng tay phiến phiến.

"Ừm."

Nữ nhân khẽ vuốt cằm, cũng không có vạch trần Sở Nam lời nói dối, mà là lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve nơi này kiểm lớn màu đỏ.

Giời ạ, thật là bầy cha.

Mỹ nữ mời người trước khi chết, chơi đùa một trận thuần khiết đùa nghịch trò chơi

Sở Nam đều có chút hối hận đáp ứng nhanh như vậy.

Sở Nam đưa tay, đi bắt nàng một cái tay.

Còn không chờ đựng phải.

Xoát!

Nữ nhân này thanh kia rộng lớn trường kiếm, cũng đã để ngang giữa hai người, sắc mặt khó coi, "Người muốn làm gì "

"Người gặp qua nói yêu thương, không dặt tay sao nếu là người liền cái này đều không chịu nhận, coi như."

Sở Nam lúc này, thật sự là không có bao nhiêu hứng thú.

Hắn còn muốn nghiên cứu vực trằng, xem xem có thể hay không tìm tới rồi đi đường.

Nữ nhân suy nghĩ một chút, cũng vậy, liền đem cặp kia trường kiếm dời đi.

Sở Nam bắt được nàng tay phải, nhu nhược không có xương, bắt quá hơi có chút cứng ngắc, nhìn nàng biểu tình, rất không tự nhiên.

"Ngươi sẽ không liền dắt tay cũng không có dắt lấy đi" Sở Nam có chút hoài nghi hỏi.

"Ta đánh nhau lúc đụng qua chưởng tay, có tính hay không "

Sở Nam đưa tay vỗ vỗ đầu mình, "Ngươi cảm thấy tính sao "

"Cái kia ngươi tên là gì "

Nữ tử không nói gì.

"Bạn trai ngươi liền tên ngươi cũng không biết "

Nữ tử chần chờ hồi lâu, chậm rãi phun ra hai chữ, "Lâm Tịch!"

(đây chỉ là nàng nói một cái tên giả chữ!)

"Ta nói ngươi bây giờ nếu muốn ta là bạn trai ngươi, ngươi thái độ không muốn lãnh đạm như vậy có được hay không ngươi gặp qua cái nào nam nữ bằng hữu cái bộ dáng này, hình như là có thù oán một dạng "

Thời gian rất nhanh,

Trong nháy mắt, một đêm trôi qua.

Sở Nam quả là nhanh phải bị Lâm Tịch cho chơi đùa chết.

Vốn là Sở Nam cuối cùng quả thực bị không, không chuẩn bị cùng với nàng chơi đùa loại này kỳ lạ trò chơi, chuẩn bị đi trở về tiếp tục nghiên cứu vực trằng liên quan kiến thức.

Thật không nghĩ đến lúc, nàng vậy mà nắm thanh kia rộng lớn bảo kiếm, bức bách, không theo liền muốn giết người.

Còn nói ngược lại chết sớm chết chậm, đều là chết.

Sở Nam thiếu chút nữa hộc máu, còn có cầm kiếm cường bách ngươi làm bạn trai nàng.

Nếu là thật bạn trai cũng không tính, hết lần này tới lần khác còn là một giả trang, chỉ có thể xem không thể làm.

Sở Nam bị nàng chơi đùa một đêm, cũng may nàng tựa hồ thật muốn thử một chút yêu cảm giác.

Đến trời sáng lúc, ngược lại cũng từ từ thích ứng một chút, lớn nhất xích độ cũng chính là cùng Sở Nam ôm.

Hai người dắt tay, dắt tay nhau mà về.

Mục lão đại mấy người thật là cũng sắp muốn rút phá kính mắt.

Hai người này một đêm không về, ban ngày trở lại, vậy mà dắt tay, mà còn Sở Nam nhìn một cái chính là mặt đầy quyến thái, một đêm này bị chơi đùa quá sức.

Trong mắt bọn họ, cô gái thần bí, tựa hồ

Cái kia xương sườn bị Sở Nam cho đập gãy Thiếu Kiệt, thấy hai người đi rất gần, còn dắt tay có chút thân mật đáng về, cũng sắp phun ra lửa.

"Sở đại sư các ngươi đây là "

Mục lão đại thật sự là có chút không nhận được.

"Bạn gái của ta Lâm Tịch."

Sở Nam tức giận nói, đây cũng là Lâm Tịch yêu cầu, nói yêu thương không thể nào chỉ có hai người biết.

Lâm Tịch cười một tiếng, hoàn toàn không có mấy ngày trước Lãnh Ngao.

Nàng vốn là cực đẹp, nụ cười này đem trước mắt mấy người này đều xem ngốc.

Ái Tử sau khi lấy lại tinh thần, ở Lâm Tịch không thấy được địa phương, đối với (đúng) Sở Nam nháy nháy mắt, còn đưa ra ngón tay cái.

Mục lão đại cười ha ha, "Chúc mừng chúc mừng, Sở đại sư cùng Lâm cô nương trai tài gái sắc, chuyện này nhất định phải ăn mừng xuống."

Sở Nam khoát khoát tay, hẳn một đêm này thật sự là có chút buồn ngủ

"Chúng ta một đêm đều không nghỉ ngơi cho khỏe, quả thực cũng có mệt mỏi, các người muốn làm gì đi, hãy đi đi, chờ ta tỉnh ngủ rồi hãy nói."

Bạch Khiết yêu kiều cười một tiếng, "Một đêm thời gian dài như vậy, là đủ mệt mỏi."

Sở Nam nhìn bạch người này hiểu sai, cũng lười giải thích.

Làm Sở Nam tỉnh ngủ thời điểm, liền người được một vòng thơm dịu, lại phát hiện mình không biết lúc nào tựa vào Lâm Tịch trên đùi.

Cô ấy là đôi đẹp mắt con người, đang nhìn xa xa, ánh mắt nhu hòa, không biết đang suy nghĩ gì.

Cái bộ dáng này, còn thật sự người thật hấp dẫn.

Ngay sau đó, Lâm Tịch quần áo, lặng lẽ biến mất.

"Ta đi "

Sở Nam gối Lâm Tịch bắp đùi, nhìn lên trên, thiếu chút nữa trực tiếp phun huyết, không cẩn thận đem Ô Quang Chi Đổng cho dùng đến.

"Mất người chuyện gì xảy ra, Yêu Tộc "

Lâm Tịch đột nhiên nổi lên, sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Ầm!

Đem Sở Nam trực tiếp đập bay đi ra ngoài, nắm lên thanh kiếm rộng lớn trường kiếm, mặt đầy phòng bị, tựa hồ Sở Nam chỉ cần cái gì dị động, nàng liền muốn trực tiếp đem hắn diệt sát ở đây.

"Bà mẹ nó Yêu Tộc cái đầu người a."

Sở Nam từ dưới đất bò dậy, tức giận nói, "Đây là bí pháp người có hiểu hay không! Nếu là thật có như người vậy bạn gái, cuối cùng ta tuyệt đối là chết ở trên tay người."

Lâm Tịch lúc này mới nghĩ đến, hai người tiếp xúc gần gũi một đêm, nàng không có từ trên người Sở Nam cảm nhận được một tia Yêu Khí, rất hiển nhiên cũng không phải Yêu Tộc.

"Người lại không sớm nói cho ta biết qua, đột nhiên con mắt biến thành màu đen như mực, ta làm sao biết."

"Người người này, sẽ không hẹp hòi sao như vậy."

"Sở Nam người tại sao không nói chuyện "

Vừa mới đứng lên Sở Nam, lại đột nhiên cương ở nơi đó, hai mắt trừng lão đại, cặp mắt kia bên trong Ô Quang sôi trào, còn có kim quang chọi hiện.

Lúc này hẳn trong tầm mắt.

Cái này nguyên bản mệnh mệnh bắt ngát trong phế tích, vậy mà tồn tại cao thấp chấp chùng tuyến tính đường vân, kia đường vân rất đặc thù, chính là ám hợp Sở Nam hai ngày trước ở Mordor đại sư liên quan tới vực tràng tin tức.

Những văn lộ này cực kỳ phức tạp, Sở Nam căn bản xem không hiểu.

Hắn mới học hai ba ngày, cái này vực tràng kiến thức, căn bản không phải một hai ngày là có thể học được.

Bất quá Lâm Tịch liên quan tới vực tràng, biết so Sở Nam phải nhiều nhiều lắm.

"Nguyên lai, đây mới là Ô Quang Chi Đổng chính xác mở ra phương thức."

Sở Nam cực kỳ hưng phấn, tình thế chắc chắn phải chết, bị vạch trần.

Nguyên lai đôi mắt này là như vậy dùng, giang hai tay ra, đem Lâm Tịch cho nhào nặn vào trong ngực.

Lâm Tịch vốn định trực tiếp đem Sở Nam cho đẩy ra, bắt quá ngay sau đó liền nghe được Sở Nam kia trong gào thét mang theo cái gì nha thanh âm, "Chúng ta có lẽ có cơ hội rời đi nơi này, ta cần người giúp đỡ."

Khi biết được Sở Nam đôi mắt này, có thể nhìn thấu nơi này vực tràng.

Lâm Tịch còn tưởng rằng Sở Nam chẳng qua là chỉ đùa một chút, tiếp theo Sở Nam cho nàng chỗ nơi này vực tràng biến hóa, từ từ Lâm Tịch phát hiện, những thứ này tất cả đều là thật.

Hai ngày sau, Thần Văn thế giới trên bầu trời hình ảnh, đã tụ ở Vân Cương Tông trên.

Lúc này tiêu điểm, đã không phải là đi đường A Lạp Dã — Luru Niên trên người.

Bọn họ đã đến Gia Mã Đế Quốc, bắt quá chưa đến Vân Cương Tông.

Mà lúc này đây, Gia Mã Đế Quốc các lộ nổi danh cao thủ, đã tụ tập ở Vân Cương Tông.

Cái kia ba năm trước đây bị từ hôn thiếu niên, người mặc hắc bào, công lấy sau lưng to lớn hắc thước, từng bước một đi lên Vân Cương Tông.

"Tiêu gia, Tiêu Điểm!"

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Đại chiến đã tới xa lạ khách tới

Chung quanh trên cây cự thụ, đứng sừng sững không ít người.

Bọn họ đều là Gia Mã Đế Quốc nhân vật quan trọng.

Đại trận kia bên dưới ngôi xếp bằng vô số Vân Cương Tông đệ tử, lúc này ánh mắt đều không hẹn mà cùng nhìn về truyền ra thanh âm người thanh niên kia.

Vô số ánh mắt nhìn chăm chú, kia to lớn hắc thước thanh niên, sắc mặt kiên nghị, không có chút nào khiếp ý.

Loại tự tin này là trang không ra.

Một cái tiểu gia tộc thanh niên, lại có thể làm được một điểm này.

Cái này làm cho bọn họ có chút ngoài ý muốn.

Ba năm trước đây đương ước định vừa mới truyền tới tông môn thời điểm, vô số đệ tử làm nhục, chê bai Tiêu Điểm. Một cái tiểu gia tộc người, vậy mà theo chân bọn họ thiên chi kiều nữ có hôn ước, còn giận dữ đáp ứng ước hẹn ba năm. Đương nhiên những thứ này chê bai bên trong, cũng có ghen tị thành phần ở bên trong. Nạp Lan Yên Nhiên là thiên chi kiều nữ, bọn họ Vân Cương Tông sau này Tông Chủ.

Nhưng là hôm nay gặp mặt, cùng trong tin đồn tên phé vật kia, hoàn toàn không giống nhau.

"Hắn biến hóa!"

Nạp Lan Yên Nhiên lẩm bẩm nói nhỏ, nàng cho tới bây giờ không có nghĩ tới.

Đương Tiêu Điểm du ngoạn nơi này lúc, sẽ là như vậy vân đạm phong khinh.

Loại này thần nhiên không phải là giả bộ đến, chỉ có thể đến từ tâm cùng thực lực cường đại.

Gia Mã Đế Quốc hiểu rõ cao thủ, đều bắt đầu xì xào bàn tán lên.

Người thanh niên này, với trong tin đồn người, rất không giống nhau.

Thần Văn thế giới, ức vạn nhân tộc, đều tại lẳng lặng nhìn một màn này.

Cái này cùng ngày đó Đấu Phá vừa mới mở sách lúc, cái kia bướng bỉnh, phong mang, còn có nhiều chút non nớt thiếu niên đã hoàn toàn khác nhau. Thần Văn thế giới chỉ có hơn hai tháng, Đấu Phá Tiểu Thế Giới đã ba năm, thời gian ba năm, thay đổi rất nhiều.

Ba năm trước đây Tiểu gia bên trong đại đường, cái kia nhuệ khí, phong mang tất lộ thiếu niên, đã biến hóa thâm thúy mà nội liễm, vô số giữa sự sống và cái chết trui luyện, Phần Quyết mỗi lần chiếm đoạt Dịch Hóa nguy hiểm, đã để cho hắn hoàn toàn thoát biến.

Rất nhiều nhân tộc thậm chí còn bộ phận Yêu Tộc, đều chứng kiến hắn mỗi một bước trưởng thành.

"Tiêu Diễm đã bước ra trở thành cường giả chân chính bước đầu tiên, nội tâm của hắn cường đại nếu có thể trải qua lần này tai nạn, Đấu Phá hoàn bốn sau khi, hắn tất nhiên hạ xuống chúng ta Thần Văn thế giới."

Một người thanh niên, ngửa mặt trông lên Thương Khung, ở đó nói nhỏ.

"Nhưng là cái kia Yêu Vương "

Có người nghĩ đến A Lạp Dã — Lưu Niên, tâm lý là Tiêu Diễm lo âu.

Đây là Tiêu Diễm không thể nào đoán trước đến nguy hiểm.

Từ Thần Văn thế giới tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới Yêu Vương, lúc này đang chạy về Vân Cương Tông, hắn hao phí năm trăm năm tu vi, dẫn một cái Hồ Tộc cao thủ, mạo hiểm cực lớn nguy hiểm, tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, phá hoại Tiêu Diễm Đấu Đế con đường!

Pháp nhìn về Tiêu Diễm lúc, có chút ngưng lỏng mi.

Hắn là Luyện Dược Sư, linh hồn cường đại, "Thanh niên này, thế nào cho ta một loại cảm giác quen thuộc "

Tiêu Diễm ở vừa mới kết thúc Luyện Dược Sư đại hội bên trong, nhất cử đoạt giải nhất.

Bất quá khi đó Dịch Dung mà còn dùng dùng tên giả Nham Tiểu, từng cùng pháp nhiều lần tiếp xúc.

Chủ kia cảm hôm nay luận bàn là Vân Lam Tông Đại Trưởng Lão Vân Lăng, hắn khẳng định Tiêu Diễm thân phận, liền mở miệng, "Hôm nay luận bàn, có một chút "

"Sinh tử là do thiên mệnh."

Tiêu Diễm mà nói trực tiếp cắt đứt Vân Lăng mà nói.

Ba năm, hắn lưng đeo bao nhiêu, có ai có thể biết

"Do người."

Nạp Lan Yên Nhiên ba năm thực lực tiến cảnh nhanh chóng, nàng lòng tin mười phần, mặc dù hôm nay Tiêu Diễm đã hoàn toàn khác nhau, nhưng vẫn không phải là nàng đối thủ.

"Ước hẹn ba năm, ta hiện ngày đúng hẹn tới, năm đó cho ta Tiểu gia si nhục hôm nay trả lại!"

Tiêu Diễm để ý không phải là từ hôn, mà là nàng không để ý trường hợp, không để ý Tiểu gia cùng cha mình tôn nghiêm hành động.

Từ hôn hoàn toàn có thể âm thầm trò chuyện với nhau.

Nhưng là Nạp Lan Yên Nhiên thô bạo lại lựa chọn một loại phương thức khác.

"Ta hôn nhân ta tự làm chủ, có lẽ lúc ấy phương thức có chút không thích đáng, nhưng nếu là thời gian trở lại ta còn biết cái này mà làm."

"Chẳng qua là không thích đáng năm đó người thô bạo, há lại một câu không thích đáng là có thể từ chối."

Tiêu Diễm trên người thanh sắc đấu khí xen lẫn ngọn lửa bạo thể mà ra, "Bắt đầu đi."

Theo một tiếng này khó mà kiềm nén gầm nhẹ.

Ba năm qua, hắn trải qua sinh tử rèn luyện, từng bước một đi trước, chỉ có thể là hôm nay, là Tiểu gia, vì phụ thân cũng vì chính mình đòi lại lúc ấy mất đi tôn nghiêm!

Vân Cương Tông trên, rất nhiều người về mặt khề nhúc nhích, bọn họ đều muốn nhìn một chút, thời gian ba năm, năm đó Tiêu gia phế vật thiếu gia, kết quả trưởng thành đến hợp làm ruộng bước.

Đến cùng cái gì cho hắn trực diện Vân Cương Tông, mà không biến sắc sức lực.

Phải biết đối thủ của hắn, nhưng là Nạp Lan Yên Nhiên.

"Tiêu Diễm cố gắng lên "

"Tiêu Diễm ngươi mỗi một bước trưởng thành, chúng ta đều chú ý, chúng ta tin tưởng ngươi."

"Vô luận con đường phía trước có nhiều chật vật, ngươi vẫn còn đang đi trước."

Vô số nhân tộc, đều tại đáy lòng yên lặng là Tiêu Diễm cố gắng lên.

Tiêu Diễm từ nhỏ năm đến thanh niên, ba năm này giữ vững, cố gắng, để cho mọi người chân ái bên trên nhân vật này, mà không phải tiểu thuyết vừa mới bắt đầu đồng tình.

"Đánh đi, ba năm "

Tiêu Diễm giống như mãnh thú, hóa thành một đạo bóng đen, hướng Nạp Lan Yên Nhiên phóng tới.

Mà hắn phía sau lưng kia to lớn hắc thước, tiếp xúc mặt đất, va chạm, tạo thành thật dài tia lửa.

Nạp Lan Yên Nhiên cũng động, nàng tốc độ cực nhanh.

Thủ Lý Kiếm hướng Tiêu Diễm cô hòng đâm tới.

Trong nháy mắt Tiêu Diễm trong tay to lớn hắc thước toát ra nhàn nhạt màu xanh vàng sáng, trực tiếp đứng ở Tiêu Diễm trước mặt, vững vàng ngăn trở một kiếm này.

Kiếm kia cong đến cực hạn, bất quá lại không có gãy.

"Phong Linh Phân Hình Kiếm!"

Nạp Lan Yên Nhiên trong tay huy động, năm đạo bóng kiếm giống như từ trên trời hạ xuống, hướng Tiêu Diễm gào thét đi, phong kín Tiêu Diễm sở hữu đường lui.

Lập tức, ngay tại hiện trường đưa tới chấn động.

Một chiêu này là Huyền Giai Trung Cấp Đấu Kỹ, cực kỳ khó mà tu luyện.

Nàng lại có thể ở cái tuổi này, liền tu luyện thành công, để cho không ít người hâm mộ.

Tiêu Diễm không có chút gì do dự, trong tay kia to lớn hắc thước, bắn ra thanh sắc quang mang, hướng năm đạo bóng kiếm ngạnh hám đi.

Phanh, ầm!

Theo to lớn tiếng nổ.

Nạp Lan Yên Nhiên lui nhanh mấy chục bước.

Còn không chờ Nạp Lan Yên Nhiên kinh ngạc, Tiêu Diễm tốc độ đột nhiên tăng thêm.

Nguyên lai hắn ném hết kia kỳ nặng vô cùng hắc thước, lợi dụng ưu thế tốc độ.

Nạp Lan Yên Nhiên thậm chí không có kịp phản ứng, Tiêu Diễm liền ứng du ngoạn bên người nàng.

"Bát Cực Băng!"

Theo Tiêu Diễm gầm nhẹ.

Tiêu Diễm cửa này thần bí Huyền Giai cao cấp Đấu Kỹ, hung hăng nện ở Nạp Lan trên người.

Nàng giống như điều đứt dây, xa xa rơi xuống.

Hiện trường giờ khắc này, chết một dạng yên tĩnh.

Hai người chiến đấu thật là sợ rằng, không giống như là tuổi trẻ một đời chiến đấu.

Vừa mới giao thủ, liền đều dùng ra Huyền Giai Đấu Kỳ.

Mà còn Tiêu Diễm, vậy mà chiếm thượng phong.

Nạp Lan Yên Nhiên tốc độ cực nhanh, bất quá ở rơi ở trên mặt đất chỉ lúc, lộn một vòng không phát hiện chút tổn hao nào đứng lại.

Nàng ánh mắt dừng động, lần này là thật sự coi lên Tiêu Diễm tới.

"Ta thừa nhận, ta xem nhìn sót, người đã không phải là năm đó tên phế vật kia thiếu gia." Nạp Lan Yên Nhiên ánh mắt phức tạp, "Nhưng là, năm đó mọi chuyện không phải là không phải là ta không muốn nhắc lại."

Nạp Lan Yên Nhiên vừa dứt lời, trên người nàng tạo thành một đạo, giống như thực chất tranh hơn thua với khôi giáp.

"Đại Đấu Sư, nàng vậy mà đã là Đại Đấu Sư "

"Không nghĩ tới, thật không nghĩ tới "

"Tiêu Diễm không có cơ hội."

Lần này cũng tới không ít thế hệ trẻ cao thủ, bọn họ đều ánh mắt phức tạp.

Rất nhiều tự nhận là, coi như là cùng Nạp Lan Yên Nhiên có chênh lệch, chênh lệch cũng sẽ không quá lớn.

Nhưng là cũng không nghĩ đến, nàng vậy mà đã bước vào Đại Đấu Sư cảnh giới.

Muốn nhảy vào cảnh giới này, quả thực không dễ dàng.

Tất cả mọi người cho là, tràng này ước chiến, đã coi như là kết thúc.

Nhưng vào lúc này, Tiêu Diễm trên người đột nhiên thanh sắc đấu khí tăng vọt, cuối cùng vậy mà tạo thành màu xanh khôi giáp.

"Hắn vậy mà cũng tấn nhập cảnh giới này "

"Thế nào khả năng, hắn là như vậy Đại Đấu Sư."

Hiện trường vô số ngược lại hút khí lạnh thanh âm truyền tới, lần này Tiêu Diễm mang đến rung động, so với Nạp Lan Yên Nhiên cho bọn hắn rung động lớn hơn.

Phải biết ba năm Tiêu Diễm tại sao được gọi là phế vật, hắn tu vi mới Đấu Giả ba sao, Tứ Tinh mà thôi.

Thời gian ba năm, vậy mà trực tiếp nhảy vào Đấu Sư cảnh giới.

Loại này kinh khủng tốc độ tu luyện!

Thật là yêu nghiệt!

Hai người là bài tẩy hoành ra, hoàn toàn dẫn bại cuộc chiến đấu này.

Đây đều là bọn họ thực lực chân thật.

Cũng xác nhận, bọn họ đã là Gia Mã Đế Quốc lúc này, một đời mới xuất sắc nhất hai người!

Cuộc chiến đấu này sau khi, người thắng danh tiếng, sẽ tăng vọt!

Sau đó chiến đấu, diễn biến thành Đấu Sư trong lúc đó tỷ thí.

Cực kỳ kinh khủng.

To lớn tranh hơn thua với năng lượng ba động, không một chút nào so thế hệ trước quyết đấu yếu.

"Không nghĩ tới, Nạp Lan Yên Nhiên vậy mà cũng đã đi đến nước này."

Thần Văn thế giới vô số nhân tộc, cũng theo đó than thở.

Tiêu Diễm tu luyện tới bây giờ cảnh giới, kết quả trải qua bao nhiêu trắc trở, bọn họ đều là biết.

Cái này Nạp Lan Yên Nhiên lại có thể cùng Tiêu Diễm chống lại.

Cái này tự hào Vân Cương Tông Thiếu Tông Chủ, vẫn có nàng tự hào tư bản.

"Phân thắng bại đi "

Đang lúc này, Nạp Lan Yên Nhiên kia thanh thúy thanh thanh âm, đột nhiên vang lên.

Thân thể nàng, đột nhiên bay lên không.

"Phong Chi Cực : Lạc Nhật Diệu!"

To lớn quang cầu, giống như thái dương, xuất hiện ở không trung, có thể có cảm nhận được trong đó ẩn chứa năng lượng kinh khủng.

"Lại là một chiêu này."

"Nàng tu luyện thành công thật là không có nghĩ đến."

"Dùng được một chiêu này, muốn phân ra thắng bại!" Vân Cương Tông mấy vị trưởng lão, lúc này đều dài hơn thở một hơi dài nhẹ nhõm, chiêu này uy lực, bọn họ nhưng là vô cùng rõ ràng.

Tiêu Diễm khẽ ngừng đầu, không hề có một chút nào nhận được, kinh khủng kia đại chiêu ảnh hưởng.

Hắn trực tiếp lấy ra một cái viên thuốc màu tím, nuốt xuống.

Ngay sau đó trong miệng nhô ra ngọn lửa màu tím, ở lại lòng bàn tay hắn.

Một màn này

"Hắn thế nào cũng sẽ như vậy, chẳng lẽ hắn chính là Nham Tiếu! Nham Tiếu, Tiêu Diễm! Nguyên lai là như vậy."

Hai người chòng vào nhau, một dạng đam nhiên, một dạng kiên nghị.

Chính ở giữa không trung Nạp Lan Yên Nhiên, biểu tình hơi có chút cứng ngắc.

Nhiều như vậy năm qua, lần đầu tiên đối với (đúng) một cái khác phái có cảm giác khác thường người là Nham Tiếu, hắn thân phận chân thật lại chính là ba năm trước đây từng bị nàng giẫm đạp lên tôn nghiêm người thiếu niên kia.

Một vòng màu xanh Dịch Hóa, xuất hiện ở Tiêu Diễm trong tay kia.

Hắn chậm rãi đem hai loại cùng hòa diễm đẩy tới cùng một chỗ.

Theo hai cái hòa diễm hoà hợp, từ từ tạo thành một cái xanh Từ Sắc Liên Hoa.

Nổ mạnh một dạng năng lượng, từ nơi này hoa sen bên trong phun ra ngoài.

Tay hắn hướng lên đẩy một cái, điều này khiến người ta sinh sợ hoa sen, hướng kia to lớn tà dương điệu dời đi.

Ngay sau đó to lớn tiếng nổ, ở Vân Cương Tông bầu trời vang lên.

Theo hai cái tia sáng chói mắt trên không trung va chạm, trong nháy mắt tạo thành to lớn sóng trùng kích, giống như lôi đình gầm thét.

Cái này to lớn tỷ thí thạch đài, bắt đầu nứt nẻ, vô số vết nứt, hướng xa xa lan tràn đi.

"Gia cố, vòng bảo vệ!"

Vân Cương Tông Đại Trưởng Lão, sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Kinh khủng này lực tàn phá a, vượt xa hắn tưởng tượng.

Ở nơi này là Đại Đấu Sư chắc có lực tàn phá.

Kinh khủng, quá kinh khủng, ẩn Tiêu Diễm vậy mà đã trưởng thành tới mức này.

Va chạm sau khi, to lớn sóng trùng kích, hướng Nạp Lan Yên Nhiên gào thét đi.

Phốc

"Yên Nhiên bị thương."

Vân Lĩnh lập tức dùng truyền âm thuật, ngăn cản Tiêu Diễm, hy vọng hắn nhượng bộ.

Phải biết Nạp Lan Yên Nhiên đại biểu Vân Cương Tông, trận chiến này nếu là bại, kia Tiêu Diễm chính là thật tội Vân Cương Tông.

Một màn này truyền âm, Thiên Đạo diễn hóa lúc, trả lại nổi bật đặc biệt.

Mặc dù Đẩu Phá Tiểu Thế Giới người vậy xem sẽ không biết, nhưng là Thần Văn thế giới Nhân Tộc, lại tất cả nghe được.

"Vô si, chỉ lát nữa là phải thất bại, vậy mà muốn dùng loại phương pháp này, đây là lấy thế đe người sao "

"Chẳng lẽ quên ba năm trước đây chuyện "

Tiêu Diễm phảng phất căn bản làm như không nghe thấy, chẳng qua là cười lạnh một tiếng, hắn phi hành Đẩu Kỳ dùng được, trong chớp mắt đã bay đến Nạp Lan bên cạnh.

"Nạp Lan Yên Nhiên, ước hẹn ba năm nên kết thúc!"

Trong bàn tay hắn, tranh hơn thua với phun ra ngoài, hung hăng đè ở Nạp Lan Yên Nhiên trên người.

Nạp Lan cả người, giống như điều đứt dây, xa xa rơi xuống đi.

"Từ hôm nay lúc trước, giữa chúng ta ân oán, xóa bỏ."

Tiêu Diễm vừa dứt lời, chỉ nghe được một cái thanh âm, từ đằng xa bay tới.

Thanh âm này kỳ quái, trực tiếp truyền xuyên thấu qua vô số người rung động nói nhỏ, rơi vào hiện trường lỗ tai mỗi một người bên trong.

"Không nghĩ tới, đuổi nhiều như vậy thiên lộ, cuối cùng vẫn là chậm một bước, ước hẹn ba năm vừa mới kết thúc Tiêu Diễm vốn định phá hoại ngươi ước chiến, lưu ngươi một cái mạng, xem ra không có lựa chọn, chỉ có giết chết ngươi."

Tiêu Diễm ánh mắt hướng thanh âm truyền tới phương hướng nhìn lại, chỉ thấy ở ngoài ngàn mét trên đường núi.

Hai cái xa lạ thân ảnh, một nam một nữ, một trước một sau vừa mới lên đỉnh Vân Cương Tông.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Khí vận gia thân

Trước mặt trung niên nhân kia, khí tràng phi phàm.

Hắn từng bước một nhìn như đi rất chậm, bước ra bước chân cũng không lớn, nhưng là lại có thể vừa sai bước càng hơn 10m, hình như là dưới chân hắn đường, biến hóa ngàn một dạng.

Tại hắn phía sau nữ nhân, rơi ở phía sau nửa bước, rất rõ ràng lấy trung niên này làm chủ.

"Đây là chuyện gì xảy ra "

Tiêu Diễm có chút không hiểu, hắn có chút xem không rõ, tại sao sẽ như vậy.

Dược Lão thanh âm, ở Tiêu Diễm trong đầu vang lên.

"Cẩn thận, hai người kia rất khùng bố, ta cũng không nhìn thấu. Loại kia bước chân, nhìn như đi chậm rãi, kỳ thực ẩn chứa trong đó Không Gian Pháp Tắc, chỉ có đối với (đúng) Không Gian Pháp Tắc rất người am hiểu mới có thể nắm giữ, Không Gian Pháp Tắc, bình thường Đâu Tông cảnh giới mới có thể chạm tới bề ngoài, người này lại có thể thuần thực như vậy vận dụng "

Tiêu Diễm con mắt meo cùng một chỗ, biểu tình không có thay đổi.

Bất quá tâm lý lại đã bắt đầu phiên giang đảo hải, liền Dược Lão đều không nhìn thấu, cái này còn là lần đầu tiên.

Mà còn Không Gian Pháp Tắc vận dụng, thật là dễ dàng theo ý muốn.

Hai người này rốt cuộc là lai lịch thể nào, nghe mới vừa rồi mà nói, lai giả bất thiện.

"Tiêu Diễm hai người này là ai nghe hình như là tới với người trả thù" Dược Lão hỏi.

Tiêu Diễm lắc đầu, "Ta không biết, từ trước tới nay chưa từng gặp qua bọn họ."

Dược Lão cũng yên lặng, ba năm này hẳn làm chứng Tiêu Diễm trưởng thành.

Tự nhiên cũng biết, hẳn cũng chưa từng trêu chọc, loại này cao thủ cấp bậc.

Hắn có chút hoài nghi ánh mắt, rơi vào Vân Lam Tông trên người mọi người.

Chẳng lẽ là Vân Lam Tông người, bọn họ cố ý muốn giữ chính mình lại đến, cho nên diễn như vậy vừa ra

Tiêu Diễm suy nghĩ một chút, lại không thể.

Tự mình ở tới Vân Lam Tông trước, chưa bao giờ bại lộ không thực lực, Vân Lam Tông không cần thiết lượn quanh nhiều như vậy phần cong.

Như vậy hai người, kết quả là lai lịch thể nào.

"Tình huống không đúng, tùy thời chuẩn bị đi."

Tiêu Diễm trong đầu, Dược Lão thanh âm lại lần nữa vang lên.

Tiêu Diễm trong bụng càng là sáng ngời, hẳn đối với (đúng) Dược Lão thực lực, tin phục, coi như là đối mặt mấy vị Đâu Hoàng cấp bậc cường giả, chính mình lão sư đều chưa bao giờ thận trọng như vậy qua.

Vừa mới bắt đầu, liền làm tốt tùy thời chạy trốn chuẩn bị.

"Hai người này là ai cường giả loại này, lúc nào tiến vào Gia Mã Đế Quốc, ta vậy mà không hề có một chút tin tức nào đạt được." Gia Hình Thiên là Gia Mã Đế Quốc hoàng thất thủ hộ giả, Đâu Hoàng cảnh giới đỉnh cao, Gia Mã Đế Quốc cao cấp nhất thực lực một trong cường giả, hẳn sắc mặt nghiêm túc, coi như là để cho hắn, chạy không thoát như vậy bước chân tới.

Có thể nói, hắn còn không có qua lại đạo (nói) Không Gian Pháp Tắc ngưỡng cửa.

Vậy mà tùy ý một bước, liền hàm chứa Không Gian Pháp Tắc lực lượng, đây đối với không gian nắm giữ, yêu cầu cao vô cùng.

Hai người này không nhìn thấu, chẳng lẽ với Tiêu Diễm có thù oán

Gia Hình Thiên không nghĩ ra Tiêu Diễm lúc này mới bao lớn, làm sao có thể đắc tội loại này nắm giữ Không Gian Pháp Tắc lực lượng cường giả.

Hải Ba Đông sắc mặt nghiêm túc, tâm lý thấp giọng mắng, "Mã Đức, liền biết chuyện này Vân Lam Tông hành trình, sẽ không được, tên tiểu tử này rốt cuộc có bao nhiêu cừu già "

Thần Văn thế giới, vô số nhân tộc, vừa mới còn đang là Tiêu Diễm nhất cử chiến thắng Nạp Lan Yên Nhiên ước hẹn ba năm kết thúc mà hưng phấn.

Lúc này nhìn người tới, vừa mới hưng phấn tất cả phai đi.

"Nên tới cuối cùng là đến, cái này Yêu Vương chạy tới."

"Cái này Yêu Vương một mực cũng không hề động thủ, nó hiện tại đến cùng thực lực gì "

"Đừng nói trước Yêu Vương, coi như là cái kia nữ yêu, sợ rằng Vân Lam Tông đông đảo cao thủ "

"Nhiều như vậy Đâu Hoàng cường giả tới đình, hướng chi Tiêu Diễm còn có Dược Lão, Thất Thái Thôn Thiên Mãng, ta cảm thấy đến vẫn có năng lực đánh một trận."

"Vân Lam Tông hội giúp Tiêu Diễm, ta xem vui vẻ thấy Tiêu Diễm bị người đuổi giết đi "

"Ta cảm thấy đến Tiêu Diễm hiện tại lựa chọn tốt nhất, lập tức đi "

Chiến đấu có một kết thúc, mặc dù bầu không khí ngưng trọng, vẫn có thời gian thở dốc, rất nhiều người đều tại thấp giọng trao đổi.

Suy tính Tiêu Diễm như thế nào mới có thể,

Toàn thân trở ra.

"Không biết hai vị là ai!"

Vân Lăng nhìn chằm chằm trong chớp mắt liền chạy tới phụ cận hai người, hắn không nhìn ra cái này trong tay hai người, cũng không nghĩ được nguy hiểm.

Hai người này khí tức quanh người, tất cả nội liễm, bằng không chính là không có tranh hơn thua với người bình thường.

Bất quá nghĩ đến mới vừa rồi một bước kia chạy bộ đi lên kỳ quái cảnh tượng, tuyệt đối không thể không có tranh hơn thua với, thực lực bọn hắn còn mạnh hơn chính mình, cho nên mới không nhìn thấu.

Nơi này là Vân Lam Tông địa bàn, làm đội chủ nhà hắn tự nhiên phải hỏi rõ ràng.

Hai người kia, thật giống như không có nghe được Vân Lăng mà nói một dạng.

Ánh mắt tất cả rơi vào Tiêu Diễm trên người.

Vân Lăng tâm lý một trận nổi nóng, nếu không phải xem hai người này có chút cổ quái, hắn liền trực tiếp động thủ.

Vậy mà tới Vân Lam Tông, còn dám lớn lối như vậy.

Vân Lam Tông coi như là người là Đấu Tông cường giả, cũng tuyệt đối không chiếm được xong đi.

"Hai vị, hôm nay đến ta Vân Lam Tông, vì chuyện gì "

"Chuyện hôm nay với các người Vân Lam Tông không có quan hệ, các người ở bên cạnh nhìn là được" Yêu Vương cũng không có nhìn về Vân Lăng, liền trực tiếp trả lời.

Vân Lăng tâm lý nổi nóng, hắn có chút nghiêng đầu, đứng dịp thấy Cát Diệp mặt đầy trắng bệch, thật giống như gặp quỷ bộ dáng. Nhìn chằm chằm giữa không trung bên trên Tiêu Viêm, kinh hoàng bộ dáng, "Cát Diệp. Chú ý người hình tượng! Người nhưng là bên trong tông chấp sự!"

Người này tựa hồ là bị Tiêu Diễm vừa mới Phật Liên Nộ Hỏa dọa cho hòng, vẫn luôn không có phản ứng kịp.

"Đại Trưởng Lão hắn hắn chính là giết Mặc Thừa thần bí nhân kia!" Cát Diệp thanh âm phát run, một tháng trước, hắn từng cùng Nạp Lan Yên Nhiên đi một chuyến khác (đùng) thành phố, kết quả Mặc Thừa bị một cái hắc bào nhân thần bí nhân giết chết, ngày đó hắc bào nhân kia, sử dụng chiêu thức, giống như Tiêu Diễm.

Hai cái thân ảnh trọng điệp, Cát Diệp nghĩ tới ngày đó, hắc bào nhân kinh khủng, Đấu Hoàng cấp bậc đại chiến, nói cách khác Tiêu Diễm còn rất nhiều thực lực, không có hiện ra.

Cát Diệp bị triệt để sợ mất mật.

"Các hạ người nào, chúng ta chưa thấy qua, cũng không có ân oán gì đi."

Tiêu Diễm hoài nghi, người nọ là không phải là làm.

Hắn có thể xác định, cho tới bây giờ không có cùng hai người này có đồng thời xuất hiện.

Hai người này quá đặc thù, trung niên nam tử kia khí thế phi phàm, mây kiếm mắt sáng, loại này khí tràng cường đại đến, Tiêu Diễm tuyệt đối không thể nào quên.

Còn như phía sau nữ nhân kia, coi như là chỉ gặp qua một lần, cũng không khả năng không thể quên được.

Kia tướng mạo, phẩy một cái cười một tiếng trong lúc đó, đều mang chọc người mùi, là hắn cho tới nay từng thấy, nhất Yêu Mị nữ nhân.

Yêu Vương Lưu Niên, đối với (đúng) Tiêu Diễm cũng không lạnh lùng như vậy.

"Người là chưa từng thấy qua ta, bất quá người chỉ cần biết, ta là tới giết người là được" Yêu Vương trong thanh âm mang không thể nghi ngờ mùi.

"Các hạ muốn động Tiêu Diễm có thể, bắt quá các loại (chờ) một đoạn thời gian. Chúng ta Vân Lam Tông còn muốn lưu lại Tiêu Diễm mấy ngày, có chuyện muốn thăm tra xuống." Vân Lăng đã vừa mới từ trường lão Cát Diệp nơi đó, Tiêu Diễm có thể chính là sát hại Mặc Thừa hắc bào nhân, lúc này tự nhiên không thể làm coi Tiêu Diễm bị giết.

Cho dù chết, cũng phải chết ở Vân Lam Tông trên tay.

"Ta nếu không phải các loại (chờ) đây" Yêu Vương lạnh lùng nói.

"Nói như vậy các hạ là nghĩ (muốn) phải cùng chúng ta Vân Lam Tông động thủ." Vân Lăng vừa nói vung hai tay lên, đôi mắt trước mắt hai cái này không nhìn thấu người, hẳn phải thận trọng.

"Kết Vân Yên Phúc Nhật Trận!"

Theo Vân Lăng một tiếng quát chói tai, mấy ngàn nơi Vân Lam Tông đệ tử, chẳng qua là hơi chần chờ chốc lát.

Sau đó liền tất cả chấp hai tay, nhàn nhạt sương mù màu trắng, quanh quần lên.

"Chư vị trường lão giúp ta giúp một tay." Vân Lăng a đạo (nói).

Kia Vân Lam Tông là mấy vị trường lão, đồng thời ra tay.

Toàn bộ Vân Lam Tông, nhưng là bị năng lượng bao phủ.

Vân Lăng lạnh lùng nhìn Yêu Vương, có đại trận gia trì, lúc này trong lòng của hắn đã có chút niềm tin.

Không nữa sợ hãi trước mắt người trung niên.

Pháp Mã hơi sùng sờ, "Cái này Vân Lam Tông vậy mà sẽ tốt như thế, đi giúp Tiêu Diễm "

Gia Hình Thiên nhưng cũng ngưng long mi, "Đây chính là Vân Lam Tông địa bàn, có lẽ bọn họ chỉ là muốn bảo vệ một chút mặt mũi đi "

Bọn họ tự nhiên không biết, lúc này Vân Lam Tông là thực sự muốn lưu lại Tiêu Diễm.

Pháp Mã hơi chần chờ, đi thẳng tiếp tục đi ra ngoài, hai tay ôm quyền.

"Các hạ, ta chính là Gia Mã Đế Quốc Luyện Dược Sư công hội hội trường Pháp Mã, Tiêu Diễm là ta Luyện Dược Sư công hội hội viên, các ngươi nếu có cái gì ân oán, hy vọng có thể ngồi xuống nói một chút các hạ nhìn, không giống như là chúng ta Gia Mã Đế Quốc người đi!"

Hải Ba Đông đứng ở đằng xa trên ngọn cây, hắn cũng không có động.

Chẳng qua là nhìn xa xa, trong tay hắn hơi thở lạnh như băng vờn quanh.

Nếu là xa xa thần bí kia người trung niên thật động thủ, hắn ngay lập tức sẽ ra tay bảo vệ Tiêu Diễm.

Tiêu Diễm đối với hắn cảm dỗ cũng không nhỏ!

Vô luận như thế nào cũng không thể, nhìn hắn chết ở chỗ này.

"Quả nhiên là như vậy, theo ta nghĩ (muốn) không sai biệt lắm "

Lưu Niên lúc này ngửa mặt lên trời thét dài, "Đây chính là Đấu Phá Tiểu Thế Giới nhân vật chính, có khí vận gia trì, không phải là dễ dàng chết như vậy, ta vẫn không có động thủ, liền nhảy ra nhiều người như vậy, muốn ngăn cản ta khí vận loại vật này, quả nhiên kỳ diệu, chỉ cần là đối với (đúng) khí vận cường đạo ra tay, luôn sẽ có một ít chuyện kỳ quái xảy ra, coi như là cừu gia, cũng có thể giúp đỡ."

Lưu Niên Yêu Vương, đã sớm dự trừ đến loại chuyện này có thể xảy ra.

Đây cũng là trước hắn, cũng không muốn trực tiếp giết chết Tiêu Diễm, chỉ là muốn phá hoại Tiêu Diễm tràng này ước hẹn ba năm một trong những nguyên nhân.

Bắt quá bây giờ, ước hẹn ba năm kết thúc, Tiêu Diễm tâm ma đã bị hắn vượt qua.

Có thể nói cái này ước hẹn ba năm kết thúc, Tiêu Diễm Cường Giả Chi Tâm, đã thành tựu một nửa.

Yêu Vương cũng không có khác tuyển chọn, phải đem tiểu tử này cho làm thịt.

Tiêu Diễm là Đấu Phá Tiểu Thế Giới nhân vật chính, thật sự khí vận chi tử,

Đầu Phá Tiểu Thế Giới Thiên Đạo từ nơi sâu xa, ở phù hộ đến hần.

Bắt quá hần chính là Thần Văn thế giới, một cảnh Yêu Vương.

Những người trước mắt này, hần còn không coi vào đâu.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Nhất xúc tức phát

"Các ngươi là thứ gì, cũng dám ngăn trở ta làm việc!"

Hần mấy ngàn năm trước, ở Thần Văn thế giới nhất thống Lưu Quang Cảnh thời điểm.

Lưu Quang Cảnh bên trong máu chảy thành sông, Lưu Quang Cảnh bên trong bao nhiêu cao thủ, bọn họ đều là nhất tộc bên trong tuyệt thế Yêu Tài, thậm chí là truyền thừa Viên Cổ huyết mạch Yêu Tộc, đều bị hần lấy thủ đoạn lời đình hoàn toàn trấn áp, thậm chí còn một ít sống mấy thiên niên lão yêu quái, cuối cùng đều có mấy cái chết ở dưới tay hần.

Những yêu tộc kia cao thủ, tùy tiện kéo ra ngoài một cái, cũng có thể ngang dọc Vân Lam Tông.

Lưu Niên Yêu Vương tự nhiên không sợ.

Lưu Niên Yêu Vương thanh âm rơi vào mấy người trong tai, kia bình thần giọng, lại giống như sấm nổ vang, mang khiến người sợ hãi khí thế.

Hiện trường mọi người, trên mặt đều không thể nào dễ nhìn.

Bọn họ đều là Gia Mã Đế Quốc nhất nhân vật đứng đầu, bây giờ lại bị cái này một người xa lạ mắng.

Lại còn nói bọn họ là thứ gì, chút nào đem bọn họ coi ra gì.

Nhưng mà này còn là đang ở Vân Lam Tông trên, Gia Mã Đế Quốc bên trong.

Người này thật sự là quá kiêu ngạo.

Xoát!

Lưu Niên Yêu Vương động, hần đơn chương mở ra, cặp kia bàn tay, trực tiếp hướng Tiêu Diễm bắt đi.

Thanh sắc đầu khí, trong nháy mắt phủ đầy Tiêu Diễm cả người.

Hần cảm giác vô biên khí thế, hướng chính mình bao phủ tới, loại này kinh khủng áp lực, không một chút nào yếu hơn Đầu Hoàng cảnh giới đỉnh cao cường giả.

Người trung niên này, rốt cuộc là thực lực gì.

Bắt quá còn không chờ Lưu Niên Yêu Vương đến gần, bên cạnh liền truyền tới quát chói tai.

"Nơi này là chúng ta Vân Lam Tông địa bàn, ngươi đem chúng ta Vân Lam Tông coi là không tồn tại sao "

Vân Lăng điều khiển Vân Yên Phúc Nhật Trận, vô biên khí thế từ ở trên trời đại trận ngưng kết nơi truyền tới, "Các hạ, nếu là không còn dừng tay, ta sẽ không khách khí."

"Om sòm!"

Lưu Niên Yêu Vương nguyên bản làm bộ vung hướng Tiêu Diễm một chưởng kia, phương hướng đột nhiên biến ảo.

Lòng bàn chân Không Gian Pháp Tắc biến hóa, vừa sai bước cang vài trăm thước, trong chớp mắt liền tập kích bất ngờ tới Vân Lăng bên cạnh.

Ầm!

Vân Lăng hoàn toàn không ngờ rằng, cái này xa lạ khách tới, lại dám động thủ với hắn, trong lúc nhất thời không cách nào tránh né.

Chỉ thấy Lưu Niên Yêu Vương một chưởng kia, trực tiếp khắc ở Vân Lăng trên lồng ngực.

Vân Lăng trên lồng ngực, tranh hơn thua với đột nhiên nở rộ, tụ tập tại hắn trước người, tạo thành thực chất khô giòn.

Rắc rắc!

Nhưng là kia nhìn như cường đại Hộ Thể khô giòn, lại như cùng trường nhà giống như giấy, bị đâm một cái là rách.

Phốc!

Vân Lăng trực tiếp bay rót ra ngoài.

Bất quá đang bay ra trước khi đi, Vân Lăng không chế Vân Yên Phúc Nhật Trận khởi động.

Năng lượng thật lớn Quang Trụ, xuất hiện tia sáng chói mắt, hướng A Lạp Dã - Lưu Niên xâm đi.

Xa xa nhìn lại, cột sáng kia kéo dài thật dài cái đuôi.

Ngưng tụ cái này mấy ngàn tên gọi Vân Lam Tông đệ tử, chung nhau tranh hơn thua với một kích trí mạng.

Tựa hồ phải đem A Lạp Dã - Lưu Niên, xuyên qua một dạng.

"Đại Trưởng Lão người thế nào "

Hai cái trường lão bay thẳng đánh mà lên, ở giữa không trung ôm lấy bị một chưởng vỗ bay Đại Trưởng Lão Vân Lăng.

Vân Lăng khỏe miệng tràn đầy máu tươi, bất quá hắn ánh mắt oán độc lại gắt gao nhìn chăm chăm lập tức phải bị đánh trận trong công kích đuổi đi người.

"Chết tiệt, Đẩu Hoàng đình phong, coi như là người Đẩu Hoàng đình phong, chỉ cần không có đạt tới Đẩu Tông cảnh giới, hôm nay ta không chế Vân Yên Phúc Nhật Trận, cho người chịu nhiều đau khổ."

A Lạp Dã — Lưu Niên, chính là đứng ở nơi đó, phảng phất không có cảm giác được, kia cuồng bạo cực kỳ năng lượng.

Nhưng là ngay tại to lớn trụ trạng năng lượng, chỉ lát nữa là phải xuyên qua thân thể của hắn lúc.

Tay hắn động, đơn chưởng mở ra, trực tiếp hướng không trung năng lượng trụ bắt đi.

Xi! Rắc rắc!

Chỉ nghe được mìn tiếng vang, nổi thành một mảnh.

Kia nguyên bản uy thế vô song cột sáng năng lượng, vậy mà trực tiếp tan rã, ngay sau đó tiêu tan ở bên trong đại trận, giống như vừa mới loại kia kinh khủng, chưa bao giờ có xuất hiện qua một dạng.

"Điều này sao có thể" Vân Lăng hai mắt trừng lão đại,

Lộ ra khó tin vẻ mặt.

Vậy có thể đủ cùng Đẩu Hoàng cảnh giới đỉnh cao đối kháng một đòn, dĩ nhiên cũng làm như vậy bị thoải mái hóa giải.

Thật giống như so ăn cơm uống nước còn đơn giản.

"Chính là một cái Đẩu Vương cảnh giới, cũng dám ở ta theo trước đùa bỡn trận pháp hay là dùng loại rác rưởi này trận pháp, đương Hộ Tông đại trận "

Lưu Niên Yêu Vương hắn mặc dù lần này chẳng qua là năm trăm năm tu vi phân thân, nhưng là ý hắn thương thức cùng nhân giới, không chỉ có riêng chỉ có hiện tại tu vi đơn giản như vậy.

Ở Thần Văn thế giới Vực Tràn khắp nơi, từng cái Vực Tràn liền cùng trận pháp tương tự.

Cái gọi là Vân Yên Phúc Nhật Trận nhìn như phức tạp, so với phức tạp Vực Tràn đến, kém xa. Hắn liếc mắt liền hiểu thấu đáo trận pháp này phương

thức công kích, tụ tập mấy ngàn tên đệ tử tranh hơn thua với, nhìn như uy thế vô biên, kỳ thực những thứ này phức tạp hơn thua với chỉ cần tìm được trong đó kết hợp điểm, là có thể trực tiếp phá vỡ.

"Phốc!"

Vân Lăng trong miệng lần nữa phún huyết, lần này là bị tức.

"Hắn tại sao có thể làm được như vậy, đây là cái gì Đấu Kỹ!" Tiêu Diễm cũng là mặt đầy hoảng sợ, người này thực lực cũng quá kinh khủng, kia to lớn Quang Trụ nếu là mình đi đón, tuyệt đối sẽ bị thương nặng, người này lại có thể như thế thoải mái hóa giải, thế nào cũng nghĩ không thông, "Nếu là hắn có loại đấu kỹ này, chẳng phải là cường đại đi nữa công kích, cũng có thể bị hắn phân giải "

Tiêu Diễm còn tưởng rằng, người trước mắt này, là vận dụng một loại đặc thù Đấu Kỹ.

"Đây không phải là Đấu Kỹ, người này đối với (đúng) Vân Yên Phúc Nhật Trận phi thường giải, không biết hắn đến cùng nguyên lai liền giải, vẫn là liếc mắt nhìn thấu, nếu như là người sau mà nói, vậy thì quá kinh khủng "

Dược Lão thanh âm ở Tiêu Diễm tâm lý vang lên, "Người này thực lực, nhìn chỉ có Đấu Hoàng đỉnh phong, tối đa cũng chính là vừa mới bước vào Đấu Tông cảnh giới. Nhưng là loại này nhãn giới, căn bản không phải loại thực lực này chắc có, còn có hắn đối với (đúng) năng lượng vận dụng kỳ xảo, coi như là thời kỳ toàn thịnh ta, cũng không làm được, cũng không khả năng như thế thoải mái phá kia cuồng bạo năng lượng, ta hoài nghi hắn là không phải là ẩn giấu thực lực."

Người trung niên này, trong lúc giờ tay nhắc chân, căn bản không có bất kỳ động tác dư thừa nào.

Nhất là vừa mới phá Vân Yên Phúc Nhật Trận công kích một chương kia, bên trong thân thể năng lượng, trực tiếp hóa thành ngàn đạo (nói), xua tan hội tụ vào một chỗ tranh hơn thua với.

Dù cho Dược Lão, nắm đó là tranh hơn thua với đại lục thứ nhất Luyện Dược Sư.

Hắn cũng không cách nào nghĩ đến, trước mắt người trung niên này đến từ một cái thế giới khác.

Hết thấy các thứ này, hắn thấy, đều tỏ ra cực kỳ không tầm thường.

"Nếu là người môn Vân Lam Tông ở dám nhúng tay, ta không ngại bằng các người." Lưu Niên Yêu Vương uy hiếp được.

"Nếu không phải là chúng ta Tông Chủ vừa vận không có ở đây bên trong tông, chúng ta" Vân Lăng hơi có vẻ hơi khàn khàn thanh âm truyền tới.

Bất quá hắn lời còn chưa dứt, chỉ thấy Lưu Niên Yêu Vương chân trên mặt đất nhẹ nhàng đạp một cái.

Một đạo hơi thở lạnh như băng, từ dưới chân hắn lan tràn mà ra.

Mặt đất bị đóng băng, đường tắt không ít Vân Lam Tông đệ tử, cũng trong nháy mắt bị băng phong.

Trong chớp mắt cũng đã lan tràn tới Vân Lăng phụ cận.

Rắc rắc!

Một đạo thân ảnh thoáng hiện lên, trong chớp mắt liền đứng ở Vân Lăng trước.

Hắn quả đắm hương trên đất đập một cái, kia lan tràn ra Băng Phong nơi, ngay lập tức liền bị ngăn cản.

Người này người khoác Ma Bào, bắt ngờ chính là hoàng thất thủ hộ giả Gia Hình Thiên.

"Các hạ thật coi chúng ta Gia Mã Đế Quốc không người sao hình chuyện lớn lối như thế."

Gia Hình Thiên đã nhìn ra, trung niên nhân này có thể phát huy thực lực, cũng chính là Đấu Hoàng đỉnh phong, mơ hồ có bước vào Đấu Tông cảnh giới, coi như là nửa bước Đấu Tông, với hắn thực lực tương tự.

Băng Hoàng Hải Ba Đông, có chút ngưng lỏng mi, "Băng Thuộc Tinh tranh hơn thua với sao bất quá thế nào cảm giác có chút không giống "

"Đây là một giáo huấn, nếu là còn dám ngăn trở ta làm việc." Lưu Niên Yêu Vương nói tới chỗ này, hắn có chút vung tay lên, chỉ thấy một cái đóng băng lại Vân Lam Tông đệ tử, kia khối băng trong nháy mắt bể ra, thậm chí ngay cả cùng đệ tử kia trực tiếp vỡ thành nhỏ bé đông lạnh cục thịt, "Đây chính là kết quả."

"Tê "

Hiện trường không ít người ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Người này, quá hung tàn.

A Lạp Dã — Luru Niên ánh mắt bắn thẳng đến Tiêu Diễm, tay phải hần suy nghĩ Tiêu Diễm phương hướng đánh một cái.

Ở trong không khí, đột nhiên ngưng hiện ra một cái băng tay, trực tiếp hướng Tiêu Diễm vỗ tới.

"Dừng tay!"

Một cái thanh âm, từ trên ngọn cây truyền tới.

Ngay sau đó liền thấy tường băng, trống rỗng xuất hiện ở Tiêu Diễm trước, đi làm kia đánh tới to lớn băng tay.

Rắc rắc.

Kia to lớn băng tay, trực tiếp đem tường băng phá vỡ, hướng Tiêu Diễm vỗ tới.

"Phản phật!"

Màu xanh hoa sen hóa diễm, xuất hiện ở Tiêu Diễm trước người.

Trực tiếp đi thiêu đốt kia băng tay.

Thanh Liên Địa Tâm Hỏa chính là thiên hạ Dị Hỏa, kia to lớn băng tay, nhanh chóng bắt đầu hòa tan.

Tiêu Diễm lui về phía sau, liền lùi lại mấy chục bước.

Kia to lớn băng tay, mới hoàn toàn biến mất.

"Cái này tùy ý một chưởng, uy lực mạnh như vậy."

Tiêu Diễm tin chắc, vừa mới nếu là không có Hải Ba Đông tường băng ngăn trở, hạ xuống cái này băng tốc độ tay độ, nếu không hần rất khó tránh né.

"Người, người là Băng Hoàng Hải Ba Đông "

Vân Lăng có chút khó mà xác định, năm đó một trong mười đại cường giả, rất nhiều năm chưa từng xuất hiện, chẳng lẽ không có chết sao

"Là ta." Hải Ba Đông khẽ vuốt cằm.

Luru Niên Yêu Vương, cũng đã không nhận được, cái này tiếp theo cái kia xuất hiện.

"Người, người, người, còn có ai phải bảo vệ Tiêu Diễm, Gia Mã Đế Quốc cao thủ, đều cùng nhau đi ra, vừa vặn ta trước tiên đem các người tất cả giải quyết, cuối cùng lại đi đối phó tiêu tử kia."

Đại chiến chạm một cái liền bùng nổ.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Đại chiến

A Lạp Dã — Luru Niên đối với (đúng) Gia Mã Đế Quốc cùng Vân Lam Tông những cao thủ kia như lòng bàn tay.

Hần có thể phát triển thực lực mặc dù chỉ là Đẩu Hoàng đỉnh phong, nhưng thật sự sức chiến đấu, cũng không chỉ là như vậy.

Vô luận là nhân lực, hay là đối với năng lượng vận dụng kỹ xảo, căn bản không ai bằng.

Đây là hán Thần Văn thế giới đỉnh phong Yêu Vương năng lực.

Hán Đẩu Hoàng đỉnh phong thực lực, có thể phát huy ra sức chiến đấu, tuyệt đối có thể thoải mái đánh bại, Đẩu Tông hai ba tinh cường giả.

Gia Mã Đế Quốc những người này, ngay cả một Đẩu Tông cảnh giới cũng không có.

Nhất là đến cái này sau khi, hán phát hiện Vân Lam Tông Tông Chủ vậy mà cũng không ở.

Những thứ này Gia Mã Đế Quốc cao thủ, coi như là liên thủ cũng không phải đối thủ của hán.

Huống chi, một bên còn có Cửu Vĩ Hồ Vương Hàn Yên Nhu trấn giữ, năng lực này thực lực, có thể thoải mái tru diệt toàn bộ Gia Mã Đế Quốc.

Nếu không phải là, để cho Thần Văn thế giới Nhân Tộc, nhận được giày vò cảm giác, muốn đích thân giết chết Tiêu Diễm.

Hán đã sớm để cho Hàn Yên Nhu ra tay.

Loại này độ khó chiến đấu, căn bản không cần bố trí, trực tiếp vô lực chinh phục là được rồi.

"Giúp ta nhìn tiểu tử kia, đừng để cho hán trốn thoát." A Lạp Dã — Lưu Niên đối với (đứng) Hàn Yên Nhu đạo (nói).

Hàn Yên Nhu gật đầu, "Biết."

Băng Hoàng Hải Ba Đông biểu tình ngưng trọng, hán vừa mới đứng xuống tường băng, bị bàn tay to kia dễ như trở bàn tay đập nát.

Theo A Lạp Dã — Lưu Niên khiêu khích này mà nói truyền ra, toàn bộ Vân Lam Tông trên, quần tình phấn chấn.

Ngay cả Nạp Lan Kiệt lão nhân kia, lúc này đều ngồi không yên.

Hán trực tiếp dậm chân mà ra, "Các hạ nói chuyện, vẫn là chưa chút đường sống."

Nhất là một ít trẻ tuổi nóng tính thiên tài, bị A Lạp Dã — Lưu Niên cái này một kích, rất nhiều cũng đứng đi ra.

"Nơi nào đến lão tặc, thật là quá kiêu ngạo."

"Hôm nay, cho ngươi biết, chúng ta Gia Mã Đế Quốc lợi hại."

Những người này đứng ra, cũng không phải là bảo vệ Tiêu Diễm.

Bọn họ là là bảo vệ Gia Mã Đế Quốc tôn nghiêm.

A Lạp Dã — Lưu Niên kia to lớn băng tay, rộng mở về phía trước đánh ra.

Liền muốn trực tiếp tru diệt, những thứ kia om sòm thanh niên.

"Dừng tay!" Pháp gầm lên, một vòng hỏa diễm trên người hán đột ngột, ý đồ đi ngăn trở kia Băng chi bàn tay.

Nhưng là cũng chỉ là ngăn trở chốc lát, kia băng tay trong chớp mắt, tựa xuyên thấu hỏa diễm phòng ngự.

Băng Hoàng Hải Ba Đông, xuất thủ lần nữa.

To lớn tường băng, lần này đứng ở mấy tên thanh niên kia trước.

Sát!

Tường băng lần nữa bị băng tay phá vỡ.

Kia to lớn băng tay, trực tiếp vỗ vào kia trên người mấy người.

Mấy người kia trực tiếp bay rót ra ngoài, cũng may đi qua hai tầng cách trở, kia băng tay uy lực, yếu bớt không ít, mấy người kia chẳng qua là học máu đã hôn mê.

Những thứ kia gầm lên tiếng kêu la thanh âm, tiểu không ít.

Người này quá hung hãn, ra tay không chút lưu tình.

"Các hạ là người nào, hôm nay hành vi quá mức "

Cả người khoác trường bào người nhẹ giọng nói.

"Nghĩ đến người chính là kia cái gọi là Đan Vương Cổ Hà" A Lạp Dã — Lưu Niên ánh mắt rơi vào trường bào này nhân thân bên trên, Gia Mã Đế Quốc ở trong tiểu thuyết, ra sân Đấu Vương cao thủ cấp bậc vốn cũng không có bao nhiêu.

Hắn rất nhanh, liền nghĩ đến người này thân phận.

Cổ Hà gật đầu, "Ta chính là Cổ Hà "

A Lạp Dã — Lưu Niên chẳng qua là cười lạnh một tiếng, ánh mắt ở trên người mọi người đảo qua.

"Các người những người này thật là phiền toái "

Vừa dứt lời, hắn liền động.

Một bước về phía trước bước ra, liền đến Cổ Hà phụ cận, một cái hướng Cổ Hà bắt đi.

Hắn vậy mà trực tiếp, ra tay với Cổ Hà.

Đan Vương Cổ Hà Gia Mã Đế Quốc đệ nhất Luyện Dược Sư, hắn vừa gặp phải nguy hiểm.

Lập tức tiếng quát nổi lên bốn phía.

"Lại dám đối với (đúng) Cổ Hà đại nhân ra tay, người tìm chết!"

"Dừng tay!"

Vân Lam Tông ba vị Đấu Vương cấp bậc trưởng lão, đồng thời ra tay, đồng thời mượn Vân Yên Phúc Nhật Trận, đi bảo vệ Cổ Hà.

Mệnh mông năng lượng, từ trên người bọn họ phun ra ngoài.

Ầm!

Chỉ nghe được to lớn tiếng va chạm truyền ra, kia ba vị Đấu Vương chợt lui đi, trực tiếp phun huyết.

"Không muốn ở ta theo trước đùa bốn các người cái gọi là Hộ Tông đại trận, nếu là người môn Tông Chủ ở có lẽ còn có chút dùng, chỉ các người, ta đối với (đúng) trận pháp này giải, so với các người còn nhiều hơn."

Cổ Hà mặt không đổi sắc trên người tranh hơn thua với khôi giáp, cũng phá thể mà ra.

Hắn là như vậy Đấu Vương cấp bậc cường giả.

Phốc!

Hắn trực tiếp từ trong miệng phun ra một cái hỏa đến, hướng A Lạp Dã Lưu Niên vỗ tới.

Lưu Niên Yêu Vương há mồm, trong miệng hắn bắn ra một đạo Băng Tiễn, cùng ngọn lửa kia tiếp xúc, vậy mà trực tiếp đem hỏa diễm Băng Phong.

Cổ Hà sắc mặt đại biến, thật không ngờ thoải mái bị hóa giải.

"Người lửa này, có thể so với Tiêu Diễm Dị Hóa kém cỏi nhiều "

Kia Băng Tiễn hướng Cổ Hà bắn thẳng đến đi.

Xoát, xoát, xoát!

Theo Cổ Hà gặp nạn, chung quanh mấy đạo thân ảnh, đồng thời chớp động.

Gia Hình Thiên, Băng Hoàng Hải Ba Đông, pháp, còn có mấy cái Đấu Vương, bọn họ đồng thời ra tay.

Đan Vương Cổ Hà, ở Gia Mã Đế Quốc ai cũng muốn cùng chi giao tốt.

Trước mắt đây là một cái tuyệt hảo cơ hội.

Xuất thủ cứu Cổ Hà, kia ân cứu mạng.

Sau này cầu xin cái đan dược cái gì, liền dễ dàng nhiều.

"Dừng tay."

"Ra tay với Cổ Hà, người đây là tìm chết."

Ma Bào lão nhân Gia Hình Thiên kia Đẩu Hoàng cảnh giới đỉnh cao thực lực bùng nổ, trong chớp mắt cũng đã Quần Lâm Cổ Hà trước, tay hắn hóa thành móng vuốt, hướng kia Băng Tiền bắt đi.

Hải Ba Đông quanh thân băng khí vờn quanh, tay hóa thành quyền, phía trên quanh quần một tầng thật dày băng sương.

Kia Băng Quyền vô song, hướng Lưu Niên Yêu Vương đập tới.

Mấy người kia đều là Gia Mã Đế Quốc nổi danh cao thủ, bọn họ đồng thời ra tay.

Trong lúc nhất thời toàn bộ Vân Lam Tông đại trận bên trong, tranh hơn thua với ngang dọc.

Uy lực kia cực kỳ kinh khủng, đừng nói Đẩu Hoàng đỉnh phong, coi như là thật sự Đẩu Tông cường giả, ở nơi này ma bao cường hãn dưới sự công kích, cũng tuyệt đối sẽ bị thương nặng!

"Rốt cuộc đều ra tay, thật là chơi liêu "

A Lạp Dã — Lưu Niên lẩm bẩm nói nhỏ, chính là một chút hốt hoảng cũng không có, hắn ra tay với Cổ Hà, chính là muốn dẫn những thứ này Gia Mã Đế Quốc cao thủ, đồng loạt ra tay.

A Lạp Dã — Lưu Niên một tay hướng không trung một trảo.

Cự đại năng lượng trụ, ngưng hiện ra, kia mấy ngàn tên gọi Vân Lam Tông đệ tử trên người tranh hơn thua với, bị đại trận hút đi.

"Không được, Vân Yên Phúc Nhật Trận bị hắn điều khiển!"

Vân Lăng sắc mặt hoàn toàn thay đổi, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, sẽ có loại tình huống này xảy ra.

Người này lại có thể bỗng dưng điều khiển Vân Yên Phúc Nhật Trận, đây là làm thế nào đến.

Coi như là hắn cũng nhất định phải mượn ba vị trưởng lão trợ giúp, mới có thể điều khiển đại trận này.

"Nhanh, rút lui phốc rút lui trận "

Vân Lăng thương rất nặng, lời còn chưa nói hết, lại học máu.

Chờ đến hắn nói ra rút lui trận lúc, đã trễ.

Trung niên nhân kia, đã điều khiển đại trận này năng lượng.

Hướng chung quanh phun ra ngoài kinh khủng tranh hơn thua với công kích ngăn trở đi.

Ầm!

Nổ lớn âm thanh, vang lên.

"Nhanh tăng thêm vòng bảo vệ năng lượng" Vân Lăng căn bản chẳng quan tâm thân thể thương, lại hét.

Trên người hắn tranh hơn thua với nổ bắn ra, hướng năng lượng đó cái lồng chăm chú đi.

Năng lượng đó vòng bảo vệ đã như ẩn như hiện, tràn ngập nguy cơ, tựa hồ phải bị năng lượng thật lớn ba động làm xông phá.

Nếu là bị xông phá, kia Vân Lam Tông liền muốn gặp họa.

Rất nhiều kiến trúc bị hủy.

Lúc này Tông Chủ không có ở đây, nếu là tông môn bị hủy diệt một bộ phận, hắn như thế nào giao phó

Đại chiến bắt đầu.

Kia thạch đài to lớn, trong nháy mắt bị nát bấy thành đá vụn.

Khói mù lượn lờ, không thấy rõ trong đó giao thủ tình huống.

Bất quá nổ lớn âm thanh, thỉnh thoảng truyền tới.

Loại này cấp bậc chiến đấu, có thể nói cực kỳ kinh khủng.

Hiện trường giờ khắc này, hiện trường tất cả mọi người, đều chết nhìn chòng chọc trước mắt chiến đấu.

Gia Mã Đế Quốc nhiều như vậy cao thủ đồng thời liên thủ, lần này mới có thể cái kia phách lối gia hỏa, chém chết nơi này đi!

Tiêu Diễm rực rạch, cần phải gia nhập trong đó, vây quét trung niên nhân kia.

Lại bị Dược Lão, trực tiếp cho gọi lại.

"Thế nào lão sư, đây chính là cái tuyệt hảo cơ hội. Tên kia muốn giết ta, vừa vặn mượn Vân Lam Tông cùng Gia Mã Đế Quốc các cao thủ, đem hắn giải quyết "

Tiêu Diễm cũng không muốn, thời thời khắc khắc có như vậy một cái cường hãn cừ địch nhìn chăm chăm.

Mặc dù không biết, người này đến cùng đến từ đâu, với chính mình kết quả có gì thù.

"Không thể đi, cẩn thận cô gái kia "

Tiêu Diễm nhìn về phía yêu mị nữ nhân, cô gái kia liền tại nơi xa xa lẳng lặng đứng, nhìn an tĩnh cực kỳ.

Nàng cũng không có đi vào hỗ trợ ý tứ, chẳng qua là đứng ở đó, thỉnh thoảng ánh mắt hội rơi vào Tiêu Diễm trên người.

Quanh thân không có một chút năng lượng ba động, thoát nhìn là người bình thường.

"Người này so người nam nhân kia, còn kinh khủng hơn người nếu là động, nàng sợ rằng liền muốn ra tay."

"Thế nào khả năng, lão sư người xem sai đi. Trung niên nhân kia chỉ ít cũng là Đẩu Hoàng cường giả tối đỉnh, nữ nhân này là lấy hắn cầm đầu, thế nào khả năng còn mạnh hơn hắn" Tiêu Diễm có chút không tin.

"Ta cảm giác sẽ không sai xem tình huống, chờ đến bụi mù biến mất, chúng ta liền đi."

Ở bụi mù biến mất thời điểm, mọi người sự chú ý, tuyệt đối sẽ hoàn toàn đặt ở bên trong sân trong chiến đấu.

Đó là Tiêu Diễm chạy trốn thời kỳ cao nhất.

"Nhưng là lão sư, những người này nói thế nào cũng là giúp mình, nếu là vừa đi chỉ, không tốt lắm đâu."

"Không cần lo lắng, bọn họ muốn giết là người, người một khi đi chạy trốn. Bọn họ tất nhiên sẽ không lại đi Vân Lam Tông bên trên những người này mâu thuẫn, ngược lại sẽ đi đuổi giết người. Nếu là thật chờ đến Gia Mã Đế Quốc những người này thất bại, liền một chút có thể xoay chuyển cũng không có!"

"Thất bại không thể nào đâu, Gia Mã Đế Quốc nhiều như vậy cao thủ, kia Gia Hình Thiên nhìn không thể so với trung niên nhân kia yếu bao nhiêu."

"Không giống nhau, trung niên nhân kia mặc dù phát triển cũng là Đẩu Hoàng đỉnh phong thực lực, nhưng là hắn công kích và đối với (đúng) năng lượng vận dụng, coi như là thời kỳ toàn thịnh ta, cũng so không. Mà còn hắn công kích, tất cả đều là hướng đối phương chiêu thức năng lượng điểm yếu, hắn tựa hồ có thể nhìn thấu rất nhiều chiêu thức nhược điểm, biết vừa mới Băng Hoàng Băng Bích tại sao vậy thì dễ dàng bị tùy tiện phá vỡ, chính là như thế!"

Tiêu Diễm sắc mặt bộc phát âm trầm, Dược Lão thần bí hắc vô cùng rõ ràng.

Dược Lão phán đoán, cũng chưa từng bỏ qua.

Thân thể của hắn căng thẳng, lẳng lặng chờ, một khi bên trong sân đánh nhau có thể thấy rõ sau, liền lập tức bỏ chạy.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Cái gì là uyên ương

Nếu là thật giống như Dược Lão nói tới.

Vậy hẳn chỉ có lập tức bỏ chạy, mới là lựa chọn tốt nhất.

Tiêu Diễm ánh mắt thình thoảng đặt ở xa xa trên người nữ nhân kia, nàng tỷ đầu Hoàng đình phong mạnh hơn đây chẳng phải là ít nhất cũng là Đẩu Tông cảnh giới

Còn như Đẩu Tôn trên, Tiêu Diễm chưa bao giờ nghĩ tới.

Làm sao có thể nhìn cũng không bao lớn đáng về.

Tiêu Diễm tâm lý phiên giang đảo hải, hẳn lại biết, Dược Lão phán đoán, mười có tám chín đều là đối với.

Ở Thần Văn thế giới, Nam Vực thành phụ cận dãy núi, thần bí kia Vực Tràng bên trong.

Không lẽ kia ám hợp Tinh Đẩu phương thức xếp hàng cung điện, ở mây mù lượn quanh bên trong lẳng lặng đứng sừng sững.

Tựa hồ là ở tỏ rõ, nơi này đã từng huy hoàng.

Ở Thần Văn thế giới trong lịch sử, đã từng có một đoạn huy hoàng cực kỳ tu luyện văn minh.

Cường đại đến, có rất nhiều người có thể bằng vào thân thể, ngao du trong vũ trụ .

Ở nơi này Thần Văn thế giới, bị năm tháng chôn giấu, quá nhiều bí mật.

Ở Côn Cỗ thánh địa không lẽ kia trong phế tích.

Một nam một nữ, hai người đang trong phế tích hành tẩu.

Đàn ông kia chỉ có mười sáu bảy tuổi đáng về, hai mắt Ô Quang đại thịnh, kim quang lấp lánh, không ngừng đang tìm kiếm đến.

Kia bất ngờ chính là Sở Nam.

Liên tục hai ngày, từ phát hiện mình này đôi ô chi đồng thật sự bí mật sau, hai người liền bắt đầu trong phế tích tìm lên.

Bọn họ đang, tìm rồi đi nơi này biện pháp.

Hai ngày thời gian, hai người kết hợp cùng một chỗ, thật là không chỗ nào bắt lợi, Sở Nam cặp mắt kia quá kinh khủng, cái này căn bản không có thực chất Vực Tràng, lại có thể bị ánh mắt hẳn trực tiếp nhìn thấu, hơn nữa Lâm Tịch kia phong phú Vực Tràng kiến thức, kết quả chính xác giống như Lâm Tịch dự liệu một dạng.

Đi qua vô số vạn năm năm tháng, cái này bị cường giả tuyệt thế sở hạ từ vực tràng, đã kém xa lúc trước nghiêm mật, có không ít địa phương đều xuất hiện hư hại.

Năm tháng vĩnh viễn là tốt nhất chìa khóa!

Hai người thậm chí phát hiện, mấy chỗ có thể rồi đi nơi này điểm yếu.

Bất quá mấy chỗ kia, quá mức nguy hiểm, mà còn khe hở quá nhỏ, cực kỳ dễ dàng xúc động Vực Tràng.

Nếu là tiến vào, hơi không cẩn thận, cũng sẽ bị Vực Tràng công kích, nếu là loại tình huống đó xảy ra.

Loại này kinh khủng Vực Tràng, đừng nói bọn họ, coi như là hiện tại Nhân Tộc cái gọi là cao thủ tuyệt thế, cũng phải tan tành mây khói.

Nơi này đã từng đại biểu Viễn Cổ tu luyện văn minh, quá kinh khủng.

Bất quá thời gian còn sớm, hai người ngược lại cũng không sốt ruột.

Nơi này quá lớn, bọn họ tìm một cái, nơi này Vực Tràng có phải hay không có càng mỏng manh chỗ.

Nếu là cuối cùng quả thực không tìm được, cũng chỉ có thể ở nguyên lai mấy chỗ kia địa phương mạo hiểm.

Có lẽ xác xuất sinh tồn thấp điểm, vẫn là so một chút sinh tồn khả năng cũng không có cường.

Đương nhiên cái này cũng phải mượn Sở Nam con mắt, nếu là đôi người khác, tuyệt đối một tia hi vọng cũng không có.

Lâm Tịch đi qua đối với (đúng) Sở Nam mắt nhìn đến Vực Tràng phân tích, cuối cùng khẳng định, nơi này Vực Tràng so hai người làm bước qua bất kỳ một nơi, đều phải yếu kém,

Nơi này Vực Tràng hư hại càng nghiêm trọng hơn!

"Ta nói, Lâm Tịch người đối với (đúng) Vực Tràng phân tích có phải hay không lắm, nơi này Vực Tràng yếu kém thuộc về yếu kém, nhưng căn bản không biện pháp để cho chúng ta rời đi, còn không bằng trước mặt phát hiện địa phương "

Hồng y nữ tử kia, trong tay to lớn bảo kiếm huy động, đem ngăn ở trước mặt đá lớn trực tiếp hất bay, "Mắt người có được hay không a, sẽ không phải là xảy ra vấn đề, không tìm được vấn đề chỗ ở đi "

Từ hai ngày trước, nàng muốn thử nghiệm thoát cái yêu cảm giác, cưỡng bách Sở Nam thành nàng giả bạn trai sau, cả người hoạt bát không ít.

Với nguyên lai tốt lắm giống như là Lão Yêu Bà một dạng tính cách so với, đơn giản là thiên địa khác biệt, nhất là cười lên thời điểm, hơn nữa còn là rất khoa trương cười.

Nhưng là dung mạo của nàng rất đẹp, coi như là cười lại ác, cũng không tỏ ra dữ tợn, ngược lại sẽ hấp dẫn hơn người.

Sở Nam tức giận nói, "Lần này chúng ta có thể không có thể sống được, thì nhìn ta đôi mắt này.

Bằng không, liền thật phải ở chỗ này, đương liều mạng uyên ương."

"Người nói uyên ương rốt cuộc đáng đáp ra sao "

Lâm Tịch có chút hiếu kỳ hỏi, nàng hai ngày này nghe qua Sở Nam nói qua mấy lần uyên ương, căn bản không biết đó là đồ chơi gì.

Sở Nam thì tùy tiện lý do, liền nói là khi còn bé gặp qua một loại chim, luôn là hai hai sống chung một chỗ, một con nếu như chết, ngoài ra một con sẽ buồn buồn không vui, dùng không bao lâu cũng sẽ chết, cho nên đồng mệnh uyên ương tượng trưng cho trung chết không thay đổi ái tình ý tứ.

"Không phải là cũng đã nói với người 800 kiếp, buồn chán không tẻ nhạt, khi còn bé thấy. Loại chim này quá náo loạn, ta cũng tốt nhiều năm không gặp qua, phỏng chừng tất cả diệt tuyệt."

Sở Nam tâm lý thầm nói, trên địa cầu ngoạn ý, người nếu là biết mới thật là có quý đầu.

"Ta xem người mới náo loạn đây, uyên ương nơi nào náo loạn."

Lâm Tịch trừng Sở Nam liếc mắt.

Sở Nam đang muốn đáp lại, bất quá lời mới vừa đến miệng vừa liền ngừng ở cổ họng, lại cũng không nói ra lời.

Ánh mắt hần, trực câu câu nhìn chăm chăm xa xa giăng khắp nơi Vực Tràng.

Ánh mắt hần lần này không chỉ là nhìn thấu những thứ này Vực Tràng sừng, mà còn trực tiếp nhìn thấu cái này Vực Tràng, hần có thể đi qua xa xa nhìn thấy bên ngoài lên xuống dãy núi, che khuất bầu trời đại thụ, nơi đó có cái này vô tận sinh cơ.

Ở mảnh phế tích này bên trong, bị kẹt chừng mấy ngày.

Đây là Sở Nam mấy ngày qua, lần đầu tiên thấy cảnh tượng như thế này.

"Nói chuyện với người bên trong, tự nhiên chờ ra làm gì a" Lâm Tịch thấy Sở Nam không lên tiếng, tiến tới hỏi.

Còn đưa ra một con trắng nõn tay, ở Sở Nam trước mắt lắc hai cái.

Sở Nam bắt lại Lâm Tịch tay, "Chớ lộn xộn!"

Ánh mắt hần, lại tiếp tục quan sát.

Lâm Tịch cũng ý thức được Sở Nam phát hiện cái gì, nhìn chăm chăm Sở Nam xem, tựa hồ muốn từ trên mặt hần nhìn ra cái gì tới.

Sở Nam chuyên chú về mặt, rơi vào ánh mắt của nàng bên trong.

Lâm Tịch thầm nghĩ, tiểu tử này kỳ thực cũng không chính mình cảm thấy như vậy phí!

Sở Nam nếu là biết Lâm Tịch ý tưởng, chỉ sợ cũng phải ra tới mắng chửi người.

Ta chứng nhận thành tinh cấp tác giả, thật sự do thiên đạo làm chứng nhận Tinh Cấp tác giả, mà không phải tác giả công hội cho ban hành loại kia tác giả.

Ta là người nếu là phí, trong nhân tộc chỉ sợ cũng không có mấy người không phải là phế vật.

Đương nhiên Tinh Cấp tác giả sự tình, Sở Nam cũng chưa nói với Lâm Tịch.

Chẳng qua là lừa dối nàng, đã biết dùng là một loại bí pháp.

Có không ít Tu Luyện Giả cũng có đủ loại kỳ quái bí pháp, sẽ có Dịch Tượng sinh ra, cái này cũng không kỳ quái.

Ngay cả Lâm Tịch chính mình, cũng có bí pháp, chỉ bất quá nàng từ chưa từng dùng qua a.

"Chỗ này của ta Vực Tràng, là tình huống như vậy, ngươi nghe một chút, chúng ta là không phải có thể từ nơi này rời đi "

Sở Nam quan sát một hồi thật lâu, liền quay đầu, nói với Lâm Tịch lên, đem trong mắt Vực Tràng rải rác, còn có vừa mới chứng kiến Vực Tràng ở ngoài tình huống.

Lâm Tịch biểu tình nghiêm nghị lên, lắng nghe.

Rất nhanh, nàng biểu hiện trên mặt từ từ xuất hiện vui mừng, các loại (chờ) Sở Nam nói xong, đã là kinh hi.

Nàng đột nhiên dùng sức ôm lấy Sở Nam.

"Con bà nó "

Sở Nam thiếu chút nữa bị chết ngộp, sử dụng tốt đại khí lực, mới rốt cục phát ra thanh âm, "Cô nải nải ngươi có thể không thể nhỏ chút khí lực, ta còn chưa trưởng thành đây ta không muốn sớm như vậy bị chết ngộp."

Lâm Tịch lúc này mới buông tay ra, trên mặt lộ ra một vòng đỏ bừng, ngay sau đó liền rút đi, "Chúng ta có thể rời đi, chỉ cần cẩn thận điểm, tuyệt đối có thể từ nơi này an toàn rời đi."

Nàng ở chỗ này đã ngây ngô sắp ba mươi ngày.

Nguyên bản đã ôm hân phải chết tâm, hiện tại có sống đường, kích động không thôi.

Hơn ba mươi ngày, nếu không phải nàng vốn là cao ngạo quen, nàng trong chiếc nhẫn, cất giữ ở đủ nhiều quà vật.

Đối một người khác, coi như không chết đói, cũng tuyệt đối bị không loại này chèn ép, trực tiếp tự sát.

"Ngươi ở nơi này nhìn chăm chăm, ta đi đem bọn họ tất cả gọi tới, chúng ta lập tức rời đi." Lâm Tịch từ từ tỉnh táo lại, nơi này cũng không phải Vực Tràng thật sự cửa ra, mà là trải qua vô số năm năm tháng tạo thành, cái này làm Vực Tràng đang không ngừng biến đổi, nếu là thời gian lâu dài, nơi này hội di động, thậm chí có khả năng biến mất.

Phát hiện cơ hội tốt như vậy, tuyệt không có thể trì hoãn nữa.

Sở Nam gật đầu, cũng thở ra một hơi thật dài, "Rốt cuộc không dùng tại nơi này với ngươi đương liều mạng uyên ương."

Lâm Tịch cũng không biết nghe không nghe được, không có quay đầu, nhanh chóng đi về phía xa xa.

Đương Lâm Tịch tìm tới Mục lão đại mấy người lúc, bọn họ vẫn còn ở lục soát bảo tàng.

Bọn họ cho tới bây giờ không biết, nơi này là tuyệt địa.

Đã từng bọn họ gặp phải tuyệt cảnh.

Lúc này Đấu Phá bên trong tiểu thế giới, Vân Lam Sơn trên, trong tầm mắt mọi người, từ từ rõ ràng.

Kia khung cảnh chiến đấu, cũng dần dần hiện lên trước mắt.

Đấu Hoàng cấp bậc cường giả, kinh khủng chiến đấu.

Có thể nói hủy thiên diệt địa.

Kia thạch đài to lớn, đã biến thành khổng lồ hố sâu!

"Đi!"

Dược Lão thanh âm, ở Tiêu Diễm trong lòng nổ vang.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 140: Thiên Đạo thủ hộ

Tiêu Diễm kia căng thẳng thân thể, đột nhiên động, hướng xa xa chui đi.

Bất quá cái kia Yêu Mị nữ nhân, vốn là nhìn về chiến đấu trong hàm ánh mắt, lại trực tiếp chuyển hướng Tiêu Diễm.

Kia nhìn có chút gầy nhỏ thân thể, trực tiếp bay ra, bước chân trên mặt đất nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hóa thành một đường tia.

Hiện trường không có ai chú ý tới hai người động tác.

Tất cả mọi người sự chú ý tất cả đều bị tràng kia chiến đấu trong hàm chiến đấu hấp dẫn, lúc này bụi bặm lắng xuống, mọi người kinh hãi phát hiện.

Trong sân giằng co, cái kia xa lạ người trung niên, độc chiến Gia Mã Đế Quốc chúng cường lại đang về khí thế mơ hồ chiếm thượng phong.

Toàn bộ chiến đấu hăm hại, đều bị Băng Tinh bao trùm.

Vân Lam Sơn giống như là vừa ra Băng Phong nơi một dạng.

Vân Lăng sắc mặt tái nhợt, biểu tình cực kỳ khó coi, cái miệng tất cả đều là máu.

Đi qua mới vừa rồi chiến đấu, Vân Lam Tông hộ sơn đại trận đã sớm triệt hồi.

Mà cái thạch đài to lớn này chung quanh, để phòng ngừa chiến đấu ảnh hưởng đến Vân Lam Tông kiến trúc vòng bảo vệ, lúc này đã trở nên như ẩn như hiện, lúc nào cũng có thể biến mất.

"Tất cả dừng tay cho ta!" Vân Lăng a đạo (nói).

Nhưng là loại chiến đấu này, đã không có người nghe được hấn gọi kêu.

Chỉ thấy A Lạp Dã — Lưu Niên tay hướng Gia Hình Thiên vỗ tới, to lớn băng tay xuất hiện ở Gia Hình Thiên bên cạnh.

Gia Hình Thiên tốc độ cực nhanh, trực tiếp tránh thoát đi.

Rắc rắc!

Chỉ thấy kia to lớn băng tay vỗ vào vòng bảo vệ trên.

Quyển kia liền như ẩn như hiện vòng bảo vệ, trực tiếp phá vỡ.

Kia băng tay xa xa trực tiếp đánh vào một nơi có xây kiến trúc trên vách núi đá, chỉ một thoáng, Sơn Thạch sụp đổ, kiến trúc biến thành phế tích.

"Phốc!"

Vân Lăng trực tiếp phún huyết.

Gia Mã Đế Quốc các cao thủ hai mắt nhìn nhau một cái, đều từ với nhau trong mắt, thấy kinh hãi.

Người này quá kinh khủng, lấy Đấu Hoàng đỉnh phong thực lực, vậy mà đối kháng bọn họ nhiều người như vậy.

Hắn đối với (đúng) thời cơ cùng kỹ xảo chắc chắn, không tỳ vết chút nào.

Luôn có thể dĩ xảo phá lực.

"Chiến đấu."

"Chiến đấu!"

Mấy người đồng thời rống một tiếng, hướng Lưu Niên Yêu Vương liều chết xung phong đi.

Loại tình huống này, chỉ có chủ động đánh ra, mới có thể đủ tìm tới cơ hội thắng.

Từng đạo kinh khủng chiêu thức, ở Vân Lam Tông trên phun ra.

Vân Lăng hai mắt tràn đầy tia máu.

Đương Tông Chủ trở lại, hấn như thế nào giao phó

Tiêu Diễm vừa mới chạy ra vài trăm thước, cô gái kia cũng đã ngăn ở trước mặt hấn.

"Tránh ra."

Tiêu Diễm tâm lý phiên giang đảo hải, nữ nhân này tốc độ thật nhanh, cứ như vậy đứng yên lặng trước mặt, vẫn không có một chút khí thế.

Mới vừa rồi loại kia tốc độ, tuyệt không phải người bình thường có thể bộc phát ra.

Nữ nhân này quả nhiên đáng sợ, xem ra Dược Lão nói tới không một chút nào giả.

Tiêu Diễm trực tiếp hướng một hướng khác phóng tới, hấn vừa mới chạy ra mười mét.

Cũng cảm giác được sau lưng chợt lạnh, quanh thân Khí Cơ, hình như là bị tập trung một dạng.

Tiêu Diễm chưa xoay người, cũng cảm giác được một cái tay trực tiếp bắt cổ mình.

"Yêu Vương đại nhân nói, cho người lưu lại "

Tiêu Diễm chỉ cảm thấy, thân thể lực lượng hết sạch.

Cả người bị quăng đi đi ra ngoài.

Thân thể của hấn một cái xoay ngược lại, chân sau trên mặt đất nặng nề đập một cái, nửa ngời chồm hồm dưới đất, ổn định thân hình.

Hấn bị thoáng cái ném ra gần ngàn mét.

Vừa mới thoát đi khoảng cách, trực tiếp hóa thành hư không, trở về lại vừa mới bắt đầu vây xem chỗ.

Bất quá không có ai chú ý tới, tình huống của hấn.

"Lão sư nữ nhân này thật đáng sợ, nàng đến cùng cảnh giới gì."

Tiêu Diễm thanh âm có chút khàn khàn.

Nữ nhân này vậy mà để cho hấn có một loại cảm giác vô lực, coi như lần trước cùng hai vị Đấu Hoàng cảnh giới cao thủ giằng co, cũng không có bất bất như thế.

Bất quá Tiêu Diễm cũng không có được Dược Lão đáp lại.

Bởi vì này nữ nhân khoảng cách quá gần, Dược Lão hấn là lo lắng, sẽ bị nàng phát hiện.

Tiêu Diễm lại hướng một hướng khác phóng tới,

Vừa vọt chạy ra mấy trăm mét.

"Còn muốn đi "

Hàn Yên Nhu nhẹ nhàng thanh âm, đã là sau lưng Tiêu Diễm.

Ngay vào lúc này, Tiêu Viêm tay về phía sau hất một cái.

Hắn trong tay áo, trực tiếp ném ra một cái xanh ngon lửa màu tím hoa sen.

Đây là hắc dùng Tử Hòa cùng Di Hòa Thanh Liên Địa Tâm Hỏa hoà hợp phiên bản thu nhỏ Phật Nộ Hỏa Liên.

Loại uy lực này tương đối tương đối nhỏ, Tiêu Diễm có thể hoàn toàn điều khiển.

Vừa mới hắc chế tạo ra sau, cẩn thận giấu ở trong tay áo.

Ngon lửa kia hoa sen cái để thoát bành trướng, ngay sau đó phát ra to lớn tiếng nổ, ngay tại giữa hai người nổ bễ ra tới.

Cái khe to lớn, nhanh chóng từ trong lúc nổ tung lan tràn mà ra.

Trong vòng trăm thước nứt nẻ gãy đầy, mịn kề hở giống như là mạng nhện.

To lớn lực trùng kích, trực tiếp vỡ vào Tiêu Diễm trên người.

Hắn mượn cái này lực đẩy, hướng xa xa chui đi, trong chớp mắt cũng đã tập kích bất ngờ tới mấy ngoài ngàn mét.

"Hi!"

Bên này to lớn nổ ầm, thoáng cái hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Ngay cả kia Loạn Chiến bên trong song phương, cũng đều thoáng dừng chốc lát.

Bị cái này to lớn tiếng nổ hấp dẫn.

Chỉ thấy vừa mới bị ngăn trở Hàn Yên Nhu động, nàng cả người trên không trung lướt ngang trong chớp mắt liền tập kích bất ngờ đến Tiêu Diễm trước mặt.

Nàng đưa ra một đôi tinh xảo như là bạch ngọc tay, suy nghĩ Tiêu Diễm bắt đi.

Phải đem tiểu tử này trực tiếp mang về.

Tiêu Diễm sắc mặt âm trầm, đây căn bản không có biện pháp chạy.

Bất quá còn không chờ Hàn Yên Nhu bắt Tiêu Diễm.

Chỉ nghe được một tiếng sắc bén âm thanh.

Hào quang bảy màu, đột nhiên hướng bàn tay nàng chạy trốn.

Nhanh như thiểm điện.

Hàn Yên Nhu tay có chút chuyển một cái, né tránh hào quang bảy màu công kích, dừng lại, nàng có chút ngưng lỏng mi, nhìn về kia Thất Thái thiểm điện.

Chỉ thấy kia Thất Thái thiểm điện, trực tiếp chạy đến Tiêu Diễm trên cánh tay, còn hướng về phía Hàn Yên Nhu, là lưới, rõ ràng là một con Thất Thái tiểu xà.

Kia Thất Thái tiểu xà chính là Thất Thái Thôn Thiên Mãng.

Tiêu Diễm mặt lộ ra vẻ vui mừng.

"Người tình lại "

Cái này Thất Thái Thôn Thiên Mãng đã ngủ say, một đoạn thời gian rất dài, không nghĩ tới, lại đang cái này thời kỳ mấu chốt tỉnh lại.

Tiêu Diễm đổ ra mấy giọt Tử Tinh Bạo Sinh Nguyên, đi đứt Thất Thái Thôn Thiên Mãng.

"Đó là vật gì "

"Tốc độ thật là nhanh!"

Xa xa không ít người, thấy Tiêu Diễm trên người, đột nhiên nhảy ra hào quang bảy màu, đều nghi hoặc thấp giọng nghị luận.

Đan Vương Cổ Hà, có chút ngưng lỏng mi.

Thấy Thất Thái tiểu xà, tựa hồ nghĩ đến cái gì, bất quá lại không dám xác định.

"Thất Thái Thôn Thiên Mãng đồ chơi kia tình lại "

Làm nội dung cốt truyện biết hết người, Lưu Niên Yêu Vương ngay lập tức liền ý thức được kia hào quang bảy màu là vật gì.

Hàn Yên Nhu cũng không có tổ chức Tiêu Diễm, chẳng qua là lẳng lặng nhìn Tiêu Diễm cho cái kia Thất Thái tiểu xà.

Rất nhanh con rắn nhỏ đem mấy giọt Tử Tinh Bạo Sinh Nguyên cho liếm quang.

"Đó là Ngũ Giai Ma Thú, không nghĩ tới, Tiêu Diễm trong tay vẫn còn có loại này cấp bậc hộ thân Ma Thú!"

Hải Ba Đông tâm lý than thở, cái này Tiêu Diễm hậu thủ không cùng tăng xuất.

Thấy hấn ra tay nhiều lần như vậy, vốn tưởng rằng đã sớm là bài tẩy dốc hết, không nghĩ tới vẫn còn có.

"Tiểu gia hòa, ăn ta đồ vật, giúp ta một việc, đem người này ngăn lại."

Tiêu Diễm chỉ chỉ ngăn ở trước mặt Hàn Yên Nhu.

Kia Thất Thái tiểu xà lắc lư hai vòng, suy nghĩ Hàn Yên Nhu bắn tới.

Còn không chờ Thất Thái Thôn Thiên Mãng đến Hàn Yên Nhu phụ cận, chỉ thấy Hàn Yên Nhu tay đột nhiên liền xuất hiện tại Tiêu Diễm trước, khoảng cách Tiêu Diễm chỉ có tấc hơn.

Nàng hơi cong ngón tay, kia Thất Thái Thôn Thiên Mãng bị nàng cái này bắn ra, trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Đụng vào trên vách núi, vách núi sụp đổ.

"Tê nữ nhân này "

Không ít người ngược lại hút khí lạnh, một cái Ngũ Giai Ma Thú, lại bị nàng như thế thoải mái giải quyết hết.

Mới vừa rồi còn cho là nàng chính là một cái nữ nhân bình thường, thì ra là như vậy kinh khủng.

Tựa hồ so trung niên nhân kia, còn muốn đáng sợ.

Tiêu Diễm biểu tình cứng đờ.

Hắn không nghĩ tới, kia cường hãn Thất Thái Thôn Thiên Mãng chỉ là trong nháy mắt.

Tiêu Diễm lúc này cũng không đoái hoài tới phải chạy, vội vàng vọt tới dưới núi đá, đi tìm Thất Thái Thôn Thiên Mãng tung tích, nó sẽ không cứ như vậy chết đi.

Đột nhiên, dị biến tăng vọt.

Tiêu Diễm vừa mới tập kích bất ngờ đạo (nói) phụ cận.

Vừa mới sụp đổ ngọn núi đá vụn, văng tung tóe đi ra ngoài.

Một cỗ bàng bạc nặng lượng, tăng vọt!

Một cái trắng tinh cánh tay, trong lúc bất chợt vươn ra, ngay sau đó một cái giống vậy diêm dúa nữ nhân phá vỡ đồng đá, xuất hiện.

Vừa mới vọt tới phụ cận Tiêu Diễm gương mặt đó hoàn toàn cứng đờ.

Mỹ Đỗ Toa nữ vương!

"Đầu Tông cường giả!" Gia Hình Thiên kinh hô thành tiếng, hấn có thể đủ cảm giác, trên người nữ nhân kia dâng trào tranh hơn thua với, bất ngờ đã vượt qua Đầu Hoàng cảnh giới, tiến vào Đầu Tông cảnh giới.

Băng Hoàng Hải Ba Đông, gương mặt đó phủ đầy kinh hoàng.

Hắn lúc trước ở Mỹ Đỗ Toa nữ vương trong tay, bị nhiều thua thiệt, thậm chí có thể nói song phương quan hệ cực kỳ không tốt.

Tiêu Diễm bên người cái kia Thất Thái Thôn Thiên Mãng, lại chính là Mỹ Đỗ Toa nữ vương.

Người này tuyệt đối điên, hấn lại dám đem Thất Thái Thôn Thiên Mãng giữ ở bên người.

Băng Hoàng Hải Ba Đông sống lưng lạnh cả người, có chút sợ.

"Đó là Mỹ Đỗ Toa nữ vương, chẳng lẽ lần trước lên cấp, cũng không có thất bại, mà là rơi vào trạng thái ngủ say" Cổ Hà ở tranh đoạt Thanh Liên Địa Tâm Hòa lúc, chứng kiến qua thật sự kiện quá trình.

Lúc đó Mỹ Đỗ Toa nữ vương đang Độ Kiếp, sau đó trực tiếp biến mất, còn tưởng rằng nàng Độ Kiếp thất bại.

Bây giờ nhìn lại, hẳn là thành công, chẳng qua là hóa hình thành Thất Thái Thôn Thiên Mãng rơi vào trạng thái ngủ say, bây giờ là tỉnh lại.

"Là ai đem ta đánh bất tỉnh." Mỹ Đỗ Toa nữ vương ánh mắt ở chung quanh đảo qua, Thất Thái Thôn Thiên Mãng bản thân ở nàng Độ Kiếp ngủ say sau đó, bản thân cũng sinh ra ý thức, Mỹ Đỗ Toa nữ vương còn chưa có đem mình cùng Thất Thái Thôn Thiên Mãng vừa vận sinh ra ý thức hoàn toàn dung hợp vào một chỗ.

Cho nên căn bản là không có cách điều khiển thân thể này, bất quá ở Thất Thái Mãng xà ý thức bất tỉnh sau đó, nàng liền có thể tùy tiện chiếm cứ chủ thể ý thức, điều khiển thân thể.

Này Thất Thái Thôn Thiên Mãng, chính là nàng bản thể.

Vừa mới bị người khi dễ, nàng tự nhiên không muốn từ bỏ ý đồ.

Thấy nhiều người như vậy, Mỹ Đỗ Toa nữ vương vẫn lạnh lùng, không có bất kỳ biến hóa nào.

Bất quá khi nàng ánh mắt rơi vào Hàn Yên Nhu trên người là, biểu tình trở nên ngưng trọng.

Hàn Yên Nhu mang trên mặt nụ cười, lẳng lặng đứng ở đằng xa không trung, nhìn Tiêu Diễm, hoàn toàn không có đem Mỹ Đỗ Toa nữ vương coi ra gì.

Lưu Niên Yêu Vương có chút ngưng lỏng mi, nhìn Mỹ Đỗ Toa nữ vương xuất hiện.

Cái này Tiêu Diễm còn thật không hổ là nhân vật chính, lại xuất hiện một cái Đẩu Tông chiến lực, bảo vệ hẳn!

Cái này số mệnh thật đúng là phi phàm.

Còn không chờ Lưu Niên Yêu Vương lấy lại tinh thần, Văn Lam Tông bên trong, trong lúc bất chợt bay lên một cỗ khổng lồ tranh hơn thua với.

Loại cảm giác đó, bất ngờ cũng là Đẩu Tông cường giả.

"Lại đi ra một cái "

Cái này Văn Lam Tông thực lực mạnh nhất, không phải là bọn họ Tông Chủ sao, Đẩu Hoàng cảnh giới, làm sao sẽ toát ra một cái Đẩu Tông tới

Lưu Niên Yêu Vương chân mày đám lợi hại hơn.

Hắn đột nhiên phát hiện, có chút không đúng.

Đẩu Phá Tiểu Thế Giới Thiên Đạo, đã ý thức được Tiêu Diễm nguy cơ.

Lúc này sở hữu diễn hóa, đều tại hướng đối với (đúng) Tiêu Diễm có lợi phương hướng.

Tối cao khí vận gia thân, cái này Đẩu Phá Tiểu Thế Giới Thiên Đạo, đang hết sức thủ hộ Tiêu Diễm.

Những người này không ít vốn phải là Tiêu Diễm địch nhân, nhưng là lại đều biến hóa.

Loại chủ giác này khí vận, quả nhiên kinh khủng.

Lúc này, dưới sơn cốc, một đạo nữ tử thân ảnh xuất hiện.

Đó là Đẩu Hoàng cảnh giới cường giả, xem ra Liên Vân Văn Lam Tông Tông Chủ, cũng chạy tới.

Nếu là chờ đợi thêm nữa, cái này Đẩu Phá Tiểu Thế Giới, sợ rằng còn có thể lại diễn hóa ra mấy vị Đẩu Hoàng, Đẩu Tông tới.

Đương nhiên những thứ này diễn hóa cũng không phải không có chút nào căn cứ, đều là lấy hiện tại Đẩu Phá Tiểu Thế Giới đã có sùan cùng thế lực, tới diễn sinh cao thủ.

Kìa khí thế bàng bạc, là Đẩu Tông, nghĩ đến hẳn là Văn Lam Tông một vị lão tiền bối.

Không thể trì hoãn nữa!

"Hàn Yên Nhu, đem những người còn lại, tất cả cho ta ngăn lại, ta đây liền tiêu diệt Tiêu Diễm." Lưu Niên Yêu Vương không chuẩn bị đang cùng những thứ này Gia Mã Đế Quốc người quân quít, hắn vận dụng Không Gian Pháp Tắc, trong chớp mắt cũng đã từ hồ to bên trong bước ra, ba bước trong lúc

đó đi tới Hàn Yên Nhu bên cạnh.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Càng kinh khủng hơn

"Biết, Yêu Vương đại nhân!"

Hàn Yên Nhu vừa mới dứt lời, kia Văn Lam Tông sâu bên trong lực lượng khổng lồ càng ngày càng gần, có thanh âm truyền ra, "Ai dám ở ta Văn Lam Tông gây chuyện "

Đang du ngoạn Văn Lam Tông đỉnh thân ảnh màu trắng, rộng mở dừng lại.

Kia ung dung hoa quý trên người trở nên rõ ràng, trên mặt nàng viết đầy khiếp sợ, "Lão sư, lão sư thể nào tỉnh lại "

Gia Hình Thiên như có điều suy nghĩ, lẩm bẩm nói nhỏ, "Chẳng lẽ cái lão già đó, còn chưa chết còn sống "

"Đó là Văn Lam Tông tiền nhiệm Tông Chủ thanh âm! Hấn tựa hồ đột phá."

Pháp Mã thấp giọng nói với Hải Ba Đông đến.

Mấy người đi qua mới vừa rồi đại chiến, đều có vẻ hơi chật vật.

Bất quá lúc này, cũng không phải đi bảo hộ chính mình hình tượng thời điểm.

Văn Lăng lúc này căn bản chẳng quan tâm thân thể đau đớn, kiệt kiệt cười lớn.

"Hôm nay các người ai cũng đừng nghĩ đi, đem chúng ta Văn Lam Tông làm lung tung, đều phải trả giá thật lớn kiệt kiệt "

Kia bàng đại khí thế bên trong, xuất hiện một đạo bóng trắng, hướng bên này bay vút mà tới.

Kia bóng trắng cũng không có tranh hơn thua với Hóa Dục, chính là như vậy cất bước tới, mỗi đi một bước hư không đều là giống như là có rung động ở chân động.

Tầm mắt mọi người, đều bị hấp dẫn, nhìn kia bay vút tới thân ảnh.

Bất quá lúc này, A Lạp Dã — Lưu Niên không chút nào chịu ảnh hưởng.

"Tiêu Diễm để cho ta nhìn người cái này còn có thể nhảy nhót mấy cái." A Lạp Dã — Lưu Niên tiếp lấy lại nói với hư không mà nói, "Thần Văn thế giới Nhân Tộc, các người nhìn, xem ta từng bước một đem Tiêu Diễm ngược sát."

Tiêu Diễm cả người lỗ chân lông run rẩy, hình như là bị một loại quái vật đáng sợ, nhìn chăm chú vào một dạng, sống lưng lạnh cả người.

Thần Văn thế giới đó là địa phương nào

Tiêu Diễm nghe được một cái xa lạ địa danh, trung niên nhân này hướng về phía hư không nói chuyện, rốt cuộc là ý gì

Hấn ở nói chuyện với người nào

Tiêu Diễm cũng không bởi vì, người trung niên này là đang ở làm bộ.

Xoẹt xẹt!

Lưu Niên Yêu Vương động, kia to lớn bằng tay, hướng Tiêu Diễm bắt đi.

Xếp hàng ngày Đảo Hải khí thế, lại bay lên.

Tiêu Diễm trực tiếp dùng một viên đan dược, bổ sung bên trong thân thể khô kiệt tranh hơn thua với.

Àm!

Chung quanh thân thể hần thanh sắc đầu khí, tạo thành khối giáp.

Hải Ba Đông vừa mới bị Vân Lam Tông nội bộ kia bằng bạc kỳ thực hấp dẫn, hiện tại Lưu Niên Yêu Vương vừa động thủ, hần lập tức kịp phản ứng.

Sắc mặt đại biến, "Dừng tay cho ta."

Phản phát, hần suy nghĩ Lưu Niên Yêu Vương nhào tới.

Lạnh lẽo cực kỳ khí tức, từ trên người hần lan tràn ra.

"Huyền Băng to Trùy!"

Chỉ nghe được hần cuồng loạn rống giận, quanh thân lạnh lẽo càng nồng đậm.

Một đạo to lớn Băng Trùy, đột nhiên ngưng hiện.

Kia Băng Trùy sắc bén.

Hướng đang hướng về Tiêu Diễm công kích Lưu Niên Yêu Vương liền chết xung phong đi.

Đầu Hoàng cường giả toàn lực một đòn, tin tưởng không người nào dám đối kháng chính diện.

Hải Ba Đông tập kích bất ngờ đi, cần phải cho Tiêu Diễm trợ trận.

Hần với Tiêu Diễm giao dịch còn chưa hoàn thành, không thể nhìn Tiêu Diễm như vậy xảy ra chuyện.

Rắc rắc.

Đang lúc này, kia Yêu Mị thân ảnh động, nàng động tác cũng không nhanh, trực tiếp ngăn ở Băng Trùy cùng Hải Ba Đông tập kích bất ngờ trước.

Đưa ra kia nhìn oánh bạc, yếu điệu tay.

Tay kia mở ra, trực tiếp hướng Băng Trùy bắt đi.

"Nữ nhân này điên đi, cái này cũng dám đón đỡ."

Hải ba động tựa hồ thấy, nữ nhân này tay kẻ cả cánh tay này, bị cái này Băng Trùy trực tiếp Thụ mặc, máu tươi tung tóe.

Rắc rắc! Rắc rắc!

Hải Ba Đông sắc mặt đại biến, kia Băng Trùy tiếp xúc được tay nữ nhân sau là hoàn toàn ngược lại tình huống.

Kia to lớn Băng Trùy, vậy mà trực tiếp vỡ thành băng hoa.

"Làm sao có thể "

Hải Ba Đông gầm nhẹ đi ra, thanh âm có chút khàn khàn.

Đây cũng quá kinh khủng, hần toàn lực một đòn, liền bị hóa giải như vậy hết.

"Lưu lại,

Nếu không giết ngươi."

Hàn Yên Nhu thanh âm, không có một chút ba động.

Nhưng là Hải Ba Đông, lại cảm giác cả người lông tơ đều đứng lên.

Ngay sau đó cặp kia oánh bạc tay, trực tiếp xuất hiện tại hần trước.

Tay kia động tác nhìn rất chậm, nhưng là hấn cũng không nơi có thể trốn.

"Nặng hơn Băng Bích!"

Chỉ thấy liên tục mấy cái Băng Bích trực tiếp xuất hiện ở Hải Ba Đông trước.

Rắc rắc, rắc rắc, rắc rắc!

Nhưng là cái này nặng hơn Băng Bích đi, ở Yêu Mị tay nữ nhân bên dưới, như cùng trường nhà giấy một dạng, đều bị trực tiếp chụp phá.

Ầm!

Một chương kia trực tiếp đè ở Hải Ba Đông trên lồng ngực.

Hải Ba Đông trực tiếp bay rót ra ngoài.

Căn bản không có bất kỳ trả đũa đường sống.

Gia Hình Thiên bay thẳng đi ra ngoài, ôm Hải Ba Đông, "Người thế nào "

"Phốc!" Hải Ba Đông phun một ngụm máu.

"Cô gái kia càng kinh khủng hơn "

Hải Ba Đông mặt đầy kinh hãi.

Chẳng qua là trong lúc giờ tay nhấc chân, cô gái kia thì ung dung đưa hấn đá thương.

"Điều này sao có thể "

"Cô gái kia "

Vân Lam Tông trên, vô số đạo kinh hãi ánh mắt.

Roi vào Hàn Yên Nhu trên người.

Nữ nhân này, vậy mà một chương đem năm đó Gia Mã Đế Quốc một trong mười đại cường giả, một cái Đẩu Hoàng cường giả, trực tiếp bị thương nặng.

Người nọ là cảnh giới gì

Mỹ Đỗ Toa nữ vương cấp kia trong đôi mắt đẹp, cũng là tràn đầy kinh hãi.

Bất quá trong kinh hãi, lại có chút quẩn quít.

Nàng không muốn Tiêu Diễm dễ dàng chết như vậy, nàng có một loại kỳ quái tâm tình, Tiêu Diễm không thể chết được ở trong tay người khác, phải chết cũng phải bị nàng tự tay giết chết.

Nhưng là bây giờ, nữ nhân này ngăn ở trước.

Nàng xem không ra.

Lúc này, Lưu Niên Yêu Vương đã trực tiếp đem Tiêu Diễm với đánh bay ra ngoài.

Tiêu Diễm giống như là điều đứt dây, trực tiếp truy ở phía xa, đương lên bụi trần.

To lớn hòn đá nứt nẻ, tạo thành một cái hố sâu.

Tiêu Diễm miệng đầy máu tươi, mặt đầy dữ tợn.

Trong tay trắng nhợt, một xanh hai cái Dị Hỏa, đã xuất hiện trong tay hấn.

Đang từ từ hoà hợp.

Kia cuồng bạo cực kỳ lực lượng, tựa hồ lúc nào cũng có thể phun trào ra tới.

Tiêu Diễm lần này là muốn liều mạng.

Hấn chẳng qua là lo lắng, trước mắt người trung niên không cho hấn thời gian.

Bất quá người trung niên thấy như vậy một màn lại cười, chuẩn bị công kích cũng dừng lại.

Hắn đứng lặng yên ở đó, nhìn Tiêu Diễm trong tay hai loại Dịch Hỏa hoà hợp, từ từ tạo thành, kia cuồng bạo cực kỳ năng lượng, cơ hồ không bị khống chế.

Kia rõ ràng Thanh Hỏa điểm lưu chuyển Phật Nộ Hỏa Liên xuất hiện ở Tiêu Diễm trong tay.

Tiêu Diễm căn bản chẳng quan tâm nói chuyện, mặt đầy kinh hãi cùng kinh hoàng, đem trong tay Phật Nộ Hỏa Liên, hướng người trung niên ném đi.

Cái này Phật Liên Căn vốn không bị hắn chương khống, không còn ném ra, chỉ sợ cũng muốn tại hắn lòng bàn tay bùng nổ.

Lúc này, một đạo Băng Tinh Tuyết Liên cũng từ từ xuất hiện ở Lưu Niên Yêu Vương trong lòng bàn tay.

"Để cho ta dạy ngươi, cái gì mới là đối với (đúng) năng lượng vận dụng."

Lưu Niên Yêu Vương trong lòng bàn tay Băng Tinh Tuyết Liên Hoa, căn bản không có bất kỳ năng lượng nào tràn ra, giống như tác phẩm nghệ thuật một dạng, chậm rãi bay ra.

"Các ngươi tất cả dừng tay cho ta" lúc này Vân Lam Tông nội bộ, kia khí thế bàng bạc, đã đến phụ cận.

Chỉ thấy một cái thân ảnh màu trắng, mang khí thế kinh khủng đến.

Ánh mắt của hắn quét nhìn, ngay lập tức liền chú ý tới kia hai khỏa hoa sen.

Loại kia uy lực nếu như bộc phát ra, không có ngăn trở, sợ rằng toàn bộ Vân Lam Tông chỉ ít sẽ bị hủy diệt một nửa.

Xoẹt xẹt, thân ảnh tiến lên, muốn đi ngăn trở nhất Băng nhất Hỏa, hai cái hoa sen.

Nhưng ngay khi hắn chạy nước rút đi lúc, bỗng nhiên cảm giác sống lưng lạnh cả người.

Không gian xung quanh, tựa hồ bị khóa kín.

Vừa mới cái kia xem ra không có bất luận là sóng năng lượng nào, giống như là một người bình thường, nhưng là lại phi thường Yêu Mị nữ nhân, đột ngột xuất hiện ở trước hắn.

Thần Văn bên trong thế giới, Sở Nam đoàn người trong tầm mắt cảnh tượng lập tức có biến hóa.

Từ một vùng phế tích, trực tiếp biến thành liên miên chập chùng dãy núi.

"Rốt cuộc đi ra."

Sở Nam trong bụng vui mừng.

Còn không chờ hắn cao hứng, liền thấy trong hư không biến hóa.

Tình huống gì, Đấu Phá Tiểu Thế Giới tại sao lại ở trên hư không diễn hóa mà ra

Sở Nam mặt đầy kinh ngạc.

Hắn tự nhiên biết, tiểu thuyết tại trong hư không xuất hiện hình ảnh, cũng không phải mỗi lần đổi mới cũng sẽ xuất hiện.

Ly kỳ hơn là, bên trong thế giới nhỏ kia hình ảnh, hoàn toàn không rõ vì sao.

Tại sao lại có một cái Băng Tinh Liên Hoa.

Đó cùng Tiêu Diễm đang giằng co niên nhân là ai

Đấu Phá trong tiểu thuyết không có, đây là một người xa lạ

Đấu Phá Tiểu Thế Giới tựa hồ không dựa theo hắn tiểu thuyết tình tiết phát triển, kết quả xảy ra tình huống gì

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142: Ta muốn giết người người nào có thể đỡ nổi

Ta ở đó thần bí Vực Tràng bên trong bị khốn trụ mấy ngày đó, kết quả xảy ra chuyện gì

Vì cái gì không phải là dựa theo tiểu thuyết nguyên lai nội dung cốt truyện phát triển.

Lại còn sẽ xuất hiện tân nhân vật

Đây là thế nào sinh ra

Thiên Đạo tiểu thuyết võng, còn có thể viết thay hay sao

Sở Nam nhìn ra trên bầu trời diễn hóa bộ phận cùng mình làm đăng lên trong tiểu thuyết khác nhau địa phương.

"Mau nhìn bầu trời, lại có sách mới diễn hóa ra Tiểu Thế Giới "

Ải Tử đi theo Sở Nam phía sau, từ Côn Cổ thánh địa Vực Tràng bên trong sau khi ra ngoài, hần liền kinh hô lên.

Bầu trời dị tượng, khổng lồ kia chiến đấu trường mặt, để cho người kích động không thôi.

Bất quá rất nhanh, hần liền phát hiện không đúng, "Ồ, tốt lắm giống như là Tiêu Viêm a nhìn thành thực không ít, sẽ không sai, tuyệt đối là Tiêu Viêm. Chuyện gì xảy ra Đấu Phá, chẳng lẽ muốn hoàn bản."

Rất nhanh mấy người, cái này tiếp theo cái kia tất cả xuất hiện ở trong dãy núi.

Sau khi đi ra, mọi người đều bị trên bầu trời hình ảnh hấp dẫn.

Mặc dù không là mỗi cái võ giả đều thích đọc tiểu thuyết, nhưng là Đấu Phá quyền sách này coi như là không có thấy thế nào qua, chỉ ít cũng biết nó danh tiếng.

"Đấu Phá đây càng mới cũng quá nhanh đi, bao nhiêu tháng, liền hoàn bản "

Mục lão đại không khỏi chắc lưỡi hít hà, hần dưới bình thường tình huống cũng sẽ không đi xem tiểu thuyết.

Bởi vì hần nhìn một cái tiểu thuyết, liền muốn ngủ.

Cho nên bình thường tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, đều là trao đổi một ít hung thú mua bán, đi xem đủ loại hung thú giá cả ba động, cứ như vậy, liền có thể xác định tiến vào dãy núi, trọng điểm săn giết loại thú dữ nào. Bằng không chính là đi xem, võ giả công hội đủ loại nhiệm vụ.

Cho nên Đấu Phá tiểu thuyết nội dung cốt truyện phát triển, hần là không một chút nào biết.

"Đây không phải là muốn hoàn bản, trên bầu trời có người nói Tiêu Viêm bây giờ là Đại Đấu Sư cảnh giới, dựa theo, phía sau còn nữa, Đấu Vương, Đấu Hoàng, Đấu Tông, Đấu Thánh, Đấu Đế khoảng cách cảnh giới tối cao, còn sớm đây, Đại Thánh làm sao có thể để cho quyền tiểu thuyết này hiện tại hoàn bản."

Bởi vì Đại Thánh đã cho nàng chương đầy nguyên nhân, Lâm Tịch đặc biệt nghiên cứu qua « Đấu Phá Thương Khung » quyền tiểu thuyết này, đối với (đúng) bên trong phân cấp hết sức quen thuộc.

"Không phải là muốn hoàn bản, kia đây là chuyện gì xảy ra "

Mấy người đều là mặt đầy mộng so.

Mọi người mấy ngày nay đều tại Vực Tràng bên trong, liền Thiên Đạo tiểu thuyết võng đều không cách nào tiến vào, một mực không biết kết quả xảy ra chuyện gì.

Lâm Tịch lại có chút ngưng lòng mi, "Trung niên nhân kia trong tay ngưng hiện bằng tuyết hoa sen, tựa hồ giống như là Yêu Vương Lưu Niên! Ta từng xem qua một ít sách bên trong có thập đại Yêu Vương bức họa, liền cùng người kia giống nhau như đúc."

"Không thể nào, Yêu Vương làm sao sẽ tiến vào Đấu Phá trong tiểu thế giới!" Bạch Khiết cảm thấy Lâm Tịch nhất định là sai lầm.

"Tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng nhìn một chút liền biết, Đấu Phá không thể nào vào lúc này hoàn hảo. Loại thời điểm này, hoàn hảo mà nói, chỉ có kết quả xấu, Đại Thánh sẽ không như thế đối đãi bộ tác phẩm này." Sở Nam nói xong, liền trực tiếp nhắm mắt, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Mở ra tiểu thuyết Logo, Đấu Phá trang chính.

Sở Nam ngay lập tức liền thấy, tiểu thuyết bên trên đánh dấu dị thường trạng thái.

Không hề thuộc về Đấu Phá Tiểu Thế Giới Tu Hành Giả, xâm phạm Đấu Phá Tiểu Thế Giới, Đấu Phá Tiểu Thế Giới đang tự đi diễn hóa bên trong.

"Nói như vậy, vậy thì thật là Yêu Vương "

Sở Nam thấy ở chỗ bình luận truyện bên trong, bình luận đã đếm không hết.

Toàn bộ trong bình sách khu, tất cả đều là hy vọng Đại Thánh có thể nghĩ biện pháp cứu Tiêu Viêm.

Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc Chi Vương A Lạp Dã — Lưu Niên tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, phách lối cực kỳ, muốn săn giết Tiêu Viêm, vỡ nát Đấu Phá Tiểu Thế Giới.

Bất quá bây giờ không có ai nhấn lại, trong hư không chiến đấu, đã tiến vào giai đoạn ác liệt.

Cơ hồ sở hữu nhân tộc, cũng không có tâm tư tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, bọn họ đều chú ý tới hư không chiến đấu.

Tiêu Viêm có thể hay không, phá giải cái này tình thế chắc chắn phải chết.

"Vậy phải làm sao bây giờ "

Sở Nam tiến vào tác giả chuyên khu bên trong, phát hiện, Đấu Phá Tiểu Thế Giới dị thường, tiểu thuyết chương hồi không cách nào đăng lên.

Chính mình thiết lập đưa tự động đổi mới tiểu thuyết, căn bản không có đăng lên thành công.

"Liền đổi mới cũng không có cách nào sao "

"Phía sau còn có một hàng chữ nhỏ "

Sở Nam nhìn kỹ lại.

[nếu muốn đổi mới tiểu thuyết, đi trước phụ lục cũng giải trừ Đấu Phá Tiểu Thế Giới dị thường!]

Sở Nam căn cứ nhắc nhở này, trực tiếp tiến vào tiểu thuyết phụ lục trang.

Liếc mắt liền thấy, ở phụ lục trang bên trong.

Hàng trước nhất, chính là hai cái tên.

Cửu Vĩ Yêu Hồ (ngoại giới người xâm lăng, thực lực không biết): Có hay không lấy ra!

(lấy ra Cửu Vĩ Yêu Hồ sau, Cửu Vĩ Yêu Hồ tu vi và trí nhớ sẽ xóa đi.)

Chú thích: Cửu Vĩ Yêu Hồ, truyền thừa từ viễn cổ Cửu Vĩ Thiên Hồ huyết mạch.

Ẩn chứa một tia ý thức Thánh Tuyệt Liên Hoa cánh hoa (ngoại giới người xâm lăng, thực lực không biết): Có hay không lấy ra!

(lấy ra ẩn chứa một tia ý thức Thánh Tuyệt Liên Hoa cánh hoa, lấy ra sau kia một tia ý thức sẽ bị xóa đi.)

Chú thích: Thánh Tuyệt Liên Hoa, trăm triệu năm Băng Tinh sở dụng dục mà ra, tạo thành sau đó, năm trăm năm Phương Sinh hoa một cái cánh hoa.

"Không được, thật là Yêu Tộc xâm phạm Đấu Phá Tiểu Thế Giới, đây là Thiên Đạo tiểu thuyết võng sau khi xuất hiện, làm đôi mắt lớn nhất nguy cơ."

"Lần đầu tiên có người tiến vào Tiểu Thuyết Thế Giới."

Mục lão đại mấy người, rất nhanh thì toàn bộ từ Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong lui ra ngoài, mấy người nhìn đều về mặt khăn trương.

Ngay cả một bên Lâm Tịch cũng là nhỏ căn môi, không chớp mắt nhìn chăm chăm Thương Khung.

Trong lòng, yên lặng là quyền tiểu thuyết này cầu nguyện.

Cũng vì Đại Thánh cùng Tiêu Viêm cầu nguyện.

Đấu Phá bên trong tiểu thế giới, Vân Lam Tông trên.

"Tránh ra! Dám làm ta đường "

Vân Sơn tay hóa thành quyền về phía trước đập tới, Đấu Tông cường giả uy áp, cuốn mà ra, triển lộ không thể nghi ngờ.

Hiện trường rất nhiều người, sắc mặt tái nhợt.

Thậm chí có nhiều chút tu vi thấp, không chống đỡ được loại khí thế này chèn ép, trực tiếp học máu.

Đây vẫn chỉ là hấn làm tiêu tán ra uy áp, nếu là thuộc về trung tâm, kia chi sợ cũng không phải là học máu đơn giản như vậy, trực tiếp hôn mê cũng có thể.

Nhưng là lúc này kia Yêu Mị nữ nhân, lại không có biến hóa chút nào.

Nàng thậm chí không có tránh né, nhìn cuốn tới Vân Lam Tông tiền nhiệm Tông Chủ.

Vân Sơn càng là giận không kềm được, hấn cảm giác, nữ nhân này tựa hồ căn bản không có để hấn vào trong mắt.

Nhưng vào lúc này.

Một đôi trắng tinh tay, lại đột nhiên xuất hiện ở quyền phong trước.

Bắt lại hấn quả đấm.

Cô gái kia vậy mà đột ngột xuất hiện ở phụ cận.

Vân Sơn còn chưa phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra lúc, cũng cảm giác được dâng trào lực lượng, từ cô gái kia trong bàn tay truyền tới.

Vân Sơn vọt tới trước thân thể, đột nhiên run lên.

Sau đó cả người, về phía sau bay rớt ra ngoài.

Vân Sơn hai mắt trừng lão đại, tràn đầy kinh hoàng.

Kia nghe hơi có chút thanh âm khàn khàn, ở toàn bộ Vân Lam Tông bầu trời vạch qua.

"Đấu Tôn, ngươi là Đấu Tôn làm sao có thể!"

Vừa mới vẫn còn ở nghị luận Đấu Tông cảnh giới bao kinh khủng mọi người, trực tiếp ngốc ở.

Bao gồm Gia Hình Thiên ở bên trong.

Đấu Tôn đó là trong truyền thuyết cảnh giới, nữ nhân này là loại cấp bậc đó cường giả

Hải Ba Đông cơ thể hơi cứng đờ!

Sống lưng bắt đầu không ngừng phát run, trên trán mồ hôi lạnh nhỏ xuống.

"Vừa mới không có bị nữ nhân này một chương vỡ chết, đã là hạ thủ lưu tình!"

Ầm!

Đang lúc này, xa xa đột nhiên phát ra nổ lớn âm thanh.

Mọi người trực tiếp bị chấn tâm thần trở về, ánh mắt nhìn lại.

Chỉ thấy kia Băng Tinh Liên Hoa cùng Phật Nộ Hóa Liên đồng thời phát ra nổ lớn.

Một bên là đầy trời băng sương, một bên khác là vô tận hỏa diễm.

Mà kia đầy trời băng sương, bành trướng tốc độ rõ ràng nhanh hơn.

Trong chớp mắt vậy mà trực tiếp đem kia vô tận hỏa diễm bọc lại.

Cứ như vậy Băng Tinh Tuyệt Liên nổ mạnh, hiệp bao bọc Phật Nộ Hóa Liên nổ mạnh, bay thẳng đến Tiêu Viêm phương hướng cuốn đi.

Vân Lam Tông một nửa kiến trúc, thuộc về trong lúc nổ tung, tình huống không rõ.

Chung quanh vô số Sơn Thể sụp đổ, đá lớn vỡ vụn.

Rộng lớn kẻ hở, kèm theo phá hoại tính bằng lại Tuyết Liên chi uy, trực tiếp lan tràn mà tới.

Cửu Vĩ Yêu Hồ vừa vận thuộc về nửa đường, nàng một tay mở ra, bày xuống một nguồn năng lượng màn sáng.

Phanh.

Bộ kia có cực kỳ khủng bố phá hoại tính năng đo, bị nàng trực tiếp ngăn trở, thậm chí ngay cả thân thể cũng không có run một chút xuống.

Như thế cuồng bạo năng lượng, vậy mà tiếp tục thoải mái như vậy.

Thật chẳng lẽ là Đấu Tôn

Lưu Niên Yêu Vương chung quanh thân thể tạo thành một cái năng lượng vòng bảo vệ, hấn Băng Tinh Tuyết Liên nổ mạnh sau đó, trực tiếp mang theo ở Tiêu Viêm làm ném ra Phạt Nộ Hỏa Liên, phần lớn nổ mạnh lực lượng, đều là hướng Tiêu Viêm đi, hấn cũng không có bị quá nhiều đánh vào.

"Đây mới là đối với (đúng) năng lượng vận dụng!"

Lưu Niên Yêu Vương nhìn trong lúc nổ tung, Tiêu Viêm vị trí, nhàn nhạt nói.

"Ta muốn giết ngươi, ai có thể cản trở được "

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Kết quả xảy ra chuyện gì

Vân Lam Tông trên, không có ai nói nữa.

Ngay cả vừa mới hiệp bao bọc tới cao uy thế tới Vân Sơn, lúc này cũng yên lặng.

Hắn che chính mình trong ngực vị trí, sụp xuống.

Hắn Yên Nhu một chương đưa hấn xương sườn vỡ gãy.

Nhỏ như vậy thương, đối với hắn một cái Đấu Tông mà nói, căn bản không tính thương, cũng không ảnh hưởng tới hắn sức chiến đấu.

Nhưng một cái Đấu Tôn nằm ngang lúc trước, hắn cũng không dám nữa phát ra bất kỳ tức giận gì mà nói.

Vân Lam Tông là hấn tâm huyết, nhưng so với mạng hắn mà nói còn không coi vào đâu.

Hắn mắt, trực câu câu nhìn chăm chăm Yên Nhu.

Vì cái gì có Đấu Tôn, sẽ đến Vân Lam Tông

"Lão sư "

Lúc này, Vân Vận rút cuộc lên đỉnh.

Nàng đi tới Vân Sơn bên cạnh, hai tay ôm quyền, đi một cái lễ.

"Người đi nơi nào, Vân Lam Tông xảy ra chuyện lớn như vậy tình, người vậy mà không có ở đây bên trong tông, hiện tại mới chạy tới "

Vân Sơn tức giận bay lên, một chưởng hướng Vân Vận vỗ tới.

Hắn không dám đối với (đứng) cái kia Đẩu Tôn nổi giận.

Vân Lam Tông bị hủy, mà người tông chủ này vậy mà không có ở đây bên trong tông.

Chuyện lớn như vậy tình, nàng rốt cuộc đi làm cái gì

Vì cái gì Vân Lam Tông sẽ cùng Đẩu Tôn kết thù, tình huống vì cái gì hồngбет thành như vậy

"Chuyện này không có quan hệ gì với lão sư."

Một bên Nạp Lan Yên Nhiên khuôn mặt không có chút huyết sắc nào, vừa mới khôi phục nhiều chút ý thức, thấy Vân Vận tình huống, vội vàng lên tiếng ngăn cản.

Vân Sơn cũng không phải thật muốn thương Vân Vận.

Hắn bàn tay cuối cùng dừng lại, hắn giọng có chút khàn khàn, "Rốt cuộc xảy ra chuyện gì "

Lúc này bụi trần chậm rãi tản đi, rất nhiều đỉnh núi kiến trúc lộ ra.

Vừa mới kia phóng lên cao nổ mạnh, liên lụy chỗ.

Chỉ còn lại đồ nát thê lương, rất nhiều nơi, đều biến thành hố sâu.

Nửa Vân Lam Tông, hóa thành phế tích.

Mà cái kia đứng ở phế tích bên cạnh người trung niên, nàng rất xa lạ, cho tới bây giờ chưa thấy qua.

Cái kia thương tổn đến lão sư nữ nhân.

Vừa mới lão sư kêu lên Đẩu Tôn cảnh giới, cường giả đẩu tôn, người như vậy tuyệt không phải bừa bãi hạ người vô danh.

Cũng chưa từng nghe qua, bọn họ và Vân Lam Tông kết quả có gì thâm cừ đại hận

Còn không chờ Nạp Lan Yên Nhiên nói sự tình tiền nhân hậu quả.

Kia nổ lớn trung tâm, bụi bặm lắng xuống, tất cả hiển hiện ra.

Chỉ thấy, một người thanh niên đứng ở đó trong hố sâu.

Máu me khắp người, ngọn lửa màu trắng ở trên thân thể hắn bay lên.

Mới vừa rồi nổ mạnh, hắn liền thuộc về trong lúc nổ tung.

"Thế nào lại là hắn "

Vân Vận lông mi có chút xúi giục, trên mặt lộ ra một vòng ngạc nhiên.

Nàng không nghĩ tới, lại ở chỗ này thấy Dược Nham.

Lần này nàng sờ dĩ một mực không về Vân Lam Tông, cũng là bởi vì ở trước mặt một trận tam phương Đẩu Hoàng trong đại chiến, phát hiện Hải chi tâm Giáp mảnh vụn, đó là nàng đưa cho Dược Nham, cho nên hắn lo lắng Dược Nham bị thương, cho nên tìm hắn, liền trị hoãn.

Lại không nghĩ rằng, lại đang Vân Lam Tông thấy.

Hắn vẫn còn ở cùng một vị Đẩu Hoàng cường giả giằng co.

Vừa mới kia nổ lớn, lại là hắn làm ra tới

Bây giờ nhìn lại, kia nổ mạnh đã để cho hắn dầu cạn đèn tắt.

"Loại này nổ mạnh, hắn vậy mà không chuyện gì lớn" Nạp Lan Yên Nhiên trong lòng khổ sở, thấy lúc này nàng làm sao không biết, Tiêu Viêm ở vừa mới cùng với nàng ước chiến bên trong, căn bản không có đem hết toàn lực.

Ba năm không thấy, cái kia bị nàng từ hôn thiếu niên, không chỉ có thuật chế thuốc xuất thần nhập hóa, vậy mà đã có thể cùng Đẩu Hoàng đối kháng.

"Ha, không có chết, xem ra là thay đổi người, Dược Lão nguoi đi ra "

Lưu Niên nhìn trong tràng, Tiêu Viêm thân ảnh từ từ nổi lên, thật là đều biến thành Huyết Nhân, cả người ngọn lửa màu trắng bay lên.

Tiêu Viêm biểu tình, có chút đông lại một cái.

Dược Lão một mực mai phục ở trong chiếc nhẫn, chính là lo lắng bị phát hiện, một mực không có bất cứ động tĩnh gì.

Lần này thấy nỗ mạnh uy lực thật đáng sợ,

Lúc này mới chiếm cứ Tiêu Viêm thân thể, giúp hắn ngăn cản nỗ mạnh uy lực.

Nỗ mạnh quá kinh khủng, Băng Tinh Liên Hoa cùng Phật Nộ Hỏa Liên nỗ mạnh kết hợp với nhau, không phải là một thêm một bằng với hai đơn giản như vậy.

Cho dù muốn Dược Lão ra tay, vẫn là bị không nhỏ thương.

Người trước mắt này, là làm thế nào biết, thân phận của mình

"Các hạ đến cùng người nào" Tiêu Viêm thanh âm có chút khàn khàn, hắn tự tay xoa một chút khóe miệng máu.

"Sẽ chết người nguoi không cần biết "

A Lạp Dã — Lưu Niên động, theo ngón tay hắn đứng đưa.

Một khóa tiểu hình màu trắng hoa sen, xuất hiện trên đầu ngón tay.

Hắn bấm cái này Băng Tinh Liên Hoa, trực tiếp hướng Tiêu Viêm lao xuống đi.

Kia đầu ngón tay tiểu hình hoa sen, lại ẩn chứa, khiến người sợ hãi lực lượng.

Tiêu Viêm trên người Cốt Linh Lạnh Hỏa tăng vọt, cũng trực tiếp nghênh đón.

Ầm!

To lớn sóng trùng kích, hiệp bao bọc nỗ mạnh từ giữa hai người ảnh hưởng đến mở.

Núi đá sụp đổ!

Bất quá Tiêu Viêm thân thể đi qua một loạt chiến đấu, bị thương nặng, lúc này rõ ràng rơi xuống hạ phong.

Nỗ lớn, thỉnh thoảng ở bên cạnh hai người sinh ra.

Loại chiến đấu này, hủy thiên diệt địa.

"Tê "

Vô số người ngược lại hút khí lạnh.

Bọn họ cảm giác, Tiêu Viêm khí thể tăng vọt, vậy mà mơ hồ cũng đạt tới Đấu Tông cấp bậc sức chiến đấu, coi như là không kịp Đấu Tông, vậy cũng ít nhất là nửa bước Đấu Tông.

Điều này sao có thể, tiểu tử này làm sao bây giờ đến

Trước hắn và Đấu Hoàng cảnh giới cường giả tranh phong, bằng vào Dịch Hỏa, thực tế tu vi cũng không có gì thay đổi, lần này lại hoàn toàn khác nhau.

Nhưng là ở trung niên nhân kia có thể nói kinh khủng kỹ xảo, còn có năng lượng vận dụng trước mặt Tiêu Viêm dần dần biến thành thể yếu.

Lưu Niên Yêu Vương thể công như thủy triều, thân thể của hắn, đột nhiên biến ảo.

Vậy mà từ Tiêu Viêm trước mặt, đột ngột xuất hiện ở Tiêu Viêm phía sau.

Một chưởng trực tiếp đè ở Tiêu Viêm sau lưng.

Phốc!

Bông tuyết đầy trời nở rộ.

Tiêu Viêm trực tiếp phún huyết.

Ầm, hấn trực tiếp bị đánh vào hố sâu.

Trong hố sâu, đá vụn tung tóe.

"Không gian khổng lồ, so với Đẩu Tôn cảnh giới mạnh, ta không biết người làm sao bây giờ đến, ha ha" Tiêu Viêm thanh âm khàn khàn kia, rất là thê lương.

Dù cho Dược Lão, đã từng là đại lục đệ nhất Luyện Dược Sư, đối không giữa khổng lồ còn có tranh hơn thua với vận dụng, vượt xa bình thường Đẩu Tôn, nhưng so với người trước mắt này đến, vẫn là không kém thiếu.

Lúc này Lư Niên Yêu Vương, cũng có vẻ hơi chật vật.

Hấn y phục trên người không ít nơi bề tan tành, thân thể nắm đen một mảnh, bị Dị Hỏa cháy.

Khóe miệng vậy mà cũng có máu tươi chảy ra.

Thuốc này lão năng lực chiến đấu quả nhiên cường hãn, nhất là kia Dị Hỏa, đối với hấn Băng Thuộc Tính có hạn chế tác dụng, Tiêu Viêm thời gian sử dụng sau khi kỹ xảo quá kém, còn không hiện ra, Dược Lão điều khiển thân thể sau đó, cũng không giống nhau. Nếu không phải hấn bằng vào đối với (đúng) không gian lực lượng chắc chắn, cũng có thể lật thuyền trong mương.

Vừa mới kia một phen trong chiến đấu, hấn cũng bị thương.

"Vậy mà để cho ta bị thương, nếu không phải thực lực bị hạn chế, ta một cái ngón tay cũng có thể bóp chết các người, các người cũng nên chết cũng không tiếc, là thời điểm nên kết thúc hết thảy các thứ này." Lư Niên Yêu Vương ở giữa không trung, giống như giống như sao băng hướng phía dưới rơi xuống.

Lòng bàn chân đi lên to lớn Băng Tinh, suy nghĩ trong hố sâu nằm Tiêu Viêm bước ra.

"Thần Văn thế giới người nhìn, Tiêu Viêm chết tại giờ phút này!"

Lư Niên Yêu Vương khàn khàn thanh âm vang lên.

"Lão sư, là ta hại người." Tiêu Viêm thanh âm ở trong thân thể vang lên.

Dược Lão kiệt kiệt cười to, "Không phải là chết sao ta đã sớm chết qua một lần, còn sợ chết sao "

"Dừng tay!"

Lúc này xa xa Vân Vận, hướng bên này bay tới.

Hàn Yên Nhu xuất hiện ở nàng trước, hướng nàng sau lưng vỗ tới, nàng phảng phất không nhìn thấy, căn bản chẳng ngó ngang gì tới, muốn nhào lên ngăn cản Lư Niên Yêu Vương.

Tiêu Viêm nghe được tiếng hô, nhìn lại thấy phần đầu quên mình muốn cứu mình Vân Chi, mặc dù không hiểu nàng vì sao lại xuất hiện, nguyên bản tuyệt vọng trên mặt, lại xuất hiện một nụ cười, "Có nữ như thế, dù chết không tiếc, gặp lại sau Vân Chi gặp lại sau Huân Nhi "

Thần Văn thế giới, vô số nhân tộc, lưu lại nước mắt.

Nhiệt huyết, lưng đeo mộng tưởng và trách nhiệm, ở Thần Văn thế giới Nhân Tộc chú ý đến từng bước một trưởng thành thiếu niên Tiêu Viêm, đúng là vẫn còn không có có thể đỡ nổi Yêu Vương xâm phạm, tại loại này thực lực tuyệt đối dưới áp chế, hấn có thể đủ làm đến bước này, đã có thể nói là hoàn mỹ.

Cái này để cho bọn họ thích nhân vật, lúc đó kết cuộc.

Nhưng ngay một khắc này, kia nguyên bản mạng theo đến uy thế vô biên A Lạp Dã — Lư Niên một cước này chỉ lát nữa là phải trực tiếp đạp ở Tiêu Viêm trên người.

Trong lúc bắt chợt hấn không thấy, kể cả đến kia mạng theo đến uy thế vô biên, đều biến mất hết.

Ầm!

Kia Yêu Mị nữ nhân, một chưởng vỗ ở Vân Vận trên người.

Bất quá đang lúc này, nàng cũng biến mất không thấy gì nữa.

"Phốc!"

Vân Vân học máu, bất quá lúc này lại không còn có người ngăn cản.

Nàng trực tiếp nhào tới kia trong phế tích, to lớn trong hố sâu.

Mà lúc này đang cháy quang cảnh bên trong, Tuyết Sơn đỉnh ngồi xếp bằng Lưu Niên Yêu Vương đột nhiên mở mắt.

Hắn trực tiếp phun ra một búng máu, gương mặt đỏ tái nhợt bên trong có chút kinh ngạc, "Xảy ra chuyện gì, ta mất đi cùng phân thân liên lạc."

Hắn ngẩng đầu nhìn về hư không!

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Tức giận

Trên hư không, Đấu Phá Tiểu Thế Giới diễn hóa dừng lại.

Nói như vậy trong tiểu thuyết tiểu thế giới thời gian lưu tốc là do tác giả tốc độ đổi mới nhanh chậm quyết định, cũng không cùng Thần Văn thế giới thời gian lưu tốc đồng bộ.

Tiểu thuyết tốc độ đổi mới nhanh, tiểu thế giới kia tốc độ thời gian trôi qua sẽ tăng nhanh.

Tiểu thuyết tốc độ đổi mới chậm, tiểu thế giới thời gian lưu tốc sẽ thành chậm.

Đương nhiên đương tiểu thuyết đổi mới nội dung, toàn bộ bị diễn hóa kết thúc, tác giả nhưng lại không có đổi mới mới nội dung tương quan lúc.

Tiểu Thuyết Thế Giới tốc độ thời gian trôi qua, trên căn bản là dừng lại.

Mà Đấu Phá Tiểu Thế Giới, gần đây là bởi vì Lưu Niên Yêu Vương xâm phạm, thoát khỏi tác giả đổi mới, tự đi diễn hóa lên.

"Kết quả xảy ra chuyện gì, thời khắc máu chót nhất, thế nào trong lúc bất chợt tiểu thuyết tự đi diễn hóa dừng lại "

Lưu Niên Yêu Vương, tỉ mỉ, căn bản không tìm được phân thân dấu vết nào.

Kia phân thân bên trong có thân thể của hắn phân ra một vòng ý chí, coi như là ở hai cái hoàn toàn bất đồng thời không, hắn đều có thể cảm nhận được, cũng truyền tin tức.

Hiện tại hắn phân thân ý chí biến mất.

Cái kia phân thân, cũng hoàn toàn cùng bản thể hắn mất đi liên lạc.

"Yêu Vương đại nhân, thế nào "

Hồ Thiên tại nơi xa xa yên lặng, hắn mấy ngày nay vẫn luôn ở A Lạp Dã núi.

Tùy thời chuẩn bị tiếp ứng, Đấu Phá trong tiểu thế giới, Yêu Vương phân thân cùng Hồ Tộc Chi Vương Hàn Yên Nhu đi ra.

Đang nhìn ra xa Đấu Phá Tiểu Thế Giới hắn, thấy Tiểu Thế Giới diễn hóa dừng lại.

Ngay lập tức liền phát hiện Lưu Niên Yêu Vương, học máu, sắc mặt tái nhợt.

Yêu Vương Lưu Niên, không nói gì, biểu tình ngưng trọng.

Nhân Tộc biên giới.

Ngàn tỉ người đang chú ý trong hư không Đấu Phá Tiểu Thế Giới tình huống, thấy Tiêu Viêm thuộc về tuyệt cảnh, Vân Lam Tông trên Yêu Vương phách lối cùng kinh khủng, có rất nhiều thậm chí không đành lòng tiếp tục xem, nhắm mắt.

Nhưng là nhắm mắt sau, hết thấy lại đều an tĩnh lại.

Hư không trong tiểu thế giới, truyền tới huyền ảo cũng biến mất.

Không ít người, các loại (chờ) hồi lâu không thấy động tĩnh, lúc này mới mở mắt ra.

Bọn họ hư không hình ảnh ngừng, mà trong đó Lưu Quang Cảnh bên trong Yêu Vương Lưu Niên, cùng cái kia Yêu Mị nữ nhân biến mất không thấy gì nữa.

"Xảy ra chuyện gì vừa mới Yêu Vương đây diễn hóa thế nào dừng lại "

Có người nghi hoặc hỏi.

"Không biết, trong lúc bất chợt liền biến mất "

Vẫn không có nhắm mắt người, cũng là mặt đầy mờ mịt.

Cuối cùng, A Lạp Dã Lưu Niên cùng kia Yêu Mị nữ nhân, trong lúc bất chợt biến mất không thấy gì nữa, hình ảnh ngừng.

Kết quả xảy ra chuyện gì

Đang lúc mọi người nghi hoặc thời điểm, trong hư không kia, có thanh âm truyền tới.

"Yêu Vương A Lạp Dã — Lưu Niên người khỏe, xem ra người bản thể hẳn là do trăm triệu năm Băng Tinh sở dụng dục mà ra một gốc Tuyết Liên, nghe nói người không có năm trăm năm sẽ mọc ra một đóa hoa cánh hoa người cái này đóa tuyết liên hoa cánh hoa phần thân ý thức đã bị xóa đi, cánh hoa ta nhận lấy, đa tạ người quà tặng đại lễ, Lưu Niên Yêu Vương hoan nghênh tiếp tục tiến vào chúng ta nhân tộc Tiểu Thuyết Thế Giới thăm quan."

Cuối cùng hư không hình ảnh biến ảo, ngưng hiện ra một viên óng ánh trong suốt cánh sen.

Hoa sen kia cánh hoa tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, nhìn một cái chính là có giá trị không nhỏ.

Ước vạn nhân tộc giờ khắc này, rốt cuộc ý thức được xảy ra cái gì.

"Tiểu Thuyết Thế Giới, do tác giả sáng tác, ta liền nói Đại Thánh làm sao có thể không có bất kỳ biện pháp giải quyết. Đại Thánh cũng thật là lợi hại, vậy mà nhẫn đến cuối cùng mới ra tay, ha ha, Lưu Niên Yêu Vương phỏng chừng bị tức gần chết đi."

"Thống khoái, Yêu Vương tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, cho Đại Thánh đưa đại lễ "

"Nguyên lai là như vậy, Đại Thánh người cũng không sớm thông báo một tiếng, ta thiếu chút nữa tuyệt vọng "

A Lạp Dã núi trên.

Lưu Niên Yêu Vương gương mặt đó âm trầm có thể chảy ra nước.

Đây là Thần Văn đệ nhất thế giới lần có người tiến vào Tiểu Thuyết Thế Giới, làm một người mở đường, hẳn cân nhắc qua sẽ có nguy hiểm, cho nên để cho phần thân tiến vào.

Nhưng là liên tục mấy ngày,

Hắn ở Đấu Phá Tiểu Thế Giới hoành hành không cố kỵ, Nhân Tộc không có biện pháp chút nào.

Vốn tưởng rằng Nhân Tộc là không có khả năng can thiệp Đấu Phá Tiểu Thế Giới sự tình.

Nếu không thế nào vẫn không có động tĩnh.

Nhưng là hắn không nghĩ tới là, nhân tộc Đại Thánh thật không ngờ âm hiểm!

Rõ ràng có thể khống chế Tiểu Thuyết Thế Giới, thoải mái đem Tiểu Thuyết Thế Giới người xâm lăng tiêu diệt, nhưng là nhưng vẫn không có hành động.

Nghĩ đến, mấy ngày qua, cái kia Đại Thánh vẫn luôn ở dưới bầu trời, yên lặng nhìn Đấu Phá trong tiểu thế giới tự đi diễn hóa.

Sẽ chờ, cái này cuối cùng, mới ra tay.

Ở ngươi chỉ lát nữa là phải thành công thời điểm, đối thủ rốt cuộc dùng được tuyệt sát, một đòn trí mạng.

Loại này đột ngột biến chuyển, coi như là A Lạp Dã - Lư Niên mấy ngàn năm tâm tính, cũng có chút không thể nào tiếp thu được.

Huống chi, cái này tính kế người một nhà, còn là một Nhân Tộc.

Xoẹt xẹt!

Một đạo khí lạnh từ A Lạp Dã trên núi truyền ra.

Lấy A Lạp Dã núi làm trung tâm, ngàn dặm bên trong trong nháy mắt đóng băng. Tuyết, nguyên bản Thụ Lục dãy núi, trở thành một phiến đóng băng vùng.

Một giọng nói, từ đóng băng vùng truyền ra.

"Tìm Nhân Tộc tác giả Đại Thánh, vô luận Yêu Tộc vẫn là Nhân Tộc, như cho ta truyền tới Đại Thánh thân phận chân thật tin tức, ta A Lạp Dã - Lư Niên lấy 6000 năm tu hành đạo tâm làm chứng, hứa ngươi một cái cam kết."

Lư Quang Cảnh bên trong Yêu Tộc, đều nhìn về A Lạp Dã núi.

Yêu Vương Lư Niên, lấy đạo tâm làm chứng đứng xuống lời thề, đây tuyệt sẽ không có giả.

Nếu là có thể có Đại Thánh tin tức, coi như là ngươi muốn nửa Lư Quang Cảnh, Lư Niên Yêu Vương cũng không khả năng cự tuyệt.

Hỗ Thiên cảm như hén, không dám lên tiếng.

Đây là lần đầu tiên thấy, Yêu Vương Lư Niên tức giận như vậy.

6000 năm, Yêu Vương đại nhân vậy mà tu hành 6000 năm!

Nó trong mắt giống như có hỏa diễm thiêu đốt, nó cũng muốn đạt được cái hứa hẹn này.

"Ngươi trở về đi thôi."

Lạnh lùng thanh âm truyền ra.

Hỗ Thiên không nói gì, rất nhanh bỏ chạy.

A Lạp Dã - Lư Niên khuôn mặt không có bất kỳ biểu tình, hắn là trăm triệu năm Băng Tinh sở dụng dục Tuyết Liên, trời sinh Linh Thể, người người thêm thường Linh Bảo. Từ có mơ hồ ý thức, bắt đầu có ý thức hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, cho tới nay đã có 6000 năm, cái này còn không bao gồm, hắn vô ý thức trước, tự nhiên hấp thu thiên địa linh khí. Từ người người thêm thường trời đất Kỳ Trân đến người người kính nể một đời Yêu Vương, hắn trải qua vô số sinh tử, đã hồi lâu không có bị tính như vậy tính toán qua.

Sở Nam từ Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong lui ra ngoài.

Thấy trước mắt trong hư không, một đóa óng ánh trong suốt hoa sen Diệp, từ từ ngưng hiện ra.

Nó toát ra điểm một cái ánh sáng, nhìn một cái chính là vật phi phạm.

Cách đó không xa Lâm Tịch mấy người, cũng đều ở ngẩng đầu nhìn Thương Khung, căn bản không có chú ý bên này tình huống.

Đấu Phá Tiểu Thế Giới dị biến, để cho bọn họ rung động, sao có thể nghĩ đến, lúc này bên cạnh Sở Nam chính là Đại Thánh.

Sở Nam không chậm trễ chút nào, mau mau lấy ra một cái linh hộp.

Đem này cái Tuyết Liên Diệp, mau mau bỏ vào.

Loại này đen nhánh hộp, là chuyên môn dùng để cất giữ Linh Thảo, có thể ngăn cách cùng thiên địa linh khí, để cho Linh Thảo thời gian dài giữ gìn.

Cái này Yêu Vương một đóa hoa sen Diệp, hắn là trên cái thế giới này, tốt nhất Linh Dược một trong, chẳng qua là không biết kết quả có cùng chỗ dùng.

Sở Nam vì tránh cho bị người phát hiện, bây giờ còn là chẳng quan tâm đi nghiên cứu.

Trang hảo sau, hắn lập tức đem hộp bỏ vào trong chiếc nhẫn.

Lúc này, trước mắt hắn không khí lại lần nữa vận vẹo.

Ngay sau đó một con màu lửa đỏ hồ ly, chậm rãi ngưng hiện ra.

Cái này hồ ly có chín cái đuôi, hai mắt linh động, bắt quá lại trong suốt thấy đáy.

Nó ngưng hiện ra sau, ánh mắt ngay lập tức liền rơi vào Sở Nam trên người.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Khi có 1 con hồ ly gọi người ba ba làm sao bây giờ

Kia sáng trong con người nhìn chằm chằm Sở Nam, còn mang một tia mừng rỡ.

Sở Nam tâm lý có chút sợ hãi.

Đây chính là Đẩu Phá Tiểu Thế Giới cái kia Yêu Mị nữ nhân!

Cửu Vĩ Hồ Ly tinh!

Khó trách đáng đáp câu nhân tâm hồn.

Nghĩ đến ở Đẩu Phá Tiểu Thế Giới, cô gái kia cường hãn, Sở Nam cũng có chút chột dạ.

Chính mình đem nó cho lấy ra, chẳng lẽ xảy ra vấn đề gì sao.

Sở Nam nhớ, lấy ra Cửu Vĩ Yêu Hồ thời điểm, phía dưới đánh dấu là, Cửu Vĩ Yêu Hồ tu vi và trí nhớ sẽ xóa đi.

Đây chính là một con sống mấy thiên niên lão yêu quái, coi như chỉ còn lại một chút tu vi, cũng đủ làm cho mình nhưc đầu.

Xoẹt xẹt!

Đang lúc này, kia hồ ly động.

Nó kia so với nó đầu còn lớn hơn chín cái đuôi, vui sướng vũ động.

Trực tiếp rơi trên mặt đất, sau đó nảy lên khỏi mặt đất tới.

Bay thẳng đến Sở Nam chạy trốn.

Chẳng lẽ muốn công kích ta

Sở Nam đang muốn né tránh, lại nghe được một cái thanh âm vang lên.

"Ba ba!"

Sở Nam trực tiếp cứng đờ.

Còn không chờ hấn phục hồi tinh thần lại, cái này Cửu Vĩ Yêu Hồ, phản phật thoáng cái liền nhảy lên Sở Nam bả vai.

Kia chín cái cái đuôi, ở Sở Nam trong cổ cọ lấy cọ để.

"Ba ba, ba ba!"

Cửu Vĩ Yêu Hồ phát ra vui sướng thanh âm, cao hứng ở Sở Nam hai cái đầu vai nhảy tới nhảy lui.

"Khục khục" Sở Nam khuôn mặt hơi có chút phát quẫn.

Có làm hay không, hàng này gọi ba ta ba

Đương đột nhiên một con hồ ly, mở miệng gọi người ba ba, người sẽ làm sao

Sở Nam thật rất muốn, ở trên mạng hỏi một chút cái vấn đề này.

Bất quá hiện Sở Nam rốt cuộc tin chắc, cái này Cửu Vĩ Yêu Hồ, trí nhớ cùng tu vi xác thực tất cả cũng không có.

Sở Nam cẩn thận từng li từng tí ngoáy đầu lại, thấy tại chính mình bả vai tiểu hồ ly, chính ngoẹo đầu nhìn mình chăm chăm.

Cặp mắt kia bên trong, tinh khiết như nước, tựa hồ có thể liếc nhìn đáy một dạng.

Hiện tại cái này Cửu Vĩ Yêu Hồ, mất đi sở hữu trí nhớ cùng tu vi, nàng tựa như cùng một tấm giấy trắng.

"Ba ba!"

Nó thấy Sở Nam quay đầu sau, lại hưng phấn kêu một tiếng.

Còn dùng đầu lưỡi, liếm thoảng cái Sở Nam gò má, ẩm ướt.

Sở Nam trong đầu thật là thành một đoàn tương hồ.

Hắn lúc trước rất nhiều thời gian bên trong, nghĩ tới đem kia cường hãn kinh khủng nữ yêu quái lấy ra sau đó đủ loại kết quả, vốn đang cân nhắc, chờ nó sau khi ra ngoài, trực tiếp đập chết.

Có thể thế nào cũng không nghĩ đến, nó vậy mà trực tiếp mở miệng kêu ba mình.

Cái này gọi ạ, có thể làm sao chính

Còn chụp không đập chết

"A cái kia ta không phải là ba ba của người!"

Sở Nam trúng đầu, mình bây giờ mới mười mấy tuổi, lấy ở đâu con gái, coi như là có, cũng không khả năng là hồ ly a.

Tiểu hồ ly người ánh mắt này cũng quá kém đi, ta là loài người, cũng không phải là Hồ Tộc!

Cửu Vĩ Yêu Hồ ngẩn ngơ, lại kêu một tiếng, "Ba ba!"

"Ta thật không phải là ba ba của người."

"Người là ca ca" Cửu Vĩ Yêu Hồ suy tính một chút, thử hỏi dò.

"Ta cũng không phải ca ca người."

Cửu Vĩ Yêu Hồ ngơ ngác nhìn chăm chăm Sở Nam, rất nhanh hai con mắt trong nháy mắt súc mẫn nước mắt.

Ngay sau đó lớn chừng hạt đậu nước mắt, giống như không cần tiền một dạng lăn xuống.

"Địch hồ, ba ba không quan tâm ta "

"Địch hồ, ba ba ta không quan tâm ta "

Giời ạ bức!

Sở Nam có chút nhớ nhưng phát điên hơn, hắn phảng phất thấy một đám *, từ trước mắt hắn lao nhanh qua.

Đây là cái gì quỷ

Đây thật là cái kia vừa mới ở Đẩu Phá trong tiểu thế giới, hồ phong hoán vũ người sao

Chẳng qua là trí nhớ cùng tu vi toàn bộ không có, tại sao sẽ đột nhiên giữa liền tính tình đều biến hóa.

Trực tiếp liền bắt đầu mặc vào đáng thương

Vẫn là, người này vốn chính là cái đáng vẽ.

Đang lúc Sở Nam trong đầu, hồng bết thời điểm.

Trước mắt mấy cái đang ngửa mặt trông lên Thương Khung Mục lão đại mấy người, cũng rút cuộc đều phục hồi tinh thần lại, bọn họ tất cả đều là mặt đầy hưng phấn.

Còn chưa kịp thảo luận vừa mới làm chuyện phát sinh, liền nghe được tiếng khóc, còn có tiếng kêu.

Nghe, thật là bi thương cực kỳ.

Bọn họ tầm mắt không hẹn mà cùng nhìn sang.

Lại thấy một con khả ái hơi quá đáng màu lửa đỏ hồ ly, chính nằm ở Sở Nam trên vai không ngừng khóc, bộ dáng đáng thương kia, người thấy do liên.

Ly kỳ hơn là, con hồ ly này còn biết nói chuyện, "Ba ba không quan tâm ta "

Sở Nam chính là mặt đầy không nói gì nhìn chăm chăm cái kia hồ ly, tựa hồ rất buồn bực, có chút không biết làm sao đáng vẽ.

"Oa, thật đáng yêu, vậy mà còn biết nói chuyện."

Bạch Khiết trong nháy mắt bị manh ở, "Sở đại sư người chừng nào thì nuôi, dọc theo con đường này thế nào không thấy người lấy ra qua a "

Một bên Lâm Tịch chính là hơi nhủ cau mày, mặt đầy nghi hoặc, nhìn chăm chăm cái hồ ly phía sau chín cái đuôi xem, sau đó lại nhìn sang cái kia hồ ly, tựa hồ rất không minh bạch.

Sở Nam quét quét, trước mắt mấy người này.

Ta nuôi cọng lông, đây chính là vừa mới Đầu Phá trong tiểu thế giới cái kia kinh khủng nữ nhân.

"Ta cũng không biết, cái này hồ ly đột nhiên tự ra hiện, nhảy đến bả vai ta, một mực kêu ba ba của ta "

Sở Nam một bộ, ta cũng không hiểu đây là tình huống gì, ta cũng rất mong bức đáng vẽ.

Cửu Vĩ Yêu Hồ chính là vừa mới xuất hiện ở Đầu Phá Tiểu Thế Giới Hàn Yên Nhu sự tình, hẳn tự nhiên không có thể nói ra.

"Địch hô, ba ba ta không quan tâm ta." Hồ ly nhìn chăm chăm Sở Nam, nhìn giống như là một cái bị ném bỏ hải tử, ánh mắt kia u oán vô cùng.

Cái này đáng thương bộ dáng, thật là để cho Bạch Khiết tâm cũng sắp hòa tan.

"Tiểu hồ ly, ta ôm người một cái có được hay không."

Bạch Khiết muốn đưa tay đi ôm Cửu Vĩ Hồ Ly.

Nhưng là vừa mới đáng thương tiểu hồ ly, cái này lộ ra sắc bén răng nanh, phát ra sắc bén tiếng kêu, tiếng thét này là uy hiếp, hiển nhiên không muốn để cho Bạch Khiết đụng.

Sở Nam đưa tay vỗ vỗ tiểu hồ ly đầu.

Tiểu hồ ly răng nanh thu hồi đi, còn dùng cổ dùng sức cọ Sở Nam tay.

"Địch hô, không nên không nên ta, ba ba!"

"Người chính là gọi ta ca ca đi." Sở Nam rất không lời nói.

"Người là ca ca sao" tiểu hồ ly hỏi.

Sở Nam tâm lý cái kia trứng đau, gật đầu một cái, "Ta là ca ca người!"

"Ca ca, ca ca "

Tiểu hồ ly cao hứng hồng, "Nguyên lai, là ca ca a, ca ca kia ba ba ở chỗ nào "

Trời mới biết ba ba người đâu

Người cũng không biết sống mấy ngàn năm, phỏng chừng ba của người không có cách nào sống lâu như thế đi!

"Ba ba, tạm thời vắng mặt bên này, chúng ta sau này lại đi tìm."

Sở Nam vỗ vỗ tiểu hồ ly đầu.

"Ừ, ca ca, ca ca" Cửu Vĩ Yêu Hồ dùng sức lắc đầu, nhìn rất hưng phấn đáng yêu.

Được rồi, kêu ca ca, dù sao cũng hơn kêu ba ba thân thiết.

Sở Nam trong lòng tự mình an ủi.

"Cáp địch, cáp địch, cáp địch hô" Cửu Vĩ Hồ Ly tìm tới ca ca, rất hưng phấn, ở Sở Nam trên vai nhảy tới nhảy lui, thỉnh thoảng phát ra tiếng kêu.

Bạch Khiết ở một bên, xem cũng sắp hâm mộ chết.

"Sở đại sư người theo chân nó nói một chút, để cho ta ôm thoả cái có được hay không."

Bạch Khiết thấy cái này hồ ly, rất nghe Sở Nam mà nói, liền mong đợi nói.

Sở Nam thử một chút, bất quá rất đáng tiếc, cũng không có dùng.

Cái này hồ ly rõ ràng, chỉ nhận Sở Nam, không ai nhường ai đụng.

Sở Nam trong lòng nghi ngờ, chẳng lẽ là ẩn đi theo là

Nó bị lấy ra sau, đầu tiên nhìn thấy là ta nguyên nhân.

Giống như là rất nhiều động vật, vừa mới sinh ra sau, nó sẽ đem đầu tiên nhìn thấy hội động đồ vật, coi là là mẫu thân nó!

Mà Cửu Vĩ Hồ Ly, tu vi và trí nhớ hoàn toàn không có, giống như tờ giấy trắng, liền cùng vừa mới ra đời động vật tương tự

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 146: Vẫn là 1 kiểm chém

Thừa lúc nó bị từ Đầu Phá trong tiểu thế giới, lấy ra sau, đầu tiên nhìn thấy là mình, cho là mình là nó thân nhân

Sở Nam lấy tay sờ một cái cái này Cửu Vĩ Hồ Ly, tâm lý có chút quái quít.

Dựa theo đạo lý mà nói, cái này nha là Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc.

Hắn đem nó đập chết mới đúng.

Như vẫn là ban đầu kia Cửu Vĩ Yêu Hồ, Sở Nam đương nhiên sẽ không có bất kỳ lòng thương hại nào.

Nhưng bây giờ cũng không một dạng.

Nó bị lau đi sở hữu trí nhớ cùng tu vi, chỉ để lại ngây thơ hồn nhiên.

Lúc này, đem nó đập chết!

"Coi vậy đi."

Sở Nam bắt đầu đi lắc đầu một cái, như vậy vẫn cứ bán manh, hội giả bộ đáng thương bộ đáng, làm sao còn hạ thủ.

Vẫn là xem tình huống rồi nói sau đi, Sở Nam quyết định đem tên tiểu tử này mang về.

"Con hồ ly này có chút không bình thường, không có hóa hình động vật, giống như là không biết nói chuyện, nó lại có thể nói chuyện" Lâm Tịch có chút mỉa mai nhìn con người, ánh mắt rơi vào cái này Cửu Vĩ Hồ Ly trên người, nàng chậm rãi đi tới gần, "Điều này nói rõ nó tuyệt đối không bình thường, hẳn là Yêu Thú, nhưng là nó quanh thân nhưng lại không có chút nào sóng linh khí, bức thông thường nhất hung thú, còn muốn yếu. Nơi này đã coi như là dãy núi sâu bên trong, nó là như thế nào còn sống mà còn nó vậy mà mọc Cửu Vĩ Cửu Vĩ Yêu Hồ loại này cái đuôi hồ ly số lượng, bình thường đều là cùng nó tu vi nối kết, người này yếu như vậy, thì có Cửu Vĩ điều này nói rõ nó huyết mạch rất không tầm thường."

Cái này nha có thể bình thường đều do, bị xóa đi sở hữu tu vi và trí nhớ.

"Ta xem cũng còn tốt đi."

Sở Nam nhìn một cái Cửu Vĩ Yêu Hồ, cái này nguyên do trong đó, mình cũng rõ ràng, chỉ bất quá tuyệt đối không thể nói ra được.

Trong hư không Hàn Yên Nhu, chưa bao giờ có hiện ra qua nó chân thân.

Nhân Tộc căn bản không biết, đó là một con Cửu Vĩ Yêu Hồ.

"Cáp địch, cáp địch, ca ca!"

Tiểu hồ ly hướng về phía Sở Nam cười, sau đó lại hướng về phía Lâm Tịch mắng nhiếc một phen.

Đối với nàng mà nói rất không hài lòng đáng vẻ.

"Cáp địch hồ "

Lâm Tịch căn bản không để ý tới, cái này con tiểu hồ ly mắng nhiếc.

Nàng nhẹ nhàng nâng lên kia rộng lớn trường kiếm màu đỏ, nàng trường kiếm màu đỏ, nở rộ cái này lưu ly hào quang màu đỏ, hơi rung nhẹ, nhìn lên giống như là có máu đang lưu động một dạng.

"Nhiều như vậy không bình thường, bất kể tốt hay xấu, ta đề nghị, chúng ta vẫn là một kiếm chém, tính giữ lại thành gieo họa, bất quá nó bề ngoài rất tốt, chờ một hồi còn có thể lưu lại."

Lâm Tịch nói tới chỗ này, trong tay Đại Kiếm hơi rung nhẹ, liền hướng tiểu hồ ly bỏ tới.

"Cáp địch hồ "

Tiểu hồ ly bị sợ hồng, từ Sở Nam bả vai nhảy xuống, tránh sau lưng Sở Nam, cẩn thận từng li từng tí nhô đầu ra, "Cáp địch, ca ca, nữ nhân xấu."

"Nữ nhân xấu."

Tiểu hồ ly, phát ra tiếng kêu.

Sở Nam tâm lý được kêu là không nói gì a.

Bất quá còn không chờ Sở Nam nói chuyện, kia Bạch Khiết liền đã không nhận được.

"Lâm Tịch người đều nói, tiểu hồ ly trên người một chút linh khí cũng không có, người tự muốn đem nhân gia cho làm thịt. Đáng yêu như thế hồ ly, người tất cả đi xuống tay, người này cũng quá máu lạnh đi. Nhân Tộc cũng không thiếu nuôi Linh Thú, kỳ thực tất cả đều là Yêu Thú, bất quá từ nhỏ bị chúng ta nhân tộc nuôi dưỡng, người tại sao không đi toàn bộ giết "

"Tiểu hồ ly này, người chúng ta tới nuôi, thường xuyên cùng người xen lẫn trong cùng một chỗ, sau khi lớn lên dĩ nhiên là cùng chúng ta nhân tộc thân cận, có thể có nguy hiểm gì "

Cái kia Ái Tử, cũng gật đầu một cái, "Kỳ thực cũng không có gì, không cần phải trực tiếp liền đem nhân gia cho làm thịt."

Tiểu hồ ly thấy, nhiều người như vậy vì nó nói chuyện.

Vui vẻ cáp địch, cáp địch ở Sở Nam phía sau nhảy lên.

"Thú vị, như vậy có linh tính các người nói đúng, không nên đem nó trực tiếp chém" Lâm Tịch gật đầu.

Mục lão đại toét miệng cười, "Đừng vậy, một con cáo nhỏ mà thôi, có cái gì tốt quán quít. Nó coi Sở đại sư là nó ca ca, nguyện ý đi theo liền theo được, ngược lại nhỏ như vậy, cũng ăn không bao nhiêu."

"

Mục lão đại vừa dứt lời, lại nghe được Lâm Tịch rồi nói tiếp.

"Ta lúc trước đạo sư, là đặc biệt nghiên cứu hung thủ cấu tạo, am hiểu nhất giải phẫu, hẳn giao cho hẳn đến, giải phẫu nghiên cứu, có lẽ có thể phát hiện cái gì, chẳng lẽ đây là một cái loại sản phẩm mới, hoặc là truyền thừa cái gì không giống tầm thường huyết mạch."

Lâm Tịch mà nói, để cho mấy người biểu tình đều là cứng đờ.

Vốn là tiểu hồ ly nghe nói không việc gì, mới vừa từ Sở Nam phía sau lượn quanh đi ra.

Nghe được cái này, lại bị bị dọa sợ đến tránh về đi.

"Cáp địch, nữ nhân xấu cáp địch nữ nhân xấu "

Nó ở Sở Nam phía sau kêu, "Ca ca, nữ nhân xấu, khi dễ ta "

"Hắc hắc!"

Lâm Tịch hướng về phía kia thò đầu ra tiểu hồ ly cười xuống.

Tiểu hồ ly lần này núp ở Sở Nam phía sau liền đầu cũng không dám lộ.

Nó cảm thấy, nữ nhân này nụ cười, thật là khủng khiếp, không có hảo ý.

"Được, đừng dọa nó, vừa mới Đẩu Phá trong tiểu thế giới, chuyện phát sinh, tất cả mọi người thấy rõ ràng đi, không nghĩ tới mấy ngày nay, vậy mà xảy ra chuyện lớn như vậy tình, cũng còn khá đi ra kịp thời, không có bỏ lỡ đặc sắc nhất một màn."

Sở Nam bắt đầu nói sang chuyện khác, trong hư không Tiểu Thế Giới đã dừng lại diễn hóa, trong hư không đồ ảnh vừa mới tám màn rơi xuống.

Vừa mới trận kia Băng Liên cùng Hỏa Liên chiến đấu trường mặt sáng lạng, phủ đầy toàn bộ hư không.

Vân Lam Tông trận kia ước hẹn ba năm, cuối cùng diễn biến thành Đẩu Phá Tiểu Thế Giới đối kháng Thần Văn thế giới Yêu Tộc xâm phạm đến chiến đấu.

Nhân Tộc cùng Tiêu Viêm đều bị từ tuyệt vọng bên bờ, ở thời khắc tối hậu kéo mau trở lại.

Từ tuyệt vọng, trong nháy mắt biến thành kinh hỉ.

Trong lòng mỗi người đều có mà nói, muốn nói còn không có nói ra.

Nếu không phải tiểu hồ ly đột nhiên xuất hiện, hiện tại mấy người đang khí thế ngất trời thảo luận chuyện này.

Sở Nam lời này một hướng dẫn, ngay lập tức liền đưa tới mấy người cộng hưởng.

"Đúng vậy, thật là quá thoải mái, Yêu Vương miệng kia khuôn mặt, nhanh chết cười ta." Ải Tử kích động gật đầu, "Nhiều ngày như vậy Yêu Vương trang nhiều như vậy b, nguyên lai đều là Đại Thánh thiết kế xong, ha ha, Đại Thánh sẽ chờ hẳn cuối cùng để cho hẳn té ngã nhào, một chữ, thoải mái "

"Ha ha!" Mục lão đại toét miệng cười to, "Ta chưa bao giờ xem tiểu thuyết, liền hướng về phía Đại Thánh chuyện lần này, quyền tiểu thuyết này ta thế nào cũng phải từ đầu tới cuối xem một lần, bằng không có lỗi với Đại Thánh."

Bạch Khiết hai mắt cũng sắp biến thành hình trái tim, "Các người không cảm thấy Tiêu Viêm cuối cùng thật là đẹp trai sao, đôi mắt cái chết hẳn lộ ra nụ cười, kia Từ Vong nụ cười, lúc ấy lòng ta đều biến hóa, cuộc đời này không phải là Tiêu Đại Đế không lấy chồng, ta chỉ hy vọng Đại Thánh có thể rất nhanh điểm để cho Tiêu Viêm trở thành Đẩu Đế, cụ hiện ở chúng ta Thần Văn thế giới."

"Người đây là hoa si đi!" Ải Tử cái kia kêu không nói gì.

"Các người không có một người nói đến điểm chính, Đại Thánh cuối cùng ở trên hư không nhấn lại, mới là có ý tứ nhất địa phương. Sợ không ngạc nhiên mừng rỡ, ý không ngoài ý, đảm không kích thích (ps: Thấy một vị đồng học nhấn lại rất có ý tứ, liền đem Chương 144: Đại Thánh ở Đẩu Phá Tiểu Thế Giới sau khi kết thúc nhấn lại, đổi thành[sợ không ngạc nhiên mừng rỡ, ý không ngoài ý, đảm không kích thích hậu lễ ta nhận lấy, ta Tiểu Thuyết Thế Giới, hoan nghênh thường tới.].) ta lúc ấy thấy những lời này, thật sâu hoi lớn Thánh thân sĩ cảm thấy khâm phục, hẳn chính là ta bị tám gương, chẳng qua là đáng tiếc, không thấy được Yêu Vương thấy những lời này biểu tình!"

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Trở lại

Mấy người nghị luận một phen, cũng chưa có tri hoãn, liền bắt đầu đường về.

Vẫn là do Mục lão đại cùng Ải Tử ở trước mặt mở đường.

Bất quá đi tới buổi trưa thời điểm, Lâm Tịch trực tiếp ngăn lại mấy người đường đi.

"Lâm cô nương có chuyện gì không "

Mục lão đại không hiểu, Lâm Tịch vì cái gì đột nhiên nhảy ra ngăn lại đường.

"Đi nhầm, Nam Vực thành ở cái phương hướng này "

Lâm Tịch chỉ chỉ bên phải.

"Vâng, bất quá nơi này có một đầu hung thú có được lãnh địa ý thức, bên này là nó địa, không thể tới gần, chúng ta muốn đi qua đỉnh núi này, đi vòng qua."

Mục lão đại lộ ra vẻ kính sợ, nói liên tục lúc, đều thời khắc nhìn chăm chăm xa xa, rất sợ kia hung thú đang dò xét lãnh địa, nhảy ra.

Có được lãnh địa ý thức hung thú, vậy thì đạt tới Vương Cấp, cũng không phải là bọn họ có thể trêu chọc.

Mục lão đại vừa mới dứt lời, liền thấy ở đêm ngoài trăm thước, một con màu lông sặc sỡ khoảng chừng hai người cao lớn hung thú xuất hiện ở mấy người trong tầm mắt.

Nó chậm rãi đi, cái miệng lộ ra răng nanh.

Àm!

Thân thể khổng lồ, dùng sức ở trên một thân cây cọ mấy cái, tựa hồ trên lưng có nhiều chút ngứa.

Kèo kẹt.

Cổ thụ kịch liệt lay động.

Nó dừng lại thò đầu ra, hướng bên này lui tới, phát hiện có người ở nhìn chăm chú nó,

"Thảo, vận khí này, ban văn Hung Hồ, đã phát hiện chúng ta đi mau, chạy xa một chút, nó cũng sẽ không truy."

Mục lão đại hạ thấp giọng, bên này mặc dù không là kia Hung Hồ địa bàn, nhưng khoảng cách rất gần.

Nó thấy mỹ vị, tự nhiên sẽ không để ý nhiều chạy hai bước.

Quả nhiên mấy người động một cái, con hổ kia liền phát ra gào thét.

"Rống "

Hướng bên này vọt tới.

Xoát!

Lúc này Lâm Tịch lại trực tiếp nghênh đón.

"Sở đại sư bạn gái nguoi, điên sao "

Vừa muốn chạy trốn Mục lão đại biểu tình cứng đờ.

"Yên tâm, không việc gì, nàng còn không có ngu như vậy."

Sở Nam ổn định đạo (nói), trong lòng của hắn nhưng cũng đang đánh trống.

Hắn căn bản chưa từng gặp, Lâm Tịch thực lực chân chính, cũng không rõ ràng nàng kết quả đến cảnh giới gì.

"Cẩn chết nàng mới phải." Tiểu hồ ly đứng ở Sở Nam trên vai, chít chít kêu hai tiếng, cô gái kia còn muốn đem nó giải phẫu, nó đối với (đúng) Lâm Tịch, một chút ấn tượng tốt cũng không có.

"Lão đại, chúng ta làm sao bây giờ, có đi hay không, Thiếu Kiệt đều chạy" Ải Tử hỏi, chỉ thấy cái kia Thiếu Kiệt, lúc này đã chỉ còn lại bóng lưng.

"Còn chạy cái gì, cháu trai kia tưng bao một cái. Thao gia hóa, theo ta lên Sở đại sư người bản lĩnh chúng ta cũng cách nhìn, chúng ta đồng loạt ra tay." Mục lão đại nghiêng đầu nhìn về Sở Nam, hắn rút ra phía sau đại đao.

Loại thời điểm này, hắn không làm được thấy chết mà không cứu.

Lâm Tịch thực lực cũng mạnh vô cùng, mấy người liên thủ, coi như đối phó không con thú dữ này, cùng một chỗ chạy trốn vẫn có biện pháp.

"Rống "

Kia hung thú phát ra tan nát tâm can tiếng hô.

"Tiến lên!" Mục lão đại còn tưởng rằng kia hung thú nổi giận, ngay lập tức liền kêu xông ra.

Nhưng là vừa vọt chạy ra mấy bước, liền trực tiếp đụng vào trên một thân cây.

Ánh mắt hắn, lại vẫn trực câu câu nhìn chăm chăm trước mặt.

Chỉ thấy Lâm Tịch hơi nghiêng quá mức, kia kiếm lớn màu đỏ, đã bị nàng đặt ở sau lưng, vậy mà nhỏ máu chưa thấm.

Kia mới vừa rồi nhìn uy thế vô biên hung thú, nằm trên đất, đã thành hai nửa.

Xảy ra cái gì

Mục lão đại kinh ngạc không thôi, thế nào chỉ chớp mắt, cái này Vương Cấp hung thú, liền trực tiếp không có.

Lúc này Bạch Khiết, Ải Tử, người gây ba người căn bản động cũng không động, đã sớm ngốc ở.

"Chúng ta từ bên này đi."

Lâm Tịch nói xong, trực tiếp vượt qua cái này hung thú, đi về phía trước.

Sau đó, trực tiếp hướng nam khu vực thành phương hướng đi đường.

Lúc tới sau khi, có gần một nửa chặng đường là ngồi bay hạc tới, dùng một ngày rưỡi thời gian.

Nếu là dựa theo lai lịch trở lại,

Lần này không có bay hạc, chỉ ít cần ba ngày thời gian, mới có thể trở về Nam Vực thành.

Bất quá lần này, có Lâm Tịch, mấy người cũng cũng không cần phải ở đường vòng, mấy người hành trình thật nhanh.

Dùng hai ngày thời gian, liền đến Nam Vực thành.

"Lâm tiền bối, Sở đại sư chúng ta lúc đó sau khi từ biệt, sau này có cơ hội gặp lại sau!"

Mục lão đại ôm quyền cáo biệt.

Từ hai ngày trước thấy Lâm Tịch một kiếm kia đem một con Vương Cấp hung thú chém thành hai nửa sau đó, Mục lão đại liền cũng không dám nữa gọi Lâm Tịch là Lâm cô nương.

Bạch Khiết ba người cũng rồi rít nói dừng.

Còn như cái kia Thiếu Kiệt, ngày đó chính hắn chạy mất, đi ngoài ra một cái khá xa đường.

Phòng chừng còn ở trong dãy núi, cẩn thận từng li từng tí mây mù trở lại Nam Vực thành.

"Đi, ta người ăn cơm, ở trong dãy núi ngây ngô lâu như vậy, cũng sắp nhạt ra trứng dái."

Sở Nam đối với (đúng) Lâm Tịch phát tay một cái, phóng khoáng nói, ở trong đây núi ngậy ngô nhiều ngày như vậy, không phải là ăn thịt nướng, chính là gặm làm bánh.

Tiểu hồ ly vừa nghe đến muốn đi ăn xong ăn, cao hứng chút chút kêu.

Nó hai ngày này, nghe Sở Nam nói qua thật nhiều lần, trong tủi lâu mỹ vị món ngon.

Đem nó tham không được.

"Người cái đuôi chuyện gì xảy ra" Sở Nam có chút kỳ quái nhìn một chút.

Đuôi tiểu hồ ly, lúc này chín cái đuôi tụ chung một chỗ, nhìn giống như là một cây tựa như, coi như là đến gần xem, cũng không nhìn ra khác nhau ở chỗ nào, trừ phi lấy tay một cái sờ mới phát hiện nhưng thật ra là chín cái đuôi.

"Ca ca, kia nữ nhân xấu nói, chín cái đuôi quá rõ ràng, sẽ cho ca ca gây phiền toái, muốn ta chém đứt tám cái, thật may ta có thể bắt bọn nó thu cùng một chỗ, hừ hừ." Tiểu hồ ly ghé vào Sở Nam bên tai thấp giọng nói, nói lời này lúc, nhìn một cái Lâm Tịch, còn mặt đầy tức giận.

Tiểu hồ ly lắc lư đầu, "Ta sẽ không cho ca ca gây phiền toái."

"Thật ngoan. "

Sở Nam vỗ vỗ, tiểu hồ ly đầu.

Tiểu hồ ly đạt được Sở Nam tán dương, lại hưng phấn nhảy tới nhảy lui.

"Cáp địch, cáp địch, cáp địch hô "

Cuối cùng được kêu là âm thanh, lại còn với ca hát một dạng.

Ba người trực tiếp đi một quán rượu, com nước no nê.

Tiểu hồ ly bụng no đến mức căng tròn, hình như là quả banh da một dạng, ở bên cạnh trên ghế lăn qua lộn lại, còn bắt chọt dả cách.

Lâm Tịch ở một bên, nhìn chăm chăm tiểu hồ ly cau mày.

"Nó ăn đồ ăn, trên đỉnh hai mươi ta ăn đồ ăn, chuyện này ý nghĩa là nó khí huyết phi thường dồi dào, trên người nó một chút tu vi cũng không có, cái này căn bản không khả năng. Nó rất cổ quái, ta xem người chính là đem hán giao cho ta, ta mang về để cho ta đạo sư giải phẫu, nhìn một chút rốt cuộc chuyện gì xảy ra."

Phản phát.

Đang đánh lăn chơi đùa tiểu hồ ly, một cái không có lăn tốt.

Trực tiếp rơi trên mặt đất, lền lền mấy vòng, mau mau bò dậy, chạy đến Sở Nam phía sau.

"Đáng ghét nữ nhân" tiểu hồ ly thở phì phò la lên, nó cảm thấy Lâm Tịch đạo sư nhất định là một biến thái.

"Cái này không làm phiền đạo sư người giúp đỡ, tiểu hồ ly ta còn là chính mình mang, bất kể nó là không phải là truyền thừa cái gì kỳ quái huyết mạch, nó gọi ta ca ca, sẽ không làm thương tổn ta."

Sở Nam lắc đầu một cái, đối với (đúng) tiểu hồ ly tình trạng, chính mình rõ ràng.

Còn cần phải, làm giải phẫu, thật là trò cười.

Nếu là thật để cho nàng mang đi, nói không chừng, thật có khả năng đi qua Cửu Vĩ Yêu Hồ, phát hiện mình thân phận.

Sở Nam đứng dậy, "Được, ta muốn trở về trường học, người đi đâu "

"Ta cũng nên rời đi."

Lâm Tịch thái độ, hai ngày này lại dần dần khôi phục như cũ đáng về.

Không có ở Vực Tràng bên trong lúc vui sướng cùng hoạt bát.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Muốn một ký tên đi

Tựa hồ nàng trong xương, mang máu lạnh cùng bạo lực.

Hai ngày trước ở Vực Trùng bên trong cái kia Lâm Tịch, đột nhiên biến mất.

Nếu không phải những ngày gần đây, một mực ở cùng một chỗ, Sở Nam thậm chí hoài nghi, Lâm Tịch có phải hay không còn có một cái sinh đôi tỷ muội, cùng nàng tính cách khác hẳn.

Sở Nam có chút không rõ, hai cái này Lâm Tịch, kết quả cái nào mới là nàng mặt mũi thực.

"Không đến cái lâm biệt ôm sao "

Sở Nam giang hai tay.

"Lần sau như cơ hội thấy mà nói, sẽ cho ngươi bỏ tức, ta bị vây ở kia Côn Cổ thánh địa hơn một tháng, có rất nhiều chuyện phải xử lý, lúc đó sau khi từ biệt!"

Lâm Tịch ánh mắt lại rơi vào con hồ ly nhỏ kia trên người, thu hồi ánh mắt.

Hai người trực tiếp đi ra từ lâu, mỗi người một ngã.

Lần này bất đồng, lần sau gặp lại, không biết là lúc nào.

"Ca ca kia ghét nữ nhân, rút cuộc đi" tiểu hồ ly vui vẻ ở Sở Nam bên tai thấp giọng rỉ tai.

Hai ngày này, nó sắp bị Lâm Tịch dọa cho hỏng, ngủ đều lo lắng đề phòng.

Sợ bị Lâm Tịch cho trộm đi.

Sở Nam câu được câu không, với tiểu hồ ly trò chuyện.

Theo người khác, còn tưởng rằng hắn là đang làm bầm bầm lâu lâu.

Sở Nam tâm cũng không đang nói chuyện trời đất sự tình, Đấu Phá hai ngày này vẫn không có đổi mới.

Lần này trở về, muốn lần nữa hoạch định một chút Đấu Phá dàn ý.

Bởi vì Yêu Vương xâm phạm, toàn bộ Đấu Phá nội dung cốt truyện, nhân vật ra sân đều có biến hóa không nhỏ.

Trong đầu làm trí nhớ tiểu thuyết, nhìn trước mắt đến, chỉ ít Văn Lam Tông liên quan đoạn này nội dung cốt truyện, nhất định phải làm nhất định sửa đổi.

Ở tiểu thuyết nguyên lai nội dung cốt truyện bên trong.

Tiêu Viêm diệt Văn Lam Tông, lại cũng không khả năng cùng Văn Vận tiến tới với nhau, cuối cùng hai người quan hệ cũng chỉ có thể cũng coi là tri tâm bạn tốt.

Hiện tại bởi vì Tiểu Thuyết Thế Giới tự đi diễn hóa, Văn Vận sớm trở lại Văn Lam Tông.

Hai người sớm gặp nhau, với nhau đã biết thân phận đối phương.

Càng kỳ quái hơn là, Văn Vận cuối cùng là cứu Tiêu Viêm, vậy mà điên cuồng đến không quan tâm chút nào, một cái khoảng chừng Đấu Tôn thực lực mạnh người ngăn trở, sinh tử vào không để ý.

Hai người quan hệ, hội thể nào phát triển.

Sở Nam xoa xoa, huyết thái dương rất lâu không có ý tưởng tiểu thuyết, nghĩ đến bị đánh loạn nội dung cốt truyện, có chút não nhân đau.

Vốn là cho là có thể thoải mái căn cứ trí nhớ đem tiểu thuyết hoàn bản, không nghĩ tới nửa đường lại xuất hiện Yêu Tộc xâm phạm Tiểu Thuyết Thế Giới, đem tiểu thuyết nguyên nội dung cốt truyện cho đánh loạn tình trạng.

"Liễu Hoa Sơn sư huynh, đã mười tám tháng liên tiếp "

"Liên cùng Tiêu Viêm một dạng soái, Liễu Hoa Sơn sư huynh, thật không hổ là chúng ta Nam Vực cao trung thiên chi kiều tử, năm nay rất có hy vọng thi vào tam đại viện đây."

"Nghe nói, hán văn Liễu Châu thiếu chủ "

Đang suy tư Sở Nam, bị bên cạnh tiếng nghị luận, cho làm ồn lấy lại tinh thần.

Ánh mắt của hắn nhìn lại, là mấy nữ sinh.

Mấy cô gái kia, thanh xuân động lòng người, trước ngực là sân bay, rõ ràng vẫn chưa có hoàn toàn trở mã.

Liễu Hoa Sơn mười tám tháng liên tiếp

"VẬY MÀ ĐEM CHUYỆN NÀY QUÊN "

Sở Nam nhớ tới, trước Liễu Hoa Sơn cùng mình ước chiến sự tình.

Lần này ở trong dãy núi ngây ngô nhiều ngày như vậy, giữa kỳ đại trắc, đã sớm nên bắt đầu, cũng không biết kết thúc không có.

"Cáp địch, cáp địch, cáp địch hô "

Tiểu hồ ly vừa kêu đến, còn một bên ở Sở Nam trên vai nhảy múa.

Hiện tại bên này nhiều người, nó sợ gây phiền toái, cũng không nói chuyện, sẽ ở đó tự sướng.

Tiểu hồ ly tiếng kêu có quy luật, mà còn dễ nghe, giống như là ca hát một dạng.

Trước mặt nghị luận ba nữ sinh, tất cả quay đầu, tất cả hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm tiểu hồ ly xem.

"Oa, thật là đáng yêu tiểu hồ ly, thật sự muốn ôm một cái nó "

Một người trong đó tóc dài nữ hài, không nhịn được thấp giọng nói.

Một người khác thiếu nữ tóc ngắn, tất nhiên không thể dè dặt.

Nàng lộ ra một vòng cười,

Mang trên mặt nhàn nhạt má lúm đồng tiền, "Học trường ngươi cũng là Nam Vực học sinh cấp ba sao "

"Các ngươi không phải sao "

Sở Nam gần đây ở Nam Vực cao trung, cũng coi là xoát rất nhiều lần khuôn mặt, đại đa số học sinh hẳn đều nhận biết mình.

"Cũng không phải, bất quá rất nhanh thì là, chúng ta là Đường châu, gần đây mới tới Nam Vực, đang chuẩn bị tham gia năm sau nhập học khảo hạch đây" kia tóc ngắn nữ hài lúc nói chuyện, ánh mắt trực câu câu nhìn chăm chăm tiểu hồ ly.

Nguyên lai chuẩn bị tham gia nhập học khảo hạch tân sinh, cái này ngược lại cũng không kỳ quái.

Khoảng cách Nam Vực cao trung nhập học khảo hạch, cũng chỉ còn lại thời gian mấy tháng.

Có không ít chuẩn bị nhập học, đều đi tới Nam Vực sớm chuẩn bị nhập học khảo hạch.

Toàn bộ Nam Vực chỉ có cái này một khu nhà cao trung, muốn thi vào Nam Vực học sinh cấp ba rất nhiều, hàng năm cạnh tranh phi thường kịch liệt.

Có loại tự tin này, có thể vững vàng thi vào Nam Vực cao trung.

Nghĩ đến trước mắt cái này ba nữ tử thiên phú tu luyện cùng gia thế cũng không tệ, bất kỳ một cái nào thế giới, coi như là lại thối phồng người người ngang hàng, cuối cùng vẫn có một ít bất bình đẳng sự tình.

Giống như là Sở Nam, phụ thân Tây Châu Châu Chủ.

Ở trong trí nhớ hẳn năm đó còn không có tiến vào Nam Vực cao trung lúc, thực lực của hắn, bức trung bình, mặc dù thiên phú coi như không tệ, bắt quá muốn thông qua Nam Vực cao trung khảo hạch vẫn còn có chút độ khó, nhưng hắn không có bất kỳ trở ngại, thoải mái tiến vào Nam Vực cao trung, rất hiển nhiên phụ thân đi nhiều chút quan hệ.

"Học trường ta gọi là Downing, người hồ ly thật đáng yêu, có thể hay không để cho ta ôm xuống."

Tóc ngắn nữ hài vội vã không kịp nói ra chính mình mục đích.

"Chít chít "

Tiểu hồ ly mắng nhiếc kêu, cái đuôi kia xông thẳng tới chân trời, lộ ra răng nanh, ý này rõ ràng là ta không để cho người ôm.

"Xin lỗi, mấy vị, nó không thích người sống, chưa bao giờ để cho người khác ôm các người cũng thấy."

"Ài" tóc ngắn nữ hài mặt đầy tức giận, bắt quá thấy tiểu hồ ly kia cự người ngoài ngàn dặm đáng ghét, để cho nàng rất bị thương.

Sở Nam đang muốn rời đi.

Kia tóc ngắn nữ hài lại nói, "Học trường người cũng đi xem Nam Vực cao trung giữa kỳ thi đấu sao, chúng ta cũng vậy, cùng một chỗ đi."

"Vậy đi thôi."

Sở Nam cũng không có cự tuyệt.

"Thà thà người làm gì a" kia tóc dài nữ hài vừa đi, một bên thấp giọng hỏi, "Đang yên đang lành nhất định phải với hắn cùng nhau làm cái gì, phạm hoa gì si "

"Cái gì a, ta xem một chút quen thuộc điểm, có thể hay không ôm thoáng cái tiểu hồ ly kia."

Downing chớp chớp cặp mắt kia, ánh mắt lại rơi vào đi ở phía trước Sở Nam trên vai con hồ ly nhỏ kia.

Tiểu hồ ly mắng nhiếc, hướng về phía Downing làm mặt quỷ.

Thoáng cái đem ba nữ tử, đều chọc cho vui.

Sở Nam tu luyện nội công sau thánh lực càng ngày càng tốt, ba cái giọng nữ mà nói, hắn đều nghe được.

Con hồ ly này, thật là thành chuyên nghiệp bán manh

Nếu là người môn biết, nó nguyên lai thân phận, không biết còn dám hay không ôm.

"Học trường, người người kia a, bàn cao a" kia Downing nói xong cũng bắt đầu hành động, liền bắt đầu với Sở Nam nói chuyện phiếm giả mạo người quen.

"Tây Châu, qua mấy tháng liền thi đại học "

"Tây Châu, kia khoảng cách Liễu Châu rất gần a, người chính là lớp tốt nghiệp, học trường người có biết hay không Liễu Hoa Sơn a" Downing trên mặt lại hiện lên trừ một vòng mong đợi.

"Nhận biết." Sở Nam gật đầu.

"Học trường vậy các người quen biết sao "

"Coi như là quen thuộc đi!"

Sở Nam thầm nghĩ, từ nhỏ song phương thường thường đánh nhau, có thể không quen biết sao

Ba nữ tử, lần này trên mặt đều phủ đầy vui mừng.

Ngay cả một bên vốn là một mực không lên tiếng hai cái đều lên tiếng, "Học trường có thể hay không giúp ta một chút a."

"Đừng vậy, giúp ta cũng phải một tấm Liễu Hoa Sơn học trường ký tên."

"Ân ân, ta cũng phải một tấm."

Sở Nam nghe được cái này, thoáng cái cứ vui vẻ, lại muốn ta giúp các nàng muốn ký tên.

"Các ngươi muốn tên kia ký tên làm gì "

"Liễu học trưởng quá tuần tú, liền cùng Tiêu Viêm một dạng soái." Kia tóc ngắn nữ hài dùng sức gật đầu.

"Ta cũng rất muốn Tiêu Viêm ký tên, đáng tiếc Tiêu Viêm vẫn còn ở Đấu Phá Tiểu Thế Giới đây, không biết lúc nào mới có thể cụ hiện ở chúng ta Thần Văn thế giới."

"Trừ đùa quá lỗ bán linh ở ngoài, khác (đừng) so với hấn Tiêu Viêm kém xa." Sở Nam có chút buồn cười lắc đầu một cái.

"Học trưởng ngươi đây là ghen tị, giữa kỳ đại trắc Liễu Hoa Sơn học trưởng đã mười tám thắng liên tiếp, không ai có thể ngăn cản, mà còn lại có phong độ quá tuần tú "

"Học trưởng ngươi sẽ không không chịu giúp chúng ta đi."

Sở Nam có chút không nói gì, "Được rồi, đến lúc đó ta cho ngươi muốn hai tấm, đến khi hấn có chịu cho hay không, ta cũng không biết, mười tám thắng liên tiếp kia là chuyện gì xảy ra ta nhớ được Nam Vực cao trung tỷ thí, không cần bức nhiều tràng như vậy đi."

Liền chính mình cùng Liễu Hoa Sơn quan hệ, hỏi hấn muốn ký tên, có thể phải đến mới là lạ.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Đưa mắt nhìn

"A, học trưởng không phải đâu, ngươi ngay cả điều này cũng không biết "

"Ngươi thật là Nam Vực học sinh cấp ba sao "

Ba cái tiểu nữ sinh, dùng phòng bị ánh mắt nhìn về Sở Nam.

Các nàng bắt đầu hoài nghi, Sở Nam là đang ở lừa dối người, kỳ thực cũng không phải Nam Vực học sinh cấp ba.

"Đoạn thời gian gần nhất, không có ở Nam Vực thành, ta vừa trở về."

Sở Nam phong trần phó phó, y phục trên người đều có chút bẩn, hấn vừa nói như thế, ba nữ sinh sẽ tin.

Dù sao giả mạo Nam Vực học sinh cấp ba, cũng không cái gì cần phải.

Đây là đang Nam Vực bên trong thành, rất an toàn.

"Như vậy a, kỳ thực chúng ta cũng không rõ lắm. Hình như là, Liễu Hoa Sơn học trưởng mở ra đặc thù quy tắc lớp tốt nghiệp giữa kỳ đại trắc, hấn muốn thắng liền 20 tràng, chính là năm nay trong đó đại trắc số một! Liễu Hoa Sơn học trưởng, ngày hôm trước thắng liền mười tràng, toàn bộ càn quét, không ai bằng, ngày hôm qua thắng liền sáu tràng, sáng hôm nay thắng hai tràng càn quét toàn bộ Nam Vực cao trung, mà còn Liễu Hoa Sơn học trưởng lại có phong độ "

Kia tóc dài nữ hài đang khi nói chuyện, hai mắt đều có chút mê ly.

Rất hiển nhiên, Liễu Hoa Sơn mấy ngày gần đây xuất tần danh tiếng.

Sở Nam hơi nheo mắt lại, đặc thù quy tắc

Đây không phải là xa luân chiến hả mười tám thắng liên tiếp!

Hàng này thật đúng là hội làm càn rỡ, khoảng cách thi đại học càng ngày càng gần, gần đây lại phải nghỉ, Nam Vực cao trung thật sự bài danh phía trên

thiên tài, đã sớm rời trường rèn luyện, đi chuẩn bị chiến đấu thi đại học.

Đều phải khi đến nửa năm đêm trước kỳ thi tốt nghiệp trung học, mới có thể trở lại.

Giống như cái kia đậu bị tác giả Đàm Thiên Phong, rất lâu không thấy bóng người.

Cái này ba cái tiểu nữ sinh, vốn là đối với (đúng) Nam Vực cao trung hướng tới cực kỳ.

Liễu Hoa Sơn trấn giữ lối đi, cần quét hết thầy tới khiêu chiến người tư thái, tự nhiên có thể thắng không ít không rõ chân tướng người ủng hộ, hơn nữa Liễu Hoa Sơn vốn là dung mạo rất soái, cả ngày một bộ Bạch Y, phong độ nhẹ nhàng tuấn công tử bộ dáng, cái này ba cái tiểu nữ sinh, bị mê điên đảo tâm thần cũng sẽ không kỳ quái.

Cái này ba cái tiểu nữ sinh, đem đề tài kéo tới Liễu Hoa Sơn trên người.

Giống như là tìm tới chung nhau đề tài.

Một mực ở Sở Nam bên cạnh, nói không xong, tốt như vậy, tốt như vậy

Sở Nam nghe có chút buồn cười, ba tên này, nếu là biết, chính mình với Liễu Hoa Sơn rất quen, là bởi vì có thù oán, không biết sẽ là loại về mặt nào.

Rất nhanh, mấy người tiến vào Nam Vực cao trung.

Nam Vực cao trung giáo viên bên trong, rõ ràng so bình thường lạnh tanh nhiều.

Nguyên bản ven đường nơi yên tĩnh, bình thường có thể thấy không ít học lớp đang nhắm mắt tu hành hô hấp thở nạp.

Hôm nay lại với bản xem không thấy bóng dáng.

Đương đến gần to lớn Thạch Sơn thời điểm, chỉ nghe được tiếng người huyền ảo.

Vòng qua Thạch Sơn, lại thấy, từ chân núi đến giữa sườn núi, thậm chí rất nhiều trên cây đều đóng đầy người.

Cái này thịnh hướng, thật là có thể bên cạnh mấy ngày Vân Lam Tông cuộc chiến, tại trong hư không hiển tượng cảnh tượng so sánh.

So với Đấu Phá Tiên Thế Giới, Thần Văn thế giới người thật sự là quá nhiều.

Núi đá này lộ ra cái phễu hình, chung quanh đào bới ra rất nhiều chỗ ngồi.

Ở chính giữa, đó là mấy chục lớn nhỏ không đều thạch đài.

Nơi này chính là Nam Vực cao trung, hàng năm tổ chức giữa kỳ thi đấu cùng kỳ cuối thi đấu địa phương.

Đương nhiên một số thời khắc, cũng sẽ có học sinh làm một ít tiết mục giải trí.

Trong đó trung ương thạch đài là lớn nhất, mà còn vây người cũng là nhiều nhất.

Có thể nói, tuyệt đại đa số người sự chú ý, đều là đặt ở trung ương kia thạch đài to lớn trên.

Bất quá lúc này, mấy cái thạch đài đều không có một bóng người.

Buổi chiều luận bàn, chưa bắt đầu.

Theo Sở Nam cùng ba nữ sinh, đi vào bên trong sân.

Không ít người ánh mắt đều rơi vào Sở Nam trên người, những người này đều là Nam Vực học sinh cấp ba.

Bọn họ biết Sở Nam cùng Liễu Hoa Sơn trong lúc đó ước chiến sự tình.

"Tại sao ta cảm giác, thật giống như có chút không đúng a, tất cả mọi người đang nhìn chúng ta."

Kia tóc dài nữ hài có chút không được tự nhiên.

Tóc ngắn Đường Ninh,

Rõ ràng so mặt khác hai cái muốn thần kinh không ổn định nhiều.

"Có không không có gì, ba người chúng ta trời sinh quấy rối, ai thấy cũng thích, không bị chú ý mới là lạ chứ!"

Liền ba người các người còn ai thấy cũng thích, trời sinh duyên rữ

Sở Nam có chút vô lực nhỏ nước bọt, cũng không có phát dục đây, thật không biết lời này nói thế nào đi ra.

"Hai ngày trước tôi cũng chưa từng có loại tình huống này." Một người khác nữ sinh, yếu ớt nói.

"Không có sao" Đường Ninh hồ nghi nhìn về Sở Nam.

"Ta cũng không biết a." Sở Nam cười cười, lại nói, "Hắn là các người hai ngày trước không có để ý đi, ba người các người đáng yêu như thế, Nam Vực cao trung học trường như vậy có ái, tự nhiên thích vô cùng các người."

Tiểu hồ ly chính là nói nhỏ đôi câu, còn dùng móng vuốt chỉ chỉ chính mình.

Rất rõ ràng là đang ở nhắc nhở Sở Nam, còn có nó đây.

"Đương nhiên, còn có tiểu hồ ly, là khả ái nhất."

Sở Nam lại bổ sung một câu, ở thực lực không mạnh thời điểm, bán manh có lẽ chính là rất nhiều động vật sinh tồn bản năng.

Nghe được Sở Nam khen ngợi, tiểu hồ ly cao hứng hồng, lại nhảy tới nhảy lui, nói nhỏ lên.

Đường Ninh ba nữ sinh, ngay lập tức liền lại bị tiểu hồ ly hấp dẫn.

Ở một bên với tiểu hồ ly nói chuyện, đem mới vừa rồi nghi ngờ, không hề để tâm.

Ba nữ sinh, sớm ở nơi này chiếm vị trí tốt, lại dọn ra một cái cho Sở Nam.

Sở Nam cũng không có từ chối, chung quanh đây người đông nghìn nghịt.

Nếu là đây, liền muốn với người khác đi chiếm đoạt ngọn cây.

"Hôm nay giữa kỳ thi đầu, ta ngay cả ghi danh thời gian đều trì hoãn, không biết còn có cơ hội hay không ra sân "

Sở Nam cũng không nghĩ tới, ở trong dãy núi thoáng cái trì hoãn đến nhiều ngày như vậy, nếu không phải là mình có Ô Quang Chi Đòng, sợ rằng bây giờ còn bị vây ở Vực Trùng bên trong đây.

Lúc này ở Nam Vực cao trung giáo viên bên trong, một cái thiếu niên áo trắng, mặt mũi kiên nghị, hần chính xếp chân điều tức.

Thiếu niên này bắt ngờ chính là Liễu Hoa Sơn.

Rất nhanh, Liễu Mộc đi tới, mặt đầy kích động, "Biểu ca Sở Nam xuất hiện, hần trở lại, ngay tại hội trường bên trong đây."

Ngồi xếp bằng Liễu Hoa Sơn mở mắt, mang trên mặt vẻ vui mừng.

"Ta còn tưởng rằng tiểu tử này làm con rùa đen rút đầu, không dám xuất hiện." Liễu Hoa Sơn trực tiếp đứng lên, "Hôm nay ta muốn đi lên hần, dòm ngó ngôi báu năm nay giữa kỳ đại trắc người để cho người nhìn chăm chăm điểm, đừng để cho hần trốn thoát."

Liễu Mộc gật đầu, "Biểu ca, người yên tâm."

"Oa Liễu Hoa Sơn học trưởng xuất hiện, Sở học trưởng mau nhìn a."

Một bên Đường Ninh kích động bắt Sở Nam cánh tay, dùng sức lắc lên.

Hai ngày này ở trong dãy núi đi đường, một mực không có thể nào ngủ ngon giấc Sở Nam, ngồi một hồi vậy mà sắp ngủ.

Bị nữ sinh lay tỉnh, chỉ nghe được chung quanh vang không thiếu nữ đưa bé tiếng thét chói tai.

"Liễu Hoa Sơn, Liễu Hoa Sơn, Liễu Hoa Sơn "

Trước mặt, vẫn còn có nhóm cổ vũ.

Sở Nam ánh mắt khê dờ, liền thấy, ở vào sân vị trí, Liễu Hoa Sơn đoàn người đi tới.

Liễu Hoa Sơn ở chỗ lối vào, có chút dùng chốc lát, ánh mắt hướng cái phương hướng này trông lại, ở Sở Nam trên người dừng một hồi, sau đó liền thẳng hướng kia lớn nhất lối đi đi tới.

"Oa, Liễu Hoa Sơn học trưởng xem ta, Sở học trưởng, người thấy sao, hần xem ta!"

"Nào có nhìn người, là xem ta mới đúng chứ, ánh mắt kia quá thâm tình, Liễu Hoa Sơn học trưởng chẳng lẽ đã chú ý tới ta."

Ba nữ sinh bị Liễu Hoa Sơn cái này đông lại một cái coi, trở nên vạn phần kích động.

Trong lòng các nàng Bạch Mã Vương Tử, ở loại trường hợp này, loại kia đưa mắt nhìn.

Thâm tình

Sở Nam trong bụng lăm lăm, ánh mắt này nhiều lăm không được, mới có thể đem loại kia cừu hận đưa mắt nhìn, xem thành thâm tình!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Trang bức như gió, trường bạn thân ta

Không khí chung quanh, thật là giống như là nổ mạnh một dạng.

Không ít thiếu nam thiếu nữ, đều tại hô to.

Phóng tầm mắt nhìn tới, những người đó nhìn đều với Đường Ninh không lớn bao nhiêu tuổi tác.

Rất hiển nhiên đều là tới Nam Vực thành, chuẩn bị chiến đấu mấy tháng sau Nam Vực cao trung tuyển chọn khảo thí.

Những thứ này chuẩn những học sinh mới, bọn họ đều làm chứng Liễu Hoa Sơn lấy vô địch tư thái, càn quét mười tám nơi người khiêu chiến.

Bọn họ vốn là đối với (đúng) Nam Vực cao trung hướng tới tuổi tác, hy vọng có thể thi vào Nam Vực cao trung, trở thành cường giả.

Lần này tới đến Nam Vực thành, ngay lập tức liền bị Liễu Hoa Sơn biểu hiện chiết phục, coi hẳn là làm mục tiêu.

Cho là Liễu Hoa Sơn là Nam Vực cao trung sở hữu bọn học sinh, xuất sắc nhất Tu Luyện Giả.

Kỳ thực Liễu Hoa Sơn thiên phú tu luyện là thực sự không sai, nếu không, cũng không khả năng có cơ hội đánh vào tam đại học viện.

Bất quá không có những thứ này dự bị địch tân sinh, suy nghĩ khoa trương như vậy a.

Hắn cũng chỉ là có cơ hội đánh vào, Nam Vực cao trung hàng năm có cơ hội đánh vào tam đại viện ít nhất cũng có một hai mươi, ba mươi người, nhưng cuối cùng thật sự có thể được tam đại viện nhận, đều không vượt qua hai tay số lượng.

Liễu Hoa Sơn bước đi lên phía trước.

Những thứ kia lôi đài từ vòng ngoài bắt đầu, một cái lôi đài so một cái lôi đài cao hơn, trong đó trung ương cái kia lôi đài lớn khoảng chừng cao hơn mười thước, bất quá mỗi một bên cạnh lôi đài bên đều có nấc thang, có thể lên đài cấp lên.

Nhưng là Liễu Hoa Sơn lại không có làm như thế.

Hắn đi tới nửa đường, cả người đột nhiên nhảy lên thật cao, bước chân trên không trung xê dịch.

Giơ lên hai cánh tay mở ra, giống như đại bàng giương cánh một dạng mượn xung lực, tựa như là có thể ở trên hư không hành tẩu, trực tiếp rơi vào phía ngoài nhất lôi đài.

Chẳng qua là chốc lát, cả người hắn lại lần nữa nhảy lên thật cao.

Ở lướt qua mấy thước, rơi vào cái thứ 2 thạch đài.

Sau đó là cái thứ 3, cái thứ 4, cuối cùng hắn rơi vào trung ương lớn nhất trên thạch đài.

Hiện trường đầu tiên là một trận an tĩnh, ngay sau đó là lớn hơn hoan hô cùng hét chói tai.

Thậm chí có không ít người, đều bắt đầu kêu lên Tiểu Tiêu Viêm!

Liễu Hoa Sơn cái này lên đài thị giác hiệu quả, có thể nói hoa lệ.

Nhất là tay cầm trường kiếm, một bộ Bạch Y, xẹt qua không trung cảnh tượng, thật là khốc ngã xuống.

Giống như là thế giới võ hiệp cao thủ khinh công!

Còn kém một câu, trang b như gió, thường bạn thân ta!

"Hắn cái này nhảy, chân còn làm bộ như đi bộ tư thái, khẳng định tập luyện qua không ít lần, rất rõ ràng là cố ý vì cái này đăng tràng phương thức mà làm. Hiện tại mới bây lớn, tu luyện vừa mới bắt đầu, thậm chí còn không có vượt qua Thông Mạch cảnh giới, liền cái bộ dáng này. Nếu là hắn có Tiểu Viêm kỳ ngộ, chẳng phải là đến chứa bầu trời "

Sở Nam trong bụng biết, cái này Liễu Hoa Sơn chỉ là phần này tâm cảnh, so với Tiểu Viêm coi như kém xa.

Cũng không biết, kia Tiểu Tiêu Viêm danh hiệu, là ai cho hắn lên.

Vân Lam Tông cuộc chiến đầu tám màn rơi xuống, Tiểu Viêm đối mặt cái chết, cũng có thể mặt mày vui vẻ chào đón, hắn chết đều không sợ. Thời khắc sinh tử đi qua, Tiểu Viêm viên kia cường giả đi qua loại này rèn luyện, đã vững như bàn thạch, hiện tại nơi, ở toàn bộ Thần Văn thế giới, rất nhiều nhân tộc trong lòng, đó là tương lai Nhân Tộc cường giả tuyệt thế một trong.

Chờ đến hắn cụ hiện ở Thần Văn thế giới, tuyệt đối là ức vạn nhân tộc vây đỡ.

Hiện tại những thứ này chuẩn những học sinh mới, hô to Tiểu Tiêu Viêm.

Có thể thấy được, ba ngày qua này, Liễu Hoa Sơn trang b rất thành công.

Ở sườn núi dưới tàng cây, Tiểu Yêu cùng Đường Tử Quân đứng ở bên kia.

"Tiểu thư, bằng không người đi lên đem Hoa Sơn đánh gục đi, thấy hắn như vậy ta sẽ không thoải mái, thật giống như Nam Vực cao trung, liền hắn lợi hại nhất một dạng. Người nào không biết, cái này giữa kỳ đại trắc, căn bản không có bài danh phía trên tham gia."

Tiểu Yêu rất thích tham gia náo nhiệt, tự nhiên một mực chú ý Nam Vực cao trung tràng này giữa kỳ thi đấu.

Hai ngày qua này, một mực xem Liễu Hoa Sơn càn quét hết thấy biểu hiện.

Bất kể bắt đầu trước, vẫn là kết thúc, đều là một bộ văn đàm phong khinh quý công tử bộ dáng, để cho nàng mấy ngày cũng không có ăn xong cơm.

Đường Tử Quân cười cười, "Tính, giữa kỳ đại trắc ta không có ghi danh.

"

Kỳ thực nàng cũng không thích loại này nổi tiếng sự tình.

"Sở Nam cũng không biết chạy đi đâu, nhiều ngày như vậy cũng không thấy ảnh." Tiểu Yêu bĩu môi một cái, "Không phải nói được, hắn với Liễu Hoa Sơn ước chiến, ta còn chờ nhìn hắn giáo huấn người này đây."

Mà ở xa xa sườn núi vị trí, còn có mấy cái đài cao.

Phía trên ngồi mấy chục người, đều là trường học lão sư, có chút Nam Vực thành có uy tín danh dự nhân vật.

Những người này sự chú ý, lúc này đều không ở trong sân liền muốn bắt đầu thi đấu bên trên.

Bọn họ đều là mặt đầy khó hiểu, nhìn ngồi ở trước mặt vị trí trung ương người.

Mà ở trung ương ngồi hai người, một người trong đó là Ninh hiệu trưởng, ở Ninh hiệu trưởng bên cạnh ngồi là một cái tóc dài thẳng tắp thẳng đứng sát mã đặc kiểu tóc có thể nói bỏ đi ngày, mặt đầy râu vù, hai mắt hoàn toàn đen sì, không biết là bị người cho đánh còn là chuyện gì xảy ra.

Loại này hình tượng, có thể ngồi ở vị trí này, thật để cho người khó hiểu.

Cũng khó trách, người khác đều lộ ra loại biểu tình này.

"Bạch đại sư đây, ta đây chuyển là đặc biệt tới thăm Bạch đại sư, có chuyện nếu muốn muốn hỏi ý kiến người dẫn ta tới thăm đám các người cái này cái gì giữa kỳ đại trắc làm gì "

Tóc này lộn xộn lão đầu, tại chỗ bên trong liếc mấy lần sẽ không hứng thú.

Bọn tiểu tử luận bàn, có cái gì tốt xem

Hắn sống mấy trăm năm, đã sớm đối với (đúng) vật này không có hứng thú gì.

"Tăng giáo sư chúng ta Nam Vực cao trung nhưng là có không ít hạt giống tốt, người xem một chút, kia Liễu Hoa Sơn cũng không tệ." Ninh hiệu trưởng vui tươi hơn hờ cho cái này tóc lộn xộn lão đầu giới thiệu, lão đầu này lại lịch thật không đơn giản, tam đại viện một trong Đông Hải học viện nổi danh Giáo sư, có được đặc chiêu học viên quyền phát biểu.

Nếu là có thể ở nơi này giữa kỳ đại trắc bên trong, nhìn trúng mấy cái, đặc chiêu đi.

Kia Nam Vực cao trung, nói không chừng có thể quá nhiều đi ra mấy cái có thể tiến vào tam đại học viện học sinh.

Bạch đại sư nổi danh Thần Văn thế giới, nhưng là hắn thân phận chân thật là Nam Vực học sinh cấp ba tin tức này, hắn chưa bao giờ nói qua, tuyệt đại đa số người đều chỉ biết Sở đại sư Bút Danh kêu Bạch Y Thắng Tuyệt, hắn tên thật đều không rõ ràng.

Không biết là bởi vì Sở Nam thành công để cho mọi người coi thường niên kỷ của hắn, hay là hắn thân phận bảo mật vẫn không có ra ánh sáng chỉ dùng đi qua tác giả công hội mới có thể tra, Bạch đại sư vẫn là một học sinh trung học tin tức, vẫn luôn không có lưu truyền ra đi.

Cho đến đoạn thời gian gần nhất, các đại học viện mới đến một ít phong thanh.

Bạch Y Thắng Tuyệt vẫn là học sinh trung học đệ nhị cấp tin tức, ngay lập tức liền dẫn động các đại học viện chú ý.

Ninh hiệu trưởng mấy ngày nay ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng trong số tài khoản, nhận được không ít học viện hỏi ý kiến, liền bao gồm tam đại học viện, bọn họ rồi rít biểu thị nguyện ý đặc chiêu Bạch đại sư, có mấy cái học viện đều đang chạy tới Nam Vực thành.

Trước mắt vị này không thể nghi ngờ là tới nhanh nhất, trực tiếp đập trường kiếm từ không trung bay tới, vậy mà một chút tin tức không có truyền đi, vừa mới đến lúc đó, Ninh hiệu trưởng thiếu chút nữa cho là cái này nha mác giả, hình tượng này thật sự là có chút cá tính.

Bất quá xác nhận lão đầu này, lại là Đông Hải học viện Giáo sư.

Thật là để cho Ninh hiệu trưởng khiếp sợ một phen.

Đây chính là Nhân Tộc tam đại viện một trong, Giáo sư đích thân tới, tin tức này nếu như truyền ra, toàn bộ Nam Vực hội hoàn toàn sôi trào, không ít người hội chạy tới viếng thăm.

Không chỉ là Nam Vực, Nam Vực chung quanh các đại khu vực, chỉ sợ cũng phải có không ít người tới.

Một vị Giáo sư trong tay mấy cái đặc chiêu vị trí, loại cảm dỗ này, là rất khó khăn ngăn cản.

Ninh hiệu trưởng tự nhiên không có tiết lộ qua vị giáo sư này thân phận.

Lão đầu này miếu hai mắt phía dưới Liễu Hoa Sơn, "Tiểu tử này thực lực, tuổi tác cũng tạm được, ta nhìn không thoải mái, ta đây sao khiếm tốn một người, người cho ta xem một cái cao điều như vậy tiểu tử có ý gì. Ta đây chuyển là đặc biệt đến tìm Bạch đại sư, ta có chuyện muốn hỏi ý kiến hắn, hắn ở đâu "

Ninh hiệu trưởng mặt đen lại, người nha cái này kiểu tóc, đi trên đường quay đầu tỉ lệ tuyệt đối 100%, còn khiếm tốn ai tin a

"Tăng giáo sư đừng có gấp, Sở Nam trước với Liễu Hoa Sơn ước chiến, hắn đã đến bên trong sân, các loại (chờ) hôm nay thi đấu hắn hẳn sẽ ra sân." Ninh hiệu trưởng cũng đã được đến Sở Nam đã xuất hiện tin tức.

Lão đầu lúc này mới gạt đầu, "Vậy cũng tốt "

Kia nguyên bản tinh thần phần chấn hắn, ngáp một cái, ở một bên hoảng du du, hoảng du du, nhìn sắp ngủ đáng vẻ.

Mà lúc này, ở phía sau mấy cái Nam Vực cao trung lão sư bên trong.

Một người đàn ông lão sư quan sát trước mắt cái này hình dáng kỳ lạ lão đầu, có chút cau mày, bất quá rất nhanh hắn liền nhớ lại cái gì, lộ ra một bộ bừng tỉnh đại ngộ đáng vẻ.

Hắn liền nhắm mắt lại, ngồi ở đó làm bộ như trạng thái giả vờ ngủ.

Kỳ thực hắn cũng không có ngủ, mà là trực tiếp tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong.

Hắn với chính mình một cái lúc đó bằng hữu liên lạc, vị bằng hữu này lúc này đã là Nam Hải học viện lão sư.

Gần đây với hắn liên lạc qua, phải về Nam Vực có một số việc.

Hắn tỉ mỉ hỏi mới biết, nguyên lai vị kia Bạch Y Thắng Tuyết lại là Nam Vực học sinh cấp ba.

Bọn họ chuyến này, là vì Bạch Y Thắng Tuyết mà tới.

Cái này làm cho hắn rất là khiếp sợ một phen, hắn vẫn cho là Bạch Y Thắng Tuyết Nam Chu thành, không nghĩ tới lại là Nam Vực thành, hơn nữa còn là một học sinh.

[tiểu hồ tử, các người có phiền toái, đối thủ cạnh tranh, nhanh hơn các người, đã đến mau nhìn.]

Vị lão sư này đem tin tức cho bằng hữu của mình phát tới, còn bổ sung thêm một tấm hình ảnh.

Chính là xa xa một tấm bóng lưng đỏ.

Lúc này một bên khác, một người trung niên, đương tiếp thu được tin tức này.

Trực tiếp kinh ngạc rơi ra Thiên Đạo tiểu thuyết võng, hắn hai mắt trừng lão đại, ở đó lẩm bẩm nói nhỏ, "Tăng Phong Tử, Đông Hải học viện Giáo sư, bọn họ vậy mà phái một cái Giáo sư đi Nam Vực thành "

Lão đầu này hình dáng, quá rõ ràng, căn bản không cần xem tướng mạo, là có thể đoán được người này là ai.

Trung niên nhân này, chần chờ hồi lâu, lập tức lựa chọn với Nam Hải học viện viện trưởng liên lạc.

Nam Hải trong học viện, nhận được tin tức là một cái tên là Mặc Du Lương người trung niên, cái khuôn mặt kia vốn là đậm nhiên trên mặt, lộ ra một vòng lo lắng về mặt.

Bất quá lập tức về mặt này chậm rãi phai đi.

Mặc Du Lương không nghĩ tới, Đông Hải học viện tin tức, cũng linh thông như vậy, thậm chí nhanh hơn chúng, người cũng đã đến Nam Vực, xem ra tin tức này hắn đã ở các đại viện giáo truyền ra, [người còn có thời gian dài có thể đến Nam Vực thành]

[ít nhất cũng phải ba ngày thời gian, chúng ta đến phòng chừng cũng muộn. Coi như không có muộn, Đông Hải học viện đây chính là liền Giáo sư đều đi qua.]

[yên tâm, ta ngay lập tức liền an bài. Không phải là Giáo sư sao, chúng ta cũng đi một vị, để cho Bạch đại sư biết ta cũng vậy mười phần thành ý, ta ngay lập tức liền với Nam Vực cao trung hiệu trưởng liên lạc, có biện pháp để cho hắn cho chúng ta tranh thủ thời gian, chờ các người đến Nam Vực thành, người được cho ta không chịu thua kém điểm, nhất định phải đem Bạch đại sư mang tới Nam Hải học viện tới.]

Lúc này, không chỉ là tam đại học viện.

Thần Văn thế giới, không ít học viện, làm phái ra người, đều đã ở trên đường, trong đó Tây Hoa học viện người phụ trách, lúc này đã đến Nam Vực thành ngoài cửa thành, bọn họ càng là viện trưởng thân chỉ.

"Nam Vực thành, đến, chúng ta rốt cuộc đến."

Hắn mặt đầy hưng phấn, tại hắn bên cạnh một người trung niên, thấp giọng nói, "Viện trưởng nghe nói tam đại học viện cũng đã được đến tin tức, bọn họ người đều tại trên đường, chúng ta cạnh tranh qua sao "

"Chúng ta so với tam đại học viện đến, cũng chỉ kém một đường, nếu là có thể đem Bạch đại sư gọi trở về đi, có lẽ có cơ hội cùng tam đại học viện sống vai, lần này ta tự mình tới, nhất định phải đem Bạch đại sư chiêu đi. Bạch Y Thắng Tuyết nếu là có thể đi chúng ta Nam Hoa học viện, tất nhiên sẽ hấp dẫn rất nhiều Thần Văn thế giới thiên tài võ giả lựa chọn chúng ta Nam Hoa học viện, chúng ta nội tình vốn cũng không so tam đại học viện kém, chỉ cần có thể tuyển được giống vậy thiên tài võ giả, sau này đàm luận, chúng ta nhân tộc chính là từ đại học viện cũng liệt vào." Nam Hoa học viện viện trưởng chính là lòng tin mười phần.

Nam Hoa học viện đứng sau tam đại học viện, mặc dù cũng không có thiết thực hạng, nhưng là các đại viện giáo bên trong, đây là công nhận, rất nhiều người đem nó xếp ở vị trí thứ bốn.

Bất quá vị thứ tư cùng tam đại học viện so với, mặc dù nhìn như chỉ kém một vị.

Nhưng tiếng tên này cũng đều kém xa.

Thật sự nổi danh thiên tài, cũng sẽ không mua bọn họ cái này Đệ Tứ Danh trưởng, có thể tiến vào tam đại học viện, tuyệt đối sẽ không cân nhắc Nam Hoa học viện.

Nhưng là nếu là có thể tuyển được Bạch Y Thắng Tuyết, kia cũng không giống nhau.

Bạch Y Thắng Tuyết còn trẻ như vậy, cũng đã viết ra diễn hóa Tiểu Thế Giới tác phẩm, càng là sáng chế ra đủ loại ghi chép, mà còn văn bút lão luyện, tiểu

thuyết tình tiết an bài lạ thường, không ít thần cấp tác giả đối với hần cực kỳ xem, sau này không ra ngoài dự liệu tất thành hơi lớn thần cấp tác giả.

Tin tưởng sẽ có không ít thiên tài võ giả, mộ danh đi lựa chọn Tây Hoa học viện cùng với quan hệ thân thiết.

Có thể cùng một vị tương lai đại thần cấp tác giả làm đồng học quan hệ thân thiết cơ hội, loại cảm dỗ này không thể so với tam đại học viện thấp.

Nam Hoa học viện là khoảng cách Nam Vực gần đây một cái học viện, ở Nam Vực là rất có nổi tiếng.

Nam Hoa học viện hiệu trưởng, gần đây những năm gần đây, là cùng tam đại học viện tranh thủ những thứ kia nổi danh thiên tài võ giả, càng là thường thường xoát khuôn mặt, thậm chí hàng năm cũng sẽ chạy đến tam đại học viện khảo hạch hiện trường cướp người, có thể nói nổi tiếng rất cao.

Hần gương mặt này, Nam Vực thành không ít học sinh đều biết, hần xuất hiện ở Nam Vực thành tin tức này, là tuyệt đối không giấu được.

ps: Tồi nay rạng sáng quyền sách thượng giá, hơn ba mươi vạn chữ công chúng chương tiết, không nhiều cũng không ít, rất nhiều không quá vui về quyền sách này độc giả, cho là không đáng giá trả tiền, thượng giá sau sẽ rời đi, nhân sinh chính là như vậy, có tụ thì có tán, bất quá bất kể người có hay không tiếp tục cùng đọc, cảm ơn các người cùng nhau theo ta đi tới, cũng hy vọng có thể nhớ ta người tác giả này tên gọi (vẫn là rất dễ nhớ) thường xuyên đến vòng vo một chút bỏ một phiếu đề cử cái gì, sau này ta mở sách mới lúc, nói không chừng người sẽ thích. Ta gõ chữ cũng không nhanh, bất quá nếu thượng giá, ngày mai thế nào cũng phải ăn mừng thoáng cái, ngày mai mười chương, không tính là ở thêm chương bên trong đây coi như là mười phần thành ý, còn như khen thưởng thêm chương các loại sự tình, ta buổi chiều phát một con bài đọc nhất rồi hãy nói, thêm chương sẽ đặt tại sau này đổi mới bên trong bổ túc, không thể nào ngày mai thêm chương, ngày mai mười chương đã là ta cực hạn, hy vọng mọi người có tiền nắm cái tiền trăng, không có tiền đầu tám phiếu đề cử nắm cá nhân trăng. Thích quyền sách có thể thêm thoáng cái quyền sách q đàn, (Thần Văn văn minh trao đổi nhóm 2 579 1644 3)

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Tu luyện nội công (một / mười)

Bên trong sân bầu không khí cực kỳ nóng này trào dâng.

Liễu Hoa Sơn mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt, hần vóc người thon dài, một bộ Bạch Y.

Những thứ này Tiểu Tiêu Viêm tiếng hô, để cho hần rất có lợi.

Hần đối với (đúng) bên cạnh lão sư cung kính hành cá lễ, "Chuẩn bị xong!"

Lão sư là cái trung niên hần tử, có chút thô cuồng.

Sở Nam cũng nhận biết, hần gọi Hoàng Thiên Huy.

Hoàng lão sư mặt đầy khen ngợi, "Lợi hại, đối với (đúng) thân thể, tốc độ, lực lượng chắc chắn vừa đúng, nếu là có thể ở nơi này tiếp theo mấy tháng, tiến hơn một bước, kia tiến vào tam đại học viện, liền không còn là hy vọng xa vời."

Mặc dù Liễu Hoa Sơn ra sân phương thức trang b điểm, nhưng không thể không nói.

Loại này trang, cũng không phải là người nào có thể làm được.

Nam Vực cao trung, có thể làm được một điểm này, cũng không nhiều!

Nhưng có thể làm được, lại nguyện ý tốn thời gian đi luyện, cuối cùng dùng đến, cũng chỉ có Liễu Hoa Sơn cái này một cái.

Chung quanh lại là một trận huyên náo.

Sở Nam bên cạnh Đường Ninh, càng là kích động, "Sở học trưởng người có nghe hay không, lão sư nói, Liễu học trưởng có thể thi đậu tam đại viện, quá

lợi hại, sau này hẳn nhất định sẽ là tam đại viện một thành viên, không biết Liễu học trưởng hội thi khảo cái nào học viện, sau này ta là không phải là cũng có thể thi vào đây."

Kìa kích động biểu tình, nếu không phải biết mà nói.

Sở Nam còn tưởng rằng, là nàng thi đậu tam đại học viện một trong đây.

"Hoàng lão sư còn có một tiền đề, hẳn tiến hơn một bước!"

Sở Nam nhắc nhở.

Nhưng là cái này ba cái hoa si, lại trăm miệng một lời đạo (nói), "Chúng ta tin tưởng Liễu học trưởng ở sau đó mấy tháng, tu vi nhất định sẽ tiến hơn một bước, nếu là Liễu học trưởng đều không thể đi qua khảo hạch, chúng ta Nam Vực còn có ai có thể thi đậu."

Sở Nam lười với những thứ này, đã cho là Liễu Hoa Sơn liền là lợi hại nhất chuẩn tân sinh so đo.

Coi như là nói, phỏng chừng các nàng cũng sẽ cảm thấy, nguoi đây là ghen tị.

Liễu Hoa Sơn nghe được Hoàng lão sư loại này cực cao khen, vẫn vân đạm phong khinh đứng, thật giống như loại này khen, với hắn mà nói đã thấy thường xuyên.

"Thứ 19 trăng lõi đài chiến đấu, có ai muốn khiêu chiến Liễu Hoa Sơn đồng học lên lõi đài "

Theo Hoàng lão sư thanh âm, hiện trường rớt cuộc an tĩnh lại.

Đi qua mười tám trăng tháng liên tiếp, Liễu Hoa Sơn tuyệt đối là hiện tại giai đoạn Nam Vực cao trung nhân khí cao nhất người.

Chờ hồi lâu, cũng không có người xuất hiện.

"Có còn hay không đồng học muốn tới khiêu chiến "

Hoàng lão sư lại hỏi một câu.

Lúc này từ lối vào rớt cuộc truyền tới một thanh âm, "Không có người sao, ta đây tới được, Liễu Hoa Sơn nghe nói nguoi xuất tẩn danh tiếng, ta khổ tu nửa năm, hôm nay đặc biệt chạy tới trường học, tới kết cuộc nguoi ngay cả thắng, cho nguoi biết ta nửa năm qua khổ tu thành quả!"

Chỉ thấy một cái mặt đen thanh niên, từ lối vào đi nhanh tới.

Hắn vóc người to con, bên hông thẳng đứng một thanh trường kiếm.

Kìa ngăm đen da thịt, với Liễu Hoa Sơn tạo thành so sánh rõ ràng.

Trên mặt hắn, cũng mang một tia bướng bỉnh vẻ.

Theo hắn bước chân tới gần, đoàng đoàng đoàng tim đập âm thanh, vậy mà phá thể mà ra.

Hắn đi qua sau đó, không ít Nam Vực học sinh cấp ba, liền kêu đi ra.

"Tim đập như sấm, phá thể mà ra, trái tim của hắn huyết vị đã hoàn toàn mở ra hẳn là ai, ta thể nào chưa có nghe nói qua "

"Hắn là Trình Hồ." Có người nhận biết thanh niên này, nói thẳng ra tên hắn, "Hắn lần trước kỳ cuối thi đấu, nhưng là hạng thứ bốn mươi sáu, chính là gặp phải Hoa Sơn, cuối cùng thua, nếu không hẳn hạng còn có thể gần trước. Không nghĩ tới, nửa năm không thấy, vậy mà đã đem tim gông xiềng hoàn toàn mở ra, xem ra nửa năm qua này hắn hẳn ở tập trung tinh lực tu luyện."

"Trình Hồ khổ tu nửa năm, lần này liền vì đánh bại Liễu Hoa Sơn, không biết có cơ hội hay không."

"Lần này Trình Hồ thật đúng là đến có chuẩn bị, có lẽ thật có hy vọng đánh bại Liễu Hoa Sơn."

Chung quanh tiếng kinh hô, để cho Trình Hồ trên mặt hiện ra một nụ cười, nhà hắn khoảng cách Nam Vực thành rất gần, ngày hôm trước nghe Liễu Hoa Sơn mở ra lõi đài thi đấu mười tháng liên tiếp sau, hắn liền trực tiếp liền cho mượn Phi Cầm, chạy tới Nam Vực cao trung, ngày hôm qua Liễu Hoa Sơn lại hào lấy sáu tháng liên tiếp, hẳn càng là cảm xúc kích động, tới ngày hôm qua hồ hấp thổ nạp thiên địa linh khí, vậy mà mượn loại khí thể này nhất cử xông phá, tim thủ quan huyết, đặt chân đánh vào đan điền chung quanh huyết vị đường.

Trái tim của hắn gông xiềng vừa mới mở ra, chưa có thể hoàn toàn điều khiển.

Cho nên nhập vào cơ thể mà ra nhảy lên kịch liệt âm thanh, không cách nào ẩn tàng.

Theo Trình Hồ đi nhanh bên trên trung ương lớn nhất thạch đài, hiện trường hoàn toàn từ mới vừa rồi xao động bên trong, an tĩnh lại.

"Liễu Hoa Sơn nửa năm không thấy, vẫn khỏe chứ a."

Trình Hồ có chút chấp tay một cái, từ nửa năm trước kỳ cuối thi đấu bị Liễu Hoa Sơn đánh bại sau, hắn vẫn khổ tu, là vì có thể cùng Liễu Hoa Sơn phân cao thấp.

Liễu Hoa Sơn liếc một cái Trình Hồ, nhàn nhạt nói, "Ừ, yên tâm ta sẽ hạ thủ lưu tình, điểm đến thì ngưng "

Hắn lời này, nhìn như nói dễ nghe.

Nhưng là giọng nói kia, hơn nửa kia một bộ cao cao tại thượng, căn bản không đem Trình Hồ coi ra gì.

Trình Hồ có chút căm tức, hắn đã hoàn toàn mở ra tim gông xiềng, khí huyết phun trào.

Cái này Liễu Hoa Sơn vậy mà lấy loại thái độ này, đối với hắn, chính là làm nhục.

"Liễu Hoa Sơn, vậy hôm nay để cho ta xem một chút, ngươi là như thế nào điểm đến thì ngưng, lão sư chúng ta bắt đầu đi."

"Đều chuẩn bị xong sao "

Liễu Hoa Sơn gật đầu, "Ngươi trước ra tay đi, ta nhường ngươi mấy chiêu "

Người khác xem ra, cái này hoặc giả giống như là thân sĩ biểu hiện.

Trình Hồ nghe được câu này, chính là thật giận dữ.

Những lời này, ở song phương đối chiến trước nói ra, chính là xem thường hắn.

Hắn Vũ Giả Chi Tâm, giờ khắc này, so hôm qua còn muốn dâng trào.

Hắn cố nhiên nửa năm trước, đã từng thua ở qua Liễu Hoa Sơn.

Nhưng là hôm nay không giống ngày xưa, hắn mang mang nhập vào cơ thể mà ra tim đập âm thanh tới, Trùng Mạch cảnh giới đỉnh cao, lòng tin mười phần, lại còn bị như thế khinh thị.

Như thế nào còn có thể nhẫn

Vậy mà công khai nói, muốn cho chính mình mấy chiêu.

Không phải là đối thủ, thì không cách nào lãnh hội loại khuất nhục này.

"Được, Liễu Hoa Sơn ta xem một chút, ngươi có thể để cho ta mấy chiêu "

Trình Hồ thanh âm có chút khàn khàn.

Rắc rắc.

Nắm chặt quả đấm tay, phát ra rắc rắc, rắc rắc cốt tiếng vang.

Cái kia nguyên bản ngăm đen da thịt, lúc này vậy mà hiện ra một mặt triều hồng.

Hiển nhiên, khí huyết sôi trào, tích lũy thân thể lực lượng.

Xoẹt xẹt.

Trình Hồ động, một quyền này của hắn nhanh như thiểm điện, hung hăng hướng Liễu Hoa Sơn đánh tới.

Liễu Hoa Sơn ánh mắt hơi chăm chú, bước chân khẽ dời đi, hai tay khép mở, bắt Trình Hồ một quyền này, sau đó Tả Lực trồn một chút, tránh lần công kích này.

Rất hiển nhiên hắn chẳng qua là phòng thủ, cũng không có tấn công.

Trình Hồ không có ngừng, một cái rút ra bên hông bảo kiếm, hướng Hoa Sơn đâm thẳng tới.

Cái này đâm một cái, vừa đúng, đâm về phía lưu Hoa Sơn quanh thân các đại huyệt vị.

Bất quá Liễu Hoa Sơn tốc độ rõ ràng nhanh hơn, hắn xê dịch bước chân bên trong, quần áo màu trắng cuống động, hóa thành một đạo bóng trắng.

Kia tốc độ nhanh như thiểm điện, thậm chí ngay cả kiếm đều không đâm không trúng.

Trình Hồ trong tay trường kiếm, hóa thành kiếm ảnh đầy trời, đều bị Liễu Hoa Sơn tránh thoát đi.

Hiện trường một trận ủng hộ.

"Được, tốc độ này thật nhanh."

"Quá lợi hại đi, cái này cũng có thể tránh thoát được "

Sở Nam bên cạnh Đường Ninh, kích động lại gọi dậy đến, "Liễu Hoa Sơn, Liễu học trưởng "

Sở Nam lại hơi nheo mắt lại.

Sự tình có chút không đúng, Liễu Hoa Sơn tốc độ này quá nhanh điểm, thậm chí mơ hồ sẽ vượt qua Trùng Mạch cảnh giới ý tứ.

Không thể nào, người này nếu như bây giờ có thể đạt tới loại cảnh giới đó, vậy thì tuyệt đối có thể tiến vào tam đại học viện, mà không phải khả năng.

Vậy thì chỉ có một khả năng, Liễu Hoa Sơn tu luyện nội công.

Tu luyện nội công, mới có thể để cho tốc độ của hắn đột nhiên tăng gấp đôi.

Sở Nam tỉ mỉ quan sát, muốn xác nhận quan điểm mình.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Ta biết ngươi tới (hai / mười)

Trình Hồ xuất liên tục mấy kiếm, đều đang không thể đâm trúng Liễu Hoa Sơn.

Trong lòng của hắn kinh hãi, có chút không dám tin tưởng.

Chẳng lẽ Liễu Hoa Sơn đã đột phá, Trùng Mạch cảnh giới đem đan điền, tim, phổi gân xương tất cả mở ra

Nếu là như vậy, kia mình tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Không thể nào, nửa năm trước, Liễu Hoa Sơn tim gân xương chưa hoàn toàn mở ra, nếu là hắn Liễu Hoa Sơn có thể nửa năm liền phá vỡ tim gân xương, kia so năm đó danh chấn Nam Vực Sở Thiên Kiếm còn muốn trâu, đây tuyệt đối không thể nào.

Trình Hồ biết, lúc này không phải là lại ẩn tàng thời điểm, phải dùng tuyệt chiêu, nhất cử định càn khôn.

Hiện tại Liễu Hoa Sơn chẳng qua là phòng ngự, không có trả tay, cũng đã khùng bố như vậy.

Chờ đến hắn ra tay, liền không có cơ hội.

Trình Hồ lại là một kiếm đâm về đằng trước, bất quá lần này, khi hắn thanh kiếm đâm ra sau, trực tiếp buông tay.

Kiếm thoát cách không chế, bất quá vẫn có vọt tới trước lực, hướng Liễu Hoa Sơn bay đi.

Mà Trình Hồ vào giờ khắc này, hai tay nắm quyền, cả người khí thế khải trượng, hắn hình như là đột nhiên bị nâng cao một chút, giống như hóa thành một địa phương Cự Viên, đi theo kiếm phía sau, hướng Liễu Hoa Sơn đánh tới.

Sở Nam ánh mắt hơi sững sờ, không nghĩ tới, cái này Trình Hồ dùng được vậy mà cũng là Viên Quyền, với chính mình lúc trước làm hội một bộ hoàn toàn tương tự.

Viên Quyền nặng xuất hiện ở quyền lực đo, cùng Quyền Ý.

Bắt chước Cự Viên tới, ra quyền thời điểm, ám hợp Cự Viên ý, lúc này mới coi như là đem Viên Quyền tu luyện có một chút thành tựu.

Cái này Trình Hồ chiêu này Viên Quyền, cũng đã có Cự Viên ý, chạm tới cái này Viên Quyền căn bản.

"Thế nào cảm giác khí thể của hắn đột nhiên biến hóa "

"Cự Viên ý, không nghĩ tới cái này Trình Hồ vậy mà lĩnh hội tới Viên Quyền căn bản, đột phá tim gông xiềng, khí huyết phun trào, ở cộng thêm ngón này, lần này sợ rằng Liễu Hoa Sơn muốn gặp phải đối thủ."

Có biết hàng đồng học, trực tiếp kêu thành tiếng.

Ở sườn núi trên đài cao, kia bỏ đi thiên phát hình lão đầu, trợn to cặp kia ô bảy tám mắt đen.

"Ồ, kia tiểu tử da đen có chút ý tứ, lại đem Viên Quyền tu đến cảnh giới này, xem ra là chịu khổ cực phu."

Lão đầu này khen ngợi một tiếng.

"Tầng giáo sư kia mặt đen tiểu tử kêu Trình Hồ, thiên phú cũng cũng không tệ lắm, hiện tại cảnh giới lại có tiểu đột phá, chắc có tư cách tham gia tam đại học viện tuyển chọn."

Ninh hiệu trưởng đứng lúc cho vị giáo sư này, rao hàng.

Lão đầu chính là lắc đầu một cái, "Ta chỉ là nói một chút, tiểu tử này còn sai, tu luyện chịu khổ cực phu, bất quá thiên phú này đúng là vẫn còn thiếu chút nữa, còn không bằng đối thủ của hắn."

Một cái võ giả thiên phú tu luyện, đối với (đúng) tương lai ảnh hưởng rất lớn.

Nếu là thiên phú tu luyện không được, coi như là lại khác khổ, cuối cùng vẫn là hội bởi vì đại hạn đã tới, không có cơ hội đánh vào cảnh giới cao hơn, không phải là mỗi người đều là trong tiểu thuyết nhân vật chính, coi như là thiên phú không mạnh, cũng sẽ có thiên hạ khí vận, kỳ ngộ gia thân, trợ giúp hắn đột phá từng đường bình cảnh.

"Người chỉ những thứ này bản lĩnh Trình Hồ, hôm nay đến đây thôi nhé."

Liễu Hoa Sơn một chương võ bay kia bay nhanh trường kiếm, sau đó nhẹ giọng quát lên.

Nhìn kia giống như có thể đánh bay hết thầy Viên Quyền.

Biểu hiện trên mặt vẫn không có bất kỳ biến hóa nào, bất quá lần này hắn không có né tránh.

Hắn biến chương thành quyền, liền động.

Hắn ra quyền tốc độ rất nhanh, thậm chí không thấy hắn thế nào ra quyền.

Quả đấm liền cũng đã đánh ra đi.

"Rắc rắc!"

Chỉ nghe được một tiếng giòn vang, vốn là nhìn giống như Cự Viên Trình Hồ.

Đột nhiên, khí thể hoàn toàn không có.

Kia Cự Viên ý, trong khoảnh khắc hoàn toàn tiêu tan.

Hắn toàn bộ trực tiếp bay rót ra ngoài, ở thạch đài to lớn bên trên trượt ra ước chừng hơn 10m, lúc này mới dừng lại.

Hắn một cánh tay gục, vừa mới đối quyền bị trực tiếp đánh gãy.

"Người còn kém xa đây, tiếp tục cố gắng, có lẽ lần sau giao thủ, người có cơ hội để cho ta dùng kiếm!"

Liễu Hoa Sơn nhàn nhạt nói.

Trình Hồ gương mặt đỏ, bởi vì khí huyết dâng trào có chút đỏ ửng.

Hắn nghĩ tới thất bại, lại không nghĩ rằng thất bại thảm như vậy.

"Ta thua." Trình Hổ có chút chán nản, bất quá lập tức hấn liền ngừng đầu lên, "Ngươi đến cùng cảnh giới gì, chẳng lẽ đã đột phá Trùng Mạch cảnh sao "

Liễu Hoa Sơn lắc đầu, "Tự nhiên không có."

"Phốc "

Trình Hổ trực tiếp phun một ngụm máu, trong lòng của hắn khô sở, khô tu nửa năm, với Liễu Hoa Sơn đạt tới giống vậy cảnh giới, thực lực sai biệt vậy mà so nửa năm trước còn lớn hơn.

Chính mình với Liễu Hoa Sơn trong lúc đó thiên phú chênh lệch, đã vậy còn quá đại!

Khó trách một ít thiên phú xuất chúng Yêu Tài, thậm chí có thể vượt cấp mà chiến đấu.

Liễu Hoa Sơn đã cường hấn như vậy, vậy năm đó ở Nam Vực thiên phú tuyệt luân Sở Thiên Kiếm, phải nên làm như thế nào

Trái tim của hắn gông xiềng hoàn toàn mở ra, còn không cách nào hoàn toàn điều khiển.

Lúc này nhận được đánh vào, khí huyết đạt tới cực hạn, trực tiếp phun ra một búng máu tới.

Kỳ thực trừ gãy xương, hắn cũng không có bị quá trọng thương.

Bất quá ở chung quanh trong mắt người, lại không phải nhìn như vậy.

Bọn họ chỉ thấy Liễu Hoa Sơn một quyền, liền đem Trình Hổ đánh bay rớt ra ngoài mấy chục thước, hơn nữa còn trực tiếp học máu, sắc mặt đỏ ửng, nhìn cực kỳ thê thảm

"Mạnh, quá mạnh, vừa mới ta còn tưởng rằng Trình Hổ có hi vọng phải thắng không nghĩ tới chẳng qua là một quyền liền bại, thậm chí không có cho Liễu Hoa Sơn tạo thành một chút phiền toái, cái này Liễu Hoa Sơn vậy mà đã cường hấn tới mức này sao "

"Cái này Liễu Hoa Sơn cũng quá kinh khủng đi."

Đứng ở cạnh Biên lão sư nhẹ giọng quát lên, "Liễu Hoa Sơn mười chín thắng liền tiếp!"

Hiện trường lại là một trận xao động.

Lúc này mọi người cũng đều nhớ tới, Liễu Hoa Sơn lại thắng một trận, khoảng cách 20 thắng liền tiếp chỉ kém một trận thắng lợi.

Hắn uy thế như vậy lực, người nào có thể ngăn

"Lợi hại, Liễu Hoa Sơn học trường lợi hại, ta, thật là, lợi hại "

Một bên Đường Ninh tam nữ, đều có chút lời nói không có mạch lạc.

Vừa mới Trình Hổ đi qua lúc, khí huyết sôi trào, tìm phát ra bịch bịch tiếng tim đập.

Hiện trường không ít Nam Vực cao trung học trường, đều hét lên kinh ngạc, khen ngợi gọi nửa năm trước thi đấu hạng thứ bốn mươi nhiều nơi, lần này tiến hơn một bước, có chuẩn bị mà đến, có lẽ thật có thể đánh bại Liễu Hoa Sơn.

Các nàng còn tưởng rằng cuộc tỷ thí này hội có chút phiền phức, là Liễu Hoa Sơn lo lắng, nhưng là kết quả, lại vẫn theo trước mặt so với thử một dạng.

Liễu Hoa Sơn chỉ uy, không ai có thể ngăn cản.

Sở Nam nhưng nhìn ra đến, vừa mới Liễu Hoa Sơn sử dụng ra một quyền kia.

Trong đó chính là điều dụng nội lực lúc kỹ xảo phát lực, cái này Liễu Hoa Sơn xác thực tu luyện nội công.

Trình Hổ cùng hắn chênh lệch, xa không như trong tưởng tượng lớn như vậy.

Chỉ là bởi vì, Liễu Hoa Sơn tu luyện nội công, sức chiến đấu tăng thêm gần một lần.

Trùng Mạch cảnh giới cùng không có tu luyện nội công Trình Hổ so với, tự nhiên chiếm hết thượng phong.

Những thứ này Trình Hổ, rõ ràng cũng không rõ ràng.

Nếu là không có nội công, coi như là Liễu Hoa Sơn thắng, cũng sẽ không thoải mái!

Không nghĩ tới, nội công còn không có tại thị trường bên trên công khai tiêu thụ, cái này Liễu Hoa Sơn cũng đã lấy nội công, sớm bắt được nội công, liền ý nghĩa ở tam đại học viện tranh đoạt bên trong, hắn Liễu Hoa Sơn dẫn đầu bước ra một bước, là sớm bắt được Nội Công Tâm Pháp, khẳng định bỏ ra

không ít đại giới.

Liễu Hoa Sơn lúc này, bước về phía trước một bước.

Hắn lòng tin mười phần, nội công tu luyện sau đó quả nhiên cường hãn, để cho hắn sức chiến đấu đột nhiên tăng, đối mặt giống vậy cảnh giới Trình Hổ, thoải mái chiến thắng.

Hắn mắt sáng như đuốc, ở chung quanh đảo qua, cuối cùng rơi vào Sở Nam chỗ khu vực, chậm rãi nói.

"Sở Nam lần trước ngươi đối với ta đột nhiên ra tay đánh lén, ta Liễu Hoa Sơn nhìn ngươi trọng thương mới khỏi, lui mà tránh."

"Sau đó ngươi trọng thương khỏi hẳn, ta tìm ngươi mấy lần, chỉ muốn một cái nói xin lỗi, ngươi đều không thấy bóng dáng."

"Lần trước tìm ngươi, ngươi muốn cùng ta ước chiến ở năm nay giữa kỳ đại trắc, hôm nay chỉ còn lại trận chiến cuối cùng."

Liễu Hoa Sơn nói tới chỗ này, thanh âm đột nhiên dâng cao, tiếng như sấm, ở toàn bộ hội trường nổ vang.

Hắn khuyến khích tim, phát ra bịch bịch tiếng tim đập.

Vang vọng thanh âm, truyền khắp toàn bộ Nam Vực cao trung giáo viên.

"Hôm đó nhục, ngươi không nói xin lỗi ta, vậy thì đi xuống đánh với ta một trận!"

"Sở Nam ta biết ngươi tới, nếu ước chiến vì sao còn không đi xuống."

"Trận chiến ngày hôm nay, bất kể kết quả, chúng ta ân oán từ đó xóa bỏ."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: Chênh lệch không có lớn như vậy (ba / mười)

Những ngày qua ở trên bãi đá biểu hiện tạo nhả lịch sự Liễu Hoa Sơn, giờ khắc này đột nhiên bùng nổ, làm cho cả hội trường một trận yên tĩnh.

Mọi người vừa mới vẫn còn ở khiếp sợ vào Liễu Hoa Sơn mười chín thắng liên tiếp, bây giờ nghe cái này gào lên tiếng.

Rất nhiều Nam Vực học sinh cấp ba, lúc này mới đều muốn lên.

Hôm nay còn có một tràng ước chiến, chính là Liễu Hoa Sơn cùng Sở Nam ước chiến.

Hai người ở mấy chục ngày trước, đã từng ước chiến năm nay giữa kỳ đại trắc.

Lúc trước mấy ngày, Sở Nam vẫn không có lộ diện, tất cả mọi người đang nghị luận Liễu Hoa Sơn kết quả có thể thắng liền bao nhiêu trận, ai có thể chặn đánh hắn, đều đem tràng này ước chiến quên.

Mà đối với chuẩn tân sinh mà nói.

Nghe được Liễu Hoa Sơn mà nói sau, đều tại khắp nơi nhìn ra xa, bọn họ muốn biết, Sở Nam đến cùng người nào

"Cái kia Sở Nam thật không ngờ vô sỉ, đánh lén Liễu Hoa Sơn học trưởng quá không biết xấu hổ!"

Đường Hoa lúc này biểu hiện tức giận không dứt, thật giống như bị đánh lén là nàng một dạng.

"Đúng vậy, Liễu Hoa Sơn học trưởng, mấy lần tìm hắn, chỉ là muốn cái nói xin lỗi, vậy mà không tìm được người, rất rõ ràng là giấu."

"Ta xem, người Sở Nam thấy Liễu học trưởng mười chín thắng liên tiếp, như thế cường thế tư thái, đã sớm hù dọa chạy đi, thật là tiểu nhân vô sỉ "

Ba nữ tử đều là tức giận bất bình ở đó kêu.

"Cô gái nhỏ môn, sự thật cũng không giống như là các người nghĩ (muốn) như vậy."

Sở Nam nhàn nhạt nói.

"Sở học trưởng người sẽ không phải là với kia Sở Nam nhận biết đi, còn thay người khác nói chuyện."

"Liễu Hoa Sơn học trưởng lợi hại như vậy, mà còn như thế thân sĩ, có nên nói hay không là nói thật."

Sở Nam lười tiếp tục để ý nói.

"Được, các người không phải là muốn ký tên, theo giấy và bút sao "

"A" Đường Hoa lẳng lẳng!

"A cái gì, giấy và bút cho ta, chờ một hồi ta cho các người muốn, nếu là hần không cho, coi như không trách ta."

Đường Hoa mặc dù không muốn minh bạch, bắt quá vừa nghe là muốn ký tên, vẫn là vội vàng đem chuẩn bị xong giấy và bút đưa tới.

Sở Nam nhận được, trực tiếp thu vào Không Gian Giới Chỉ.

"Đúng, các người giúp ta nhìn tiểu hồ ly, đừng để cho nó chạy loạn."

Tiểu hồ ly có chút không tình nguyện, chít chít kêu, ý là ca ca đi đâu, nó cũng phải đi.

Sở Nam vỗ vỗ nó đầu, "Ở nơi này đến, ca ca đi một chút sẽ trở lại."

Tiểu hồ ly lúc này mới an tĩnh lại.

Rất nhiều không rõ chân tướng chuẩn những học sinh mới, cũng đều tức giận bất bình kêu lên.

Lúc này ở trong lòng bọn họ, Liễu Hoa Sơn thật là trụ thành chân lý hóa thân.

Liễu Hoa Sơn kia một ít lời, nói đường đường chính chính, mặc dù không có nói thẳng cái gì không được, nhưng là trong đó trong lời nói ý tứ, vẫn không khỏi làm cho người ta một loại liên tưởng.

Lúc đó hần bị đánh lén, còn chiếu cố đến đối phương là thương binh, không có ra tay.

Vì cái gì mấy lần tìm người, đều không có tìm được

"Sở Nam khẳng định đã chạy đường, nào còn dám đi ra."

"Liễu Hoa Sơn học trưởng, đối với (đúng) loại người như vậy, thì không nên như thế tha thứ, trực tiếp ra tay giáo huấn liền đúng."

"Liễu Hoa Sơn học trưởng, không muốn với loại người như vậy không chấp nhận."

Ở nơi này nhiều chút, tiếng kêu la bên trong.

Sở Nam đứng lên, cười nhạt, "Tốt lắm, cái này thứ 20 tràng, liền do ta tới."

Sở Nam thanh âm không lớn, bắt quá trong đó lại hàm chứa một tia nội kinh, truyền khắp toàn bộ hội trường.

Hần tu luyện Bích Hải Triều Sinh Khúc, vốn là nội công thượng thừa, nhất là phối hợp Bích Hải Triều Sinh Khúc Khúc Phổ lúc sử dụng, càng là có thể phát triển hần Âm Ba công kích hiệu quả.

Nói rằng lúc dùng tới loại kỹ xảo này, mặc dù không có cái gì công kích tác dụng, bắt quá cũng có thể âm thanh truyền mấy ngàn thước.

Chung quanh tất cả mọi người sự chú ý, đều tập trung vào bên này.

Ba nữ tử mặc dù bình thường sẽ phải chịu nhiều chút chú ý, nhưng nơi nào bị qua nhiều như vậy nhìn chăm chú.

Trong lúc nhất thời tam nữ, đều là ngẩn ngơ.

Không biết kết quả xảy ra chuyện gì, trong đầu hỗn loạn tung bùng.

Tiểu hồ ly ngược lại đối với (đứng) nhiều như vậy nhìn chăm chú không có phản ứng gì.

Còn không chờ Đường Ninh suy nghĩ ra, Sở Nam đã bước đi từ chỗ ngồi rồi đi, chậm rãi xuống phía dưới đi tới.

Theo hần rồi đi, kia vô số đạo ánh mắt, cũng theo đó di động.

Ở nhiều như vậy ánh mắt nhìn chăm chú bên dưới, Sở Nam phảng phất không có gì cả phát giác, bước chân rất nhẹ, cũng rất chậm, giống như là ở nhân nhả tản bộ một dạng.

"Sở học trưởng, Sở Nam chẳng lẽ hần chính là Liễu Hoa Sơn học trưởng trong miệng cái kia Sở Nam "

Đường Ninh nói chuyện có chút cà lăm, nằng rớt cuộc ý thức được một điểm này.

Nghĩ đến, lúc ấy chung quanh Sở học trưởng những lời đó, không trách hần hội bảo vệ Sở Nam, nguyên lai đó chính là hần chính mình a.

"Sở học trưởng thật giống như cũng không có Liễu Hoa Sơn học trưởng nói như vậy không chịu nổi đi!"

Một bên cái kia tóc dài nữ hài, cũng đã minh bạch.

Mặc dù chỉ là với Sở Nam sống chung rất ngắn thời gian, nhưng người tốt hồng các nàng vẫn là phân rõ.

Chỉ ít khoảng thời gian này, Sở Nam biểu hiện rất tốt.

"Không biết chẳng lẽ là sống chung thời gian quá ngắn "

Ba nữ tử trở mắt nhìn nhau.

Bất quá rất nhanh, Đường Ninh đột nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt trong lúc nhất thời có chút hồng bết, "Không được, kia ký tên."

Sở Nam đây rõ ràng là cùng Liễu Hoa Sơn có thù oán, nơi nào còn muốn tới cái gì ký tên.

Nàng muốn chạy tới, đem giấy và bút muốn trở về, có thể cuối cùng là cô không tưởng dừng khí đó tới.

Loại kia bị muôn người chú ý cảm giác, nàng chưa bao giờ trải qua, để cho nàng đầu trống rỗng.

"Hần chính là Sở Nam, còn dám đi ra" có người thấp giọng nói.

"Liễu Hoa Sơn cường hãn như vậy, nếu là ta, tình nguyện bị chửi, cũng tuyệt đối sẽ không ra sân, này rõ ràng chính là tìm ngược a."

Tại phía xa sườn núi vị trí Đường Tử Quân thấy Sở Nam xuất hiện, thở ra một hơi thật dài, Sở Nam rút cuộc xuất hiện, mặc dù lần trước Đẩu Phá Tiểu Thế Giới sự kiện sau khi kết thúc, nàng liền biết Sở Nam hần không có chuyện gì.

Bất quá hần không xuất hiện, đúng là vẫn còn có chút bận tâm.

Tiểu Yêu hai mắt tỏa sáng, trực tiếp lớn tiếng kêu, "Sở Nam hung hăng giáo huấn Liễu Hoa Sơn tiểu tử kia, ta đã sớm nhìn hần không thuận mắt, một mực ở phía trên trang hảo giống như không biết mình là người nào một dạng, mau đánh hần rằng vãi đầy đất "

Tiểu Yêu giọng vốn là tương đối cao, hơn nữa nàng cố gắng gọi ra.

Đây quả thực là cùng rất nhiều người tương bội lời bần.

Lập tức liền có không ít chuẩn tân sinh trợn mắt nhìn, nhìn sang.

Bất quá khi thấy ánh mắt phần cuối là hai nữ sinh, một người trong đó xinh đẹp hơn quá đáng.

Vốn là đến miệng lời độc ác, toàn bộ đều không nói được.

Tiểu Yêu hừ nhẹ một tiếng, "Nhìn cái gì vậy thật sự cho rằng Liễu Hoa Sơn thứ tốt gì a."

"Tiểu Yêu!"

Đường Tử Quân tỏ ý Tiểu Yêu an tĩnh lại.

Sở Nam cũng nghe đến phía trên tiếng gào, hần xoay người, hướng thanh âm phương hướng nhìn lại, cười khoa tay múa chân một cái ok thủ thế.

Tiểu Yêu nha đầu này nói tới rằng vãi đầy đất, chính là với hần học.

Học vẫn là rất nhanh, trực tiếp hoạt học hoạt dụng.

Ở sườn núi vị trí, an ủi Đông Hải học viện tới Tăng giáo sư ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người.

Vậy đối với mắt gấu mèo cũng sắp sáng lên, "Bạch đại sư, vị kia chính là Bạch đại sư đi!"

Hắn đặc biệt xem qua có người đứng lên Bạch đại sư một tấm hình, vậy theo phiên là xa xa vỗ xuống đến, rất mơ hồ, bắt quá nhưng cũng có thể phân biệt ra được, liền cùng phía dưới kia ở vô số ánh mắt xuống thiếu niên rất giống.

"Đứng, hắn chính là Bạch đại sư!" Ninh hiệu trưởng tiếng nói vừa dứt, liền thấy cái này Tăng giáo sư trực tiếp đứng lên, muốn từ sườn núi xuống phía dưới đập.

Ngay lập tức liền bị Ninh hiệu trưởng cho kéo, "Tăng giáo sư Bạch đại sư vừa vặn có chuyện, tràng tỷ đấu này sau khi kết thúc, chúng ta lại đi, sự tình cũng không gấp vào cái này nhất thời a."

Tăng giáo sư suy nghĩ một chút cũng phải, liền lại ngồi xuống.

Sở Nam từng bước một đi lên thạch đài, ngay đường qua bị người đỡ xuống đi Trình Hồ lúc, "Kỳ thực giữa các người chênh lệch, cũng không có như người tưởng tượng đại."

Trình Hồ nghe không hiểu Sở Nam những lời này có ý gì, đang muốn hỏi, Sở Nam cũng đã trực tiếp rời đi.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Bích Hải Triều Sinh Khúc đệ nhất lần đối địch (4 / mười)

"Ta còn tưởng rằng người bị sợ không dám lên đến, không nghĩ tới còn dám lộ diện!"

Liễu Hoa Sơn hạ thấp giọng, chỉ có hai người có thể nghe được, lúc nói chuyện lại như cũ một bộ tao nhã lịch sự bộ dáng.

Sở Nam dừng dung một tiếng, "Đúng là không nghĩ tới, người nhanh như vậy liền tu luyện nội công. Thực lực tăng thêm nhiều như vậy, nhanh như vậy lấy được mười chín thắng liên tiếp, cũng không kì lạ."

Sở Nam không có che giấu chính mình thanh âm, hắn dứt lời dưới đài Trình Hồ trong lỗ tai.

"Nội công, nguyên lai là nội công."

Trình Hồ bừng tỉnh, nghĩ đến vừa mới Sở Nam trò chuyện, chênh lệch cũng không phải lớn như vậy.

Nội công Trình Hồ tự nhiên biết, Bạch Y Thăng Tuyết tác phẩm, bên trong nội công.

Bù đắp Nhân Tộc hệ thống tu luyện, đoạn thời gian trước gây ra không nhỏ sóng gió.

"Mã Đức, cái này Liễu Hoa Sơn một câu nói đều không nói, thật là hội trang."

Trình Hồ tâm lý còn dễ chịu hơn không ít.

Vừa mới loại kia chênh lệch thật lớn, để cho hắn rất là bị thương, thậm chí hoài nghi mình thiên phú tu luyện có phải hay không quá kém, nguyên lai hết thảy đều là có nguyên nhân.

"Nội công "

Hiện trường cũng là một trận hỗn loạn.

Không ít đồng học lộ ra vẻ hâm mộ, nhất là những thứ kia lớp tốt nghiệp.

Rất nhiều người nghị luận.

"Nếu là ta bây giờ có thể bắt được nội công, mặc dù tam đại học viện không quá có thể, bắt quá mới có thể thi vào một cái so sánh hiếu học viện."

"Nội công hiệu quả quá mạnh, ngang hàng cánh giới, vậy mà trực tiếp nghiền ép, không trách Trình Hồ bại như vậy hoàn toàn."

"A, hần tu luyện nội công" Tiểu Yêu nghe được Sở Nam mà nói, trên mặt xuất hiện một vòng vẻ rầu rĩ, "Cái này Liễu Hoa Sơn quá vô sỉ, dĩ nhiên thắng đến cũng không nói, khó trách ta nhìn hần so lúc trước lợi hại nhiều như vậy, nội công hiệu quả rõ ràng như vậy sao "

Đường Tử Quân gật đầu, "Tác giả công hội báo cáo ta xem, trong đó khảo nghiệm loại kia Bích Hải Triều Sinh Khúc nội công, tu luyện sau đó Thông Mạch cảnh giới vô giả, thực lực đột nhiên tăng còn nhiều gấp đôi. Loại kia loại kém lần nội công, mặc dù không còn như khuếch đại như vậy, bắt quá tăng thêm 6-7 thành vẫn là không có vấn đề."

"Vậy, vậy, Sở Nam chẳng phải là muốn nguy hiểm, đều như vậy còn dám đi lên, điên đi, tiểu thư người đi nhanh cứu hần đi xuống."

Tiểu Yêu vừa nghe cái này hoảng hốt, nằng nhưng là coi Sở Nam là thành bạn tốt.

Cũng không muốn nhìn mình bằng hữu, bị đánh răng vãi đầy đất.

Đường một cái Vận cũng không có động, "Người quên sao, là ai sách "

Tiểu Yêu ngăn người một chút, lúc này mới đột nhiên nghĩ đến, Sở Nam không phải là viết Xạ Điều cái kia Bạch Y Thắng Tuyết sao

"Ha ha, chết cười ta, Liễu Hoa Sơn lần này phiền toái lớn, tài định "

Tiểu Yêu biểu tình biến hóa rất nhanh, không nhịn được cười lớn.

Thấy Liễu Hoa Sơn tài cân đầu, thật là quá tốt.

"Không nghĩ tới, người vậy mà nhìn ra, còn dám đi lên, thật là tìm chết."

Liễu Hoa Sơn biểu tình hơi sững sờ, hần không nghĩ tới, Sở Nam vậy mà nhìn ra một điểm này, còn nói thẳng ra, bắt quá trong nháy mắt khôi phục như cũ, nhẹ giọng quát lên, "Không sai ta tu luyện nội công tâm pháp!"

Nghe được Liễu Hoa Sơn thừa nhận.

Hiện trường tất cả mọi người, đối với (đúng) Sở Nam càng không coi trọng.

Vốn là Liễu Hoa Sơn tu vi liền tương đối cao, hiện tại tu luyện nội công tâm pháp.

Sở Nam tuyệt đối không thể là đối thủ.

"Sở Nam nếu là người nói xin lỗi ta nhận thua, tròng tỷ đầu này có thể cứ như vậy kết thúc, hết thầy ân oán xóa bỏ." Liễu Hoa Sơn lại bày ra một loại khoan dung, nhìn Sở Nam chờ đợi hần đây câu trả lời.

Loại trường hợp này, nói xin lỗi nhận thua, kia Sở Nam tôn nghiêm sẽ vĩnh viễn bị hần giẫm ở dưới chân.

"Người thật đúng là giống như trước, miệng lưỡi lợi hại."

"Bắt quá đáng tiếc người tu luyện là rất nông cạn Nội Công Tâm Pháp "

Sở Nam toét miệng mặc dù không nhìn ra Liễu Hoa Sơn tu luyện cái gì nội công, bắt quá rất rõ cũng không phải đặc biệt cao minh Nội Công Tâm Pháp, loại kia cũng là muốn tiến hành đầu giá, số lượng không nhiều, mà còn hỏi đòi yêu cầu cao.

"Nông cạn Nội Công Tâm Pháp, thua thiệt người nói ra được." Liễu Hoa Sơn tự nhiên rõ ràng, cái này Nội Công Tâm Pháp tới cỡ nào không dễ, "Hiện tại nội công chưa tại thị trường bên trên tiêu thụ, nông cạn nhất Nội Công Tâm Pháp, người cũng không có đi."

"Người biết, nội công là xuất từ tay ai sao "

"Ta đương nhiên biết, Bạch Y Thắng Tuyết Bạch đại sư" Liễu Hoa Sơn mặt đầy kính trọng, "Bạch đại sư bỏ tức chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện, ban ơn cho cả nhân tộc, có thể tăng lên trên diện rộng Thông Mạch cảnh giới tốc độ tu luyện."

"Nếu là Bạch đại sư ngay tại trước mắt người, người cảm thấy hôm nay chiến đấu kết quả sẽ như thế nào "

Sở Nam lời này không thể nghi ngờ là đang chứng tỏ thân phận của mình.

Bất quá rất đáng tiếc, Liễu Hoa Sơn căn bản nghe không hiểu.

Đừng nói Liễu Hoa Sơn, rất nhiều nghe nói như vậy người, cũng cảm thấy có chút không giải thích được.

"Cái gì lung tung, Bạch đại sư ở Nam Chu, làm sao có thể ở chỗ này. Sở Nam người không phải là đang kéo dài thời gian đi, nếu là chuẩn bị được, trận chiến ngày hôm nay hãy bắt đầu đi."

Sở Nam đứng ở chỗ này, nói chuyện với Liễu Hoa Sơn.

Khí thế của hắn, cuối cùng vậy mà chiếm thượng phong.

Đem một mực vân đạm phong khinh thật giống như không chế hết thấy Liễu Hoa Sơn tâm tình, đều có chút giận.

"Vốn là đánh bại người thật đúng là có nhiều chút phiền toái, bất quá người tu luyện nội công, liền dễ dàng nhiều."

Sở Nam vừa nói, sở một cái ngón tay giới chỉ, một cái Ngọc Tiêu xuất hiện trong tay hắn.

Đây là hắn đoạn thời gian trước, lần nữa hồi đoái ra một nhánh.

Hắn nhẹ nhàng sở một cái Ngọc Tiêu.

"Ha ha" Liễu Hoa Sơn cười lạnh, thấy Sở Nam trong tay một cái kỳ quái đồ vật, "Lão sư tuyên bố bắt đầu đi."

Lúc đó ở trên hư không ngưng hiện Tiểu Thế Giới lúc, ngọc này Tiêu chưa xuất hiện.

Liễu Hoa Sơn tự nhiên không biết, Sở Nam tay kia bên trong đồ vật, là đồ chơi gì.

Bất quá không có nguy hiểm gì, liền đứng.

"Chuẩn bị xong chưa có" Hoàng lão sư nhìn về Sở Nam.

Sở Nam gật đầu.

Hoàng lão sư cũng không nói thêm nữa, giữa các võ giả tỷ đấu, nhiều hơn nữa miệng lưỡi lợi hại, cũng vô dụng.

"Thứ 20 trăng bắt đầu tranh tài."

Hoàng lão sư vừa dứt lời.

Àm!

Chỉ nghe được một tiếng nổ vang, Liễu Hoa Sơn hung hăng một cước giẫm ở trên đất, hai cánh tay hắn mở ra, ngón tay cong thành chộp hình, áo quần tung bay, tốc độ nhanh đến cực hạn, giống như giương cánh Kiếm Ứng, mang ác liệt sát khí, hướng Sở Nam đánh giết đi.

"Ứng Kích Trường Không, có Kiếm Ứng ý, đây là biểu ca năm ngoài kỳ cuối thi đấu, sát chiêu mạnh nhất, không nghĩ tới hắn trực tiếp dùng đến, Sở Nam muốn xong, còn đứng ở đó bất động, đã bị dọa sợ."

Liễu Mộc kích động không thôi, Liễu Hoa Sơn trước 10 chín cuộc tranh tài, chưa bao giờ chủ động đánh ra, lần này trực tiếp đánh ra, uy phong lẫm lẫm, hướng Sở Nam đánh giết đi, đây nhất định là muốn một đòn đánh bại đối thủ.

Liễu Hoa Sơn đối mặt Sở Nam, một phen đi xuống không chỉ không có chiếm được tiện nghi, ngược lại bị Sở Nam nói một trận buồn bực.

Hắn muốn bằng thực lực nói chuyện, để cho Sở Nam biết, cái gì gọi là sợ hãi.

"Hạo Miếu Bích Hải!"

Sở Nam đem Ngọc Tiêu đặt ở mép, chậm rãi phun ra bốn chữ.

Hắn trực tiếp thổi lên Ngọc Tiêu.

Mọi người vây xem, không giải thích được, Sở Nam đây là điên sao

Liễu Hoa Sơn kia chiến ý dồi dào, sát khí tràn trề.

Hắn phun ra bốn chữ, Hạo Miếu Bích Hải, sau đó ngay tại nơi nào thổi trong tay ngọc đồng

Đây là làm cái gì, chẳng lẽ thảm bại trước, muốn thổi nhạc khí ăn mừng một phen

-----

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Yêu thuật gì (năm / mười)

Mọi người rất là không hiểu, bất quá tất cả mọi người tin chắc.

Liễu Hoa Sơn loại uy thế này, lúc trước là mười chín cuộc tranh tài chưa bao giờ hiện ra qua.

Hiện tại hắn không giữ lại chút nào, trực tiếp ra tay, Sở Nam không có bất kỳ hy vọng chiến thắng.

Mọi người ở đây nghi hoặc lúc, vang vọng, du dương điệu khúc từ thạch đài to lớn trên truyền ra.

Mọi người đương nghe được thanh âm này thời điểm, không tự chủ được cảm xúc kích động.

Bất quá cũng chỉ chi là như vậy.

Nhưng là ở trong tầm mắt bọn họ, kia nguyên bản lộ ra đánh giết thế, chỉ lát nữa là phải trực tiếp đánh giết đến Sở Nam phụ cận Liễu Hoa Sơn thân thể chính là lão đảo một cái.

Hắn đánh giết phương hướng, vậy mà trực tiếp có chút biến hóa, đánh về phía một bên khác.

Rắc rắc.

Chỉ thấy, Liễu Hoa Sơn trực tiếp nhào tới kia nặng nề trên thạch đài.

Cái kia cầm thành chộp trạng hai tay, trực tiếp chộp vào trên đất.

Xoẹt xẹt.

Vạch ra một đạo rất dài vết máu.

"Chuyện gì xảy ra, xảy ra chuyện gì Liễu Hoa Sơn đó là đang làm gì "

Mọi người kinh ngạc không thôi, có chút không rõ, Liễu Hoa Sơn rõ ràng là đánh về phía Sở Nam, Sở Nam cũng chưa hề đụng tới, hắn vì sao đột nhiên biến đổi phương hướng, đánh về phía thạch đài to lớn.

Bất quá ở Liễu Hoa Sơn trong tầm mắt cảnh tượng lại hoàn toàn bất đồng, đương loại kia tiếng nhạc vang lên.

Hắn đột nhiên phát hiện, trước mắt hết thảy đều biến hóa.

Một mảnh mệnh môn, mất đi Sở Nam tung tích.

Trong thân thể của hắn thái độ, có chút không bị khống chế.

Hắn cơ thể hơi hơi chậm lại, bất quá ngay lập tức liền phát hiện, ở mệnh môn bên trong, phác tróc đến một cái bóng từ bên cạnh thoáng hiện lên.

Một mảnh mệnh môn bên trong bóng dáng, dĩ nhiên chính là Sở Nam không thể nghi ngờ.

Hắn trực tiếp đánh giết đi, mới có mới vừa rồi cảnh tượng.

Hai tay móng tay đứt gãy truyền tới đau đớn kịch liệt, để cho hắn thoáng thanh tỉnh một ít, trước mắt một mảnh mệnh môn chậm rãi tản đi.

"Yêu Thuật, ngươi dùng yêu thuật gì "

Liễu Hoa Sơn phục hồi tinh thần lại, hần kinh hãi không thôi, thấy Sở Nam còn đứng tại nơi xa xa, thổi người trong tay ngọc đồng.

Mới vừa rồi loại kia biến ảo, là như thế nào làm được.

Hần hoàn toàn không nghĩ tới, Sở Nam đây là một loại nội công mà sinh ra Âm Ba công kích, Bích Hải triều khúc.

Loại này Bích Hải Triều Sinh Khúc ở bên trong, chính là Hoàng Dược Sư tự đi sáng tạo, đặc biệt đi đối phó nội công cao thâm cao thủ võ lâm một loại Âm Ba tấn công, ngay cả Lão ngoan đồng đều không cách nào ngăn cản.

Nếu là không có tu luyện nội công, đối với (đúng) tâm thần cũng sẽ có chút ít ảnh hưởng, bất quá ảnh hưởng không lớn.

Nhưng là, Liễu Hoa Sơn lại tu luyện nội công.

Cho nên Sở Nam trước mới có thể nói, nếu là hần không muốn tu luyện nội công đối phó hần sẽ còn có chút phiền phức, nếu tu luyện nội công vậy thì đơn giản nhiều.

"Sở Nam coi như ngươi có yêu pháp, hôm nay cũng vô dụng."

Xoát, Liễu Hoa Sơn trực tiếp nắm lên bên hông trường kiếm.

Đàn đi lên, trường kiếm như rồng, hướng Sở Nam đâm thẳng tới.

Hần điên cuồng hét lên một tiếng, tốc độ càng là đều tại đột nhiên tăng, quả là nhanh thành một tia chớp.

Hần phải lấy nhanh, để phá trừ Sở Nam Yêu Pháp.

"Ám Thoan Tuyệt Lư!"

Sở Nam lại phun ra bốn chữ.

Ngay sau đó kia nguyên bản thông thả giọng, đột nhiên tăng nhanh.

Tốc độ nhanh như thiểm điện, đâm thẳng tới Liễu Hoa Sơn, thân thể đột nhiên một bữa.

Trong thân thể của hần lực tán loạn, hoàn cảnh chung quanh thoáng cái trở nên vô cùng kinh khủng.

Đột sóng dâng trào, to lớn dòng nước ngầm trực tiếp đánh thẳng tới, hần cảm giác thân thể không tự chủ được hướng bên cạnh di động đi, tựa hồ có một cổ hút bên trong đem hần kéo qua đi một dạng.

Hần có thể đủ cảm giác, đây thật ra là trong thân thể hần nội lực không tự chủ được vận chuyển.

Đây là chuyện gì xảy ra

Liễu Hoa Sơn muốn đâm về đằng trước, nhưng là không động một tia, hần đều cảm giác được kinh khủng áp lực, hướng chính mình cuốn tới, thật là muốn cho hần sụp đổ.

Liễu Hoa Sơn vậy mau như thiểm điện đâm thẳng, vậy mà trực tiếp ngừng giữa không trung, trực tiếp bất động.

Chung quanh người vây xem, đã xem ngây ngô.

Mọi người cũng bị tiếng nhạc dẫn cảm xúc kích động, nhưng là đến cũng không trở thành giống như Liễu Hoa Sơn cái bộ dáng này.

Liễu Hoa Sơn đây là đang khôi hài sao

"Liễu học trưởng làm gì vậy, thế nào dừng lại, không đâm ra đi, Sở Nam cũng chưa có động."

Tựa hồ nghe được bọn họ mà nói.

Liễu Hoa Sơn dừng hồi lâu, rốt cuộc lại động.

Hần động rất chậm, kiếm một tắc một tắc di chuyển về phía trước.

Nhưng là loại này di động, thật sự là quá chậm

Đương đâm đạo (nói) Sở Nam phụ cận lúc, Sở Nam chẳng qua là nhẹ nhàng hơi nghiêng, liền tránh thoát đi.

Mà Liễu Hoa Sơn tốc độ cũng rốt cuộc biến hóa nhanh.

Xoẹt xẹt trực tiếp thác thân mà qua.

Rắc rắc!

Hắn một kiếm này, lại đâm vào trên đất trên thạch đài.

Liễu Hoa Sơn cảm giác dưới kiếm mặt cứng rắn, ngay lập tức liền biết rõ mình đâm trúng cái gì.

Nhưng là trước mắt chính là một mảnh sóng, căn bản cái gì không thấy được.

Đây là ảo giác sao

"Mãnh liệt hồng đào "

Lúc này Liễu Hoa Sơn lại nghe được Sở Nam thanh âm, hình như là từ bốn phương tám hướng truyền tới.

"Không tốt."

Liễu Hoa Sơn lần này, nghe được lại có biến hóa bốn chữ, sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Hắn đã ý thức được, không đúng.

Thân thể nổi lên, trực tiếp lùi gấp đi.

Muốn khoảng cách Sở Nam xa một chút, trước làm rõ ràng kết quả này xảy ra lại nói.

Mọi người càng là kinh ngạc.

Liễu Hoa Sơn kia kỳ lạ một kiếm, đâm tới trên thạch đài lúc, sắc mặt hắn trực tiếp cuồng biến, sau đó chợt lui đi, hình như là gặp phải cái gì kinh khủng đồ vật.

Nhưng là hắn vừa vận lùi lại mấy bước, giống như là nhận được trở ngại một dạng.

Trực tiếp ngừng ở chính giữa bệ đá, kinh hoàng ánh mắt, ngấm nhìn chung quanh.

Nhưng là chung quanh, rõ ràng không có thứ gì.

Liễu Hoa Sơn chỉ cảm thấy bốn phía đều là con sóng thần, hướng chính mình nhào tới, kia to lớn triều sóng, để cho hắn không tự chủ được sinh lòng kinh hoàng.

Bên trong thân thể lực, càng là sôi trào không dứt.

Hắn muốn động, nhưng là hai cặp chân, lại nặng tựa nghìn cân thế nào cũng không động dậy.

Liễu Hoa Sơn hung hăng cắn thoảng cái đầu lưỡi, nguyên bản nặng đến ngàn cân hai chân, lần này rốt cuộc di chuyển.

Hắn cũng chẳng ngờ ngang gì tới, bay thẳng đến nhất phương hướng, chạy như điên.

Rất nhanh, hắn tầm mắt rõ ràng, thân thể càng ngày càng nhẹ, hắn vậy mà thấy thạch đài bên bờ.

"Tìm tới."

Cái này liên tiếp kinh khủng, Liễu Hoa Sơn sinh lòng sợ hãi, trong cơ thể nội lực đều có chút không chịu nổi, hắn nơi nào còn dám tiếp tục làm hạ thấp đi, cả người hắn, liền hướng bên cạnh lối đài trực tiếp nhào tới, muốn lúc đó kết thúc hôm nay cuộc chiến đấu này, tiếp tục nữa, chỉ có thể càng chật vật.

Không ít người đều trực tiếp đứng lên lên.

Thắng liền mười chín tràng Sở Hoa Sơn đây là muốn làm gì

Nhưng là mắt thấy, hắn liền muốn trực tiếp nhào ra thạch đài thời điểm.

"Bạch Lăng Liên Phong "

Sở Nam làm thổi giọng, đột nhiên lên cao.

Liễu Hoa Sơn cả người, giống như là đột nhiên đụng vào thứ gì trên người, cả người hắn trực tiếp thiếp ở trong không khí, che đầu, không ngừng kêu thảm

thiết.

Hắn cảm giác mình trực tiếp đung vào to lớn trên ngọn núi, bể đầu chảy máu, trước hình như là bị người dùng ngàn cái vừa vận châm đâm thẳng mà vào, trong thân thể của hắn lực, càng là hoàn toàn xông phá trời buộc.

Phốc!

Liễu Hoa Sơn trực tiếp miệng phun máu tươi, cả người vậy mà đập đầu xuống đất.

Sở Nam trong miệng giọng, lúc này mới chậm rãi trở nên chậm, cuối cùng dừng lại, hết thấy khôi phục lại bình tĩnh.

Lúc này, Liễu Hoa Sơn nhìn, thể thậm không dứt, đầu tóc rối bời giống như điên cuồng.

Hiện trường chết một dạng yên tĩnh, rất nhiều người cũng đứng lên, nhìn về bên trong sân.

Cuộc chiến đấu này cực kỳ cổ quái.

Trước 10 chín trăng càn quét hết thấy Liễu Hoa Sơn, bại không giải thích được.

Sở Nam thậm chí căn bản không có thể nào động, liền đem Liễu Hoa Sơn đánh bể đầu chảy máu, trực tiếp học máu.

Cái này quá kinh khủng, cái này Sở Nam mạnh tới mức này.

Chẳng qua là ở nơi nào thổi một phen nhạc khúc, thậm chí chỉ di động một bước.

Liền đem Liễu Hoa Sơn loại này cao thủ cấp bậc, đánh bại

Liễu Hoa Sơn miệng to thở hỗn hển, kinh hoàng nhìn Sở Nam, "Người kết quả dùng yêu thuật gì."

"Nội công, Bích Hải Triều Sinh Khúc!"

Sở Nam phun ra mấy chữ.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Ta chính là Bạch đại sư (sáu / mười)

"Cái gì!"

Liễu Hoa Sơn hai mắt trừng lão đại, hắn thật là không thể tin được.

Vừa mới đó lại là Bích Hải Triều Sinh Khúc.

Hắn là nội công, đặc biệt tỉ mỉ nghiên cứu qua Xạ Điều quyền tiểu thuyết này.

Tự nhiên rõ ràng, môn công pháp này lai lịch, Ngũ Tuyệt một trong Đông Tà Hoàng Dược Sư Nội Công Tâm Pháp, tuyệt đối là đỉnh cấp Nội Công Tâm Pháp một trong.

"Thì ra là như vậy, Bích Hải Triều Sinh Khúc, thổi Khúc Phở Bích Hải Triều Sinh Khúc lúc, đặc biệt khác chế nội công."

Không trách vừa mới, hắn cảm thấy trời đất biến ảo, bên trong thân thể thái độ không bị khống chế. Đương nhiên lúc ấy nếu có thể chặn lỗ tai lại, hội còn dễ chịu hơn rất nhiều.

Chẳng qua là loại thời khắc kia, Liễu Hoa Sơn thế nào cũng không nghĩ ra, Sở Nam dùng được vậy mà cũng là một môn Nội Công Tâm Pháp, hơn nữa còn là đỉnh cấp Nội Công Tâm Pháp.

Sở Nam nói tới ra kia năm chữ, giống như kinh đào hải lăng.

Hướng chung quanh, cuốn đi.

"Bích Hải Triều Sinh Khúc, lại có người tu luyện môn nội công này tâm pháp, ta ngày, đây là thế nào mua được."

"Nếu là ta có thể tu luyện môn nội công này, thật là tốt biết bao."

"Nội công không phải là còn không có ra đời, vì cái gì Sở Nam cùng Liễu Hoa Sơn hai người, liền đều được."

Chung quanh hò hét loạn lên một mảnh, rất nhiều người đều bởi vì Bích Hải Triều Sinh Khúc kích động không thôi.

Ở giữa sườn núi thạch đài to lớn trên, những lão sư kia còn có Nam Vực thành các đại thương hội cao tăng.

Cũng đều kinh sợ.

"Tiểu tử kia nói là nội công Bích Hải Triều Sinh Khúc sao hần cái gì lai lịch, làm sao có thể đạt được môn nội công này tâm pháp "

"Không phải là đều từ Giáp Cốt phòng đấu giá đấu giá sao, bọn họ đặc biệt buổi đấu giá, phải tháng sau mới tổ chức, thế nào hiện tại đã có người đạt được, đều đã tu luyện thành công "

"Chẳng lẽ tiểu tử này, với Giáp Cốt phòng đấu giá có liên hệ gì hay sao "

Bọn họ rối rít nghị luận, loại này đỉnh cấp Nội Công Tâm Pháp, có thể nói giá cả cực kỳ đắt tiền.

Mà bây giờ, coi như là có tiền cũng không mua được.

Đột nhiên thấy, có người tu luyện thành công, khó tránh khỏi sẽ phi thường rung động.

"Người là thế nào mua được môn nội công này tâm pháp" Liễu Hoa Sơn không nhịn được hỏi, hần muốn biết câu trả lời, bất quá cảm thấy Sở Nam căn bản sẽ không nói.

Nhưng là Sở Nam lại nói, "Người nghĩ biết "

" Đúng."

"Rất đơn giản, bởi vì ta chính là Bạch Y Thăng Tuyệt!"

Sở Nam cái này là lần đầu tiên, ở trường học công bố thân phận của mình.

Hần biết, chính hần một thân phận, có thể đến bây giờ còn không có truyền ra, đã coi như là cực hạn, sợ rằng lúc không có ai, đã có không ít người đều đã biết, truyền ra chẳng qua là vấn đề thời gian.

Kết thúc cùng Liễu Hoa Sơn ước chiến, hần liền muốn trực tiếp về nhà, tự nhiên cũng sẽ không để ý, thân phận của mình ra ánh sáng, sẽ ở Nam Vực thành dẫn động cái dạng gì kinh đào hải lăng.

"Người không muốn nói đừng nói là, Sở Nam người cho ra như vậy một cái rõ ràng giả thái quá câu trả lời, có thể làm gì, ta sẽ ngốc đến tin tưởng sao "

Liễu Hoa Sơn căn bản không tin, hần cảm thấy Sở Nam đây là đang nói bậy.

Mọi người dưới đài, tự nhiên cũng không người tin tưởng.

Cho là đây chỉ là, Sở Nam một cái có a.

Đúng như Liễu Hoa Sơn từng nói, Sở Nam không muốn nói ra, hần là như thế nào đạt được Bích Hải Triều Sinh Khúc.

"Người không tin thôi, ta chính là người suy nghĩ cái kia Bạch Y Thăng Tuyệt."

Sở Nam có nhân nhật nói.

"Hừ!" Liễu Hoa Sơn nụ cười trên mặt, hơi lộ ra dữ tợn.

Không biết là bởi vì đau khổ, hay là bởi vì tràng này thảm bại.

Loại trường hợp này đại bại, loại khuất nhục này, Liễu Hoa Sơn chỉ có thể nuốt vào, nếu là lại nói quá nhiều, chỉ sẽ để cho người cảm thấy không chịu

thua.

"Hoàng lão sư tỷ thí này kết quả" Sở Nam nhắc nhở.

Kia Hoàng lão sư lúc này mới phục hồi tinh thần lại, bắt đầu tuyên bố.

"Cuộc tỷ thí này, Sở Nam thắng, Liễu Hoa Sơn dừng bước mười chín thắng liên tiếp "

Liễu Hoa Sơn cắn chặt hàm răng, "Nếu không phải ngươi ngẫu nhiên, tu luyện Bích Hải Triều Sinh Khúc, ngươi khẳng định không phải là đối thủ của ta."

"Tùy ngươi nói thế nào, tràng này luận bàn là ta thắng. Đúng như lời ngươi nói, hết thầy ân oán xóa bỏ, ta kết cuộc ngươi 20 thắng liên tiếp, giữa kỳ thi đấu số một, hẳn là ta đi."

Liễu Hoa Sơn khuôn mặt, lại là lúc thì đỏ rõ ràng.

Sở Nam nói xong, trực tiếp rời đi, bắt quá đi tới nấc thang lúc.

Lại đột nhiên dừng lại, xoay người đi về tới.

Lúc này Liễu Mộc, đã vọt tới trên loi đài, đem Hoa Sơn đỡ lên.

"Sở Nam ngươi còn muốn làm gì" Liễu Hoa Sơn biểu tình bực phát khó coi, Sở Nam lúc này lui về còn có thể có chuyện gì tốt.

"Ta mới quen mấy cái bạn mới, rất sùng bái ngươi, muốn hỏi ngươi muốn mấy cái ký tên."

Sở Nam vừa nói sờ một cái trên ngón tay giới chỉ, xuất hiện mấy tờ giấy cùng một cái bút.

Liễu Hoa Sơn tức giận không dứt, gương mặt đỏ trở nên đỏ ửng vô cùng.

"Sở Nam ta mặc dù bại, nhưng là cũng chỉ là thua ở Bích Hải Triều Sinh Khúc trên, xét đến cùng, vẫn là Bạch đại sư lợi hại, với ngươi không có quan hệ. Ngươi lúc này, lại còn làm nhục ta như vậy."

Liễu Hoa Sơn thanh âm khàn khàn, những lời này nói xong.

Tim phát ra bịch bịch tiếng tim đập, khí huyết phun trào.

Vốn là bị nội thương hấn, trực tiếp lại phun ra một cái lão huyết.

Sở Nam không biết nói gì, "Ta là thật thay bằng hữu tới."

"Ngươi, ngươi" Liễu Hoa Sơn nói chuyện đều không nói rõ ràng, mắt thấy nói thêm gì nữa, sẽ bị tức đến ngất đi.

Sở Nam lúc này mới bắt đầu đi lắc đầu một cái, "Cần gì chứ, sinh hoạt tốt đẹp như vậy, vì sao phải tào bạo như vậy không phải nói được, hôm nay luận bàn kết thúc, chúng ta ân oán xóa bỏ, đáng tiếc, tự ngươi nói, ngươi lại không làm được."

Sở Nam trực tiếp đem trong tay giấy bút thu hồi đi.

Xoay người đang muốn rời đi đá này đài lúc.

Không trung đột nhiên truyền tới tiếng cười lớn, thanh âm có chút già nua.

"Kiệt kiệt "

Sở Nam ngẩng đầu nhìn lại, hấn trực tiếp hóa đá.

Hàng này, là tình huống gì

Yên huân trang, nỗ mạnh đầu, còn là một thời thượng lão đầu.

Đây quả thực Trái Đất Internet thời đại, sát mã đặc môn tiêu chí.

Nhưng là, mọi người chung quanh học sinh, còn có những lão sư kia trực tiếp kinh sợ.

Lão đầu này, vậy mà trực tiếp từ không trung, không có bất kỳ mượn lực, đáp không tới.

Loại này cấp bậc cường giả, làm sao sẽ xuất hiện ở Nam Vực thành.

Hắn vì sao tới

"Bạch đại sư ngơoi trong tiểu thuyết Bích Hải Triều Sinh Khúc quả nhiên kỳ diệu, ta lúc ấy cự ly này sao xa lại tâm thần vậy mà cũng nhận được đến một tia ảnh hưởng."

Lúc này, chỉ nghe được kia đập không tới lão đầu, nói rằng.

Hắn vừa nói, chính là toàn trường đều kinh hãi.

"Bạch đại sư, chẳng lẽ là Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư chẳng lẽ cũng tới "

"Cũng đúng, Sở Nam Bích Hải Triều Sinh Khúc, nhất định là từ Bạch đại sư trong tay đạt được."

"Bạch đại sư ở đâu, vị nào là Bạch đại sư "

Sở hữu ánh mắt, đều khắp nơi quét nhìn, muốn đi tìm đến Bạch đại sư tung tích.

Nhưng là trước mắt vô số người nói thành một mảnh, cái nào cũng không giống là Bạch đại sư.

Đang lúc này, chỉ thấy, vị lão giả kia, trực tiếp rơi vào thạch đài to lớn bên trên, bước đi tới Sở Nam bên cạnh.

"Bạch đại sư tìm người nhiều ngày như vậy, ta rốt cuộc tìm được người, không nghĩ tới người thật còn trẻ như vậy, vẫn là một học sinh trung học."

Cái này sát mã đặc hình dáng lão đầu, trực tiếp bắt Sở Nam tay, mặt đầy kích động "Bạch đại sư ta gần đây xem đột nhiên có một cái ý nghĩ, nhưng vẫn không có thể thành công, Bạch đại sư ta cần người giúp đỡ, chúng ta tìm một chỗ tỉ mỉ nói một chút đi."

Giờ khắc này, toàn trường kinh ngạc.

Trừ số ít mấy cái người biết rõ tình hình, tất cả mọi người đều khiếp sợ nhìn Sở Nam.

Lão giả này, gọi hắn cái gì

Bạch đại sư

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Cường đoạt dân nam

Vô số người tốc độ tìm đập tăng nhanh.

Cái này đập không tới lão đầu, tu vi này chỉ ít cũng phải cần đều trong đan điền, ngưng tụ Tinh Hạch mới có thể.

Hắn chỉ ít cũng là Tinh Hạch cảnh, loại này cấp bậc cường giả, nói ra lời, tự nhiên để cho người rất tin không nghi ngờ.

"Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư, chẳng lẽ hắn thật là Bạch đại sư "

Vô số Nam Vực cao trung đồng học, đều tròn mắt hạt châu hận không được rơi ra tới.

Bọn họ không tin, nhưng là lại không thể không tin.

Có thể đập không mà chỉ cường người, nói thẳng Bạch đại sư, người Bích Hải Triều Sinh Khúc, những lời này bọn họ nghe chân thiết còn có thể giả.

Bù đắp Nhân Tộc hệ thống tu luyện, hòa khắp Thần Văn văn minh, lần đầu tiên chứng nhận liền trở thành ba sao cao cấp tác giả Bạch Y Thăng Tuyết, lại là bọn họ Nam Vực cao trung đồng học.

Vừa mới Sở Nam cũng đã nói, hắn chính là Bạch đại sư, chỉ bất quá tất cả mọi người cho là đó là hắn nói đùa a.

Không nghĩ tới, hần vậy mà thật là!

Hiện trường sở hữu trong não hải người, đều lóe lên ý nghĩ này.

Liễu Hoa Sơn trừng vành mắt tần rách, kia sát mã đặc lão đầu mà nói, ở trong đầu hần vang vọng.

"Vừa mới vừa mới, hần gọi Sở Nam cái gì "

Liễu Hoa Sơn cái miệng tất cả đều là máu, hần dùng cơ hồ là tiếng gào thét thanh âm, bắt bên cạnh đã ngóc ở đó Liễu Mộc hỏi.

Hần hoài nghi mình có phải hay không nghe lầm.

"Biểu ca, hần, kêu là, Bạch đại sư "

"Bạch đại sư, cái nào Bạch đại sư a, rốt cuộc là cái nào Bạch đại sư "

Liễu Hoa Sơn lúc này, là không nguyện ý tin tưởng.

Hần nhìn một cái, kia đang cùng kia sát mã đặc lão đầu, nói chuyện Sở Nam, đôi mặt loại này có thể đập không mà chí cao tay, Sở Nam vậy mà không có bất kỳ khiếp ý.

Cái này nếu như là hần, chỉ sợ sớm đã bị dọa sợ đến không dám ngôn ngữ.

Bạch đại sư, hần là Bạch Y Thắng Tuyết Bạch đại sư.

"Phốc!"

Liễu Hoa Sơn học máu lần nữa, hần mặt đầy nôn ba lần máu.

Nguyên bản đồ ừng sắc mặt, lúc này tất cả đều là tái nhợt.

Sở Nam cái thân phận này, so với cái này tràng thảm bại cho hần đã kích còn lớn hơn.

Bạch Y Thắng Tuyết vậy là ai

Hần môn nội công này tâm pháp tới cỡ nào không dễ dàng, hần vô cùng rõ ràng, trước hần cũng bởi vì sớm bắt được Nội Công Tâm Pháp, mà tự đắc, thậm chí lấy một bộ cao cao tại thượng tư thái, nhìn Sở Nam.

Coi như là cuối cùng thua, hần tìm cho mình lý do, đó là thua ở Bạch đại sư Bích Hải Triều Sinh Khúc bên trên, mà không phải Sở Nam bản thân.

Nhưng là bây giờ, Sở Nam chính là Bạch Y Thắng Tuyết.

Sở Nam cái thân phận này, hần cuối cùng cả đời, sợ rằng cũng không còn cách nào nhìn theo bóng lưng!

Cái kia từ nhỏ bị hần áp một đầu Sở Nam, hần từ không coi vào đâu Sở Nam, vậy mà lấy tư thế này hoàn toàn vượt qua hần, hơn nữa còn là bỏ xa.

Đường Ninh ba cái tiểu nữ sinh, đã ngây người như phỗng.

Nhìn trên lôi đài, con mắt cũng không dám nháy mắt xuống.

Trong đầu, chỉ có một ý nghĩ đang vang vọng.

Vừa mới vị kia Sở học trưởng, chính là Bạch Y Thắng Tuyết Bạch đại sư.

Vẫn cùng bọn họ cùng nhau đi tới.

Nhìn rất hòa ái Sở học trưởng, lại chính là vị kia tương lai thần cấp tác giả

Các nàng cùng Bạch đại sư đi cùng nhau, còn nói rất nhiều mà nói.

Đây là đang nằm mơ sao

Ở giữa sườn núi, những Nam Vực đó cao trung mấy chục tên gọi lão sư, còn có mấy mươi vị là Nam Vực thành các đại thương hội nhân vật nổi tiếng, nổi danh nhân sĩ.

Đã không hẹn mà cùng trực tiếp đứng lên.

Mới đầu bọn họ kinh ngạc, kia nhìn lão già quái dị, vậy mà trực tiếp đập không đi.

Ngay sau đó, liền nghe được đề cho bọn họ hơn rung động thanh âm.

"Bạch Y Thăng Tuyệt, Bạch đại sư lại là Nam Vực học sinh cấp ba."

Một tên Nam Vực cao trung lão sư càng là trực tiếp gọi ra, "Vốn cho là hấn so với hấn ca phải kém xa, không nghĩ tới, vậy mà nhìn lầm, tiểu tử này so với hấn ca còn kinh khủng hơn nhiều."

"Hấn ca hấn ca là ai" một bên có một cái chưa quen thuộc Sở Nam lão sư hỏi.

"Sở Thiên Kiếm!"

Danh tự này vừa ra, trên đài mọi người càng là một cái cơ trí.

Tây Châu Châu Chủ hai đứa con trai, một võ một văn, trước sau xuất hiện, nghiền ép toàn bộ Nam Vực thiên tài, thật đúng là kinh khủng.

"Sở huynh sinh ba đứa con trai tốt a "

"Hello "

Sở Nam dò xét với trước mắt cái này sát mã đặc lão đầu nói chuyện

Lão đầu này kiểu tóc, yên huân trang thật sự là quá tiền vệ.

Sở Nam thật hoài nghi, hàng này có phải hay không với chính mình giống nhau là cái xuyên việt giả.

Bằng không tại sao có thể, hội họa loại này trang.

Sát mã đặc lão đầu mặt đầy mộng bức, "Cấp lâu, có ý gì Bạch đại sư người nói cái gì "

"Bất kể, Bạch đại sư ta thật có việc gấp muốn hỏi ý kiến người, nhanh, nhanh chúng ta đi thôi!"

Xem ra không phải là, Sở Nam lúc này mới yên lòng.

Xem lão đầu này, đưa ra kia bản thủ tay, trực tiếp kéo chính mình quần áo, liền muốn mang chính mình rời đi.

Nhìn hầu gấp bộ dáng, Sở Nam có chút không tốt liên tưởng.

"Các hạ rốt cuộc là người nào "

Sở Nam đem cái này sát mã đặc lão đầu tay bỏ qua, có chút phòng bị hỏi.

Hấn hoài nghi, hàng này có phải hay không có cái gì đặc thù thích.

Chẳng lẽ là nhìn trúng chính hấn một suất ca

Nghĩ đến loại kia khả năng, Sở Nam không khỏi rung mình một cái.

"Ta là bách thể kinh luân! Nhanh cùng ta rời đi."

"Các hạ, ta không nhận biết người đi, ban ngày ban mặt, muốn cường sủng dân nam" Sở Nam sắc mặt có chút khó coi, hàng này ở tẩy máy tay chân, hấn liền chuẩn bị kêu to cứu mạng, nơi này nhiều người như vậy, tuyệt đối mỗi người đều nguyện ý giúp mình.

"Tiểu tử người gốc a, ta không phải là đã nói với người, ta gọi là bách thể kinh luân, trả thể nào không nhận biết." Sát mã đặc lão đầu một bộ xem đùa ngốc biểu tình.

Sở Nam càng là mặt xạm lại.

"Ha ha, Bạch đại sư, ta giới thiệu cho người một chút, vị này là Tăng giáo sư, Đông Hải học viện một vị Giáo sư." Ninh hiệu trưởng từ đằng xa dặm chân đi tới, thấy Sở Nam sắc mặt có chút khó coi, ngay lập tức liền rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Lúc đó lão đầu này, tới tìm hấn lúc.

Hấn cũng thiếu chút nữa động thủ.

Nói lung tung, bừa bãi, đủ loại ý nghĩ bay loạn, người bình thường thật là hiểu không hấn suy nghĩ.

"Tăng giáo sư, người không phải là kêu bách thể kinh luân sao "

Lão đầu này, chỉ chỉ trỏ mình, "Ta nếp nhăn giống như một từng chữ, cho nên rất nhiều gọi ta Tăng giáo sư."

Sở Nam nhìn chăm chăm nhìn một cái, thật đúng là.

Sắc mặt hắn, lúc này mới thoáng đẹp mắt một chút.

Bất quá tâm lý lại lâm bầm lên, cái này Đông Hải học viện, đem bệnh tâm thần người mắc bệnh, tìm khắp tới làm Giáo sư, xem ra chỗ đó không thể đi, còn tam đại học viện một trong đây.

Nếu là Đông Hải học viện viện trưởng, biết lúc này Sở Nam ý tưởng, sợ rằng phải khóc ròng ròng, đem lão đầu này mau mau lôi đi.

"Tăng giáo sư chúng ta thật giống như không quen, không biết người tìm ta vì chuyện gì" Sở Nam hỏi

"Người này quá nhiều, ở chỗ này thảo luận quá phiền toái, chúng ta chuyển sang nơi khác."

Sở Nam suy tính một chút, không biết có phải hay không là nên với cái này kỳ quái lão đầu đi qua.

"Tăng giáo sư, ta trước với Bạch đại sư nói vài lời."

"Các người những người này, thật phiền phức, làm cái gì đều lè mè, nhanh lên một chút, nhanh lên một chút." Lão đầu kia hơi không kiên nhẫn, hắn nhìn một cái Sở Nam sau ót, chờ một hồi nếu là còn không đi, trực tiếp gõ bất tỉnh mang đi tốt.

Ninh hiệu trưởng đem Sở Nam kéo đến một bên, thấp giọng nói, "Vì này Tăng giáo sư nói có chuyện muốn dạy người, ta xem hắn Đông Hải học viện muốn đặc chiêu người, người cũng đừng sốt ruột đáp ứng, trước xem tình huống một chút, hiện tại tam đại học viện đều liên lạc với ta, còn rất nhiều chỗ học viện, đều tại chạy tới chúng ta Nam Vực thành, chuyện này, không nhất thời vội vã, đến lúc đó người lại chọn."

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158: Giúp không nhiều lắm (8/ 10)

Sở Nam bị cái này sát mã đặc lão đầu ánh mắt, tránh đến rất không thoải mái.

Bách thế kinh luân cái gì quý tên.

Nói một đồng thứ lộn xộn, nguyên lai là muốn đem ta chiêu vào Đông Hải học viện a.

Như vậy nói đến, ta còn có hi vọng trực tiếp nhảy quá cao thì

Bất cứ chuyện gì, đều chú trọng hàng so Tam gia.

Nếu các đại học viện đều muốn đặc chiêu chính mình, vậy thì chờ bọn họ đều đến, nhìn một chút điều kiện lại nói.

Kia cái gì đồ bỏ thi đại học, tam đại học viện khảo hạch, cũng không phải nhất định phải tham gia.

Sở Nam toét miệng cười một tiếng, nhìn một cái kia sát mã đặc lão đầu.

"Được, chúng ta tìm một chỗ nói một chút."

Kia sát mã đặc lão đầu, nắm lên Sở Nam, liền hướng không trung bay đi.

Giới a, không cần mau như vậy đi.

"Này cho, sát mã đặc dùng một chút "

Lão đầu không có cái gì phản ứng.

"Tặng giáo sư chờ một chút."

Sát mã đặc lão đầu, lúc này mới hồ nghi nhìn về Sở Nam, "Còn có cái gì chuyện "

"Đi về trước, ta còn có đồ không có cầm."

"Phiền toái, thật là phiền toái, các ngươi những người này, chẳng lẽ cũng không biết thời gian tầm quan trọng, mỗi ngày lãng phí ở những thứ này vô dụng trên sự tình."

Sát mã đặc lão đầu trong miệng nói lời nhai nói không ngừng, bất quá vẫn là có chút hạ xuống, "Nhanh lên một chút a."

Sở Nam trực tiếp bước đi xuống thạch đài, thẳng hướng về phía trước đi tới.

Hiện trường yên lặng như tờ, sở hữu mi mắt đều nhìn chăm chăm Sở Nam, theo hần thân ảnh di động.

Sở Nam đi tới Đường Ninh ba cái tiểu nữ sinh bên cạnh, sở một cái giới chỉ đem giấy bút đưa tới, "Ta giúp các ngươi muốn, nhân gia không chịu ký a."

Ở nơi này yên tĩnh dãy núi bên trong, Sở Nam thanh âm, coi như là không có dùng nội kinh, cũng truyền ra kỳ xa.

Mọi người không còn gì để nói.

Nguyên lai hần thật là vì người khác muốn ký tên.

Lúc đó loại tình huống đó, thật đúng là cho là, hần là cố ý làm nhục Liễu Hoa Sơn.

Bất quá bây giờ nghĩ đến.

Sở Nam nếu là Bạch Y Thăng Tuyết, vậy hần căn bản cũng sẽ không đem Hoa Sơn để ở trong lòng.

Chớ đừng nhắc tới, tận lực làm nhục Liễu Hoa Sơn.

Đường Ninh tam nữ, đầu tiên là lộ ra kích động biểu tình.

Bất quá ngay sau đó, các nàng tâm đều lạnh.

Mới vừa rồi các nàng ba cái, vẫn còn ở Sở Nam bên cạnh, nói xấu hần.

Bây giờ nghĩ lại, thật là không đất dung thân.

"Bạch, Bạch đại sư "

Đường Ninh lần này không dám kêu Sở học trưởng, thanh âm đều tiểu không ít, thậm chí còn mơ hồ có chút phát run.

"Có cái gì thật là sợ."

Sở Nam cười cười, muốn đưa tay vỗ một cái Đường Ninh đầu, bất quá lại thu hồi lại, hai người còn không có vậy thì quen thuộc, "Các ngươi còn nhỏ, đây là trên thế giới không có người nào là hoàn mỹ, nếu là ngươi môn thấy hoàn mỹ vô khuyết người, đó là bởi vì, xấu một mặt bị ẩn giấu đi. Hy vọng ba người các ngươi, sang năm có thể thi được Nam Vực cao trung, bốn năm sau ta ở tam đại học viện chờ các ngươi."

Sở Nam trên mặt lộ ra nụ cười rực rỡ, đối với (đứng) tiểu hồ ly ngoác ngoác tay.

"Đi "

"Hardy" tiểu hồ ly hưng phấn trực tiếp nhảy đến Sở Nam trên cánh tay, sau đó theo leo đến bả vai, sau đó ngồi ở chỗ đó.

Sở Nam xoay người rời đi, tiểu hồ ly nằm úp sấp ở trên vai hần, hướng về phía là ba nữ tử chít chít kêu hai tiếng.

Ba nữ tử đã càng là kích động không thôi.

Nguyên lai thật sự chói mắt người, chưa bao giờ là hoàn mỹ, bọn họ cũng sẽ không tận lực hiện ra chính mình.

Bất quá ở lúc máu chót, hần ánh sáng thì không cách nào ẩn tàng.

Các nàng phát hiện, so sánh với Bạch đại sư mà nói.

Cái kia chói mắt, hoàn mỹ Liễu Hoa Sơn, thật sự là có chút giả.

Sở Nam mang tiểu hồ ly, trực tiếp trở lại thạch đài to lớn.

"Không có chuyện khác đi."

Sở Nam đang muốn nói để cho ta chuẩn bị một chút, cũng cảm giác được cơ thể hơi nhẹ một chút, dưới chân liền khoảng không.

Ta đi ngơai đại gia, lại không thể cho ta điểm thời gian chuẩn bị à.

Chẳng lẽ không biết, kỳ thực ta cũng sẽ sợ cao!

Sở Nam xuống phía dưới liếc mắt một cái, mau mau lại đem đầu cho nâng lên.

Tâm lý lời độc ác, hẳn đúng là vẫn còn không có dám nói ra.

Cái này sát mã đặc lão đầu, tính cách kỳ lạ vô cùng.

Sở Nam rất lo lắng, nếu là nói ra, người này hội không sẽ đem mình cho ném xuống.

"Chờ đến đi ta đi ngơai đại gia Đông Hải học viện, có người cái người điên này ở, đánh chết ta cũng không đi."

Sở Nam chỉ có thể ở tâm lý nhỏ nước bọt.

Đứng ở Sở Nam trên vai tiểu hồ ly, ngược lại một chút chuyện không có.

Mặc dù nó trí nhớ, tu vi toàn bộ không có.

Bất quá loại này trời cao phi hành, phòng chừng nó bay qua không biết bao nhiêu lần.

Kia bị Sơn Thế vờn quanh trong diễn võ trường.

Theo Sở Nam cùng sát mã đặc lão đầu rời đi.

Hiện trường đồng học, mới rút cục đều phục hồi tinh thần lại.

Toàn bộ hiện trường, lâm vào xao động.

"Sở Nam, Bạch Y Thăng Tuyết, không nghĩ tới trong chúng ta cất giấu như vậy một vị tác giả."

"A, có một lần nhà ăn chỉ còn lại một cái bánh bao thịt, ta thương ở Bạch đại sư trước mua đi, các người nói nếu như ta lúc ấy nhường cho hắn, bây giờ có thể hay không thu hoạch một cái Võ Công Bí tịch." Một cái tiểu bàn tử, mặt đầy gào thét bi thương.

"Nếu là sớm biết, Sở Nam có thể trở thành Bạch Y Thăng Tuyết, viết ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » nhỏ như vậy nói, ta liền cùng hắn quan hệ thân thiết "

Có người không khỏi tiếc nuối nói, hắn thậm chí từng cùng Sở Nam phân chưa tới một tổ, lại không nói thế nào nói chuyện.

Hiện tại còn muốn đi kết giao tình, cũng đã muộn.

Giữa sườn núi kia hơn mười vị lão sư, còn rất nhiều Nam Vực nổi danh nhân sĩ.

Cũng đều vừa mới chạy đến thạch đài to lớn bên trên, chỉ có thể trông thấy không trung hai cái điểm đen.

Bọn họ hồi ruột đều xanh, mới vừa rồi bị sợ đều đứng ngẩn ở nơi đó.

Qua một hồi thật lâu, mới nhớ, muốn đi xuống với Bạch đại sư trò chuyện đôi câu, bàn cái giao tình, bọn họ với Sở Nam mặc dù không có cái gì giao tình, bất quá Sở Nam phụ thân Tây Châu chi chủ ở Nam Vực sức ảnh hưởng rất lớn, ít nhiều đều có nhiều chút lợi ích liên hệ, coi như là thật sự là không có cái gì quan hệ, thế nào cũng phải lẫn lộn cái quen mặt.

Bạch đại sư nói không chừng, chính là tương lai đại thần cấp tác giả.

Đáng tiếc là bọn hắn đi xuống sau, cái gì đều muộn.

"Ninh hiệu trưởng ta ngưỡng mộ Bạch đại sư đã lâu, ngày khác ta làm chủ, Ninh hiệu trưởng giúp đỡ tiến cử xuống." Một người trung niên cười rạng rỡ, với Ninh hiệu trưởng hàn huyên.

"Chuyện này ta có thể làm không chủ, Bạch đại sư có muốn hay không cách nhìn, ta há có thể tả hữu."

Ninh hiệu trưởng cũng là một lão hồ ly, hẳn than thở, "Ta tối đa cũng chỉ có thể giúp người hỏi một chút."

Hắn nói cũng chỉ là một ít lời xã giao a.

Còn như sau khi có thể hay không hỏi, vậy khẳng định là không biết.

"Ninh hiệu trưởng vừa mới lão tiên sinh kia là ai a!" Một cái nhìn tương đối lớn tuổi người hỏi, gờng vẫn là lão lạt, hắn tự nhiên biết Ninh hiệu trưởng chẳng qua là tìm có a.

Muốn đi qua hắn thấy Bạch đại sư, trên căn bản là không thể nào.

Bất quá vừa mới Sở Nam không phải là cùng cái lão tiên sinh kia cùng đi sao, có lẽ có thể đi qua cái lão tiên sinh kia liên lạc với.

"Vị kia a, hắn là Đông Hải học viện Giáo sư "

Ninh hiệu trưởng lời này vừa ra.

"Tê "

Lập tức truyền tới một mảnh, ngược lại hút khí lạnh thanh âm

"Đông Hải học viện Giáo sư, vậy tới chúng ta Nam Vực thành làm cái gì, chẳng lẽ là là Bạch đại sư tới đúng, Bạch đại sư cao hơn thi."

"Như vậy nói đến, Đông Hải học viện giáo sư là tự mình đến đặc chiêu Bạch đại sư."

"Ninh hiệu trưởng trả lại người giúp ta giới thiệu gấp mặt thoáng cái vị kia Giáo sư a, Ninh hiệu trưởng ngài cũng biết ta cái nào tiểu tôn tử vừa vặn cũng phải thi đại học "

"Các vị các người quá đề cao ta, các người cảm thấy Đông Hải học viện Giáo sư, là ta có thể chỉ phối sao" Ninh hiệu trưởng không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi tiếp tục nói, "Kỳ thực không cần nhìn chăm chăm vị giáo sư này, Đông Hải học viện là tam đại viện một trong đặc chiêu yêu cầu mọi người hẳn đều biết, không phải chân chính thiên tài lại tìm quan hệ cũng không khả năng đi vào đi, đừng trách ta không nhắc nhở các người, tam đại học viện đặc biệt thu nhận học sinh người, còn có các đại nổi danh học viện, rất nhanh cũng sẽ đã tìm đến Nam Vực thành, bọn họ đều là là Bạch đại sư tới, đây là một cái cơ hội, Bạch đại sư cho mọi người sáng tạo cơ hội, nếu là thật có hậu bối cao hơn thi, cũng chỉ có thể các người tự nghĩ biện pháp, ta giúp không nhiều lắm."

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Đi người đại gia (9/ 10)

Tất cả mọi người là sững sờ, coi như là chính mình hậu bối không có cần thi đại học, ai có thể lại sẽ không có mấy người thân thích, vừa vặn đến tuổi, "Các đại học viện đều phải tới Ninh hiệu trưởng người nói là thật sao "

"Đương nhiên." Ninh hiệu trưởng gật đầu, "Các người cảm thấy cho là có thể bù đắp chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện tác giả, còn có mấy tháng liền muốn thi đại học, các đại học viện biết tin tức này, hội thờ ơ không động lòng sao "

Mấy người thanh âm nói chuyện cũng không lớn, hơn nữa mọi người còn đang nghị luận Bạch Y Thắng Tuyết chính là Sở Nam sự tình, đến không có học sinh nghe được.

Bất quá đã không cần học sinh nghe được, bởi vì lúc này, hơn mười người, đã đi vội tới.

Cái này hơn mười người, mặc trên người quần áo, ở phía trên thêu bốn chữ, Tây Hoa học viện!

"Tây Hoa học viện người."

Có học sinh kinh hô thành tiếng.

Trong nháy mắt tiếng nghị luận toàn bộ đều dừng lại, sở hữu học sinh lão sư, sự chú ý đều đặt ở đi nhanh tới hơn mười trên người.

Đại đa số học sinh, đều lộ ra hâm mộ ánh mắt.

Tam đại viện, cố nhiên là tốt nhất trường học.

Nhưng là đối với (đúng) đại đa số học sinh mà nói, tiến vào tam đại viện, chỉ có thể là mộng a.

Tuyệt đại đa số học sinh, sự chú ý vẫn là đặt ở tam đại học viện ở ngoài các đại trường cao đẳng.

Trong đó, Tây Hoa học viện thứ hạng này vị thứ tư, không thể nghi ngờ chính là người chú ý học viện.

Có thể tiến vào Tây Hoa học viện, không phải ít học sinh mục tiêu.

"Mặc quần áo này thật là thật là đẹp trai, ta sang năm nhất định có thể đủ mặc vào mặc quần áo này!"

"Ta tại Thiên Đạo trong diễn đàn, thấy qua phía dưới người kia bức họa, hẳn là Tây Hoa học viện viện trưởng Thâm Thu" có một học sinh kinh hô thành tiếng, chỉ đi tuốt ở đằng trước cái kia tinh thần khỏe mạnh lão đầu.

"Tây Hoa học viện viện trưởng trưởng, thế nào sẽ đến chúng ta nơi này "

"Ha ha, Ninh hiệu trưởng hôm nay chúng ta Tây Hoa học viện không xưa nay, còn thứ lỗi a." Lúc này kia đi ở phía trước lão đầu, trực tiếp cao giọng quát lên.

Ninh hiệu trưởng đã đi xuống bậc thang, bước nhanh chào đón.

"Thâm Thu tiền bối ngưỡng mộ đại danh đã lâu, không nghĩ tới hôm nay có cạnh vừa thấy" Ninh hiệu trưởng hai tay ôm quyền, cung cung kính kính hành cá lễ.

Thâm Thu tu vi cao hơn hẳn, cũng lớn tuổi, hẳn tự nhiên muốn xưng là tiền bối.

"Ha ha, hôm nay chúng ta tới, là vì một người, Ninh hiệu trưởng chúng ta mượn một bước nói chuyện."

Thâm Thu quét quét, người chung quanh, cũng không có nói thẳng, chính là đến tìm Bạch đại sư.

Trước hẳn điều tra, Nam Vực rất nhiều người cũng không biết Bạch Y Thăng Tuyết thân phận, nếu như tiết lộ ra ngoài, đối với bọn họ tranh thủ Bạch đại sư gia nhập, sẽ có ảnh hưởng.

Ninh hiệu trưởng liếc mắt một liềm thấy mặc Thâm Thu sách lược, "Thâm Thu tiền bối lần này tới, có phải là vì Bạch đại sư đi. Không nói gạt người, kỳ thực vừa mới Đông Hải học viện Tăng giáo sư mới vừa tới qua hơn nữa đi trước cùng Bạch đại sư nói chuyện."

Thâm Thu mặt liềm biến sắc, Đông Hải học viện vậy mà tới một vị Giáo sư, tốc độ so với hẳn còn nhanh hơn

"Thâm Thu tiền bối ngài cũng không cần phải gấp, mới vừa rồi Bạch đại sư nói với ta, còn như lựa chọn cái nào học viện, hẳn còn muốn cân nhắc một phen, các loại (chờ) các đại học viện đến, mới quyết định, không bằng chúng ta đi trước uống ly trà, trò chuyện một chút năm sau thu nhận học sinh vấn đề, ra sao chúng ta Nam Vực năm nay nhưng là hiện ra không ít hạt giống tốt "

Thâm Thu thường thường các nơi cướp học viên, tự nhiên biết, cái này Ninh hiệu trưởng đánh cái gì chủ ý.

"Đương nhiên" Thâm Thu cũng ngoài cười nhưng trong không cười gật đầu, hẳn cũng đánh chính mình tính toán, để cho Ninh hiệu trưởng giúp đỡ sớm tiến cử thoảng cái Sở Nam.

"Ta ngày, như vậy nói vừa mới cái kia kỳ quái lão đầu, là Đông Hải học viện Giáo sư "

"Xem Ninh hiệu trưởng ý kiến, các đại học viện đều có người muốn tới "

"Cái này há chẳng phải là nói, các đại học viện lúc này đều tại xin Bạch đại sư gia nhập "

Chung quanh học sinh lần này toàn bộ nghe được, có người la hoảng lên.

Mọi người một trận an tĩnh, Sở Nam vừa xuất hiện ở sân trường bên trong, các đại học viện liền tới dồn dập, Đông Hải học viện phải tới một vị Giáo sư, Tây Hoa học viện càng là viện trưởng tự thân tới, mặt khác các đại học viện, đều còn ở trên đường, đương học sinh có thể đương đến nước này, cũng chỉ có Bạch đại sư.

Sở Nam cùng cái này sát mã đặc lão đầu, cũng không hề rời đi quá xa.

Cuối cùng liền rơi vào Nam Vực cao trung sau núi.

Nam Vực cao trung rất lớn, mảnh này dãy núi bên trong, bình thường ít ai lui tới.

"Giết lão giáo sư "

Sở Nam vốn định không ngừng kêu sát mã đặc, lập tức ý thức đạo (nói) như vậy không quá lễ phép, trực tiếp đổi lời nói, "Ngài cái này tạo hình, là ai thiết kế."

"Tạo hình người nói ta đây tóc a."

Sát mã đặc chỉ chỉ bầu trời, "Ta bay thẳng mười lăm ngày mười lăm giờ đêm một mực thôi, tự thành như vậy."

Sở Nam: "

Cái này mỗi một sợi tóc đều phản chấn tinh thần dựng thẳng đến, cảm tình là dọc theo con đường này gió thổi lên.

"Vậy người cái này một vòng hắc đây "

"Người gốc đi" sát mã đặc lão đầu đầy vẻ khinh bỉ, "Mười lăm ngày không ngủ, người thử xem có phải hay không cũng sẽ như vậy."

Mười lăm ngày không ngủ, còn có thể sống

Nếu như là hắc, khẳng định đã sớm vậy.

Sở Nam tâm lý, cái kia kêu không nói gì a, mười lăm ngày không ngủ, lại còn một chút mệt mỏi không có, như thể tinh thần phản chấn, cường giả quả nhiên khác nhau.

"Lão giáo sư sự tình kỳ thực không có như vậy sốt ruột, chúng ta trước nói một chút, sau đó người nghỉ ngơi thật khỏe một chút, sự tình cần thảo luận kỹ hơn."

Sở Nam có chút làm rung động, lão đầu này cũng không phải không còn gì khác, vậy mà là đem mình tuyển được Đông Hải học viện, liền đuổi mười lăm ngày đường.

"Thế nào không nóng nảy, ta đều nhanh gấp chết."

Sát mã đặc lão đầu vừa nói, bàn tay khẽ huy động, trước mắt một khối khoảng chừng sáu, bảy mét đá nổi lên, bị hắc trực tiếp vỗ bay ra ngoài, còn lại bộ phận vô cùng bằng phẳng, giống như trực tiếp dùng kiếm khí bổng dung tước mất một dạng.

Thấy một chiêu này, Sở Nam mi mắt trực tiếp trợn to.

Lấy tay khoa tay múa chân thoáng cái, cái thanh này tay đương Kiếm Sứ sao

Còn không chờ Sở Nam từ trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại.

Liền thấy sát mã đặc lão đầu trong tay, tự ra hiện rất nhiều chai chai lọ lọ.

Đủ loại lung tung khí giới, xem Sở Nam hoa cả mắt.

Những thứ này tạo hình kỳ lạ đồ vật, đều là cái gì quý

Đây là làm cái gì

Tiểu hồ ly cũng ở đây một bên thò đầu ra, nhiều hứng thú nhìn chăm chăm sát mã đặc, một món lại một cái vật phẩm, xuất hiện ở sát mã đặc lão đầu trong tay, bị hắc đặt ở bên cạnh vừa mới bị lấy tay gạt ra kia bóng loáng mặt đá bên trên.

"Lão tiên bối, ngài đây là ý gì "

Sở Nam hơi nghi hoặc một chút, cái này Đông Hải học viện tới thu nhận học sinh, làm một đôi lung tung ngoạn ý đi ra.

"Người đây cũng không biết."

"Ta đương nhiên không biết."

Sở Nam xem một vòng, khẳng định chính mình chỉ nhận thưởng thức một bộ kia châm, khác (dùng) đều là cái gì quý đồ vật.

"Đây là ta căn cứ người tiểu thuyết, Xạ Điều Anh Hùng Truyện bên trong miêu tả, làm được. Người đang ở đây trong tiểu thuyết, bên trong thần y, lợi dụng đủ loại dược liệu giày vò cảm giác, dùng dĩ nhiên cũng làm có thể trị bệnh. Thần kỳ nhất, chính là dùng châm cụ, cũng có thể chữa bệnh! Phi thường kỳ diệu, người quyền kia tiểu thuyết cụ hiện độ lại có chín thành tả hữu, trong thuyết minh mật độ chân thật rất cao, cũng có thể thực hiện, cho nên ta xem qua người tiểu thuyết sau, gần đây vẫn đang nghiên cứu những thứ này, cái này không phải gặp phải nhiều chút vấn đề, tới tìm người hỏi ý kiến xướng."

Sở Nam nghe có chút mộng bức, cái gì quý, không phải là tới thu nhận học sinh, tại sao biến thành tới hỏi ý kiến ta Trung y

Đang lúc Sở Nam ngẩn người lúc, sát mã đặc lão đầu, đột nhiên liền trực tiếp lấy ra một cây châm

Sát.

Tay hần tốc độ nhanh như thiểm điện, Sở Nam còn chưa phản ứng kịp.

Hắn liền trực tiếp đem châm cắm ở Sở Nam trên cánh tay.

"A!" Sở Nam kêu thảm một tiếng, "Sát mã đặc lão đầu, ta đi ngươi đại gia."

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Châm cứu những chuyện kia (10/ 10)

Sở Nam căn bản cũng không có thấy, lão đầu kia thủ động.

Trên cánh tay thì có đau nhức cảm giác!

Sở Nam thấy trên cánh tay mình cái kia lờ lờ phản chiếu châm, cũng không rõ ràng đến cùng làm bằng vật liệu gì.

Ngược lại đâm vào trên cánh tay, đau phải chết.

Sở Nam trực tiếp đem châm cho nhổ ra, "Ngươi điên đi, thế nào loạn châm người a."

Sát mã đặc lão đầu, căn bản không quan tâm Sở Nam gọi.

Ngược lại hắn cũng nghe không hiểu, sát mã đặc là ý gì, đoán chừng là chỗ nào phương ngôn đi, gọi trường bối!

"Bạch đại sư ngươi xem đúng không, trong ngươi có nhiều chút miêu tả, những thần y đó châm cứu, chính là đem châm cắm ở trên người, nhưng là những người đó đây, lại không có cảm giác được một chút đau đớn. Cái này kỳ quái, vì cái gì ta mỗi lần châm thời điểm, cũng sẽ cảm giác đau đây, sau đó ta còn tưởng rằng người khác sẽ không cảm giác đau, kết quả ta đi trên đường chính cho rất nhiều người xa lạ châm cứu, kết quả bọn họ cũng sẽ kêu đau "

Sát mã đặc lão đầu, suy ngẫm vậy căn bản không tồn tại chòm râu.

Nhớ lại hắn đây trước làm qua bấy cha sự tình, nói tới chỗ này, hắn liền về mặt vô cùng nghi hoặc hỏi Sở Nam, "Cuối cùng là cái gì hỏi đây ngươi trong sách nếu viết, vậy thì hắn có thể được, chẳng lẽ nhưng thật ra là đau, ngươi bên trong viết sai "

"Đúng, rất có thể, ngươi quyển sách kia cụ hiện độ quá cao, trong thuyết minh mặt rất nhiều lý luận hắn là chính xác, coi như là có vấn đề, tất cả đều là một ít vấn đề nhỏ một người trong đó vấn đề nhỏ, chính là châm cứu châm người nhưng thật ra là hội đau, ngươi đi đem sửa đổi thoáng cái, nói không chừng cụ hiện ra đủ loại công pháp, tác dụng vẫn có thể lớn hơn."

Cái này bách thế kinh luân nói tới chỗ này, dương dương đắc ý lên.

"Ta rất cuộc nghĩ rõ ràng, cái này nguyên nhân ở trong."

Sở Nam nắm trong tay cái kia phá châm, khuôn mặt cũng sắp hắc thành than.

Đối với (đúng) ngươi đại gia a, sai thái quá.

Hàng này không chỉ có tính cách kỳ lạ, còn phi thường tự yêu mình.

Sở Nam tâm kêu xui, nếu không phải không đánh lại hàng này, thật muốn đem hắn trực tiếp đập bay đi ra ngoài.

Sở Nam trực tiếp điều dụng trong trí nhớ các loại Trung y sách vở.

Thân thể người huyết vị đồ, bao gồm châm cứu lý luận.

Mặc dù Sở Nam lúc trước chưa từng học qua Trung y.

Bất quá bây giờ, trong đầu hẳn đủ loại sách vở muốn nhiều hơn chết.

Những thứ này Trung y loại, hẳn lúc trước chưa bao giờ xem qua, cái gì Bản Thảo Cương Mục, châm cứu bách khoa toàn thư, Hoàng Đế Nội Kinh đều có.

Sở Nam ngay lập tức liền tìm tới trên cánh tay, một cái so sánh để tìm huyết vị.

So với Hồ Lô họa gáo, trong tay cái kia châm, trực tiếp hướng sát mã đặc lão đầu đâm tới.

"A "

Sở Nam lại kêu thảm một tiếng, hẳn phát hiện trong tay châm không thấy, tiêu pha truyền ra cảm giác đau, đã đâm vào tay mình trên mặt.

Kia sát mã đặc lão đầu, mặt đầy dương dương đắc ý.

"Tiểu tử nguoi, còn muốn đâm ta, quá non nớt điểm."

Sở Nam cắn răng, nắm tay trên mặt châm cho nhỏ ra.

"Sát mã đặc lão đầu, ta vốn là nghĩ (muốn) nói cho nguoi biết, nguoi đã không muốn biết, vậy cho dù. Ta cũng không hứng thú, cùng nguoi càn quấy. Chính nguoi mù mờ, đồ vật tất cả đều là sai lầm."

Nghe được Sở Nam lời này, sát mã đặc lão đầu lập tức nghiêm nghị lên, " Sai, không thể nào đâu, thật không hội đau không, không thể nào đem, rõ ràng ta châm nguoi hội đau a "

Sở Nam cười lạnh, "Muốn biết "

Sát mã đặc lão đầu, lập tức gạt đầu, một bộ ham học hỏi học sinh tiểu học bộ dáng.

"Ồ kìa, Bạch huynh Bạch huynh đệ, nguoi xem chúng ta mới gặp mà như đã quen từ lâu, nguoi làm sao nhin tâm không nói cho ta biết chứ."

Sở Nam toét miệng, "Muốn biết đúng không, cánh tay vươn ra "

Sát mã đặc lão đầu, vội vàng che cánh tay.

"Ồ kìa, thật đau, ta thử qua."

Sát mã đặc lão đầu, chỉ chỉ Sở Nam cánh tay, ngượng ngùng mà cười, : "Hay là dùng chính nguoi thử đi "

"Ha ha!"

Sở Nam cũng không nói nhiều, trực tiếp xoay người rời đi.

Xoát!

Sát mã đặc lão đầu, xuất hiện ở Sở Nam trước mặt.

Nhắm hai mắt đưa ra cánh tay đạo (nói), "Châm, châm, châm, nhanh châm!"

Sở Nam đang muốn hạ châm, lại dừng lại.

"Mới vừa rồi đột nhiên đem châm chuyển tới trên người của ta chiêu đó đừng có dùng, nếu không ta cái gì cũng không nói cho nguoi biết."

Sát mã đặc lão đầu khuôn mặt đều xanh, hẳn vừa mới chính là muốn làm như vậy.

"Ta làm sao có thể hội loại chuyện đó, nói càn, nhanh châm!"

Bách thể kinh luân lấy tay che chính mình mắt, bất quá ngón tay lại rẽ ra.

Hắn xuyên thấu qua kẽ ngón tay hướng ra phía ngoài xem, tựa hồ như vậy thì có thể giảm bớt thống khổ một dạng.

Một cái mạnh như vậy cao thủ, còn sợ đau

Sở Nam liếc một cái sát mã đặc lão đầu cánh tay, trực tiếp liền một trận đâm xuống.

"A!"

Sát mã đặc lão đầu, kêu thảm chạy hai vòng, trong tay nắm cái kia châm kêu to, "Tiểu tử ngươi lừa phỉnh ta, cái này rõ ràng hội đau."

Sở Nam giả bộ ngưng ngừng bộ dáng, "Ồ kia, không cần thận châm sai "

"Châm sai, ngươi đây cũng có thể châm sai, cố ý đi."

Sở Nam đương nhiên sẽ không thừa nhận, "Không quen tay a, ta lại không thường thường châm cái này."

"Thật" sát mã đặc lão đầu hỏi.

"Đương nhiên là thật, không tin ngươi lại để cho ta châm một lần, lần này tuyệt đối không việc gì."

Sát mã đặc lão đầu, khề cần rằng, "Tốt lắm, ngươi lại châm một lần."

Vừa mới châm ta, không trả thù lại, khi ta là đứa ngốc

Sở Nam thầm nói, lần này chuyên tâm không ít.

Bất quá châm này đi xuống.

"A!" Sát mã đặc lão đầu, lại lần nữa kêu thảm thiết.

"Ngươi lừa phỉnh ta, đau chết ta."

Biểu hiện này cũng quá khoa trương đi, châm cái châm mà thôi, có đau như vậy sao

Sở Nam cũng rất không nói gì, lần này là thật không nhỏ tâm châm sai.

"Ồ kia, lão giáo sư lần này thật sai, ta lấy châm không yên a, tay ta run lên, liền châm sai một chút vị trí."

Sở Nam chỉ chỉ.

"Lừa gạt quý đi đi, hỗn tiểu tử, ta xem ngươi chính là cố ý."

Sát mã đặc lão đầu, lần này có chút không tin Sở Nam.

Sở Nam nghiêm mặt nói, "Lão giáo sư ta nói tuyệt đối là lời thật, Sự bất quá Tam, lần này ta bảo đảm sẽ không xảy ra vấn đề."

Sát mã đặc lão đầu, tỉ mỉ nhìn chăm chăm Sở Nam mắt nhìn.

Hắn có thể đủ đến loại cảnh giới này, mặc dù bình thường nhìn một nhòai điểm, tính cách kỳ lạ điểm, bất quá xem người công phu, có thể không một chút nào yếu.

Hắn phát hiện Sở Nam, tựa hồ cũng không có nói láo.

Nếu là như vậy một cái hơn mười tuổi thiếu niên, nói láo căn bản không khả năng giấu giếm được ánh mắt hắn.

Do dự một phen, sát mã đặc lão đầu liếm liếm đầu lưỡi, đưa tay ra.

"Một lần cuối cùng "

Hắn còn có một câu nói không có nói, lần này vẫn không được, chờ một hồi muốn châm trở lại.

Sở Nam nếu là biết, hàng này ý tưởng, tuyệt đối quay đầu bước đi.

Sở Nam lần này vận chuyển Nội Kính, làm cho mình tay ổn định.

Vừa mới cũng là bởi vì, tay run châm sai chỗ.

Lần này, ở bên trong thái độ Gia Trì xuống, tay rất ổn.

Sở Nam nhắm ngay huyết vị, trực tiếp đâm xuống.

"A!" Lão giáo sư kêu thảm thiết.

Không phải đâu, lại châm sai, không nên a, Sở Nam hồ nghi nhìn lão giáo sư.

Lão giáo sư kêu thảm, chạy hai vòng, lại dừng lại, "Ồ, không đau a."

Hắn cúi đầu nhìn một chút trên cánh tay cái kia châm, thiết thiết thật thật đâm vào hắn trên cánh tay, nhẹ nhàng đẩy thoáng cái, "Thật đúng là không đau a."

Sở Nam càng là không nói gì, cảm tình mới vừa rồi căn bản không đau, hắn vớ vẫn kêu!

Một mình người có thể có thể hư không phi hành cao thủ, cái bộ dáng này, thật tốt sao

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Hư vô phiêu miểu sư phụ!

"Làm sao sẽ không đau đây."

Sát mã đặc lão đầu nhìn chăm chăm Sở Nam, mặt đầy không hiểu.

Bất quá lập tức, liền bùng tỉnh đại ngộ.

"Ta minh bạch, đây là đâm vào huyệt Khúc Trì, đây là đâm vào huyệt vị vị trí."

Sát mã đặc lão đầu sống lâu kiến thức cũng liền nhiều, chính hắn cảm giác cánh tay một cái bên trên ngân châm này vị trí, còn có loại kia cảm giác tê dại, hết thảy liền tất cả minh bạch.

Sát mã đặc lão đầu, trong tay lại thêm ra hơn mười cây kim.

Xoẹt xoẹt, xoẹt xoẹt!

Cái này hơn mười cây kim, trong chớp mắt liền đâm vào trên cánh tay hắn, hơn mười khác nhau huyệt vị bên trên, giống như một nhúm.

Xem Sở Nam có chút tê cả da đầu.

Giời ạ, lão đầu này thật đúng là nhân tài, xem ra mới vừa rồi sợ đau đều là giả bộ đi tới.

Bất quá chính mình xuống tay với chính mình, ngược lại nếu như là Sở Nam, chính hắn giữ nguyên không đi xuống.

Coi như là biết, sẽ không đau cũng không được.

"Ha ha, quả nhiên là như vậy, không đau, tất cả không đau."

Sát mã đặc lão đầu, cười lớn.

Sau đó cả người thanh âm, thoáng cái biến mất, xuất hiện ở mấy trăm mét vị trí.

Sau đó lại biến mất, khắp sơn lâm, bốn phía xung quanh, từ xa đến gần đồng thời truyền tới tiếng cười.

Không biết, còn tưởng rằng bên trong giấu rất nhiều người, hoặc là ma quỷ lộng hành đây.

Lão đầu này không phải là thật điên đi

Một quyền sách, thiên nhân thiên diện.

Từ khác nhau góc độ xem, khác nhau đọc giả nhìn ra khác nhau đồ vật tới.

Sở Nam lần đầu tiên cảm giác, cái này Thiên Đạo tiểu thuyết vòng, thật sự không đơn giản chỗ.

Võ giả bình thường, thấy quyền tiểu thuyết này lúc, lần đầu tiên thấy chính là quyền tiểu thuyết này thấp đến đáng thương vô lực giá trị, tiếp theo chính là quyền tiểu thuyết này đủ loại nội công, chiêu thức, nhất là bị tác giả công hội công bố sau đó, đủ loại vinh dự tới dồn dập.

Vô số võ giả thân phục, nội công lại có thể bỏ tức Nhân Tộc hệ thống tu luyện.

Mà sát mã đặc lão đầu, cái này Giáo sư.

Hắn chú ý điểm, nhưng ở Xạ Điều quyền tiểu thuyết này bên trong một ít châm cú, được liệu phối bị, vân vân Trung y một ít liên quan đồ vật.

Sở Nam lần này, là thực sự cảm giác, Xạ Điều quyền sách này khác nhau.

Hắn khác nhau chính là ở chỗ, trong quyền sách này rất nhiều thứ, ở một thế giới khác, đều là thật sự tồn tại.

Mà không phải tưởng tượng ra được, nó có thể ở trên thế giới này, bị lại hiện ra.

Có lẽ, Xạ Điều quyền tiểu thuyết này khai thác, vừa mới bắt đầu.

"Bạch tiểu tử, lợi hại, ta khôn nhiều nhiều ngày như vậy, ngươi một châm giải quyết, ta nghi ngờ, quả nhiên không hổ là viết ra Xạ Điều tác giả."

Sát mã đặc lão đầu, rõ ràng chính là một cái Lão ngoan đồng.

Tính cách này, giống như là Xạ Điều bên trong Chu Bá Thông một dạng.

"Ngươi viết tiểu thuyết lúc, là làm sao biết, châm này cú có thể có thứ hiệu quả này thật là quá điều!" Sát mã đặc lão đầu thật tò mò cái này, "Nhất định là có sư phụ dạy ngươi, mau mau, đem ngươi sư phụ giới thiệu cho ta biết, ta muốn với hắn hảo hảo trao đổi một phen, ta bách thế kinh luân, thích nhất cùng đủ loại kỳ nhân dị sĩ trao đổi."

Trong đầu ta, chứa một cái thế giới khác, sở hữu sách vở.

Ngươi nói điều không điều.

Bất quá cái này hư vô phiêu miểu sư phụ, dĩ nhiên là không tồn tại.

Nhưng bây giờ sát mã đặc lão đầu, những lời này, lại để cho Sở Nam ý thức được một chuyện.

Trong đầu mình, những thứ này trên địa cầu nổi danh tiểu thuyết vô hiệp, thậm chí còn thoáng cái đô thị loại khoa học kỹ thuật tiểu thuyết, trong đó đều xen lẫn cái này số lớn, thật sự có thể thực hiện kiến thức.

Cái này cùng loại kia thật sự ảo tưởng tiểu thuyết, lớn nhất khác nhau.

Đây cũng là nó hơi quái đi ra nội lực cùng chiêu thức, cụ hiện độ lại có hơn chín phần mười, thậm chí có tiếp cận mười phần.

Những thứ này, nếu là không có thật sự nội tình là căn bản không thể nào tưởng tượng ra được.

Có lẽ tìm cho mình một cái, hư vô phiêu miểu sư phụ để giải thích, là biện pháp tốt nhất.

Sở Nam nghĩ tới đây, lộ ra vẻ kinh ngạc, "Lão giáo sư ta chưa bao giờ nói qua tự có sư phụ, ngươi đây cũng có thể trong sách nhìn ra."

Sát mã đặc lão đầu dương dương đắc ý, "Đó là đương nhiên, ngươi quyền sách này, ta tỉ mỉ nghiên cứu qua, rất nhiều thâm ảo đồ vật, cũng không phải giả. Tiểu oa oa, ngươi cuối cùng mới mười mấy tuổi, coi như là đánh trong bụng mẹ học, cũng không khả năng trải qua nhiều như vậy, ta tra cha mẹ ngươi cũng không hiểu cái này, kia liền chỉ có một cái khả năng á..., ngươi có một cái sư phụ."

Sở Nam nặng nề gật đầu một cái, "Lão giáo sư ngài nói đúng, ta có sư phụ."

"Vậy mau dẫn ta đi gặp hắn, nhanh, ta đều không kịp đợi."

Sát mã đặc lão đầu, thúc giục.

Sở Nam mặt đầy tiếc nuối, "Sợ rằng ngài là không thấy được."

"Thế nào, không phải là đã đi Hoàng Tuyền đi" lão giáo sư mặt đầy tiếc cho.

"Đó cũng không phải." Sở Nam cũng không có trực tiếp cho kia hư vô phiêu miểu sư phụ, an bài một người chết thân phận, mà là giải thích, "Ta khi còn bé, tình cờ ở nhà phụ cận đụng phải, sau đó vài năm, ta thường thường nghe hắn cho ta nói một ít kỳ văn dị sự, liền bao gồm đủ loại châm cú, binh pháp, thậm chí còn có Hóa Dược các loại đồ vật, thậm chí một ít đặc thù chung cất rượu phương pháp, còn có đủ loại chung cất tinh luyện, bất quá ở mấy năm

trước, lão nhân gia ông ta liền nói muốn đi du lịch tứ phương, đi ngang Tinh Hà đi viếng thăm lão hữu, ta hỏi hán lúc nào có thể gặp lại sau, hán nói có lẽ mấy năm sau, có lẽ mấy chục năm sau, có lẽ mấy trăm năm sau, có lẽ vĩnh viễn sẽ không gặp lại sau. Ta cũng tốt vài năm chưa thấy qua lão nhân gia ông ta, không biết đến cùng ở Thần Văn thế giới du lịch, vẫn là đã tại bến bờ vũ trụ."

Sở Nam nói tới chỗ này, lại lắc đầu, "Bất quá ta cảm thấy, sự phụ ta nói kia Tinh Hải ngao du hán là nói vậy, người làm sao có thể tiến vào Tinh Hải bên trong."

"Sự phụ của người nói thật, có vài thứ người tiếp xúc không tới, chúng ta cái thế giới này rất không giống ngoài mặt đơn giản như vậy, rất nhiều thượng cổ phế tích lưu lại tàn phiến bên trong đều có ghi chép, thượng cổ Nhân Tộc, có thể đi ngang Tinh Hà, sau đó không biết xảy ra chuyện gì, Thần Văn thế giới dị biến, hàng tỉ sinh linh trấn áp, vô số cường giả chẳng biết đi đâu." Sát mã đặc lão đầu, nơi này thời điểm vậy mà sơ kỳ khiếp sợ đi xuống, hán trong hai mắt có chút kính nể, "Không nghĩ tới, lão sư người vậy mà thật cùng trong truyền thuyết thượng cổ người một dạng, đi ngang Tinh Hà, hán biết nhiều như vậy, có lẽ, hán chính là Viễn Cổ Nhân Tộc."

Sở Nam há to mồm

Cầm cũng sắp rơi xuống đất, hoàn toàn không nghĩ tới.

Giờ ạ chính mình tùy tiện biên đi ra sự phụ, sát mã đặc lão đầu, vậy mà trình trọng như vậy, trả lại ra một cái suy đoán.

Nhìn hán không chính mình còn tin tưởng, tự có cái như vậy sự phụ.

"Đáng tiếc, ta không có duyên gặp một lần" sát mã đặc lão đầu mặt đầy tiếc nuối, bất quá rất nhanh thì khôi phục nguyên dạng, "Bạch tiểu tử sự phụ của người nếu như lúc nào xuất hiện, nhất định phải nói cho ta biết."

"Bất quá bây giờ, chúng ta vẫn là nghiên cứu chăm chú đi." Sát mã đặc lão đầu, vừa nói chú ý điểm

Lại đặt ở trên cánh tay trên kim, "Thân thể con người huyết vị cùng kinh mạch liên kết, kích thích huyết vị, chẳng lẽ đây chính là chăm chú chỗ ảo diệu "

Sở Nam đem một vài đại khái kể một ít, cụ thể hán cũng không có nói ra.

Những thứ này, chính hán đều không phải là phi thường hiểu.

Nói quá nhiều, lời nói dối còn dễ dàng bại lộ.

Cụ thể đồ vật, cái này sát mã đặc lão đầu nếu thích nghiên cứu, vậy hãy để cho chính hán nghiên cứu đi tốt.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 162: Ảnh hưởng

Còn như có phải là thật hay không có thể nghiên cứu ra, có ích đồ vật đến, Sở Nam đối với (đúng) cái này sẽ không thể nào quan tâm

Ở một quán rượu bên trong, Mục lão đại, Bạch Khiết năm người đang ăn mừng, lần này thám hiểm hoàn hảo trở về.

Ăn xong kết thúc, năm người từ từ lầu trong bao gian đi ra.

Thấy toàn bộ trong lầu trống rỗng, bốn phía nhìn lại, vậy mà không có khách hàng.

Chỉ có lầu tiểu nhị ở đó nằm, chán đến chết ngủ gà ngủ gật.

Năm người hai mắt nhìn nhau một cái, đều có chút kỳ quái.

Đây là cái gì tình huống

Nhà này là Nam Vực thành làm ăn rượu ngon nhất lầu, bình thường môn đình nhược thị, coi như là đến nửa đêm, vẫn như thế, suốt đêm buôn bán.

"Mục lão đại, thế nào làm, chúng ta bao tràng" Ải Tử về mặt vô cùng nghi hoặc hỏi.

"Nơi này người bọc lên sao" Mục lão đại vừa nói, đi nhanh đến trước quầy, gõ gõ bàn.

"A, trong khách hàng, trên lầu có chỗ trống."

Tiểu nhị mơ mơ màng màng, ngẩng đầu lên liền kêu.

"Ta đều ăn qua, các người cái này ngày chuyện như thế nào, vừa mới ta lúc đi vào, ta nhớ được người còn rất nhiều, hiện tại thế nào một người không có "

Mục lão đại vung tay chỉ chỉ, an tĩnh từ lâu.

Tiểu nhị thanh tĩnh nhiều chút, "Các người còn không biết sao chúng ta Nam Vực thành ra chuyện lớn."

"Cái gì chuyện "

"Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư biết không "

"Chẳng lẽ chúng ta Nam Vực bên trong thành công bắt đầu tiêu thụ rồi" Ải Tử trực tiếp lại gần, có chút kích động hỏi, chuyện này thu hoạch rất tốt, mới vừa rồi lúc ăn cơm sau khi, hắn còn nói, các loại (chờ) có nội công tiêu thụ lúc, muốn đi mua một bộ nội công.

Quá tốt không mua nổi, Giang Nam Thất Quái bọn họ tu luyện nội công cũng không tính quá kém, hắn cảm thấy giá cả cũng sẽ không quá cao.

Nếu là không có nội công trợ giúp, muốn đột phá Thông Mạch cảnh, tiến vào Dẫn Linh Cảnh.

Vậy phải xem vận khí, vận khí tốt nói không chừng qua hơn hai mươi năm là có thể đột phá, nếu là vận khí không được, ít nhất cũng phải ba mươi năm, nếu là có nội công trợ giúp, tuyệt đối có thể ở trong vòng mười năm đột phá Dẫn Linh Cảnh.

"Cái này không có, bất quá Bạch đại sư ở chúng ta Nam Vực thành."

Tiểu nhị cũng không vòng vo, nói thẳng.

"Bạch đại sư tới chúng ta Nam Vực thành rồi" Bạch Khiết cũng lộ ra kinh ngạc biểu tình.

"Cái gì tới chúng ta Nam Vực thành, Bạch đại sư chính là Nam Vực người, vẫn là Nam Vực học sinh cấp ba, lớp tốt nghiệp."

Tiệm tới đây, lộ ra ánh mắt sùng bái.

"Nói đùa sao "

"Không tin các người đi Thiên Đạo trong diễn đàn xem, nghe nói ngay cả Đông Hải học viện Giáo sư, còn có Tây Hoa học viện viện trưởng, đều đã chạy tới Nam Vực cao trung, học viện vẫn còn ở trên đường, bọn họ đều là Bạch đại sư mà tới. Bạch đại sư sắp thi đại học, bọn họ đều hy vọng có thể trực tiếp đặc chiêu Bạch đại sư đi bọn họ học viện. Tất cả mọi người, hiện tại cũng chạy tới Nam Vực cao trung, muốn tận mắt liếc mắt Bạch đại sư, nếu không phải ta muốn nhìn từ lâu, cũng đã sớm đi qua." Tiểu nhị mặt đầy ý sùng bái càng tăng lên.

Tiểu nhị người như vậy, đều là thiên phú cực kém võ giả, cả đời không có bất kỳ hy vọng đột phá Thông Mạch cảnh, nếu không hắn cũng sẽ không ở từ lâu bên trong làm việc.

Bất quá Bạch đại sư Xạ Điều, cho hắn hy vọng mới.

Hắn nguyên lai không có cái gì mục tiêu, nhưng bây giờ có phương pháp hướng, chính là kiếm được có thể mua được một quyển nông cạn nhất nội công tiền.

"Bạch đại sư là Nam Vực học sinh cấp ba, tin tức này cũng quá "

Mục lão đại lời còn chưa nói hết, bên cạnh liền truyền tới một tiếng thét chói tai.

Chỉ thấy Bạch Khiết trợn to không tương tượng nổi mắt mí mắt, tay đều tại có chút phát run, nhìn trong hưng phấn, lại có chút kích động.

"Thế nào rồi Bạch đội trưởng người không sao chứ."

Ải Tử bị sợ giật mình, vội vàng hỏi.

"Bạch đại sư lại là hắn hắn lại chính là Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư "

Bạch Khiết giọng thác loạn, tự mình lẩm bẩm.

"Là ai a, người biết "

Người gầy kinh ngạc hỏi.

"Sở đại sư, Sở đại sư, chính là Bạch đại sư, hần chính là Bạch đại sư."

Bạch Khiết thế nào khả năng không kích động, mới vừa tiến vào Thiên Đạo diễn đàn Nam Vực bản khối sau, nàng mở ra bài post, liếc mắt liền nhận ra người kia, chính là theo chân bọn họ cùng một chỗ ngây ngô mấy ngày Sở Nam.

Ngày đó ở vô giả công hội thời điểm, Sở Nam từng nói qua, hần là ở Nam Chu tiến hành tác giả chứng nhận, hơn nữa còn nhận biết Bạch đại sư, nguyên lai hần chính là Bạch đại sư!

Vị kia tiếng tăm lừng lẫy Bạch Y Thăng Tuyết, vậy mà cùng với bọn họ, nhiều như vậy ngày.

Bọn họ cũng không nghĩ tới, Sở Nam thân phận chân thật.

Mục lão đại bốn người cũng đều nhắm mắt, đứng bất động ở nơi đó.

Một lát nữa, tất cả mở mắt ra.

Đều là giống như Bạch Khiết trạng thái.

"A, ta vậy mà cùng Bạch đại sư sống chung một chỗ như vậy lâu, còn biết hần là từ Nam Chu tác giả chứng nhận trở lại, vậy mà không có nghĩ tới chỗ này."

Ái Tử mặt đầy hối hận, nếu không lúc ấy nhiều với Bạch đại sư làm quan hệ tốt, cầu xin cái nội công cái gì.

Nam Vực cao trung giáo viên bên trong, Liễu Hoa Sơn đang sân nhỏ đường thương.

Lúc này vang lên tiếng gõ cửa.

Liễu Mộc đi nhanh đi ra ngoài kéo cửa ra.

"Đại biểu ca người thế nào tới "

Liễu Mộc nhìn người tới, hơi có chút kinh ngạc.

"Ta mấy ngày gần đây vừa lúc ở Nam Vực thành, vốn là không chuẩn bị tới tìm các người, sẽ không nói với các người. Vừa mới truyền tới tin tức Bạch đại sư là Nam Vực tốt nghiệp trung học ban, gia tộc đề cho ta tới tìm các người, các người đều là đồng học, đi qua các người đi viếng thăm thoáng cái Bạch đại sư, biểu đạt Liễu Châu có lòng tốt, cùng hần quan hệ thân thiết, đây đối với chúng ta Liễu Châu rất có ích lợi."

Liễu Mộc gương mặt đó, có chút khó coi, "Đại biểu ca chuyện này sợ rằng "

"Các người không phải là thật đắc tội Bạch đại sư đi!" Thanh niên kia có chút cau mày, "Nếu như đắc tội qua, vậy hãy cùng ta cùng đi với Bạch đại sư nói xin lỗi."

"Kỳ thực đại biểu ca, Bạch đại sư chính là Tây Châu Tam thiếu gia Sở Nam. Mà còn Hoa Sơn biểu ca, hôm nay với Sở Nam trong đó đại trác bên trong chống với."

Thanh niên kia ngăn người một chút, biểu tình hơi có chút cứng ngắc, "Không phải là đem Sở Nam bị đa thương đi "

"Là Hoa Sơn biểu ca bị thương."

"Trong gia tộc của chúng ta liên lạc một chút, hỏi một chút chuyện này nên làm thế nào." Thanh niên trong lúc nhất thời cũng không cách nào quyết định.

Thanh niên nhắm mắt chữ, chẳng qua là một hai phút công phu.

Hần liền mở mắt ra, "Gia tộc đã biết chuyện này, mà còn mở tộc hội, để cho Hoa Sơn đi theo Bạch đại sư nói xin lỗi "

"Hoa Sơn, người và Sở Nam sự tình, Liễu Châu đều đã biết." Thanh niên đem Hoa Sơn cho đánh thức.

"Đại biểu ca người là tới báo thù cho ta có đúng hay không."

"Liễu Châu tin tức là, người đi với Sở Nam nói xin lỗi."

Vừa mới còn ôm mong đợi Liễu Hoa Sơn, trong lúc nhất thời mi mắt đỏ, hần giùng giàng ngồi dậy, "Không, ta không với hần nói xin lỗi, lúc trước hần đều là bị ta giam ở dưới chân, kếm xa tít tấp ta, ta tại sao phải cho hần nói xin lỗi."

"Hoa Sơn hiện tại không giống nhau, hần bây giờ là Bạch Y Thăng Tuyết, bỏ túc chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện Bạch đại sư, không phải là lấy trước

kia cái cái gì cũng không tính là Tây Châu Tam thiếu gia."

Liễu Hoa Sơn lắc đầu, "Phụ thân sẽ không để cho ta xin lỗi, không thể nào ta muốn phụ thân liên lạc."

"Gia tộc mở tộc hội, các đại trưởng lão đều tham gia, người nếu không nói xin lỗi, sau này sẽ không có cạnh tranh Liễu Châu chi chủ tư cách."

Liễu Hoa Sơn thoáng cái nằm ở trên giường, hai mắt vô thần.

Nói xin lỗi, kiểu ngao như hấn, để cho hấn đi nói xin lỗi!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Đấu Phá tình tiết điều khiển tinh vi

Vốn là tới Sở Nam chỉ là muốn, đem vị này Đông Hải học viện tới sát mã đặc Giáo sư, cho ứng phó.

Cũng không nghĩ đến, bách thể kinh luân nghe một ít Sở Nam giảng thuật, lại càng không nguyện ý rời đi.

Quần quít lấy Sở Nam, làm ầm ĩ cái không về không.

Sở Nam đi tới kia, hấn theo tới kia.

Khí Sở Nam, trực tiếp ngồi ở đó tu luyện, tu luyện tới trời sắp tối, phải về chính mình nơi ở ngủ, cái này sát mã đặc lão đầu, cũng là đi theo.

Thấy bên cạnh, y theo rạp khuôn, da mặt dày với tường thành một dạng bách thể kinh luân.

Sở Nam cũng là say.

"Tầng giáo sư ngài là Đông Hải học viện Giáo sư, có phải hay không hấn chiếu cố đến thoáng cái hình tượng a, đi theo ta một học sinh trung học tính là gì."

Sở Nam rất là buồn bực, gườm gườm đánh cũng đánh không lại, đuổi đi cũng đuổi đi không đi, liền cùng kẹo da trâu một dạng, đi tới kia theo tới kia, Sở Nam cũng sắp muốn học máu.

"Chít chít "

Tiểu hồ ly cũng hướng về phía sát mã đặc lão đầu, chít chít thét lên.

Ca ca mất hứng, nó cũng không cao hứng.

Chọc ca ca mất hứng người, nó liền ghét hấn.

Bách thể kinh luân căn bản không để ý, "Đông Hải học viện Giáo sư, ta chính là cái trên danh nghĩa, bao nhiêu năm đều không ở Đông Hải học viện lẫn lộn, có thể có cái gì lại nói, ta đây hình tượng nơi nào không được, năm đó ta lúc còn trẻ, là mọi người công nhận Mỹ Nam Tử, hơn tiểu tử người đẹp trai hơn nhiều. Bây giờ cùng người, là nhìn người tiểu tử thú vị, cao hứng mới đúng, một mực xụ mặt làm gì "

Sở Nam lười hỏi lão đầu này.

Tiểu hồ ly lại chít chít kêu hai tiếng.

Bách thể kinh luân sự chú ý để cho ở tiểu hồ ly trên người, "Ồ, mới vừa rồi không có nhìn kỹ người, người cái này con tiểu hồ ly, còn kỳ quái a!"

Bách thể kinh luân tự nhiên liếc mắt liền nhìn ra tiểu hồ ly không bình thường tới.

Tuy nhiên lại thể nào cũng nghĩ không thông, đây là vì cái gì.

"Bạch tiểu tử người đây là hồ ly chuyện gì xảy ra, không có chút nào sóng linh khí, không có tu vi, cứ như vậy có linh tính, chẳng lẽ truyền thừa có cái gì huyết mạch sao" Bách thể kinh luân vừa nói liền muốn đưa tay, đi sờ cái này màu lửa đỏ hồ ly.

Tiểu hồ ly thoáng cái nhảy đến Sở Nam trong ngực.

"Lão giáo sư, ta hồ ly không thích người xa lạ, như người vậy hội hù được nó."

Sở Nam không thể để cho cái này lão giáo sư đụng, tiểu hồ ly trên người bí mật quá nhiều, nhất là Cửu Vĩ bí mật.

"Liên loại này Linh Thú, ta thấy quá nhiều, người cái này hồ ly cũng liên kỳ quái điểm, nếu không phải xem nó có linh tính, ta mới chẳng muốn đi lý tới."

Bách thể kinh luân nắm tay thu hồi đi, cũng sẽ không đi chú ý cái kia hồ ly.

Hai người đi tới dưới núi, bước nhanh hướng khu dừng chân khu vực đi tới.

Còn chưa tới khu dừng chân, xa xa, Sở Nam liền thấy bên kia, vậy rất lớn một đồng người.

Nhất là chính mình bộ kia nhà ở, càng bị người còn bao phủ.

Đủ loại thanh âm, lộn xộn truyền tới.

Sở Nam hơi nhíu cau mày, người này cũng quá nhiều điểm đi. Không chỉ là Nam Vực cao trung đồng học, vẫn còn có trang phục rõ ràng không phải là học sinh, hẳn là bên ngoài võ giả.

Sở Nam vẫn là đánh giá thấp thân phận của mình, ở Nam Vực mang đến ảnh hưởng,

"Trễ như vậy, ta còn tưởng rằng người không trở lại, ta đang muốn đi."

Ninh lão sư mặt đầy một mối bộ dáng, từ bên cạnh đi ra, nhìn dáng dấp các loại (chờ) không ngăn thời gian, "Cha ta để cho ta ở phụ cận đây chờ người trở lại, người chỗ ở không thể quay về. Tin tức ra ánh sáng sau, hội có không ít người muốn tìm người, cho người chuyển sang nơi khác ở."

"Ha, hiệu trưởng nghĩ (muốn) thật đúng là chu đáo, thay ta cho hắn nói cảm ơn."

Sở Nam toét miệng cười một tiếng.

Ninh lão sư ánh mắt rơi vào bên cạnh sát mã đặc lão đầu trên người, mặt đầy hồ nghi.

"Vị này, cái này không phải biết, không phải là Tăng giáo sư đi!"

Ninh Túy Linh nói chuyện đều có chút cà lăm, người trước mắt này tạo hình là đang ở là quá kỳ lạ.

Nàng rất khó với một vị, đức cao vọng trọng tiền bối đối đầu hào.

"Không sai, chính là hắn, Đông Hải học viện Giáo sư." Sở Nam gật đầu, kỳ lạ đi.

"Cái gì Giáo sư, Giáo sư, ta gọi là bách thể kinh luân, tiểu nha đầu, người gọi tên ta là được."

"Gọi hắn sát mã đặc lão đầu, là được."

Sở Nam tức giận nói, đi theo lão đầu ngây ngô lâu,

Chính mình lễ phép, đều biến mất.

"Đúng đúng, sát mã đặc lão đầu cũng được! Đừng gọi ta cái gì Giáo sư, nghe không được tự nhiên." Bách thể kinh luân đối với (đúng) Sở Nam gọi, đến lúc đó rất thích, mặc dù nghe không hiểu, đó là ý gì.

Ninh Túy Linh cuối cùng, vẫn là gọi bách thể tiền bối.

Sát mã đặc lão đầu, rõ ràng Ninh Túy Linh liếc mắt, "Người hiệu trưởng kia người là cha đúng không, các người một dạng không thú vị, cũng không có Bạch tiểu tử chơi vui."

Giời ạ, chơi vui

Sở Nam thiếu chút nữa học máu, thật muốn một cước đạp tới, đem người này cho đạp bay đi ra ngoài.

Ninh Túy Linh mang Sở Nam, hướng nam khu vực cao trung sâu bên trong đi tới, đi thẳng đến Nam Vực cao trung bên bờ giải đất, ở tươi tốt trong rừng cây, lại có mấy bộ nhà ở.

Sở Nam ở chỗ này, thượng hạng vài năm học, vậy mà chưa bao giờ biết.

Sở Nam ngủ ở cái này, kia sát mã đặc lão đầu, tự nhiên cũng không nguyện ý đi, cũng lưu lại.

Ninh Túy Linh mới vừa đi.

Sát mã đặc lão đầu, liền lại bắt đầu từ hấn trong không gian giới chỉ, móc ra đủ loại kỳ quái bình quán dụng cụ.

"Bạch tiểu tử, đến chúng ta cùng nhau nghiên cứu, tìm tòi Ngân Châm điểm huyết đủ loại tác dụng." Sát mã đặc lão đầu lập tức mời Sở Nam cùng đi chơi đùa châm cứu trò chơi.

"Ta sẽ không nghiên cứu, ta muốn ý tưởng tiểu thuyết đi, bằng không thể nào đổi mới."

Sở Nam khoát khoát tay.

"Vậy nhanh lên một chút đổi mới, ta còn chờ nghiên cứu nguoi Xạ Điều đây "

Sở Nam kéo cửa phòng ra, liền nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, suy nghĩ tỉ mỉ lên.

Hắn cũng không có tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Mà là ý tưởng, Đấu Phá Thương Khung tình tiết.

Như thế nào mới có thể, đem cái này bị phá hư tình tiết, cho kéo về đầu mối chính.

Xử lý như thế nào, Tiêu Viêm cùng Vân Lam Tông Tông Chủ Vân Vận trong lúc đó cảm tình.

Ở nguyên lai nội dung cốt truyện bên trong, Vân Lam Tông ước hẹn ba năm sau khi kết thúc, Tiêu Viêm về đến gia tộc, phát hiện gia tộc nhận được tập kích, phụ thân biến mất.

Mà tập kích gia tộc, chính là Vân Lam Tông Đại Trưởng Lão Vân Lăng.

Tiêu Viêm vừa nặng bên trên Vân Lam Tông, vốn nên lần này, hắn mới cùng Vân Vận nhận nhau, biết thân phận đối phương. Hơn nữa ở Vân Lam Tông trên xảy ra kinh thiên đại chiến, Tiêu Viêm đem Phật Nộ Hòa Liên ném ở Vân Lam Tông, loại kia nổ mạnh, để cho Tiêu Viêm cùng Vân Lam Tông hoàn toàn kết làm tử thù.

Sau đó, chính là Vân Lam Tông người, ngàn dặm đuổi giết.

Tiêu Viêm cuối cùng chạy ra khỏi Gia Mã Đế Quốc, đi Già Nam học viện.

Nhưng là bây giờ, tình tiết đã không thể nào dựa theo cái phương thức này tiến hành.

Sở Nam ý tưởng một đoạn thời gian rất dài, rốt cuộc coi như là ý tưởng xong, sau đó tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng tiến hành sáng tác.

Lần này không có nguyên bản, chỉ có tự viết, tốc độ chậm không ít.

Đấu Phá đoạn này tình tiết, bị Sở Nam sửa đổi là.

Kia Yêu Vương Lưu Niên cùng Cửu Vĩ Hồ Vương, đột nhiên sau khi biến mất.

Vân Sơn đem Vân Lam Tông bị hủy, cho rằng là Tiêu Viêm tạo thành, muốn Tiêu Viêm tự phế tu vi, ở lại Vân Lam Tông tiếp nhận xử trí.

Vốn là bởi vì Vân Vận liều chết muốn cứu mình, phi thường làm rung động Tiêu Viêm, muốn đem chuyện này hòa bình giải quyết, lúc này cũng giận.

Vừa mới chiến đấu vừa mới tiêu tan, hiện tại chiến đấu hồi sinh.

Bắt quả đi qua ác chiến Tiêu Viêm, coi như là Dược Lão trợ giúp, cũng không phải Vân Sơn đối thủ.

Thất Thái Thôn Thiên Mãng, bởi vì tiến hóa không hoàn toàn, nó thực lực không ổn định, giúp Tiêu Viêm thời điểm, lại lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say.

Song phương đại chiến, Vân Lam Tông bị hủy diệt, Vân Sơn càng là tức giận, muốn đích thân ngã xuống Tiêu Viêm.

Ở cuối cùng, Vân Vận thay Tiêu Viêm ngăn trở Vân Sơn.

Giúp Tiêu Viêm thoát đi Vân Lam Tông, cuối cùng chạy ra khỏi Gia Mã Đế Quốc, đi Già Nam học viện, mà Vân Vận cũng bị nhốt.

Toàn bộ Đấu Phá cổ sự tình tiết, trở về lại đầu mối chính.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Nam Vực sôi trào

Còn như thần bí kia biến mất Lưu Niên Yêu Vương, cũng thành Vân Lam Tông trong lòng mọi người mê.

Ở Vân Lam Tông trên, làm ẩn núp Hồn Điện người, cũng bí mật điều tra, bắt quả cuối cùng là không thu hoạch được gì.

Sở Nam đem đoạn này chuyển tiếp nội dung cốt truyện viết xong, đã là đêm khuya.

Bên ngoài truyền tới bình quán va chạm tiếng vang, Sở Nam tiến tới xem.

Bách thể kinh luân lấy ra rất nhiều chỗ khác nhau được liệu, một mạch rót vào một cái to lớn trong nồi, sau đó hầm lên.

Đây là học trong tiểu thuyết, nấu thuốc sao

Đồ chơi này, coi như là thật là thuốc, hầm đi ra phòng chừng cũng thành độc.

Sở Nam đối với (đúng) lão đầu này cũng là say.

Bách thể kinh luân lại bắt đầu hướng trên người mình chăm chú, một bên buộc, còn vừa cảm thụ, ở bên cạnh ghi chép.

"Ca ca kia sát mã đặc lão đầu làm gì a!"

Tiểu hồ ly ngược lại một mực nhiều hứng thú đứng ở bên cửa sổ xem.

Thấy Sở Nam cũng tới sau, liền đem trong lòng nghi vấn hỏi lên.

Nó thật là có chút không hiểu nổi, lão đầu kia hình như là người điên.

Một bên hướng trên người mình chăm chú, vẫn còn ở một bên tự lẩm bầm, một bộ rất vui vẻ đáng vẽ.

"Đừng để ý tới hắn, hắn là cái tự ngược cuồng."

Sở Nam đem cửa sổ trực tiếp đóng lại, liền nằm trên giường ngủ đi.

Hắn có thể so với bất quá cái này bách thể kinh luân, nhân gia cảnh giới kia, mấy chục ngày không phải là ngủ với chơi đùa một dạng, đánh rắm không có.

"Áo "

Tiểu hồ ly tựa hồ hiểu, cũng hai ba lần, nhảy đến cạnh đầu giường, nó kia chín cái đuôi lắc hai cái, đệm ở dưới thân thể, cũng bắt đầu ngủ.

"Ca ca, không tốt rồi."

"Ca ca, không tốt rồi."

"Ca ca, xảy ra chuyện."

Sở Nam sáng sớm là bị tiểu hồ ly đánh thức, nó nằm úp sấp ở bên tai mình réo lên không ngừng.

"Thế nào "

Sở Nam nhắm hai mắt, vỗ vỗ tiểu hồ ly.

Khoảng thời gian này ở trong dãy núi thật sự là mệt đến ngất ngư, đến bây giờ mệt mỏi ý vẫn chưa có hoàn toàn tản đi.

"Sát mã đặc lão đầu, chết rồi."

"Sát mã đặc lão đầu, chết rồi "

Cửa sổ nửa mở, hắt là bị tiểu hồ ly đẩy ra.

Nó đưa kia móng vuốt, chỉ phía bên ngoài cửa sổ kêu.

Sở Nam hoàn toàn thanh tỉnh, chết, không thể nào đâu!

Lão đầu kia ngày hôm qua còn tinh thần gấp trăm lần, hôm nay làm sao sẽ chết.

Một cái Đại Cao Thủ, không thể nào chết ngay bây giờ đi.

Nói thế nào hắt là như vậy Đông Hải học viện Giáo sư, nếu là thật xảy ra chuyện, phiền toái khẳng định rất nhiều.

Sở Nam từ trên giường nhảy dựng lên, trực tiếp đẩy cửa ra.

Quả nhiên thấy kia sát mã đặc lão đầu, nằm trên đất, Tứ Chưởng hướng lên trời, tư thế rất kỳ quái, miệng đầy bọt mép, hai mắt trừng trừng.

Bên cạnh ngày hôm qua hắt kia nổi thảo, đã sớm thiêu khô.

"Lão giáo sư người thế nào."

Sở Nam đi tới, đẩy hai cái.

Lão đầu này không có phản ứng gì, không phải là chết thật đi.

"Đừng động ta, ta chính vận công bức độc."

Lúc này miệng sùi bọt mép hắt, đột nhiên lên tiếng.

Cái này tư thế kỳ quái, là đang ở vận công

Cái này công pháp gì, trạng thái tu luyện thật là kỳ quái.

"Hô "

Chỉ thấy một luồng hắc khí, từ bách thể kinh luân trong miệng mũi tràn ra.

Hắt lộn một vòng, từ dưới đất đứng lên.

"Độc, thật độc a "

Bách thể kinh luân than thở, "Vốn là muốn chế đặc phẩm Linh Dược, cuối cùng thế nào chế được độc tới "

Sở Nam còn nhớ tới ngày hôm qua, trước khi ngủ, bách thể kinh luân chính đang hướng trong nôi, một mạch thả xuống dược thảo.

"Ngày hôm qua người nấu kia nôi đồ vật, bị người cho ăn "

"Đúng vậy, người không phải nói, những thần y đó, ném Bách Thảo, lấy thân thử thuốc sao ta đây không phải là ở thử nó Dược Lực, nhưng là kia mấy loại Linh Thảo làm sao lại lặc thành độc."

Lão giáo sư rất là không hiểu, tiến tới trong nôi nhìn một chút.

Đưa tay chỉ mặt hai cái, đã sớm đốt dấm đầy nôi, ở trong miệng liếm xuống.

"Thiên Ưng thảo, Dã Cô, Ma Tra "

Hắt nói liên tục tốt mấy cái tên, tất cả dược liệu trân quý.

"Không sai a, tất cả đều là thượng đẳng Linh Thảo, toàn bộ cũng là có thể phụ trợ tu luyện, tại sao có thể có độc mà còn Độc Tính còn mạnh như vậy, may ta tu luyện là Viễn Cổ Ngũ Tâm Triều Thiên thuật. Nếu không còn thật không dễ dàng đem những này độc tiêu diệt hết."

Đồ chơi này, qua loa hỗn hợp, cũng không biết xảy ra cái dạng gì phản ứng hóa học, sinh ra độc còn không bình thường.

"Ta nói sát mã đặc, lúc này mới bình thường, khác nhau dược liệu xen lẫn trong cùng một chỗ, Dược Tính thì sẽ sinh ra biến hóa, có thể là Linh Dược, có

thể là phỉ thuốc, cũng có thể là độc dược. Dược liệu gia nhập thời gian, gia nhập thứ tự, hòa hâu, những thứ này cũng sẽ ảnh hưởng dược liệu, từng cái phương thuốc đều phải vô số lần thất bại thử, mới có thể thành công, nếu là dễ dàng như vậy Linh Dược phương thuốc liền bị người nghiên cứu ra được, phương thuốc kia đã sớm tràn lan, nơi nào còn có thể chờ đến người đi nghiên cứu."

"Người nói có đạo lý." Lão giáo sư gật đầu, lòng tin mười phần.

Có từ trong không gian giới chỉ, móc ra không ít dược liệu, chuẩn bị tiếp tục thử.

Sở Nam khuôn mặt có đen một chút, lão đầu này, thật đúng là một con đường đi tới hắc.

"Người không phải là còn chuẩn bị, tiếp tục lấy thân thử thuốc "

"Chẳng lẽ, người tới giúp ta thử "

Sở Nam lắc đầu, "Ta cũng không ngại tu vi kia, vạn nhất với mới vừa rồi một dạng, ta thử trực tiếp cũng có thể đi Hoàng Tuyền báo cáo. Bất quá ngài, có thể đi bắt nhiều chút dã thú tới thử, cần gì phải luôn là lấy thân phạm hiểm!"

"Đúng vậy, người cũng không nói sớm."

Bách thể kinh luân vừa nói, trực tiếp bay lên không.

Tiểu hồ ly ngoẹo đầu nhìn về bầu trời, "Ca ca là cái gì hẳn không có cánh, lại có thể bay đây chúng ta lại có thể hay không, ta cũng giống chim một dạng trên không trung bay đây "

"Đây là tu luyện hần tu vi cao thâm."

Sở Nam kêu thoảng cái tiểu hồ ly, "Đi, chúng ta đi ra ăn cơm đi."

Chờ cơm nước xong, trở lại chỗ ở.

Sở Nam liền thấy sân ném không ít dã thú, không biết là bị đánh bất tỉnh, vẫn là chết hết.

Mấy ngày kế tiếp bên trong, Nam Vực cao trung đã nghỉ, nhưng ở giáo học sinh, nhưng không ai rời đi.

Mặc dù mọi người mấy ngày nay vẫn không có thấy Sở Nam tung tích.

Bất quá toàn bộ Nam Vực thành, chính là hoàn toàn sôi trào.

Mấy ngày qua, mỗi ngày từ sáng sớm đến tối, thỉnh thoảng có các đại học viện lão sư, Giáo sư, thậm chí hiệu trưởng ở Nam Vực thành qua lại.

Đề cho cái này Nam Vực học sinh cấp ba, kích động dị thường.

"Mau nhìn, Nam Hải học viện!"

"Nam Hải học viện người đến."

Theo sáu bảy người mặc tây hải học viện quần áo người, đi vào Nam Vực cao trung.

Vô số Nam Vực học sinh cấp ba, đều lộ ra hâm mộ ánh mắt.

"Ngày hôm qua Bắc Hải học viện cũng đến, hiện tại tam đại viện tất cả đến đông đủ Bạch đại sư thật là quá lợi hại, thậm chí ngay cả tam đại viện đều thân phó Nam Vực, đặc biệt tới mời hần."

"Đó là đương nhiên, cũng không nhìn một chút Bạch đại sư thành tựu, bù đắp chúng ta Nhân Tộc hệ thống tu luyện, loại này tác giả, tam đại viện không muốn mới là lạ."

"Các người nói, Bạch đại sư lần này sẽ chọn tam đại viện cái nào a "

"Không biết, thật là khó chọn! Bất quá ta cảm thấy, Bắc Hải học viện có khả năng tương đối lớn, trong tin đồn, Bắc Hải học viện mỹ nữ như mây, hắc hắc!" Một người thiếu niên hai mắt đều bắt đầu sáng lên.

Ở sân nhỏ, Sở Nam nhìn xa xa chất đông như sơn dã thú thi thể, lại nhìn sang bên cạnh vẫn còn ở gắng sức nấu thuốc bách thể kinh luân, có chút không nói gì lắc đầu một cái.

"Bách thể lão đầu, ta muốn sẽ đi gặp các đại học viện người, liền bao gồm các người Đông Hải học viện, người đi không đi "

Bách thể kinh luân cũng không quay đầu lại, "Ta Linh Dược nhanh nghiên cứu thành công, không có thời gian. Cũng không hứng thú, thấy những tiểu bối kia."

P/s: Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Các đại học viện cướp người

Bách thể kinh luân chuyển này ý đồ, căn bản là cùng Đông Hải học viện không có quan hệ, đúng như cùng hần từng nói, đặc biệt tìm đến mình hỏi ý kiến Trung y vấn đề tương quan.

Hắn từ Xạ Điều trong tiểu thuyết, rất nhiều không cùng loại loại được thảo, dựa theo khác nhau đo cùng gia nhập thứ tự, cuối cùng chế ra Linh Dược, còn có Đầu Phá cái này trong tiểu thuyết Luyện Đan Thuật, đem loại kia cuồng bạo, không thể trực tiếp hấp thu năng lượng, đi qua luyện chế, biến thành người có thể chi trực tiếp dùng đan dược, hần tìm tới linh cảm cùng phương hướng, muốn đi qua giống vậy tương tự phương thức, đem Thần Văn thể giới Linh Thảo chế tác thành Linh Dược tới.

Viết Đầu Phá Đại Thánh, hần là không tìm được.

Bất quá lại đi qua đủ loại phương thức, tìm tới Bạch đại sư là Nam Vực học sinh cấp ba thân phận, cho nên mới chạy tới Nam Vực.

Còn như Đông Hải học viện, các đại học viện tới dồn dập, tới thu nhận học sinh, đó bất quá là đúng dịp a.

Bách thể kinh luân nếu không muốn đi, Sở Nam cũng liền trực tiếp rời đi, "Ta đi trước."

Mấy ngày nay mỗi lần nấu thuốc, lão đầu này đều nói Linh Dược sắp chế xong.

Bất quá mỗi lần kết quả thử thuốc, đều rất rõ ràng.

Ở Nam Vực cao trung kia to lớn tổng hợp lầu bên ngoài.

Càng là có không ít học sinh, tụ tập ở này.

"Mau nhìn Đông Hải học viện Hồng Đào, không nghĩ tới lần này Đông Hải học viện lại đem hần mang tới "

Có học sinh chỉ, một người trong đó thanh niên, kích động kêu.

"Nguyên lai hần chính là Hồng Đào!"

Hồng Đào tên, ở hai năm trước, nổi tiếng vào Thần Văn thể giới.

Bởi vì hần là một năm kia hoàn toàn xứng đáng Thiên Kiêu, tam đại viện trong khảo hạch, lấy chế kỷ lục thành tích, thoải mái đoạt giải nhất.

Nếu như nói năm đó Sở Thiên Kiếm là cả Nam Vực tuyệt thể Thiên Kiêu, trăm năm mới ra một thiên tài.

Kia Hồng Đào, là cả nhân tộc tuyệt thể Thiên Kiêu.

Hồng Đào xuất hiện, đưa tới rất nhiều học sinh sợ hãi kêu.

Theo Đông Hải học viện người, tiến vào tổng hợp lầu.

Ở tổng hợp bên trong lầu, một cái rất phòng họp lớn bên trong.

Lúc này các đại học viện người vừa tới, đều đã tụ tập ở này.

Tam đại học viện, từng cái tiến vào phòng họp.

Vốn là lòng tin mười phần vị kia Tây Hoa học viện viện trưởng Thâm Thu, tâm tình hơi có chút u buồn.

Với tam đại học viện cạnh tranh, thật sự là có chút khó khăn.

Mặc dù bọn họ Tây Hoa học viện nội tình không thể so với tam đại viện kém, nhưng là danh tiếng chênh lệch quá lớn.

Đối mặt loại trạng huống này, coi như là để cho Thâm Thu làm học sinh đi chọn, cũng sẽ chú trọng cân nhắc tam đại viện.

Còn như còn lại các đại học viện khách tới, vậy thì tất cả đều là cười ha ha ở bên này ngồi.

Tam đại viện đó là lòng tin mười phần, chứ học viện, biết căn bản không cạnh tranh được, ở chỗ này cùng Bạch Y Thăng Tuyết Bạch đại sư lẫn lộn cái quen mặt.

Các đại học viện, với nhau trong lúc đó, đều tại hữu hảo trao đổi.

Không biết còn tưởng rằng, đây là một trận giao lưu hội.

Kỳ thực ai cũng rõ ràng, đây là mưa gió muốn tới trước yên lặng.

Chờ đến Bạch Y Thăng Tuyết đến thời điểm, hết thấy đều sẽ cải biến.

Sở Nam đi tới tổng hợp lầu phụ cận, lại thấy người đem toàn bộ tổng hợp lầu là nước chảy không lọt.

Đứng ở chỗ này, chỉ có thể nhìn được nhà này lầu, nhưng là bọn họ lại vẫn làm không biết mặt nhìn.

"Đồng học nhường một tý ta đi vào có được hay không "

Sở Nam tìm vừa ra người tăng tương đối đất bạc màu địa phương, vỗ vỗ vị bạn học này bả vai.

Nhưng là hắn lại cũng không quay đầu lại đạo (nói), "Ai bảo ngươi tới chậm, tới chậm ngay tại phía sau, còn muốn chen đến trước mặt đi, ngươi đây cũng quá không có phúc hậu đi."

Sở Nam hơi có chút xấu hổ, "Cái kia ngưng ngưng, đồng học ta không phải là muốn vậy xem, ta là muốn vào tổng hợp lầu!"

"Ha ha, ngươi cho rằng là ngươi là Bạch đại sư "

Sở Nam: "

"Cái kia, ta còn thực sự phải

"Ha, đồng học, chiều này ta mới vừa rồi chơi qua, chính là cái này sao đi vào." Một cái đứng ở bên trong đồng học cười quay đầu, bất quá khi thấy Sở Nam sau, hắn biểu tình chính là biến đổi, "Bạch, Bạch đại sư nguyên lai thật là ngài."

"Bạch đại sư, kỳ thực chúng ta là thân thích, coi như ta là người phương xa biểu đệ, không biết ngươi còn nhớ hay không cho ta." Thiếu niên kia mặt đầy kích động kéo Sở Nam cánh tay bắt đầu bầu vuu quan hệ.

"Biểu đệ "

Sở Nam liếc liếc,

Tầm kia xa lạ khuôn mặt, thế nào cũng không tìm ra trí nhớ tới.

"Cái kia bà nội ta nãi nãi là các người Nam Vực người, phụ thân nàng cậu ba mẹ mẫu thân "

Cái này giới ạ ngàn năm trước quan hệ đi, vòng vo, thật là bầy cha.

Dựa theo thuyết pháp này, cả nhân tộc, ai cũng có quan hệ tới mình.

"Biểu ca ngươi bây giờ là Bạch Y Thăng Tuyết Bạch đại sư, ta tu vì nếu là không có nội công phụ trợ, sợ rằng tương lai không thi đậu các đại học viện, chúng ta thân thích một trận, ngươi ước chừng phải giúp thoáng cái ta, quyền kia Cửu Âm Chân Kinh cũng không tệ, khẳng định có thể giúp ta thi đậu một khu nhà hảo học viện "

Sở Nam khuôn mặt đen hơn.

Đừng nói trước cái này quan hệ thân thích giả không được, coi như thật là thân thích.

Há mồm liền muốn Cửu Âm Chân Kinh, đây cũng quá vọng tưởng.

Mình cũng chẳng qua là tu luyện Bích Hải Triều Sinh Khúc.

" Xin lỗi, ta không nhớ có người cái này biểu đệ, để cho ta đi vào được không "

Sở Nam biểu tình lạnh xuống.

"Biểu ca ta thật là người biểu đệ, người không thể không nhận thức ta à, phát đạt sẽ không nhận thân thích. Coi như Cửu Âm Chân Kinh không được, kia Hằng Long Thập Bát Chương, Cáp Mô Công tùy tiện tới một cũng được. Cái này đối với người mà nói, chính là tiện tay hời đơai thoáng cái quan hệ."

Còn đang nắm Sở Nam không chịu buông tay.

"Buông tay, có tin ta hay không hiện tại là có thể cho người rút ra khỏi Nam Vực cao trung. "

Sở Nam lần này khuôn mặt hoàn toàn khó coi, người này thật là vô sỉ.

Sở Nam thái độ đột nhiên biến ảo, thiếu niên này rốt cuộc có chút sợ, theo bản năng buông tay ra.

"Đồng học cũng để cho thoáng cái, để cho ta đi vào."

Đám người tách ra, Sở Nam trực tiếp bước đi vào tổng hợp lầu.

Thật là chịu không được, làm một môn công pháp, liên loại này đo lường đều sử xuất ra, ôm ý nghĩ thế này người, tuyệt không phải số ít.

Sở Nam không nhịn được lắc đầu một cái, đi tới phòng họp bên ngoài, gõ cửa một cái.

Theo tiếng gõ cửa vang lên, bên trong phòng họp nguyên bản hài hòa một mảnh với nhau trao đổi âm thanh, dừng lại.

Tất cả mọi người ánh mắt, đều rơi vào trước cửa.

Bầu không khí đột nhiên ngưng trọng.

Ninh Túy Linh lặng lẽ đứng lên, đi tới đem cửa kéo ra, thấy Sở Nam sau, cung kính nói, "Bạch đại sư ngài đến, mau vào."

Sở Nam thiếu chút nữa ngã cái té ngã, hắn không nghĩ tới Ninh Túy Linh thà sau đó trực tiếp gọi chính mình Bạch đại sư, còn thêm ngài chữ.

Thấy Ninh Túy Linh nháy nháy mắt.

Sở Nam tâm lý có chút buồn cười, lại gạt đầu một cái, một bộ đạm nhiên biểu tình, "Đa tạ Ninh lão sư "

Ở Ninh Túy Linh dưới sự dẫn đường, Sở Nam ngồi ở trên chủ vị, hắn là hôm nay nhân vật chính.

Theo Sở Nam ngồi vào chỗ của mình.

Ninh hiệu trưởng nói chuyện, "Đã nhiều ngày các đại học viện đều là Bạch đại sư tới, vị này chính là Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư, Bạch đại sư muốn đi vào cái nào học viện, toàn bằng hắn tự quyết định."

"Bạch đại sư ngưỡng mộ đã lâu ngài danh tiếng, bỏ tước Nhân Tộc hệ thống tu luyện, tương lai đại thần tác giả, không nghĩ tới thật còn trẻ như vậy." Một cái không thể nào nổi danh học viện đứng ra, "Chúng ta lần này là đặc biệt là ngài tới, chúng ta Thanh Châu học viện mặc dù không phải là cái gì nổi danh học viện, nhưng nếu Bạch đại sư chịu đến, chúng ta miễn trừ hết thủy chi phí, mà còn sẽ đem tốt nhất tài nguyên tu luyện hướng ngài nghiêng về."

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Thành ý

Đến từ Thanh Châu học viện một người trung niên, dẫn đầu nói chuyện.

Hắn biểu đạt ra bọn họ Thanh Châu học viện thành ý tới.

Lại có liên tục mấy cái học viện người phụ trách đứng ra.

Rốt cuộc Tây Hoa học viện Thâm Thu ngồi không yên, nếu là không còn chủ động đánh ra, chờ đến tam đại viện người đem đủ loại điều kiện bị ném đi ra, vậy bọn họ Tây Hoa học viện liền bị động.

"Bách đại sư, chúng ta Tây Hoa học viện Nhân Tộc Đệ Tứ Đại học viện, nói danh tiếng mặc dù không cùng tam đại viện, nhưng là nội tình nhưng là không một chút nào so tam đại viện kém. Bách đại sư đi tới chúng ta Tây Hoa học viện, ta sẽ tự mình dạy cho người tu luyện chúng ta Tây Hoa học viện Giáo sư Phong Hỏa đại sư, cũng hy vọng có thể cùng Bách đại sư xúc tấu nói chuyện lâu, tham khảo một phen."

Tam đại học viện ở ngoài các đại học viện người, tất cả lộ ra thần phục vẻ.

Không chỉ có muốn tự mình dạy cho Sở Nam tu luyện, còn đem Phong Hỏa đại sư cho dọn ra.

Phong Hỏa đại sư, ở 50 năm trước đúc thành đại thần vị, là nhân tộc mấy cái thật sự đại thần cấp tác giả một trong.

Nếu là có thể cùng một cái đại thần cấp tác giả, thường thường trao đổi.

Vậy đối với tác giả trưởng thành trợ giúp, lớn vô cùng.

Cái này Tây Hoa học viện, vậy mà cho ra điều kiện như vậy.

"Mấy tháng không thấy, Thâm Thu viện trưởng vẫn là phong thái như cũ, mỗi lần cướp người thời điểm, đều là nhất định phải được" lúc này một cô gái đứng lên, cô gái này thất lung phong đồn, cười thời điểm mang một cái má lúm đồng tiền, cô ấy là trang phục màu xanh lam nhạt bên trên, thêu Bắc Hải học viện bốn chữ, "Bách đại sư ta gọi là gỗ Thanh Thanh, Bắc Hải học viện phó giáo sư, vừa mới Tây Hoa học viện nói tới điều kiện, ở chúng ta Bắc Hải học viện bên này đều không là vấn đề, mà còn chúng ta Bắc Hải học viện khách tọa giáo sư bên trong, đại thần tác giả cũng không chỉ một vị. Chúng ta Bắc Hải học viện, chỗ Nhân Tộc bắc giao, nơi đó khí hậu hợp ý, linh khí đậm đà, Bắc Hải học viện mỹ nữ như mây"

Vừa nói nàng còn hướng bên cạnh chỉ một cái, lần này Bắc Hải học viện tới hơn mười người bên trong, nữ tử chiếm hơn phân nửa, không có một không được cực kỳ xuất chúng.

Thâm Thu khuôn mặt đều biến hóa, cái này Bắc Hải học viện người cũng quá vô si.

Vậy mà nói thẳng hần nói tới điều kiện, ở Bắc Hải học viện đều không là vấn đề.

Cuối cùng, lại còn đem mỹ nữ như mây nói ra.

Bách đại sư mới mười bảy tuổi, cái tuổi này

"Bách đại sư tiến vào học viện là tu luyện, trao đổi, cũng không phải là nữ tử tình trường." Thâm Thu lạnh lùng bổ sung một câu.

Gỗ Thanh Thanh chính là cười một tiếng, "Nữ tử tình trường vốn là bình thường, như đang tu luyện sáng tác sau khi, có thể tìm được Tâm Nghi một nửa kia, gần bó gần nhau, chung nhau tiến bộ, chẳng phải là so cô đơn một người tốt hơn chẳng lẽ ngài nghĩ (muốn) Bách đại sư muốn với ngài một dạng, ở cái tuổi này, vẫn là một thân một mình. Ở tam đại trong học viện, tư chất tuyệt hảo Nữ Tu luyện người, mấy năm gần đây phần lớn lựa chọn chúng ta Bắc Hải học viện, đây là sự thật."

"Ha ha, Bách đại sư đây là người ca Sở Thiên Kiếm viết một phong thơ, ký thác ta mang cho người tới." Nam Hải trong học viện một người trung niên lão sư cười đứng lên, đi nhanh tiến lên, đem một phong thơ đặt ở Sở Nam bên cạnh, "Ca của người bởi vì chính đang tham gia thần bí rèn luyện, cho nên tạm thời bất tiện lộ diện, Thiên Kiếm đồng học nhưng là rất chờ mong, huynh đệ các người có thể Nam Hải học viện gặp nhau, tin tưởng, không lâu sau này, huynh đệ các người hai người, đều là chúng ta Nam Hải học viện kiều ngạo."

Hiện trường không ít người biểu tình đều có chút ngạc nhiên, đây là đang đánh thân tình bài.

Bách đại sư ca, lại đang Nam Hải học viện.

Hơn nữa còn viết chính tay viết thư, nếu là hần lấy thân tình tương yêu, Sở Nam lựa chọn Nam Hải học viện mặt rất lớn.

Thâm Thu kia biểu tình buồn bực, đã không giấu được.

"Đa tạ."

Sở Nam gật đầu một cái, nhận lấy phong thơ, bắt quá lại chưa mở.

Đồng Hải học viện người bên kia cũng đi theo đứng ra, là một trong hắc bào niên nhân, "Ha ha, Bách đại sư mấy ngày gần đây chúng ta Bách Thế viện trưởng cùng ngài một mực ở cùng một chỗ, hai người xúc tấu nói chuyện lâu mấy ngày, không biết hôm nay chúng ta Bách Thế viện trưởng thế nào cùng đi a"

Vừa nghĩ tới, cái kia sát mã đặc lão đầu, Sở Nam khuôn mặt đều có chút hắc.

Tên kia, chính là hãm hại hàng một cái.

"Bách Thế viện trưởng hẳn không phải nói là Giáo sư sao "

Sở Nam hơi nghi hoặc một chút, lão đầu kia từ Giáo sư lên cấp thành viện trưởng

"Bách Thế viện trưởng là chúng ta Đông Hải học viện Giáo sư,

Hiện tại cũng là danh dự Phó viện trưởng "

Cái gọi là danh dự Phó viện trưởng, chính là đỉnh cái danh tiếng mà thôi.

Nghe rất trâu bò, kỳ thực căn bản không có Phó viện trưởng trách nhiệm cùng quyền lực.

Liền kia sát mã đặc lão đầu tính tình, coi như là để cho hắn trong sân dài, hẳn khẳng định cũng không nguyện ý.

Àm!

Lúc này cửa phòng họp, bị người trực tiếp đem phá ra.

Chỉ thấy sát mã đặc lão đầu, trực tiếp xông vào đến, rơi sau lưng Sở Nam.

"Liên tục đóng mấy chục cửa, rốt cuộc tìm được người, Bạch tiểu tử, chúng ta mau trở về, ta thành công." Cái này sát mã đặc Giáo sư, không nhìn chung quanh nhiều người như vậy, kéo Sở Nam muốn đi.

"Bách Thế viện trưởng "

Đông Hải học viện trung niên nhân kia cung kính kêu một tiếng.

Bách Thế Kinh Luân dừng lại, nhìn một chút mấy người này trên y phục làm thêu chữ, "Các người Đông Hải học viện "

"Xin chào Bách Thế viện trưởng, viện trưởng cùng rất nhiều Giáo sư, đều nói tốt nhiều năm không gặp qua ngài, hy vọng có thời gian có thể hỏi Đông Hải học viện ôn chuyện một chút, Đông Hải học viện Giáo sư vị trí, vĩnh viễn có ngài vị trí."

Trung niên nhân này, nhìn bọc phát cung kính.

"Ta nói, có thể hay không đừng gọi ta cái gì Bách Thế viện trưởng, Bách Thế Giáo sư người kêu ta, sát mã đặc lão đầu bằng không Tăng giáo sư, quả thực không được trực tiếp gọi tên ta Bách Thế Kinh Luân cũng thành."

Người trung niên vội vàng lắc đầu, "Bách Thế viện trưởng ngài là trưởng bối vậy làm sao có thể kêu loạn, đây nhất định không được."

"Thật không có thái độ, các người những người này, mỗi lần đều là cái bộ dáng này."

Bách Thế Kinh Luân, có chút nhúc nhủ đầu, dùng sức lắc lư đầu.

"Bạch tiểu tử, chúng ta đi!"

Còn không chờ Sở Nam kịp phản ứng, cũng cảm giác được, thân thể nhẹ bẫng, trong nháy mắt, cả người trực tiếp liền ở vào tổng hợp lầu ở ngoài.

"Sát mã đặc lão đầu, người có thể không thể khác (đừng) như vậy hấp tấp, ta bên này còn có chuyện đây "

Sở Nam còn đang lo lắng, đi đâu cái học viện đây.

Có thể không tham gia thi đại học, liền tiến vào tam đại học viện.

Như vậy cũng không cần thiết tham gia thi đại học.

"Chuyện này gấp cái gì, còn sợ không có học đại học trước đi với ta xem Linh Dược."

Sát mã đặc lão đầu, nhớ tới những người đó cung kính gọi mình Bách Thế Giáo sư, Bách Thế viện trưởng, đã cảm thấy có chút nhúc nhủ đầu.

Trả lại, làm sao có thể.

Bên trong phòng họp, mọi người trở mắt nhìn nhau.

Còn không chờ đến, Bạch đại sư câu trả lời, Bạch đại sư cứ như vậy bị bắt đi

Đông Hải học viện người vừa tới, chính là rất hưng phấn.

Bọn họ Bách Thế Giáo sư, cùng Bạch đại sư quan hệ tốt như vậy.

Trắng như vậy đại sư, lựa chọn Đông Hải học viện có khả năng cũng liền lớn hơn.

Nam Hải học viện mấy người cũng là tràn đầy tự tin, mang Sở Thiên Kiếm chính tay viết thư tới, tin tưởng Bạch đại sư lựa chọn nhất định sẽ là bọn hắn.

Bắc Hải học viện vị nữ tử kia, tự nhiên cũng là mặt đầy cười khanh khách.

Duy nhất một khuôn mặt tương đối đen chính là Thâm Thu.

Vô sỉ, cái này tam đại học viện lần này thật là vô sỉ.

Là tranh đoạt Bạch đại sư, sắc dụ, thân tình, quần quít chặt lấy, thật là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

Thủ đoạn này, so lúc trước không biết xấu hổ nhiều.

Nhất là kia Đông Hải học viện, vậy mà tìm một cái danh dự Phó viện trưởng, hàng ngày quần quít lấy Bạch đại sư.

Thật là đạo cao một thước, Ma cao một trượng.

Hắn vốn là lòng tin tràn đầy tới, kết quả chỉ có thể trở thành nền.

Ninh hiệu trưởng cười xòa, "Chư vị vừa mới Bạch đại sư cũng đã thấy mọi người thành ý, Bạch đại sư cùng Bách Thế Giáo sư có chuyện trọng yếu, trước hết rời đi. Ta chậm chút thời điểm, đi viếng thăm thoáng cái Bạch đại sư, nếu là có thời gian mọi người liền tạm thời ở chúng ta Nam Vực thành, ở lâu mấy ngày, các loại (chờ) Bạch đại sư kết quả đi."

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Bạo thế mà chết Benny

"Rống "

To lớn tiếng gào thét, từ đằng xa truyền tới.

Trong trường học có hung thú đi vào

Sở Nam đang muốn để cho sát mã đặc lão đầu, thả chậm tốc độ, quan sát một chút tình huống gì.

Liền nghe được sát mã đặc lão đầu, đặc ý thanh âm, "Ha, nghe tiếng thét này lợi hại."

"Không đúng sao, người bắt những thứ kia đều là mãnh thú, không gọi được hung thú, cái này rõ ràng chính là hung thú gào thét."

Sở Nam mấy ngày nay quan sát qua sát mã đặc lão đầu chớp tới đương chuột trắng nhỏ động vật, phần lớn chỉ có thể coi là được cho mãnh thú, còn không hiểu được thu nạp thiên địa linh khí, phun ra nuốt vào tinh hoa nhật nguyệt, căn bản không gọi được là hung thú.

Chỉ có hội thọ nạp thiên địa linh khí, tinh hoa nhật nguyệt động vật, mới có thể xưng là hung thú.

Nếu là sinh ra linh trí, vậy sẽ phải xưng là Yêu Thú.

"Ha, đây chính là ăn ta Linh Dược "

Sát mã đặc lão đầu nụ cười càng là phủ đầy cả khuôn mặt, giống như là một đóa nở rộ hoa cúc, "Ta cho nó ăn ta Linh Dược sau, dã thú kia kêu thảm thiết, sau đó liền bắt đầu tiến hóa ta đi tìm người lúc, vẫn còn ở tiến hóa, xem ra hiện tại đã trở thành hung thú."

Ở sát mã đặc lão đầu, đang khi nói chuyện.

Hai người đã bay đến Nam Vực cao trung bên bờ, đi tới kia chỗ bí ẩn, trực tiếp hạ xuống.

Kia hung thú tiếng kêu rung trời, chính là từ sơn nhỏ truyền tới.

Sát mã đặc lão đầu, đem cửa trực tiếp đẩy ra.

Một mực hình thể to con khoảng chừng hai người cao, hình thể sắc sỡ, nhìn như nai, bắt quá cái miệng lại lộ ra răng nanh, hai mắt đỏ bùng, hướng về phía ngoài cửa hai người, phát ra cảm phân gào thét.

Bắt quá nó cũng chỉ có thể phát ra gào thét, bởi vì nó bốn cái móng tất cả đều bị trói chặt, kết kết thật thật cột vào một gốc cây cỏ thụ chọc trời bên trên.

Mặc cho nó giãy giụa như thế nào, cũng không cách nào chạy thoát.

"Đây là nguyên lai cái kia nai con "

Cái kia nai con bị sát mã đặc lão đầu chop tới, buộc ở trong sơn, nhìn thật đáng yêu, Sở Nam hai ngày này còn trêu chọc qua hai lần, vì vậy ấn tượng tương đối sâu.

Lời đầu tiên thích, vậy mà biến thành loại này hung tàn đáng vẽ

"Là cái kia, cái này Benny, đã là hung thú, hội tự đi thổ nạp thiên địa linh khí, ăn tươi nuốt sống, không còn là ăn cỏ "

Sát mã đặc lão đầu, giống như là thấy bảo vật một dạng, vây quanh cái này Benny xoay quanh, "Thế nào, đây coi như là thành công đi."

Rống!

Lúc này, chỉ thấy cái này Benny lại phát ra cực kỳ thê thảm gào thét.

Ngay sau đó chỉ thấy, nó kia đỏ tươi đôi mắt, lại có máu tươi tràn ra.

Ngay sau đó lỗ mũi, trong miệng

Cuối cùng không chỉ là thất khiếu, vậy mà khuôn mặt lông cũng thay đổi thành đỏ như màu máu, máu tươi từng giọt nhỏ xuống.

Mới vừa rồi còn phát ra hung tàn tiếng kêu Benny, ở mấy phút công phu.

Máu me khắp người, ngã xuống đất trực tiếp over .

"A, của ta Benny, đây là làm sao rồi "

"Tiểu Benny, chết như thế nào!"

"Ta thật vất vả, thành công tại sao lại, như vậy "

Rất rõ ràng, lần này sát mã đặc lão đầu lại thất bại.

Sát mã đặc lão đầu, tâm lý cái kia nổi nóng a.

Hắn trực tiếp nắm lên trên mặt đất chảo kia, trong nội còn có bị lược thành hồ trạng Linh Thảo.

Tàn mát ra nhàn nhạt mùi thơm.

Đụng.

Hắn đem chảo này kể cả đồ bên trong, tất cả cho trực tiếp bỏ rơi đi ra ngoài, nện ở trên cây, sau đó ngã xuống.

"Người linh dược này, đúng là kích thích Linh Thảo linh lực, tựa hồ cái này Benny căn bản là không có cách tiếp nhận dược, trực tiếp bạo thể mà chết, ta cảm thấy cho người hắn tìm một con hung thú đi thử một chút."

"Có đạo lý, bắt quá thuốc này hiệu quả mãnh liệt như vậy, liền dã thú cũng có thể bạo thể mà chết, người càng không biện pháp dùng." Sát mã đặc lão đầu, có chút sờ lên cằm, với Sở Nam tham khảo đến, có cái gì không khả năng cải tiến, để cho thuốc này hiệu quả khác (dùng) mạnh như vậy!

Lúc này, đứng ở Sở Nam trên vai tiểu hồ ly.

Dùng sức nhúu nhúu lỗ mũi, sau đó liếm liếm môi.

Trực tiếp nhảy xuống đi.

Xoẹt xẹt, nó chạy đến nồi sắt vị trí.

Sau đó trực tiếp đầu duỗi đi xuống, liếm lên tới.

"Tiểu hồ ly cái này không phải có thể ăn lung tung."

Chờ đến Sở Nam phát hiện, đi ngăn cản lúc, kia sát mã đặc lão đầu, dùng rất nhiều Linh Thảo lược thành nửa nồi 'Linh Dược'.

Đã bị tiểu hồ ly cho đồ ngọt sạch sẽ.

"Cái này cũng không trách ta, là nguoi hồ ly, chính mình ăn trộm."

Sát mã đặc lão đầu, vội vàng phải sạch quan hệ.

Hắn chính là biết, đem con hồ ly này bảo bối với cái gì một dạng, căn bản không để cho hắn đến gần.

Hiện tại muốn trực tiếp bạo thể mà chết, nhất định sẽ tìm chính mình phiền toái.

Hắn nơi nào biết, Sở Nam là lo lắng, hắn phát hiện hồ ly cái gì không bình thường.

"Tiểu hồ ly nguoi thế nào "

Sở Nam đi nhanh tới.

Tiểu hồ ly trực tiếp từ trong nồi nhảy ra, ợ một cái, lặc lư hai cái.

"Tiểu hồ ly nguoi cảm giác thế nào "

"Cáp địch, cáp địch, cáp địch hô" tiểu hồ ly rất hưng phấn hát lên bài hát, căn bản lòng chuyện không có.

Rầm, nó hai ba lần, trực tiếp nhảy đến Sở Nam bả vai, ở Sở Nam bên tai rỉ tai, "Đồ ăn ngon (ăn ngon) "

Sát mã đặc lão đầu, mặt đầy không thể tư nghị, "Không nên, cái này không phải hắn "

Liền một con hình thể lớn như vậy Benny, hắn chỉ cho hai cái.

Cái kia Benny liền lập tức phát ra tiếng kêu thảm, sau đó bắt đầu biến hóa, tiến hóa thành hưng thú, cuối cùng lại còn bạo thể mà chết.

Có thể Sở Nam cái này, tiểu hồ ly đem nửa nồi toàn bộ ăn, vậy mà chỉ ợ một cái.

Đây thật là để cho hắn mở rộng tầm mắt.

Thấy đây là tiểu hồ ly không việc gì, Sở Nam vỗ vỗ nó đầu, "Được, sau này đừng làm loạn ăn đồ ăn."

Tiểu hồ ly ừ ừ khụt chút chút kêu hai tiếng.

"Nguoi con hồ ly này huyết mạch tuyệt đối không tầm thường, tiểu tử ta có thể giúp nguoi miễn phí giám định thoáng cái" sát mã đặc lão đầu, bắt đầu đánh con hồ ly này chủ ý.

Ăn nhiều như vậy, lòng chuyện không có.

Vậy đã nói rõ con hồ ly này huyết mạch, có thể chịu đựng được nhiều như vậy năng lượng khổng lồ.

Vậy nó cường độ thân thể, còn huyết mạch, tuyệt đối siêu thoát bình thường hưng thú.

Sở Nam minh bạch, cái này sát mã đặc lão đầu chủ ý.

Quả quyết cự tuyệt, "Cái này không cần, tiểu hồ ly không tầm thường ta đã sớm biết, không cần ngại giúp đỡ."

Sở Nam trực tiếp mang tiểu hồ ly vào nhà.

Tiểu hồ ly vào nhà, có lẽ là bởi vì ăn rất nhiều thứ.

Sau khi vào nhà, liền nằm ở trên bàn khò khò ngủ say lên.

Sở Nam lấy ra, chính mình Nhị ca đưa tới một phong thư.

Mở ra tin.

Sở Nam Thông Thiên nhìn xong, liền cười.

Chính mình Nhị ca đưa tới thư này, căn bản không phải ở kéo chính mình đi Nam Hải học viện.

Hắn là ở nói cho Sở Nam, không nên bởi vì hắn ở Nam Hải học viện nguyên do, liền lựa chọn đi Nam Hải học viện.

Nhân Tộc rất lớn, Thần Văn thế giới lớn hơn.

Kết quả muốn lựa chọn cái nào học viện, muốn tuân theo người nội tâm.

Không nên bị ngoại vật tà hữu.

Sở Nam đem thư thu lại.

Nếu là cái kia Nam Hải học viện lão sư, biết phong thư này nội dung, sợ rằng tuyệt đối sẽ hối hận đem nó lấy ra.

Xác thực, Sở Nam trước bởi vì Sở Thiên Kiếm ở Nam Hải học viện nguyên do, có cân nhắc qua, có phải hay không đi nơi đó tốt hơn.

Nếu là Sở Thiên Kiếm thật hy vọng hắn đi Nam Hải học viện mà nói, Sở Nam thật đúng là sẽ không do dự.

Tam đại học viện hắn thấy, không có khác nhau quá nhiều.

Tam đại học viện, kết quả lựa chọn cái nào đây

Đông Hải học viện coi như, cái này sát mã đặc lão đầu vẫn không thể hàng ngày quần quít lấy ta.

Bắc Hải học viện mỹ nữ như mây

Sở Nam nghĩ đến vị kia nữ lão sư mà nói, thật đúng là bị hấp dẫn lấy.

Nếu là lựa chọn Bắc Hải học viện, cũng không tệ!

Bằng không, liền lựa chọn cái này

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Nguyên chủ nhân chấp niệm

Đương muốn làm ra lựa chọn lúc, Sở Nam lại cảm thấy tâm lý một cỗ khó chịu ý, đột nhiên bay lên.

Loại cảm giác này, tới không giải thích được.

Để cho Sở Nam không tự chủ được có chút tâm phiền ý loạn.

Tại sao có thể có loại cảm giác này.

Sở Nam ngồi xếp bằng, vận chuyển lên nội công Bích Hải Triều Sinh Khúc.

Nhưng là chỉ tu luyện mấy phút, liền tu luyện không đi xuống.

Cái này Bích Hải Triều Sinh Khúc căn bản tu luyện không đi xuống, đáy lòng phiền muộn, mỗi lần tu luyện tới một nửa nội lực liền không tự chủ được dừng lại.

Liếc một cái, chính đang ngủ say tiểu hồ ly.

Sở Nam lấy ra Ngọc Tiêu, đẩy cửa ra đi ra ngoài.

Sát mã đặc lão đầu, lại bắt đầu lại kia Linh Dược đại nghiệp.

Đi qua chừng mấy ngày không ngủ không nghỉ chơi đùa, hôm nay hẳn rồi cuộc thứ một lần thành công, mặc dù người căn bản không biện pháp ăn, chỉ ít đã không phải là độc dược.

Cái này đã coi như là, ở Linh Dược trên đường tiến tới một bước nhỏ.

Đây đối với sát mã đặc lão đầu mà nói, chẳng qua là một bước nhỏ, nhưng là Nhân Tộc vẫn tên gọi một bước dài.

Chuyện này ý nghĩa là, Đấu Phá tiểu thuyết cùng Xạ Điều trong tiểu thuyết, làm miêu tả loại này luyện chế Linh Dược, là có thể ở Thần Văn thế giới đi thông.

Có lẽ trải qua hơn ngàn năm, là có thể ở Nhân Tộc tạo thành hoàn chỉnh Luyện Dược hệ thống.

Đây đối với Thần Văn thế giới phát triển trợ giúp, không thể đo lường.

"Tiểu tử, đi ra, ngươi hồ ly thể nào "

Bách Thế Kinh Luân vẫn là hiếu kỳ Sở Nam cái kia hồ ly, đến cùng cái gì huyết mạch.

Dựa theo mới vừa rồi cái kia Benny tình trạng ở suy đoán, con hồ ly nhỏ kia ăn nhiều như vậy, một chút chuyện cũng không có, quá kỳ quái.

"Ngủ."

Sở Nam không có giờ tay lên bên trong Ngọc Tiêu, ngồi ở một bên trên hòn đá, thôi.

Bích Hải Triều Sinh Khúc thanh âm, từ trong tiêu ngọc, chậm rãi vang lên.

Bất quá chỉ qua hai phút, sát mã đặc lão đầu liền kêu to.

"Ta nói tiểu tử, ngươi thôi phòng gì đây, nghe ta tâm phiền ý loạn. So với kia ngày trận đấu lúc thôi có thể kém cỏi nhiều, ngươi có phải hay không đặc biệt giận ta "

Luôn luôn trấn định Bách Thế Kinh Luân, căn bản nghe không vô.

"Một dạng, thể nào sẽ khác nhau "

Hắn thôi đều là Bích Hải Triều Sinh Khúc, chỉ bất quá lần này tiếng tiêu cũng không có dùng nội lực thúc giục.

Bách Thế Kinh Luân lại lắc đầu, "Ta sống nhiều năm như vậy, đập biến Nhân Tộc Cương Vực, đủ loại thanh nhạc nghe không đếm xuể, ta mặc dù sẽ không chính mình thôi, nhưng là này đôi lỗ tai, nhưng là có rất ít người có thể so với được cho."

"Ngươi tâm loạn, coi như là thôi một chút tấu lên cùng nguyên lai một dạng tổ khúc nhạc, nhưng là nghe chính là hoàn toàn bất đồng. Ở phía trước mấy ngày tỷ đấu cạnh tranh bên trong, ngươi kia đầu Bích Hải Triều Sinh Khúc, cảm xúc mạnh mẽ dâng trào, kiều ngạo bên trong mang không thể ngăn cản rộng rãi, thật có thể khiến người ta cảm thấy biến khơi bằng bạc, kinh hiềm, cảm xúc mạnh mẽ. Nhưng là hôm nay, mặc dù thôi một dạng tổ khúc nhạc, nhưng là lại làm cho người ta một loại, hỗn loạn, sốt ruột, khó chịu "

Bách Thế Kinh Luân phen này, đối với (đúng) Sở Nam Bích Hải Triều Sinh Khúc giải thích.

Lại để cho Sở Nam có chút ngưng lỏng mi.

Một người âm nhạc có thể phản ánh ra một người tâm tình, giống vậy âm nhạc, có ở đây không đồng thời sau khi hát đi ra, cao minh những người nghe, có thể nghe ra trong đó không cùng đi.

"Vậy ngươi có thể nghe ra, ta tại sao sẽ như vậy sao "

Sở Nam rất không minh bạch, vì cái gì mình lúc này hội không giải thích được có loại cảm giác này.

"Ta suy nghĩ!"

Sát mã đặc lão đầu, có chút ngưng lỏng mi, tựa hồ là nhớ lại, vừa mới Sở Nam làm thôi Bích Hải Triều Sinh Khúc.

Một lát nữa, hắn chân mày thư triển ra.

"Thật giống như nghe hiểu, lại tốt giống như không có biết. Tựa hồ là một chuyện nào đó rất không hợp người tâm ý, muốn ngăn cản không sai nhất định là cái ý này, người vừa mới thôi kia đầu Bích Hải Triều Sinh Khúc bên trong, biểu đạt ra tâm tình, liền cùng cái này tương tự."

Sát mã đặc lão đầu, mặt đầy tự tin.

"Không thể nào." Sở Nam lắc đầu, "Ta căn bản không có chuyện gì không hợp ý."

"Đừng giả bộ, mới vừa rồi người không tự chủ được làm lay động âm nhạc, tuyệt đối là ở biểu đạt người nội tâm tiềm thức, loại vật này, có lẽ người không tin, nhưng là chân thực tồn tại, ta sống gần ngàn năm, gặp qua nhiều người âm nhạc đại sư, bọn họ đều nói qua một điểm này. Tiểu tử, đúng sự thật giao phó, có phải hay không bị nữ nhân bỏ rơi!"

Sát mã đặc lão đầu đắc ý cười, ở ta theo trước trang, người còn quá non nớt.

Ta chỉ là lỗ tai vừa nghe, liền biết người lúc này trong lòng tuyệt đối có chuyện.

Sát mã đặc lão đầu, hoàn toàn không cần thiết nói loại này nói láo.

Sở Nam tâm lý chính là tự cân nhắc lên!

Một chuyện nào đó rất không hợp ý

Muốn ngăn cản!

Sở Nam lúc này bắt cái gì, nhưng lại không có thể bắt đến.

Hắn đem Ngọc Tiêu để ở một bên, nằm nghiêng ở trên hòn đá, tỉ mỉ nhớ lại toàn bộ sự tình tiền nhân hậu quả, không giải thích được xuất hiện phiền não.

Bỗng nhiên xuất hiện loại tình huống này, chính là ở tự cân nhắc có phải hay không lựa chọn Bắc Hải học viện thời điểm!

Chẳng lẽ ta nội tâm, nhưng thật ra là một cái rất thuần khiết khiết người

Hồng nhan, mỹ nữ ở lòng ta đây kỳ thực chẳng qua là Khô Lâu mà thôi

Ta tình cảm sâu đậm, thật Tm có cao thượng như vậy

Sở Nam rất là hoài nghi, chính mình chẳng lẽ là một trời sinh Thanh Tâm Quả Dục, làm hòa thượng liệu

Chuyển thể Thánh Tăng!

"Cái này tuyệt đối không thể, không nói trước trên thế giới này căn bản cũng không có hòa thượng."

Sở Nam đem loại này không thực tế ý tưởng, ném ra sau óc.

Nếu không phải là loại khả năng này, vì sao lại tâm tình đột nhiên phiền não.

Ngăn cản chuyện gì

Nếu như nói ta lựa chọn trong đó một khu nhà học viện, lúc đó xảy ra chuyện gì

"Ta mình bạch!"

Một cái thanh âm, trong lúc bắt chợt ở Sở Nam trong lòng bùng nổ nghĩ.

Sở Nam giật mình một cái, từ trên hòn đá trực tiếp ngồi dậy.

Nếu là mình làm ra lựa chọn, kia mang tới sẽ không tham gia thi đại học.

Trong lòng loại kia không khỏi phiền muộn, căn bản không phải chính mình nội tâm ý tưởng.

Nó hẳn là đến từ, thân thể này nguyên lai chủ nhân.

Chẳng lẽ thân thể này nguyên chủ nhân ý thức còn không có biến mất

Ta đây hiện tại tính tình hướng gì!

"Tiểu tử người điên đi, ta chính ở lúc mấu chốt."

Sát mã đặc lão đầu, bị Sở Nam lúc đó, khí trực tiếp kêu.

Hắn chính đang hướng trong nỗi thêm một loại Linh Thảo, mới vừa rồi bị Sở Nam như vậy sau này, tay run run một cái, so nguyên kế hoạch nhiều hơn một ít.

Nhiều hơn một tia, cũng có thể để cho Linh Dược toàn bộ báo hỏng, thậm chí là biến thành độc dược.

Sát mã đặc lão đầu, mấy ngày nay đối với (đúng) cái này sâu sắc hiểu.

Sở Nam lại căn bản không có để ý tới sát mã đặc lão đầu tức giận.

Rất nhanh hắn liền hủy bỏ tâm lý ý nghĩ.

"Hắn không phải là, nếu thật là có ý thức mà nói, không thể nào liên cái ý này không thể nào hiểu được, ta có học đại học, tự nhiên không cần thi đại học."

"Chẳng lẽ là nguyên chủ nhân một tia chấp niệm "

Ở Thần Văn thế giới, các đại tốt nghiệp trung học ban học sinh, lớn nhất mong đợi, đó là có thể thi đại học bên trong đạt được một cái tốt hạng!

Như vậy thì có thể tiến vào hảo học viện.

Thân thể này nguyên chủ nhân chấp niệm!

Sở Nam dò xét ở đáy lòng suy nghĩ, "Người yên tâm, ta sẽ tham gia lần này thi đại học, thi ra một cái tốt hạng!"

Vừa mới kia một tia tâm phiền ý loạn, liền giống như là thủy triều, không có dấu hiệu nào hoàn toàn lui bước, liền cùng nó đột nhiên xuất hiện một dạng.

Sở Nam minh bạch, chính mình suy đoán là đúng.

Thân thể này nguyên lai chủ nhân ý thức mặc dù biến mất, nhưng lưu lại một tia chấp niệm.

Chỉ có thật sự đi qua thi đại học khảo hạch, thi ra một cái đủ thành tích ưu tú, cái này chấp niệm mới có thể biến mất.)! !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: So trời trăng sao càng chói mắt

Có cái này chấp niệm, muốn nhảy qua thi đại học, đã không thể nào, cũng không cần thiết vào lúc này tam đại học viện trong lúc đó, làm ra lựa chọn.

Sở Nam lần nữa thổi lên Bích Hải Triều Sinh Khúc, tu luyện.

Chạng vạng tối, Ninh hiệu trưởng cùng Ninh Túy Linh đi tới Sở Nam chỗ ở.

"Sở bạn học các đại học viện cũng đều chờ người kết quả đây, người lựa chọn cái nào học viện, làm ra quyết định không có "

Ninh hiệu trưởng người chưa tới, tiếng tới trước, truyền tới trong sân.

"A! Tức chết ta."

Sát mã đặc lão đầu, quát to một tiếng, bị Ninh hiệu trưởng tiếng kêu, làm cho tay lại là run lên, lại nhiều hơn một chút.

Lại là mấy ngày không ngủ, hắn vành mắt hắc lợi hại hơn.

Nhìn qua với một cái thể giới khác yên huân trang hoàn toàn tương tự.

Sở Nam mở mắt ra, từ trên đá lớn nhảy xuống.

Ninh hiệu trưởng đẩy cửa vào, có chút không hiểu nhìn kia kêu thăm sát mã đặc lão đầu.

"Bách Thế Giáo sư đây là thế nào "

Ninh hiệu trưởng tự nhiên không biết, cái này sát mã đặc lão đầu đang nghiên cứu cái gì.

"Đừng để ý tới hắn, phát điên, mấy ngày nay một mực cái bộ dáng này."

Sở Nam cái này mấy ngày đã nghe quen, sát mã đặc lão đầu thỉnh thoảng kêu to.

Lão đầu này, mặc dù tu vi cao, bắt quả giống như là một cái không có lớn lên hải tử một dạng, cả ngày hấp tấp.

"Người nào phát điên, ngươi mới phát điên."

Lão đầu lao ra, bắt mất la lên.

Ninh Túy Linh hi hi mà cười, "Bách Thế gia gia ngài rất thông minh, ở chúng ta Nhân Tộc, ai cũng không có ngươi thông minh, Sở Nam đây là ghen tị ngài."

Bách Thế lão đầu cười ha ha, "Đứng, đứng, ngươi tiểu nha đầu nói chuyện chính là êm tai."

Mấy ngày trước, Ninh Túy Linh cũng không thường hội đưa cơm tới.

Đối với (đúng) sát mã đặc lão đầu tính cách, cũng phi thường biết.

"Ninh lão sư ngươi cái này biết người tiếng người mà nói, gặp quý nói chuyện hoang đường công phu, thật là càng ngày càng lợi hại."

"Ngươi nói ai là quý a, ta sống hảo hảo, còn có thể sống thêm mấy trăm năm, sống đến một ngàn tuổi, ngươi mới là quý." Sát mã đặc lão đầu kêu to.

Ninh hiệu trưởng cũng nhìn ra cái này sát mã đặc lão đầu tính cách, cười cười, rồi hướng Sở Nam đạo (nói), "Sở bạn học không biết ngươi làm ra quyết định kỹ càng không có "

"Là được." Ninh Túy Linh ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, "Hiện tại nhưng là có không ít người mở ra bàn khẩu, đánh cược ngươi rốt cuộc sẽ chọn cái nào học viện, trong đó nhất được xem trọng là Nam Hải học viện, thứ yếu là Đông Hải học viện, cuối cùng là Bắc Hải học viện sau đó là Tây Hoa học viện còn như chứ học viện, cơ hồ có thể không cần tính."

"Còn có làm ăn này, ta cũng đi xuống hai bút."

Sở Nam tự tin, mình nếu là đi tới, chẳng phải là muốn kiếm lật

"Nói, ngươi không thể đặt tiền cược, coi như là xuống cũng là không có hiệu quả."

Sở Nam cũng chỉ là chi đùa một chút thôi, hắn đối với (đúng) lần này chú nhưng không có hứng thú gì.

Hắn gật đầu nói, "Ta phỏng chừng ngươi là có ra không vào."

"Ngươi còn không biết ta xuống cái nào, là có thể khẳng định, ta sai nói không chừng ta đối với (đúng) đây!"

Ninh Túy Linh tự nhiên không tin, Sở Nam có khả năng nhất chính là ở tam đại trong học viện chọn, coi như là nói ầu một cái, cũng có 1 phần 3 khả năng.

"Ta quyết định, tham gia thi đại học."

"Có ý gì, còn tham gia thi đại học làm gì "

Ninh Túy Linh trong lúc nhất thời, không để ý tới biết Sở Nam ý những lời này.

"Ninh hiệu trưởng ngươi nói cho các đại học viện, thi khó mà nói được ý tứ để cho bọn họ một chuyển tay không, ta sẽ không tiếp nhận bất kỳ một cái nào học viện đặc chiêu, ta sẽ đi qua thi đại học, sau đó lựa chọn học viện."

Sở Nam lời này vừa ra, ngay cả sát mã đặc lão đầu, đều ngốc ở.

Ninh Túy Linh minh bạch mới vừa rồi Sở Nam lời kia ý tứ, "Tiểu tử ngươi điên đi, căn bản không có tham gia thi đại học cần phải "

"Đúng vậy, Sở bạn học cần gì phải uống công vô ích" Ninh hiệu trưởng cũng là rất không hiểu.

Có thể nhảy qua thi đại học, vậy thì hoàn toàn không cần thiết, ở tham gia loại kia cạnh tranh.

"Bạch tiểu tử ngươi còn không bằng đem thời gian như vậy tốn ở theo ta cùng nhau nghiên cứu bên trên, bằng không ngươi liền trực tiếp chọn Đông Hải học viện tốt."

Sát mã đặc lão đầu, cũng cho ra đề nghị.

Các ngươi đã cho ta muốn tham gia.

Cũng không phải trong lòng chủ nhân trước lưu lại kia một tia chấp niệm, nhất định phải ở thi đại học trong khảo hạch, thi ra thành tích ưu tú.

Phóng chừng thân thể này chủ nhân trước, ý thức sở dĩ tiêu tan, cũng là bởi vì áp lực quá lớn.

Sở Nam lộ ra một bộ cao thâm biểu tình, "Thế giới hết thảy đều là tu hành, nhất là sáng tác, càng không thể bế môn tạo xa (xa rời thực tế, nhắm mắt làm liều). Làm một tác giả, nên đi thể nghiệm trăm vị nhân sinh, giá cao thi khảo hạch mặc dù chật vật, nhưng cũng là nhân sinh trải qua một bộ phận, cũng chỉ có như vậy một lần, nếu là ta cứ như vậy bỏ qua, ta đây liền bỏ qua một phần quý báu tài phú, còn muốn trải qua tựa không khả năng."

"Nói thật hay, Bạch đại sư ngươi có thể viết ra Xạ Điều, quả nhiên không phải là tình cò."

Ninh hiệu trưởng lên tiếng bảo tốt.

Một bên Ninh Túy Linh, trong ánh mắt lộ ra thán phục vẻ.

Bọn họ đều không nghĩ đến, Sở Nam lại có thể nói ra như vậy có đạo lý lời.

"Ninh hiệu trưởng nhờ ngươi nói cho các đại học viện."

Sở Nam gật đầu, đây chỉ là hắn nói ầu một ít lời mà thôi, cho chính hắn một lựa chọn tìm một cái hoàn mỹ lý do.

"Ngươi không đi sao" Ninh hiệu trưởng nghi hoặc, loại kết quả này, vẫn là Sở Nam chính mình đi báo cho biết các đại học viện tốt nhất.

Sở Nam lắc đầu, "Ta sẽ không đi, nếu là đi, các đại học viện sẽ không như thế dễ dàng để cho ta rời đi. Ngày mai có một cái thương đội, phải đi Tây Châu, sáng mai, sẽ rời đi Nam Vực thành cùng cái kia thương đội cùng một chỗ, trở lại Tây Châu."

Nghỉ đã chừng mấy ngày, cũng nên là thời điểm trở về.

Ban đêm, Sở Nam khi tỉnh dậy.

Lại thấy tiểu hồ ly chính nằm ở bên cửa sổ, dưới ánh sao, tiểu hồ ly quanh thân tỏa ra điểm một cái ánh sáng.

Đem sở hữu ánh sao, đều hút tới trên người nó.

Nó là đang phun ra nuốt vào ánh sao tinh hoa, tiểu hồ ly đã hội tự mình tu luyện

Sở Nam từ trên giường lên.

Tiểu hồ ly kia tựa đình chỉ tu luyện.

Xoẹt xẹt, nó nhảy đến Sở Nam bên cạnh, kêu, "Thật thoải mái, ca ca, thật thoải mái, ánh sao dựa theo, thật thoải mái "

"Xem ra ngày hôm qua ăn sát mã đặc lão đầu kia nửa nồi Linh Dược, hiệu quả không sai "

Sở Nam bóp bóp đuôi tiểu hồ ly, "Sau này đừng làm loạn ăn đồ ăn, vạn nhất là độc dược, làm sao bây giờ."

"Ta có thể cảm giác được, vật kia ăn thật ngon."

Tiểu hồ ly nói tới chỗ này, Nhân Tính Hóa liếm thoáng cái đầu lưỡi.

Nhìn, còn muốn ăn đáng vẻ.

Nghỉ đến mới vừa rồi, tiểu hồ ly phun ra nuốt vào ánh sao thời điểm tình huống.

Kia sát mã đặc lão đầu, vậy mà một chút động tĩnh cũng không có.

Dựa theo hắn tính cách, nhất định sẽ la to, sợ hãi kêu, hắn Linh Dược thành công.

Sở Nam góp qua cửa sổ nhìn một cái, sát mã đặc lão đầu nằm nghiêng ở trên hòn đá, chính ngủ say sưa đến.

Tay cũng không phải quấy nhiễu thoáng cái cổ.

Người này mấy chục ngày không ngủ, lần này rốt cuộc ngủ.

Tiểu hồ ly cũng đứng ở bên cửa sổ, "Sát mã đặc lão đầu thế nào cũng ngủ đây!"

"Hắn đương nhiên buồn ngủ, chỉ bất quá tu vi cao thâm, ngủ thời gian không cần dài như thế."

Sở Nam vỗ vỗ tiểu hồ ly đầu, "Được, ngủ đi."

"Ca ca, ca ca "

Sở Nam quay đầu, nhìn về tiểu hồ ly, "Ngươi làm sao "

"Ta cũng muốn tên, các ngươi đều có tên, theo ta không có."

Tiểu hồ ly mấy ngày nay, phát hiện tất cả mọi người đều có tên, liền nó một mực bị kêu tiểu hồ ly.

"Ngạch, ngươi nghĩ kêu cái gì "

Xác thực cũng nên cho nó làm cái tên.

Tiểu hồ ly ngoeo đầu, lắc đầu, rất nhanh nó hai mắt tỏa sáng, "Không biết, bằng không ta gọi là Sở Tiểu Nam."

Sở Nam tức giận gõ thoáng cái tiểu hồ ly đầu, "Thật hội lên, không được."

"Ca ca, ca ca, ta đây kêu cái gì, ngươi cho ta một cái tên."

Sở Nam nghĩ đến vừa mới tiểu hồ ly phun ra nuốt vào ánh sao cảnh tượng, "Ta lúc trước làm qua một giấc mộng, trong bầu trời đêm treo một khóa so Chư Thiên Tinh Thần đều phải sáng ngời trắng sáng, vàng trắng kia có thể toát ra càng sáng lạn ánh sáng, ngươi liền kêu Nguyệt Hoa được, hy vọng tương lai ngươi so Chư Thiên Tinh Thần càng chói mắt."

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Lấy đồ vật

"Nguyệt Hoa!"

Tiểu hồ ly chít chít thuật lại mấy lần, thật hưng phấn kêu, "Êm tai, ta gọi là Nguyệt Hoa "

"Cáp địch, cáp địch, cáp địch hồ có tên, ta gọi là Nguyệt Hoa!"

"Có tên, liền cẩn thận đi ngủ, trời sáng còn muốn đi đường, mấy ngày kế tiếp có thể không ngủ ngon."

Lần này đi Tây Châu, khoảng cách cũng không gần.

Đoạn đường này ít nhất cũng phải thời gian bảy tám ngày.

Ở bên ngoài không thể so với ở Nam Vực thành an toàn, tự nhiên không thể nghỉ ngủ là ngủ.

Sáng ngày thứ hai, các đại học viện người vừa tới, lần nữa tụ tập cùng một chỗ.

Tất cả mọi người chờ Sở Nam câu trả lời, vị này vẫn còn ở cao trung cũng đã tiếng tăm lừng lẫy Bạch đại sư, kết quả hội (sẽ) tiếp nhận cái nào học viện đặc chiêu.

Ninh hiệu trưởng mặt tươi cười, "Ta hôm qua đã hỏi qua Bạch đại sư, hiện tại đã có câu trả lời, bất quá chỉ sợ làm hiện trường chư vị thất vọng."

Ninh hiệu trưởng lời này vừa ra.

Tam đại học viện vốn là lòng tin tràn đầy mọi người, tất cả giật mình.

Lẫn nhau mắt đối mắt, hai bên lại hơi kinh ngạc.

Tam đại học viện, thậm chí còn có Tây Hoa học viện, xếp hạng thứ bốn học viện đều ở chỗ này.

Bạch đại sư còn có thể lựa chọn cái nào học viện

"Bạch đại sư sẽ tham gia năm nay thi đại học, kết quả lựa chọn kia sở học viện, vậy sẽ phải chờ đến khảo hạch sau khi kết thúc, lại nói."

Ninh hiệu trưởng cũng không vòng vo, trực tiếp đem lại nói đi ra.

"Không thể nào."

"Nhân Tộc các đại nổi danh học viện, toàn ở nơi này, Bạch đại sư không cần phải uống công vô ích."

"Ninh hiệu trưởng không nên đùa!"

"Bạch đại sư ở đâu, hần hần đến đây đi."

"Hay là để cho Bạch đại sư tự mình nói đi. "

Mọi người còn tưởng rằng, Ninh hiệu trưởng cái này đang nói đùa.

Ninh hiệu trưởng lắc đầu, "Chư vị, ta nói chính là Bạch đại sư quyết định. Bạch đại sư ngày hôm qua nói cho ta biết, làm một danh tác người, càng hần đi trải nghiệm trăm vị nhân sinh, thi đại học khảo hạch mặc dù chật vật, nhưng cũng là nhân sinh trải qua một bộ phận, hần phi thường cảm ơn chư vị có thể thân phó Nam Vực thành, bất quá cái này thi đại học hần vẫn muốn tham gia, hần sẽ không tiếp nhận đặc chiêu."

Ninh hiệu trưởng những lời này, mọi người tất cả lộ vẻ xúc động.

"Bạch đại sư đây, ta nghĩ tự mình thấy thoáng cái Bạch đại sư."

Bắc Hải học viện, một người có mái tóc hoa bạch lão giả, trực tiếp đứng lên.

Ngày hôm qua hần không nói một lời, vững như bàn thạch, bây giờ nghe Ninh hiệu trưởng nói ra những lời này đến, hần ngồi không yên.

Nam Hải bên trong học viện một vị lão nhân, đồng dạng lên tiếng, "Ta cũng có mà nói muốn với Bạch đại sư nói."

Ninh hiệu trưởng lắc đầu, "Bạch đại sư đem kết quả nói cho ta biết sau, để cho ta hướng chư vị nói xin lỗi, hần trở về nhà nóng lòng, đã liền trở lại Tây Châu."

Hiện trường là một trận an tĩnh.

Qua hồi lâu, Nam Hải học viện vị kia Giáo sư, thờ dài nói, "Bạch đại sư tuổi gần mười bảy tuổi, là có thể cố thủ bản tâm, ngăn cản loại cảm dỗ này, đi trải nghiệm thật sự nhân sinh, để cho ta khám phục có thể viết ra Xạ Điều quả nhiên không phải là tình cờ."

Thế giới không có không lọt gió tường.

Các đại học viện tới nhiều người như vậy.

Hội nghị chưa kết thúc, Bạch đại sư cự tuyệt tam đại học viện mời.

Mà lại nói ra kia một phen, cũng đã tại Thiên Đạo trong diễn đàn truyền bá ra.

Lúc này Sở Nam vẫn ở Nam Vực bên trong thành, hần chưa ra khỏi thành.

Mà là đeo kính mát lên, trên đầu đính cái cái mũ.

Hần bây giờ đang ở Nam Vực thành nhưng là nhân vật nổi danh, nếu không phải nguy trang một chút, nửa phút liền bị người nhận ra.

Tiểu hồ ly nhiều hứng thú đuổi cái đầu, nhìn chăm chăm Sở Nam đeo kính mát xem.

Trên đầu nó còn mang theo một cái nón cỏ.

Lúc đó Sở Nam mua cái mũ lúc, tiểu hồ ly cũng đòi muốn một cái, mang theo mới về.

Sở Nam mang theo tiểu hồ ly, đi về phía trước.

Vốn là Sở Nam còn tưởng rằng, sát mã đặc lão đầu biết rõ mình phải về Tây Châu, khẳng định cũng phải đi theo, không tưởng rằng, lão kia Ngoan Đồng, lần này là thật bị Luyện Dược hấp dẫn ở.

Vốn là muốn đi theo, nhưng là vừa nghe đi Tây Châu muốn bay cái bảy tám ngày, liền không muốn đi.

Muốn ở lại Nam Vực cao trung, nhất định phải đem hắc loại thứ nhất Linh Dược làm được.

Không có sát mã đặc lão đầu phiền nhiễu, Sở Nam tự nhiên cũng vui vẻ thoải mái.

"Đừng xem, chờ đến Tây Châu, ta cho ngươi đeo mấy ngày."

Sở Nam nhìn một cái tiểu hồ ly, nhìn chăm chăm kính râm thấy thêm bộ dáng, liền có chút buồn cười.

Hắn mang theo tiểu hồ ly, bảy rưỡi tám rưỡi, cuối cùng ngừng ở một cái cửa hàng bên ngoài.

Phía trên chiếu bài viết, Thiên Nhai thương hội!

Sở Nam trực tiếp dặm chân mà vào.

Chỉ thấy cái này thương hội nội nhân rất nhiều, loạn rầm rầm làm ồn thành một mảnh.

"Trần hội trưởng, ta nhưng là đã đặt trước, nội công đến, nhất định phải cho ta lưu một cái con trai của ta sang năm coi như thi đại học, chỉ kém đã hơn một năm, có thể hay không thi đậu hảo học viện, liền xem có thể hay không sớm mấy tháng bắt được nội công."

Một cái bụng phệ người trung niên, thét lên.

"Chu ca chuyện này là không phải là ta có thể quyết định, ta đã nói, dựa theo đặt trước thứ tự ra bán."

Đứng ở trên quầy một người trung niên, mặt tươi cười giải thích.

"Ông chủ ta cũng đặt trước một cái, có hay không Toàn Chân Nội Công, giá bao nhiêu" một cái tiểu tử kêu la.

"Loại kia Nội Công Tâm Pháp, căn bản đến không Nam Vực thành, ngươi đi Giáp Cốt phòng đấu giá nói không chừng sau này có thể quay đến."

Kia Trần hội trưởng lắc đầu, Toàn Chân Nội Công ở Xạ Điều trong tiểu thuyết, thật giống như rất không bắt mắt.

Kỳ thực coi như là rất tốt Nội Công Tâm Pháp, loại này Nội Công Tâm Pháp, vốn cũng không dễ dàng hỏi đáp.

Coi như là hỏi đáp đi ra, cũng đã sớm bị các đại thế gia, tài phiệt người cấp đặt trước.

Nếu không nữa thì, sẽ chờ ở Giáp Cốt phòng đấu giá đấu giá, căn bản không khả năng đến Nam Vực.

Nội công còn chưa mở bán.

Các đại có bán nội công thương hội, đã náo nhiệt lên, bắt đầu đặt trước, có thể thấy nội công sở thụ đến hoan nghênh.

Toàn bộ Thiên Nhai thương hội, căn bản cũng không có nhân rồi nhân viên làm việc.

Sở Nam xem một hồi, ra vào người nói liền không dứt, nếu như chờ đi xuống, không biết phải đợi tới khi nào.

"Trần hội trưởng "

Sở Nam trực tiếp chen qua đám người, đối với (đúng) trung niên nhân kia la lên.

"Tiểu huynh đệ, nghĩ (muốn) đặt trước nội công, trước xếp hàng." Trần hội trưởng còn tưởng rằng Sở Nam cũng là đến đặt trước nội công.

"Ta là tới lấy một dạng ngày hôm qua đến đồ vật là Giáp Cốt phòng đấu giá nhờ các người đưa tới."

Chính đang làm ghi lại Trần hội trưởng, cơ thể hơi một bữa.

Trực tiếp ngẩng đầu lên, mặt đầy kinh hi, "Ngài, ngài là "

Sở Nam làm ra một cái hít hà thủ thế.

Trần hội trưởng lập tức hội ý, mau mau liền an bài người bên cạnh, tiếp lấy hắn công việc.

"Tiên sinh, đi theo ta "

Trần hội trưởng vội vàng đem Sở Nam vào bên trong dẫn đi.

"Bạch đại sư, không nghĩ tới là ngài, ta vừa mới quá bận rộn không có chú ý tới, ngài chờ đợi ý." Cái này Trần hội trưởng tự nhiên biết Giáp Cốt phòng đầu giá ký thác bọn họ đưa tới đồ vật, là đặc biệt gọi cho Bạch Y Thăng Tuyết, mà là nói Bạch Y Thăng Tuyết sẽ đích thân lấy đi, phi thường trân quý.

"Các người làm ăn khá khẩm a. "

"Lúc trước làm ăn không có tốt như vậy, gần đây nội công sắp đưa ra thị trường, cái này không phải tất cả mọi người đuổi tới đặt trước ký thác Bạch đại sư ngài phúc."

Hơn mười phút sau, Sở Nam từ Trần hội trưởng trong tay, nhận lấy một cái hộp đen.

Mở ra hộp đen, bên trong một khối óng ánh trong suốt, tản ra thấu xương rùng mình thủy tinh bộ dáng đồ vật.

Tiểu hồ ly con mắt thoáng cái liền phát sáng, "Muốn ăn, nhìn đồ ăn ngon (ăn ngon), ca ca là cho Nguyệt Hoa ăn không "

Tiểu hồ ly liếm đầu lưỡi, muốn ăn viên này óng ánh trong suốt thủy tinh.

Sở Nam cái hộp trực tiếp khép lại, "Đây cũng không phải là cho người ăn, ta đây có ích."

Sở Nam từ Tầng Phóng nơi đó muốn tới Băng Chi Tinh, chuyên môn dùng để hối đoái Hàng Long Thập Bát Chương.

Tiểu hồ ly mặt đầy buồn bực, thấy ăn ngon không có thể ăn, khỏi phải nói rất đau lòng.)! !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Đến Tây Châu

"Ta thế nào phát hiện, người chính là cái kẻ tham ăn "

Sở Nam có chút buồn cười đạo (nói).

Đi qua mấy ngày nay sống chung, Sở Nam đã đối với (đúng) cái này Cửu Vĩ Yêu Hồ phi thường biết.

Mất đi trí nhớ cùng sở hữu tu vi Cửu Vĩ Yêu Hồ, xác thực giống như tờ giấy trắng.

Hắn với cái thế giới này nhận thức, cũng chỉ có hai loại.

Một loại là có thể ăn, một loại không thể ăn.

Những thứ kia tản mát ra linh khí đồ vật, cái này Cửu Vĩ Yêu Hồ, nhìn chăm chăm liền bắt đầu chảy nước miếng.

Tiểu hồ ly càng ỳ khuất, "Đói nha "

Đói không trả nổi ăn

"Ca ca xấu có ăn ngon không cấp ăn."

Tiểu hồ ly thấp giọng kêu, nhìn càng đáng thương.

Đáng thương hồ ly, liền ăn ăn cũng không đủ no.

Sở Nam khóe miệng có chút co quắp, tiểu hồ ly thật là rất có thể ăn, mỗi lần đều muốn ăn một đầu trâu nhiều như vậy thức ăn.

Sở Nam đem Băng Chi Tinh trực tiếp thu vào trong không gian giới chỉ, Sở Nam nhìn về Trần hội trưởng, "Có thể hay không chuẩn bị một ít điểm tâm."

"Đương nhiên không thành vấn đề."

Sở Nam để cho Trần hội trưởng chuẩn bị một ít điểm tâm, để cho tiểu hồ ly ăn.

Hắn ngay lập tức liền vui vẻ.

Chờ đến ăn xong, Sở Nam lại cự tuyệt vị này Trần hội trưởng giữ lại, rồi đi Thiên Nhai thương hội.

Sở Nam trực tiếp bước đi trước, cuối cùng lại đến Nam Vực thành ngoài cửa thành.

Nơi này có mấy chục thương đội, cũng chuẩn bị lên đường.

Sở Nam đi về phía, ngày hôm qua liên lạc cái kia đi Tây Châu thương hội.

Còn chưa tới phụ cận, liền thấy một người có mái tóc xông thẳng tới chân trời lão đầu, ở đó kêu la.

Bất ngờ chính là, Bách Thế Kinh Luân.

Bất quá lúc này, cái kia nặng nề vành mắt đen, đã biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn, so với ban đầu bình thường không ít.

"Nhanh lên một chút, đem Bạch tiểu tử cho ta gọi ra, giấu tới làm gì."

"Bạch tiểu tử đây."

Thương hội người phụ trách là một đại thúc, mặt đầy mộng bức, "Lão tiên sinh chúng ta không biết Bạch tiểu tử là ai a."

"Ngài làm đi."

Sở Nam có chút nhúc nhúc đầu, "Ta nói sát mã đặc, ngươi không phải nói không đi Tây Châu sao "

"Bạch tiểu tử, ta còn tưởng rằng ngươi giấu."

Sát mã đặc lão đầu quay đầu, thấy Sở Nam sau, yên lòng, "Vốn là ta nói không đi, nhưng là một cái người ở tại vậy, quá buồn chán, kỳ thực trì hoãn mấy ngày, cũng không có gì, vừa vặn đi Tây Châu đi một chút."

Sở Nam có chút không nói gì, "Đại thúc, ta là ngày hôm qua liên lạc muốn với các ngươi cùng một chỗ hồi Tây Châu, cái này là bằng hữu ta."

Kia đại thúc ngăn người một chút, "Vị lão tiên sinh này sẽ không cùng phải cùng chúng ta cùng một chỗ đi."

"Làm sao rồi, không được a" sát mã đặc lão đầu lạnh rên một tiếng, hắn đối với người này có thể không có ấn tượng gì tốt, một mực kêu hắn lão tiên sinh.

"Tiểu huynh đệ, chúng ta mượn một bước nói chuyện." Cái này đại thúc xem sát mã đặc lão đầu tính khí không hề tốt đẹp gì, liền cẩn thận từng li từng tí đối với (đúng) Sở Nam đạo (nói).

Hắn kéo Sở Nam đi tới một lần, "Cái kia là ngài người trưởng bối này, đều có chút si ngốc, hắn tuổi tác cũng quá lớn, đến có gần hai trăm tuổi đi ta sợ trên đường không nhận được." Kia đại thúc rất lo lắng, sát mã đặc lão đầu, có thể chết hay không ở trên đường.

Sở Nam biểu tình một trận cổ quái, lão đầu này mấy chục thiên không ngủ đều không sao, có thể xảy ra vấn đề gì, ta phỏng chừng hắn có thể sống thời gian, so ngươi dài hơn.

Đương nhiên những thứ này Sở Nam thì sẽ không nói, hắn cười nói, "Ngươi yên tâm, vị tiền bối này thực lực rất mạnh, không có việc gì."

Àm!

Sở Nam vừa mới dứt lời, liền nghe được phanh một tiếng.

Cái này đại thúc trực tiếp té xỉu xuống đất.

Chỉ thấy sát mã đặc lão đầu, đứng ở hắn bên cạnh, giơ lên quả đấm, "Tiểu tử, còn nói ta sắp chết, ta xem ngươi mới sắp chết."

Mới vừa rồi cái này đại thúc cùng Sở Nam đối thoại, làm sao có thể lừa gạt được Bách Thế Kinh Luân.

Hắn tu vi cao thâm, ngoài ngàn mét người thanh âm nói chuyện, hắn đều có thể nghe được.

Huống chi, chỉ cách hơn 10m.

Sở Nam mặt đầy kinh ngạc, "Người không biết là bắt hấn cho gỗ chết đi."

Sát mã đặc lão đầu thực lực kia, một đám đập chết người, quá bình thường.

"Yên tâm, ta chỉ là đem hấn đánh bất tỉnh đi qua, đi, đừng để ý tới hấn, chúng ta lên đường."

"Cái này thương hội lĩnh đội đại thúc đều bị người đánh bất tỉnh đi qua, còn đi cái rắm a." Sở Nam tức giận nói, vẫn không thể chờ đại thúc tỉnh lại.

Đây là một cái thương đội, có năm, sáu con vận chuyển hàng chim đây, hơn mười người.

Sát mã đặc lão đầu chính là cười, "Cái này quá đơn giản, ta lúc trước thường thường làm chuyện này."

Sát mã đặc lão đầu, vừa nói đem cái này hôn mê đại thúc khăn trùm đầu trực tiếp lấy xuống, đội lên đầu mình.

Sau đó cùng đem cái này đại thúc quần áo bái thay.

Hết thấy các thứ này chỉ phát sinh ở ngăn ngừa mấy chục diệt trong thời gian, người khác căn bản không có phát hiện nơi này dị thường.

Ở Sở Nam trở mắt ghen hống nhìn soi mói, cái này đại thúc liền bị sát mã đặc lão đầu, trực tiếp xách bay đến Lôi điều trên người.

"Tiểu tử, mau lên đây, các loại (chờ) người khác phát hiện liền buổi tối."

Chỉ nghe được, sát mã đặc lão đầu, bắt chước cái này đại thúc thanh âm, hét mấy tiếng.

Thương đội liền bắt đầu cất cánh.

Sở Nam không còn gì để nói, sát mã đặc lão đầu quả nhiên không đáng tin cậy, thường thường làm loại chuyện này.

Bay kém nhiều hơn nửa canh giờ, sát mã đặc lão đầu đã đem quần áo lại tất cả đổi về đi.

Kia đại thúc rốt cuộc mơ mơ màng màng tỉnh lại.

"Ta đây làm sao rồi đầu có chút đau a."

"Không có sao chứ, ngài nói nên lên đường, để cho chúng ta bên trên Lôi điều sau đó cất cánh, sau đó để cho ta nhìn Lôi điều, người muốn nghỉ ngơi một hồi" Sở Nam mặt đầy mờ mịt không hiểu hỏi, "Ngài thế nào, ngủ mộng "

Kia đại thúc cũng là mặt đầy mộng bức, "Là cái bộ dáng này sao "

"Đúng vậy." Sát mã đặc lão đầu cũng ở đây một bên gật đầu.

Chẳng qua là một chút thời gian, cái này đại thúc liền bị hai người lừa dối hoàn toàn không chuyển qua tới công.

Không suy nghĩ chuyện này nữa.

Ở Nam Vực thành bên trong, một cái do hơn mười người tạo thành tiểu đội võ giả, bắt đầu lên đường.

Nếu là Sở Nam ở người võ giả này trong tiểu đội.

Ngay lập tức liền có thể nhận ra, một người trong đó, bất ngờ chính là lần trước ở Hùng Bá Man Hoang trong tiểu đội cái kia Thiếu Kiệt.

"Phụ thân, lần này chúng ta có lẽ nơi đó đạt được không ít thứ tốt, còn rất nhiều địa phương không có tìm tòi, ở chỗ cực xa càng là có một nơi tỏa ra hào quang cung điện, ở bên trong nhất định là có bảo tàng."

Kia Thiếu Kiệt kích động đối với (đúng) bên cạnh trung niên nhân nói.

Đang cùng Hùng Bá Man Hoang tiểu đội, sau khi tách ra, cái này Thiếu Kiệt ần ần nấp nấp, cuối cùng mặt mày xám xịt trở lại Nam Vực thành.

Khi biết được Hùng Bá Man Hoang tiểu đội mấy người vậy mà đã sớm đến Nam Vực thành, hấn vốn là muốn trả thù Sở Nam, nhưng là ngay lập tức liền biết Sở Nam chính là Bạch đại sư tăng này thân phận.

Để cho hấn rất là căm tức, bất quá cũng chỉ có thể dằn xuống đáy lòng.

Hấn cũng không dám, lại đi tìm Sở Nam phiền toái.

Bất quá hấn lại không có lưu lại, ngay lập tức liền đem bảo tàng tin tức tự nói với mình phụ thân, không nói tới một chữ Bạch đại sư sự tình, chỉ nói là một

người bình thường ba sao cao cấp tác giả.

Mà còn hấn đã nhớ, tiến vào Vực Tràng bước chân.

Khi biết Hùng Bá Man Hoang tiểu đội cũng có thể thoải mái tiến vào cùng sau khi ra ngoài, phụ thân hấn đương nhiên sẽ không bỏ qua cái này cái kia bảo tàng.

Ngay lập tức liền tổ chức nhân viên, lại chiêu mộ một cái tác giả, đi trước tìm tòi.

Nếu là Sở Nam biết, người này hội (sẽ) lần nữa đi, chỉ có thể cười lạnh.

Hấn thật sự cho rằng, chỗ đó là có thể thoải mái tiến vào, thoải mái đi ra không

Đừng nói trước nơi đó còn có không có bảo tàng, coi như là thật có, bọn họ đoàn người này, cũng tuyệt đối là có vào không ra.

Lòng tham không đủ rấn nuốt voi, coi như là hấn có được nhìn thấu Vực Tràng Ô Quang Chi Đồng, lại đi thần bí kia Vực Tràng, cũng không thể bảo đảm có thể bình an từ nơi đó đi ra.

Sau bảy ngày, thương hội đến Tây Châu thành!

Nơi này là Tây Châu Chủ Thành, cũng là Tây Châu Châu Phủ vị trí.

Sở Nam bước lên mảnh này, quen thuộc vừa xa lạ thổ địa.)! !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 172: Cổ nhân

Đứng ở Tây Châu bên ngoài thành, đây là cùng Nam Vực thành hoàn toàn bất đồng cảnh tượng.

Nơi này cây cối không nhiều, mà còn dãy núi cũng so với Nam Vực thành ít hơn.

Lọt vào trong tầm mắt là một mảnh, sa mạc than tình hình.

Bất quá Nam Vực thành cửa thành, cũng là cao ngất núi cao, thậm chí nếu so với Nam Vực thành núi cao còn muốn sừng sững.

Sơn Thê lại hoàn toàn bất đồng, nơi này là thuần túy Thạch Sơn.

Chỉ có ở đá trong khe hở, mới có thực vật cắm rễ trong đó.

Ở Tây Châu trên thành tường, là từng hàng người khoác khôi giáp tướng sĩ, tay hấn cầm trường thương, lăng lẹ đứng, bảo vệ tòa thành thị này.

Lọt vào trong tầm mắt nhìn lại, từ ánh mắt sức mạnh, đến phụ cận, nhiều nhất mười mét, sẽ có một tên tướng sĩ.

Nơi này ra vào võ giả, rõ ràng nếu so với Nam Vực thành giảm rất nhiều.

Mà còn ở ngoài thành, cũng không có bày sạp, tiếng rao hàng thanh âm.

Càng không có nhóm lớn tụ họp chuẩn bị lên đường thương hội.

Mà ở cửa thành càng là có gần ngàn danh tướng sĩ trú đóng, bọn họ thân hình, giống như thiết huyết đúc.

Thỉnh thoảng sẽ có tướng sĩ, kiểm tra thí điểm ra vào võ giả thân phận.

Sở Nam thấy này tầm cảnh tượng, trong đầu trí nhớ, giống như nước thủy triều dừng động.

Đây đều là thân thể này, nguyên lai đối với Tây Châu thành trí nhớ.

Hắn từ nhỏ ở Tây Châu trưởng thành đại, rất ít sẽ cho ra thành.

Bởi vì Tây Châu rất không giống Nam Vực thành như vậy an toàn.

Tây Châu chỗ Nhân Tộc Cực Tây Chi Địa, là cả Nam Vực diện tích lớn nhất châu, cũng là khoảng cách Lư Quang Cảnh gần đây châu.

Ở Tây Châu Cực Tây, cùng Lư Quang Cảnh tiếp giáp.

Cũng là loài người Cương Vực, duy nhất cùng Lư Quang Cảnh tiếp giáp khu.

Mặc dù Nhân Tộc Cương Vực bên trong, cũng có bị khác (dùng) Yêu Cảnh tiếp giáp khu.

Thế nhưng mặt khác Cửu Đại Yêu Cảnh, đối với nhân tộc ác ý cũng không nhiều, bọn họ rất ít hội (sẽ) quấy rầy Nhân Tộc.

Thậm chí có Biên Cảnh thành phố, là đặc biệt Nhân Tộc cùng Yêu Tộc giao dịch thành thành phố.

Nhưng Lư Quang Cảnh lại bất đồng.

Lư Quang Cảnh Yêu Vương Lư Niên, vẫn muốn tóm đầu Nhân Tộc.

Đại chiến mặc dù đã rất lâu không có xảy ra, thế nhưng tiểu quy mô va chạm, chính là không ngừng.

Nơi này chính là Lư Quang Cảnh Yêu Tộc, muốn đi vào Nhân Tộc Cương Vực môn hộ.

Nơi này thường xuyên có mấy chục triệu tướng sĩ thường trú.

Có thể nói, ở trong nhân tộc, Tây Châu nổi tiếng, so Nam Vực cao hơn.

Người có lẽ lại không biết Nam Vực ở đâu, nhưng không phải không biết Tây Châu ở đâu.

Mà Sở Nam phụ thân, Sở Phong chính là toàn bộ Tây Châu Chương Khổng Giả, Tây Châu Châu Chủ, cũng là mấy chục triệu Thiết Kỳ chỉ huy.

Tây Châu thành thuộc về Tây Châu Cực Đông, ở Tây Châu Biên Cảnh, có thể nói là Tây Châu khoảng cách Lư Quang Cảnh xa nhất thành phố.

Coi như là như vậy, nơi này bảo vệ, cũng là sâm nghiêm đến đây.

Có thể tưởng tượng, đang đến gần Lư Quang Cảnh thành phố, bảo vệ hội (sẽ) là như thế nào quang cảnh.

"Tây Châu bên trong thành không cho phép phi hành, mà còn thương hội cũng phải tiếp nhận kiểm tra, chúng ta chỉ có thể ngừng ở Tây Châu bên ngoài thành "

Kia thương đội đại thúc, cấp Sở Nam giải thích.

"Ta biết, ta từ nhỏ đã ở Tây Châu trưởng thành đại."

Sở Nam trong trí nhớ, bất kỳ muốn bay thẳng Tây Châu sinh vật, cũng sẽ bị vô số nữ, bắn thành cái rỗng.

Thương hội dừng lại một cái, thì có mấy trăm tên tướng sĩ đi nhanh tới.

"Nơi đó thương hội "

Kia thủ thành tướng lĩnh, bắt đầu kiểm tra.

Vị này thương hội lĩnh đội, thường thường xuất hiện ở Nam Châu thành, với rất nhiều tướng lĩnh đều biết, hắn lập tức chào hỏi.

Kia tướng lĩnh thấy người quen, kia có chút cảnh giác biểu tình lúc này mới hoà hoãn lại, "Lão Lư đầu a, từ Nam Vực thành đến, lần này đưa cũng là vật gì "

Hắn huyền thuộc về hàn huyền, bất quá kiểm tra, vẫn là phải tiến hành.

Nơi này không cho có một tí sơ sót, chờ đầy hàng hóa, đều muốn từng cái kiểm tra.

Thương hội mỗi một người, cũng phải tiến hành kiểm tra, sau đó mới có thể cho đi.

Rất nhanh, liền đến phiên Sở Nam.

"Ha, Chu ca ta cũng phải kiểm tra sao "

Kia bị Sở Nam gọi là Chu ca thanh niên, quay đầu, ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người.

"Các hạ là "

Thanh niên kia có chút ngưng lỏng mi, Sở Nam còn có trên bả vai hấn tiểu hồ ly, bên cạnh một cái nhìn có chút kỳ quái lão đầu, cái này tổ hợp rất quái lạ!

Sở Nam đem mặt bên trên che kín nửa gương mặt kính mắt cấp lấy xuống, lộ ra một cái còn có chút non nớt khuôn mặt.

"Sở Nam" thanh niên kia ngay lập tức liền nhận ra Sở Nam, hấn trực tiếp giang hai tay, cho một cái gấu ôm, "Tiểu tử ngươi trở lại, thế nào cũng không sớm thông báo một tiếng, ta dẫn người đi đón ngươi."

"Chu ca đã lâu không gặp, thế nào hiện tại kiểm tra như vậy nghiêm khắc, so lúc trước muốn nghiêm nhiều "

Mặc dù quy củ không có đổi, nhưng là bây giờ kiểm tra, so sánh với trong trí nhớ mình, vẫn là phải nghiêm khắc không ít.

Chỉ ít lúc trước, hưởng như vậy người quen dẫn đường, từ Nam Vực thành tới thương đội, bình thường chỉ cần kiểm tra thí điểm.

"Kia Yêu Vương Lưu Niên, gần đây ở Đẩu Phá trong tiểu thế giới thiết thời lớn, gần đây Lưu Quang Cảnh bên trong động tác liên tục, có không ít Yêu Tộc, lên vào đi vào "

Chu ca giải thích.

Bên cạnh cái kia muốn kiểm tra Sở Nam tướng sĩ, có chút dừng một cái, "Chu đội vị này còn kiểm tra không kiểm tra "

Kia Chu ca cho những thứ này người giới thiệu, "Vị này là chúng ta Châu Chủ tiểu nhi tử, cũng là Tây Châu Tam thiếu gia, từ nhỏ ở Tây Châu thành cùng ta cùng nhau lớn lên, sẽ không có vấn đề, cũng không cần kiểm tra."

"A, chính là Bạch đại sư, Sở Tam Thiếu sao" kia tướng sĩ có chút kích động.

Sở Nam cười, "Không nghĩ tới Tây Châu thành cũng biết chuyện này."

Kia tướng sĩ càng kích động, "Tam thiếu gia, ta thích vô cùng ngươi Xạ Điều Anh Hùng Truyện không nghĩ tới nhanh như vậy liền gặp được ngài."

Thương hội mọi người, đều là kinh ngạc không thôi.

Nhất là kia Trần thúc, tròn to mắt, mặt đầy kinh ngạc.

Dọc theo con đường này, sống chung một chỗ thời gian bảy tám ngày, hấn dĩ nhiên thẳng đến không nhìn ra vị này chính là Bạch đại sư.

Bạch đại sư lại còn là Tây Châu Tam thiếu gia.

Mấy trăm tên tướng sĩ ánh mắt, cũng rơi vào Sở Nam trên người, lộ ra vẻ hiếu kỳ.

Sở Nam từ nhỏ ở Tây Châu trưởng thành đại, Bạch đại sư thân phận khẳng định sau, tự nhiên ngay lập tức liền truyền khắp toàn bộ Tây Châu thành.

Có thể nói hiện tại Tây Châu, đại đa số người cũng đã biết, vị kia Bạch đại sư, chính là bọn hấn Châu Chủ tiểu nhi tử.

Tuần này ca cười ha ha, dùng sức vỗ vỗ Sở Nam bả vai.

"Vốn nên là cho ngươi đón gió tẩy trần, ăn mừng, bất quá hôm nay cái này Nam Vực thành kiểm tra thuộc về ta quản, chỉ có thể chờ đợi ngày khác, ta ngày khác ngươi uống rượu, không say không về."

"Được." Sở Nam gật đầu, "Chu ca ta sẽ không trì hoãn ngươi kiểm tra, chờ ngươi ngày khác thanh nhàn, chúng ta ở nói chuyện cũ."

Sở Nam với trong trí nhớ này người nói chuyện phiếm, luôn có nhiều chút là lạ cảm giác.

"Được."

Kia mấy trăm tên tướng sĩ, đã nhường ra một con đường.

Sở Nam trực tiếp bước Tây Châu bên trong thành đi tới.

Bất quá mới vừa đi hai bước, phía sau liền truyền tới tiếng kêu la.

Kia sát mã đặc lão đầu, bị ngăn lại.

Tóc hấn dựng thẳng đến, nhìn sẽ không giống như là người bình thường.

Đối với (đúng) loại này quái nhân, tự nhiên muốn kiểm tra.

"Cũng tránh ra cho ta, tiểu tử kia đều không kiểm tra, ta còn kiểm tra cái gì" sát mã đặc lão đầu kêu.

"Đó là chúng ta Châu Chủ tiểu nhi tử, từ nhỏ ở chỗ này lớn lên, ta vẫn luôn nhận biết, tự nhiên không cần kiểm tra." Chu ca giải thích, "Lão tiên sinh nếu không phải kiểm tra, là không cho phép vào."

"Các ngươi cảm thấy có thể ngăn được ta." Sát mã đặc lão đầu liền muốn vọt thẳng đi vào.

Sở Nam có quay đầu giúp đỡ giải thích một phen, lúc này mới đem sát mã đặc lão đầu trực tiếp cấp mang vào Tây Châu thành, hấn rõ ràng lão đầu này tính tình, nếu không phải ngăn cản, thật đúng là sẽ trực tiếp vọt vào.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 173: Phụ thân lễ vật

Sát mã đặc lão đầu, đi ở Tây Châu bên trong thành, thói khuôn mặt này, "Ta đang muốn chơi với bọn hấn bắt người trò chơi, nhưng là bị tiểu tử ngươi làm hỏng, ngươi gấp làm gì a, chờ bọn hấn đem ta buộc lại, sau đó ta liền trực tiếp biến mất, thật tốt chơi đùa "

Sở Nam mặt đều đen, cái quý gì bắt người trò chơi.

Loại này ác thú vị, cái này sát mã đặc lão đầu thực lực tự nhiên khủng bố, tốc độ cực nhanh, hấn muốn giơ, dĩ nhiên là trong chớp mắt sẽ không thấy.

Sở Nam đã có thể tưởng tượng, tướng sĩ đối mặt loại tình huống đó kinh ngạc.

"Ngươi trước kia đã tới Tây Châu "

"Đương nhiên, ta thường xuyên đến Tây Châu thành, nói không chừng ngươi khi còn bé, ta còn trong thành gặp qua ngươi." Sát mã đặc lão đầu khắp nơi quét nhìn.

Tây Châu thành rõ ràng so Nam Vực thành muốn tiêu điều rất nhiều.

Nơi này qua lại vô giả, thường thường bước chân bước rất lớn.

Phong trần phó phó, dùng kiếm tương đối ít, phần lớn đều là đao phay.

Tại loại này tương tự sa mạc địa vực, ở sa mạc bên trong qua lại hung thú, cũng thường thường có rất có áo giáp, tương tự Tích Dịch Vương các loại, đâm lẫn cự mãnh các loại

Đương nhiên cũng tình hình đặc biệt lúc ấy có Yêu Thú qua lại.

Đối phó loại này da dày thịt béo hung thú, vẫn là đao phay dùng nhất tiện tay.

Hai người một hồ ly, ở Tây Châu thành tạt qua mà qua.

"Sở Tam Thiếu "

"Sở Nam "

"Sở gia Tam thiếu gia

Thình thoảng có người, cùng Sở Nam chào hỏi.

Bất quá bọn hấn nhìn về Sở Nam lúc, cũng mang theo vẻ kính sợ.

Tuy nói Sở Nam cũng sẽ không làm hại hương lý, bất quá hẳn lúc trước tính cách, không thể nào tốt.

"Trần đại thúc Chu di "

Sở Nam cũng không thường đáp lại, hẳn từ nhỏ ở bên này to lớn, từ mông trần bắt đầu ở trên đường đùa giỡn.

Hơn nữa thân phận của hẳn tính đặc thù, nơi này thường cư trú dân, phần lớn biết hẳn.

Đi kém nhiều một giờ, sẽ đến một cái to lớn phủ đệ ở ngoài.

Một cái hơi lộ ra đến về già nua, mày râu trắng phau, có chút khom lưng lão đầu, đứng ở ngoài cửa, mặt đầy cung kính nụ cười, "Tam thiếu gia đã về rồi "

"Lâm bá, người xem đến ta to lớn, còn khách khí như vậy "

Sở Nam đi nhanh tới, tại hẳn trong trí nhớ, người nọ là Tây Châu Sở gia quản gia, từ Sở Nam ghi chép khí, vẫn là đang ở.

"Nếu là nguyên soái biết, Tam thiếu gia trở lại, khẳng định thật cao hứng. Tam thiếu gia gần một năm không có về nhà "

"Hiện tại Tam thiếu gia đều là Bạch đại sư, là tác giả to lớn."

Một người vóc dáng hùng vĩ, thấp râu quai nón, vô cùng uy nghiêm người trung niên, xuất hiện ở Sở Nam trong đầu.

Trung niên nhân kia nói năng thận trọng, mà còn phi thường nghiêm nghị.

Sở Nam vừa nghĩ tới, liền có chút có phát run, đây là thân thể bản năng phản ứng, đối với (đúng) người cha kia sợ hãi.

Đó là trong trí nhớ mình, Sở Phong hình tượng.

Ở Sở Nam trong trí nhớ, phụ thân vẫn luôn là mang theo uy nghiêm, cái kia khoan hậu bóng lưng, chính là Tây Châu mấy tí quân dân có sức mạnh nhất bảo đảm.

"Dọc theo đường đi một môi đi, nhanh chúng ta đi vào."

Lâm bá kéo Sở Nam tay, đem hẳn hướng kia to lớn phủ đệ kéo đi.

Trên đó viết, Tây Châu Phủ.

"Tam thiếu gia "

Mới vừa vào cửa có một cái cùng Sở Nam tuổi tác tương đương nữ hài, hướng về phía Sở Nam kêu một tiếng.

Đây là lúc trước chiếu cố mình nha hoàn, tên là Triệu Hiểu Thụy.

"Hiểu Thụy" Sở Nam trên mặt tươi cười, đi theo nha đầu chào hỏi.

Nhưng là Triệu Hiểu Thụy, lại theo bản năng lui về phía sau hai bước, hiển nhiên là có chút sợ Sở Nam.

Sở Nam có chút không nói gì!

Ở trong trí nhớ cái kia Sở gia Tam thiếu gia, tính cách có chút lạ.

Mặc dù thiên phú tu luyện không tính là kém, thế nhưng từ nhỏ so với hai cái ca ca đến, vậy thì kém xa, loại tâm lý này chênh lệch, luôn sẽ có nhiều chút ảnh hưởng, cho nên lúc không có ai tính khí không được, hẳn thường thường đối với chính mình nha hoàn này nổi giận.

Cái này Triệu Hiểu Thụy bình thường, không việc gì thời điểm thấy Sở Nam đều là trốn xa xa.

Nàng đối với (đúng) Sở Nam ấn tượng, tự nhiên còn ngừng ở một năm trước.

"Hiểu Thụy người đi nhanh chuẩn bị nước trà "

Phúc bá phát tay một cái.

Triệu Hiểu Thụy liền giống như là sợ hãi mèo một dạng, mau trốn mở.

Sát mã đặc lão đầu, nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, "Các người Tây Châu Phủ bố trí, mấy trăm năm cũng không biến hóa qua a."

Lâm bá ánh mắt nghi ngờ rơi vào Bách Thế Kinh Luân trên người.

Sở Nam đang muốn giải thích, lại nghe được Lâm bá nói chuyện, "Ngài là Bách Thế tiền bối "

"Người còn nhận biết ta" sát mã đặc lão đầu rất là kinh ngạc, không nghĩ tới cái này lão quân gia lại còn biết hắn.

Sở Nam cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về Lâm bá.

Lâm bá giải thích, "Hai trăm năm trước, ở Tây Châu Phù, còn đích thân cấp tiền bối đưa qua trà, đoạn thời gian đó ngài cuộc sống thường ngày đều là ta chiếu cố, Bách Thế tiền bối năm đó với hiện tại một dạng, không nghĩ tới hai trăm năm, tiền bối vẫn là không có bất kỳ biến hóa nào."

"Áo, người là cái nào mười mấy tuổi Tiểu Đồng "

Bách Thế Kinh Luân nhớ lại.

"Đúng, Bách Thế tiền bối, vậy chính là ta!" Lâm bá hơi có chút kích động gật đầu.

"Không nghĩ tới người một cái tiểu gia hỏa còn sống."

Sát mã đặc lão đầu, đưa tay muốn đi phách Lâm bá đầu, bất quá đưa đến một nửa lại thu hồi lại.

Sở Nam mặt đầy cổ quái, Lâm bá hơn hai trăm tuổi, nhìn so Bách Thế Kinh Luân còn già hơn.

Hắn lại gọi Lâm bá tiểu gia hỏa, loại cảm giác này thật là không biết nói cái gì cho phải.

Ba người vào đại sảnh, rất nhanh Triệu Hiểu Thụy liền bùng nước trà đi vào.

Cấp mấy cái chén trà sau, tiểu hồ ly liền hướng về phía nàng chít chít kêu.

Triệu Hiểu Thụy hai mắt thoáng cái liền phát sáng.

Nếu không phải sợ Sở Nam, nàng thật muốn đi qua trêu chọc con hồ ly này chơi đùa.

"Hiểu Thụy người cho thêm hắn rót một ly, hắn cũng muốn uống."

Sở Nam liếc mắt liền biết tháng này Hoa kêu là ý gì, nhất định là hỏi vì cái gì bọn họ đều có, lại không có ta.

Mỗi lần thấy chính mình ăn cái gì, tiểu hồ ly này cũng đòi ăn.

Triệu Hiểu Thụy lại rót một ly, đặt ở tiểu hồ ly bên cạnh.

Tiểu hồ ly đưa đầu lưỡi liếm liếm, sau đó cùng Phúc bá học phẩm lên.

Triệu Hiểu Thụy nhìn cái này hồ ly chơi vui, càng là tròn to mắt.

Cũng không biết Tam thiếu gia từ đâu tìm đến một cái, như vậy thú vị hồ ly.

Một bên sát mã đặc lão đầu, lại giống như là trâu gặm mẩu đơn một dạng, một cái trực tiếp bực bội.

Mấy người trò chuyện một hồi.

Lâm bá liền đem Sở Nam cấp kêu lên.

Lâm bá lấy ra một cái gỗ hộp, "Tam thiếu gia đây là nguyên soái trước khi rời đi an bài, nói cho ta biết, nói qua một thời gian ngắn, sẽ có người đưa tới một vật, là để lại cho người, chờ người trở lại, liền giao cho người."

"Thứ gì" Sở Nam lắc lư trong tay hộp gỗ, phụ thân hắn không có ở Tây Châu, ở Yêu Vương Lưu Niên xâm phạm Đẩu Phá Tiểu Thế Giới sau, Sở Phong cùng đại ca phải đi Biên Cảnh, trấn thủ nơi đó phòng ngừa Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc xâm phạm.

"Ta không biết, nguyên soái chỉ nói là, đối với (đúng) người tu luyện rất có ích lợi."

Sở Nam mở ra cái này hộp gỗ, bên trong hiện ra một viên trong suốt Tinh Thể.

Đây là Truyền Công thủy tinh, Sở Nam cúi đầu nhìn một chút cái hộp, bên trong viết bốn chữ, Toàn Chân Tâm Pháp!

Thấy bốn chữ này, hắn ngay lập tức liền minh bạch chuyện gì xảy ra.

Muốn lấy được Toàn Chân Tâm Pháp, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Vì cái này nội công, Sở Phong khẳng định bỏ ra không nhỏ thù lao.

Lúc đó Sở Phong, rất rõ ràng không biết mình cái này con thứ ba chính là Bạch Y Thắng Tuyết.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Gia tộc người vừa tới

"Toàn Chân Tâm Pháp, hình như là Tam thiếu gia trong tiểu thuyết công pháp."

Lâm bá cũng nhận ra công pháp này, hắn nhìn Sở Nam to lớn, tự nhiên phi thường quan tâm vị Tam thiếu gia này sự tình.

Hắn hiện tại đã không thể nào xem tiểu thuyết, bất quá khi Sở Nam chính là Bạch Y Thắng Tuyết tin tức truyền tới sau.

Hắn đem quyển kia tiểu thuyết, hoàn toàn chính chính xem một lần.

"Lẽ vật này đối với (đúng) Tam thiếu gia tu luyện, không có quá lớn chỗ dùng."

Lâm Bạch đại sư Sở Nam, tự nhiên có thể đổi được càng cao hơn các loại (chờ) Nội Công Tâm Pháp.

Sở Nam dùng sức nắm chặt cái này hộp gỗ, "Lâm bá, đây là ta thu được lẽ vật tốt nhất."

Sở Nam cầm lên kia Truyền Công thủy tinh, sau đó lại bỏ xuống, khép lại hộp gỗ.

Hắn rất làm rung động, lẽ vật này, đại biểu một người cha thích.

Lâm bá trên mặt càng là vui vẻ yên tâm, "Tam thiếu gia to lớn, thật lớn lên."

Nếu là nguyên soái biết, Sở Nam hôm nay nói tới những lời này, khẳng định so với bất cứ chuyện gì cũng cao hơn hứng thú.

Lúc này, bên ngoài truyền tới hỗn loạn thanh âm.

Còn có nữ nhân tiếng kêu.

"Có người đến, Tam thiếu gia ta đi nhìn một chút."

Lâm bá thân thể có chút cứng lưng, cất bước kéo cửa ra đi ra ngoài.

Sở Nam đưa mắt nhìn cái hộp gỗ này một cái, đem nó thu vào trong không gian giới chỉ, cũng trực tiếp đi ra ngoài.

"Lâm bá nghe nói Tiểu Nam đến, thật lâu không thấy, đặc biệt tới xem một chút hắn."

"Biểu đệ đây, thật lâu chưa có tới tìm hắn."

"Đại chất từ hôm nay trở lại, đưa cho hắn đón gió "

Sở Nam vẫn chưa ra khỏi, liền nghe phía ngoài truyền tới thanh âm.

"Tam thiếu gia hôm nay vừa trở về, hơi mệt chút, mọi người đi về trước, ngày mai trở lại đi." Đây là Lâm bá thanh âm.

"Lâm bá ta nhưng là Tiểu Nam Di, thế nào hiện tại liền thấy cũng không để cho thấy!"

"Thế nào Hiểu Thụy, đều là ai tới "

Sở Nam thấy Triệu Hiểu Thụy ở ngoài cửa cau mày đứng, mặt đầy buồn bực, lại hỏi.

"Đều là các người, Sở gia gia tộc người "

Triệu Hiểu Thụy theo bản năng lui hai bước, bất quá vẫn là nói tiếp, "Cần cũng không ngăn được, lúc trước Tam thiếu gia lúc trở về, cũng không thấy bọn họ nhiệt tình như vậy qua, những người này tại sao như vậy một cái."

Sở Nam đang muốn đi nhanh đi ra ngoài.

Bất quá Triệu Hiểu Thụy lại kéo lại Sở Nam, "Tam thiếu gia ngại hay là chớ đi, Lâm bá nói để cho ta ngăn lại người "

"Yên tâm, người nghĩ rằng ta sẽ cùng bọn họ âm ỉ lên a."

Sở Nam biết, Triệu Hiểu Thụy lo lắng cái gì.

Sở gia ở Tây Châu gia tộc khổng lồ, quan hệ cảnh lá đan chen cũng rất phức tạp.

Bất quá càng gia tộc khổng lồ, giữa gia tộc quan hệ thì càng phức tạp.

Ở lúc trước, Sở Nam đại ca cùng Nhị ca, ở trong gia tộc chú ý nhất, cũng được hoan nghênh nhất.

Nếu so sánh lại, Sở Nam sẽ không thể nào chịu chú ý.

Hơn nữa Sở Nam bình thường thái độ cũng không hề tốt đẹp gì, loại này khác nhau đối đãi, để cho hắn rất là phần uất, với gia tộc người cãi vã, đó là thường có chuyện. Trừ lúc trước thường thường chơi với nhau mấy cái gia tộc bạn chơi, Sở Nam bình thường rất ít với gia tộc người tiếp xúc.

Còn như những Thất Đại Cô đó, Bát Đại Di các loại thân thích, hắn thấy tất cả đều là gương mặt lạnh lùng.

Ở lúc trước, Sở Nam từ Nam Vực thành lúc trở về, song phương gặp mặt không giận đối với (đúng) cũng coi là tốt, đương nhiên sẽ không có thân thích sẽ đến cho hắn đón gió cái gì.

"Tam thiếu gia "

Triệu Hiểu Thụy muốn cản, lại không có thể ngăn được.

Bất đắc dĩ cắn cắn môi, cũng chỉ có thể theo sau.

Nàng chỉ hy vọng, hôm nay Tam thiếu gia đi ra ngoài nổi giận thuộc về nổi giận, âm ỉ lên là tất nhiên, đừng động thủ liền có thể.

Sát mã đặc lão đầu, đứng ở ngoài cửa, bấm eo, cả lợ phát phơ xem kịch vui bộ dáng.

"Bạch tiểu tử đi ra."

Bách Thế Kinh Luân hi hi mà cười.

Ánh mắt mọi người, cũng rơi vào Sở Nam trên người.

"Tiểu Nam cũng lớn như vậy, đã lâu không gặp, tiểu cô cũng mau muốn chết người."

Một người dáng dấp coi như tinh xảo nữ hài, mặt tươi cười, với Sở Nam chào hỏi.

"Nhìn người trở lại, chúng ta đặc biệt tới cho người đón gió." Trong khi nói chuyện niên nhân, hai mắt nhìn chăm chăm Sở Nam, giống như là thấy bảo tàng một dạng.

"Chính là Tiểu Nam rất lâu không có về gia tộc, lúc nào trở về một chuyến."

"Mấy người các người tiểu tử, còn đứng ngây ở đó làm gì, đây là các người Tam ca!"

Những thiếu niên kia còn có nữ hài biểu tình đều có chút xấu hổ, vẫn là nhỏ giọng la lên, "Tam ca!"

"Người thế nào để cho Tam thiếu gia đi ra" Lâm bá hỏi Triệu Hiểu Thụy.

Triệu Hiểu Thụy đau khổ gương mặt, "Thiếu gia nhất định phải đi ra, ta cũng không ngăn được."

Bên ngoài không thiếu tướng sĩ đứng ở bên ngoài, thò đầu vào bên trong xem.

Đoán chừng là muốn biết, trong này lúc nào có thể đánh lên.

Tam thiếu gia lúc nào, cần bọn họ ra tay đuổi người.

"Cũng lớn như vậy, đây là nhị thúc thân nhân gia hỏa đi."

Sở Nam xoa xoa đứng ở phía trước nhất cái tiểu cô nương tóc, cười nói.

"Đứng đứng, là ngươi nhị thúc gia."

Một cô gái gật đầu, sau đó vỗ vỗ phía sau mấy cái, "Đây là nhà ta tiểu tử kia, lúc trước không có thể nào gặp qua ngươi, bắt quá hấn phi thường sùng bái ngươi, cũng muốn trở thành tác giả, nhưng là coi ngươi là thần tượng đây, còn không mau kêu Tam ca."

Tiểu tử kia biểu tình, lúng túng hơn.

Lúc trước mẫu thân đối với (đứng) Sở Nam có thể không có cái gì khen ngợi giới.

Nói hấn tính cách không được, biết người đều là gương mặt lạnh lùng, mà còn thiên phú tu luyện cũng bình thường.

Đều là đưa cái này Sở Nam đương mặt trái tài liệu giảng dạy, hôm nay đột nhiên nhiệt tình như vậy, để cho kéo bọn họ tới nói chuyện với Sở Nam.

Còn nói là hấn thần tượng, quả thực là để cho hấn có chút không chịu nổi.

Vâng vâng dạ dạ, nửa ngày mới lại kêu lên, "Tam ca!"

Xa xa ả núp không ít gia đình, đều là mặt đầy kinh ngạc nhìn Sở Nam.

Không nghĩ tới, hôm nay Tam thiếu gia vậy mà không có nổi giận, vẫn còn ở nơi này với cái này một đám gia tộc thân thích cười nói lên.

Hàn huyền bảy tám phút đáng vẻ, Sở Nam liền giải thích.

"Ta hiện trời vừa trở lại, liền đuổi bảy tám ngày đường, hơi mệt chút, nghĩ (muốn) nghỉ ngơi cho khỏe hai ngày, đón gió coi như, ngày hôm sau đi, ta về gia tộc một chuyến "

Sở Nam lại thêm vài câu, đem những gia tộc này người, cấp đuổi đi.

Triệu Hiểu Thụy mặt đầy quái dị nhìn chằm chằm Sở Nam, thật là không thể tin được, đây là lấy trước kia cái Tam thiếu gia.

Không phải là hấn gương mặt lạnh lùng, đi lên châm chọc một phen.

Lâm bá càng là vui vẻ yên tâm gật đầu.

Một năm không thấy Tam thiếu gia thật là trưởng thành không ít, cũng mau để cho hấn không dám nhận thức.

Sát mã đặc lão đầu, thấy không có gì hay vai diễn có thể nhìn.

Mặt đầy không nói gì, "Thật là buồn chán, cứ như vậy không việc gì "

"Vậy ngươi còn muốn như thế nào nữa "

Sở Nam rõ ràng cái này Bách Thế lão đầu liếc mắt, "Ngươi dứt đoạn tiếp theo nghiên cứu ngươi Linh Dược "

Sát mã đặc lão đầu chụp mình một chút trán, "Thế nào đem trọng yếu như vậy sự tình."

Đang khi nói chuyện, rầm một đồng thứ lộn xộn, xuất hiện ở sân nhỏ.

Triệu Hiểu Thụy mặt đầy mừng bức, nhìn chằm chằm Bách Thế Kinh Luân xem, nàng có chút không rõ, lão đầu này trên người làm sao sẽ trang nhiều đồ như vậy.

"Hấn có không gian giới chi."

Sở Nam thuận miệng giải thích một câu, liền đi liền vào nhà.

Trong phòng Cửu Vĩ Yêu Hồ, ở trên bàn ngồi.

Đang ở nơi đó cuồng ăn điểm tâm, mới vừa rồi bên ngoài động tĩnh, căn bản cũng không có đưa tới hấn chú ý.

"Kẻ tham ăn!"

Sở Nam tức giận đưa tay một chút tiểu hồ ly trán.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Nói xin lỗi

Tây Châu thành Châu Chủ Phủ xây ở giữa sườn núi, đứng ở phía sau viện nóc nhà có thể nhìn xuống toàn bộ Tây Châu thành.

Sáng sớm Tây Châu thành rất đẹp, trông về xa xa, có thể thấy từng luồng khói bếp, xông thẳng tới chân trời.

Đại mặc cô yên trực!

Hắn ngồi ở chỗ này, lẳng lặng nhìn mảnh này bát ngát thổ địa.

Nghĩ tới cái này thế giới phụ thân, hai cái ca ca, những thứ kia từng chút, thậm chí còn có gia tộc tộc chuyện.

Một ít lung tung suy nghĩ, trong đầu vang vọng.

Hai ngày này, hắn qua rất dễ dàng, trừ tu luyện, chính là dùng ý niệm sáng tác.

Hắn chỉ kém người cuối cùng thủ quan huyết, là có thể đem tim gông xiềng hoàn toàn mở ra, bước vào Trùng Mạch cảnh đỉnh phong đánh vào Đan Điền chung quanh Huyết Vị.

"Đấu Phá sáng tác tốc độ phải thêm nhanh "

Sở Nam trong lòng mặc tưởng đến.

Bởi vì còn có chưa tới nửa năm thời gian, sẽ tiến vào thi đại học khảo hạch.

Nếu là tham gia tam đại học viện khảo hạch, hắn sẽ có chỉ ít ba tháng, thì không cách nào tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Tam đại học viện khảo hạch, bình thường đều là ở phong bế Vực Tràng bên trong tiến hành.

Mọi người đều biết mình là Bạch Y Thánh Tuyết, Xạ Điều không đổi mới rất bình thường.

Thế nhưng Đấu Phá lại không thể không đổi mới, mặc dù có thể thiết trí tự động đổi mới.

Nhưng Sở Nam cũng lo lắng, nếu là ở tự mình ở mấy cái Nguyệt Khảo hạt nhân giai đoạn, vạn nhất Đấu Phá Tiểu Thế Giới, lại xuất hiện lần trước Yêu Vương xâm phạm tình huống ngoài ý muốn.

Cũng sẽ không như lần trước may mắn như vậy, chính mình vừa vạn ở cuối cùng xuất hiện.

Tổng hợp đủ loại cân nhắc, Sở Nam chuẩn bị ở thi đại học trước khi bắt đầu, đem Đấu Phá quyền tiểu thuyết này hoàn bản.

Tiểu hồ ly nằm ở Sở Nam trên vai, chít chít kêu.

"Tam thiếu gia "

Đang lúc Sở Nam suy nghĩ thời điểm, phía dưới truyền tới chính mình nha hoàn Triệu Hiểu Thụy thanh âm.

"Thế nào "

Sở Nam ánh mắt rơi vào nha đầu kia trên người.

"Liễu Châu người đến, tới tìm người."

Liễu Châu

Bọn họ làm sao sẽ tới, chẳng lẽ là cầu xin nội công

Không thể nào đâu!

Những người đó cũng sẽ không nào tàn tới mức này.

Sở Nam từ nóc nhà nhảy xuống, "Đều là Liễu Châu người nào "

"Chính là lúc trước thường thường khi dễ ngươi, sau đó bị Nhị thiếu gia đánh mấy cái, ta cũng không biết bọn họ tên gọi là gì."

Triệu Hiểu Thụy nghĩ một lát, cho ra đáp án này.

Sở Nam có chút đau răng, đối với (đúng) nha đầu này cũng là phục.

Nói chuyện thật là bất quá đầu óc, liền lời này, lấy trước kia cái Sở Nam nếu không phải xông nòng nổi giận đều do.

"Thật không biết đầu óc ngươi dài kia, liền nhớ những thứ này "

Liễu Châu, Tây Châu, Đẳng Châu ba châu lân cận.

Mà còn là thuận lợi ở Yêu Tộc tấn công lúc tiếp viện, cái này ba Châu Chủ thành, là liên tiếp.

Trung gian cũng chỉ cách một cái trấn nhỏ.

Kia trấn nhỏ kêu tên liền kêu Sa Hà trấn, ba châu tiếp giáp, nối liền ba châu, sở dĩ kêu danh tự này, cũng là bởi vì có một cái Lưu Sa Hà từ nơi này trấn nhỏ tạt qua mà qua.

Sa Hà trấn là ngay cả tiếp ba châu nổi danh nhất buôn bán trấn nhỏ, ba châu tuyệt đại đa số thương hội, rất nhiều gia tộc sản nghiệp, cũng thuộc về cái này trấn nhỏ trên.

Sở Nam cùng mình hai cái ca ca, ở Tây Châu lúc thường thường sẽ đi Sa Hà trấn chơi đùa.

Mà Liễu Châu Liễu gia bọn hậu bối, tự nhiên cũng là Sa Hà trấn khách quen.

Song phương thường thường ở Sa Hà bên trong trấn đánh nhau, đây đều là chuyện thường.

Sở Nam từ hậu viện đi ra ngoài, hơn mười phút sau, đi tới yến khách Sảnh.

Chỉ thấy, bảy cái chường hai mươi tuổi thanh niên, cũng ở trong phòng khách ngồi, thấy Sở Nam đi vào, khuôn mặt đều có chút cứng ngắc, mà Liễu Hoa Sơn bất ngờ cũng ở đây bên trong.

"Ai a, đều là người quen, Hoa Sơn đồng học cũng ở đây a. Ngươi bên trên bị thương toàn bộ được, cái này khôi phục khá nhanh."

Sở Nam cất bước mà vào, cười với những người này chào hỏi, còn đặc biệt thăm hỏi sức khỏe thoáng cái Liễu Hoa Sơn.

Liễu Hoa Sơn vốn là gương mặt lạnh lùng, lúc này bị Sở Nam hỏi như vậy sau khi khuôn mặt cũng xanh.

Nhìn đáng vẻ, đều có chút không kiên trì nổi, muốn nổi giận.

Bất quá lại bị bên cạnh hấn Liễu Đông cấp trực tiếp đè lại.

Liễu Đông là mấy người này bên trong lớn tuổi nhất, cùng Sở Nam đại ca tuổi tác không sai biệt lắm, hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi đáng vẻ.

Liễu Đông hai tay ôm quyền, đem mình tư thái thả rất thấp, "Sở Tam Thiếu hôm nay chúng ta là tới đặc biệt nói xin lỗi với ngươi, nghe nói Hoa Sơn ở Nam Vực cao trung cùng ngươi có mâu thuẫn, vốn là ở Nam Vực thành lúc, liền muốn nói xin lỗi với ngươi, lúc ấy cũng không biết ngươi đi đâu."

"Nghe nói ngươi trở lại, ta liền lập tức mang theo Hoa Sơn tới."

Liễu Đông vừa nói, vẫn là lấy Liễu Hoa Sơn nói chuyện.

Nhưng là Liễu Hoa Sơn gương mặt đó, một trận tái mét, cũng không nói gì đi ra.

"Nói xin lỗi, cũng không cần. Lần trước ta đã cùng Hoa Sơn đồng học ở giữa kỳ thi đấu lúc đã nói, sở hữu ân oán xóa bỏ."

Sở Nam lười với những người này, lại có mâu thuẫn gì.

Không có bất kỳ ý nghĩa gì, thi đại học sau khi kết thúc, sau đó gặp mặt cơ hội, thì càng thiếu.

Kìa Liễu Đông còn tưởng rằng Sở Nam, đây là không cao hứng.

Liền lập tức đập Liễu Hoa Sơn một cước.

Ừm, vừa mới còn đứng thẳng tắp Liễu Hoa Sơn, bị đập đầu gối mềm nhũn, trực tiếp quỳ dưới đất.

"Liễu Đông nguoi tìm "

Liễu Hoa Sơn liền ca đều không gọi, gương mặt đỏ đỏ ửng vô cùng.

Bất quá lời còn chưa nói hết, Liễu Đông lại là một cước, "Hoa Sơn nguoi lần này là đặc biệt đến cho Bạch đại sư nói xin lỗi, chẳng lẽ nguoi quên."

Liễu Đông vừa nói ra Bạch đại sư ba chữ.

Liễu Hoa Sơn liền ử rũ, tộc hội bên trong rất nhiều trưởng lão đã quyết định, nếu không phải nói xin lỗi, vậy tương lai hần thì sẽ mất đi tiếp lấy Liễu Châu cơ hội, lấy hần Liễu Hoa Sơn thiên phú, sau này tiếp lấy Liễu Châu xác suất, vẫn là rất đại.

Cơ hội này, hần không muốn bỏ qua.

Vậy cũng chỉ có thể nói xin lỗi.

Hần cắn răng, từ dưới đất đứng lên.

"Sở Nam chúng ta lúc trước mâu thuẫn là ta không đúng, ta xin lỗi nguoi, nguoi tiếp nhận "

Liễu Hoa Sơn nói xin lỗi thanh âm, ngay thẳng vô cùng, mà còn con mắt nhìn chăm chăm Sở Nam.

Muốn đem Sở Nam nhìn thấu, coi như là đến bây giờ.

Hần vẫn cảm thấy, chính mình cũng không so Sở Nam kém.

Coi như Sở Nam là Bạch đại sư, vậy thì như thế nào, hần thiên phú tu luyện còn chưa như chính mình.

Chờ đã đến Thông Mạch cảnh giới, Sở Nam liền cũng sẽ không bao giờ có bất kỳ ưu thế nào.

Sở Nam vốn là không nghĩ so đo, nhìn một cái cái này Liễu Hoa Sơn thái độ, hình như là người nào thiếu hần tựa như, "Các nguoi đây không phải là nói xin lỗi, là đặc biệt tới uy hiếp ta đi "

Liễu Đông mấy người, cũng lập tức biến sắc.

Bạch đại sư vốn là thái độ cũng không tệ lắm, hiện tại đây là thật tức giận.

"Bạch đại sư, Hoa Sơn tiểu tử này với ngài đùa giỡn đây, ngài chớ để ý, ta gỡ thoảng cái, lập tức tốt." Liễu Đông mau mau đối với (đúng) Sở Nam gật đầu.

Lần này hần chính là với các vị trưởng lão bảo đảm, nhất định đem mấy người lúc trước cùng Sở Nam mâu thuẫn cùng ân oán tất cả giải quyết.

Chỉ ít đề cho Sở Nam, đối với bọn họ không có ác cảm.

Không tưởng rằng, Liễu Hoa Sơn tiểu tử này, nói xin lỗi Thời đã lớn lối như vậy.

"Liễu Hoa Sơn nguoi đây là thái độ gì."

"Nguoi đó là nói xin lỗi sao "

"Mau mau, cấp Bạch đại sư hảo hảo nói xin lỗi."

"Liễu Hoa Sơn đừng ép ta môn động thủ."

Sáu mặt khác người, rồi rít khiến trách Liễu Hoa Sơn.

Liễu Hoa Sơn khuôn mặt càng khó coi, nhưng cũng cắn răng, muốn làm cuối cùng giấy giụa.

Liễu Đông nhắc chân là một cước, trực tiếp đá vào Liễu Hoa Sơn trên lưng.

Ừm, Liễu Hoa Sơn trực tiếp nhào tới trên mặt đất.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Bạch đại sư đồng khoản

"Bạch đại sư người xem, ta biểu đệ đây là chân tâm thật ý nói xin lỗi, cũng đầu rạp xuống đất."

Liễu Đông mặt tươi cười, mở to mắt ở đó nói bừa.

Giời ạ, đây là chân tâm thật ý nói xin lỗi

Bị người đánh ngã hảo phạt

Sở Nam không biết nói gì, bất quá Liễu Hoa Sơn cái này biểu ca, hạ thủ cũng thật là ác.

Một quyền kia đập một cái, đều là lực đạo mười phần.

Cũng không biết, hai người có phải hay không có thù oán.

Thấy Sở Nam, không lên tiếng, không biết nói gì bộ dáng.

Liễu Đông còn tưởng rằng Sở Nam còn chưa hài lòng, lại bắt đầu động thủ.

Liễu Hoa Sơn muốn chửi mề, lại còn bị chính mình biểu ca cấp đánh, thật là không thể nhẫn nhịn.

"Hoa Sơn biểu đệ, vội vàng xin lỗi."

Liễu Hoa Sơn lần này rốt cuộc không nhịn được, nằm trên đất phun ra một búng máu tím.

"Được, chớ đem nhà ta làm bản."

Sở Nam ngăn cản, người này hạ thủ nặng như vậy.

Vạn nhất đánh chết ở nơi này, hãn là xui.

Liễu Hoa Sơn ngẩng đầu lên, hận hận không hy vọng Sở Nam liếc mắt.

Bất quá hãn vừa vạn xem Sở Nam liếc mắt, Liễu Đông chính là một cái lỗ tai to hạt dưa đập tới đi, "Biểu đệ, liếc mắt khuyết điểm tại sao còn không tốt."

Àm!

Liễu Hoa Sơn một đầu té xuống đất, bất động, bị trực tiếp phiến bất tỉnh.

Sở Nam không còn gì để nói, phất tay một cái, "Các người thành ý, ta đã thấy, ân oán trước kia coi như là bỏ qua."

Liễu Đông gật đầu, "Sở Tam Thiếu bụng dạ giống như bầu trời một dạng rộng rãi "

"Kia Sở Tam Thiếu, chúng ta sẽ không lại ở chỗ này ở lâu, đi về trước. Đúng, chủ nhà họ Liễu nói hy vọng Bạch đại sư ngày nào có thời gian, có thể đi chúng ta kia làm khách."

Liễu Đông mấy người, vừa nói liền gánh lên Liễu Hoa Sơn từ Tây Châu Phù rời đi.

Bọn họ chuyển này tới chính là nói xin lỗi, hiện tại nói xin lỗi xong, coi như là lấy được Sở Nam tha thứ.

Đã quá mất mặt, tự nhiên không nghĩ ở nơi này ở lâu.

Triệu Hiểu Thụy đã xem góc, mấy cái này Liễu Châu gia hỏa, có khuyết điểm đi.

Lúc trước thường cho Tam thiếu gia bọn họ đánh nhau, lần này chạy tới, tự mình đánh mình người, đánh một trận liền đi, thật là khó hiểu.

Đình Ngôn là một cái thương hội Thiếu Công Tử, hấn thiên phú tu luyện không hề tốt đẹp gì, cho nên bình thường cũng không thể nào thích tu luyện, cho nên không việc gì thời điểm liền thích vô cùng xem đủ loại tiểu thuyết, gần đây si mê « Xạ Điều Anh Hùng Truyện ».

Theo gần đây Bạch đại sư thân phận ra ánh sáng, hấn càng là trở thành Bạch đại sư ngoan cố fan, cho là Bạch Y Thắng Tuyết sau này tất nhiên có thể trở thành đại thần cấp tác giả.

Hấn còn đặc biệt xây Bạch Y Thắng Tuyết đọc sách bộ lạc.

Bên trong cang là tụ tập mấy chục ngàn nơi Bạch Y Thắng Tuyết fan.

Đình Ngôn bên cạnh ngồi một con cáo nhỏ, trong tay hấn cầm một trương Đồ Họa, phía trên là một cái màu lửa đỏ hồ ly, bất ngờ chính là Nguyệt Hoa.

Có lẽ là yêu ai yêu tất cả vốn là không thể nào thích hồ ly loại sinh vật này, hiện tại hấn cảm thấy có thể nuôi một cái hồ ly, tựa hồ cũng là thật tốt.

Làm Bạch đại sư ngoan cố fan, tự nhiên có một thân cùng Bạch Y Thắng Tuyết đồng dạng trang phục và đạo cụ.

Gần đây hai ngày, hấn đi rất nhiều thương hội, mua rất nhiều thứ, Bạch Y Thắng Tuyết đồng khoản quần áo, Bạch Y Thắng Tuyết đồng khoản kính râm, cuối cùng cũng xem qua chuyên bán hung thú cùng cửa hàng thú cưng phổ, xem qua tiểu hồ ly, bất quá lại không có phát hiện cùng Bạch Y Thắng Tuyết cái kia hồ ly, một dạng phẩm loại.

Hấn hy vọng có thể, cầu mua một cái Bạch Y Thắng Tuyết đồng khoản hồ ly.

Vì vậy, hấn đặc biệt tại Thiên Đạo trong diễn đàn post bài viết, cầu mua đồng khoản hồ ly.

Bất quá rất đáng tiếc, hấn cũng không có thu hoạch.

Loại này hóa bộ lông màu đỏ hồ ly, vốn là cực kì thưa thớt, mà còn muốn tìm được một cái cùng Bạch Y Thắng Tuyết giống nhau như đúc, xinh đẹp như vậy hồ ly, tuyệt đối là hy vọng xa vời.

Mà còn Đình Ngôn cũng phát hiện, ở Thần Văn thế giới, lại có rất nhiều cùng hấn đồng dạng nhu cầu người, cũng ở đây cầu mua Bạch Y Thắng Tuyết đồng khoản hồ ly.

Những người đó, có với hấn giống nhau là Bạch Y Thắng Tuyết fan.

Một phần khác, thì bất đồng, bọn họ không quá quan tâm Bạch Y Thắng Tuyết là ai, cũng không quá quan tâm Bạch Y Thắng Tuyết viết cái gì tiểu thuyết.

Bọn họ chẳng qua là tình cờ tại Thiên Đạo trong diễn đàn, nhìn thấy một trương Bạch đại sư trên vai màu lửa đỏ hồ ly hình ảnh, liền bị hấp dẫn lấy.

Bởi vì con hồ ly này, thật sự là quá khả ái.

Bọn họ cũng muốn, nuôi tới một cái.

Vốn là chẳng qua là ôm cầu mua hồ ly, lại không có được Đình Ngôn phát hiện, đây là một cái cơ hội làm ăn to lớn, còn cơ hồ không có đối thủ cạnh tranh lam Hải.

Làm từ nhỏ ở Thương hội trường đại, cơ hội tốt như vậy, nếu như không bắt được, vậy đơn giản thẹn với hấn ngoan cố fan thêm thương hội Thiếu Công Tử thân phận.

Hấn quyết định muốn bán Bạch đại sư chung quanh sản phẩm, hấn đã sắp xếp người đi chế tác.

Bạch Y Thắng Tuyết đồng khoản trang phục, Bạch Y Thắng Tuyết đồng khoản kính râm.

Hiện tại duy nhất thiếu, chính là trọng yếu nhất, cũng là được hoan nghênh nhất đồng khoản hồ ly.

Là giải quyết cái vấn đề này, hấn đặc biệt tổ chức nhân viên, nghiên cứu phương án.

Tất cả mọi người không nhìn ra, Bạch Y Thắng Tuyết con hồ ly này, đến cùng cái gì phẩm loại.

Bất quá ở Thần Văn thế giới, rộng rãi miếu vô biên, hồ ly chủng loại quá nhiều, có một ít chủng loại, phi thường khan hiếm, cái này cũng không kỳ quái.

Hơn nữa có chút trời sinh cùng người khác bất đồng, có chút biến dị, cũng chỉ có một cái, cũng là thường có.

Loại này màu đỏ hồ ly hiếm thấy, bất quá cũng có, hiếm thấy nhất là Tử Sắc hồ ly, giá cả cực cao, trăm năm nói không chừng cũng sẽ không xuất hiện một cái.

Đối với khác (đừng) nhan sắc hồ ly, Đình Ngôn tự nhiên không thể nào quan tâm.

Hiện tại hần muốn bán, chính là Bạch Y Thăng Tuyết chung quanh.

Trên thế giới này cũng không có cái gì bản quyền bảo vệ các loại, hần tự nhiên không cần lo lắng sẽ bị Bạch Y Thăng Tuyết nói.

Cuối cùng, mọi người tiếp thu ý kiến hữu ích, thật đúng là nghĩ ra một cái biện pháp.

Với Bạch đại sư giống nhau như đúc hồ ly mặc dù không có.

Thế nhưng dài không sai biệt lắm, màu lông khác nhau hồ ly, chính là không ít, đó là một loại kêu Bạch Yêu Hồ hồ ly, lông trắng như tuyết vô cùng, tính cách ôn hòa, người hiền lành, số lượng rất nhiều.

Bọn họ nhưng quyết định dùng không phai màu màu đỏ thuốc màu, đem loại này hồ ly, nhuộm thành màu đỏ là được rồi.

Bên cạnh hần một cái này màu đỏ tiểu hồ ly, chính là đã nhuộm màu Bạch Yêu Hồ.

Hần đem con hồ ly này, cùng trong hình vẽ Nguyệt Hoa tỉ mỉ so sánh.

Cuối cùng phát hiện, đơn giản là giống nhau như đúc.

"Quá tốt, rốt cuộc thành công, Bạch đại sư đồng khoản hồ ly, người đáng giá có được."

Đinh Ngôn cao hứng hồng, còn thân hơn một cái cái này con tiểu hồ ly.

Bạch Yêu Hồ chít chít kêu hai tiếng, mặt đầy bán manh đáng vẻ.

Đinh Ngôn trực tiếp thay Bạch đại sư quần áo, Bạch đại sư kính râm, cuối cùng ôm lấy cái này nhuộm màu Bạch Yêu Hồ, trực tiếp thả trên bờ vai.

Sau đó liền tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, hần chặn cá nhân hình ảnh, liền tiến vào chính mình xây Bạch Y Thăng Tuyết đọc sách trong bộ lạc.

Hần bức tranh này phiền, vừa phát ra đi, toàn bộ trong bộ lạc sôi trào.

"Bạch đại sư nói là làm người với Bạch đại sư cùng một chỗ "

Đinh Ngôn tại Thiên Đạo trong diễn đàn id, liền kêu nói là làm.

Bà mẹ nó người ở đâu thấy Bạch đại sư, Bạch đại sư tốt."

"Oa, lần đầu tiên khoảng cách Bạch đại sư gần như vậy."

Đinh Ngôn phát ra một trương cười to biểu tình, "Các người những người này, cũng không phát hiện cái này căn bản không là Bạch đại sư đây là ta bản thân "

"Không đúng sao, y phục này, ngay cả cái kia hồ ly cũng giống nhau như đúc tuyệt đối là Bạch Y Thăng Tuyết." Có người khẳng định trở lại.

Đinh Ngôn tiếp đó, lại phát ra một trương hình ảnh.

Lần này là bản thân hần còn có bên cạnh những cái kia trang bị, cộng thêm một cái khả ái tiểu hồ ly.) ! !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177: Về gia tộc

Cái này tiểu thuyết trong bộ lạc, hoàn toàn sôi trào.

"Nói là làm nơi đó có thể mua được, nghề này đầu cho ta tới một bộ."

Một cái luôn luôn lặn xuống nước xa lạ id, trực tiếp nổi bọt, muốn cầu mua.

"Muội muội ta gần đây muốn một cái loại này hồ ly, "

"Người tốc độ này cũng quá nhanh, tất cả đi ra. Làm Bạch đại sư đáng tin fan, cho ta tới một bộ."

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người rời rít cầu mua.

Bất quá chờ đến nói là làm đem mình địa chỉ nói ra, các loại (chờ) tới là một trận than thở.

Nhân Tộc Cường Vực quá lớn, Bạch Y Thăng Tuyết tiểu thuyết bộ lạc, mặc dù đã có mấy vạn người.

Bất quá tán lác vào Nhân Tộc Cường Vực các nơi, phần lớn khoảng cách nói là làm không gần.

Chạy xa như vậy đi mua hồ ly cùng một bộ quần áo, bọn họ ngược lại không thể nào tình nguyện.

Nói là làm sớm đã có đối phó chuyện này biện pháp.

"Cái này đơn giản, muốn mua mà nói, chỉ cần khẳng định các người nơi đó có Thiên Nhai mật dịch thương hội là được rồi. Ta sẽ đi qua Thiên Nhai mật dịch giao hàng con đường, đem hồ ly cho các người gửi đưa qua, đến lúc đó các người liền muốn chính mình đi Thiên Nhai mật dịch thương hội đi lấy."

"Thiên Nhai mật dịch? Người khỏi hài đi, nói là làm không phải chúng ta không tin người, Thiên Nhai công ty cũng không tính là nhỏ công ty, bọn họ làm sao sẽ giúp người vận chuyển, coi như là giúp người, kia thu tiền cũng tuyệt đối không ít, nếu là giá cả quá cao, ai sẽ mua a."

Lập tức lại có người đưa ra nghi ngờ, hoài nghi nói là làm có phải hay không đang lừa dối người.

Bất quá nói là làm ngay lập tức liền phơi ra thân phận của mình, Thiên Nhai mật dịch là hấn gia.

Trong lúc nhất thời Bạch Y Thăng Tuyết tiểu thuyết trong bộ lạc không có người nói chuyện.

Bất quá một lát sau, nói chuyện phiếm tin tức liền bạo tạc.

Tất cả mọi người không nghĩ tới, người này như vậy thô hào.

Lại là Thiên Nhai thương mật công tử gia.

...

Sở Nam ra Tây Châu thành, bên người đi theo hơn một trăm tên tinh nhuệ tướng sĩ.

Hình như là tiểu thuyết bên trong, đại quan tuần thành một dạng, để cho Sở Nam không biết nói gì.

Hắn chuyển này là về gia tộc một dạng, vốn là chuẩn bị một người đi.

Bất quá Lâm bá lại không đồng ý, nói hắn bây giờ là Bạch Y Thăng Tuyết, không phải là lấy trước kia cái Sở Nam.

Mặc dù Sở gia gia tộc ngay tại Tây Châu bên cạnh thành, nhưng vẫn không thể xem thường.

Nhất định phải bảo vệ hắn an toàn, liền an bài hơn một trăm tên tinh nhuệ tướng sĩ đi theo bảo vệ.

Còn như Bách Thế Kinh Luân lão đầu kia, lại bắt đầu cái kia nghiên cứu đại nghiệp.

Còn bất không ít tiểu thần lần, con rắn nhỏ dùng để thử thuốc.

Toàn bộ Tây Châu bên trong phủ, cả ngày lẫn đêm cũng lan tràn Thảo Dược vị.

Lâm bá mỗi lần thấy Bách Thế Kinh Luân ở đó nấu thuốc, hắn đều là khô khuôn mặt này.

Bởi vì những thứ kia trên quý Linh Thảo, cũng đều là có giá trị không nhỏ, đều bị Bách Thế Kinh Luân cấp luyện hồng.

Lâm bá nhìn kêu đau lòng a.

Bất quá Bách Thế Kinh Luân là tiền bối, hắn tự nhiên cũng không dám nói thêm cái gì, tối đa chỉ là uyển chuyển biểu đạt mình một chút cái nhìn, sát mã đặc lão đầu lại không thèm để ý chút nào, thật giống như cái gì đều không nghe được.

Ra Tây Châu thành, cũng liền chỉ đi không sai biệt lắm nửa giờ đáng về.

Liền có thể thấy, một mảnh sa mạc bên trong, xuất hiện xanh um tươi tốt cảnh tượng, còn rất nhiều nhà, hướng xa xa trùng điệp.

Nơi đó chính là Sở gia tộc địa!

Ở tộc trong đất, có một cái hồ.

Toàn bộ Sở gia vây hồ xây lên!

Ở Tây Châu tất cả lớn nhỏ gia tộc không ít, trong đó Sở gia là Tây Châu lớn nhất gia tộc.

Mặc dù Sở gia tộc mà cùng Tây Châu thành liên tiếp, Sở Nam cũng rất ít hội (sẽ) trở về.

Thậm chí, rất nhiều gia tộc người, hẳn đều không quen biết.

"Tiểu Nam ca. . ."

Sở Nam chính đi, liền nghe được một cái nhút nhát thanh âm, truyền tới từ phía bên cạnh.

Theo tiếng kêu nhìn lại, là một cô gái.

Phía trước nhất cái kia mười ba bốn tuổi tiểu cô nương, chính là ngày hôm qua thấy nhị thúc khuê nữ, tên là Sở Từ Nhị!

"Từ Nhị."

Sở Nam đối với (đúng) tiểu cô nương này phát tay một cái.

Sở Từ Nhị nghiêng đầu mà chạy đi.

"Ta đáng sợ như thế sao, đem nàng dọa cho chạy?"

Bên cạnh tướng sĩ cười nói, "Tam thiếu gia nàng hẳn là đi nói cho gia tộc trưởng bối, người tới."

Quả nhiên Sở Nam vẫn chưa đi vào nhà tộc, liền thấy từ trong gia tộc đi ra rất nhiều người.

Phần lớn đều là tuổi trẻ bạn cùng lứa tuổi!

"Tiểu Nam ca!"

"Tiểu Nam biểu đệ."

Mọi người rối rít với Sở Nam chào hỏi, nhìn cũng phi thường nhiệt tình, không biết còn tưởng rằng quan hệ thật tốt.

Sở Nam có một loại áo gấm về làng cảm giác, ở trong trí nhớ, hẳn mỗi lần về gia tộc, những người này mặc dù không giống rất nhiều tiểu thuyết viết như vậy, đủ loại châm chọc, bất quá gặp mặt cũng không nói một lời, tối đa cũng liền gật đầu, thậm chí có một ít bối cũng sẽ đi trốn, nơi nào sẽ có hôm nay loại tràng diện này.

Tại nơi xa xa bên cây, đứng hai cái chừng hai mươi tuổi thanh niên, một nam một nữ.

Bọn họ cũng không có tiến lên chào hỏi, sẽ ở đó đứng.

Nam kia đạo (nói), "Chị, cái kia Bạch Y Thăng Tuyết, thật là Sở Nam sao? Hẳn làm sao sẽ viết ra tốt như vậy tiểu thuyết tới?"

Nữ nhân ánh mắt có chút phức tạp, xem hồi lâu không nói gì.

Thanh niên kia lại nói, "Đối với (đúng) tỷ, người lúc trước không phải nói hẳn không thi đậu học viện sao? Nghe nói gần đây các đại học viện đều muốn đặc chiêu, liền tam đại viện cũng đến, cuối cùng còn bị hẳn cự tuyệt, người nói người mới thi một Tây Hoa học viện, cái này có phải hay không bị đánh khuôn mặt."

Chỉ thấy, cô gái kia sắc mặt do phức tạp chuyển xanh, ánh mắt kia giống như là muốn giết người một dạng.

Nhưng là thanh niên lại như cũ chưa có cảm giác, hẳn có câu, "Chị, người lúc trước thế nào chán ghét như vậy hẳn, mỗi lần gặp mặt liền muốn chém muốn. . ."

Thanh niên lời còn chưa nói hết, liền toàn bộ bay thẳng đi ra ngoài.

"A. . ."

Thanh niên kêu thảm thiết, ôm bụng, rất ủy khuất nói, "Đừng, em trai ruột cũng xuống ngoan thủ, ta không sẽ theo liền hỏi một chút không, phải dùng tới sao?"

Bên này kêu thảm thiết, lập tức hấp dẫn Sở Nam sự chú ý.

Sở Nam ánh mắt rơi vào trên người nữ nhân kia, ngay lập tức liền bị kinh sợ.

Nữ nhân này dáng dấp ngược lại không phải là rất đẹp, nhưng nàng hung khí thật sự là quá bức người.

Biểu tỳ Sở Ngao Lôi, với chính mình quan hệ đường như rất kém cỏi.

Trong đầu lóe lên một đạo hình ảnh, lúc trước về gia tộc lúc, có một lần rất không cẩn thận, nhìn lên đến nàng tắm rửa cảnh tượng, kia trắng bóng một mảnh.

Sở Ngao Lôi thấy Sở Nam, nhìn mình chăm chăm trước ngực ngấn người.

Càng là tức giận không dứt, còn tưởng rằng Sở Nam là đang ở cố ý khiêu khích chính mình.

"Khốn nạn, coi như là thành Bạch Y Thăng Tuyết, ngươi trong xương vẫn là một tên khốn kiếp."

Sở Ngao Lôi khí không được, nắm trong tay đến kiếm, trực tiếp liền hướng Sở Nam đâm tới.

Không đợi Sở Nam động thủ, phía sau hắn thì có hơn mười danh tướng sĩ trực tiếp ngăn ở trước mặt, tay cầm trường thương.

Những thứ này tướng sĩ, đều là cùng Biên Cảnh Yêu Tộc đánh giết qua, trong con mắt sát khí凛凛, xông thẳng Sở Ngao Lôi đi.

Sở Ngao Lôi chẳng qua là Tây Hoa học viện học sinh, mặc dù thực lực thiên phú, cũng so với cái này những người này mạnh hơn, thế nhưng bị nhiều người như vậy kia Từ Thần một dạng ánh mắt một tránh.

Nàng không dám về phía trước, trực tiếp dừng lại.

Ánh mắt lại càng khó coi, "Khốn nạn, Sở Nam luôn luôn núp ở người khác phía sau có gì tài ba, lúc trước núp ở Sở Thiên Kiếm phía sau. . ."

Sở Nam phục hồi tinh thần lại, có chút cười khỏ, không nghĩ tới cái này mới vừa vào gia tộc cửa, liền đụng phải một cái "Cừu gia" !

"Biểu tỳ, lần đó ta không cẩn thận nhìn lên đến ngươi tắm rửa, chỉ là một ngoài ý muốn, lại nói khi đó ta mới mấy tuổi, nhiều nhất mười hai mười ba tuổi đi, cái gì cũng không biết, ngươi cũng truy sát ta nhiều năm như vậy, coi vậy đi."

Sở Ngao Lôi người em trai kia Sở Phong, trực tiếp từ dưới đất bò dậy.

Mặt đầy bưng bình, "Áo, trách ta tỷ mấy năm qua này, thấy ngươi liền muốn chém ngươi, ta hỏi nhiều như vậy lần đều không nói, nguyên lai là có chuyện như vậy?"

Sở Ngao Lôi lần này hoàn toàn chịu không, hắn vậy mà trực tiếp ở loại trường hợp này đem sự tình nói ra.

Sở Nam biểu tình có chút xấu hổ, "Biểu tỳ, ta nhất thời quên, ta còn tưởng rằng mọi người đều biết chuyện này!"

"Ta muốn giết ngươi, so lúc trước càng khốn nạn."

Sở Ngao Lôi cũng không để ý những tướng sĩ đó, bay thẳng đến tướng sĩ trong đông, tiến lên.

"Ngao Lôi. . . Dừng tay!"

Lúc này một tiếng quát chói tai truyền tới, chỉ thấy một người trung niên đột nhiên xuất hiện ở Sở Ngao Lôi cùng chúng tướng sĩ trước, đơn chương trực tiếp tháo xuống Sở Ngao Lôi Thủ Lý Kiếm, "Một cô gái, cả ngày kêu đánh tiếng kêu giết, còn thể thống gì."

Sở Ngao Lôi biết lần này không thể nào tìm Sở Nam phiền toái, hận hận liếc về Sở Nam một dạng, "Sở Nam ngươi chờ ta, tốt nhất đừng để cho ta đụng phải một mình ngươi thời điểm."

Nói xong, liền xách nàng kiếm xoay người đi.

Sở Nam có chút không nói gì, này cũng tính là chuyện gì.

Chuyện này đến, vốn là chỉ là muốn hòa hoãn mình một chút cùng gia tộc quan hệ.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Chuyện xưa

"Tiểu Nam người đừng quân chị của người, từ nhỏ đã cái bộ dáng này, đều bị nuông chiều hồng!"

Người trung niên mặt tươi cười, nhìn Sở Nam.

Hắn là Sở Nam Tam thúc, "Các trưởng lão nghe nói người tới, đều rất cao hứng, bằng không trước hết để cho tướng sĩ đi nghỉ ngơi, ta dẫn người gặp chư vị trưởng lão, sau đó ở nói chuyện cũ?"

"Vậy thì nghe Tam thúc."

Sở Nam quay đầu đối với (đứng) bên cạnh Chu Thạch đạo, "Chu ca cái này đến gia tộc chúng ta, sẽ không có chuyện gì, các người trước hết nghỉ ngơi, chờ ta lúc rời đi sau khi sẽ gọi người môn."

"Hảo Tam thiếu gia."

Chu Thạch gật đầu, ở Sở gia tộc mà nơi này chư vị trưởng lão đều là Tây Châu nổi danh cao thủ, ở chỗ này đương nhiên sẽ không có nguy hiểm gì.

"Sở Phong người mang theo tướng sĩ đi yến khách Sảnh. . ."

Tam thúc đối với (đứng) một bên nhìn chăm chăm Sở Nam ở đó mãnh liệt nhìn, không biết đang có ý gì Sở Phong đạo (nói).

Hắn là Sở Ngao Lôi đệ đệ!

Sở Phong có chút không tình nguyện, "Nhiều người như vậy, vì cái gì để cho ta đi."

Tam thúc khuôn mặt run lên, "Thế nào tiểu tử, ta chỉ huy bất động người?"

"Tam thúc, ta không có ý này, các người đi theo ta."

Sở Phong lại miểu Sở Nam liếc mắt, sau đó liền đối với (đứng) những tướng sĩ đó ngoắc ngoắc tay, ở phía trước dẫn đường.

"Tiểu Nam đi thôi!"

Sở Nam cùng Tam thúc cùng nhau đi trước.

Trên đường đụng phải không ít gia tộc thân thích, tất cả cười khanh khách đối với (đứng) Sở Nam ân cần hỏi han.

Cũng không thiếu nữ hài, lộ ra thẹn thùng ánh mắt.

Cũng có gan lớn, cũng trừng trừng nhìn chăm chăm Sở Nam, muốn đem hắn cấp nuốt một dạng.

"Ngao Lôi tỷ, không phải là ở Tây Hoa học viện đi học, tại sao trở về?"

Sở Nam thuận miệng hỏi.

"Nàng nghĩ, hôm qua mới đến. Người tới quá khéo, vừa vặn cùng với nàng đánh lên."

Hai người đi rất nhanh, không sai biệt lắm hai mươi phút đáng vẻ.

Tam thúc dẫn Sở Nam đi tới một gian phòng khách.

Bên trong ngồi không sai biệt lắm hai mươi, ba mươi người!

"Tiểu Nam tới. . ."

"Đến mấy năm không thấy, cũng lớn như vậy."

Chung quanh những trưởng bối kia, ríu rít khen ngợi.

Thật là coi Sở Nam là bọn họ con ruột, Thân Tôn Tử tựa như.

Bị một đám lão đầu vây quanh, khen ngợi, Sở Nam rất là trứng đau, không biết nên đáp như thế nào, chỉ có thể lộ ra nụ cười, đối với (đúng) mọi người cười cười.

Ngồi ở trung ương nhất là một tóc hoa râm lão già, bắt quá lại như cũ tinh thần khỏe mạnh.

Ở Sở Nam trong trí nhớ, hần vô cùng uy nghiêm, bình thường không có gì nụ cười.

Bắt quá hôm nay, trên mặt chính là mẫn hàm nụ cười.

"Tộc trưởng. . ."

Sở Nam hai tay ôm quyền, hướng về phía người la lên.

"Kêu cái gì Lão Tộc Trưởng a, kêu Đại Gia Gia. . . Đến, Hiếu Nam để cho gia gia xem thật kỹ một chút."

Lão đầu này, đối với (đúng) Sở Nam vẫy tay, tỏ ý hần vội vàng đi qua.

Sở Nam đối phó những lão đầu này, thật sự là có chút không quá thích ứng.

Bọn họ đều là trưởng bối, cũng đều mặt mày vui vẻ chào đón, người cũng chỉ có thể phối hợp.

Nhất là vị này Lão Tộc Trưởng, chưa từng thấy hần thế nào cười qua, hôm nay nụ cười này đều khiến Sở Nam hoài nghi, trí nhớ có phải hay không có sai lầm.

Tam thúc vỗ một cái chính đang sừng sờ Sở Nam, "Lão Tộc Trưởng gọi người đây."

Sở Nam bắt đầu đi, chỉ có thể hai ba bước đi tới gần.

Cái này Lão Tộc Trưởng vậy có nhiều chút khô héo tay, bắt Sở Nam tay.

Ở nơi nào thôn thức không dứt, "Thời gian thật dài không thấy, không nghĩ tới người bây giờ cũng có tiến bộ như vậy a."

"Phong Tử thật là có ba một đứa cháu ngoan, đại Tôn Tử tướng soái tài, tuổi còn trẻ là có thể thống lĩnh Tây Châu ngàn vạn tướng sĩ, mấy ti Tây Châu châu dân ủng hộ, hai Tôn Tử chúng ta toàn bộ Nam Vực trăm năm mới ra một cái thiên tài tu luyện, cái này Tiểu Nam hiện tại càng là không phải, vẫn còn ở cao trung, cũng đã là bù đắp chúng ta Nhân Tộc hệ thống tu luyện thiên tài tác giả, không nổi a, không nổi a!"

"Nếu là Phong Tử còn sống, hiện tại khẳng định vui hồng."

Cái này Lão Tộc Trưởng trong miệng Phong Tử, chính là Sở Nam gia gia.

Ở Sở Nam từ nhỏ đã chưa thấy qua, đã sớm không ở nhân thế.

Cái này Lão Tộc Trưởng thấy Sở Nam, lần này tựa hồ mở ra máy hát, ở chỗ này nói không ngừng.

Bên cạnh những trưởng lão kia, cũng bắt đầu thôn thức không dứt, ở một bên chen vào nói.

Kia Đại Trưởng Lão đạo (nói), "Nhớ người gia gia năm đó, cũng là kỳ tài ngút trời, chính là tính tình có thật ngông cuồng, không chịu nghe khuyên a."

Lúc trước Sở Nam hỏi qua phụ thân gia gia mình nguyên nhân cái chết, cũng không có được qua câu trả lời.

Hiện tại từ những trưởng lão này hồi tưởng trong miệng mồm, mới hiểu chân tướng của sự tình.

Năm ấy Yêu Tộc xuất hiện một vị trí mưu hơn người yêu quái, hần chỉ huy Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc, đại quân áp cảnh.

Sở Nam gia gia liền biến mất.

Rất nhanh, Yêu Tộc cũng không rõ nguyên nhân rút quân.

Cũng không lâu lắm, Lưu Quang Cảnh có Yêu Tộc sứ giả tới, đưa tới là một cỗ thi thể.

Nguyên lai Sở Nam gia gia một mình lên vào Yêu Tộc ám sát Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc chỉ huy, đem Yêu Tộc kia chỉ huy cấp giết, cuối cùng cũng chết

ở Yêu Tộc vây giết bên trong.

Sở Nam đối với (đứng) vị kia làm không che mặt gia gia, cảm thấy kính nể.

Đang lúc mọi người hàn huyên thời điểm, các trưởng lão còn nói đến, không lâu sau muốn tổ chức bên trong tộc thi đấu bên trên.

Đều là Sở gia tuổi trẻ một đời tuần kiệt, hy vọng Sở Nam cũng có thể tham gia.

Tham gia kia bên trong tộc thi đấu, Sở Nam mới không có hứng thú gì.

Hắn tiếp theo một đoạn thời gian, phải thêm nhanh Đấu Phá tốc độ đổi mới.

Ở thời gian mấy tháng bên trong, đem Đấu Phá hoàn bản.

Có thời gian này, còn không bằng tu luyện, hoặc là đổi mới tiểu thuyết đây.

Sở Nam hai tay ôm quyền, "Đại Gia Gia, chư vị trưởng lão, ta còn có mấy tháng liền muốn tham gia thi đại học, cái này bên trong tộc thi đấu ta sẽ không tham gia. Như vậy đi, đến lúc đó ta sẽ cung cấp mấy loại nội công, làm chúng ta bên trong tộc thi đấu trước vài tên khen thưởng."

Làm gia tộc một thành viên, hiện tại mình là Bạch Y Thăng Tuyết, nên cấp một vài chỗ tốt, vẫn là phải cấp.

Kia Đại Trưởng Lão con mắt cũng cười cong thành Nguyệt Nha, hắn Tiểu Tôn Tử, lần này cũng phải tham gia thi đấu, hắn cũng không tiện mặt dày hỏi tiểu bối trực tiếp muốn nội công cái gì, Sở Nam hiện tại lời này vừa ra, cũng không cần bọn họ mở miệng nữa, "Hay, hay. . . Bất quá Tiểu Nam a, người không tham gia coi như, đến lúc đó cho người lưu cái vị trí, đến lúc đó không chỉ là chúng ta Tây Châu các đại gia tộc, liền Liễu Châu, Đằng Châu đều có gia gia tộc đến, người cũng tới nhìn một chút, thuận tiện cũng đều nhận thức một chút."

Sở Nam gật đầu, "Trưởng lão yên tâm, đến lúc đó ta nhất định tới."

Sở Nam lại cùng những trưởng lão này hàn huyên một ít, tiếp theo chính là ăn cơm.

Lúc ăn cơm, thật là với hết năm một dạng.

Toàn bộ Sở gia gia tộc người, hò hét loạn lên một mảnh.

Bảy bà cô tám bà dì, đem Sở Nam khen trên trời dưới đất.

Có không ít còn kéo nữ nhi bọn họ, cấp Sở Nam giới thiệu.

Duy không vui một cái, chính là kia Sở Ngao Lôi.

Sở Nam mấy lần liếc thấy nàng, nàng đều ở đó ăn mấy thứ linh tinh, căn răng nghiêng lợi đáng ghét, tựa hồ đó chính là Sở Nam thật một dạng.

Đến chạng vạng tối, Sở Nam rút cuộc coi như là kết thúc hôm nay nhiệm vụ.

Đem Sở gia gia tộc sự tình giải quyết.

Còn như kia bên trong tộc thi đấu thời điểm, sẽ tới hay không xem, vậy phải xem tâm tình.

Nếu là đến lúc đó tương đối một môi mà nói, tới xem một chút bên trong tộc một đời mới tộc nhân luận bàn, giải sâu một chút cũng là không tệ.

Nếu là không có hứng thú, vậy thì liền tùy tiện tìm một lý do đẩy cũng chính là.

Sở Nam mang theo mấy trăm tên tướng sĩ, trực tiếp rời đi Sở gia tộc mà.

Bất quá mới vừa đi ra có mấy trăm mét, liền thấy xa xa đứng người thanh niên ở đó chờ.

Người này Sở Nam cũng đã gặp mấy lần, là Sở gia tộc người, bất quá cũng không thể nào quen thuộc.

"Tiểu Nam biểu đệ, Sở Ngao Lôi là ta thân tỷ, hắc hắc, chúng ta lúc trước rất ít tiếp xúc, ta cảm thấy đến hôm nay có cần phải tiếp xúc một chút."

P/s: Convert by anhhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 179: Ta thành công

Hắn nói tới chỗ này, lại bổ sung, "Ta gọi là Sở Phong!"

Sở Ngao Lô em trai ruột, chẳng lẽ là tới tìm ta phiền toái?

Sở Nam hoài nghi, hàng này có phải hay không nghe nói chính mình không cẩn thận thấy tỷ hấn tắm rửa, đặc biệt để báo thù.

Bất quá cái này nhìn, lại không giống, cái này Sở Phong mặt tươi cười, nếu là đến tìm phiền toái, không phải là loại trạng thái này.

"Không biết, Sở Phong biểu ca tìm ta chuyện gì?"

Sở Nam thật cũng không sợ, nếu là người này thật muốn động thủ, vậy thì nhìn một chút hắn có không có năng lực, giáo huấn chính mình.

"Người này quá nhiều, không tiện lắm."

Sở Phong liếc liếc bên cạnh mấy trăm danh tướng sĩ, ý là để cho Sở Nam đem bọn họ đẩy ra.

Sở Nam quay đầu nhìn về Chu Thạch, "Các người đi về trước, Nam Vực thành gần như vậy, ta chờ một hồi chính mình trở về là được rồi."

Chu Thạch không muốn, hiện tại tiểu tử này xem ra giống như là tìm phiền toái.

Thế nào cũng không khả năng đem Sở Nam chính mình ở lại đây.

"Tam thiếu gia, Lâm bá để cho chúng ta nhất định phải đem người an toàn đưa về Tây Châu thành mới được."

"Cũng không cho các người đi quá xa, ta và các người Tam thiếu gia có mấy lời phải nói, các người thì ở phía trước nhìn là được."

"Được, vậy các người ở trước mặt chờ ta." Sở Nam chỉ chỉ trước mặt.

Chu Thạch lần này không nói gì, mà là lạnh lùng liếc mắt một cái Sở Phong, coi như là uy hiếp, sau đó liền mang theo mấy trăm danh tướng sĩ hướng về phía trước đi tới.

Cuối cùng ngừng ở một ngoài trăm thước, không nữa động.

"Hiện tại có lời gì có thể nói đi." Sở Nam thấy khoảng cách này hẳn đủ xa.

Sở Phong nhìn một cái, cười hắc hắc, "Tự nhiên có thể, Tiểu Nam biểu đệ, người năm đó rình coi tỷ của ta tắm rửa, chuyện này là thật đi."

"Ta đã nói qua, không cần phải lặp lại một lần."

Sở Nam có chút không hiểu, hàng này kết quả đang làm cái gì mạnh mẽ.

"Người mỗi lần về gia tộc, bị tỷ của ta đuổi giết, cái này tự mùi vị cũng không chịu nổi đi!" Sở Phong lại hỏi.

"Ta nói biểu ca, có lời gì nói thẳng, hôm nay người có cái gì mục đích, trực tiếp vạch ra nói tới, không cần phải vòng vo. . ."

Sở Phong gật đầu, "Làm em trai ruột, ta có cần phải vì ta biểu tỷ đòi cái công đạo. Biểu đệ ta liền hướng về phía người cái này sáng khoái tính tình, hôm nay ta cho người một cái biện pháp giải quyết."

Sở Phong nói tới chỗ này, thần bí, nhìn một cái một bên kia mấy trăm danh tướng sĩ, khẳng định bọn họ khoảng cách đủ xa, không nghe được lúc này mới có nói, "Người đi tìm ta cha mẹ, liền nói yêu thích ta tỷ, muốn cùng với nàng đính hôn, chuyện này coi như biết."

Sở Nam cái kia kêu không nói gì, "Người khẳng định Sở Ngao Lô là người thân tỷ?"

"Đương nhiên, ta cho người cái này biện pháp giải quyết không tệ chứ." Sở Phong cười hắc hắc.

"Đừng nói giỡn, chị của người thấy ta liền muốn chém ta, ta còn không muốn tìm chết, lại nói nàng cũng là biểu tỷ ta."

Sở Nam khoát khoát tay, biểu thị chính mình không có hứng thú.

"Ai, khác (đừng) a, Tiểu Nam biểu đệ, biểu tỷ làm sao, chúng ta quan hệ cũng không quá gần, trung gian cũng cách mấy đời, tuyệt đối không thành vấn

đề. Mà còn chuyện này đơn giản, ta cũng không muốn nhiều, chỉ cần người cho ta một môn Cửu Âm Chân Kinh. . . Ta giúp người đang ở đây tỷ của ta bên cạnh hóng gió một chút, nói vài lời tốt đến, quả thực không được chúng ta cũng có thể là thiết kế thoát cái, anh hùng cứu mỹ nhân, bảo đảm giúp người đem ta tỷ của tới tay, hắc hắc, còn như phụ mẫu ta bên kia người liền càng không cần lo lắng, người thân phận bây giờ, đi cầu cưới, bọn họ tuyệt đối lập tức đáp ứng. Chỉ cần phụ mẫu ta đồng ý, tỷ của ta như thế nào đi nữa làm âm ỉ cũng vô dụng."

Sở Phong nói tới chỗ này, còn lộ ra nụ cười thô bỉ, "Tiểu Nam biểu đệ, người xem tỷ của ta kia vóc người. . . Không nói, người coi như là ở Nam Vực cao trung, cũng tuyệt đối không thấy được tốt như vậy, chuyện này bằng không cứ như vậy định. . ."

"Sở Phong người đi chết đi."

Lúc này bên cạnh sau cây, đột nhiên truyền tới một tiếng nổi giận tiếng.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh, từ sau cây lóe lên.

Àm!

Một cái chân, trực tiếp đá vào Sở Phong trên mặt.

Sở Phong hàng này, còn chưa kịp phản ứng, liền trực tiếp bị đập bay.

"Chị, người làm sao sẽ giấu ở cái này! Ta đây cũng là vì muốn tốt cho người, Tiểu Nam biểu đệ là Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, lại bị một đá.

"Người một cái tiểu tử, thua thiệt ta lấy trước như vậy thương người. Lại dám bán đứng chị của người, ta ở trước người liền giấu ở sau cây, sau đó người đi ra, vốn đang nghĩ đến người thật là đến cho ta đòi công đạo, cảm tình tới là bán tỷ."

Sở Ngao Lôi trước liền giấu ở sau cây, xem xem có thể hay không bắt Sở Nam lạc đàn cơ hội, hảo hảo cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một chút.

Không tưởng rằng, Sở Nam ngược lại không có tới trước, chính hắn một đệ đệ xuất hiện trước, đứng ở đó chờ.

Nàng có chút kỳ quái, liền không có lên tiếng.

Vừa mới bắt đầu Sở Nam sau khi xuất hiện, nàng nghe được đến đệ đệ mình là tới đòi công đạo, tâm lý còn rất là làm rung động một phen.

Cũng không nghĩ đến, càng nghe càng không đúng.

Này rõ ràng chính là ở hãm hại tỷ a, làm một cửa Cửu Âm Chân Kinh, liền tỷ cũng không muốn.

Nàng càng nghĩ càng giận, hiện tại ở trong mắt nàng, người em trai này, so Sở Nam còn muốn đáng hận.

Cũng chẳng quan tâm đi tìm Sở Nam phiền toái.

Nàng một cái nín, Sở Phong lỗ tai, "Thằng nhóc con, xem ta hôm nay không cố gắng giáo huấn người một chút."

"Cũng đừng hạ thủ ác như vậy, dù sao cũng là người đệ." Sở Nam lòng tốt khuyên nhủ.

"Khốn nạn, người cũng là một khốn nạn, hai người các người người cùng một đường." Sở Ngao Lôi lửa giận bay lên.

"Tam thiếu gia người không sao chứ."

"Tam thiếu gia người thế nào."

Lúc này những tướng sĩ đó đã xông lại xem, đem Sở Nam bảo vệ ở chính giữa, cũng giờ trường thương, phòng bị nhìn chăm chăm Sở Ngao Lôi.

Sở Ngao Lôi tự biết không có cơ hội, giáo huấn Sở Nam, trên tay lực đạo không khỏi gia tăng nhiều chút.

"Ai a, tỷ, nhẹ một chút, đau a!"

Sở Phong kêu thảm một tiếng.

"Ha ha, người còn biết đau, theo ta trở về, xem ta như thế nào thu thập người."

Sở Ngao Lôi cũng không nói chuyện với Sở Nam, lấy tay lắc lắc Sở Phong lỗ tai, hướng tộc mà đi tới.

"Tam thiếu gia các người đây là chuyện gì?"

Chu Thạch có chút không không rõ, hắn nhớ hai cái này không phải là chị em sao?

Thế nào hai người bọn họ đâu.

"Không việc gì, chúng ta trở về đi thôi."

Sở Nam có chút buồn cười lắc đầu một cái, bước hướng tây Châu Thành đi tới.

Đến Tây Châu thành, cái này mấy trăm tên tướng sĩ, liền không nữa đi theo Sở Nam.

Sở Nam trực tiếp hướng tây Châu Phủ đi tới.

Còn không có đạo (nói) Tây Châu Phủ, liền nghe được tiếng gào thét.

"Tình huống gì, Bách Thế lão đầu bắt một cái hung thú trở lại, vẫn là lại đang thử thuốc?"

Sở Nam trực tiếp hấn vào Tây Châu Phủ, hướng thanh âm truyền tới phương hướng đi tới.

Kia bất ngờ chính là, Bách Thế Kinh Luân lão đầu kia chỗ ở sân.

Chỉ thấy một đồng lớn gia đình, còn có mấy chục tên gọi bên trong phủ bảo vệ, đều tụ tập ở bên này, hướng trong viện xem.

"Chuyện gì xảy ra?" Sở Nam lên tiếng hỏi.

Không trả không đợi gia đình nói chuyện, bên trong liền truyền tới sát mã đặc lão đầu thanh âm.

"Bạch tiểu tử ngươi rút cuộc trở lại, nhanh, nhanh tới xem một chút, ta thành công, ha ha, ta thành công. . ."

Sát mã đặc lão đầu nghe được Sở Nam thanh âm, trong chớp mắt liền xuất hiện tại Sở Nam phụ cận.

Kéo một cái Sở Nam cổ tay, hướng trong sân đi.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Công bố

Bách Thế lão đầu, vui vẻ giống như một hài tử.

Chỉ sân nhỏ, kia bị trời giống như, bánh chưng một dạng chính phát ra rống giận hung thú.

Đó là một cái Đồng Giáp Tích Dịch, trên người nó miếng vảy ở chiều tà chiều xuống, chiếu xạ ra tia sáng chói mắt.

Đây là Đồng Giáp Tích Dịch, nóng nảy, nổi giận lúc miếng vảy đặc biệt biến hóa.

Ở dưới tình huống bình thường, loại này Đồng Giáp Tích Dịch miếng vảy sáng bóng đều là cùng hoàn cảnh chung quanh hòa làm một thể, rất khó phân biệt.

Chỉ có hấn giận dữ, nổi điên, vô cùng lực công kích thời điểm, trên người miếng vảy mới có thể phát ra tia sáng chói mắt. Hấn miếng vảy càng chói mắt, như vậy Đồng Giáp Tích Dịch lại càng nóng nảy.

Nó bị Nhân Tộc xưng là Đồng Giáp Tích Dịch, cũng là bởi vì hấn miếng vảy giống như Đồng Khí một dạng cứng rắn.

Người săn giết loại này Đồng Giáp Tích Dịch sau đó, sẽ đem hấn miếng vảy làm thành khô giáp, hoặc là phòng thân khí giới, rất được hoan nghênh.

Mà còn loại khô giáp này, có thể dùng linh khí điều chỉnh bản thân nó nhan sắc, là thượng đẳng nhất tài liệu chế tạo một trong.

Cái này Đồng Giáp Tích Dịch, ở đó nổi điên một hồi thật lâu.

Không có cần Bạo Thế mà chết đáng vẽ.

Tiểu hồ ly cũng ngoeo đầu, nhìn con này Đồng Giáp Tích Dịch, hấn rất không minh bạch, những người này một mực kêu cái gì thái độ.

"Đây thật là người cho nó dùng người luyện chế Linh Dược, tiến hóa tới, mà không phải người bắt tới?"

Không phải là Sở Nam hoài nghi, mà là cái này Bách Thế Kinh Luân tiến triển thật sự là quá nhanh.

Lúc này mới mấy ngày, hấn liền chế ra, để cho bình thường Tích Dịch, tiến hóa thành Đồng Giáp Tích Dịch Linh Dược?

Bách Thế Kinh Luân lập tức dựng râu trợn mắt, vậy mà hoài nghi mình là chộp tới, thật là không thể nhẫn nhịn.

"Bách tiểu tử, ta sống mấy trăm năm, còn có thể loại chuyện nhỏ này lừa người sao, mấy ngày trước ta chuyển tới kia một đồng tiểu Tích Dịch, con rắn nhỏ người cũng không phải là không thấy. Đây chính là do thông thường nhất thô sơ Tích Dịch, ăn ta luyện chế Linh Dược tiến hóa tới, không tin ta cho người tái tạo một cái."

Bách Thế Kinh Luân vừa nói liền muốn lại đi tìm Tích Dịch, bị Sở Nam cấp trực tiếp ngăn lại.

"Tin, ta tin, người là làm sao làm được?"

Bách Thế Kinh Luân đắc ý, "Lần trước người nói, đó là dược liệu quá mãnh liệt, muốn gia nhập một loại thuốc có thể làm cho hấn dược liệu thả ra chậm một chút sao? Hắc hắc, ta thí nghiệm thật nhiều lần, rốt cuộc tìm được, bất quá loại linh dược này năng lượng vẫn là quá cuồng bạo cũng chỉ có thể không cầm quyền thú trên người dùng, người là dùng không phải, bất quá cái này cũng chứng thật, loại kia nấu dược liệu, luyện chế Linh Dược biện pháp, là có thể ở chúng ta Thần Văn thế giới thực hiện."

"Đúng, còn có châm cứu."

Bách Thế Kinh Luân lão đầu, càng là mặt đầy vui mừng.

Hấn tu vi cao thâm, đối với (đúng) quanh thân các đại Huyệt Vị vốn là biết thấu triệt.

Kim Châm điểm huyệt, đâm mỗi một Huyệt Vị, đối với (đúng) thân thể tác dụng, hấn ở trong rất ngắn thời gian, liền biết rõ ràng.

Lâm bá mặt đầy thần phục, "Lão tiền bối quá lợi hại, ta tận mắt nhìn thấy, cái này Đồng Giáp Tích Dịch, ở mấy giờ trước, vẫn là một cái thô sơ Tích Dịch. . . Kia nho nhỏ một nồi Dược Thủy, lại có thứ hiệu quả này, quả không tưởng tượng nổi, nếu là có thể dùng đến chúng ta nhân tộc trên người."

"Tiểu tử, cũng không khoa trương như vậy, loại linh dược này hiệu quả mặc dù mãnh liệt. Bất quá đối với Đồng Giáp Tích Dịch ảnh hưởng vẫn là rất đại, nếu là bình thường hấp thu linh khí, cuối cùng trở thành hung thú, hấn có thể có cơ hội tiến hóa thành Ngân Giáp Tích Dịch, thậm chí sinh ra linh trí tốt nhất trở thành Yêu Thú, hiện tại hấn đã không có tiến hóa thành Ngân Giáp Tích Dịch khả năng, chớ đừng nhắc tới trở thành Yêu Thú. Linh dược này tác dụng phụ, có chút lớn. Điều này có thể lượng quá dữ dội, thân thể chúng ta căn bản không khả năng chịu đựng."

Bách Thế lão đầu còn dùng tay vỗ vỗ Lâm bá đầu.

Chung quanh gia đình, mặt đầy quái dị, cái này Bách Thế Kinh Luân cũng thật là hội (sẽ) trang, Lâm bá cũng bắt động tay đánh hấn một trận.

Bọn họ cũng không biết, Bách Thế Kinh Luân nếu so với Lâm bá lớn hơn nhiều lắm.

Trực tiếp xem, Lâm bá so Bách Thế Kinh Luân tuổi tác lớn hơn!

Buổi tối hôm đó, tại Thiên Đạo diễn đàn.

Một cái liền kêu Bách Thế Kinh Luân tài khoản, phát ra một cái thiệp.

Bản thân đối với (đúng) « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đi sâu vào nghiên cứu, Xạ Điều tác dụng không chỉ là nội công.

Quyển tiểu thuyết này bên trong làm trong miêu tả Y châm cứu lý luận, cùng với đủ loại Luyện Đan Thuật, thuốc đông y chế biến, đi qua ta nghiệm chứng đều có thể ở chúng ta Thần Văn thế giới thực hiện.

Sau đó, Bách Thế Kinh Luân, liền đem chính mình mấy tháng qua, trải qua lưu loát nói một lần.

Cuối cùng còn nói, chính mình là tìm tòi nghiên cứu chân tướng, đặc biệt đi viếng thăm Bạch Y Thắng Tuyết, trải qua trăm ngàn cay đắng, hơn một tháng qua, chỉ ngủ một cảm giác, rốt cuộc nghiên cứu ra thành quả tới.

Ở nơi này trong đó, còn bổ sung thêm một trương hình ảnh, chính là cái kia Đồng Giáp Tích Dịch.

Sở Nam cũng chuẩn bị đi ngủ, chỉ nghe được loảng xoảng một tiếng vang thật lớn.

Đóng chặt cửa, bị trực tiếp đụng ra.

"Ta nói Bách Thế lão đầu, ngài có thể hay không gõ cửa a, đây là lần thứ mấy muốn tu cửa?"

Sở Nam căn bản không cần xem, liền biết người vừa tới chính là lão đầu kia.

Chỉ có hấn, cả ngày xô cửa, không gõ cửa.

"Quên, ta lần sau hội (sẽ) chú ý!"

Bách Thế Kinh Luân căn bản không có một chút nhớ ý tứ, "Bạch tiểu tử đi nhanh Thiên Đạo diễn đàn, giúp ta làm sáng tỏ, những người đó đều nói ta đang lừa dối, đều sắp tức giận chết ta, thật là không thể nhẫn nhịn a, ta tự tay chế tác Linh Dược, hiệu quả đều có, tại sao có thể là gạt người?"

"Người đem tình huống nói rõ ràng, làm sáng tỏ cái gì?"

Sở Nam lại nghe Bách Thế Kinh Luân giải thích, giờ mới hiểu được, tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, nhìn một cái hấn cứ vui vẻ.

Chỉ thấy, Bách Thế Kinh Luân phát ra trong bài post, một mảnh lên án tiếng.

"Một tháng không ngủ, người thật sự coi chính mình là cao thủ tuyệt thế sao? Cho là làm cái trâu bò tên, là có thể sống lâu mấy trăm năm?"

"Ta xem đi ra, Bách Thế Kinh Luân người chính là Bạch Y Thăng Tuyết nào tàn phẫn đi!"

"Huynh đệ, giúp quyền tiểu thuyết này tuyên truyền có thể, như người vậy gạt người, là sẽ gặp rắc rối, ta đi mẹ của người, khi chúng ta cũng ngốc a."

"Ha ha, xem ta liền cười. . . Nhờ cậy lần sau có thể nói hay không điểm đáng tin."

"Xạ Điều quyền sách này ta vô cảm, bất quá người cũng quá đem sách này coi là chuyện to tát, thật coi hấn là Thần Thụ a, hấn cũng liền chẳng qua là ở Thông Mạch cảnh giới lúc đó có điểm dừng, qua cảnh giới này, còn có thể làm sao."

Toàn bộ trong bài post, căn bản không ai tin Bách Thế Kinh Luân phát ra thiệp nội dung.

Bởi vì này nội dung nhìn thật sự là có chút giả, nhất là kia hơn một tháng chỉ ngủ một cảm giác.

Bất quá Sở Nam lại biết, người này trong bài post tất cả đều là thật.

Liền lần trước ở Nam Vực cao trung, thấy hấn ngủ qua một cảm giác.

Nhiều ngày trôi qua như vậy, Bách Thế Kinh Luân bất kể ngày sáng đêm tối, vẫn luôn ở nấu thuốc, bắt mãnh thú.

"Người cái này bài post, như vậy mới bình thường, ta nhìn đều có chút không tin."

Sở Nam rời khỏi Thiên Đạo diễn đàn, biểu thị đối với (đúng) mọi người mà nói hiểu.

"Vậy người nhanh đi giúp ta làm sáng tỏ."

Bách Thế Kinh Luân thúc giục.

"Ta đi giúp người làm sáng tỏ vô dụng, người khác còn tưởng rằng là ta tuyên truyền thủ đoạn. Người trực tiếp đem người Đông Hải học viện danh dự Phó viện trưởng thân phận nói một chút, ở kéo mấy cái Đông Hải học viện nổi danh Giáo sư, để cho bọn họ giúp người chứng minh, là được rồi."

Sở Nam kiến quán kiếp trước đủ loại Internet tuyên truyền án lệ, đối phó loại chuyện này, thật là quá đơn giản.

Những thứ kia đức cao vọng trọng Giáo sư xuất hiện, hết thấy tiếng chất vấn cũng sẽ biến mất.

Xoát!

P/s: Convert by anhhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 181: Đặc ý Bách Thế Kinh Luân

Trương Hải là Đông Hải học viện học sinh, cũng là một cái tác giả, vốn là tại Thiên Đạo trong diễn đàn chơi đùa, kết quả thấy có người ở thối phòng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền tiểu thuyết này.

Gần đây quyền tiểu thuyết này một mực ở xoát binh, hần chỉ thấy qua quyền tiểu thuyết này diễn hóa Tiểu Thế Giới cảnh tượng, đối với hần nội dung chưa bao giờ xem qua.

Nhất là gần đây ra ánh sáng ra Bạch Y Thắng Tuyết vẫn là một học sinh trung học sau, hần càng đối với quyền tiểu thuyết này không có hứng thú, thậm chí có nhiều chút không ưa.

Nguyên nhân rất đơn giản, hần năm đó cao hơn bên trong, cố gắng như vậy mới trở thành tác giả.

Cái này Bạch Y Thắng Tuyết ngược lại tốt, dùng một quyền não động lưu tự thành liên tính phẩm sách vở, diễn hóa ra Tiểu Thế Giới.

Trong lòng của hần không phục lắm, cho là đây là đang đi đường tắt.

Cũng cảm thấy, Bạch Y Thắng Tuyết tiếp theo quyền sách, tất nhiên không thể tại như vậy hòa.

Mà còn hần hiện tại cũng bắt đầu ý tưởng chính mình tiếp theo quyền sách, đối với chính mình tiếp theo quyền sách lòng tin mười phần, tự nhận nhất định có thể quá lớn hòa đặc biệt hòa.

Kỳ thực đây là một loại rất rõ ràng tâm tư đồ kị, chính hần không có cảm giác được a.

Thấy cái này gọi là Bách Thế Kinh Luân gia hòa, vậy mà thối phòng không có vừa hần không chút suy nghĩ, liền trực tiếp châm chọc.

, người là Bạch Y Thắng Tuyết tìm đến ký thác đi, rác rưởi, chúng ta Đông Hải học viện nhiều như vậy lão sư, Giáo sư, cũng không phát hiện một điểm này, cũng để cho người phát hiện, bấy cha đi đi."

, Bách Thế Kinh Luân.

Hần nhận định, người này tuyệt đối là Bạch Y Thắng Tuyết bạn tốt, bằng không chính là Bạch Y Thắng Tuyết bí danh cái gì.

Bất quá ngay sau đó, Trương Hải liền trực tiếp mộng bức.

Bởi vì hần tận mắt thấy Đông Hải học viện một vị Giáo sư tài khoản ở chỗ này qua lại.

Ở bên trong chứng minh vị này Bách Thế Kinh Luân, nhưng thật ra là Đông Hải học viện danh dự Phó viện trưởng, với hần mà nói đều là đức cao vọng trọng tiền bối, không thể nào đối với chuyện như thế này đùa.

Ngay sau đó lại xuất hiện một vị.

Lâm Hải Tuyết Nguyên: [thật náo nhiệt a, tiền bối hơn mấy chục năm không có qua ngài, lúc nào hồi Đông Hải học viện a. Thiên Đạo diễn đàn vô hữu môn được, ta là Đông Hải học viện Giáo sư Lâm nguyên, ta đây cái tài khoản lúc trước phát qua rất nhiều Đông Hải học viện thu nhận học sinh bài post, không tin có thể đi tra.]

Lâm Hải Tuyết Nguyên: [a, mới vừa rồi không có chú ý xem bài post nội dung, Bách Thế viện trưởng đây cũng quá rung động, có thể hay không tỉ mỉ báo cho ta biết thoảng cái Linh Dược cần thiết được liệu, bước, ]

Thấy cái này Lâm Hải Tuyết Nguyên trả lời, Trương Hải mồ hôi lạnh tất cả xuống.

Bởi vì này nơi, Lâm Hải Tuyết Nguyên Giáo sư, hần quen thuộc nhận biết, thường thường lên trên vị giáo sư này giờ học.

Mà còn hần còn đặc biệt tại Thiên Đạo diễn đàn, với vị giáo sư này thêm bạn tốt, liên lạc qua mấy lần, hỏi một vài vấn đề, có thể nói cũng hỗn cái quen mặt.

Lúc trước hần hy vọng Lâm nguyên giáo thụ có thể nhớ chính mình, nhưng bây giờ lại hy vọng, Lâm nguyên giáo thụ tiện đem nhất chính mình quên không còn một mống, coi như không có người này tốt nhất.

Nhưng là trên thế giới này, người càng không hy vọng chuyện phát sinh, thường thường sẽ xảy ra.

Quả nhiên, cái này Lâm Hải Tuyết Nguyên ở bên trong liên lạc một hồi Bách Thế Kinh Luân không có được đáp lại, liền phát hiện Trương Hải tài khoản.

Cái này tài khoản thế nào thấy có chút quen mắt, tự xưng Đông Hải học viện học sinh?

Lâm Hải Tuyết Nguyên suy nghĩ một chút, ngay tại bạn tốt mình trong list tra được tới.

Rất nhanh, tìm được cái này, thích xem Hải Tiểu Trương!

Trực tiếp trò chuyện riêng phát ra ngoài.

"Nguyên lai Trương Hải tiểu tử nguoi, ta nói cái này tài khoản làm sao nhìn nhìn quen mắt, lại dám biên bài Phó viện trưởng, ngày mai tới tìm ta một chuyện."

Trương Hải trực tiếp đóng bài post, cũng không dám nhìn.

Bất quá còn không chờ bao lâu, liền phát hiện tiếp thu tin nhắn nhờ, Lâm Hải Tuyết Nguyên cho nguoi phát tới tin tức.

Nguoi tên đại!

Trương Hải thật là khóc không ra nước mắt a, đây coi là chuyện gì.

Cái này bị phát hiện.

Còn không chờ hần đi hỏi Lâm Hải Tuyết Nguyên Giáo sư,

Trương Hải nhìn một cái những người này tài khoản tên, lòng cũng bùng nổ.

Mặc dù hần không có thể nào với những thứ này tài khoản tán gẫu qua, thế nhưng những thứ này tài khoản, nhìn một cái những tên này thì không phải là loạn lên, từ id ý tứ, cũng có thể đoán ra là vị nào Đông Hải học viện Giáo sư.

Giời a, tất cả mọi người chạy đến cái này trong bài post tụ họp tới.

Trương Hải thật là khóc không ra nước mắt, hần hiện tại không một chút nào quan tâm cái này bài post nội dung thật giả.

Thật giả cũng Tm không trọng yếu, trọng yếu là, chính mình kia trả lời thật là tìm đường chết a.

Vì cái gì không có thủ tiêu công năng đây.

Trong lúc nhất thời toàn bộ trong bài post, các vị Đông Hải học viện Giáo sư qua lại.

Mọi người rồi rít thảo luận, Bách Thế Kinh Luân ở trong bài post làm ném ra thành quả nghiên cứu tới.

Đông Hải học viện nhiều như vậy Giáo sư ở trong bài post qua lại, tự nhiên không thể nào không đưa tới chỗ học viện chú ý.

Rất nhanh Nam Hải học viện cũng có Giáo sư, bắt đầu nổi bọt.

Tây Hoa học viện hiệu trưởng trực tiếp bản tôn qua lại, hy vọng có thể thấy Linh Dược phương thuốc, cùng luyện chế bước, hần cũng muốn thử một chút.

Bắc Hải học viện Giáo sư, cũng không lâu lắm cũng đi ra.

Toàn bộ bài post, trong lúc nhất thời đều được học thuật thảo luận thiếp.

Vừa mới bắt đầu phê đầu Bách Thế Kinh Luân những người đó.

Tất cả kinh ngạc đến ngây người, rồi rít nhấn lại.

"Cấp Bách Thế Kinh Luân tiền bồi quý, tha thứ ta không biết gì, trước mặt cũng không phải thật tâm mà nói."

"Diệt bị đánh khuôn mặt, ta không có gì để nói, ta đi bù lại thoảng cái « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » còn không có xem qua đây."

Bách Thế Kinh Luân đem mình bạn cũ liên lạc một lần, để cho bọn họ giúp chứng minh mình.

Lúc này mới dừng lại liên lạc, lúc này tất cả mọi người nên tin tưởng đi.

Bách Thế Kinh Luân trực tiếp gia nhập diễn đàn, ngay lập tức liền thu được vô số @, còn có đếm không hết tư tin.

Không ít người, đều hy vọng Bách Thế Kinh Luân có thể đem Linh Dược phương thuốc cấp công bố xuống.

Nếu là người khác, tuyệt đối sẽ đem mình nghiên cứu ra được phương thuốc này làm bảo bối.

Dù sao loại vật này, có thể gia tốc mãnh thú trở thành hung thú, có rất cao giá trị buôn bán.

Nhưng là Bách Thế Kinh Luân sống trăm năm, đối với (đúng) tiền tài các loại, đã sớm coi nhẹ.

Hắn căn bản cũng không có do dự, trực tiếp liền đem tự mình luyện chế Linh Dược cần thiết Linh Thảo, còn có luyện chế bước, tỉ mỉ viết xuống. Hơn nữa còn đem lưu loát nói một phen, châm cứu lý luận.

Hắn những thứ này, vừa ném ra tới.

Không ít người đầu trực tiếp đỏ mặt.

"Giờ à, đây cũng quá xa xỉ đi, nhiều như vậy Linh Thảo, cái này giá trị đều nhiều hơn cao. . ."

Rất nhiều võ giả bình thường, vốn là ôm đủ loại ý tưởng, thấy những linh dược này phương thuốc, còn có hà khắc bước, liền tất cả ừ ừ.

Mỗi lỗi một bước, cũng có thể làm cho cả Linh Dược hủy diệt.

Coi như là không sai, cũng không thể bảo đảm nhất định là có thể luyện chế thành công.

Cái này không phải chế tác Linh Dược, rõ ràng chính là ở đốt tiền.

Bất quá những Giáo sư đó từng cái, lại tất cả ý chí chiến đấu sục sôi.

Rối rít đối với (đúng) Bách Thế Kinh Luân ngộ ý cảm ơn, sau đó bài post liền lạnh xuống.

Hiển nhiên, những người này tất cả đi thử nghiệm loại linh dược này luyện chế.

Mặc dù bước phức tạp, nhưng lại khó nén mọi người nhiệt tình.

Nếu là thật giống như Bách Thế Kinh Luân từng nói, như vậy sẽ đối với Thần Văn thế giới có không nhỏ ảnh hưởng.

Bất quá đối với Linh Dược phương thuốc thất vọng sau khi, xem đến phần sau châm cứu lý luận.

Cái này liền cần một ít Ngân Châu, ngược lại là có thể thử một chút.

Bách Thế Kinh Luân thấy mọi người nhiệt tình, không cưỡng nổi đắc ý lên.

"Các ngươi những tiểu tử này, bây giờ biết ta lợi hại."

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Lâm giáo sư thành công

Bách Thế Kinh Luân trong lòng, được kêu là đắc ý.

Đến hắn cái tuổi này, làm ra đề cho mọi người khiếp sợ sự tình, mặc dù cũng không thể khiến hắn hưng phấn, nhưng cảm giác luôn là rất thoải mái.

Nhất là chính mình thành quả nghiên cứu, có thể đạt được mọi người công nhận, đối với nhân tộc phát triển có lợi, đây là tốt nhất kết quả.

Bất quá cái này luyện chế Linh Dược, cũng không phải là dễ dàng như vậy luyện chế được.

Coi như là có chính mình cung cấp Linh Thảo chủng loại, liệu dùng còn có tỉ mỉ bước, nhưng nếu muốn thành công, ít nhất cũng thất bại cái hơn mười lần, mới có thể thành công.

Bách Thế lão đầu, mặc dù rất muốn, chờ đến xem có người đem Linh Dược luyện chế được sau, thí nghiệm hiệu quả.

Có thể đây cũng không phải là trong thời gian ngắn có thể được, hẳn phỏng chừng chậm nhất là cũng phải chờ đến ngày hôm sau.

Hơn một tháng qua này, thật sự là mệt đến ngất ngư.

Mặc dù Bách Thế Kinh Luân, còn muốn tiếp tục đẩy ra diễn khác (đừng) Linh Dược, cũng đã không có tinh lực như vậy.

Hắn chạy vào căn phòng, ngã đầu đi ngủ.

Ở Đông Hải học viện rất nhiều Giáo sư, cũng không thiếu thấy bản này bài post người, tuy nhiên cũng không ngủ được.

Bọn họ bắt đầu bắt tay, bắt đầu căn cứ Bách Thế Kinh Luân cung cấp Linh Dược phương thuốc tiến hành thí nghiệm.

Có chút thiếu Linh Thảo, thậm chí ngay cả đêm chạy ra ngoài mua.

Bắt quả ở Đông Hải học viện, có một cái ngoại lệ, đó chính là Trương Hải.

Hàng này cái kia buồn bực a, ngày mai phải đi gặp Giáo sư, sẽ không bị đuổi đi.

"Không được, ngày mai đi tìm Lâm giáo sư thời điểm, nhất định phải đi trước trường học hồ sơ trong quán tra một chút, cái này Bách Thế Kinh Luân kết quả là người ra sao vậy, cho dù chết cũng phải chết được rõ ràng."

Trương Hải, ở nơi này buồn bực bên trong, từ từ thiếp đi.

Theo thời gian đưa đẩy, kia nguyên bản đã lạnh xuống bài post, lại bắt đầu có người thảo luận.

Cái giai đoạn này cùng làm thảo luận, đều là châm cứu tin tức liên quan.

"Ta vừa mới dùng Ngân Châm đâm thoáng cái, phát hiện thân thể con người một ít Huyết Vị, đâm xuống thật không hội (sẽ) đau. Lúc trước vậy mà chưa bao giờ phát hiện qua, đây cũng quá kỳ quái, còn như có phải là thật hay không có cái gì hiệu quả thần kỳ, ta đây liền không cảm giác được."

"Ta cũng thử, xác thực có chút ý tứ. Ở Xạ Điều bên trong thân y, cho bệnh nhân châm cứu chữa bệnh, đều có khác nhau thủ pháp, đâm vào sâu cạn cũng có chú trọng, một số thời khắc còn muốn qua vào bên trong lực, muốn tổng kết ra hoàn chỉnh châm cứu lý luận, cuối cùng tạo phúc chúng ta nhân tộc, cũng không phải là dễ dàng như vậy."

...

Ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ, tạo thành sắc sở điểm sáng, rơi vào Sở Nam trên mặt, bóng ma lần lượt thay nhau.

Hắn mở mắt ra, vung tay ngăn trở ánh mặt trời, ngồi dậy.

Nghĩ đến tối ngày hôm qua, Bách Thế Kinh Luân phát ra bài post.

Liền vào bên trong, nhìn một chút.

Lúc này trong bài post, có không ít người đều tại nghị luận.

Cũng qua một đêm, thế nào còn không có người công bố luyện chế Linh Dược tin tức, kết quả thành công không có.

Loại kia Linh Dược muốn luyện chế được, mỗi lửa sau khi, thời cơ, Linh Thảo lượng thuốc chắc chắn yêu cầu cực kỳ vi diệu.

Trong đó dính đáp nhân tố quá nhiều, căn bản không phải ngẫu nhiên là có thể luyện chế được.

Không thất bại mấy mươi hồi, muốn làm đi ra căn bản không khả năng.

Nếu là có người một đêm là có thể phỏng chế ra Bách Thế lão đầu thành quả, vậy chỉ có thể nói, là làm tên thiên tài này.

Sở Nam đặc biệt hỏi qua, Bách Thế Kinh Luân.

Coi như là để cho hắn đi luyện chế, mười lần tối đa cũng là có thể thành công năm lần.

Sở Nam đẩy cửa phòng ra, đi tới sân nhỏ, khắp nơi liếc liếc, có chút kinh ngạc.

Cái này Bách Thế Kinh Luân vậy mà không được ở trong sân, đi đâu?

Những ngày qua Sở Nam mỗi lần tỉnh lại, lão đầu kia tuyệt đối ở tập trung tinh thần làm nghiên cứu.

Lúc này, có tiếng ngáy truyền tới.

"Đi ngủ?"

Sở Nam theo tiếng đi qua, đẩy cửa ra, chỉ thấy Bách Thế Kinh Luân, nhắm hai mắt ngủ say, tiếng ngáy như sấm.

"Thật là lần đầu tiên lần đầu tiên, lão đầu này vậy mà cũng có thể ngủ quen như vậy."

Sở Nam đang muốn đóng cửa rồi đi, lại nghe được có thanh âm truyền tới, "Bạch tiểu tử ta cũng vậy người, đương nhiên buồn ngủ."

Vừa mới nằm trên giường Bách Thế Kinh Luân, trực tiếp liền xuất hiện tại Sở Nam phụ cận.

Kia vành mắt đen hoàn toàn tiêu tan, kia trùng thiên dựng thẳng tóc, ngược lại vẫn là nguyên dạng, không biết bao lâu chưa giặt qua.

...

Xế chiều hôm đó,

Đại học Đông Hải, một người thanh niên từ hồ sơ trông nom đi ra, mặt đầy kinh hãi.

Thanh niên này, chính là Trương Hải.

Hắn tra cả ngày hồ sơ, cuối cùng mới nhảy ra Bách Thế Kinh Luân vị này Phó viện trưởng tài liệu tương quan.

Không được tra không biết, tra một cái thiếu chút nữa bị đem hấn hù chết.

Liên quan tới Bách Thế Kinh Luân ghi chép rất đơn giản.

Ba trăm năm trước học viện Giáo sư. . .

Sau đó liền du lịch đại lục đi.

Ba trăm năm trước chính phải chính phải đại học Đông Hải Giáo sư, đây chẳng phải là nói, Bách Thế Kinh Luân tiền bối chỉ ít cũng có hơn bốn trăm tuổi.

Trương Hải cũng mau muốn khóc lên, cảm tình đó là so viện trưởng còn muốn trâu bò nhân vật.

Không trách Giáo sư, rồi rít gọi hắn là tiền bối.

Vốn là hắn cho là mọi người chẳng qua là khách khí một chút.

Lại đang Thiên Đạo diễn đàn, giận đối với (đúng) vị này, "Xong đời chim, lần này cần hồng bét."

Trương Hải chỉ có thể kiên trì đến cùng đi tìm Lâm Nguyên giáo sư.

Nửa giờ sau.

Trương Hải đầu buồn đứng ở Lâm Nguyên giáo sư bên cạnh.

Lâm giáo sư đối diện một cái chào, không ngừng trong triều tăng thêm được thảo, phi thường chuyên chú.

Hắn hai mắt đều có tia máu, mặt đầy đỏ ửng, tựa hồ rất hưng phấn.

Trương Hải chờ một lát, cũng không thấy Lâm giáo sư ngừng đầu, liền nhắc nhở, "Lâm giáo sư ta tới."

"Áo. . ."

Lâm giáo sư liền đầu cũng không có nhắc.

Lại các loại (chờ) hơn mười phút, Trương Hải lại hỏi, "Lâm giáo sư ta biết lỗi."

Lâm giáo sư không có bất kỳ phản ứng.

"Lâm giáo sư. . ."

"Lâm giáo sư. . ."

Trương Hải liên tục bảo tốt nhiều âm thanh, kết quả Lâm giáo sư vẫn là chết nhìn chòng chọc chào kia, căn bản không để ý đến hắn.

Trương Hải lấy can đảm, tiến tới xem.

Vừa vặn thấy, Lâm giáo sư vào bên trong vẩy một mực Linh Thảo, vậy mà từ từ hòa tan ở bên trong.

Điều này sao có thể, Linh Thảo vì sao lại hòa tan?

Đây là đang luyện chế Linh Dược?

Trương Hải nghĩ đến, ngày hôm qua bài post nội dung.

Thời gian từng giờ trôi qua, theo Lâm giáo sư đem cuối cùng một cái Linh Thảo thuần thực gia nhập chảo này bên trong.

Kia nôi nguyên bản đen thui, không có bất kỳ vị đạo thuốc bần.

Đột nhiên bắt đầu tản mát ra nhàn nhạt mùi thuốc.

Giống như là bị đột nhiên kích hoạt một dạng, một vòng kim quang nhàn nhạt, quanh quẩn trong đó.

Kia nguyên bản còn có nửa nôi thuốc bần, trong nháy mắt đè ép ngưng kết cùng một chỗ.

Biến thành một đồng tro bụi, mà ở cái này tro bụi bên trong, nhưng lại một ít viên ngấm đen tỏa sáng tương tự Đan Hoàn một vật, bất quá cũng không êm dịu.

Càng mùi thuốc nồng nặc, truyền tới.

"Tập chất dốc hết, Linh Dược tự hiện, với Bách Thế tiền bối làm miêu tả một dạng, thành công, thất bại hơn mười lần, ta lần này rốt cuộc thành công. Chỉ kém một bước cuối cùng, thử thuốc. . ."

Lâm giáo sư kích động bốc lên kia một viên Linh Dược, tỉ mỉ quan sát.

Một bên Trương Hải cũng tiến tới xem.

"Người nào!"

Lâm giáo sư di chuyển, một cái kẹp lại Trương Hải cổ.

"Khục khục. . . Khục khục. . ."

Trương Hải không nói ra lời.

Lâm giáo sư rất nhanh buông tay, hẩn nhận ra Trương Hải, "Người chừng nào thì tới?"

"Lâm giáo sư ta trời chưa tới lúc liền đến." Trương Hải mặt đầy buồn khổ, Giáo sư cũng không biết mình lúc nào đến.

"Người tới làm gì? Có vấn đề gì?"

"Ngạch. . ." Trương Hải mặt đầy xấu hổ, Lâm giáo sư vậy mà quên

"Người nhanh đi tìm cho ta một cái thần lần đến, ta muốn thử thuốc!"

Lâm giáo sư lúc này nơi đó còn có tinh lực, đi truy cứu Trương Hải hàng này chuyện hôm qua.

"Được, Giáo sư ta đây phải đi."

Trương Hải gạt đầu, chạy mau đi ra ngoài.

Lâm giáo sư chính kích di chuyển bên trong, đem chuyện hôm qua quên, chính mình giúp hẩn bận bịu, chờ hẩn nhớ tới, chung quy ngược lại tìm phiền toái.

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Xạ Điều Nghiên Cứu Hội

Lúc này đã là đêm khuya.

Trương Hải cùng Lâm Nguyên giáo sư, hai người trừng trừng nhìn chăm chăm trước mắt thân thể này bành trướng ước chừng còn nhiều gấp đôi Tích Dịch, vẫn còn ở không ngừng xảy ra biến hóa.

Theo hần phát ra thống khổ gào thét.

Trên người nó miếng vảy trở nên góc cạnh rõ ràng, toát ra một chút hào quang.

Nguyên bản nhỏ bé rặng, nhanh chóng rụng, mọc ra sắc bén rặng nanh.

Hần phần lưng gồ lên một cái bọc nhỏ, kia bọc nhỏ nhanh chóng lớn mạnh, cánh hình thức ban đầu đã bước đầu tạo thành.

Đã bước đầu có, Phi Tích Dịch đặc thù.

Từ một cái bình thường Tích Dịch, bắt đầu biến thành hung thú Phi Tích Dịch.

Loại này nhanh chóng tiến hóa, ngay cả Lâm Nguyên giáo sư cũng trợn mắt hốc mồm.

Tích Dịch loại hung thú có rất nhiều loại, coi như là cùng một loại Tích Dịch, khi bị thiên địa linh khí cải tạo, trở thành hung thú lúc, cũng sẽ tiến hóa thành không cùng loại loại, cái này rất rõ ràng thì trở thành Phi Tích Dịch.

Theo thời gian đưa đẩy, cái này Phi Tích Dịch hoàn toàn tiến hóa hoàn thành.

Hần há miệng, kia rặng nanh toát ra hàn quang, hô hấp pháp phòng, ánh sao chiếu vào hần đều bị hấp thu vào trong cơ thể, có thể tự đi hấp thu ánh sao tinh hoa cùng thiên địa linh khí, điều này nói rõ hần hoàn toàn hoàn thành xong một cái dã thú bình thường, đến hung thú biến hóa.

Cái này Phi Tích Dịch ánh mắt rơi vào trên người hai người, phát ra sắc bén tiếng kêu.

Lộ ra rặng nanh, liền muốn công kích.

Hần vừa hoàn thành biến hóa, da chặt chẽ bao vây lấy xương, gầy trơ cả xương, thật giống như đã không biết bị dới bao lâu một dạng.

Hần năng lượng, đã hoàn toàn ở vừa mới mấy giờ bên trong, hoàn toàn tiêu hao hầu như không còn.

"Thành công, thành công, cùng Bách Thế tiền bối nói tới hoàn toàn tương tự."

Lâm nguyên hưng phấn, vây quanh cái này bị trói chặt chẽ Phi Tích Dịch đi lòng vòng xem.

Mặc dù hần tiêu hao hơn mười phần linh thảo giá trị, xa xa so với cái này chỉ Phi Tích Dịch giá trị, cao hơn bên trên không chỉ gấp mười lần.

Nhưng loại này thành công đại biểu ý nghĩa, cũng không phải những linh thảo kia giá trị có thể so sánh.

Lâm nguyên lúc này, nơi đó còn nhớ được đi quán Trương Hải ở trong bài post hắc Bách Thế Kinh Luân về điểm kia chuyện hư hỏng.

Hần không kịp chờ đợi tiến vào Thiên Đạo diễn đàn.

Thiên Đạo trong diễn đàn, kia phiên Bách Thế Kinh Luân bài post, lúc này thảo luận càng thêm nhiệt liệt.

Hơn nữa còn có hí kịch tính biến hóa, vừa mới bắt đầu mọi người lên án, sau đó rất nhiều Giáo sư đi ra là Bách Thế Kinh Luân nói chuyện, biến thành mọi người kính nể, hiện tại lại biến thành một đồng lên án âm thanh.

Nguyên nhân rất đơn giản, một ngày đi qua.

Vẫn không có người có thể dựa theo Bách Thế Kinh Luân nói tới bước, luyện chế ra loại kia Linh Dược.

Vừa mới bắt đầu, rất nhiều người cũng bởi vì nhiều như vậy Giáo sư là Bách Thế Kinh Luân nói chuyện, không dám nói thẳng.

Bất quá theo thời gian đưa đẩy, rất nhiều liên tục phí rất nhiều có giá trị không nhỏ Linh Thảo, vẫn không có bất kỳ thu hoạch người, liền không nhận được.

Có cái thứ nhất, sẽ có cái thứ 2.

Đủ loại nghi ngờ tiếng, từ từ trở nên càng ngày càng nhiều.

Nhất là những thứ kia phế bỏ rất nhiều Linh Thảo, tổn thất rất lớn, lại không có bất kỳ thu hoạch người, càng là nhục mạ Bách Thế Kinh Luân.

Thậm chí ngay cả một ít học viện lão sư, cũng phơi ra luyện hồng rất nhiều loại Linh Thảo hình ảnh.

Thoáng cái vô số không thành công án lệ xuất hiện, mà làm nhân vật chính Bách Thế Kinh Luân giống như là biến mất.

Toàn bộ bài post, bị đù loại ô ngôn uế ngữ bao phủ.

Liên rất nhiều Đông Hải học viện những Giáo sư đó, cũng cho ảnh hưởng đến.

Bách Thế Kinh Luân tự nhiên thấy những chuyện này, bất quá hấn căn bản không để ý.

Luyện chế Linh Dược tỷ lệ thành công, hấn vô cùng rõ ràng, theo thời gian đưa đẩy luôn sẽ có người thành công.

Chứng thật chuyện này, chẳng qua là cần thời gian dài một chút.

Mọi người ở đây lên án bên trong.

Lâm Hải Tuyết Nguyên rút cuộc bắt đầu phơi ra bản thân thành quả, "Đi qua suốt một ngày, hao phí hơn mười phần linh thảo, dựa theo Bách Thế tiền bối bước, rút cuộc đạt được thành công, đạt được một viên Linh Dược, cuối cùng để cho cái này Tích Dịch, biến thành Phi Tích Dịch. . ."

Lâm Hải Tuyết Nguyên lưu loát, viết rất nhiều, đem toàn bộ quá trình cũng viết ra.

Cuối cùng còn đặc biệt biểu đạt đối với (đúng) Bách Thế tiền bối kính ngưỡng.

"A, có người thành công? Nói như vậy chuyện này là thực sự!"

"Ha ha, ta hao phí bảy phần những linh thảo kia, vì cái gì tất cả thất bại chưa thành công? Trước mặt người liên là Bách Thế Kinh Luân nói chuyện, cũng là Đông Hải học viện giáo sư là đi, các người Đông Hải học viện làm bảy tam đại học viện một trong, vì cái gì thành công đều là các người Đông Hải học viện người? Một đám Giáo sư ở chỗ này lừa gạt thế nhân, người và Bách Thế Kinh Luân là một nhóm, ta hoài nghi có phải hay không các người Yêu Tộc, có ý nược cơ hội, tiêu hao chúng ta nhân tộc Linh Thảo! Tất cả mọi người không nên tin hấn."

Đây là một cái đã đồ mắt người, biểu đạt trong lòng tức giận, hấn bây giờ căn bản không tin.

Bất quá Lâm Hải Tuyết Nguyên ở Đông Hải học viện nổi tiếng cũng không thấp.

Có không ít người với hấn liên lạc, biết đi qua.

Trương Hải đem toàn bộ quá trình cũng xem, cái này Phi Tích Dịch biến hóa, là rõ mồn một trước mắt.

Hấn thấy có người làm nhục chính mình lão sư, làm người biết rõ tình hình tự nhiên cũng phải bảo vệ.

Cũng ở đây trong bài post, hướng Bách Thế Kinh Luân nói xin lỗi, là Lâm giáo sư nói chuyện.

Một đêm này, trong bài post thật là thành loạn chiến đấu.

Bất quá sau một tiếng, lại có một người trả lời thành công.

Lần này không phải là Đông Hải học viện Giáo sư, mà là Trác Nhĩ mậu dịch nội nhân.

Thanh âm chất vấn, lại bàn nhỏ phân.

Đương người thứ 3, Bắc Hải học viện Giáo sư, hao phí 20 phần dược liệu, cũng tương tự thành công.

Chờ đến trời sáng thời điểm, người thứ tư cũng xuất hiện, đó là người hoàng tộc!

Liên tục bốn cái thân phận khác nhau, mà còn đến từ khác nhau thế lực người Trần Cung, để cho sở hữu nghi ngờ tiếng đều biến mất hết.

Mọi người cũng ý thức được, cái này quá trình luyện chế, tỷ lệ thành công cũng không phải cao như vậy.

Rất nhiều người, coi như là mấy chục phân, cũng không cách nào thành công.

Những thứ kia thẹn quá thành giận, tổn thất nặng nề, không lựa lời nói người, cũng rồi rít nói xin lỗi.

Hai ngày kế tiếp, thành công án lệ xuất hiện.

Tin tức này, cũng nhanh chóng ở cả nhân tộc truyền bá ra.

Theo tới, loại này nghị luận, lại rơi vào Xạ Điều quyền tiểu thuyết này bên trên.

Nó là cuốn thứ nhất cụ hiện độ có thể đạt tới, hơn chín mươi phần trăm tiểu thuyết.

Hiện tại trong đó châm cứu, Linh Dược, lại có thể ở Thần Văn thế giới, bị nhân tộc làm trả lại như cũ đi ra.

Kia khác (đừng) liên quan đồ đâu?

. . .

"Tam thiếu gia, Tam thiếu gia. . ."

Sở Nam chính trong mơ mơ màng màng, bị Triệu Hiểu Thụy cấp đánh thức.

Hắn ngày hôm qua đêm linh khí hao hết sạch mới ngủ, một mực ở tiến hành Đấu Phá đổi mới.

"Làm cái gì?"

Sở Nam có chút không vui.

"Tam thiếu gia Liễu Châu, Đằng Châu người đến, nói là đặc biệt tới thăm Tam thiếu gia, Lâm bá để cho ta gọi người đấy."

Sở Nam lúc này tỉnh hồn lại, mặt đầy nghi ngờ, "Bọn họ tới làm gì, Liễu Châu những tên kia, lần trước không phải là nói xin lỗi sao? Đằng Châu ta rất ít có nhận biết, tới ta làm chi?"

"A, Tam thiếu gia người còn không biết sao." Đi qua mấy ngày nay sống chung, Triệu Hiểu Thụy cũng không thể nào sợ Sở Nam, nàng phát hiện mình cái này Tam thiếu gia, không được hung nàng, tính cách cũng thay đổi không ít, tựa hồ đổi một người một dạng.

Bất quá nàng cũng không cảm thấy có gì không đúng, hiện tại Tam thiếu gia, đã là Bạch Y Thắng Tuyết, đạt được to lớn danh tiếng, mà còn mấy năm này Sở Nam đi Nam Vực đi học, nàng rất hiếm thấy đến, có chút thay đổi mới đúng.

"Có chuyện gì, nói thẳng."

Sở Nam tức giận nói.

"Vây, cái kia Bách Thế tiền bối phát ra bài post, đã bị chứng thật, hiện tại người Xạ Điều nhưng là rất được xem trọng. Nghe nói Hoàng Tộc thậm chí, liên hợp các đại học viện, chuẩn bị thành lập đặc biệt Xạ Điều Nghiên Cứu Hội."

P/s: Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 184: Đổi mới chuyện

Triệu Hiểu Thụy có chút kích động, hắn từ nhỏ đã ở Tây Châu Phủ cùng Tam thiếu gia cùng nhau lớn lên.

Lúc trước Sở Nam mặc dù thường thường xông hắn nổi giận, nhưng trong lòng hắn, Tam thiếu gia là hắn thân nhân.

"Tiến triển mau như vậy!"

Sở Nam hai ngày này mê một đổi mới, không thể tự kiềm chế, ngược lại không có thể nào quan tâm chuyện này.

Bây giờ nghe người chuyện này, lúc này mới chợt hiểu.

"Vây thì đi gặp bọn họ một chút."

Sở Nam thật cũng không từ chối, loại chuyện này là không thể tránh khỏi.

Hiện tại mới chỉ là bắt đầu thôi, sau này loại chuyện này chỉ càng ngày sẽ càng nhiều.

Muốn đẩy, cũng là đẩy không xong.

Sở Nam chưa tiến vào yến khách Sảnh, liền nghe được bên trong cao giọng thối phồng.

"Bạch đại sư khi còn bé, ta cũng đã gặp qua rất nhiều lần, khi đó ta liền từng suy đoán, tiểu tử này to lớn tuyệt đối không tầm thường, hiện tại quả nhiên ứng nghiệm."

"Sở nguyên soái ngày gần đây không có ở đây Tây Châu, vốn có nếu là cùng hắn nói chuyện, xem ra chỉ có thể ngày khác."

Bước vào yến khách Sảnh, lại nhìn đến đây để rất nhiều lễ vật, đủ loại Linh Thảo, trân quý hung thú da, thậm chí còn không ít sách cuốn.

Thấy Sở Nam đi vào, yến khách Sảnh tiếng nghị luận bắt chước mới tiêu không ít.

"Tam thiếu gia tới. . ."

Lâm bá đối với (đúng) Sở Nam kêu một tiếng.

"Sở rất một cái, còn nhớ không phải nhớ ta, lúc trước ta còn ôm qua người thì sao."

Ba Châu Chủ thành chỉ cách nhau một cái trấn, cơ hồ có thể nói ba Châu Chủ thành hợp lại cùng nhau là một cái lớn hơn thành phố cũng không quá đáng, Sở Phong lại là Tây Châu Châu Chủ.

Tây Châu Phủ có tin mừng, muốn tiệc rượu tứ phương, trước mắt người nói chuyện này, chính là Đằng Châu cũng là Đằng Châu chi chủ.

"Đằng Thúc ta tự nhiên biết, ta là văn bối, vốn muốn đi bái phỏng Đằng Thúc, còn chưa kịp."

Sở Nam khi còn bé thường thường hướng Đằng Châu Phủ chạy, người này hắn không một chút nào xa lạ, gặp qua rất nhiều lần.

Đằng Thúc nghe được Sở Nam lời này, mặc dù biết đây hoàn toàn chính là khách khí, cũng là mặt dày cao hứng.

"Tiểu tử người không chỗ nói a, lúc trước khi còn bé nhưng là thường thường chạy đi tìm nhà chúng ta nha đầu chơi đùa, những năm gần đây nhất đều không thể nào gặp qua người, Đằng nha đầu nhưng là thường thường nhắc tới lên người a."

Sở Nam trong đầu xuất hiện một cô gái bộ dáng, coi như là hắn khi còn bé bạn chơi.

Bất quá về sau, bởi vì một ít nguyên nhân, quan hệ liền dần dần lãnh đạm.

Nữ nhi của hắn hội (sẽ) nhắc tới chính mình, kia đơn thuần nói bậy.

Nếu là Sở Nam tin tưởng, đó mới có quý.

Sở Nam chính không biết như thế nào trả lời.

Một bên khác, Liễu Châu người cũng lên tiếng.

Liễu Châu người đến là, mặc dù không là Liễu Châu Châu Chủ, cũng là Liễu Châu Phủ quản gia.

Lúc trước Sở Nam không có thể nào gặp qua.

Liễu gia bởi vì cùng Sở gia có một ít sản nghiệp có đồng thời xuất hiện, bình thường mâu thuẫn không ít, bất quá giao tình cũng nhiều.

Mọi người hàn huyên một phen, kể một ít chuyện xưa.

Cuối cùng, hai bên cũng mời Sở Nam đi trước làm khách.

Sở Nam đáp ứng, qua đoạn thời gian, nhất định đi bái phỏng.

Bọn hắn cũng đều là tới hướng Sở Nam chúc mừng, hàn huyên kết thúc, lại cũng rời đi.

Sở Nam có chút kỳ quái, nhìn về Lâm bá, "Kia Đằng Thanh Sơn thế nào sẽ đích thân tới?"

Mặc dù Đằng Châu cùng Tây Châu không có cái gì mâu thuẫn, quan hệ tương giao cũng coi như gần.

Nhưng là đó là Đằng Châu Châu Chủ, coi như mình là Bạch Y Trắng Tuyết, Bạch đại sư, hắn coi như là trưởng bối, mà còn tu vi sâu không lường được,

som đã thành danh vào Nam Vực, đối với hần loại nhân vật này mà nói, chính hần một cao cấp tác giả thân phận, hần tự mình đến, vẫn còn có chút quá mức.

"Đằng Thanh Sơn nói là có cái chuyện trọng yếu muốn tìm Châu Chủ thương lượng, chuyện hần trước không biết, Châu Chủ không có ở đây, còn như cái gì chuyện, hần không nói, ta cũng không biết, chỉ nói là các loại (chờ) Châu Chủ tới nói cho hần biết."

Lâm bá đem những gì mình biết sự tình nói ra.

Sở Nam gật đầu, "Lúc này mới phù hợp lễ thường, ta đã nói rồi. . ."

Với chính mình không có cái gì quan hệ, Sở Nam ngược lại cũng không thể nào để ý.

"Tam thiếu gia những thứ này lễ phẩm, ta đều để cho người đưa đến phòng người đi?"

Lâm bá hỏi ý Sở Nam ý kiến.

Sở Nam liếc liếc, ánh mắt rơi vào những sách kia bên trên, "Đem những sách này đưa đi qua là được, khác (đừng) cũng không cần."

Những sách này, phần lớn đều là đủ loại chiêu thức, quyền pháp giải thích.

Đủ loại công pháp, chân khí ở trong kinh mạch vận hành nguyên lý.

Cũng không phải thật sự là Quyền Phổ.

Đây đối với võ giả bình thường, không có cái gì dùng.

Đối với (đúng) tác giả chính là rất hữu dụng, tác giả không thể nào tu luyện sở hữu quyền pháp.

Những thứ này quyền pháp lý luận, có thể giúp bọn họ thôi diễn, suy đoán, tiến tới đối với (đúng) đủ loại mới quyền pháp tiến hành liên tưởng sáng tác.

Như vậy ở sáng tác bên trong, làm ảo tưởng ra những thứ kia quyền pháp lấy những lý luận này làm trụ cột, có thể tăng thêm hần cụ hiện độ.

Cho dù có những thứ này trợ giúp, thật sự còn trẻ thành danh thiên tài tác giả, đúng là vẫn còn số ít.

Đại đa số tác giả, đều là tu luyện thành công, rất nhiều thăng đến bảy tám chục tuổi, mới có cơ hội trở thành tác giả.

Cho nên ở Nam Vực cao trung, cái này thu tóm toàn bộ Nam Vực thiếu niên thiên tài bên trong, hàng năm chỉ có vẹn vẹn ba bốn cái có thể trở thành tác giả, coi như là rất bình thường.

...

Đấu Phá Thương Khung từ mở sách tới nay, trừ kia mấy ngày bị Yêu Tộc xâm phạm, tự đi diễn hóa, còn có sau khi mấy ngày, dàn ý bị đánh loạn, không có đổi mới ở ngoài.

Bình thường mỗi ngày đều sẽ có 1 2 cang, cái này tốc độ đổi mới, đã coi như là rất nhanh.

Nhưng là ngày hôm qua, một đêm liên tục đổi mới mười mấy chương.

Loại này khủng bố tốc độ đổi mới, so Sở Nam vừa mới lên truyền ngày thứ nhất, khảo hạch thời điểm lượng đổi mới còn nhiều hơn.

Lúc này, không ít mới vừa tỉnh lại, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng xem tiểu thuyết người.

Thấy thoáng cái nhiều hơn mười chương đến, tất cả mọi người hưng phấn vô cùng.

Ở Đấu Phá tiểu thuyết chỗ bình luận truyện bên trong, vô số người cũng đang thảo luận.

"Tinh dậy, đổi mới 10 chương, thật là quá hạnh phúc."

"Đại Thánh kết quả có cái gì chuyện vui, nói ra để cho chúng ta cũng với người cùng một chỗ vui vẻ, đổi mới hơn mười chương, tìm ta có chút chịu không được."

"Đại Thánh diễn sao?"

"Đại Thánh quá tùy hứng, một lời không hợp liền đổi mới như vậy chương, một chút triệu chứng cũng không có, hỏi rõ trời cũng đổi mới mười mấy chương sao?"

"Các người suy nghĩ nhiều đi! Đại Thánh liền hôm nay nổi điên, ngày mai khác (đừng) đoạn là được, còn trông cậy vào lại đổi mới nhiều như vậy?"

Sở Nam trở về phòng sau, liền tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, trước xem một chút, mấy ngày gần đây liên quan tới Xạ Điều thảo luận.

Đã nhiều ngày, bởi vì Bách Thế Kinh Luân lần đầu này bài post ảnh hưởng.

Rất nhiều người bắt đầu, đối xạ điều tiến hành nghiên cứu.

Có chút thích ăn người, phát biểu một ít đối xạ điều bên trong món ăn, còn có đặc thù nấu thủ pháp giải thích, hơn nữa làm ra mỹ vị món ngon đến, còn đặc biệt phơi ra đồ.

Có chút đối với (đúng) kiến trúc cảm thấy hứng thú, dựa theo Xạ Điều bên trong kiến trúc thời điển, bên trong làm miêu tả một ít kiến trúc, cũng phi thường phù hợp kiến trúc yêu cầu, là có thể phục hồi như cũ đi ra.

Thậm chí ngay cả nhà bạt, đều bị một số người làm được, còn đối với cái này đại gia tán thưởng.

Sở Nam xem một hồi, không có quá nhiều thú vị.

Liền lui ra ngoài, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, đi xem hai quyển tiểu thuyết, hiện tại trạng thái.

Hắn đầu tiên là vào Đấu Phá chỗ bình luận truyện, thấy mọi người bàn tán sôi nổi.

Cuối cùng lại còn phát hiện, Chu Bàn Tử trả lời.

Chính là lại hỏi, ngày mai hội (sẽ) đổi mới mấy chương.

Sở Nam lại ở chỗ bình luận truyện bên trong, cũng lên tiếng, [bắt đầu từ bây giờ, cho đến hoàn bản quyền sách trừ phi có chuyện trì hoãn, nếu không mỗi ngày đổi mới cũng không ít hơn 10 chương!]

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Chỗ bình luận truyện

« Đấu Phá Thương Khung » bởi vì liên tục hai cái giai đoạn, ở trên hư không Tiểu Thế Giới lộ ra, hiện tại đã coi như là với độc giả nhiều nhất tiểu thuyết, hẳn trong bình sách khu, vốn là phi thường náo nhiệt.

Mỗi thời mỗi khác, đều có vô số độc giả nhấn lại.

Ngày hôm qua thoáng cái đổi mới mười mấy chương, càng làm cho chỗ bình luận truyện sốt, tăng thêm không nhỏ.

Là che giấu mình thân phận, Đại Thánh không có thành lập chính mình tiểu thuyết bộ lạc, mở sách tới nay, cũng chỉ ở chỗ bình luận truyện bên trong với độc giả lẫn nhau qua một lần.

Coi như là hắn tùy tiện phát ra một câu nói, cũng có thể đưa tới vô số độc giả hưởng ứng.

Hiện tại hắn đột nhiên nói ra, một câu bắt đầu từ bây giờ mỗi ngày chỉ ít mười chương mà nói, chỉ một thoáng toàn bộ chỗ bình luận truyện nhấn lại hoàn toàn bạo tạc.

"Ta nhìn thấy Đại Thánh, không thể tin được mắt ta."

"Đại Thánh bản tôn?"

"Phốc. . . Mỗi ngày chỉ ít mười chương, Đại Thánh ngươi đừng cho là chúng ta hảo lừa dối, tiểu thuyết sẽ đổi ra sân nhân vật chiêu thức tiến hành thời điển, còn muốn hoàn thiện nội dung cốt truyện cùng đủ loại nhân vật quan hệ, một ngày mười chương, Đại Thánh chúng ta có thể khác (đừng) nói vậy sao?"

"Nói, mỗi ngày chỉ ít mười chương, Đại Thánh ta thật ngơ!"

"Đại Thánh đang nói bậy lãn đạ, mọi người nhanh tới đây vây xem!"

"Bất sống Đại Thánh."

"Lại nói, Đại Thánh nguoi rớt cuộc có bao nhiêu thiếu tồn cảo (giữ lại bản thảo), ngày mai tất cả thả ra đi."

"..."

Trong nháy mắt vô số độc giả nhấn lại, đi theo Sở Nam nhấn lại phía sau, bị phát ra tới.

Tuyệt đại đa số độc giả, đều là đang nhạo báng.

Rất hiển nhiên bọn họ cũng cho là, đây chỉ là Đại Thánh một trò đùa nói xong.

Mỗi ngày 1 2 càng, đã rất khoa trương.

Ở Thần Văn thế giới, rất nhiều tác giả, bình thường đều muốn hai ba ngày mới có một canh!

Một quyển tiểu thuyết, ít nhất phải ba năm mới có thể viết xong.

Năm năm, mười năm viết một quyển sách cũng không ít.

Coi như là Đại Thánh tốc độ đổi mới tương đối nhanh, nhưng ngày hôm qua mười mấy càng, phỏng chừng đã chỉ ít tồn cảo (giữ lại bản thảo) mấy chục thiên, mới để dành tới.

Nào có khả năng thật hội (sẽ) mỗi ngày chỉ ít mười chương.

Sở Nam cũng không có tiếp tục giải thích, khóe miệng của hắn có chút cười khò một đạo độ cong.

Không tin sao?

Sau đó hơn ba tháng hù chết các nguoi.

Sở Nam ngày hôm qua chính mình thôi toán một ít thời gian, dựa theo chính mình dự đoán tốc độ đổi mới, không sai biệt lắm cần hơn ba tháng, lúc rời Tây Châu đi Nam Vực tham gia thi đại học trước, khẳng định có thể đem Đấu Phá tiểu thuyết hoàn bản.

Quyển sách này một khi hoàn bản, bất luận Tiêu Viêm có thể hay không cụ hiện ở Thần Văn thế giới, kia khi tiến vào khảo hạch Vực Trảng bên trong, cũng sẽ không dùng ở lo lắng Yêu Tộc nhân cơ hội xâm phạm tình huống.

Sở Nam cười cười, rời khỏi Đấu Phá chỗ bình luận truyện.

Ngược lại tiến vào Xạ Điều Anh Hùng Truyện trang chính.

So sánh với Đấu Phá chỗ bình luận truyện, Xạ Điều chỗ bình luận truyện sốt, cũng không giảm chút nào.

Mấy ngày gần đây nhất, Xạ Điều ở Thần Văn thế giới dẫn dắt lên oanh động hiệu ứng, đã bắt đầu hiện ra.

Đây là toàn bộ Thần Văn thế giới, cuốn thứ nhất cụ hiện độ có thể đạt tới hơn chín mươi phần trăm tiểu thuyết.

Xạ Điều Tiểu Thuyết Thế Giới vô số sự vật cùng kiến thức, rất nhiều vậy mà thật có thể ở trong thế giới hiện thực ứng dụng.

Loại tình huống này, làm cho cả Thần Văn thế giới hoàn toàn sôi trào.

Phải biết ở Xạ Điều trước, dùng nói cụ hiện độ chín thành, coi như là cụ hiện độ bảy thành tiểu thuyết cũng không có.

Tối đa cũng chính là đạt tới Lục Thành mà thôi, cho nên loại này đem trong tiểu thuyết kiến thức, ứng dụng đến trên thực tế tới loại tình huống này, chưa bao giờ phát sinh qua.

Tuy nói Tiểu Thuyết Thế Giới, chỉ cần tác giả có thể tự bào chữa, không cần có quá nhiều chỗ sơ hở là được rồi.

Nhưng coi như là lại tự bào chữa, Tiểu Thuyết Thế Giới chỗ sơ hở ít hơn nữa.

Nhân Tộc mấy ngàn năm nay, rất nhiều thật sự đại thần cấp tác giả, cũng không cách nào đem cụ hiện độ tăng lên tới, quá cao thành tựu.

Sở Nam quyển này Xạ Điều, cũng trở thành rất nhiều thật sự thần cấp tác giả làm đối tượng nghiên cứu.

Bọn họ không phải là nghiên cứu cái thế giới này hệ thống sức mạnh, mà là nghiên cứu, vì cái gì hắn cụ hiện độ có thể cao như vậy.

Ở trong bình sách khu, so sánh với Đấu Phá chỗ bình luận truyện bên trong, phần lớn đều là độc giả ở xoát bình.

Ở chỗ này, Sở Nam phát hiện rất nhiều tác giả nhấn lại.

Còn có hai vị, nhìn quen mắt tác giả.

Thần Đại Đế: "Bạch Y Thăng Tuyết từ gia nhập tác giả bộ lạc, cho tới bây giờ không có thấy người nổi lên qua giết thời gian! Ta có rất nhiều vấn đề cũng muốn hỏi a, những thứ này cơ hồ cũng có thể ở Thần Văn thế giới trả lại như cũ đi ra kiến thức, người đến cùng thể nào thôi diễn cùng tưởng tượng ra đến, hoàn toàn không có bất kỳ căn cứ à?"

Tiểu Miêu Mễ: "Hôm nay mê mệt nghiên cứu Xạ Diệu, không thể tự kèm chế, ta vô cùng muốn đi ném thử một chút Quách Tĩnh lần đầu tiên đụng phải Hoàng Dung lúc, làm ăn kia hơn mười đạo thức ăn nấu quá trình, cầu xin Bạch Y Thăng Tuyết chỉ điểm."

Hai cái này, là đang ở Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc nhận biết, rất nổi danh tác giả.

Còn rất nhiều khác (đừng) tác giả ở chỗ bình luận truyện trả lời, những Sở Nam đó liền đều không sao môn nhận biết.

Mà ở bọn họ trả lời bên trong, chính là rất nhiều độc giả ở rồi rít đỉnh thiếp.

"Thần Đại Đế, người còn không mau đi đổi mới?"

"Thần một canh, ta không muốn nói người cái gì, còn có tâm tư nghiên cứu khác (đừng) tiểu thuyết?"

"Tiểu Miêu Mễ người một cái hồ hàng, hiệu trưởng ngừng có chương mới đã hơn một năm đi, kết quả còn không có đổi mới, có mở sách mới . . Ta hận người."

"Tiểu Miêu Mễ người biết vì cái gì luôn luôn dừng bước tinh phẩm tác giả, vô duyên đại thần à. . ."

"Thấy nhiều như vậy đại thần, run lấy bấy bên trong."

"Đại Thánh ngày hôm qua liền đổi mới mười mấy chương, các người không cảm thấy xấu hổ sao?",

"Đây là ta từng thấy, trâu bò nhất chỗ bình luận truyện, nhấn lại tất cả đều là tác giả, bằng không chính là Giáo sư cái gì, quá kinh khủng!"

Sở Nam xem có chút buồn cười.

Cũng không thiếu thật sự độc giả đối với (đúng) tiểu thuyết nhấn lại, phần lớn đều là thúc giục thêm.

Gần đây Sở Nam tinh lực chủ yếu đặt ở Đấu Phá bên trên, Xạ Diệu đổi mới, tương đối rất chậm, cũng liền chẳng qua là hai ba ngày mới có một canh, đây coi như là ở Thần Văn thế giới tác giả bình thường tốc độ đổi mới.

Sở Nam cũng không chuẩn bị, đem tốc độ đề cao, thậm chí còn chuẩn bị tiến một bước thả chậm tốc độ đổi mới.

Một là hiện tại trọng điểm là đang ở Đấu Phá quyền tiểu thuyết này bên trên.

Hai là mình bây giờ học sinh trung học đệ nhị cấp thân phận, rất nhiều người đã biết, hiện tại lại phải chuẩn bị chiến đấu thi đại học tiêu tốn rất nhiều tinh lực tu luyện, nếu là đổi mới quá nhanh, khó tránh khỏi để cho người nghi hoặc.

Thấy Thần Đại Đế trước mặt nói tới tiểu thuyết bộ lạc, Sở Nam lúc này mới nhớ tới, gần đây sự tình là đang ở là quá nhiều, hẳn đều đem Thiên Đạo tác giả bộ lạc quên không còn một mống.

Chính hắn một Bạch Y Thăng Tuyết hào, bị Phong Tử kéo vào về phía sau, dường như cho tới bây giờ không có nổi lên qua giết thời gian.

Sở Nam từ trong tiểu thuyết, chuyển đổi đi ra ngoài.

Trực tiếp một chút vào tiểu thuyết trong bộ lạc.

Hiện tại tiểu thuyết trong bộ lạc, cũng không có người nói chuyện phiếm.

Những tác giả này, phần lớn đều là buổi tối tương đối sống động, sáng tác linh cảm tương đối nhiều, hiện tại cái giai đoạn này, phòng chừng cũng đều đang buồn ngủ.

Sở Nam lại lui ra ngoài, chuẩn bị đợi buổi tối thời điểm trở lại.

...

Đặng Châu thành, Châu Chủ bên trong phủ.

Theo Đằng Thanh Sơn cất bước vào phủ, một người đáng dấp mỹ lệ, ung dung hoa quý nữ nhân đi ra, hai tay nhận lấy Đằng Thanh Sơn trường bào.

"Nhanh như vậy trở lại?" Cô gái kia cười hỏi.

"Sở Phong không có ở Tây Châu thành, gần đây Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc động tác liên tục, lên vào Yêu Tộc rất nhiều, hấn đi Biên Cảnh. . . Cũng đúng, kia Yêu Vương Lưu Niên ở Đẩu Phá trong tiểu thế giới thiết thời lớn, nếu là không có động tác, mới kỳ quái."

Đằng Thanh Sơn nói tới chỗ này, "Sở Nam kia thắng nhóc con, hiện tại biến hóa cũng thật là để cho ta nhìn với con mắt khác a, khí độ phi phàm, coi như là nói chuyện với ta, cũng đúng mực, hoàn toàn không chịu ta ảnh hưởng, đại sư phong độ triển lộ không thể nghi ngờ. . ."

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Diên cuồng đổi mới lúc đầu

Ngay tại lúc đó, ở Liễu Châu Liễu gia tộc mà trong một cái phòng.

Liễu Hoa Sơn đã nhiều ngày ở trên giường dưỡng thương, có thể nói là một ngày bằng một năm, một tháng qua này khuất nhục, là hấn chưa bao giờ thể nghiệm qua.

Coi như là đối mặt Sở Thiên Kiếm, hấn cũng không có qua như thế cảm giác bị thất bại.

Cái kia biểu ca Liễu Đông gia gia là Đại Trưởng Lão, năm đó từng cùng gia gia mình tranh đoạt chức gia chủ, song phương quan hệ không hề tốt đẹp gì, lần này bị nhận điện thoại ác đánh mình một trận, hấn cũng không có biện pháp chút nào.

Lần này cũng liền cũng chính là lấy Đại Trưởng Lão cầm đầu những người này, ở tộc hội dài hết sức quyết định, làm cho mình đi nói xin lỗi.

Hôn mê vừa mới tỉnh lại, liền nghe nói Xạ Điều lại bị các phe hết sức nghiên cứu, vô số tác giả cùng Giáo sư sùng bái, hấn thiếu chút nữa khí lại trực tiếp đã hôn mê.

Bất quá vừa nghĩ tới, Sở Nam hiện tại nơi, hấn cũng có chút mất hết hứng thú.

Bất luận tu vi vẫn vị trí, giữa lẫn nhau chênh lệch càng ngày càng lớn.

Coi như là thật đánh, Sở Nam có đẳng cấp cao hơn nội công công pháp, chính mình cũng không thấy thật có thể đánh bại hấn.

Đã nhiều ngày, Liễu Hoa Sơn thậm chí ngay cả tu luyện cũng không làm sao có hứng nổi tới.

Ngay vào lúc này, căn phòng cửa bị đẩy ra.

"Hoa Sơn. . ."

Vào trong cửa niên nhân, trực tiếp ngồi ở Liễu Hoa Sơn bên cạnh, đây là Liễu Hoa Sơn phụ thân.

Liễu Hoa Sơn nhắm mắt không nói.

"Nói xin lỗi là tộc hội bên trên, các trưởng lão chung nhau quyết định, ta cũng muốn ngăn cản nhưng cũng không có biện pháp chút nào." Người trung niên nói những lời này lúc, trong ánh mắt xuất hiện nhiều chút căm ghét ánh sáng, sớm muộn cũng có một ngày, sẽ đem những trưởng lão này hoàn toàn thanh trừ, đem toàn bộ Liễu gia, thậm chí còn toàn bộ Liễu Châu cũng nắm trong tay.

"Như vậy không vui, cũng mau cao hơn kiểm tra."

Người trung niên nói tới chỗ này cười cười, "Hôm qua người Tam thúc liên lạc với ta, hấn chính chạy về."

Vừa nghe đến Tam thúc, nguyên bản nằm nghiêng ở trên giường muốn chết một dạng Liễu Hoa Sơn, rầm thoảng cái từ trên giường bò dậy, mặt đầy kích động, "Thật sao?"

Hắn Tam thúc bút danh Lưu Phong, chuẩn tinh phẩm tác giả, rất nhiều năm đều không tại sao trở về.

Ở Liễu Hoa Sơn khi còn bé, liền phi thường sùng hấn.

Mỗi lần trở lại, tất nhiên sẽ mang đến cho hắn rất nhiều chỗ tốt.

"Đương nhiên là thật, ngươi Tam thúc biết ngươi sắp thi đại học, rất nhiều năm trước hắn tình cờ đạt được một môn bí pháp, hắn là tác giả, thật sự chiến đấu cũng không nhiều, đối với hắn chỗ dùng không lớn, lần này là đặc biệt mang cho ngươi đến, giúp ngươi thi vào tam đại học viện."

Liễu Hoa Sơn vừa nghe đến bí pháp, mới vừa rồi chán chường, đương nhiên vô tồn.

Mặc dù còn không biết là dạng gì bí pháp, nhưng có Tam thúc giúp đỡ, lần nữa gặp phải Sở Nam, coi như là Sở Nam có cao thâm nội công tương trợ, cũng tuyệt đối không thể là đối thủ mình.

Không lâu sau, người trung niên rời đi.

Liễu Hoa Sơn bắt đầu nhắm mắt tu luyện.

...

Sở Nam ngồi ở một cái trong thùng gỗ, trong thùng gỗ từng luồng màu xanh đi qua lỗ chân lông tiến vào thân thể của hắn.

Trước ngực hắn, không ngừng lên xuống.

Biên độ lúc cao lúc thấp, tìm phát ra gián đoạn phanh, phanh. . . Phanh tiếng vang.

Rất nhanh, thùng gỗ thủy nhan sắc từ từ rút đi, cuối cùng trong suốt thấy đáy.

Sở Nam mở mắt ra, từ trong thùng gỗ nhảy ra.

Trên mặt xuất hiện một vòng vết tiếc nuốt, "Đánh vào tim thủ quan huyết lại chưa thành công."

Coi như là mượn Bích Hải Triều Sinh Khúc cùng Trúc Cơ Linh Dịch, tìm cuối cùng thủ quan huyết, không phải là dễ dàng như vậy mở ra.

"Xem ra, chỉ ít còn muốn thời gian nửa tháng."

Trải qua qua một đoạn thời gian điều tức, nội lực khôi phục không sai biệt lắm.

Sở Nam liền vận chuyển nội lực, hấp dẫn thiên địa linh khí, sau đó tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng, chuẩn bị tiếp tục đăng chương mới.

Còn không có vào tác giả Logo, liền thấy tư tin nhắc nhở.

Gần đây bởi vì cho mình phát tư tin độc giả, tác giả, còn có đủ loại Giáo sư các loại thật sự là quá nhiều, phiền muộn không thôi.

Sở Nam nằm dựa che giấu công năng, chỉ có bạn tốt mình mới có thể phát tư tin.

Hiện tại tư tin có nhắc nhở, dĩ nhiên chính là quen mình người.

Mở ra liếc mắt, đây là do Giáp Cốt phòng đấu giá công tử gia Tăng Phóng phát tới tư tin.

"Bạch đại sư nội công một tháng sau liền muốn đưa ra thị trường tiêu thụ, cùng một ngày phòng đấu giá chúng ta cũng sẽ tổ chức buổi đấu giá, đấu giá nội công, đến lúc đó phi thường náo nhiệt, ngươi không tới gặp chúng ngươi một chút thời khắc huy hoàng sao? Vị trí cũng cho ngươi lưu tốt."

Tăng Phóng mời, chính mình đi tham gia trận đấu nội công buổi đấu giá.

Bạch Y Thăng Tuyết: [ngươi vậy quá xa, ta đi qua cũng ít nhất phải hai mươi ngày.]

Tăng Phóng: [cho nên ta mới sớm một tháng thông báo a.]

Đến lúc này một lần, không sai biệt lắm muốn lãng phí hơn bốn mươi ngày, Sở Nam mặc dù có hứng thú đi chứng kiến thoáng cái, bất quá suy tính một chút, vẫn là coi vậy đi.

Bạch Y Thăng Tuyết: [ta gần đây chính chuẩn bị chiến đấu thi đại học, không đi.]

Tăng Phóng lập tức biểu thị khinh bỉ: [ngươi đây là tự tìm đi, vốn là các đại học viện đều đi đặc chiêu, bị ngươi cự tuyệt, nhất định phải tham gia đồ bỏ thi đại học, còn nói ra một phen nói bậy mà nói.]

Bạch Y Thăng Tuyết: [ta không có thời gian đi tham gia, muốn đi tu luyện, cứ như vậy đi.]

Tăng Phóng: [Bạch đại sư người tiếp theo một tháng đều là ở Tây Châu thành?]

Sở Nam cấp Tăng Phóng phát một nghi vấn, không hiểu cái này nha hỏi cái này mà nói có ý gì.

Tăng Phóng: [ta sẽ nhượng cho người đưa một đồ vật cho người, cứ như vậy đi.]

Bạch Y Thăng Tuyết: [thứ gì?]

Tăng Phóng: [thứ tốt, đến lúc đó người liền biết, không sai biệt lắm hai mươi ngày có thể đưa đến.]

Sở Nam vội tiếp tục hỏi, liền trực tiếp kết thúc cùng Tăng Phóng trao đổi.

Sở Nam đắm chìm gỗ chữ, không thể tự kèm chế.

Ngày đó, trực tiếp đổi mới chương mười hai.

Ngày thứ hai toàn bộ Đấu Phá chỗ bình luận truyện, lại sôi trào.

Bà mẹ nó hai ngày này Đại Thánh nổi dóa a, đây là liên tục hai ngày đổi mới 10 chương, không ngừng cố gắng, ta chờ người mỗi ngày hơn mười chương, đổi mới thẳng đến hoàn bản."

"Đại Thánh người còn có bao nhiêu tồn cáo (giữ lại bản thảo)? Tất cả thả ra đi."

"Hắc hắc hắc, lại có nhiều như vậy tám có thể nhìn, thật là quá hạnh phúc."

"Không nghĩ tới, hôm nay có mười một càng."

"Đại Thánh uy vũ. . ."

Mọi người vẫn chẳng qua là cảm thấy, Đại Thánh tồn cáo (giữ lại bản thảo) chưa dùng xong.

Mỗi ngày mười chương cho đến hoàn bản, vẫn bị cho là chỉ là một đùa giỡn.

Ngày thứ ba, Đấu Phá đổi mới chương mười ba.

"Ngọa tào, lại tới mười ba càng?"

"Ha ha, Sự bất quá Tam, ta phỏng chừng hôm nay chắc là một lần cuối cùng mười chương trở lên."

"Khục khục, xem tiểu thuyết đi. Đại Thánh rõ ràng chính là đổi mới cuồng. . . Gần đây mặc dù thủy điểm, nhưng đổi mới nhanh a."

Tại Thiên Đạo trong diễn đàn, tối hỏa nhiệt bài post, là do một cái id hơi lớn Thánh đáng tin Fan sách truyện, phát ra bỏ phiếu thấp.

Đại Thánh liên tục ba ngày mười chương trở lên, tất cả mọi người đoán thoáng cái, Đại Thánh lần này mười chương kết quả có thể kiên trì mấy ngày?

Từ trên xuống dưới, tuyển hạng một lần là, ba ngày, bốn ngày - sáu ngày, sáu ngày - Cửu Thiên, Cửu Thiên - mười ngày, mười ngày trở lên.

Trong thời gian ngắn, thì có mấy trăm triệu độc giả bỏ phiếu.

[ta bỏ phiếu ba ngày, cảm thấy Đại Thánh nên thời điểm kết thúc mười chương.]

[bốn ngày đến sáu ngày đi, đây là cực hạn tình huống.]

[vốn là muốn đầu ba ngày, bất quá vẫn là cho mình một cái tốt đẹp hy vọng xa vời.]

Còn có nổi danh tác giả bỏ phiếu trả lời, [căn cứ ta đối với (đúng) lòng người để ý nghiên cứu và chắc chắn, dưới bình thường tình huống, ba là một người cực hạn, bất cứ chuyện gì bình thường cũng liền có thể giữ vững ba ngày mà thôi.]

Tuyệt đại đa số độc giả bỏ phiếu, cũng đầu trước hai cái tuyển hạng, người cuối cùng mười ngày trở lên tuyển hạng, căn bản một nhóm không có.

Sau đó, ngày thứ tư Đấu Phá đổi mới mười hai càng.

Diễn đàn lần này lại sôi trào, rất nhiều suy đoán ba ngày độc giả thậm bị đánh khuôn mặt, hô to uy vũ.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Liên tục đổi mới 10 ngày ảnh hưởng

[mặc dù bị đánh khuôn mặt, thế nhưng rất hạnh phúc, lại có nhiều như vậy chương có thể]

[ha ha, may Ta đoán là 4 đến chương 6, nghĩ đến hẳn không có vấn đề.]

Mặc dù bị đánh khuôn mặt, thế nhưng rất nhiều độc giả, nhưng ở hoan hô.

Lại có nhiều như vậy chương hồi có thể xem.

Coi như là lại bị nhiều đánh mấy lần, cũng là tốt.

Người, gia nhập liên quan tới Đấu Phá trong thảo luận.

Sau đó, ngày thứ năm, mười một càn!

Ngày thứ sáu, mười bốn càn.

...

Đấu Phá điên cuồng đổi mới tin tức, đồng dạng bị truyền vào Lưu Quang Cảnh.

Yêu Vương Lưu Niên, lắng nghe bên cạnh một người thanh niên làm báo cáo tin tức.

Thanh niên này là nhân yêu hỗn huyết, hẳn từ nhỏ ngay tại Yêu Tộc to lớn, tự nhiên khinh thường vào Nhân Tộc thế yếu, lựa chọn trở thành một nhân vật nổi tiếng ánh sáng cảnh Yêu Tộc.

Hắn dài giống như Nhân Tộc, cũng có thể tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Lưu Niên tổn thất rất lớn, năm trăm năm tu vi phân thân, kỳ thực đối với hắn cũng không tính tổn thất quá lớn mất, thật sự để cho hắn cảm thấy tức giận lúc, Cửu Vĩ Hồ Vương hy sinh.

Đang chảy ánh sáng biên giới, có thể trở thành nhất tộc chi vương cũng không nhiều.

Hắn cũng chỉ có sáu cái Cửu Vĩ Hồ Vương loại này cấp bậc thủ hạ.

Cửu Vĩ Hồ Vương loại này cấp bậc cường giả, như vẫn còn ở Thần Văn thế giới, hẳn không thể nào không cảm ứng được, Cửu Vĩ Hồ Vương nghĩ đến hẳn là bị mật sát!

Tức giận nữa cũng không làm nên chuyện gì.

Nhiều ngày như vậy, lại có rất nhiều Yêu Tộc, lên vào Nhân Tộc biên giới, lại như cũ không có thể tìm tới, bất kỳ cùng Đại Thánh tin tức tương quan.

Đại Thánh thân phận, còn là một câu đố.

Thanh niên kia hỏi báo xong tin tức, mặt đầy lo lắng, "Yêu Vương đại nhân, làm sao bây giờ, Đại Thánh đã liên tục sáu ngày đổi mới mười mấy chương, dựa theo hẳn cái tốc độ này, nhiều nhất hai ba tháng là có thể hoàn bản, đến lúc đó Tiêu Viêm tiếp theo sẽ xuất hiện ở Thần Văn thế giới, Nhân Tộc lại tăng thêm một sự giúp đỡ lớn, . . . Chúng ta muốn tóm thâu Yêu Tộc, độ khó lại sẽ tăng thêm không ít."

"Đây là chuyện tốt." A Lạp Dã — Lưu Niên nghe nói như vậy, lộ ra những ngày qua hiếm thấy nụ cười, "Ta chỉ lo lắng, hẳn không dám luôn luôn như vậy đổi mới đi xuống."

Thanh niên có chút không hiểu, "Yêu Vương đại nhân, ngài lời này có ý gì?"

"Người chẳng mấy chốc sẽ minh bạch." Yêu Vương cũng không có giải thích, "Người đi sắp xếp người, ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong đi Đại

Thánh mười chươg, muốn đi qua đủ loại phương thức, để cho hấn kiên trì tiếp, mười chươg thời gian, càng ngày càng tốt."

Ngày thứ bảy, mười chươg!

Ngày thứ tám, mười một cằg!

Ngày thứ chín, mười hai cằg!

Trong nháy mắt sẽ đến ngày thứ mười, đươg Đẩu Phá Thương Khung, lại lần nữa đổi mới chươg mười ba lúc.

Toàn bộ Thiên Thư đánh giá khu thảo luận càng kịch liệt, nhưng lại không chỉ là hoan hô cùng kích động, mà là biến thành hai thái cực.

[Đại Thánh khác (dừng) như vậy đổi mới a, ta lo lắng sẽ cho ra vấn đề.]

[Đại Thánh tiếp tục a, Đại Thánh văn tài tung bay, làm sao có thể sẽ cho ra vấn đề? Các ngươi những thứ này nào tàn, Đại Thánh không cần để ý bọn họ, tiếp tục đăng chươg mới ta ngươi.]

[đủ, đã ngày thứ mười, Đại Thánh không nên ở nơi này đáng về đổi mới.]

[Đại Thánh chào ngài liền nói xong, hội (sẽ) mười chươg đến hoàn bản. Ngươi là tác giả, cũng không thể nói không giữ lời a.]

[ngày thứ mười, Đại Thánh hôm nay đổi mới chươg mười ba, không có một chút muốn dừng lại ý tứ, ở tiếp tục như vậy, tiểu thuyết sớm muộn cũng sẽ ra mắt không chề.]

[ngọa tào, lúc trước mấy cái mười chươg ngươi, nghe giọng nói kia, tuyệt đối là Yêu Tộc Gian Tế.]

[Đại Thánh chúng ta biết ngươi tốc độ đổi mới, cầu xin hạ xuống tốc độ đổi mới.]

Đại Thánh đã liên tục mười ngày đổi mới chỉ ít 10 chươg.

Loại này khủng bố tốc độ đổi mới, tự nhiên có thể làm cho độc giả hoan nghênh.

Thế nhưng đây đối với một quyển diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tinh phẩm tiểu thuyết mà nói, lại không nhất định là chuyện tốt.

Tác giả viết tiểu thuyết, cần đối với (đúng) nội dung cốt truyện tiến hành tỉ mỉ dẫn đo, đối với (đúng) chi tiết tạo hình.

Đẩu Phá Thương Khung liên tục đổi mới mười ngày, mười mấy cằg mặc dù còn chưa có xuất hiện đại vấn đề.

Thế nhưng nếu là như vậy đổi mới, xuất hiện lớn đến khó mà bù đắp chỗ sơ hở, cơ hồ là không thể tránh khỏi.

Loại này thời gian dài đổi mới, đối với (đúng) tinh thần lực, tiêu hao rất nhiều.

Cơ hồ phải tiêu hao, cả ngày thời gian.

Tác giả căn bản không khả năng có đầy đủ thời gian đẩy ra gỡ nội dung cốt truyện, chú ý chi tiết.

Đại Thánh nếu là luôn luôn như vậy đổi mới đi xuống, vậy kế tiếp nếu là xuất hiện một chút sai lầm, cũng sẽ đưa đến nội dung cốt truyện đi về phía xuất hiện Đại Biến Cố, vô cùng có khả năng tạo thành toàn bộ Đẩu Phá Tiểu Thế Giới sụp đổ.

Thiên Đạo tiểu thuyết vờng phát ra bố trí tiểu thuyết chươg hồi, thì không cách nào thủ tiêu.

Đến lúc đó, nếu là xảy ra vấn đề, đem không cách nào bù đắp.

Quyển này trăm năm qua đệ nhất tu hành tiểu thuyết, liền muốn từ Thần Đàn rơi xuống.

Kỳ thực ở Đẩu Phá tiểu thuyết ở liên tục sáu ngày loại này tốc độ kinh khủng đổi mới thời điểm.

Tại Thiên Đạo trong diễn đàn, thì có độc giả biểu đạt ra cái lo lắng này.

Bất quá khi đó, quan tâm một điểm này người, đúng là vẫn còn số ít.

Hiện tại, đã kéo dài đến ngày thứ mười.

Thật sự thích, quan tâm quyển tiểu thuyết này độc giả, đều sợ.

Bọn họ không hy vọng Đẩu Phá Thương Khung, bởi vì điên cuồng tốc độ đổi mới, xuất hiện khó mà bù đắp hậu quả.

Coi như là Đẩu Phá Tiểu Thế Giới sẽ không sụp đổ, nhưng nếu là cuối cùng hoàn bản lúc, bởi vì hậu kỳ xảy ra vấn đề, không cách nào phong làm Thần

Tác hóa thành linh sách, Tiêu Viêm không có thể cụ hiện ở Thần Văn thế giới, loại hậu quả này, cũng là khó có thể tưởng tượng.

Tại Thiên Đạo trong diễn đàn, sốt dẻo nhất bài post, lại là một cái tỏ rõ Yêu Tộc thân phận người, phát ra tới.

« một cái đến từ Yêu Tộc độc giả »

Đại Thánh ta mặc dù là Yêu Tộc, nhưng là rất thích xem người Đấu Phá. Người Cửu Thiên trước nói qua, muốn mỗi ngày mười chương thẳng đến hoàn bốn, để cho chúng ta rất là kích động. Hiện tại chúng ta rất nhiều Yêu Tộc thành viên, cũng đều chú ý tới người đối mới, mong đợi người đây tiếp theo mười chương, Đại Thánh ngài cũng đừng làm cho chúng ta thất vọng a.

Ở trong bài post, cũng không thiếu rất rõ ràng, đều là Yêu Tộc nguy trang, ở đỉnh thiết.

[Đại Thánh là ai, hấn hứa hẹn qua sự tình, tuyệt đối không thành vấn đề.]

[Đại Thánh, cũng đừng mất mặt vứt xuống Yêu Tộc đi, ta chờ người tiếp theo mười chương.]

[các người cái này Yêu Tộc, trang người khác không nhìn ra một dạng, Đại Thánh ngàn vạn lần không nên để ý những yêu tộc này, bọn họ chỉ mong, Đấu Phá Tiểu Thế Giới xảy ra vấn đề.]

[trước mặt hai cái, tuyệt đối là Lưu Quang Cảnh bên trong rác rưởi Yêu Tộc, ở chỗ này trang chúng ta nhân tộc.]

Lúc này, Đế Đô trong hoàng thành.

Kìa người khoác Hoàng Bào lão già, cũng là mặt đầy lo lắng.

Mấy tháng này, bọn họ Hoàng Tộc cũng không có tìm được, bất kỳ cùng Đại Thánh thân phận có liên quan tin tức.

Muốn đi ngăn cản, Đại Thánh loại này điên cuồng đối mới, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Căn bản không biết Đại Thánh ở đâu, cũng không cách nào cùng hấn bắt được liên lạc, lúc này cũng chỉ có một biện pháp.

Không bao lâu có một cái thiệp, xuất hiện ở Thiên Đạo trong diễn đàn mở topic.

Cái này bài post, do ghi chú Hoàng Tộc đặc thù id phát ra.

Cái này bài post bên trong, đếm kỹ loại này điên cuồng đối mới nguy hại.

Hơn nữa nói thẳng, Yêu Tộc âm hiểm, Đại Thánh ngàn vạn lần không nên mắc lừa.

Cái này rất rõ ràng, chính là cùng trước mặt nóng nhất cái kia Yêu Tộc bài post, đối chọi gay gắt.

[Hoàng Tộc người đều nói, Đại Thánh thấy liên tục mười chương nguy hại sao?]

[đây mới là chúng ta nhân tộc hấn post bài viết.]

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188: Các phe khuyên can

Mạng tiểu thuyết, đối mới nhanh nhất Thần Văn văn minh!

[Hoàng Tộc cùng chúng ta rất nhiều đại thần cấp tác giả đều có liên lạc, bọn họ kết luận đều là đi qua nghĩ cặn kẽ, Đại Thánh ngàn vạn lần không nên tiếp tục còn như vậy đối mới.]

Rất nhiều nhân tộc, tại Thiên Đạo trong diễn đàn, biểu đạt ý nghĩ của mình.

Hy vọng Đại Thánh có thể thấy.

. . .

Sở Nam đem hôm nay đồ vật, đổi mới xong, đã là đêm khuya.

Đổi mới tiểu thuyết, ở sáng tác Logo sáng tác, không chỉ biết tiêu hao linh khí, còn đối với (đúng) tinh thần lực hao tổn rất lớn.

Sở Nam ngả đầu liền ngủ, luôn luôn ngủ đến ánh mặt trời Xán Lạn.

Hắn đưa tay ra, ngăn trở từ trên cửa sổ tà xạ đi vào ánh mặt trời.

Sở hữu một môi, quét một cái sạch.

Sở Nam có chút đói, chuẩn bị đi ra ngoài ăn một chút gì, sau đó sẽ quay đầu tiếp tục tiến vào bên trong sáng tác.

Vừa vặn đẩy cửa ra, liền thấy Bách Thế Kinh Luân lão đầu này, mặt đầy u buồn ở sân nhỏ một cái trên núi giả ngồi.

Chân mày kia súc cùng một chỗ, hoàn toàn không có ngày xưa tự nhiên.

Lão đầu này chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ nhìn trúng vị kia lão thái thái, kết quả không đuổi kịp, bị quăng!

Sở Nam đi ra, "Bách Thế lão đầu, có cái gì không vui sự tình, nói ra, để cho ta vui vẻ thoáng cái?"

Bách Thế Kinh Luân quay đầu liếc Sở Nam liếc mắt, liền nói thẳng, "Đại Thánh. . ."

Nghe được Bách Thế Kinh Luân đột nhiên nói ra hai chữ này.

Sở Nam trong lòng cả kinh.

Không phải đâu, không cần thận bại lộ?

". . . Hắn kết quả ở đâu, nếu là ta biết, nhất định phải đem tiểu tử này xách lên, đánh hắn một trận không được."

Làm nửa ngày, nguyên lai không biết.

Bất quá nghe được, cái này nha muốn đánh mình một trận.

Sở Nam không nhớ, chính hắn một Đại Thánh Bút Danh, lúc nào tội quá người a.

"Bách Thế lão đầu, ngươi không muốn sống, biết Đại Thánh có bao nhiêu Fan sách truyện sao, mỗi người một bãi nước miếng, cũng chết chìm người."

"Ta là vì tốt cho hắn, một ngày đổi mới mười mấy chương, điên đi!" Bách Thế Kinh Luân nói tới chỗ này hai mắt trừng lão đại, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng, "Như vậy một quyển diễn sinh ra Tiểu Thế Giới tinh phẩm tác phẩm, nếu là hắn tại như vậy điên đi xuống, Đấu Phá Tiểu Thế Giới nhất định phải sụp đổ không được!"

"Viết sách cũng không phải là như vậy viết, lúc trước hắn một ngày hai canh, ta chỉ muốn tát hắn, đáng tiếc không tìm được." Bách Thế Kinh Luân nói tới chỗ này, dùng sức vỗ vỗ Sở Nam bả vai, "Muốn giống như ngươi, ba ngày một canh loại tốc độ này còn tạm được."

Sở Nam thật là làm rung động nhanh khóc, quả nhiên là tác giả tốt nhất thời đại.

Viết quá chậm, nhận được khen ngợi cùng sùng bái.

Viết quá nhanh, ngược lại sẽ bị lão tiền bối môn phê đầu.

"Kỳ thực Đại Thánh thiên phú dị bẩm, hắn đổi mới vẫn luôn là nhanh như vậy, hắn sẽ không xảy ra vấn đề."

Sở Nam tự gia nhân biết rõ mình sự tình, Đấu Phá đã sớm khắc trong đầu, căn bản không khả năng xuất hiện kết quả xấu, Tiểu Thuyết Thế Giới sụp đổ tình huống.

"Thiên phú dị bẩm, vậy thì thế nào, xuất hiện ở sắc thiên tài, cũng không thể làm như thế. Đây là đem mình tác phẩm không xem ra gì, không thể tha thứ. . . Tiêu Viêm đi qua Yêu Vương xâm phạm sự tình, kia Cường Giả Chi Tâm đã thành, chỉ cần bình thường tiếp tục viết, hắn sau này nhất định có thể đủ ở chúng ta Thần Văn thế giới bị tạo nên đi ra. . . Một ngày như vậy mười mấy càn tính là chuyện gì. . . Lúc này hủy diệt Tiêu Viêm. . ."

Bách Thế Kinh Luân gầm to Sở Nam lỗ tai có chút đau.

"Gầm cái gì a, liền có thể giống như người vậy rống, Đại Thánh là có thể nghe được một dạng." Sở Nam làm bộ như rất không nói gì đáng về, bắt quá Đại Thánh thật đúng là có thể nghe được.

Bách Thế lão đầu mới vừa rồi lừa giận thoáng cái nhục chí, "Ai, hy vọng Đại Thánh có thể chính mình ý thức được một điểm này, không nên tiếp tục nữa."

"Được, ta đi ăn cơm, người không đi không đi."

Sở Nam trong bụng lăm bằm, có thể dừng lại mới là lạ.

"Không tâm tình."

Bách Thế Kinh Luân thật rất vì chuyện này phản ứng, thậm chí ngay cả ăn cơm đều không đi.

Sở Nam cơm nước xong, trở về phòng tiến vào, chuẩn bị tiếp tục sáng tác.

Ngay lập tức liền thu được, Đường Tử Quân phát ra tới tin tức.

[Sở Nam người đang ở đây không có ở đây, Đấu Phá đổi mới quá nhanh, hay là trước chậm lại.]

Thấy tin tức này, Sở Nam trong bụng không nói gì.

Không nghĩ tới, hắn cũng phát tới tin tức.

"Yên tâm, quyền tiểu thuyết này ta trước đây thật lâu liền ý tưởng, rất nhiều chi tiết cũng đều ở trong đầu, sẽ không xảy ra vấn đề."

Tư tin vừa phát ra đi, rất nhanh thì thu được trả lời.

[đây không phải là ý tưởng không đủ chết vấn đề, đổi mới quá nhanh, rất nhiều chỗ sơ hở, một số thời khắc sẽ xem xét không tới, mà còn người là hai quyền sách cùng một chỗ đổi mới, vạn nhất đem người bên trong vật lăm hỗn, liền đến không kịp.]

Ta cuối cùng không thể nói, quyền sách này từng cái câu, kỳ thực đều đã bị ta nhớ kỹ trong đầu đi.

Sở Nam lại trả lời, "Đấu Phá nhất định phải ở trước kỳ thi tốt nghiệp trung học hoàn bốn, nếu không tiến vào khảo hạch Vực Tràng bên trong lúc, lại xuất hiện bị Yêu Vương xâm phạm tình huống, hậu quả có thể so với đây càng nghiêm trọng."

[Yêu Vương tùy tiện không dám ở tiến vào bên trong.]

"Hắn là không dám, thế nhưng Yêu Vương nhưng có thể để cho thủ hạ của hắn tiến vào dò xét. Người yên tâm đi, Đấu Phá quyền sách này, ở mấy năm trước, ta liền bắt đầu ở trên thực tế sáng tác, ở diễn sinh ra Tiểu Thế Giới lúc, cũng đã viết hơn phân nửa, hiện tại tiếp cận hoàn bốn, bằng không ta làm sao có thể một ngày đổi mới ra nhiều như vậy chương tới?"

Sở Nam trực tiếp biên tạo ra lý do này.

Một bên khác, yên lặng một hồi thật lâu, mới lại có tư tin vào tới.

[được, vậy chính người cẩn thận.]

Sở Nam tiến vào Đấu Phá tiểu thuyết Logo, thấy không ngừng đổi mới đi ra bình luận sách.

Đã như trước kia, hoàn toàn bất đồng.

Lúc trước tất cả mọi người biểu đạt khẩn cấp hy vọng, thấy đổi mới tâm tình.

Nhưng là bây giờ, tuy nhiên cũng đang khuyên chính mình.

Cũng không thiếu hy vọng chính mình nhiều đổi mới, dù loại thời phồng, còn nói tốt nhất một ngày 20 càng.

Thứ người như vậy, nhìn một cái thì có vấn đề.

Sở Nam lại tiến vào Thiên Đạo trong diễn đàn, xem một vòng.

Thấy rất nhiều bài post.

"Cái này Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc, cũng thật là nhọc lòng a."

Sở Nam khẽ cười lạnh, vậy thì như các người mong muốn.

Ta sẽ tiếp tục mười chương.

Sở Nam cũng không có đứng, nhiều như vậy độc giả nhấn lại tiến hành đáp lại.

Loại chuyện này, là không có cách nào thuyết phục bọn họ, để cho bọn họ tin tưởng loại này đổi mới sẽ không xảy ra vấn đề.

Chỉ có chờ đến hơn ba tháng sau, tiểu thuyết hoàn bản, hết thầy gặp mặt sẽ hiểu.

May biết rõ mình thân phận chỉ có Đường Tử Quân một cái, nếu không sợ rằng hiện tại thật không có biện pháp tiếp tục cuồng cang đi xuống.

Sẽ bị biết người mình, cấp tìm tới ngăn cản mình đổi mới.

Sau đó, ngày thứ mười một, Đại Thánh đổi mới chương mười hai.

Lại lần nữa đổi mới vượt qua 10 chương, Yêu Tộc Gian Tế nhảy nhót lợi hại hơn.

Mỗi lần đổi mới chương một, cũng sẽ ở phía dưới Đại Thánh thổi phồng.

Còn có rất nhiều tỏ rõ thân phận Yêu Tộc, biểu thị chính mình đối với (đúng) Đại Thánh đã đầu rạp xuống đất.

Mà Nhân Tộc, hô hào hy vọng Đại Thánh đừng nữa như vậy đổi mới đi xuống.

Ngày thứ mười hai, Đại Thánh đổi mới 10 chương.

Cứ như vậy, thời gian kéo dài.

Rất nhanh mỗi ngày chỉ ít 10 chương liên tục đổi mới, đã đến ngày thứ hai mươi bảy.

Một tháng qua này, toàn bộ Thiên Đạo diễn đàn, sở hữu thảo luận, cơ hồ đều là cùng Đấu Phá có liên quan.

Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc sống động vào Thiên Đạo trong diễn đàn, thật là so với người tộc còn muốn sống động.) ! !

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiên ๐, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Tim công xiềng hoàn toàn mở ra

Đã liên tục đổi mới hai mươi bảy ngày, đương ngày thứ hai mươi tám sáng sớm, Sở Nam sau khi tỉnh lại, cảm giác cả người Nội Kính kích động, tim phát ra không gián đoạn tiếng tim đập, thanh âm có thể thấy rõ ràng.

"Trạng thái tinh thần, nội lực, khí huyết giờ khắc này đạt tới chưa bao giờ có cao độ, là thời điểm hoàn toàn đột phá tim thủ quan huyết."

Nguyên bản Sở Nam dự trù, chỉ cần nửa tháng liền có thể đột phá.

Nhưng những ngày gần đây, phần lớn thời gian, cũng tiêu hao tại Thiên Đạo.

Mà còn thời gian dài dừng ý niệm sáng tác sau đó, tinh thần lực hao tổn nghiêm trọng, cần nghỉ ngơi, cho nên thời gian tu luyện so với hán đoán tính toán ít hơn nhiều.

Sở Nam lập tức hồi đoái Trúc Cơ Linh Dịch, gọi tới Triệu Hiểu Thụy đi chuẩn bị nước nóng.

Triệu Hiểu Thụy ngu ở bên cạnh, còn đôi mắt còn díp lại buồn ngủ mông lung, bị Sở Nam cấp đánh thức, mặt đầy mơ hồ.

"Sáng sớm cũng tắm rửa, cái gì chọc phải bệnh thích sạch sẽ tạt xầu này!"

Triệu Hiểu Thụy vừa đi đi ra ngoài, một bên lẩm bẩm.

Rất nhanh, nước nóng chuẩn bị xong.

Sở Nam tổng cộng hồi đoái mười giọt Trúc Cơ Linh Dịch, trực tiếp rót vào trong thùng gỗ năm giọt, mặt khác năm giọt dự ản tàng, nếu là đột phá thời điểm, không đủ mà nói, cũng không cần đi hồi đoái.

Sở Nam nhảy vào, trong thùng gỗ ngồi xếp bằng.

Theo Bích Hải Triều Sinh Khúc vận chuyển, chung quanh thiên địa linh khí, còn có trong thùng gỗ Trúc Cơ Linh Dịch hóa thành linh khí, đi qua hắc lỗ chân lông cùng hô hấp tiến vào thân thể.

Những thiên địa linh khí này, bị nhanh chóng luyện hóa biến thành nội lực.

Trong kinh mạch, nội lực khuyến khích, không ngừng đánh vào trong trái tim cuối cùng một đạo gông xiềng.

Phanh, ầm!

Tim đập càng ngày càng mãnh liệt, muốn thoát khỏi nào đó trói buộc, Sở Nam da thịt bắt đầu biến thành màu đỏ, tựa hồ là đầy máu.

Trong thùng gỗ, kia chất lỏng màu xanh, vây quanh Sở Nam xoay quanh, nhan sắc càng ngày càng nhạt.

Nhanh chóng hóa thành từng luồng tơ mỏng, chui vào trong lỗ chân lông.

Tim đập âm thanh, lúc vang, lúc yếu.

Phanh. . . Phanh. . . Ầm!

Phanh, phanh, ầm!

Theo thời gian đưa đẩy, nhảy lên tần số cũng càng ngày càng cao.

Mà còn ở trong phòng, đã rõ ràng đến có thể nghe.

Cuối cùng, đã dồn dập giống như nhịp trống.

Mà ngay một khắc này, trong thùng gỗ màu xanh hoàn toàn biến mất.

Sở Nam tốc độ cực nhanh, tay tại không trung vung lên, kia bình sứ nhỏ liền Sở Nam trong tay hắc, năm giọt Trúc Cơ Linh Dịch tất cả đều bị rót vào trong thùng gỗ.

Hắn tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Rắc rắc!

Ở mìn tim đập trong tiếng, một tiếng yếu ớt tiếng rắc rắc vang lên.

Giống như, thứ gì, trong nháy mắt bị nổ tung.

Vừa mới kia dồn dập, hình như là bị đè nén tiếng vang, vào giờ khắc này đột nhiên hoàn toàn thả ra.

Đùng, đùng, đùng!

Vừa mới rót nước vào bên trong Trúc Cơ Linh Dịch, trong chớp mắt liền hoàn toàn tiêu tan, trong nháy mắt liền tất cả đều bị hắc hút vào trong cơ thể.

Chỉ thấy, Sở Nam trước ngực vị trí trái tim, có trên phạm vi lớn lên bức.

Tựa hồ có đồ, muốn nhảy ra một dạng.

Rắc rắc!

Toàn bộ thùng gỗ, trực tiếp vỡ vụn.

Sở Nam nhảy lên, mặt đầy khó mà che giấu kinh hi.

Hắn có thể đủ cảm giác, khí huyết phun trào, đạt tới một cái mới tinh cao độ, bản thân lực lượng tăng lên không chỉ gấp đôi.

Xoẹt xẹt!

Tay hắn ở trên không huy động, phát ra chói tai tiếng xé gió.

Lúc trước, hần chỉ có ở cực hạn vùng đầu nắm đấm lúc, mới có tiếng xé gió truyền tới.

Hiện tại, chỉ cần nhẹ nhàng huy động, là có thể đạt tới thứ hiệu quả này.

Tìm thủ quan huyết mở ra, theo tới, đối với (đúng) quanh thân sở hữu vị trí, cung cấp khí huyết tốc độ, cường độ càng lúc càng nhanh, đại não bộc phát thanh minh, thần thanh khí sảng.

Sở Nam thử đi, không chế tim nhảy lên kịch liệt.

Loảng xoảng, loãng xoảng, loãng xoảng!

Phanh, phanh. Ầm!

Tại hần trên bầu trời, tim đập, khi thì mãnh liệt, khi thì trở nên yếu, khi thì biến mất.

"Không được, bây giờ còn không thuần thực, còn muốn một hai ngày thời gian đi thích ứng."

Sở Nam đối với (đúng) quá trình này, đã phi thường biết.

Vừa mới đem trái tim gông xiềng hoàn toàn mở ra vỡ giả, cũng sẽ như vậy.

Tim có thể cung cấp khí huyết, vậy ý nghĩa đang chiến đấu, lực bộc phát, cùng Lực bền bỉ cũng sẽ có kéo dài. Mà còn cũng có thể, tăng nhanh đối với (đúng) thân thể tiến hành rèn luyện, cũng cải tạo.

Mà kịch liệt trong chiến đấu, đối với (đúng) đại não cung cấp khí huyết sẽ không giảm bớt, có thể làm cho người đang chiến đấu, giữ thanh tỉnh.

Sở Nam ở đó nghiên cứu, tim gông xiềng mở ra đối với (đúng) khắp mọi mặt ảnh hưởng.

Thời gian một chút đi qua, đi qua không sai biệt lắm vài chục phút.

Tiểu hồ ly Nguyệt Hoa, ở một bên ngoẹo đầu nhìn.

Lúc này, bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa, "Tam thiếu gia, Tam thiếu gia, có người tới tìm người. . ."

Sở Nam mở cửa.

Triệu Hiểu Thụy vì lắng hồi lâu, liền la hoảng lên, "Tam thiếu gia người đột phá à nha?"

Tim nhảy lên kịch liệt, loại này tiêu chí, căn bản không che giấu được.

Sở Nam gật đầu, "Ừ, ai tìm ta?"

"Áo. . . Nói là cho người tặng đồ, nhất định phải thấy người bản thân, mới có thể."

"Biết, mang ta tới."

Sở Nam nghĩ đến Giáp Cốt phòng đấu giá người công tử kia gia, hần nói đưa chính mình ngon giống vậy đồ vật, phòng chừng hần người khác.

Thấy người vừa tới, quả nhiên là Giáp Cốt phòng đấu giá đưa tới.

Sở Nam trực tiếp nắm lên cái hộp, mở ra lọt vào trong tầm mắt, là một thủy tinh cầu bộ dáng đồ vật.

"Cái này là hình ảnh Tinh Cầu?"

Sở Nam hồ nghi tả hữu, nhìn một chút, bất quá lại với bình thường chứa đựng hình ảnh Tinh Cầu tựa hồ có chút khác nhau.

"Trong này tồn vật gì không?"

Triệu Hiểu Thụy hồ nghi đưa tay ra, ở đó Tinh Cầu bên trên sở một cái, sau đó lại đem tay rút về.

Hần muốn mở ra nhìn một chút, bất quá đây là Tam thiếu gia đồ vật, hần cũng không dám di chuyển.

Sở Nam đem mình tay đề ở phía trên, nội lực vận chuyển, hấp dẫn thiên địa linh khí, sau đó đưa vào.

Tinh cầu này lập tức toát ra ánh sáng màu trắng.

Ngay sau đó trước mắt môi trường, giống như là trong lúc bất chợt có biến hóa.

Giờ khắc này to buổi đầu giá lớn trăng, bất quá lúc này cũng không có người.

Hội trường bàn ghế, lầu các tất cả có thể thấy rõ ràng.

Toàn bộ hội trường, phi thường xa hoa.

"Cái này cất giữ cái gì hình ảnh?"

Sở Nam nghi hoặc, đang chuẩn bị rút về linh khí, tiến vào Thiên Đạo hỏi một phen.

Lúc này, một người đột nhiên từ đằng xa đi tới, bất ngờ chính là Tăng Phóng, hấn nở nụ cười.

"Ha ha, Bạch đại sư ta đưa ngươi thứ tốt thu được, thế nào, chơi vui đi."

Sở Nam hồ nghi, còn đang nghi hoặc.

Chỉ nghe được Tăng Phóng lại nói, "Bạch đại sư, đây không phải là chứa đựng hình ảnh. Đây là lập tức hình ảnh Tinh Cầu, ta gần đây vừa vận đạt được đồ chơi hay, phi thường khan hiếm, ta cũng chỉ được đến mấy cái, liền cấp Bạch đại sư ngươi đưa một cái, sau đó mới có lợi cũng đừng quên huynh đệ a."

"Ngươi nghe được ta nói chuyện?"

Sở Nam hồ nghi hỏi.

"Đương nhiên nghe được. . ." Tăng Phóng vừa nói, cười hắc hắc, hấn tự tay hướng chung quanh chỉ chỉ, "Nơi này chính là mấy ngày nữa muốn nhà đấu giá, ta đem chủ thạch đặt ở trung tâm, đến lúc đó ngươi chỉ cần động động tay, liền có thể ở Tây Châu xem, đấu giá sôi nổi."

"Ngược đúng là đồ tốt, tạ ơn."

Sở Nam lại cùng Tăng Phóng trò chuyện một hồi, tay liền trực tiếp từ Thủy Tinh Cầu bên trên dời đi.

Linh khí bị quét đi, mới vừa rồi biến ảo hoàn toàn biến mất.

Triệu Hiểu Thụy mặt đầy kinh hi nhìn trước mắt cái này Tinh Cầu, "Ồ, Tam thiếu gia, cái này tốt chơi vui a, lại còn có thể hiện trường truyền trực tiếp, mấy ngày nữa buổi đấu giá, thiếu gia có nhìn hay không?"

"Xem, thế nào?"

"Ta cũng muốn xem."

"Đến lúc đó, thông báo ngươi."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190: Đấu Phá cùng Xạ Diêu giữa điểm giống nhau

Sở Nam hướng chỗ ở đi tới, mới vừa gia nhập trong biệt viện.

Liền thấy Bách Thế Kinh Luân lão đầu này, ngồi ở trên núi già, ở đó làm bầm lâu bầu.

"Liên tục mười chương cũng một tháng, điên, cũng điên."

"Thật đúng là chuẩn bị trực tiếp đổi mới đến hoàn bản?"

"Chỉ hy vọng, sẽ không xuất hiện vấn đề."

Sở Nam nghe hấn mà nói, chào hỏi, "Bách Thế lão đầu nguoi tại sao trở về? Đoạn thời gian trước đi đâu?"

Bách Thế Kinh Luân hơn mười ngày trước, liền từ Tây Châu Phủ rời đi.

Sở Nam đã liên tục hơn mười ngày chưa từng thấy qua hấn, vốn tưởng rằng người này phỏng chừng lại đi Du Lịch tứ phương, lúc này mới hơn mười ngày công phu, hấn liền lại trở lại.

"Đi tìm Đại Thánh."

Bách Thế Kinh Luân quan hệ trải rộng cả nhân tộc, hấn đã sống gần chín trăm năm, Nhân Tộc tất cả thế lực lớn nhỏ, đều có hấn quan hệ.

Bất quá rất đáng tiếc, hơn mười ngày đi qua, dường như không có quá lớn thu hoạch.

"Tìm tới Đại Thánh không có?"

Sở Nam biết rõ còn hỏi!

"Không tìm được, bất quá ta lại phát hiện một ít tình huống dị thường."

Bách Thế Kinh Luân trực tiếp từ trên núi già nhảy xuống, roi vào bên cạnh, ánh mắt nhìn thẳng Sở Nam.

"Dị thường gì tình huống?"

Sở Nam hiểu kỳ hỏi.

"Nguoi chắc chắn biết Đại Thánh là ai!"

Bách Thế Kinh Luân thanh âm đột nhiên trầm thấp xuống.

"Đùa, ta làm sao biết."

Sở Nam lộ ra một bộ khoa trương biểu tình, cố ý giả bộ không biết chút nào, đáy lòng chính là tràn đầy nghi hoặc, cái này Bách Thế Kinh Luân tại sao lại cho ra cái kết luận này.

"Mấy ngày nay ta đem Đẩu Phá tỉ mỉ giải thích mấy lần, đối với (đúng) Tiểu Thuyết Thế Giới địa lý cùng thói quen cuộc sống tỉ mỉ nghiên cứu, phát hiện tình huống dị thường. Quyển này « Đẩu Phá Thương Khung » cùng nguoi « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong có rất nhiều chi tiết làm miêu tả văn hóa có chút tương tự. Loại này ở sáng tác bên trong, tự nhiên làm theo mang vào văn hóa Nội Hạch, tương tự độ cao vô cùng, cái này tuyệt đối không phải tình cờ."

Bách Thế Kinh Luân nói tới chỗ này thanh âm đột nhiên biến hóa cao, "Có lẽ nguoi khác rất khó phát hiện cái này hai quyển trong tiểu thuyết liên lạc, nhưng là lại không thể nào giấu giếm được ta."

Đẩu Phá cùng Xạ Điều, mặc dù là hai loại hoàn toàn bất đồng tiểu thuyết, nhưng ở sáng tác trong quá trình, cũng sẽ tự nhiên làm theo, dung nhập vào một ít Trái Đất văn hóa.

Mặc dù văn hóa có lẽ sẽ căn cứ tác phẩm loại hình khác nhau, có chút diễn biến, thế nhưng một ít bản chất đồ vật vẫn tồn tại.

Loại này bản chất không có ai đi tra cứu, cơ hồ không có nguoi sẽ phát hiện này chủng loại tựa như.

Thế nhưng, hiện tại Bách Thế Kinh Luân lại phát hiện.

"Nghe nguoi lời này, nguoi còn không bằng nói thẳng, ta là Đại Thánh tốt."

Sở Nam không có thừa nhận, mà là vẫn làm bộ như không biết chuyện bộ dáng.

Chuyện này không phải chuyện đùa, nếu là thừa nhận, kia mang đến ảnh hưởng, có thể tưởng tượng.

"Đương nhiên sẽ không là nguoi, cái này hai quyển Thư Văn gió hoàn toàn bất đồng." Bách Thế Kinh Luân thật sâu không hy vọng Sở Nam liếc mắt, "Này chủng loại tựa như, là tác giả nội tâm lịch duyệt cùng kiến thức mang đến, nếu như ta không có đoán sai mà nói, Đại Thánh rất nhanh có thể, chính là nguoi vị kia thần bí lão sư!"

". . ."

Sở Nam thiếu chút nữa trực tiếp phún huyết.

Bách Thế Kinh Luân vậy mà, cho ra như vậy cái kết luận tới.

Sở Nam mặt đầy khiếp sợ, "A, cái này, không thể nào đâu. . ."

Bách Thế Kinh Luân nhìn ra Sở Nam trên mặt khiếp sợ, không phải là giả bộ đến, là không biết.

Lúc này mới gật gật đầu nói, "Coi như không phải là bản thân hấn, vậy cũng nhất định là người sư đệ hoặc là sư huynh các loại, tất nhiên cũng là biết lão sư người nói thuật những thứ kia người có ăn học."

Bách Thế Kinh Luân nói đó, có thể muốn lấy được.

Sở Nam khiếp sợ là Bách Thế Kinh Luân kết luận.

"Nếu là người lão sư, vị tiền bối kia, tự nhiên không cần lo lắng Đẩu Phá Thương Khung đối mới tương đối hỏi mau đề. Nếu là Đại Thánh là một người khác tương tự với người người, kết quả kia còn không hao dự đoán."

Bách Thế Kinh Luân nhìn về Sở Nam, "Người nghe không có nghe, tiền bối nói qua người khác?"

"Không có ẩn tượng."

Sở Nam lắc đầu.

"Ồ, người đột phá. . ."

Bách Thế Kinh Luân, lúc này mới phát hiện Sở Nam tu vi biến hóa.

Với Bách Thế Kinh Luân trò chuyện xong, Sở Nam trực tiếp trở về phòng, tâm lý lại cực kỳ không bình tĩnh.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, Bách Thế Kinh Luân vậy mà đi qua loại phương thức này.

Tìm tới Đẩu Phá cùng mình liên lạc.

Bách Thế Kinh Luân có thể tìm ra mối liên hệ này, ai cũng không thể bảo đảm, người khác hoặc là Yêu Tộc cũng có thể đi qua loại phương thức này, tìm tới liên lạc.

Có lẽ bây giờ còn chưa có, thế nhưng sau đó nhất định sẽ phát hiện.

Đến lúc đó Yêu Tộc điều tra phương hướng, nhất định sẽ tập trung đến trên người của ta tới.

Thậm chí có khả năng, trực tiếp động thủ với ta?

Tiểu hồ ly Nguyệt Hoa, thấy Sở Nam ở đó mặt đầy âm trầm biểu tình, liền có chút hiếu kỳ nhô đầu ra đi, "Ca ca làm sao rồi?"

"Không việc gì. . ." Sở Nam vỗ vỗ tiểu hồ ly đầu, "Đi chơi đi, ta muốn tu luyện."

Nguyệt Hoa tựa hồ nghĩ đến cái gì, vui vẻ nhảy dựng lên, "Ta cũng sẽ tu luyện, với ca ca tu luyện."

"Ừ?" Sở Nam hơi nghi hoặc một chút, "Người cũng sẽ?"

"Ta gần đây hai ngày, phun ra nuốt vào ánh sao lúc, phát hiện một cái quy luật. Như vậy, cứ như vậy!"

Tiểu hồ ly vừa nói giờ cao hấn bụng, cố gắng lên xuống.

"Cứ như vậy, thật thoải mái. . . Thiên Đạo giữa thật giống như có vật gì, ở lại Nguyệt Hoa trong thân thể, đây chính là ca ca nói tu luyện đi." Tiểu hồ ly đắc ý hát cảm lên, chờ Sở Nam khen ngợi.

Nhưng là các loại (chờ) nửa ngày, lại không có được khen ngợi.

Mà là thấy Sở Nam biểu tình có chút quỷ dị, "Thế nào, ca ca."

"Không có gì." Sở Nam vỗ vỗ tiểu hồ ly đầu, "Hào hảo tu luyện, sau đó vẫn chờ người bảo vệ ta."

"Sau đó, Nguyệt Hoa bảo vệ ca ca."

Tiểu hồ ly dùng sức gật đầu.

. . .

Lúc này, một bên khác, Xạ Điều Anh Hùng Truyền tiểu thuyết trong bộ lạc.

[@ nói là làm, ta mua cái kia màu lửa đỏ tiểu hồ ly, lúc nào có thể tới a, bạn gái của ta cũng ghi danh.]

Nói là làm: [huynh đệ đừng nóng a, Thiên Nhai công ty không phải là mỗi ngày đều có hàng vật là phát hướng bắc Hải học viện, có lúc cần các loại (chờ) cái bốn năm ngày có thể phát ra đi, hơn nữa khoảng cách khá xa, đánh giá người vậy ít nhất cũng phải mười ngày, hiện tại mới mấy ngày.]

[ha ha, mau nhìn Bạch Y Thăng Tuyết hạ xuống.] lúc này chỉ thấy một cái đeo kính mát, trên vai ngồi một cái hồ ly hình ảnh xuất hiện, bắt quá cái này hình ảnh chủ nhân lại không có cục xương ở cổ họng, rất rõ ràng là một phụ nữ.

Nói là làm, [Lâm Nhiên tỷ, soái chết!]

Thiên Nhai mạo dịch công tử gia Đình Ngôn, một tháng qua này, vui vẻ không được.

Hắn làm Bạch đại sư đồng khoản, còn có cái kia màu đỏ hồ ly đồng khoản, lượng tiêu thụ coi như không tệ.

Nhất là đi qua một đoạn thời gian trước, luyện chế Linh Dược sự tình, truyền khắp Thần Văn thế giới, vén lên Xạ Điều tiểu thuyết một vòng mới đọc cuồng triều sau đó, mua người.

Đương nhiên, số tiền này đối với Thiên Nhai mạo dịch mà nói, là chín trâu mất sợi lông, không đáng kể chút nào.

Nhưng số tiền này, cuối cùng cũng lọt vào hắn Đình Ngôn trong túi tiền của mình, như vậy thì rất lớn.

Mượn Thiên Nhai mạo dịch con đường, hướng toàn bộ Thần Văn thế giới giao hàng.

Thần Văn thế giới có thể làm được loại này giao hàng phương thức người không nhiều, nếu là người khác làm, tiền chuyên chở cũng phải bồi chết. Chớ đừng nhắc tới, kiếm tiền. Có đường giây này, lại giống như này lòng rồi rảnh, đi làm loại này Tiểu chúng sản phẩm, cũng chỉ có Đình Ngôn công tử này gia một người mà thôi.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Hướng dẫn thời thượng Bạch Y Thăng Tuyết

Ở Thiên nhai mạo dịch bên trong rất nhiều người xem ra, đề lớn như vậy công ty mạo dịch nghiệp vụ không đi kinh doanh, làm những ích lợi này không to nhỏ chúng sản phẩm, chính là không làm việc đăng hoàng.

Sở Nam tiến vào Thiên Đạo lưới sau, cũng không có trực tiếp tiến vào sáng tác Logo, tiến hành sáng tác.

Hắn tiến vào Thiên Đạo tác giả bộ lạc.

Bạch Y Thăng Tuyết cái này tài khoản, từ bị kéo vào cái này Thiên Đạo tác giả bộ lạc sau, còn chưa bao giờ lên tiếng.

Một tháng trước, Sở Nam muốn bốc lên thoáng cái ngâm, lúc ấy không có ai nói chuyện phiếm.

Hắn cũng liền chuẩn bị chờ một chút mấy ngày, cái này bận rộn một chút, liền đem chuyện này quên, đảo mắt Đẩu Phá ngay cả càng gần một tháng.

Tiểu Miêu Mễ: [cấp Đại Thánh quỳ, ngày hôm qua lại Tm đổi mới mười mấy, @ Đại Thánh người điên sao?]

Thần Đại Đế: [ngọc mào người không nên kêu gọi Đại Thánh, là sẽ không xuất hiện. Từ đi vào đến bây giờ, Đại Thánh chỉ bốc lên qua một lần ngâm!]

Đại Thánh, kia Bạch Y Thăng Tuyết, từ bị lap đi vào một lần ngâm cũng không bốc lên qua.]

Bắc Vực Cường Giả: [@ Bạch Y Thăng Tuyết, nội công của người lúc nào mở bán a.]

Tiểu Miêu Mễ: [khác (đừng) kêu gọi, ta đều kêu gọi hắn 800 hồi, Bạch Y Thăng Tuyết nhanh thi đại học, gần đây đổi mới chậm như vậy, nhất định là bế quan tu luyện, người nếu có thể triệu hoán đi ra, ta ăn cứt.]

Bạch Y Thăng Tuyết: [người nói cái gì?]

Sở Nam lúc này, thời cơ chuẩn xác xuất hiện.

Tiểu Miêu Mễ: [. . . Giời ạ!]

Thổ Đậu: [chết cười ta, Bạch Y Thắng Tuyết xuất hiện quá là thời điểm, Tiểu Miêu Mễ nhìn nguoi.]

Vực Ngoại nguoi: [ta chỉ là nổi bọt, chứng minh ta tồn tại.]

Phong Từ: [khục khục, ta cũng thấy, Tiểu Miêu Mễ nguoi nhưng là tình phẩm tác giả, nói lời giữ lời.]

Rõ ràng thêm hắc: [nhìn nguoi.]

Rõ ràng thêm hắc hàng này, phía sau còn chặn lại một trương hình ảnh, chính là vừa mới Tiểu Miêu Mễ, lời thề son sắt muốn ăn cắt câu nói kia.

...

Trong lúc nhất thời, vốn là nói chuyện phiếm số nguoi không nhiều ngày đạo (nói) tác giả trong bộ lạc.

Thoáng cái xuất hiện rất nhiều nguoi vây xem.

Thần Đại Đế: [chết cười ta, thoáng cái xuất hiện nhiều như vậy, mọi nguoi ngày ngày đều ở tại lặn xuống nước, sáng tác a!]

Tiểu Miêu Mễ: [. . . Các nguoi đám này hó hàng, sẽ chờ ta ra com nắm đến đây đi!]

Tiểu Miêu Mễ: [nguoi nhất định là giả Bạch Y Thắng Tuyết, Bạch Y Thắng Tuyết là lặn xuống nước chi vương, làm sao sẽ xuất hiện.]

Bạch Y Thắng Tuyết: [hắc hắc, gần đây quá bận rộn, chính đang chuẩn bị chiến đấu thi đại học, sợ không thi đậu a.]

Tiểu Miêu Mễ: [khinh bỉ, coi như là nguoi không kiểm tra, cũng có thể tùy tiện vào tam đại viện, có thể hay không thi đậu không phải là giống nhau sao?]

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc, rất nhiều nguoi cũng phát ra khinh bỉ ý tứ.

Đối với (đúng) Sở Nam lời này, biểu thị vô cùng căm giận.

Bắc Vực Cường Giả: [@ Bạch Y Thắng Tuyết, nội công của nguoi lúc nào mở bán, đệ đệ của ta cũng chờ gấp.]

Bạch Y Thắng Tuyết: [còn có mấy ngày đi, hiện tại rất nhiều công ty mậu dịch, hẳn đều tại tuyên truyền, nguoi đi lưu ý thoáng cái liền biết.]

Phong Từ: [Ủ ? Thi đại học? Bạch Y Thắng Tuyết là học sinh trung học đệ nhị cấp?]

Phong Từ phát ra nghi vấn mà nói.

Thần Đại Đế: [. . .]

Thổ Đậu: [. . .]

Tiểu Miêu Mễ: [. . .]

Trong lúc nhất thời mọi nguoi phát ra đều là liên tiếp im lặng tuyệt đối.

Bắc Vực Cường Giả: [tin tức này trước một trận cũng xoát bạo nổ Thiên Đạo diễn đàn, nguoi cũng không biết, khoảng thời gian này nguoi kết quả đi làm gì?]

Tiểu Miêu Mễ: [đúng vậy, Phong Từ, nguoi cũng biến mất một hai tháng, liền sách cũng đoạn, tìm Linh Thảo, tìm đi đâu?]

Phong Từ: [đoạn thời gian trước phát hiện một cái không phải địa phương, thiếu chút nữa chết ở bên trong. Sau khi ra ngoài ta về đến nhà, đem tin tức nói một chút, liền bị bên ngoài tổ cấp kéo qua đi hỏi, cái này hỏi một chút chính là một cái nhiều tháng, hôm nay mới ra tới.]

Thổ Đậu: [liền nguoi bên ngoài tổ cũng có thể kinh động, bí mật gì?]

Phong Từ: [cái này sự quan trọng đại, không thể nói.]

Sở Nam đối với (đúng) cái này Phong Từ sự tình, ngược lại thật là có ấn tượng.

Hắn lần trước đem mình kéo vào này thiên đạo tác giả trong bộ lạc, gặp qua hắn nói chuyện phiếm.

Hình như là tới Nam Vực, tìm một loại Linh Thảo.

Sau đó sẽ không thể nào trải qua Thiên Đạo tác giả bộ lạc, hiện tại cũng về đến nhà, nghĩ đến hẳn là tìm tới, rồi đi Nam Vực.

Mọi người lại tùy ý trò chuyện một ít không liên quan đề tài, sau đó chính là sáng tác phương diện tin tức.

Sở Nam liền rời khỏi, Thiên Đạo tác giả bộ lạc, tiến vào sáng tác Logo.

...

Mà một bên khác, hơn một tiếng sau, một cái tiểu mỹ nữ một cái.

Trực tiếp từ Thiên Đạo trong lưới lui ra ngoài, đi ra cửa phòng, sau lưng nàng thanh đại kiếm kia nhìn đỏ hơn.

Nếu là Sở Nam, có thể thấy, sẽ lập tức phát hiện nữ nhân này bất ngờ, chính là 'Lâm Tịch'.

Hắn chỗ cái thành phố này, hết sức phồn hoa.

Liên tục hơn hai tháng, không có thể nào đi dạo phố.

Nàng là thật, ở trong phòng không nhìn được.

Đi dạo mấy cái công ty mạo dịch sau, Lâm Tịch nhỏ nhìn xa xa biểu ngữ.

Phía trên kia bất ngờ chính là viết, Xạ Điều nội công, đầu bán thời gian, nếu muốn phải sớm ngày bắt vào tay, đặt trước nhanh chóng.

Hắn trải qua mấy cái công ty mạo dịch, đều là người đông nghìn nghịt.

Kia công ty mạo dịch người, còn không ngừng tuyên truyền.

Tu luyện nội công, có thể như thế nào như thế nào, để cho tốc độ tu luyện tăng nhanh gấp đôi.

Nếu là hải tử không cần, liền lạc hậu hơn hàng bắt đầu các loại.

Nếu là đặt trước buổi tối, vậy phải qua hơn mấy tháng sau mới có thể mua được.

Thời gian mấy tháng, mặc dù không dài, nhưng đối với học sinh trung học đệ nhị cấp mà nói, thì có thể là tam đại học viện cùng bình thường học viện khác nhau, thậm chí là thi đậu học viện cùng có thể hay không thi đậu học viện khác nhau.

Vì vậy, những thứ này công ty mạo dịch thật là náo nhiệt thái quá.

Lâm Tịch vừa đi vừa nghe, mặc dù coi như từ chối người ngoài ngàn dặm, kỳ thực tâm lý cũng vui vẻ chết, những thứ kia tuyên truyền thật là đem nội công thổi trên trời dưới đất vô song tồn tại.

Thật giống như mưa sau đó, sau này là có thể trực tiếp tru diệt Yêu Vương.

Nội công này thật không tệ, thế nhưng cũng chỉ là Thông Mạch cảnh giới có ích.

Đây chỉ là tuyên truyền thủ đoạn thôi, rất hiện tượng bình thường.

Hắn đã sớm siêu thoát Thông Mạch cảnh giới, nội công này hẳn không có nhu cầu, bất quá cái này mua nhìn ngược lại rất thú vị.

Bất quá khi đi qua Thiên Nhai mạo dịch thịnh hành, cũng theo trước mặt mấy nhà công ty mạo dịch, giống nhau.

Lâm Tịch đang chuẩn bị trực tiếp đi tới.

Bất quá đi tới một nửa, liền dừng lại.

"Ồ, Cửu Vĩ Hồ?"

Lâm Tịch ánh mắt rơi vào xa xa trên người một người, người kia bả vai, ngồi một cái màu lửa đỏ tiểu hồ ly.

Nhìn quần áo, bất ngờ chính là Sở Nam kia thân ẩn mặc.

"Tiểu tử kia lúc nào tới nơi này?"

Lâm Tịch đi nhanh tới, vừa vặn đi tới gần, liền phát hiện người này căn bản không phải Sở Nam, trên bả vai hắn cái kia hồ ly, ngây ngốc, hoàn toàn không có cái kia Cửu Vĩ Hồ Ly thông minh, chỉ bất quá nhìn một dạng a!

Lâm Tịch hơi nghi hoặc một chút, nhưng cũng không có đi hỏi.

Trực tiếp rời đi, hần liên chuyển mấy vòng, nghi hoặc sâu hơn.

Hần vậy mà, ở Thiên nhai mật dịch hành lý, thấy nhiều người trên vai ngồi một cái hồ ly, tất cả dài với cái kia Cửu Vĩ Hồ, giống nhau như đúc.

Đây là tình huống gì?

Lâm Tịch có chút mộng bức.

Cuối cùng Lâm Tịch, ngừng ở một nhân viên làm việc bên cạnh.

"Cô nương thế nào có phải hay không nhìn trùng cái này thân Bạch đại sư quần áo và hồ ly a, toàn bộ Thần Văn thế giới, chỉ có chúng ta Thiên Nhai mật dịch có thể mua được, chúng ta dẫn linh Thần Văn thế giới thời thượng."

"Bạch đại sư là ai?" Lâm Tịch nghi hoặc hỏi.

"Khục khục, cô nương đừng nói giỡn, Bạch đại sư chính là Bạch Y Thắng Tuyết a, viết Xạ Điều cái kia Bạch Y Thắng Tuyết!") ! !

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Giáp Cốt buổi đấu giá bắt đầu

"Nói như vậy, hần chính là Bạch Y Thắng Tuyết!"

Lâm Tịch khoe miệng lộ ra một nụ cười, hần nụ cười này, bên cạnh trên vai ngồi một cái hồ ly thanh niên, trực tiếp thì nhìn ngốc.

Nguyên lai, cười lên, vậy mà có thể đẹp như vậy.

Chờ hần phục hồi tinh thần lại, Lâm Tịch đã biến mất không thấy gì nữa.

...

Thiên Đạo trong diễn đàn thảo luận ở náo nhiệt, Sở Nam cũng là không quan tâm.

Không một chút nào đi thảo luận.

Mà Bách Thế Kinh Luân lão đầu này, ở sau đó mấy ngày, cũng thường thường dò xét Sở Nam.

Hần dò xét, luôn là ở trong lời nói lơ đãng hỏi ra.

Bất quá Sở Nam, phòng giọt nước không lọt, cái này Bách Thế Kinh Luân tự nhiên chẳng đạt được gì.

Sau đó cũng sẽ không hỏi thế nào, đoán chừng là cảm thấy, Sở Nam là thực sự cái gì cũng không biết.

Đấu Phá liên tục đổi mới ngày thứ ba mươi lăm, đổi mới kết thúc, Sở Nam lại bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Lần trước cái kia thùng gỗ bị hần đột phá lúc, trực tiếp chấn vỡ, lại lần nữa mua một cái.

Mấy ngày đi qua, hần hiện tại đã có thể tùy tâm sở dục điều khiển, tim đập, không có ở đây phát ra to lớn tiếng tim đập.

Một vốn một lời thân lực lượng, điều khiển cũng càng hoàn mỹ hơn.

Bất quá mấy ngày nay, Sở Nam đang tu luyện lúc luôn cảm thấy có chút không đúng, lại không nghĩ ra không đúng chỗ nào.

Hần ngồi xếp bằng, theo kia từng luồng khí lưu màu xanh tiến vào thân thể của hần.

Tim lần nữa vượt qua hấn không chế, không ngừng ở trong lồng ngực kích động.

Hấn không chế chính mình hô hấp tiết tấu, cố gắng bình phục chính mình khí huyết.

Phanh, phanh, ầm!

Ngay sau đó, giống như muộn lời một dạng thanh âm, tại hấn trong lỗ tai vang lên.

Đây là tim đập âm thanh, truyền vào lỗ tai hấn.

Sở Nam mở mắt ra, từ trong thùng gỗ trực tiếp nhảy đi ra.

Ánh mắt có chút nghi ngờ không thôi.

"Đây là, tình huống gì, tim Huyết Vị, không phải là đã hoàn toàn mở ra, làm sao sẽ lại mở ra một cái?"

Ngay vừa mới rồi, tim đập cường độ, so với ban đầu lớn hơn.

Loại kia muộn lời một dạng thanh âm, còn không ngừng rơi vào lỗ tai hấn bên trong.

Hiện tại hấn liền ngoại giới thanh âm đều nghe không tới.

Sở Nam rút cuộc suy nghĩ ra, mấy ngày nay biết xét đến không đúng địa phương ở nơi nào.

Tự mình ở lúc thời điểm tu luyện, không có đánh vào Đan Điền chung quanh Huyết Vị, vẫn còn tiếp tục đánh vào tim chung quanh Huyết Vị.

Rõ ràng thủ quan huyết đã giải khai, trả thế nào sẽ có một đạo Huyết Vị?

Lúc này Sở Nam, đã có thể cảm giác.

Hiện tại nội lực đang vận chuyển trong quá trình, đều tại không tách ra mới đánh vào Đan Điền.

Tựa hồ muốn xông vào Đan Điền ở trong đó hội tụ.

Đây mới thực sự là bắt đầu đánh vào Đan Điền công xiềng.

"Nhưng là, tim ta vì sao lại so, bình thường trong quá trình tu luyện, nhiều mở ra một đạo Huyết Vị?"

Sở Nam có chút nhớ nhưng không thông, nếu là ở trường học, hấn có thể đi Đồ Thư Lâu điều tra Tàng Thư, nhìn một chút có hay không phương diện này ghi chép.

Thế nhưng ở Tây Châu Phủ, lại không có nhiều như vậy Tàng Thư.

Sở Nam tự biết, cái này tim nhiều mở ra một đạo Huyết Vị, tự nhiên đối với chính mình có chỗ tốt cực lớn.

Tim mình làm cung ứng khí huyết mạnh hơn, trong nháy mắt lực bộc phát, thì càng cường.

Mà còn năng lực khôi phục, cũng phải so ngang hàng cánh giới phải mạnh hơn một nước.

Chuyện này, đối với chính mình dù sao cũng mới có lợi không có gì chỗ xấu.

Sở Nam ngược lại cũng không sốt ruột, đi tìm tòi nghiên cứu nguyên nhân.

Ở sau đó mấy ngày, Sở Nam tiếp tục Đấu Phá diễn cường đổi mới, ở bình thường tu luyện cũng bước vào chính quỹ, bắt đầu đánh vào Đan Điền Huyết Vị.

Rất nhanh, thời gian đã tới Đấu Phá liên tục đổi mới ngày thứ năm mươi.

Ngày này, Giáp Cốt phòng đấu giá, mở ra buổi đấu giá, ở cuộc bán đấu giá này bên trong, sẽ có cao cấp nội công xuất hiện.

Cùng lúc đó, các đại giao dịch hành, cũng bắt đầu có nội công bình thường bán ra.

Ở Tây Châu thành không cảm giác được loại này sôi nổi, thế nhưng ở những nhân tộc kia thật sự chủ thành thị, các đại công ty mậu dịch bên ngoài, đã chen đầy người.

Mặc dù đã có người thật sớm đặt trước, thế nhưng tất cả mọi người đều biết.

Nội công là do tác giả điểm tích lũy làm hồi đoái, coi như là nội công bình thường. Số lượng cũng sẽ không nhiều, thậm chí có lời đồn đãi, các đại công ty mạo dịch đặt trước vị trí, đã kéo dài đến hai năm sau đó.

Có thể trước tiên, mua được nội công người, chẳng qua là số người cực ít.

Loại này cung không đủ cầu tình huống, tự nhiên sẽ đưa tới người tranh đoạt.

Sở Nam trực tiếp ngồi ở sân, với một bên Bách Thế Kinh Luân tùy ý trao đổi.

Bởi vì sớm biết, hôm nay tổ chức buổi đấu giá.

Cho nên hơn mười ngày trước, hắn liền tận lực tồn cáo (giữ lại bản thảo), tới hôm nay cũng tồn mười mấy chương, nay sáng tác đổi mới.

Triệu Hiểu Thụy vội vã từ bên ngoài chạy vào, mặt đầy mừng rỡ.

"Tam thiếu gia, có thể xem buổi đấu giá sao?"

"Gấp làm gì, còn chưa bắt đầu!"

Sở Nam trong tay nâng cái viên này Thủy Tinh Cầu, theo linh khí vận chuyển, toàn bộ nhà đấu giá cảnh hoàn toàn bày ra.

Mấy người liền phảng phất ngồi trên trong phòng đấu giá ương, đem toàn bộ phòng đấu giá cảnh tượng, đều thu vào trong mắt.

Rất nhiều người vẫn còn ở không ngừng tiến vào Giáp Cốt phòng đấu giá chủ hội trường.

Lần này Giáp Cốt phòng đấu giá buổi đấu giá, chỉ ở bốn cái thành phố tiến hành.

Mà trong hình buổi đấu giá, chính là hoàng thành, Giáp Cốt phòng đấu giá chủ phòng đấu giá tiến hành.

Mặt khác ba cái phòng đấu giá, bất đồng ở tam đại học viện chỗ thành phố.

Bất quá mặt khác ba cái phòng đấu giá, mỗi một hội trường, chỉ có một loại nội công tiến hành đấu giá.

Nơi này chủ phòng đấu giá, hội (sẽ) tổng cộng đánh ra năm loại nội công.

Nơi này sôi nổi, hoàn toàn không phải đừng vượt bán tràng năng đủ so được với.

"Ha, đồ chơi này có chút ý tứ, cho ta vui đùa một chút."

Bách Thế Kinh Luân vừa nói, từ Sở Nam cầm trong tay qua cái viên này thủy tinh.

Sau đó nhà đấu giá cảnh, lại lần nữa nổi lên.

Sở Nam vừa mới với Bách Thế Kinh Luân tùy tiện trò chuyện một ít lời đề, nói xa nói gần hỏi một ít tìm công xiềng một vài vấn đề.

Từ Bách Thế Kinh Luân kia đạt được câu trả lời, Thông Mạch cảnh cảnh giới quá thấp, là không có khả năng đem kia ba chỗ sở hữu công xiềng hoàn toàn mở ra, chẳng qua là mở ra một phần nhỏ.

Căn cứ Bách Thế Kinh Luân nói, đương phối công xiềng hoàn toàn mở ra, khí thôn sơn hà.

Tìm công xiềng hoàn toàn mở ra, một quyền có thể nổ đỉnh núi.

Đan Điền công xiềng hoàn toàn mở ra, Tinh Hạch sẽ bị thấp sáng, ánh sao chiếu sáng bên trong đan điền không gian.

Đang nói tới thấp sáng Tinh Hạch thời điểm, Bách Thế Kinh Luân cái này xem ra giống như là cái Lão ngoan đồng một dạng lão đầu, nhưng ở trong lúc lơ đãng lộ ra vẻ mơ ước.

Sở Nam phỏng chừng, người này hiện tại chắc là đang cố gắng thấp sáng hắn Tinh Hạch.

Không biết cố gắng bao nhiêu năm, chỉ ít cũng có trăm năm, vẫn luôn chưa thành công.

Nếu không, đàm luận, hắn công việc này gần ngàn năm lão hồ ly, sẽ không thất thố như vậy.

"Ha, tiểu oa nhi này cũng tới."

Lúc này vừa vận một người có mái tóc trắng phau, đi bộ cũng run lẩy bẩy, để cho người cảm thấy, hắn ở đi mấy bước liền muốn ngã xuống đất lão đầu bị người đỡ, hoảng du du đi tới.

Đây là tiểu oa oa sao?

Sở Nam đầy sau đầu đều là hắc tuyến.

Bất quá nhưng cũng biết, đây nhất định là sự thật.

Bách Thế Kinh Luân cái này nha, sống thật sự là quá dài.

"Buổi đấu giá này người vừa tới, thật không ít, ơ kia, nếu là sớm biết, ta cũng đi góp náo nhiệt này."

Bách Thế Kinh Luân thấy loại này sôi nổi, có chút không kiềm chế được, "Người nói ta nếu là ở bên cạnh, đem nội công tắt cả trộm đi, đến lúc đó buổi đấu giá này, có thể hay không chơi rất khá?"

"Người tự dưng đến bị vây công đi."

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 193: Gương mặt quen

Bách Thế Kinh Luân nghĩ đến, đem nội công trộm đi cái này đương tử sự tình, tiếc nuối ở đó giậm chân.

Hiện tại buổi đấu giá đã sắp muốn bắt đầu, hoàng thành khoảng cách Tây Châu khoảng cách.

Coi như là hắc loại này, đã không chế Không Gian Pháp Tắc Tinh Hạch cảnh giới cường giả, cũng không khả năng dậy sớm thời gian ngắn như vậy bên trong, chạy tới.

"Lâm Tịch?"

Sở Nam chính đang tâm lý cảm khái, Bách Thế Kinh Luân càng sống nhảy về đi lúc, khi tiến vào buổi đấu giá người trong bên trong, vậy mà thấy một cái người quen.

Bất ngờ chính là, từng ở đó Côn Cổ thánh địa bên trong, thấy qua Lâm Tịch.

So với ở đó thần bí cùng bên trong sân thấy hắc thời điểm, hiện tại không thể nghi ngờ là càng ánh sáng lệ chiếu nhân.

Ở Côn Cổ thánh địa thời điểm, hắc bị kẹt hơn hai mươi ngày.

Tự nhiên sẽ có chút chật vật.

"Xem ra, hắc hắc là hoàng thành phụ cận."

Sở Nam trong lòng suy tính.

"Nữ nhân xấu, ca ca, nữ nhân xấu!"

Lúc này tiểu hồ ly, cũng nằm ở Sở Nam bên tai, thấp giọng kêu, hắc cũng phát hiện Lâm Tịch.

Lần đầu tiên thấy hắc, tự muốn đem hắc giải phẫu.

Sau đó còn muốn đem hắc cái đuôi cấp chém đứt, thật là quá đáng ghét.

Bây giờ thấy Lâm Tịch, hắc hai mắt vẫn còn ở phun lửa.

Bất quá Lâm Tịch đang cùng lúc trước sau khi, hắc cũng không dám cái bộ dáng này.

Sở Nam rõ ràng tiểu hồ ly đối với nàng oán niệm, làm bộ như không có nghe được, lúc này Lâm Tịch chạy tới một cái không thấy được vị trí, không biết

là ngồi ở nơi đó.

Lúc này, tại Thiên Đạo trong diễn đàn, rất nhiều người đều tại nóng nảy trào dâng thảo luận.

« cho mọi người truyền trực tiếp Giáp Cốt buổi đấu giá sôi nổi. »

« mang người đi vào thần bí Giáp Cốt phòng đấu giá. »

[Giáp Cốt phòng đấu giá là hôm nay buổi đấu giá, chuẩn bị mấy tháng, sẽ có rất nhiều có thể tăng cao tu vi Linh Thảo, còn có đủ loại Kỳ Trân báu vật, đương nhiên lớn nhất xem chút, vẫn là đứng đầu cấp nội công tranh đoạt. Dù sao đây là nội công, lần đầu tiên mở bán, bất luận là sưu tầm giá trị, vẫn là giá trị sử dụng, đều là người không cho phép bỏ qua cơ hội.]

Dù loại thảo luận bài post, không ngừng hiện lên.

Có không ít đã tiến vào Giáp Cốt bên trong phòng đấu giá, đang chờ buổi đấu giá bắt đầu người, buồn chán sau khi, liền tiến vào Thiên Đạo trong diễn đàn nói chuyện phiếm.

Giáp Cốt phòng đấu giá là có nhất định khóa cửa, dù sao tại loại này buổi đấu giá bên trong, có thể bán đấu giá các thứ, tất cả đều là có giá trị không nhỏ.

Không có nhất định sức mua, thì không cách nào tiến vào bên trong hội trường.

Giáp Cốt phòng đấu giá nổi lên mấy tháng, tích lũy rất nhiều bảo vật, loại thịnh hội này, cũng không phải người có sức mua liền có thể, còn cần địa vị nhất định.

Nếu không, chỉ nhìn không mua người, coi như là Giáp Cốt phòng đấu giá cái này phòng đấu giá, coi như là lại mở rộng thập bội cũng là không đủ.

Có một số quy củ, cùng ngưỡng cửa là cần phải.

Có thể tiến vào bên trong, cuối cùng là rất ít người.

"A, thân ở hoàng thành, lại không có thể đi vào buổi đấu giá hiện trường xem một chút, thật là quá đáng tiếc."

"Có bạn ở Giáp Cốt phòng đấu giá công việc, vốn là tìm hân giúp đỡ, tiến vào nhìn một chút náo nhiệt. Lúc trước đều được, lần đấu giá này hội (sẽ) nhưng không cách nào tiến vào, lần này hấp dẫn đến quá nhiều người."

Sở Nam xem một hồi, thỉnh thoảng có người tiến vào hội trường.

Mà buổi đấu giá này, còn không có muốn bắt đầu dấu hiệu, muốn bắt đầu đấu giá, còn phải chờ một đoạn thời gian.

Một bên Triệu Hiểu Thụy, ngược lại xem nồng nhiệt.

Cũng không biết, cái này ra ra vào vào người, có cái gì tốt xem

Cái này cũng có thể xem mê mẩn, thật là kỳ quái!

Sở Nam có chút chán đến chết, cũng nhắm mắt tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Hắn cũng không có đi Thiên Đạo diễn đàn, mà là vào Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc đi xem một chút.

Thiên Đạo tác giả bộ lạc những thứ này thích tham gia náo nhiệt các tác giả, hiện tại cũng sinh động.

Tiểu Miêu Mễ: [mau nhìn đây là nơi nào?]

Thỏ Đạp: [Ủ ? Hình như là Giáp Cốt phòng đấu giá, người chạy đi tham gia buổi đấu giá.]

Tiểu Miêu Mễ: [đúng vậy, Bắc Vực Cường Giả nhất định phải kéo ta đi. Hắn phải cho đệ đệ của hắn vỡ xuống một môn nội công, ta theo đi qua tham gia náo nhiệt.]

[ngọa tào, cái gì gọi là ta không phải là kéo người, người biết ta muốn đi, không xa vạn dặm tìm ta bên này, mặt dày mày dạn đi theo ta hạo phạt?]

Bắc Vực Cường Giả không đồng ý, con mèo nhỏ này meo, quá vô sỉ đem sự tình tiền nhân hậu quả, bảo hoàn toàn không hợp.

Bạch Y Thăng Tuyết: [các người ở Giáp Cốt phòng đấu giá, cái kia phòng đấu giá?]

Sở Nam trực tiếp góp đi vào chào hỏi.

Hắn cái này một nỗi bọt, ngay lập tức liền nổ ra không ít người.

Mọi người rồi rít sớm cầu chúc, Sở Nam nội công bán nhiều.

Tiểu Miêu Mễ: [hoàng thành bên này, Bạch Y Thăng Tuyết ngơ ngác đến hiện trường chưa?]

Bạch Y Thăng Tuyết: [cao hơn kiểm tra học sinh, không có nhân quyền a, phải cố gắng tu luyện, nếu không không thi đậu làm sao bây giờ.]

Hắn lờ này vừa phát ra đi, liền lập tức thu được, không thấp hơn mười cái khinh bỉ.

Phong Từ: [Bạch Y Thăng Tuyết lừa dối các ngơ ngác thì sao, hắn vừa mới đi vào, ta cho các ngơ ngác phát ra tới, các ngơ ngác xem.]

Lúc này, Phong Từ xuất hiện.

Hắn phát ra một trương hình ảnh, cái này hình ảnh tựa hồ là từ bên trên nhìn xuống phía dưới, chặn lại tới.

Trong tấm hình rõ ràng là một người nam nhân, mang trên mặt kính râm, thân mặc trường bào màu đen, trên vai ngồi một cái hồ ly.

"Không phải đâu, cái này Thần Văn thế giới, chẳng lẽ cũng có ps?"

Sở Nam kinh ngạc hồng, kia tạo hình, y phục kia, còn có cái kia Nguyệt Hoa, đây không phải là chính mình sao?

Có thể chính mình, ở nơi này ngồi, làm sao có thể đi buổi đầu giá hiện trường.

Tiểu Miêu Mễ: [Bạch Y Thăng Tuyết ta khinh bỉ ngơ ngác, cũng đến còn giả trang cái gì. Không làm việc đảng hoàng học sinh, ta nhìn thấy ngơ ngác, ta đi qua xuống.]

Bắc Vực Cường Giả: [sẽ đi gặp Bạch đại sư chim!]

[Phong Từ, ngơ ngác đây là làm sao bây giờ đến?]

Sở Nam có chút, không nghĩ ra trong này con đường.

Chẳng lẽ Thiên Đạo tiểu thuyết võng, còn có cái gì công năng, còn chờ đào sâu?

Phong Từ: [đây là ta vừa mới chặn lại đến, ngơ ngác mới vừa vào tới.]

Bạch Y Thăng Tuyết: [đùa gì thế.]

Ở Giáp Cốt nhà đầu giá lầu hai, một cái độc lập bên trong căn phòng, Lâm Tịch an vị ở cửa sổ khóe miệng xuất hiện một nụ cười.

Xem ra, tiểu từ kia, mình cũng không biết chuyện này a.

Lâm Tịch mở mắt ra, xuống phía dưới nhìn một cái, thấy phía dưới vị trí.

Hai người chính hướng, cái kia giả Sở Nam đi.

Lâm Tịch ánh mắt rơi vào kia trên người hai người, xem ra hai người kia thì hẳn là Thiên Đạo tác giả bên trong bộ lạc Tiểu Miêu Mễ cùng Bắc Vực Cường Giả.

Mặc dù đang Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc, mọi người thường thường cùng một chỗ lẫn nhau nói chuyện phiếm.

Nhưng trên thực tế với nhau rất ít tiếp xúc, cũng rất ít biết, với nhau thật sự tương mạo.

Phong Từ: [mau nhìn, Bắc Vực Cường Giả cùng Tiểu Miêu Mễ đi tìm ngơ ngác.]

Phong Từ lại phát ra một loại hình ảnh.

Sở Nam trực tiếp từ Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong lui ra ngoài, hắn không hiểu kết quả xuất hiện trạng huống gì.

Cái này vừa mờ ra mắt, liền phát hiện, tiểu hồ ly còn có Triệu Hiểu Thụy hai người bọn họ con ngơ ngác trọn thật lớn.

Còn bắt chợt nhìn về Sở Nam

Sở Nam bất ngờ thấy, từ kia trong thủy tinh cầu ném ra truyền trực tiếp.

Lúc này ở trong hình, bất ngờ thì có 'Chính mình!

"Cái này tình huống gì?"

Sở Nam kinh ngạc đến ngây người.

Tiểu hồ ly phục hồi tinh thần lại, hướng về phía Sở Nam kêu mấy tiếng.

Rất rõ ràng là đang ở hỏi chuyện gì xảy ra, hẳn vì cái gì cũng ở đây bên trong.

Hắn không nhớ a.

"Tam thiếu gia người lúc nào đi, chẳng lẽ người không ở bên cạnh ta, người là giả?" Triệu Hiểu Thụy một bộ bị kinh sợ, hoài nghi trước mắt cái này, là không phải mình Tam thiếu gia.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Nội công đấu giá

Bách Thế Kinh Luân vừa nói như thế, Sở Nam cũng nhìn ra.

Người kia kia áo liền quần với chính mình hoàn toàn tương tự, bất quá vóc người so với chính mình muốn to con, tóc cũng so với chính mình dài, kia rõ ràng chính là một người khác.

"Không phải là Tam thiếu gia a!"

Triệu Hiểu Thụy mặt đầy bùng tình, "Hắn cái này mặc, cái này thật đúng là đúng dịp a."

"Đúng dịp đâu, đây nhất định là đặc biệt căn cứ y phục của ta làm được, trên thế giới nào có trùng hợp như vậy sự tình."

Sở Nam suy nghĩ một chút liền biết tiền nhân hậu quả.

Chẳng qua là không nghĩ tới, trên thế giới này buồn chán người thật nhiều, vẫn còn có người làm cái này.

Vậy có phải hay không, chắc có?

Có người hay không, Tiêu Viêm tạo hình?

Sở Nam quan sát một hồi, kia hai cái thanh niên cùng cái kia mặc giả Bạch Y Thăng Tuyết, trò chuyện với nhau thật vui đáng vẻ, cũng không biết đang thảo luận cái gì đó.

Hai người này, nhìn đáng đáp hẳn là bị lừa dối ở.

Bầy cha a!

Sở Nam lại tiến vào Thiên Đạo tác giả bộ lạc, kêu gọi thoát cái Bắc Vực Cường Giả cùng Tiểu Miêu Mễ, kết quả không có thu được bất kỳ đáp lại nào.

Phong Tử: [không cần kêu gọi, bọn họ và người trò chuyện đang nóng náo đây.]

Ở nơi này lời nói phía sau, lại bổ sung thêm một trương hình ảnh.

Ba người hình như là nhiều năm không gặp bạn cũ một dạng, câu kiên đáp bối, một bộ cấu kết với nhau làm việc xấu đáng vẻ.

Thỏ Đâu: [. . .]

Thần Đại Đế: [. . . Bạch Y Thăng Tuyết loại này thao tác, người là làm sao bây giờ đến, vừa cùng bọn họ nói chuyện phiếm, còn có thể vào Thiên Đạo trên mạng tới?]

Trong đám lập tức có không ít người biểu thị nghi hoặc, đối với (đúng) loại này thao tác thật tò mò.

Muốn đi vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, vậy không khả năng đang cùng ngoại giới trao đổi.

Thế nhưng, hiện tại Bạch Y Thăng Tuyết lại làm được.

Sở Nam đây sau đầu đều là hắc tuyến.

[Phong Từ ta xem ngươi đã sớm biết, vậy căn bản không phải ta, chẳng qua là mặc giống như ta quần áo mà thôi.]

Sở Nam như vậy vừa cười thích, mọi người cũng liền đều hiểu.

Phong Từ: [trêu chọc các ngươi chơi một chút.]

[cái kia đặc biệt hèn mọn gia hỏa, là cái nào, đừng nói cho là Bắc Vực Cường Giả!] có người đặt câu hỏi.

Thổ Đậu: [chính là hắn!]

Trong lúc nhất thời những người này, bắt đầu bình phẩm lung tung.

Qua thời gian thật dài, Bắc Vực Cường Giả cùng Tiểu Miêu Mễ mới lại trở về Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc.

Tiểu Miêu Mễ: [ta cùng Bạch huynh mới gặp mà như đã quen từ lâu, hận không có sớm ngày gặp nhau a.]

Bạch Y Thăng Tuyết: [. . .]

Bắc Vực Cường Giả: [hai người các ngươi là vô sỉ đến cùng đi chứ.]

Bạch Y Thăng Tuyết: [chờ các ngươi bị bán, còn giúp người khác đếm tiền!]

Tiểu Miêu Mễ: [Bạch huynh tốc độ rất nhanh, cũng trở lại.]

[chết cười ta, hai cái ngu dân!]

[thật đáng buồn, thật đáng tiếc!]

[bọn họ còn chưa kịp phản ứng.]

Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc, rất nhiều người rồi rít cảm khái.

Tiểu Miêu Mễ: [?]

Bắc Vực Cường Giả: [có ý gì?]

Tiểu Miêu Mễ cùng Bắc Vực Cường Giả, xem mờ mịt, không hiểu xảy ra cái gì.

[các ngươi đi xem thoáng cái, nói chuyện phiếm ghi lại liền biết.]

Một lát nữa, Tiểu Miêu Mễ xuất hiện.

[ta đi, bị dao động, người kia cũng quá vô sỉ điểm.]

Bắc Vực Cường Giả phía sau là liên tiếp im lặng tuyệt đối, đối với (đúng) cái kết quả này rất không nói gì.

Không lâu lắm Tiểu Miêu Mễ liền nghĩ đến: [Phong Từ ngươi đang ở đây trong phòng đấu giá này đi, cũng không đi ra nhắc nhở chúng ta, ngươi ở đâu ta muốn giận đối với (đúng) ngươi.]

Phong Từ: [ta ngay tại xa xa yên lặng xem các ngươi bị lừa bộ dáng.]

[ngươi ở đâu, đi ra?]

Tiểu Miêu Mễ muốn gặp thoáng cái Phong Từ, thường thường tại Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc nói chuyện phiếm, với nhau cũng đều quen thuộc, hắn còn chưa từng thấy qua bản thân.

Nghĩ đến cái này Phong Từ, phải là một bạo tạc đầu trắng hán!

Phong Từ: [buổi đấu giá bắt đầu, không có thời gian.]

[Tam thiếu gia, bắt đầu.] lúc này bên cạnh Triệu Hiểu Thụy, cũng đẩy đẩy Sở Nam, nói cho hắn biết.

Sở Nam từ Thiên Đạo tác giả trong bộ lạc, lui ra ngoài.

Lúc này trong phòng đấu giá ương, đứng một người thanh niên, đó là Tăng Phóng, hắn cầm trong tay một cái Tiểu Thiết chùy.

Chuyện thứ nhất được đưa lên đi hàng hóa, là một cái mạo hiểm khí lạnh giương ngọc.

"Vạn năm giương hàn ngọc, vạn năm có linh, có thể bám vào thiên địa linh khí, người nằm ở phía trên, khí lạnh xâm nhập, là có thể để cho chúng ta không tự chủ được điều chỉnh hô hấp tiết tấu, thu nạp thiên địa linh khí, có thể để cho người lúc đang ngủ cũng tự mình tu luyện. . ."

Theo Tăng Phóng giải thích, trong hội trường không ít người cũng đã sinh ra hứng thú.

Cũng thấp giọng nghị luận.

Rất nhanh, cái này vạn năm giương hàn ngọc bắt đầu chụp.

Thời gian đưa đẩy, rất nhanh từng món một kỳ quý Trân Bảo xuất hiện.

Dẫn bạo toàn bộ phòng đấu giá bầu không khí.

Ngay tại bầu không khí đạt đến đỉnh điểm thời điểm.

Rốt cuộc tới hôm nay chủ đề, một viên lưu ly sáng bóng quả cầu, trôi lơ lửng trung ương.

Lập tức hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Tăng Phóng hơi lộ ra vẻ vui mừng, [Xạ Điều vừa ra, cụ hiện độ chín thành trên đánh vỡ chúng ta nhân tộc tiểu thuyết cụ hiện độ. Nội Công Tâm Pháp, bù đắp chúng ta nhân tộc hệ thống tu luyện, trong đó Trung y, Dược Lý kiến thức lại có thể ở chúng ta Thần Văn thế giới tiến hành dẫn đo sửa sang lại, gần đây thành lập Xạ Điều Nghiên Cứu Hội, đặc biệt nghiên cứu Xạ Điều quyền tiểu thuyết này, cái này cũng là lần đầu tiên làm một quyển tiểu thuyết thành lập Nghiên Cứu Hội.]

[Bạch Y Thăng Tuyết cự tuyệt tam đại viện mời, nói ra thi đại học cũng là một loại tu hành, tác giả hẳn trải nghiệm trăm vị người, đưa tới toàn bộ tác giả vòng suy nghĩ sâu xa.]

[giang hồ Đệ Nhất Đại Giáo Toàn Chân Giáo Giáo sư đệ tử Nội Công Tâm Pháp, cũng là Xạ Điều nhân vật chính, Quách Tĩnh làm tu luyện nội công Tâm Pháp, cất bước ngồi nằm thời khắc vận hành, thuần chính nhất nội công, Toàn Chân Giáo nội công là thiên hạ võ học chính tông, chú trọng tiến hành theo chất lượng, bất luận thiên phú cao thấp, nhập môn liền nổi thẳng đại đạo, coi như là thiên phú kém đi nữa, cũng nhất định có thể đủ giúp người bước ra Dẫn Mạch cảnh, đây mới thực là thượng thừa nội công tâm pháp!]

Tăng Phóng mặt nở nụ cười, đem Toàn Chân Tâm Pháp chỗ tốt, một vừa nói ra.

Hiện trường một trận xao động, nhất là trong đó mấy cái lão đầu, còn có bộ phận thiếu niên, trợn to hai mắt.

Mấy cái lão đầu, rất rõ ràng đã hết sức đèn cạn dầu.

Ở trong tiểu thuyết, loại này đạo gia Nội Công Tâm Pháp, có kéo dài tuổi thọ, mà còn thiên hạ võ học chính tông, thích hợp hẳn hơn môn tu luyện, so sánh với Cửu Âm Chân Kinh các loại, bọn họ vẫn là càng thích cái này, chỉ cần tu luyện tiếp, lại chống đỡ vài năm, tất nhiên có thể đột phá, đang gia tăng một trăm năm Thọ Nguyên.

Bọn họ cần cái này Nội Công Tâm Pháp.

"Chờ đến, rốt cuộc chờ đến."

Mà mấy tên thiếu niên kia, kích động hai tay phát run.

Một người thiếu niên trong đó hướng về phía bên cạnh phụ thân kích động nói, "Phụ thân, nếu là có thể đạt được cái này Toàn Chân Tâm Pháp, ta nhất định có thể đủ ở trước kỳ thi tốt nghiệp trung học, đột phá Thông Mạch cảnh giới, nổi thẳng tam đại học viện!"

Những thiếu niên này, đều là tới gần thi đại học, đối với bọn họ mà nói, Toàn Chân Tâm Pháp tất nhiên có thể ở sau đó trong vòng mấy tháng, để cho thực lực bọn họ tăng lên trên diện rộng.

Ở Tăng Phóng giới thiệu một chút, cần Nội Công Tâm Pháp người, đã có người gấp quất lên, "Mau mau đấu giá a, đừng thiệu."

"Được, vậy bây giờ, đấu giá bắt đầu. . . Toàn Chân Tâm Pháp giá khởi đầu 5000 Kim Tệ!"

Theo Tăng Phóng thanh âm rơi xuống.

Lập tức bắt đầu kịch liệt cướp chụp.

Cái này cướp chụp chủ lực, đương nhiên chính là những thứ kia cần Nội Công Tâm Pháp người.

Còn như xa cách đều là tham gia náo nhiệt.

Đối với đại đa số người mà nói, mặc dù cũng muốn mua loại này thượng thừa nội công tâm pháp, bất quá bây giờ Nội Công Tâm Pháp vừa vận mặt thành phố, giá cả cuối cùng hội (sẽ) chiều cao nhiều chút thái quá.

Bọn họ còn có đủ thời gian đi các loại (chờ) cái một hai năm, quả thực không được, cũng có thể mua một người bình thường điểm Nội Công Tâm Pháp tu luyện.

Ở kịch liệt đấu giá bên trong, cái này được gọi là thiên hạ chính tông Nội Công Tâm Pháp, bị một lão già vỗ tới.

Rất nhanh, lại xuất hiện cái thứ 2 quang cầu.

Tăng Phóng giới thiệu, "Giang hồ Đệ Nhất Đại Bang, Thiết Chương Bang trợ giúp Cừu Thiên Nhận sử dụng, Thiết Chương thần công Nội Ngoại Kiềm Tu, hẳn là đứng sau Ngũ Tuyệt cao thủ, Xạ Điều bên trong hạng thứ sáu cao thủ, môn nội công này cùng khác (đừng) Nội Công Tâm Pháp khác nhau, có thể tăng lên trên diện rộng Tu Luyện Giả Chương Lực cùng tốc độ. . . Đối với thi đại học giai đoạn học sinh, đây là thích hợp nhất công pháp, không ai sánh bằng. . ."

Nghe Tăng Phóng giới thiệu, Sở Nam thiếu chút nữa trực tiếp phún huyết.

Giờ ạ, trả lại lên Thiết Chương thần công tên.

Bất quá Tăng Phóng nói không một chút nào dối, Cừu Thiên Nhận có thể bằng vào một môn Nội Ngoại Kiềm Tu Thiết Sa Chương lấy được Thiết Chương Thủy Thượng Phiêu danh tiếng, mà còn hẳn Thiết Chương công phu cùng Nhất Đẳng Đại Sư Nhất Dương Chỉ mỗi người một vẻ, càng là ở võ lâm cùng nổi danh, tuyệt đối là nhất nội công thượng thừa một trong.

Hiện trường lại là một trận xao động, bất quá những lão đầu kia đối với (đúng) cái này ngược lại không thể nào cảm thấy hứng thú.

Bọn họ cái kia trạng thái, Tu Thân Dưỡng Tính, cái này Thiết Chương thần công, bọn họ đã tu luyện không được.

Tu luyện lời nói, phỏng chừng chỉ có thể chết nhanh hơn.

Sau đó lại là một vòng tranh đoạt, cuối cùng bị Nhất Trung niên nhân chụp đi.

Bên cạnh hắn thiếu niên, vẻ kích động, lộ rõ trên mặt.

Rất hiển nhiên, Thiết Chương thần công, là cho thiếu niên kia chụp.

"Phụ thân, có Thiết Chương thần công trợ giúp, ta Chương Pháp hội (sẽ) càng tinh tiến, năm nay ta tất thi vào tam đại học viện."

"Hắn chính giữa mang theo 7 phần Tà, Tà bên trong mang theo 3 phần chính, hẳn là 'Đào Hoa Đào' Đào Chủ, cũng là Đào Hoa Đào phái võ học người sáng lập. 'Đào Hoa Ảnh Lạc Phi Thân Kiếm, Bích Hải Triều Sinh Án Ngọc Tiêu' là hắn võ công khắc họa, hẳn tự nghĩ ra chiêu thức cùng Nội Công Tâm Pháp, võ công thành tựu phi phàm, đã trấn hóa cảnh, hẳn chính là Đông Tà Hoàng Dược Sư, Ngũ Tuyệt một trong!"

Theo Tăng Phóng thanh âm, lại một quả cầu ánh sáng xuất hiện, "Đây là Bích Hải Triều Sinh Khúc, một loại Âm Luật cùng nội công kiềm tu Tâm Pháp, hơn nữa còn diễn sinh ra một loại đặc thù nhạc khí Tiêu. Xạ Điều tác giả, Bạch Y Thắng Tuyệt, chính là tu luyện môn nội công này! Môn nội công này tu luyện, tự nhiên tự nhiên, đủ loại là chiêu thức càng là giống như vũ đạo một dạng ưu mỹ, đây là Xạ Điều bên trong, đỉnh cấp Nội Công Tâm Pháp một trong! Chúng ta còn là môn nội công này Tâm Pháp, đặc biệt hợp với một nhánh Ngọc Tiêu!"

Hiện trường không thiếu nữ đưa bé trong lòng mắt, tia sáng kỳ dị liên tục.

Môn nội công này Tâm Pháp, dường như càng chịu nữ tử hoan nghênh.

"Không chỉ có như thế, theo ta được biết, Đông Tà Hoàng Dược Sư cũng là Xạ Điều Nghiên Cứu Hội, trọng yếu nhất đối tượng nghiên cứu, hẳn biết ngũ hành bát quái, Kỳ Môn Độn Giáp, cảm kỳ thư họa, thậm chí thủy lợi nông nghiệp, kinh tế Bình Lược. . . Văn văn, tất cả đều là trọng điểm đối tượng nghiên cứu, có lẽ sau này những thứ này, cũng có thể ở chúng ta nhân tộc tái hiện."

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 195: Buổi đấu giá kết thúc

Tăng Phóng nói tới chỗ này hơi ngừng thoáng cái, thanh âm có chút chuyển một cái, "Nếu là tập được Bích Hải Triều Sinh Khúc, có lẽ sẽ đối với (đúng) nghiên cứu Đông Tà Hoàng Dược Sư làm xem qua những Kỳ Môn Động Giáp đó, ngũ hành bát quái có cực lớn trợ giúp, những thứ đó nếu là có thể nghiên cứu ra được, bọn họ giá trị có thể tưởng tượng. . . Đương nhiên đây chỉ là ta nhất gia chi ngôn."

Tăng Phóng đem Xạ Điều Nghiên Cứu Hội sự tình, cũng cho dọn ra.

Đông Tà Hoàng Dược Sư mặc dù võ công không phải là Ngũ Tuyệt bên trong tối cao, nhưng hắn làm xem qua khắp mọi mặt kiến thức, đều là Bác Nhĩ tinh, là chân chính trời sinh tài, mà còn hắn võ công phần lớn là tự nghĩ ra, tự thành một trường phái riêng.

Cái này bí mật Bích Hải Triều Sinh Khúc, tiếng tiêu kia Âm Ba công kích, phi thường kỳ diệu.

Nếu là trong đó có liên lạc, cũng rất bình thường.

Mới đầu tất cả mọi người không có ý thức được một điểm này, bây giờ bị Tăng Phóng trực tiếp một chút đi ra.

Trong lúc nhất thời hiện trường rất nhiều người, trở nên động dung.

"Nói như vậy, cái này Bích Hải Triều Sinh Khúc, rất có thể trở thành mở ra Đông Tà chỗ ngồi này bảo tàng chìa khóa?"

Nói chuyện là một người trung niên, hắn đến từ Trác Nhĩ công ty mậu dịch.

Trác Nhĩ công ty mậu dịch lần này không có thể cùng Bạch Y Thăng Tuyết thành lập quan hệ hợp tác, khác (dùng) công ty mậu dịch cũng đều bài xích bọn họ.

Căn bản sẽ không cung cấp cho bọn hắn đỉnh cấp nội công, tối đa cũng chính là Xạ Điều bên trong một ít giang hồ hảo thủ loại kia nội công bình thường.

Hiện tại mặc dù còn nhìn chằm chằm Thần Văn thế giới lớn nhất công ty mậu dịch danh tiếng, nhưng so với trước kia đến, tổn thất rất lớn.

Bọn họ muốn đạt được những thứ này đỉnh cấp nội công, chỉ có từ buổi đấu giá trên dưới tay.

"Ừ, nói như vậy, cái này Bích Hải Triều Sinh Khúc có cần phải một hồi."

Một vị người hoàng tộc, ánh mắt có chút ngưng.

Hắn gần đây đang nghiên cứu Đông Tà Hoàng Dược Sư làm xem qua liên quan sự vật, luôn luôn không có được, hôm nay tới tham gia cuộc bán đấu giá này, cũng không phải là nội công, bất quá bây giờ nghe được Bích Hải Triều Sinh Khúc có thể tác dụng, ngược lại sinh ra viết hứng thú tới.

Tăng Phóng lại lần nữa điều động, mọi người tâm tình.

Theo action.

Lại một vòng tranh đoạt bắt đầu.

Cái này Bích Hải Triều Sinh Khúc rất nhanh thì diễn biến thành là, tam đại học viện Giáo sư, Trác Nhĩ công ty mậu dịch cao tầng còn có Hoàng Tộc tam phương tranh đoạt.

Cuối cùng cái này Bích Hải tiếng sóng khúc rơi vào Trác Nhĩ công ty mậu dịch nhân viên bên trong, dù sao cũng là Thần Văn đệ nhất thế giới công ty mậu dịch, nhiều tiền lắm của.

Bọn họ muốn có được đỉnh cấp nội công, chỉ cần chịu bỏ tiền, tự nhiên có thể quay tới tay.

"Hắn là Ngũ Tuyệt một trong, cũng là trong ngũ tuyệt duy nhất nhân vật phản diện nhân vật, tước hiệu 'Tây Độc' ". Võ công Đẳng Phong Tạo Cực. Mặc dù Ngũ Tuyệt trừ Trung Thần Thông ở ngoài, không có rõ ràng hạng, nhưng thật luận chiến lực mà nói, Tây Độc hắn là xếp tại thứ hai.

"Mà Tây Độc tu luyện môn nội công này, chính là Cáp Mô Công, hắn là đi qua bắt chước một loại gọi là con cóc động vật tới, cùng chúng ta Thần Văn thế giới quy tắc hoàn toàn xứng đôi. Nó là Xạ Điều bên trong sở hữu nội công, cụ thể độ tối cao, căn cứ chúng ta Giáp Cốt phòng đấu giá Thủ Tịch Trưởng Lão Lâm xanh thôi diễn, cửa này Cáp Mô Công cụ hạn độ thấy không thua kém 9 điểm năm phần mười!"

Tăng Phóng nói tới chỗ này, toàn bộ bên trong phòng đấu giá, truyền tới từng trận ngược lại hút khí lạnh thanh âm.

"Thật là Lâm xanh đại sư làm thôi diễn kết quả sao?"

"Cái này cũng cụ hiện độ cũng quá khủng bố đi. "

"Cái này Cáp Mô Công xác thực có chút ý tứ, hoàn toàn ám hợp chúng ta nhân tộc tu hành lý niệm, chúng ta chính là bất chước Yêu Thú hô hấp thổ nạp thiên địa linh khí. . ."

Bên trong phòng đấu giá, tiếng nghị luận không ngừng truyền ra.

Mọi người thật là bị cái này Cáp Mô Công cụ hiện độ cấp trấn trụ.

Mặc dù chỉ là thôi diễn, nhưng Giáp Cốt phòng đấu giá Thủ Tịch Trưởng Lão Lâm xanh nổi tiếng bên ngoài, mọi người tự nhiên tin phục.

Thấy không khí đã quá, Tăng Phóng đứng lúc mở ra đấu giá.

Lại là một vòng điên cuồng tranh đoạt.

"Nó là nổi danh nhất võ học bí kíp, cũng là trong chốn võ lâm mọi người không khỏi muốn tranh đoạt một dạng chí bảo. . . Ngay cả năm vị cao thủ tuyệt thế là tranh đoạt môn võ công này bí tịch, mà ở Hoa Sơn Luận Kiếm. . ."

Tăng Phóng lời nói, vẫn chưa nói hết, dưới đài có người kêu.

"Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Âm Chân Kinh. . ."

"Cửu Âm Chân Kinh ta phải đạt được."

"Đây là Xạ Điều trong tiểu thuyết, mạnh nhất Võ Công Bí Tịch, nếu là đạt được môn công pháp này, khẳng định có thể trợ giúp ta ở thi đại học bắt đầu trước, siêu thoát Trùng Mạch cảnh bước vào Dẫn Linh Cảnh!" Một người thiếu niên kích động đối với (đúng) bên cạnh phụ thân nói, ánh mắt của hắn, vẫn còn ở trừng trừng nhìn chằm chằm Tăng Phóng trong tay nhờ cái quang cầu kia.

"Không sai, hắn chính là Cửu Âm Chân Kinh quyền thượng, cao cấp nhất Nội Công Tâm Pháp!" Tăng Phóng ngữ tốc rất chậm.

Hiện trường một trận ngạc nhiên.

"Cửu Âm Chân Kinh quyền thượng?"

"Quyền hạ đây?"

Tăng Phóng dưới hai tay áp, để cho mọi người im lặng, "Ta biết mọi người đang nghi ngờ vì cái gì không có quyền hạ, hoàn chỉnh Cửu Âm Chân Kinh cần thiết hồi đoái điều kiện quá mức hà khắc, chúng ta Giáp Cốt phòng đấu giá, còn không cách nào hồi đoái. Bất quá quyền hạ cũng chỉ là đủ loại võ công chiêu thức, cước pháp, quyền pháp, khinh thân công pháp, với nội lực tu luyện cũng không có quá lớn chỗ dùng. Cái này Cửu Âm Chân Kinh quyền thượng, mới thật sự là Nội Gia Tâm Pháp."

Tăng Phóng cái này những lời này cũng coi là giải trừ mọi người nghi hoặc.

Hiện tại mọi người thật sự chú ý là, có thể tăng lên tốc độ tu luyện Nội Công Tâm Pháp.

Còn như những chiêu thức kia, kỹ xảo cũng không thấy thế nào tốt.

Sau đó đối với (đúng) Cửu Âm Chân Kinh Tâm Pháp tranh đoạt, càng là lâm vào giai đoạn ác liệt.

Toàn bộ phòng đấu giá, một trận sôi trào.

Cuối cùng môn tâm pháp này, rơi vào một cái cao tuổi lão đầu trong tay.

"Hôm nay tâm tình không tệ, Bách Thế Kinh Luân chờ một hồi ta ngaoi đi ra ngoài bữa ăn lớn."

Sở Nam nhìn đến đây, có thể nói tâm tình thật tốt.

Cái này Ngũ Môn Nội Công Tâm Pháp sở phách ra giá cao, để cho hắn đều cảm thấy có chút khó tin.

Sở Nam đang chuẩn bị, trực tiếp đem vậy có thể đủ truyền hình ảnh thủy tinh thu lại.

Lại thấy mỹ nữ kia thị thành viên, lại nâng một cái khay đi lên.

"Còn có?" Sở Nam động tác trên tay, dừng lại.

Theo Tăng Phóng đem đang đắp bố trí lấy ra, một cái tỏa ra lưu ly sáng bóng Linh Thảo xuất hiện ở trong tầm mắt.

Linh thảo này vừa xuất hiện, hiện trường xao động cùng hòa bạo, lập tức giảm xuống rất nhiều.

Không ít người cũng đang nhỏ giọng bàn luận.

[là vật kia sao?]

[hình như là một gốc Linh Thảo?]

[ta muốn đồ vật, đến.]

Rất nhiều người nghi hoặc, không hiểu đây là cái gì Linh Thảo.

So sánh với trước mặt những thứ kia đấu giá sản phẩm, Phồn nói thừa thuật, hận không thể đem bảo vật nói trên trời dưới đất duy nhất.

Lần này Tăng Phóng lời nói cũng không nhiều, chỉ nói một câu.

[Tinh Hạch thảo, năm trăm năm khó gặp, Tinh Hạch cảnh giới bên dưới, có thể giúp người đột phá cảnh giới!]

"Cái gì, còn có loại vật này."

Có người kinh hô lên.

"Cái này Tinh Hạch thảo, ta muốn!"

Một cái hơi có vẻ hơi già nua thanh âm, từ lâu hai truyền tới, lộ ra gương mặt, bất ngờ chính là Bách Thế Kinh Luân trước gọi là tiểu oa oa lão nhân.

Vô số thô trọng hô hấp, từ bốn phương tám hướng mà tới.

Rất nhiều người trung niên, lão nhân trực tiếp đứng lên, thẳng tắp nhìn chăm chăm cái viên này lưu ly thảo, ánh mắt kia cũng mau muốn phun ra lửa.

Muốn bước vào Tinh Hạch cảnh giới, đạo khảm này có bao nhiêu khó khăn, bọn họ cũng vô cùng rõ ràng.

Nhưng buổi linh thảo này, lại có thể giúp bọn hắn bước vào Tinh Hạch cảnh giới.

Sở Nam cũng rút cuộc minh bạch, vì cái gì tràng này dĩ nội công là hải hươc buổi đấu giá, làm sao sẽ hấp dẫn tới nhiều năm như vậy linh nhìn rất lớn lão nhân.

Vừa mới đấu giá nội công thời điểm, những người này cũng thờ ơ không động lòng.

Nguyên lai, bọn họ đều là hướng về phía cuối cùng này một cái vật đấu giá mà tới.

Bách Thế Kinh Luân thở dài một tiếng, "Ta nói kia Tiểu Oa Tử, lần này làm sao sẽ tới tham gia buổi đấu giá này, nguyên lai là làm cho này Tinh Hạch thảo!"

Rất nhiều hướng về phía nội công mà người tới, đều là một trận ngạc nhiên.

Sau đó chính là hai mắt phun lửa.

Một lát nữa, không khí hiện trường từ từ biến hóa quỷ dị.

Tất cả mọi người đều ở trừng trừng nhìn chăm chăm buổi cây kia Linh Thảo.

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiến ๐, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Cung không đủ cầu

Còn như nội công tiêu thụ tình huống, tự không cần phải nói.

Những thứ kia ở công ty mậu dịch bên ngoài mua mọi người, nhất định là tôi công đã trảng.

Bởi vì nhóm đầu tiên xuất hiện nội công, còn chưa đủ đặt trước số người phân.

Có thể nói, còn chưa đưa ra thị trường, liền tiêu thụ hết sạch.

Ở một nhà Mễ Hi Nhĩ mậu dịch đi bên ngoài, đông lớn tụ tập tới người mua hò hét loạn lên làm ồn thành một mảnh.

"Nội công đây? Nhiều như vậy Truyền Công linh cầu, cái nào mới phải, đã nói hôm nay tiêu thụ nội công, thế nào còn không có thấy các người bắt đầu."

Một người trung niên, lớn tiếng kêu la.

Trong tay hắn vung một đánh tơ vàng nhóm, "Ta có là tơ vàng nhóm! Mau đưa nội công cho ta chọn."

"Vị huynh đệ kia, nội công cũng sớm đã bán khánh."

Một người khác người khoác Mễ Hi Nhĩ công ty mậu dịch trong quần áo niên nhân lên tiếng giải thích, từ đám người ngay từ đầu tụ tập, hắn ngay tại xua tan, khuyên giải tới xếp hàng người mua, nhưng là trứng dưng không có.

"Không thể nào, ta đã sớm đến, vẫn luôn không thấy các người bắt đầu tiêu thụ qua."

Trung niên nhân này tất nhiên không tin, kêu to.

"Có phải hay không bị các người lúc không có ai cấp giữ lại, chờ tăng giá bán giá cao?"

Một người khác cũng gọi đạo (nói), "Đệ đệ của ta lần này đối mặt thi đại học, đối nội công yêu cầu rất khẩn cấp, các người nếu là thật có những hành vi này, là đang ở huy trước người đường."

"Mễ Hi Nhĩ còn vọng tưởng vượt qua Trác Nhĩ công ty mậu dịch?"

Nhà này Mễ Hi Nhĩ mậu dịch đi người phụ trách nghe hò hét loạn lên xào thành một mảnh, tự biết rất nhiều người chẳng qua là ở chỗ này than phiền, tất cả mọi người không ngốc, nguyên nhân thực sự, tất nhiên đã hiểu rõ, "Huynh đệ chúng ta ở còn chưa mở bán trước, cũng đã bị đặt trước xong, số lượng còn chưa đủ đặt trước số người, chúng ta trước liền nhắc nhở mọi người!"

"Mọi người tại như vậy làm ầm ĩ đi xuống cũng vô dụng, Mễ Hi Nhĩ công ty quy củ có nhiều nghiêm mọi người hẳn biết, âm thầm chờ, loại chuyện này là vạn không thể nào xảy ra."

Trung niên nhân kia tiếp tục nói, "Nếu là mọi người không tin có thể đi khác (đừng) mậu dịch đi thử vận khí một chút, lần này tiêu thụ nội công, không chỉ có riêng chỉ có chúng ta một nhà mậu dịch được."

Nghe được người trung niên, cũng đem khách hàng hướng ra phía ngoài đấy, mọi người cũng biết, là thực sự không thể nào mua được.

"Đúng vậy, rất nhiều đây, đi địa phương khác nhìn một chút." Một người thanh niên cảm thấy có cần phải đi thử vận khí một chút, sẽ phải rời khỏi.

Bên cạnh lại có người buồn bực nói, "Ta đã đi dạo năm sáu cái khác nhau mậu dịch đi, đều giống nhau, đã sớm bị đặt trước xong."

"Cũng toàn bộ giống nhau, lại đi đi dạo cũng là uống công vô ích."

Còn có người không cam lòng, người kia người mặc Lam Bào, phía trên nam bảo thạch, nhìn một cái chính là không thiếu tiền chủ, "Ta lần này là vì cha ta mua, cha đã hơn một trăm năm mươi tuổi, bị vây ở Trùng Mạch cảnh giới đình phong gần năm mươi năm, Thọ Nguyên sắp tới, chỉ có nội công này, có lẽ có thể giúp lão nhân gia ông ta vượt qua đạo khảm này, kéo dài Thọ Nguyên, các người đem bên trong tự dùng đều cho ta một loại, ta nhưng là vô cùng cảm kích a."

Người này nói thời điểm, hai mắt phiếm hồng.

Không biết được là diễn kỹ không tệ, hay là thật biểu lộ cảm xúc.

"Huynh đệ ta cũng muốn giúp người, nhưng là chúng ta Mễ Hi Nhĩ công ty mậu dịch nhân viên nội bộ, nếu là thật không phải là gấp đến không phải là mua không thể trình độ, là không chuẩn tư mua, trước phải cung cấp cấp thị trường. Mặc dù nghe người lời nói, ta đồng cảm ưu tư, nhưng cũng không có năng lực làm." Trung niên nhân kia cảm khái, "Mọi người nếu là thật muốn sớm bắt được nội công, vậy cần mau sớm đặt trước, nếu không coi như là tiếp theo nhóm nội công đến, còn là không có khả năng mua được."

Cũng có trước đặt trước, lần này bắt được nội công người, lúc này đi nhanh đi ra, mặt đầy kích động cùng mừng rỡ.

Hiện trường vừa mới vẫn còn ở xao động giữa đám người, lập khắc liền có người đưa tay ra nói.

"Ta muốn, ta muốn đặt trước, trước mặt huynh đệ nhường một chút, để cho ta đi qua."

"Ta tới trước, ta xếp tại trước mặt!" Xếp tại người trước mặt, tự nhiên không muốn để cho, cũng lập tức yêu cầu đặt trước.

Rất nhiều nguyên bản không thể nào cản nội công, chẳng qua là đến xem náo nhiệt mọi người, cũng là lập tức biểu thị muốn đặt trước.

Dù sao nội công loại vật này, lấy hiện tại khan hiếm tính mà nói.

Cung không đủ cầu, mua được chính mình chưa dùng tới, đại khái có thể tăng giá bán đi.

Tình cảnh như vậy, ở các đại mật dịch hành lý, cũng đang phát sinh.

Mà ở Thiên Đạo trong diễn đàn, đối với cái này thảo luận liền càng thêm nhiệt liệt.

Không ngừng có người mở topic.

[hôm nay đem mười mấy giao dịch hành tất cả đi dạo một lần, nội công lỏng cũng không thấy đến, thật là cái bi kịch!]

[ta bên này cũng vậy, nghe nói thượng giá trước cũng đã tiêu thụ hết sạch, nếu muốn mua được, phải đặt trước, nếu không tiếp theo nhóm đến, chỉ sợ cũng không có cơ hội.]

[nội công mới vừa bắt đầu tiêu thụ, cần người quá nhiều, cái này cũng rất bình thường.]

Mà ở một cái trong trạch viện, kia người mặc trường bào màu tím người trung niên, mặt lộ u buồn cùng vẻ hối tiếc.

Cha của hắn, là thực sự đã một số gần như dầu cạn đèn tắt.

Vừa mới ở Mễ Hi Nhĩ mật dịch hành nội kia một phen, cũng không phải nói láo.

Hắn có chút hối hận, làm sao lại không có nói đi trước đặt trước đây?

Mặc dù hôm nay đã đặt trước, nhưng hắn hỏi cái kia công ty mật dịch nhân viên làm việc, muốn lấy được tay, ít nhất cũng phải thời gian mấy tháng.

Thời gian mấy tháng, mặc dù ngắn, thế nhưng đối với hắn cha mà nói, cũng không nhất định có thể đủ chịu đựng được, có thể tu luyện, còn kém mấy tháng này, cuối cùng thất bại trong gang tấc.

"Không được, phải nghĩ biện pháp, lập tức bắt được, nên làm thế nào?"

"Thiên Đạo diễn đàn."

Người trung niên lập tức nghĩ đến một cái biện pháp, mau mau tiến vào Thiên Đạo trong diễn đàn.

Ban bố một cái cầu mua thiệp.

Đem sự tình tiền nhân hậu quả nói một lần, hơn nữa nói rõ cha mình cần nội công, nếu là có, nguyện ý ra gấp đôi giá cả, thu mua một môn nội công.

Hắn cái này bài post, vừa phát ra đi.

Thiên Đạo trong diễn đàn, lập khắc liền có người thảo luận.

"Nói như vậy, nếu là ta có nội công lời nói, chuyển tay một cái là có thể kiếm gấp đôi?"

"Cái này mua bán, thật là kiếm lật."

Mọi người thảo luận thuộc về thảo luận, thế nhưng lại không người nào nguyện ý đem nội công giao dịch.

Trung niên áo bào xanh người, các loại (chờ) một hồi thật lâu, có chút thất vọng.

Suy nghĩ một chút, hắn cắn răng một cái, trực tiếp đổi thành gấp ba giá cả thu mua.

"Huynh đệ, ta đây nội công là đặt trước, vốn là muốn chính mình tu luyện, bất quá cũng không quá gấp. Huynh đệ người cái này hiểu tâm từng quyền, ta lần này liền nhịn đau cắt thịt."

Gấp ba giá cả vừa ném ra đi, lần này có người trực tiếp xuất hiện.

Trung niên áo bào xanh người thấy lúc này phục, mừng rỡ không thôi, lập tức cùng trả lời người liên lạc.

Có trung niên áo bào xanh người hành động này, trong lúc nhất thời Thiên Đạo trong diễn đàn công bản khối, thật là thành cầu mua cùng giao dịch bản khối.

Thỉnh thoảng có người, ban bố cầu mua thiết.

Trong lúc nhất thời, tại chính thức thị trường ở ngoài nội công giao dịch giả cả, liền tăng vọt không chỉ gấp ba lần.

Một ít không thể nào cần nội công người thấy những thứ này, cũng rồi rít ban bố tiêu thụ thiết.

Đem mình có được nội công chủng loại nói một chút, gấp mấy lần giả cả nguyện ý bán ra.

Sở Nam ở Tây Châu bên trong thành, thu vào, các đại mậu dịch đi người phụ trách, phát ra tới tiêu thụ tình huống.

Các đại công ty mậu dịch, đều là vô cùng mừng rỡ.

Thần Văn thế giới, duy nhất bị loại bỏ tại loại này không khí ở ngoài, chính là Trác Nhĩ phòng đấu giá.

P/s: Convert by ๒Cao ๒ ↔ ๒Tiến ๒, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Trác Nhĩ công ty mậu dịch thay đổi

Thời gian đã tới chạng vạng tối, Trác Nhĩ mậu dịch trụ sở chính!

Phòng hội nghị này bên trong, ngồi đầy Trác Nhĩ công ty mậu dịch cao tầng.

Ngồi ở trung ương nhất kia tóc bạc trắng lão giả, gương mặt đó không có bất kỳ biểu tình.

Bất quá ngồi ở đó khí thế, phi thường kinh người.

Bên trong phòng họp, những thứ này bình thường điều khiển Trác Nhĩ công ty mậu dịch thứ khổng lồ này cao tầng môn, lúc này toàn bộ đều cảm như hén.

Ngay cả vị kia ngày xưa Trác Nhĩ công ty mậu dịch Chuông Khổng Giả, đều ngồi ở lão giả bên cạnh, khẽ cúi đầu, không dám nói lời nào.

"Đây chính là ta sau khi rời đi, giao công ty cho các người mang đến cho ta thành quả. Trâu Thành phân phát, một người một trương, để cho bọn họ tất cả nhìn một chút."

Lão đầu này đem trong tay một đánh giấy, trực tiếp để qua bên cạnh người trung niên trước bàn.

Kia ngày xưa Trác Nhĩ mậu dịch Chuông Khổng Giả, cầm lên kia đánh giấy, cũng phân phát.

"Đây chính là gần đây nửa tháng đến, chúng ta Trác Nhĩ công ty mậu dịch dòng chảy, lợi nhuận, các người cũng cho ta xem rõ ràng. . . Cũng xem tí mĩ."

Kia tóc bạc trắng lão đầu, không giận tự uy.

Quanh người hấn khí thế, căn bản khó mà ngăn cản, để cho những thứ này ở lầu cao vị Trác Nhĩ công ty mậu dịch cao tầng cũng run lấy lấy.

Theo mọi người ánh mắt rơi vào những giấy này tám bên trên, rất nhiều tay sai cũng hơi phát run.

Một cái dẫn đầu nhìn xong người, gương mặt đó đều biến thành màu tím bầm.

"Tiền, Tiền lão. . . Cái này số liệu thống kê, có phải hay không bị lỗi, giao dịch này ngạch, cái này lợi nhuận. . ."

Người kia nhìn được sợ hãi, hỏi ra trong lòng nhận lấy.

Theo người này lên tiếng đi ra, không ít người cũng đã nhìn xong số liệu.

Đều là ngẩng đầu lên, lộ ra kinh nghi về mặt.

Phía trên này giao dịch ngách luôn luôn lộ ra hạ xuống trạng thái, toàn bộ Trác Nhĩ tập đoàn mua bán ở Thần Văn thế giới nghiệp vụ, ở một tháng qua này, hạ xuống hơn mười lần, nhất là hôm nay giao dịch, hạ xuống điểm đóng băng, hạ xuống gấp mấy chục lần.

Lợi nhuận vậy mà, biến thành số âm

Đây đối với lúc trước vật khổng lồ kia Trác Nhĩ công ty mạo dịch mà nói, căn bản là không có khả năng chuyển phát sinh.

"Người là chức vị gì. . ."

Tiền kia lão nhìn về hỏi vấn đề người trung niên.

"Nhân sự Thủ Tịch. . ." Trung niên nhân kia không hiểu, Tiền lão vì cái gì hỏi ra cái vấn đề này, vẫn đáp.

"Nói như vậy, chính là chủ quản chúng ta Trác Nhĩ công ty mạo dịch nhân viên nội bộ chức vị thay đổi. . . Được, bắt đầu từ bây giờ, người có thể rời đi."

"À?" Trung niên nhân kia không hiểu.

Àm!

Căn bản không thấy tiền lão di chuyển.

Lúc này trung niên nhân kia lại trực tiếp bay rớt ra ngoài, đem cửa phòng họp trực tiếp đóng nát, rơi vào bên ngoài hành lang.

"Bắt đầu từ hôm nay, Trác Nhĩ công ty mạo dịch, cũng chưa có người người này, bắt hẩn cho ta đuổi ra ngoài."

Người kia lập tức hóa thành, hết sức lo sợ về.

"Đem hẩn mang đi." Tiền lão bên cạnh người trung niên lúc này cũng lên tiếng.

Lúc này thoáng cái xuất hiện năm sáu thân mặc áo đen võ giả, trực tiếp đem người này bấu vào.

"Tiền lão, ta chỉ là hỏi ra nên hỏi một chút đề, ngài không thể như vậy?"

Tiền lão đứng lên, đưa tay tỏ ý những người đó chờ một chút, đảo mắt nhìn toàn bộ phòng họp, "Thân là nhân viên cao tầng, thậm chí ngay cả gần đây Trác Nhĩ công ty mạo dịch kinh doanh tình huống cũng không biết, lại còn là nhân sự Thủ Tịch, còn hỏi ra câu nói kia tới. . ."

"Đối với chúng ta Trác Nhĩ mạo dịch sở thụ đến đánh vào, không một chút nào rõ ràng."

"Tại sao sẽ như vậy, vấn đề đơn giản như vậy, nhiều ngày như vậy, người vậy mà không thấy được?"

Tiền lão trực tiếp chỉ một cái nhìn rất nhìn hình như là thanh niên bộ dáng người, "Người tới nói một chút, cuối cùng là chuyện gì xảy ra."

Có thể ở cái tuổi này, ngồi vào vị trí này, tuyệt đối không đơn giản.

Thanh niên kia, đứng lên, thanh âm phát run.

"Đoạn thời gian gần nhất, bởi vì nội công đánh vào, tuyệt đại đa số khách hàng đều đi khác (đừng) mạo dịch đi đặt trước nội công, mà các đại công ty mạo dịch, làm tiêu thụ tiểu thuyết sản phẩm, vốn là có rất nhiều hiệu dụng cùng chúng ta trọng điệp, những khách cũ kia dĩ nhiên là trực tiếp mua tương tự sản phẩm. . . Chúng ta giao dịch ngách thì ít rất nhiều."

Tiền lão trên mặt tức giận giảm xuống một ít, nhìn về người kia chuyện Thủ Tịch, "Vấn đề đơn giản như vậy, người vậy mà không biết chút nào, còn hỏi ta là không phải là làm."

Người kia chuyện Thủ Tịch, sắc mặt trắng bệch.

Mau mau cầu xin tha thứ, "Tiền lão ta lỗi."

"Tiền lão, ta sau đó tuyệt đối sẽ không ở nơi này dạng."

Tiền lão vung tay, tỏ ý đem người đuổi đi.

Kia tiếng cầu xin tha thứ thanh âm, càng ngày càng xa.

"Trâu Thành, đây chính là thành viên nòng cốt? Vậy là ai bỏ nhiệm nhân sự Thủ Tịch, liền những thứ này đều không hiểu, hấn là như thế nào tiến hành điều động nhân sự, căn cứ thân sơ sao, khó trách ở Bạch Y Thăng Tuyết trong chuyện, sẽ xuất hiện loại kia tình trạng. Ngay tại lúc này ngươi đem hiện trường sở hữu cao tầng tất cả cô lập, lập tức điều tra kỹ, chỉ cần có loại này tình huống, lập tức cấp điều tra!"

Tiền lão nói xong, trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi.

Mấy ngày kế tiếp, toàn bộ Trắc Nhĩ công ty mật dịch, cao tầng thay đổi, trông đi rất nhiều vị trí.

...

Năm ngày sau đó, Đấu Phá liên tục đổi mới ngày thứ bốn mươi.

Kia trung niên áo bào xanh người, cầm trong tay một cái nội công quang cầu.

Hắn dùng gấp ba giá cả, rốt cuộc đến, muốn nội công, mặc dù chỉ là bắt nhập lưu nội công.

Nhanh chóng tiến vào một cái sân, ở giữa sân, tác giả một cái gậy đét như cùi lão nhân.

Hắn da chặt chẽ bao vây lấy xương, tóc thưa thớt, đang quét đỉnh viện, hấn mỗi đi một bước cũng lắc mấy cái, tựa hồ muốn ngã quỵ.

Theo tiếng cửa mở vang lên, lão nhân này ngẩng đầu lên.

Ánh mắt hấn đục ngầu, vẻ già nua hiện ra hết.

"Tới. . ." Lão nhân gạt đầu một cái, run lấy bầy đứng lên.

"Phụ thân, ngài thể nào, thể nào không tu luyện."

"Đã không có thể đột phá, hơn năm mươi năm đều không thành công, cũng không mấy tháng việc làm tốt, cùng với tu luyện tới chết, cuối cùng này mấy tháng vẫn là thoải mái một chút tốt."

Lão nhân lúc nói chuyện trên mặt mặc dù mang theo cười, bất quá tiếc nuối hiện ra hết.

50 năm trước tu luyện tới Trùng Mạch cảnh giới đỉnh phong, hơn năm mươi năm, hấn đều không thể hoàn thành cuối cùng đột phá.

Thiên phú loại vật này, hấn cuối cùng là không có cách nào bước qua.

"Không, phụ thân, còn có hy vọng." Kia trung niên áo bào xanh người lập tức nói.

"Ngươi không cần an ủi ta, ta rõ ràng chính ta trạng thái."

Lão nhân còn tưởng rằng, con mình là đang an ủi mình.

"Ta cấp ngài mang đến nội công, mang đến một môn nội công, lần này khẳng định có thể trợ giúp đột phá Trùng Mạch cảnh giới!" Trung niên áo bào xanh người có chút kích động cầm trong tay quang cầu lấy ra đi.

"Hừ ? Nội công đó là cái gì?"

Lão nhân đã rất lâu không có trải qua Thiên Đạo diễn đàn, mấy năm trước luôn luôn đang bế quan tu luyện, muốn lợi dụng cuối cùng vài năm, xem xem có thể hay không đột phá, bất quá hôm nay hấn đứng là vẫn còn buông tha.

Người trung niên ngay lập tức liền đem nội công cấp giải thích một lần, hơn nữa đưa ra, "Phụ thân, đây tuyệt đối có thể trợ giúp ngài đột phá."

Lão nhân đã không thể nào muốn thử, hấn cảm thấy nội công thần kỳ đi nữa, nếu là nhiều vài năm, hấn có lẽ còn có thể đột phá, thể nhưng nói không chừng hấn tháng sau liền không chịu đựng nổi, nội công này phòng chừng cũng vô dụng.

Hắn đang muốn cự tuyệt.

Lại thấy con mình, trực tiếp quỳ xuống.

Biết con không bằng cha, đồng dạng biết rõ cha mình chính là đạo làm con.

Lão nhân thở dài một tiếng, nhận lấy nội công, "Vậy cũng tốt, ta liền tu luyện nửa tháng, nếu là không có hiệu quả coi như."

Lão nhân nói xong, đem quang cầu này hướng trên đầu đánh một cái, quang cầu biến mất.) ! !

P/s: Convert by ๔Cao█ ↔ ๔Tiến█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Cha và đại ca trở về

Mà lúc này, Thập Đại Yêu Cảnh một trong Lưu Quang Cảnh bên trong, Yêu Vương Lưu Niên chính đang mấy cái mưu sĩ nói chuyện.

"Yêu Vương đại nhân, hiện tại Đẩu Phá đã liên tục điên cuồng đổi mới bốn mươi ngày, quyền tiểu thuyết này nội dung cốt truyện đã xảy ra vấn đề."

"Đúng, quyền tiểu thuyết này, số trang càng viết càng dài, một ít chuyện nhỏ, đều bị hấn tì mỉa mai, không có chút ý nghĩa nào, tiêu chuẩn so với trước hạ xuống quá nhiều, nghĩ đến lại tiếp tục càng đi xuống, nhiều nhất một tháng quyền sách này sẽ sập."

Mấy cái Yêu Tộc mưu sĩ, hướng Yêu Vương biểu đạt quan điểm mình.

A Lạp Dã - Lưu Niên cũng là Lã Vọng buông cần, tám kia tuần tú cực kỳ trên mặt, lộ ra chút lâu không có nụ cười.

"Các vị công lao không cạn, các người vận hành, làm cho nhân tộc tác giả Đại Thánh điên cuồng đổi mới."

Lúc này, kia Bán Nhân Bán Yêu gia hòa, xông vào.

"Yêu Vương đại nhân, Hồ Tộc Hàn Linh cầu kiến!"

"Đề cho nàng lên đây đi."

Yêu Vương nói xong, liền đối với hấn chư vị mưu sĩ đạo (nói), "Tiếp theo một thời gian, còn cần mọi người hiệp lực hợp tác, Đẩu Phá Tiểu Thế Giới chôn vùi sau đó, ta sẽ cấp chư vị ăn mừng! Chư vị hồi đi."

Những thứ này mưu sĩ, tất cả hướng Yêu Vương ôm quyền, từng cái rời đi.

Bất quá xem ra, tất cả mặt lộ vẻ vui mừng.

Bất kể là Nhân Tộc, vẫn là Yêu Tộc.

Đều sẽ có nhiều chút ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo khái niệm, bọn họ sẽ ở tâm lý cho là, loại này nhanh chóng đổi mới sẽ đề cho tác phẩm chất lượng hạ xuống.

Sở dĩ phải tự nhiên làm theo, đi tìm tác phẩm tỷ vết nào.

Một quyền tiểu thuyết, không thể nào hoàn mỹ vô khuyết, cụ hiện độ cũng là bởi vì này hội (sẽ) cao có thấp có.

Đẩu Phá bên trong tự nhiên cũng có rất nhiều không hợp lý chỗ, hiện tại Yêu Tộc cùng rất nhiều nhân tộc, dùng ánh mắt như thế đi xem Đẩu Phá quyền tiểu thuyết này.

Đang nhìn thời điểm, tâm lý cũng đã cảm thấy, so với trước kia đến, tiểu thuyết chất lượng hạ xuống rất nhiều.

Loại tâm lý này tác dụng, coi như giống như Yêu Vương như vậy Yêu Tộc tới một trong cường giả, cũng là khó mà tránh khỏi.

Mà ở Nhân Tộc Thiên Đạo bên trong.

Cũng có rất nhiều người, đều tại biểu thị đối với (đúng) Đẩu Phá quyền tiểu thuyết này lo lắng.

Người hô hào, Đại Thánh không nên đang kiên trì như vậy đổi mới đi xuống, muốn lao dật kết hợp.

Tuy nhiên lại không có được đáp lại.

Rất nhiều người phi thường thất vọng, thậm chí có người đang Thiên Đạo trong diễn đàn, biểu đạt đối với (đúng) Đại Thánh bất mãn.

Rất nhanh, một cái đồng dạng Hồ Mị nữ tử, lên đỉnh A Lạp Dã núi, bước vào kia to lớn băng tuyết trong cung điện.

Cô gái này mới vừa gia nhập bằng tuyết cung điện, liền quỳ xuống, cầu xin Lư Niên Yêu Vương là Hồ Tộc làm chủ.

Hắn đã từng đã đáp ứng Hồ Vương Hàn Yên Nhu, nếu là hắn xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, tất nhiên sẽ che chở Hồ Tộc.

Hắn chiêu cáo toàn bộ Lư Quang Cảnh, bây giờ nghe cái này Hồ Tộc con gái tới nhờ giúp đỡ, "Có cái gì khổ sở, cứ việc nói tới."

Hàn Linh ngẩng đầu, "Từ vua ta Hàn Yên Nhu biến mất ở Đấu Phá Tiểu Thế Giới sau, Hồ Tộc bộc phát thế Uy, gần đây càng là nhận hết lần áp."

"Có chuyện như vậy, do ta che chở, lại còn dám đối với Hồ Tộc động thủ chém giết." Yêu Vương Lư Niên sắc mặt hơi rét, hắn chuyển lời, Lư Quang Cảnh bên trong vẫn còn có không nghe.

"Yêu Vương đại nhân, cũng không có động thủ, là Hồ Vương liên hợp Chư Tộc, tới chúng ta Hồ Tộc lĩnh vực bên trong du dã, chúng ta Hồ Tộc huynh đệ đã rất nhiều lần không đi xuống muốn động tay. . ."

Cái này Hồ Tộc con gái, cúi đầu mà khóc.

Hồ Tộc là Lư Quang Cảnh thế lực lớn nhất, chiếm cứ địa vực rất rộng.

Cái này Hồ Vương còn có khác (đừng) mấy cái Yêu Tộc, cả ngày ở tại bọn hắn trên địa bàn du dã, trong này rất rõ ràng là có khiêu khích ý.

Khiêu khích Hồ Tộc động thủ trước, cứ như vậy, song phương đánh, cũng sẽ không tính không tuân theo Yêu Vương lời nói.

"Nếu là ta Vương Hàn Yên Nhu vẫn còn, bọn họ tất nhiên không dám như thế làm việc."

Cái này Hồ Thiên không dám trực tiếp động thủ, vậy mà chơi đùa lên dương mưu, Yêu Vương Lư Niên nghe đến đó có chút nhức đầu, "Chuyện này ta sẽ xử lý, ngươi yên tâm trở về. . ."

. . .

Thời gian trôi qua, rất nhanh thì đi tới Đấu Phá tiểu thuyết liên tục đổi mới ngày thứ năm mươi.

Hai tháng qua này, Sở Nam mỗi ngày sáng tác, tu luyện, có thời gian cũng sẽ hiểu một chút chỗ bình luận truyện.

Đối với chỗ bình luận truyện bên trong, đã bạo tạc thức bình luận sách, hắn đã thành thói quen.

Vô số nhân tộc đang hát suy, rất nhiều Yêu Tộc, ngược lại bảo tốt.

Sở Nam đều có chút hoài nghi, cái này có phải hay không là Yêu Tộc mà viết sách.

Hắn đương nhiên biết, Yêu Tộc suy nghĩ.

Đơn giản chính là hy vọng, đã biết quyền sách tình tiết trực tiếp sập.

Tiểu thuyết lực lượng, hệ thống tại loại này nhanh chóng đổi mới bên trong, mất đi không chế, tiến tới đưa đến toàn bộ Đấu Phá Tiểu Thế Giới sụp đổ.

"Tam thiếu gia, Tam thiếu gia!"

Thời gian còn sớm, liền nghe được Triệu Hiểu Thụy ở ngoài cửa tiếng kêu.

Sở Nam miễn cưỡng bò dậy, trực tiếp kéo cửa ra, "Thế nào?"

Chỉ thấy, Triệu Hiểu Thụy mặt đầy mừng rỡ.

"Châu Chủ cùng Đại thiếu gia trở lại."

"Biết, ta thay quần áo khác liền đi qua."

Sở Nam đóng cửa lại, nghĩ đến còn sống ở trong trí nhớ, phụ thân còn có đại ca.

Sở Nam rửa mặt, liền đi ra đi.

Đi ra chính mình sân, hướng Thành Chủ phủ chủ viện đi tới.

Chưa đi vào chủ viện, Sở Nam liền nghe được bên trong truyền tới nói chuyện với nhau âm thanh.

"Tam đệ khoảng thời gian này, luôn luôn đang bế quan tu luyện sao?"

"Ta nhưng là luôn luôn chờ hần tiểu thuyết đổi mới đây, kết quả đổi mới chậm như vậy, chờ một hồi tới ta được hảo hảo thúc giục xuống."

Thanh âm này, hưng phấn vang vọng, cách gần trăm mét, Sở Nam đều nghe đến, nghe giọng điệu này, hiển nhiên là chính mình đại ca kia thanh âm.

"Đại ca người đây liền muốn thất vọng, ta còn muốn chuẩn bị chiến đấu thi đại học!"

Sở Nam người chưa tới, tiếng tới trước.

Hắn lại về phía trước đi nhanh ra hơn mười bước, liền thấy một người thanh niên xuất hiện, đi nhanh tới.

Hắn lưng thật thẳng tắp, người mặc khôi giáp, bên hông thẳng đứng một cây trường thương.

Nhìn, khôi ngô cao lớn, đi bộ sóng gió.

Xoẹt xẹt!

Chỉ thấy hần thân ánh lóe lên, rất nhanh thì đến Sở Nam phụ cận tới.

Cái kia ác liệt ánh mắt, rơi vào Sở Nam trên người, nhìn từ trên xuống dưới.

Ánh mắt kia thật là giống như là lưỡi dao sắc bén, muốn đâm thủng Sở Nam trong ngực.

Sở Nam ngẩng đầu, cũng cười quan sát chính mình vị đại ca kia.

Ti mi hồi tưởng cái này, trong trí nhớ người này tài liệu.

Tuổi tác hần là ba mươi ba tuổi khoảng chừng, hần từ nhỏ đã thích bài binh bố trận một bộ kia, cho tới sau này đi Nam Vực cao trung đi học.

Bất quá hần chỉ bên trên một năm, 15 tuổi năm ấy từ Nam Vực cao trung nghỉ học mà quay về, muốn dần thân vào quân lữ.

Phụ thân tức giận, bất quá vị đại ca kia chính là ở quỳ một cái năm ngày.

Cuối cùng phụ thân trực tiếp đem người đại ca này, ném vào quân doanh, từ một tên lính quèn đương lên, có ở đây không gián đoạn cùng Yêu Tộc xung đột nhỏ bên trong, hần công trạng không ngừng, cùng nhau lên chức, ở hai mươi lăm tuổi năm ấy, đã trở thành phụ thân cánh tay phải cánh tay trái, bị ngàn vạn tướng sĩ làm ủng hộ.

Ở nơi này hơn mười năm trong thời gian, đã biết đại ca tích lũy danh vọng, ở toàn bộ trong quân, trừ phụ thân, tuyệt đối có thể xếp vào ba vị trí đầu.

Ở toàn bộ Tây Châu biên giới, cũng là hần thời đại kia, nổi danh nhất thiên tài.

Hơn nữa hần bản thân liền là Châu Chủ đại công tử, tự nhiên càng bị cho là tương lai Tây Châu người thừa kế, nhiệm kỳ kế nguyên soái.

Qua hồi lâu, bàn tay hần trực tiếp vỗ vào Sở Nam trên vai, "Một năm không thấy, Tam đệ biến hóa thật là quá lớn, nếu là ở bên ngoài chỉ sợ ta cũng không dám nhận thức. Bạch Y Thăng Tuyết, nhà chúng ta cũng ra một vị không phải tác giả."

Thanh niên này đối với (đúng) Sở Nam biến hóa, cũng không cảm thấy kỳ quái, ngược lại là vì đó cao hứng.

P/s: Convert by ๖Cao█ ↔ ๖Tiên█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Yêu chủ

Sở Nam lại cùng đại ca trò chuyện một hồi.

Lâm bá liền đi đi ra, "Đại thiếu gia, Tam thiếu gia vẫn là trong phòng nói đi."

Khi đi vào phòng khách, Sở Nam liền thấy một người trung niên, mày kiếm mắt sáng, một thân khí tức xơ xác, rất là uy nghiêm.

Đây là cha mình, Tây Châu Châu Chủ, Sở Phong!

Ở Sở Nam quan sát cái này quen thuộc vừa xa lạ phụ thân lúc, kia phụ thân cũng đang quan sát chính mình.

"Phụ thân Yêu Tộc sự tình, giải quyết? Ngươi và đại ca thế nào đồng thời trở về?"

Sở Nam giả bộ rất tùy ý đáng vẻ, ở dĩ vãng tình hình chung, cha và đại ca sẽ không cùng lúc trở lại.

Biên Cảnh địa khu, trú đóng ngăn vạn đại quân.

Bọn họ tổng hội lưu một cái, ở đó tọa trấn.

"Gần đây hai tháng, Đấu Phá tiểu thuyết một mực ở điên cuồng đổi mới, Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc sự chú ý đều bị hấp dẫn đi, chúng ta Biên Cảnh coi như là an bình nhiều. Mà còn gia tộc thi đấu muốn bắt đầu, thế nào cũng mau chân đến xem."

Đại ca trực tiếp cho ra giải thích.

"Kia Lưu Quang Cảnh Yêu Vương, lần trước ở Đấu Phá trong tiểu thế giới thiết thời lớn, trong thời gian ngắn cũng không tìm ra Đại Thánh thân phận, hẳn liền lại đem sự chú ý đặt ở Đấu Phá tiểu thuyết bên trên."

Nói tới chỗ này, đại ca trên mặt ngược lại lộ ra chút lo lắng.

"Hiện tại Thiên Đạo bên trong, tất cả mọi người cho là Đấu Phá tiểu thuyết bởi vì đổi mới quá nhanh, đã xảy ra vấn đề. Đại Thánh như vậy đổi mới đi xuống, chỉ sợ không phải chuyện tốt a."

Đại ca nguyên bản cảm giác hưng phấn, cũng lộ ra chút lo lắng ý tứ.

Sở Nam ngược lại cười, "Đại ca ta đến không cho là như vậy?"

"Ừ?"

"Thiên Đạo bên trong một mảnh hát suy tiếng, từ Đấu Phá vừa vặn mở là liên tục mười chương liền bắt đầu, luôn luôn kéo dài đến bây giờ, thế nhưng Đấu Phá tiểu thuyết cũng không có vấn đề quá lớn, một ít khuyết điểm nhỏ là khó mà tránh khỏi. Nghĩ đến Đại Thánh đã đem toàn bộ phương hướng lớn cấp chắc chắn, mà còn hiện tại quyển tiểu thuyết này đã hoàn thành hơn phân nửa, Văn Lam Tông, Độc Tông, Cổ Tộc, Hồn Điện vân vân, nên ra sân thế lực đều đã ra sân. . . Rất khó lại xuất hiện đại vấn đề."

Sở xa chính là lắc đầu, "Thiên Đạo trong diễn đàn, có không ít thần cấp tác giả tất cả đi ra dự đoán, bọn họ với ngươi cái nhìn lại bất đồng."

Sở Nam cũng không có đối với (đúng) những thứ kia dự đoán cùng đánh giá phát biểu cái nhìn, mà là nói thẳng, "Dựa theo Đấu Phá cái này tốc độ đổi mới, nhiều nhất một cái nhiều tháng, gặp mặt sẽ hiểu."

"Ngươi Tam đệ nói có đạo lý. . ." Lúc này phụ thân, rốt cuộc nói chuyện.

Phụ thân ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, "Tiểu Nam ngươi đi Nam Vực cao trung mấy năm này, cũng không thế nào trở về nhà tộc, lần này gia tộc thi đấu, ngươi liền theo trở về nhìn một chút tốt."

"Tam thiếu gia vừa vặn lúc trở về, trở lại một chuyến, nghe nói Lão Tộc Trưởng cùng chư vị trưởng lão, cũng cao hứng vô cùng. Tam thiếu gia còn đáp ứng, gia tộc thi đấu thời điểm, lấy ra mấy loại nội công, coi là thi đấu trước vài tên khen thưởng."

Lâm bá lời nói, để cho Sở Phong cùng Sở xa cha con, cũng hơi có chút ngạc nhiên.

Sở Nam lúc trước cùng gia tộc quan hệ có thể không hề tốt đẹp gì, rất ít hội (sẽ) trở về, lần này một mình đi, trò chuyện với nhau thật vui, lại còn nguyện ý lấy ra mấy loại nội công đến, cái này thật để cho bọn họ rất là ngoài ý muốn.

Sở Nam giả bộ ngượng ngừng cười cười.

Sở Phong đứng lên, cũng không nói chuyện.

Chẳng qua là nặng nề vỗ vỗ Sở Nam bả vai, gật đầu một cái.

Lúc này một tên gia đình từ bên ngoài, đi vào sau đó ở Lâm bá bên cạnh nhỏ giọng nói một câu.

Lâm bá gật đầu, sau đó liền nói, "Châu Chủ Đằng Thanh Sơn tới."

"Ừ, liền đến cái này đến đây đi."

Sở Phong đối với (đúng) Đằng Thanh Sơn đến, rất rõ ràng đã sớm biết, Đằng Thanh Sơn muốn tới.

Xem ra, hai người đã sớm liên lạc qua.

"Đằng thúc thúc đoạn thời gian trước liền đến qua một chuyến, chuyện gì, tựa hồ rất gấp à?"

Sở Nam hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Một bên đại ca muốn nói, bất quá nhưng lại dừng lại, mà là nhìn về phụ thân.

Hiển nhiên lời này, hẳn không biết, có phải hay không nên nói.

"Là liên quan tới Yêu Tộc một ít chuyện, vốn là không nên nói cho người biết, bất quá người bây giờ cũng lớn lên, bất quá nhớ lấy không nên truyền ra ngoài, nếu không có thể sẽ đưa tới chúng ta nhân tộc biên giới khủng hoảng."

"Yêu Tộc? Là liên quan tới cái kia Yêu Vương Lưu Niên sao?"

"Không chỉ là hẳn." Sở Phong chậm rãi nói, "Yêu Tộc mười cảnh, kia Yêu Vương Lưu Niên chỗ Lưu Quang Cảnh, chẳng qua là Yêu Tộc một cảnh mà thôi."

"Người hẳn biết, kỳ thực chúng ta nhân tộc, ở vạn năm trước, cũng cùng Yêu Tộc sinh hoạt chung một chỗ. Coi như là hiện tại, ở một ít Yêu Cảnh bên trong, cũng có rất ít người tộc tụ tập."

"Chúng ta phần lớn người tộc vạn năm trước cùng Yêu Tộc thoát khỏi thành lập Nhân Tộc văn minh sau, vẫn luôn là thế yếu, coi như là cùng yếu nhất Yêu Cảnh so sánh, cũng có chút không bằng, cho đến Thiên Đạo xuất hiện sau đó, tình huống mới chậm rãi có đổi cái nhìn."

"Nhưng người biết, vì cái gì cái này vạn năm đến, chúng ta nhân tộc lại có thể bình yên vô sự sao?"

Sở Nam hơi nghi hoặc một chút, "Ta không có tháo qua cái này, bất quá nghe phụ thân làm phân tích tình hình, hẳn là Thập Đại Yêu Cảnh với nhau kèm chế, bọn họ không có tâm tư, xử lý chúng ta nhân tộc sự tình."

Sở Phong gật đầu, "Đúng là như vậy, Thập Đại Yêu Cảnh vạn năm đến, với nhau kèm chế, duy nhất đối với (đúng) chúng ta nhân tộc có ý nghĩ, cũng chỉ có Lưu Quang Cảnh. Thế nhưng loại tình huống này, trăm năm bên trong chỉ sợ sẽ có kịch biến!"

"Thế nào, chẳng lẽ có khác (đừng) Yêu Cảnh muốn tóm đầu chúng ta nhân tộc?"

Sở Nam nghi hoặc, duy trì vạn năm tình huống, sẽ có kịch biến, cái này phán đoán đến từ đâu.

"Căn cứ chúng ta ở mặt khác Cửu Đại Yêu Cảnh nội nhân tộc tin tức, hiện tại Thập Đại Yêu Cảnh với nhau kèm chế cục diện, đã không tồn tại, thắng bằng thực lực đã bị đánh vỡ. Bởi vì Yêu Tộc bên trong, hiện tại xuất hiện một vị công nhận Yêu Tộc đệ nhất cường giả, Thập Đại Yêu Cảnh lớn nhất một cảnh Truy Nguyệt cảnh Truy Nguyệt Yêu Vương!"

"Mà còn, trú nhà trọ, ngân tước, kim giác. . . Có tin đồn, đã sớm đi theo Truy Nguyệt Yêu Vương!"

"Trú nhà trọ, đây là một địa danh đi!" Sở Nam trấn đều là hắc tuyến, cái nào yêu tinh, dùng danh tự này.

"Ba cái tên này, ở chúng ta nhân tộc không có bao nhiêu người biết. Thế nhưng ở ngàn năm trước Thập Đại Yêu Cảnh bên trong, thực lực bọn hắn cùng danh tiếng, cũng có thể sánh vai một cảnh chi vương, thậm chí do hữu quá chi! Nghe nói ngân tước đã mấy trăm năm không có tung tích, gần đây ở Truy Nguyệt cảnh hiện thân, loại này cấp bậc Yêu Vương, vậy mà trở về đi theo Truy Nguyệt, Truy Nguyệt Yêu Vương thủ đoạn cùng thực lực khủng bố có thể tưởng tượng được. Cái này Truy Nguyệt Yêu Vương là Yêu Tộc đệ nhất cường giả, cũng chỉ Truy Nguyệt cảnh Vương, mà còn gần đây, hẳn đã tự xưng Truy Nguyệt yêu chủ! Sợ rằng ý ở nhất thống Thập Đại Yêu Cảnh."

Sở Nam nghe, phụ thân giảng thuật Thập Đại Yêu Cảnh hình thức.

Kia Truy Nguyệt Yêu Vương trở thành công nhận Yêu Tộc đệ nhất cường giả, vô tận Yêu Tộc sinh linh bên trong, bọn họ tuổi thọ dài hơn, có so với Nhân Tộc yêu nghiệt, Thụ Yêu, thảo yêu đủ loại yêu quái, thế nhưng kia Truy Nguyệt lại như cũ Phong Hoa Tuyết Đại, lực áp vô số Thiên Kiêu.

"Ngắn thì vài chục năm, dài cũng không ra trăm năm, kia Truy Nguyệt Yêu Vương ắt sẽ hội (sẽ) khơi mào Thập Đại Yêu Cảnh nhất thống chiến tranh. . . Đến lúc đó chúng ta nhân tộc nên làm như thế nào!"

Sở Phong nói tới chỗ này, ánh mắt có chút phức tạp.

Nếu là Yêu Tộc thật nhất thống, đối với nhân tộc tuyệt không phải là chuyện tốt.

"Sở Phong huynh người rút cuộc trở lại, ha ha!"

Đằng Thanh Sơn dậm chân tới, không một chút nào khách khí, trực tiếp ngồi xuống.

"Ta và các người Đằng Thúc có chuyện trò chuyện, huynh đệ các người thật lâu không thấy, đi ôn chuyện một chút đi."

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiến ๐ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 200: Khen thưởng

Liên quan tới Yêu Tộc chuyện, Sở Nam cũng không có cân nhắc quá nhiều.

Cái gì trú nhà trọ, kim giác, ngân Tước, vẫn là kia Lưu Niên Yêu Vương cùng Truy Nguyệt yêu chủ, Sở Nam cũng không có đi qua nhiều biết.

Cha và Đẳng Thanh Sơn kết quả trò chuyện những gì, cũng cùng hắn không có quá lớn liên quan.

Nghĩ đến coi như kia Truy Nguyệt yêu chủ

Yêu Tộc mười cảnh có phải hay không sẽ phát sinh kịch biến, những thứ này cũng khoảng cách hiện tại hắn quá xa xôi.

Coi như là hiện tại thật xảy ra, hắn cũng không có năng lực làm, nhiều nhất chính là viết nhiều mấy quyển, là nhân tộc nhiều tạo nên ra mấy cường giả mà thôi.

Nếu muốn đích thân đi đối kháng những Yêu Vương đó cấp bậc cường giả, tu luyện tới loại cảnh giới đó, coi như là có được một cái thể giới khác, vô số sách vở, cũng không khả năng để cho trong tay mình, hiện ra nhảy thức phát triển.

Ở Sở Nam nghĩ đến, người khác tu luyện mấy ngàn năm, mình tại sao cũng không khả năng ở ngắn ngủi trong vòng trăm năm tu luyện tới loại cảnh giới đó.

Mấy ngày nữa, Sở Nam lại hồi một lần gia tộc.

Gia tộc bên trong tộc thi đấu, kéo ra màn che.

Sở Nam cái tuổi này, vốn là cũng hắn tham gia, bất quá bây giờ hắn đã là Bạch Y Thăng Tuyết, ở tộc nhân xem ra, sau đó tự nhiên sẽ có rất nhiều cường giả đi theo tới, thực lực đối với Sở Nam mà nói đã không phải trọng yếu như thế, mà còn Sở Nam cũng không nghĩ tham gia loại này buồn chán bên trong tộc thi đấu, hắn cũng liền sống chết mặc bay, coi như là mỗi ngày đối mới sau khi tiêu khiển.

Tây Châu Sở tộc bên trong tộc thi đấu, cũng coi là toàn bộ Tây Châu không nhỏ thịnh sự.

Tất cả lớn nhỏ gia tộc, ngược lại tới không ít người.

Ngay cả Đẳng Châu cùng châu cũng có gia tộc tới.

Bọn họ đều là làm một cách nhìn, Sở tộc thể hệ trẻ thiên phú và thực lực.

"Có làm hay không, cái này Sở tộc bên trong tộc thi đấu, phần thưởng đệ nhất, lại là Tiên Thiên Công? Cái này hình như là Vương Trùng Dương làm tu luyện nội công đi, Giáp Cốt buổi đầu giá cũng chưa từng xuất hiện nội công, làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này, đây sẽ không là giả chứ?"

Một cái Liễu Châu tới gia tộc thanh niên, nghe được Sở tộc một trưởng lão nói xong khen thưởng sau, trợn mắt hạt châu cũng mau rơi ra tới.

"Giả, làm sao có thể. Bạch đại sư chính là Sở tộc người, có tin tức nói, vốn là hoàng thành buổi đầu giá bên trên, là có sáu loại nội công, trong đó có Tiên Thiên Công, bất quá sau đó đổi thành năm loại, bây giờ nhìn lại là bị Bạch Y Thăng Tuyết chính mình cấp giữ lại, cấp Sở tộc coi là thi đấu đệ nhất khen thưởng."

Có tri tình người, giải thích.

"Bạch Y Thăng Tuyết vậy mà Tây Châu Sở tộc người, thì ra là như vậy."

"Thật là quá hâm mộ, nếu là ta cũng có thể tham gia, cái này Sở gia tộc bên trong thi đấu, liền có thể."

Sở tộc thiếu niên, thấy kia mấy loại nội công khen thưởng, mỗi một người đều hưng phấn không được, rất hận không thể lập tức đem nội công bắt vào

tay.

Sở tộc bị thử cần sáu bảy ngày thời gian, bất quá cũng chỉ ở Tây Châu phụ cận mấy cái thành phố có sức ảnh hưởng.

Thời gian từ từ trôi qua, trong chớp mắt sẽ đến, Đấu Phá liên tục đổi mới thứ bảy mươi năm thiên.

Mà Sở tộc bên trong tộc thi đấu, cũng đã chuẩn bị kết thúc.

Ngay tại lúc đó, ở Thần Văn thế giới Nhân Tộc bên trong, một cái ở dãy núi bên trong trong biệt viện.

Một cái trung niên áo bào xanh người, chính đang sân nhỏ tu luyện.

Hắn chính là cái kia tại Thiên Đạo trong diễn đàn, dùng gấp ba giá cả, mua được một loại nội công cho mình cha già người.

Lúc này, cách hắn phụ thân, bắt được loại này nội công, đã qua hơn ba mươi thiên.

Cái này ba hơn mười ngày qua, phụ thân luôn luôn đều đang bế quan.

Nội công tu luyện bế quan, không giống với khác (đừng) tu luyện, không thể có người quấy rầy.

Cho nên mấy ngày qua, hắn vẫn luôn ở sân nhỏ trông coi.

Vốn là, hắn cha già nói bế quan hơn mười ngày " không tưởng rằng hơn ba mươi ngày trôi qua, còn đang bế quan.

Cái này trung niên áo bào xanh người, nằm ở bên cửa sổ xem mấy lần, thấy cha trước ngực lên xuống, vẫn còn ở vững vàng ngồi ở đó tu luyện, cũng không có chuyện gì, lúc này mới yên tâm.

Ngay vào lúc này, nhắm mắt tu luyện trung niên áo bào xanh người, đột nhiên mở mắt ra, sau đó đứng lên.

Ánh mắt nghi ngờ không thôi nhìn về phía sau sân.

Hắn có thể đủ cảm giác, chung quanh thiên địa linh khí, điên cuồng hướng kia sân tập hợp đi.

Thế nào, xảy ra chuyện gì.

"Ha ha. . ."

Lúc này tiếng cuồng tiếu, từ sân nhỏ truyền tới.

Ngay sau đó cửa, bị trực tiếp đẩy ra.

Chỉ thấy một cái tóc đen đầy đầu, gầy gò, gầy gò trung niên đứng ở cửa, mặt đầy hưng phấn cùng vui mừng.

"Phụ thân, người, người đột phá?"

Người trung niên tròn to mắt, người này đúng là mình phụ thân lúc còn trẻ bộ dáng, bất quá gầy rất nhiều.

"Đột phá, vừa mới xông phá Đan Điền cuối cùng một đạo thủ quan huyết, tăng thêm một trăm năm Thọ thành viên. . . Chỉ cần tàn đi nội công, tu luyện chân khí công pháp tu hành, ta liền có thể bước vào Dẫn Linh Cảnh, ha ha. . ."

Gầy gò người trung niên, lão lệ tung hoành.

Cái này kinh hi tới quá đột ngột, vốn tưởng rằng hắn phải chết, không nghĩ tới tại nội công dưới sự giúp đỡ, chỉ dùng hơn ba mươi thiên, hắn liền đem cái này năm mươi năm cũng không có bước qua cuối cùng một cái khe, bước qua đi.

Kỳ thực hắn vốn là hao phí năm mươi năm giữa, còn kém cuối cùng một chân bước vào cửa.

Nội công tu luyện vừa đứng.

"Nội công, Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư là ta ân nhân! Ta nhất định phải tới cửa nói cảm ơn."

Trung niên nhân gầy gò này, nghĩ đến Bạch Y Thăng Tuyết lộ ra vẻ cảm kích.

Có lẽ lấy hắn thiên phú, cả đời không thể nào bước ra Dẫn Linh Cảnh giới, nhưng có thể tăng thêm một trăm năm Thọ Nguyên, đây đã là tối cao cơ duyên.

Hắn gấp phải, cơ hội này.

Cũng không lâu lắm, tại Thiên Đạo trong diễn đàn.

Sở Nam một cái thiệp.

Chính là cái này trung niên áo bào xanh Nhân Phụ thân phát ra, ở nơi này ngày bài post bên trong, hấn đem tình huống mình, nói một lần.

Vốn đã nhận mệnh, cuối cùng nhưng ở nội công dưới sự giúp đỡ, thành công đặt chân Dẫn Linh Cảnh.

Bài post phát ra sau, thì có vô số hồi phục.

Kỳ thực đã nhiều ngày, đã có rất nhiều liên quan tới nội công tu luyện bài post phát ra tới.

Phần lớn đều là phôi chính mình tốc độ tu luyện, so lúc trước nhanh gấp mấy lần. . .

Siêu thoát Thông Mạch cảnh giới, vẫn là thứ nhất.

"Lại là một cái như vậy bài post, hồi hận chết ta, không có đặt trước nội công."

"Chúc mừng lão tiền bối, bước vào Dẫn Linh Cảnh, đạt được một trăm năm Thọ Nguyên."

"Tiếp theo nhóm nội công, rốt cuộc lúc nào có thể tới hàng, ta đều các loại (chờ) nhiều ngày như vậy."

Không có mua được nội công người, ở biểu đạt trong lòng mình buồn bực và khổ sở.

Đối với cái này sự tình, Sở Nam cũng không tri tình.

Lúc này hấn chính đang Sở gia tộc Địa chi bên trong.

Hiện tại bên trong tộc thi đấu, đã đến hồi cuối, coi như là kết thúc.

Mà thu được hạng nhất, chính là cái kia biểu tỷ Sở Ngạo Lôi.

Sở gia tuổi trẻ một đời thi đấu, ba mươi tuổi bên dưới Thông Mạch cảnh giới thiếu niên đều có thể tham gia.

Cái này Sở Ngạo Lôi ở Sở gia tuổi trẻ một đời bên trong, tính thiên phú không phải là xuất sắc nhất, có thanh niên cùng năng đồng dạng tuổi tác, đã siêu thoát Thông Mạch cảnh không cách nào tham gia bên trong tộc thi đấu. Mà hấn vừa vặn là Thông Mạch đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa, là có thể siêu thoát Thông Mạch cảnh giới, ở cảnh giới này, tự nhiên không có người nào là hấn đối thủ.

Sở Nam làm nhân vật chủ yếu, lần này cần thay thế gia chủ lão gia tử, cấp đệ nhất ban hành khen thưởng.

Sở Nam tay nâng đến, cái viên này Truyền Công Tinh Cầu.

Sở Ngạo Lôi đứng ở đó, con mắt cũng mau phun ra lửa.

"Biểu tỷ thực lực cao cường, gia tộc chúng ta tuổi trẻ một đời bên trong, không người nào có thể cùng, ta thật là bội phục."

P/s: Convert by ๔Cao█ ↔ ๔Tiến█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Đấu Phá hồi cuối

Sở Nam tất nhiên không để ý tới, cái này biểu tỷ đối với chính mình cảm tức nhìn.

Nếu là ánh mắt có thể giết người, chính mình sớm không biết chết bao nhiêu hồi.

Ở Sở Ngạo Lôi phun lửa dưới ánh mắt, Sở gia tộc tuổi trẻ một đời thi đấu, rốt cuộc hạ màn kết thúc.

Thời gian trôi qua, trong chớp mắt, khoảng cách Đấu Phá bắt đầu mười chương, đã suốt ba tháng.

Sở Nam trở lại Tây Châu cũng đã hơn ba tháng, khoảng cách thi đại học, chỉ còn lại cuối cùng hơn hai tháng.

Đấu Phá quyền tiểu thuyết này cũng chuẩn bị kết thúc.

Thời gian chính là giải quyết mọi người đối với (đúng) Đấu Phá tiểu thuyết nhanh chóng đổi mới khôn nhiều lớn nhất thuốc hay, ba tháng trôi qua, Đại Thánh chưa bao giờ có đối với (đúng) mọi người bài post cùng bình luận có bất kỳ đáp lại nào, nhưng là bây giờ sở hữu cái nhìn cùng bình luận, với trước đã hoàn toàn khác nhau.

Trần Hải Đường hẳn là tây hải học viện Giáo sư, cũng là một tên bên trong thần cấp khác (đừng) tác giả, Bút Danh Hải Đường!

Hắn là trước, hô hào Đại Thánh dừng lại đổi mới, hẳn viết thoãn thoát, tỏ rõ thái độ mình, Đại Thánh loại này đổi mới, tất nhiên sẽ đưa tới Đấu Phá Tiểu Thế Giới hủy diệt.

Hắn lấy chính mình Bút Danh, liên tục phát biểu qua rất nhiều bài post.

Vẫn còn ở rất nhiều trường hợp công khai biểu đạt quan điểm mình, thậm chí là trong lớp, với tây hải học viện học sinh giảng giải lúc, cũng coi Đại Thánh là mặt trái tài liệu giảng dạy.

Viết tiểu thuyết, không thể như vậy viết.

Nhưng là bây giờ, hết thầy đều biến hóa.

Trần Hải Đường nhìn xong Đấu Phá đổi mới, ba tháng, hẳn ở hơn một tháng đến hơn hai tháng thời điểm, cũng từng cho là, Đấu Phá Tiểu Thế Giới đã đến bên bờ tan vỡ, rất nhiều không hợp lý chỗ tàn xuất.

Bây giờ lần nữa nhìn sang, chẳng qua là chính mình mang theo thành kiến nhãn quang.

Những thứ kia không hợp lý chỗ, đều tại tiểu thuyết khả khổng trong phạm vi.

Đối với cái này dạng một quyển mấy triệu chữ to đến mà nói, kỳ thực không đáng kể chút nào.

Cũng không đủ đưa tới toàn bộ Đấu Phá Tiểu Thế Giới sụp đổ.

Quyển tiểu thuyết này, ở mỗi ngày mười chương điên cuồng đổi mới xuống, cũng chưa từng xuất hiện giống như hẳn suy nghĩ, hệ thống sức mạnh sụp đổ, cuối cùng kết quả xấu, hoặc là viết không đi xuống tình huống.

Ba tháng trôi qua, ở bốn tháng trước, cái kia ở Đấu Phá trong tiểu thế giới, mới vừa chẳng qua là Đại Đấu Sư cảnh giới, liền Yêu Vương năm trăm năm phân thân cũng không có cách nào đối phó Tiêu Viêm, hiện tại đã là Thất Tinh Đấu Thánh, ở Đấu Phá trong tiểu thế giới, thật sự cường giả tuyệt đỉnh một trong, hẳn bắt đầu tìm tòi Đà bỏ Cổ Đế Động Phủ.

Dựa theo Trần Hải Đường phân tích, cái này Đà bỏ Cổ Đế Động Phủ, sẽ phát hiện để cho Tiêu Viêm có thể bước vào Đấu Đế cảnh giới bí mật.

Bước vào Đấu Đế Tiêu Viêm đủ để Hòa Hồn Thiên Đế đánh một trận, bất kể kết quả cuối cùng thế nào.

Toàn bộ Đấu Phá tiểu thuyết, sẽ lấy như vậy kết quả, hoàn mỹ kết thúc.

Sau đó, đã không thể nào ra lại vấn đề.

Sở hữu cửa hàng đều đã rõ, nội dung cốt truyện rõ ràng chỉ kém cuối cùng kết thúc.

Coi như là để cho một cái chưa bao giờ sáng tác người, đi hoàn thành cái này giai đoạn cuối cùng, cũng không khả năng ra lại vấn đề.

Trừ phi người là chính mình tìm đường chết, căn bản không dựa theo nội dung cốt truyện phát triển viết vớ vẩn.

"Quyển tiểu thuyết này, linh sách khí tượng đã thành, sợ rằng phải không mấy ngày, cảnh tượng kì dị trong trời đất sẽ xuất hiện, thẳng đến tiểu thuyết hoàn bản, tụ tập sở hữu Fan sách truyện tín ngưỡng, đúc ra thật sự linh sách đến, còn như có thể hay không đem Tiêu Viêm ở Thần Văn thế giới tạo nên đi ra, ai cũng không biết."

Trần Hải Đường đối với (đúng) Đấu Phá kết cục mong đợi cùng kích động đồng thời, nhưng lại có chút khổ sở.

Đây chính là yêu nghiệt cùng thiên tài khác nhau sao?

Mình cũng từng được gọi là thiên tài tác giả, thế nhưng với Đại Thánh so với coi là cái gì.

Viết một quyển tiểu thuyết, cẩn thận dè dặt, ba bốn ngày mới có thể đổi mới ra chương một tới.

Đại Thánh ngày này mười mấy càng, cuối cùng lại còn hoàn mỹ nắm chặt cả quyền sách tiết tấu.

Trần Hải Đường chần chờ hồi lâu, vẫn là tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, lần nữa phát biểu cùng Đấu Phá có liên quan bài post.

Hắn diễn tả chính mình quan điểm, liên tục ba tháng diễn cuồng đổi mới, Đấu Phá quyền tiểu thuyết này, đã tiếp cận hoàn bản.

Ấn theo tốc độ này, không cao hơn nửa tháng, quyền sách này tất nhiên sẽ hoàn bản. Đấu Phá viết lên nơi này, cũng chưa từng xuất hiện quá lớn tỷ vết nào, liên tục mười chương cũng không có đổi với (đúng) Đại Thánh sáng tác có quá nhiều ảnh hưởng.

Nhưng đây không phải là nói, sở hữu tác giả cũng có thể giống như Đại Thánh như vậy đổi mới.

Nhân Tộc Thần Văn vẫn minh sinh ra tới nay, mấy ngàn năm trong lịch sử, có thể như vậy đổi mới mà không ra vấn đề, chỉ có Đại Thánh một người mà thôi.

[Hải Đường Giáo sư, cũng thay đổi cái nhìn?]

[ta cấp Đại Thánh nói xin lỗi, chúng ta quên yêu nghiệt cùng thiên tài khác nhau.]

[tác giả có rất nhiều, thế nhưng Đại Thánh làm như vậy người chỉ có một.]

[cấp Đại Thánh quý, đồng dạng là tác giả, ta đã đầu rạp xuống đất, quả thực không hiểu Đại Thánh làm sao làm được như vậy đổi mới.]

[sắp hoàn bản, ta thiên, thần tượng Tiêu Viêm muốn hạ xuống sao?]

[Tiêu Đế bị tạo nên sau khi ra ngoài, ta nhất định phải chụp chung.]

[không phải là Tiêu Đế không lấy chồng.]

[hy vọng Đại Thánh có thể nhanh lên một chút đổi mới a, tốt nhất hai ngày hoàn bản, để cho chúng ta có thể tận mắt thấy Tiêu Viêm đứng ở chúng ta bên cạnh!]

Toàn bộ Thiên Đạo trong diễn đàn, tất cả đều là đang thảo luận Đấu Phá quyền tiểu thuyết này đề tài.

Cũng không thiếu, Tiêu Viêm fan, đang mong đợi có thể cùng cái này trong tiểu thuyết nhân vật, ở Thần Văn thế giới gặp nhau cảnh tượng.

Còn có chút Fan nữ, thậm chí trực tiếp tại Thiên Đạo trong diễn đàn biểu thị không phải là Tiêu Đế không lấy chồng.

Nhân Tộc hoặc đem tăng thêm một tên Đinh Cấp Cường Giả.

Mà đoạn thời gian trước, một mực ở Thiên Đạo trong diễn đàn thổi phồng Đấu Phá Yêu Tộc, hiện tại tất cả ngừng công kích.

Đang chảy ánh sáng biên giới A Lạp Dã núi trên, đã nhiều ngày Lư Niên Yêu Vương, tâm tình có thể nói là hồngбет.

Lư Niên Yêu Vương đứng ở Tuyết Sơn đỉnh, có thanh âm trầm thấp truyền ra.

"Tiêu Viêm người tốt nhất không nên xuất hiện ở Thần Văn thế giới, nếu không, Tiêu Viêm. . ."

Lư Niên Yêu Vương trong con người, lập tức toát ra thấu xương rừng mình.

Một đạo cái khe to lớn, từ dưới chân hắn trực tiếp lan tràn ra.

"Ta sẽ cho người biết, đi tới Thần Văn thế giới, không có nhân vật chính khí vận Gia Trì hội (sẽ) là dạng gì một loại trạng thái."

Lúc này, Lư Niên Yêu Vương trên mặt lại cười, cười làm người ta kinh ngạc run sợ.

Hơn mấy tháng, vẫn không có thể tìm tới Đại Thánh thân phận.

Nếu là Tiêu Viêm ở Thần Văn thế giới tạo nên đi ra, đem kia Tiêu Viêm cấp chụp tới hoặc là làm thịt, cũng có thể để giải mối hận trong lòng.

. . .

Sở Nam đang ngồi ở sân nhỏ với Bách Thế Kinh Luân ngồi chém gió, mấy ngày gần đây Bách Thế Kinh Luân so lúc trước càng nhanh nhẹn.

"Tiêu Viêm nếu là có thể bị tạo nên đi ra, cái kia một tay Luyện Dược Chi Thuật xuất thần nhập hóa, khẳng định có thể chinh phục chúng ta Thần Văn thế giới đủ loại Linh Thảo, sáng tạo ra linh đan tới. . . Hắn nếu là có thể kiến tạo ra hoàn chỉnh lý luận hệ thống, cũng không cần như vậy mù đoán."

Bách Thế Kinh Luân mặt tươi cười, "Đến lúc đó ta nhất định đi gặp lại Tiêu Viêm, tiểu tử người đi không đi."

"Đến lúc đó xem đi, coi như là Tiêu Viêm thật xuất hiện ở chúng ta Thần Văn thế giới, ta phỏng chừng cũng phải thi đại học, không biết có thời gian hay không."

Lúc này, Triệu Hiểu Thụy chạy tới, "Tam thiếu gia, có người tới thăm ngài."

"Không phải là nói với ngài, tới thăm ta đều cấp đây, không có hứng thú."

Theo Sở Nam kia ở Tây Châu thành tin tức truyền đi, khoảng thời gian này, tới thăm người một nhà đặc biệt nhiều.

Mới đầu Sở Nam cũng sẽ đi gặp một chút, bất quá thấy mấy cái sau, liền bị phiền không được.

Những người đó cũng không phải tới bái phỏng, cơ bản đều là đi cầu nội công, có theo trân quý Linh Thảo mà tới.

Có vật gì đều không theo, cái miệng liền nói, sau này trở thành cường giả tuyệt đỉnh nhất định sẽ cảm kích chính mình các loại lời nói, người cự tuyệt sau đó hẳn còn giận không kèm được, hình như là người nào lần áp một thiên tài trưởng thành một dạng.

Thường xuyên qua lại, Sở Nam dứt khoát tất cả không thấy.

P/s: Convert by [Cao](#) ↔ [Tiên](#), xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 202: Đấu Phá Tiến Thế Giới thứ 3 lần Di Tượng

Sở Nam hỏi Triệu Hiểu Thụy đến cùng cái tình huống gì, tình huống cụ thể, hẳn cũng không rõ ràng, chỉ biết là, là hai người trung niên, nói là bái tạ, được cho biết Bạch đại sư không thấy bái phỏng người sau, bọn họ ở ngoài cửa vừa đứng chính là một ngày, đã liên tục tới ba ngày.

Hôm nay là ngày thứ tư, lại tới bái phỏng.

Ta lúc nào đã cứu người khác, chẳng lẽ là thân thể này nguyên chủ nhân lúc trước đã cứu người?

Sở Nam suy nghĩ hồi lâu, cũng nghĩ không ra đầu tự tới.

Trong đầu, căn bản cũng không có cùng cứu người có liên quan trí nhớ.

"Tam thiếu gia bằng không, ta để cho binh lính đem bọn họ từ Tây Châu thành đuổi đi?"

Triệu Hiểu Thụy xem Sở Nam vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, căn bản không biết lúc nào đối với người khác từng có ân tình.

"Tính, nghe người ý tứ, hai người kia mục đích vào người khác bái phỏng mục đích khác nhau, gặp được một lần."

Sở Nam muốn gặp vừa đưa ra người, xem xem có thể hay không câu hỏi liên quan trí nhớ.

Chẳng lẽ còn có nhiều chút trí nhớ gì, không có bị hoà hợp sao?

Sở Nam để cho Triệu Hiểu Thụy đem người mang tới phòng khách, chính mình đi trước thay quần áo khác.

"Bách Thế lão đầu, ngài đi không đi nhìn một chút?"

Sở Nam thuận tiện hỏi thoáng cái Bách Thế Kinh Luân.

Bách Thế Kinh Luân lắc đầu, "Ta mới không đi, không có ý gì, ta chờ Tiêu Viêm xuất hiện, phải thế nào với tiểu tử kia làm quen."

Sở Nam cũng lười nghe lão đầu này nói bậy, liền trực tiếp đi ra ngoài.

Khi đi tới phòng khách sau đó, liền thấy Triệu Hiểu Thụy chính đang chào hỏi khách nhân.

Người đến là hai người trung niên, nhìn rất là hoạt bát, mà còn bộ dáng cũng có chút tương tự, đoán chừng là hai huynh đệ.

Một người trong đó nhìn trẻ hơn một chút, người mặc trường bào màu lam.

Bất quá hai người này bộ dáng đều rất xa lạ, hoàn toàn không có bất kỳ trí nhớ.

"Tam thiếu gia. . ."

Triệu Hiểu Thụy đi tới Sở Nam bên cạnh, "Chính là cái này hai vị."

Còn không chờ Sở Nam nói chuyện hỏi, hai người này ý đồ.

Mặt khác cái kia nhìn có chút lớn tuổi, đang uống trà người trung niên đã rộng mở đứng lên.

Ừm!

Hắn trực tiếp quỳ dưới đất, đối với (đúng) Sở Nam nặng nề xá một cái.

"Ân nhân. . ."

"Tiền bối ngài đây là chiết sát ta."

Sở Nam đưa tay đi đỡ người này lên, bất quá hắn lại quỳ xuống vẫn không nhúc nhích.

Hiển nhiên thực lực muốn xa cường hãn hơn Sở Nam, căn bản không ngẩng nổi.

"Ta vốn đã đại hạn sắp tới, chỉ có mấy tháng có thể sống. Là nội công giúp ta bước vào Dẫn Linh Cảnh, trùng hoạch một trăm năm Thọ Nguyên, Bạch đại sư ngài ân cứu mạng, xứng nhận ta quỳ một cái!"

Trung niên nhân này hai mắt tất cả đều là cảm kích.

Sở Nam giờ mới hiểu được, nguyên lai là có chuyện như vậy.

Một bên Triệu Hiểu Thụy, cũng là búng tỉnh đại ngộ.

Hắn ánh mắt nhìn về Sở Nam, mang theo chút tia sáng kỳ dị.

Cái này từ nhỏ cùng chính mình cùng nhau lớn lên Tam thiếu gia, thật cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng.

Hắn tiểu thuyết là nhân tộc bù đắp hệ thống tu luyện, làm cho nhân tộc hàng tỉ sinh linh có lợi.

Mượn nội công bước vào Dẫn Linh Cảnh, người trước mắt này có lẽ là cái thứ nhất, nhưng tuyệt không phải người cuối cùng.

Hiện tại nội công tiêu thụ vừa mới bắt đầu, cung không đủ cầu, theo thời gian đưa đẩy, sẽ có càng ngày càng nhiều người, từ trong công có lợi.

Cho đến có người cuối cùng trở thành cường giả chân chính, có thể ở Thần Văn thế giới sáng tạo ra thật sự nội công tới.

Ngay tại lúc đó, ở Liễu Châu liễu tộc bên trong.

Liễu Hoa Sơn cũng tức giận phẫn đầu, khổ tu mấy tháng.

Hắn một mặt vì có thể đi qua tam đại học viện khảo hạch, ở một phương diện khác, cũng là vì có thể đánh bại Sở Nam, đem bị khuất nhục trả lại.

Nói sáng tác hắn không phải là Sở Nam đối thủ, thế nhưng Liễu Hoa Sơn có lòng tin, đang tu luyện trong chiến đấu, Sở Nam vĩnh viễn cũng so ra kém chính mình.

Tác giả thì có thể làm gì?

Ở trên thế giới này, còn không cao hơn tay thù hờ.

Nếu không không chừng, ngày đó liền bị Yêu Tộc cấp ám sát.

Nếu là bước vào Dẫn Linh Cảnh, nội lực cũng liền mất đi công hiệu, Sở Nam chân thực sức chiến đấu, tại hắn bên cạnh lại coi là cái gì?

Những ngày qua Liễu Hoa Sơn có thể không nhìn tới Thiên Đạo trong diễn đàn bài post, còn có một chút cùng Xạ Điều có liên quan tin tức.

Vừa nghĩ tới, bây giờ nội công nhiệt tiêu, thậm chí còn vô số người đối với (đúng) Sở Nam cảm kích.

Liễu Hoa Sơn thì có loại muốn học máu cảm giác.

Lúc này bên ngoài truyền tới tiếng gõ cửa.

"Hoa Sơn có ở đó hay không."

Đây là phụ thân thanh âm, Liễu Hoa Sơn dừng lại tu luyện, đem cửa kéo ra.

Trên mặt miến cường nặn ra một nụ cười, nhìn có chút giả, "Phụ thân, có chuyện gì?"

"Ngươi Tam thúc trở lại."

Liễu Hoa Sơn biểu hiện trên mặt cứng chốc lát, trong nháy mắt tựa như cùng nở rộ hoa cúc một dạng nụ cười kia phủ kín cả khuôn mặt.

Lúc này, một người trung niên từ đằng xa đi đi tới.

Hắn người mặc thêu màu vàng nhạt ánh sao trường bào, phía trên thêu bốn viên Kim Tinh.

Ở trường bào trí thương, còn có một cái huy chương.

"Tam thúc!"

Liễu Hoa Sơn nhìn người đến này, kinh hi gọi ra.

"Chỉ chớp mắt đến mấy năm không thấy, Hoa Sơn cũng lớn như vậy."

Trung niên nhân kia đi tới gần, trên mặt lộ ra từ ái ánh mắt.

Hắn vẫn không có hài tử, từ nhỏ đã đem Hoa Sơn đương con mình một dạng.

"Tam thúc ngươi, ngươi đã là Tứ Tinh tác giả à nha?"

Liễu Hoa Sơn vừa mừng vừa sợ.

Một bên phụ thân cười nói, "Ngươi Tam thúc Bút Danh kêu Lưu Phong, chỉ đổi một cái họ, đã sớm bị chứng nhận làm chuẩn tinh phẩm tác giả, các loại (chờ) hiện tại quyển sách này hoàn bản, chắc là tinh phẩm tác giả. Chúng ta Liễu gia đi ra, vị thứ nhất tinh phẩm tác giả."

"Cũng chỉ là có thể thôi, muốn chứng nhận tinh phẩm tác giả nào có dễ dàng như vậy." Lưu Phong nụ cười trên mặt, lại lộ ra một vẻ nhàn nhạt tự tin.

Tinh phẩm tác giả, với hắn mà nói chẳng qua là vấn đề thời gian.

"Đúng, nghe nói ngươi nhanh thi đại học, lần này tới mang cho ngươi một vật."

Lưu Phong vừa nói, trong tay xuất hiện một cái quang cầu, trực tiếp đưa tới, "Vốn là nói là cho ngươi bí pháp, bất quá kia bí pháp chỉ ít cũng có Dẫn Linh Cảnh mới có thể tu luyện, sau đó mới cho ngươi. Hiện tại cái này vừa vặn thích hợp, ta thật vất vả mới lấy được."

"Đây là. . ." Liễu Hoa Sơn kinh ngạc đang nhìn mình Tam thúc trong lòng bàn tay quang cầu.

"Ngươi dùng liền biết."

Liễu Hoa Sơn đem quang cầu trực tiếp đứng vào đầu, trên mặt vui mừng càng hơn.

"Tam thúc cái này bị ngươi vỗ xuống tới?"

Đoạn thời gian trước buổi đầu giá sôi nổi, mặc dù Liễu Hoa Sơn không có tư cách chính mắt đi biết một chút về, bất quá khi đó tình huống, cũng đã sớm truyền khắp Thiên Đạo diễn đàn.

Liễu Hoa Sơn mặc dù không thể nào đi xem, bất quá cũng nghe gia tộc có vài người thảo luận qua.

...

Thời gian trôi qua, lại là năm ngày đi qua.

Đấu Phá đổi mới, đã tới ba tháng lẻ năm thiên.

Mấy ngày nay toàn bộ Thần Văn thế giới độ chú ý, đều tập trung vào Đấu Phá trong tiểu thuyết.

Mọi người đều biết, Đấu Phá tiểu thuyết đã tiến triển đến giai đoạn cuối cùng.

Tiêu Viêm một nhóm mấy người, tiến vào Cổ Đế Động Phủ, tìm được Đà bô Cổ Đế lưu xuống đồ vật.

Bước vào Đấu Đế bí mật!

Ngay một khắc này, thiên địa tái sinh dị biến, Quang Hoa bao phủ toàn bộ Thần Văn thế giới.

Đấu Phá Tiểu Thế Giới, mở sách tới nay, lần thứ ba tại trong hư không liền hiện ra.

Giờ khắc này, toàn bộ Thần Văn thế giới, tất cả mọi người đều biết.

Đây là Linh Thư mới thành lập Dị Tượng!

Đấu Phá quyền tiểu thuyết này, chế tạo Linh Thư có thể nói đã thành công một nửa.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 203: Đấu Đế truyền thừa

Tây Châu bên trong phủ, Sở Nam cùng Bách Thế Kinh Luân đang ngồi ở sân nhỏ.

Ngửa đầu nhìn trong hư không, ngưng hiện ra Đấu Phá Tiểu Thế Giới.

"Linh Thư mới thành lập, cái này « Đấu Phá Thương Khung » chẳng mấy chốc sẽ chế tạo ra thật sự Linh Thư."

Bách Thế Kinh Luân lúc này, tỏ ra lạ thường trang trọng, giống như là lại nói chuyện với Sở Nam, hoặc như là đang lầm bầm lầu bầu, "Nhân Tộc may mắn!"

Ở đại lục ở ngoài mệnh mông bát ngát mặt biển, to lớn đột sóng dâng lên.

Một cái Ngũ Trảo Kim Long vọt ra khỏi mặt nước, trên người nó từng vòng kim sắc đường vân, toát ra một chút hào quang, theo thân thể hần vũ động mà điều chỉnh, tựa hồ là từng cái buộc chặt Kim Tuyến.

Này Ngũ Trảo Kim Long rất nhanh, biến ảo thành hình, trở thành một đáng yêu thiếu nữ xinh đẹp.

"Mấy tháng mà thôi, quyển sách này vậy mà sắp hoàn bốn à nha? Mà còn tựa hồ sẽ còn trở thành Linh Thư."

Cái này Long Nữ trên mặt vậy mà xuất hiện vẻ chờ mong, nhẹ giọng nói nhỏ, "Vài vạn năm đi, được mai táng văn minh, cũng nên đến phục hưng thời điểm."

Tại trong hư không Đấu Phá bên trong tiểu thế giới.

Chính đang diễn hóa là, vô tận hủy diệt.

Do Hồn Tộc ở toàn bộ tranh hơn thua với đại lục rất nhiều thành phố dưới đất, cũng thiết trí "Phệ Linh Tuyệt Sinh Trận", đã khởi động!

Một tòa khổng lồ thành phố, dòng người như nước thủy triều, rất là náo nhiệt.

Đang lúc này, cái thành phố này bắt đầu chấn động.

Vô số người kinh ngạc, không hiểu xảy ra cái gì.

Ngay sau đó là to lớn tiếng nổ, từ dưới đất truyền tới.

Vô số lâu vũ sụp đổ, trong thành phố rất nhiều Đấu Vương, Đấu Hoàng, thậm chí còn Đấu Tôn cấp bậc cường giả, cũng trực tiếp phóng lên cao.

Bọn họ dự cảm đến một loại lực lượng kinh khủng, từ dưới chân truyền ra.

Bất quá bọn hắn vừa mới bay lên.

Rắc rắc!

Theo to lớn tiếng rắc rắc, kẽ hở từ trung ương thành phố xuất hiện, trực tiếp lan tràn mà ra.

Ngay sau đó to lớn màu đen cột khói phóng lên cao, đem trọn thành phố bao phủ ở bên trong.

Những thứ này bay lên cường giả thân thể trên không trung, trực tiếp nổ tung mà ra, trực tiếp biến thành vô số huyết vụ.

Huyết vụ lao ra to lớn màu đen trận pháp, bị quét cách đi.

Toàn bộ thành phố, trực tiếp biến thành một tòa thành chết.

Như vậy cảnh tượng, ở tranh hơn thua với đại lục, rất nhiều thành phố không ngừng diễn ra.

Tiêu Thế Giới hình ảnh lưu chuyển, đi thẳng đến một cái to lớn Dị Hóa dọc theo quảng trường.

Cái này to lớn Dị Hóa quảng trường, là từ Cổ Đế Động Phủ chuyên chở mà tới.

Ở Dị Hóa bầu trời quảng trường, Tiêu Viêm, cổ nguyên đám người, ngắm nhìn từng tòa thành phố, đều là sắc mặt tái xanh.

Mấy người bọn hắn cũng đã là Đấu Thánh cấp bậc, có thể nói là hiện tại, toàn bộ tranh hơn thua với đại lục mạnh nhất mấy người.

Phải biết, tranh hơn thua với đại lục từ Cổ Đế sau đó, lại cũng không có Đấu Đế từng sinh ra.

Tranh hơn thua với đại lục xuất hiện qua vô số kỳ tài ngút trời, đều không cách nào bước vào Đấu Đế.

Mà Hồn Thiên Đế đã cướp đi Đế Phẩm non nớt đan, hiện tại loại này đại động tác, rất rõ ràng là muốn đem Đế Phẩm non nớt đan hoàn thành, trực tiếp bước vào Đấu Đế cảnh giới.

Tiêu Viêm, cổ nguyên, chúc Khôn, tím mại, đều là biểu tình trầm trọng.

"Phải triệu tập đủ nhiều nhân viên, đem Phệ Linh Tuyệt Sinh Trận phá hư mất, một khi để cho Hồn Thiên Đế tấn nhập Đấu Đế, liền cũng xong." Tiêu Viêm cười khổ.

Lần này, tất cả mọi người đã đến tuyệt cảnh, chỉ có tử chiến đến cùng.

Hồn Tộc chuẩn bị bao nhiêu năm, được bao nhiêu người thủ hộ, muốn phá hoại trận pháp, nói dễ vậy sao.

Cái này tử chiến đến cùng, cơ hồ có thể nói phải thua!

"Cũng không phải toàn bộ xong." Chúc Khôn có chút xoa tay, bọn họ từ xưa truyền thừa tới, biết tranh hơn thua với đại lục rất nhiều bí mật, trong đó có liên quan tới người cuối cùng Đấu Đế tin tức, "Chúng ta bên này cũng được, chế tạo một cái Đấu Đế."

Tất cả mọi người là ngạc nhiên, không hiểu chúc Khôn lời này là ý gì.

Chúc Khôn ngón tay hướng vậy từ Cổ Đế Động Phủ dọn ra Dị Hóa quảng trường, giải thích lên vị cuối cùng Đấu Đế lai lịch.

Vị cuối cùng Đấu Đế, chính là đệ nhất thiên hạ Dị Hóa, do hai mươi hai loại Dị Hóa hoà hợp ngưng tụ ra chí cường Dị Hóa, Đế Diễm.

Hắn là như vậy tranh hơn thua với đại lục, vị cuối cùng Đấu Đế!

Ở chỗ này có so với kia Đế Phẩm non nớt đan, quan trọng hơn Đế căn bản!

Rất nhanh, tượng đá cực lớn bị mở ra.

Cuối cùng vô số hào quang, bao phủ hướng Tiêu Viêm.

Kia Đế căn bản lựa chọn Tiêu Viêm!

Vô số người nhìn một màn này diễn hóa, Tiêu Viêm vừa mới cứu ra phụ thân, nhưng bây giờ muốn thừa tái càng áp lực nặng nề lực.

Hắn phải ở mau sớm bước vào Đấu Đế, Hòa Hồn Thiên Đế tranh đoạt thời gian.

Nếu không, chờ đến Hồn Thiên Đế tiến lên Đấu Đế, toàn bộ tranh hơn thua với đại lục cũng sẽ bị Hồn Thiên Đế Đồ Lược.

. . .

Sở Nam cùng Bách Thế lão đầu luôn luôn quan sát cái này trong hư không diễn hóa, thẳng đến truyền thừa kết thúc.

"Đấu Phá chỉ kém trận chiến cuối cùng, Tiêu Viêm tất nhiên có thể lên cấp Đấu Đế cùng Hồn Thiên Đế đánh một trận, cuối cùng đánh bại Hồn Thiên Đế, chỉ mong mấy ngày sau có thể ở Thần Văn thế giới thấy Diễm Đế."

Bách Thế lão đầu cảm khái, mấy ngày gần đây Đấu Phá đã tiến triển đến giai đoạn cuối cùng.

Hắn cũng không hứng thú, tiếp tục nghiên cứu đủ loại Linh Thảo phối bí.

Bách Thế lão đầu với Sở Nam, trò chuyện một ít Đấu Phá nội dung cốt truyện, Tiêu Viêm cùng nhau trưởng thành.

Thẳng đến nửa lần buổi trưa sau khi, Triệu Hiểu Thụy đi tìm tới.

"Tam thiếu gia, gia tộc ngươi người đến."

Sở Nam nói với Bách Thế Kinh Luân mấy câu, liền trực tiếp đi gặp trong gia tộc người vừa tới.

Bước vào phòng khách, Sở Nam liền nhìn người tới, bất ngờ thì có chính mình vị kia biểu tỷ Sở Ngao Lôi.

Người này làm sao tới?

Chẳng lẽ tới tìm thù, Sở Nam có chút hoài nghi.

". . ."

Sở Ngao Lôi thấy Sở Nam đi tới sau, nói thẳng một tiếng.

Sở Nam càng là có chút không biết rõ tình trạng, cái quỷ gì?

Cái này nha, đoạn thời gian trước không phải là còn muốn đánh muốn giết, hôm nay tìm đến mình nói.

Vậy làm sao xem, đều giống như có âm mưu đáng vẻ.

"Ta lần này là tới cảm ơn nội công của ngươi, như trước kia sự tình không liên quan. . ."

Sở Ngao Lôi nói cảm ơn kết thúc, trong đôi mắt lại bắt đầu phun lửa.

"Tiểu Nam, đa tạ nội công của ngươi. . ."

"Tiểu Nam ca!"

Bên cạnh mấy cái khác nam nữ, đều rối rít với Sở Nam nói cảm ơn.

Sở Nam lúc này mới chú ý tới, tổng cộng tới năm người, mà còn đều là gương mặt quen.

Chính là đoạn thời gian trước, gia tộc thi đấu Top 5.

Bọn họ năm cái đạt được nội công.

Sở Nam trong bụng buồn cười, cái này biểu tỷ tới nói cảm ơn cũng như vậy ngao kiêu, thật là có ý tứ.

Sau đó, mấy người trò chuyện một hồi.

Rất nhanh, liền hàn huyên tới Đại Thánh cùng Đấu Phá quyền này.

Cuối cùng để cho Sở Nam mở rộng tầm mắt là, chính hắn một biểu tỷ, lại còn là Đại Thánh Fan sách truyện.

Nếu là hắn biết, kỳ thực Đại Thánh, chính là mình không biết biểu tình sẽ cỡ nào đặc sắc.

Đem mấy vị này, đuổi đi sau.

Sở Nam thu vào đến từ Đường Tử Quân tin tức, chúc mừng chính mình Đấu Phá, sắp hoàn bản.

Không có ai so, Đường Tử Quân tâm lý càng là khiếp sợ.

Hắn thế nào cũng không nghĩ đến, Sở Nam thật sẽ ở gần gũi hơn ba tháng trong thời gian, đem Đấu Phá đổi mới kết thúc.

Trong lúc này, còn thuận tiện đổi mới Xạ Điều.

[Đấu Phá còn có mấy ngày kết thúc.]

[trong vòng 3 ngày, sẽ kết thúc.]

Sở Nam cấp Đường Từ Quân trở về.

[người nên phát một đơn chương, nói một chút kết thúc thời gian.]

Hai người tùy tiện trò chuyện thoáng cái, cuối cùng Đường Từ Quân hỏi Sở Nam điểm tích lũy phía trên, hẳn muốn cho Sở Nam giúp đỡ hồi đoái một vật.

P/s: Convert by ๒Cao ๒ ↔ ๒Tiến ๒, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 204: Đấu Phá hoàn bốn

Bên kia qua một hồi thật lâu, mới lại có tin tức trở lại tới.

[không phải là nội công, là Tụ Khí Tán.]

Tụ Khí Tán đây là Đấu Phá Thương Khung bên trong, Tiêu Viêm dùng để ngưng tụ xoáy khí đột phá dùng một loại đan dược.

Bất quá ở Thần Văn thế giới, có thể đem còn có thể trợ giúp đột phá Thông Mạch cảnh, cái này Sở Nam cũng không rõ ràng, cũng không có thử.

Một là hẳn cảnh giới không đủ.

Hai là hẳn cũng không dám đi thử, Thông Mạch cảnh giới kinh mạch quá mức yếu ớt, hẳn không biết có thể trụ được hay không Tụ Khí Tán đánh vào.

Ba là cái này Tụ Khí Tán cần thiết điểm tích lũy cùng Linh Thảo, cũng so Trúc Cơ Linh Dịch phải nhiều. Nếu là hồi đoái đi ra, cụ hiện độ rất thấp, căn bản không nhiều tác dụng lớn, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được.

[người muốn đột phá Thông Mạch cảnh?]

[ân.]

Nếu là không có khác (đừng) đường tắt, Đường Từ Quân luôn là thiên phú không tệ, nhưng muốn siêu thoát Thông Mạch cảnh giới, ít nhất cũng phải thời gian nửa năm.

Nếu là Tụ Khí Tán có ích lợi nói, khả năng mượn Tụ Khí Tán chỉ cần mấy ngày.

[Tụ Khí Tán ta cho tới bây giờ không có hồi đoái qua, cũng vô ích qua, người nhất định phải cái này?]

Kỳ thực nội công, cũng có thể tăng nhanh giải khai Huyệt Vị tốc độ, có lẽ có thể trợ giúp hẳn trong vòng nửa năm thành công đột phá.

[ta bên này có biện pháp khảo nghiệm.]

Sở Nam cũng không có tiếp tục nghĩ nhiều hỏi, [ta đi hồi đoái Tụ Khí Tán cần thiết Linh Thảo phát cho người, cũng không thể nào tốt tìm, nửa tháng sau trường học của chúng ta thấy.]

Với Đường Từ Quân trò chuyện xong, Sở Nam liền bắt đầu tu luyện.

Hiện tại hẳn đang không ngừng đánh vào cái này Đan Điền chung quanh Huyệt Vị, bất quá nếu muốn muốn siêu thoát Thông Mạch cảnh giới, lấy mình bây giờ tốc độ tu luyện, trước kỳ thi tốt nghiệp trung học là không có khả năng.

Sở Nam đối với cái này ngược lại cũng không sốt ruột.

Kỳ thực hẳn đối với (đúng) thi đại học cũng không thể nào để ý, chẳng qua là đi cái đi ngang qua sân khấu, đem thân thể bên trong nguyên chủ nhân chấp niệm cấp hoàn thành, đem thân thể hoàn toàn hoà hợp.

Người chiếm cứ một cái thân thể, đúng là vẫn còn phải bỏ ra một ít.

Thời gian trôi qua, hai ngày chớp mắt liền qua.

Ngày thứ ba tới, ngày này nhất định không tầm thường.

Toàn bộ Thần Văn thế giới, tựa hồ cũng lâm vào bình tĩnh.

Hết tranh đấu, đều ngưng.

Tất cả mọi người ở yên tĩnh chờ, hư không Đấu Phá Tiểu Thế Giới diễn hóa.

Sở Nam ở hai ngày trước buổi tối phát ra một cái con bài độc nhất, Đấu Phá đem ở ba ngày sau hoàn bản.

Vô số nhân tộc, thậm chí còn không ít Yêu Tộc, mọi người chung nhau làm chứng Tiêu Viêm trưởng thành, từ một cái Ô Thần Thành chán nản thiếu niên, từng bước một du ngoạn Đấu Phá Tiểu Thế Giới đỉnh phong.

Tiêu Viêm ở Thần Văn thế giới, kỳ thực đã có không ít fan.

Từng cuộc một hư không đồ ảnh, kỳ thực liền cùng điện ảnh tương tự.

Chúng ta một số thời khắc, sẽ bị điện ảnh một ít tình tiết lấy.

Tất cả mọi người đang mong đợi, bên trong thế giới nhỏ này nhân vật, có thể thật sự xuất hiện ở Thần Văn thế giới.

Nam Vực thành trong thành chủ phủ, Đường Tử Quân cùng nàng nha hoàn Tiểu Yêu, ngồi ở một tòa trên núi già.

Bên cạnh Tiểu Yêu còn đem ra rất nhiều trái cây, quả hạch vân vân các loại quả vật.

"A, tiểu thư cái này Đại Thánh trả thế nào đổi mới a, ta không chờ được nữa."

Tiểu Yêu vừa ăn đồ vật, có chút nóng nảy nhìn hư không, kia giống như là bị đè xuống tạm ngừng kiện một dạng hư không đồ ảnh.

Ở trong đó, Tiêu Viêm chính đang bế quan tu luyện, hẳn đạt được kia Đế căn bản, vẫn còn ở thử bước vào Đấu Đế cảnh giới.

Đường Tử Quân khoe miệng lạ thường lộ ra một nụ cười, "Nơi đó có thể nhanh như vậy, cuối cùng kết thúc nhưng thật ra là khó khăn nhất, Đại Thánh nếu bảo hôm nay hội (sẽ) kết thúc, rất nhanh."

"Tiểu thư, người nói Đại Thánh rốt cuộc là dạng gì người a. Có phải hay không, cũng là một vị chúng ta nhân tộc cường giả tuyệt đỉnh, trong truyền thuyết Tinh Hạch cảnh giới."

"Không biết."

Đường Tử Quân trong đầu thoáng hiện lên Sở Nam tướng mạo, khẽ lắc đầu.

"Cũng phải a, Đại Thánh chưa bao giờ lộ diện. Nơi đó giống như Sở Nam tên kia, cả ngày nói phách lối không được, trong lúc này công cũng tiêu thụ toàn bộ Thần Văn thế giới, ta xem hẳn đã sớm bị Yêu Tộc cấp đề mất tới."

Tiểu Yêu cảm thấy gần đây cả ngày lẫn đêm, đều là Bạch Y Thăng Tuyết cùng Đại Thánh tin tức.

"Xạ Điều quyền tiểu thuyết này nội lực, đối với (đúng) cường giả chân chính cũng không có bao nhiêu chỗ dùng, kỳ thực Yêu Tộc cũng không chút nào để ý."

Đừng nói Yêu Tộc, coi như là Nhân Tộc sợ rằng, thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, Đại Thánh cùng Bạch Y Thăng Tuyết hội (sẽ) là cùng một người.

Cho dù là hẳn, hiện tại cũng cảm thấy có chút không quá chân thực.

Hắn sáng tác tốc độ làm sao sẽ nhanh như vậy, mà còn hai quyển sách bút phong khác nhau, hẳn là như thế nào hoàn mỹ như vậy đem văn bút chuyển đổi đến loại trình độ này.

Nếu là mình đi viết, chỉ sợ sớm đã đem hai quyển sách làm cho hỗn.

Ở tam đại trong học viện, rất nhiều thầy trò cũng tương tự đang ngược nhìn.

Nam Hải bên trong học viện, mấy chục thanh niên đứng ở sườn núi, trong đó có một người đáng đáp cùng Sở Nam có 3 phân tương tự.

"Chỉ mong, sau này Tiểu Nam cũng có thể có thành tựu như thế này. Xạ Điều hoàn hảo thời điểm, không biết có hay không như vậy long trọng. . . Hẳn không có."

Thanh niên này chính là Sở Thiên Kiếm, hẳn biết dù cho Xạ Điều cũng có thể trở thành Linh Thư, đem kia Quách Tĩnh mang tới Thần Văn thế giới, thậm chí Ngũ Tuyệt cũng mang ra ngoài,

Thế nhưng Xạ Điều Trung Vô lực cuối cùng là quá mức thấp, Xạ Điều bên trong cao thủ tuyệt đỉnh, đi tới Thần Văn thế giới, tới đa cũng chỉ là vừa vừa vận siêu thoát Thông Mạch cảnh, tiến vào Dẫn Linh Cảnh.

Đương nhiên Hoàng Dược Sư, Âu Dương Phong những người đó thiên tài tuyệt là thiên tài tu luyện, coi như sau này bọn họ đi tới Thần Văn thế giới cũng có thể có một phen thành tựu, vậy cũng cần không ngắn thời gian.

Lúc này một người trung niên đi tới, đi tới sườn núi.

Mấy chục thanh niên ánh mắt cũng rơi vào người trung niên trên người.

"Lão sư!"

Sở Thiên Kiếm kêu một tiếng lão sư, lại hỏi tiếp, "Bọn họ còn không có tin tức sao?"

"Không có, kia Vực Trùng đối với (đúng) thực lực và tuổi tác yêu cầu quá hà khắc, đại đa số người đều không cách nào tiến vào bên trong, không có biện pháp dò xét ra tình huống gì, số lượng không nhiều mấy cái, tiến vào cũng đều không thể đi ra."

"Ngày mai ta vào."

"Lối đi đã bị đóng, tình huống bên trong không rõ, trường học không cho phép người vào."

Lão sư trực tiếp cự tuyệt, kia Vực Trùng bên trong biến cố không rõ, nếu là tiến vào dữ nhiều lành ít.

Sở Thiên Kiếm nhìn về lão sư, thanh âm hẳn lại vô cho nghi ngờ, "Ta phải đi, sư huynh cho ta có ân, ta đã từng cùng bọn họ cùng một chỗ vào sinh ra tử, nếu khiến ta buông tha ta không làm được. . . Lão sư nếu không phải giúp đỡ, ta chỉ có tự nghĩ biện pháp."

Lúc này, Sở Nam bước vào Tây Châu Phủ phía sau nhất tòa sơn lâm.

Cuối cùng tiến vào trong một cái sơn động, cái sơn động này phi thường bí mật, là hẳn khi còn bé chơi đùa thời điểm tình cờ phát hiện, chỉ có một mình hẳn biết.

Nơi này không gian rất lớn, trong sơn động còn có một nơi suối nước nóng, cho nên, hẳn trong động khảm nam vào Dạ minh châu.

Đem toàn bộ sơn động cũng chiếu sáng.

Sở Nam điều tra một ít tài liệu, Linh Thư tạo thành hội (sẽ) có cảnh tượng kì dị hiện lên trong trời đất sinh ra, cuối cùng vô số độc giả tín ngưỡng hội (sẽ) ngưng tụ ra thật thể cuốn sách.

Hẳn phải trốn, nếu không, cuốn sách ngưng hiện Dị Tượng, nếu là bị người khác thấy, hẳn Đại Thánh thân phận, liền trực tiếp bại lộ.

Cái sơn động này, hẳn đã có vài năm chưa từng tới.

Nước hồ vẫn có chút nhiệt độ.

Sở Nam nhảy vào đi, tắm, sau đó lại nhảy ra.

Liếc mắt nhìn thời gian, hẳn hít một hơi thật sâu, "Nên thời điểm, đem Đấu Phá hoàn hảo."

Hẳn đã đem sở hữu đôi mới, toàn bộ kết thúc, chỉ kém ban bố.

Sở Nam ngồi xếp bằng, nhắm mắt lại, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng, ban bố Đấu Phá cuối cùng mấy chương.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 205: Tín ngưỡng ngưng tụ

Theo Sở Nam xếp chân nhắm mắt mà ngồi, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng.

Thiên địa biến ảo, trong hư không Đẩu Phá Tiểu Thế Giới, hiện ra một mảnh không gian bổ thêm bí ẩn cảnh tượng.

Kìa nguyên bản cường giả hoành ra, tông môn vô số Trung Châu hoàn toàn biến thành một mảnh tử địa.

Vô số cường giả vẫn lạc, không gian Phệ Linh Tuyệt Sinh Trận phá hủy một cái có một cái thành phố.

Huyết vụ đem trọn trong đó châu nơi bao phủ, những tông môn này tự nhiên cũng sẽ không ngồi chờ chết, bọn họ liên thủ muốn phá hủy kinh khủng này trận pháp.

Kết quả một đạo huyết sắc Quang Trụ phóng lên cao, trong nháy mắt máu tươi tràn ngập, rất nhiều cường giả, lại lần nữa nổ tung trực tiếp biến thành vô số huyết vụ khí.

Những thứ này lúc trước cường đại không ai bì nổi tông môn, lúc này mới ý thức tới, Hồn Tộc đáng sợ, bọn họ kết quả góp nhặt thể nào lực lượng.

Căn bản là không có cách đối kháng, bọn họ bắt đầu dĩ, chỉ có thể di chuyển, trốn Thiên Phủ liên minh tìm kiếm che chở.

Theo thời gian đưa đẩy, những huyết vụ này ở trên hư không ngưng tụ càng ngày càng mật.

Toàn bộ bị đại trận bao phủ Trung Châu nơi bầu trời, bị Huyết Vân bao trùm.

Nhìn xuống dưới, bạch cốt luy luy.

Phồn hoa Trung Châu, hoàn toàn biến thành địa ngục nhân gian.

Ở Thiên Phủ liên minh kia ngang dọc vạn dặm năng lượng thật lớn bộc phát dưới, vô số tông môn tụ tập ở đây.

Nhưng cũng chẳng qua là kéo dài hơi tàn a.

To lớn Huyết Vân càng ngày càng dày đặc, hình ảnh nhảy chuyển.

Đó là một mảnh khổng lồ biển máu, huyết dịch trùng điệp không thấy bờ bến, để cho người sống lưng lạnh cả người.

Đây là vô số Trung Châu Tu Tiên Giả máu tươi hội tụ, thậm chí bao gồm vô số Hồn Tộc tộc dân máu tươi.

Bình tĩnh trong biển máu, đột nhiên huyết vụ cuộn cuộn.

Một đóa hoa sen màu máu chậm rãi nổi lên, hoa sen kia nở rộ.

Một đôi con mắt màu đỏ ngòm bỗng nhiên mở ra.

Một cái máu tanh để cho người tê cả da đầu thanh âm, bắt đầu ở toàn bộ Trung Châu nơi vang lên, "Hôm nay là ta Hồn Thiên Đế, phong Đế thời điểm."

Thiên Phủ liên minh bên trong, cổ nguyên cùng chúc Khôn đấm người, sắc mặt kịch biến.

"Không được, hắn đã trở thành Đẩu Đế."

Cổ Tộc, Lôi Tộc vân vân những đấu khí này trong đại lục Viễn Cổ truyền thừa tông tộc, còn có tới tìm kiếm che chở tông môn, đồng loạt đứng lên, hướng xa xa nhìn lại.

Huyết vụ bao phủ xuống Trung Châu, an tĩnh dọa người.

Ngay cả Thiên Phủ liên minh bên trong, cũng không có người nói chuyện.

Đây là tai nạn hạ xuống trước bình tĩnh.

Chỉ trong một giờ, xa xôi chấn động, từ chỗ cực xa truyền tới, nhanh chóng đến gần.

Ngay sau đó đậm đà Huyết Vân tựa hồ bị đẩy ra một dạng, vô số thân ảnh, bay vút mà ra, ngừng ở to lớn phòng vệ trận ở ngoài.

Từng đạo khát máu ánh mắt, giống như là thấy Huyết Thực một dạng, tứ vô kỵ đạn quét nhìn trước mắt mọi người.

Một đóa huyết vụ chậm rãi bay tới.

Những thứ này Hồn Tộc đám người tự động gạt ra, một đóa hoa sen màu máu trôi lơ lửng hư không.

Phía trên ngồi một người, bất ngờ chính là Hồn Thiên Đế.

Cổ nguyên sắc mặt trắng bệch, "Hồn. . ."

"Cạc cạc. . ."

Hồn Thiên Đế lúc này phát ra khủng bố tiếng cười, đỉnh tai nhúc nhúc, "Làm đã từng đối thủ, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết, cái gì mới phải Đấu Đế lực lượng."

Thần Văn thế giới, vô số nhân tộc, cũng nhìn trong hư không kia Đấu Phá bên trong tiểu thế giới, cường giả tuyệt thế chiến đấu.

Loại kia chiến đấu, cực kỳ kinh khủng.

Vô luận là tràng diện, vẫn là chỉ một cái trấn áp vạn dặm, đều mạnh hẳn không tương tượng nổi.

"Bắt đầu, Đấu Phá rốt cuộc phải hoàn bản, Hồn Thiên Đế lên cấp Đấu Đế. . ."

"Cổ nguyên bọn họ không thể nào là Hồn Thiên Đế đối thủ, chỉ có Tiêu Viêm xuất quan.",

"Cái này Hồn Thiên Đế thực lực quá kinh khủng. . . Làm sao bây giờ?"

"Trung Châu đại địa. . ."

"Mã Đức, các loại (chờ) Tiêu Viêm đi ra, nhìn ngươi còn phách lối không phách lối."

Vô số người độc giả, mặc dù biết rõ, tiếp theo nhất định sẽ là Tiêu Viêm xuất hiện ngăn con sóng dữ, nhất cử đánh bại Hồn Thiên Đế.

Nhưng là lúc này thấy, Hồn Thiên Đế sự hung hăng này, không ai bì nổi biểu hiện.

Cũng đều là lo lắng không được, cũng đều khí cả người phát run.

Tựa hồ sự Đại Thánh giai đoạn cuối cùng sáng tác, đột nhiên ngăn ra, kết quả Tiêu Viêm không có thể đi vào vào Đấu Đế cảnh giới, toàn bộ Trung Châu bị Hồn Thiên mà tru diệt hầu như không còn.

Lưu Quang Cảnh bên trong, Lưu Niên Yêu Vương đứng ở Tuyết Sơn đỉnh.

Nhìn trong hư không cảnh tượng, hận không thể những thứ này Trung Châu toàn bộ bị hủy diệt.

Hồn Thiên Đế chẳng qua là đơn giản một chương, liền đem kia ngang dọc vạn dặm lòng bảo hộ, hoàn toàn phá hủy.

Mấy chiều bên trong, thiên địa biến ảo.

Toàn bộ Thiên Phủ liên minh liên quân, cơ hồ chết hầu như không còn.

Cổ nguyên tế trừ Cổ Đế kính, trong chớp mắt xa xa truyền thừa tới gương, liền trực tiếp hóa thành mảnh vụn.

"Từ nay về sau, tranh hơn thua với đại lục quy tắc, thuộc về ta mà định ra!"

Hồn Thiên Đế thanh âm, ngang ngược vô cùng, vang vọng ở toàn bộ thiên địa, "Cổ nguyên ta đã cho ngươi cơ hội, không thú vị chiến đấu, nơi này còn là hủy diệt đi."

Hồn Thiên Đế tay hướng không trung một trảo, nòng nặc kia Huyết Vân bên trong, tia chớp màu đỏ ngòm hạ xuống toàn bộ Đông Châu.

Vô số cường giả, trực tiếp bạo tạc, tràng diện máu tanh cực kỳ.

Liên quân không có biện pháp nữa, chỉ có thể khổ khổ tử thủ, lui về phía sau.

Cổ nguyên mọi người, tất cả đều là cắn răng khổ xanh, bất quá bị kết cuộc chẳng qua là vấn đề thời gian.

To lớn Huyết Lôi, suy nghĩ tới om om đám người bỏ tới.

Đang lúc này, huyết vụ bao phủ trong không gian, đột nhiên bay ra huyền lệ hỏa điểm.

Ngon lửa kia sáng lạng, trong chớp mắt liền đem mọi người bao phủ trong đó.

To lớn Huyết Lôi trực tiếp khoác lên hỏa điểm lồng bảo hộ trên, lại không có thể phá ra ngọn lửa này!

"Tiêu Viêm xuất hiện."

"Tiêu Viêm rút cuộc tới."

"Hắn bước vào Đấu Đế đi."

"Tiêu Viêm nhìn ngơ, giết cái này Hồn Thiên Đế. Đấu Phá hoàn bản, cụ hiện chúng ta Thần Văn thế giới."

"Bây giờ là Diễm Đế đi."

Toàn bộ Thần Văn thế giới, vô số người xem, nhìn đến đây mới cũng yên lòng.

Cũng hưng phấn kêu, có rất nhiều trực tiếp đang gọi đến Tiêu Viêm tên.

Là Tiêu Viêm kịp thời xuất hiện, mà nhiệt huyết sôi trào.

Cuối cùng chiến đấu, Tiêu Viêm rút cuộc vào lúc máu chốt nhất, bước ra một bước cuối cùng, trở thành Đấu Đế!

Lưu Niên Yêu Vương, ánh mắt rừng mình bay lên, nhìn trong hư không diễn hóa.

Lạnh rên một tiếng, "Lại tới đây một bộ."

Hắn trực tiếp xoay người, từ Tuyết Sơn đỉnh, phẩy tay áo bỏ đi.

Không chuẩn bị ờ tiếp tục xem tiếp, tiếp theo Tiêu Viêm nhất định phải đại phát thần uy, hắn càng xem càng cảm thấy buồn nôn.

Lần trước phân thân tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, không thể đem Tiêu Viêm chém chết, thật là đáng hận a.

Hư không bên trong tiểu thế giới.

Cổ nguyên mấy người đều là biểu tình hưng phấn có chút dữ tợn, mang theo sống sót sau tai nạn vui mừng.

Kia đếm không hết đám người, trực tiếp truyền ra vô số tiếng quát tháo.

"Minh chủ. . ."

"Minh chủ trở lại."

"Chúng ta có thể cứu chữa."

Những thanh âm kia tan nát tâm can, bọn họ rất nhiều đều là ngang dọc tranh hơn thua với đại lục cường giả tuyệt đỉnh.

Thế nhưng đối mặt Đấu Đế uy áp, cũng chỉ có thể run lấy bấy chờ chết.

Ngay sau đó một bóng người, từ đây trời trong ngọn lửa, chậm rãi đi ra, bất ngờ chính là Tiêu Viêm.

"Đấu Đế cảnh giới, làm sao có thể, làm sao có thể!"

Hồn Thiên Đế có chút thất thố gọi ra, hắn đã biết, qua nhiều năm như vậy, vì cái gì lại cũng không người có thể lên cấp Đấu Đế, đó là bởi vì trong thiên địa thiếu một dạng năng lượng.

Hắn không thể nào tin nổi, Tiêu Viêm vậy mà cũng có thể lên cấp Đấu Đế.

Đấu Đế đụng nhau, chỉ có toàn lực đánh một trận.

Xoẹt xẹt!

Hồn Thiên Đế đột nhiên cái miệng, kia đây trời Huyết Vân, tất cả đều tiến vào thân thể của hắn.

Thân hình hắn khổng lồ, tựa hồ muốn thiên địa nổ tung một dạng, đem trọn trong đó châu bao phủ.

Hư không không ngừng vỡ nát.

Cổ nguyên những người này, trọn mắt hạt châu cũng mau rơi ra tới.

Khủng bố, quá kinh khủng.

Tiêu Viêm chẳng qua là cười lạnh một tiếng, chân trên mặt đất hung hăng đạp một cái, vô số nham tương lao ra.

Hắn trực tiếp nhét vào thân thể, vô số Hỏa Long đưa hắn bao phủ. Ở tranh hơn thua với thể giới quy tắc bên trong, Đấu Đế đã có thể nhét vào tranh hơn thua với thể giới vạn vật, tới tầng cường thực lực.

Đấu Đế cuộc chiến, chưa bắt đầu, cũng đã kinh khủng như vậy.

Đấu Đế cảnh giới không hổ là, tranh hơn thua với trong tiểu thể giới Chí Cường giả.

Ngay sau đó, song phương di chuyển.

Huyết chi Đế thân, cùng Diễm Đế thân tại trong hư không bắt đầu va chạm.

To lớn giao thủ, trải rộng toàn bộ Trung Châu bầu trời, có thể nói toàn bộ Trung Châu nơi đều bị hỏa diễm cùng huyết quang bao phủ.

Rắc rắc, rắc rắc!

Lạch cạch! Lạch cạch!

Kèo kẹt, kèo kẹt!

Theo thân hình không lồ va chạm, hư không không ngừng sụp đổ, không hề ngừng ở chữa trị.

Loại này cấp bậc giao thủ, vậy mà đã tới mức này.

Khổng lồ kia Huyết Vân, ở to lớn va chạm xuống, bắt đầu nứt nẻ, từng đạo kẽ hở lan tràn mà ra.

"Xem ra người Huyết chi Đế thân, tựa hồ không được a. Đan dược thành tựu Đấu Đế cảnh giới, đúng là vẫn còn không sánh bằng ta nhét vào Đế căn bản, tu luyện lên cấp Đấu Đế thực lực."

Tiêu Viêm thanh âm vang vọng mà ra, ở nơi này trong lúc giao thủ, Tiêu Viêm đã chiếm thượng phong.

"Kiệt kiệt. . . Người cho rằng là như vậy người là có thể thắng sao."

Hồn Thiên Đế một đôi bàn tay khổng lồ tại trong hư không một trào, vô số huyết tuyến đem trộn trong đó châu, giống như là trời lại một dạng.

Đem Tiêu Viêm cùng vô số người, tất cả bao phủ.

"Tiêu Viêm hôm nay người hẳn phải chết. . . Ta Hồn Tộc bố trí hơn một nghìn năm, ta tình huống gì không có cân nhắc đến?"

Vô số người biểu tình vì đó biến sắc.

Vẫn còn có một cái đại trận, bao phủ toàn bộ Đông Châu.

"Hồn Tộc hiển tế. . ."

Mấy ngàn tên gọi Hồn Tộc cường giả, trực tiếp bay lên trời, vậy mà tự bạo biến thành huyết vụ.

Kia từng đạo huyết tuyến, bắt đầu hiện ra hàn quang tới.

"Tiêu Viêm người chết định. . ."

Vô số người sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vẫn còn có biến số.

Vốn cho là lần này có thể còn sống mọi người, tất cả đều là sắc mặt trắng bệch.

Cổ nguyên thanh âm phát run, "Chém Đế quỹ huyết nhận. . . Truyền thuyết loại có thể chém chết Đấu Đế, loại trận pháp này vậy mà thật tồn tại."

"Người có bố trí, ta cũng chưa có hậu thủ sao?" Tiêu Viêm lạnh rên một tiếng, "Ta lấy Viêm Đế Tiêu Viêm tên, sắc thiên hạ vạn hóa, nghe Bản Đế hiệu lệnh."

Theo Tiêu Viêm thanh âm, vang lên.

"Bảng dị hòa, thứ hai mươi ba vị . . "

". . ."

Theo Tiêu Viêm thanh âm, từng đạo Dị Hòa đi qua trận pháp cách trở, vọt vào bên cạnh Dị Hòa quảng trường trong trụ đá.

Đương Tiêu Viêm làm ăn ngơoi dừng lại thời điểm, từng đạo cột đá sáng lên.

Hòa tuyến xuôi ngược, vậy mà trực tiếp đem những thứ kia huyết tuyến cấp chặt đứt.

Ở Thần Văn thế giới, vô số người nhìn trong hư không diễn hóa.

Mặc dù biết, nội dung cốt truyện, thế nhưng loại biến hóa này, cùng giao chiến quá trình, mọi người là nghĩ không tới.

Loại này giao chiến tràng diện thật lớn, diệt đẳng lên xuống.

Nhìn trong hư không, cuối cùng Tiêu Viêm Tượng Hồn Thiên Đế hoàn toàn dùng Dị Hòa bọc, cuối cùng bị phong ấn ở Dị Hòa dưới quảng trường.

Một cái Đấu Đế không phải là dễ dàng như vậy tiêu diệt, cần rất nhiều năm, mới có thể đem cái này Hồn Thiên Đế linh hồn hoàn toàn luyện hóa.

Tiêu Viêm lưu lại tại trong hư không, có chút ngưng long mi, hơi nghi hoặc một chút khắp nơi nhìn một cái.

Nhẹ giọng nói nhỏ, "Ta cảm giác, nhận được kêu gọi . . "

. . .

Ngay tại lúc đó, toàn bộ Thần Văn thế giới, vào giờ khắc này, một đạo đạo ánh sáng từ rất nhiều người trong thân thể ngưng tụ mà ra, liên tiếp đến trong hư không trong tiểu thế giới.

Tín ngưỡng ngưng tụ. . . Tụ mà thành sách!

P/s: Convert by ๖Cao█ ↔ ๖Tiên█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Mi tâm tinh biến hóa

Thần Văn thế giới, rất nhiều người nhìn từng đạo bay vút mà ra ánh sáng.

Chỉ có thật sự thích quyền tiểu thuyết này độc giả, mới có thể sinh ra Tín Ngưỡng Chi Lực.

Nếu là Tín Ngưỡng Chi Lực tích lũy đủ nhiều, là có thể để cho Đấu Phá Tiểu Thế Giới ngưng tụ ra Linh Thư tới.

Cho nên một quyền tiểu thuyết, coi như là độc giả nhiều hơn nữa.

Nếu là không có đủ nhiều từ trung phần, cũng không cách nào ngưng tụ ra Linh Thư tới.

Loại chuyện này cũng không hiếm thấy, ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng qua nhiều năm như vậy, có không ít nguyên bản hòa rồi tinh rồi mù sách, cuối cùng lại không có thể hút ra Tín Ngưỡng Chi Lực, ngưng tụ ra Linh Thư tới.

Trước mắt loại này, hút ra Tín Ngưỡng Chi Lực, vô số Tín Ngưỡng Chi Lực, giao hòa ở trong hư không biểu hiện, bất ngờ chính là Linh Thư mới thành lập triệu chứng.

"Đấu Phá Thương Khung, nhất định sẽ ngưng tụ ra Linh Thư."

"Đấu Phá Thương Khung cố gắng lên."

"Vừa mới trên người của ta cũng xuất hiện Tín Ngưỡng Chi Lực." Một người thiếu niên kích động khua tay múa chân, tựa hồ thu được cực lớn kích lệ, "Ta liền biết, ta có thể là Đẩu Phá Thương Khung ngưng tụ Linh Thư công hiến một phần lực lượng. Nhìn từng đạo Tín Ngưỡng Chi Lực, bay vút đi, thật là quá nhiều, ta nghĩ nhất định có thể đủ ngưng tụ Linh Thư, hơn nữa đem Tiêu Viêm tạo nên đi ra."

Hiển nhiên, thiếu niên này là một cái thật sự thích Đẩu Phá độc giả.

Một cô gái, nhìn từ trên người chính mình hút ra đi Tín Ngưỡng Chi Lực, sau đó lại nhìn một chút bên cạnh nam hài, có chút ngưng lỏng mi.

"Người truy ta thời điểm, không phải nói mình là Đẩu Phá từ trung phần sao? Thế nào liền Tín Ngưỡng Chi Lực cũng không có tạo thành?"

Nam hài này có chút quần bách, nói chuyện bất hữu nhiều chút cả lăm, "Khả năng, khả năng ta là thời gian thật dài không xem đi."

Hắn kỳ thực không một chút nào thích Đẩu Phá, chỉ bất quá biết cô bé này thích quyển tiểu thuyết này, cho nên mới cố ý làm bộ như là Đẩu Phá Thương Khung từ trung phần, bất quá lúc này lại lộ ra nguyên hình.

Nam hài có chút hối hận, sớm biết loại tình huống này, thì không nên là lẳng mạn, cùng với nàng cùng một chỗ ở nơi này xem Đẩu Phá Thương Khung Tiểu Thế Giới diễn hóa, lời như vậy, cũng sẽ không bị phát hiện.

Nữ hài lại lạnh rên một tiếng, "Nếu là Đẩu Phá Tiểu Thế Giới cuối cùng không có biện pháp ngưng tụ Linh Thư, chúng ta liền chia tay tốt."

Nam hài cái kia buồn bực a.

Coi như không có cách nào ngưng tụ Linh Thư, cũng không khả năng chỉ là bởi vì ta không có Tín Ngưỡng Chi Lực nguyên do đi.

Bất quá cũng chỉ có thể trong lòng yên lặng cầu nguyện, nhất định phải ngưng tụ ra Linh Thư tới a.

Ở trong hoàng thành, huy hoàng long lầy trong cung điện.

Kia Hoàng Tộc chi chủ, đứng ở trên hư không, thanh âm hần, chậm rãi truyền ra, "Tín Ngưỡng Chi Lực ngưng tụ, tụ mà thành sách. Đẩu Phá Thương Khung, có thể thành công hay không chỉ nhìn một bước cuối cùng. Bất quá nếu bắt đầu hút ra Tín Ngưỡng Chi Lực, kia tỷ lệ thành công rất cao."

Vô số nhân tộc vì đó hoan hô, đang hoan hô đồng thời, trước mắt nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm hư không.

Rất nhiều đều là gặp qua Linh Thư tạo thành quá trình, nhiều như vậy Tín Ngưỡng Chi Lực bị quét cách đi ra, nghĩ đến hẳn không có vấn đề gì quá lớn.

Tất cả mọi người ở tận mắt chứng kiến, tín ngưỡng ngưng tụ quá trình.

Coi như là những thứ kia cũng không có cung cấp Tín Ngưỡng Chi Lực người, cũng âm thầm là Đẩu Phá Thương Khung cố gắng lên.

Đại Thánh tác phẩm, mặc dù bọn họ không thích, thế nhưng có thể là nhân tộc tạo nên cường giả, ngưng tụ ra Linh Thư cuốn sách, cái này so với bất cứ chuyện gì đều trọng yếu.

Trong hư không kia từng luồng Tín Ngưỡng Chi Lực, đan vào một chỗ, sau đó hoà hợp trung gian kẻ hở biến mất, cuối cùng biến thành từng cái từng cái tỏa ra hào quang cuốn giấy.

Kia cuốn giấy kim quang chiếu sáng toàn bộ Thần Văn thế giới, để cho người giống như đắm chìm trong linh khí nồng nặc bên trong một dạng.

Không biết bao nhiêu cuốn sách, ở toàn bộ trong hư không, từng cái gạt ra, đó là từng cái từng cái nở rộ hào quang, trông không cuốn giấy.

"Linh Thư muốn thành, ha ha, thật muốn thành công."

"Ta liền biết, Đẩu Phá Thương Khung, nhất định có thể thành công."

"Làm Đẩu Phá fan, thật cao hứng."

Rất nhiều người, thấy từng cái từng cái nở rộ hào quang cuốn giấy gạt ra, kích động kêu to lên.

Linh Thư cuốn sách đã xuất hiện, ngưng tụ Linh Thư, cũng sẽ không còn nữa hồi hộp.

Cái kia bị uy hiếp không thành công muốn chia tay nam hài thở ra một hơi dài, mặt đầy cười xòa nhìn cô bé nói, "Cái kia thành công. . ."

Nữ hài lườm hắn một cái, ánh mắt tiếp tục nhìn về hư không.

Ở Thập Đại Yêu Cảnh Truy Nguyệt cảnh bên trong, kia Truy Nguyệt Yêu Vương trạm tại trong hư không.

Nhìn Linh Thư tạo thành, nghi hoặc thanh âm truyền ra, "Cái này Thiên Đạo tiểu thuyết võng có thể ngưng tụ Tín Ngưỡng Chi Lực, loại này đạo (nói)? Chẳng lẽ là tín ngưỡng Tu Hành Chi Đạo, nhân tộc Thiên Đạo tiểu thuyết võng, đến cùng như thế nào tới?"

Truy Nguyệt Yêu Vương lúc này ngược lại đối với (đúng) Thiên Đạo tiểu thuyết vờng sinh ra chút lòng hiếu kỳ, hắn cũng không tin, vật này thật là nhân tộc Đế Hoàng cùng Thiên Đạo đặt thành một loại hiệp nghị tới, Thiên Đạo hư vô phiêu miểu, cũng không ai biết kết quả tồn tại còn chưa tồn tại.

Coi như thật tồn tại, tu hành vốn là nghịch thiên.

"Chẳng lẽ là. . ."

Truy Nguyệt Yêu Vương tựa hồ nghĩ đến cái gì, qua hồi lâu, mới lại gật đầu một cái, "Cũng chỉ có loại kia khả năng."

Kia từng cái từng cái tín ngưỡng ngưng tụ mà ra cuốn sách, chậm rãi gạt ra sau đó.

Đấu Phá Tiểu Thế Giới trực tiếp biến ảo thành vô tận Quang Hoa, giờ khắc này, ngay cả thái dương huy quang, cũng vì đó ảm đạm.

Từng luồng Quang Hoa, đầu nhập kia từng cái từng cái cuốn giấy bên trong.

Biến thành từng hàng tối tăm văn tự, căn bản xem không hiểu là cái gì.

Loại này ngưng tụ thời gian, luôn luôn kéo dài sắp tới hơn một tiếng, Tiểu Thế Giới làm huyền hóa ra Quang Hoa, mới chậm rãi tiêu tan.

Cuối cùng kia từng cái từng cái giấy nặng chồng lên nhau, tựa hồ là bị đóng sách lên một dạng.

Tạo thành một quyển sách hình dáng.

Kim sắc chậm rãi ngưng hiện, ở phía trước nhất xuất hiện bốn chữ « Đấu Phá Thương Khung » !

Đây mới thực là Linh Thư cuốn sách, Đấu Phá Thương Khung tạo thành Linh Thư cuốn sách.

Xoẹt xẹt!

Kia Đấu Phá Linh Thư, trực tiếp biến thành một ánh hào quang, giống như giống như sao băng, hướng phía dưới rơi xuống.

Trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này, trong sơn động ngồi xếp bằng Sở Nam, đột nhiên mở hai mắt ra.

Nhìn trời lơ lửng ở trước mắt mình một quyển sách.

"Đây chính là trong truyền thuyết Linh Thư sao?"

Sở Nam nghi hoặc tường tận một phen, quá trình này, hắn tại Thiên Đạo trong diễn đàn thấy mọi người thảo luận qua, Linh Thư tạo thành quá trình, chính là đến chỗ này vị trí, hắn đang muốn đưa tay đi lấy trời lơ lửng ở trước người mình cuốn sách.

Cái trán chính là đột nhiên nóng lên, ngay sau đó ánh vàng rùng rục.

Trên trán một sao tác giả tiêu chí, vậy mà trực tiếp nhập vào cơ thể mà ra.

Toàn bộ sơn động, đều bị kim quang bao phủ.

Đêm đỏ minh châu Quang Hoa, vì đó ảm đạm.

Còn không có hiểu rõ tình huống gì, Sở Nam mi tâm chính là đau xót.

Tăng cường hắn cảm giác, mi tâm bị ánh sao mờ trong không gian.

Kia duy nhất một viên Kim Tinh, cũng tại lúc này, rộng mở toát ra càng chói mắt sáng bóng.

Trước mắt Đấu Phá Thương Khung quyển này Linh Thư, tựa hồ nhận được dẫn dắt.

Vậy mà bay thẳng đến Sở Nam mi tâm bay đi.

Sở Nam bị sợ giật mình, cái này giờ ạ bị Linh Thư công kích?

Thiên Đạo trong diễn đàn, không có nói tới loại tình huống này.

Ngưng tụ ra Linh Thư, ra hiện lên tác giả bên cạnh, sau đó không phải kết thúc sao?

Hắn vội vàng muốn đi tránh, đã tới không kịp.

Kia Linh Thư trực tiếp đụng vào hần mi tâm sau đó, vậy mà trực tiếp nhập vào cơ thể mà vào, tiến vào mi tâm trong không gian.

Ngay sau đó vô tận Quang Hoa từ Linh Thư bên trong đổ xuống mà ra, bao phủ hướng viên kia mi tâm Kim Tinh.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim châu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Viêm Đế

Đấu Phá Tiểu Thế Giới tiến vào giữa chân mây viên kia Kim Tinh bên trong?

Sở Nam có chút kinh ngạc, đây là chuyện gì xảy ra?

Ở Thiên Đạo tiểu thuyết võng bên trong, liên quan tới thành tựu Linh Thư bài post bên trong, căn bản cũng không có phương diện này miêu tả.

Chẳng lẽ bởi vì, ta thức tỉnh Tinh Cấp tác giả nguyên do.

Sở Nam nhắm chặt hai mắt, quan sát mi tâm biến cố.

Bất quá hần chỉ có thể nhìn xa xa, nhưng không cách nào đến gần vậy cũng tiến hành, loại cảm giác này, giống như là ở trong không gian nhìn xuống Trái Đất một dạng, chỉ có thể nhìn được hần đường ranh.

Loại này dị biến vẫn đang trong quá trình tiến hành, kia Linh Thư không ngừng suy nghĩ kia trong đầu Kim Tinh bên trong, trút xuống điểm này điểm hào quang, những ánh sáng kia tiến vào Kim Tinh bên trong.

Lúc này, cả nhân tộc bên trong, đã là sôi trào khắp chốn.

Mới vừa rồi kia Linh Thư rơi xuống đi cảnh tượng nói rõ, Linh Thư đã thành.

Đấu Phá quyền tiểu thuyết này, thật sự như mọi người làm mong đợi một dạng, hút ra độc giả Tin Ngưỡng Chi Lực, thành tựu Linh Thư.

Loại này Linh Thư có thể hộ thân, có thể bố trí tràng vực, nghe nói đem người làm linh hồn đủ cường đại, thậm chí có thể cho gọi ra Tiểu Thuyết Thế Giới nhân vật trong, cái này cùng tạo nên đi ra hoàn toàn bất đồng.

Kêu gọi chỉ có thể kéo dài một đoạn thời gian, mà còn triệu hoán đi ra thực lực căn cứ tiểu thuyết nhân vật thực lực và tác giả tinh thần lực lớn nhỏ mà định ra.

Rộng lớn trong hoàng thành, một cái thanh âm đang vang vọng.

"Tin ngưỡng ngưng tụ, Đấu Phá thành tựu Linh Thư, trăm năm chuyện may mắn! Chúng ta nhân tộc Đại Hưng trong tầm tay. Nhân Tộc tác giả Đại Thánh, nhất định có thể đủ viết liền Linh Thư cùng thiên cổ thiên chương."

Trong hoàng thành, vô số người hô to.

"Đấu Phá thành tựu Linh Thư, thật là quá tốt."

"Đấu Phá quyền tiểu thuyết này, mặc dù vẫn tự điểm trực bạch, như trước kia sách hoàn toàn bất đồng, thế nhưng hần cũng rất chịu độc giả hoan nghênh."

Một cái tác giả tựa hồ hiểu đến cái gì, nhẹ giọng nói nhỏ, "Tiểu thuyết là viết cho độc giả xem, mà không phải tác giả cái gì của mình đều là quý, hoa lệ đi nữa vẫn tự, cũng không cách nào đối kháng Thiên Mã Hành Không Huyền."

Hần dĩ vãng tiểu thuyết, tựa hồ đi vào Ngũ Tuyệt, vô số hoa lệ từ ngữ trau chuốt chòng, tỉ mỉ đến liền bất kỳ một cái nào chi tiết cũng sẽ không buông qua, nguyên tưởng rằng như vậy có thể dùng thế giới quan càng hoàn thiện.

Nhưng là càng miêu tả chi tiết nhiều, càng dễ dàng xuất hiện Bug.

Mà còn độc giả đọc lên tới càng gánh nặng, cho nên rất nhiều độc giả nửa đường khí thư.

Mà Đấu Phá rất nhiều thứ chẳng qua là sơ lược, chỉ chú trọng tinh tiết cùng tu luyện, đây cũng là Đại Thánh một ngày đổi mới hơn mười chương, tiểu thuyết cuối cùng vẫn thành tựu Linh Thư nguyên nhân.

Ở Nam Hải học viện bên trong, sườn núi kia chỗ.

Sở Thiên Kiếm nhẹ giọng lầm bầm, "Không biết, Xạ Điều thành tựu Linh Thư thời điểm, ta có thể hay không trở lại?"

Toàn bộ Nam Hải học viện, đồng dạng là một mảnh tiếng hoan hô.

Nơi này có đến từ cả nhân tộc mỗi cái địa vực thiên chi kiều tử, lúc này đều là Đấu Phá thành tựu Linh Thư mà hưng phấn.

Bất kể có phải hay không là Đấu Phá Fan sách truyện, giờ khắc này mọi người ý niệm đều là nhất trí.

Ở Nam Vực thành bên trong, Đường Từ Quân siết chặt tay, "Sở Nam chúc mừng người."

Mà ở Lưu Quang Cảnh bên trong, A Lạp Dã — Lưu Niên ngồi xếp bằng ở băng tuyết trong cung điện.

Nhân nhật Quang Hoa đưa hấn bao phủ.

Thấy Đấu Phá sắp hoàn bốn cái đó Tiêu Viêm cuối cùng trang b cảnh tượng, hấn đã không nhìn nổi, trực tiếp tu luyện tới.

Khi đó hấn một cái phân thân cũng có thể tùy tùy tiện tiện bóp chết gia hỏa, rốt cuộc lớn lên, đáng hận a.

Hấn có thể đủ nghe được, ở A Lạp Dã núi bên dưới, A Lạp Dã Yêu Thành sôi trào.

"Nhân Tộc lại xuất hiện một quyển Linh Thư."

"Chúng ta Yêu Vương đại nhân, sớm muộn đạp bằng bọn họ Nhân Tộc."

"Linh Thư thì có ích lợi gì."

"Mã Đức, kia Tiêu Viêm còn không có bị tạo nên đi ra, xem ra là không có hy vọng."

"Hấn vẫn chưa tới thời điểm đi."

"Chỉ cần Tiêu Viêm không có bị tạo nên đi ra chính là chuyện tốt."

Hỗn loạn thanh âm, rơi vào lỗ tai hấn.

Lúc này một cái thủ hạ xông vào, "Bảo, bảo, Đại vương Đấu Phá ngưng tụ Linh Thư đã thành công."

Lưu Niên Yêu Vương đối với (đúng) cái này sớm có dự liệu, "Tiêu Viêm đi tới chúng ta Thần Văn thế giới không có?"

"Còn không có bị tạo nên đi ra, bất quá ở Đấu Phá kết thúc lúc, hấn nói nhỏ một tiếng, nói tựa hồ thu được kêu gọi. . ."

Lưu Niên Yêu Vương ánh mắt có chút đông lại một cái lập lại một lần, "Nhận được kêu gọi!"

Đối thoại vừa mới tiến hành được nơi này, trong hư không liên truyền tới to lớn tiếng nổ.

Vậy vừa nãy yên lặng bầu trời, trong nháy mắt lại bị Quang Hoa bao phủ.

Chỉ thấy một bóng người, nhược ảnh nhược hiện xuất hiện ở hư không trong hình ảnh.

Thân thể của hấn, còn có chút nhẹ miểu.

Lưu Niên Yêu Vương bước nhanh đi ra hấn băng tuyết cung điện, nhìn xa trên bầu trời hư ảnh.

Đó chỉ là một hình chiếu, căn bản không phải thật sự người, không thể nào phán đoán thực lực của hấn. Bất quá từ kia bóng lưng cao lớn, hòa điểm lượn lờ cảnh tượng, người này bất ngờ chính là Tiêu Viêm. . .

Tiêu Viêm hấn đã tới Thần Văn thế giới.

Hấn từ Đấu Phá Tiểu Thuyết Thế Giới, đi ra.

Lưu Niên Yêu Vương nhìn tầm lưng kia, ánh mắt của hấn lạnh hơn.

Ngay tại lúc đó, vô số Quang Hoa, đem hư ảnh kia bao phủ.

Đó là tạo thành Linh Thư sau đó, còn sót lại Tín Ngưỡng Chi Lực.

Theo Tín Ngưỡng Chi Lực Gia Trì, đạo kia càng ngày càng rõ ràng.

Ngon lửa năm màu bao phủ bên dưới, người kia bất ngờ chính là Đẩu Phá trong tiểu thế giới xuất hiện Tiêu Viêm.

Toàn bộ Thần Văn thế giới, lần nữa lâm vào yên lặng.

Vừa mới vẫn còn ở hoan hô Nhân Tộc, hàng tỉ con mắt, gắt gao nhìn chăm chăm kia đang bị tín ngưỡng Gia Trì hư ảnh.

Tiêu Viêm xuất hiện!

Đầu Đế Tiêu Viêm từ Tiểu Thuyết Thế Giới bên trong đi tới Thần Văn thế giới.

Thô trọng hô hấp, ở trầm trọng hơn.

Vô số nhân tộc, tim đập rộn lên.

Tạo nên cường giả, đây mới là tiểu thuyết nhất chỗ cường đại.

Nhiều hơn nữa đan dược, tăng thực lực lên thiên tài địa bảo, cũng so ra kém một cái cường giả tuyệt đỉnh.

Coi như là thiên tư trác tuyệt yêu nghiệt, cũng cần tu luyện mấy ngàn năm.

Thế nhưng loại tư chất này thiên tài, lại có thể có bao nhiêu.

Cuối cùng thành công lại có thể có nhiều?

Nhân Tộc gần vạn năm đến, cũng không có mấy vị, có thể thấy tu luyện chật vật.

Mà còn tiểu thuyết tạo nên cường giả, chính là một cái đường tắt.

Hiện tại Tiêu Viêm xuất hiện ở Thần Văn thế giới, Nhân Tộc lại tăng thêm một cao thủ tuyệt thế.

Mặc dù không biết, lúc này Tiêu Viêm sức chiến đấu kết quả có thể đạt tới cảnh giới gì, thế nhưng tuyệt đối không kém liền đúng.

Sở Nam nhắm mắt quan trắc một hồi mi tâm cảnh tượng, có chút đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, trong đó kịch biến còn đang tiến hành, mi tâm viên kia Kim Tinh, càng ngày càng giống một khóa thật sự sao.

Không biết loại biến hóa này, rốt cuộc có bao nhiêu thời gian dài mới có thể hoàn thành.

Sở Nam không có tiếp tục chờ tiếp, hẳn chưa bao giờ xem qua tiểu thuyết tạo thành Dị Tượng.

Hắn đi ra bí mật sơn động, nhìn xa bầu trời.

Lúc này Linh Thư tạo thành Dị Tượng đã sớm biến mất, bất quá trong hư không lại có một cái hư ảnh, khắp nơi tiếp nhận Tín Ngưỡng Chi Lực Gia Trì.

"Đó là Viêm Đế sao?"

"Viêm Đế tới?"

Sở Nam hít sâu một hơi, tim đập không tự chủ được tăng nhanh.

Làm đã từng đọc giả, hẳn đối với (đúng) nhân vật này cũng thích vô cùng.

Bây giờ nhìn lại, thật có cơ hội, cùng Tiêu Viêm chính diện trao đổi một phen.

"Ừ, ta theo đến kêu gọi tới, cuối cùng là nơi đó, vì cái gì ta hình ảnh hội (sẽ) lộ ra ở trong bầu trời."

Đương trong hư không hình ảnh rõ ràng thời điểm, trong đó Tiêu Viêm bất ngờ cũng ngẩng đầu nhìn lên trên, thanh âm chậm rãi truyền ra, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 208: Nơi này là chỗ nào?

Tiêu Viêm đã tới Thần Văn thế giới, hiển nhiên cũng thấy, trong hư không làm hiện ra hình ảnh.

Với hắn mà nói, Thần Văn thế giới, là một cái thế giới xa lạ.

Hắn có thể đủ cảm giác, có người ở kêu gọi hắn.

Dẫn hắn đi tới, cái này thần bí khó lường thế giới.

Theo Tiêu Viêm thanh âm truyền ra, chính đang ngửa mặt trông lên trên bầu trời kia to lớn hư ảnh rất nhiều người, giờ khắc này mới cũng phục hồi tinh thần lại.

Tiêu Viêm đến.

Đấu Phá trong tiểu thuyết, cái kia cùng nhau trưởng thành cùng nhau bụi gai, vô số lần ở bên bờ tử vong cất bước, cuối cùng du ngoạn Đấu Phá Tiểu Thế Giới đỉnh phong cái kia Đấu Đế Tiêu Viêm tới.

"Tiêu Viêm tới. . ."

"Rốt cuộc có thể, tận mắt thấy Tiêu Viêm."

"Chúng ta nhân tộc lại đạt được một đại chiến lược, không biết Tiêu Viêm đi tới chúng ta Thần Văn thế giới sau, tu vi kết quả tương đương với cảnh giới gì."

"Tiêu Viêm lúc này cụ hiện ở nơi nào?"

Nguyên bản yên tĩnh Nhân Tộc đại địa, trong lúc bất chợt sôi trào mở.

Vô số thanh âm vang lên.

Rất nhiều người đồng thời cũng ở đây khắp nơi nhìn ra xa, tìm Tiêu Viêm tung tích.

Trong tiểu thuyết nhân vật chính ở Thần Văn thế giới bị tạo nên sau khi ra ngoài, cụ hiện nơi, là ngẫu nhiên, cũng không nhất định sẽ xuất hiện đang làm người bên người.

Có lẽ hắn có thể, lúc này ngay tại trước mắt ngươi.

Theo kia Tín Ngưỡng Chi Lực hoàn toàn tiến vào hư ảnh bên trong, kia to lớn hư ảnh đạt tới vô cùng rõ ràng sau đó, liền chậm rãi phai đi, cuối cùng hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, toàn bộ hư không lần nữa khôi phục như cũ trời xanh, giống như vừa mới hết thấy đều chưa từng xảy ra một dạng.

Bất quá Nhân Tộc, lúc này cũng đã không bình tĩnh.

Sở Nam nhìn hư ảnh biến mất bầu trời, rất lâu mới đem ánh mắt thu hồi lại.

Hắn sự chú ý, lần nữa đặt ở trong mi tâm biến hóa.

Viên kia Kim Tinh cùng Linh Thụ vẫn còn tiếp tục loại tình huống đó, không biết kết quả có ý nghĩa gì.

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Đấu Phá Tiểu Thế Giới, bị đặt ở ta mi tâm viên kia tinh thượng sao, chẳng lẽ hắn thật biến thành một khóa hành tinh, hơn nữa còn là có thể sống tồn sao?"

Sở Nam có chút khó mà tin được, hội (sẽ) xảy ra chuyện như vậy.

Hắn cảm thấy, có chút không quá có thể.

Nếu là lời như vậy, theo Tinh Cấp tác giả tăng thêm, sao số lượng chẳng phải là hội (sẽ) luôn luôn tăng thêm, cuối cùng chẳng lẽ ta trong mi tâm muốn già bộ xuống một cái tinh hệ hoặc là thế giới sao?

Ta thành Sáng Thế chủ?

Sở Nam thế nào cũng nghĩ không thông cái vấn đề này.

Suy nghĩ hồi lâu không nghĩ ra đầu mối đến, Sở Nam dứt khoát không suy nghĩ thêm nữa.

Chờ đến loại biến hóa này kết thúc, hết thầy gặp mặt sẽ hiểu.

"Ừ, bất quá Bách Thế Kinh Luân lão đầu kia sống gần ngàn năm, có lẽ biết cái gì, bằng không đi bộ thoáng cái hán lời nói?"

"Bất quá lão đầu kia, phải đi tìm Tiêu Viêm, cũng không biết lúc này Tiêu Viêm kết quả cụ hiện ở đâu, hán rồi đi không có."

Sở Nam bước nhanh rời đi cái bí ẩn này son động.

Rất nhanh, Sở Nam sẽ đến Tây Châu bên trong phủ, thấy chính đang giải đầu Bách Thế Kinh Luân.

Sở Nam đi tới hán phụ cận, lão đầu này đều giống như không có làm sao thấy được một dạng, mặt đầy lo lắng, còn tại đằng kia giải đầu.

"Bách Thế lão đầu, thế nào?"

Sở Nam có chút hiếu kỳ, cái này nha cả ngày hấp tấp.

Đấu Phá Tiểu Thế Giới vừa mới kết thúc, Tiêu Viêm cũng tới đến Thần Văn thế giới, hán không phải là hán cao hứng mới đúng.

"Ồ kia, còn không có Tiêu Viêm tin tức, thật là gấp người a."

"Nếu không, ta hiện tại cũng rời đi đi tìm hán."

Bách Thế lão đầu liền có thể không kiên nhẫn lại không vào mắt, nhìn hán là tiến vào Thiên Đạo diễn đàn.

Rất nhanh hán liền mở mắt ra, "Còn không có, người thấy hán không có, người thấy hán không có."

"Thấy." Sở Nam gật đầu.

"Ở đâu, ở đâu, nhanh, mang ta đi."

"Chính là mới vừa rồi trên bầu trời hư ảnh a." Sở Nam có chút buồn cười, thấy lão đầu gấp gấp như vậy, liền lại nói tiếp, "Nhân Tộc nơi lớn như vậy, Tiêu Viêm hán là cụ hiện ở ít ai lui tới trong rừng núi đi. Tín ngưỡng ngưng tụ vừa mới kết thúc, không cần phải gấp, Tiêu Viêm thực lực hoàn toàn không cần lo lắng nguy hiểm, nhiều nhất ba ngày, nhất định sẽ có hán tin tức."

Sở Nam đối với cái này ngược lại cũng không cảm thấy đến nghi hoặc.

Cụ hiện địa chỉ ngẫu nhiên, nếu là vừa vận xuất hiện ở trong thành phố, tự nhiên sẽ ngay lập tức liền bị rất nhiều người phát hiện, nếu là cụ hiện ở dãy núi sâu bên trong, ở gần ngủ vài chục phút bên trong, cũng không quá có thể sẽ bị phát hiện.

"Tiểu tử người mới vừa rồi đi đâu, ta nghĩ tìm người nói chuyện cũng không có."

Bách Thế lão đầu nghĩ đến mới vừa rồi Sở Nam không thấy sự tình.

"Ta mới vừa rồi tìm lúc trước bằng hữu cùng đi gặp Linh Thư, cái này không phải nhìn xong thì trở lại."

Sở Nam tùy ý với Bách Thế lão đầu trò chuyện.

"Ca ca. . . Ca ca. . ."

Tiểu hồ ly từ trong nhà xông tới, đứng ở Sở Nam trên vai.

Hán tìm nửa ngày cũng không có tìm được Sở Nam, cũng mau sốt ruột chết.

Lúc này ở Thiên Đạo trong diễn đàn, rất nhiều bài post đều bị phát ra.

Có chút là ăn mừng thiếp, ăn mừng Đại Thánh tác phẩm ngưng tụ Linh Thư.

Có chút là dự đoán thiếp, dự đoán Tiêu Viêm thực lực, kết quả đạt tới cái dạng gì cảnh giới.

Mà ở cái này đông đảo bài post bên trong, nhiều nhất là tìm Tiêu Viêm bài post.

[người nào thấy Tiêu Viêm, hán lúc này ở kia.]

[chỗ này của ta là tây hải học viện, tây hải học viện không có Tiêu Viêm tung tích.]

[chỗ này của ta là hoàng thành, không có thấy Tiêu Viêm xuất hiện, nghĩ đến hắn cũng không ở nơi này.]

[chỗ này của ta là. . .]

Thình thoảng sẽ có bài post, nói phát hiện Tiêu Viêm, bất quá rất nhanh thì được chứng thực, đều là giả.

. . .

Lúc này ở Thập Đại Yêu Cảnh thứ hai, Lưu Quang Cảnh cùng Ảnh Sát kính giao hội chỗ vùng đất này bị hai cảnh xung là Hóa Vực, mà ở Hóa Vực trung tâm, đứng một cái bị ngọn lửa bọc thân ảnh.

Thân ảnh này, bất ngờ chính là mới vừa rồi mới trong hư không phơi bày ra Tiêu Viêm.

"Hư ảnh biến mất?"

Tiêu Viêm đưa ánh mắt từ trong hư không, thu hồi lại hắn ngắm nhìn bốn phía, nơi này hỏa khí bay lên, vô số nham tương khuyến khích, không ngừng xông ra bọt khí.

Rất nhiều xuất địa hỏa sôi trào, toát ra sốt rất cao hỏa điểm.

"Nơi này là cái gì thế giới, nơi này đến cùng nơi đó."

Tiêu Viêm khắp nơi nhìn ra xa, hắn có thể đủ cảm giác, tựa hồ cùng một người có như có như không liên lạc, loại kia liên lạc rất kỳ quái, giống như là thân mật nhất huynh đệ một dạng.

Bất quá nhưng không cách nào do thám biết đối phương phương vị.

Tiêu Viêm nắm tay hướng vậy không đoạn nhảy hỏa điểm với tới, "Loại này sốt thật sự là kinh người, so với tranh hơn thua với thế giới Nham Hỏa nhiệt độ cao hơn nhiều lắm, đây hoàn toàn có thể dùng đến Luyện Đan. . ."

Nhìn cái này một mảnh hình kỳ lạ địa vực, ánh mắt của hắn hướng chỗ cực xa nhìn ra xa.

Hắn lại lần nữa đi về phía trước, "Ừ, nơi này nhiệt độ thoáng thấp một chút."

"Nơi này nhiệt độ, cao hơn. . ."

"Nơi này nhiệt độ. . ."

Tiêu Viêm liên tục đi rất xa, cuối cùng mới dừng lại.

Hắn mặt lộ vẻ vui mừng, "Vùng đất này, nhất định chính là thiên nhiên Luyện Đan tràng, Địa Hỏa nhiệt độ cao có thấp có, mà còn mỗi nơi Địa Hỏa nhiệt độ đều rất ổn định, nếu là ở nơi này, coi như là tu vi rất thấp, không có Địa Hỏa cũng có thể mượn đất này hỏa luyện chế được cực phẩm đan dược tới. Sau này, nếu là có thể ở chỗ này thành lập tông môn. . ."

Tiêu Viêm rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, đem loại ý nghĩ này trước không hề để tâm.

Hiện tại trọng yếu là, trước làm rõ ràng đây là cái gì thế giới.

"Cái thế giới này linh khí, tựa hồ thu được áp chế, bất quá lại như cũ so đấu khí thế giới càng đậm đà, mà còn cái thế giới này pháp tắc, so với tranh hơn thua với thế giới muốn nghiêm mật nhiều."

Tiêu Viêm siết chặt quyền, Địa Hỏa tại hắn trong quyền phong lượn lờ.

Hắn dùng lực vung về phía trước một cái, hư không bình yên vô sự.

Ở tranh hơn thua với trên thế giới, hắn có thể thoải mái một quyền đánh nát hư không, thế nhưng ở chỗ này lại không được.

"Thế giới này pháp tắc ít nhất phải so đấu khí đại lục cường đại thập bội, thật đáng sợ."

Tiêu Viêm lòng cảnh giác càng hơn.

Đây là một cái so với tranh hơn thua với thế giới cao cấp hơn thế giới, ở chỗ này sẽ có càng kinh khủng hơn cường giả.

Sợ rằng người cường giả kia, vượt qua Đấu Đế cảnh giới.

Chẳng lẽ đây là những thứ kia biến mất Đấu Đế, làm hạ xuống thế giới sao?

Tiêu Viêm hơi nghi hoặc một chút, bất quá hết thảy các thứ này còn muốn tìm đến vết người, hỏi thăm một chút mới biết.

Hắn bước nhanh đi về phía xa xa, đi tìm có thể có thể người nói chuyện.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 209: Hỏa Vực thành

Nơi này nhiệt độ tương đối cao, người bình thường rất khó sinh tồn.

Nếu là muốn tìm tới vật còn sống, vậy sẽ phải mau sớm đi ra vùng đất này.

Tiêu Viêm trông về xa xa, toàn bộ bầu trời cũng hiện ra màu nâu đỏ.

Hắn bay thẳng hướng không trung, ở chỗ cao đi tìm phương hướng, hướng phương hướng nào, mới có thể mau sớm đi ra vùng đất này.

"Ồ. . . Làm sao có thể, ở mảnh này nhiệt độ cao thổ địa trên, lại có một thành phố?"

Tiêu Viêm có chút kinh nghi, tại hắn tầm mắt cực hạn.

Tựa hồ tồn tại một tòa thành trì, làm tu luyện Phần Quyết ngưng tụ thiên hạ Dị Hỏa mà thành Đấu Đế hắn, đối với (đúng) nhiệt độ cảm ứng cực kỳ nhạy cảm

Nơi đó nhiệt độ tuyệt đối không thấp, không thích hợp nhân sinh tồn.

Nhưng tòa thành thị nào vô cùng to lớn, so với tranh hơn thua với đại lục bất kỳ một thành phố nào đều muốn không lồ.

"Chẳng lẽ là một tòa phế tích sao?"

Tiêu Viêm hơi nghi hoặc một chút, bất quá không chần chờ, hắn đáp xuống, dậm chân mà đi, hướng ánh mắt cực hạn chỗ thành phố đi.

Thế nhưng hắn nhưng không biết là, cái phương hướng này khoảng cách Nhân Tộc nơi càng ngày càng xa.

. . .

Lưu Quang Cảnh bên trong, A Lạp Dã - Lưu Niên tĩnh tọa ở đỉnh núi.

Chờ đợi cái này Tiêu Viêm tin tức.

Hắn đã mệnh lệnh mai phục ở Nhân Tộc bên trong thủ hạ, đi thăm dò Tiêu Viêm tin tức.

Nếu trong thời gian ngắn, không cách nào tìm tới Đại Thánh.

Vậy thì từ Tiêu Viêm hạ thủ.

Ở Đấu Phá trong tiểu thế giới, hắn ăn bị thua thiệt lớn như vậy, lần này tới đến Thần Văn thế giới, kia Tiêu Viêm dù cho đã là Viêm Đế, thế nhưng không có nhân vật chính khí vận, cũng không có Thiên Đạo tiểu thuyết võng pháp tắc Gia Tri Đại Thánh cũng không cách nào lại cung cấp trợ giúp.

Lưu Niên Yêu Vương ánh mắt sắc bén, "Tiêu Viêm ta sẽ nhượng cho ngươi, hỏi hận đi tới Thần Văn thế giới."

. . .

Ở Nhân Tộc biên giới, vẫn không có bất kỳ phát hiện nào Tiêu Viêm tin tức.

Những thứ kia hành tẩu ở trong dãy núi vô giả, đụng phải người độc hành lúc, cũng sẽ tỉ mỉ đi nhìn trùng liếc mắt, nhìn một chút có phải hay không Tiêu

Viêm.

Tiêu Viêm mới vừa đến Thần Văn thế giới, không thể nghi ngờ là cùng hắn quan hệ thân thiết thời cơ tốt nhất.

Nếu là có thể cùng vị này kết giao bằng hữu, sau đó cầu xin cái đan dược cái gì, cũng không phải bắt vào tay.

Đại Thánh luôn luôn không thấy tung tích, tự nhiên cũng không có biện pháp từ cái kia hỏi đỏi đạt được đan dược.

Nhưng là bây giờ lại bất đồng, vị này Đâu Đế đồng thời cũng là một vị Luyện Dược Sư.

Hắn có thể tự mình luyện chế đan dược.

Rất nhiều công ty, lúc này cũng ở đây cân nhắc có phải hay không có thể cùng Tiêu Viêm vị cường giả này hợp tác.

Những thứ này đều là nói sau, trọng yếu là tìm được trước hắn.

Sở Nam cùng Bách Thế lão đầu, trò chuyện xong sau đó.

Liên lâm vào trầm tư, lão đầu này không biết là có ý giấu giếm, hay là đối với Tinh Cấp tác giả sự tình, không hiểu nhiều.

Ngược lại không có từ lão đầu này, trong miệng moi ra nói cái gì tới.

Thậm chí ngay cả Tinh Cấp tác giả sự tình, hắn đều phảng phất chưa từng nghe qua.

"Lão đầu này, bình thường biểu hiện không có tim không có phổi, kỳ thực cũng là một lão hồ ly."

Sở Nam cũng không tin, hắn đối với (đúng) Tinh Cấp tác giả sự tình một chữ cũng không biết.

Hắn theo phụ thân nơi đó biết được, Bách Thế Kinh Luân thiên tư trác tuyệt, thực lực của hắn tuyệt đối là Tinh Hạch cảnh giới, ở Nhân Tộc chỉ ít xếp hạng thứ năm, coi như là mạnh nhất cũng không kì lạ.

Nhân Tộc hiểu rõ Tinh Hạch cảnh trong cao thủ, vị này Bách Thế Kinh Luân là trẻ tuổi nhất, cũng là tư chất tốt nhất.

Bất quá Nhân Tộc mấy vị kia Tinh Hạch cảnh giới cao thủ, thực lực chân chính hạng, cũng không ai biết, kết quả đến Tinh Hạch cảnh cảnh giới gì, đều không rõ ràng.

Sở Nam cũng bước đầu theo phụ thân nơi đó, đạt được đã biết hoàn chỉnh cảnh giới tu luyện phân chia.

Trùng Mạch cảnh cũng gọi trùng huyết cảnh, cũng có rất nhiều chỗ kêu pháp, đây là tu luyện cảnh giới thứ nhất.

Phôi, tim, Đan Điền ba chỗ Huyết Vị bị hoàn toàn đã thông sau, tu luyện chân khí dẫn động thiên địa linh khí hội tụ ở đan điền, tiến vào cảnh giới thứ hai, Dẫn Linh Cảnh.

Đương chân khí trong cơ thể mật độ càng ngày càng cao, cuối cùng hoá lỏng, tiến vào cảnh giới thứ ba hoá lỏng cảnh,

Cái thứ 4 cảnh giới, đan hạt nhân cảnh.

Thứ năm cảnh giới, Tinh Hạch cảnh.

Thứ sáu cảnh giới, chòm sao cảnh, nghe nói ở cảnh giới này, hội (sẽ) thấp sáng Tinh Hạch, bên trong đan điền mỗi nhiều một ngôi sao, thực lực sẽ có biến hóa long trời lở đất, giống như là một lần Niết Bàn một dạng, theo Tinh Thần tích tụ, trong cơ thể Tinh Thần cũng sẽ giống như không trung Tinh Thần một dạng chói mắt.

Còn như chòm sao cảnh sau đó, có phải hay không còn có khác (đừng) cảnh giới, phụ thân đều không rõ ràng.

Căn cứ phụ thân suy đoán, năm đó Nhân Tộc Đế Hoàng, ở biến mất trước, cũng liền chỉ là vừa vừa bước vào cảnh giới này.

Nhân Tộc lịch vạn niên lịch sử, bước vào cảnh giới này, chỉ có một mình hắn.

Sở Nam nghi hoặc, Đan Điền cũng phải thấp sáng Tinh Hạch, ngưng tụ Tinh Thần?

Ta đây trong mi tâm Tinh Thần, đến cùng cái gì, có tác dụng gì.

Sở Nam cũng không tin tưởng, mi tâm Tinh Thần hội (sẽ) không chỗ dùng chút nào.

Mi tâm không gian theo Tinh Cấp tác giả chứng nhận, mà bị mở ra.

Tựa hồ là đem sáng tạo Tiểu Thế Giới, tụ tập ở trong đó Tinh Thần trên.

Chẳng lẽ, đến lúc đó sẽ là Nhất Tinh Thần một thế giới?

Sở Nam lại quan sát một phen, trong mi tâm kia ngôi sao màu vàng cải tạo còn đang tiến hành, không biết khi nào mới có thể dừng lại.

Hắn muốn đi tác giả công hội hỏi, bất quá cái này hỏi một chút bên dưới, rất có thể liền đem mình là Đại Thánh thân phận phá tan lấu.

"Thật là phiền toái a, đợi thêm mấy ngày nữa xem tình huống rồi nói sau."

"Đây cũng là chuyện tốt."

Sở Nam cảm thấy đây nhất định không thể nào là chuyện xấu, mặc dù cái này Thiên Đạo tiểu thuyết võng có chút kỳ quái, nhưng đối với Nhân Tộc tu luyện có lợi.

...

Theo thời gian đưa đẩy, trời dần dần có chút tối đi xuống.

Lúc này theo Tiêu Viêm đi đường, hắn cũng đã đến kia cự đại thành thị bên bờ.

Hắn ở nhất tọa sơn mạch phía sau, nhìn xa xa phía trước.

Ánh mắt hắn bên trong, tinh quang lóng lánh, đem toàn bộ thành phố bao phủ ở bên trong.

Trong thành phố cảnh tượng, hoàn toàn tiến vào trong mắt của hắn.

"Ồ, những thứ này đều không phải là người?"

"Tựa hồ là Ma Thú."

Tiêu Viêm phát hiện, cái thành phố này bên trong, tựa hồ là một chủng loại giống như tranh hơn thua với thế giới, tu luyện tới cao đẳng cảnh giới Ma Thú, cũng có thể biến ảo thành hình người, có chút vẫn là nửa người nửa thú.

Bất quá đều không ngoại lệ, tất cả vóc người to con.

Vẫn là hình thái ma thú, phần lớn đều có nặng nề tảng đá một dạng áo giáp.

Hắn tất cả đều là một ít, có thể chống đỡ nhiệt độ cao Ma Thú.

"Bất quá đây cũng quá nhiều ba."

"Cái này trong thành phố sở hữu Ma Thú, thực lực cũng không thể nào lợi hại, lợi hại nhất, cũng không phải đối thủ của ta."

Hắn tự tin có thể, coi như là trong này có thiên la địa võng, cũng có thể thoải mái thoát thân.

"Bất kể, thế nào đi xem một chút, chỉ ít phải hiểu rõ, cái thế giới này tình huống."

Tiêu Viêm thì cũng chẳng có gì phải sợ, trực tiếp dặm chân xuống.

Đi tới kia rộng rãi trên đại lộ, lúc này ra vào nửa người nửa thú quái vật rất nhiều.

Cũng có hoàn toàn trở thành hình người, rất đẹp.

Ở đó cửa thành trên, viết ba chữ, Hòa Vực thành.

"Hòa Vực thành. . . Xem ra mảnh địa phương này, hẳn được gọi là Hòa Vực, ngược lại cũng phù hợp."

Ở cửa thành bên bờ, có rất nhiều gian hàng, tựa hồ là mua đồ, tiếng kêu la một mảnh.

Ra ra vào vào Yêu Thú cũng rất nhiều.

Theo Tiêu Viêm dặm chân mà đi, rất nhanh thì khoảng cách những ma thú này càng ngày càng gần.

"Đây là cái gì chủng loại Yêu Thú?"

Tiêu Viêm thấy cách mình, gần đây là một cái tam giác con quái vật, hắn vừa đi còn vừa nhìn chăm chăm trước mặt một cái đã hoàn toàn hóa thành nữ nhân yêu quái chảy nước miếng.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 210: Vào thành

Cô gái kia da thịt là hiện ra một loại xanh nhạt sắc, kia vênh cao nhô thật cao, mang theo sắc sở hoa văn, hơn nữa kia thon thả đi bộ yêu kiều thướt tha. X tóc dài vàng óng rủ xuống tận vai mà xuống, làm cho người ta một loại khác thường mỹ cảm.

Không thể không nói, loại này hóa hình đẹp vô cùng.

Khó trách kia tam giác đầu, đã xem trọn cả mắt lên.

Hắn nhìn không còn không qua nghiền, đi nhanh đi lên, đưa ra vậy còn không có tiến hóa, đen thùi lùi móng vuốt, hướng kia nhô thật cao vị trí bắt đi.

Rắc rắc!

"A!"

Bắt quá còn không chờ cái này tam giác đầu yêu quái bàn tay đến bên cạnh, liền hét thảm một tiếng.

Chỉ thấy, kia kiều mỹ yêu quái, trong miệng trực tiếp phun ra một cái hỏa, đem kia tam giác cúi đầu muốn chấm dứt móng vuốt, đốt đen nhánh.

Xoẹt xẹt.

Kia xanh nhạt Sắc Nữ người, ngay sau đó lại là một cước, hung hăng đem cái này tam giác đầu cấp đập bay đi ra ngoài, vừa văng rơi vào Tiêu Viêm bên cạnh.

"Nghĩ (muốn) khai lão nương đầu, nếu có lần sau nữa làm thịt người. . ."

Tiêu Viêm có chút không nói gì lắc đầu một cái, không nhịn được cười ra tiếng.

Thật đúng là có ý tứ, vừa mới đến cái này xem một vỡ tuồng.

"Tiểu tử, dám cười Khâu gia ta, người sống được không nhịn được."

Kia tam giác đầu thấy nữ nhân này lợi hại, cũng không dám phản bác.

Bắt quá ngay sau đó nghe được, phía sau truyền tới tiếng cười, trong lòng tức giận.

Lại còn cười nhạo hắn, "Hôm nay đem người nướng. . ."

Phốc!

Cái này tam giác đầu trực tiếp vọt lên từ mặt đất, rộng mở xoay người.

Trong miệng trực tiếp phun ra một cái hỏa diễm, tương tự Nham Hỏa.

Nhìn dáng dấp, đây cũng là một mực sống ở trong nham tương yêu quái.

Kia đầy trời hỏa diễm, bay thẳng đến Tiêu Viêm bao phủ đi, hiển nhiên là phải đem hắn toàn bộ nướng.

Chẳng qua là ngẫu nhiên xem náo nhiệt, liền đưa tới họa sát thân.

Tiêu Viêm cũng là kiến thức, lửa này khu vực Yêu Thành dân tình dũng mãnh.

Hàng này vậy mà trực tiếp hạ sát thủ.

Rắc rắc!

"A!"

Cực kỳ thâm thẳm tiếng kêu, từ kia tam giác đầu mồm đá quái trong miệng truyền tới.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ cửa thành qua lại yêu tất cả đều bị hấp dẫn tới.

Chỉ thấy, kia tam giác đầu trong tiếng kêu gào thâm thẳm, cuối cùng vậy mà biến mất, liền tro bụi cũng không có.

Chỉ còn lại một đóa hoa sen hình, ngọn lửa màu nhũ bạch, chậm rãi bay lên, chui vào Tiêu Viêm trong thân thể.

"Tê. . ."

Chung quanh yêu quái, tất cả đều bị dọa cho giật mình.

Đây cũng quá hung tàn đi, trực tiếp đốt không có, điều này sao có thể.

"Làm sao có thể, vừa mới đó là mồm đá quái khâu hồi, hấn ở trong nham tương đều không sao, làm sao sẽ bị đốt biến mất, đây là làm sao bây giờ đến, chết sao?"

"Đây là người nào à?"

"Không biết, mặc áo bào đen không thấy rõ."

"Ngọn lửa kia tựa hồ có hơi quen thuộc, thật giống như xem qua."

Lúc này Tiêu Viêm người mặc Hắc Bào, che kín nửa gương mặt, những thứ này yêu quái, cũng không thấy rõ hấn tướng mạo.

Kia quả da màu xanh biếc Yêu Nữ, có chút kinh ngạc nhìn chăm chăm Tiêu Viêm, hiển nhiên là bị trấn áp.

Căn bản không thấy hấn thể nào động thủ, kia mồm đá yêu liền phát ra tiếng kêu thảm, sau đó không sót không thấy.

Bất quá rất nhanh, kia Yêu Nữ liền phục hồi tinh thần lại.

Mang trên mặt nụ cười, "Khanh khách. . ."

Hấn đứng đưa thon thả, bước chân khẽ dời đi, chậm rãi đi tới Tiêu Viêm phụ cận, kiêu tích tích nói, "Đa tạ tiên sinh, báo thù cho ta. Ta thực lực không đủ, nếu không cũng không trở thành bị quấy rầy."

Hấn vừa nói, liền muốn hướng Tiêu Viêm trên người ngã xuống.

Bất quá một loại lực lượng vô hình, đem nàng trực tiếp cấp đẩy ra.

"Còn tự trọng." Nhân nhạ thanh âm truyền tới.

"Khanh khách. . ." Nữ nhân này cười ác hơn, cười nhánh hoa run rẩy, "Tiên sinh ta không đẹp sao?"

"Các hạ là người nào, vì sao ở cửa thành hạ sát thủ!"

Loại này động tĩnh, rốt cuộc kinh động thù môn mấy cái yêu quái.

Mấy cái này, đều là Bán Nhân Bán Yêu.

Bọn họ lúc nói chuyện, khoảng cách Tiêu Viêm xa xa, mặt đầy phòng bị nhìn chăm chăm, còn dùng các hạ.

Hiển nhiên cũng là sợ, nói chuyện khó nghe, cái này Hắc Bào đối với bọn họ động thủ.

"Hấn muốn giết ta, ta mới động thủ giết hấn." Tiêu Viêm rất bình tĩnh, sau đó nhìn về cô gái kia, "Người nói một chút chuyện đã xảy ra đi."

Cô gái kia đem chuyện đã xảy ra giải thích một lần.

Mấy cái bảo vệ, nghe được chết lại là mồm đá quái, mà còn trực tiếp bị đốt thành không khí.

Mấy tên nhân yêu, khuôn mặt đều có chút rõ ràng.

Cái này Hắc Bào lại lịch ra sao, cũng quá mạnh hấn.

Coi như là bọn họ Thành chủ, sợ là cũng không thể đem mồm đá quái cấp trực tiếp làm thành tro.

Đây chính là ở trong nham tương, cũng đốt không chết quái vật.

Muốn giết đi coi như dễ dàng, đốt trực tiếp bốc hơi, cái này cần rất cao nhiệt độ.

Thực lực này bình thường yếu, thật đúng là không làm được.

Mọi người sợ chú ý, cũng rơi vào hoa sen kia trạng hỏa diễm, ngọn lửa kia tiến vào Tiêu Viêm thân thể.

Nhiệt độ kia cao như vậy hỏa diễm, vậy mà tiến vào thân thể của hắn.

Chung quanh yêu quái, rốt cuộc có ý thức đến cái gì.

"Tĩnh Liên Yêu Hỏa. . . Hình như là hai ngày trước vừa mới thấy Đấu Phá trong tiểu thể giới Tĩnh Liên Yêu Hỏa, có Tĩnh Hóa vạn vật đặc hiệu, bất kỳ vật gì chỉ cần bị nó dính vào đỉnh diễm, liền đem sẽ bị Tĩnh Hóa thành một mảnh hư vô. . ."

Vậy xem bên trong một tên gay, đột nhiên gọi ra.

Hiện trường sở hữu yêu quái, đều là sững sờ, sau đó ý thức được cái gì.

"Đừng, hình như là cái kia kêu Tiểu Y bản thể. Tĩnh Liên Yêu Hỏa chủ nhân, đây chẳng phải là Tiêu Viêm sao?"

"Chẳng lẽ đây là Tiêu Viêm?"

"Nói càn."

"Không thể nào, Nhân Tộc không phải là còn không có tìm được Tiêu Viêm sao?"

Trong lúc nhất thời, hỗn loạn tiếng nghị luận, tại chỗ có vậy xem yêu quái bên trong, truyền tới.

Kia quả da màu xanh biếc nữ yêu, ngăn người một chút, ngờ ngác nhìn chăm chăm Hắc Bào, theo bản năng lui về phía sau hai bước, hiển nhiên là bị trấn áp.

Những người này, vậy mà biết ta.

Nghĩ đến trước trong hư không hình chiếu, Tiêu Viêm trong lòng càng là mê muội.

Nơi này tuyệt không phải tranh hơn thua với thể giới, chính mình danh tiếng, ở chỗ này cũng truyền tới, đến cùng thể nào một chuyện.

Bất quá nếu bị nhận ra, kia thì không cần, ở giấu giếm.

"Xem ra, bị nhận ra."

Thanh âm từ trên người Hắc Bào truyền ra, ngay sau đó kia che kín nửa gương mặt miếng vải đen bị hắn trực tiếp kéo ra, lộ ra một trương quen thuộc khuôn mặt, kia bất ngờ chính là Tiêu Viêm.

"Tiêu Viêm, thật sự là Tiêu Viêm."

"Không nghĩ tới, lại là hắn."

"Làm sao có thể, hắn làm sao chạy đến chúng ta Yêu Cảnh tới?"

"Đúng, cụ hiện hơn là ngẫu nhiên."

Tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, bất quá rất nhanh, những thứ này yêu quái cũng ý thức được cái gì.

Theo bản năng tất cả lui về phía sau mấy bước, có chút sợ nhìn chăm chăm Tiêu Viêm, tựa hồ sợ Tiêu Viêm động thủ một dạng.

Tiêu Viêm thực lực, những thứ này yêu quái cũng thấy được.

Bọn họ căn bản không thể nào là đối thủ.

"Tiêu. . . Tiêu minh chủ. . ."

Một người trong đó bảo vệ, lấp ba lấp bắp đối với (đúng) Tiêu Viêm ôm quyền xá, không biết nên làm sao bây giờ.

Tiêu Viêm chẳng qua là gật đầu một cái, "Vào thành có yêu cầu gì, ta có thể vào chứ?"

"Có thể, có thể."

"Được." Tiêu Viêm không có hứng thú ở nơi này bị nhiều yêu quái như vậy vây xem, hắn liếc một vòng, cuối cùng ánh mắt rơi vào trước mắt trái cây này da màu xanh biếc Yêu Nữ trên người, "Người có thời gian không có, không phải là cũng phải tiến trình sao, theo ta cùng một chỗ được, ta có một số việc nghĩ (muốn) phải hỏi một chút."

Quả da màu xanh biếc Yêu Nữ, xanh cả mặt.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Tin tức truyền ra

Nơi này là Hỏa Vực, chỗ Thập Đại Yêu Cảnh thứ hai, Lưu Quang Cảnh cùng Ảnh Sát cảnh chỗ giao hội.

Mặc dù địa bàn rất lớn, nhưng bởi vì nhiệt độ cực cao, đủ loại Thiên Tài Địa Bảo cũng ít, so sánh với khác địa khu vực tương đối cần cỗi, đây coi như là một cái vô cùng gần gũi địa vực, cũng không có rõ ràng thuộc về phân chia.

Thế nhưng nếu muốn đem chỗ này, đưa cho đối phương, hai cảnh chi vương cũng không muốn.

Bởi vì tranh đoạt nơi này mà xảy ra cái gì đại quy mô chiến đấu, lại không đáng giá.

Từ xưa tới nay, nơi này đều là hai cảnh chung nhau quản hạt.

Có thể nói bọn họ thuộc về Lưu Quang Cảnh, cũng có thể nói thuộc về Ảnh Sát cảnh.

Trước đây không lâu, Lưu Quang Cảnh Yêu Vương Lưu Niên hiệu lệnh vừa mới truyền tới.

Bất luận kẻ nào một khi có Đấu Phá trong tiểu thế giới kia Tiêu Viêm tin tức, lập tức báo lên, hắn muốn cho Tiêu Viêm hối hận đi tới Thần Văn thế giới.

Ở Tiêu Viêm còn chưa trưởng thành lúc, Văn Lam Tông trên, kia Lưu Niên Yêu Vương tiến vào Đấu Phá Tiểu Thế Giới, thiếu chút nữa đem Tiêu Viêm giết chết, sau đó lại thiệt thòi lớn.

Vốn là, Lưu Quang Cảnh cùng Nhân Tộc quan hệ liên cực kỳ không được, hiện tại Tiêu Viêm đi tới Thần Văn thế giới, song phương đó chính là cừu nhân a.

Cái này Tiêu Viêm đi tới Hỏa Vực thành, vừa mới xuất hiện, liền trực tiếp giải quyết hết một cái mồm đá yêu.

Hắn mạnh mẽ vang dội tới, kia tuyệt đối sẽ không có chuyện gì tốt.

"Không phải là muốn đồ thành đi!"

Kia quả da màu xanh biếc Yêu Nữ, càng bị dọa hỏng.

Mới vừa rồi còn suy nghĩ hướng Tiêu Viêm trên người đánh, người trước mắt này lại là Tiêu Viêm, loại thực lực đó, động động đầu ngón tay cũng có thể đem mình đốt thành tro.

Rất nhiều con mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Tiêu Viêm, nhìn hắn tiến vào Hỏa Vực thành, đi bộ rất ổn, rõ ràng không có sợ hãi.

Quả da màu xanh biếc Yêu Nữ, khẽ cắn răng, cũng chỉ có thể mau mau cùng đi.

Theo Tiêu Viêm biến mất ở cửa thành, vừa mới xì xào bàn tán, trong nháy mắt như là bom nổ.

"Không được, Tiêu Viêm chỉ sợ là tới đồ thành."

"Lưu Niên Yêu Vương vừa mới thả ra tin tức, muốn tìm Tiêu Viêm phiền toái, cái này Tiêu Viêm liền xuất hiện tại Yêu Cảnh, đây cũng không phải là trùng hợp, chỉ sợ là để báo thù."

"Chúng ta đây cũng tính là hai cảnh giao hội, chúng ta vừa không có muốn giết hắn, cũng sẽ không đi."

"Những lời ấy không tốt."

"Đi mau, thừa dịp Tiêu Viêm vẫn không có động thủ, chạy xa một chút, các loại (chờ) Yêu Vương người đến, chúng ta trở lại."

"Thành này không thể ngây ngô."

Toàn bộ Hỏa Vực bên ngoài thành hồ loạn hồ một mảnh, vốn chuẩn bị tiến trình những yêu quái đó, cũng quay đầu rời đi.

Mặc dù Yêu Tộc sở thích đánh giết, thế nhưng Tiêu Viêm loại này cường giả tuyệt đỉnh, phát tay một cái Thiên Băng Địa Liệt, bọn họ nhưng là không dám cùng đối kháng.

"Làm sao bây giờ, Tiêu Viêm đánh tới, chúng ta cũng chạy đi."

Có một người thủ vệ, bị dọa sợ đến mất hết hồn vía.

"Đấu Phá trong tiểu thế giới, Tiêu Viêm không phải là loại kia lạm sát người, trước tiên đem tin tức thông báo Thành chủ lại nói."

Một người khác bảo vệ vẫn tính là thanh tĩnh, quyết định thật nhanh.

...

Thời gian cũng không lâu lắm, đang cháy ánh sáng cảnh chủ Phong(đỉnh) A Lạp Dã núi trên, to lớn Băng Tinh trong cung điện.

Nguyên bản ngồi xếp bằng đang tu luyện Lưu Niên Yêu Vương, đột nhiên mở mắt ra.

"Tiêu Viêm xuất hiện, rốt cuộc xuất hiện!"

Lưu Niên Yêu Vương nhìn về dưới đại điện, trước đó tới thông báo nhân yêu, "Tiêu Viêm ở đâu?"

"Yêu Vương đại nhân, căn cứ tin tức, Tiêu Viêm xuất hiện ở Hỏa Vực thành. Hỏa Vực thành dân trong thành chạy tứ tán, rối rít tin đồn, Tiêu Viêm vừa mới xuất hiện, trực tiếp giết một cái mồm đá yêu lập uy, sợ rằng ý ở đồ thành a."

Lưu Niên Yêu Vương, tự nhiên không có đi để ý tới, phía sau kia cái gọi là đồ thành các loại lời nói.

Cái kia nguyên bản trầm tĩnh trên mặt, lúc này xuất hiện vẻ vui mừng.

Ngay sau đó là cười như điên, "Trời giúp ta à, Tiêu Viêm vậy mà xuất hiện ở chúng ta Yêu Cảnh bên trong, lần này hắn chắc chắn phải chết."

Lưu Niên Yêu Vương dĩ nhiên là mừng rỡ, ở Nhân Tộc biên giới.

Hắn muốn giải quyết Tiêu Viêm, tuyệt đối không dễ dàng.

Hiện tại ngược lại tốt, cái này Tiêu Viêm lại là ở Yêu Cảnh, hơn nữa còn là ở Hỏa Vực!

Ngay tại Lưu Quang Cảnh cùng Ảnh Sát cảnh giao hội chỗ.

Đây là giết hắn thời cơ tốt.

"Đem phụ cận Hồ Thiên, Tước yêu đưa tới. . ."

Lưu Niên Yêu Vương lập tức phân phó, nhìn kia biến mất trong tầm mắt thủ hạ.

Lưu Niên Yêu Vương khoe miệng cười lạnh càng tăng lên, "Đầu Đế Tiêu Viêm phải không. . . Nếu là nguoi chết, đối với nhân tộc tinh thần là không tiêu đã kích."

...

Có Thiên Đạo tiểu thuyết vĩnh tồn tại, tin tức truyền, vĩnh viễn là nhanh nhất.

Tiêu Viêm ở Yêu Cảnh hiện thân, hơn nữa tiến vào Hỏa Vực thành tin tức, ngay lập tức liền tại Thiên Đạo diễn đàn tản ra.

Đầu tiên phát ra tin tức này là, là một người yêu.

Cũng chính là gồm cả Nhân Tộc cùng Yêu Tộc huyết mạch gia hòa.

Hắn là Lư Quang Cảnh bên trong Yêu Tộc, mà còn đang chảy ánh sáng biên giới vị trí không thấp, thường thường tại Thiên Đạo trong diễn đàn, phát một ít Yêu Tộc bài post.

Là đang ở Thiên Đạo trong diễn đàn, bị mọi người quen thuộc mấy tên nhân yêu một trong.

Người này id kêu, Thiết Mã Băng Hà.

« Tiêu Viêm hiện thân Hòa Vực thành »

Nhân Tộc các người không nên tìm Tiêu Viêm, hắn đã hiện thân, hắn xuất hiện ở chúng ta Yêu Cảnh bên trong, hiện nay đã tiến vào Hòa Vực thành.

Nơi đó khoảng cách các người Nhân Tộc rất xa, hiện tại chúng ta Yêu Vương Lư Niên, đã hạ lệnh muốn trăm sát Tiêu Viêm, các người tự đội đến nhặt xác đi.

Cái này bài post vừa phát ra, ngay lập tức liền bị vô số nhân tộc cuồng phún.

"Lại là người cái này Lư Quang Cảnh nhân yêu, có bản lãnh đến nhân tộc, xem ta không đánh người mẫu thân không nhận biết người?"

"Quý mới tin các người."

"Tiêu Viêm làm sao có thể sẽ xuất hiện ở Hòa Vực."

"Thiết Mã Băng Hà? Cả ngày phát một ít giả bài post, thôi phòng các người Lư Quang Cảnh, ai sẽ tin."

"Người loại người này, còn có chúng ta Nhân Tộc huyết mạch, thật là buồn nôn."

Mọi người tộc, đương nhiên sẽ không tin tưởng, cái này Thiết Mã Băng Hà lời nói.

Thiết Mã Băng Hà đối với mấy cái này tức giận mắng, đã sớm chuyện thường ngày ở huyện.

Hắn mỗi lần ở trong diễn đàn hiện thân, tất nhiên sẽ đưa tới một trận phong ba.

Thiết Mã Băng Hà lại trả lời chính mình bài post.

[không tin? Các người chờ đi, ta hiện tại đã đi theo chúng ta Hồ Tộc Chi Vương, Tước tộc chi vương, đi Hòa Vực thành, ngày hôm sau sẽ đề đánh, đến lúc đó ta sẽ cho các người truyền trực tiếp tru diệt Tiêu Viêm.]

"Đi chết đi @ Thiết Mã Băng Hà, tiếp lấy ý dâm."

"Rác rưởi, Thiết Mã Băng Hà."

Qua nhiều năm như vậy, trong tiểu thuyết nhân vật chính bị tạo nên đi ra, bình thường cũng sẽ xuất hiện ở Nhân Tộc biên giới.

Xuất hiện ở Yêu Cảnh, là từ không phát sinh qua, mọi người dĩ nhiên là không tin.

Thế nhưng, cũng không lâu lắm, lại có tin tức truyền ra.

Lần này phát ra tin tức là một cái nhân tộc, hơn nữa còn là một cái Ảnh Sát cảnh Nhân Tộc.

Ảnh Sát biên giới đối với nhân tộc cũng không bài xích, có rất ít người tộc ở Ảnh Sát cảnh trong thành phố sinh tồn.

Lần này tin tức truyền ra là một cái id kêu, Phong Hòa Liên Thiên gia hòa.

« không tốt Tiêu Viêm cụ hiện ở Yêu Cảnh bên trong, lúc này ngay tại Hòa Vực thành »

Ta ngay tại Ảnh Sát cảnh chủ bên trong thành, hiện tại tin tức đã truyền tới, Tiêu Viêm liền xuất hiện tại Ảnh Sát cảnh cùng Lư Quang Cảnh làm chỗ giao hội Hòa Vực.

Lư Quang Cảnh Yêu Vương Lư Niên, lúc này đã liên lạc với chúng ta Ảnh Sát cảnh oánh hung đại nhân, như là muốn liên hợp Ảnh Sát cảnh, đem Tiêu Viêm chém chết vào Hòa Vực thành.

Bất quá Yêu Vương oánh hung đáp lại ra sao, đáp ứng không có đáp ứng, ta cũng không rõ ràng.

Nhân Tộc cao thủ, nhanh nghĩ biện pháp thông báo Tiêu Viêm để cho hắn rời đi Hòa Vực thành.

Cái này Phong Hòa Liên Thiên cũng thường thường tại Thiên Đạo trong diễn đàn nói chuyện phiếm, cũng coi là có không ít quen thuộc người khác.

Vừa nhìn thấy hần cái này bài post.

Rất nhiều nhân tộc tâm thoảng cái chặt lên, coi như là Tiêu Viêm hiện tại có thông thiên bản lĩnh, nhưng ở Yêu Cảnh bên trong, tứ cố vô thân, cũng không khả năng ngăn cản Yêu Cảnh bên trong nhiều như vậy Yêu Tộc cao thủ, phải lập tức rời đi, trở lại Nhân Tộc mới có sinh cơ.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Thành chủ mời

Tây Châu trong chủ thành, Sở Nam tự nhiên cũng đã biết được Tiêu Viêm lúc này ở Yêu Cảnh bên trong

"Tiểu thuyết nhân vật chính tạo nên đi ra, trả thế nào sẽ xuất hiện ở Yêu Cảnh bên trong?"

Sở Nam đối với cái này phi thường nghi hoặc, dĩ vãng không cũng là xuất hiện ở Nhân Tộc biên giới.

Bách Thế Kinh Luân biểu tình có chút cứng, tin tức này, cũng để cho hần trong lúc nhất thời có chút không nghĩ tới.

Yêu Tộc biên giới, đủ loại Yêu Tộc cao thủ rất nhiều.

Như là xuất hiện ở khác (đừng) Yêu Cảnh bên trong, còn dễ nói, có thể vẫn cứ ngay tại Ảnh Sát Cảnh cùng Lưu Quang Cảnh chỗ giao hội.

Này rõ ràng chính là, chọc tổ ong.

Lần trước Yêu Vương Lưu Niên thiệt thòi lớn, tốt như vậy cơ hội báo thù, hần làm sao sẽ bỏ qua cho.

Nếu như là chính mình cừu gia, loại này thời cơ tốt, nhất định chính là tới Thiên Tứ dư, nếu là bỏ qua, mình cũng sẽ không tha thứ chính mình.

"Tuy nói là ngẫu nhiên, bất quá cũng có nhất định quy luật. Dưới bình thường tình huống, Tiểu Thuyết Thế Giới nhân vật chính ở thần thể giới xuất hiện địa vực, đều là thích hợp bọn họ tu luyện địa phương. Dưới tình huống bình thường, đều là ở chúng ta nhân tộc biên giới, thế nhưng Tiêu Viêm hần tu luyện là Hỏa Thuộc Tính công pháp Phần Quyết, luyện hóa đủ loại Dịch Hỏa, mà kia Hỏa Vực, nhiệt độ rất cao, Địa Hỏa bay lên, đủ loại Hỏa Thuộc Tính thiên tài địa bảo rất nhiều, cũng dùng không cùng loại loại hỏa diễm, có lẽ ở đó Địa Hỏa sâu bên trong cũng có giống như Dịch Hỏa loại kia hỏa diễm, người bình thường khó mà sử dụng, thế nhưng đối với (đúng) Tiêu Viêm mà nói chính là bảo tàng, cho nên hần cụ hiện ở Hỏa Vực bên trong, cũng là hợp tình hợp lý, tại loại này trong khu vực, thực lực của hần tiến cảnh là nhanh nhất."

Bách Thế Kinh Luân phen này giải thích, nói rõ Tiêu Viêm xuất hiện ở Hỏa Vực bên trong, cũng không tình cờ.

"Nhưng là, đó là Lưu Quang Cảnh bên trong. . . Hiện tại Tiêu Viêm còn không biết có thể tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, căn bản không biết chính mình tình cảnh, tình huống không ổn."

Bách Thế Kinh Luân sắc mặt trầm trọng, suy nghĩ tỉ mỉ đến nên làm thế nào.

"Bách Thế lão đầu, vậy phải làm thế nào, người đang ở đây Yêu Cảnh bên trong có người quen sao?"

Sở Nam có chút bận tâm, chính mình sẽ không còn không có thấy Tiêu Viêm, kia hàng liền vr đi.

Nói thế nào cái này Tiêu Viêm cũng coi là chính mình sáng tạo ra, coi như là sao công đi, hần cũng coi như là người mình, nếu chỉ là lộ diện một cái, liền bị tiêu diệt.

Sở Nam chỉ sợ cũng muốn học máu.

Lúc đó tiểu hồ ly thực lực, vẫn chưa tới 10%, ở Đấu Phá trong tiểu thế giới, thì có sánh vai Đấu Thánh cấp bậc thực lực.

Kia Yêu Vương Lưu Niên thực lực, chỉ có thể cao hơn Đấu Đế, tuyệt đối không giao đấu Đấu Đế thấp.

"Người quen. . . Đang chảy ánh sáng biên giới, tự nhiên cũng có cùng chúng ta nhân tộc có liên lạc." Bách Thế Kinh Luân gật đầu, những nhân yêu đó vẫn

có một phần nhỏ, cùng người tộc là một lòng, "Bất quá, kia Hỏa Vực thành nhiệt độ cao, không thích hợp phổ thông nhân tộc cùng Yêu Tộc ở, phần lớn cự ly này rất xa, chờ bọn hắn thông báo Tiêu Viêm, đã sớm buổi tối."

"Theo ta suy đoán Tiêu Viêm thực lực, hẳn tương đương với Tinh Hạch cảnh giới, thế nhưng đối mặt đông đảo Yêu Tộc cao thủ dữ nhiều lành ít."

Bách Thế Kinh Luân hơi hơi hí mắt, rất nhanh ánh mắt của hắn hơi có chút trầm trọng, "Xem ra có cần phải đi Yêu Cảnh một chuyến."

"Người muốn đi Yêu Cảnh?"

Sở Nam rõ ràng Yêu Cảnh bên trong nguy hiểm, Bách Thế Kinh Luân thử người như vậy tộc cao thủ, nếu là tiến vào Lưu Quang Cảnh tất nhiên sẽ nhận được Yêu Tộc cao thủ đuổi giết, "Yêu Vương cường thế vô cùng, Tiêu Viêm kỳ tài ngút trời có thể lấy yếu thắng mạnh, nguy cơ lần này, hắn chưa chắc không thể toàn thân trở ra. Người nếu là đi, đừng phải nửa nguy hiểm, sợ rằng. . ."

"Không cần lo lắng, " Bách Thế Kinh Luân lắc đầu, "Kia Lưu Niên Yêu Vương sự chú ý, đều tại Tiêu Viêm trên người, ta chỉ cần cẩn thận điểm, không có vấn đề. Mà còn ta từ Ảnh Sát Cảnh tiến vào, Ảnh Sát Cảnh Yêu Vương Oánh Hung, đối với nhân tộc không có bao nhiêu thành kiến, không nhất định sẽ hợp tác với Lưu Niên, ta từ nơi đó tiến vào Hỏa Vực liền muốn an toàn nhiều."

"Người đi một mình quá mức nguy hiểm, bằng không lại tìm mấy cái cùng người cùng một chỗ." Sở Nam cho ra đề nghị, hắn cũng muốn đi theo, không đủ có lòng dư lực không đủ, chính mình như đi, chỉ có thể là gánh nặng.

Mà còn tới gần thi đại học, tiếp theo phải trở lại Nam Vực cao trung.

Bách Thế Kinh Luân lắc đầu, "Không có thời gian, còn lại mấy vị, toàn ở hoàng thành phụ cận, coi như bọn họ toàn lực chạy tới, cũng cần đếm thời gian mười ngày, chờ bọn hắn đã sớm buổi tối. Ta hiện tại vừa vặn ở Biên Cảnh, thời gian gấp, ta đi trước."

Xoát!

Chỉ thấy bóng dáng chợt lóe, Bách Thế Kinh Luân đã chẳng biết đi đâu.

Cái này Bách Thế Kinh Luân nói nhẹ nhàng, Sở Nam lại biết, đoạn đường này nguy hiểm nặng nề.

Muốn tiếp ứng Tiêu Viêm nói dễ vậy sao.

Coi như là Bách Thế Kinh Luân có thể chạy tới, hắn loại thực lực này, ở Yêu Cảnh bên trong, là có thể toàn thân trở ra sao?

"Chuyện này, giải quyết như thế nào?"

Sở Nam có chút nheo lại mắt, suy nghĩ tỉ mỉ đến biện pháp giải quyết.

Tiêu Viêm nhiều lần trong sinh tử rèn luyện, cái này Thập Đại Yêu Cảnh quan hệ phức tạp.

Với nhau giữa lực đực với nhau, Tiêu Viêm loại này tuyệt đỉnh thiên tài người, chưa chắc đối với (đúng) loại tình huống này, liền không có chút nào đối sách.

Mà còn Tiêu Viêm lúc này thực lực, kết quả tương đương với cảnh giới gì, không có thực chiến hết thấy đều chẳng qua là suy đoán.

Nói không chừng, thực lực của hắn đã sánh vai một cảnh chi vương đây?

"Bất quá, vẫn là phải nghĩ (muốn) một cái sách lược vẹn toàn."

Sở Nam tỉ mỉ suy tính, biện pháp giải quyết.

. . .

Ảnh Sát Cảnh bên trong, nhất tọa sơn mạch bên trong.

Một cái hang Phủ bị trang trí tỏa ra ánh sáng lung linh, ở chính giữa trong đại điện, ngồi một cái Hắc Bào thiếu nữ.

Thiếu nữ này môi ngậm đen, tựa hồ là sở một tầng đen thùi lùi cầu vòng.

Hắn vành mắt hơi có chút hắc, nhìn mang theo một loại yêu dị khí tức.

Cầm trong tay một cái liềm đao một dạng lưỡi câu, khoe miệng có chút câu khời một đạo độ cong, nghiêng nhìn về người phía dưới.

"Ha, kia Lưu Niên vậy mà muốn ta liên thủ với hắn cùng đi giết kia Tiêu Viêm. . ."

Thiếu nữ này bất ngờ, chính là Ảnh Sát Cảnh Vương.

"Lưu Niên nghĩ (muốn) cũng thật là tốt, kìa Tiêu Viêm lại không tuyền ta chọc ta, giết hắn lại không thể cướp được chỗ tốt gì. . ."

"Oánh Hung đại nhân, vậy ta đây cũng làm người ta trở về tuyệt." Đứng ở thiếu nữ đối diện là một người đàn ông một cái, hơi lộ ra thanh tú, nhìn trước mắt cái này Oánh Hung thời điểm, lộ ra một vẻ kính mến.

"Khác (đùng)!"

Oánh Hung nhẹ nhàng vung tay, "Khoảng cách Hòa Vực gần đây là Hắc Nham thành, người để cho Hắc Nham thành Thành chủ đi được, để cho chính hắn dẫn đi, chuyện khác chuyện xông vào trước mặt bị người làm thương sử."

"Không phải nói không có gì hay nơi sao, vì cái gì lại phải hợp tác với hắn?"

Đàn ông kia hơi có chút chần chờ.

Oánh Hung lại cười, cười rất lạnh, "Từ kìa Tiêu Viêm trên người không vớt được chỗ tốt, Lưu Quang Cảnh cũng không nhất định. Người để cho người nhìn chăm chăm điểm Lưu Niên động tĩnh, nếu là hắn cũng đi lời nói, Lưu Quang Cảnh bên trong, tất nhiên phòng bị trống không, Lưu Quang Cảnh ngàn năm trước cướp đi chúng ta khu vực nên thời điểm thu hồi lại. . ."

Nam tử lập tức gạt đầu, "Ta minh bạch, cái này đi an bài."

Hắn ngón này, ngoài sáng là hợp tác với Lưu Niên, trong tối nhưng ở lập mưu chuyện khác tình.

. . .

Hòa Vực bên trong thành, Tiêu Viêm cùng kìa sát sát đầu da xanh biếc nữ nhân, ngồi ở một cái trên tử lâu.

Tiêu Viêm nghe xong da xanh biếc nữ nhân giảng thuật, mặt đầy quái dị.

"Ta Tiêu Viêm lại là từ trong tiểu thuyết đi ra nhân vật?"

Cái này làm cho hắn có chút không thể tưởng tượng nổi.

Nói như vậy, loại kìa cùng hắn có như có như không người liên lạc, chính là sáng tác tiểu thuyết Đại Thánh?

Ở trên bầu trời hiện ra, khó trách đều biết ta.

"Tiêu Viêm đại nhân, kìa. . . Cái kìa không việc gì ta có thể đi thôi."

Kìa Yêu Nữ lấp ba lấp bắp nói, rất sợ Tiêu Viêm động thủ một dạng.

Yêu nữ này cũng không ngốc, chỉ nói là một ít Tiêu Viêm lai lịch.

Cũng không có nói rõ ràng Lưu Quang Cảnh muốn thăm sát hắn tin tức.

Bằng không, Tiêu Viêm trực tiếp giận dữ tru diệt, hắn coi như kỳ trùng.

Lúc này dưới tử lâu tới một đội người, bọn họ rất nhanh lên lầu.

"Tiêu Viêm đại nhân, chúng ta Thành chủ có."

Tiêu Viêm trực tiếp đứng lên.

Trước đó tới mời yêu quái, bị dọa sợ đến lui về phía sau hai bước

P/s: Convert by ๗Cao ๗ ↔ ๗Tiến ๗, xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 213: Nói chuyện cùng nghi hoặc

"Đứng, trên người của ta không mang tiền, cái này ăn cơm . ."

Tiêu Viêm lời còn chưa nói hết, lão bán tửu lâu này, liền vội vàng nói, "Không cần, không cần trả, Tiêu Viêm đại nhân tới chúng ta nơi này ăn cơm, là chúng ta vinh hạnh."

Ông chủ này tựa hồ là một cái con chuột yêu, lúc nói chuyện thử đến vậy đối với dài hơn một tắc đại răng cửa, để cho người không khỏi nảy sinh nụ cười.

"Làm sao có thể không trả, Thành chủ chung quy không đến nỗi thiếu chút tiền này."

Tiêu Viêm nhìn về vừa mới nói chuyện với chính mình thủ vệ kia.

Thủ vệ kia mau mau gật đầu, mau mau thanh toán.

Tiêu Viêm rồi hướng kia da xanh biếc nữ yêu chỉ trách tạ ơn, sau đó liền cùng mấy cái này bảo vệ rời đi.

Kia da xanh biếc nữ yêu thở ra một hơi dài, ở Tiêu Viêm bên cạnh, hần liền cũng không dám thở mạnh.

Rất sợ đắc tội vị này lợi hại chủ, đem nó cho làm thịt.

Tiêu Viêm đi tới bên ngoài quán rượu, nhìn một cái có chút tiêu điều đường phố.

"Cái này tựa hồ so với ta lúc đi vào sau khi, lạnh tanh nhiều?"

Mang theo Tiêu Viêm bảo vệ, khoe miệng mang theo hai đóa rất dài râu, là một cái phì mập thể trắng Đại Hán.

Nghe được Tiêu Viêm tự nói, khoe miệng của hần râu run lấy bầy.

Đều bị người hù dọa chạy ra thành, tự nhiên muốn lạnh tanh không ít.

Dĩ vãng lúc này, đường phố này đều là yêu Hải.

Bất quá hần tự nhiên không dám nói thế với, "Cái kia, Tiêu Viêm đại nhân, bây giờ sắc trời hơi trễ, có rất nhiều không phải là bên trong thành nhà ở, đều đi ra ngoài."

Tiêu Viêm ánh mắt rơi vào người này trên người, "Người là cái gì Ma Thú?"

"Ma Thú?" Tiểu Hồ Từ ngăn người một chút, lập tức liền biết, "Đại nhân nói là Yêu Thú, chúng ta là Yêu Thú, thuộc về Yêu Tộc, tiểu là hòa mồm đá chuột."

Tiêu Viêm chưa nghe nói qua loại động vật này, chẳng qua là khế gặt đầu, cũng không có tiếp tục hỏi.

Yêu Thú, kỳ thực cùng Đấu Khí thế giới Ma Thú một dạng, chỉ bất quá tên khác nhau a.

"Thành Chủ phủ ở phương hướng nào, chúng ta đi qua."

"Đại nhân chờ một chút."

Cái này Tiểu Hồ Từ vừa nói liền đối với (đứng) bên cạnh chút chút kêu hai tiếng.

Hai cái đỉnh đầu theo sừng thanh niên vội vàng từ xa xa chạy tới.

"Xin chào Tiêu Viêm minh chủ."

Cái này hai thanh niên vừa nói, liền trực tiếp biến hóa.

Từ vừa mới thanh niên, biến thành khoảng chừng dài năm sáu thước Độc Giác Thú.

Nguyên lai là hai cái Độc Giác Thú yêu.

"Làm gì vậy?"

Tiêu Viêm hơi nghi hoặc một chút.

"Phù đệ thành chủ, khoảng cách bên này có chút xa, đại nhân ngài ngồi lên."

Tiêu Viêm lúc này mới rõ ràng là chuyện gì xảy ra, trực tiếp ngồi lên trước mặt đầu kia Độc Giác Thú.

Tráng hán này, chính là ngồi lên phía sau đầu kia, "Đại nhân ngài ngồi xong, chúng ta lên đường."

Theo cái này Thử Yêu lời nói, Độc Giác Thú di chuyển.

Chung quanh đường phố nhanh chóng lui về phía sau, biến thành một đường tia.

Cái này Độc Giác Thú tốc độ cực nhanh, so với tốc độ phi hành cũng không kém bao nhiêu.

Mà còn chạy phi thường ổn.

"Cái thế giới này thật đúng là có chút ý tứ."

Theo nhanh chóng trước gần, nửa giờ sau rốt cuộc dừng lại.

Trước mắt là một cái to lớn Ốc Sên xác trạng kiến trúc.

"Tiêu Viêm đại nhân, Thành Chủ phủ đến."

"Các người Thành chủ, là một Ốc Sên yêu sao?"

Tiêu Viêm từ trên người Độc Giác Thú nhảy xuống, nhìn trước mắt nhà này có chút kỳ quái kiến trúc.

"Tiểu không dám vọng nghị. . ."

Tráng hán này cười xòa, bất quá hấn đáng dập hung thần ác sát đáng vẽ.

Cái này cố gắng giả bộ nụ cười, nhìn càng đáng sợ.

"Mấy ngày trước đây còn tại trong hư không xem mình chủ phong thái, hôm nay Đẩu Đế Tiêu Viêm hạ xuống chúng ta Hỏa Vực, ta có thể chính mắt thấy Tiêu minh chủ phong thái, thật là lớn vui chuyện."

Lúc này một cái vang dội thanh âm truyền tới, chỉ nhìn một cái trong tay quạt lá da thịt trắng nõn, nhìn ngược lại cùng người giống nhau như đúc người trung niên từ nơi này tòa kỳ quái trong thành chủ phủ đi nhanh đi ra.

"Tiêu minh chủ so trong tiểu thuyết, càng phong thái chói mắt, nhìn một cái chính là rồng phượng trong loài người, không hổ là du ngoạn Đẩu Phá đỉnh phong Yêu Tài."

Hàng này vừa mới xuất hiện, liền đối với (đúng) Tiêu Viêm một trận thổi phồng, cũng là nịnh hót hảo thủ.

"Tiêu Viêm đại nhân, đây là chúng ta Hỏa Vực Thành chủ Mưu Hi."

"Mưu thành chủ cũng là cao thủ, sau khi hóa hình không nhìn ra một chút Yêu Tộc đặc thù!"

Tiêu Viêm khẽ gật đầu, đưa tay không đánh người mặt tươi cười, cái này Mưu Hi đem mình tư thái thả thấp như vậy.

Đừng nói Tiêu Viêm vốn là không muốn tìm phiền toái, coi như là muốn tìm, hiện tại cũng không tiện trực tiếp động thủ.

"Nghe Tiêu minh chủ tới chúng ta Hỏa Vực, ta đã bị, thượng hạng rượu và thức ăn, một mực chờ đợi ngài tới."

Cái này Mưu Hi có chút cong người đem Tiêu Viêm trong triều dẫn đi.

Vừa tiến vào cái này kỳ lạ trong kiến trúc, Tiêu Viêm phát hiện, cái này trong kiến trúc đủ đủ loại Hỏa Thuộc Tinh nham thạch, một ít tỏa ra hào quang bảo thạch làm tô điểm.

Cái này nhìn như kỳ lạ phủ đệ, bên trong lại cất giấu rất nhiều bảo bối, cái này Mưu Hi cũng thật là giàu.

Theo tiến vào phòng khách chính bên trong, liền thấy năm sáu cái Yêu Mị nữ tử, đang đứng ở hai bên.

Mấy cái này nữ tử, đều lộ ra tình tế eo, không một chút nào so với trước kia đưng phải kia da xanh biếc Yêu Nữ kém.

Không ít Yêu Tộc, hóa hình thành người sau đó, còn mang theo một ít Yêu Tộc đặc thù, ngược lại có một loại khác thường mỹ cảm.

"Tiêu Đế đại nhân tới, còn không mau kêu gọi."

Người thành chủ kia lập tức phân phó nói.

Năm sáu cái Yêu Mị nữ yêu quái, cũng phục hồi tinh thần lại, trên mặt mang nụ cười.

"Tiêu Đế đại nhân. . . Ta là ngài fan."

"Đầu Phá Thương Khung ta mỗi ngày đều hội (sẽ) truy đọc."

"Không nghĩ tới có thể nhanh như vậy thấy Tiêu minh chủ."

Mấy cái này nữ yêu riu ra riu rít nói lời này, vây quanh Tiêu Viêm oanh ca yến vũ.

Tiêu Viêm đối với (đúng) loại chuyện này, tự nhiên không có bao nhiêu phản ứng, chẳng qua là gật đầu một cái.

Muru Hi mau mau cứ tiếp tục vào trong đi, vòng qua một cái che chở, liền bên trong quả nhiên để một bàn thức ăn.

Còn có đủ loại trái cây, cũng thả ra một chút linh khí.

"Muru thành chủ, Tiêu minh chủ mới vừa đến thế giới này không bao lâu, có một số việc biết một ít, cũng có rất nhiều không biết, còn hy vọng Thành chủ có thể nói với ta xuống."

Tiêu Viêm đầu tiên phải biết, dĩ nhiên là cái thế giới này tình huống.

Mới vừa từ người nữ kia yêu trong miệng, chỉ hỏi một ít tình huống mình.

Vì cái gì trong hư không sẽ có chính mình hình ảnh, khác (đừng) đồ vật Tiêu Viêm còn không rõ ràng lắm.

Hắn cố ý nói, tự mình biết một ít, cũng có chút không biết.

Chính là phòng ngừa, cái này Muru Hi nói ầu.

"Đó là tự nhiên, Tiêu Viêm đại nhân, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện." Cái này Muru Hi vừa nói liền đối với (đúng) một người trong đó nữ yêu phát tay một cái, "Rót rượu."

Ngược lại một ly rượu trái cây, tản ra một chút thoang thoang.

"Tiêu Viêm đại nhân, ngài muốn từ kia nghe lên?"

"Liền từ nơi này thế lực rải rác. . ."

Tiêu Viêm bụng lên ly kia rượu trái cây, bắt đầu nghe cái này Muru Hi giảng thuật.

"Nơi này là Thần Văn thế giới, Thần Văn thế giới đại lục bao lớn, ta cũng không rõ ràng. Bất quá đã biết thế lực, hiện tại có là một cái, Thập Đại Yêu Cảnh cùng Nhân Tộc Cường Vực. . ."

Ở bên trong phòng, nhớ tới Muru Hi thanh âm.

Thời gian rất nhanh, thiên hoàn toàn đen xuống.

Hai người nói chuyện phiếm cuối cùng kết thúc.

"Thành chủ ta đây mấy ngày không có nghỉ ngơi cho khỏe. . ."

"Tiêu Viêm đại nhân ngài lời nói này, đi tới ta Hỏa Vực, đương nhiên là muốn ở ở chỗ này của ta, để cho ta một tận tình địa chủ." Cái này Muru Hi vừa nói đối với (đúng) mấy cái nữ yêu đạo (nói), còn không mau theo Tiêu Viêm đại nhân đi nghỉ ngơi.

Tiêu Viêm không có từ chối, với Thành chủ cáo từ, liền đi theo mấy cái này nữ yêu đi nghỉ ngơi.

Hắn suy nghĩ tí mi vừa mới thành chủ này nói tới một ít lời, Thật Thật Giả Giả có bao nhiêu.

"Cái này Ốc Sên yêu, lúc nói chuyện tựa hồ đang cất giấu cái gì đó, đối với ta dường như cung kính, kỳ thực cũng không biết. Mà còn lửa này khu vực thành yêu quái, tựa hồ phi thường sợ ta, đây là vì cái gì?"

Tiêu Viêm từ tiến vào lửa này khu vực thành sau đó, liền đem hết thầy đều thấy ở trong mắt.

Những yêu quái đó, thấy mình như lâm đại địch.

Sợ mình trực tiếp động thủ bắt bọn nó làm thịt một dạng.

Không ít, yêu quái thậm chí trực tiếp ra khỏi thành.

Coi như cái này thế giới cường giả vi tôn, nhưng cũng không trở thành sợ đến như vậy, tại sao sẽ như vậy?

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Chỉ bằng các ngươi cũng dám động thủ với ta

Cùng với ngược lại chính là cái này Thành chủ Mưu Hi, không biết có phải hay không Ốc sên

Hắn đối với (đúng) thái độ mình, thật là có chút quá mức, mặc dù bên trong cũng mang theo một ít sợ hãi, bắt quá lại cấp Tiêu Viêm một loại rất cảm giác kỳ quái.

"Thành chủ này có vấn đề."

Tiêu Viêm đem mấy cái thị nữ đuổi sau đó, liền lặng yên không một tiếng động rời phòng.

Nơi này phòng bị mặc dù sâm nghiêm, nhưng Tiêu Viêm muốn ẩn tàng, chỉ bằng những thứ này yêu, căn bản cái gì cũng không cảm thấy được.

Tiêu Viêm lần nữa đi tới phòng khách ở ngoài.

Cái này Mưu Hi tay đang đưa quạt lá, ngồi ở đó, chính đang hỏi mấy cái thị nữ lời nói.

Hỏi là một ít không quan trọng vấn đề, sau khi hỏi xong, để cho mấy cái này thị nữ xinh đẹp rời đi.

"Ẩn tàng cũng thật là đủ thâm, ta xem là Lão Hồ Ly Tinh đi."

Tiêu Viêm xem một hồi, người này không có lộ ra sơ hở gì tới.

Lúc này, Tiêu Viêm ở Yêu Cảnh Hóa Vực bên trong tin tức, đã tại Nhân Tộc tìm được chứng minh.

Rất nhiều nhân tộc, là Tiêu Viêm lúc này tình cảnh lo lắng.

Kia Yêu Vương Lưu Niên, tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nhất là kia Thiết Mã Băng Hà, ở bài post bên trong, lời lẽ son sắt muốn truyền trực tiếp săn giết Tiêu Viêm, mà còn bọn họ Lưu Quang Cảnh Hồ Tộc Chi Vương cùng đồng thời Tước tộc chi vương Tước yêu đã hướng Hóa Vực thành chạy tới, nghe nói Hóa Vực phụ cận mấy cái thành phố Thành chủ, đã hướng Hóa Vực chạy tới.

...

Ảnh Sát Cảnh bên trong

Kia Hắc Bào thiếu nữ đang ngồi ở vách núi đỉnh, chân trần ở đó đứng đưa.

Ảnh sao rơi ở trên người nàng biến mất không thấy gì nữa, tựa hồ là trên người nàng hắc ám làm đồng hóa.

Rất nhanh một người đàn ông một cái đi tới, mặt đầy đều là tức giận, "Oánh Hung đại nhân, Lưu Niên cũng không có đi Hóa Vực, bắt quá hắn phải đi Hồ Thiên cùng Tước yêu."

Cô gái kia đứng đưa chân thoáng dừng lại, "Đã sớm biết sẽ là như vậy, bắt quá Lưu Niên cũng thật là coi trọng Tiêu Viêm, Hồ Thiên cùng Tước yêu liên thủ, e là cho dù là hắn cũng phải tránh mũi nhọn."

"Đúng vậy, Tiêu Viêm nếu không phải kịp thời rời đi, Hồ Thiên cùng Tước yêu liên thủ, coi như là thực lực của hắn đạt tới Tinh Hạch cảnh, cũng tuyệt đối không trốn thoát."

"Còn không có động thủ, vậy cũng chưa chắc, Hắc Nham thành Thành chủ đến Hóa Vực thành phố không có?" Hắc Bào thiếu nữ có chút nghiêng đầu

hỏi.

"Vẫn còn ở trên đường, ngày mai có thể tới."

"Để cho bọn họ kéo Tiêu Viêm, chờ đến Hồ Thiên cùng Tước yêu đến." Thiếu nữ hơi nheo mắt lại, nhẹ nhàng lầm bầm, "Đầu Đế, đừng để cho ta thất vọng a."

...

Sở Nam đồng dạng là ăn ngủ không yên, Tiêu Viêm cuối cùng với hắn có chút quan hệ.

Hiện tại Tiêu Viêm tình cảnh, vô cùng nguy hiểm.

Bách Thế Kinh Luân lão đầu này đi trước cứu viện, không nhất định có thể đưa đến tác dụng.

Tuy nói loại nguy cơ này, Tiêu Viêm trải qua rất nhiều lần, thế nhưng kia ở Đấu Phá trong tiểu thế giới, hắn có nhân vật chính khí vận Gia Tri, hiện tại đi tới cái thế giới này, loại này khí vận đã không còn tồn tại.

Sở Nam khổ tương đương hơn một ngày thời gian, thật đúng là nghĩ đến một cái biện pháp tới.

...

Tiêu Viêm ở hai ngày kế tiếp, từ nơi này mấy cái xinh đẹp Yêu Nữ trong miệng, lại do thám biết một ít tin tức.

Nhất là Nhân Tộc cùng Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc giữa ân oán.

Lửa này khu vực thành vị trí cùng vị trí, hắn cũng đã có biết.

Tiêu Viêm ở nơi này hai ngày cũng vừa cẩn thận quan sát qua cái này Mưu Hi, ngược lại không có phát hiện dị thường gì.

"Chẳng lẽ là ta nghĩ ngờ, thành chủ này không thành vấn đề?"

"Là thời điểm rồi đi."

Tiêu Viêm chuẩn bị, về trước Nhân Tộc, hắn muốn thấy trước thoáng cái Đại Thánh, còn như chuyện khác tình, sau này hãy nói.

Tiêu Viêm lần nữa đi tới bên ngoài phòng khách, đang chuẩn bị trực tiếp cáo từ.

Lần này lại nghe được bên trong, truyền tới nói chuyện với nhau âm thanh, thanh âm hỗn loạn, có mấy người.

"Chúng ta Hồ Thiên đại nhân cùng Tước yêu đại nhân, đã đến phụ cận, rất nhanh thì có thể đến."

"Rốt cuộc coi như là đem Yêu Vương đại nhân giao cho ta môn giữ Tiêu Viêm lại sự tình, ban sai không nhiều."

"Chư vị đến lúc đó, cái này cũng đều là một phần công lao."

"Ha, phần này công lao cảm không an lòng a, cũng không có làm gì."

Tiêu Viêm nghe bên trong nói chuyện với nhau âm thanh, hơi nheo mắt lại, rốt cuộc lộ ra chân tướng.

"Tiêu Viêm đại nhân, ngài thế nào không vào đi, còn không có với Thành chủ cáo biệt thì sao?"

Lúc này vừa mới một cái Yêu Tộc thị nữ đi tới, lúc trước Tiêu Viêm lúc đi vào sau khi, nói chuẩn bị rồi đi.

Trong phòng, vừa mới thác loạn nói chuyện với nhau âm thanh, dừng lại.

Xoát, xoát, xoát!

Bốn bóng người, trực tiếp từ trong nhà xông tới.

Bọn họ ánh mắt, cũng rơi vào Tiêu Viêm trên người, biểu tình có chút ngưng trọng.

"Khụ, Tiêu Viêm đại nhân, ngài mới tới đi!"

Kia Hỏa Vực thành Thành chủ Mưu Hi, mặt tươi cười, thật giống như cái gì cũng không có xảy ra một dạng, cười huy động trong tay cây quạt, với Tiêu Viêm chào hỏi.

"Nên nghe được ta đều nghe được, Hồ Thiên, Tước yêu là người nào, các ngươi Yêu Vương lại là lai lịch gì, lưu ta xong rồi cái gì?"

Tiêu Viêm không lòng vòng quanh co, thanh âm ôn hòa thật giống như chưa từng xảy ra chuyện gì một dạng.

Bất quá mưa rơi sấm, lời này vừa ra.

Kia Mưu Hi kia trắng như tuyết khuôn mặt, trong nháy mắt biến hóa xanh, biểu tình hơi có chút cứng ngắc, trong tay quạt lá cũng lắc bất động.

"Tiêu Viêm đại nhân, chúng ta Yêu Vương đại nhân, xem người ngồi ở trên hư không trong tiểu thế giới phong thái, muốn với ngài một tự, cho nên đặc phái sứ giả Hồ Thiên đại nhân cùng Tước yêu đại nhân tới ngài."

Kia Mưu Hi phản ứng rất nhanh một lát sau liền giải thích.

"Áo, thì ra là như vậy."

Tiêu Viêm tựa như cười mà không phải cười gật đầu, "Ta đối với các người Yêu Vương không có hứng thú gì, người nói cho hẳn biết ta về trước Nhân Tộc, chờ sau này nếu là có thời gian sẽ cùng hẳn gặp nhau, Mưu Hi Thành chủ cảm ơn người hai ngày này chiếu cố."

Tiêu Viêm nói xong, xoay người trực tiếp bước nhanh rời đi.

"Tiêu Viêm đại nhân dừng bước." Kia Mưu Hi hô to, tuy nhiên lại vô dụng.

Xoát!

Mưu Hi cùng một người trong đó mang theo nón lá người, dày đặc không trung bay qua, trực tiếp ngăn ở Tiêu Viêm trước, "Tiêu Viêm đại nhân dừng bước, nếu là ngài rời đi ta cũng không pháp giao phó."

Kia nón lá xuống cũng có thanh âm truyền ra, thanh âm hẳn có chút khàn khàn, "Tiêu Viêm đại nhân, ta chính là Ảnh Sát Cảnh Hắc Nham thành Thành chủ, chúng ta Yêu Vương Oánh Hung, hy vọng ngài có thể chờ một chút."

Tiêu Viêm là nhân nhạ liếc về hai người trước mắt liếc mắt, bước chân căn bản không có dừng, không nhìn thẳng.

"Các hạ nếu là rời đi, trở lại Lưu Quang Cảnh chúng ta cũng không biện pháp hướng Yêu Vương giao phó, còn không ngừng xuống, chúng ta liền muốn đắc tội!"

Lúc này sau lưng hai yêu cũng truyền ra thanh âm đến, chung quanh đột nhiên cuồng phong đột ngột, thiên địa linh khí tụ đến.

Cái này 4 yêu đều là Nhất Thành Chi Chủ, cũng tuyệt đối là thực lực siêu cường nhân vật.

4 yêu liền thủ, thiên địa vì đó biến sắc.

Xoẹt xoẹt, cái này 4 yêu di chuyển.

Người thành chủ kia Mưu Hi, song chương vung lên, đầy trời dịch nhòn cùng ngọn lửa hướng Tiêu Viêm tự nhiên, cả người cũng vội vã đi.

Kia nón lá bên dưới, đột nhiên phát ra vang dội Hắc Minh.

Kia Hắc Minh tiếng vậy mà dẫn động trên chín tầng trời lôi đình, trong bàn tay hẳn lôi đình lóng lánh, vậy mà dẫn động Lôi Điện vào trong lòng bàn tay.

Phía sau một người trung niên, xương cốt phát ra đùng đùng tiếng vang, tay hóa thành móng nhọn chiết xạ ra rét lạnh hào quang.

Mãnh liệt uy áp hướng Tiêu Viêm cuồng tập đi, cái này 4 yêu đều biết Tiêu Viêm lợi hại, cái này động một cái cũng chưa có giữ lại.

Rắc rắc, rắc rắc!

Còn không có mang theo đến Tiêu Viêm phụ cận, nhà này kiến trúc, liền phát ra đứt gãy cùng tiếng vỡ vụn.

Bọn họ uy thế, cũng đã đến Tiêu Viêm phụ cận.

"Chỉ bằng các người cũng dám động thủ với ta."

Bình thân bên trong mang theo rừng mình thanh âm từ trên người Tiêu Viêm truyền ra, căn bản không thấy Tiêu Viêm như thế nào động thủ.

Bốn bóng người kia, còn không có chạm đến Tiêu Viêm, trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Loảng xoảng, rắc rắc!

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Chém chết 3 yêu

Cái kia nguyên bản bị nón lá che lại mặt mũi lộ ra đến, đó là một trương màu đỏ khuôn mặt, miệng về phía trước lòi ra có hơn mười cm đáng vẻ.

Hắn ở chột lui đi đồng thời, đột nhiên phát ra một tiếng sắc bén Hạc Minh.

Cả người trực tiếp hóa thành một cái thật sự Đại Hạc, trong hư không lớn bằng ngón cái lòi đỉnh bị Tiếp Dẫn xuống rơi xuống người nó.

Hắn hai cánh cấp tốc rung động, mới chậm ở chột lui tốc độ.

Coi như là như vậy, hắn lúc này khoảng cách Tiêu Viêm, đã có vài trăm thước.

Mặt khác ba vị mặc dù không có hiện ra nguyên hình, nhưng cũng là chặt vật không chịu nổi.

Ở mấy trăm mét bên ngoài mới đứng vững thân hình, kia Mưu Hi Thành chủ, trong miệng trực tiếp phun ra dịch nhờn trắng chất lỏng.

Vừa mới chưa kịp chạy đi kia Yêu Tộc thị nữ, run lấy bảy ngời chồm hồm dưới đất khóc thút thít, bất quá cũng không có chuyện gì, vừa mới Tiêu Viêm tận lực tránh hắn.

"Đi!"

Tiêu Viêm đối với (đứng) kia Yêu Tộc thị nữ nhàn nhạt phun ra một chữ.

Thị nữ kia phát run hồi lâu, rốt cuộc mình bạch được, lập tức chạy ra ngoài.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Xảy ra chuyện gì?"

"Thành Chủ phủ thể nào bị hủy diệt."

"Đó là, Tiêu Viêm, không tốt thật chẳng lẽ muốn động thủ sao?"

Hỏa Vực bên trong thành vẫn có không ít ngừng tay Yêu Tộc, loại này tiếng vang cực lớn, lập tức bắt bọn nó tất cả hấp dẫn lấy.

Mặt lộ vẻ sợ hãi, nhìn trước mắt giằng co, có không ít đã hối hận, không có nói trước rồi đi.

"Khục khục, quả nhiên không hổ là Đẩu Đế Tiêu Viêm . . ."

Kia Mưu Hi ho mãnh liệt thối hai tiếng, sắc mặt tái nhợt, trong tay quạt lá vừa mới đã sớm trực tiếp hóa thành bột.

Tiêu Viêm mới vừa đến cái này Thần Văn thế giới, còn không có làm rõ ràng rất nhiều chuyện trước, hắn không muốn gây chuyện.

Thế nhưng, trời không chịu người nguyện.

Nơi này Yêu Vương, tựa hồ đối với chính mình rất có ý kiến.

"Nói đi, các ngươi Yêu Vương vì sao phải tìm ta phiền toái?"

Cái kia Đại Hạc lúc này đã lại biến ảo thành hình người, bọn họ 4 yêu liếc nhìn nhau.

Kia vóc người thon dài Đại Hạc lên tiếng nói, "Yêu Vương ý chúng ta cũng không rõ ràng, bất quá đây là Lưu Quang Cảnh, Ảnh Sát Cảnh hai cảnh chi vương quyết định, còn hy vọng Tiêu Viêm đại nhân thứ lỗi."

Bọn họ 4 yêu tự nhiên rõ ràng, có một số việc lúc này tuyệt đối không thể nói.

Nếu là Tiêu Viêm biết, kia Lưu Niên Yêu Vương là muốn giết hắn, sợ rằng động thủ sẽ không cố kỵ chút nào.

"Nếu không nói, chuyện kia đến đây chấm dứt đi."

Tiêu Viêm nói xong, lần nữa đi về phía trước.

"Tiêu Viêm nguoi thật lớn mật, đây là đang Yêu Cảnh, Yêu Vương đại nhân lời nói, nguoi cũng dám vi phạm."

Một người khác vóc người to con bèn chắc người trung niên, nghiêm nghị chất vấn.

"Vậy là các nguoi Yêu Vương. . ." Tiêu Viêm cất bước mà đi, không có ngừng lưu.

"Tiêu Viêm đại nhân nếu là nguoi còn cố ý rời đi, chúng ta thật có thể không khách khí." Kia Đại Hạc thanh âm càng khàn khàn.

"Tiêu Viêm, lúc này là ở Yêu Cảnh, không phải là nguoi Đẩu Phá Tiểu Thế Giới, bỏ xuống nguoi Đẩu Đế tư thái."

Cái này uy hiếp vừa dứt lời, Tiêu Viêm đột nhiên biến mất.

Ngay sau đó 4 yêu đột nhiên phát ra thê lương tiếng kêu, chỉ thấy một đạo bàn tay to lớn trực tiếp đem 4 yêu bao phủ ở bên trong.

Bàn tay kia giống như trong đồn đãi, trên chín tầng trời Tiên Nhân tay.

Hướng bọn họ vỗ tới.

Cái kia thon dài người trung niên, phát ra thê lương tiếng hạc ré, trong nháy mắt biến ảo thành Đại Hạc, theo hắn kia xé tiếng kêu to, giống như cổ tay lớn bằng lời đình, bị hắn Tiếp Dẫn mà xuống, hướng kia bàn tay to lớn bỏ tới.

Cái kia vóc người to con, bấp thịt lộ ra khối dạng người trung niên.

Trong nháy mắt trực tiếp hóa thành một viên đen nhánh to lớn Ngoan Thạch, toát ra một chút ánh sáng màu đen, muốn đi chống đỡ kia to lớn hắc thủ.

Hỏa Vực thành Thành chủ Mưu Hi, trực tiếp biến thành luôn luôn đỏ bừng Ốc Sên, to lớn Ốc Sên xác trên dịch nhờn văng khắp nơi, có một bộ phận rơi vào trên đất, trong nháy mắt bốc lên khói đen, trên đất xuất hiện đen thui lù động, không biết bao sâu.

Người cuối cùng, nhất gầy gò.

Luôn luôn trầm mặc ít nói, bất quá giờ khắc này, cũng phát ra kêu rên tiếng, trong nháy mắt trở thành màu lửa đỏ giống như mãnh hổ một dạng động vật, bất quá hắn quanh thân lại vây quanh cái này to lớn ngọn lửa, to lớn hỏa diễm hướng chộp tới bàn tay khổng lồ cháy đi.

Chỉ là trong nháy mắt, cái này tứ đại Thành chủ, liền tất cả hiện ra nguyên hình, đi đối kháng Tiêu Viêm.

Số lượng không nhiều đứng xem, giờ khắc này tất cả ngược lại hút khí lạnh.

"Vậy, đó là Hắc Nham thành Thành chủ, nghe nói là một khối Ngoan Thạch thành tinh biến thành, xem ra hắn là thật."

"Kia Đại Hạc, là hạc khu vực Vực Chủ. . ."

"Kia hỏa. . ."

Theo mấy vị này biến hóa ra nguyên hình, ngay lập tức liền bị không ít Hỏa Vực thành Yêu Tộc cấp nhận ra.

Phát ra khó tin thanh âm.

Cái này cực kỳ ở trong mắt bọn hắn, đều là phụ cận nổi danh cao thủ.

Không nghĩ tới chẳng qua là trong nháy mắt, liền tất cả biến hóa ra nguyên hình.

"Tiêu Viêm đại nhân nương tay, chúng ta cũng đều là Yêu Vương nguoi, chẳng lẽ nguoi không sợ Yêu Vương báo. . ."

Kia ngăm đen Ngoan Thạch tỏa ra hào quang đồng thời, đưa ra cảnh cáo tiếng.

Rắc rắc, rắc rắc!

Nhưng nó lời còn chưa nói hết, kia Ngoan Thạch liền trực tiếp vỡ vụn, hoàn toàn biến thành thật sự nát bấy hòn đá, linh khí tiêu tán.

Kia trên chín tầng trời lời đình, rơi vào bàn tay to lớn bên trong, căn bản không có rung chuyển bàn tay tí tẹo.

Bàn tay kia trực tiếp xếp tại Đại Hạc trên người, sắc bén Hạc Minh im bất mà dừng, hấn trực tiếp biến thành thịt nát.

Hướng bàn tay đầy trời hỏa diễm, trong nháy mắt biến mất, giống như là bị bàn tay chiếm đoạt.

Kia cả người là hỏa Yêu Thú, phát ra rống giận.

Về phía sau lùi gấp, muốn bỏ chạy.

Nhưng lại đã xong, bàn tay kia đột nhiên siết chặt.

Yêu thú kia biến thành càng long trọng hỏa diễm, bị trực tiếp vò nát.

Kia to lớn Ốc Sơn xác phía trên phủ đầy vết nứt, bất quá mắt thấy tay kia bên trong liền muốn đề ở phía trên thời điểm, cuối cùng lại dừng lại.

Tiêu Viêm lại mang ra hiện trong tầm mắt mọi người.

Hắn phong độ nhẹ nhàng, phảng phất vừa mới hết thầy, cũng với hắn không có quan hệ một dạng.

"Không nên uy hiếp ta."

Tiêu Viêm ánh mắt rơi vào kia chui vào Ốc Sơn xác bên trong không dám ra tới Mưu Hi tiếp tục nói, "Mưu Hi Thành chủ, nhìn người hai ngày này chiếu cố ta còn coi như là chu đáo, tha cho người một mạng."

Tiêu Viêm cũng không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp xoay người rời đi.

Bất quá lần này, lại không có yêu dám nữa ngăn trở.

Ngay cả lời cũng không dám ở nói nhiều một câu.

Chung quanh chết một dạng yên tĩnh, sở hữu thấy như vậy một màn Yêu Tộc.

Cũng không nhìn được nuốt nước miếng một cái, sợ rằng, quá kinh khủng, cái này Đấu Đế Tiêu Viêm, giờ tay nhắc chân bên trong, liền trực tiếp giết chết ba cái Thành chủ.

Người cuối cùng, vẫn là Tiêu Viêm xem ở hai ngày trước phân thượng hạ thủ lưu tình.

Những yêu tộc này đều chết nhìn chòng chọc Tiêu Viêm bóng lưng run lấy bầy, rất sợ người này thật ở nơi này Hỏa Vực trong thành đại khai sát giới, nếu là như vậy ai có thể ngăn trở?

Bất quá Tiêu Viêm rất hiển nhiên không có đồ thành ý tứ, hấn hướng cửa thành bước nhanh tới.

Hắn bước chân nhìn bước ra rất chậm, thế nhưng một bước lại có thể vượt qua vài trăm thước.

Khoảng cách cửa thành coi như là dùng Độc Giác Thú cũng cần nửa giờ chặng đường, hấn chỉ dùng mười phút sẽ đến cửa thành.

Hôm nay Hỏa Vực thành tiêu điều rất nhiều, trên đường phố ngay cả một yêu ảnh cũng không có.

Thình thoảng có thể thấy, bên cạnh lâu vũ bên trong, có từng đôi mắt hướng bên này lui tới.

"Không nghĩ tới ta Tiêu Viêm, bây giờ đang ở những yêu tộc này trong lòng, vậy mà không bỏ như vậy?"

Tiêu Viêm nhẹ giọng nói nhỏ, trực tiếp đi qua cửa thành, đi tới bên ngoài thành.

Nhưng vào lúc này, bầu trời xa xa truyền tới to lớn tiếng hổ gầm, kia hổ gầm rung trời, chỉ thấy một cái dực triển vài trăm thước thân ảnh, từ đằng xa bay tới.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216: Truyền trực tiếp săn giết Tiêu Viêm

Nguyên bản Tiêu Viêm cho là, đó là một cái Sí triền vài trăm thước

Không nghĩ tới, đến tầm mắt có thể phân biệt chỗ.

Đó lại là một cái đại lão hồ, hắc lung mọc hai cánh, kinh hãi người.

Theo hắc đến, nguyên bản chết một dạng yên tĩnh Hòa Vực bên trong thành, rốt cuộc có biến biến hóa.

Vừa mới bởi vì sợ hãi, trốn không dám ra cửa rất nhiều Yêu Tộc, cũng từ trong phòng lao ra.

"Hồ đại nhân đến, lần này Tiêu Viêm muốn xong."

"Rốt cuộc phải đem chuyện này giải quyết, thiếu chút nữa không có hù chết Lão Tử."

"Hồ đại nhân bản thể, thế nào sẽ lớn như vậy? Còn có hai cánh?" Có một cái yêu tron to mắt, không tưởng tượng nổi nhìn chăm chăm kia che đầy ngày bình thường to lớn mãnh hổ.

Đây là rất nhiều yêu, lần đầu tiên thấy hồ bản thể.

Hồ đang chảy ánh sáng biên giới, là Hồ Tộc Chi Vương.

Hồ Tộc là cả Lưu Quang Cảnh cường đại nhất nhất tộc, hồ đang chảy ánh sáng tình cảnh nơi, cũng gần bằng với Lưu Niên.

Có thể hồ xuất hiện, để cho những thứ này yêu quái, hoàn toàn yên lòng.

Ngay cả những thứ này yêu tinh, cũng kinh ngạc vào hồ bản thể khủng bố.

Một cái coi trọng Hồ Yêu, kích động nói, "Các ngươi đây liền có chỗ không biết, chúng ta Hồ đại nhân, truyền thừa Viễn Cổ thương Bá Hồ huyết mạch. Ở trong tin đồn, Viễn Cổ thương Bá Hồ thì có hai cánh, bây giờ nhìn lại, hồ đại nhân đã giác tỉnh một bộ phận huyết mạch. Khổng lồ như vậy, còn có sau lưng nó hai cánh chính là chứng minh."

"Thương Bá Hồ? Chính là thần thoại truyền bên trong dòng máu như thế này."

"Ta."

Thương Bá Hồ truyền ở Yêu Tộc rất là nổi danh, qua lại Vực Trừng năng lực, coi như thần thoại truyền bên trong cũng là như là thần tiên tồn tại.

Hiện tại biết được, cái này hồ vậy mà truyền thừa có loại này huyết mạch.

Mỗi một người đều tron mắt hạt châu hận không được rơi ra đến, nhìn trên bầu trời cặp kia cánh lão hồ, tràn đầy vẻ sùng bái.

Yêu Tộc đối với (đúng) cường giả sùng bái, so với Nhân Tộc càng thêm mãnh liệt, nơi này là cường giả chân chính vì tôn.

Lúc này, một tiếng chim hót vang dội toàn bộ khoảng không.

Chỉ thấy ở phía xa một điểm đen hiện lên, càng ngày càng lớn.

Kia thanh thúy tiếng chim hót giống như chín trên thanh âm, êm tai dễ nghe.

Rất nhanh bóng đen kia xuất hiện ở Tiêu Viêm trong tầm mắt.

Hắc phần đuôi lông chim lộ ra Thất Thái vẻ, tỏa ra hào quang loá mắt, chạy như bay tới tốc độ cực nhanh, cái đuôi kia lông chim trên không trung lơ lửng rất dài sắc theo, giống như là cầu vòng xẹt qua không trung một dạng loại này ra sân phương thức rực rỡ tươi đẹp cực kỳ.

Rất nhanh, cái này Thất Thái đuôi chim, đồng dạng lưu lại tại trong hư không.

"Tức yêu. . . Nàng là Tức yêu! Không nghĩ tới hắc cũng theo tới, Tức tộc chi vương, Lưu Niên đại nhân dưới quyền lực đại tộc quần chi vương, lần này vậy mà tới hai vị."

Lại có Yêu Tộc, kêu lên sợ hãi tới.

Hắc cái này tiếng kêu, làm cho cả Hòa Vực thành hoàn toàn sôi trào.

Loại này sôi trào, thật là so với ban đầu yêu quái cả thành thời điểm, còn muốn náo nhiệt.

Sở hữu Yêu Tộc, đều là hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm cái kia linh xảo Thất Thái chim.

Tước yêu trừ kia lục đại tộc quần chi vương thân phận bên ngoài, còn có một người khác bị quen thuộc gọi, Luru Quang Cảnh bên trong người đẹp nhất.

Nó là Luru Quang Cảnh bên trong, đông đảo Yêu Tộc trong lòng minh tinh.

Rất nhiều căn bản không có gặp qua Tước yêu, chẳng qua là nghe qua hần danh tiếng.

Hiện tại có hi vọng thấy cái này Tước yêu phong thái, tự nhiên cũng không muốn bỏ qua.

Nơi đó còn kịp suy nghĩ, Tiêu Viêm có thể hay không đồ thành loại chuyện này.

Tiêu Viêm nhìn trên bầu trời, kia hai đạo hư ảnh, có chút ngưng lỏng mi.

Hắn cảm giác một loại uy áp kinh khủng, cuốn tới.

Hai cái này Yêu Tộc khí thế, không một chút nào yếu hơn trước hần đối chiến Hồn Đế.

Sau lưng Hóa Vực trong thành, mơ hồ có thể nghe được bên trong truyền tới kích động cùng sôi trào.

Để cho Tiêu Viêm hơi có chút nghi hoặc, vừa mới còn chết một dạng yên tĩnh Hóa Vực thành, bây giờ là thế nào?

"Ừ, còn có?"

Xa xa khoảng không lại lần nữa xuất hiện một điểm đen, nhanh chóng mở rộng.

Tiêu Viêm biểu tình hơi có chút ngưng trọng, trước mắt hai vị này khí thế có thể so với Hồn Đế, nếu là tới một cái nữa chẳng lẽ là kia Yêu Vương?

Bất quá rất nhanh, Tiêu Viêm liền phát hiện, đó là một con chim lớn, chim ở phía trên mơ hồ có thể thấy ngồi một người, mà còn Tiêu Viêm thị lực dùng đến cực hạn, mơ hồ có thể thấy, người kia chính nhắm mắt ngồi ở đó to lớn trên lưng chim, tựa hồ là đang buồn ngủ, bất quá vậy đối với tổ hợp kỳ quái hoàn toàn không có bất kỳ khí thế, thậm chí còn không bằng Muru Hi, tuyệt đối không thể là cái gì Yêu Vương, không đáng để lo.

Lúc này, ở phía xa cái kia chim to trên, ngồi xuống nếu cả người có nhân tộc huyết mạch Yêu Tộc, hẳn chính là đạo (nói) trong diễn đàn cái kia Thiết Mã Băng Hà.

Cái này Thiết Mã Băng Hà, lúc này đã tiến vào đạo (nói) trong diễn đàn.

Hắn phát ra một cái thiếp, « truyền trực tiếp săn giết Tiêu Viêm » !

Đây là, hẳn trước hai đã từng qua truyền trực tiếp thiếp.

Chúng ta đã đến Nam Vực thành, nếu như không nói vậy, phía dưới vị này chính là mới vừa từ Đấu Phá trên thế giới đi ra Đấu Đế Tiêu Viêm

Xem ra hẳn đang muốn ra khỏi thành, bất quá đáng tiếc, vận khí này cũng thật là không được, vừa lúc bị chúng ta đánh lên. Hồ Tộc Chi Vương, Tước tộc chi vương đã phát hiện Tiêu Viêm.

Thiết Mã Băng Hà, vẫn còn ở phía dưới bổ sung thêm một trương giống như đặc hiệu chế tác một trương tranh ảnh.

Bất ngờ đúng là hẳn trực tiếp ở đạo (nói) trong diễn đàn, chặn đi xuống trước mắt cảnh tượng.

Dự triển vài trăm thước tái nhợt hồ, kéo dài cầu vòng Tước yêu, bọn họ lơ lửng ở Hóa Vực trên thành địa phương, ở cửa thành bên dưới, mơ hồ có thể thấy một người cao lớn thanh niên, đứng yên ở đó.

Theo cái này bài post phát ra, cả nhân tộc một trận nóng loạn.

"Các ngươi Yêu Tộc muốn làm gì?"

Có người ở phía dưới trả lời chất vấn.

"Muốn làm gì, ngươi không nhận biết tựa đề sao, săn giết hẳn a!" Thiết Mã Băng Hà phi thường tự tin, hồ cùng Tước yêu liên thủ săn giết Tiêu Viêm, tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì, hẳn đã thắng cuốn tại cầm.

Cái này mấy đến, Nhân Tộc bên trong, cơ hồ tất cả mọi người, cũng phi thường quan tâm Tiêu Viêm tin tức cùng chỗ hẳn cảnh.

Hy vọng Tiêu Viêm có thể tiến vào đạo (nói) diễn đàn, cùng mọi người trao đổi, mau sớm trở lại Nhân Tộc.

Bất quá Tiêu Viêm đi sâu vào Yêu Cảnh, mà còn cũng luôn luôn chưa đi đến Nhập Đạo diễn đàn, không cách nào liên lạc với, không biết được hẳn tin tức.

Hiện tại, rốt cuộc thấy thiết thực liên quan tới Tiêu Viêm tin tức, hơn nữa còn có lấy ra xuống hiện thực tranh ảnh.

Chỉ tiếc, nguy hiểm đã tới.

Mọi người lo lắng, trở thành sự thực.

"Hồ sống hai cánh, triển khai vài trăm thước, cái này hồ giác tỉnh đặc thù huyết mạch. Hắn vốn chính là Hồ Tộc Chi Vương, thực lực cường hãn, hiện tại mãnh hồ thêm cánh, còn có Tước yêu tương trợ, vậy phải làm sao bây giờ, Tiêu Viêm gặp nguy hiểm, ai có thể đi cứu hắn?"

Có người sốt ruột ở bài post bên trong trả lời.

Nhưng là tất cả mọi người im lặng, nếu là khoảng cách Nhân Tộc tương đối gần còn có thể.

Kìa Hỏa Vực thành đã là ở Yêu Cảnh sâu bên trong.

Thiết Mã Băng Hà lúc này lại cười, hắn lại trả lời, "Tất cả mọi người xem thật kỹ đùa giỡn a, ta sẽ luôn luôn cấp mọi người truyền trực tiếp đến kết thúc, chờ một hồi chiến đấu, đều có tranh ảnh, có thể không nên bỏ qua."

P/s: Convert by ๚Cao ๚ ↔ ๚Tiên ๚ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 217: Giúp các người Yêu Vương đem chuyện này giải quyết

Những thứ này thường thường tại Thiên Đạo trong diễn đàn mắng hắn nhân tộc, có phải hay không còn mắng ra miệng?

Ở Tây Châu bên trong thành, Tiêu Viêm chính đang sân nhỏ xếp chân .

Đầu Phá hoàn bốn sau đó, hắn hiện tại thoải mái nhiều, không cần cả ngày lẫn đêm tại Thiên Đạo bên trong tiến hành đổi mới.

Loại kia đổi mới, đối với (đúng) tinh thần lực tiêu hao rất nhiều.

Sở Nam gần đây hai ngày trong tu luyện, phát hiện đi qua cái này ngay cả hơn ba tháng đổi mới, tinh thần mình lực tựa hồ tăng lên không ít, lực ý chí cũng đồng dạng không có cùng trình độ tăng lên.

Loại sửa đổi này, để cho Sở Nam khuôn mặt có chút động.

Thiên Đạo bên trong sáng tác, lại có loại tác dụng này, đúc luyện cùng cường hóa một người tinh thần lực.

Sở Nam có một cái ảo giác.

Trong lúc này cường giả, tăng cường Nhân Tộc thực lực.

Đây chỉ là hắn một loại cảm giác, cũng không có bất kỳ căn cứ.

"Tam thiếu gia, Tam thiếu gia. . ."

Một cái hơi lộ ra đến thanh âm nóng nảy từ xa đến gần, Triệu Hiểu Thụy chậm chạy đi tới Sở Nam bên cạnh.

Đem Sở Nam từ trong trạng thái tu luyện, đánh thức.

"Không tốt Tam thiếu gia, người đề cho ta chú ý Tiêu Viêm, hiện tại Thiên Đạo diễn đàn đã có tin tức, hắn hiện tại vô cùng nguy hiểm. Hơn nữa còn có Yêu Tộc, đặc biệt mở topic truyền trực tiếp."

Triệu Hiểu Thụy nhìn về mặt có chút thấp, lại có chút nóng nảy.

Tiêu Viêm ở Đâu Phá trong tiểu thế giới xuất sắc, năng tự nhiên cũng với đại đa số người một dạng, trở thành Tiêu Viêm fan.

Thấy tâm lý bội phục vị kia nhân vật chính, mới vừa đến Thần Văn thế giới, liền gặp phải loại nguy hiểm này, trong lòng có chút lo âu.

"Có thể làm sao bây giờ a, Tam thiếu gia, Tiêu Viêm có thể còn sống sót sao?"

Sở Nam mở mắt ra, "Xuất hiện sao? Yên tâm, Tiêu Viêm không có việc gì."

Sở Nam vận chuyển nội lực, dẫn động thiên địa linh khí, tiến vào Thiên Đạo trong diễn đàn.

Ngay lập tức liền ở đề cử bài post bên trong, phát hiện một cái id kêu Thiết Mã Băng Hà phát ra bài post.

Tựa đề bắt ngờ chính là, truyền trực tiếp săn giết Tiêu Viêm.

Sở Nam điểm vào bài post, hấn đối nội cho cũng không có hứng thú, mà là trực tiếp thấy bên trong làm truyền trực tiếp hình ảnh.

Mặc dù đã có dự đoán, bất quá khi thấy hình ảnh bên trong kia dực triển vài trăm thước hồ yêu thời điểm, Sở Nam vẫn bị hung hăng rung động một phen.

Thậm chí ngay cả lão hồ đều có cánh, cái thế giới này thật là rất cổ quái.

Quả nhiên ở bài post bên trong, cũng có rất nhiều trả lời, đang chất vấn con hồ kia cái gì sẽ có hai cánh.

Yêu Tộc các loại tộc quần không đếm xuể thật sự là quá nhiều, ngay cả đủ loại Ngoan Thạch ở linh khí thai nghén xuống, cũng có thể trở thành Tinh Quái, huống chi đủ loại cổ quái kỳ lạ Yêu Thú.

Đại đa số người tộc, đối với (đúng) rất nhiều Yêu Tộc chủng loại cũng không phải phi thường biết.

Trong truyền thuyết thần thoại Thương Thiên Bá Hồ huyết mạch, mặc dù nổi danh, nhưng là không phải là mỗi người cũng có thể nghĩ tới chỗ này.

Tiêu Viêm đứng ở to lớn cửa thành bên dưới, kia nhìn như đơn bạc thân hình, ở hình ảnh bên trong lại sừng sững giống như Cương Thiết Cự Nhân một dạng ở hình ảnh trung khí thế, không một chút nào so với kia thật lớn Hồ Vương yếu hơn.

Sở Nam bắt đầu không ngừng xoát tân bài post, chú ý cả sự kiện tiến triển.

Hắn muốn xem thoáng cái, Tiêu Viêm ở Thần Văn thế giới chiến lực như thế nào.

...

Tiêu Viêm lẳng lẳng nhìn, trước mắt uy thế vô song hai đạo rực rỡ tươi đẹp thân ảnh, dừng lại ở trên bầu trời, dẫn động thành một Hòa Vực thành chấn động.

Hắn cũng không biết, lúc này trước mắt hết thảy các thứ này, đã tại trong nhân tộc truyền khắp.

Có ức vạn nhân tộc, đều tại lo lắng cho hắn.

Kia to lớn lão hồ, đột nhiên nhỏ đi, rất nhanh biến mất, thay vào đó là một cái tràn đầy đại hán râu quai nón.

Kia kéo dài Thất Thái đuôi tước nhi, gờ khắc này nở rộ càng xuống rực rỡ tươi đẹp sáng bóng.

Hắn cái đuôi kia vùng vẫy, trên không trung bay lượn, vậy mà tạo thành một cái bảy màu đóa hoa, kia đóa hoa mọc bảy cánh hoa, mỗi một cánh hoa nhan sắc đều không giống nhau. Rất nhanh kia cánh hoa chậm rãi vỡ vụn, một cái xinh đẹp cực kỳ nữ tử, xuất hiện ở trong tầm mắt.

Hắn phảng phất là từ vừa mới trong đóa hoa, tạo ra tới Hoa tiên tử một dạng.

Hoi lộ ra một vòng tinh tế eo, bước chân nhẹ nhàng, chậm rãi hướng phía dưới rơi tới.

Nữ nhân này Chính Cực là đẹp kiều diễm ướt át, phảng phất không giống như là trong thế tục tồn tại.

"Đầu Phá bên trong Viêm Đế, không nghĩ tới nhanh như vậy, chúng ta ngay tại Thần Văn thế giới gặp nhau." Kia Hồ Thiên so Tước yêu rơi nhanh hơn, đồng thời vang vọng thanh âm truyền tới.

"Tiêu Viêm minh chủ, người đang ở đây Đâu Phá Tiểu Thế Giới phong thái, tiểu nữ cũng là vì cái đó khuynh đảo."

Kia thanh âm nữ nhân phi thường dễ nghe.

"Hai vị là ai? Nên không phải là tới tăng bốc ta đi."

Tiêu Viêm lẳng lẳng nhìn hai người trước mắt, nhìn rơi tại nơi xa xa hai yêu.

"Ta là Lưu Quang Cảnh Hồ Tộc Chi Vương Hồ Thiên, phụng Yêu Vương cái đồ mệnh mà tới."

"Ta là Tước yêu, Tiêu Viêm minh chủ, Yêu Vương đại nhân hy vọng ngươi có thể đi theo chúng ta đi một chuyến."

Kia Tước yêu vừa nói, còn phát ra Ngân Linh bình thường tiếng cười, cười nhánh hoa run rẩy.

Trong hư không kia to lớn chim Thượng Thanh năm, tròn to mắt, nhìn chăm chăm Tước yêu xem, con ngươi cũng mau rơi ra tới.

Ở cửa thành trên, cũng không thiếu bên trong thành Tiểu Yêu, đã leo lên, đuổi cái đầu, tựa hồ như vậy mới có thể xem rõ ràng hơn một chút.

"Lại là Yêu Vương?"

Tiêu Viêm thanh âm hơi mang theo nhiều chút rung mình.

"Ừ?" Hồ Thiên nghe Tiêu Viêm lời nói, hơi có chút khinh bỉ, "Thế nào, ngươi đã biết. Mấy cái Tiểu Yêu, cũng thật là không đĩnh dụng, vậy mà nói ra."

Tiêu Viêm lạnh lùng nhìn trước mắt Đại Hán, "Ngươi là nói cái kia Đại Hạc, Hóa Yêu, Ngoan Thạch Yêu còn có Ốc Sên yêu quái đi."

Hồ Thiên không nghĩ tới, Tiêu Viêm liền cái này đều biết.

"Bọn họ liền bản thể đều nói cho ngươi, thật là không còn dùng được, chút chuyện này cũng không làm xong, trở về bắt bọn nó Thành chủ bắt lại."

"Cái này không phải dùng, ta đã giúp các ngươi Yêu Vương, đem chuyện này giải quyết." Tiêu Viêm thanh âm, chậm rãi ở chung quanh quanh quẩn.

Hồ Thiên biểu tình ngơ ngác, hiển nhiên không nghĩ tới, Tiêu Viêm sẽ cho ra một cái lời như vậy.

"Ngươi đem bọn họ mấy cái thế nào?"

Hồ Thiên thanh âm lúc này hơi có chút rung mình, hẳn lên tiếng chất vấn.

Bất quá còn không chờ Tiêu Viêm đáp lại, chung quanh kia cửa thành trên Tiểu Yêu, đều đã phục hồi tinh thần lại.

Từng đôi mắt mang theo cừu hận ánh mắt, nhìn chăm chăm Tiêu Viêm, "Hồ Vương đại nhân, Tiêu Viêm ở trong thành đại khai sát giới, trừ Mưu Hi Thành chủ bên ngoài, mặt khác ba vị Thành chủ, tất cả đều bị hắn một chương võ chết. Hồ Vương đại nhân, đem Tiêu Viêm ở, để cho hắn trả giá thật lớn."

"Đúng vậy, Tước yêu đại nhân, cái này Tiêu Viêm phách lối cực kỳ, nếu là ngươi môn không đến, chỉ sợ cũng muốn đồ thành."

"Đồ thành không có chứ, Tiêu Viêm không phải là phải rời khỏi à." Một cái Tiểu Yêu hơi có vẻ hơi nghi hoặc.

"Đừng để ý tới hắn có phải hay không phải rời khỏi, một nhân tộc dám ở chúng ta Yêu Tộc lớn lối như thế làm việc, nhất định phải giết."

"Mưu Hi Thành chủ tính hướng cũng không hay, bị thương rất nặng, Hồ Vương đại nhân, Tước yêu đại nhân, ngươi muốn làm chủ cho chúng ta a."

Không ít Tiểu Yêu, lúc này rốt cuộc có chỗ dựa.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 218: Đại chiến bắt đầu

"Ngươi đem bọn họ như thế nào đây?"

Hồ Thiên lần nữa chất vấn, lần này hẳn thanh âm, mang theo khí thế kinh khủng hướng Tiêu Viêm cuốn đi.

Tiêu Viêm vẫn lạnh nhạt như cũ như thường, liền chân mày cũng không hề nhíu một lần.

Phảng phất hoàn toàn không có đem Hồ Thiên coi ra gì, "Đúng như ngươi làm nghe được."

Trong lúc nhất thời, bầu không khí trở nên cực kì khủng bố,

Mặt đất chấn động, cuồng phong đột ngột.

Rất nhiều cây cối trong nháy mắt bị nhổ tận gốc, gào thét đi.

Kính người âm bạo thanh, ở bên cạnh vang lên.

Trên bầu trời Thiết Mã Băng Hà, đã hưng phấn không được, hấn lập tức tiết độ ở bài post trung kế tiếp theo còn tiếp.

"Đại chiến lập tức liền muốn bắt đầu, tất cả mọi người rất chờ mong tiếp theo phát triển đi, các ngươi nói Tiêu Viêm có thể chống đỡ mấy phút?"

Thiết Mã Băng Hà bức tranh này vừa phát ra đi.

Rất nhiều nhân tộc, trong lúc nhất thời càng là lo lắng vô cùng.

Sau đó thật muốn đại chiến sao?

Lưu Quang Cảnh thoáng cái phái ra hai đại tộc quân chi vương tới, Tiêu Viêm có thể đủ tất cả thân trở ra sao?

"Mọi người cũng không cần gấp tấp, chẳng qua là một cái Tiểu Tiểu sẵn giết hành động mà thôi. Nếu là ngược thời điểm vị này Đấu Đế còn có toàn thân lời nói, bảo đảm cho các ngươi đưa đến Biên Cảnh Tây Châu đi."

Thiết Mã Băng Hà phách lối vô cùng, phát ra sau, vẫn xứng bên trên cười to biểu tình.

Rất nhiều người thấy hấn trả lời, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Cái này Thiết Mã Băng Hà tại phía xa Yêu Cảnh sâu bên trong, muốn giết hấn, nói dễ vậy sao.

"Khanh khách. . ." Tước yêu kia nhẹ nhàng tiếng cười vang vọng ở bên trong trời đất, "Tiêu Viêm hôm nay ngươi nếu là có thể ở chúng ta dưới sự liên thủ, còn sống rời đi, đó chính là nằm mơ. Thế nào, cùng chúng ta trở về thấy Yêu Vương đại nhân, còn có thể sống lâu hai ngày."

Tiêu Viêm nhàn nhạt nhìn trước mắt hai vị này, "Lúc trước, mấy vị kia Thành chủ cũng là ý tứ như vậy. Hiện tại các ngươi rời đi, ta cho các ngươi cơ hội này, nếu không, chờ một hồi muốn đi thì không phải là dễ dàng như vậy."

"Hay, hay."

Hồ Thiên lúc này lên tiếng cười như điên, hấn càng lộ vẻ dữ tợn.

Không nghĩ tới, cái này Tiêu Viêm đối mặt vậy giết, còn có thể nói ra những lời này.

"Nếu như vậy, vậy hãy để cho ta đưa ngươi đi Hoàng Tuyền đi."

Àm

Hồ Thiên vừa dứt lời, liền nghe được to lớn tiếng nổ.

Dưới chân đại địa, trong nháy mắt sụp đổ, kẽ hở trực tiếp lan tràn đi hơn 10m.

Hồ Thiên trong nháy mắt biến mất.

"Thực Thiên quyền."

Chỉ thấy Hồ Thiên cặp kia quyền, kim quang bao phủ, trong nháy mắt trở nên lớn mười mấy lần.

Ầy trời kim sắc quyền ảnh, trực tiếp đánh bể không khí, hướng Tiêu Viêm bao phủ đi.

"Cuộc đi săn bắt đầu."

Thiết Mã Băng Hà kịp thời nhanh chóng chụp tới cái này tấn công hình ảnh.

Kia Hồ Thiên hóa hình sau đó, bản chính là một cái thân hình cao lớn người trung niên.

Hiện tại cả người hấn nhìn nâng cao một chút, đang vẽ mặt bên trong cả người đã trở thành tàn ảnh.

Sau lưng lan tràn đi hơn 10m cái khe to lớn, còn có bay múa đầy trời tùy thời.

To lớn nắm đám vàng, tựa hồ muốn đánh Toái Hư khoảng không một dạng.

Mà tại nơi xa xa Tiêu Viêm, lẳng lặng đứng ở đó, nhìn một màn này.

"Khanh khách. . . Hồ Thiên ngươi nếu là có thể giết hắn, ta cũng không cần động thủ."

Tước yêu kia nhẹ nhàng thanh âm, vẫn xuyên thấu nổ lớn âm thanh, rơi vào mỗi một Yêu Tộc mà bên trong.

Tiêu Viêm đưa ra một ngón tay, về phía trước trực tiếp nhấn tới, giống như là muốn chút vật gì một dạng.

Bất quá khi ngón tay hắn ấn đạo (nói) cực hạn chỗ Thời, Không khí đột nhiên vặn vẹo.

Ngón tay hắn, vậy mà thật giống như ở nơi này trong nháy mắt, xuyên thấu không gian cách trở một dạng.

Một cái không thể so với màu vàng kia quyền ảnh nhỏ hơn ngón tay, bay thẳng đến vậy thì nắm đám vàng nhấn tới.

"Hoàng Tuyền Chi!"

Hồ Thiên ngay lập tức liền nhận ra chiêu thức này, Tiêu Viêm Đẩu Phá Tiểu Thế Giới Hòa Hồn Thiên Đế đại chiến thời điểm, từng dùng qua.

Rắc rắc.

Chỉ một cái trực tiếp đè ở kim sắc quyền phong trên.

Xoẹt xẹt, ngón tay bị trực tiếp trấn lui.

Bất quá ngay sau đó, lại là chỉ một cái xuất hiện.

Lại là chỉ một cái xuất hiện.

Chỉ một cái tiếp lấy chỉ một cái, trực tiếp đè ở kim sắc quyền phong.

Tổng cộng liên tục xuất hiện mười cái năng lượng ngón tay, trong nháy mắt đem sắc bén vô biên kim sắc quyền ảnh trực tiếp với trấn lui.

Hồ Thiên không nghĩ tới, hắn vàng này sắc quyền phong, vậy mà trực tiếp đơn giản như vậy, liền bị trấn lui.

"Ta muốn nhìn một chút, ngươi có thể đỡ được ta mấy quyền!"

Hồ Thiên ngửa mặt lên trời thét dài, to lớn Âm Ba hướng Tiêu Viêm đánh tới.

Hắn quyền phong lại lần nữa kim quang bao phủ, to lớn kim sắc quyền ảnh, cuồng oanh đi.

Ở phía xa to lớn trên thành tường, vô số Tiểu Yêu, đột nhiên kêu thảm thiết, bọn họ che lỗ tai, có máu tươi chảy ra, bọn họ chẳng qua là bị tiếng huyết khí uy lực còn lại ảnh hưởng đến.

Kia to lớn kim sắc quyền ảnh, hung hăng nện ở hư không đột ngột xuất hiện mười cái năng lượng thật lớn trên ngón tay.

Xoẹt xẹt!

Một quyền này của hắn, trực tiếp đem mười cái năng lượng ngón tay, trực tiếp chấn vỡ.

". . . Tiêu Viêm chịu chết đi."

Hồ Thiên thanh âm vang dội Hoàn Vũ.

Đại địa chấn chiến, theo hắn chạy nhanh, mỗi một chân rơi xuống, bụi trần bay lên, vô tận kẻ hở, lan tràn mà ra giống như mạng nhện.

Bụi mù đem Tiêu Viêm cùng Hồ Thiên, hai người hoàn toàn bao phủ ở bên trong.

To lớn năng lượng màu vàng óng quyền lại lần nữa phóng đại, vậy mà trực tiếp biến thành hơn mười thước.

Ở nơi này nhiều chút đưng đưa bụi trần bên trong, toát ra chói mắt ánh sáng màu vàng.

Đồng thời lại có ngọn lửa xuất hiện.

Mặc dù quyền mạng biến mất, thế nhưng kim sắc bóng dáng càng chói mắt.

To lớn hòn đá, phóng lên cao, trong phạm vi trăm thước, đều trở thành chiến trường.

Ngàn mét đại địa, hình như là mạng nhện một dạng từ trong tâm hướng chung quanh lan tràn mà ra.

Loại này day tay, kéo dài mấy phút.

Bụi trần quá nồng, căn bản không thấy được trong đó giao thủ tình huống.

Xoẹt xoẹt.

Máu tươi từ to lớn trong đá vụn, tung tóe mà ra.

Ở trên thành tường vô số vậy xem Yêu Tộc, hoan hô không dứt.

"Mau nhìn tựa hồ có máu, Tiêu Viêm bị thương, Hồ Thiên đại nhân lợi hại."

"Cái này Tiêu Viêm quả nhiên không phải là Hồ Thiên đại nhân đối thủ, vừa mới giao thủ, kim sắc liền đại thịnh, máu tươi tung tóe."

Tại trong hư không Thiết Mã Băng Hà, thật là hưng phấn không được.

Hắn nhanh chóng tiết độ, phát tại Thiên Đạo trong diễn đàn, rất sợ bỏ qua từng cái đặc sắc một màn.

Bên kia bài post bên trong, chiến đấu tiết độ cái này tiếp theo cái kia bị phát ra tới.

Từ vừa mới bắt đầu, kim sắc quyền phong vọt vào, bụi trần bay múa đầy trời, đại địa chấn chiến, đạo (nói) tiếp đó, đá vụn tung tóe, một vòng máu tươi tung tóe, cũng bị hấn kịp thời bắt nhịp.

"Đặc sắc, quá đặc sắc, chỉ tiếc không thể xuyên thấu qua bụi trần, thấy bên trong cảnh tượng. Hồ Thiên đại nhân uy vũ, không hồ là chúng ta Hồ Tộc Chi Vương. Lúc này mới vừa mới giao thủ, chiến đấu liền kịch liệt như vậy, chờ một hồi thật sự đại chiến bắt đầu, Tiêu Viêm sẽ bị trực tiếp đánh tan xương nát thịt đi."

"Không nên gấp gáp, nói không chừng Tiêu Viêm chờ một hồi còn có cơ hội chạy trốn đây?"

Thiết Mã Băng Hà hưng phấn không thôi, ở một bên phát tiết độ đồng thời, vẫn không quên biểu đạt thoáng cái hưng phấn trong lòng.

Tiến tới còn tiến hành trào phúng, "Các người không nghe được thanh âm thật là đáng tiếc, ở nỏ lớn trong tiếng, mơ hồ còn có thể nghe được tiếng kêu rên. Các người không nên gấp gáp, ta nhất định sẽ bắt nhịp ở từng cái đặc sắc trong nháy mắt, phát ra tới."

Vô số nhân tộc, cũng đã sớm tràn vào bài post bên trong, vậy xem chiến đấu.

Đấu Phá trong tiểu thế giới Tiêu Viêm uy phong lẫm lẫm, từ một người thiếu niên đi tới Đấu Phá đỉnh phong, bọn họ vô số nhân tộc trong suy nghĩ anh hùng.

Thế nhưng mới vừa đến Thần Văn thế giới, liền nhận được Yêu Tộc công kích.

Loại này làm nhục, không cách nào ngôn ngữ.

Thiết Mã Băng Hà, phát hiện một cái bóng từ trong bụi bậm bay thẳng đi ra.

"Oa, đây là bị đánh bay ra tới?"

Chỉ thấy cái này bay ra ngoài bóng người, mặt đầy máu tươi nhìn cực kỳ thê thảm, không thấy rõ tướng mạo.

Thiết Mã Băng Hà, kích động không thôi, kịp thời bắt nhịp, nhanh chóng phát ra ngoài.

Bất quá hắn vừa mới phát ra ngoài, liền trực tiếp sững sốt, chỉ thấy một cái kim sắc tòa ra lưu ly sáng bóng bóng người theo sát phía sau, từ trong bụi bậm lao ra.

Trên người hắn cũng có tung tóe vết máu, kim quang bao phủ bên trong người kia lại là Tiêu Viêm.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 219: Tinh Hạch cấp 9 thực lực

Mặt trước cái kia cái kia trên mặt đều là máu tươi?

Thiết Mã Băng Hà theo bản năng đi xem, lúc này mới phát hiện, nhìn vóc người, đó mới là Hồ Tộc Chi Vương Hồ Thiên.

Làm sao có thể, Hồ Thiên đại nhân bị Tiêu Viêm cấp đánh lui?

Vừa mới Hồ Thiên giờ kim sắc quyền phong công kích, vọt vào to lớn bụi trần bao phủ bên trong.

Ở bụi trần bao phủ bên dưới, không thấy rõ hai người giao thủ tình trạng, chỉ có thể nhìn được ánh vàng rừng rực.

Hắn còn tưởng rằng là Hồ Thiên chiếm cứ ưu thế, nhưng ai biết, chiếm thượng phong lại là Tiêu Viêm.

Kia to lớn trên thành tường, rất nhiều Tiểu Yêu, cũng đều đang hoan hô đến.

"Hồ Thiên đại nhân quá cường hãn, không hổ là chúng ta nơi dưới một người trên vạn người cường giả."

"Nghe nói, Hồ Vương đại nhân, bây giờ cũng đã kết thành Tinh Hạch, xem ra cái này tin đồn không phải là giả."

"Hồ Vương đại nhân còn chưa hề dùng tới thực lực chân chính, khi hắn là bản thể thời điểm, Tinh Hạch cảnh giới gần đủ, ngàn dặm là chiến trường, hiện tại mới bắt quá mấy ngàn mét phạm vi."

"Khục khục. . . Cái kia, cái kia bị đánh tan hình như là Hồ Vương đại nhân."

Một cái thấy rõ ràng tình huống Tiểu Yêu, thanh âm có chút khàn khàn.

"Đùa gì thế, thế nào. . ."

Vừa mới sôi trào không dứt Hỏa Vực trên thành tường vô số Tiểu Yêu, giờ khắc này giống như là trong lúc bất chợt bị kẹp lại cổ họng.

Khó tin nhìn chăm chăm xa xa cảnh tượng, kia ánh vàng rừng rực bên dưới, lại là Tiêu Viêm.

Có thể nói hiện trường, sở hữu Tiểu Yêu đều là giống nhau.

Bọn họ thấy bụi trần bên trong, kim quang lóng lánh, còn tưởng rằng là vùng một đôi vàng chói lọi năng lượng cái đó quyền, vọt vào Hồ Thiên chiếm cứ ưu thế.

Bây giờ nhìn lại, chiếm cứ ưu thế lại là Tiêu Viêm.

Tước Yêu tám kia tuyệt mỹ trên mặt, hơi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn vốn là ở phía xa bên cạnh xem, còn tưởng rằng lần này không dùng ra tay.

Có ai nghĩ được, cái này Tiêu Viêm thật không ngờ cường hãn.

Hồ Thiên thế lực, năng tự nhiên vô cùng rõ ràng, đã sớm là bước vào Tinh Hạch cảnh giới cường giả.

Ở toàn bộ Lưu Quang Cảnh bên trong, tiến vào Tinh Hạch cảnh giới, trừ Lưu Niên Yêu Vương ở ngoài, biết cũng chỉ có lực đại Yêu Tộc Chi Vương mà thôi.

Trong đó Hồ Thiên, tuyệt đối là sức chiến đấu cường đại nhất.

"Tinh Hạch cảnh giới Cửu Đoạn! Làm sao có thể."

Kia máu me đầy mặt Hồ Thiên thanh âm có chút khàn khàn, mặt đầy khó tin nhìn chăm chăm Tiêu Viêm, mục đích nguyên bản tứ vô kỵ đạn trong ánh mắt, lúc này tràn đầy hoảng sợ.

Hắn vốn tưởng rằng Tiêu Viêm giờ phút này bị tạo nên đi ra, là tới tối đa cũng chính là mới vào Tinh Hạch cảnh giới mà thôi.

Thế nào cũng không nghĩ đến, Tiêu Viêm chiến lực vậy mà so với hán đoán muốn khủng bố nhiều.

Tinh Hạch cảnh giới, tổng cộng có Cửu Đoạn.

Cũng là thân thể con người cuối cùng chín đạo công xiềng, khi mở ra sở hữu chín đạo công xiềng lúc, chính là dóm ngó ngôi báu cảnh giới này đỉnh phong.

Vừa mới trong lúc giao thủ, Hồ Thiên liền phát hiện, cái này Tiêu Viêm khoảng cách đỉnh phong, chỉ kém một bước cuối cùng.

Đương tiến vào cảnh giới đỉnh cao sau, tiếp theo chính là muốn thai nghén Tinh Hạch, đem nó thấp sáng, bước vào chòm sao cảnh.

Thế nhưng muốn thấp sáng Tinh Hạch bước vào chòm sao cảnh, cần không chỉ là thiên phú, còn có thật sự cơ duyên.

Coi như là Lưu Niên Yêu Vương, đã tại cảnh giới đỉnh cao đình trệ đếm thời gian ngàn năm, công lực càng ngày càng thâm hậu, nhưng tu vi lại không có tiến bộ, hán hiện tại vẫn không thể vượt qua thấp sáng Tinh Hạch đạo khảm này.

"Thực lực tương đương vào Tinh Hạch cảnh giới Đệ Cửu Đoạn!"

Tước Yêu vậy tuyệt mỹ mặt đẹp, hoàn toàn thất sắc.

Thấp giọng lẩm bẩm, có chút khó tin.

Tiêu Viêm lao ra sau, vốn muốn công kích, nghe được cái này Hồ Thiên lời nói, dừng lại, "Áo, Tinh Hạch cảnh giới? Muốn ở trong thân thể ngưng tụ Tinh Hạch mới có thể tiếp tục tu luyện sao? Đây là Thần Văn thế giới cảnh giới tu luyện?"

"Các người đem cảnh giới tình huống căn cứ nói với ta thoáng cái, ta tha các người không chết như thế nào đây?"

Tiêu Viêm ở Đẩu Phá trong tiểu thế giới cảnh giới, đã đạt tới Đẩu Đế.

Ở Đẩu Phá trong tiểu thế giới, đã là cực hạn.

Hiện tại đi tới Thần Văn thế giới, hán phát bây giờ chỗ này, hán có thể tiếp tục tu luyện, đánh vỡ những ràng buộc.

Bất quá tiếp đó, muốn tu luyện như thế nào, hán vẫn không có khái niệm.

Bây giờ nghe, Yêu Vương tiếng kinh hô, để cho ý hán biết đến tiếp theo tiếp tục tu luyện biện pháp.

Hán tu vi mặc dù giống như là Tinh Hạch cảnh giới Cửu Đoạn, nhưng là lại không có ngưng tụ Tinh Hạch.

Cho nên hán muốn ngưng tụ ra Tinh Hạch đến, cái này muốn liên quan đến cái thế giới này tu luyện kiến thức.

Hồ Thiên tám kia mặt đầy máu tươi khuôn mặt, vô cùng dữ tợn.

"Tiêu Viêm người đây là đang làm nhục ta sao? Tinh Hạch cảnh giới Cửu Đoạn thì có thể làm gì."

Hồ Thiên đột nhiên phát ra to lớn hô gầm, ngay sau đó thân hình khổng lồ vọt lên từ mặt đất.

Hán không có bất kỳ giữ lại, trực tiếp biến hóa ra bản thể đến, như vậy hán mới có thể phát triển toàn bộ thực lực.

Hán cũng đã đạt tới Tinh Hạch Lục Đoạn.

Mà còn Yêu Tộc sức chiến đấu, vốn là so với người tộc mạnh hơn nhiều.

Tại loại này đoạn ngắn giai đoạn, Yêu Tộc vượt qua hai ba cái đẳng cấp cùng Nhân Tộc cường giả đối kháng, là rất bình thường sự tình.

Hán hiện tại bản thể xuất hiện, cùng Tiêu Viêm chưa chắc không thể đánh một trận.

Mà còn một bên, còn có Tước Yêu tồn tại.

Tước Yêu cũng chỉ so với hán rơi ở phía sau một cái đẳng cấp mà thôi.

"Tước Yêu chúng ta liên thủ."

Hồ Thiên trực tiếp đối với (đúng) Tước Yêu la lên.

Tước Yêu lúc này cũng tỉnh táo lại đến, tuyệt mỹ trên gương mặt tươi cười ngưng trọng vô cùng.

Nhân Tộc, làm tạo nên cường giả, dĩ vãng tới đa cũng chính là Ngưng Đan cảnh giới mà thôi, lần này không chỉ có trực tiếp tiến vào Tinh Hạch hơn nữa còn là tương đương với Tinh Hạch Cửu Đoạn.

Hắn khẽ gật đầu, hắn trực tiếp rơi vào Hồ Thiên bên cạnh.

Hắn cũng không hề biến thành bản thể.

"Hồ Thiên đại nhân phải dùng ra thật sự năng lực, Tiêu Viêm nguoi xong."

"Hồ Thiên đại nhân cùng Tước Yêu đại nhân liên thủ, coi như nguoi mạnh hơn đi nữa, lần này cũng phải thúc thủ chịu trời."

"Tiêu Viêm lần này thật muốn xong."

Thấy trước mắt một màn này, kia hình thể đạt tới mấy trăm mét Hồ Thiên, vừa mới giống như bị kẹp lại cổ họng các tiểu yêu, cuối cùng từ mới vừa rồi trong kinh ngạc hồi phục lại.

Từng cái tất cả khẳng định nói.

Tại Thiên Đạo trong diễn đàn.

Vô tận Nhân Tộc, tất cả ghen ghét.

Tất cả mọi người chưa có hồi phục, chẳng qua là yên lặng chú ý cái này bài post đổi mới, kia Thiết Mã Băng Hà không ngừng phát ra làm nhục.

Bất quá khi Thiết Mã Băng Hà đem cuối cùng từ trong bụi bậm, lao ra hai người hình ảnh phát ra tới sau.

Rất nhiều nhân tộc, đều là có chút yên lặng, rất nhanh thì phát hiện không đúng ,

"Tình huống gì, cái này hình ảnh? Tựa hồ với Thiết Mã Băng Hà nói tới tình trạng khác nhau a."

"Tiêu Viêm chiếm thượng phong?"

"Tựa hồ, vừa mới trong lúc giao thủ bị đánh là Hồ Thiên à?"

"Thiết Mã Băng Hà, nguoi thể nào không mở topic, đến tiếp sau này đây?"

"Giờ ả, chết cười ta. Làm nửa ngày nguyên lai nguoi là Ô Long a, ha ha, chúng ta Tiêu Viêm phải đem các nguoi tộc quần chi vương cấp làm thịt."

"Tiêu Viêm uy vũ, ha ha."

Rất nhiều nhân tộc, rốt cuộc có cơ hội phản kích.

Bất quá đồng thời, cũng quan tâm tình huống chiến đấu.

Nhưng là vẫn cứ, kia Thiết Mã Băng Hà hình như là biến mất một dạng hồi lâu không có phát.

Xem ra, bên kia là thực sự xuất hiện biến cố.

Nếu không, lấy Thiết Mã Băng Hà loại này thứ bại hoại, nhất định sẽ trào phúng.

"Thiết Mã Băng Hà không biết là bản Tiêu Viêm cấp làm thịt chứ ?"

"Có thể, Thiết Mã Băng Hà, nguoi còn sống không?"

"Đã nói truyền trực tiếp, tại sao không có?"

Thiết Mã Băng Hà lúc này, rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, thấy bài post bên trong đáp lại, khí choáng váng.

Rất nhanh lại lần nữa chặn một trương đồ, phát ra ngoài, "Vừa mới chẳng qua là xuất hiện một ngoài ý muốn thôi, tiếp theo Hồ Thiên đại nhân cùng Tước Yêu đại nhân liên thủ, Tiêu Viêm Từ Kỳ đã đến!" rw

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 220: Đi

Ở nơi này tám bản đồ phiến bên trong, Hồ Thiên đã biến thành hắc bản thể.

Uy phong lẫm lẫm, mới vừa rồi kia mặt đầy máu tươi bộ dáng, đã hoàn toàn không thấy.

Lưng mọc hai cánh, chỉ là loại khí thể này, cũng làm người ta nhìn mà sợ.

So ra, Tiêu Viêm cùng bên cạnh Tước Yêu, liền có vẻ hơi quá nhỏ.

"Tiêu Viêm vừa mới có thể đánh lui Hồ Thiên, coi như là không có cách nào đối phó hai cái này Yêu Tộc, cũng mới có thể toàn thân trở ra."

Một người ở thiếp bên trong trả lời, trung cầu mọi người ý kiến.

"Không sai, nếu Hồ Vương không phải là Tiêu Viêm đối thủ, coi như là không thể chém chết đối thủ, hắc muốn rời khỏi hắc rất thoải mái."

...

Ở cửa thành bên trên những Tiểu Yêu đó môn, kêu la một phen sau đó, tựa như cùng gặp quỷ một dạng, tất cả từ trên cửa thành nhảy xuống, trốn bán sống bán chết.

Những thứ này các tiểu yêu, từng cái cũng cơ trí kinh người.

Sau đó chiến đấu, ở nơi này bên cạnh thành, tiếp theo chỉ sợ cũng muốn hủy thành, đương nhiên là chạy xa một chút lại đi chú ý cuộc chiến đấu này.

Nếu không cẩn thận bị ảnh hưởng đến, vậy ngay cả mạng nhỏ đều không.

"Rống . . ."

To lớn tiếng hô, giống như sét đánh ngang tai một dạng rung động đại địa.

Rắc rắc, rắc rắc!

Kia mấy trăm mét dài to lớn mãnh hổ di chuyển, theo hắc chạy động, đại địa đều tại rung động.

Đá vụn tung tóe, núi lở đất mòn.

Lưu Quang Cảnh người đẹp nhất Tước Yêu, thân thể nhẹ nhàng vô cùng.

Hắc tốc độ, so với Hồ Thiên nhanh hơn.

Chẳng qua là trong chớp mắt, hắc cũng đã đi vòng qua Tiêu Viêm mặt khác hơi nghiêng.

Rất hiển nhiên, Hồ Thiên liên thủ với Tước Yêu, chuẩn bị từ đầu đến cuối hợp vây Tiêu Viêm.

"Tiêu Viêm chịu chết đi!"

Hồ gầm vừa dứt, liền truyền ra cảm chấn gào thét.

Vừa mới Hồ Thiên thiết thòi lớn, lần này, hắc muốn tất cả đòi lại.

Kia to lớn Hồ Trảo, hung hăng hướng Tiêu Viêm vỗ tới.

Tiêu Viêm nắm quyền, hướng không trung đập tới.

Chỉ thấy một cái trong suốt quyền ảnh, bay vút đi.

"Vậy mà không cách nào đem chỗ này thiên địa nhét vào thân thể, tiếc nuối. . ."

Tiêu Viêm thấy Hồ Thiên trở nên lớn, hắc chuẩn bị lợi dụng Viêm chi Đế thân.

Ở Đẩu Phá trong tiểu thể giới, đạt tới Đẩu Đế cảnh giới.

Là có thể đem Thiên Địa Vạn Vật, nhét vào bản thân, thiên địa cho mình sử dụng, có uy năng khó lường hiệu quả.

Đang cùng Hồn Thiên Đế trận chiến cuối cùng lúc, hai người cũng sử dụng cái biện pháp này.

Loại kia khủng bố va chạm, để cho Trung Châu vô số thành trì bị hủy.

Thế nhưng Thần Văn thế giới pháp tắc so với Đấu Phá Tiên Thế Giới muốn nghiêm mật, ở Đấu Phá trong tiểu thế giới, hẳn có thể thoải mái sử dụng Diễm cái đó Đế thân, ở chỗ này hẳn loại công pháp này, hoàn toàn mất đi tác dụng.

Không cách nào đem thiên địa nhét vào thân thể.

Lúc này hẳn nhẹ nhàng đập một cái, một loại kỳ lạ vận luật vang lên, tựa hồ có vật gì truyền như dưới đất.

Đại địa chấn chiến, chính đang chạy như điên tới Hồn Thiên dưới người.

Đá lớn phóng lên cao, mang theo sương mù dày đặc, vô cùng nóng bỏng kinh khí tương lưu, hướng Hồn Thiên phụt ra.

Nơi này là Hỏa Vực, dưới đất nham tương rất cạn.

Tiêu Viêm một cước này, đem tranh hơn thua với trực tiếp dẫn nhập dưới đất, sáng tạo vô cùng nóng bỏng kinh khí tương lưu, lại đem nham tương cùng đưa tới.

Nóng bỏng nham tương hất ở Hồn Thiên trên người.

Hồn Thiên kia thân hình khổng lồ căn bản không chỗ có thể trốn, bất quá những thứ này nham tương hất, cũng chỉ là thoáng giảm bớt Hồn Thiên tốc độ, căn bản sẽ không đối với nó tạo thành ảnh hưởng gì.

Không tệ lúc này, một đôi ánh bạch như tay ngọc, đã tới Tiêu Viêm bên người.

Tay kia tốc độ nhìn như rất chậm, nhưng là lại trực tiếp xé không khí, phát ra khủng bố tiếng nổ đùng đoàng.

Một chương này lực đạo, ít nhất có triệu cân.

Coi như là Tiêu Viêm cũng phải tránh mũi nhọn.

Thừa dịp Hồn Thiên bị ngăn trở, Tiêu Viêm dưới chân phát ra sấm tiếng, thân thể đột nhiên gia tốc, trong chớp mắt đã tập kích bất ngờ tới ngoài trăm thước, tựa như cùng loé lên đi một dạng.

Nhưng giờ khắc này, kia ánh bạch bàn tay, đột ngột xuất hiện ở Tiêu Viêm bên người, hướng trước ngực hẳn vỗ tới.

Ầm!

Một tiếng to lớn tiếng nổ.

Chỉ thấy hai bóng người, trực tiếp hướng phương hướng khác nhau quay ngược lại đi.

"Vậy mà chống đỡ được."

Hẳn một chương này ẩn chứa Không Gian Pháp Tắc, coi như là tránh, cũng không có chỗ có thể trốn.

Kia Hồn Thiên đã gào thét tới, thân thể khổng lồ, che khuất bầu trời.

Chỉ thấy, trong hư không trong lúc bất chợt, xuất hiện một cái to lớn vô cùng quyền anh.

Trực tiếp hướng Hồn Thiên đập tới.

Hồn Thiên rống giận, lần này hẳn tiếng hô, vô cùng quý dị, cùng trước gầm to hoàn toàn bất đồng.

Theo hẳn rống giận tiếng, Sơn Thạch sụp đổ, đại thụ liên căn bay lên.

Cách đó không xa Hỏa Vực thành kia cao lớn cửa thành, trực tiếp ngược thân.

Liên đới không ít nhà, cũng theo đó sụp đổ.

Bụi mù ào ào.

Lúc này Tiêu Viêm trên người đồng dạng truyền ra một loại kỳ lạ Âm Luật, đây là Hoàng Tuyền trời nổi giận, hẳn dùng chính mình Âm Ba công kích cùng với đối kháng.

Một đôi oánh bạch như tay ngọc, rộng mở trở nên lớn, ở trong bụi mù vô tới.

Năng lượng thật lớn tay, sau đó hướng lên nghênh đón.

Đã sớm trốn xa xa vô số các tiểu yêu, thấy như vậy một màn rung động không dứt.

Tình huống gì?

Hồ Thiên liên thủ với Tước Yêu, Tiêu Viêm vậy mà đồng thời đối kháng mà không rơi xuống hạ phong.

Đây chính là hai cái Tinh Hạch cảnh giới Yêu Tộc cao thủ liên thủ a.

Chiến đấu phi thường khủng bố, Sơn Thạch sụp đổ, ở vô cùng ngọn núi xa xa đều có thể thấy sụp đổ dấu hiệu.

Những thứ này các tiểu yêu, vừa chú ý cái này trước mắt chiến đấu, còn một bên lui về phía sau, còn phải tránh né sau lưng đá lớn nổ tung.

Thậm chí có mấy cái vẫn chưa có hoàn toàn hóa hình Yêu Tộc, đã ngã xuống đất, thất khiếu chảy máu ở đó co quắp, khoảng cách xa như vậy đều không cách nào ngăn cản loại kia Âm Ba công kích.

Giờ phút này, đang cháy ánh sáng biên giới, A Lạp Dã núi kia băng tuyết trong cung điện.

Yêu Vương Lưu Niên, đang nhìn trước mắt một khối Tinh Cầu bên trong truyền tới hình ảnh.

Đây là Tiêu Viêm cùng hai đại Yêu Tộc cao thủ khung cảnh chiến đấu truyền trực tiếp.

Trên không trung treo bay cái kia chim to bên trên, cũng có một khối đồng dạng Tinh Thạch, hai cái Tinh Thạch tương thông, liền có thể ở chỗ này, mặt khác một nơi hình ảnh.

"Tước Yêu cùng Hồ Thiên không giữ được hấn!"

Yêu Vương Lưu Niên, rộng mở đứng dậy, trực tiếp đi xuống A Lạp Dã núi.

Hắn muốn đích thân ra tay, giết chết Tiêu Viêm.

Theo Yêu Vương Lưu Niên rời đi, ở Ảnh Sát Cảnh bên trong.

"Oánh Hung đại nhân! Lưu Niên xuống A Lạp Dã núi, hấn chạy tới Hòa Vực. . ."

Thanh niên hai tay ôm quyền hướng cô gái kia bộ dáng Yêu Vương báo cáo.

Thiếu nữ mặc áo đen kia, khóe miệng lộ ra một nụ cười, "Tiêu Viêm quả nhiên không để cho ta thất vọng, rốt cuộc chờ đến lúc này, chỉ cần Lưu Niên vừa tiến vào Hòa Vực, chúng ta liền chuẩn bị hành động."

"Nhưng là, Oánh Hung đại nhân, mỏm đá luyện hấn chết trong tay Tiêu Viêm?" Thanh niên kia nói đến Hắc Nham thành Thành chủ.

"Ta không phải nói để cho hấn xem tình thế mà làm, lại còn với Tiêu Viêm ngạnh bính. Lưu Niên ra tay, Tiêu Viêm không chết cũng khó khăn, chuyện này cứ như vậy đi."

. . .

Khung bố chiến đấu, vẫn còn tiếp tục.

Một tiếng sắc bén Tước minh thanh, vang lên.

Tước Yêu trên cánh tay, ngọn lửa màu xanh lá cây quanh quần mà lên, trong nháy mắt toàn bộ cánh tay, biến mất hơn nửa.

Cái này Tước Yêu quyết định thật nhanh, một tay trên bờ vai đánh một cái, toàn bộ cánh tay trực tiếp rơi trên mặt đất.

Trong chớp mắt liền bị toàn bộ đốt sạch, một đóa hoa diễm dâng lên.

"Tiêu Viêm. . ."

Tước Yêu tám kia tuyệt mỹ trên mặt, lúc này Sâm Bạch vô cùng, nhìn cực kỳ chật vật.

Hắn phát ra một tiếng sắc bén tên là, ngay sau đó trực tiếp biến hóa ra nguyên hình.

Thất Thái cái đuôi đảo qua, hấn sức chiến đấu đột nhiên tăng.

"Nếu như vậy, vậy hôm nay ta cho các người biết, giữa chúng ta chênh lệch."

Tiêu Viêm trong bàn tay mấy loại Dịch Hỏa đồng thời hiện lên, tựa hồ đang muốn hoà hợp.

Hồ Thiên cho là Tiêu Viêm lại phải thả ra đại chiêu tới.

Đồng thời cùng hai người bọn họ đối kháng, còn chiếm theo một tia ưu thế, trực tiếp phế bỏ Tước Yêu một cái cánh tay, hấn to lớn Hồ Trảo tốc độ không khỏi chậm lại, muốn xem thoáng cái Tiêu Viêm có hậu thủ gì.

Vậy vừa nảy biến ảo mà thành Tước Yêu bản thể, tốc độ cũng dừng lại, phòng bị nhìn chăm chăm Tiêu Viêm.

Nhưng ngay một khắc này, Tiêu Viêm thân thể đột nhiên biến ảo, trước người không gian vặn vẹo.

Trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Tiêu Viêm vậy mà trực tiếp đi, trực tiếp đi!

Hồ Thiên cùng Tước Yêu kinh ngạc, tại đối kháng bên trong, lấy một chọi hai không rơi xuống hạ phong.

Song phương thắng bại, còn chưa biết được.

Mà còn Tiêu Viêm vừa vặn có thể còn chiếm theo một tia ưu thế, ở thời điểm này ăn nói bấy bọ, muốn bọn họ biết song phương chênh lệch.

Thế nào cũng không nghĩ đến, lời mới vừa vừa vặn nói xong, Tiêu Viêm vậy mà trực tiếp biến mất.

Bọn họ nguyên tưởng rằng Tiêu Viêm muốn phóng đại chiêu, kết quả chỉ là một bom khói, bọn họ thị lực kinh người, khắp nơi nhìn lại, thấy ánh mắt cực hạn nơi có một vết bóng đen xa xa lao đi, chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Trở lại Nam Vực cao trung

Cầm phần tiếng hô gầm, vang dội Cửu Thiên.

Vài trăm thước Cự Hồ, phóng lên cao.

Đá lớn tung tóe, nổi lên gió bão, hấn hướng kia thân ảnh biến mất phương hướng đuổi theo.

Cái kia thiếu cái cánh Thất Thái tước nhi, tốc độ nhanh hơn, trong nháy mắt hóa thành một tia chớp, biến mất ở Chúng Yêu trong tầm mắt.

Bọn họ loại cảnh giới này cường giả, sinh mệnh lực cực kỳ mạnh mẽ, bị tháo ra một cánh tay, căn bản không có ảnh hưởng gì.

Coi như là đầu bị chém rụng, cũng có thể còn sống.

Hết thấy các thứ này xảy ra, chẳng qua là trong nháy mắt.

Hỏa Vực thành nhỏ yếu đều không có thể kịp phản ứng, vẫn còn ở hướng xa xa thối lui.

Trên không trung kia chim to, vẫn còn ngơ ngác trôi lơ lửng tại trong hư không.

Ở trên lưng chim Thiết Mã Băng Hà, phục hồi tinh thần lại, mau mau liền thúc giục cái này chim to, hướng xa xa đuổi theo.

Qua hồi lâu, toàn bộ Hỏa Vực thành mới bình tĩnh lại.

Đổ nát thê lương, bụi mù ào ào, máu tươi, Tử Thi đem rất nhiều nham thạch cũng nhuộm thành huyết sắc. Vừa mới đánh một trận thời gian mặc dù không

dài, vẫn còn ở bên ngoài thành, thế nhưng Hỏa Vực thành cũng bị liên lụy, trực tiếp bị hủy diệt gần một nửa.

Không ít Tiểu Yêu lần nữa tụ tập ở tường thành nơi phế tích, trông về xa xa, ánh mắt sức mạnh, liên miên chấp chùng đàn loan.

Hai đại tộc quần chi vương cùng kia Tiêu Viêm đã sớm không thấy tung tích.

Tiêu Viêm giống như một cái Hỏa Long, dưới chân truyền ra trận trận sấm tiếng.

Nhanh chóng rời đi Hồ Thiên cùng Tước Yêu trong tầm mắt.

"Cái này Yêu Cảnh quả nhiên cao thủ nhiều như mây. . ."

Tiêu Viêm lúc này trong lòng cũng là rung động, không nghĩ tới chẳng qua là ngăn ngủi mấy ngày, tự ra hiện hai vị Đấu Đế cao thủ cấp bậc.

Dựa theo nơi này cảnh giới tu luyện, cũng chính là Tinh Hạch cảnh!

Hắn tự nhiên không sợ Hồ Thiên cùng Tước Yêu, nhưng mảnh này thần bí khó lường lĩnh vực, hắn hoàn toàn chưa quen thuộc. Kia Lưu Quang Cảnh Yêu Vương cùng Ánh Sát Cảnh Yêu Vương, hắn cũng căn bản chưa thấy qua.

Dưới tình huống này, mau rời khỏi Yêu Cảnh, mới phải nhất lựa chọn chính xác.

Nếu không, chờ một hồi đừng nói Yêu Vương có thể xuất hiện hay không, coi như là lại xuất hiện hai cái loại cảnh giới này yêu quái, mình cũng không thể nào chống đỡ.

Tại Thiên Đạo trong diễn đàn, Thiết Mã Băng Hà bài post, đã rất lâu không có đổi mới.

Cuối cùng một trương hình ảnh, bất ngờ chính là vậy tuyệt mỹ nữ người bị Tiêu Viêm trực tiếp kéo đứt một cánh tay cảnh tượng.

Toàn bộ bài post, hoàn toàn sôi trào.

"Đổi mới a, thế nào không đổi mới."

"Cái này cũng nữ yêu cũng quá xinh đẹp."

"Khục khục, cái này Viêm Đế có phải hay không quá ác, xinh đẹp như vậy nữ yêu, cũng không do dự một chút."

"Thảm, thật là quá thảm, ta nói @ Thiết Mã Băng Hà mau mau tiếp tục a."

"Thế nào đoạn, chẳng lẽ tất cả đều bị Tiêu Viêm cấp giết chết đi."

"Ta xem trận chiến này, hắn Tiêu Viêm thắng, phí Tước Yêu đương nha hoàn, đầu kia lão hổ thịt cũng không tề, phỏng chừng hắn là bị làm thịt ăn. Kia Thiết Mã Băng Hà, chẳng lẽ là cái ngựa yêu? Nếu như là lời nói, làm thú cười vẫn không tề. Đương nhiên nói không chừng, đã bị một cái tát đánh thành thịt nát."

Thiết Mã Băng Hà hướng Hồ Thiên cùng Tước Yêu phương hướng, điên cuồng đuổi theo nửa giờ sau, rốt cuộc dừng lại.

Hồ Thiên, Tước Yêu toàn lực tốc độ phi hành quá nhanh, hắn cái này chim to căn bản không đuổi kịp.

Cũng sớm đã mất đi sở hữu tung tích.

Đương tiền vào Thiên Đạo diễn đàn, thấy bài post những thứ kia trả lời sau, hắn mũi đều có chút khí oai.

"Tiêu Viêm hù dọa chạy, các người cái này cũng Nhân Tộc, cũng chờ đi, Hồ Thiên đại nhân cùng Tước Yêu đại nhân, đã đuổi theo. . . Tất sẽ đem hắn giết chết ở muốn Yêu Cảnh bên trong."

...

Sở Nam thấy Thiết Mã Băng Hà lần nữa phát ra trả lời, nhìn dáng đáp Tiêu Viêm đã cân nhắc đến Yêu Cảnh bên trong nguy hiểm, không nghĩ lại vào Hồ Thiên cùng Tước Yêu tranh đấu.

"Tiêu Viêm ở Hỏa Vực bên trong thành ở mấy ngày, khẳng định đã biết trở lại Nhân Tộc đường đi, hiện tại hắn là tại triều đến Nhân Tộc Biên Cảnh phương hướng tới."

"Bách Thế Kinh Luân cũng biến mất chừng mấy ngày, không biết hiện tại tại hắn đến đâu?"

Sở Nam hai ngày này tại Thiên Đạo trong diễn đàn cùng Bách Thế Kinh Luân liên lạc qua mấy lần, nhưng cũng không có được đáp lại.

Bách Thế Kinh Luân loại thực lực này nhân vật, không thể nào vô thanh vô tức xảy ra chuyện.

Nghĩ đến, hẳn là ở hết ngày dài lại đêm thâu đi đường.

Không biết, có thể hay không tìm tới Tiêu Viêm.

Sở Nam muốn với Tiêu Viêm bắt được liên lạc, hẳn tìm tới một loại ở đặc biệt dưới tình huống nguy hiểm, trợ giúp Tiêu Viêm tránh nạn biện pháp.

Sở Nam lại cho Bách Thế Kinh Luân phát một tin tức đi qua, các loại (chờ) hồi lâu, vẫn là không có đáp lại.

"Hay là trước hồi Nam Vực cao trung."

Hắn đã tại Tây Châu thành ngây ngô hơn ba tháng, khoảng cách thi đại học chỉ còn lại hai tháng sau cùng.

Chạy về Nam Vực thành lại phải hao phí mấy ngày, hiện tại nhất định phải chạy về trường học.

Sở Nam với cha và đại ca nói lời từ biệt, liền trực tiếp cùng một cái thương đội cùng một chỗ, bước lên hồi Nam Vực thành đường.

...

Trong chớp mắt, ba ngày thời gian trôi qua.

Ở trên một đỉnh núi, mọc hai cánh to lớn mảnh hồ, từ không trung xẹt qua.

Đồng thời một loại đặc thù tinh thần lực, hướng Sơn Thế mỗi một xó xỉnh quét tới.

"Rốt cuộc thoát khỏi, cái này tìm lại được thật chặt, chờ lần sau nhất định đem người da hồ cấp lột xuống."

Theo cặp kia cánh lão hồ biến mất, một gốc cây cổ thụ chọc trời vậy mà truyền ra thanh âm.

Rất nhanh, một cánh tay trực tiếp đập nát thân cây vuron ra.

Ngay sau đó là một người khác cánh tay, cuối cùng toàn bộ thân cây rốt cuộc bị hắn đập ra cái một cái cao hơn người hốc cây, một người thanh niên trực tiếp nhảy đi ra, người này rõ ràng là Tiêu Viêm.

"Loại cây này cũng thật là cổ quái, đáng đáp nhanh như vậy, như vậy nóng bức vùng, cũng có thể còn sống, bất quá cây này khô cứng với Tinh Thiết."

Hai ngày này Tiêu Viêm phát hiện loại cây này rất kỳ lạ, hẳn cực kỳ cứng rắn, mà còn giống như là hội (sẽ) lưu động một dạng, nếu là đem thân cây móc ra cái đến trong động, ở vài chục phút bên trong, bị móc ra hốc cây cũng sẽ bị thân cây hoàn toàn dài kín.

Vừa mới Tiêu Viêm chính là lợi dụng loại biện pháp này, giấu ở thân cây bên trong, tránh đi Hồ Thiên tinh thần.

Ở nơi này mấy ngày một bên tránh, vừa hướng Nhân Tộc lãnh địa phương hướng đi đường.

Tiêu Viêm cũng luôn luôn bị kia Hồ Thiên cùng Tước Yêu truy lùng.

Trong khoảng thời gian này lại giao thủ hai lần, Tiêu Viêm chỉ cần nhắm ngay cơ hội, liền trực tiếp rời đi.

Hắn cũng không sợ Hồ Thiên cùng Tước Yêu, bất quá song phương thực lực tương đương, thật đánh xuống, đánh lên mấy ngày mấy đêm, đều không nhất định có thể đủ phân ra thắng bại tới.

Hắn ở trên đường, bắt được một cái Tiểu Yêu hỏi qua, nghe nói kia Lưu Quang Cảnh Yêu Vương, đã đã tìm đến Hóa Vực bên trong, hiển nhiên là tới tìm mình.

Với hắn mà nói, thời gian chính là sinh mạng, không thể nhiều hơn nữa trì hoãn.

Tiêu Viêm đang muốn rời đi, bước chân lại thu hồi lại, ánh mắt ủng hộ hay phản đối sau quét tới.

Hắn nghe được đồng dạng là ở đập thân cây thanh âm

Ngay sau đó, liền thấy một chân, từ đằng xa trong thân cây, lộ ra.

"Là ai?"

Tiêu Viêm ánh mắt lạnh xuống, từ hôm qua bắt đầu, trừ Hồ Thiên cùng Tước Yêu ở ngoài, hẳn thì có một loại bị cái thứ 3 đối thủ, như có như không bị dòm ngó cảm giác.

Tựa hồ có vật gì, nhìn chăm chú vào chính mình.

Bất quá Tiêu Viêm đi gấp, căn bản không thời gian đi dò xét.

Mà còn sự chú ý đều đặt ở Hồ Thiên cùng Tước Yêu trên người, đối với (đúng) loại này như có như không cảm giác, cũng không có quá mức để ý.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Học được lên mạng

Bây giờ nhìn lại, đó cũng không phải là chính mình ảo giác.

Ngay sau đó, là mặt khác một chân.

Tiêu Viêm dặm chân tới, đi tới cây kia cao lớn cổ thụ bên cạnh.

Trong bàn tay một tia kỳ lạ hỏa diễm ở trong đó nhảy.

Rất nhanh, người kia đem thân cây đá ra một cái có thể rất lớn động, từ bên trong chui ra ngoài.

"Người là yêu quái gì. . . Làm sao tìm được ta, vì sao phải đi theo ta."

Tiêu Viêm đứng ở người này phía sau, nhìn cái này kỳ quái gia hỏa.

Là một lão đầu, tóc muối tiêu, từng cây một toàn bộ đều phấn chấn tinh thần dựng thẳng đến.

"Yêu quái, ta là nhân, ở đâu là yêu?"

Lão đầu ngay lập tức liền mất hứng, liền muốn xoay người chất vấn.

Cũng cảm giác được sống lưng nhiệt kinh người, "Không nên động, trước trả lời ta vấn đề, nếu không, ta bảo đảm ngươi không chết cũng sẽ tốt hơn chỗ nào."

Lão đầu này một quyền có thể đập ra cái này cứng như Tinh Thiết bình thường thân cây, loại lực lượng này phi thường khủng bố, tuyệt sẽ không là bình thường lão đầu.

"Người nghĩ đem ta bộ xương già này nướng chín có phải hay không, Tiêu Viêm ta mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng, đặc biệt chạy đến Yêu Cảnh tới tiếp ứng ngươi, ngươi không cảm ơn ta, còn muốn động thủ với ta. . . Thật là oan kia."

Lão đầu này vừa nói, vậy mà ô ô khóc lên.

Tiêu Viêm đau cả đầu, lão đầu này tình huống gì.

Ta cũng không hề động thủ, liền trực tiếp khóc?

Tiêu Viêm cảnh giác lại không có bỏ xuống, "Các hạ, lai lịch ra sao, từ khi nào thì bắt đầu đi theo ta, ngươi lại là như thế nào tìm được ta."

"Còn dùng tìm? Đầu kia lão hồ liền bay trên trời, ta theo đến rất dễ dàng tìm được, ta nếu là Yêu Tộc đã sớm mặt báo, còn cần phải núp ở Juri?"

Lão đầu này bất ngờ chính là mấy ngày trước, với Sở Nam từ biệt, đặc biệt đến tìm Tiêu Viêm Bách Thế Kinh Luân.

Tiêu Viêm cùng cái này kỳ quái lão đầu, trao đổi một đoạn thời gian rất dài, rốt cuộc xác nhận người này thân phận.

"Bách Thế tiền bối, vừa mới là lý do cần thận có nhiều đắc tội."

Tiêu Viêm vẫn là có chút ngượng ngùng, cái này Bách Thế Kinh Luân từ Nhân Tộc biên giới, liền đuổi sáu ngày sáu đêm đường, mới tìm tới chính mình.

"Không cần, nếu là cảm thấy ngượng ngùng lời nói, liền đem người Dịch Hòa cho ta nghiên cứu một chút. . ."

Bách Thế Kinh Luân đã sớm đối với (đúng) Đầu Phá Tiểu Thế Giới Dịch Hòa cảm thấy hứng thú, rất muốn nghiên cứu một phen.

Ngày như vậy mà sinh hòa điểm, với ngọn lửa thông thường có cái gì khác nhau.

"Tiền bối, hiện tại loại này tình huống, hay là trước đi đường đi."

Tiêu Viêm cảm thấy lão đầu này có chút không có tim không có phổi, ở địa phương quý quái này nghiên cứu Dịch Hóa, chẳng lẽ là các loại (chờ) kia Yêu Vương tìm đến?

Bách Thế Kinh Luân suy nghĩ một chút cũng đúng, hay là trước chạy trốn tốt hơn.

"Kia trở về, có thể nhất định cho ta nghiên cứu một chút, đối với (đúng) còn có Luyện Đan Thuật. . ."

Bách Thế Kinh Luân lại nghĩ đến Tiêu Viêm vẫn là Luyện Dược Sư.

"Nếu là có thể còn sống rồi đi cái này rồi hãy nói."

Tiêu Viêm đầu cũng sẽ không bước nhanh về phía trước đi đường, tâm lý lại lảm bảm lên.

Thế nào cảm giác lão đầu này được không đáng tin, hàng này tới cứu viện chính mình, thế nào cảm giác giống như là một tha du bình.

. . .

Nhân Tộc biên giới, gần đây hai ngày tất cả đều là liên quan tới Tiêu Viêm đề tài.

Tiêu Viêm ở Thần Văn thế giới bị tạo nên đi ra, hấn xuất hiện ở Yêu Tộc biên giới.

Mấy ngày nay, Tiêu Viêm ở yêu chuyện trong tộc, đã truyền bá ra.

Tiêu Viêm một chương vỡ chết ba cái Yêu Cảnh Thành chủ, sức một mình đối kháng hai đại tộc quần chi vương không rơi xuống hạ phong.

Ở vô số Yêu Tộc đảo mắt nhìn bên dưới, thoải mái thoát vây, hướng Nhân Tộc biên giới chạy tới.

Cái này sự tích, để cho rất nhiều người vì đó nhiệt huyết sôi trào.

Rất nhiều người, đều tại chuẩn bị nghênh đón Tiêu Viêm.

Thế nhưng trở lại đường, nhất định là không bình tĩnh.

Sở Nam ngồi ở một con chim lớn đỉnh đầu, phía sau là rất nhiều hàng hóa, hấn đi theo một nhà công ty mạo dịch chờ hàng đội ngũ, đi Nam Vực thành.

Vừa mới hấn nhận được Bách Thế Kinh Luân truyền tới tin tức, đã tìm được Tiêu Viêm.

Bắt quả trở lại đường, lại bị ngăn trở.

"Không biết, bọn họ có thể hay không bình an trở về."

Sở Nam hơi có chút lo lắng, đó dù sao cũng là Yêu Cảnh.

Bắt quả hấn không phải là quá lo lắng Tiêu Viêm sự tình, mà là lo lắng Bách Thế Kinh Luân.

Tiêu Viêm sự tình, đến thời kỳ phi thường, hấn sẽ xuất thủ, thế nhưng Bách Thế Kinh Luân hấn lại không biện pháp đi cứu.

Sở Nam nhắm mắt tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, bước lên Đại Thánh cái này tài khoản, trực tiếp mở ra cho phép không phải là bạn tốt trao đổi quyền hạn.

Hấn đang các loại, Tiêu Viêm với hấn liên lạc.

Nếu hai người gặp nhau, nghĩ đến rất nhanh Tiêu Viêm sẽ biết, Thiên Đạo tiểu thuyết võng sự tình.

Thời gian rất nhanh, chớp mắt liền đến ngày thứ hai.

Sở Nam vừa tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, lần này hấn rốt cuộc thu được một cái id là [không phải là Tiêu Viêm] gia hỏa, phát tới tư tin.

"Đại Thánh, ta vừa mới biết được có thể đăng nhập Thiên Đạo tiểu thuyết võng, hiện tại ta cùng một cái tên là Bách Thế Kinh Luân lão tiền bối chính đang chạy về Nhân Tộc, bắt quả đường về bị ngăn trở, không biết có thể hay không còn sống rồi đi Yêu Cảnh."

Rốt cuộc học được dùng thiên địa linh khí, lên mạng.

Sở Nam thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Hai ngày này hắn và Bách Thế Kinh Luân trao đổi qua, biết bọn họ tình cảnh, biết đây chính là Tiêu Viêm.

Bất quá Sở Nam lại không thể trực tiếp xác nhận, còn cần hoài nghi một phen.

Dù sao, hắn là Đại Thánh cái thân phận này, không có ai biết.

Trò chuyện một phen sau, lúc này mới coi như là bắt đầu thật sự Đại Thánh cùng Tiêu Viêm giữa trao đổi.

"Ta biết trong lòng ngươi có rất nhiều nghi vấn, nhưng bây giờ bất tiện nói tỉ mỉ. Tiêu Viêm ngươi vẫn còn ở Yêu Cảnh, có một số việc ta muốn dặn dò ngươi."

"Nếu là đến cuối cùng sinh tử một đường thời cơ, đem tin tức truyền cho ta, ta có biện pháp giúp ngươi. Nếu là cuối cùng thật không có biện pháp rồi đi Yêu Cảnh, ngươi để cho cùng người đồng hành người cùng người tách ra, để cho hắn tự rời đi."

Sở Nam biết, Lưu Niên muốn giết người là Tiêu Viêm.

Chỉ cần Bách Thế Kinh Luân cùng Tiêu Viêm tách ra, kia Lưu Niên không có thời gian đi tìm Bách Thế lão đầu phiền toái.

Hai người trao đổi rất ngắn, Tiêu Viêm liền rời khỏi Thiên Đạo tiểu thuyết vòng.

Sở Nam trong tay lấy ra một tấm giấy, chậm rãi ở trên tờ giấy, viết xuống ba chữ « Đại Chúa Tể », sau đó liền giới thiệu tóm tắt.

Đại Thiên Thế Giới, Vị Diện giao hội, vạn tộc mọc như rừng, quần hùng tập trung, từng vị đến từ hạ vị mặt Thiên chi Chí Tôn, ở nơi này thế giới vô tận, diễn lại làm người ta hướng tới truyền kỳ, đeo đuổi người chúa tể kia con đường. Vô Tận Hóa Vực, Viêm Đế chấp chương, vạn hóa phần Thương Khung.

Trong thời gian ngắn, hắn cũng không muốn mở quyển sách thứ hai.

Coi như là mở, hiện tại cũng không phải là « Đại Chúa Tể ».

Đại Chúa Tể quyển sách này, loại thời điểm này, không thích hợp xuất hiện ở Thần Văn thế giới.

Hiện tại Nhân Tộc vốn là thế yếu, nếu muốn đột nhiên xuất hiện ở một quyển sức chiến đấu càng kinh khủng hơn tiểu thuyết, sợ rằng sẽ đưa tới Thập Đại Yêu Cảnh chấn động.

Thập Đại Yêu Cảnh mặt khác Cửu Cảnh sở dĩ đối với nhân tộc không có hứng thú, chủ yếu nhất một cái nguyên nhân, chính là Nhân Tộc thế yếu.

Bọn họ bề bộn nhiều việc với nhau hao tổn mấy mớ, không có tinh lực đi để ý tới Nhân Tộc sự tình.

Nếu là mở viết Đại Chúa Tể, Sở Nam rất hoài nghi, có phải hay không sẽ đưa tới Thập Đại Yêu Cảnh vậy công.

Nhân Tộc thực lực, nhất định phải một chút xú tăng cường, mà không phải đột nhiên xuất hiện một hai vị vượt qua Yêu Tộc cao thủ.

Bất quá nếu là đến thời kỳ phi thường, cũng chỉ có áp dụng thủ đoạn phi thường.

Nếu là thật đến Tiêu Viêm sinh tử thời khắc, hắn chỉ có thể mở một quyển « Đại Chúa Tể » đem Tiêu Viêm thu nạp vào vào, Đại Chúa Tể Tiểu Thế Giới, để cho hắn thoát khỏi Thần Văn thế giới.

"Hy vọng, Tiêu Viêm lần này có thể an toàn."

Sở Nam vừa nói, nắm lên trong tay giấy siết trong tay.

Lại đưa ra bàn tay lúc, trong tay giấy đã biến thành giấy vụn tiết, theo gió phiêu tán.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 223: Chém chết các người

Nhìn giấy vụn hoàn toàn bị gió thổi tán, Sở Nam ánh mắt rơi vào liên miên chấp chùng dãy núi bên trên.

Tốt đẹp dường nào thế giới, vì sao nhất định phải chém chém giết giết đây?

...

Hỏa Vực bên trong, ở một gốc cây cổ thụ to lớn bên trong, bị móc ra lỗ lớn.

Tiêu Viêm cùng Bách Thế lão đầu, liền xếp chân ngồi ở trong đó.

Cây này động rất lớn, đừng nói ngồi, coi như là nằm cũng có thể nằm xuống.

"Thế nào, người với Đại Thánh liên lạc với?"

Bách Thế Kinh Luân thấy Tiêu Viêm nhắm mắt tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng, một đoạn thời gian thật lâu, liền hiếu kỳ hỏi.

"Ừm."

Tiêu Viêm gật đầu, hẩn nghĩ tới vừa mới với Đại Thánh liên lạc lúc, Đại Thánh làm trả lời tin tức.

Mặc dù hẩn không biết, Đại Thánh nói tới đến cùng biện pháp gì.

Thế nhưng đối với (đúng) Đại Thánh tin tức, hẩn không cho là là giả.

Giống như Đại Thánh là hẩn cốt nhục chí thân một dạng, có thể làm cho hẩn không giữ lại chút nào đi tin tưởng.

Mối liên hệ này, là Thiên Đạo tiểu thuyết vòng giao phó cho.

Bách Thế Kinh Luân thấy Tiêu Viêm gật đầu, sẽ ở đó oán trách.

"Thật là bức người, ta cho hẩn phát qua rất nhiều tin tức, cũng không có được qua đáp lại, người giúp ta hỏi một chút hẩn, rốt cuộc ở đâu, trở về ta dễ tìm hẩn."

Tiêu Viêm lắc đầu, "Bây giờ không phải là quan tâm lúc này, cân nhắc là, như thế nào mới có thể an toàn rời đi Yêu Cảnh."

Bách Thế Kinh Luân nghe được cái này, chân mày cũng đám cùng một chỗ.

"Những thứ này yêu tinh, cũng mau điên, từng cái toàn ở tìm người. Ra hốc cây, nhiều nhất hai giờ cũng sẽ bị phát hiện tung tích."

Theo kia Yêu Vương Lưu Niên tiến vào Hỏa Vực bên trong, cơ hồ Hỏa Vực bên trong sở hữu Yêu Tộc đều bắt đầu hành động.

Đủ loại Tiểu Yêu, có thể nói khó lòng phòng bị.

Một thân cây có thể là Thụ Yêu, một viên nhìn rất bình thường tảng đá cũng có khả năng sinh ra linh trí.

Hai ngày này, hai người mỗi ngày đều sẽ bị phát hiện mấy lần, căn bản muốn tránh cũng không được.

Rất nhiều lúc liền như thế nào bị phát hiện, hai người đều không phải là quá rõ.

Bởi vì những Tiểu Yêu đó quá không dễ thấy, căn bản không có nghĩ đến, lúc đó một cái sinh ra linh trí Tiểu Yêu.

Kia Yêu Vương Lưu Niên đã bắt đầu chạy tới khu vực này, hai người căn bản không khả năng tại hẩn đến trước thoát khỏi Hỏa Vực, chớ đừng nhắc tới trở lại Nhân Tộc.

"Nếu như quả thực không được, người hãy đi về trước."

Tiêu Viêm nghĩ đến Đại Thánh biện pháp, hẩn ả nấp ở Hỏa Vực bên trong, chỉ cần nguy trang một chút, cũng sẽ không dễ dàng như vậy bị phát hiện.

Hẩn cũng không tin, kia Lưu Niên hội (sẽ) thẳng tuốt sống ở chỗ này.

"Người đem ta Bách Thế Kinh Luân trở thành người nào?"

Bách Thế Kinh Luân dựng râu tròn mắt, mặt đầy tức giận.

Hắn là tiếp ứng Tiêu Viêm tới, nếu là không có tìm tới liền thôi, hiện tại nếu tìm tới, tự nhiên không muốn đem Tiêu Viêm ở lại Yêu Cảnh loại nguy hiểm này địa phương, một mình chạy thoát thân.

"Ta không phải là ý đó, vừa mới Đại Thánh nói cho ta biết, nếu quả thật đến tuyệt cảnh, hắn có biện pháp giúp ta, nhưng lại giúp không người."

Tiêu Viêm đem Đại Thánh nói với hắn sự tình, nói cho Bách Thế Kinh Luân.

Bách Thế Kinh Luân có chút hoài nghi, "Thật giả."

"Đương nhiên là thật."

Tiêu Viêm gật đầu, "Nếu là người không phải là muốn chết ở nơi này, ta cũng không biện pháp."

Bách Thế Kinh Luân nhìn chằm chằm Tiêu Viêm, nhìn hắn biểu tình tự nhiên, không giống như là đang nói dối.

"Hai ngày nữa lại nói, nói không chừng những Tiểu Yêu đó cũng chưa có nhiều như vậy."

Bách Thế Kinh Luân cân nhắc lại đi Thiên Đạo tiểu thuyết vòng hỏi một chút Đại Thánh, lần này hắn đặc biệt chạy đến Yêu Cảnh tiếp ứng Tiêu Viêm, lần này Đại Thánh chỉ ít hội (sẽ) hỏi chính mình mấy câu đi.

"Được !"

Tiêu Viêm nghĩ tới đây tình huống tu luyện, "Bách Thế tiền bối, đem Thần Văn thế giới cảnh giới tu luyện, cho ta giảng giải cận kề xuống."

Bách Thế Kinh Luân liền đem ở Thần Văn thế giới cảnh giới tu luyện cùng đủ loại cảnh giới cấp Tiêu Viêm hoàn chỉnh phân tích, thẳng tuốt nói đến Tinh Hạch cảnh giới.

Còn như phía sau chòm sao cảnh giới, hắn muốn nói cũng hữu tâm vô lực, hắn cũng không thể nào rõ ràng.

Buổi tối hôm đó, Bách Thế Kinh Luân liền cấp Đại Thánh phát ra cái tin tức hỏi.

Quả nhiên đạt được Đại Thánh đáp lại.

Bách Thế Kinh Luân mặc dù hiểu kỳ đến cùng biện pháp gì, bắt quá nhưng cũng không có tìm ra ngọn nguồn.

Hai ngày kế tiếp, Tiêu Viêm cùng Bách Thế Kinh Luân ở Hóa Vực bên trong, vẫn nửa bước khó đi.

Đủ loại Tiểu Yêu quá nhiều, giết đều không giết không xong.

Hai người lại lần nữa, ẩn núp ở một nơi trong hốc cây.

Vào hôm nay, hai người lại cùng Hồ Thiên, Tước Yêu giao thủ, sau đó liền xa xa chui đi.

Tước Yêu cùng Hồ Thiên đều biết Bách Thế Kinh Luân, tự nhiên rõ ràng Bách Thế Kinh Luân thực lực, chẳng qua là theo chân bọn họ chu toàn, hạ xuống hai người rồi đi tốc độ.

"Như vậy chúng ta không thể nào cùng rời đi Hóa Vực, Bách Thế lão đầu, ta quyết định muốn ngưng kết Tinh Hạch, người giúp ta hộ pháp. Chờ ta ngưng kết nơi Tinh Hạch sau đó, người trước hết rời đi."

Tiêu Viêm biết, muốn rời khỏi không phải là dễ dàng như vậy.

Còn không bằng, trước ngưng kết Tinh Hạch, như vậy hắn sau đó liền có thể tiếp tục tu luyện.

"Đây chính là Yêu Cảnh, người phải ở chỗ này ngưng kết Tinh Hạch?"

Bách Thế Kinh Luân bị Tiêu Viêm lời nói dọa cho giật mình, cái này thật đúng là là lá gan quá lớn.

"Không việc gì, kia Hồ Thiên cùng Tước Yêu, hiện tại chẳng qua là theo chúng ta chu toàn, tuyệt sẽ không thật sự ra tay. Mà còn chúng ta nơi này phi thường bí mật, loại này cổ thụ chọc trời, đây khắp núi đồi đều là, cũng đều giống nhau, ta ở chỗ này tu luyện, bọn họ muốn tìm ra ta tới, cũng không phải dễ dàng như vậy."

Bách Thế Kinh Luân nghĩ cũng phải, "Tốt lắm, người trước hết ngưng kết Tinh Hạch."

Tiêu Viêm ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện.

Hắn tu vi đã sớm đạt tới Tinh Hạch cảnh giới, kết thành Tinh Hạch chẳng qua là biết thời biết thế.

Hắn bắt đầu dựa theo, Thần Văn thế giới quy tắc tu luyện, đầu tiên phải làm chính là luyện hóa Đẩu Khí, đem Đẩu Khí chuyển hóa làm chân khí.

Đang ngưng tụ đan hạt nhân, lại đem đan hạt nhân chuyển hóa thành Tinh Hạch.

Thời gian rất nhanh, trong chớp mắt hai ngày đã qua.

Ở trên một đỉnh núi, Hồ Thiên đã biến thành một người trung niên.

"Hai trời còn chưa có Tiêu Viêm tin tức, người này tránh thì sao?"

Ánh mắt của hắn, ở chung quanh dãy núi bên trong đảo qua, một lần cuối cùng thấy Tiêu Viêm lúc, hắn chính là hướng bên này phương hướng chạy tới.

"Bên kia núi Tiểu Yêu, chưa bao giờ phát hiện qua Tiêu Viêm cùng một cái Bạch lão đầu tung tích, Tiêu Viêm tuyệt đối giấu ở phụ cận đây."

Tước Yêu tám kia mỹ lệ mặt đẹp, hoàn toàn không lộ vẻ gì.

Bất quá lại càng có một loại thanh lệ thoát tục mỹ cảm.

Cánh tay nàng đã lần nữa mọc ra, khôi phục bình thường.

Thế nhưng nàng và Tiêu Viêm ân oán chính là đã kết làm, "Yêu Vương đại nhân ít ngày nữa là có thể đã tìm đến, đến lúc đó ta nhất định Thủ Nhận Tiêu Viêm."

Ngay vào lúc này, xa xa cổ thụ, trong lúc bất chợt phát ra kinh thiên bạo tạc.

Chỉ thấy đầy trời ngọn lửa phun ra ngoài, trực tiếp dẫn động dưới đất dòng nham thạch, gay mũi mũi lưu hoàng lan tràn ra.

Một gốc cây đường kính khoảng chừng hơn 10m Tinh Thiết cổ thụ, trực tiếp từ trung gian nổ gãy.

"Không được, núi lửa phun trào. "

"Chạy mau a."

Không ít Tiểu Yêu la hoảng lên, kinh hoàng chạy tứ tán bốn phía.

"Đó là Tiêu Viêm, không phải là cái gì núi lửa."

Hồ Thiên cảm giác, một cổ Tinh Hạch cảnh khí thế trùng thiên.

Hồ Thiên nghiêm nghị quát lên, ngăn cản những thứ này các tiểu yêu tứ tán bỏ trốn.

Những thứ này Tiểu Yêu đều là phụ cận dãy núi Tinh Quái, mặc dù có linh trí, nhưng thực lực cũng chẳng ra sao cả. Liên nham tương sát, cũng không cách nào nhìn được.

"Không sai là ta."

Thanh âm từ xa tiến gần, chỉ thấy cả người khoác hắc bào nhân hóa thành một đạo tia chớp màu đen, từ kia nham tương chỗ bay vút mà tới.

"Hồ Thiên, Tước Yêu, hôm nay đem các người chém chết ở đây, ta sẽ rời đi."

Trong chớp mắt Tiêu Viêm đã đập không tới, hắn cả người bị đủ loại hỏa diễm lượn lờ, nhìn giống như là một hỏa nhân.

P/s: Convert by ๖Cao█ ↔ ๖Tiến█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 224: Liều mạng

Hỏa diễm bốc hơi lên bên dưới, ngay cả không khí cũng biến hóa vạn vạn, có thể thấy hỏa diễm nhiệt độ đáng sợ.

Mấy ngày nay Tiêu Viêm vẫn luôn là ẩn nấp, coi như là tìm tòi, tối đa cũng giao thủ mấy chiêu sau liền xa xa chui đi.

Lần này vậy mà vọt thẳng tới, còn kêu muốn trăm sát hai người.

Hồ Thiên cùng Tước Yêu cũng không có lập tức động thủ, bọn họ không biết Tiêu Viêm kết quả có ý gì.

"Tiêu Viêm nếu là người thức thủ chịu trời, ta bảo đảm cho người lưu lại toàn thân."

Hồ Thiên quát lạnh.

Tước Yêu mặt lộ vẻ tức giận, càng tăng thêm một chút sắc đẹp.

"Các người đã cho ta chỉ nói là đến chơi đùa sao?"

Tiêu Viêm ngửa mặt lên trời cười to, trên người hỏa diễm, lại bắt đầu phai nhạt ra khỏi từng vòng từng vòng đường vân, khủng bố nhiệt lượng từ chung quanh thân thể hần tán mát ra, gặp nhau có xa vài trăm thước Hồ Thiên cùng Tước Yêu cũng có thể cảm giác nhiệt độ đột nhiên nâng cao.

Hồ Thiên cùng Tước Yêu đứng vị trí, âm âm bạo tạc.

To lớn đây núi to lớn hỏa diễm bay lên, toàn bộ đỉnh núi đều bị đầy trời hỏa diễm cháy.

Hồ Thiên cùng Tước Yêu đã hóa thành hai đạo tàn ảnh, xa xa cướp đến mặt khác đỉnh núi.

Hồ Thiên sắc mặt âm trầm, hai tay cầm trảo, trong phút chốc vài trăm thước Đại Hồ xuất hiện.

Hắn phát ra cảm phần hồ gầm, sau đó miệng nói tiếng người.

"Tiêu Viêm cho người lưu lại toàn thân cơ hội, người không chấp nhận. . . Hôm nay ta cho người chết không có chỗ chôn."

"Tước Yêu, chúng ta làm thịt hắn. . ."

Hồ Thiên gào to một tiếng, trực tiếp đỉnh núi bật lên.

Ngon núi kia trực tiếp sụp đổ, đá vụn tung tóe.

Hắn kia thân thể không lộ xẹt qua, không khí vỡ ra phát ra tiếng nổ, đồng thời kèm theo rung trời hồ gầm.

Chung quanh rất nhiều Tiểu Yêu, bị hắn tiếng kêu làm dao động, run lấy bầy.

Đây là Thú Vương uy hiếp, cũng là Tinh Hạch cảnh Yêu Tộc chỗ kinh khủng.

Hồ Thiên cảm phần, vừa mới Tiêu Viêm đột nhiên đối với hắn phát động tập kích.

Làm tộc quần chi vương, ai dám đối với hắn như vậy?

Kia Tước Yêu cũng nhanh như thiểm điện, quần áo màu trắng xẹt qua, giống như Bạch Y Tiên Tử.

Hắn tốc độ nhanh hơn Hồ Thiên, có lẽ bởi vì vốn là chim nguyên do.

Hắn phát ra một tiếng sắc bén tiếng chim hót, thanh âm vang dội Cửu Thiên.

Đây là một loại kỳ lạ Âm Luật công kích, hắn muốn chấn nhiếp Tiêu Viêm tâm thần.

Bàn tay nàng toát ra Thất Thái hào quang loá mắt, tia sáng kia bên dưới năng lượng kinh khủng phun ra ngoài, liền muốn hướng Tiêu Viêm công kích.

Mấy ngày trước đây Tiêu Viêm kéo đứt hắn một cánh tay, mỗi lần xuất thủ, hắn trực tiếp liền trừ bản mệnh sát chiêu.

"Đối thủ của người là ta."

Lúc này một cái hơi có chút thanh âm già nua, đột ngột xuất hiện.

Tước Yêu cảm giác một loại vô cùng nguy hiểm từ mặt bên truyền tới, có thể cho nàng loại cảm giác này, chỉ ít cũng là Tinh Hạch cảnh giới.

Tước Yêu không dám bất cẩn, bàn tay uy năng, hướng bên cạnh đập ngang đi ra ngoài.

Thất thái quang mang mang theo cuồng bạo năng lượng, trút ra ngoài.

Chỉ thấy một người có mái tóc dựng thẳng đến lão đầu, trực tiếp thu chương, nhanh chóng xẹt qua, né tránh hấn cái này công kích.

Năng lượng bảy màu trực tiếp bổ ngang ở đại địa trên, tạo thành một đạo dài ngàn mét to lớn rãnh.

"Ngươi dữ dội như vậy, tại sao có thể có nam nhân muốn ngươi?"

Bách Thế Kinh Luân thấy uy lực này, tựa hồ cũng bị hù dọa giật mình.

"Là ngươi, ngươi tại sao lại ở đây." Tước Yêu hiển nhiên cũng nhận biết Bách Thế Kinh Luân.

"Ta vì cái gì không thể, Thần Văn thế giới lớn như vậy, ta Bách Thế Kinh Luân đi đâu không phải?" Bách Thế Kinh Luân mặt đầy đắc ý.

"Tránh ra, yêu Vương đại nhân đã sắp đến, không muốn chết lời nói, cút nhanh lên."

"Thật lâu không thấy các ngươi Yêu Vương, kia mà vừa vặn uống chút trà, ngươi muốn đi trợ trận? Hắc hắc, hôm nay đối thủ của ngươi là ta, chờ nhìn lão hồ biến thành một cái chết hồ."

Bách Thế Kinh Luân ngăn lại Tước Yêu đường đi.

Tiêu Viêm lúc này đã cùng Hồ Thiên triển đấu cùng một chỗ.

Tiêu Viêm đem Dị Hòa hòa tan trong thân thể, trong lúc giờ tay nhắc chân, đốt núi chung Hải!

To lớn dãy núi, trực tiếp bị ngọn lửa cháy.

Kia so Tinh Thiết còn cứng rắn hơn cổ thụ chọc trời bị đốt thành tro bụi.

Loại cảnh giới này giao thủ, mỗi một chiêu đều có khả năng hủy thiên diệt địa.

Chẳng qua là ngắn ngủi mấy chục giây, mấy ngàn thước bên trong, dãy núi sụp đổ, đại địa không ngừng đánh rách, trong đống chạm giống như tiếng sấm vang rền.

"Ngươi kết thành Tinh Hạch?"

Kia to lớn mãnh hổ, trực tiếp đựng bạo nổ một ngọn núi sau đó, trong miệng nôn nói chất vấn.

Hắn phát hiện bây giờ Tiêu Viêm, so với lần trước giao thủ, có chút khác nhau, trong cơ thể hắn năng lượng sinh sôi không ngừng.

Tiêu Viêm khoe miệng hở ra lộ ra cười trào phúng, bất quá hóa diễm bay lên, Hồ Thiên căn bản không thấy được.

"Hiện tại Tước Yêu đã bị dây dưa tới, ta trước chém ngươi, lại đi thu thập cái kia tay mơ."

Tiêu Viêm lời này thanh âm cũng không nhỏ, chính đang Bách Thế Kinh Luân giao thủ Tước Yêu, trực tiếp liền tức điên.

"Tiêu Viêm ta nhất định tự tay giết ngươi."

Tước Yêu thanh âm cực kỳ căm phẫn, trong khi xuất thủ, càng là cuồng bạo năng lượng hướng Bách Thế Kinh Luân trút xuống.

"Giời ạ."

Bách Thế Kinh Luân đã bắt đầu phải mất nung, "Là Tiêu Viêm nói ngươi là tay mơ, quán ta cái gì là, phong bà tử xuống nặng như vậy tay."

"A. . . Ngươi đi chết."

Tước Yêu giận quá, vậy mà gọi mình phong bà tử, tiếng chim hót vang dội chân trời.

...

Tiêu Viêm trực tiếp xẹt qua, không khí nổ âm

Thân thể của hắn làm bay qua chỗ, Sơn Thạch, cây cối. . . Tất cả mọi thứ, tất cả đều hóa thành hội (sẽ) tro bụi cùng bột, không có gì có thể kháng cự.

Nhiệt độ cao đến, Liên Sơn thạch đô có thể đốt thành bột.

Kia đang cùng Tiêu Viêm giao thủ Hồ Thiên, càng là tao ương.

Mặc dù có năng lượng bảo vệ, không đến nỗi thật bị phong.

Thế nhưng Tiêu Viêm trên người nhiệt độ, tuyệt đối so với nham tương nhiệt độ cao hơn, không ít Sơn Thạch hòa tan.

Hồ Thiên cảm giác mình cũng mau phải bị nung chín.

Hồ Thiên càng là cảm phần, lần nữa hồ gầm son lâm, sau lưng nó vậy mà hiện ra một cái lưng mọc hai cánh con cọp màu trắng hình tượng, kia mặc dù chỉ là một cái hư ảnh, bất quá lại uy phong lâm lâm

Vừa mới cũng không thiếu Tiểu Yêu, dám dòm ngó bên này chiến đấu.

Hư ảnh này vừa xuất hiện, sở hữu Tiểu Yêu, tất cả đều nằm sấp.

Hồ Thiên càng là cuồng bạo, cặp kia Hồ Trảo, đột nhiên lại lần nữa mở rộng, trực tiếp bao trùm gần ngàn mét phạm vi, năng lượng bạo tạc, hướng Tiêu Viêm vỗ tới, đây là thiên phú thần thông bên trong Bá Hồ sát chiêu.

Thật sự từ viễn cổ truyền thừa tới khủng bố chiêu thức.

Hai người chiến đấu, đã đến kịch liệt nhất thời khắc, thật sự liều mạng thời điểm.

Phạm vi lớn như vậy, căn bản không được phép nhiều hơn nữa tránh né.

Nếu là muốn an toàn rồi đi Yêu Cảnh, nhất định phải đem Hồ Thiên cùng Tước Yêu chém chết, ít nhất cũng phải bắt bọn nó bị thương nặng.

Cứ như vậy thẳng tuốt dây dưa tiếp, căn bản không khả năng đi đi.

Tiêu Viêm hai tròng mắt sau đó mấy sắc hóa diễm xẹt qua, trong lòng bàn tay, một khóa chói mắt hoa sen bắt đầu nở rộ, kinh khủng kia hoa sen vừa xuất hiện, chu vi mấy ngàn mét không khí bắt đầu vận vạo, vốn là nhiệt độ rất cao độ, lại lần nữa nâng cao.

Cho dù ai cũng có thể nhìn ra được, hoa sen kia bên trong năng lượng đáng sợ.

Tiêu Viêm nắm hoa sen hướng Hồ Thiên năng lượng thật lớn Hồ Trảo nhấn tới.

Chính đang không trung giao thủ Tước Yêu cùng Bách Thế Kinh Luân.

Giờ khắc này tất cả đều dừng tay, đồng thời hướng xa xa lao đi.

Bọn họ đối với (đúng) năng lượng cảm ứng cực kỳ bén nhạy, lập tức cũng cảm giác được không đúng.

Hai người giống như là trực tiếp trên không trung lướt ngang gần ngàn mét một dạng, sau đó mặt đầy kinh hãi ánh mắt hướng Tiêu Viêm cùng Hồ Thiên giao thủ chỗ nhìn lại.

Chỉ thấy ở đó trong nguy hiểm vùng, to lớn Song Dực Bạch Hồ Hồ Trảo hư ảnh, hướng từng cái đóa hoa sen trạng hóa diễm bắt đi.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 225: Là người

Tinh xảo hoa sen cùng to lớn hư ảnh Hồ Trảo, đụng vào nhau, trong khoảnh khắc hoa sen kia bắt đầu bành trướng, ngay sau đó đầy trời ngọn lửa cùng to lớn tiếng nổ vang dội chân trời.

Toàn bộ Thần Văn thế giới, vào giờ khắc này, phảng phất cũng vì thế mà chấn động.

Mãnh liệt uy áp đập vào mặt, to lớn sóng lửa cùng sóng trùng kích đi qua chỗ, đỉnh núi trực tiếp bị phá vỡ, tất cả sinh vật tất cả đều biến mất.

"Lui!"

Bách Thế Kinh Luân cùng Tước Yêu, lại lần nữa về phía sau lướt ngang mấy ngàn thước, phương này mới dừng lại.

Dù cho như vậy, bọn họ vẫn có thể cảm giác, bạo nhiệt không khí tựa hồ muốn bọn họ hoàn toàn chưng chín một dạng.

Hai người có chút chật vật.

"Phong Tử, tiểu tử này quả nhiên là Phong Tử."

Bách Thế Kinh Luân đã sớm ở Đâu Phá trong tiểu thế giới, thấy qua Tiêu Viêm lúc chiến đấu loại kia liều mạng điên cuồng.

Tuy nhiên không nghĩ tới, hắn đi tới Đâu Đế cảnh giới, chiến đấu vẫn là như vậy, nhiệt huyết không giảm, để cho nhân rung động.

Loại kia to lớn thân thông Hồ Trảo bao phủ xuống, hắn lại còn trực diện đối kháng, mà không phải tan mất lực đạo, tận lực tránh né.

Tước Yêu khẽ nhếch đến cái miệng nhỏ nhắn, đôi mắt sâu bên trong thoáng hiện lên một tia kinh hãi, bắt quả ngay sau đó tản đi.

To lớn sóng lửa chậm rãi nhạt đi, bụi bặm lắng xuống, rốt cuộc có thể thấy rõ ràng trước mắt cảnh tượng.

Dù cho đã có dự đoán, thế nhưng Bách Thế Kinh Luân cùng Tước Yêu, thấy trước mắt cảnh tượng, vẫn là tất cả đều ngược lại hít một hơi nóng ran không khí.

Chỉ thấy, mới vừa từ trong chiến đấu vị trí, hướng hai bên lan tràn ra gần mười ngàn mét bên trong.

Sở hữu dãy núi bị dôi thành đất bằng phẳng, không ít Sơn Thạch vẫn còn ở hòa tan trạng thái.

Giống như dưới đất dòng nham thạch đi ra một dạng, thành một mảnh biển nham thạch nóng chảy.

Dù loại mùi kỳ quái, tràn ngập trong không khí mở.

Tiêu Viêm cùng Hồ Thiên lúc này với nhau gặp nhau, đã có mấy ngàn mét.

Hiển nhiên là bị kinh khủng kia bạo tạc sóng trùng kích, cấp tách ra.

Một người một yêu nhìn, có chút thê thảm.

Bất quá so ra, Hồ Thiên tình huống càng thảm thiết.

Hắn hình thể so với Tiêu Viêm lớn hơn rất nhiều lần.

Ở vừa mới trong chiến đấu, hắn lấy chính mình hình thể, chiếm cứ rất nhiều ưu thế.

Nhưng tràng này nổ lớn, nhưng bởi vì hình thể nguyên nhân.

Hắn nhận được so với Tiêu Viêm mãnh liệt nhiều đánh vào.

Hắn kia dài đến mấy trăm mét hai cánh, không ngừng khói đen bốc lên, rất nhiều nơi cũng trở nên nám đen.

Trên người bề ngoài rất nhiều vị trí nổ tung, máu me đầm đìa.

Thậm chí có bộ phận, lộ ra Sấm Bạch xương.

Lúc này, hắn đã không có mới vừa rồi đắc ý phách lối, hắn nhận được chưa bao giờ có bị thương nặng.

Không ngừng hút vào thiên địa linh khí, tu bổ thân thể.

Xem xét lại Tiêu Viêm, so Hồ Thiên nhận được giảm rất nhiều lần đánh vào.

Tóc hắn mặc dù đều bị đốt trụi, khóe miệng có chút máu tươi chảy ra, quần áo lam lũ, sắc mặt tái nhợt, bất quá cho dù so Hồ Thiên phải tốt hơn nhiều.

Hắn đưa tay ra, chậm rãi lau đi khóe miệng vết máu.

Trên mặt lộ hiện ra vẻ dữ tợn, "Bây giờ biết, hình thể đại phôi nơi đi."

Tiêu Viêm thanh âm có chút khàn khàn cùng lạnh lùng.

Thân thể của hắn trong khoảnh khắc, giống như thiểm điện.

Hắn nắm chặt quả đấm, quanh quần khuỷu bố hỏa diễm.

Tầng trời thấp bay vút, vượt xa tốc độ âm thanh, không khí không ngừng ở bên cạnh hán phát ra tiếng nổ.

Thật sự cơ hội, chớp mắt rồi biến mất.

Tiêu Viêm đương nhiên sẽ không cấp Hồ Thiên, đi khôi phục thời gian.

Vừa mới cái này Hồ Thiên nhận được xa mạnh hơn chính mình gấp mấy lần thậm chí là mấy chục lần đánh vào, Tiêu Viêm đều đã miệng hùm nổ tung, có thể tưởng tượng lúc này Hồ Thiên trạng thái.

Tiêu Viêm một quyền này so với mới vừa rồi càng điên cuồng, khủng bố nhiệt lượng, mấy loại khác nhau hỏa văn ở phía trên toát ra sóng gợn, cái này mỗi một đạo đường văn đều là một loại khác nhau Dị Hỏa.

Một quyền này, để cho thiên địa thất sắc.

Hồ Thiên chỉ có thể lại lần nữa ứng chiến, nổi giận gầm lên một tiếng, sau lưng kia đã lãnh đạm sắp không thấy hư ảnh, lại lần nữa nổ rộ, bất quá so với mới vừa rồi đến, đã kém nhiều.

Đồng thời to lớn Hồ Trảo vũ tới, muốn ngăn trở Tiêu Viêm một quyền này.

Phanh.

Nổ lớn, lại lần nữa xuất hiện.

Hồ Thiên cả người, về phía sau lùi gấp.

Từng đạo mịn vết nứt, tại hán dưới chân lan tràn ra.

Có thể tưởng tượng, loại này đối kháng lực lượng có bao nhiêu lớn.

"Khục khục. . ."

Hồ Thiên không ngừng ho ra máu tươi, hán vốn là bị thương nặng, hiện tại lại gắng đón đỡ một quyền, thương thế nặng hơn.

Tiêu Viêm lúc này căn bản không cấp Hồ Thiên cơ hội, nhìn ra Hồ Thiên lúc này trạng thái, hán trực tiếp mãnh công, mà còn tất cả đều là thật sự sập lá cà.

Phanh, phanh, ầm!

Từng tiếng bạo tạc ở giữa hai người vang lên.

Tại loại này đánh giết bên trong, Hồ Thiên khóe miệng, khóe mắt, lỗ tai đều là bắt đầu máu tươi chảy ra.

Một bên Tước Yêu nghê (muốn) trợ chiến, nhưng lại bị Bách Thế Kinh Luân liên cuốn lấy.

Chỉ có thể phát ra cực kỳ sắc bén tiếng chim hót.

Một tiếng khủng bố hô gầm truyền ra.

Chỉ thấy Hồ Thiên trên người hư ảnh, giờ khắc này rõ ràng.

Trên người nó huyết dịch bốc hơi lên, lại bắt đầu thiêu đốt, đây là thiêu đốt tinh huyết.

Hồ Thiên ý thức được, hiện tại thương thế, nếu không phải có thể đuổi kịp lúc đem Tiêu Viêm trấn áp, chỉ có một con đường chết.

Hán muốn liều mạng.

Kia tinh huyết thiêu đốt, cho hán vô cùng lực lượng.

. . .

Ngay tại lúc đó, ở phía xa.

Một cái chân đạp Băng Tinh Liên Hoa nam tử, chính đang không trung vạch qua, tốc độ kia lóe lên một cái rồi biến mất.

"Có biến cố."

Người đàn ông này bất ngờ chính là Lưu Niên, ánh mắt của hán có chút đông lại một cái, vốn là phi thường tốc độ kinh khủng, càng là nhanh chóng thành

một tia chớp.

Hướng thanh âm truyền tới phương hướng bay vút.

...

Ở Ảnh Sát Cảnh cùng Lưu Quang Cảnh Biên Cảnh nơi một cái cự đại thành thị, ra ra vào vào Tiểu Yêu rất nhiều.

Thủ thành môn mấy cái yêu quái, miễn cưỡng nhìn chăm chú ra vào Yêu Tộc.

Vẫn còn ở thỉnh thoảng thảo luận.

"Nghe nói chúng ta Lưu Niên đại nhân, đã tự mình đi Hỏa Vực thành đi tìm Tiêu Viêm?"

"Ha, đương nhiên là thật. Tiêu Viêm muốn xong, ở Hỏa Vực làm ra động tĩnh lớn như vậy, thật là tìm chết."

"Nhân Tộc lần này tinh thần nhận được kích thích rất lớn, nói không chừng sang năm, liền có thể trực tiếp công chiếm bọn họ."

"Thật lâu không có hưởng qua nhân mùi vị, da mịn thịt mềm còn không dùng lột da, vị đạo thật là hoài niệm"

Mấy cái thủ thành môn bảo vệ chính đang thảo luận, đột nhiên trong đó mấy cái tất cả đều rút đao.

"Rút đao làm gì?" Mấy cái khác chính nghi hoặc, hướng xa xa nhìn lại còn tưởng rằng có biến cố gì.

Trong khoảnh khắc máu tươi phun trào, bọn họ đầu lảo đảo dưới đất, tất cả hiện ra nguyên hình.

Ở lần xuống thời khắc, bọn họ thấy cuối cùng khó quên một màn, Yêu Tộc bộ đội đột ngột xuất hiện, đầy khắp núi đồi giống như yêu Hải, phía trên giờ một cái cờ xí rõ ràng là Ảnh Sát Cảnh tiêu chí.

Ảnh Sát Cảnh giết tới!

Bọn họ ý thức được một điểm này sau, liền lại cũng không có bất kỳ suy nghĩ.

Bọn họ loại này Tiểu Yêu mặc dù hóa hình, thế nhưng đầu đi, kia chắc chắn phải chết.

...

Hỗ Thiên lần nữa phát ra cảm phản hồ gào.

Lần này hấn tiếng huyết gió nhiều mấy phần thâm trầm, lúc này Hỗ Thiên trên người xương đã không ít đều đã đứt rời.

Hấn khổ khổ chống đỡ, dù cho thiêu đốt tinh huyết, cũng không làm nên chuyện gì.

Cái này Tiêu Viêm biết Hỗ Thiên tình trạng không được, thẳng tuốt đánh cận chiến, từng quyền đến cốt.

Dù cho Hỗ Thiên da dày thịt béo, nhưng là khó mà ngăn cản kinh khủng này quả đấm.

Hấn gặp phải đại phiền toái, lấy Tiêu Viêm tính cách, tuyệt sẽ không lưu lại người sống.

Ầm!

Lại là một quyền, lần này Hỗ Thiên bị trực tiếp đập nhảy ra đi.

Thiêu đốt tinh huyết, vẫn không địch lại.

Hấn có chút kinh hoàng, quá kinh khủng, lần trước lúc chiến đấu, Tiêu Viêm còn lâu mới có được khủng bố như vậy.

Cái này đông lại một cái tụ Tinh Hạch, sức chiến đấu vừa cuồng bạo một chút.

"Dừng tay. . ."

Hỗ Thiên rống giận, muốn ngăn cản Tiêu Viêm.

Nhưng là Tiêu Viêm phảng phất không có nghe được, lại là một quyền.

"Yêu Vương đại nhân sắp đến, ngươi dám giết ta, chắc chắn phải chết."

Hỗ Thiên muốn dùng Yêu Vương tới dọa chế Tiêu Viêm, nhưng là lần này Tiêu Viêm càng là trực tiếp nện ở Hỗ Thiên mặt,

Hồ Thiên cái trán, trực tiếp lõm xuống một khối.

Hắn phát ra thống khổ gào thét.

Sau đó mãnh liệt lẫn lộn, trên người tinh huyết thiêu đốt càng mãnh liệt.

Vừa ai Tiêu Viêm một quyền sau, cái kia đã nắm đen Hồ Dực, lại lần nữa xúi giục, trực tiếp tăng trời thấp hướng xa xa cấp tốc di động.

Hắn muốn chạy trốn, nếu là tiếp tục như vậy nữa, sợ rằng hội (sẽ) thật chết ở chỗ này.

"Bây giờ muốn đi, buổi tối."

Tiêu Viêm cũng là máu me khắp người, có chút là Hồ Thiên, cũng có chút là chính bản thân hắn trên người.

Vừa mới thật sự nhục thân bác chiến, hắn cũng bị thương nặng.

Bất quá so với Hồ Thiên, phải tốt hơn nhiều.

Lúc này thấy, Hồ Thiên muốn chạy trốn, đương nhiên sẽ không buông tay.

Đã kết thù, lúc này không giết Hồ Thiên, còn đợi khi nào.

Hồ Thiên trọng thương sắp chết, đây là cơ hội tốt nhất.

Nếu là lần sau, coi như là đang đối với bên trên, cũng không nhất định có thể đủ lại đem hắn thương tới loại trình độ này.

Tiêu Viêm tốc độ nhanh hơn, chớp mắt cũng đã đuổi kịp Hồ Thiên.

Lại là một đám, trực tiếp cuồng oanh đi xuống.

Bởi vì đem sở hữu chân khí cũng tích tụ muốn chạy trốn.

Hồ Thiên phòng thủ lần này yếu không ít, Tiêu Viêm một quyền này, trực tiếp đánh vào trong thịt.

Hồ Thiên thân thể nổ tung, rất nhiều huyết nhục nhảy ra.

Hồ Thiên bay vút phương hướng trực tiếp có biến biến hóa, trực tiếp tiến đụng vào một ngọn núi.

Sơn Thạch sụp đổ, toàn bộ đỉnh núi bị đụng gãy.

"Ta nói, hôm nay chém người nơi này."

Một bên Tước Yêu cùng Bách Thế Kinh Luân giao thủ, đã dừng lại.

Đều tại nhìn bên này tình huống.

Tước Yêu sắc mặt trắng bệch, thấy Hồ Thiên tình trạng, hắn biết sự tình không ổn.

Lúc này Hồ Thiên đã thương tới như vậy, tiếp đó, chỉ sợ sẽ là muốn thu thập mình.

Cơ hội tốt như vậy, làm sao có thể bỏ qua.

Bách Thế Kinh Luân cũng coi là nhân tài, loại sự tình này vậy mà nghĩ đến tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng mở topic.

Chẳng qua là trong nháy mắt, một cái thiệp tự ra hiện.

Ầm!

Tiêu Viêm lại là một quyền, hung hăng nện ở Hồ Thiên trên đầu.

Hồ Thiên phát ra thống khổ gào thét.

Tiêu Viêm trong tay xuất hiện một cái to lớn hắc thước, năng lượng thật lớn đao, hướng Hồ Thiên cổ chém đi qua.

Hắn phải đem Hồ Thiên đầu trực tiếp chặt xuống.

Bất quá chỉ có tiến vào một nửa, liền bị kẹp lại.

Hồ Thiên trong hai mắt toát ra kim quang, hắn biết đã không thể nào chạy trốn, "Tiêu Viêm ta muốn ngươi chôn theo."

Đang lúc này, xa xa giống như xuất hiện một cái to lớn Băng Tinh Liên Hoa.

Chính đang gầm thét Hồ Thiên dừng lại, trong mắt của hắn kim quang trong nháy mắt biến mất, lộ ra vẻ vui mừng, "Yêu Vương đại nhân đến."

"Luru Niên đại nhân đến, Tiêu Viêm người chết định."

"Không tốt." Tiêu Viêm sắc mặt cũng thay đổi, xa xa loại kia khủng bố uy thế, so với hắn thấy qua kinh khủng nhất đối thủ Hồn Thiên Đế, còn muốn đáng sợ nhiều, đó chính là Yêu Vương sao?

Cái này Băng Tinh Liên Hoa, tại sao dường như đã gặp qua ở nơi nào.

Bất quá lúc này, đã cũng không do Tiêu Viêm suy nghĩ nhiều.

"Đi chết."

Tiêu Viêm to lớn hắc thước lại lần nữa huy động, một đạo hơn 10m năng lượng đao bổ ngang đi ra ngoài.

Rắc rắc.

Chỉ thấy Hồ Thiên đầu, trực tiếp bị chặt đi xuống, lăn xuống qua một bên.

Kia to lớn Băng Tinh Liên Hoa tốc độ rất nhanh, hắn trải qua chỗ, thiên địa tất cả đều bị băng phong.

Rất nhiều dãy núi, thậm chí chịu đựng không được loại này Băng Phong, trực tiếp bị đông cứng nổ bể ra đến, từ xa đến gần, tiếng nổ liên miên không dứt.

Phải biết nơi này, vốn là rất nóng, loại này cực nhiệt đến Cực Lãnh biến chuyển quá nhanh.

Lúc này Bách Thế Kinh Luân đã từ Thiên Đạo tiểu thuyết vòng lui ra ngoài, hắn bình thường đều là cột nhà, lần này lại thường lộ ra ngưng trọng biểu tình.

"Đi!"

Tiêu Viêm trực tiếp thu hồi to lớn hắc thước, cũng không quay đầu lại hướng xa xa cuồng vút đi.

Kia to lớn Băng Tinh Liên Hoa, đã bay tới phụ cận.

Rất nhanh kia nhiều hoa sen chậm rãi biến hóa, chỉ thấy Yêu Vương Luru Niên chậm rãi nổi lên.

Hắn liếc mắt một cái, nơi này tình huống.

Ánh mắt có chút ngưng trọng.

Hắn không nghĩ tới, Tiêu Viêm vậy mà cường hãn đến đây, liền Hồ Thiên cũng có thể chém xuống.

Tước Yêu đã nửa quỳ, "Yêu Vương đại nhân."

"Hắn vừa mới bị chặt quay đầu, chết không, người cứu nó, ta đi giết Tiêu Viêm"

Luru Niên Yêu Vương, lần nữa biến ảo đến một đạo hoa sen, lần này tốc độ nhanh hơn.

Lúc này, Thiên Đạo trong diễn đàn, đã hoàn toàn bùng nổ.

Chỉ là bởi vì Bách Thế Kinh Luân phát ra một cái thiệp.

«ngồi xem Tiêu Viêm chém xuống Hồ Thiên»

Bài post bên trong nói cái gì cũng không có, chỉ có một loại hình ảnh.

Chính là Tiêu Viêm trực tiếp đem một cái lưng mọc hai cánh to lớn mảnh hồ đầu chém xuống đến, kia to lớn hình thể, cực kỳ kinh khủng, bất ngờ chính là ngày đó cùng Tiêu Viêm giằng co đầu kia hồ yêu.

"Quá mạnh, cái này Hồ Thiên bị trực tiếp Tiêu Viêm cấp chém?"

"Ta liền nói cái này hồ yêu không phải là đối thủ, @ Thiết Mã Băng Hà, nhanh tới đây nhìn một chút."

Còn có người đang kêu gọi Thiết Mã Băng Hà, cái này nha thượng lần mở topic trào phúng sau đó, đã rất lâu chưa từng xuất hiện.

"Ha ha, con cộp này chết?"

"Tiêu Viêm lần này, mới có thể bình an trở về đi."

"Tiêu Viêm kết quả thực lực gì, cái này Hồ Thiên đã sớm bước vào Tinh Hạch cảnh đi, Tiêu Viêm lại có thể chém xuống hắn?"

Có người biểu thị không hiểu, phải biết, đại đa số dự đoán, Tiêu Viêm chẳng qua là mới vào Tinh Hạch cảnh giới, bây giờ nhìn lại, loại này suy đoán là không đúng.

"Bách Thế Kinh Luân? Người tại sao sẽ ở Yêu Cảnh?"

Cũng có người hiểu kỳ, vì cái gì Bách Thế Kinh Luân sẽ xuất hiện ở Yêu Cảnh, còn cùng với Tiêu Viêm.

Bất quá Bách Thế Kinh Luân hiện tại chính đang chạy thoát thân, nhất định không thể nào đáp lại.

Sở Nam tự nhiên cũng thấy, bản này bài post.

Hắn đứng ở điều đầu bên trên, nhìn về phương xa.

"Xem ra trận chiến này, Tiêu Viêm là thắng. Bất quá Yêu Vương đã tới, không biết Tiêu Viêm có thể hay không tránh thoát đi."

Sở Nam lần nữa nhắm mắt tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết võng, chờ đợi câu trả lời.

Chỉ cần thật gấp phải không thể nghịch chuyển nguy hiểm, Bách Thế Kinh Luân sẽ lập tức đem tin tức truyền tới.

Nếu là sự tình có biến, hắn sẽ lập tức ban bố sách mới.

...

Sau mấy tiếng, đang không ngừng bị rất nhiều Tiểu Yêu ngăn trở bên dưới, Tiêu Viêm cùng Bách Thế Kinh Luân rốt cuộc bị Lưu Niên đuổi kịp.

"Là người?"

Tiêu Viêm nhận ra người này, hắn không nghĩ tới, kia Yêu Vương đại nhân, hội (sẽ) là người này.

Vậy hay là Đẩu Phá bên trong tiểu thế giới, hắn còn chỉ là một Đại Đẩu Sư, ở Văn Lam Tông trên, thiếu chút nữa bị cái này Yêu Vương giết chết, sau đó người này lại đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Không nghĩ tới, lần này, lại đang Thần Văn thế giới gặp nhau.

Tiêu Viêm rốt cuộc suy nghĩ ra, vì sao thấy kia Băng Tinh Tuyệt Liên thời điểm, sẽ có một loại cảm giác quen thuộc.

Hắn thấy cái này Yêu Vương dùng qua loại kia chiêu thức, bất quá lần đó, uy lực so với hiện tại cũng không lớn lắm.

"Hôm đó nếu không phải Đại Thánh, người đã mất mạng, tự không khả năng lại xuất hiện nơi này." Yêu Vương nhìn Tiêu Viêm ánh mắt rất bình tĩnh, "Tiêu Viêm nếu là người từ đây, quy về dưới trướng của ta, có thể có lưu người một mạng."

"Ta cho người nhìn một chút, ta bây giờ đối với năng lượng vận dụng kỹ xảo."

Tiêu Viêm trong lòng bàn tay, nâng một đóa hoa sen, bay thẳng đến Lưu Niên ném đi.

Sau đó cùng Bách Thế Kinh Luân, cũng không quay đầu lại lại lần nữa hướng xa xa chạy trốn đi.

Lưu Niên Yêu Vương một quyền huy kích đi ra ngoài, to lớn Băng Quyền trực tiếp đem cái này nhiều Hòa Liên hoa cấp đánh bể. Bất quá ở Băng Hỏa hoà hợp bên dưới, cũng không có bao nhiêu uy lực.

Lưu Niên Yêu Vương chớp mắt liền tới, trong tay ngưng tụ ra một đóa Băng Tinh Tuyệt Liên, trực tiếp ném ra.

Kia Tuyệt Liên tốc độ nhanh hơn, thật giống như trực tiếp qua lại không gian một dạng, chỉ là một cái thoáng đã đến Tiêu Viêm cùng Bách Thế Kinh Luân phụ cận.

Hai người cũng không có xoay người, bọn họ phía sau xuất hiện hai đạo năng lượng vách tường đi ngăn trở tuyệt này Liên.

Rắc rắc, rắc rắc!

Lòng năng lượng lại giống như giấy một dạng, trong khoảnh khắc liền bị xông phá.

Băng Tinh Tuyết Liên Hoa chậm rãi nở rộ.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 226: Nửa bước Quần Tinh

Kia Băng Tinh Tuyết Liên Hoa nở rộ phi thường cổ quái.

Chính nhanh chóng chạy như điên Tiêu Viêm cùng Bách Thế Kinh Luân, đều có chỗ cảm giác.

Phía sau nguy hiểm, để cho bọn họ lông tơ run sợ.

Bọn họ loại cảnh giới này cường giả, bên trong thân thể công xiềng, có thể nói đã mở ra đến mức tận cùng.

Đối với (đúng) cảm giác nguy hiểm cực kỳ bén nhọn, phía sau Băng Tinh Tuyết Liên, để cho Tiêu Viêm cùng Bách Thế Kinh Luân đều cảm giác được một loại chưa bao giờ có gặp được sợ hãi.

"Không tốt. . ."

Hai người dưới chân càng là không khí nổ vang, tốc độ nhanh hơn.

Đồng thời hai người còn không hẹn mà cùng hướng về phía sau nhìn lại.

Chỉ thấy kia Băng Tinh Tuyết Liên Hoa là khép lại trạng thái, sau đó chậm rãi nở rộ.

Cuối cùng nở rộ đến mức tận cùng, thậm chí ngay cả Hoa Nhị cũng xuất hiện.

Cuối cùng cánh hoa nhiều đóa héo tàn rơi xuống, giống như là trả lại như cũ một đóa hoa sen từ nụ hoa chớm nở, đến nở rộ, rồi đến héo tàn quá trình.

Toàn bộ quá trình, sáng lạng cực kỳ.

Kia óng ánh trong suốt bên trong, mang theo thất thải quang hoa.

Đây là hai người từng thấy, nở rộ xinh đẹp nhất hoa sen.

Thế nhưng xinh đẹp loại này bên trong, lại có một loại để cho nhân rộn cả tóc gáy khủng bố.

Tiêu Viêm hai tròng mắt đột nhiên co rút nhanh, nhìn một mảnh kia phiến héo tàn cánh hoa.

Vậy mà chính xác chế tạo một dạng, nhanh chóng bay tới.

Kia mỗi một phiến trong cánh hoa, nhìn như mỹ lệ bên dưới, đều có để cho không khí vận vẹo, trực tiếp xé không khí.

Mặc cho Tiêu Viêm như thế nào tránh né, đều không cách nào tránh được hoa này cánh hoa truy lùng.

Tiêu Viêm sống lưng lạnh cả người.

Đây là cái gì chiêu thức, đối với (đúng) năng lượng vận dụng đạt tới mức này.

Chừng mấy cánh hoa bên trong làm chứa đựng bạo tạc tính chất năng lượng, lại có thể duy trì ở, thẳng tuốt không bạo tạc, mà còn đang truy tung chính mình.

Mà còn Tiêu Viêm công kích thời điểm, những thứ này cánh hoa lại còn có thể tránh né, cơ hồ là có linh trí.

Tiêu Viêm đã minh bạch, chỉ cần những thứ này cánh hoa cách mình gần vừa đủ thời điểm.

Bọn họ trong nháy mắt sẽ từ mỹ lệ, đột nhiên bành trướng, sau đó bạo tạc.

Những thứ này cánh hoa tất cả đều truy Tiêu Viêm đi, căn bản không có đuổi theo một bên khác Bách Thế Kinh Luân.

Bách Thế Kinh Luân cũng nhìn ra tình huống không đúng, nhìn loại tràng cảnh đó.

Thanh âm lần đầu tiên, có chút phát run, "Quần Tinh cảnh, người bước vào Quần Tinh cảnh?"

Bách Thế Kinh Luân có chút khó tin, hắn hiện tại cũng đã đạt tới Tinh Hạch Thất Đoạn cảnh giới, đối với (đúng) năng lượng vận dụng, xa không đạt tới như thể tinh diệu bước.

Coi như là Tinh Hạch đỉnh phong, cũng là cùng một cảnh giới, không thể nào đối với (đúng) năng lượng khổng lồ chế tới mức này.

Kia mỗi một cánh hoa bên trong làm Băng Phong năng lượng, tuyệt đối có thể ngẫu nhiên ảnh hưởng đến mười ngàn thước phạm vi.

"Chỉ tính là nửa bước Quần Tinh cảnh. . . Các người chết ở trên tay ta, cũng có thể nhắm mắt."

Lưu Niên mặt lộ buồn bã bình vẻ, nửa bước Quần Tinh cảnh, cái này ý nghĩa.

Hắn đã nửa chân đạp đến vào Quần Tinh, mấy ngàn năm qua hắn thăng tuốt dừng lại ở Tinh Hạch đỉnh phong.

Hắn từng lo lắng, cả đời này ở không cách nào bước vào loại cảnh giới đó.

Hiện tại rốt cuộc thấy vượt qua hy vọng.

Đối với hắn mà nói, bước vào trong truyền thuyết cái cảnh giới kia, thấp sáng Tinh Hạch, chẳng qua là vấn đề thời gian.

"Nửa bước Quần Tinh, cuối cùng cũng là Tinh Hạch cảnh, người một chiêu này ta có thể tiếp theo. . ."

Lúc này chỉ nghe được Tiêu Viêm thanh âm có chút khàn khàn.

Khóe miệng của hắn lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, bất quá những huyết dịch này giờ khắc này đồng dạng bốc cháy.

Hắn đột nhiên xoay người, hắn đem Di Hóa năng lượng thả ra đến mức tận cùng, sau đó cùng thể xác hòa hợp, dùng bản thân tương đương với một đóa di động tính hủy diệt Hỏa Liên.

Bước chân hắn vừa di động, dưới chân không ngừng phát ra nổ ầm tiếng nổ, dưới chân toàn bộ dãy núi trong nháy mắt bị thiêu hủy trở thành nham tương tụ lại cùng một chỗ, trong khoảnh khắc chu vi ngàn mét bên trong hóa thành hồ dung nham.

Tiêu Viêm một tay phát lên, bằng bạc năng lượng phun ra ngoài.

Trực tiếp hướng kia tụ lại tới cánh hoa vỡ tới.

Kia cánh hoa chưa đến Tiêu Viêm phụ cận, thể nhưng tại loại này khủng bố mà còn vô khổng bất nhập di động hình người Hỏa Liên trước mặt, đã không chỗ có thể trốn.

Ở năng lượng thật lớn dưới sự xung kích, cánh hoa nứt nẻ, to lớn khí lạnh trong nháy mắt xâm nhập, lan tràn.

Đếm trong phạm vi ngàn mét, vậy vừa nãy tạo thành hồ dung nham, trong nháy mắt Băng Phong.

Chung quanh nhiệt độ, trong thời gian ngắn vô cùng hạ xuống.

Đồng thời khủng bố bạo tạc ở Băng Hòa va chạm giữa xảy ra.

Loại này Cực Lạnh, cực nhiệt giữa, trong nháy mắt mấy trăm ngàn mét trong phạm vi, tất cả đều bị sương mù dày đặc bao phủ, trong lúc nhất thời toàn bộ tầm mắt trong nháy mắt toàn bộ mơ hồ.

Loại này bạo tạc, sóng trùng kích trực tiếp ảnh hưởng đến mấy vạn mét phạm vi.

Tiêu Viêm cả người, giống như bị đập đi ra ngoài đạn đại bác.

Trong nháy mắt bị đánh ra mười ngàn thước ở ngoài.

"Đi!"

Tiêu Viêm máu me đầy mặt, trên người rất nhiều da thịt nứt nẻ, máu tươi lan tràn nhìn tới.

Hắn giọng có chút khàn khàn, lợi dụng kia sóng trùng kích mang đến tốc độ, hơn nữa bản thân bạo tạc tính chất tốc độ, càng là điên cuồng về phía trước chạy như điên.

Hắn hiện tại đã bị thương nặng.

Nếu là hoàn hảo không chút tổn hại, có lẽ còn có thể liên thủ với Bách Thế Kinh Luân với cái này Yêu Vương chu toàn một phen.

Nhưng là bây giờ, nếu là chu toàn, chỉ có một con đường chết.

Trốn, phải trốn.

Nếu không, cũng chỉ có hướng Đại Thánh nhờ giúp đỡ.

Tiêu Viêm minh bạch hiện tại tình cảnh.

Hiện tại loại này sương mù lượn lờ, thành tốt nhất che chở, lúc này không trốn, còn đợi khi nào?

Tiêu Viêm điệp huyết Yêu Cảnh, thế nhưng loại này tình huống, hắn trải qua quá nhiều.

Lưu Niên Yêu Vương, hiển nhiên cũng không nghĩ tới.

Vậy mà sẽ là như vậy một loại tình huống, Tiêu Viêm Dị Hóa cùng mình Băng Tinh Tuyết Liên lời nói va chạm, vào giờ khắc này vậy mà để cho mấy trăm ngàn mét trong rừng núi, trong nháy mắt bị đậm đà sương mù bao phủ.

Tầm mắt nhận được cách trở, dù cho Lưu Niên tinh thần lực cực kỳ khủng bố.

Thế nhưng truy một đoạn, cũng hoàn toàn mất đi, Tiêu Viêm cùng Bách Thế Kinh Luân tung tích.

Bất quá Lưu Niên Yêu Vương cũng không sốt ruột, hắn bước ra sương mù dày đặc phạm vi, bốn phía nhìn ra xa, trên mặt xuất hiện một vòng cười lạnh.

Hắn hiểu được, Tiêu Viêm là trốn.

Nếu là vẫn còn ở điên cuồng chạy trốn, hắn không thể nào không cảm ứng được.

Tiêu Viêm cùng Bách Thế Kinh Luân loại kia tốc độ, tối đa cũng chính là chu vi mấy trăm ngàn mét phạm vi.

Muốn tìm ra Tiêu Viêm cùng kia Bách Thế Kinh Luân, chẳng qua là vấn đề thời gian.

Lúc này, chỉ nghe được chỗ cực xa truyền tới thanh âm, đó là Tước Yêu thanh âm.

Rất nhanh, Tước Yêu đi tới gần.

"An bài xong xuôi, chu vi một triệu mét bao lên Vực Tràng, hoàn toàn phong tỏa ngăn trở bọn họ rời đi, tìm Tiêu Viêm!"

Lưu Niên Yêu Vương, hai tay đặt ở phía sau, đứng ở đỉnh núi, lẳng lặng nhìn chăm chú trước mắt hết thấy.

Vực Tràng bày xuống, một triệu mét bên trong, Tiêu Viêm chỉ cần là muốn đánh bạo nổ Vực Tràng xông ra, trong nháy mắt là có thể đưa tới chú ý.

Nhiều nhất hai ngày, bất kể là tìm tới, hay là muốn rời đi xúc động Vực Tràng, Tiêu Viêm tung tích tất hiện!

Đến lúc đó, là Yêu Tộc vây quanh, chắc chắn phải chết, cũng sẽ không bao giờ có bất kỳ sinh cơ.

Tước Yêu lại không có lập tức có động tác, nàng xem ra muốn nói lại thôi.

"Thế nào, Hồ Thiên xảy ra chuyện?" Lưu Niên Yêu Vương thấy Tước Yêu loại biểu tình này, còn tưởng rằng Hồ Thiên không có sống lại.

"Không phải là Hồ Thiên, ra đại sự, Ảnh Sát Cảnh Yêu Vương Oánh Hung tự mình dẫn ngàn vạn Yêu Binh đột nhiên điều động, trong nháy mắt công hạ chúng ta khói lửa thành! Thành chủ chết trận, bọn hắn bây giờ vẫn còn ở đây tới."

Lưu Niên Yêu Vương dưới chân đỉnh núi, trong nháy mắt bị triệt để Băng Phong.

Hắn lúc trước, sở dĩ vẫn không có tự mình tới đuổi giết Tiêu Viêm.

Chính là lo lắng không có chính mình tọa trấn, Ảnh Sát Cảnh sẽ có dị động.

Cuối cùng thấy Hồ Thiên cùng Tước Yêu không giữ được Tiêu Viêm, hắn làm một phen bố trí sau, vẫn là chạy tới.

Không nghĩ tới, Oánh Hung như vậy mạnh mẽ vang dội, trong chớp mắt điều động ngàn vạn Yêu Binh.

"Ngàn vạn Yêu Binh, đây là sớm có dự mưu."

Lưu Niên trong thanh âm, mang theo khó mà kiềm nén tức giận.

"Yêu Vương đại nhân, chúng ta làm sao bây giờ." Tước Yêu hỏi.

Lưu Niên ánh mắt ở chung quanh đảo qua, có chút không cam lòng.

"Đi!"

Lưu Niên trực tiếp xoay người, không có ở đây lưu luyến.

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 227: Bạch đại sư đáng tin fan

Tây Châu cùng Lưu Quang Cảnh tiếp giáp, vừa đóng thường xuyên trấn thủ mấy chục triệu bộ đội.

Làm Tây Châu Châu Chủ đồng thời cũng mấy chục triệu bộ đội nguyên soái Sở Phong, tự nhiên tin tức nhất thông suốt.

Khi lấy được Ảnh Sát Cảnh đột nhiên đổi lưu ánh sáng cảnh phát động tập kích lúc.

Sở Phong ngay lập tức liền ý thức được, đây là một cái cơ hội, có thể trợ giúp Tiêu Viêm cơ hội.

Hắn ngay lập tức liền dẫn ngàn vạn tướng sĩ, tiến vào Lưu Quang Cảnh.

Cũng không phải thật sự là muốn cùng Lưu Quang Cảnh khai chiến, hắn làm như vậy liền cùng Lưu Niên nói tới một dạng, chẳng qua là đang bức bách hắn dừng lại đối với (đúng) Tiêu Viêm đui giết.

Khi tin tức kia, truyền khắp Nhân Tộc sau đó.

Thiên Đạo tiểu thuyết võng, một mảnh xôn xao.

Mọi người cũng không nghĩ tới, Sở Phong lại dám ở thời điểm này động binh.

Phải biết, mấy ngàn năm nay, đang cùng Lưu Quang Cảnh đang giằng co, vẫn luôn là trạng thái phòng thủ.

"Sở Phong cách làm thật sự là quá xung động, làm như vậy không nhất định có thể giúp được Tiêu Viêm, ngược lại sẽ đưa đến ngược lại hiệu quả, cuối cùng gây họa tới chúng ta cả nhân tộc!"

Có người cảm thấy, cái này Sở Phong ngàn vạn quân đội bước qua Biên Cảnh, binh lâm thành hạ, rất có thể sẽ để cho Lưu Niên đối với nhân tộc phát động tấn công.

"Lưu Quang Cảnh vẫn luôn ở thềm thường chúng ta nhân tộc lãnh địa, căn bản không ảnh hưởng nhiều lắm, ta cho là Sở nguyên soái cách làm rất đúng!"

"Cái này không phải nhất định, lúc trước Lưu Niên là không có có mượn cớ, hiện tại bởi vì chuyện này, bọn họ hội (sẽ) coi đây là do."

"Khôi hài, bọn họ muốn đánh giặc, còn cần gì lý do?"

"Cái này cũng có tranh chấp? Sở Phong là Tây Châu Châu Chủ, toàn bộ Tây Châu đều là hắn, hắn làm như vậy dĩ nhiên là đi qua nghĩ cận kề."

Trong lúc nhất thời, đang lo lắng Tiêu Viêm an nguy đồng thời, mọi người a cũng đứng Sở Phong hành vi, bắt đầu thảo luận.

Chính đang điều đầu thượng tọa đến Sở Nam, nhắm mắt mở ra từ Thiên Đạo trong diễn đàn lui ra ngoài.

Hắn đạt được Bách Thế Kinh Luân phát tới tin tức.

Bách Thế Kinh Luân cùng Tiêu Viêm tạm thời trốn, chỉ ít trong vòng mấy canh giờ sẽ không có nguy hiểm.

Hiện tại Tiêu Viêm bị thương chính đang điều tức, bất quá tình hình thật không tốt, Lưu Niên tuyệt đối sẽ đem chung quanh toàn bộ phong tỏa, muốn chạy trốn ít ỏi khả năng.

"Ta Sở nguyên soái cách làm, kia Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc, cho là chúng ta sợ bọn họ?"

"Ta lo lắng, Yêu Tộc sẽ đối với Nhân Tộc động binh."

"Chúng ta nhân tộc cùng Lưu Quang Cảnh giữa, nhất định có đánh một trận, chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian, ngài không biết là tham sống sợ chết đi."

"Chúng ta Tây Châu nam nhi mỗi hào hán, người nào tham sống sợ chết à nha?"

Sở Nam nghe được xa xa bay tới kích động tiếng thảo luận, nghi hoặc nhìn sang.

Sở nguyên soái, Tây Châu cái này nói cái gì vậy?

"Chuyện gì xảy ra?"

Sở Nam có chút hiếu kỳ nhìn về cách mình gần đây lão đầu, hắn là toàn bộ thương đội dẫn đầu.

Trung niên nhân kia là cả thương đội, số lượng không nhiều biết được Sở Nam thân phận nhân.

Hắn tóc hoa râm, nhìn cũng rất kích động.

"Sở Tam Thiếu, ngươi còn không biết sao? Sở nguyên soái dẫn ngàn vạn quân đội, bước qua Biên Cảnh, bình lâm lạnh biến hóa núi!"

Lạnh biến hóa núi chính là cũng chính là Yêu Tộc khoảng cách Tây Châu gần đây Biên Cảnh thành, hắn lấy lạnh biến hóa dãy núi cửa thành.

"Phụ thân ta? Lúc nào tin tức."

Sở Nam đối với cái này, cũng thật là không biết chút nào.

Mình mới mới vừa rời đi Tây Châu mấy ngày, lại đột nhiên động binh.

"Chính là mới vừa từ Thiên Đạo trong diễn đàn mới truyền tới." Lão đầu kia giải thích.

Sở Nam gật đầu, liền vừa tiến vào Thiên Đạo diễn đàn.

Hắn đầu tiên là liên lạc phụ thân, bất quá lại không có được đáp lại.

Sau đó, Sở Nam vừa liên lạc đại ca, lần này được đáp lại.

"Không cần lo lắng, tin tức hắn còn không có truyền đi, Ảnh Sát Cảnh bên kia đã cùng Lưu Quang Cảnh đánh sập lá cà. Chúng ta bên này cũng chỉ là làm dáng một chút, cấp điểm áp lực a. Kia Lưu Niên vừa không ngốc, tự nhiên không có tinh lực theo chúng ta chu toàn, hiện tại hắn trọng yếu nhất là đối phó Ảnh Sát Cảnh xâm phạm. Chắc hắn kia Lưu Niên, đã phải rời khỏi Hòa Vực, Tiêu Viêm nếu là còn không có bị Yêu Tộc bắt lời nói, sẽ không còn có nguy hiểm."

Ảnh Sát Cảnh xâm phạm Lưu Quang Cảnh?

Sở Nam có chút xóc xếch, mặc dù sớm biết Yêu Tộc mười canh với nhau giữa lẫn nhau loạn đấu là chuyện thường.

Không tưởng rằng, kia Ảnh Sát Cảnh, hội (sẽ) ở thời điểm này đột nhiên động binh.

Bất quá, nghĩ đến cũng đúng.

Kia Ảnh Sát Cảnh nếu là động binh, hiện tại chính là thời cơ tốt nhất.

Yêu Vương Lưu Niên đang đuổi giết Tiêu Viêm, coi như là lập tức trở lại cũng phải mấy ngày.

"Xem ra, đây là đã sớm tính toán kỹ đi, sách mới Đại Chúa Tể sự tình, mới có thể tạm thời gác lại, chờ đến thi đại học sau đang suy nghĩ mở cái gì sách mới."

Sở Nam lần nữa với Bách Thế Kinh Luân liên lạc, để cho hắn cẩn thận một chút, đi xem thoáng cái bên ngoài tình trạng.

Bách Thế Kinh Luân có chút không giải thích được, không hiểu Sở Nam vì cái gì để cho hắn đi nhìn một chút.

Bất quá qua hơn một tiếng đáng vể, Bách Thế Kinh Luân rốt cuộc có đáp lại.

Bách Thế Kinh Luân: "Tình huống gì? Bên ngoài tĩnh lặng, đừng nói Luru Niên một cái nhỏ yêu cũng không có!"

Bách Thế Kinh Luân hỏi Sở Nam rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

"Ảnh Sát Cảnh tập kích bọn họ, Luru Niên hậu viện cháy, hiện tại nơi đó còn nhớ được gây phiền phức cho các người."

Sở Nam đem sự tình tiền nhân hậu quả nói một lần, để cho Tiêu Viêm ở đó nghỉ ngơi cho khỏe mấy ngày.

Bách Thế Kinh Luân cùng Tiêu Viêm thực lực ở đó để, nếu không có Luru Niên, bọn họ kia Hỏa Vực bên trong có thể nói là hoành hành không có kỵ.

Tiêu Viêm trực tiếp chặt xuống Hồ Thiên đầu, loại này lực chấn nhiếp đủ cường đại.

Trừ không có linh trí Yêu Thú, không có con nào Tiểu Yêu, sẽ đi tìm bọn hán phiền toái.

Chu vi mấy ngàn dặm Tiểu Yêu, phỏng chừng đã sớm trốn.

...

Ba ngày sau, Sở Nam rốt cuộc trở lại Nam Vực thành, cái này xa cách hơn ba tháng thành phố.

Tiểu hồ ly đứng ở Sở Nam trên vai, đầu nhỏ khắp nơi nhìn ra xa.

Rất nhanh hán chút kêu, sau đó ở Sở Nam trên vai qua lại nhảy, còn một bên đưa ngón tay ra đến trước mặt.

"Ca ca. . . Ca ca. . . Nguyệt Hoa. . . Nguyệt Hoa!"

"Được, an tĩnh một chút."

Sở Nam đưa tay vỗ vỗ tiểu hồ ly đầu, còn tưởng rằng hán bay trên trời mấy ngày, lần này thấy nhiều người như vậy rất hưng phấn đây.

Phản phát.

Tiểu hồ ly trực tiếp nhảy đến trên đất, ngăn lại Sở Nam, sau đó chỉ trước mặt, vội vàng kêu, "Lại một cái ca ca, lại một cái Nguyệt Hoa."

Cái quỷ gì?

Sở Nam có chút không nghe rõ, cái này nha, chẳng lẽ ngồi nhiều ngày như vậy chim to, ngồi ngốc?

Tiểu hồ ly đưa ra móng vuốt, chỉ trước mặt.

Sở Nam theo nhìn sang, lập tức liền biết.

Chỉ thấy, ở trong tầm mắt.

Người kia mặc cùng mình giống nhau như đúc quần áo, mang trên mặt cái mắt kiếng to, để cho Sở Nam kinh ngạc là, trên bả vai hán ngồi một con cáo nhỏ, con hồ ly nhỏ kia với đã biết chỉ Cửu Vĩ Hồ chính là một cái khuôn đúc đi ra.

Sở Nam: ". . ."

Sở Nam không biết nói gì, thấy bản chế hàng nhái chính mình.

Hán đang quan sát Giáp Cốt phòng đấu giá buổi đấu giá lúc, từ Tinh Thạch trong hình ảnh, thấy một cái tương tự nhân, đi tham gia buổi đấu giá.

Không tưởng rằng, cái này vừa vặn trở lại Nam Vực thành, liền thật đụng vào một cái.

"Cái kia chẳng qua là mác giả, cũng không phải thật người."

Sở Nam cấp tiểu hồ ly giải thích.

Người kia chính hướng đi tới bên này, rất nhanh cũng thấy Sở Nam.

Cười chấp tay một cái, "Huynh đệ, hạnh ngộ hạnh ngộ, người cũng là Bạch đại sư đáng tin cậy a."

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 228: Hàng Long Thập Bát Chương

Đáng tin fan?

Ta chính là Bạch đại sư bản thân.

Sở Nam ngay sau đó gạt đầu một cái, "Xin chào, người cũng vậy sao?"

"Đó là đương nhiên, nếu không ta có thể hoa lớn như vậy giá tiền, mua cái này thân dụng cụ?"

Người đàn ông này gạt nhẹ cái gì quần áo, sau đó lại đưa tay vỗ vỗ hấn con hồ ly nhỏ kia.

Sở Nam với người này, vừa hàn huyên mấy câu.

Tìm một nguyên do, trực tiếp chạy trốn.

Sở Nam cũng không có trực tiếp từ cửa trường học tiến vào, mà còn đi qua cửa hông, quẹo vào cái kia hẻm lách biệt thự, cũng chính là đoạn thời gian trước cho mình cùng Bách Thế Kinh Luân chỗ ở nhà ở.

Gần đây nội công nhiệt tiêu, tại thị trường bên trên cung không đủ cầu.

Ở Nam Vực thành có thể mua được nội công nhân cuối cùng là số ít.

Nếu là mình đột nhiên xuất hiện, tuyệt đối sẽ có không ít người, tìm chính mình cầu mua nội công.

Sở Nam cũng không muốn chọc cái phiền toái này.

Sở Nam vừa mới đẩy ra cửa viện, liền thấy Đường Từ Quân cùng Tiểu Yêu, chính đang trong sân.

"Sở Nam người rất cuộc đến, để cho chúng ta chờ người lâu như vậy."

Tiểu Yêu thấy Sở Nam, nhú nhú lỗ mũi.

Tiểu hồ ly ngoạ đầu, nhìn chăm chăm Tiểu Yêu nhìn một chút.

Tiểu Yêu ngay lập tức liền bị tiểu hồ ly hấp dẫn ở, "Oa, thật là đáng yêu tiểu hồ ly."

Sở Nam ở mấy ngày trước, liền nói với Đường Từ Quân, chính mình hôm nay sẽ tới.

Không nghĩ tới, hấn vậy mà sớm tới nơi này nằm vùng trông coi.

"Thế nào, chẳng lẽ là sợ ta không giúp người à?"

Sở Nam tự nhiên rõ ràng, lần này Đường Từ Quân tới là có sở cầu.

Đường Từ Quân nặn ra nụ cười, bất quá hấn bình thường cũng không thể nào cười, lúc này cười lên có chút cứng ngắc.

Sở Nam cũng không có để ý, đối với (đúng) Đường Từ Quân gạt đầu một cái, chỉ chỉ một bên khác.

Hai người, liền hướng đến xa xa đi tới.

Tiểu Yêu tự nhiên rõ ràng, nhà mình tiểu thư cùng Sở Nam có mấy lời phải nói, không muốn để cho tự mình biết, rất thức thời chưa cùng đi qua.

"Người bây giờ đã muốn đột phá sao?"

Sở Nam có chút hiếu kỳ hỏi.

Đường Tử Quân sờ cầu, chính là Đẩu Phá trong tiểu thuyết Tụ Khí Tán.

Ở Đẩu Phá trong tiểu thuyết, Tụ Khí Tán có thể giúp từ Đẩu Giả giai đoạn đột phá vào Đẩu Giả, tạo thành Đẩu Khí toàn.

Mặc dù Thần Văn thế giới cùng tranh hơn thua với thế giới rất nhiều cảnh giới tu luyện cùng quy tắc có chút khác nhau.

Bất quá ở cơ sở này giai đoạn, vẫn còn có chút tương tự.

Nhân Tộc tu luyện, đã thông phối, tìm, Đan Điền ba chỗ Huyệt Vị sau đó, đồng dạng là đem thiên địa linh khí ngưng tụ trong đan điền.

Lúc này liền có thể tu luyện công pháp, luyện hóa thiên địa linh khí là thật khí, tiến vào thật sự tu luyện giai đoạn.

Sở Nam cùng Đường Tử Quân đi qua tỉ mỉ phân tích, cảm thấy đây đối với Tụ Khí Tán, đối với (đúng) đột phá cuối cùng bình cảnh phải có chút tác dụng.

Bất quá kết quả, có thể hay không trợ giúp đột phá, chỉ có thử qua mới biết.

Đường Tử Quân móc ra một cái hộp đen, đưa tới.

Ngắm đen lạnh lẽo Hắc Thạch hạp, hoàn toàn ngăn cách trong đó linh khí.

Bảo đảm trong đó Linh Thảo, sẽ không bởi vì linh khí tiêu tán mà biến thành bình thường được thảo.

Sở Nam mở ra hộp đen, nhìn một chút, bên trong có hai cây Linh Thảo, tất cả óng ánh trong suốt, tràn đầy linh khí.

Đây chính là hồi đoái Tụ Khí Tán cần thiết Linh Thảo.

"Được, người chờ một chút."

Sở Nam nhắm mắt, tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng.

Rất nhanh, Hắc Thạch trong hộp Linh Thảo có một cái biến mất.

Một viên tản ra mùi thuốc linh đan, trôi lơ lửng tại trong hư không.

Đường Tử Quân trong con người, xuất hiện một vòng tia sáng kỳ dị.

Đưa tay tiếp lấy này cái Linh Dược, sau đó nhét vào một cái trong bình sứ.

!"

Đường Tử Quân lần này chân lộ ra vui vẻ nụ cười.

Nếu là có thể mượn Tụ Khí Tán tiến hành đột phá, ít nhất có thể đủ để cho nàng tiết kiệm ba, bốn tháng thời gian.

"Người đã cảm ơn."

Sở Nam chỉ chỉ thạch bên trong hộp còn lại một cái Linh Thảo, ngẫu nhiên liền đem cuối cùng một cái Linh Thảo, thu vào trong không gian giới chỉ.

"Người chừng nào thì có thể đột phá?"

"Nếu là Tụ Khí Tán thật có hiệu quả lời nói, trước kỳ thi tốt nghiệp trung học, ta có thể bước vào Dẫn Linh Cảnh."

"Chúc mừng, tương lai tam đại học viện tinh anh."

Đường Tử Quân với Sở Nam tùy tiện trò chuyện một hồi, liền rời đi.

Sở Nam liên tục đuổi mấy ngày đường, cũng có chút mệt mỏi, trực tiếp chạy vào phòng ngủ.

Tiểu hồ ly mấy ngày nay cả ngày bay trên trời, cũng ngủ không được ngon giấc, liền nằm ở cạnh đầu giường, cũng thiếp đi.

Đương Sở Nam tỉnh lại lần nữa lúc, chính là đêm khuya.

Ngẩng đầu có thể thấy, ngoài cửa sổ lấp lánh vô số ánh sao.

"Đây là tu luyện thời điểm tốt."

Sở Nam cũng không có tu luyện nội công.

Hắn muốn tu luyện là một loại Chưởng Pháp.

"Hàng Long Thập Bát Chưởng cũng là thời điểm hồi đoái đi ra."

Sở Nam đoạn thời gian này, tích lũy mấy tháng điểm tích lũy, lúc ban ngày sau khi, giúp Đường Tử Quân hồi đoái Tụ Khí Tán sau, còn lại, còn đủ hồi đoái Hàng Long Thập Bát Chưởng.

Hắn tu vi, hiện tại tốc độ tu luyện mặc dù cũng không đầy.

Bất quá không ra ngoài dự liệu, trước kỳ thi tốt nghiệp trung học là không quá có thể đột phá, cho nên đối với nội công tu luyện ngược lại cũng không cấp bách.

Còn không bằng, nhiều tu luyện quyền pháp, Chưởng Pháp, cước pháp tới tăng cường thực lực.

Hàng Long Thập Bát Chưởng loại này chỉ cường Chưởng Pháp, ở trong tiểu thuyết cũng là nổi danh nhất Chưởng Pháp một trong.

Vô luận là Hồng Thất Công, Quách Tĩnh vẫn là Thiên Long bên trong Tiểu Phong bọn họ đều là thật sự hào kiệt, đang chiến đấu thắng thắn thoải mái.

Có thể nói, Sở Nam ở lúc trước xem tiểu thuyết lúc, sở hữu võ công bên trong, Sở Nam chính là đối với (đúng) Hàng Long Thập Bát Chưởng ưa thích không rời.

Lần này, hắn không có lựa chọn đi hồi đoái Cửu Âm Chân Kinh loại này đỉnh cấp nội công, mà đem điểm tích lũy dùng để hồi đoái Hàng Long Thập Bát Chưởng.

Sở Nam đem trong không gian giới chỉ cái viên này Băng Chi Tinh lấy ra.

Thấy lạnh cả người xâm nhập thân thể, coi như là vận chuyển nội công, vẫn khó mà lấy ra.

"Đồ chơi này cũng thật là lạnh."

Sở Nam tỉ mỉ quan sát, cái này Băng Chi Tinh có thể nói óng ánh trong suốt, ở ánh sao chiếu xuống chiết xạ ra thất thái quang mang.

Đây là băng xuyên bên dưới, ức vạn niên hàn băng làm ngưng kết tinh hoa.

Hắn lần trước, hồi Tăng Phóng muốn tới.

Theo Sở Nam hồi đoái, rất nhanh một cái quang cầu xuất hiện ở trong bàn tay hắn.

Sở Nam không có chút gì do dự, đem này cái Truyền Công linh cầu, trực tiếp hướng về phía trán vỗ xuống.

Hàng Long Thập Bát Chưởng Đệ Nhất Thức: Kháng Long Hữu Hối, thân dương khí tập trung vào Đốc Mạch! Khí nhập Đan Điền, thông dài cường đi thất lung du thất lung dương quan mệnh môn treo khu tích bên trong trung xu gân co rút chí dương linh đài thần đạo thân trụ đào đạo (nói) Đại Chuyết Ách Môn Phong phủ não nhà cường giữa sau đỉnh Bách Hội trước đỉnh hội hợp Tinh Thần đình lâm lưu thủy câu đối đoạn ngân giao. Đi Thủ Thái Âm Phế Kinh tới Trung Phủ Vân Môn Thiên Phủ Hiệp Bạch Xích Trạch Khổng Tỏi Liệt Khuyết Kinh Cừ tới lòng bàn tay.

Đệ Nhị Thức: Phi Long Tại Thiên. . .

. . .

Thức thứ mười tám: Thần Long Bải Vĩ. . .

Hàng Long Thập Bát Chưởng tỉ mỉ tu luyện kiến thức cùng chi tiết, tất cả xuất hiện ở trong đầu hắn.

Sở Nam nhắm mắt lại, ngồi xếp bằng, tỉ mỉ tiêu hóa lên.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, chờ đến chân trời dâng lên một tia màu trắng bạc lúc.

Sở Nam mở mắt, "Thì ra là như vậy, hắn không chỉ có chỉ là một Chưởng Pháp."

Hắn đã đem Hàng Long Thập Bát Chưởng, hoàn toàn phân tích một lần.

Sở Nam phát hiện, cái này Hàng Long Thập Bát Chưởng Chưởng Pháp sau đó chung quy, dung nhập vào nội công.

Nói cách khác, Hàng Long Thập Bát Chưởng là Nội Ngoại Kiềm Tu công pháp.

Hắn đồng thời cũng bao hàm một loại chỉ cường nội công.

"Nếu muốn tu luyện thành công, ở trong quá trình tu luyện, ta chính là đem Bích Hải Triều Sinh Khúc đem Hàng Long Thập Bát Chương bên trong chí cường nội công hoàn mỹ dung hợp vào một chỗ, như vậy mới có thể thật sự phát huy ra Hàng Long Thập Bát Chương uy lực, mới xem như thật sự đem loại này Chương Pháp tu luyện thành công."

Sở Nam cũng không nghĩ nhiều, đi thẳng tới sân nhỏ, bắt đầu diễn luyện lên Hàng Long Thập Bát Chương.

...

Thời gian từng giờ trôi qua, trong nháy mắt đã qua mười ngày.

Ở Hỏa Vực bên trong, trong một cái sơn động.

Tiêu Viêm rút cuộc mở mắt ra.

"Như thế nào đây?"

Bách Thế Kinh Luân thấy Tiêu Viêm dừng lại điều tức.

"Vùng đất này, xác thực phi thường thích hợp ta tu luyện. Hiện tại trên người của ta thương, đã hoàn toàn tốt."

"Được, vậy thì thật là tốt, chúng ta nên trở về Nhân Tộc."

Tiêu Viêm lại lắc đầu một cái, "Hiện tại ngược lại không cần sốt ruột trở về."

"Không đi trở về, ở nơi này đến làm gì? Ảnh Sát Cảnh cùng Lưu Quang Cảnh giằng co còn không có kết thúc, lửa này khu vực vốn là ở hai cảnh giữa, cả ngày lộn xộn, ở lại bên này còn có ý gì?"

"Chính là bởi vì như vậy, ta mới không cần trở về."

"Có ý gì?" Bách Thế Kinh Luân có chút không hiểu.

Tiêu Viêm khoe miệng hiện ra một nụ cười, "Cái này Hỏa Vực ta muốn."

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 229: Trở lại Hỏa Vực thành

Tiêu Viêm ở Hỏa Vực thành thời điểm, đầu tiên là có mấy cái Thành chủ muốn lưu lại chính mình.

Trong đó vừa có Ảnh Sát Cảnh Hắc Nham thành Thành chủ, cũng có mấy vị Lưu Quang Cảnh Thành chủ. Không chỉ có như thế, tiếp theo khoảng thời gian này, còn bị Hồ Thiên, Tước Yêu đuổi giết, cuối cùng thiếu chút nữa vừa chiết trong tay Lưu Niên.

Sở nọ này, nếu là không có cơ hội tính, vậy chỉ có thể ăn nhấm.

Nhưng là bây giờ, Lưu Quang Cảnh cùng Ảnh Sát Cảnh hai phe đấu.

Lúc này, đừng nói hai cảnh Yêu Vương, coi như là còn lại Tinh Hạch cảnh giới cường giả, cũng không có thời gian phát cẩu khu vực.

Tốt như vậy cơ hội, Tiêu Viêm tự nhiên không muốn bỏ qua cho.

Bách Thế Kinh Luân ngăn người một chút, tựa hồ nghe không hiểu Tiêu Viêm lời này ý tứ.

"Ngươi muốn, ngươi tại sao phải?"

"Tại sao phải, đương nhiên là đoạt lại. Nếu lửa này khu vực là thích hợp nhất ta tu luyện địa phương, hiện tại hai đũa chúng nó cảnh đấu, tự nhiên không

có thời gian để ý tới Hòa Vực, loại này cơ hội tốt, ta sẽ không bỏ qua."

Tiêu Viêm nhìn về Bách Thế Kinh Luân, "Thế nào, ngươi là đi với ta Hòa Vực thành, vẫn là bây giờ trở về Nhân Tộc?"

"Cái này náo nhiệt ta thế nào cũng phải biết một chút về, đi, đi."

Bách Thế Kinh Luân con mắt lúc này cũng phát sáng, loại này chơi vui sự tình, hẳn đương nhiên cũng đi chen vào một chân.

Hai người không do dự, trực tiếp trở lại, lần nữa hơ lửa khu vực thành tiến về phía trước.

...

Nam Vực cao trung bên trong, ở đỉnh một ngọn núi.

Sở Nam chính đang diễn luyện trên tay chiêu thức.

"Rống. . ."

Theo Sở Nam một chương vỡ ra, cự đại long rống tiếng truyền ra.

Ngay sau đó, cuồng phong đột ngột, chỉ thấy cuồng phong cuốn lên trên đất lá cây, tạo thành hai cái hàng dài, gào thét đi.

Kia hàng dài khí thế phi phàm, bất quá lại thiếu thật sự Thần Long thần vận.

"Nguyên lai là cái bộ dáng này."

Sở Nam thu hồi bàn tay, hẳn liên tục diễn luyện hơn mười ngày thời gian, mới rốt cục lần này huy chương bên trong có Long Ngâm chi âm

Hiện tại hẳn chẳng qua là đạt được Hàng Long Thập Bát Chương bề ngoài.

Căn cứ công pháp bên trong miêu tả, cái này Hàng Long Thập Bát Chương tu luyện tới cảnh giới cao thâm

Chỉ cần thi triển, thẳng thắn thoải mái giữa, đều sẽ có tuyên truyền giác ngộ Chân Long chi âm, loại này Chân Long chi âm có thể chấn nhiếp đối thủ tâm thần.

Mà còn, cuối cùng một chương Hàng Long vẩy đuôi sử dụng ra.

Ngươi sau lưng, hội (sẽ) mơ hồ có thật sự kim sắc Thần Long hình ảnh hiện lên, giống như Thần Long giáng thế giữa.

Đây mới thực sự là Hàng Long Thập Bát Chương.

Sở Nam có chút nheo lại mắt, "Không biết, lúc nào, ta mới có thể đạt tới loại cảnh giới đó."

"Cái này Hàng Long Thập Bát Chương độ phù hợp, cơ hồ đã muốn tròn mười thành, cuối cùng là vì cái gì?"

Sở Nam nghĩ tới chỗ này, lúc trước không có hỏi đoán thời điểm, Sở Nam cho là Cấp Mô Công chính là độ phù hợp tối cao võ công.

Nhưng là khi hẳn hỏi đoán ra Hàng Long Thập Bát Chương tu luyện sau đó phát hiện, độ phù hợp cơ hồ tròn mười thành.

"Chẳng lẽ nói, trên cái thể giới này, thật có long tồn tại?"

Sở Nam hai mắt tỏa sáng, lập tức ý thức được, cái này độ phù hợp cao thái quá nguyên nhân.

Cũng chỉ có khả năng này, ở Thần Văn thể giới, thật có Thần Long.

Chỉ ít đã từng, có long tồn tại qua.

"Nếu là thật có long lời nói, ta Sở Nam sau đó, nhất định phải tận mắt thoáng cái, trong truyền thuyết Thần Long."

Sở Nam từ Trái Đất xuyên qua tới, đối với (đúng) loại kia Ngũ Trảo Kim Long, có một loại đặc biệt tình cảm, hẳn thật muốn tận mắt thoáng cái, loại kia Hoa Hạ đồ đảng kết quả là như thế nào một cái tồn tại.

Sở Nam dừng lại diễn luyện Hàng Long Thập Bát Chương, hẳn ngồi xếp bằng, bắt đầu vận chuyển nội lực điều tức.

Lúc này, ở trong cơ thể hẳn.

Có hai loại hoàn toàn bất đồng nội công, một loại là Bích Hải Triều Sinh Khúc làm tu luyện nội công, ôn hòa, tự nhiên. Dĩ chừng, là đang ở tu luyện Hàng Long Thập Bát Chương lúc, sở sinh sống nội lực, chỉ dương chí cương.

Cũng chỉ có loại này nội lực, mới có thể thúc giục Hàng Long Thập Bát Chương.

Theo Sở Nam tu luyện, hai loại thuộc tính khác nhau nội lực, ở trong người xuôi ngược.

Thời gian đưa đẩy, sắp tới chạng vạng tối.

Sở Nam mở mắt, lộ ra chút tiếc nuối, "Vẫn là không có thành công."

Hắn một mực ở thử, đem cái này hai loại nội lực dung hợp vào một chỗ.

Sở Nam không hy vọng thoát cái xa xa sắp xuống núi thái dương, trực tiếp đứng lên, không nữa tu luyện.

Nghĩ đến Tiêu Viêm cùng Bách Thế Kinh Luân hai người này, vậy mà chạy tới Hỏa Vực thành, phải đem Hỏa Vực cấp chiếm.

Sở Nam liền có chút buồn cười, "Thật là sẽ gây chuyện a, Viêm Đế chính là Viêm Đế. . ."

"Cũng không biết, lúc nào có thể tới Hỏa Vực."

Lúc này ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong, theo Ảnh Sát Cảnh cùng Lưu Quang Cảnh giảng co.

Mọi người đều biết, Tiêu Viêm đã an toàn.

Rất nhiều người cũng đang mong đợi, Tiêu Viêm lúc nào có thể trở lại Nhân Tộc.

Muốn với vị này trong tiểu thuyết cao thủ, gặp mặt một lần.

. . .

Thời gian trôi qua, trong chớp mắt lại là bốn ngày đi qua.

Ở Hỏa Vực, kia còn tàn phá Hỏa Vực bên ngoài thành, nghênh đón hai cái thân ảnh.

Cả người mặc trường bào màu đen, một người khác tóc hoa râm từng cây một tinh thần phấn chấn dựng thẳng đến.

Hai người này, bất ngờ chính là tới biểu thị công khai chủ quyền Tiêu Viêm cùng Bách Thế Kinh Luân.

"Ta thành phố, tốc độ chữa trị, cũng thật là khá nhanh."

Tiêu Viêm nhìn chỗ ngồi này ở đoạn thời gian trước mình và Hồ Thiên, Tước Yêu trong đại chiến, bị hủy diệt gần một bên cự đại thành thị, lúc này đã sửa chữa phục hồi không sai biệt lắm, chỉ còn lại cửa thành cái này một phần nhỏ, còn không có sửa chữa phục hồi.

Ở cửa thành bên trên, có không ít chính đang sửa gấp cửa thành Tiểu Yêu.

Loại này xây lại tốc độ, thật là tuyệt.

"Đó là đương nhiên."

Bách Thế Kinh Luân ở nơi này thế giới sống hơn 900 năm, những thứ này đã sớm minh bạch, "Thần Văn thế giới, Yêu Tộc thế lực và sức chiến đấu phổ biến mạnh hơn Nhân Tộc, so với Đấu Phá Tiếu Thế Giới Nhân Tộc đến, vậy thì càng mạnh, xây lại lên, so với các người Đấu Phá bên trong tiểu thế giới thành phố xây lại tốc độ nhanh hơn là gấp mấy lần thậm chí là gấp mấy chục lần."

"Bách Thế lão đầu, đi tới đến ta địa bàn, hôm nay ta tấn tận tình địa chủ ngươi ăn một bữa tốt."

Tiêu Viêm vừa nói, trực tiếp bước nhanh hướng kia tàn phá cửa thành đi tới.

Cửa thành mặc dù không có sửa chữa phục hồi, bất quá cũng đã khôi phục không ít phần hoa.

Ra ra vào vào Tiểu Yêu rất nhiều.

Theo Tiêu Viêm đi nhanh tới.

"Tiêu Viêm. . ."

"Không tốt. . . Đó là Tiêu Viêm. . ."

Rất nhanh thì có Tiểu Yêu phát hiện Tiêu Viêm, thanh âm hoảng sợ gọi ra, sau đó che miệng phát run.

Trong lúc nhất thời, vô số con mắt, hướng Tiêu Viêm nhìn lại.

Vừa mới còn rộn rịp ngoài cửa thành, chết một dạng yên tĩnh.

Có không ít Tiểu Yêu, bị dọa sợ đến chạy trốn chết.

"Cũng lưu đứng lại cho ta, nếu người nào còn dám đi." Lúc này Tiêu Viêm bên cạnh một khóa đá lớn, trực tiếp vỗ vụn ra, "Viên này tảng đá, chính là các người kết quả."

Vừa mới còn chạy trốn chết Tiểu Yêu, toàn bộ đều dừng lại.

Tiêu Viêm cũng không để ý tới những người này, mà là trực tiếp nhảy hướng tàn phá cửa thành.

Trên cửa thành chính đang sửa chữa phục hồi yêu tinh, lúc này đã sớm dừng lại, mắt lộ ra sợ hãi, nhìn du ngoạn lên người này.

Hôm đó, ở nơi này ngoài cửa thành.

Người này lấy một chọi hai, cuối cùng lại còn kéo đứt Trước Yêu cánh tay, thật là tựa như cùng Ma Thần hạ xuống.

Hiện tại Yêu Vương Lưu Niên rời đi Hóa Vực thành, chẳng ai nghĩ tới, cái này Tiêu Viêm vừa trở lại.

Hắn lần này trở về, kết quả vì chuyện gì?

"Ừ!"

Tiêu Viêm kiểm tra một chút, cửa thành sửa chữa phục hồi quá trình, đối với (đúng) một người trong đó hội (sẽ) sửa chữa phục hồi cửa thành Yêu Tộc gât đầu một cái, "Sửa chữa phục hồi không tệ lắm?"

Kia Tiểu Yêu bị dọa sợ đến lập tức quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, "Tiêu Viêm đại nhân, tha mạng a."

"Tiêu Viêm đại nhân, ta chỉ là một Yêu Tộc một cái Tiểu Yêu, lần trước cũng không có công kích ngài."

"Được, ta có việc giao phó người. Giúp ta đem lửa này khu vực bên trong thành sở hữu Yêu Tộc cũng cấp triệu tập tới, nếu là thiếu vậy người Từ Kỳ liền đến." Tiêu Viêm vừa nói một viên đan dược xuất hiện trong lòng bàn tay, "Viên thuốc này, tên là Hóa Hình Đan, là ta từ Đấu Phá trong tiểu thế giới mang đến, chắc đối với người hóa hình có ích, nếu là người hoàn thành, cái này Hóa Hình Đan ta sẽ đưa người, giúp người thoát khỏi nhân yêu trạng thái, trở thành một chỉ thật sự hóa hình Yêu Tộc."

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 230: Chiêu cáo thiên hạ

Kia Tiểu Yêu hai mắt ngay lập tức liền phát sáng.

Tiêu Viêm tay kia xuất thần nhập hóa Luyện Đan Chi Thuật, hắn tự nhiên rõ ràng.

Đấu Phá trong tiểu thế giới, tiếng tăm lừng lẫy Luyện Dược Sư.

Nếu là có thể đạt được này cái Hóa Hình Đan, là có thể thật sự hóa thành hình người.

Ở trên thế giới này, thậm chí đều là tương tự.

Coi như là Yêu Tộc xem ra, Nhân Tộc hình thể cũng là hoàn mỹ nhất.

Những yêu tộc này, chỉ cần thực lực tăng lên, liền rồi rít muốn hóa thành hình dạng người.

Mà con tiểu yêu này, bởi vì thực lực còn chưa đủ.

Hắn hiện tại hóa hình, chẳng qua là Bán Nhân Bán Yêu hình thái, cũng được gọi là nhân yêu.

Lấy hắn thiên phú, tu vi đã rất khó tăng lên, có lẽ cho đến tử vong, cũng không cách nào hóa hình trở thành thật sự hình dạng người.

Thế nhưng, hiện tại Tiêu Viêm trong tay cái viên này Hóa Hình Đan, rất có thể có thể giúp hắn.

Trong phút chốc.

Chung quanh rất nhiều đạo (nói) ánh mắt nóng bỏng, cũng rơi vào Tiêu Viêm lòng bàn tay viên thuốc đó bên trên.

Từng cái rục rịch, muốn tự tiến cử đi giúp Tiêu Viêm hoàn thành vừa mới dặn dò.

"Tiêu Viêm đại nhân, yên tâm ta đây phải đi bắt bọn nó cũng gọi tới."

Xoát!

Tiểu yêu này trực tiếp liền xông ra, trong chớp mắt liền chỉ có thể nhìn được một cái bóng, tốc độ nhanh lệnh Bách Thế Kinh Luân chắc lưỡi hít hà.

"Cái này chạy cũng quá nhanh đi."

Những thứ kia ánh mắt nóng bỏng, lúc này đều lộ ra vẻ tiếc nuối.

"Tiêu Viêm đại nhân, ta có thể giúp ngài đi giám sát hắn, vạn nhất hắn chạy mất."

Bên cạnh cái kia Tiểu Yêu, lập tức hai tay ôm quyền, biểu đạt chính mình thành ý.

Tiêu Viêm gật đầu một cái, "Được, người đi đi."

Tiểu yêu này cũng lập tức chạy mất.

"Tiêu Viêm đại nhân, ta cũng nguyện ý giúp ngài. . ."

"Ta có thể. . ."

Trong lúc nhất thời mọi người rồi rít tự tiến cử.

Tiêu Viêm khoát khoát tay, "Đều an tĩnh đi, chờ bọn hắn tới là được rồi."

Hơn mười phút công phu, bên trong thành Yêu Tộc bắt đầu nổi lên không dứt hương cửa thành chạy tới.

Khi chúng nó phát hiện trên cửa thành đứng lại là Tiêu Viêm lúc, tất cả dọa hỏng.

Đồng thời không ngừng trong lòng, mắng cái kia gọi bọn hắn Tiểu Yêu.

Chỉ nói là, một vị thực lực cường hãn đại nhân, có chuyện muốn nói, để cho mọi người mau chạy tới.

Vậy mà không nói rõ, vị đại nhân này là Tiêu Viêm.

Cuối cùng chạy tới mấy cái Yêu Tộc, một người trong đó bất ngờ chính là vị kia Hòa Vực thành Thành chủ Mưu Hi.

Mưu Hi thấy Tiêu Viêm, khuôn mặt cũng xanh.

Lại là Tiêu Viêm.

Tại sao trở về, hắn không phải là hắn trở lại Nhân Tộc sao?

Mưu Hi thật là không thể tin được chính mình con mắt.

Hắn tự nhiên rõ ràng, vốn là đặc biệt săn giết Tiêu Viêm Yêu Vương Lưu Niên, bởi vì chiến sự khẩn cấp, ở cuối cùng thiếu chút nữa thành công thời điểm, bắt đắ dĩ rồi đi Hòa Vực, trở lại Lưu Quang Cảnh sâu bên trong.

Hắn vốn tưởng rằng, Tiêu Viêm hiểm tử sinh còn, tất nhiên đã mau rời đi Yêu Cảnh, trở lại Nhân Tộc.

Nhưng là thế nào cũng không nghĩ đến, vậy mà phát cấu khu vực thành.

Chẳng lẽ là tới tìm ta, trả thù, tính sổ?

Chờ đến Tiêu Viêm sau khi rời đi, ta nhất định phải đem cái kia tới thông báo Tiểu Yêu cấp làm thịt.

Muru Hi tâm lý phát run, lần trước chính mình nhưng là tính kế qua Tiêu Viêm.

Hắn ngay lập tức liền quỳ dưới đất, "Tiêu Viêm đại nhân ngài đến, cũng không sớm cho ta biết một tiếng, ta hảo nghênh đón ngài."

Tiêu Viêm không để ý tới người này, ánh mắt rơi vào kia hai cái giúp mình bận bịu Tiểu Yêu trên người.

Trực tiếp đem hai hạt đan dược, ném qua.

Hai cái Tiểu Yêu tiếp lấy, vội vàng nói tạ ơn.

"Đa tạ Tiêu Viêm . ."

"Đa tạ Tiêu Viêm đại nhân ban cho đan."

Ánh mắt nóng bỏng, rơi vào hai cái này Tiểu Yêu trên người.

Ở cái thế giới này, chỉ có một chút cực kỳ trân quý Linh Thảo mới có thể hóa hình.

Thế nhưng những linh thảo kia, có thể gặp mà không thể cầu.

Cái này hai quả Hóa Hình Đan có giá trị không nhỏ.

Có không ít Yêu Tộc, bắt đầu cân nhắc, đợi sẽ tìm cơ hội, nhất định phải đem Hóa Hình Đan cướp đi.

Cái này hai cái Tiểu Yêu cũng không ngốc, tự nhiên rõ ràng nếu như các loại (chờ) Tiêu Viêm rời đi, vậy bọn họ liền nguy hiểm.

Liên tục lực bọn hắn, căn bản không khả năng bảo vệ Hóa Hình Đan.

Hai Tiểu Yêu nói cảm ơn sau đó, liền ngửa đầu một cái, đem Hóa Hình Đan cấp trực tiếp uống vào.

Những thứ kia ánh mắt nóng bỏng, trong nháy mắt nhạt đi.

Biến thành căm ghét, "Hai người này, ăn ngược lại nhanh."

"Tính, vốn là chuẩn bị tìm cơ hội giết các ngài."

Hai cái Tiểu Yêu sau khi dùng, liền bắt đầu phun ra nuốt vào thiên địa linh khí.

Bọn họ đều là Bán Nhân Bán Yêu.

Một cái là Mãng Ngưu yêu, trên đầu của hắn mang theo một cái sừng trâu, da thịt thô ráp, nửa người trên là hình người.

Một người khác là một loại nhiều chân yêu, đồng dạng cũng là nửa người trên hình người.

Theo bọn họ phun ra nuốt vào thiên địa linh khí, luyện hóa trong cơ thể Hóa Hình Đan bắt đầu.

Hai người kia Yêu Thân hình, ở tại bọn hắn mỗi lần hô hấp một cái giữa, đều có biến hóa.

Đầu tiên là sừng trâu từ từ biến hóa ngắn, sau đó biến mất, da thịt cũng từ thô ráp bắt đầu bóng loáng, cũng dần dần biến chuyển, cái đuôi kia càng ngày càng nhiều, cuối cùng hoàn toàn biến mất, trở thành một hán tử trung niên.

Nhìn qua cùng người không khác nhau chút nào, cao lớn vạm vỡ, rất là to con.

Hắn đã hoàn toàn thoát khỏi Bán Nhân Bán Yêu hình thái.

Kích động đứng ở, không ngừng nghiên cứu mình bây giờ đáng vẻ.

So với mới vừa rời nhân yêu nhìn, thật là đẹp mắt không biết bao nhiêu lần.

Rất nhanh, một người khác nhiều chân yêu cũng bắt đầu có biến chuyển, cái kia mấy chục con chân, bắt đầu từ từ biến mất, thân ảnh biến ảo, cuối cùng hóa hình thành một cái hơi có vẻ hơi gầy thanh niên.

"Thành công."

"Kia Hóa Hình Đan, thật hữu dụng a."

"Nếu là ta có thể được một viên Hóa Hình Đan liền có thể."

Không ít Yêu Tộc, đều đang nghị luận.

Bách Thế Kinh Luân nhiều hứng thú vây quanh hai cái này Yêu Tộc xem, "Tiêu Viêm người muốn dạy nếu như ta Luyện Đan Dược, người cái này thú vị ta thích vô cùng."

Bách Thế Kinh Luân, mau mau đối với (đứng) Tiêu Viêm đạo (nói).

"Không thành vấn đề, chuyện này sau này hãy nói, bây giờ còn là nói một chút chuyện của ta."

Tiêu Viêm đối với (đứng) Bách Thế Kinh Luân cười cười, sau đó ánh mắt rơi vào trước mắt đồng đạo Yêu Tộc trên người.

"Hỏa Vực thành là Hỏa Vực thành phố lớn nhất, cũng là nơi này Chủ Thành, hôm nay ta tới nơi này, không phải vì trả thù, mà là tuyên bố một chuyện. Bắt đầu từ hôm nay, Hỏa Vực thuộc về ta Tiêu Viêm sở hữu."

Tiêu Viêm thanh âm không lớn, nhưng là lại lọt vào trước mắt từng cái Yêu Tộc trong lỗ tai.

Không chỉ là nơi này, thanh âm hân truyền khắp lấy Hỏa Vực thành làm trung tâm một triệu mét.

Những thứ này Tiêu Viêm, thoáng cái tất cả kinh sợ.

Đều không nghĩ đến, Tiêu Viêm cái này lại là tới đoạt địa bàn.

"Cái gì, Hỏa Vực là chúng ta Yêu Tộc, người lại dám cướp."

"Coi như người là Tiêu Viêm cũng không được."

"Người làm như thế, không tốt sao."

Từng cái Yêu Tộc, cũng kích động kêu.

Ngay cả Mưu Hi ánh mắt cũng lấy dừng khí nói, "Tiêu Viêm đại nhân, người làm như thế, chẳng lẽ không đem chúng ta Yêu Tộc coi ra gì."

"Hôm nay ta là tuyên bố tin tức này, mà không phải trưng cầu các người ý kiến." Tiêu Viêm nói tới chỗ này, thanh âm dần dần lạnh xuống, "Bắt đầu từ hôm nay, Hỏa Vực bên trong chẳng phân biệt được Nhân Tộc, Yêu Tộc chỉ cần tán đồng ta Tiêu Viêm là Vực Chủ, đều có thể sống sống ở nơi này, nếu không phải nhận thức, vậy thì trong vòng mười ngày rời đi Hỏa Vực, nếu không phải nhận thức cũng không rời đi, đó chính là tạo phản, giết không tha."

Hiện trường, chết một dạng yên tĩnh.

Những yêu tộc này, từng cái tất cả há hốc mồm, khó tin, Tiêu Viêm nói tới ra lời nói.

"Mưu Hi Thành chủ, người có thể có ý kiến?"

Mưu Hi sắc mặt trắng bệch, trên trán mồ hôi lạnh không ngừng hướng xuống dưới tích, sau đó lắc đầu, "Tiêu Viêm đại nhân yên tâm, ta sẽ ở trong vòng mười ngày rời đi."

Trước mắt đồng đạo Yêu Tộc, từng cái tất cả thần sắc hết hoảng.

Bất quá bọn họ cũng trong bụng quyết định, phải rời khỏi Hỏa Vực.

Bọn họ thân là Yêu Tộc, tự nhiên không muốn nhận thức một nhân tộc là vua.

Lúc này chỉ nghe được, Tiêu Viêm thanh âm vừa vang lên, "Lửa này khu vực bên trong, Địa Hỏa bay lên là luyện chế đan dược tốt nhất Hỏa Nguyên một trong, ta sẽ bày xuống trận pháp dẫn Địa Hỏa mà ra, nếu là lưu lại vì ta Hỏa Vực cái đó dân, vô luận nhân tộc hay là Yêu Tộc, đều có thể học tập Luyện Đan Chi Thuật. . . Từ nay về sau, Hỏa Vực đổi tên là Vô Tận Hỏa Vực, sẽ trở thành Thần Văn thế giới, cái thứ nhất Luyện Đan Vực Trạng, chớ vì đem tin tức truyền khắp Hỏa Vực, thông báo từng cái Hỏa Vực bên trong Yêu Tộc, chúng ta đợi mọi người quyết định."

Tiêu Viêm nói xong, liền trực tiếp hướng bên trong thành đi tới.

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiên ๐, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 231: Quảng nạp Thần Văn thế giới Hiền Sĩ

Nếu là lưu lại, là có thể học được Luyện Đan Chi Thuật?

Vừa mới kia hai cái Bán Nhân Bán Yêu Yêu Tộc, dùng Hóa Hình Đan sau đó, ở trong rất ngắn thời gian, liền hóa hình thành chân chính hình dạng người, cấp những yêu tộc này trong lòng rất lớn rung động.

Bọn họ cũng là lần đầu tiên thấy, trong tiểu thuyết Hóa Hình Đan, ở Thần Văn thế giới bị sử dụng.

Nguyên bản quyết định phải rời khỏi Hỏa Vực đông đảo Yêu Tộc, tất cả do dự.

Có phải hay không nên lưu lại?

"Người ngôn này chơi đùa tốt."

Bách Thế Kinh Luân thở dài nói, "Vốn là ta còn tưởng rằng người muốn trở thành người cô đơn, hiện tại đem Luyện Đan Chi Thuật ném ra, sợ rằng đại đa số Yêu Tộc, cũng không muốn rời đi."

"Trước mặt kia Yêu Tộc, người cho nó Hóa Hình Đan, là cố ý đi."

"Đương nhiên trước phải để cho bọn họ thấy hiệu quả."

"Vậy người sẽ không lo lắng không có hiệu quả?"

Tiêu Viêm cười, "Cái này trước, ta ở nơi này Hỏa Vực thành mấy ngày đó, liền thí nghiệm qua một lần."

"Người đã sớm tính toán kỹ, vẫn ở đánh lửa này Vực Chủ ý, thật là gian trá."

Bách Thế Kinh Luân đối với cái này biểu thị rất là khinh bỉ, lá gan này cũng thật là đại, vừa mới đến Thần Văn thế giới, còn chưa hiểu tình trạng, liền chọn trúng mảnh này địa bàn?

Tiêu Viêm lắc đầu, "Ta cũng không có sâu như vậy tâm tư, lúc ấy cảm thấy cái thế giới này quy tắc có chút khác nhau, muốn thử một chút ta Luyện Dược Chi Thuật có phải hay không còn hữu dụng, lần này là vừa gặp kỳ hội."

...

Sở Nam rất nhanh thì từ Đại Thánh người tác giả này tài khoản, đạt được Tiêu Viêm phát ra tới tin tức.

Tiêu Viêm biểu thị, hần khoảng thời gian này, phải đem Hỏa Vực lần nữa bố trí, hơn nữa bao lên trận pháp, mà còn cũng phải thành lập chính mình thành viên nòng cốt.

Hỏa Vực bên trong, có thể nói đều là Yêu Tộc.

Trong này tất nhiên sẽ có không ít, là Yêu Vương nhãn tuyến, hần muốn bắt tới, loại bỏ dị kỷ.

Chiếm cứ Hỏa Vực, không phải là hoa mà là vua, phải được doanh, mới có thể đem kia phiến Địa Hỏa sôi trào nơi, thật sự sáng tạo lên.

Đối với người khác mà nói, Hỏa Vực bởi vì nhiệt độ quá cao, cây cối thưa thớt, phần lớn đều là một ít Hỏa Thuộc Tính Động Thực Vật, thiên tài chân chính Địa Bảo cũng ít, không phải là một khối địa phương tốt.

Thế nhưng đối với Tiêu Viêm mà nói, đây quả thật là thích hợp hần nhất tu luyện, mà còn mượn Địa Hỏa, có thể thật sự làm được, Hỏa Vực bên trong, người người Luyện Dược, thành lập một cái thật sự đan dược địa vực.

Những chuyện này, hần ở Đấu Phá trong tiểu thế giới, liền đã từng suy tưởng qua.

Bất quá ở đó, không tìm được như thế thích hợp địa phương.

Đi tới Thần Văn thế giới, hần tìm tới.

"Vô Tận Hỏa Vực sao? Ở Thần Văn thế giới Vô Tận Hỏa Vực. . ."

Sở Nam có chút buồn cười lắc đầu một cái.

Không nghĩ tới, Tiêu Viêm đi tới Thần Văn thế giới làm sự tình, với Đại Chúa Tể trong tiểu thuyết, tương tự kinh người a.

Ở chỗ này, cũng sáng tạo một cái Vô Tận Hỏa Vực.

Bất quá tiếp đó, hẳn như thế nào kinh doanh, như thế nào chu toàn các đại Yêu Vương.

Cái này Sở Nam liền thương mà không giúp được gì.

"Bất quá lấy Tiêu Viêm bản lĩnh, nghĩ đến hẳn hẳn làm đến."

Sở Nam tự nhiên rõ ràng, Tiêu Viêm mặc dù là từ làm sao trong tiểu thuyết đi ra, nhưng hẳn nhãn giới cùng thủ đoạn, tuyệt đối cao hơn hiện tại chính mình.

"Có một số việc, thật đúng là có nhiều chút hâm mộ a, trong tiểu thuyết nhân vật, chỉ cần tác giả sáng tác thích đáng, không quá thái quá, thực lực lại biết bay tốc độ tăng thêm, mà ta còn muốn từ từ viết tiểu thuyết."

Nghĩ tới đây, Sở Nam lại nghĩ đến chính mình Tinh Cấp tác giả phân cấp phía trên.

Hắn nhắm mắt tiến vào giữa chân mây.

Mấy ngày gần đây hắn cảm thấy cái này mi tâm không gian, với một ít tiểu thuyết nói tới ý thức hải tương tự.

Kia Linh Thư vẫn còn ở không ngừng hướng cái ngôi sao kia trút xuống Quang Hoa.

Ở trong tinh thần, dãy núi, sông ngòi, đã dần dần thành hình.

Tựa hồ thật là ở sáng tạo một cái Tiểu Thế Giới.

"Chẳng lẽ, Tinh Cấp tác giả, chính là thật sự Sáng Thế chủ sao?"

Sở Nam đối với cái này rất là hiếu kỳ.

Bất quá đáng tiếc là, hắn vẫn chỉ có thể chờ đợi đợi.

"Không biết còn cần thời gian bao lâu, loại này sáng tạo quá trình, mới có thể kết thúc."

"Mà còn, cái này Tinh Cấp tác giả, kết quả như thế nào thăng cấp?"

Sở Nam đang thức tỉnh Tinh Cấp tác giả lúc, Đường Thư nói qua, tác giả công hội đối với (đúng) bình thường Thiên Đạo tiểu thuyết võng tác giả phân chia mạng theo mấy sao, chính là từ Tinh Cấp tác giả noi theo mà tới.

"Ta hiện tại Đấu Phá đã hoàn thành, Linh Thư đã thành, dựa theo đạo lý mà nói, không phải là hắn sinh ra viên thứ hai Kim Tinh sao?"

Sở Nam tại chính mình mi tâm trong không gian, nghiên cứu hồi lâu, cũng không có nghiên cứu ra đầu tự tới.

Chỉ có thể tiếp tục chờ đợi, loại này sáng tạo kết thúc.

Một khi kết thúc, hết thấy mê đề cũng sẽ vạch trần.

...

Lưu Quang Cảnh bên trong.

Muru Hi quỳ xuống Lưu Niên bên cạnh, lão lệ tung hoành, "Yêu Vương đại nhân ngài ước chừng phải vì ta chỗ dựa, kia Tiêu Viêm trở lại Hỏa Vực, cường đoạt ta Hỏa Vực, hơn nữa còn đổi tên là Vô Tận Hỏa Vực."

Muru Hi căn bản là không có tri hoãn một chút thời gian, cả đêm ra Hỏa Vực thành, trực tiếp chạy mất.

Hắn lo lắng, lưu lại nữa, sẽ bị Tiêu Viêm cấp giết.

Dù sao hắn đã từng tính kế qua Tiêu Viêm.

Lưu Niên Yêu Vương trực tiếp đứng lên, "Ngươi nói thế nào Tiêu Viêm không có trở lại Nhân Tộc, ngược lại cướp Hỏa Vực thành."

Lưu Niên Yêu Vương mấy ngày gần đây nhất, cùng Ảnh Sát Cảnh cái kia nữ vương, giao thủ mấy lần.

Căn bản không thời gian, đi quản những chuyện khác.

Hỏa Vực sự tình, trước hắn cũng không tri tình, còn tưởng rằng Tiêu Viêm may mắn còn sống, khẳng định đã trở lại Nhân Tộc.

"Đúng vậy, Yêu Vương đại nhân."

Lưu Niên lúc này ngược lại cười lạnh, "Hỏa Vực đều là chúng ta Yêu Tộc con dân, hắn đoạt lấy đi, thì có thể làm gì, ai sẽ phục tùng một nhân tộc, Tiêu Viêm cảm thấy có thể ngồi ở, đương một cái người cô đơn Hỏa Vực thành Thành chủ?"

"Lưu Niên đại nhân, sợ rằng đại đa số Yêu Tộc cũng sẽ không rời đi." Kia Mưu Hi sắc mặt rất khó nhìn, "Kia Tiêu Viêm chiêu cáo thiên hạ, Vô Tận Hỏa Vực quảng nạp Thần Văn thế giới Hiền Sĩ, vô luận nhân tộc hay là Yêu Tộc cũng hoan nghênh, phạm là định cư Vô Tận Hỏa Vực, đều có thể học tập Luyện Đan Chi Thuật."

A Lạp Dã - Lưu Niên biểu tình, lúc này mới từ từ ngưng trọng đi xuống.

Hắn hiểu được, Tiêu Viêm bởi như vậy, thật đúng là có thể ngồi ở cái kia Hỏa Vực chi chủ vị trí.

Không hổ là Tiêu Viêm, thật đúng là có thủ đoạn.

A Lạp Dã — Lưu Niên để cho Mưu Hi lui xuống đi.

Lúc này bên cạnh đi ra một cái mưu sĩ, "Yêu Vương đại nhân, chuẩn bị làm sao bây giờ."

"Nếu là không có Ảnh Sát Cảnh dây dưa, ta đã sớm đem Tiêu Viêm tiểu nhi bóp chết. . . Còn có thể để cho hắn ở ta mí mắt xuống nhảy nhót?"

Lưu Niên cũng có chút căm tức, cái này Tiêu Viêm cũng thật là khó dây dưa gia hỏa.

Nhắm ngay Ảnh Sát Cảnh cùng Lưu Quang Cảnh xích mích cơ hội, biết hiện tại cũng không tâm tư chiếu cố đến hắn, trực tiếp liền đem Hỏa Vực cướp.

"Bằng không, chúng ta để cho người đi Hỏa Vực học kia Luyện Dược Chi Thuật?"

"Người thật sự cho rằng, kia Luyện Dược Chi Thuật tốt như vậy học a. Coi như là có thể học được, cũng chỉ là một ít cấp thấp đan dược a. Đấu Phá trọng tiểu thuyết có miêu tả, thật sự Luyện Dược Sư, đối với (đúng) tư chất yêu cầu rất cao."

"Vậy, tựu đợi đến, chờ cùng Ảnh Sát Cảnh sự tình thờ bình thường lại, lại đi tìm hắn phiền toái?" Cái mưu kia sĩ đề nghị.

"Hay là trước an bài một ít, tường trang trừ hỏa khu vực đầu nhập vào kia Tiêu Viêm, nhìn một chút có thể có phải là thật hay không có thể học được cái gì. . ."

. . .

Mấy ngày kế tiếp, Tiêu Viêm chiếm cứ Hỏa Vực đổi tên là Vô Tận Hỏa Vực, chiêu cáo thiên hạ tin tức, rốt cuộc truyền ra.

Chỉ cần trừ hỏa khu vực, đều có thể học tập Luyện Đan Chi Thuật, loại lực hấp dẫn như thế này không cần nói cũng biết.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 232: Trở về

Thời gian trôi qua, trong chớp mắt một tháng trôi qua.

Mà lúc này, khoảng cách thi đại học, chỉ còn lại người cuối cùng nhiều tháng thời gian.

Ở Nam Vực cao trung, cũng đã muốn bắt đầu tới hạn kỳ cuối đại trắc.

Đây là một lần cuối cùng trước kỳ thi tốt nghiệp trung học tỷ thí, chờ đến kỳ cuối đại trắc kết thúc, sở hữu học sinh, đem lao tới thi đại học nơi.

Sở Nam ngồi ở giữa sườn núi trên cành cây, cặp chân lúc ẩn lúc hiện, ánh mắt rơi vào cửa trường học khải, ra ra vào vào học sinh.

Nguyệt Hoa ngồi xồm ở trên vai hắc, chít chít kêu.

Mấy ngày gần đây lúc trước rất lâu chưa có trở về trường học đồng học, cũng lần lượt trở lại.

Sở Nam ngồi ở đây, nhận thức thoáng cái những thứ này ở trí nhớ gương mặt quen.

Sở Nam nhớ tới cái này đã qua một tháng đến, làm chuyện phát sinh.

Ý hắc Thức Hải, cũng chính là nguyên lai mi tâm trong không gian, quyền kia Linh Thư vẫn còn đang trút xuống Quang Hoa.

Lúc này mi tâm toàn bộ Kim Tinh, đã thật giống là một cái tinh cầu.

Sở Nam thấy dòng chảy róc rách, thấy lên xuống dãy núi, thậm chí là nóng bỏng nham tương.

Hết thấy, thật là giống như là mộng ảo.

Sáng tạo thế giới, cuối cùng là làm sao bây giờ đến.

Thật là کیا hư vô phiêu miểu Thiên Đạo sao?

Sở Nam đang đợi hết thấy kết thúc, vạch trần Tinh Cấp tác giả thật sự bí mật.

Lúc này, ở sườn núi nơi.

Hay vị lão sư đang nói lời nói, "Chu lão sư ngươi thật muốn trừ hoả khu vực sao?"

Cái کیا bị kêu là Chu lão sư tuổi rất trẻ, nhìn cũng chỉ là một thanh niên đáng về.

Sở Nam cũng không quen thuộc tất, hắc là hai năm gần đây mới đưa tới lão sư.

Chỉ nghe được کیا Chu lão sư đạo (nói), "Ta nghĩ muốn đi học Luyện Đan Chi Thuật, mà còn hiện tại Vô Tẩn Hỏa Vực do Hỏa Vực chi chủ Tiêu Viêm tọa trấn, không có quá nhiều nguy hiểm. Tháng gần nhất đến, có không ít người tộc đã trừ hoả khu vực, cùng Yêu Tộc sống chung hòa hợp, gần đây Tiêu Viêm làm bày xuống đại trận đã khởi động, dẫn Địa Hỏa mà ra, Hỏa Vực Chủ Thành nhiệt độ đã rất thấp, coi như là tu vi kém một chút một điểm, cũng có thể ở đó sinh tồn. Trọng yếu nhất là, tháng sau sẽ Giáo sư Luyện Dược Chi Thuật. . ."

Kia Chu lão sư nói tới chỗ này, mặt đầy ước mơ.

"Ở chỗ này, ta tới đa cũng chẳng qua là khi cái lão sư. Hiện tại Hỏa Vực mới vừa bắt đầu xây lại, ở đó, ta có lẽ sẽ có cơ hội."

Hay vị lão sư, vừa nói, một bên đi về phía xa xa.

Thanh âm càng ngày càng nhỏ.

Sở Nam lại nghĩ đến Hỏa Vực bên trong Tiêu Viêm.

Khoảng thời gian này, thường xuyên cũng có liên lạc.

Bất quá, hắc trong thời gian ngắn, cũng không có thời gian trở lại Nhân Tộc.

Ở nơi này ba hơn mười ngày qua, Đấu Phá Thương Khung làm hoàn bản uy lực còn lại, đã bị Tiêu Viêm chế tạo oanh động hiệu ứng làm lẫn át.

Tiêu Viêm ở Vô Tẩn Hỏa Vực, lấy Luyện Dược Chi Thuật, tới chiêu nạp thiên hạ Hiền Sĩ.

Ở Nhân Tộc bên trong, rất nhiều có mạng khát vọng.

Thế nhưng ở Nhân Tộc, không có quá tốt phát triển nhân, gần đây đều đuổi trừ hoả khu vực, hy vọng có thể học được Luyện Dược Chi Thuật.

Ở Thập Đại Yêu Cảnh bên trong, cũng không thiếu Yêu Tộc cũng đồng dạng tụ tập Hỏa Vực.

"Luyện Dược Chi Thuật vật này, làm sao có thể dễ dàng như vậy học."

"Mà còn, đi tới Thần Văn thế giới, ở Đấu Phá trong tiểu thế giới Đan Phương cũng đã vô dụng, nhất định phải lợi dụng nơi này Linh Dược, làm ra toa thuốc mới tới."

Sở Nam khẽ lắc đầu, coi như là Tiêu Viêm dốc túi truyền cho.

Cũng không có bao nhiêu nhân, có thể học được bề ngoài.

"Hy vọng vị này Chu lão sư, có thể thật ở Hỏa Vực bên trong đặt chân đi!"

Về phần mình tiểu thuyết.

Đấu Phá hoàn bốn sau, ở trong bình sách khu, ngược lại có không ít người hỏi lúc nào mở sách mới sự tình.

Sở Nam vẫn chưa hết cả thời hạn, chẳng qua là đáp lại một cái không xác định.

Mà « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » quyền tiểu thuyết này đổi mới, vẫn rất chậm.

Bình thường hai ba ngày sẽ có một canh, sở hữu độc giả cũng đều thành thói quen, biết Sở Nam cao hơn kiểm tra, không có ngừng có chương mới liền coi là chuyện tốt.

Nội công tiêu thụ, vẫn là cung không đủ cầu.

"Mau nhìn, Trần Thành đến."

"Hắn chính là Trần Thành sao?"

"Một năm không thấy, cái này Trần Thành đạo nhìn càng kinh khủng hơn."

"Nghe nói, hắn ở trong dãy núi rèn luyện một năm."

"Trần Thành là ai à?" Có một người nghi hoặc hỏi.

"Người không phải chúng ta trường học đi, Trần Thành người cũng không biết."

"Năm ngoái cuối năm thi đấu, chúng ta lớp thi đấu đệ nhất." Có một người giải thích.

"Ca ca, người kia rất nổi danh sao, vì cái gì tất cả mọi người nhìn hắn." Tiểu hồ ly hiếu kỳ nhìn Nam Vực cửa trường trung học khẩu, đi tới thanh niên.

Sở Nam ánh mắt cũng thật sớm rơi vào thanh niên này trên người, hắn phía sau đeo một cây trường đao, hắn biểu tình cứng cỏi, tướng mạo bình thường, mặc áo ngắn, nhìn rất bình thường.

Xoát!

Lúc này thanh niên kia tựa hồ chú ý tới Sở Nam ánh mắt, ngẩng đầu hướng bên này trên núi trông lại.

Sở Nam lập tức cảm giác, một cổ giống như thực chất bình thường Đao Khí đậm tới.

Đây là một cái thiếu niên Đao Khách.

"Là rất nổi danh, chúng ta khóa này số một, người nói sao?"

Sở Nam cười đối với (đúng) tiểu hồ ly đạo (nói).

Tiểu hồ ly lắc lư đầu, "Chẳng lẽ so ca ca còn lợi hại hơn sao?"

"Nếu như nói trước kia là lợi hại hơn ta, bất quá bây giờ cũng không rõ ràng, không cùng hắn đã giao thủ."

Sở Nam lắc đầu, hắn ngược lại đối với (đúng) thanh niên này sinh ra nhiều chút hứng thú.

Năm ngoái đã biết một lần kỳ cuối thi đấu đệ nhất.

Từ năm trước kỳ cuối thi đấu sau khi kết thúc, suốt một năm chưa thấy qua bóng dáng, hiện tại rốt cuộc trở lại, cũng không biết kết quả thế nào.

"Nam Vực cao trung, đã lâu, thời gian qua đi mấy tháng, ta rốt cuộc trở lại."

"Năm nay tốt nghiệp cuối kỳ kỳ cuối thi đấu số một, ta muốn!"

"Kiệt kiệt. . ."

Lúc này ngoài cửa lớn, đột nhiên nghĩ tới một cái hai bức tiếng kêu to, ngay sau đó là một loại kỳ quái cười như điên.

Loại kia tiếng cười, giống như là như tiểu nhân đắc chí.

Thoáng cái đem sở hữu chính đang nhìn chăm chú Trần Thành ánh mắt, cũng cấp hấp dẫn tới.

Tất cả mọi người muốn nhìn một chút, cuối cùng là cái nào ngu vãi cả lồn (!), ở cửa trường học khẫu, la to.

Lại còn dám ở Trần Thành trước mặt nói khoác mà không biết ngượng, biểu thị cái này thi đấu đệ nhất hần muốn.

Ngay cả chính bước nhanh đi qua Trần Thành đều dừng lại bước chân, nhìn về phía sau.

"Thanh âm này nghe có chút quen tai a."

Sở Nam nghi hoặc nhìn sang.

Liền thấy một người, nghênh ngang đi vào Nam Vực cao trung.

Là tiểu tử này, Sở Nam không khỏi cười.

"Người này là ai a. . ."

"Bị điên rồi."

"Ta thế nào không nhớ, năm ngoái thi đấu trước 10 có nhân vật như thế à?"

Có không ít đồng học, thấp giọng hỏi đến.

"Ta biết, đây là Đàm Thiên Phong, là một cái tác giả."

Có một học sinh, nhận ra người này thân phận.

"Áo, nguyên lai là hần. . . Bất quá hần thực lực chẳng ra sao cả đi."

"Không biết, nghe nói hần mấy tháng trước trở về bể quan, cũng không biết tu luyện như thế nào, xem ra tu luyện cũng không tệ."

Đàm Thiên Phong còn với mấy tháng trước, một dạng trung nhị.

Sở Nam có chút không nói gì lắc đầu một cái, hần tự nhiên nhớ người này.

Gia tộc hần cùng Đường Tử Quân gia là thế giao, bất quá từ nhỏ bị Đường Tử Quân áp một đầu, biểu thị rất ủy khuất.

Đây là Sở Nam mới vừa đến trên cái thế giới này là, tiếp xúc một trong mấy người.

Thiếu niên kia Đào Khách quay đầu liền bước nhanh rời đi.

"Các bạn học đều là tới hoan nghênh ta sao, không sai tiểu gia ta Đàm Thiên Phong, lập tức sẽ trở thành năm nay kỳ cuối thi đấu đệ nhất người."

Đàm Thiên Phong đi vào sân trường, chung quanh có không ít đồng học đang xem đến hần, liền lại được ý tự phong lên.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Mục tiêu đệ nhất

"Cái này Đàm Thiên Phong nói chuyện tự tin vô cùng, chẳng lẽ hần hiện tại lợi hại như vậy?"

Có đồng học thấy Đàm Thiên Phong kia kiêu căng, tự tin lời nói, không khỏi thấp giọng WWw. . ă

"Cái này không biết, hần là tác giả, tu vi hần không khả năng quá cao đi."

"Là cái lý này."

Nam Vực cao trung, nguyên bản tác giả chỉ có ba người.

Hiện tại hơn nửa tháng gần đây xuất hiện Bạch Y Thắng Tuyết Sở Nam, như vậy tổng cộng cũng chỉ có bốn người mà thôi.

Tác giả thân phận, ở thi đại học lúc, sẽ có đặc thù chiếu cố.

Nói như vậy, thực lực chỉ cần trung đẳng, là có thể tiến vào tam đại học viện.

Lúc này, Đàm Thiên Phong trước ngực đột nhiên lên xuống không ngừng, ngay sau đó phát ra rõ ràng có thể nghe tim đập âm thanh.

Đây là tim gõ xiềng, hoàn toàn bị mở ra tiêu chí.

"Tê. . ."

"Cái này Đàm Thiên Phong, đã bước vào Trùng Mạch cảnh giai đoạn cuối cùng?"

"Mạnh như vậy, hơn nửa hắc tác giả thân phận, cứ như vậy, hắc hắc ỏn vào tam đại học viện."

"Trung lai tam đại học viện học sinh!"

Không ít đồng học, đều lộ ra rung động cùng hâm mộ thần sắc.

Đàm Thiên Phong hướng về phía nhiều chút tiếng tán phục, rất là hưởng thụ.

Đắc ý đi vào Nam Vực cao trung giáo viên.

Sở Nam xem có chút buồn cười.

Tiểu tử này, vẫn là giống như trước, tự cho là đúng, cuồng không được.

Bất quá, nhanh như vậy cũng bước vào Thông Mạch cảnh giai đoạn cuối cùng, đánh vào Đan Điền chung quanh Huyệt Vị, tốc độ này cũng thật là không chậm.

"Đàm Thiên Phong, tiểu tử nguoi, thấy lão đại cũng không tới thăm hỏi sức khỏe thoáng cái?"

Chờ đến cái này Đàm Thiên Phong đi bên này núi nhỏ đường vòng quá hạn.

Sở Nam vận chuyển trong cơ thể nội lực, nhắc nhở.

Đầu kia cũng mau ngưỡng đến thiên thượng Đàm Thiên Phong, dừng lại.

"Cái nào tiểu tử, dám ở nguoi Đàm gia trước mặt, tự xưng lão đại?"

Đàm Thiên Phong lạnh rên một tiếng, sau đó quay đầu, hướng thanh âm phương hướng nhìn lại.

Từ dưới chân núi từ xa nhìn lại, tầm mắt còn lâu mới có được trên núi rõ ràng.

Hắn trong lúc nhất thời, không có phân biệt ra được, đây là tên nào.

Liên đạp núi mà lên, Thượng Sứ không nhiều hơn 10m đáng vẻ, rốt cuộc thấy rõ ràng cây kia xoa thượng tọa đến gia hỏa là ai.

Đàm Thiên Phong hai tay chống nạnh, "Ha, nguyên lai là nguoi. Đàm gia ta đang chuẩn bị đi tìm làm phiền nguoi đây, không nghĩ tới, hiện tại tự đưa tới cửa?"

"Ha ha, thật là lão thiên giúp ta."

Đàm Thiên Phong hưng phấn, liền nước mắt cũng mau đi ra.

Nhớ tới lần trước bị Sở Nam hành hạ cái kia kêu thảm thiết.

Hắn liền đau buồn vô cùng, lần này sở dĩ chạy đi bế quan, kỳ thực thi đại học nguyên nhân cũng không nặng, nhiều nhất hay là muốn báo thù.

Đàm Thiên Phong cười như điên mấy tiếng, sau đó tim lại bắt đầu phát ra to lớn tiếng tim đập.

"Thế nào Sở Nam, không nghĩ tới đi, nguoi Đàm gia, hiện tại đã bắt đầu đánh vào Đan Điền chung quanh gõ xiềng. . ."

Đàm Thiên Phong muốn đi qua, loại phương thức này tới chán nhiep Sở Nam.

Cái này làm cho tiểu tử này biết, mình bây giờ đa ngu xuẩn.

"Thế nào, hiện tại từ trên cây đi xuống, cung cung kính kính gọi ta một tiếng lão đại, ta sẽ không đánh ngươi, ngươi cảm thấy thế nào?"

Đàm Thiên Phong lúc này đã tới dưới tàng cây, đắc ý ngược đầu.

Tựa hồ là đang đợi, kinh hoàng thất thổ Sở Nam, đi xuống quỳ lạy hần.

Tiểu hồ ly thò đầu ra, hồ nghi đánh giá ở phía dưới cạc cạc cười ầm Đàm Thiên Phong.

"Ca ca, người này điên sao?"

Sở Nam gật đầu một cái, lại lắc đầu, nhỏ giọng trả lời, "Không sai biệt lắm, bất quá cũng không khoa trương như vậy, chẳng qua là não tàn điểm mà thôi."

Đàm Thiên Phong các loại (chờ) nửa ngày, không đợi được Sở Nam nhảy xuống.

Chẳng lẽ, tiểu tử này đã xuống gốc?

Đàm Thiên Phong nhìn lại, phát hiện Sở Nam chính đang kia trêu chọc con hồ ly nhỏ kia chơi đùa.

Hồ ly đáng yêu khả ái, ngược lại thật xinh đẹp.

"Hỏi ngươi lời nói đây, không nghe thấy sao? Mau xuống lạy lão đại! Bằng không cho ngươi biết, Đàm gia ta bế quan nhiều ngày như vậy, rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại."

Đàm Thiên Phong tim đập thanh âm, càng mãnh liệt.

Sở Nam toét miệng trực tiếp cười.

"Ngươi cười cái gì cười à?" Đàm Thiên Phong bị Sở Nam nụ cười này cười tê cả da đầu, luôn cảm thấy nụ cười này rất quái dị, "Xem ra, ta không cho ngươi điểm nhan sắc nhìn một chút, ngươi nghĩ rằng ta hiện tại tu vi là trang trí?"

Sở Nam lắc đầu một cái.

"Ngươi có ý gì à?"

Đàm Thiên Phong rất không minh bạch, chính mình muốn đánh hần, hần lắc đầu làm gì?

"Ta sợ ngươi không dám động thủ."

"Tiểu gia ta không dám động thủ? Ngươi đi xuống, xem ta hôm nay không đánh ngươi răng vãi đầy đất, ta đổi đổi thành họ của ngươi." Đàm Thiên Phong kêu to.

Sở Nam trực tiếp từ trên cây nhảy xuống.

"Sở Nam cho ngươi nhìn một chút, ta khoảng thời gian này thành quả tu luyện." Đàm Thiên Phong vừa nói, nắm chặt quả đấm, chuẩn bị động thủ.

"Chờ xuống." Sở Nam lên tiếng ngăn cản.

"Thế nào sợ à nha?" Đàm Thiên Phong dương dương đắc ý, "Gọi ta lão đại, sau đó theo ta hỗn, ta sẽ không đánh ngươi, như thế nào đây?"

"Chẳng ra sao cả, Đàm Thiên Phong, ta chỉ là muốn nhắc nhở ngươi một câu, trong trường học cũng không cho phép đấu nhau. Ở nhiều bạn học như vậy trước mặt động thủ, xem ra ngươi là không chuẩn bị tham gia thi đại học chứ?"

Khí thế hung hăng Đàm Thiên Phong, biểu tình có chút ngẩn ngơ.

Nửa năm chưa có trở về trường học, hần sớm đem những này không quan trọng quy củ quên.

Hiện tại Sở Nam một nhắc nhở như vậy, hần mới nhớ.

"Con bà nó. . ."

Đàm Thiên Phong theo bản năng xuống phía dưới nhìn lại, không ít đồng học đã thấy bên này tình huống, đều tại xem náo nhiệt.

Nếu là động thủ lời nói, mặc dù không còn như thật sẽ hủy bỏ thi đại học tư cách.

Thế nhưng tuyệt đối cũng sẽ không có chuyện gì tốt.

"Ngươi bây giờ, có phải hay không hẳn đòi tên là Sở Thiên giới à?" Sở Nam trên nói.

Đàm Thiên Phong kia trắng nõn khuôn mặt hơi đỏ lên, "Ngươi chờ ta, tốt nhất cầu nguyện tiếp theo mấy ngày kỳ cuối thi đấu, khác (đừng) ở trên lời đài tụng phải ta, bằng không Đàm gia ta cho ngươi biết, bông hoa vì cái gì hồng như vậy."

Đàm Thiên Phong, vừa nói liền nghênh ngang tới rồi đi.

"Thật là cái hồ hàng."

Sở Nam có chút không nói gì lắc đầu một cái, người này với mập mạp cái kia hồ hàng, cùng một chỗ thật là tuyệt phối.

...

Ở Nam Vực cao trung, một nơi trong biệt viện.

Một cái thiếu niên áo trắng, trong bụng không ngừng phát ra ục ục tiếng kêu thanh âm, tay cầm trường kiếm, theo hấn trường kiếm vũ động, trong chớp mắt trước mắt hòn đá, biến thành đá vụn.

Hấn bằng kiếm mà đứng, trạm thẳng tắp.

Đã hoàn toàn từ lần trước thua ở Sở Nam thất bại, đi ra.

Cái này bất ngờ chính là Liễu Hoa Sơn.

"Lợi hại." Bên cạnh xem Liễu Mộc kích động kêu, "Biểu ca, ngươi tu luyện Cáp Mô Công sau đó, hiện tại tu vi tăng mạnh, lần này kỳ cuối thi đấu, nếu là gặp phải Sở Nam, khẳng định có thể đem hấn đánh thất bại thảm hại."

"Sở Nam?" Liễu Hoa Sơn chính là lắc đầu một cái, "Ta hiện tại có đỉnh cấp nội công tương trợ, Sở Nam ta đã không coi vào đâu, lần này ta muốn bắt được cái này kỳ cuối thi đấu đệ nhất."

Liễu Hoa Sơn hăm hở.

Lần trước bại bởi Sở Nam, bất quá chỉ là bởi vì đối phương tu luyện Bích Hải Triều Sinh Khúc.

Mượn Bích Hải Triều Sinh Khúc đánh bại chính mình.

Lần này, giống như mình có đỉnh cấp nội công tương trợ, Bích Hải tiếng sóng vô dụng, Sở Nam vừa coi là cái gì.

Đừng nói Bích Hải Triều Sinh Khúc, coi như là kia Sở Nam tu luyện Cửu Âm Chân Kinh thì có ích lợi gì.

"Đương nhiên, nếu là đụng phải hấn, không ngại cho hấn biết, hấn theo ta loại tu luyện này thiên tài giữa chênh lệch, hấn vẫn thích hợp nhất đi sáng tác tiểu thuyết."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 234: Tự tập diễn võ trường

Ở sân trường xó xỉnh một nơi hơi lộ ra đồ nát trong sân.

Tay cầm Đại Kiếm một cái thiếu niên áo đen đứng thẳng mà đứng, trên người hấn có một cổ đậm đà thiết huyết khí sát phạt.

Ở bên hông đứng thiếu niên, mặt đầy hưng phấn, "Mục Thiên ca, lần này ngươi rút cuộc phải sử dụng ra thực lực chân chính, cái này thi đấu số một, trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác."

Cái này bị kêu là Mục Thiên thiếu niên áo đen, tay trái khẽ vuốt cái này chính mình trường kiếm, trong con mắt khí sát phạt hơn người, "Thi vào Nam Vực cao trung bốn năm qua, năm thứ nhất ta theo sư phụ đạp biển Nam Vực, gặp qua muôn vàn hung thú, năm thứ hai, ta cùng sư phụ đi Cực Tây sa mạc cùng sa mạc, ở biển cát đi tiếp, gian nan nhất thời điểm đã từng ẩn núp năm ngày năm đêm, năm thứ ba, ở đi chỗ đó Hắc Thủy ao đầm cùng Ngạc Thú liều mạng tranh đấu. Năm thứ tư, ta khổ tu một năm, ba năm lắng đọng, trong ba năm sinh tử rèn luyện, rốt cuộc trợ giúp ta ở nơi này thời gian một năm, đập phá Thông Mạch cảnh giới cuối cùng một cửa ải. . . Hôm nay ta rốt cuộc trở lại, cái này thi đấu số một, với ta mà nói, chẳng qua là lấy đồ trong túi mà thôi."

"Cũng nên để cho trường học biết đến, còn có ta Mục Thiên người học sinh này tồn tại."

Thiếu niên mặc áo đen này, hăng hái.

Bốn năm ở bên bờ sinh tử rèn luyện, hần tin tưởng ở Nam Vực cao trung, không người có thể vọng kỳ tương bội.

"Mục Thiên ca người nói đúng, bọn họ hàng năm cũng tranh đoạt thi đấu số một, thật không nghĩ tới thật sự nhân vật cường thế còn chưa ra đây."

Thiếu niên kia rất rõ ràng là đối với (đúng) Mục Thiên khâm phục không dứt.

"Chúng ta Nam Vực cao trung, một năm qua này, lại có cao thủ gì hiện lên sao?"

Kia Mục Thiên trầm giọng hỏi?

"Trước 10 hạng cũng không có bao nhiêu thay đổi, duy nhất có thể với Mục Thiên người cạnh tranh thoáng cái cũng chỉ có Trần Thành thanh kia Khoái Dao. Bất quá mấy tháng gần đây xuất hiện một vị tác giả, cũng chính là Bạch Y Trắng Tuyết, Bạch đại sư! Còn như có còn hay không khác (đừng) ẩn tàng cao thủ, giống như Mục ca người một dạng không có hiện ra qua thật sự trong tay, cái này ta không được rõ lắm."

Mục Thiên gật đầu, trên mặt thoáng lộ ra chút tiếc nuối, "Cái này ta ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong thấy, không nghĩ tới Nam Vực cao trung, vậy mà xuất hiện Bạch Y Trắng Tuyết thiên tài như vậy tác giả. Bất quá đáng tiếc không phải là thiên tài võ giả, nếu không có lẽ có thể cùng ta tranh đoạt xuống."

"Hy vọng năm ngoài xếp hạng thứ nhất Khoái Dao Trần Thành, người đừng để cho ta thất vọng mới phải."

Mục Thiên đang khi nói chuyện, trong tay hần trường kiếm phát ra tiếng vo ve, tựa hồ là đang hưởng ứng chủ nhân lời nói.

. . .

Sở Nam vừa ở cửa trường học xem một hồi, cũng không có ở thấy cái gì thú vị nhân vật.

Liên tục tiếp chạy đến trường học sau núi, lần nữa luyện lên Hàng Long Thập Bát Chương.

Tay đi Long Xà!

Chân đạp Bát Phương!

Sở Nam bắt đầu diễn luyện, Hàng Long Thập Bát Chương Đệ Nhất Thức, Kháng Long Hữu Hồi.

Theo Sở Nam diễn luyện, bên trong thân thể nội lực bay lên.

Gần đây hai ngày, hần đã chạm tới một loại kỳ quái thăng bằng.

Đem Bích Hải Triều Sinh Khúc nội lực cùng tu luyện Hàng Long Thập Bát Chương mang đến đương cương nội lực dung hợp lẫn nhau.

Loại dung hợp này đạt tới một loại trạng thái thăng bằng.

Đi qua không ngừng diễn luyện, Sở Nam đã chậm chậm bắt đầu có thể thật sự chạm tới Hàng Long Thập Bát Chương tinh túy.

"Rống. . ."

Theo một tiếng Long Ngâm tiếng vang lên.

Mấy chục cây đại thụ, bị loại bỏ kinh khí, chặn ngang vỡ gãy.

"Cái này Hàng Long Thập Bát Chương uy lực, so với ở trong tiểu thuyết khủng bố hơn nhiều."

Sở Nam nhìn trước mắt một chương này, tạo thành hiệu quả.

Loại này Hàng Long Thập Bát Chương, lại có thể dẫn động thiên địa linh khí tăng thêm Chương Pháp uy lực.

Thiên địa linh khí càng đậm đà, loại này Chuông Pháp uy lực lại càng khủng bố.

Cái này lại là một loại, nhìn trời linh khí vận dụng.

Ở Xạ Điều thế giới, linh khí cực kỳ mỏng manh, tự nhiên không phát huy ra cái này Chuông Pháp toàn bộ hiệu dụng.

"Bất quá, ta đây Hàng Long Thập Bát Chuông, chung quy lại cảm thấy không đầy đủ, mà còn căn bản là không có cách tu luyện tới cực hạn, trong này kết quả ít một chút cái gì?"

Sở Nam vừa diễn luyện mấy bàn tay, vẫn là với vừa mới hiệu quả tương tự.

Không gì hơn cái này uy lực, đối phó lần này kỳ cuối thi đấu, hẳn đủ.

Sở Nam khước miệng nhỏ câu khởi một đạo độ cong.

Hắn đi tới nơi này cái Thần Văn thế giới, lâu như vậy.

Trừ lần đó nghe lên được Yêu Tộc Công Chúa đối thoại, cuối cùng cùng với Yêu Tộc đánh giết, Sở Nam cơ hồ lại cũng không có trải qua thật sự chiến đấu.

Lần này kỳ cuối thi đấu, hắn muốn biết một chút về, Nam Vực cao trung những thiên tài này võ giả, kết quả có lợi hại.

...

Thời gian trôi qua, hai ngày chớp mắt liền qua.

Toàn bộ Nam Vực cao trung giáo viên, ở nơi này một ngày, hoàn toàn lâm vào sôi trào.

Kia mấy chục tất cả lớn nhỏ diễn võ trường, đồng thời mở ra.

Sở Nam sau khi rửa mặt, liền bước hướng diễn võ trường đi tới.

Tràng này kỳ cuối thi đấu, sẽ kéo dài hơn nửa tháng.

Là thi đại học trước, trọng yếu nhất luyện binh.

Còn như thi đại học khảo hạch, cũng không nhất định chính là học sinh giữa đối chiến, hàng năm đề thi cũng hoàn toàn bất đồng.

Sở Nam đi tới bên ngoài diễn võ trường, chỉ thấy, trên đỉnh núi đã đứng đầy học sinh.

Ở trên đỉnh núi vậy xem, đến đều là đệ tử cấp thấp.

Thật sự chuẩn bị tham gia tràng này tốt nghiệp đại trác, lớp tốt nghiệp học sinh, đều tại bên trong sân thạch đài chung quanh chỗ ngồi ngồi.

Tiểu hồ ly hưng phấn không được, ngồi chồm hổm ở Sở Nam trên vai, nhìn người trước mắt biển, "Ca ca, thật là nhiều người a."

"Ca ca, thật là nhiều người."

Tiểu hồ ly nằm ở Sở Nam bên tai, không ngừng kinh hô thành tiếng.

Theo Sở Nam đi vào trong sân.

Có không ít học sinh ánh mắt cũng rơi ở trên người hắn.

"Mau nhìn, Bạch đại sư."

"Hắn chính là viết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cái kia Bạch Y Thăng Tuyết sao?"

"Dáng dấp còn rất soái a." Một cô thiếu nữ hai mắt sáng lên, "Các người nói trắng ra đại sư, có thể hay không đoạt được đệ nhất a."

"Muội muội, người hoa si cũng có cái độ được rồi. Bạch đại sư là tác giả, vừa không phải là cái gì thiên tài võ giả, mặc dù hắn cũng rất mạnh, bất quá cái này đệ nhất với hắn chỉ định vô duyên."

Một nhóm bó buộc hâm mộ bên trong mang theo nhiều chút kính mến ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người.

Vị này cùng bọn họ đồng dạng tuổi trẻ năm, cự tuyệt tam đại viện mời, còn muốn tham gia thi đại học.

Bất quá ai cũng biết, giả cao kiểm tra với hắn mà nói, chỉ là một đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Coi như là trực tiếp thiếu kiểm tra, kia tam đại học viện cuối cùng cũng tuyệt đối là muốn cướp.

Sở Nam hướng sản diễn võ nhìn lại.

Chỉ thấy ở chính giữa lớn nhất sản diễn võ bên trên, đứng ba người, hai vị lão nhân một người trung niên.

Trung gian là Nam Vực cao trung Ninh hiệu trưởng, bên trái Sở Nam cũng ở đây tác giả công hội từng thấy, mày râu trắng phau chính là vị kia Lý lão hội trưởng.

Không nghĩ tới, lão đầu này vài năm ngược lại tự mình tới?

Sở Nam ở lúc trước kỳ cuối thi đấu, cũng tới xem qua, chưa từng thấy qua lão đầu này xuất hiện.

Năm nay xuất hiện, sẽ không là bởi vì ta đi!

"Ninh hiệu trưởng. . . Chúng ta Nam Vực cao trung lại đến thi đại học thời tiết, lại đến mỗi năm một lần tốt nghiệp thi đấu, không biết năm nay được bao nhiêu thiên tài hội hiện lên?"

Lúc này Ninh hiệu trưởng bên phải người trung niên nói chuyện, thanh âm hần hùng hậu.

"Người nọ là?"

Sở Nam đối với (đứng) trung niên nhân này không có ấn tượng gì, bắt quá nhìn vừa có chút quen mắt.

"Coi như là nhiều hơn nữa thiên tài, cũng che giấu không Đường thành chủ gia con gái, không chỉ có tác giả thân phận, mà còn ta nghe người hần gần đây đã tại thủ đột phá Thông Mạch, không biết là thật hay giả?"

Lúc này Ninh hiệu trưởng nói chuyện.

Mày râu đều trắng Lý lão hội trưởng, vẻ mặt hơi chấn động một chút, "Chính là kia Đường Tử Quân tiểu nha đầu kia sao, mấy tháng không thấy tiến bộ nhiều như vậy, hôm nay tới không có?"

Lý lão hội trưởng ánh mắt ở trong hội trưởng đảo qua.

"Cô gái nhỏ kia, còn đang bế quan. Mấy ngày gần đây không có nàng trận đấu, trước đây mấy ngày cũng sẽ không xuất hiện." Đường thành chủ cười mở cười to, rất hiển nhiên cũng vì nữ nhi mình cao hứng, "Ninh hiệu trưởng cuộc so tài này thời điểm đến, vẫn là ngài tuyên bố cái này kỳ cuối đại trắc bắt đầu đi!"

Sở Nam từ bên cạnh mấy người trong tiếng nghị luận, biết trước mắt trung niên nhân này thân phận.

Nguyên lai là Đường Tử Quân không trách có chút quen mắt.

Sở Nam ở Thành Chủ phủ dưỡng thương những thứ kia thiên, xa xa thấy qua, bắt quá cũng không có với vị thành chủ này có cái gì trao đổi.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 235: Ra sân

"Nói như vậy, thật là đang đột phá Thông Mạch cảnh. . . Năm nay tây nam nơi thi đại học hạng, con gái của người có hi vọng tiến vào tiền tam thập."

Ninh hiệu trưởng cười mở cười to.

Ở Nhân Tộc thi đại học khảo hạch, Căn cứ địa khu vực tới phân tổng cộng chia làm nhiều cái địa điểm thi.

Tây nam nơi tổng cộng có gần ba mươi khu vực, thuộc về cùng một cái địa điểm thi.

Sở hữu học sinh cấp ba, hội (sẽ) cùng nhau đi tới tây nam nơi trung tâm, đi tham gia thi đại học khảo hạch.

Đường thành chủ trên mặt mang nụ cười, "Kết quả có thể thành công hay không, còn chưa biết được a. Ta phỏng chừng lần này, hy vọng không lớn, vượt qua Thông Mạch cảnh giới cuối cùng một cái khe, không phải là dễ dàng như vậy."

Ninh hiệu trưởng gật đầu một cái, "Coi như là không cách nào đột phá, Ninh Túy Linh không phải là còn có một tầng tác giả thân phận? Tam đại học viện, đã ổn, chúc mừng, chúc mừng!"

Ninh hiệu trưởng nói đến, ánh mắt đảo qua hội trường mỗi một học sinh.

Vận chuyển thân thể bên trong chân khí, vang vọng thanh âm, rơi vào mỗi một học sinh trong lỗ tai.

"Lớp tốt nghiệp các bạn học, bốn năm trước các ngươi thành công bước vào Nam Vực cao trung, các ngươi đều là trong bạn cùng lứa tuổi thiên chi kiêu tử, bốn năm học tập, bốn năm rèn luyện. Rốt cuộc đến tới hậu kỳ cuối thi đấu, đây cũng là các ngươi một lần cuối cùng tham gia Nam Vực cao trung khảo hạch, lần khảo hạch này hạng, sẽ cùng thi đại học cuộc thi số nối kết, mà còn một ít học viện, ở nhận đồng thời, có lẽ cũng sẽ tham khảo thi cuối kỳ hạt nhân ở cấp ba hạng."

"Ta tuyên bố, lớp tốt nghiệp thi cuối kỳ hạt nhân, hiện tại bắt đầu."

Theo Ninh hiệu trưởng thanh âm rơi xuống.

Hơn ba mươi danh lão sư, đều nhất nhất bước lên, khác nhau sà diễn võ.

Ngay sau đó từng cái khác nhau sà diễn võ bên trên, lão sư bắt đầu tuyên bố đối chiến học sinh số.

Hơn bảy mươi cái học viên, đồng thời nhảy lên hơn ba mươi sà diễn võ trên.

Lần nhau ôm quyền, sau đó đối chiến bắt đầu.

Trong lúc nhất thời, bóng kiếm ngang dọc, tiếng reo hò, cố gắng lên âm thanh cùng vũ khí tiếng va chạm đan vào một chỗ.

Không ít học sinh, đã từ bên cạnh chỗ ngồi lao xuống, đi tới sà diễn võ bên bờ, muốn tốt cho mình hữu hoặc là đồng học cố gắng lên.

Năm ngoài kỳ cuối thi đấu 200 người đứng đầu học viên, cũng không cần tham gia giai đoạn trước tỷ thí.

Bọn họ từng cái cũng tu vi so với cao, trực tiếp liền lên cấp 500 người đứng đầu.

Chờ đến trước mắt những thứ này lớp tốt nghiệp học sinh, lại quyết ra 300 người.

Chính là cuối cùng năm trăm danh hạng chiến đấu.

Mà Sở Nam năm ngoài kỳ cuối thi đấu cũng không tại 200 người đứng đầu bên trong, cho nên những ngày qua trận đấu hấn muốn tham gia.

Cái giai đoạn này muốn kéo dài chỉ ít mười hai ngày thời gian, sẽ còn căn cứ tình huống thích hợp kéo dài.

Nếu như ngươi trong lúc này thắng liền mười tràng, sẽ trực tiếp lên cấp Top 5 trăm.

Sở Nam vừa mới đã chạy tới rút qua hôm nay ký, hấn ký xuống số là 1567.

Đối thủ của hấn, cũng chính là một người khác rút được 1567 nhân.

Những thứ này sà diễn võ bên trên, thỉnh thoảng truyền ra lão sư tuyên bố người nào thắng thanh âm tới.

"Này cho, Sở Nam!"

Đang lúc Sở Nam vừa nhìn chung quanh luận bàn, một bên chờ đợi chính mình bắt đầu tỷ thí.

Lúc này bên cạnh truyền tới một cô gái thanh âm.

Sở Nam nhìn lại, là Tiểu Yêu.

"Trước 10 thiên hấn không có tiểu thư nhà ngươi trận đấu đi, làm sao ngươi tới?"

Sở Nam hướng Tiểu Yêu phía sau nhìn lại, cũng không có Đường Từ Quân thân ảnh.

"Tiểu thư nhà ta, bé quan đi. Nam Vực cao trung náo nhiệt như thế, ta liền chính mình chạy tới á..., tìm kĩ lâu mới tìm được ngươi."

Tiểu Yêu vừa nói liền giang hai tay ra, "Tiểu hồ ly, để cho tỷ tỷ ôm một cái."

Nguyệt Hoa liếc qua đầu, căn bản không đi xem hán.

"Tiểu hồ ly, người thế nào không để ý tới ta à."

Tiểu Yêu trêu chọc tiểu hồ ly, thật là lớn một trận, cũng không có cái gì khởi sắc.

"Sở Nam người khẳng định ở hán bên cạnh nói qua ta nói xấu, cho nên hán mới không để ý tới ta." Tiểu Viêm mặt đầy khẳng định nói.

"Người đây là vu hãm, mau mau nói xin lỗi ta, bằng không. Các loại (chờ) tiểu thư nhà người bề quan đi ra, ta để cho nàng đem người đuổi ra khỏi cửa."

Sở Nam uy hiếp nói.

Không sai biệt lắm qua hơn một tiếng đáng vẻ.

Sở Nam rút cuộc nghe được chính mình số, "1 số 567, đi số 21 sân diễn võ, tiến hành tỷ thí."

Sở Nam bay thẳng đến số 21 sân diễn võ đi tới.

Tiểu Yêu cũng đi theo, mới vừa rồi với Sở Nam một phen cãi vã.

Hán rơi vào hạ phong, theo ở phía sau còn hận hận lắm lắm, "Tốt nhất đừng phải cái siêu cấp cao thủ, đem hán đánh hoa rơi nước chảy."

Sở Nam làm bộ như không có nghe được, rất nhanh thì đi tới số 21 sân diễn võ.

"Tiểu Yêu giúp ta chiếu cố một hồi tiểu hồ ly."

Tiểu Hồ vừa nghe muốn với tiểu yêu này, liền bắt đầu chít chít kêu.

Còn dùng sức lắc đầu, mặc dù không có nói ra thanh âm.

Bất quá hán ý này đã biểu đạt rất rõ ràng, hán không muốn đi theo Tiểu Yêu.

"Hào Nguyệt Hoa, ca ca muốn lên đi tỷ thí một trận, đi một chút sẽ trở lại, nhiều nhất mấy phút. Người đang ở đây phía dưới, cho ca ca cố gắng lên."

Tiểu hồ ly lúc này mới gật đầu một cái.

Đến tiểu hồ ly thật thông minh, thật giống như thật có thể nghe hiểu Sở Nam lời nói.

Tiểu Yêu càng là xem hai mắt sáng lên.

Bất quá không đợi trên người nàng đi ôm, tiểu hồ ly trực tiếp nhảy đến bả vai nàng bên trên, hướng về phía Sở Nam chít chít kêu hai tiếng.

Sở Nam trực tiếp bước lên sân diễn võ, đem trong tay số trực tiếp đưa cho lão sư.

Theo Sở Nam bước lên đi, 2 1 sân diễn võ chung quanh, trong nháy mắt sôi trào.

"Bạch Y Thăng Tuyết, là Bạch đại sư, trận này Bạch đại sư ở số 21 sân diễn võ."

"Bạch đại sư cố gắng lên, chúng ta coi trọng người."

"Bạch đại sư viết tiểu thuyết là lợi hại, bất quá thực lực này tựa hồ chẳng ra sao cả đi."

"Huynh đệ mấy tháng trước giữa kỳ đại trắc, người chưa có xem qua đi, Bạch đại sư nhưng là nhất cử đánh bại Liễu Hoa Sơn."

"Ta nghe nói, bất quá Sở Nam là mượn 'Bích Hải Triều Sinh Khúc' mới đánh bại Liễu Hoa Sơn, thực tế thực lực hán không có kinh khủng như vậy."

"Bạch Y Thăng Tuyết cố gắng lên, ta yêu người." Một cô gái thét chói tai từ đằng xa vang lên.

"Bạch Y Thăng Tuyết I love You too."

"Bạch đại sư thật là đẹp trai!"

Từng tiếng nữ hài từ tiếng thét chói tai vang lên.

Sở Nam vốn là đáng đáp đủ đủ soái, hơn nữa lúc này Bạch Y Thăng Tuyết cái thân phận này.

Tự nhiên để cho không thiếu nữ hài tử, vì đó khuyh đảo.

Theo sợ hãi kêu đàm phán hòa bình nói âm thanh.

Số 21 sàn diễn võ chung quanh người vây xem, thoáng cái tăng thêm gấp mấy lần.

Thậm chí có nhân, bắt đầu ở Thiên Đạo trong diễn đàn, truyền trực tiếp Bạch đại sư tốt nghiệp thi đấu quá trình.

Mọi người đối với (đứng) vị này Bạch Y Thăng Tuyết, cũng là phi thường chú ý.

Nhất là thi đại học lại sắp tới, Thần Văn thế giới rất nhiều nhân tộc, cũng muốn nhìn một chút.

Vị này cự tuyệt tam đại viện thăng chiêu mời Sở Nam, kết quả có thể nào thực lực.

"Một vị khác bắt được 1 số 567 bài học viên, vì cái gì còn không có đi lên, lập tức tới 2 1 đài, tham gia tỷ thí." Lão sư kia chờ một lát, thấy Sở Nam đối thủ còn không có đi lên, liền có lên tiếng nhắc nhở.

Lúc này, dưới đài trong đám người, mới có một người.

Gương mặt đó thật là giống như là ăn cút một dạng khó coi, từng bước một đi tới.

Người này lại là Liễu Mộc.

"Liễu Mộc người là 1 số 567, chúng ta thật đúng là có cạnh." Sở Nam cười với Liễu Mộc chào hỏi.

Liễu Mộc khuôn mặt cũng xanh.

Vận khí này thật là tăng cao, trận đầu tỷ thí liền đụng phải Sở Nam.

Vừa nghĩ tới, Sở Nam lúc ấy không có thể nào động thủ, liền đem chính mình biểu ca đánh cho không được.

Mình tuyệt đối không phải là Sở Nam đối thủ.

Mà còn chính mình vẫn cùng người này có thù oán, nhất định sẽ trả đũa.

Lão sư kia kiểm tra một chút số bài, lúc này mới gật đầu một cái, "Bắt đầu tỷ thí."

"Ta nhận thua."

Còn không chờ Sở Nam có bất kỳ động tác gì, kia Liễu Mộc liền trực tiếp gọi ra, ngay sau đó chạy xuống sàn diễn võ, tốc độ nhanh làm người ta chắc lưỡi hít hà.

Hiện trường cố gắng lên âm thanh, thoáng cái an tĩnh lại, ngay sau đó hít hà một mảnh.

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiến ๐, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 236: Thiếu niên áo đen

Vậy vừa nãy nói bắt đầu tranh tài lão sư, há học miệng còn không có khép lại.

Giơ tay lên, còn dừng lại ở giữa không trung.

Thuận thế chỉ về phía trước, "Làm võ giả, nên vượt khó tiến lên, đừng nói đối thủ của ngươi là Bạch Y Thăng Tuyết, coi như là Tiêu Viêm loại cấp bậc đó cao thủ, cũng phải có cùng đánh một trận dũng khí, không đánh mà chạy, vĩnh viễn cũng không khả năng trở thành cường giả tuyệt thế."

Lão sư này khiển trách.

Liễu Mộc vừa vận chạy xuống đi, tâm lý mắng to.

Mã Đức, đứng nói chuyện không đau eo, ta theo Sở Nam vốn là có thù oán. Với hấn đánh, vậy còn không đến trả đũa ta, còn không bằng lưu lực khí, chuẩn bị tiếp theo trận đấu.

Lại nói ta vốn là không nghĩ tới, có thể trở thành cái gì đó cường giả tuyệt thế.

"Trận này, Sở Nam thắng."

Bên cạnh một người, đem tràng này đối chiến thắng bại kỷ lục đi xuống.

"1 số 570, đi số 21 sàn diễn võ, tiến hành tỷ thí." Lão sư này la lớn, sau đó đối với (đúng) Sở Nam gật đầu một cái, "Người có thể rời đi."

Sở Nam trực tiếp đi xuống sàn diễn võ.

"Chít chít!"

Tiểu hồ ly thật nhanh chạy tới, leo đến Sở Nam trên vai, cao hứng kêu.

Sở Nam đi tới Tiểu Yêu bên cạnh.

Tiểu Yêu quyết miệng, một bộ rất buồn bực đáng vẽ.

Vốn cho là có cơ hội với tiểu hồ ly chơi đùa một hồi, nhưng ai biết Sở Nam đi lên liền trực tiếp xuống.

"Thế nào lợi hại."

Sở Nam đắc ý đối với (đúng) tiểu yêu này nhíu nhíu mày.

"Cát, liên đá cũng không có đánh, ta không nhìn ra lợi hại chỗ nào."

"Là biển rừng, thứ 1 số 570 là biển rừng."

Mới vừa rồi vậy xem Sở Nam trận đấu học sinh cũng đều không có tản đi.

Theo thứ 1 số 570 một người trong đó, bước lên sàn diễn võ.

Hiện trường, chỉ một thoáng vừa sôi trào.

Sở Nam hướng sàn diễn võ nhìn lên đi, chỉ thấy phía trên đứng một người thiếu niên da thịt ngăm đen. Bên hông là một cây đao, hấn tùy tiện đứng ở phía trên.

"Biển rừng năm ngoái chúng ta lớp thứ 201 danh, hấn là mấy ngày nay trong tỷ thí, mạnh nhất tuyển thủ, nghe nói hấn cũng tu luyện nội công, ít nhất có thể đủ tiến vào trước một trăm năm mươi danh, thậm chí bước vào một trăm danh."

"Người nào xui xẻo như vậy, trận chiến đầu tiên liền đụng phải biển rừng? Trực tiếp thua một trận."

"Biển rừng cố gắng lên."

Đang lúc mọi người lẫn nhau nhìn lại, tìm biển rừng đối thủ lúc.

Chỉ thấy một cái thiếu niên áo đen, từ đằng xa đi đi tới, hấn đeo một cây Đại Kiếm.

Cả người tản ra một vòng lạnh lùng, loại kia khí sát phạt, để cho chung quanh tiếng nghị luận trong nháy mắt tiêu không ít.

"Người này, nhìn, quá Ngạo đi."

"Đi lên thua hết, ta xem hấn còn trang không trang khốc."

Có người đối với (đúng) thiếu niên áo đen loại này khí sát phạt rất bất mãn, cho là hấn là già bộ tới.

Thiếu niên áo đen từng bước một đi lên sàn diễn võ bên trên, đứng ở biển rừng đối diện, đem trong tay số bài đưa ra.

Theo lão sư tuyên bố bắt đầu tranh tài.

Hiện trường cố gắng lên âm thanh vừa vang lên.

Tất cả đều là cấp biển rừng cố gắng lên, rõ ràng mọi người đối với (đúng) thiếu niên mặc áo đen này cũng không có ấn tượng gì.

Biển rừng trực tiếp rút ra bản thân đao, đối với (đúng) thiếu niên áo đen đao (nói), "Đồng học, rút ra ngươi kiếm, chúng ta bắt đầu."

Thiếu niên áo đen lại không có di chuyển, chẳng qua là nhàn nhạt nhìn biển rừng, hồi lâu mới nói, "Ngươi không xứng thấy ta kiếm."

Hiện trường cố gắng lên âm thanh, thoáng cái an tĩnh lại.

Bất quá trong khoảnh khắc, thanh âm đột ngột.

"Quá kiêu ngạo đi."

"Buồn cười, ngươi biết đối thủ là người nào không, đó là biển rừng."

"Thiếu niên mặc áo đen này rốt cuộc là kia người vật, rất lợi hại phải không?" Có người nghi hoặc hỏi.

Dám nói thể với biển rừng không xứng thấy hấn kiếm, hấn thực lực không thấp mới đúng.

"Hắc hắc, trời mới biết hấn là kia người. Lúc trước trường học đại trác, tuyệt đối là mười ngàn tên ở ngoài."

"Cái này cura bom thổi mìn, lập tức biết đánh khuôn mặt."

Biển rừng vừa mới còn mang theo nụ cười biểu tình, thoáng cái cứng đờ, "Vậy sẽ phải ta xem một chút, các hạ kết quả có năng lực gì."

"Ngươi không có cái cơ hội kia!" Thiếu niên áo đen thanh âm vẫn là lạnh như vậy.

Biển rừng cười lạnh, "Thế nào, ngươi muốn với mới vừa rồi vị bạn học kia một dạng muốn trực tiếp nhận thua sao?"

"Ngọa tào, ngươi đại gia!" Dưới đài Liễu Mộc mới vừa rồi chuẩn bị rời đi, bất quá thấy là biển rừng, vừa dừng lại chuẩn bị đem trận này nhìn xong, lúc này nghe được phía trên đối thoại, vậy mà lấy chính mình khai tuyến, khí trực tiếp mắng ra.

Thiếu niên áo đen lắc đầu, "Đánh bại ngươi, chỉ cần một chiêu."

"Tiếp lấy thôi, ta nhìn ngươi thật lợi hại."

"Coi như là xếp hạng thứ mười, cũng không dám nói ta một chiêu là có thể đánh bại biển rừng đi."

"Càng xem người này càng không vừa mắt."

"Biển rừng cố gắng lên, một chiêu miểu sát tiểu tử này."

Biển rừng sắc mặt cực kỳ khó coi, tay nắm chặt cán đao, thanh âm có chút âm trầm, "Hảo rất, vậy hãy để cho ta xem một chút các hạ như thế nào gây sát ta."

Biển rừng tức giận bay lên, hai tay nắm ở cán đao, gia tốc về phía trước chạy như điên.

Tốc độ rất nhanh, chớp mắt liền tới.

Hai tay của hấn về phía trước chém tới, một đao này mau lẹ vô cùng, trực tiếp truyền ra tiếng xé gió, tựa hồ xé không khí.

Ầm!

Chỉ nghe được một tiếng vang thật lớn.

Biển rừng bay rót ra ngoài, rơi xuống ở phía xa.

"Phốc. . ."

Biển rừng tê liệt té xuống đất, trợn to hai mắt, mặt đầy khó tin.

Một chiêu, chẳng qua là một chiêu hấn liền bị đánh bại.

Thậm chí ngay cả đối thủ là như thế nào công kích cũng không nhìn thấy.

Điều này sao có thể.

Hiện trường thoáng cái liền an tĩnh lại.

Mới vừa rồi tiếng chát vẫn hoàn toàn biến mất.

Lão sư kia vừa tròn to mắt.

Không phải đâu, tràng này vừa kết thúc, đây cũng quá nhanh.

"Lão sư, đây coi như là ta thắng đi." Hắc y thiếu niên kia đối với (đúng) một bên tròn to mắt nhìn trước mắt một màn lão sư hỏi.

Đây là thúc giục hấn, mau mau tuyên bố kết quả tranh tài.

"Thứ 1 số 570 đối chiến, Mục Thiên thắng."

Lão sư này đọc lên thiếu niên này tên.

Thiếu niên áo đen trực tiếp từ sân diễn võ bên trên, đi xuống.

Đi ngang qua Sở Nam lúc, dừng lại, ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, "Bách đại sư đáng tiếc, nếu là người thiên phú ở phương diện tu luyện, có lẽ còn có thể theo ta cạnh tranh thoáng cái năm nay thi đấu đệ nhất."

Thiếu niên mặc áo đen này, nói xong cũng trực tiếp hướng phía ngoài đoàn người đi tới.

"Có chút ý tứ."

Sở Nam khoe miệng lộ ra một nụ cười, thiếu niên mặc áo đen này tuyệt đối không đơn giản.

Hiện trường mới vừa rồi châm chọc đồng học, tiếng giễu cợt thanh âm, cơ hồ đều biến mất.

Cũng thảo luận cái này Mục Thiên lai lịch.

"Mục Thiên lúc trước chưa từng nghe qua a, thực lực cũng quá khủng bố."

"Đây sẽ không là giả thi đấu đi, hấn thế nào ra tay?"

Có người phát ra nghi vấn.

"Không biết, bất quá giả thi đấu cũng không đến nỗi."

"Một chiều miếu sát biển rừng, người này thực lực, sợ rằng có thể đứng vào năm nay top 20 đi."

"Trận này có chút quý dị, chờ đến cuộc kế tiếp nhìn lại đi."

Toàn bộ sân diễn võ chung quanh, đều tại thấp giọng nói thì thầm.

Đồng thời kèm theo rất nhiều đạo (nói) kinh hãi ánh mắt.

Bất kể như thế nào, những người này cũng nhớ danh tự này Mục Thiên.

Cuộc tranh tài này kết thúc, Sở Nam không có trì hoãn trực tiếp trở lại chỗ ở, hôm nay sẽ không còn có so với hấn thi đấu, mà còn hấn cũng không hứng thú nhìn tiếp nữa.

Ngày thứ hai, Sở Nam lần nữa về tới đây, tiến hành rút thăm, lần này hấn rút được 5 số 687 ký.

Trận này đối thủ không có trực tiếp nhận thua, Sở Nam thoải mái đánh bại đối thủ lưỡng liên thắng.

Mà cái kia Mục Thiên, xuất hiện lần nữa, vẫn là một chương miếu sát đối thủ.

Ngày thứ ba, Sở Nam thắng.

Ngày thứ tư, Sở Nam có hai cuộc tranh tài, chu toàn hơn mười phút, thoải mái chiến thắng.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 237: 3 con ngựa đen

Sở Nam không ngừng chiến thắng, cũng không có ở Nam Vực cao trung đưa tới bao lớn chấn động.

Dù sao, hẳn là Bạch Y Thăng Tuyết, trong tu luyện các loại (chờ) nội công.

Mà còn, ở đoạn thời gian trước giữa kỳ đại trắc lúc, Sở Nam đã đánh bại Liễu Hoa Sơn.

Lần này hẳn rút thăm rút đến đối thủ, cũng đều không phải là quá mạnh, đều là năm trăm danh sau đối thủ.

Thắng được, cũng đều hợp tình hợp lý.

Bất quá ở phía trước bảy ngày trong tranh tài, đạt được chín thắng liên tiếp người cũng không ít.

Ở nơi này mấy ngày, có ba người xuất chúng nhất, ở nơi này tràng kỳ cuối đại trắc trước, bọn họ đều là thanh minh không hiện, ở Nam Vực cao trung xếp tại mấy ngàn danh, thậm chí là mấy chục ngàn danh ở ngoài.

Nhưng lần thi đấu này bắt đầu sau, ba người bọn họ, tất cả đều là càn quét đối thủ.

Hơn nữa còn là không hề hạp chút nào càn quét, ở mấy hiệp bên trong, thoải mái chiến thắng, bắt được chín thắng liên tiếp.

Ba người này, là hai nam một nữ.

Ninh hiệu trưởng đứng ở đằng xa khán đài trên, nhìn sàn diễn võ bên trên, đang tiến hành tỷ thí.

Lúc này một người trong đó sàn diễn võ bên trên, đang tiến hành trận đấu là một cô thiếu nữ.

Hắn người mặc lãnh đạm trang phục màu tím, duyên dáng yêu kiều.

Đây chính là mấy ngày nay hiện ra tam đại Hắc Mã một trong Lâm Lam, cùng nàng đối chiến là một người thiếu niên.

Song phương mới vừa giao chiến vẫn chưa tới mười chiêu.

Chỉ thích thấy Lâm Lam hai tay chia rẽ lời kéo, đột nhiên huyền hóa ra mấy ngàn chưởng ảnh.

Sẽ cùng hắn đối chiến thiếu niên, hoàn toàn bao phủ ở bên trong.

Trong chốc lát, thiếu niên kia liên tục lùi lại mấy bước, sắc mặt trắng bệch.

"Ngươi bại."

Kia lãnh đạm trang phục màu tím thiếu nữ, thu chưởng trên mặt lộ ra cười yếu ớt.

"Trận này Lâm Lam thắng."

"Đây cũng là Lâm Lam đồng học thứ mười tràng thắng liên tiếp, chúc mừng ngươi trực tiếp lên cấp năm trăm cường."

Lâm Lam cười đối với (đúng) lão sư gật đầu một cái, liền trực tiếp nhảy xuống sàn diễn võ.

Vây xem học sinh, đều lộ ra ánh mắt hâm mộ.

"Lâm Lam là năm nay cái thứ nhất mười thắng liên tiếp trực tiếp lên cấp đồng học, quá mạnh mẽ."

"Các ngươi nói Lâm Lam, Mục Thiên, Chu Thanh loan, ba người bọn họ kết quả ai mạnh hơn?"

"Ba người bọn họ, hẳn cũng có thể mười thắng liên tiếp trực tiếp lên cấp."

"Nhất định là Mục Thiên, hẳn đều là trực tiếp miểu sát đối thủ."

"Ta ngược lại cảm thấy là Chu Thanh loan."

Thời gian trôi qua, rất nhanh lại qua hơn hai giờ.

Thời gian tiếp cận buổi trưa, Sở Nam từ đằng xa hướng sàndiễn võ đi đi tới.

Đứng ở đằng xa, lẳng lặng chờ đợi.

Dựa theo tốc độ, cũng nhanh đến chính mình ra sân.

Gần đây những ngày gần đây, bởi vì đồng học đều bị cuối cùng này một trận long trọng kỳ cuối thi đấu hấp dẫn, ngược lại không có đối với Sở Nam vậy xem

Rất nhiều đồng học đụng phải hấn, cũng chỉ là kêu một tiếng Bạch đại sư, liền vội vã chạy tới diễn võ trường.

Chờ không sai biệt lắm hơn mười phút đáng vẻ.

"Thứ 9 số 874, Chu Thanh loan đối chiến Mục Thiên!"

Một cái thanh âm, từ sàndiễn võ đăng lên ra.

Nguyên bản đều còn ở thấp giọng thảo luận, rải rác vào rất nhiều khác nhau sàndiễn võ chung quanh học sinh, trong nháy mắt an tĩnh.

Ngay sau đó là vô số tiếng kinh hô.

"Chu Thanh loan cùng Mục Thiên đối đầu?"

"Hai đại Hắc Mã sớm tỷ thí, kết quả mới là mã đáo thành công?"

"Không nghĩ tới, mới vừa rồi chúng ta vẫn còn ở thảo luận kết quả người nào lợi hại, bọn hấn bây giờ liền đụng phải."

Cơ hồ sở hữu học sinh, cũng vào giờ khắc này, hướng một người trong đó sàndiễn võ phóng tới.

Chu Thanh loan, Mục Thiên tam đại Hắc Mã thứ hai.

Cái này 8 ngày đến, Nam Vực cao trung, vang nhất ba cái tên thứ hai.

Hai người đều là chín thắng liên tiếp, mà còn không hồi hộp chút nào ra tay tức miểu sát đối thủ.

Mọi người vốn cho là bọn họ sẽ ở đây một trận sau khi kết thúc, trực tiếp lên cấp Top 5 trăm, lại không nghĩ rằng, vậy mà trước đụng phải.

Chính đang trên khán đài quan sát Ninh hiệu trưởng cùng mấy vị lão sư cũng đều cười.

"Đây sẽ không là các ngươi an bài, thế nào trùng hợp như vậy đụng phải?" Ninh hiệu trưởng quay đầu hỏi.

Một lão sư trong đó lắc đầu, "Hiệu trưởng thật đúng là không phải chúng ta an bài, vốn là ta xác thực nghĩ như vậy, bắt quá sau đó vẫn là buông tha, không tưởng rằng, bọn họ đột nhiên liền thật đụng phải."

"Nếu đụng phải, vậy chúng ta đoán một chút, là có thể ai hơn lợi hại?"

"Ta càng coi trọng Chu Thanh loan, hấn kiếm thuật đã tinh thông đến mức tận cùng, thậm chí mang theo một tia ý cảnh. . . Còn không có bước vào Dẫn Linh Cảnh, lại có thể lĩnh ngộ đạo kiếm ý, có thể thấy thực lực của hấn cường tấn."

"Ta cũng xem Chu Thanh loan."

Mấy vị lão sư rồi rít biểu đạt quan điểm mình.

Phần lớn xem Chu Thanh loan, bởi vì hấn mấy ngày nay, dùng kiếm biểu hiện, quá kinh khủng.

Kiếm kia giống như quỷ mỵ, vô tung vô ảnh.

Chỉ cần kiếm vừa ra, đối thủ lập tức giải tán.

Ninh hiệu trưởng khẽ lắc đầu, "Chớ quên, Mục Thiên cũng có một thanh kiếm."

"Mục Thiên thanh kiếm kia rất lớn, mà còn cho tới bây giờ không có thấy hấn dùng qua, ai biết hấn có phải là thật hay không biết dùng." Một cái lão sư biểu đạt quan điểm mình, "Cổ lỗ hấn chẳng qua là dùng để uy hiếp. Những tiểu tử này môn, cũng đều là hội (sẽ) trang rất, bốn năm cũng không có lộ ra mạnh bao nhiêu thế qua, hiện tại từng cái tất cả xuất hiện, thoáng cái ba cái, nhìn loại biểu hiện, đều có sát tiến trước 10 tiềm lực."

Ninh hiệu trưởng lắc đầu, "Bất kể cái này Mục Thiên kết quả có biết dùng hay không kiếm, cuộc tỷ thí này không ra ngoài dự liệu thắng được chính là hấn,

các người nhìn tiếp liền biết."

Lúc này, Mục Thiên cùng Chu Thanh loan, hai người đã đứng ở sân diễn võ bên trên.

Sở Nam nhiều hứng thú nhìn sang.

Mục Thiên vẫn là mặc áo đen, nhìn rất là thần bí, đứng ở sau lưng một cái hắc kiếm.

Mà đối thủ của hắn Chu Thanh loan, chính là mặc màu xanh đoan bào.

Trong tay nắm lấy một thanh nhỏ dài bảo kiếm, kiếm đi nhẹ nhàng, đây mới là Thần Văn thế giới tương đối bình thường kiếm.

Mục Thiên lạnh lùng, Chu Thanh loan là tỏ ra có nhu nhược, nhìn rất gầy, không đủ lại không có người có thể xem nhẹ cái kia một thanh kiếm thuật.

"Mục Thiên, cho ta xem xem, người vẫn ẩn núp kiếm, rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại."

Chu Thanh loan rút tay ra bên trong kiếm, trong chớp nhoáng này, cái kia nguyên bản nhìn nhu nhược thân thể, phát ra một cỗ giống như mũi kiếm như vậy khí thế ác liệt.

Mục Thiên lạnh lùng nhìn Chu Thanh loan, "Ta đạp biến tây nam đại địa, gặp qua tây nam đại địa hơn ba mươi khu vực bên trong, rất nhiều đặc sắc tuyệt diệu thiên tài, như người vậy, tôi đa chỉ có thể cũng coi là cấp thấp nhất, người xem không tới ta xuất kiếm."

"Phải không, vậy để cho ta nhìn người rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại."

Xoát!

Chu Thanh loan giờ khắc này di chuyển.

Hắn hóa thành một đạo tàn ảnh, tựa hồ cùng kiếm hòa làm một thể.

Khung bố Kiếm Thế gào thét đi.

Cũng ngay lúc đó, kia Mục Thiên cũng di chuyển.

Hắn nhục chưởng, trên không trung không ngừng vỗ vào, phát ra tiếng xé gió.

Hai đạo tàn ảnh đang diễn võ đài nộ lên rồi.

Hai người giao thủ tốc độ rất nhanh, rất nhiều học sinh, căn bản không thấy rõ giữa bọn họ giao thủ tình huống.

Loại này giao thủ, kéo dài ước chừng hơn hai phút đồng hồ.

Chỉ nghe được, Chu Thanh loan thanh âm truyền ra.

"Người cho ta bại. . ."

Chu Thanh loan cả người nhảy lên thật cao, trong tay trường kiếm, không ngừng đâm ra.

Vậy mà trực tiếp huyền hóa ra mấy trăm cái kiếm tàn ảnh, giống như một trăm mũi tên tê phát, đem Mục Thiên không gian xung quanh toàn bộ phong tỏa.

Tốc độ này nhanh đến cực hạn, lấy Mục Thiên tốc độ căn bản là không có cách đi tránh.

"Người nếu là còn không xuất kiếm, liền muốn bại." Chu Thanh loan nhắc nhở.

Đứng ở sân diễn võ bên trên Mục Thiên, lạnh lùng nói, "Người không để cho ta xuất kiếm cơ hội."

Đang khi nói chuyện, chỉ thấy thân thể của hắn run lên.

Phía sau kia bị Đại Kiếm, bị hắn trực tiếp ngã xuống đất.

Loảng xoảng!

Chỉ nghe được to lớn tiếng vang, kia thạch đài to lớn vậy mà nứt ra một cái lỗ khe.

Hiện trường vô số người, kinh ngạc nhìn trước mắt một màn này.

Có chút không hiểu, đây là chuyện gì xảy ra.

Lúc này, chỉ thấy Mục Thiên tốc độ, đột nhiên tăng thêm đến một loại khủng bố trạng thái, trong chớp mắt liền trực tiếp xẹt qua hơn 10m.

Vèo, vèo, vèo, vèo. . .

Kia mấy trăm đến bóng kiếm, tất cả trực tiếp đâm vào trên thạch đài.

Cuốn lên cuồng phong, có thể trúng gió mãnh hổ.

Chu Thanh loan sắc mặt đại biến, hẳn không nghĩ tới cái này Mục Thiên, tốc độ đột nhiên tăng thêm nhiều như vậy.

Quyển kia Đại Kiếm đến nặng bao nhiêu.

Ở Đấu Phá trong tiểu thuyết, Tiêu Viêm từng đeo một cây Trọng Kiếm tu luyện.

Chẳng ai nghĩ tới, cái này Mục Thiên vậy mà thật như vậy tu luyện.

Chu Thanh loan giờ khắc này, cảm giác hình như là bị Ác Điều làm nhìn chăm chú vào một dạng, hẳn lông tơ run rẩy.

Bởi vì hẳn trong tầm mắt, vậy mà đã mất đi Mục Thiên thân ảnh.

Chu Thanh loan trực tiếp hướng sàn diễn võ bên bờ chui đi.

Ánh mắt khắp nơi bắn càn quét tìm Mục Thiên tung tích, rất nhanh hẳn phát hiện.

Trong nháy mắt, trong tay hẳn kiếm trực tiếp hóa thành thấy Kiếm Mang.

Kiếm này mang chia ra làm hai.

Chớp mắt liền tới, trực tiếp đem Mục Thiên xé.

"Không được, là tàn ảnh. . ."

Chu Thanh loan vội vàng lại chuyển thân, lại liếc thấy một vết bóng đen, du ngoạn tới.

Một cước hung hăng đạp ở hẳn sau lưng.

Ầm!

Chu Thanh loan đập ầm ầm ở thạch đài.

Hiện trường không có người nói chuyện.

Mọi người cũng không nghĩ tới, đồng dạng khủng bố Hắc Mã giữa chiến đấu, cuối cùng Chu Thanh loan vậy mà bại triệt để như vậy.

Nguyên lai trước hẳn thắng tuyệt đeo một cây rất nặng hắc kiếm đang so thí đấu.

Cái này Mục Thiên rốt cuộc có bao nhiêu mạnh, kia hắc kiếm rốt cuộc có bao nhiêu nặng!

Trên khán đài, Ninh hiệu trưởng giải thích, "Thanh đại kiếm kia, là có Hắc Kim làm bằng, nhìn lớn nhỏ, nặng đến mấy ngàn cân."

Từ mấy ngày trước, hẳn thì nhìn đi ra thanh kiếm này chỗ độc đáo.

Sở Nam lẳng lặng nhìn, trước mắt cuộc tỷ thí này tấm màn rơi xuống.

Hắn có chút ngưng long mi, "Rất mạnh!"

Lại qua hơn nửa canh giờ, rốt cuộc đến phiên Sở Nam.

Đây là Sở Nam thứ mười cuộc tranh tài.

Hiện trường đồng học cũng vừa vang lên cổ găng lên âm thanh.

"Bạch Y Thăng Tuyết cố gắng lên, mười thắng liên tiếp. . ."

"Trận này Bạch đại sư mười thắng liên tiếp hẳn không có vấn đề gì."

Trận này, Sở Nam đối thủ là một cô gái.

Hắn liếc thấy Sở Nam lúc, hơi lộ ra nhiều chút đỏ ửng.

"Bạch đại sư, ta thích vô cùng người tiểu thuyết, phi thường sùng bái người."

Hiện trường nhất thời một trận ồn ào lên âm thanh.

"Cùng một chỗ!"

"Cùng một chỗ!"

Sở Nam một trận trứng đầu.

Cái này tất cả là chuyện gì.

"Đồng học, vừa có chuyện gì kết thúc trận đấu trò chuyện tiếp."

Cô gái kia tròn to mắt, "Thật có thể không?"

Sở Nam ". . ."

Sở Nam dùng hơn mười phút, sau đó kết thúc tràng này không có bất ngờ tỷ đấu.

Đồng dạng mười thắng liên tiếp, lên cấp năm trăm cường.

Mấy ngày kế tiếp trận đấu, với hắn cũng không có quan hệ gì.

Ở một nơi bên trong biệt viện.

Liễu Mộc đang cùng Liễu Hoa Sơn báo cáo tình trạng gần đây, "Biểu ca đa tạ người giúp đỡ, ta cũng vào năm trăm cường."

"Ừ, vào liền có thể." Liễu Hoa Sơn khẽ vuốt cằm, hắn đi tìm mấy cái Liễu Mộc đối thủ, biết bọn họ nhường. "Sở Nam mấy ngày nay biểu hiện như thế nào đây?"

Liễu Mộc đem Sở Nam tình huống nói một lần.

"Quả nhiên không đáng để lo, lần trước là hắn vận khí tốt, vừa vận khắc chế ta nội công. . . Mà còn ta cũng không nghĩ tới, hắn vậy mà sẽ là Bạch Y Thắng Tuyệt."

Liễu Hoa Sơn đem Sở Nam sự tình không hề để tâm.

P/s: Convert by ๒Cao ๒ ↔ ๒Tiến ๒, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Xếp hạng Ngọc Bích

Năm trăm danh Nam Vực học sinh cấp ba, phần lớn bước lên trung ương lớn nhất sàn diễn võ.

Bọn họ lần này Nam Vực tốt nghiệp trung học ban mấy chục ngàn danh học sống, mạnh nhất Top 5 trăm.

Bọn họ đều là Nam Vực biên giới, thật sự thiên chi kiêu từ.

Ở dưới đài, vô số học sinh, dùng hàm mộ ánh mắt nhìn nơi này.

"Không nghĩ tới phong tia (to) cũng tiến vào Top 5 trăm, xem ra năm nay hắn có thể đủ thi đậu một cái không tệ học viện."

"Còn kém một cái thắng tràng, ta còn kém một cái thắng tràng."

Một học sinh mặt đầy tức nước, hấn cách tiến vào năm trăm mạnh, chỉ kém một trận thắng lợi.

Có thể tiến vào Top 5 trăm, ở thi đại học sau khi kết thúc, các đại học viện nhận lúc, coi như là thi đại học thất thường, nếu là biết người đi vào trường học kỳ cuối năm trăm cường xếp hạng, bọn họ cũng sẽ tùy tình hình cân nhắc.

Xếp hạng càng cao, cũng liền càng có lợi.

"Ta muốn cố gắng, sang năm ở trước kỳ thi tốt nghiệp trung học cũng nhất định có thể đủ tiến vào Top 5 trăm."

Một cái sinh viên những năm đầu, siết chặt quả đấm, lòng tin tràn đầy.

Tóc hoa râu Ninh hiệu trưởng, bước đi tới trung ương cái này lớn nhất sản diễn võ trung ương, nhìn về kia đã kiểm điểm con người toàn vẹn đếm lão sư, "Thế nào, đều đến đông đủ sao?"

"Còn kém hai người."

"Hai người, đều là người nào? Nguyên nhân gì?"

Lão sư kia giải thích, "Năm ngoái xếp hạng thứ ba Đường Tử Quân, bắt quá Đường thành chủ chào hỏi, đến bể quan thời điểm mấu chốt nhất kỳ, cái này năm trăm cường xếp hạng chiến đấu là không có biện pháp tham gia."

Ninh hiệu trưởng gật đầu một cái.

Bể quan thời gian dài như vậy, xem ra có lẽ thật có hy vọng đột phá Thông Mạch cảnh.

"Một người khác đây?"

"Năm ngoái xếp hạng thứ năm Lạc Dương, không biết nguyên nhân gì, vẫn không có xuất hiện, ta liên lạc bạn hắn, nói vẫn không có hồi trường học." Lão sư này có chút chần chờ đang muốn tiếp tục nói gì.

Chỉ nghe được xa xa đột nhiên truyền tới tiếng cười lớn.

Tiếng cười kia khí thế phi phàm.

Nguyên bản vây quanh sản diễn võ đám người, hướng thanh âm truyền tới nhìn lại.

Chỉ thấy một người vóc dáng khôi ngô, hơi mập thiếu niên, bước nhanh từ đằng xa đi tới.

"Náo nhiệt như vậy sự tình, làm sao có thể thiếu ta Lạc Dương. . ."

Đám người tự động gạt ra, thiếu niên này qua lại mà vào, trong chớp mắt liền bước lên sản diễn võ.

"Lạc Dương người rốt cuộc trở lại, không trở lại nữa thi đại học tư cách liền lấy cho người tiêu." Năm trăm người bên trong đứng ở phía trước một người thiếu niên, thở ra một hơi dài.

"Hắc hắc, yên tâm, ta đây không phải là gặp phải?"

Cái này Lạc Dương nhìn về lão sư, "Lão sư ngưng ngưng ta tới buổi tối."

Lão sư kia đang muốn hung hăng nhóm thoáng cái tiểu tử này, có thời gian hay không quan niệm.

Liền thấy Ninh hiệu trưởng phát tay một cái, "Được, hiện tại thời gian tương đối chặt, hãy mau đem cái này kỳ cuối thi đấu kết thúc, liền muốn chạy tới thi đại học nơi."

Lão sư kia gật đầu một cái, chỉ hàng sau một cái trống chỗ vị trí, "Lạc Dương đó là người vị trí."

"Hiệu trưởng an bài thỏa đáng."

Ninh hiệu trưởng gật đầu, ánh mắt rơi vào sở hữu học sinh trên người, "Tiếp theo liền muốn tiến hành Ngọc Bích xếp hạng, dựa theo hiện tại chụp tốt thứ tự, không nên đánh loạn, nếu không các người tiếp theo xếp hạng coi như thành người khác."

Ninh hiệu trưởng nhìn về xa xa vách núi bên cạnh lão sư, "Mở Ngọc Bích!"

Theo Ninh hiệu trưởng thanh âm truyền ra, kia to lớn dãy núi, phát ra tiếng vang ầm ầm âm thanh.

Kia dãy núi bên trên đá lớn từ từ mở ra.

Vậy mà lộ ra màu trắng loáng Ngọc Bích, tỏa ra một chút hào quang.

Sở Nam ánh mắt rơi vào ngọc này ngọc bích trên.

Từ trong đầu mình trí nhớ, Sở Nam biết được, cái này cái gọi là xếp hạng Ngọc Bích, chính là một loại phép đo lực tương tự công cụ, cũng không phải thật sự là Ngọc Thạch.

Người chỉ cần nhảy lên, đem hết toàn lực vung ra một chiêu, ngọc này ngọc bích sẽ căn cứ người lực đạo cùng cao độ, đối với (đúng) người thực lực làm ra phán xét, hơn nữa ở phía trên tổng ra hạng tới.

Đương nhiên, thứ hạng này là không có khả năng hết sức chính xác.

Ở Ngọc Bích xếp hạng sau khi ra ngoài, tiếp theo thì có tương ứng khiêu chiến thi đấu.

Nếu là người không phục cái bài danh này, liền có thể ở Ngọc Bích bên trên bài danh phía trên đồng học phát ra khiêu chiến.

Nếu là thắng lợi, kia giữa các người xếp hạng, sẽ tương ứng thay đổi.

"Người chỗ Ngọc Bích thượng phách xuất chiêu ấn càng cao, chiều sâu càng sâu, vậy người xếp hạng cũng sẽ càng đến gần trước, mỗi người sẽ có ba lần cơ hội. . . Hào Trần lão sư người làm mẫu xuống."

Vừa mới mở ra xếp hạng Ngọc Bích Trần lão sư, chỉ chỉ bên cạnh Ngọc Bích, "Các bạn học, xem"

Vừa nói hần tung người nhảy lên, cơ hồ nhảy đến Ngọc Bích chỗ cao nhất, sau đó tay ở Ngọc Bích bên trên nhẹ nhàng đánh một cái, rất nhanh hần liền rơi xuống.

"Đây là một cái sai lầm làm mẫu, ta bởi vì đem sở hữu chân khí đều tập trung vào trên hai chân, nhảy mặc dù cao, thế nhưng hai tay thoát lực, không có thể ở xếp hạng Ngọc Bích bên trên lưu lại Thủ Ấn."

Sau đó cái này Trần lão sư lại lần nữa nhảy lên, lần này không kém cũng chừng mười thước, hần một chiêu hung hăng vỗ vào Ngọc Bích bên trên.

Một cái có thể thấy rõ ràng Thủ Ấn xuất hiện.

Tất cả đều óánh bạch như ngọc Ngọc Bích toát ra hào quang, sau đó Trần lão sư ba chữ, ở Ngọc Bích chỗ cao toát ra hào quang.

"Đây chính là thành công, các người nhớ, nhảy lên cùng Chiêu Lực kết hợp, phải nắm giữ hảo độ, đem mình Chiêu Lực toàn bộ kích thích ra, vừa có thể cao đến đến chính mình cực hạn cao độ."

Ninh hiệu trường gật đầu, "Trần lão sư làm mẫu đã kết thúc, hảo tiếp theo Ngọc Bích xếp hạng bắt đầu."

Rất nhanh, thứ một người thiếu niên từ sân diễn võ bên trên nhảy xuống, bước nhanh đi tới Ngọc Bích trước.

Giờ khắc này, hiện trường sở hữu học sinh, ánh mắt cũng nhìn chăm chăm xa xa Ngọc Bích.

Chỉ thấy thiếu niên kia, sức lực sau đó nhảy một cái năm sáu thước, một chiêu xếp tại Ngọc Bích bên trên, cũng không có thể lưu lại Thủ Ấn.

Hiển nhiên hần nghĩ (muốn) chỉ có thể là ở chỗ cao lưu lại Thủ Ấn, lại không có thể thành công.

Sau đó, thiếu niên này lại là nhảy lên năm sáu thước đáng vẽ, đồng dạng không có thể lưu lại Thủ Ấn.

Lần này, hần gấp gò má đỏ bừng.

Bên cạnh Trần lão sư, kêu ngừng hần lần thứ ba thử, ở một bên nói với hần thoáng cái chú ý sự hạng.

Sau đó thiếu niên này điều tức mấy phút sau.

Lần này hần chỉ nhảy cao hơn bốn mét.

Ầm!

Một cái rõ ràng cận Thủ Ấn xuất hiện tới Ngọc Bích bên trên.

Ngay sau đó Lâm Khiếu danh tự này, xuất hiện ở Ngọc Bích chỗ cao nhất, phía trên biểu hiện xếp hạng thứ nhất: Lâm Khiếu!

Hần là cái thứ nhất đi lên tiến hành xếp hạng, lúc này còn không có người khác, dĩ nhiên là xếp ở vị trí thứ nhất.

Sau đó, cái thứ 2 thiếu niên.

Rất nhanh từng cái thiếu niên đi lên.

Mỗi một cái tên xuất hiện ở xếp hạng Ngọc Bích bên trên, Ngọc Bích bên trên hạng, không ngừng biến đổi, xếp hạng thứ nhất, đã liên tục trao đổi mấy vị.

Hiện trường sở hữu học sinh, đều bị lúc này xếp hạng hấp dẫn.

Không ngừng truyền ra tiếng kinh hô.

"Mau nhìn, đỉnh bay hiện tại xếp tại đệ nhất."

"Cái này nhảy cao như vậy."

"Hắn làm sao có thể xếp tại phía trước ta, ta đi năm nhưng là cao hơn hắn ra hai mươi hạng."

Có một cái vừa mới kết thúc xếp hạng đồng học, thấy một cái quen thuộc tên xếp hàng trên mình, tâm lý rất là không phục, quyết định chờ đến chờ một hồi xếp hạng sau khi kết thúc, nhất định phải chọn chiến đấu hắn thay vào đó.

Tất cả ân tình tự, đều bị thứ hạng này hấp dẫn.

"Cái này thật đúng là có chút ý tứ."

Sở Nam nhìn to lớn xếp hạng Ngọc Bích, không thể không nói, loại chiêu thức này rất có thể khích lệ nhân.

Khó trách mỗi một năm sở hữu học sinh, cũng cướp tới tham gia kỳ cuối thi đấu.

Người nếu có thực lực, đây là lúc tuyệt hảo thời kỳ.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Thủ Ấn

Ở mười bảy mười tám tuổi, không có người thiếu niên kia, có thể trải qua được loại cảm dỗ này.

Giống như là trên địa cầu cuộc thi xếp hạng một dạng, coi như là kém cỏi nhất học sinh, ngoài miệng vừa nói đối với (đúng) thành tích cuộc thi cùng xếp hạng không thêm đề ý, kỳ thực trong lòng, đã từng từng có có thể đứng đầu trong danh sách ảo tưởng.

Ở Nam Vực cao trung, mỗi một thiếu niên cũng hy vọng có thể tiến vào lớp năm trăm mạnh, đem tên mình nở rộ ở nơi này to lớn Ngọc Bích bên trên.

Mà tiến vào năm trăm mạnh, chính là hy vọng chính mình xếp hạng càng đến gần trước càng tốt.

"Liễu Hoa Sơn!"

Theo lão sư thanh âm

Liễu Hoa Sơn trực tiếp sà xuống võ thượng tẩu đi xuống, đi thẳng tới xếp hạng Ngọc Bích trước.

Hiện trường không ít học viên tất cả trợn to mắt.

Cái này Liễu Hoa Sơn ở Nam Vực cao trung, cũng là nhân vật nổi danh.

Đi qua trong bốn năm, hắn xếp hạng chưa bao giờ rơi ra qua trước 10.

Chỉ nghe được trong bụng hắn phát ra ục ục con cóc tiếng kêu thanh âm.

Ngay sau đó cả người nhảy lên một cái.

Tê. . .

"Lợi hại như vậy, cái này nhảy một cái ít nhất có mười mét."

"Liễu Hoa Sơn không hổ là năm ngoài Top 5, năm nay thực lực càng mạnh mẽ a, xem ra có hi vọng tranh đoạt đệ nhất."

"Mau nhìn hấn Chương Ân, khoảng chừng rơi vào Ngọc Bích bên trong có hai ba cm."

"Quá mạnh, đã ra sân bên trong hấn là mạnh nhất một cái."

Quả nhiên theo Liễu Hoa Sơn rơi xuống, tên hấn toát ra hào quang loá mắt, trực tiếp xuất hiện ở phía trước nhất.

Đem nguyên là số một, cấp chen đến vị thứ hai đưa.

Liễu Hoa Sơn mặt đầy đam nhiên, quét hiện trường nhiều tiếng hô kinh ngạc tiếng.

Chờ đến đi, tiếp theo có các người muốn kêu lên địa phương.

Liễu Hoa Sơn bước đi tới trong góc.

"Biểu ca người quá lợi hại, vừa lên bỏ tới là số một, chỉ sợ ta này chỉ có thể là một tên sau cùng."

Liễu Mộc nhìn xếp hạng Ngọc Bích mặt đầy bất đắc dĩ, hấn từ đi lên võ một chương sau, xếp hạng cực kỳ ổn định, tên hấn ổn cư cuối cùng. Hấn là tìm mấy cái đối thủ nhượng, mới thành công lên cấp năm trăm mạnh, dĩ nhiên là yếu nhất một cái.

"Tên người có thể ở phía trên mấy ngày, đã là rất không tồi, đến lúc đó trong nhà đi qua quan hệ, có thể làm cho người bên trên một cái không tệ học viện. Nhiều như vậy lão sư chú ý đến, chẳng lẽ người còn muốn đem tên mình lại hướng nâng lên vài tên hay sao?"

Liễu Mộc toét miệng lộ ra nịnh hót cười, "Ta không phải là cái ý này, chẳng qua là cảm khái một chút. Biểu ca thực lực người, ngọc này vách tường xếp hạng cuối cùng kết thúc lúc, có thể xếp tại thứ mấy?"

Liễu Hoa Sơn ánh mắt rơi vào kia Ngọc Bích bên trong nở rộ mỗi một cái tên bên trên.

Từ trên xuống dưới, một nhóm là một, hiện tại đã có hơn ba mươi được.

"Thuần lấy Ngọc Bích xếp hạng đến xem, ta chỉ ít cũng có thể xếp vào ba vị trí đầu."

Liễu Hoa Sơn lòng tin tràn đầy, "Mà lần này, ta mục tiêu là số một, năm nay thi đấu hạng nhất."

Liễu Hoa Sơn vừa nói, ánh mắt rơi vào kia ôm một cây đao trên người thiếu niên, "Đối thủ của ta, chỉ có Trần Thành một người."

Trần Thành năm ngoài đệ nhất học sinh, một người sử đao cao thủ.

"Cái kế tiếp, Mục Thiên."

Chỉ thấy kia cổng lấy sau lưng trường kiếm thiếu niên áo đen, chậm rãi đi ra ngoài.

Hấn mắt sáng như đuốc, nhìn qua tựa hồ cùng kiếm kia hòa làm một thể.

"Mục Thiên. . . Cố gắng lên."

"Mục Thiên nhìn người."

"Các người nói Mục Thiên có thể xếp hàng thứ mấy?"

Hiện trường không ít học sinh kêu to Mục Thiên tên, người khác khí, so với trước kia ra sân bất kỳ một cái nào học sinh cũng cao hơn.

"Người này là ai?" Liễu Mộc có chút ngưng lỏng mi, Mục Thiên danh tự này, hấn chưa từng nghe qua.

"Mục Thiên a, biểu ca ta trước không phải là từng nói với người, năm nay trước tranh đoạt năm trăm cường thời điểm, nhưng là ra ba cái Hắc Mã. Cái này Mục Thiên chính là một người trong đó, mà còn hấn là mạnh nhất một cái, có không ít đồng học đều nói, hấn có thể, sẽ có thực lực tranh đoạt năm nay đệ nhất."

Liễu Mộc nghĩ đến cái kia Mục Thiên, chín vị trí đầu tràng tất cả đều là một chiêu chiến thắng.

Mà còn phía sau cùng đối với (đúng) đồng dạng là Hắc Mã đối thủ, cũng thoải mái thắng được, bắt được mười thắng liên tiếp.

Liễu Hoa Sơn đối với danh tự này không có ấn tượng gì.

"Mục Thiên danh tự này rất xa lạ, năm ngoái xếp hạng bao nhiêu?"

"Cái này không biết, nghe nói xếp tại mấy chục ngàn danh." Liễu Mộc nhớ thật giống như nghe người khác nói qua.

"Tranh đoạt năm trăm cường lúc, tốt nhất cũng liền xếp hạng hơn hai trăm danh. Mấy tháng trước ta đã từng liên chiến mười chín tràng bắt bại, trong đó còn có mấy tên xếp tại học viện chúng ta tiền tam thập đồng học. . . Kia Mục Thiên mười thắng liền tiếp không có gì không tưởng."

"Chúng ta học viện cơ hồ mỗi năm đều có Hắc Mã xuất hiện, mấy thập niên gần đây tới đây nhiều chút Hắc Mã, tốt nhất xếp hạng là có thể miễn cường xếp tại thứ mười, không đáng để lo."

Liễu Hoa Sơn trước từ tương lai xem qua tranh đoạt năm trăm cường trận đấu.

Mấy ngày gần đây Mục Thiên tên truyền xôn xao, hẳn cũng không cho là, kia Mục Thiên thật có mạnh bao nhiêu.

Nhiều năm như vậy ví dụ ở đó bày.

Thật sự có thể mã đáo thành công Hắc Mã, mặc dù cũng xuất hiện qua, bất quá gần đây hai mươi năm không xuất hiện qua một cái.

Sở Nam đứng ở Liễu Hoa Sơn cùng Liễu Mộc cách đó không xa, nghe được hai người này đối thoại.

Có chút buồn cười lắc đầu một cái, chen miệng nói, "Cái này Mục Thiên thực lực, tuyệt đối không kém gì người."

"Bạch đại sư, thế nào người cảm thấy Mục Thiên Ngọc Bích xếp hạng sẽ ở phía trước ta?"

Sở Nam gật đầu, "Không sai."

Đang lúc này, chỉ thấy kia Mục Thiên trực tiếp vọt lên từ mặt đất.

Hắn cái này nhảy một cái có gạo đáng về.

Rất hiển nhiên, liền cao độ mà nói, nếu so với Liễu Hoa Sơn thấp không ít.

Liễu Hoa Sơn khoe miệng lộ ra một vòng cười trào phúng cho, ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, "Bạch đại sư người viết ta bội phục, bất quá nhãn lực này không thể được. . . Cái này cái gì Hắc Mã vẫn là kém hơn ta."

Liễu Hoa Sơn đối với (đúng) mình bây giờ thực lực, tin tưởng vô cùng.

Tam thức cho mình mang không ít thứ tốt, hơn nữa còn trợ giúp tự mình giặt xoát kinh mạch, gần đây tốc độ tu luyện so lúc trước nhanh hơn.

Ngay vào lúc này, chỉ thấy, Ngọc Bích bên trên Mục Thiên tên tinh mang lóng lánh.

Tất cả mọi người xếp hạng tất cả quay ngược lại một tên.

Mục Thiên trực tiếp xuất hiện ở vị thứ nhất.

Liễu Hoa Sơn nụ cười trên mặt thoáng cái cứng đờ.

Hiện trường không ít học sinh, tất cả đều là sửng sốt một chút.

"Mục Thiên thế nào xuất hiện vị thứ nhất?"

"Chuyện gì xảy ra, hẳn không có Liễu Hoa Sơn cao đi, xếp hạng Ngọc Bích xảy ra vấn đề à nha?"

Liễu Hoa Sơn cùng Mục Thiên một trước một sau, tất cả mọi người chú ý tới, Liễu Hoa Sơn làm nhảy so Mục Thiên cao hơn.

Kết quả xếp hạng lại là Mục Thiên trực tiếp vượt qua Liễu Hoa Sơn, cái này tự nhiên để cho mọi người có chút ngoài ý muốn.

"Mau nhìn Mục Thiên Chương Ân."

"Sâu như vậy, sợ rằng đến có 5 cm."

"Cái này Chương Lực cũng quá khủng bố. "

"Người này đến cùng phải hay không nhân a, cứng như thế Ngọc Bích lại bị thật sâu chụp đi vào năm sáu cm, ta coi như là không nhảy cũng không khả năng đánh ra sâu như vậy Thủ Ân."

Một cái đồng học tròn to mắt, thật là không thể tin được.

Lúc này sở hữu học sinh, cũng chú ý tới, Mục Thiên ở phía trên lưu lại Chương Ân, hăm sâu vào Ngọc Bích bên trong.

"Ta nói không sai, cái này Mục Thiên thật không đơn giản, năm nay làm không tốt, người này thật đúng là có thể mã đáo thành công." Sở Nam đoạn thời gian trước, xem mấy trận Mục Thiên tỷ đấu, phi thường khủng bố, tốc độ của hắn nhanh đến mắt thường đều có chút khó mà phác tróc.

Sở Nam có cân nhắc qua chính mình với hắn đối chiến tình huống.

Muốn chiến thắng, rất khó.

Liễu Hoa Sơn biểu tình biến hóa có chút khó coi, cũng không nói nữa, vừa vặn nói qua cái này Mục Thiên không đáng để lo.

Kết quả là thiết thiết thật thật một cái tát bị phiền ở trên mặt.

P/s: Convert by ๒Cao ๒ ↔ ๒Tiến ๒, xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 240: Quảng cáo trồng vào

"Cái này hiện tại Ngọc Bích xếp hạng, cũng không thể đại biểu thực lực chân chính. . . Chỉ có đi qua cuối cùng khiêu chiến thi đấu, còn có thể duy trì ở xếp hạng, mới xem như người thắng."

Liễu Mộc đối với chính mình biểu ca năng lực thực chiến, vẫn là vô cùng tin tưởng.

Lúc này một bên Đàm Thiên Phong tiến tới đến, "Lời này của ngươi nói đúng, giống ta loại này thiên tài chân chính, đều là có được vượt cấp mà chiến đấu năng lực, nếu như chẳng qua là chỉ dựa vào Chương Lực cùng cao độ, căn bản nói rõ không quá nhiều vấn đề. Sở Nam chúng ta cũng là không đánh nhau thì không quen biết, không biết ngươi cảm thấy cuối cùng người nào tên hội (sẽ) xếp tại phía trên nhất?"

"Ta đối với (đúng) thi đấu số một, không có hứng thú gì. Bất kể cái này Mục Thiên có phải là thật hay không mã đáo thành công, vẫn là kia Trần Thành, tiếp tục tọa trấn số một, ta ở nơi này nhìn một chút là được, tốt nhất ai cũng đừng tìm ta khiêu chiến."

Sở Nam hai tay đặt ở phía sau, ánh mắt rơi vào kia to lớn Ngọc Bích bên trên.

Bất kể là Nam Vực cao trung cuối cùng một trận thi đấu, vẫn là năm nay thi đại học.

Hắn đều chẳng qua là đi cái đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Hoàn thành thân thể này làm còn sót lại chấp niệm, hoàn toàn tiêu trừ Tâm Ma.

Với những thứ này mười sáu bảy tuổi các thiếu niên, tranh đoạt số một, Sở Nam quả thực không làm sao có hứng nổi.

"Vậy chuyện này được rồi, chỉ cần ngươi kêu ta một tiếng lão đại, ta tuyệt đối bảo kê ngươi."

Đàm Thiên Phong hung hăng vỗ vỗ chính mình ngực.

Sở Nam lười lại để ý cái này nào tào.

Liễu Hoa Sơn chính là lộ ra mặt coi thường.

Hai người này, bám lên mới phải.

Hắn đối với (đúng) Sở Nam cùng Liễu Mộc cũng đều không có ấn tượng gì tốt.

Tâm lý cấp Sở Nam một cái đánh giá, tên xảo trá!

"Đến phiên ta, cho các ngươi nhìn một chút, thiên tài chân chính xếp hạng."

Lúc này gọi tới Đàm Thiên Phong tên, hắn ngēnh ngang, bước nhanh hướng kia to lớn Ngọc Bích đi tới.

Đi tới Ngọc Bích bên cạnh, hần đầu tiên là sờ một cái ngọc này ngọc bích.

Sau đó hô to một tiếng, "Xem chừng."

Tung người nhảy một cái, khoảng chừng hơn tám mét.

Àm!

Hần một chừng võ đi lên, sau đó nhẹ nhàng rơi xuống.

Bên trên phô trương lưu lại một cái cái Thủ Ấn, bắt quá có chút cạn.

Tên hần toát ra hào quang, xếp ở vị trí thứ năm đưa.

Hần vừa thử hai lần, vẫn không thể nào còn nữa đột phá.

Lộ ra một bộ không cam lòng đáng vẽ.

"Cái này Đàm Thiên Phong giống như là một tác giả, thực lực bây giờ cũng như vậy cường?"

"Lợi hại, xếp tại thứ năm, loại thực lực này, thi đại học còn nữa tác giả thân phận gia tăng, có hy vọng rất lớn, tiến vào tam đại học viện."

Đàm Thiên Phong từ xếp hạng Ngọc Bích đi về trước trở lại.

Nghe được chung quanh thấp giọng nghị luận, còn có một đạo đạo (nói) hâm mộ về mặt.

Đúng vậy, tiểu gia ta vẫn là tác giả đây.

Đàm Thiên Phong tâm lý vừa đắc ý.

"Không sai, so với người lần trước bị ta đánh thời điểm, thực lực tăng lên không ít, tạm thời xếp hạng thứ năm, cuối cùng mới có thể xếp hạng thứ hai mươi bên trong."

Sở Nam gật đầu một cái bình luận.

Bên cạnh không ít người quăng tới ánh mắt tò mò, tình huống gì, hần bị Sở Nam đánh qua?

Đàm Thiên Phong biểu tình quần bách, ngay sau đó liền nói, "Lần trước ta là lười cùng người tranh đấu, mà còn lúc trước tiểu gia ta không có cố gắng tu luyện, giống như ta vậy thiên tài, chỉ cần vừa tu luyện, mấy tháng trực tiếp phá vỡ mấy chục Huyệt Vị, trực tiếp đem tim gông xiềng hoàn toàn mở ra, mà còn chớ quên, tiểu gia ta vẫn là tác giả, một vị cho người hâm mộ tác giả."

Nghe được cái này gia hỏa ở bên cạnh mình, khoe khoang là tác giả.

Sở Nam nhếch miệng lên, lộ ra kỳ quái nụ cười.

"Người cười đây là ý gì?"

"Người nói không sai, ta là hâm mộ."

Sở Nam gật đầu một cái.

Đàm Thiên Phong luôn cảm thấy ra cười quỷ dị, nhưng lại không nghĩ ra mình nói không đúng chỗ nào?

Nhất định là suy nghĩ nhiều.

"Muốn trở thành tác giả, kia cũng phải cần thiên phú, không nên bị thương, tuyệt đại đa số người cũng với người một dạng không cách nào tiến vào sáng tác Logo."

Đàm Thiên Phong vỗ vỗ Sở Nam bả vai.

Rất nhiều đồng học, quay đầu.

Cũng lộ ra kỳ quái ánh mắt, hình như là thấy nào tàn một dạng.

Một bên Đàm Thiên Phong bạn tốt lúc này rốt cuộc không nhịn được, lại gần, dùng sức kéo kéo Đàm Thiên Phong quần áo, "Lão Đàm đừng nói."

"Mẹ kiếp, là Sở Nam nói chuyện, ta bao nhiêu tháng không có tới, tiểu tử người lúc nào bị hần cấp thu mua."

Đàm Thiên Phong tức giận đối với (đúng) bạn tốt mình đạo (nói).

"Lão Đàm, ngươi ngốc bét đi, Sở Nam chính là Bạch Y Thăng Tuyết, viết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » Bạch đại sư."

Bạn tốt kia hạ thấp giọng nhắc nhở.

Đàm Thiên Phong trực tiếp liền sưng sốt.

Bạch Y Thăng Tuyết là Sở Nam, cái này lão thiên mắt mù đi.

Điều này sao có thể.

Hắn bế quan mới ra tới không bao lâu, mặc dù biết Nam Vực cao trung xuất hiện một vị thiên tài tác giả Bạch Y Thăng Tuyết, thế nhưng nhưng không biết Bạch Y Thăng Tuyết thân phận cụ thể.

"Ngọa tào, ngươi thế nào không còn sớm nhắc nhở ta, không phải là chờ tới bây giờ mới nói."

"Cái này mọi người đều biết sự tình, ngươi cũng không hỏi qua, ta cũng không biết ngươi ngay cả cái này đều không rõ ràng."

"Khục khục, người này có chút đẩy, đi tới ít người địa phương mát mẻ một hồi."

Đàm Thiên Phong giả trang ra một bộ, thiên rất nóng đáng vẽ, trực tiếp chạy.

"Chết cười ta. . . Ha ha!" Một bên Liễu Mộc ôm bụng ở đó cười, "Tiểu tử này ngốc đi."

Theo thời gian đưa đẩy, theo cái kia bên hông thẳng đứng một thanh trường đao thiếu niên, đi tới Ngọc Bích trước.

Hiện trường tâm tình, trong nháy mắt bị điều động.

"Trần Thành, là Trần Thành!"

"Hắn tọa trấn lớp kỳ cuối thi đấu số một, đã ba năm. . ."

"Ta xem, năm nay hắn nhất định vẫn là đệ nhất."

"Trần Thành thanh kia Khoái Dao vừa ra, liền lão sư đều muốn tránh mũi nhọn, thật là quá kinh khủng."

Trần Thành đem hắn trường đao, cầm thẳng vào mà.

Tim phát ra đánh trống một dạng tiếng tim đập, sau đó nhảy lên một chương vỡ đánh vào Ngọc Bích bên trên.

Một cái chiều sâu khoảng chừng hơn mười cm Thủ Ấn, rõ ràng nổi lên.

Trần Thành danh tự này, trực tiếp vượt qua xếp hạng thứ nhất rất lâu Mục Thiên, hàng trước nhất.

Kia trạm tại nơi xa xa Hắc Y Mục Thiên, lộ ra nhiều chút chiến ý.

Hắn đối với (đúng) Trần Thành Đại Thánh hô.

"Không hổ là Trần Thành, Nam Vực cao trung, cũng ngươi có thể đánh với ta một trận, ngày mai ta sẽ khiêu chiến ngươi, nhìn một chút ai mới là năm nay Nam Vực xếp hạng thứ nhất thiên tài võ giả."

Trần Thành ánh mắt rơi vào Mục Thiên trên người, rút ra cầm trên mặt đất đao, "Ta chờ."

"Nói khoác mà không biết ngượng, thật sự cho rằng trừ các ngươi Nam Vực cao trung không người sao?"

Lúc này cả người khoác Tử Bào thiếu niên, chậm rãi đi ra.

"Cầm ba năm thứ hai, năm nay số một, ta muốn định."

Kia Tử Bào thiếu niên mặt lộ vẻ tự tin, theo áo quần cướp đi chuyển, bước nhanh đi tới Ngọc Bích bên cạnh.

Hung hăng một chương vỡ đi xuống.

Tầm chừng mười thước vị trí, Ngọc Bích hãm sâu.

Cái này tím chạy thiếu niên tên, nở rộ vào vị trí số một, vượt qua Mục Thiên cùng Trần Thành.

"Thế nào, Hắc Mã? Thật sự coi chính mình có thể mã đáo thành công?"

Mục Thiên chẳng qua là nhân nhạ nhìn cái này Từ Bào thiếu niên, thanh âm có chút lạnh, "Người Chứng Pháp rất mạnh, nhưng ta cùng Trần Thành đều không phải là lấy Chứng Pháp sở trường, ta kiếm chưa ra khỏi vỏ."

Hiện trường không ít người im lặng.

Tất cả mọi người hiểu được, cái này Mục Thiên đeo một cây Đại Kiếm.

Nhưng thẳng liên tiếp mười tròng, kiếm này chưa bao giờ ra khỏi vỏ.

Mà Trần Thành, càng là Nam Vực cao trung nổi danh Khoái Dao.

Liễu Hoa Sơn biểu tình có chút khó coi, hắc hạng lúc này đã xếp ở vị trí thứ sáu đưa.

Thời gian đưa đẩy, rốt cuộc đến phiên Sở Nam.

"Vậy mà an bài cho ta người cuối cùng, thật sự coi ta áp trực sao?"

Sở Nam người cuối cùng từ sân diễn võ bên trên nhảy xuống.

Tất cả mọi người ánh mắt cũng rơi vào Sở Nam trên người.

"Các người nói, Bạch đại sư kết quả có thể xếp tại thứ mấy?"

"Bạch đại sư tìm gông xiềng cũng đã mở ra, top 20 không có vấn đề."

"Bạch đại sư ở mấy tháng trước liên tu luyện Bích Hải Triều Sinh Khúc, hiện tại không biết có hay không tu luyện Cửu Âm Chân Kinh, nếu là hắc tu luyện, thực lực đột nhiên tăng mạnh, có thể tiến vào trước 10."

Tiểu hồ ly đứng ở Sở Nam trên vai rất hưng phấn, "Ca ca, cố gắng lên, ca ca cố gắng lên, vượt qua bọn họ."

"Ta tại Thiên Đạo trong diễn đàn, truyền trực tiếp Bạch đại sư Ngọc Bích xếp hạng, mọi người nhanh đi cái ta chống đỡ một hồi a."

Một cái đồng học, kích động kêu to đi ra.

Sở Nam vốn muốn, tùy tiện đối phó thoáng cái, gộp cái còn kém nhiều tên lần là được.

Bất quá nghe được bạn học kia kích động tiếng kêu, đột nhiên có một cái rất tốt ý nghĩ.

Hiện tại Thiên Đạo diễn đàn hắc có không ít người đang vây xem chính mình Ngọc Bích xếp hạng, tốt như vậy kinh doanh thời gian, nếu như không bắt được vậy coi như quá tiếc nuối.

Sở Nam quay đầu, nhìn về hiện trường mọi người.

"Các bạn học, mọi người đều biết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong nội công, có thể trợ giúp chúng ta tăng lên tốc độ tu luyện. Cho nên rất nhiều người đều tại diễn cuồng mua đủ loại đẳng cấp cao nội công, bất quá Xạ Điều bên trong, không chỉ có nội công, còn có Khinh Công thân pháp, đủ loại võ công chiêu thức, Quách Tĩnh đại hiệp Hàng Long Thập Bát Chương Nội Ngoại Kiếm Tu. . . Bích Hải Triều Sinh Khúc, có được Âm Ba năng lực công kích, mấy tháng trước ta từng dùng qua, thoải mái đánh bại tu luyện nội công đối thủ Liễu Hoa Sơn."

"Mọi người có thể nhìn một chút, Liễu Hoa Sơn hiện tại nhưng là xếp ở vị trí thứ bảy, đều bị ta dùng sức Bích Hải Triều Sinh Khúc thoải mái đánh bại."

Liễu Hoa Sơn sắc mặt cực kỳ khó coi, siết chặt tay.

Cái này Sở Nam rốt cuộc muốn làm gì?

"Còn có cùng Toàn Chân Tâm Pháp đồng bộ Toàn Chân Kiếm Pháp, cùng Ngọc Nữ Tâm Pháp đồng bộ Ngọc Nữ Kiếm Pháp. Toàn Chân Kiếm Pháp cùng Ngọc Nữ Kiếm Pháp có thể song kiếm hợp bích, những thứ này kiếm pháp cùng đủ loại võ công chiêu thức đều là tinh diệu vô cùng, đương nhiên còn có đủ loại Khinh Công, bọn họ độ phù hợp đồng dạng không thể so với nội công kém, có thể tăng lên trên diện rộng chúng ta năng lực thực chiến, hiện tại những thứ này cũng đều không có ai mua, mọi người đi đặt mua lời nói, mới có thể bắt được hiện hóa, muốn ngàn lần không thể bỏ qua."

Hiện trường sở hữu đồng học, đều là mặt đầy mừng bức.

Mới đầu vẫn không rõ, Sở Nam nói ra nhiều lời như vậy là ý gì.

Đến bây giờ, tuy nhiên cũng minh bạch.

Giờ a, đây là đang làm quảng cáo a.

Như thế ăn quả quả quảng cáo trông vào.

Cho tới nay, tất cả mọi người chỉ mua nội công, không người đi mua đủ loại võ công chiêu thức.

Giống như là mọi người chỉ mua Toàn Chân Tâm Pháp, Toàn Chân Kiếm Pháp không người hỏi thăm.

Đứng ở phía trên Ninh hiệu trường đây sau đầu, đều là hắc tuyến.

Sở Nam người này, cũng quá sẽ tìm thời gian rao hàng đi.

Cái này cũng được?

"Phái Cổ Mộ Kinh Công Độc Bộ Thiên Hạ, thuyết pháp này, xem qua Xạ Điều độc giả, hẳn đều biết. Hàng Long Thập Bát Chương Chương Lực tuyệt thế vô song, đương nhiên đến cùng thế nào cái Độc Bộ Thiên Hạ, tuyệt thế vô song, ta gọi là vô dụng, nói quá nhiều, cũng không bằng rõ ràng hiện ra ở mọi người trước mặt. Ta vừa vận mấy tháng trước tu luyện phái Cổ Mộ Kinh Công cùng Hàng Long Thập Bát Chương, hiện tại ta liền cấp mọi người hiện ra xuống."

"Tiểu hồ ly, ngươi đang ở đây bên cạnh chờ ta một hồi."

Sở Nam đối với (đứng) trên vai Nguyệt Hoa đạo (nói).

Rầm.

Tiểu hồ ly nhảy xuống, ngoẹo đầu xem.

Sở Nam vận chuyển nội lực, sử dụng phái Cổ Mộ kinh thân công pháp, tung người nhảy một cái, đi thẳng tới khoảng mười ba mét, ngay sau đó một tiếng rùng rợn vang lên, Sở Nam một chương võ ở Ngọc Bích bên trên.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 241: Cuối cùng xếp hạng chiến đấu (một)

Lúc này, Thiên Đạo diễn đàn truyền trực tiếp thiếp bên trong.

Đã đem Sở Nam vừa mới nói một đoạn văn, tất cả tuyên bố ra ngoài.

Cái này truyền trực tiếp thiếp trả lời, đã hoàn toàn bạo tạc.

"Ta hoài nghi đây là một cái giả truyền trực tiếp thiếp. . ."

"Bạch Y Thắng Tuyết lại đang làm quảng cáo. . ."

"Không mua, không mua. . ."

"Cái gì Chương Pháp, Kinh Công các loại, nơi nào có nội công hảo?"

"Không mua!"

Có người biểu thị không chấp nhận Sở Nam lừa dối, sẽ không đi mua cái gì Chương Pháp.

Có chút nghiêm trọng hoài nghi, cái này truyền trực tiếp thiếp có phải hay không đang nói bậy lãnh đạm.

Dù sao đó cũng không phải video truyền trực tiếp, mà là không gây ra đồ.

Không có chính tai nghe được Sở Nam nói chuyện, những thứ này là không phải là Lâu Chủ biên tạo?

Toàn bộ truyền trực tiếp thiếp bên trong, trả lời một mảnh sung sướng.

Theo Sở Nam bàn tay rời đi Ngọc Bích, sau đó chậm rãi rơi xuống.

Vị kia liệt điểm cao nhất, có thể thấy rõ ràng Chương Ân, gọi vào mọi người mi mắt.

Một chương này chiều sâu, không một chút nào so lấy Chương Pháp sở trường Từ Bào thiếu niên Lâm Phi một chương kia cạn.

Quả nhiên, theo Sở Nam tên, ở Ngọc Bích bên trên phía trên nhất nở rộ ra.

Ngọc Bích bên trên đã có tên, cũng tự động quay ngược lại một tên.

"Không phải đâu!"

"Đây cũng quá cường."

"Hàng Long Thập Bát Chương uy lực đã vậy còn quá đại."

"Bạch Y Trắng Tuyết ở tạm số một? Có làm hay không."

"Ta nghĩ học Kinh Công. . ."

Thác loạn, tiếng huyền não thanh âm, không ngừng quanh quẩn.

Rất nhiều người đều bị Sở Nam làm lộ ra thực lực, cấp trấn trụ.

Cái này Hàng Long Thập Bát Chương làm bùng nổ Chương Lực, thật không ngờ mạnh.

Sở Nam nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, xoay người cười nhìn về sở hữu đồng học.

"Các bạn học, thấy đi, đây chính là Hàng Long Thập Bát Chương cùng Kinh Công tác dụng, có Kinh Công trợ giúp, tốc độ người có thể so với ngang hàng cảnh giới đối thủ nhanh hơn, coi như là dụng phải không đánh lại đối thủ, cũng có thể thoải mái tránh mũi nhọn. . ."

Sở Nam tiếp tục rao hàng từ bản thân trong tiểu thuyết sản phẩm.

Chờ chờ một hồi tranh tài kết thúc, có thể đi liên lạc Giáp Cốt phòng đấu giá, muốn tiền quảng cáo.

"Ta muốn mua Kinh Công, không đánh lại cũng có thể chạy!"

"Ta Chủ Tu Chương Pháp, nếu như có thể mua được Hàng Long Thập Bát Chương, ngược lại là có thể tu luyện một chút!"

Từ Bào thiếu niên Lâm Phi, ánh mắt lộ ra nhiều chút vẻ kinh dị.

Đối với Sở Nam đem hấn đẩy ở thứ hai, hấn cũng không thêm đề ý.

Hấn tự tin nếu quả thật ở trên lôi đài đánh, Sở Nam cũng sẽ không là hấn đối thủ.

Hấn hiện tại tu luyện là một loại rất bình thường Thiết Chương, bất quá đã tu luyện tới cực hạn, chờ đến đột phá Thông Mạch trải qua sau, liền chuẩn bị thay mới Chương Pháp, cái này Hàng Long Thập Bát Chương uy lực, để cho hấn có chút động tâm.

Cũng không biết, nếu như không phải là nội lực, có thể không thể sử dụng Hàng Long Thập Bát Chương.

Liễu Hoa Sơn lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhìn rất bình tĩnh.

Bất quá hấn tay trái gút gao nắm ở cùng một chỗ, bởi vì lực đại móng tay một bộ phận khảm nam vào trong thịt.

Hấn hăng vừa lui về phía sau một tên chụp tới thứ tám, vốn tưởng rằng có thể mạng Sở Nam thoải mái bỏ rơi.

Có thể Sở Nam lại có thể xếp tại đệ nhất.

Kìa Mục Thiên hai mắt lộ ra nhiều chút, có hứng thú hào quang.

Có chút ý tứ, cái này Hàng Long Thập Bát Chương ngược lại nhất định phải hội họp một hồi.

"Sở Nam đồng học người quảng cáo có thể, vị kế tiếp. . ."

Ở phía xa Ninh hiệu trưởng, rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, thấy Sở Nam vẫn còn ở thao thao bất tuyệt rao hàng, liền mau mau nhấc nhõ.

Hiện trường nhất thời một trận cười to.

Sở Nam rồi mới từ Ngọc Bích bên cạnh rời đi.

Lại qua không sai biệt lắm hơn mười phút đáng vè, Ngọc Bích khảo nghiệm cuối cùng kết thúc.

Sở hữu xếp hạng đã xuất hiện.

Mà Sở Nam tên, thật cao đứng hàng phía trên nhất, tỏ ra dị thường chói mắt.

"Ca ca lợi hại nhất, xếp tại đệ nhất."

Tiểu hồ ly cao hứng nhảy không ngừng.

"Còn không có kết thúc đây, hiện tại xếp hạng chẳng qua là tạm thời."

Sở Nam đưa tay vỗ vỗ tiểu hồ ly đầu.

Ninh hiệu trưởng mặt tươi cười, "Thật là ngoài ý muốn, không nghĩ tới bây giờ Ngọc Bích xếp hạng thứ nhất, lại là Bạch Y Thắng Tuyết. . . Được, 499 nhân Ngọc Bích xếp hạng đã hoàn chỉnh xuất hiện, tiếp theo xếp hạng chiến đấu quy củ,

Với năm trước một dạng. Mỗi một người có ba lần cơ hội khiêu chiến, dùng để khiêu chiến xếp hạng so ngươì cao hơn đối thủ, nếu là ngươì thắng, vậy các ngươì hạng sẽ thay đổi. Đương nhiên nếu là ngươì đối với chính mình hạng rất hài lòng, cơ hội khiêu chiến có thể không sử dụng. Nếu là bị ngươì khiêu chiến không có nguyên nhân đặc biệt không muốn ứng chiến, tên kia lần đồng dạng thay đổi."

"Cuối cùng xếp hạng khiêu chiến thi đấu, hiện tại bắt đầu."

Ninh lão sư thanh âm vừa mới rơi xuống.

Thì có mấy chục thiếu niên, đồng thời nhảy ra.

"Hồ nam ngươì đi lên, ta muốn khiêu chiến ngươì."

"Luu Vũ bay ngươì lại có thể đứng hàng ngươì thứ 100, ta không phục. . ."

"Lôi Hoa, xếp hạng thứ 456 Trần rõ đồng học muốn khiêu chiến ngươì, ngươì có chấp nhận hay không khiêu chiến?"

"Được, ta tiếp nhận khiêu chiến."

"Khiêu chiến ta, ngươì sẽ hối hận."

"Ở trên ngươì của ta, lãng phí cơ hội khiêu chiến một lần."

Bà mẹ nó hai ngươì các ngươì đồng thời khiêu chiến ta, ta cuối cùng không thể phân thân tiếp nhận đi."

Từng tiếng khiêu chiến cùng ứng chiến thanh âm liên tiếp.

Còn có một hạ tử bị hai ngươì đồng thời khiêu chiến, biểu thị rất là bất đắc dĩ.

Cái này đến toàn bộ kỳ cuối thi đấu, giai đoạn cuối cùng.

Tràng này xếp hạng chiến đấu, sẽ kéo dài hai ngày thời gian.

Rất ít có hội học sinh lãng phí chính mình ba lần cơ hội khiêu chiến.

"Mấy ngươì các ngươì, thế nào đều không lẫn nhau khiêu chiến à?"

Đang xem náo nhiệt Tiểu Yêu, xem kích động vô cùng.

Bất quá thấy Liễu Hoa Sơn, Mục Thiên, Trần Thành. . . Những thứ này bài danh phía trên tất cả cũng không có nhân nhảy lên sàn diễn võ, đi khiêu chiến đối thủ, cũng có chút buồn bực.

"Đây là thông lệ, ngày thứ nhất đi khiêu chiến, đều là xếp tại một trăm danh sau đối thủ, một trăm danh bên trong, phải ngày mai mới có thể nhìn thấy."

"Tại sao phải cái bộ dáng này?"

Tiểu Yêu có chút không hiểu nói.

"Vấn đề đơn giản như vậy, đều muốn không thông." Sở Nam phân tích nói, "Nếu là Trần Thành cùng Mục Thiên giữa hiện tại đánh, Hắc Mã cùng liên tục ba năm Vương Giả chi tranh, vậy người cảm thấy sau mấy trăm danh đối chiến, còn sẽ có nhân xem sao? Cho nên cao thủ, bình thường đều là đến cuối cùng mới ra sân, thật bận rộn sao, gấp làm gì."

Sở Nam hai tay ôm ở trước ngực, nhiều hứng thú, nhìn lên trước mắt từng cuộc một biểu diễn.

Rất nhanh, một người thiếu niên thất bại.

Lão sư bắt đầu tuyên bố kết quả tranh tài, "Xếp hạng 412 vị Trần Lệ Song khiêu chiến thành công cùng xếp hạng 352 vị Phong Hoa đồng học xếp hạng hoán đổi."

Chỉ thấy Ngọc Bích bên trên 412 vị cùng 352 vị hai cái tên, trao đổi xuống.

"Người chờ đó, ta đi điều tức một hồi, chờ một hồi ta muốn lại đánh với người một trận." Cái kia bị cướp đoạt danh từ thiếu niên, nhìn rất là không phục, chuẩn bị chờ một hồi lấy lại danh dự.

"Ta muốn khiêu chiến. . ."

Vừa một người thiếu niên, vội vàng chui lên cái này trống chỗ đi xuống sàn diễn võ, đối với (đứng) lại một cái đối thủ phát ra khiêu chiến.

Rất nhanh, ngày này khiêu chiến thi đấu kết thúc.

499 tên người lần, dừng lại không dứt chương đổi.

Bắt quá một trăm danh sau đó xếp hạng, có thể nói hoàn toàn thay đổi.

Ngọc Bích đưa cho ra xếp hạng, với năng lực thực chiến, vẫn còn có chút khác biệt rất lớn.

Nhất là phía sau mấy trăm danh, với nhau thực lực bản thân liền xê xích không nhiều.

Thứ một ngày đi qua, ngày thứ hai đến.

Ngày này, toàn bộ Nam Vực cao trung, hoàn toàn biến thành người biển.

Nam Vực cao trung mỗi cái lớp sở hữu học sinh, tất cả đến đông đủ. .

Nam Vực bên trong thành không ít thương gia đều đóng cửa, đặc biệt đến xem.

Mọi người đều biết, đây là Nam Vực cao trung, ngày cuối cùng xếp hạng chiến đấu.

Cũng là toàn bộ xếp hạng chiến đấu đặc sắc nhất một ngày.

Nam Vực cao trung năm trăm mạnh, xếp hạng sau cùng, sẽ ở hôm nay công bố.

Sau đó xếp hạng chiến đấu, gần đây xuất hiện Hắc Mã, còn có những thứ kia thật sự bài danh phía trên những thiên tài, đều muốn bắt đầu bọn họ khiêu chiến.

Liễu Hoa Sơn đứng ở dưới bệ đá, không chớp mắt nhìn chăm chăm Sở Nam.

Chỉ cần đánh bại Sở Nam, liền có thể bắt được đệ nhất cái hạng này.

Từ Bào thiếu niên Lâm Phi nhìn chăm chăm Trần Thành, hán mấy năm qua này, vẫn muốn đánh bại Trần Thành mà không thành công.

Năm nay là một lần cuối cùng, hán nhất định có thể thật sự đang diễn võ đài bên trên, chiến thắng Trần Thành.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Cuối cùng xếp hạng chiến đấu (hai)

"Liễu Hoa Sơn đi lên đánh với ta một trận."

Chờ đến xếp hạng chiến đấu bắt đầu, Liễu Hoa Sơn đang muốn biểu thị muốn cùng Sở Nam đánh một trận thời điểm.

Lại đột nhiên bị người khiêu chiến.

Người kia chính là Trình Hổ, lúc này Ngọc Bích xếp hạng là người thứ mười bảy.

Hắn ở mấy tháng trước giữa kỳ thi đấu lúc ở Liễu Hoa Sơn thứ 19 tràng, từng cùng Liễu Hoa Sơn đối chiến, kết quả thảm bại.

Ở Liễu Hoa Sơn giấu giếm chính mình tu luyện nội công tình huống, để cho Trình Hổ lầm cho là mình thiên phú cùng Liễu Hoa Sơn cách biệt quá xa, sau đó Sở Nam đứng ra trực tiếp một chút phá.

Thoáng một cái hơn ba tháng đi qua, Trình Hổ lần này, lại tới khiêu chiến Liễu Hoa Sơn.

"Ha ha, có trò hay xem, hai người quan hệ vốn cũng không được, giữa kỳ đại trác lúc, kết oán sâu hơn."

Biết Trình Hổ cùng Liễu Hoa Sơn chuyện đồng học, biểu thị cuộc tranh tài này sẽ rất thú vị.

"Trình Hổ năm ngoái xếp hạng thật giống như mới chừng năm mươi, năm nay Ngọc Bích xếp hạng vậy mà đã đạt tới mười bảy vị, cái này tiến bộ cũng quá nhanh."

"Trình Hổ hẳn không thể nào là Liễu Hoa Sơn đối thủ."

Một bộ Bạch Y Liễu Hoa Sơn ánh mắt từ trên người Sở Nam dời đi.

Trước hết cho người ở vị trí hạng nhất ở lâu một hồi.

Trình Hổ da thịt nhìn thật giống như đen hơn, xem ra mấy tháng này, vừa chạy nơi đó khổ tu đi.

"Liễu Hoa Sơn giữa kỳ thi đấu lúc, người tu luyện nội công, mà ta không có, trận kia tỷ đấu kết quả cũng không công bình, hiện tại ta đồng dạng tu luyện nội công, ta muốn cùng tới phiên người đánh một trận."

Trình Hổ dậm chân bước lên đài cao, ánh mắt rơi vào Liễu Hoa Sơn trên người.

"Số một sàn diễn võ, Ngọc Bích xếp hạng thứ mười bảy vị Trình Hổ khiêu chiến người thứ tám Liễu Hoa Sơn, có tiếp nhận hay không?"

Một vị lão sư hỏi.

"Tiếp nhận."

Liễu Hoa Sơn tung người nhảy một cái, hai chân xẹt qua không trung, giống như là trong hư không cất bước một dạng.

Hắn mấy tháng trước luyện tập đi ra đẹp trai nhất trên diễn võ đài tư thế, lại bị hắn sử dụng được.

Hiện trường một trận bảo tốt tiếng.

Đối với (đúng) Liễu Hoa Sơn cái này ra sân tư thế biểu thị thích.

Tiểu Yêu đứng ở Sở Nam bên cạnh, quả là nhanh muốn phun ra.

"Ta Liễu Hoa Sơn cũng không cảm thấy buồn nôn sao, mỗi lần đi lên đều muốn tới một lần?"

"Đó là bởi vì người không thích hắn, cho nên mới mang theo loại này thành kiến nhãn quang, kỳ thực loại này lên đài phương thức, rất có độ khó, thật sự có thể hoàn thành cũng không có mấy người."

Sở Nam trực tiếp một chút phá Tiểu Yêu tâm tư.

Nhà đầu này, cho tới nay liền cùng kia Liễu Hoa Sơn không vừa mắt.

Chung quanh khiêu chiến thanh âm, liên tiếp.

Bất quá phần lớn đều là xếp hạng ở mấy chục danh, không có bên này đặc sắc.

Trong lúc nhất thời, không ít đồng học hội tụ ở Nhất Hào sân diễn võ chung quanh.

Lúc này ở phía xa hơn ba mươi hào sân diễn võ bên trên, trong lúc bất chợt truyền ra to lớn tiếng huyên náo.

"Lâm Phi ra sân. . ."

"Mau đến xem Lâm Phi."

"Lâm Phi trên diễn võ đài."

Theo cái này tiếng huyên náo truyền ra, nguyên bản rất nhiều chuẩn bị đối chiến học viên đều dừng lại, hướng bên bờ sân diễn võ nhìn lại.

Lâm Phi đã đứng ở sân diễn võ trung ương.

Lâm Phi hiện tại Ngọc Bích xếp hàng thứ hai, bao năm qua tới ở Nam Vực cao trung, hấn sức chiến đấu gần yếu hơn Trần Thành.

Hấn ra sân, tự nhiên được chú ý hơn.

Rầm.

Không ít người, hội tụ đi.

Bên này mấy cái sân diễn võ, chỉ còn lại số lượng không nhiều người xem.

"Trần Thành người ngay cả thắng ta ba năm, năm nay một lần cuối cùng, ta nhất định phải đánh bại người. . ."

"Được."

Không đợi lão sư lên tiếng hỏi, Trần Thành liền trực tiếp đáp ứng, sau đó nhẹ cất bước, hướng xa xa sân diễn võ đi tới.

Hấn lên bậc cấp lúc, cũng là bình thân không có gì lạ, không có bất kỳ đẹp dễ.

Lúc này, bên này chiến đấu đã đánh.

Trình Hồ nổi giận gầm lên một tiếng, lao xuống đi ra ngoài.

Theo quyền ảnh lần lượt thay nhau giữa, mang theo Vượn rống tiếng.

Giống như cả người hóa thân trở thành Cự Viên.

Liễu Hoa Sơn ở mấy tháng trước cùng Trình Hồ đối chiến qua, tự tin Trình Hồ với chính mình kém còn xa, căn bản không thêm để ý chút nào, Trình Hồ công kích, chẳng qua là xóc bàn tay ra nghênh đón.

Chờ đến hấn phát hiện không đối với đó lúc, muốn biến chiêu đã trễ.

Vội vàng ứng chiến giữa, hấn bị Trình Hồ một quyền này, đẩy lui mấy chục bước.

Trực tiếp thối lui đến sân diễn võ bên bờ.

"Đánh tốt."

Tiểu Yêu thấy Liễu Hoa Sơn thua thiệt, vung tay bảo tốt.

"Ta ngược lại thật ra xem thường người."

Lưu Hoa Sơn trong thanh âm có chút tức giận, hấn không nghĩ tới, sơ xuất giữa, chỉ thiếu chút nữa bị trực tiếp rung ra sân diễn võ.

Nếu là té xuống, đã biết một trận thì đồng nghĩa với là thua.

"Hai tháng trước, ta ở trong dãy núi cùng một đầu Cự Viên chu toàn hơn mười ngày, cuối cùng đem Viên Quyền ý cảnh hoàn toàn lĩnh hội, loại quyền pháp này rất nhiều tiến cảnh, đã đại thành. Nếu là người không dùng ra bản lãnh chân chính, cũng không nhất định có thể thắng."

Trình Hồ huoi quyền mà lên, một kích này càng mãnh liệt.

Không ngừng truyền ra đánh bễ không khí thanh âm.

"Người Viên Quyền mặc dù lớn thành, thế nhưng đây chẳng qua là nhất quyền pháp cơ bản, vào không ta mất."

Xoát!

Liễu Hoa Sơn trực tiếp rút kiếm ra, mới vừa rồi ăn một cái thua thiệt, hắn muốn đánh nhanh thắng nhanh, để cho mọi người thấy chính mình thực lực chân chính.

Liễu Hoa Sơn đem trong tay kiếm run lên, lay động tốc độ rất nhanh.

Trong không khí thoáng cái xuất hiện rất nhiều kiếm hoa, trực tiếp đem kia giăng đầy đánh tới quyền ảnh, hoàn toàn bao phủ ở bên trong.

Bàn tay cùng thân kiếm tiếng va chạm, không ngừng truyền ra.

Đang chiến đấu đồng thời, hai người lấy cực nhanh tốc độ, ở trên lôi đài di động.

Sở Nam sự chú ý, cũng không ở trong trận chiến đấu này.

Hắn nghĩ tới, vừa mới Trình Hổ lời nói.

Là tu luyện Viên Quyền, đặc biệt đi cùng Cự Viên chiến đấu hơn nửa tháng, đi cảm thụ thật sự Cự Viên phát lực phương thức, cuối cùng thành công đem Viên Quyền tu luyện tới đại thành.

"Nói như vậy, tu luyện Hàng Long Thập Bát Chương, ta thiếu hụt cũng là thật sự thân vận, cái này Chương Pháp bên trong, mặc dù có Long Ngâm tiếng, thế nhưng loại này tiếng hô, nhưng căn bản không giống thật sự Thần Long phát ra. Như muốn chân chính đem Hàng Long Thập Bát Chương tu luyện tới cực hạn, có lẽ cần tìm con rồng học hỏi một đoạn thời gian."

Được, không loạn nghĩ.

Sở Nam đem mình suy nghĩ từ Thiên Mã Hành Không trong ý nghĩ thu hồi lại, đi đâu tìm long.

Chờ đến Sở Nam phục hồi tinh thần lại lúc.

Trước mắt Liễu Hoa Sơn cùng Trình Hổ giữa chiến đấu, đã tiến hành được kịch liệt nhất thời điểm.

Bóng kiếm, quyền ảnh trên không trung lần lượt thay nhau.

Rất rõ ràng, bóng kiếm đã chiếm thượng phong tuyệt đối.

"Cái này lưu Hoa Sơn vẫn là lợi hại a, hắn phải thắng."

"Bất quá Trình Hổ thực lực, so với lần trước mạnh hơn nhiều."

"Hai người đều là top 20, thế nhưng chênh lệch là một hạng, Trình Hổ vốn là không quá có thể thắng."

Rất nhanh, Trình Hổ chỉ có sức phòng ngự, đã không có tinh lực đi tấn công.

Liễu Hoa Sơn nhắm ngay cơ hội.

Hắn trường kiếm, từ phương hướng khác nhau đâm ra kiếm hoa, thuận thế đâm về đằng trước, cả người đánh thẳng một mạch.

Trình Hổ liền lùi mấy bước, cũng không cách nào ngăn trở.

"Ta thua."

Trình Hổ cũng không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp nhảy xuống sàn diễn võ.

"Liễu Hoa Sơn thắng. . ."

Theo lão sư tuyên bố kết quả, Liễu Hoa Sơn ung dung nhảy xuống sàn diễn võ.

Hắn trận chiến này, thắng thoải mái.

Đối với thực lực mình càng tự tin, Cáp Mô Công vẫn chưa có hoàn toàn thi triển ra, tiếp theo nhất định có thể đủ tranh đoạt đệ nhất.

Hắn cũng không có lập tức khiêu chiến Sở Nam, mà là nhìn về xa xa đang tiến hành Trần Thành cùng Lâm Phi giữa chiến đấu.

Xem một hồi, liền xếp chân ngồi dưới đất điều tức, khôi phục vừa mới tiêu hao thể lực.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 243: Cuối cùng xếp hạng chiến đấu (ba)

Lúc này ngay cả bên cạnh mấy cái sân diễn võ bên trên chiến đấu, đều dừng lại.

Mọi người chú ý lực, đều đặt ở nơi ranh giới số 31 sân diễn võ bên trên chiến đấu.

Trần Thành cùng Lâm Phi giữa tỷ thí.

Hôm nay xếp hạng chiến đấu ngay từ đầu, thì đến được kỳ cuối thi đấu bắt đầu tới nay cao triều.

Chỉ thấy Lâm Phi cặp kia bàn tay ánh bạch như ngọc, toát ra hào quang.

"Lâm Phi ngọc Thiết Chương, vậy mà đã tu luyện tới loại cảnh giới này, bàn tay trong quá trình chiến đấu, biến thành ngọc trắng!"

Có thiếu niên kinh hô thành tiếng.

"Cái này Lâm Phi lại đem ngọc Thiết Chương tu luyện tới cảnh giới đại thành. . . Cái này Chương Pháp thật khó tu luyện, ta đã từng tu luyện qua, cuối cùng cũng buông tha."

Xa xa một vị chính đang xem cuộc chiến lão sư, nhìn ánh bạch hai tay, không nhìn được ca ngợi.

Ninh hiệu trưởng gật đầu, "Lâm Phi ở Chương Pháp bên trên thành tựu đã rất sâu, cái kia hai tay, cũng có thể đối kháng chính diện binh khí."

"Ta nhớ được, Đồ Thư Lâu cửa này Chương Pháp, còn chưa bao giờ có người tu luyện đã đến loại cảnh giới này."

Lâm Phi trực tiếp đưa tay bắt Trần Thành chém tới đao.

Vậy mà mạng theo kim loại va chạm làm phát ra âm thanh.

Không sợ chút nào, sắc bén kia lưỡi đao.

Hiện trường không ít thiếu niên, càng là mở to hai mắt.

"Vậy mà lấy nhục chương, đón đỡ một đao này. . ."

"Quá kinh khủng, một đao này không có thể phá vỡ ngọc Thiết Chương phòng ngự?"

"Ngọc Thiết Chương miêu tả lại là thật, tu luyện tới đại thành, có thể dùng nhục chương coi là binh khí."

Kìa ngọc Thiết Chương ở Đồ Thư Lâu bên trong, rất nhiều người đều gặp.

Là khó tu luyện nhất Chương Pháp một trong.

"Người vậy mà thật thành công."

Trần Thành một đòn tức lui, nhìn Lâm Phi kia tỏa ra như ngọc một dạng ánh bạch hào quang hai tay, mặt lộ vẻ vẻ kinh dị.

Hắn và Lâm Phi là quen thuộc nhất đối thủ, hàng năm Nam Vực cao trung kỳ cuối thi đấu, hai người cũng sẽ đối đầu.

Cửa này ngọc Thiết Chương, rất là cường hãn.

Bất quá quá trình tu luyện cũng phi thường chật vật.

"Cho ta xem xem, đại thành ngọc Thiết Chương, rốt cuộc có bao nhiêu cường."

Trần Thành trong tay trường đao, trong nháy mắt hóa thành từng đạo thiểm điện, gào thét đi.

Chẳng qua là trong chớp mắt giữa, liền bỏ ra mấy chục đao.

Bốn phía xung quanh đem Lâm Phi bao phủ ở bên trong.

Thiên hạ võ công, Duy Khoái Bất Phá.

Đây cũng là Trần Thành Khoái Đao căn bản.

Hắn Khoái Đao tên, vang dội toàn bộ Nam Vực cao trung, cũng không phải là thổi ra.

Kia rực rỡ tươi đẹp ánh đao, khiến người ta run sợ.

Coong, coong, coong. . .

Trong không khí ngẫu nhiên vang lên cực kỳ dày đặc kim loại va chạm tiếng.

Trần Thành làm bỏ ra Đao Ảnh, vậy mà tất cả đều bị ngăn trở.

Trần Thành lui về phía sau, kia dày đặc công kích dừng lại.

"Quá nhanh, tốc độ này quá nhanh, ta căn bản không thấy được hắn bỏ ra bao nhiêu đao."

"Mẹ kiếp, cái này vậy mà tất cả có thể đỡ nổi, cái này Trần Thành cũng rất mạnh."

"Một năm không thấy, cái này Trần Thành nhanh đến nhanh hơn, năm ngoái ta còn có thể mắt thường phác tróc đến."

"Năm nay Lâm Phi tiến bộ thật là lớn, năm ngoái hắn căn bản không có biện pháp cùng Trần Thành đối kháng."

Lâm Phi toét miệng cười, "Trần Thành, cánh tay vốn chính là một phần thân thể, hiện tại ta ngọc Thiết Chương pháp đại thành, để bàn tay coi là binh khí, so với bất kỳ binh khí gì tới đều muốn thuần thục, tiếp đó, nên ta công kích."

Lâm Phi nói xong, tung người nhảy một cái, cặp kia oánh bạch như ngọc hai tay, trực tiếp nắm quyền.

Thân thể hóa thành tàn ảnh, sau đó trọng quyền đánh ra.

Một quyền này của hắn, đánh ra phi thường quả thực, tiếng xé gió truyền ra, trực tiếp xé không khí, dẫn động âm bạo.

Cái này nặng nề thiết quyền, chạm vào tức thương, đảm nhiệm ai cũng không dám đón đỡ.

Trần Thành lại không có lui bước ý tứ.

Trong tay trường đao đưa ngang một cái, đẩy về phía trước ra.

Trực tiếp ngăn trở thiết quyền.

Theo thân đao cùng thiết quyền tiếp xúc, không khí bị chen bẻ, thanh âm chói tai vang lên.

Đồng thời kèm theo, đá lớn nứt ra thanh âm.

Chỉ thấy, hai người dưới chân thạch đài, vậy mà từ dưới chân chấn vỡ một phần nhỏ.

Người vây xem, tất cả mặt lộ thần phục vẻ.

Giữa hai người đối chiến, cường hãn tới mức này.

Giao thủ giữa, liền đem nặng nề sản phẩm vô cấp băng liệt.

Hai người cấp tốc tách ra, "Đón thêm ta một chương!"

Lâm Phi gào thét một tiếng.

Lần này, bước nhanh hướng Trần Thành phóng tới.

Bàn tay hắn trực tiếp đánh ra.

Cái này Chương Lực đồng dạng không thể so với vừa mới quyền lực nhỏ hơn.

Trần Thành vẫn là không có tránh, lấy đồng dạng phương thức, thân đao về phía trước đẩy một cái, đi ngăn trở Lâm Phi một chương này.

Àm!

Bàn tay cùng thân đao đụng vào nhau.

Vốn tưởng rằng hai người, hội (sẽ) tái diễn vừa mới như vậy một màn.

Thế nhưng chẳng ai nghĩ tới, Lâm Phi tay, trực tiếp nắm chặt.

Thậm chí ngay cả đến lưỡi đao trực tiếp bắt đi.

Vèo. . .

Theo tiếng va chạm thanh âm, sao Hỏa tràn ra.

Lâm Phi lại muốn đoạt đao.

"Bàn tay này rốt cuộc có bao nhiêu cứng rắn, như thế xem ra, Trần Thành đao đều đang phá thế không mở Lâm Phi hai tay phòng ngự, vậy còn đánh như thế nào?"

Có thiếu niên cả kinh tròn to mắt, trận chiến này, hẳn không nghĩ ra Trần Thành còn có thể như thế nào chiến thắng.

Như vậy một đôi bàn tay, khủng bố đến đây.

Thật có thể cùng binh khí sánh vai trình độ sắc bén.

Trần Thành cổ tay lắc một cái, thân đao chuyển động.

Trực tiếp đem đao từ Lâm Phi trong tay rút ra.

"Trở lại!"

Trần Thành lại lần nữa nhảy lên, lần này bàn tay hắn, Chương Kính ngang dọc càng là vô cùng uy mãnh.

Vang vang! Vang vang!

Rất nhanh, hai người tiếp tục đối với chiến đấu một trăm hai trăm chiêu.

Vẫn còn ở điên cuồng đối lũy.

Tất cả mọi người cho là đây là một trận trường kỳ kháng chiến thời điểm,

Chỉ thấy Trần Thành đao tốc độ đột nhiên tăng nhanh, trực tiếp cướp đến mấy thước ở ngoài.

Hắn đứng lại, khẽ gật đầu, "Cánh giới đại thành ngọc Thiết Chương quả nhiên lợi hại, tiếp theo ta muốn dùng thật sự Khoái Đao, người Thiết Chương kết quả có thể phòng được ta mấy đao."

Cái gì, cái này Trần Thành vừa mới còn không có chỗ hữu dụng thật sự Đao Kỹ?

Vừa mới chiến đấu kịch liệt như vậy, cũng không phải Trần Thành thực lực chân chính?

Lâm Phi giờ khắc này, cũng ngưng trọng đi xuống.

Xoát!

Trần Thành di chuyển, căn bản không thấy hắn như thế nào động đao.

Liền thấy hắn đao đột nhiên, ngừng ở Lâm Phi trong ngực bên cạnh, bắt quả bị Lâm Phi bàn tay ngăn trở.

Xoát!

Lại là một đao.

Xoát!

Căn bản không thấy được Trần Thành xuất đao động tác, một đao này cũng đã đi ra ngoài.

Lâm Phi trên trán xuất hiện mìn mồ hôi.

Mặc cho bàn tay hấn phòng ngự kinh người, thế nhưng muốn không phòng được.

Hắn sắp phác tróc không tới Trần Thành xuất kiếm tốc độ.

Thứ năm đao.

Thứ sáu đao.

"Không được!"

Lâm Phi rõ ràng chú ý tới mình bên hông xuất hiện một đao hàn mang, đó là đao tốc độ nhanh đến cực hạn lúc, lưu xuống tàn ảnh, vừa mới đao từ bên hông mình xẹt qua.

Lại tiếp sau đó, Trần Thành đã đứng lại.

Lâm Phi đang nhìn mình bên hông sau đó ngẩng đầu lên, "Ta cuối cùng cũng không phải đối thủ của ngươi, ta thua."

"Tình huống gì?"

"Làm sao lại thua đây?"

"Vừa mới kết quả xảy ra cái gì?"

"Thua?"

Không ít thiếu niên, đều là mặt đầy mộng bức, căn bản không nhìn ra vừa mới giữa hai người, kết quả xảy ra cái gì.

Lâm Phi liền thua hết.

"Cái này Trần Thành Khoái Đao, một đao so một đao nhanh hơn, mà còn mỗi một đao cũng tinh chuẩn chém vào Lâm Phi yếu kém nhất vị trí. . . Hắn nói pháp không có bất kỳ đẹp đẽ, chỉ có một chữ nhanh!"

Sở Nam nhẹ giọng tự nói.

Hiện trường mỗi cái sán diễn võ bên trên chiến đấu tiếp tục bắt đầu.

Cách đó không xa lão Đàm kia hàng, rất là không thú vị ngồi ở trên bậc thang, hắn Ngọc Bích xếp hạng thứ mười một.

Vốn là hắn rất có tự tin đi khiêu chiến Sở Nam.

Kết quả bây giờ biết, Sở Nam chính là Bạch Y Trắng Tuyết, hơn nữa còn tu luyện cao đẳng Nội Công Tâm Pháp cùng Hàng Long Thập Bát Chương sau.

Hắn liền trực tiếp buông tha, lại đi tìm Sở Nam phiền toái ý nghĩ.

Rõ biết không phải là đối thủ, còn đi tìm hành hạ đó là hành vi nào tàn.

Chỉ một lúc sau.

Ngồi xếp bằng, chính đang điều tức Liễu Hoa Sơn mở mắt.

Ánh mắt của hắn rơi vào Sở Nam trên người, sau đó liền thấy bên cạnh một cái vừa mới kết thúc sán diễn võ.

Vừa mới là điều tức, mau sớm khôi phục lại trạng thái tốt nhất, hắn đều không có đi xem Lâm Phi cùng Trần Thành giữa tỷ thí.

Liễu Hoa Sơn tung người nhảy một cái, bước nhanh nhảy tới.

"Bạch đại sư vốn là ta không muốn cùng ngươi đánh một trận, thế nhưng năm nay thi đấu số một, ta muốn một hồi, ngươi bây giờ chiếm cứ vị trí này, vậy thì phải tội."

P/s: Convert by ๖Cao█ ↔ ๖Tiến█, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 244: Cuối cùng xếp hạng chiến đấu (4)

Rất nhiều đạo (nói) ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người.

Từ hôm nay xếp hạng chiến đấu bắt đầu đến bây giờ, cũng đã có mấy giờ, vẫn không có nhân tìm Sở Nam khiêu chiến.

Đó cũng không phải bởi vì Sở Nam ở Ngọc Bích bên trên xếp hạng thứ nhất, mọi người sợ hãi hấn sức chiến đấu.

Ở đa số người trong mắt, Sở Nam thật sự sức chiến đấu, hẳn xếp hàng không vào trước 10.

Bất quá hẳn là Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư!

Bất kể từ cái phương diện kia mà nói, hẳn loại này sau này có thể trở thành đại thần tác giả.

Đa số đồng học, đều là muốn với hẳn quan hệ thân thiết.

Đi khiêu chiến hẳn, sợ rằng hội (sẽ) lưu lại không tốt ấn tượng.

Coi như là đi khiêu chiến Sở Nam, chiến thắng hẳn, kia vị trí số một, bọn họ cũng không phòng giữ được.

Càng không cần thiết vì vậy, đi đắc tội Sở Nam.

Bất quá bây giờ, Liễu Hoa Sơn dần dần nhảy ra, cũng không có ra ngoài mọi người dự liệu.

Cái này Liễu Hoa Sơn cùng Sở Nam quan hệ, vốn là rất không xong.

"Ta còn tưởng rằng phải chờ tới buổi chiều, bắt đầu đánh vào đệ nhất lúc, mới có người đi khiêu chiến Bạch đại sư, không có tới trước cái này Liễu Hoa Sơn hiện tại chờ không kịp."

"Quan hệ bọn hẳn thắng tuốt không được, cái này cũng bình thường."

"Bất quá cái này Liễu Hoa Sơn lấy ở đâu lòng tin, tranh đoạt năm nay đệ nhất."

Có người hiếu kỳ, phải biết lúc trước Liễu Hoa Sơn cũng xếp hạng qua Top 5, bất quá với Trần Thành chênh lệch vẫn còn rất lớn.

Liễu Hoa Sơn một bộ Bạch Y, ở gió lay động xuống bay phát phối.

"Biểu ca cố gắng lên."

"Cố gắng lên."

Liễu Mộc còn có cái kia mấy cái tiểu đệ, gào thét lên, là Liễu Hoa Sơn kích động.

Sở Nam cũng không nói nhiều, trực tiếp trên diễn võ đài.

Chung quanh mấy chục sàn diễn võ, cũng ở đây đồng thời tiến hành xếp hạng chiến đấu.

Bất quá bên này hai cái Ngọc Bích trước 10 mà còn một người trong đó vẫn là Sở Nam, tự nhiên càng có khả năng hấp dẫn người con mắt.

Trong lúc nhất thời, có không ít người, cũng tụ đến.

"Sở Nam cố gắng lên, đem hẳn đánh hoa rơi nước chảy."

Tiểu Yêu ôm tiểu hồ ly, nhảy lên la lên.

Sở Nam cười khoa tay múa chân một cái ok thù thế, đang diễn võ đài bên trên đứng lại.

"Ta đi năm ở chúng ta lần này bên trong, xếp hạng thứ năm, mấy tháng trước giữa kỳ thi đấu, là ta quá lơ là. Nếu không phải người ngẫu nhiên tu luyện

Bích Hải Triều Sinh Khúc, ngơoi căn bản không thể nào là đối thủ của ta."

"Bất quá cũng nhiều thua thiệt Bạch đại sư ngơoi khích lệ, mấy tháng qua này, ta tu luyện lại có tinh tiến, mờ ra Huyết Vị càng ngày càng nhiều, Trùng Mạch cảnh giới, ta đã không sợ bất kễ đối thủ nào, Bạch đại sư. . ."

"Ngơoi rốt cuộc đánh hay là không đánh?"

Sở Nam trực tiếp cắt đứt Liễu Hoa Sơn lời nói, hẳn có thể không có hứng thú nghe cái này Liễu Hoa Sơn nói những thứ này không quan trọng lời nói.

Liễu Hoa Sơn lời nói bị cắt đứt, biểu tình có chút đông lại một cái.

Vốn còn muốn nói tiếp mấy câu nói mang tính hình thức, bất quá bây giờ cũng không nói được.

"Bạch đại sư kia đắc tội."

Bên cạnh lão sư, cũng làm ra một cái có thể bắt đầu thủ thế.

Liễu Hoa Sơn cũng không nói nhiều, Thủ Lý Kiếm trực tiếp ném ra.

Dưới thân thể áp, hai tay chống mà, sau đó bụng có chút nhô lên.

Ục ục!

Ục ục!

Chỉ thấy bụng hẳn lên xuống, hình như là có vô thượng kinh đạo nổi lên trong đó một dạng.

Hiện trường không ít đồng học, trực tiếp liên sững sốt.

"Cáp Mô Công?"

"Đây không phải là Tây Độc Âu Dương Phong Cáp Mô Công? Ở Giáp Cốt phòng đấu giá buổi đấu giá bên trên xuất hiện, chỉ có Ngũ Môn Nội Công Tâm Pháp, cái này Cáp Mô Công, lại bị Liễu Hoa Sơn đạt được?"

"Ta nhớ lần trước, hẳn thật giống như tu luyện là một loại nội công khác đi, hiện tại thể nào đối?"

"Cáp Mô Công, cái này đồng dạng là Ngũ Tuyệt nội công."

"Cáp Mô Công cùng Hàng Long Thập Bát Chương, Bích Hải Triều Sinh Khúc so với, cái nào mạnh hơn?"

Trong lúc nhất thời, không ít đồng học cũng nghị luận.

Theo Xạ Điều tiểu thuyết lừa lớn.

Tại Thiên Đạo trong diễn đàn, cũng không thiếu nhân thảo luận, Ngũ Tuyệt bọn họ tu luyện võ công, kết quả người nào mới là mạnh hơn.

Đồng Tà Nội Ngoại Kiêm Tu Bích Hải Triều Sinh Khúc, Tây Độc Cáp Mô Công, Nam Đế Nhất Dương Chỉ, Bắc Cái Hàng Long Thập Bát Chương thậm chí còn Trung Thân Thông Tiên Thiên Công!

Cái này năm loại công pháp, có là thuần túy nội công, cũng có là Nội Ngoại Kiêm Tu võ công.

Không nghi ngờ chút nào,

Bọn họ làm có nội công, đều là toàn bộ Xạ Điều trong tiểu thuyết, cao cấp nhất Nội Công Tâm Pháp một trong.

Những thứ này đỉnh cấp Nội Công Tâm Pháp, mạnh yếu như thế nào phán đoán?

Ở vô số tiểu thuyết phân tích gia bài post bên trong, đều là tranh luận không nghỉ.

"Nguyên lai đây chính là ngơoi dựa vào!"

Sở Nam coi như là minh bạch, vì sao người này sẽ có tự tin như vậy.

"Bạch đại sư hiện tại ta Nội Công Tâm Pháp, không kém ngơoi, coi như là Bích Hải Triều Sinh Khúc, vừa có thể làm khó dễ được ta?"

Liễu Hoa Sơn trong lòng phần uất khí càng ngày càng nhiều.

Tu luyện Cáp Mô Công, tư thế cũng không dễ nhìn.

Nếu không phải là đem Sở Nam đánh bại, hấn tuyệt sẽ không thi triển loại phương thức công kích này.

Không có người nào, vừa đánh nhau, liền nằm trên đất.

Sở Nam ánh mắt ngưng trọng, đứng ở đó nhìn chăm chăm Liễu Hoa Sơn, cũng không có di chuyển.

Trong lúc nhất thời, hai người cứ như vậy giằng co đi xuống.

Một phút, hai phút, ba phút!

"Ngọa tào, thế nào không đánh à?"

"Làm gì vậy?"

"Vẫn đối với không hy vọng là ý gì?"

Có không ít đối với (đúng) Cáp Mô Công không hiểu đồng học, biểu thị nghi hoặc.

"Cáp Mô Công là Âu Dương Phong tuyệt học, phát công lúc đứng ở dưới đất, hai tay cong cùng vai đủ, trong miệng phát ra khanh khách tiếng kêu, tựa như một cái Đại Thanh con ếch làm bộ Đồ Vật. Đây công Dĩ Tĩnh Ché Động, toàn thân súc thái độ hàm thế, Vận lực không nói, chỉ cần địch nhân một thi công kích hoặc là lộ ra sơ hở lớn, lập tức liền có vô cùng mãnh liệt kinh đạo phản kích đi ra. . ."

Có đối xạ điều đi sâu vào nghiên cứu, hơn nữa biết đủ loại Nội Công Tâm Pháp nhân, lên tiếng giải thích.

"Nguyên lai là cái bộ dáng này!" Tiểu Yêu nghe được người bên cạnh nghị luận, không khỏi con ngươi cổ linh lợi chuyển một cái, sau đó hưng phấn kêu, "Liễu Hoa Sơn người đứng ở kia xấu chết, còn le đầu lưỡi, thật là ghê tởm. . . Không nhúc nhích, người làm gì à?"

Tiểu Yêu còn hỏi người bên cạnh, "Này, người cảm thấy kia Liễu Hoa Sơn tư thế như thế nào đây?"

Sở Nam nghe được phía dưới Tiểu Yêu tiếng kêu, không khỏi toét miệng cười một đạo nụ cười.

Rất nhanh lại là một phút trôi qua.

Liễu Hoa Sơn đã là ngón tay chống đỡ địa!

Ầm!

Chỉ nghe được tiếng xé gió, Liễu Hoa Sơn cả người trực tiếp nổ lên, mang theo đến vô biên kinh đạo, hướng Sở Nam cuồng tập đi.

Hắn vừa mới ngồi xổm nằm úp sấp địa phương, một thước trong phạm vi, đá lớn rách mấy đạo mịn kẻ hở,

Hắn kiên nhẫn, ở Tiểu Yêu trên chọc bên dưới, rốt cuộc tiêu phí hầu như không còn, không chờ được.

Sở Nam dưới chân Kinh Công vận chuyển, cũng vào giờ khắc này, bắt đầu di chuyển.

Căn bản không đi đối kháng, trực tiếp tránh Liễu Hoa Sơn công kích.

Cái này Liễu Hoa Sơn kiên nhẫn bị tiêu phí, cái này vừa ra đánh, thì đồng nghĩa với mất đi tiên cơ.

Liễu Hoa Sơn một chương này đánh hụt tức điên vang.

Sở Nam đã tới bên cạnh cách đó không xa.

Ngay sau đó hắn chân trái hơi cong, trong cánh tay phải cong, Hữu Chương hoa cái vòng tròn, hô một tiếng, hướng ra phía ngoài đẩy đi.

Khung bố kinh đạo, kèm theo than nhẹ tiếng rỗng ngậm, trực tiếp đem lưu Hoa Sơn bao phủ ở bên trong.

"Kháng Long Hữu Hối."

Liễu Hoa Sơn Cáp Mô Công đồng dạng vận chuyển tới cực hạn, trực tiếp chính là một chương, ngạnh hám đi qua.

Ầm!

Kinh đạo trên không trung va chạm, hơi nén trực tiếp phát ra tiếng nổ.

Liễu Hoa Sơn trực tiếp nội lực khuyến khích, trong lúc mơ hồ lại có nhiều chút không địch lại.

Liễu Hoa Sơn mặt liền biến sắc, theo nguồn sức mạnh này, về phía sau liền lùi mấy bước.

Thế nhưng giờ khắc này, Sở Nam nhưng căn bản không nương tay.

"Phi Long Tại Thiên!"

Chỉ thấy Sở Nam trực tiếp nhảy lên thật cao, đơn chương xuống phía dưới áp đi.

Vừa mới lộ ra thân nhẹ Long Ngâm chỉ âm, lại lớp 10 điểm.

Trực tiếp truy kích tới.

Trong lúc vội vàng, Liễu Hoa Sơn lại lần nữa giờ tay lên, Cáp Mô Công điên cuồng vận chuyển hút ra bên trong đan điền nội lực, trực tiếp hội tụ ở lòng bàn tay.

Ba!

Chỉ nghe được bàn tay đụng vào nhau thanh âm, hai người bàn tay trực tiếp đụng vào nhau.

Liễu Hoa Sơn cảm giác một nguồn sức mạnh đánh tới, nơi này đến trực tiếp đi qua cánh tay hắn, truyền đạo tiến vào thân thể.

Cả người trực tiếp bay rút ra ngoài!

Trực tiếp rơi vào xa xa trên thạch đài!

"Phốc. . ."

Liễu Hoa Sơn khoe miệng phun ra bọt máu, hai mắt trừng lão đại.

Nhìn Sở Nam, căn bản không đi chống cự.

Hắn có chút không dám tin tưởng, loại tình huống này.

Sở Nam chớp mắt đã tới, một tay trực tiếp kẹp lại cổ của hắn, nhàn nhạt phun ra mấy chữ, "Ngươi thua!"

"Không thể nào, không thể nào, ta làm sao sẽ thua, ta tu luyện Cáp Mô Công không thể so với ngươi Hàng Long Thập Bát Chương yếu, trả thể nào thất bại?" Liễu Hoa Sơn trợn to mắt căn bản không tin.

"Vì cái gì, đồng dạng nội lực ta kinh đạo so với ngươi phải yếu hơn một nước! Cái này không phải hắn."

Hiện trường trong lúc nhất thời phi thường an tĩnh.

Sở Nam thắng hoàn toàn.

Giữa hai người giằng co chừng mấy phút, lẫn nhau không có động tĩnh, tất cả mọi người cho là cuộc chiến đấu này, song phương hội (sẽ) thực lực tương đương.

Lại không nghĩ rằng, động một cái lên, Liễu Hoa Sơn bại như vậy hoàn toàn.

"Không thể nào, ta không thể nào thua!" Liễu Hoa Sơn giằng giằng lắc đầu, hắn lần này lòng tin tràn đầy tới, muốn báo thù.

Không tưởng rằng, cùng lần trước một dạng thảm.

"Hàng Long Thập Bát Chương xác thực cùng Cáp Mô Công rất khó tương đối cao xuống, thế nhưng ngươi đừng quên, ta Bút Danh kêu Bạch Y Thăng Tuyết, chính ta dùng làm người điểm tích lũy hối đoái ra võ công cụ hiện độ nếu so với ta mở ra quyền hạn do khác (đừng) tác giả làm hối đoái đi ra cụ hiện độ cao hơn, coi như là ngươi cũng tu luyện Hàng Long Thập Bát Chương, cũng phải yếu hơn một nước."

Sở Nam trực tiếp một chút xảy ra vấn đề máu chột.

Còn có thuyết pháp này?

Trong lúc nhất thời rất nhiều người đều là mộng bức.

Tinh phẩm tác giả vốn cũng không nhiều, coi như là rất nhiều tác giả đều không hiểu được một điểm này.

"Ngươi nếu là dùng kiếm, mà không phải hoàn toàn dùng Cáp Mô Công tới cùng ta đối chiến, ta còn không thể nào thắng như thể thoải mái. Lần trước giữa kỳ đại trắc như thế, hôm nay giống như vậy, đa tạ Liễu Hoa Sơn đồng học đưa ta hai phen thắng lợi."

Sở Nam ngỏ ý cảm ơn.

Liễu Hoa Sơn tròn đôi mắt, "Ta không có bại, không, ta không có bại, đây không tính là, chúng ta tái chiến. . ."

"Lão sư nên công bố trận này kết quả."

Sở Nam lười tiếp tục cùng Liễu Hoa Sơn dây dưa, lão sư tuyên bố xong kết quả, hắn liền trực tiếp đi xuống sàn diễn võ.

Một người mặc dù có ba lần cơ hội khiếu chiến, thế nhưng đều không thể đi tìm cùng một người.

Sau đó, tự nhiên cũng không có ở cùng Liễu Hoa Sơn đối chiến khả năng.

Liễu Hoa Sơn thật là khí muốn học máu, nhưng cũng không có năng lực làm.

Sập mặt lại từ sàn diễn võ thượng lầu đi xuống.

Sau đó xếp hạng chiến đấu càng kịch liệt, một trận tiếp một trận khiếu chiến không ngừng.

Bất quá nhưng không ai lại đi tìm Sở Nam phiên toái.

Vừa mới trận chiến ấy, Sở Nam mặc dù nói là chiếm giữ nội công ưu thế, nhưng hắn làm lộ ra sức chiến đấu có thể không một chút nào yếu.

Hơn nữa còn có một tầng Bạch Y Thăng Tuyết thân phận, ai cũng không muốn cùng hắn xích mích.

Rất nhanh buổi sáng đi qua.

Đào mất thời gian liền đến buổi chiều.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 245: Cuối cùng xếp hạng chiến đấu (năm)

Buổi chiều bắt đầu trận đấu, liền kiểm đủ con mắt.

Bởi vì này một trận xếp hạng chiến đấu làm tiến hành song phương là Lâm Phi cùng Mục Thiên.

Ở trên buổi trưa, đã từng có mấy người khiếu chiến Mục Thiên, thậm chí có hai vị trước 10 khách quen, đều bị Mục Thiên thoải mái đánh bại, không có ai thấy dùng sau lưng kiếm.

Đây càng ngồi vững, hắn Hắc Mã thân phận.

Hai vị này, một vị là Nam Vực cao trung, bao năm qua tới đỉnh cấp cao thủ.

Một vị khác, là năm nay thực lực sâu không lường được Hắc Mã.

Còn như còn lại hai vị Hắc Mã, cô gái kia Lâm Lam cuối cùng thua ở một vị xếp hàng thứ hai mươi tuyển thủ.

Một người khác thiếu niên, cuối cùng dùng bước hơn năm mươi danh.

Chỉ có Mục Thiên, vẫn không có người có thể đánh lên thành công.

Tất cả mọi người đã tin chắc, hắn thật có được tranh đoạt năm nay thi đấu đệ nhất thực lực.

Đối chiến quá trình, phi thường kịch liệt.

Lâm Phi kia đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi cặp kia Thiết Chương, lần nữa gặp phải đối thủ.

Giữa hai người, đánh sắp tới nửa giờ.

Cuối cùng vẫn là Mục Thiên thắng được trận đấu.

Bất quá Mục Thiên lại vẫn không có sử dụng hắc thanh đại kiếm kia.

"Mục Thiên nếu quả thật ở kiếm thuật bên trên cũng có rất sâu thành tựu, có lẽ cái này số một, thật hội (sẽ) đổi chủ."

Ninh Túy Linh không biết lúc nào, cũng tới đến họp tràng.

Hắn đứng ở phụ thân bên cạnh, đánh giá vậy vừa này chiến thắng chính đang điều tức Mục Thiên.

Mấy ngày nay đi an bài học sinh hành trình, là sau đó phải chạy tới thi đại học nơi làm chuẩn bị.

Sáng hôm nay thời điểm, mới vừa trở lại Nam Vực thành.

"Mục Thiên thật có chút lợi hại, ta có chút không nhìn thấu. . . Hắn tựa hồ đang cất giấu cái gì."

Ninh hiệu trưởng có chút ngưng lỏng mi, bất quá ngay sau đó thư triển ra, "Hắn kiếm hắc không phải là trang trí, nếu là có thể dùng đến, thật có khả năng."

Ninh Túy Linh lại có chút buồn bực.

"Năm nay thi đấu xuất sắc như vậy, ta vậy mà tất cả bỏ qua, thật là quá đáng tiếc. . ." Vừa nói hắn nhìn về kia Ngọc Bích bên trên xếp hạng, "Tình huống gì, Sở Nam vẫn còn ở đệ nhất à?"

Hắn trở về lúc, liền nghe người ta nói qua.

Sở Nam mượn Khinh Công cùng Hàng Long Thập Bát Chương mưu lợi, ở Ngọc Bích xếp hạng lúc, trực tiếp bắt được đệ nhất.

Không nghĩ tới, đây đã là người cuối cùng buổi chiều, Sở Nam xếp hạng vẫn là không có biến hóa.

"Xếp hạng gần chót một điểm, mình cũng mình bạch đem cái này đệ nhất đoạt lại, bọn họ cũng không ngồi vững, nói không chừng sẽ còn đắc tội Sở Nam, còn không bằng không đi. Còn như Lâm Phi, Trần Thành mấy người bọn hắn, đều không cho là Sở Nam là đối thủ, tất cả đều bận rộn giữa hai bên tỷ đấu, nếu như không thể bắt được số một, xếp hàng thứ hai vẫn là thứ ba đối với bọn họ cũng không khác nhau gì cả. Sở Nam cái này số một, sợ rằng phải chờ tới Lâm Phi, Mục Thiên, Trần Thành ba người bọn họ toàn bộ phân ra cao thấp. . . Cuối cùng mới sẽ đi tìm hắn."

Những tình huống này, Ninh hiệu trưởng tự nhiên xem thông suốt.

Quả nhiên, tiếp theo nội dung cốt truyện, liền cùng Ninh hiệu trưởng nói tới hoàn toàn tương tự.

Sở Nam tên, vẫn treo cao ở Ngọc Bích hạng nhất.

Mặc cho phía dưới xếp hạng phong khởi vân dũng, không ngừng biến ảo, chỉ có hắn tựa hồ không người nào có thể rung chuyển.

Kỳ thực căn bản cũng không có người đi khiêu chiến hắn.

Sở Nam trạm đều có chút chân đau.

"Người đây là tình huống gì, nhiều ngày như vậy, liền Liễu Hoa Sơn một người tìm người đánh. Chẳng lẽ hiện tại cũng bắt đầu tranh đoạt hạng nhì, không người đối với (đứng) đệ nhất cảm thấy hứng thú?"

Tiểu Yêu xem có chút mờ mịt, chiến trường này hắn có chút xem không hiểu.

Sở Nam tên, treo cao Ngọc Bích, đối với nàng mà nói quá nhức mắt, "Người sẽ không phải là đem đồng học cũng cấp thu mua đi!"

"Mọi người đều biết ta tương đối mạnh, không người nào dám khiêu chiến ta."

Sở Nam hai tay đặt ở sau lưng, một bộ ta cường đại đến không người nào dám chọc dáng vẻ.

Tiểu Yêu làm ra một cái nôn mửa động tác.

"Ta đem ba ngày trước cơm đều muốn phun ra, ta thừa nhận người lợi hại, bất quá còn không có lợi hại đến loại trình độ này."

"Vậy người nói cho ta biết, vì cái gì không người nào dám tìm ta đánh?"

Sở Nam hỏi ngược một câu.

"Cái này, cái này, cái này ta làm sao biết!"

Tiểu Yêu cái tuổi này, không có quá nhiều ý nghĩ, tự nhiên cũng nghĩ không ra nguyên nhân tới.

"Cái này không phải liền đúng, bọn họ đều sợ ta, nguyên nhân này cũng rất tốt giải thích loại tình huống này.

"

Sở Nam thở dài một hơi, sau đó lại lắc đầu.

Tiểu Yêu suy nghĩ hồi lâu cũng không biết nên như thế nào phân bác, bất quá thấy Sở Nam ở đâu than thở, biểu tình có chút kỳ quái.

"Người đó là cái gì biểu tình a."

"Tịch mịch!"

Tiểu Yêu: ". . ."

Chờ đến Mục Thiên điều tức sau đó, vừa mới mở mắt ra.

Liền thấy Trần Thành ánh mắt rơi ở trên người hắn.

Mục Thiên nắm lên trên mặt đất đại đao, vọt lên từ mặt đất.

Hướng trung ương trống không lớn nhất sàn diễn vỗ đi tới.

Cao giọng quát lên, "Trần Thành nên đến chúng ta đánh một trận thời điểm."

Hiện trường đại đa số đồng học ánh mắt, sớm ngay tại giữa hai người bọn họ quanh quẩn.

Hiện tại xếp hạng chiến đấu trên căn bản đã ổn định lại.

Trước 10 trừ Sở Nam cái này không có ai đi tìm hắn khiêu chiến, khác (dùng) trên căn bản có thù oán có oán, không phục đều đã tỷ đấu với nhau kết thúc.

Cuối cùng xếp hạng sẽ biến động, cũng chỉ có xếp hạng thứ nhất Sở Nam, xếp hạng thứ hai Trần Thành, xếp hạng thứ ba Mục Thiên.

Mọi người đều biết, dựa theo loại tình huống này.

Trần Thành cùng Mục Thiên giữa, người nào thắng, người đó liền hội (sẽ) tiếp lấy đi khiêu chiến Sở Nam, sẽ bắt được đệ nhất.

Còn như Sở Nam, chắc là cuối cùng thứ hai.

Đối với trước 10 người mà nói, không lấy được số một, kỳ thực bài danh phía trên cùng gần chót một vị không có ý nghĩa quá lớn.

"Để cho ta xem một chút, người rốt cuộc có bao nhiêu mạnh, người kiếm thuật so với ta Đạo Thuật đến, thì thế nào!"

Trần Thành ánh mắt như điện, một cỗ như có như không khí thế, từ trên người hắn hất mà ra.

Rất nhanh, hai người đang diễn võ đài bên trên đứng lại.

Hiện trường người vây xem đều không nói chuyện, đều tại nhìn tràng này tính quyết định chiến đấu.

Năm nay kinh khủng nhất Hắc Mã cùng bao năm qua tới đệ nhất Trần Thành giữa tỷ thí.

Theo lão sư tuyên bố tỷ thí bắt đầu.

Xoát!

Trần Thành trực tiếp rút đao.

Hắn đao ngay từ đầu, liền trực tiếp bay vút mà ra.

Tốc độ nhanh để cho nhân chắc lưỡi hít hà.

Ánh đao kia căn bản phác tróc không tới.

Chỉ có thể nhìn được đầy trời ánh sáng.

Trong chớp mắt hai người tách ra, Mục Thiên nhìn phi thường chật vật.

Quần áo lam lũ, không ít nơi đều bị kiếm là phá vỡ.

Ở to chính giữa bệ đá lớn, Dao Khí trên mặt đất cắt đi ra từng đạo vết đao.

"Người rất mạnh, bất quá cũng không phải đối thủ của ta. Người không cần tiếp tục kiếm, vậy sẽ phải bại."

Trần Thành Khoái Dao, không có bất kỳ động tác dư thừa nào.

Mỗi một đao đều là bỏ về phía đối thủ điểm yếu.

Có thể nói hấn chiến đấu là nhanh nhất, nếu là người không phải là đối thủ của hấn, mấy chục đao bên trong, là có thể trực tiếp chém nhào người.

Hấn và Lâm Phi giữa tỷ thí, mới bắt đầu lúc hấn muốn nhìn một chút Lâm Phi đại thành Thiết Chương rốt cuộc có bao nhiêu cứng rắn, cho nên cũng không có chỗ hữu dụng thật sự Khoái Dao.

Chờ đến kia đại thành Ngọc Thiết Thủ thật không yếu hơn chính mình binh khí lúc, liền không giữ lại chút nào, ở mấy đao bên trong liền kết thúc chiến đấu.

"Kiếm tới!"

Mục Thiên gầm nhẹ một tiếng, hấn một tay nắm giữ ra phía sau kiếm.

Vỏ kiếm kia bay thẳng đến Trần Thành bay đi.

Trần Thành thân thể khẽ động, né tránh vỏ kiếm này công kích.

"Trần Thành người quả nhiên rất mạnh, tiếp theo để cho người biết một chút về, ta Trọng Kiếm thuật. . ."

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 246: Cuối cùng xếp hạng chiến đấu (sáu)

Trần Thành nắm chặt người cầm đao thân thiết.

Ánh mắt ngưng tụ.

Làm một danh đao khách, hấn càng có khả năng cảm nhận được, dùng đao, dùng kiếm đối thủ biến hóa.

Cái này Mục Thiên một trào ra sau lưng của hấn thanh đại kiếm kia, cả người khí thế thì trở nên.

Thay đổi xong giống như là một tòa núi cao như vậy, đây là một loại đem kiếm thuật luyện đến cảnh giới cực cao mới có thể có được đặc chất.

Mà còn thanh kiếm kia trọng lượng, Trần Thành đã sớm rõ ràng.

Thế nhưng Mục Thiên nắm trong tay, lại không có nhận được bất kỳ ảnh hưởng gì.

Trần Thành tự hỏi, mình làm không tới.

Xoát!

Trần Thành di chuyển.

Hấn đao nhanh hơn!

Coong, coong, coong, coong. .

Chỉ nghe được dày đặc tiếng kim loại va chạm vang lên.

Từng đạo sao Hỏa tung tóe.

Mục Thiên Thủ Lý Kiếm chọt bên trái, chọt bên phải. .

Huy động tốc độ cũng không nhanh, bất quá nhưng không ai minh bạch lúc này Trần Thành rung động trong lòng.

Hắn Khoái Dao, vậy mà đều bị ngăn trở.

Mục Thiên trong tay kia nhìn như không mở kiếm, lại đem chính hắn yếu kém vị trí, phòng gió thổi không lọt.

Hắn đao căn bản chém không đi xuống.

Hắn loại này Khoái Dao thuật, bị hạn chế.

Trần Thành lần đầu tiên ở Nam Vực, gặp phải khó giải quyết đối thủ.

"Khoái Dao thuật. . . Chín tầng chém. . ."

Trần Thành thân thể đột nhiên nâng cao, đi thẳng tới một cái rất cao cao độ, sau đó thấp giọng hô lên thanh âm.

Chín tầng chém

Đây là hắn Khoái Dao thuật bên trong, sát chiêu chân chính.

Hắn là như vậy gần đây mới tu luyện thành công, vốn là cho là cái này thi đấu bên trong không có người có thể để cho hắn dùng đi ra.

Hiện tại lại không thể không dùng.

Hắn Khoái Dao thuật, chú trọng là nhanh, ác, chuẩn!

Mỗi một đao cũng so một đạo mạnh hơn.

Đụng phải đối thủ mạnh mẽ, vậy sẽ phải dùng nhanh hơn, càng bén nhọn Dao Kỹ, áp đối thủ không có trả tay đường sống, để cho đối thủ lộ ra sơ hở, sau đó đánh tan.

Nếu là thật không tìm được sơ hở, cái kia có được mạnh mẽ Dao Kính, đem đối thủ trực tiếp nghiền ép.

Hắn Dao Thuật, chưa từng có từ trước đến nay.

"Hắn lại đem chín tầng chém tu luyện thành công, ta thua không oan, ta cùng hắn chênh lệch còn xa, đều không có thể để cho hắn dùng ra chín tầng chém."

Lâm Phi làm Trần Thành đối thủ cũ, đối với (đúng) Trần Thành tự nhiên cũng phi thường biết.

Trần Thành Khoái Dao thuật bên trong, khó tu luyện nhất sát chiêu một trong, chính là chín tầng chém.

Hiện tại, Trần Thành vậy mà dùng được chiêu này, kia Mục Thiên như thế nào đi nữa thiên tài, cũng hắn chống đỡ không được.

"Lại đem chín tầng chém, cũng tu luyện thành công."

Bên cạnh kia xem cuộc chiến lão sư, hai tròng mắt đột nhiên co rút lại.

Ánh mắt hắn cũng không dám nháy mắt xuống.

Gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt hai cái này người đối chiến.

Hai vị này cũng đều là năm nay Nam Vực cao trung hoàn toàn xứng đáng thiên tài, năm nay thi đại học, bọn họ cũng là cực kỳ trọng yếu.

Dưới tình huống này, quyết không thể chịu quá trọng thương.

Nếu là đến cực kỳ hung hiểm tình huống, hắn sẽ lập tức ra tay, không chút do dự đem hai người tách ra, đem chiến đấu kết thúc.

"Mau nhìn, đao kia xuống là cái gì?"

"Đao Khí, Trần Thành Đao Khí cũng tu luyện được! Quá mạnh mẽ."

Chỉ thấy vọt lên từ mặt đất Trần Thành, từ xa nhìn lại dưới đao đung đưa từng vòng sóng gọn, nếu là đến gần bên liền có thể thấy rõ, đó cũng không phải là sóng gọn, mà là từng đao cùng lưỡi đao hình dáng một dạng có chút vụn vẹo không khí.

Không khí phát ra sắc bén âm thanh âm thanh.

Xoát, xoát, xoát. . .

Chín đạo kinh khí, phảng phất muốn trăm sát hết thấy một dạng, theo Trần Thành đao, xuống phía dưới chém tới.

Vừa mới Mục Thiên mặc dù phòng vệ Trần Thành Khoái Đao, thế nhưng hắn lại bị Khoái Đao Nhất Trọng cao hơn Nhất Trọng kinh đạo, bức chỉ có thể phòng ngự, ngay cả tránh né đều rất chật vật.

Cái này chín tầng chém ra tay, cũng hàm tiếp phi thường trượt lọt.

Hắn căn bản là không có cách đi tránh, nếu là tránh chỉ có thể lộ ra lớn hơn sơ hở.

Tuyệt đối sẽ bị đao này khí trực tiếp chém thành hai đoạn.

"Thù. . ."

Mục Thiên gào thét một tiếng, tựa hồ là tự cấp chính mình đánh thái độ.

Loại này chưa từng có từ trước đến nay Đao Thuật, chỉ cần phòng thủ ở đây mạnh nhất công kích.

Sau đó, thì dễ lắm.

Khung. . . Khung. . .

Hiện trường lúc này không còn có người nói chuyện, bên cạnh không ít chiến đấu, đã sớm dừng lại.

Tất cả mọi người ánh mắt,

Cũng rơi vào cái này trung ương nhất sản diễn võ bên trên.

Đây là mạnh nhất chiến đấu.

Một chiêu này sẽ quyết định thắng bại.

Trần Thành thành công hắn thắng, nếu là cái này một loại không có thể công phá, vậy hắn tiếp theo sẽ không còn có cơ hội đánh bại Mục Thiên.

Trần Thành một kiếm này, không có bất kỳ xảo quyết góc độ, cũng không có mau hơn.

Chỉ có khung bổ Đao Khí cùng kinh đạo.

Theo hắn đao rơi xuống.

Liền chín đạo Đao Khí, giống như từ thân liền đao, một đạo nhanh hơn một đạo khung bổ hướng Mục Thiên rơi đi.

Loảng xoảng, loãng xoảng coong. . .

Chỉ nghe được dày đặc Đao Khí cùng Đại Kiếm tiếng va chạm thanh âm truyền ra.

Mục Thiên gắt gao chống nổi thân thể, hai tay đề cử cái này thanh kia rộng lớn kiếm, dùng kiếm thân ngăn trở đao kia khí.

Rắc rắc, rắc rắc!

Mục Thiên dưới chân, thạch đài to lớn, rách ra từng đạo mịn kẽ hở.

Loảng xoảng!

Lại là một đạo Đao Khí. . .

Cái này chín đạo Đao Khí, một đạo so một đạo mạnh hơn.

Mục Thiên trên hai cánh tay, nổi gân xanh, khí huyết dâng trào, đỏ mặt giống như là chín muối cà chua.

Đương đạo thứ chín Dao Khí đập trong tay Mục Thiên trên thân kiếm lúc.

Mục Thiên trong lỗ chân lông, đã có một chút vết máu tràn ra!

Loảng xoảng!

Đệ thập đạo, Trần Thành cây đao kia, trực tiếp chém vào trên thân kiếm.

"Phốc. . ."

Mục Thiên trực tiếp phun ra một cái máu bầm.

Ngăn trở!

Chín tầng chém bị ngăn trở!

"Này cũng có thể đỡ nổi?"

Bên cạnh xem cuộc chiến lão sư phát ra khó tin than nhẹ.

Trần Thành kinh khủng kia Dao Khí, thật đáng sợ.

Mục Thiên dưới chân một thước bên trong, tại loại này không bỏ Dao Khí đảo qua bên dưới, đã hoàn toàn băng liệt.

Bất quá, không đợi mọi người kinh ngạc vừa mới Trần Thành một chiêu này uy lực rất cuộc có bao nhiêu cường hãn lúc.

Xoát!

Trần Thành lập tức lui về phía sau.

"Nên ta!"

Thân thể giống như bị căng thẳng dây, rút cuộc tìm được phản kích cơ hội.

Mục Thiên đem trong tay kiếm, nhanh chóng càn quét đi ra ngoài.

To lớn thân kiếm, bao hiệp đến kinh phong, hướng Trần Thành đánh tới.

Hắn kiếm tốc độ cũng không nhanh, thể nhưng kia nặng thái quá thân kiếm, nhưng không ai dám xem nhẹ.

Trần Thành đã không có bất kỳ biểu lộ gì, ánh mắt lom lom nhìn nhìn chăm chăm kia đánh tới kiếm.

Trong lòng của hắn rung động, tuyệt sát cái đó chiêu, vậy mà không có thể đánh tan Mục Thiên.

Điều này sao có thể!

Thế nhưng lúc này, đã không phải là rung động thời điểm.

Thân thể của hắn di chuyển nhanh chóng, đồng thời trong tay đao, muốn đi làm ngăn cản kiếm này thân.

Thế nhưng hắn đột nhiên phát hiện, chính mình đao, tốc độ vậy mà cũng chậm đi xuống.

Hắn Khoái Đao, hình như là thoáng cái tăng thêm nặng mấy trăm cân lượng, cái kia loại cấp tốc không thi triển được.

Thân thể của hắn tựa hồ vào giờ khắc này, đột nhiên biến hóa chìm.

Kiểm ý. . . Đây là kiếm ý. . .

Trần Thành cặp mắt đột nhiên co rút nhanh, vẻ khó tin sâu hơn!

Cái này Mục Thiên vậy mà đã lĩnh hội tới kiếm ý.

Kiểm ý mang theo lĩnh vực, hắn Trọng Kiếm kiếm ý, ảnh hưởng chính mình.

Bất quá chẳng qua là trong nháy mắt, loại này trầm trọng cảm giác biến mất.

Xoát!

Mặc dù chỉ chẳng qua là một cái chớp mắt đình trệ, thế nhưng cái này đã đầy đủ Trọng Kiếm vùng tới.

Trong lúc vội vàng, Trần Thành vội vàng di chuyển nhanh chóng trong tay đao, đi ngăn cản, thân thể thân thể đã tới không kịp dòi đi.

"Phụ thân Trần Thành thế nào?"

Ninh Túy Linh có ngach nhìn ra Trần Thành có cái gì không đúng.

"Mục Thiên vậy mà chạm tới một tia kiếm ý lĩnh vực. . ."

"Cái gì kiếm ý, vừa mới Trần Thành nhận được kiếm ý ảnh hưởng?"

Ninh Túy Linh tròn to mắt, có chút khó tin.

Kiếm có kiếm ý, đao có Đao Thế. . .

Muốn chạm tới kiếm ý cùng Đao Thế, thật khó!

Mạnh như Trần Thành, vẫn không có thể chạm tới Đao Thế ngưỡng cửa, thế nhưng cái này Mục Thiên vậy mà lĩnh hội tới.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 247: Cuối cùng xếp hạng chiến đấu (bảy)

Vẫn còn ở cao trung, liền lĩnh ngộ được kiếm ý.

Cái này Mục Thiên, chính là luyện kiếm thiên tài.

"Chỉ tiếc, là mới vừa chạm tới kiếm ý, hần chỉ có thể dùng được một cái chớp mắt!"

Ninh hiệu trưởng trên mặt kính ngạc, lúc này đã biến thành nụ cười, bất quá căn bản không nhìn ra một tia đáng tiếc ý nghĩa.

Loảng xoảng, àm!

Kia Trọng Kiếm trực tiếp nện ở thân đao, sau đó nặng nề đụng vào Trần Thành trên ngực.

Trần Thành về phía sau bay đi.

Vèo!

Chỉ nhìn hần cây đao đè xuống đất, vạch ra một đạo vết lửa.

Cuối cùng mới khó khăn lắm ngừng ở sàn diễn võ bên bờ.

Trần Thành khoe miệng, đã chảy ra nhiều chút vết máu.

Hiện trường chết một dạng yên tĩnh.

Chẳng qua là trong nháy mắt, tình hình đấu chuyển!

Vừa mới còn chiếm thượng phong tuyệt đối Trần Thành, vừa mới lao đao muốn ngã, sắp không nhận được Mục Thiên.

Hiện tại hết thấy đều ngược lại, đây chỉ là xảy ra ở một cái nháy mắt.

"Chuyện gì xảy ra? Trần Thành muốn bại?"

"Chẳng lẽ hấn nhường?"

Có chút cấp thấp thiếu niên, còn không nhìn ra chuyện gì xảy ra?

Bọn họ tu vi tương đối thấp, căn bản phác tróc không tới, vừa mới Trần Thành cùng Mục Thiên lúc giao thủ sau khi xảy ra chuyện gì.

Chỉ thấy Trần Thành kia giống như trận bão bình thường tấn công, cực kỳ sáng lạng, làm cho người ta một loại không cách nào ngăn cản khí thế.

Thế nhưng khí thế đột nhiên hoàn toàn tiêu nhị, để cho bọn họ có chút không dám tin tưởng.

Cái kia chiếm cứ ba năm đứng đầu bảng thiếu niên, bây giờ bị thương!

Thậm chí hoài nghi Trần Thành có phải hay không nhường.

Chẳng lẽ muốn nhường ra số một, vẫn bị một cái Hắc Mã cướp đi.

"Được, kiếm ý. . . Không nghĩ tới người ngay cả cái này cũng lĩnh hội tới. Nếu như ta chỉ dùng kiếm, vậy thì càng khó mà chống đỡ."

Nếu là dùng kiếm đối thủ, cùng Mục Thiên dùng kiếm thuật đối chiến.

Kia nhận được kiếm ý ảnh hưởng, hội (sẽ) nghiêm trọng hơn.

"Ta chỉ là mới vừa lĩnh hội một tia kiếm ý, liên nhập môn cũng không tính là. . . Bất quá ta đã tìm được thuộc về ta kiếm ý, không ngoài một năm, ta nhất định có thể đủ thành tựu thật sự kiếm ý." Mục Thiên có chút ngửa đầu, tự tin vô cùng.

"Người kiếm ý là như thế nào luyện?"

Trần Thành hỏi, hấn luyện đao từ nhỏ, muốn lĩnh hội chính mình Khoái Đao Đao Thế, lại như cũ không thể có quá nhiều thu hoạch.

Có lẽ có thể từ trên người Mục Thiên, đạt được một tia dẫn dắt.

"Sinh từ rèn luyện, cổ thủ ban đầu tâm. . ." Mục Thiên chỉ cho ra tám chữ.

Trần Thành gật đầu, "Được, ta đây lại muốn biết một chút về, người kiếm rốt cuộc có bao nhiêu cường "

Trần Thành vừa chịu một tia thương, thế nhưng hấn lại không thối lui chút nào.

Giống nhau hấn Khoái Đao, xông thẳng về trước.

"Trần Thành người bị thương, đã sắp cao hơn kiếm tra, hôm nay đại chiến liền đến nơi này." Một bên lão sư vội vàng lên tiếng ngăn cản.

Trần Thành lại lắc đầu, "Ta phải tiếp tục."

Lão sư còn muốn nói, lại nghe được xa xa trên khán đài, truyền tới Ninh hiệu trường thanh âm, "Để cho bọn họ tiếp tục."

"Nhưng là, hấn đã bị thương."

Ninh hiệu trường khoát khoát tay.

Lão sư kia lúc này mới không nói thêm gì nữa.

"Phụ thân, người vì cái gì còn để cho Trần Thành tiếp tục?" Ninh Túy Linh hỏi.

Ninh hiệu trường không chớp mắt nhìn chăm chăm phía dưới, "Cùng Trần Thành chiến đấu, có thể trợ giúp hấn lĩnh hội Đao Thế."

Xoát!

Trần Thành di chuyển, hấn biết, chính mình vốn là công cường thủ nhược, lấy công làm thủ.

Nếu để cho Mục Thiên lại chiếm cứ nước trước, vậy hấn sẽ không có phản kích cơ hội.

Trần Thành không nhìn ra một điểm bị thương đáng kể.

Hấn đao chớp mắt liền tới.

Bất quá khi đi tới Mục Thiên phụ cận lúc, thân thể của hấn lại là hơi chậm lại.

Trần Thành đao, lại lần nữa vung tới.

Hắn Đào Thuật vẫn không có bất kỳ hoa tiêu gì, tốc độ vẫn không vui.

Thế nhưng trong khoảnh khắc đó Kiếm Thế bao phủ xuống, có thể thay đổi một ít.

Ầm!

Mục Thiên một kiếm này, lại là nện ở trên thân đao.

Bất quá lần này Trần Thành thân thể, cũng đã sớm rút lui mở.

Hắn đao, ở đòn nghiêm trọng bên dưới, trực tiếp rời tay bay ra ngoài.

Bất quá hắn tay phía sau một trào, vừa bắt trở lại.

"Trở lại!"

Trần Thành lại lần nữa phóng tới.

Một lần, đánh vào!

Hai lần, đánh vào!

Ba lần, đánh vào!

Chu nhi phục thủy.

Mục Thiên có lẽ là nhìn ra Trần Thành ý tứ,

Cũng có lẽ là tìm Trần Thành sơ hở.

Liên tục đánh vào mấy mươi lần sau đó, Trần Thành rút cuộc lại lần nữa xuất hiện sơ hở, hắn vốn là bị thương thân thể, di động chậm một tia.

"Ta thua, nếu là còn có lần sau làm đối thủ, ta nhất định đã lĩnh hội Đào Thế." Trần Thành nói xong trực tiếp đi xuống sàn diễn võ.

Chạy đến xa xa, điều tức.

"Trận này, Mục Thiên thắng."

Ngọc Bích bên trên, Mục Thiên hạng tăng lên tới vị thứ hai đưa.

"Trần Thành thực sự bại!"

"Ta thiên, hắc mã này mã đáo thành công."

"Năm nay thi đấu đầu tiên là Mục Thiên!"

"Mục Thiên."

"Mục Thiên quá mạnh mẽ."

"Ta sau đó cũng phải giống như Mục Thiên học trưởng một dạng, mặc dù ta hiện tại xếp hạng không được, ai cũng không thể bảo đảm ba năm sau, ta cũng có thể làm được như vậy!" Một người thiếu niên nhận được khích lệ, kích động ở đó tự nói, hắn phảng phất thấy chính mình trước kỳ thi tốt nghiệp trung học sân trước cảnh.

Loại này đột nhiên quật khởi, trực tiếp hỏi đỉnh đệ nhất con con ngựa ô, quá ít thấy.

Nam Vực cao trung, mặc dù mỗi năm đều có Hắc Mã xuất hiện, thế nhưng loại này có thể trực tiếp hỏi đỉnh số một, mấy trăm năm đều không nhất định có thể ra một cái.

Ngay cả Tiểu Yêu, liền kích động ở đó một mực kêu cái này Mục Thiên tên.

"Mục Thiên thật là quá lợi hại."

"Thực lực mạnh!"

Sở Nam nghe Tiểu Yêu gào thét, bị dao động có chút lỗ tai đau.

"Ta xem người này là ẩn tàng quá sâu mới đúng."

Như vậy Mục Thiên tuyệt không phải hiện tại lợi hại như vậy, hắn vẫn luôn rất trâu bò, chẳng qua chỉ là lúc trước không có biểu hiện ra a.

Sở Nam ngoài miệng nói như vậy, bắt quá tâm lý lại đối với (đúng) cái này Mục Thiên nhìn với con mắt khác.

Nếu là người có thực lực, có thể ở Nam Vực cao trung phong quang vô cùng, người có thể nhin ở sao, ẩn núp bốn năm, chỉ vì hôm nay Nhất Phi Trùng Thiên?

"Ta xem người là ghen tị mới đúng chứ. "

"Ta nhưng là Bạch Y Thăng Tuyết, hắn không ghen tị ta liền có thể." Sở Nam chỉ chỉ chính mình, "Tác giả, có hiểu hay không, rất trâu bò!"

"Tự luyến cuồng." Tiểu Yêu rõ ràng Sở Nam liếc mắt, "Người chờ một hồi nên sẽ không trực tiếp nhận thua đi."

"Nhận thua, chữ ta Điền bên trong, không có nhận thua hai chữ này, ta muốn biết một chút về, cái này Mục Thiên kết quả cường đến mức nào."

Sở Nam thật muốn nhìn một chút, loại kia kiếm ý đến cùng cái đồ chơi gì.

"Tự điền là cái gì?" Tiểu Yêu nghi hoặc.

"Chính là tra hỏi tự thư Tịch."

"Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư. . ."

Mục Thiên không có từ sàn diễn võ thượng xuống tới, mà là đứng ở vậy, chờ đến đám người sôi trào thoáng nhỏ một chút, ánh mắt của hắn rút cuộc rơi vào Sở Nam trên người.

"Thế nào, người không hòa hợp tức một hồi, khôi phục một chút?"

Sở Nam không hy vọng tới hỏi.

Mục Thiên lắc đầu, "Không cần, cùng Bạch đại sư đối chiến, không có kia khoa trương, Bạch đại sư người luôn không khả năng so Trần Thành còn lợi hại hơn."

"Vậy phải so qua mới biết."

Sở Nam rõ ràng, lấy mình bây giờ thực lực, tuyệt sẽ không là Mục Thiên cùng Trần Thành đối thủ.

Vừa mới Mục Thiên cùng Trần Thành làm lộ ra sức chiến đấu, Sở Nam không có một tia phản kháng.

Kia nhanh đến cực hạn Khoái Dao, Sở Nam rất khó đối phó.

Cũng đừng nói kia chín tầng chém.

"Nếu như nói như vậy, ta chỉ có thể nhận tài." Mục Thiên tự nhiên cho là cùng Sở Nam đối chiến, không cần thiết khôi phục lại toàn bộ thực lực.

Sở Nam nhưng là Bạch Y Thăng Tuyết, hắn đem phần lớn thời gian, cũng tốn ở sáng tác bên trên.

Thực lực coi như là mạnh, cũng sẽ không mạnh hơn Trần Thành.

"Tốt lắm. . . Cái tiện nghi này ta chiếm."

Sở Nam vừa nói nện bước thoải mái bước chân, hướng thẳng đến sàn diễn võ thượng tẩu đi.

Lúc này diễn võ trường chung quanh, đã từ mới vừa rồi trong rung động khôi phục như cũ.

Bầu không khí cũng vui sướng không ít.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 248: Đột nhiên xuất hiện biến cố

Mọi người thấy Sở Nam cái này thoải mái đáng vẽ, tự nhiên cho là, hẳn chẳng qua là đi lên đi một chút đi ngang qua sân khấu thôi, cùng Mục Thiên giao thủ một phen sau đó, liền kết thúc tràng tỷ đấu này.

Tràng tỷ đấu này kết thúc, cơ bản có thể nói tràng này xếp hạng chiến đấu cũng đến cuối cùng.

Đồng đảo xếp hạng, cũng đã ổn định lại.

Mục Thiên sẽ trở thành nhất đen sẫm ngửa.

Mã đao thành công!

Đúng như mọi người suy nghĩ, Sở Nam cũng là như vậy cân nhắc.

Hắn chẳng qua chỉ là muốn gặp gỡ thoả cái kiếm ý, sau đó liền kết thúc cuộc chiến đấu này.

"Mục Thiên, ngươi kiểm xác thực rất có ý tứ, với Dương Quá kiểm không sai biệt lắm . ."

"Dương Quá là ai ? Cũng là dùng Trọng Kiếm?"

Mục Thiên mặt đầy mờ mịt, hẳn cho tới bây giờ không có nghe qua danh tự này.

"Xạ Điều ngươi xem qua đi."

"Xem qua! Ta đối thoại đại sư ngươi tiểu thuyết thích vô cùng, người bên trong rất nhiều đều là dùng kiếm, nhất là Toàn Chân Giáo, tỷ như Vương Trùng Dương. . ." Mục Thiên nói tới chỗ này lộ ra vẻ khâm phục.

"Ồ Toàn Chân Giáo bên cạnh có một cái Hoạt Tử Nhân Mộ, bên trong ở Vương Trùng Dương lão tướng tốt. . . Ân. . . Có thể nói như vậy, hẳn Kinh Công Đẳng Phong Tạo Cực, sau đó cũng liền được gọi là phái Cổ Mộ, Dương Quá chính là con trai của Dương Khang, cũng coi là phái Cổ Mộ đệ tử. . ."

Sở Nam chẳng qua là thuận miệng giải thích, "Bất quá còn không có viết lên nơi đó, cho nên ngươi không biết."

Mục Thiên mặt xạm lại, con trai của Dương Khang!

Vậy phải chờ đến bao nhiêu năm sau đó sự tình.

Hắn có chút theo không kịp Sở Nam bước chân.

Người tác giả này chính là không giống nhau, nói chuyện tính chất nhảy nhót lớn như vậy, quý có thể nghe hiểu được.

"Khục khục, Bạch đại sư quả nhiên không phải người thường!"

Mục Thiên tăng bốc một câu, tâm lý không nói gì cực kỳ.

Sở Nam gật đầu, "Ừ, chúng ta bắt đầu đi."

"Hay, hay!"

Mục Thiên chuẩn bị mau mau kết thúc chiến đấu, đem cái này xấu hổ tràng diện đã cho đi.

Hắn cảm giác mình cùng Sở Nam, căn bản không ở một cái tần đạo bên trên.

Căn bản không biết, nên như thế nào tiếp Sở Nam lời nói.

Một bên lão sư, liền tuyên bố, cuộc chiến đấu này bắt đầu.

Mục Thiên cũng sớm đã vô kiếm nhặt về, sau đó thanh đại kiếm cắm vào sau lưng trong vô kiếm, làm ra chuẩn bị tư thế công kích.

Hắn không sử dụng kiếm, vừa vặn biết một chút về Sở Nam Hàng Long Thập Bát Chương.

Hắn vừa vặn chuẩn bị sẵn sàng.

Sở Nam liền phát tay một cái, "Ngươi đem kiếm thu lại làm gì?"

Liên Lâm Phi đều không thể để cho ta dùng kiếm, ngươi thực lực, còn muốn để cho ta dùng kiếm?

Đương nhiên Mục Thiên sẽ không trực tiếp như vậy.

Nếu là đứng người khác, hẳn không quan tâm.

Dù sao trước mắt vị này Bạch Y Thăng Tuyết, thân phận không đơn giản, nếu là đắc tội hắn, sau đó thành đại thần tác giả, nói không chừng sẽ có rất nhiều người cướp tìm chính mình phiền toái.

Cái phiền toái này, Mục Thiên không nghĩ chọc.

"Bạch đại sư, ta đây kiếm dù sao có chút nặng, vừa mới quá mệt mỏi."

Ngươi lý do còn có thể lại giả điểm sao?

Không ít đồng học, đều là một bộ không nói gì biểu tình.

"Ta chỉ là muốn biết một chút về, ngươi kiếm kia ý kết quả là hình dáng gì. . . Ngươi để cho ta biết một chút về, hôm nay chiến đấu cũng không tính là kết thúc, đánh với ngươi lên, cái này so với đấu đánh cũng không bao nhiêu ý tứ."

Sở Nam trực tiếp biểu đạt ra ý nghĩ của mình.

Mục Thiên mặt đầy không nói gì, cái này nha thật giống như nói ta rất yếu, ngươi rất trâu bò một dạng.

"Được rồi!"

Mục Thiên cảm giác mình rất là vô lực, rất mệt mỏi.

Hắn tình nguyện lại đi tiếp một lần, Trần Thành chín tầng chém, cũng không muốn lại theo Sở Nam ở nơi này nói chuyện.

Mục Thiên đem thanh đại kiếm kia rút ra.

Xoát, Mục Thiên theo bản năng liền muốn động thủ.

"Chờ thoáng cái!" Sở Nam làm ra một cái tạm ngừng thủ thế.

Giờ à, còn có chuyện gì!

Mục Thiên lao đảo một cái, thiếu chút nữa bị Trọng Kiếm cấp theo ngược.

Hắn cảm giác mình có sức lực không sử ra được.

Hắn không được, đem người trước mắt này, cấp trực tiếp chém.

Đây là xếp hạng chiến đấu sao?

Đây là đặc biệt tới buồn bực nhân đi.

"Cái kia ngươi đừng nhanh như vậy, khác (đừng) ta một cái không phòng được, thật đem ta cấp chém." Sở Nam nhắc nhở.

Mục Thiên: ". . ."

Có lời gì không thể một lần nói hết xong nha, Mục Thiên mặt đầy oán niệm.

"Được,

Lần này không việc gì, bắt đầu đi."

Sở Nam đứng lại, nhìn Mục Thiên.

Mục Thiên xem Sở Nam một hồi, "Bạch đại sư thật bắt đầu."

Sở Nam gật đầu.

"Bạch đại sư ngươi cẩn thận."

Mục Thiên trong tay Trọng Kiếm vung ra đi, bất quá lần này tốc độ của hắn, so mới vừa cùng Trần Thành đối chiến tốc độ càng chậm.

Hắn tận lực không có đem kiếm hướng Sở Nam trên người, chiêu kiếm kia chẳng qua là từ bên cạnh hắn vạch qua.

"Ừ"? Thế nào không có cảm giác?"

Sở Nam mặt đầy buồn bực.

Mục Thiên khuôn mặt đen hơn, "Bách đại sư, người căn bản không có di chuyển, đứng ở đó, cũng không có công kích, đương nhiên không cảm giác được kiếm ý tràn vực ảnh hưởng."

"Xin lỗi, lần đầu tiên đụng phải loại này kiếm ý, không có trải qua, lần này làm lại một lần."

Sở Nam lộ ra ngượng ngùng biểu tình, "Ta dùng Hàng Long Thập Bát Chương bên trong đệ nhất bàn tay Kháng Long Hữu Hối, người cẩn thận."

"Được!"

Mục Thiên tâm lý cái kia kêu một.

Với vừa mới một dạng động tác, Mục Thiên trong tay Trọng Kiếm trực tiếp vung ra.

Sở Nam cũng đã vận chuyển Nội Kính, chỉ nghe được một tiếng than nhẹ tiếng rùng ngấm vang lên, không khí chung quanh bị dẫn động.

Mục Thiên cũng cảm giác được không khí bị quất rồi đi.

Một cỗ không khí khô khốc, cuốn mà ra, tựa hồ Hữu Nhục bởi vì nếu không có Long Trảo ở trong không khí ngưng tụ một dạng.

Àm!

Theo tiếng vang.

Sở Nam một chương này pháp trực tiếp vỗ vào Trọng Kiếm trên thân kiếm.

"Kiếm ý này có chút ý tứ."

Sở Nam vừa mới chạy động trong quá trình, cảm giác thân thể trầm xuống, chạy động tốc độ thoáng cái trở nên chậm, hết thấy các thứ này chỉ là trong nháy mắt, phi thường kỳ diệu, giống như là Trọng Lực chịu ảnh hưởng.

"Một lần nữa, lần này đừng nữa hướng bên cạnh công kích, hướng ta tới."

Sở Nam nhắc nhở.

Mục Thiên gật đầu, trong lòng của hắn đã muốn mắng chửi người.

Có chút căm tức, lần này nói thế nào cũng phải cái này Bách đại sư chịu khổ một chút đầu.

Dù sao cũng là xếp hạng chiến đấu, đao kiếm không có mất.

Không cần thận đem Bạch Y Thăng Tuyết đánh bay ra ngoài, cũng chỉ là cử chỉ vô tâm, tin tưởng sẽ không có người hoài nghi.

Sau đó cũng sẽ không có nhân bởi vì này chút chuyện, tìm phiền toái cho mình thôi, đi lấy lòng Sở Nam.

Mục Thiên tâm lý quyết định, xem cái này nha chờ một hồi còn dám hay không ở tới đây một bộ.

Bất quá ngay một khắc này.

Sở Nam sự chú ý, chính tập trung ở Mục Thiên Trọng Kiếm bên trên chuẩn bị tiếp tục đi cảm thụ một chút, loại kia biến hóa, suy nghĩ loại kia biến hóa đến cùng vì sao tạo thành, có thể hay không dùng cầu khoa học giải thích một chút.

Đang lúc này, Sở Nam đột nhiên phát hiện mi tâm ánh vàng rùng rục, ngay sau đó trước mắt hết thấy biến mất, thay vào đó mi tâm trong không gian, cái ngôi sao kia còn có kim sắc sách vở.

Lúc này nguyên bản thẳng tuốt hướng trong tinh thần, vung vãi đến hào quang tinh huống, đã hoàn toàn kết thúc.

Cái ngôi sao kia, tựa hồ đã cải tạo không sai biệt lắm.

Đây là Tinh Thần không gian? Ý thức hải?

Sở Nam chăm chú nhìn lại, muốn nhìn một chút ngôi sao kia bên trong xảy ra cái gì, thế nhưng trong lúc bắt chợt trong đầu hần trống rỗng, tựa hồ cảm giác gì đều biến mất.

Hần thoáng cái mất đi ý thức.

Nhưng ngay một khắc này, quyền kia Kim Thu toát ra một chút kim quang, hội tụ thành mấy chữ.

Thời gian trôi qua, không biết quá lâu dài.

Sở Nam rốt cuộc khôi phục nhiều chút ý thức.

"Ca ca. . . Ca ca!"

Một cái hơi có vẻ hơi non nớt thanh âm, rơi vào Sở Nam trong lỗ tai.

Sở Nam mở mắt ra, cũng cảm giác được nhức mắt ánh mặt trời tà xạ đi vào.

"Ca ca nguoi tỉnh lại, nguoi rốt cuộc tỉnh rồi."

Chỉ thấy một cái đầu đưa tới, đó là một cái đáng yêu tiểu cô nương, ước chừng tám chín tuổi đáng vẻ, mang theo điểm nụ cười, nhìn khá ái vô cùng.

Để cho nhân không khỏi nhớ tới câu nói kia, ba năm máu kiếm, tử hình không thua thiệt.

Ca ca?

Cái quỷ gì?

Ta lúc nào vừa nhô ra một muội muội.

"Ca ca nguoi rốt cuộc tỉnh ngủ á..., đại con trùng lười."

Tiểu cô nương chen vào bên trong đẩy Sở Nam, ngồi ở bên cạnh hắn.

Sở Nam vẫn là thuộc về mờ mịt trạng thái.

Hắn phát hiện trước mắt môi trường tất cả biến dạng một cái, xa xa dãy núi lên xuống giống như là ở dưới chân, mây mù lượn quanh bên trong, cái này giống như là như Tiên cảnh.

Ta không phải là chính đang sản diễn võ bên trên sao, đây là địa phương quỷ gì?

Làm sao tới nơi này?

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Tinh Cấp tác giả thăng cấp nhiệm vụ

Sở Nam nhớ vô cùng rõ ràng, chính mình vừa mới vẫn còn ở cùng Mục Thiên ở trong diễn võ trường tỷ thí, hắn chính đi trải nghiệm thoáng cái kiếm kia ý chỗ kỳ diệu.

Nhưng là ngay ở một khắc đó, mi tâm trong không gian ánh vàng rừng rực, ý hắn thường thức tiến vào trong óc, học hỏi đến viên kia ngôi sao màu vàng tựa hồ đã cải tạo không sai biệt lắm, khi hắn đang chuẩn bị nhìn một chút cái ngôi sao kia là tình huống gì lúc, liền mất đi ý thức.

Đúng, trong óc phát sinh biến cố.

Sở Nam vội vàng nhắm mắt, muốn đi vào mi tâm trong không gian, quan sát một chút kết quả xảy ra cái gì.

Nhưng là, mi tâm không gian lại giống như là biến mất một dạng, căn bản không có cảm giác nào.

Chuyện gì xảy ra, làm sao sẽ không có?

"Ca ca, nguoi làm gì chứ?"

"Ca ca, nguoi thế nào không để ý tới ta à."

"Không biết là lại phải đi ngủ?"

Một bên tiểu cô nương non nót thanh âm, rơi vào Sở Nam trong lỗ tai.

Sở Nam mở mắt ra, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Ánh mắt rơi vào trên người cô bé, "Tiểu Nữ Oa nơi này là chỗ nào? Nguoi là ai, vì cái gì gọi ta ca ca?"

Tiểu cô nương ngơ ngác, kia đôi mắt to tròn lơ đãng.

Sau đó lộ ra mặt đầy kinh ngạc bộ dáng, bắt Sở Nam tay.

"Ca ca, đầu nguoi sẽ không ném hồng đi."

"Ta là muội muội của nguoi a."

"Nguoi làm đi!" Sở Nam thật là có chút xốc xếch, đây rốt cuộc là cái tình huống gì, mi tâm không gian vì sao biến mất, vì sao người tiểu muội muội này sẽ để cho ca ca của mình.

Tiểu cô nương thấy Sở Nam mặt đầy không hiểu bộ dáng, liền ngơ đầu hỏi, "Ca ca nguoi thật không nhớ rõ ta rồi?"

"Đây rốt cuộc là thì sao?"

"Hồng, ca ca không có té chết, bắt quá lại té ngốc." Tiểu cô nương bắt Sở Nam tay, nghiêm mặt nói, "Ca ca nguoi sẽ không sắp chết đi."

Sở Nam ". . ."

Giờ à, Sở Nam nhìn trước mắt cái này tám chín tuổi tiểu cô nương nói ra những lời này, một trận xốc xếch.

Lúc này ánh mắt của hắn rơi vào bị tiểu cô nương bắt trên tay.

Cặp kia tay tinh tế, gầy rõ ràng, cái này căn bản không là mình tay.

"Ta đi!"

Sở Nam trong đầu đột nhiên toát ra một cái không tốt ý nghĩ.

Hắn hướng trên người mình nhìn lại, cao gầy thân thể, cùng một tề đại cái một dạng, xem cái này đầu còn có thân thể, cũng chính là mười hai mười ba tuổi đáng vẻ.

Không phải đâu, chẳng lẽ lại xuyên qua?

Sở Nam đối với (đúng) tràng cảnh này rất quen thuộc.

Đây không phải là đi tới một cái thế giới khác à.

Còn có thể thoáng cái, xuyên qua hai lần?

Lần đầu tiên là bị sét đánh xuyên qua, cũng có thể thông cảm được, rất nhiều tiểu thuyết Internet bên trong nội dung cốt truyện đều là cái bộ dáng này.

Nhưng bây giờ đây là thứ quý gì, mi tâm không gian Tĩnh Hải, vừa mới cái tạo hoàn thành, sau đó bên này tự xuyên việt?

Đây cũng quá hồ.

"Ca ca, nhìn nguoi cũng chính là không nhớ một ít chuyện, yên tâm nguoi không được, sau đó ta sẽ bảo vệ nguoi."

Bên cạnh tiểu muội muội, thời gian vỗ vỗ ngực nàng, vậy đáng yêu hơi quá đáng mặt đẹp nghiêm mặt nói.

Sở Nam ". . ."

"Người còn bảo vệ ta."

Sở Nam mắt tròn trắng, không được cũng so người cái này mạnh hơn nhiều đi, "Cũng không có gì, ta chỉ là đầu có chút đau, không nhớ nổi rất nhiều chuyện, ta đây là thế nào, tại sao lại ở đây? Đây là đâu?"

Sở Nam hỏi ra trong lòng nghi vấn.

Lần này đi tới nơi này địa phương quỷ quái, dường như không có được thân thể này vốn là trí nhớ.

Sau mấy tiếng.

Sở Nam ngồi ở đỉnh núi to lớn trên hòn đá, hai chân không ngừng lay động.

Bên cạnh tiểu cô nương, ở đâu từng miếng từng miếng liếm bánh ngọt.

Vừa ăn, còn một bên cầm trên tay bơ một dạng dầu trơn loại đồ vật, bôi ở Sở Nam trên người.

Bên cạnh có không ít qua lại mặc đoàn bào nhân, từ bên cạnh đi qua, còn bắt chột với Sở Nam chào hỏi, "Tiểu sư đệ. . ."

"Tiểu sư đệ lại đang cái này chơi đùa đây?"

"Tiểu sư đệ còn không đi tu luyện."

Sở Nam cái kia kêu sụp đổ.

Hắn hiện tại đã rõ ràng một bộ phận cảnh tượng.

Thân thể này, nguyên lai là té ngất đi.

Đương thanh tỉnh sau đó, sau đó chính mình sẽ đến cái thế giới này.

Mình bây giờ tên gọi địch Tinh Thần,

Cũng chính là mười hai tuổi đáng vẽ.

Bên cạnh cái này Tiểu Nữ Oa, kêu Địch Tinh Mộng là em gái mình.

Nơi này là một cái tên là tím biển Tông tông môn, mà mình và muội muội, chính là con trai của Tông Chủ cùng con gái.

Phóng tầm mắt nhìn tới, trùng điệp đến cuối tầm mắt, dãy núi lên xuống bên trong, từng tòa Tiên Phủ ở mây mù lượn quanh bên trong nở rộ, giống như là thật sự Tiên Cảnh.

Chỉ thấy mấy cái thanh niên, trực tiếp đập không mà tới.

Dưới chân bọn họ không khí vụn vụn, trong chớp mắt liền vượt qua mấy vạn mét khoảng cách, cứ như vậy ở đỉnh núi giữa cất bước.

Mà chỗ ở mình cái này ngọn núi là Từ Hải tông chủ ngọn núi, cũng là lớn nhất ngọn núi.

Mỗi lần có chuyện trọng đại, đều sẽ có triệu tập Các Phong người tới bàn.

"Tiểu Tinh Thần còn chơi đùa đây? Ta đây phải đi nói cho Tông Chủ, người lại đang cái này lười biếng."

Một cái vừa mới đập không tới thanh niên, đưa tay ra, xoa xoa Sở Nam đầu, "Còn không mau trở về tu luyện."

Sở Nam mắt tròn trắng, sau đó chỉ chỉ trên ót mình vết thương, "Không cẩn thận té bị thương á..., phụ thân chấp thuận ta nghỉ ngơi."

Đây chính là tuổi còn nhỏ chỗ xấu, người nào Tm đều khi dễ người.

"Tiểu Tinh Thần mau tới, để cho tỷ tỷ ôm một cái."

Lúc này có một người tuổi còn trẻ nữ hài đập không tới, cô gái này quần áo màu trắng theo gió phiêu lãng.

Sở Nam con mắt thoáng cái liền trừng thẳng.

Thật giống là trên chín tầng trời hạ xuống tiên nữ.

"Tỷ tỷ, người thật xinh đẹp."

"Lam Y. . . Ngươi tới rồi." Bên cạnh thanh niên, ngay lập tức liền hai mắt sáng ngời, lộ ra nịnh hót nụ cười, kia về ái mộ triển lộ không bỏ sót.

Sở Nam con ngươi vòng vo một chút, trực tiếp nhào tới cô bé này trong ngực.

Còn dùng sức ở nữ hài trên ngực cọ lấy cọ để.

Nữ hài khanh khách không ngừng cười, không có cái nào nữ hài không thích người khác khen nàng xinh đẹp.

Một bên thanh niên con mắt trừng Lão Viên.

Đem Sở Nam cấp từ nơi này Lam Y trên người cô gái kéo lên.

"Ô ô, Lam Y tỷ tỷ hấn khi dễ ta." Sở Nam lập tức tố cáo.

Nữ hài từ kia tròn mục đích trừng một cái, "Ngươi làm gì. . ."

"Hấn chiếm tiện nghi của ngươi." Thanh niên kia giải thích.

"Ha ha." Nữ hài cười lạnh, "Tiểu Tinh Thần mới bây lớn, ngươi cho rằng là cũng với các ngươi một dạng, cút nhanh lên."

Sở Nam ở một cô gái không thấy được góc độ, giáo hoạt đối với (đúng) thanh niên kia cười cười.

Thanh niên kia học máu.

Rất nhanh lại nghe được kêu gọi tiếng chuông, cái này gọi là Lam Y nữ hài để cho Sở Nam chờ ở đây hấn, lúc này mới rời đi.

"Đây là tuổi còn nhỏ chỗ tốt, đùa bốn lưu manh người khác đều không cảm thấy. . . Có thể danh chính ngôn thuận chiếm tiện nghi."

Sở Nam thở dài một tiếng, vừa ngồi về tiểu cô nương Dịch Tinh Mộng bên cạnh, sau đó nằm ở bên cạnh trên núi giả.

Tiểu cô nương vẫn còn bên cạnh ăn trong tay bánh ngọt.

Ngọc đầu, đầu duỗi tại Sở Nam trên đầu, "Ca ca ngươi sẽ không lại phải ngủ mê man chứ ?"

"Ta đây là đi ngủ, không phải là ngủ mê man, ngươi đang ở đây bên cạnh nhìn ta, có chuyện gọi ta. Đối với (đúng) vừa mới cái kia đại mỹ nữ, trở lại lời nói, cũng gọi ta."

Tiểu cô nương mặc dù rất không minh bạch xem, vẫn là gật đầu.

Sở Nam chỉ chốc lát, liền tiến vào mộng đẹp

Bất quá lúc này ở Sở Nam trong đầu, một cái thanh âm vang lên.

Tinh Cấp tác giả thăng cấp nhiệm vụ: Nhiệm vụ sẽ ở một tháng sau mở ra.

P/s: Convert by ๔Cao█ ↔ ๔Tiến█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 250: Máy vạn năm trước Thần Văn thế giới?

Vừa mới ngủ Sở Nam, trực tiếp mở mắt ra.

"Ca ca ngươi không phải là đi ngủ sao, thế nào tỉnh rồi, chẳng lẽ gặp ác mộng á. . . Có hay không bị sợ chết?"

Dịch Tinh Mộng đã đem khối kia bánh ngọt ăn xong, chính đang liếm ngón tay.

"Sở Nam trực tiếp ngồi dậy, khắp nơi nhìn một cái, "Vừa mới có phải là người hay không nói chuyện với ta?"

"Ai nói với người á..., nhân gia ăn kẹo bánh ngọt đây."

Địch Tinh Mộng vừa nói, nắm tay ở Sở Nam trên người, dùng sức lau mấy cái, "Sạch sẽ á!"

Sở Nam trấn đều là hắc tuyến, chính hắc một muối muối, rất xấu bụng có được hay không.

Nếu không phải nhìn người dài chừng thích điểm, sớm đem người cấp trực tiếp đập bay đi ra ngoài.

"Ta không có đùa giỡn với người, vừa mới có phải là người hay không nói chuyện với ta."

"Ta nói gì với người?"

Thấy Địch Tinh Mộng cái này mặt đầy hiếu kỳ bộ dáng, rất hiển nhiên căn bản không biết.

"Ta đây tại sao dường như nghe được thanh âm, cái gì thằng cấp. . . Đồ chơi gì."

"Thằng cấp là cái gì?" Địch Tinh Mộng rất hiển nhiên chưa từng nghe qua cái từ ngữ này.

Vừa mới thanh âm, đem Sở Nam đánh thức.

Bất quá cụ thể đều là cái gì đó, hắc lại không có nghe rõ ràng.

Đoán chừng là thật lâu không có chơi game, có chút nhớ nhưng chơi đùa.

Sở Nam suy nghĩ hồi lâu, cũng chỉ có lý do này có thể giải thích.

"Đi thôi."

Sở Nam trực tiếp từ trên đá lớn nhảy xuống, đối với (đúng) Địch Tinh Mộng ngoắc ngoắc tay.

"Ừ, ca ca người không phải là phải đợi Lam Y tỷ sao?"

Tiểu nha đầu này hỏi.

"Tuổi tác quá nhỏ, không có hứng thú các loại, trở nên dài lớn một chút, đang tìm nàng chơi đùa."

Sở Nam thuận miệng giải thích.

"Vì cái gì tuổi tác quá nhỏ sẽ không hứng thú, tại sao phải trở nên dài lớn một chút?"

Địch Tinh Mộng mặt đầy nghi vấn, hắc cảm giác mình ca ca tựa hồ như trước kia không giống nhau, chơi vui nhiều.

"Nơi đó có nhiều như vậy vì cái gì, người cho ta là một trăm ngàn cái vì cái gì á!"

"Một trăm ngàn cái tại sao là cái gì?"

Sở Nam che cái trán, coi như là bị nha đầu này đánh bại.

Địch Tinh Mộng bước nhanh đuổi theo, kéo Sở Nam cánh tay, "Ca ca, người nói cho ta biết nha, không nói cho ta, ta liền nói cho mẫu thân người khi dễ ta."

Sở Nam: ". . ."

"Một trăm ngàn cái tại sao là một quyển sách."

"Sách, vô công sao?"

"Không phải là, là Shuke cùng Beita." Sở Nam thuận miệng qua loa lấy lệ, nếu là Trái Đất một cái thiếu niên nghe được, phỏng chừng liền muốn trực tiếp phản bác.

Shuke cùng Beita, một trăm ngàn cái vì cái gì có một quan hệ, người đây là nói bậy quan hệ đi.

"Shuke cùng Beita là cái gì?"

"Là hai cái chuột nhỏ cổ sự."

Sau đó Sở Nam liền cùng cái này tám chín tuổi muối muối, nói về Shuke cùng Beita cố sự.

Rất nhanh, Sở Nam cùng Dịch Tinh Mộng hai người sẽ đến cung điện không lồ bên ngoài.

Tòa cung điện này, xây ở đỉnh núi.

Cả ngọn núi bị trực tiếp tước mất bằng, thành lập một cái quảng trường khổng lồ.

Mà giữa quảng trường, chính là một cái không lồ cung điện.

Cung điện này điều long khắc kẻ hở, ở mây mù lượn quanh bên trong, có thể nói thật sự Tiên điện.

"Ca ca a, Shuke thế nào, Shuke cùng Beita đánh sao?" Dịch Tinh Mộng bị Sở Nam cố sự hấp dẫn ở.

Ở nơi này tu hành thế giới, ngay cả hắc cũng là từ nhỏ tu luyện, xem đều là đủ loại công pháp, nơi đó xem qua như vậy thú vị cố sự.

"Còn có thật lâu đây, một hồi cũng nói không xong, buổi tối nói tiếp."

Sở Nam cũng không chuẩn bị nói tiếp, ánh mắt ở cung điện bên ngoài đảo qua, mới vừa rồi thật là nhiều người đều là tiến vào bên trong cung điện này, mình là không phải có thể đi vào đây?

Hắn đang lo lắng thời điểm, Dịch Tinh Mộng đã vọt vào.

Sở Nam mau mau cùng đi, "Tinh mộng đừng có chạy lung tung. . ."

Dịch Tinh Mộng quay đầu, quệt mồm, "Người vừa không theo ta kể chuyện xưa, ta tìm phụ thân đi!"

Xoát!

Chỉ thấy Dịch Tinh Mộng tốc độ thoáng cái tăng nhanh, dưới chân không khí vụn vụn, trong chớp mắt liền biến mất trong tầm mắt.

Sở Nam thiếu chút nữa nước tiểu.

Ngọa tào, có làm hay không.

Khuếch đại như vậy, tiểu nha đầu này phiền lợi hại như vậy.

Mới bây lớn, cũng đã có thể khống chế Không Gian Pháp Tắc.

Nơi này võ giả, cũng quá trâu bò đi.

Sở Nam cái kia kêu sụp đổ, hắn ở Thần Văn thế giới lúc, có thể tiếp xúc được Không Gian Pháp Tắc nhân vật, đều là không sống biết mấy trăm năm thậm chí bên trên thiên niên lão yêu quái.

Hiện tại một cái người tám chín tuổi tiểu cô nương, đều đã đạt tới mức này.

Cái thế giới này, tu hành truyền thừa cũng quá mạnh đại.

Sở Nam đương nhiên sẽ không cảm thấy, cô bé này chẳng qua là tu luyện liên tu luyện tới mức này.

Thiên phú là một mặt, tuyệt đối có đan dược cao cấp, công pháp đỉnh cấp, thậm chí còn rất nhiều Sở Nam căn bản không nghĩ tới địa phương.

Mà còn lúc trước, Sở Nam ngồi ở đó trên đá khắp nơi nhìn ra xa thời điểm.

Thấy rất nhiều võ giả đập không tới, bọn họ đều là nắm giữ Không Gian Pháp Tắc võ giả.

Có thể nói, cái thế giới này, khống chế Không Gian Pháp Tắc nhiều người như chó.

Chẳng lẽ cha mình cái này tông môn, là cái này mạnh nhất trên thế giới đại tông môn sao?

Sở Nam trong đầu hỗn loạn tung bùng.

Qua hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại.

Nhìn một chút hai tay mình, hai chân.

Vừa mới cái tiểu nha đầu kia, cũng lợi hại như vậy, ta đây chẳng phải là lợi hại hơn?

Sở Nam tí mỉ cảm thụ một phen, nhưng không cách nào từ thân thể của mình bên trong, cảm nhận được một tia năng lượng ba động.

"Tình huống gì, chẳng lẽ lần này xuyên qua là tiêu chuẩn củi mục lưu?"

Sở Nam mặt đầy mộng bức, chính mình xác thực không có tu vi.

Khó trách tiểu nha đầu kia, thắng tuốt nói nàng hội (sẽ) bảo vệ ta.

"Mẹ kiếp, có muốn hay không già như vậy bộ nội dung cốt truyện, cái kia ta ngón tay vàng lão gia gia đây?"

Sở Nam tìm khắp trên dưới thân thể, chẳng có cái gì cả tìm tới.

Có chút hậm hực gãi đầu một cái.

Chính mình không có được thân thể này nguyên lai trí nhớ, đây là một kiện rất dễ cho người ta buồn bực sự tình.

"Tĩnh, đi trước tìm tiểu nha đầu kia đi."

Sở Nam hướng vừa mới Dịch Tinh Mộng biến mất phương hướng đi tìm.

Một bên tìm, một bên đảo qua chung quanh cảnh tượng.

Trong lòng của hắn một trận rung động, cung điện này quá hùng vĩ.

Lần này nhân phẩm bùng nổ, đương một cái Phú Nhị Đại.

Sở Nam rẽ một cái, vừa đi mấy phút, liền nghe được xa xa có tiếng người.

Sở Nam theo thanh âm đi tới.

Rất nhanh, Sở Nam trước mắt tầm mắt thoáng cái càng rộng rãi, đây là một cái đại sảnh.

Ở bên trong đại sảnh, ngồi rất nhiều người.

Đều là một ít khuôn mặt mới, có lẽ trước đây quen biết, bất quá bây giờ Sở Nam cũng không có ấn tượng.

Mà ở đại sảnh phía trước nhất trên đài cao.

Một người trung niên hán tử ngồi ở phía trên, mà Dịch Tinh Mộng chính đang bên cạnh liếm ngón tay, tựa hồ tựa hồ còn có còn thừa lại vị ngọt.

Sở Nam xem không còn gì để nói, người trung niên nhân kia chính là cha ta sao?

"Hôm nay triệu tập mọi người tới, là bởi vì có khách từ ngày qua. . ."

Sở Nam nghe một hồi, không ngoài chính là khác (đừng) Tinh Thần tới bày ra người.

Thế giới này nhân, có thể ở Tinh Hải giữa ngao du.

Sở Nam đối với cái này cũng không kỳ quái, không chế Không Gian Pháp Tắc kín người mà đi, nếu như không có mấy cái có thể ngao du Tinh Hải đó mới bình thường.

"Bất quá đến lúc đó, ta cùng Vân Mâu Thiên Cung Tông Chủ, muốn đi Côn Cỗ thánh địa một chuyến, đến lúc đó. . ."

Đương Sở Nam nghe được Vân Mâu Thiên Cung cùng Côn Cỗ thánh địa lúc, đã ngốc ở đó!

Phía sau những lời đó, hắn cái gì cũng nghe không lọt.

Chỉ có kia hai cái tông môn tên, Vân Mâu Thiên Cung, Côn Cỗ thánh địa!

Đó là Thần Văn thế giới, trong truyền thuyết thần thoại tồn tại.

Trong truyền thuyết thần thoại, đó là rất nhiều vạn năm trước Thần Văn thế giới.

Đây là ý gì, chẳng lẽ nói, những thần thoại đó cũng từng chân thực tồn tại qua.

Nơi này còn là Thần Văn thế giới, chẳng qua là mấy vạn năm trước Thần Văn thế giới?

P/s: Convert by ๖Cao█ ↔ ๖Tiên█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Ý thức thế giới

Nam Vực thành lúc, Sở Nam cùng Bạch Khiết bọn họ một nhóm, đi tìm tòi qua một cái thần bí Vực Tràng vùng, nơi đó là một vùng phế tích, ở mây mù lượn quanh trên bầu trời, lơ lửng có một tòa cung điện.

Nơi đó, tựa hồ chính là trong truyền thuyết thần thoại Côn Cổ thánh địa.

Chỉ bất quá đó đã là không biết bao nhiêu vạn năm sau đó cảnh tượng, Côn Cổ thánh địa cũng sớm đã trở thành một vùng phế tích.

Mà chính mình, nhưng bây giờ trở lại không biết bao nhiêu vạn năm trước Thần Văn thế giới.

Kết quả này là nguyên nhân gì?

Sở Nam trong đầu có chút hỗn loạn, đủ loại suy nghĩ bay loạn.

Chính là làm thế nào cũng hốt không ra đầu tự tới.

Có một chút hần là thật, kia truyền thuyết thần thoại cũng chân thực tồn tại.

Sở Nam có chút hưng phấn.

Trong đầu liên quan tới, Thần Văn thế giới Viễn Cổ truyền thuyết thần thoại, hần nghe qua rất nhiều, cũng nhớ rất nhiều, không biết những thứ này, có thể hay không trợ giúp hần ở cái thế giới này lấy được Đại Cơ Duyên.

Trong truyền thuyết thần thoại, Quân Yêu Thánh Điện Chúa tể Hạo Thiên, từng lấy sức một mình đánh bại Chư Tinh khu vực cao thủ, thanh danh chấn nhiếp Chư Thiên Tinh Hải. . .

Nhân Tộc Thánh Vương. . .

Bất quá về tìm kiếm Tông, Sở Nam lại không có bất kỳ ấn tượng.

Xem ra, liên quan tới tìm kiếm Tông truyền thuyết thần thoại, cũng không có lưu truyền tới nay.

Có lẽ lưu truyền tới nay, mà ta nhưng không biết.

Dù sao hần không có đặc biệt đi sưu tập giải hòa qua, những thần thoại đó truyền thuyết.

"Ừ, Thần nhi ngươi thế nào ở nơi này ẩn núp?"

Lúc này bên cạnh truyền tới một thanh âm, đem Sở Nam giật mình tỉnh lại.

Lúc này trong đại điện sự tình đã bàn kết thúc, nhân từ từ tản đi.

Mà mới vừa rồi đứng ở trong đài cao niên nhân cùng tiểu nha đầu Dịch Tinh Mộng đã phát hiện Sở Nam.

Sở Nam theo bản năng hướng về hai bên phải trái nhìn một cái, muốn đi xem ở nói chuyện với người nào.

"Ừ. . ." Tiểu nha đầu le lưỡi, làm một cái mặt quỷ, "Còn trang không nghe được."

Sở Nam cái này mới phản ứng được, Thần nhi, là hiện tại tên mình.

Đây là đang gọi mình.

"Phụ thân. . ."

Sở Nam nặn ra nụ cười, kêu một người xa lạ phụ thân, luôn có nhiều chút không gọi được.

Trung niên nhân kia cũng không cảm thấy có cái gì quái dị, chẳng qua là có chút lo lắng nói, "Nghe Mộng nhi nói, người sau khi tỉnh lại rất nhiều trí nhớ không nhớ nổi?"

"Đúng vậy?" Sở Nam gật đầu, mau mau giải thích, "Khả năng té có chút mộng, qua mấy ngày khả năng hồi tưởng lại."

Thời đại này nhân mạnh như vậy, sẽ không trực tiếp ta ký ức đi.

Cái này xong đòi chìm, thoáng cái phát hiện con trai của hắn đổi một cái linh hồn.

Chẳng phải là sẽ đem ta cấp trực tiếp thanh trừ?

"Tỉnh lại liền có thể. . . Ngày mai người đi để cho Đại Trưởng Lão giúp người nhìn một chút chuyện gì xảy ra." Người trung niên gật đầu, "Hai người các người đi theo ta."

Xem trung niên nhân này, không có tiếp tục rầu rĩ Sở Nam rất nhiều chuyện không nhớ nổi cái vấn đề này.

Sở Nam lúc này mới yên lòng, còn như cái gì đó Đại Trưởng Lão.

Đánh chết Sở Nam cũng không đi.

Trời mới biết, lão kia gia kết quả làm cái gì, đừng xem ra cái gì yêu thiêu thân tới.

"Phụ thân, người để cho ca ca cho ta nói, một trăm ngàn cái vì cái gì!"

Địch Tinh Mộng mấy bước chạy tới, bắt phụ thân cổ tay, dùng sức lắc hai cái ở đó làm nũng.

"Một trăm ngàn cái vì cái gì? Đó là cái gì?"

Người trung niên đưa tay ra xoa xoa Địch Tinh Mộng đầu.

"Là Shuke cùng Beita cố sự, hai cái chuột nhỏ. . ." Địch Tinh Mộng vô cùng hưng phấn, "Rất có ý tứ. . ."

"Có câu chuyện này sao?"

"Có a, có a. . . Ta giảng cho người nói. . . Shuke a. . ."

Sau đó, thì trở thành Địch Tinh Mộng kể chuyện xưa.

Hắn đem Sở Nam mới vừa rồi cho nàng kể chuyện xưa, đại thể thuật lại một lần.

Rất nhanh ba người sẽ đến một nơi bên trong biệt viện.

Một cái tiên gió cổ vận nữ tử, đi ra.

Hắn vừa xuất hiện, người liền sẽ rõ ràng cái gì gọi là thiên địa thất sắc, nghiêng nước nghiêng thành!

Sở Nam xem trong lúc nhất thời có chút thất thần.

Thế gian lại có như thế hút bụi tuyệt điểm con gái?

Chẳng lẽ đây là ta tỷ?

"Mẹ. . ."

Mới vừa rồi còn nghĩ (muốn) quán quít lấy Sở Nam kể chuyện xưa Địch Tinh Mộng, tựa hồ phát hiện cho người khác kể chuyện xưa, so nghe cố sự còn có ý tứ.

Lập tức chạy tới ôm lấy cô gái kia,

Sau đó quán quít lấy hắn, cho nàng nói về cố sự.

Cô gái kia cười khanh khách ôm lấy Địch Tinh Mộng, đi vào trong viện.

Nguyên lai là mẹ ta.

"Thần nhi, đi tới bên kia, ta có một số việc muốn hàn huyên với người."

Sở Nam một trận não nhân đau, ta hiện tại lòng trí nhớ cũng không có, ta với người trò chuyện cái rắm a.

"Có thể, nhưng là, rất nhiều chuyện ta không nhớ."

Sở Nam dùng phi thường non nét thanh âm, giả trang ra một bộ ảo não đáng vẻ tới.

"Hôm nay muốn nói với người sự tình, cùng lúc trước sự tình không liên quan."

Người trung niên triu mến xoa xoa Sở Nam đầu, hiền hòa ánh mắt rơi vào Sở Nam trên mặt.

Sở Nam căn bản không dám cùng người trung niên mắt mắt đối mắt, rất sợ sẽ bị hấn phát hiện dị thường gì tới.

Chỉ có thể mặc cho bằng trung niên nhân này kéo cổ tay hấn, đi về phía xa xa.

Rất nhanh, hai người tới bên vách núi cạnh, hướng xa xa nhìn lại, sâu không thấy đáy.

Sở Nam tin chắc, liền đã biết dạng, trực tiếp té xuống tuyệt đối thành bánh nhân thịt.

Không biết là phát hiện, chuẩn bị đem ta cấp đẩy xuống?

"Ngồi a, Thần nhi." Người trung niên vỗ vỗ bên cạnh tảng đá.

Sở Nam có chút thấp thỏm ngồi xuống, cố gắng làm cho mình biểu hiện bình tĩnh một chút.

Bất quá hấn khấn trương, nhưng không cách nào giấu giếm được trung niên nhân này con mắt.

Người này thân là tím biển Tông Tông Chủ, kia một thân tu vi, đã sớm có thể vượt qua vũ trụ, ở Tinh Hà giữa ngao du.

"Với phụ thân cùng một chỗ cũng thiếu thốn, là ta lúc trước quá nghiêm nghị."

Trung niên nhân này trong con người từ ái về sâu hơn, "Thần nhi ngày mai sẽ là người mười hai tuổi sinh nhật."

"A! Sinh nhật của ta?"

Sở Nam một bộ mới vừa nhớ tới bộ dáng.

"Đúng vậy, ngày mai sinh nhật, ta sẽ đưa người một dạng lễ vật."

Người trung niên vừa nói, lại cười nói, "Thần nhi mười một năm qua, bởi vì thân thể nguyên nhân người không có cách nào bình thường tu luyện, thật là khổ người."

Ngọa tào, ta còn thực sự là không có biện pháp tu luyện củi mục lưu à?

Sở Nam tâm lý nhỏ nước bọt.

Bất quá nhưng cũng rất là lo lắng hỏi, "Phụ thân, ta thật không có tu luyện khả năng sao?"

Đây là Sở Nam lo lắng nhất vấn đề, mình bây giờ thân thể, nếu là thật vĩnh viễn không cách nào tu luyện, vậy cũng làm sao bây giờ?

"Hôm nay muốn nói với người liền là chuyện này, người trời sinh bên trong thân thể không còn kinh mạch, không cách nào Nạp Linh khí nhập thể, cho nên vẫn luôn không cách nào tu luyện, cái này là không có khả năng thay đổi sự thật. Coi như là khá hơn nữa thiên địa linh bảo, cũng không khả năng thay đổi."

Ngọa tào!

Sở Nam thiếu chút nữa hộc máu, người khác nhiều nhất kinh mạch bế tắc, bị hủy!

Ta Tm ngày này sống không có kinh mạch?

Đây không phải là tán gẫu sao?

Cái này còn tu luyện thể nào, chẳng lẽ muốn đổi thân thể?

"Dẫn linh khí vào cơ thể rèn luyện thân thể, là không có khả năng thực hiện, khá hơn nữa công pháp, cũng vô dụng. Bất quá trong vũ trụ có muôn vàn biện pháp, có thể giúp người đạt tới đồng dạng mục đích. Đệ nhất lợi dụng khoa kỹ năng tới cải tạo thân thể. . ."

Khoa học kỹ thuật?

Sở Nam lẳng lẳng thần, hần không nghĩ tới, ở chỗ này, vậy mà cũng có khoa học kỹ thuật tồn tại.

Bất quá cũng vậy.

Nơi này đã có thể đi ngang Tinh Hà, phỏng chừng đã sớm cùng khoa học kỹ thuật thế giới hoà hợp.

Sở Nam nghe phụ thân giảng thuật rất nhiều biện pháp, "Thế nhưng những biện pháp này ta vẫn không có giúp người đi áp dụng, người biết tại sao không?"

"Còn có tốt hơn?" Sở Nam hai mắt tỏa sáng?

"Đúng." Người trung niên gật đầu, "Chư thiên vạn giới, muôn vạn đại đạo, trăm sông đổ về một bể, thế nhưng có một cái chính là nhanh nhất cũng là an toàn nhất. . . Là thần hồn Tu Luyện Chi Pháp, mở ra ý thức thế giới, rèn luyện Tinh Hải. . ."

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: Người 1 nửa ta 1 nửa

"Thần hồn Tu Luyện Chi Pháp? Ý thức thế giới, rèn luyện Tinh Hải. . . Chẳng lẽ muốn viết tiểu thuyết. . ."

Sở Nam nghĩ đến vô số vạn năm sau đó Thiên Đạo tiểu thuyết võng tồn tại, trong đó cái gọi là Tinh Cấp tác giả, không phải là loại này thần hồn Tu Luyện Chi Pháp truyền thừa sao?

"Viết tiểu thuyết?" Phụ thân sững sờ chốc lát sau đó liền cười, "Người là nói người cấp mông mông biện thành cái kia Shuke cùng Beita cố sự đi, người thật là hội (sẽ) ý nghĩ hảo huyền, biên cố sự sao có thể có thể tu luyện, cái này với thần hồn tu luyện không có quan hệ gì. Thần hồn tu luyện là cả trong vũ trụ, sở hữu văn minh sinh ra sau đó, làm công nhận cường hãn nhất, mau lẹ nhất kính, thật sự thần hồn Chí Tôn, ý niệm sở trí vô bất vì nó nắm trong tay, ý niệm thông suốt, có thể bày xuống tới cao Vực Tràng, quy định phạm vi hoạt động, Tát Đậu Thành Bình, đổi trắng thay đen, Hóa Hư Vi Thực, cửa ra trở thành sự thật, ý niệm sở trí liền không gì không làm được. . . Thế nhưng thần hồn tu luyện yêu cầu cực kỳ hà khắc, là nhân tiên hữu biết được, thần hồn tu luyện công pháp cũng cực kỳ hiếm thấy, thế gian phần lớn đều là một ít thần hồn Sơ Cấp Tu Luyện Giả, thật sự thần hồn cường giả, kết quả là dạng gì, kỳ thực ta cũng không biết."

"A, phụ thân người cũng không biết, cái gì đó tới cao Vực Tràng, Tát Đậu Thành Bình. . . Đây đều là cái gì?"

Sở Nam rất là không hiểu.

"Ta mặc dù không có tu luyện qua, cũng chưa từng thấy qua thật sự thần hồn cường giả, thế nhưng chúng ta tìm kiếm Tông lại hồi lâu lúc trước từng từng sinh ra thật sự thần hồn cường giả, hần tiện tay có thể xuống nhất phức tạp Vực Tràng, có thể để cho một viên đậu biến thành cường hãn vô giả, có thể phát tay để cho một cái Mi Lộc tiên hóa mà thành hươu sừng đỏ, để cho hư vô mờ ảo biến thành chân thực, có thể cửa ra trở thành sự thật. . . Có thể trong nháy mắt đánh bại cùng cảnh giới vô giả. . . Cùng cảnh giới bên trong, thần hồn Tu Luyện Giả tuyệt đối vô địch!"

Nghe phụ thân giải thích, Sở Nam đối với (đúng) kia thần hồn Tu Luyện Chi Pháp, bộc phát hiếu kỳ.

Ở không biết bao nhiêu vạn năm sau đó, Nhân Tộc có thể mượn Thiên Đạo tiểu thuyết võng, trở thành Tinh Cấp tác giả tu luyện thần hồn.

Vô luận viết tiểu thuyết rèn luyện ý thức, vẫn là Tinh Cấp tác giả giác tỉnh, vậy cũng là một loại tuyển chọn.

Tựa hồ đang chọn lựa thật sự thích hợp thần hồn tu luyện Nhân Tộc.

"Mà người ý thức, vừa vặn thích hợp thần hồn tu luyện, mà còn thiên tư rất không tồi. Bất quá thần hồn tu luyện đối với (đúng) nhân thân thể tổ chất có yêu cầu nhất định, nếu là có thể tu luyện tự nhiên không cần lo lắng, nhưng người không được, người trời sinh không kinh mạch, đem người làm thần hồn cường đại, ý thức thông suốt, người thân thể tổ chất, sợ rằng hội (sẽ) không thể chịu đựng. Cho nên từ người khi còn bé bắt đầu, ta ngay tại thẳng tuốt dùng Linh Dược tắm giúp người tăng lên thân thể tổ chất, theo tuổi tác tăng thêm người thân thể tổ chất bản thân, cũng ở đây tăng lên, hiện tại người mười hai tuổi, hần có thể miễn cưỡng bắt đầu thần hồn tu luyện, đương thần hồn công pháp tu luyện tới độ cao nhất định, người liền có thể dụng thần hồn rèn luyện thân thể, không cần lo lắng nữa cái vấn đề này."

"Thật sự thần hồn tu luyện, ta dạy không ngại quá nhiều, thậm chí ngay cả trong đó cảnh giới cũng không biết."

"Ta đây muốn đi với ai học?" Sở Nam mặt đầy không hiểu, "Con trai của người thế nào thiên tài, cũng không trở thành có thể thiên tài đến, tự mình tìm tòi cái này sáng tạo ra một bộ thần hồn tu luyện công pháp đi."

"Cái này ngược lại không đến nỗi." Trong tay phụ thân lúc này xuất hiện một viên đen thùi lù giới chỉ, "Đây là ta đưa người quả sinh nhật."

"Ừ?"

Sở Nam nghi hoặc nhận lấy đi, "Đây là cái gì?"

"Đây là chúng ta Tông vị kia thần hồn tiền bối lưu xuống, nơi này có thần hồn truyền thừa tu luyện, có thể giúp người tu luyện. . . Bất quá kết quả mở thể nào khai, cái này chỉ có chính người đi tìm tòi, nếu là người sau này thật không cách nào nhập môn, ta lại nghĩ biện pháp lợi dụng khoa Kỹ chỉ loại đến giúp người trọng tổ kinh mạch, bất quá loại kia phương thức vĩnh viễn không thể nào cho người trở thành cường giả chân chính."

Lão Tử xuyên qua ngón tay vàng rút cuộc phải xuất hiện, Tổ Truyền giới chỉ, tùy thân lão gia gia sao?

Sở Nam kết quả cái viên này đen thùi lù giới chỉ, nghiền cứu một phen, cũng không nghiền cứu ra đầu tự.

"Được, Thần nhi đây cũng không phải là trong thời gian ngắn là có thể nghiền cứu ra được, chúng ta đi về trước. . ."

Sau đó về đến nhà.

Sở Nam bị mẫu thân mình ôm đến dày xéo một phen, dày xéo Sở Nam hai má đỏ lên.

Thật là thống khổ muốn đi chết.

Cái này mặc dù là Sở Nam chiếm cứ thân thể này mẫu thân, nhưng hần linh hồn cũng không phải.

Hần nếu là không có một chút phản ứng.

Chỉ thấy quý.

Giờ ạ trong thân thể này một cái lớn tuổi hơn linh hồn thống khổ, có thể có ai biết.

Rất nhanh, đã đến giờ buổi tối.

Sở Nam từ Dịch Tĩnh Mộ trong căn phòng, kéo dài một mình thân thể về ngủ.

Bị cái kia xấu bụng muội muội quần quít lấy nói kia Shuke cùng Beita cố sự, cũng làm Sở Nam cấp buồn bực chết.

Đang yên đang lành, không nên nói một trăm ngàn cái tại sao là Shuke cùng Beita, thật là chính mình làm bậy a.

Sở Nam tâm lý được kêu là buồn bực.

Vốn là hần lười tiếp tục nói, kết quả bị em gái mình trực tiếp vỗ lực trấn áp.

Bị chính mình tám tuổi muội muội vỗ lực bức bách, Sở Nam thật là vô lực nhỏ nước bọt.

Xuyên Việt Giả không đều là bỏ đi thiên sao?

Tm!

Ta đây làm sao sẽ bị một cái tám tuổi Tiểu Nữ Oa cũng không đầu lại, ta đây cũng quá thảm.

Sở Nam trở về phòng, ngồi ở bên cạnh bàn, nghiền cứu trên ngón tay đen thùi lù giới chỉ.

"Lão gia đừng ngủ, nên tỉnh. . ."

Giới chỉ không có bất kỳ phản ứng, cũng không âm thanh, cũng không có hư ảnh.

"Bằng không là tiên nữ tỷ tỷ?"

Sở Nam lại nói, vẫn là không có bất kỳ phản ứng nào.

"Thúc thúc, a di, nãi nãi, muội muội. . ."

Sở Nam cuối cùng liên tục Tôn Tử, cháu gái, cũng gọi đi ra, vẫn là không có bất kỳ phản ứng nào.

Đây rốt cuộc cái quỷ gì.

Thần hồn tu luyện, vậy dĩ nhiên là cùng tinh thần các loại có liên quan.

Sở Nam theo bản năng dùng chính mình ý niệm đi do thám biết, kết quả ý thức trực tiếp tiến vào chiếc nhẫn này bên trong, bên trong có không gian.

Đây là Không Gian Giới Chỉ?

Sở Nam hồ nghi nhìn một cái, chiếc nhẫn này bên trong có không ít thứ.

Sở Nam tra tìm lên, rất nhanh tìm tới một quyển tên là Tu Thần công pháp.

Chẳng lẽ đây chỉ có một quyển công pháp?

Mấy ngày kế tiếp, Sở Nam một bên bị chính mình cái kia xấu bụng muối muối bức bách nói cái kia thiếu nhi cố sự, vừa bắt đầu nghiên cứu Tu Thần.

Thần hồn tu luyện, đầu tiên, lớn mạnh thần hồn, rèn luyện ý thức, sau đó muốn mở ra ý thức hải, muốn mở rộng ý thức hải, trở thành thật sự ý thức hải, cuối cùng mới là ngưng tụ Tinh Thần, trong này chặt vật có thể tưởng tượng được, thế nhưng ở Thần Văn thế giới lúc, vậy mà trực tiếp nhảy qua trước mấy bước, trực tiếp mở ra ý thức hải, ngưng tụ ra Tinh Thần tới!

Sở Nam càng phát giác, Thiên Đạo tiểu thuyết vòng kỳ diệu cùng chỗ thần bí.

Chỉ tiếc mình đời này chỉ sợ là rất khó sống cho đến lúc này, ở vô duyên đi tìm tòi nghiên cứu Thiên Đạo tiểu thuyết vòng khởi nguyên.

Rốt cuộc Sở Nam bắt đầu thử, rèn luyện thần hồn.

Nhưng là khi hắn dựa theo Tu Thần công pháp lúc tu luyện, lại phát hiện mình làm rèn luyện mà ra một tia Hồn Lực, lại căn bản là không có cách dung nhập vào trong thần hồn, lớn mạnh hắn, liên biến mất không thấy gì nữa.

Nghiên cứu một phen, Sở Nam phát hiện, kia một tia thần hồn lực lại bị giới chỉ cấp hấp thu đi.

"Ta đi. . ."

Sở Nam lấy xuống chiếc nhẫn kia, qua lại ngắm.

Sẽ không thật là cái gì tùy thân lão gia gia đi.

Có muốn hay không giả như vậy bộ nội dung cốt truyện?

Sở Nam trước cân nhắc nhiều như vậy ngón tay vàng, cũng chẳng qua là tùy tiện suy nghĩ lung tung thôi, cũng không nghĩ đến, vậy mà rất có thể.

Đây cũng là để cho hắn có chút rầu rĩ, kết quả có muốn tiếp tục hay không cho một chiếc nhẫn cung cấp.

"Tốt như vậy, trong quá trình tu luyện, người một nửa ta một nửa. . ."

Sở Nam nghĩ tới cái này biện pháp, vạn nhất đồ chơi này không có tác dụng gì, cũng không trở thành sau này mình cái gì cũng vớt không được.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 253: Phải bảo vệ hảo ca ca

"Mặc dù không biết người kết quả có thể hay không nghe hiểu được, bất quá cứ như vậy vui sướng quyết định!"

Sở Nam sờ một cái giới chỉ, rất nhanh thì ngủ.

Ngày thứ hai, trời mới vừa tờ mờ sáng.

Sở Nam liền tỉnh lại, vừa mới xuyên qua, đi tới không biết bao nhiêu vạn năm trước, hẳn thật sự là có chút không ngủ được.

Tạm thời cũng không bao nhiêu tâm tư, đi rèn luyện thần hồn.

Hắn muốn coi thoáng cái, cái thời đại này đến cùng hình dáng gì.

"Ca ca. . . Rồi giường rồi."

Sở Nam còn chưa kịp thức dậy, liền nghe phía ngoài truyền tới non nót tiếng cô nương thanh âm.

Thanh âm ngọt ngào thật là có thể đem người tâm cấp hòa tan một dạng, bất quá Sở Nam lại đối với (đúng) tiểu nha đầu này không có ấn tượng gì tốt, chính là một hồ ca hàng.

Dùng sau ót cũng có thể nghĩ ra được, cái này nha là tìm đến mình nghe cổ sự.

Ngày hôm qua vẫn nghe được nửa đêm, cuối cùng vẫn là bị mẫu thân lôi đi.

"Ca ca, chớ ngủ nữa."

"Nghe được."

Sở Nam miễn cưỡng ứng một câu, thức dậy đem cửa kéo ra.

Địch Tinh Mộng kích động ôm Sở Nam cánh tay, "Ca ca, ta muốn nghe cổ sự, Shuke cùng Beita bọn họ thế nào, bọn họ lần trước không phải là bị rất nhiều mèo vây sao?"

Sở Nam bây giờ đối với tiểu nha đầu này cũng đã biết không ít, người nếu là không một chút nào cho nàng nói, có thể không có kết quả gì tốt.

Cái này nha trực tiếp từ khả ái hóa thành nữ hán tử.

Nữ nhân tính cách khó mà đoán, tiểu cô nương tính cách nhiều hết mức biến hóa.

Sở Nam tùy ý vừa nói nửa giờ đáng vẽ, lúc này mới coi như là đem tiểu nha đầu này cấp đỡ không sai biệt lắm.

Sau đó mấy ngày, Sở Nam cũng dần dần mẫu thân mình, biết một ít cái thế giới này tình huống.

Hiện tại cũng không kêu Thần Văn thế giới.

Nhân Tộc cùng Yêu Tộc, cũng không đối địch, đều là lấy tông môn phương thức tồn tại.

Bởi vì rất nhiều cường giả, đã sớm có thể ở Tinh Hà giữa Du Lịch.

Trong tinh không, Thần Văn thế giới chiếm cứ Tinh Cầu, cũng không chỉ có cái này một khóa.

Có không ít Thần Văn thế giới tộc nhân, đã đi ra, ở mở mang mấy viên mới hành tinh bên trong, sáng tạo nhà mới vườn, ở đó cùng thế giới Internet liên kết.

Ở đó, khoa học kỹ thuật cùng tu luyện cùng tồn tại.

Đây là một cái khoa học kỹ thuật cùng võ đạo đại thời đại.

Mấy ngày kế tiếp, Sở Nam mỗi ngày dựa theo Tu Thần công pháp bên trong, bắt đầu rèn luyện thần hồn.

Trạng thái tu luyện, ấn chứng phụ thân ý kiến, chính mình phi thường thích hợp thần hồn tu luyện.

Từ ngày thứ nhất bắt đầu, Sở Nam là có thể cảm giác, tinh thần lực lớn mạnh.

Chờ đến ngày thứ mười lăm lúc, Sở Nam cũng cảm giác được mi tâm bắt đầu có nóng lên cảm giác.

Loại cảm giác này, theo thời gian đưa đẩy càng ngày càng mãnh liệt.

Dựa theo Tu Thần công pháp ghi chép, ý thức hải đem lại ở chỗ này mở ra, mi tâm nóng lên chính là ý thức hải ở từng bước bị mở ra tiêu chí.

"Ca ca, còn tu luyện cái gì, sau đó ta sẽ bảo vệ ngươi, nhanh cho ta kể chuyện xưa a."

Địch Tinh Mộng thấy Sở Nam cuối cùng từ trong trạng thái tu luyện lui ra ngoài.

Liền vội vàng chạy đến bên cạnh.

"Lại tới!"

Sở Nam thấy mặt đầy mong đợi tiểu cô nương, liền một trận nảo nân đầu, cái này theo đuôi, cả ngày lẫn đêm nhìn mình chăm chăm, quần quít lấy kể chuyện xưa.

"Ta nói Tinh Mộng, ngươi hàng ngày không tu luyện sao?"

Địch Tinh Mộng gật đầu một cái, "Tu luyện làm gì, ta không cần tu luyện, tu vi cũng sẽ tự động tăng thêm."

"Còn có loại này thao tác? Công pháp gì, trâu như vậy xiên?"

Sở Nam thật đúng là không có hỏi thể nào qua Địch Tinh Mộng tu luyện thể nào, không tu luyện còn lợi hại như vậy?

"Đó là đương nhiên á..., ta kinh mạch toàn thông, hơn nữa còn là hút Linh Thể chất, từ trong thai liền bắt đầu tu luyện, vừa mới ra đời liền trực tiếp muốn ngưng tụ đan hạt nhân, hội (sẽ) tự đi thu nạp thiên địa linh khí. . ." Địch Tinh Mộng gật đầu, "Ca ca ngươi quên rồi, tất cả mọi người nói ta là chúng ta Từ Hải Tông, mấy trăm năm qua thiên phú người tốt nhất đây."

Cái này cũng được?

Thật là người không ra người tức chết người.

Một cái trời sinh không có kinh mạch, một cái trời sinh kinh mạch toàn thông.

Thân thể sẽ còn tự đi thu nạp thiên địa linh khí, loại thể chất này không phải là ông trời cho ngươi lái treo sao?

Ngươi là ông trời ruột thịt khuê nữ đi.

Nếu không phải xem nha đầu này tuổi còn nhỏ,

Sở Nam thật hội (sẽ) hoài nghi, người này là cô ý.

Địch Tinh Mộng ngược đầu, tròn to hai mắt, chờ đợi Sở Nam khen ngợi.

"Lợi hại. . ."

Sở Nam đưa ra ngón tay cái.

"Ca ca, ta lợi hại như vậy, mau mau cho ta cổ sự đi. . ."

"Được, mộng mộng khác (dùng) dây dưa ca ca ngươi kể chuyện xưa, hai người các ngươi tới, có chuyện đây."

Lúc này liền thấy một đôi oánh bạch như tay ngọc, một cái nhẹ nhàng kéo Địch Tinh Mộng cổ tay.

Mặt khác một cái kéo Sở Nam tay.

"A nẫu thân, ta muốn nghe ca ca nói Shuke cùng Beita cổ sự a. . ."

Địch Tinh Mộng làm nũng nói.

Sở Nam đối với (đúng) một cái nhìn đáng đáp cũng liền hai mươi tuổi một dạng nữ hài, mỗi lần hướng về phía hấn, gọi mẹ hai chữ này tới khó mà cửa ra, lúc này liền yên lặng không nói.

Ngược lại khoảng thời gian này, mọi người đều biết hấn mất trí nhớ, tính tình có chút biến hóa cũng không kỳ quái.

"Thể nào, ta và các ngươi Tông Chủ phụ thân, sẽ phải rời khỏi, hai người các ngươi không đi đưa ta một chút môn sao?"

"A!"

Địch Tinh Mộng biểu tình thoáng cái trở nên có chút buồn bực, cũng không rầu rĩ cổ sự.

Tâm tình nhìn có chút thấp, "Ta cũng muốn với các ngươi cùng đi."

Sở Nam cũng vội vàng giúp nói chuyện, "Đúng vậy, mẫu thân các ngươi muốn đi thời gian không ngắn, phỏng chừng muốn một hai tháng đi, Tinh Mộng nhỏ như vậy, bằng không các ngươi mang nàng cùng đi kia Côn Cổ thánh địa nhìn một chút."

"Vừa vặn cũng có thể nhìn một chút, kia thánh địa kết quả là hình dáng gì."

Hắn cũng không muốn, đem tiểu nha đầu này cấp ở lại đây.

Cha mình và mẫu thân, dắt tay nhau đi Côn Cổ thánh địa.

Chẳng phải là nói sau đó những ngày gần đây, chính mình phải chiếu cố cô em gái này một cái?

Bình thường không có chuyện gì, đều bị dây dưa không được.

Nếu là không có cha và mẹ, vậy mình chẳng phải là muốn bị cầm chân.

Địch Tinh Mộng tròn to mắt, chờ đợi mẫu thân câu trả lời.

Bất quá kết quả thật đáng tiếc, Sở Nam mong đợi biến thành thất vọng.

Đến chiều hôm đó lúc, Tử Hải Tông tông môn bên ngoài.

Cha và mẹ trực tiếp bay lên trời, đang muốn rời đi.

"Mẹ, ba ba. . . Ô ô, ta muốn cùng các người cùng đi. . ."

Địch Tinh Mộng nước mắt giống như là không cần tiền một dạng, trong hốc mắt lao ra.

"Tinh Mộng ca ca người không có tu luyện qua, không phải nói được không, người phải bảo vệ ca ca, nếu là người cũng đi người khác khi dễ hắn làm sao bây giờ?"

Cô gái kia, ôn nhu an ủi.

Sở Nam nghe cái này không còn gì để nói, ở nơi này trong tông môn có thể xảy ra chuyện gì.

Để cho một cái tám tuổi tiểu cô nương bảo vệ ta, đây không phải là tán gẫu sao, hắn cả ngày không phiền ta liền đúng.

Địch Tinh Mộng dừng lại khóc thút thít, nhìn một cái không trung, lại nhìn sang Sở Nam.

"Đã nói, phải bảo vệ hảo ca ca a, chờ chúng ta trở lại." Thanh âm cô gái lần nữa truyền xuống.

Địch Tinh Mộng lúc này mới lau khô khóe mắt lệ, dùng sức gật đầu một cái, nhõng nhẽo đạo (nói), "Ta sẽ bảo vệ tốt ca ca. . ."

Sở Nam bụng bít đầu.

"Được, chúng ta đi á."

Trong chớp mắt, hai người liền trực tiếp biến mất tại trong hư không.

Hiển nhiên đã rời đi.

Địch Tinh Mộng dùng sức nắm chắc Sở Nam tay, "Ca ca, sau đó ai dám khi dễ người, nói cho ta biết, ta đánh hắn."

"Đi, trở về."

Đem cha và mẹ đưa đi, Sở Nam cũng lười ở cái vấn đề này với Địch Tinh Mộng rầu rì.

Bất quá tiếp theo một đoạn thời gian, chính mình phải bị tiểu nha đầu này cấp phiền chết.

P/s: Convert by ๔Cao█ ↔ ๔Tiến█, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 254: Bị đánh lén ban đêm

"Tinh Thần. . . Nghe nói ngươi có thể tu luyện?"

Sở Nam đang cùng Dịch Tinh Mộng hướng bên trong tông môn đi tới, không có đi ra bao xa, phía sau liền truyền tới thanh âm.

Quay đầu, Sở Nam liền thấy là một cái thanh niên hơi mập, đeo một cây trường kiếm, dưới chân không gian vận vẹo, chớp mắt liền tới.

Hắn mặc quần áo bên trên, thêu tông môn tiêu chí.

"Ta có thể tu luyện, bất quá cùng các ngươi không giống nhau."

Sở Nam gật đầu một cái.

"Quá tốt, ngươi rốt cuộc có thể tu luyện."

Kia mập thanh niên nghe thật cao hứng, lập tức giang hai tay ra, thì đi ôm Sở Nam.

Sở Nam theo bản năng lui về phía sau hai bước, "Các hạ là?"

Mập thanh niên ngăn người một chút, "Ngươi không nhận biết ta?"

"Đại sư huynh đã về rồi, đại sư huynh ngươi rốt cuộc đã về rồi."

Dịch Tinh Mộng kinh hi kêu, trả lại Sở Nam giới thiệu, "Ca ca, đây là đại sư huynh trắc nhiên a."

"Đoạn thời gian trước, ca ca té được đầu, rất nhiều chuyện không nhớ."

"Ngươi chính là trắc nhiên đại sư huynh!"

Sở Nam mấy ngày nay hỏi chuyện khi trước, nghe người bên cạnh nói qua trắc nhiên tên, người nọ là cha mình Đại Đồ Đồ, nghe nói đi ra ngoài rèn luyện đã đã hơn một năm.

"Đúng, Tinh Thần ngươi không sao chứ. . ."

Cái này mập thanh niên lộ ra nhiều chút lo lắng ý tứ, có thể nói hắn là nhìn dịch Tinh Thần cùng Dịch Tinh Mộng to lớn, đem hai người bọn họ đích thân đệ đệ kết thân muội muội.

"Không việc gì, chính là rất nhiều chuyện không nhớ ra được." Sở Nam gật đầu một cái.

"Không việc gì liền có thể, hai người các ngươi chơi trước, chúng ta chờ một hồi trò chuyện tiếp. Ta đi trước tìm sư phụ báo cáo đi. . ." Cái này mập thanh niên thấy Sở Nam xác thực không có vấn đề gì, liền gật đầu một cái.

Còn không chờ Sở Nam cùng Dịch Tinh Mộng nhắc nhở sư phó hắn mới vừa rời đi, người này liền trực tiếp biến mất ở hai người trước mắt.

Sau đó rất hiển nhiên, cái này nha uông công vô ích.

Mập mập này trắc nhiên, một năm không có hồi tông môn.

Ngược lại mang về không ít thứ tốt.

Đem Dịch Tinh Mộng trêu chọc vui vẻ chết, cũng quên cố sự sự tình.

Có người giúp đỡ đỡ muội muội vui vẻ, Sở Nam ngược lại cũng vui vẻ thoải mái, đi rèn luyện thần hồn đi.

Rất nhanh đã đến giờ đêm khuya, Sở Nam đã ngủ rồi.

Nửa đêm lúc, ngủ mơ mơ màng màng Sở Nam, cảm giác một cái áp lực thân thể, chui vào trong lòng ngực của mình, trực tiếp liền đánh thức.

"Thứ gì?"

Rầm!

Sở Nam trực tiếp nhảy lên.

Lúc này mới thấy rõ là Dịch Tinh Mộng tiểu nha đầu này, không biết lúc nào chạy vào.

"Ca ca, người gặp ác mộng sao?"

Địch Tinh Mộng con mắt chớp chớp, hiếu kỳ nhìn Sở Nam.

"Bị người hù dọa, người chạy thế nào đi vào, hơn nửa đêm thiếu chút nữa hù chết ta."

Sở Nam cũng là say, lại bị em gái mình cấp đánh lén ban đêm, thực sự là. . .

"Khóa cửa bên trên, ta đương nhiên là từ cửa sổ a."

Địch Tinh Mộng chỉ chỉ bên cạnh cửa sổ.

"Được, đi, nhanh đi về đi ngủ, hơn nửa đêm."

Sở Nam mở cửa ra, tựa muốn đem tiểu nha đầu này đưa đi.

"Không nha, không chứ sao. . ."

Địch Tinh Mộng lắc đầu, kia mang theo điểm bụ bẫm gò má rất không tình nguyện, "Ta một người sợ hãi."

Sợ hãi, tin người mới có quỷ.

"Tiểu Mộng, người cũng tám tuổi á..., chúng ta tông môn cô gái thiên tài, có cái gì tốt sợ, đừng nói nhân, coi như là mang đến quỷ, hẳn sợ người mới đúng."

Sở Nam không muốn cùng một cái tám tuổi tiểu cô nương, ngủ chung thấy, mình cũng không có cái gì yêu thích trẻ con.

"Chính là sợ chứ sao. . . Ca ca. . . Ta lúc trước thường thường với mẫu thân cùng ngủ. . . Hiện tại hẳn không ở nơi này, ô ô, sợ hãi."

Địch Tinh Mộng căn bản không nguyện ý, vậy đáng yêu gò má, nhìn chịu rất lớn ủy khuất đáng vẽ, hình như là bị khi dễ một dạng.

"Nữ hài tử muốn tự lập mới đúng, đừng làm rộn, nhanh lên một chút, muốn nghe cổ sự ngày mai ta giảng cho người có được hay không, người xem ca ca giường cũng không lớn, ngủ nhiều đấy."

Sở Nam kéo Địch Tinh Mộng.

Thấy giả bộ đáng thương vô dụng, lúc này Địch Tinh Mộng trên mặt ủy khuất không còn sót lại chút gì.

Tay nàng tả hữu di động, như đồng du xà một dạng từ Sở Nam trong lòng bàn tay rút ra.

Hai tay chống nặng, trên mặt bày ra một bộ bá đạo, nơi này ta hiện thiên ngưu định đáng vẽ.

Bất quá cô ấy là làm bộ như rất bá đạo bộ đáng, nhưng lại tăng thêm một chút khả ái.

"Hừ, mẫu thân nói, để cho ta bảo vệ người, ta đây là đang bảo vệ người thì sao, nói không chừng gặp nguy hiểm đây."

Sở Nam một trận trướng đau, cái này trong tông môn cao thủ nhiều như mây.

Hơn nữa còn có Hộ Tông Vực Tràng bảo vệ, có một lòng nguy hiểm a.

"Được, đi người ở đây ngủ đi, ta đi đổi phòng."

Sở Nam lười cùng một tám tuổi tiểu cô nương tranh cãi, căn bản không lý do có thể nói.

Nhưng là còn không chờ Sở Nam đi ra hai bước, cũng cảm giác được một cỗ lực lượng hướng chính mình đánh tới.

Ngay sau đó thân thể của hắn không bị khống chế, trực tiếp bay tới trên giường, di chuyển cũng không động đậy.

"Vội vàng đem Cẩm Chế triệt hồi."

Sở Nam mặc dù thể chất cũng không tệ lắm, bất quá căn bản không tu luyện thế nào qua, thần hồn tu luyện cũng chỉ là vừa mới nhập môn, căn bản không có bất kỳ trả đũa đường sống.

"Ca ca, làm muội muội của người, ta muốn bảo vệ người an nguy, yên tâm ngủ đi."

Vừa nói Địch Tinh Mộng liền ôm Sở Nam đi ngủ đi.

Chẳng qua là một chút thời gian, liền truyền ra hô hấp ngủ say thanh âm.

Sở Nam thử một hồi, không có biện pháp đem Cẩm Chế mở ra.

"Được, đi, theo ta ngủ chung, liền cùng một chỗ tốt. Đem ta buông ra, ta như vậy đi ngủ cũng không thoải mái."

Mấy ngày kế tiếp, Sở Nam cũng với chính hắn một muội muội chu toàn mấy lần, rảnh rỗi không có mỗi lần cũng lấy đồng dạng kết cục kết thúc.

Cứ như vậy hình như là trò chơi một dạng với Dịch Tinh Mộng sống chung lâu, Sở Nam cũng liền thỏa hiệp.

Cái này Dịch Tinh Mộng trừ tương đối dính chính mình, có chút huynh không ở ngoài, cũng không cái gì không tốt.

Dài chừng thích, hơn nữa còn là một cái thiên tài chân chính, đừng nói là tông môn, coi như là đôi mắt toàn bộ Thần Văn thế giới, chỉ sợ cũng coi như là hiểu rõ thiên tài.

Thời gian rất nhanh, ngày này Sở Nam lại đang rèn luyện thần hồn.

Theo tu luyện càng sâu, mi tâm càng ngày càng nóng, giống như là ở trong mi tâm có một thanh hỏa đang cháy.

Sở Nam cái trán xuất hiện mịn mồ hôi.

Đau đớn kịch liệt từ nơi mi tâm truyền tới, loại này đau đớn, cũng không phải trên thân thể, loại cảm giác đó rất kỳ lạ, giống như là đi sâu vào sâu trong linh hồn.

Đây là mi tâm ý thức hải, phải bị mở ra điễm báo trước.

Theo thời gian đưa đẩy, đau đớn càng ngày càng khủng bố, ngay tại Sở Nam cơ hồ không nhận được thời điểm, hắn phảng phất nghe được tiếng rắc rắc thanh âm.

Ngay sau đó mi tâm hình như là thoáng cái bị mở ra, ý thức thường thức tiến vào một cái kỳ lạ địa phương.

Sở Nam có thể cảm giác, nơi này rất nhỏ, giống như là một cái hạt mè cùng kích cỡ, toàn bộ trong óc, đen kịt một màu, cái gì cũng không thấy được.

"Thành công?"

Sở Nam mở mắt, trong ánh mắt lóe lên vẻ nghi hoặc.

Ở vài vạn năm Hậu Thiên đạo (nói) thời đại, Sở Nam trở thành Tinh Cấp tác giả, mở ra mi tâm không gian lúc, ý thức hải liền kinh hải nhân, hơn nữa còn có Kim Tinh chiếu sáng.

Nơi đó giống như là hiện tại, đen nhánh vô cùng cái gì cũng không thấy được, cũng chỉ có hắc hạt mè cùng kích cỡ.

Sở Nam lần nữa nhắm mắt lại, thử dò xét.

Qua hồi lâu, Sở Nam mở mắt ra.

Hắn có thể đủ cảm giác, đang tu luyện thần hồn thời điểm, tu luyện Hồn Lực, một chút xíu tiến vào đen nhánh kia bên trong, ở một chút xíu phát triển hắn diện tích.

"Chính là ý thức hải, xem ra, tiếp theo một bước, chính là muốn đem ý thức hải mở rộng. . ."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 255: Đĩa bay

Mở rộng ý thức hải tốc độ phi thường chậm, lại là hơn mười ngày đi qua.

Kia giống như hạt mè lớn bằng ý thức hải, cũng mới vừa mới mở rộng gấp đôi mà thôi, hai cái to bằng hạt vừng, chớ đừng nhắc tới ở trong đó ngưng tụ ra

ngôi sao màu vàng.

"Cái này thần hồn rèn luyện quả nhiên không phải là dễ dàng như vậy."

Sở Nam nằm ở trên giường suy nghĩ gần đây chuyện phát sinh.

Đi tới cái thời đại này, đã hơn hai mươi ngày.

Từng có một lần xuyên qua trái qua, Sở Nam đã rất dễ dàng liên thích ứng hiện ở cái thế giới này.

Cũng không biết, vài vạn năm sau, ta ý thức đột nhiên từ xếp hạng chiến đấu bên trong hút ra sau, thân thể thế nào.

Chẳng lẽ lại có một người khác ý thức chiếm cứ thân thể ta.

Cũng hoặc là, thân thể kia nguyên chủ nhân sống lại?

Kia chưa hoàn hồn « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » vừa sẽ như thế nào?

"Tĩnh, không nghĩ."

Sở Nam đem những thứ kia hỗn loạn tư tưởng tất cả ném ra, nâng tay lên, nhìn trên tay cái viên này đen thùi lùi giới chỉ.

"Giới chỉ, giới chỉ, người những ngày qua hấp thu ta rèn luyện Hồn Lực, lại một điểm phản ứng cũng vô dụng, chẳng lẽ cũng cần ta cung phụng ba năm lâu như vậy đi."

Sở Nam gãi đầu một cái.

Thời gian ba năm, tựa hồ cũng không phải rất dài. Ở thời đại này, Chư Thiên Tinh Thần, vô số văn minh, coi như là người bình thường cũng có thể sống mấy trăm tuổi không vấn đề.

"Ca ca, ca ca người còn ngủ à, mau dậy á..., mau dậy á!"

Lúc này cửa bị đẩy ra, Dịch Tinh Mộng xông vào, kéo Sở Nam cánh tay hướng ra phía ngoài túm.

"Hấp tấp làm cái gì."

Sở Nam tức giận đưa ngón tay ra ở Dịch Tinh Mộng trên trán đàn xuống.

"Ca ca, tới địa bay đến, thật là lớn, thật là lớn. . ."

Dịch Tinh Mộng còn dùng tay kích động ra đầu.

Địa bay?

Chính là khoa học kỹ thuật thế giới phi thuyền sao?

Sở Nam ngược lại tới điểm hứng thú, mau mau bò dậy.

Mặc cho Dịch Tinh Mộng kéo.

Một cái chớp mắt hoàn cảnh chung quanh tất cả có biến biến hóa, xuất hiện ở một tòa núi nhỏ trên đỉnh núi.

Chỉ thấy ở Từ Hải Tông tông môn phương hướng, lơ lửng một cái to lớn bàn trạng phi hành khí.

Lưu tuyến hình đĩa thân, che khuất bầu trời, cứ như vậy nhìn, sợ rằng chí ít cũng có mấy chục sân bóng đá lớn như vậy.

"Ngoạ tào, lớn như vậy, đây chính là ngoại tinh tới chơi khách?"

Sở Nam rất là thần phục.

Không nghĩ tới, ở chỗ này tận mắt thấy trong truyền thuyết đĩa bay.

"Không phải là cái gì ngoại tinh khách phỏng vấn, Tam trưởng lão tới. . ."

Lúc này đại sư huynh từ đằng xa đi đi tới, "Nghe nói Tam trưởng lão mấy trăm năm trước mang theo hắc tộc nhân rời đi nơi này, đi qua Trùng Động ở một ngôi sao khác bên trên, thành lập Từ Hải Tông Phân Bộ. Cái thế giới kia, khoa học kỹ thuật vô cùng phát đạt, nghe nói nơi đó văn minh khoa học kỹ thuật đã đạt tới Cửu Cấp văn minh."

"Cửu Cấp văn minh? Tinh Cầu còn phân cấp sao?"

Sở Nam lần đầu tiên, nghe được liên quan tới Tinh Cầu phân cấp tin tức.

"Mỗi một Tinh Thần văn minh phát triển đều có phân cấp, trừ văn minh khoa học kỹ thuật ở ngoài, nghe nói còn có Ma Pháp Văn Minh, tinh thần tu luyện văn minh, vân vân vô số văn minh, Cửu Cấp văn minh chính là văn minh phân cấp bên trong, đẳng cấp cao nhất, Tam trường lão chờ đi cái thế giới kia, là văn minh khoa học kỹ thuật cường Tinh Thần một trong, có thể đạt tới Cửu Cấp văn minh Tinh Thần cũng không có mấy viên."

"Chúng ta đây thuộc về cấp mấy văn minh?"

"Chúng ta thế giới, kỳ thực cũng có khoa học kỹ thuật, chỉ bất quá chúng ta Từ Hải Tông tông môn chung quanh do Vực Trảng ngăn cách, chờ sau này các người đến có thể ra Tông rèn luyện thời điểm, liền biết. Bất quá chúng ta thế giới khoa học kỹ thuật cũng không phát đạt, mà còn cũng không có khoa học kỹ thuật truyền thừa, những khoa học kỹ thuật đó chủ yếu đều là cùng khác (dùng) Tinh Vực giao dịch hồ thông tới, có rất ít người đặc biệt học tập, chủ yếu tu luyện vì chính, rất nhiều Tu Luyện Giả bằng vào nhục thân có thể đi ngang Tinh Hà, ở trong không gian cất bước, đối kháng Tinh Cấp Chiến Đội, chúng ta là Bát Cấp văn minh, có lẽ sau đó không lâu, liền có thể lên cấp làm Cửu Cấp."

Sở Nam lại hỏi đại sư huynh một vài vấn đề.

Trắc nhiên cũng không trả lời, hẳn cũng không có đặc biệt coi những chuyện này, biết được cũng không nhiều.

Ba người bay thẳng đến Từ Hải Tông tông môn đi tới.

Sở Nam cùng Dịch Tinh Mộng đều muốn đi nghiên cứu một chút kia đĩa bay, nếu là có thể tiến vào bên trong nhìn một cái tốt hơn.

Bất quá ba người mới vừa đi tới một nửa, liền bị trực tiếp ngăn lại.

Chỉ thấy râu tóc bạc phơ Đại Trường Lão một nhóm, chính hướng đi tới bên này.

Ở Đại Trường Lão bên cạnh là một cái đồng dạng râu tóc bạc phơ lão đầu, hẳn đi theo phía sau không ít người, đều mặc khoa học kỹ thuật cảm giác mười phần quần áo, ở trên y phục cũng thêu Từ Hải Tông tiêu chí.

"Nhiều năm như vậy, người rốt cuộc trở lại, ước chừng phải nhiều ở một thời gian ngắn."

"Chộp mất một cái mấy trăm năm đi qua. . ."

Hai lão già vừa đi, một bên hàn huyên.

"Tinh Thần, Tinh Mộng. . . Mau tới tới!"

Lúc này Đại Trường Lão thấy chính nhanh chóng thoáng hiện lên Dịch Tinh Mộng cùng Sở Nam

Hắn một tay phát lên, kéo Sở Nam Dịch Tinh Mộng tốc độ thoáng cái trở nên chậm, mà còn không gian phương hướng trực tiếp đổi lại.

Hai người thoáng cái liền đụng vào đại trên người trường lão.

"A, Đại Trường Lão gia gia người làm gì, ta muốn đi xem đĩa bay đây."

Dịch Tinh Mộng vuốt đầu mình, rất bất mãn lắm lắm

Ánh mắt lại cũng nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm xa xa kia to lớn đĩa bay.

"Đan hạt nhân đình phong?"

Tam trường lão hai mắt trừng rất lớn, kinh ngạc ánh mắt rơi vào chính nhào nặn đầu Dịch Tinh Mộng trên người.

Hắn liếc mắt nhìn thấu Dịch Tinh Mộng hành vi, đang nhìn hắn tuổi tác, việc này đếm thiên niên lão yêu quái, cũng bị sợ không được.

"Ha ha, bị hù dọa đi, đây là Dịch Tinh Mộng, Tông Chủ tiểu nữ nhi, năm nay tám tuổi, Thông Linh thể chất, trời sinh Thông Mạch có thể tự đi thu nạp thiên địa linh khí, mấy ngàn năm qua chúng ta Từ Hải Tông thiên tài có một không hai hai người."

Đại Trường Lão rất là vui vẻ yên tâm xoa xoa Dịch Tinh Mộng đầu.

"Trời sinh Thông Mạch, Thông Linh thể chất. . ." Tam trường lão trên mặt lộ ra thần phục vẻ, đối với (đúng) phía sau mấy cái đi theo nhân đạo, "Thấy đi, đây chính là chúng ta Từ Hải tông chủ Tông nội tình, tùy tiện đi ra một cô thiếu nữ thiên phú đều là xuất chúng như thế. . . Không ra ngoài dự liệu, lại là một vị sau này Chí Tôn."

Phía sau mọi người lộ ra vẻ hâm mộ.

"Tinh Mộng, Tinh Thần. . . Đây là Tam trưởng lão. . ."

"Tam trưởng lão. " Sở Nam hai tay ôm quyền, dựa theo đối với (đúng) trưởng bối lễ phép kêu một tiếng.

"Ngươi chính là Tam trưởng lão gia gia a, kia đĩa bay ngươi là nhà ngươi, ta cùng ca ca có thể đi nhìn một chút à."

Địch Tinh Mộng mặt đầy hiếu kỳ hỏi.

Tam trưởng lão cười to, từ ái sờ một cái Địch Tinh Mộng tóc.

Tựa hồ đối với hắn rất là thích, "Được, đương nhiên có thể, lạnh làm theo ngươi theo bọn họ hai thằng nhóc đi xem một chút."

"Ba tám lão gia gia ngươi thật tốt."

Địch Tinh Mộng con mắt cười thành trăng lưỡi liềm.

Đứng ở Tam trưởng lão bên cạnh một người thanh niên đứng ra, mang trên mặt nụ cười ấm áp.

Đại Trưởng Lão gật đầu một cái, "Tinh Mộng, Tinh Thần nhìn xong đi ta kia một chuyến."

"Đi theo ta. . ."

Thanh niên này mang theo Sở Nam cùng Địch Tinh Mộng hướng đĩa bay phương hướng đi tới.

Ba người rất nhanh, đi tới đĩa bay.

Đứng ở chỗ này, mới có thể thật sự cảm nhận được cái này đĩa bay bao lớn.

"Thật là lớn a, ca ca. . ." Địch Tinh Mộng kéo Sở Nam cánh tay, còn có chút sợ hãi.

Theo ba người đi tới đĩa bay xuống, một cột sáng hạ xuống.

"Loại này đĩa bay kêu Địa Ngục thiên sứ, là chúng ta vậy tốt nhất phi thuyền một trong. . ." Thanh niên kia giải thích, "Đứng ở Quang Trụ xuống, liền có thể tiến vào phi thuyền."

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 256: Tinh Vực khách tới

Đến từ khoa học kỹ thuật thế giới phi hành khí, bên trong so Sở Nam đã từng xem qua đủ loại mảng lớn còn muốn Khoa Huyền, trí năng nhiều.

Đang đĩa bay trên, Sở Nam thấy rất nhiều hán nghĩ cũng không dám nghĩ giống Trung Vô khí cùng trang bị.

Đĩa bay bên trên cũng không thiếu nhân, bọn họ đều là từng theo theo Tam trưởng lão cùng một chỗ rời đi Thần Văn thế giới nhân hậu duệ.

Theo Tam trưởng lão cùng rời đi thế hệ trước môn, hầu hết đã ly thế.

Sở Nam có thể rõ ràng cảm giác, những người này cũng không thể nào nhiệt tình cùng hữu hảo, rất rõ ràng đối với (đúng) Thần Văn thế giới cũng không có cái gì lòng trung thành.

Cái này cũng không kỳ quái, bọn họ từ nhỏ cũng không cuộc sống ở ngôi sao này.

Sở Nam ngược lại không có thể nào để ý, hắn đối với (đúng) văn minh phân cấp rất có hứng thú.

Dựa theo đại sư huynh ý kiến, tựa hồ là từ nhất cấp văn minh đến Cửu Cấp văn minh.

Cửu Cấp là tối cao văn minh.

"Lạnh làm theo đại ca, đây chính là Cửu Cấp văn minh Tinh Thần trung khoa kỹ năng sao?"

Sở Nam dùng có chút non nớt giọng hỏi.

Lạnh làm theo ngẩn người một chút, sau đó chỉ lắc đầu, "Đây cũng không phải là Cửu Cấp văn minh khoa học kỹ thuật. . . Chúng ta bây giờ đã có được chính mình Tinh Thần, chúng ta sáng tạo một cái lấy Võ Đạo cùng khoa học kỹ thuật cộng đồng phát triển văn minh. Cửu Cấp văn minh khoa học kỹ thuật, loại kia đỉnh cấp khoa học kỹ thuật. . . Không phải là loại này đơn giản trình độ khoa học kỹ thuật liền có thể so sánh."

Lạnh làm theo mang trên mặt vẻ đắc ý.

Ở một ngôi sao khác bên trên sáng tạo văn minh?

"Tam trưởng lão làm sao bây giờ đến?"

Sở Nam thế nào cũng không nghĩ ra, kia Tam trưởng lão rời đi nơi này cũng bắt quá đếm thời gian ngàn năm, lại có thể có được một ngôi sao.

"Tam trưởng lão tự nhiên có khác biện pháp, những thứ này ta cũng không phải quá rõ."

Lạnh làm theo qua loa lấy lệ, rõ ràng cũng không muốn trong vấn đề này trò chuyện nhiều.

"Vậy các người Tinh Thần, là đang ở chúng ta phụ cận đây sao?" Sở Nam chỉ chỉ bầu trời, "Có thể xem lại các người cái ngôi sao kia sao?"

Lạnh làm theo lại lắc đầu, "Nơi này cách Chư Thiên Tinh Thần văn minh rất xa, chỉ có đi qua lúc trước phát hiện Trùng Động cùng Không Gian Khiêu Động kỹ thuật đến, kết quả cách nơi này bao xa, ở vị trí nào, không có ai biết. . . Bất quá chúng ta cái ngôi sao kia ở chỗ này hẳn không thấy được."

Sở Nam lại hỏi một ít không vấn đề tương quan, cái này đã bay hành trình, mới xem như kết thúc.

Sở Nam cùng Dịch Tinh Mộng hai người từ nơi này phi thuyền vũ trụ bên trên rời đi, lần nữa trở lại tông môn.

Sau đó liền đi gặp thoáng cái Đại Trưởng Lão, ngược cũng không có chuyện gì.

Cũng chính là dặn dò Sở Nam cùng Dịch Tinh Mộng không nên tùy tiện chạy ra tông môn, ở Tử Hải Tông thế lực ở ngoài hung thú, Yêu Thú rất nhiều nguy hiểm nặng nề.

Sau đó chính là chán đến chết yểu hội, hoan nghênh Tam trưởng lão một nhóm

Yến hội vẫn chưa kết thúc, Sở Nam liền kéo Dịch Tinh Mộng rời đi.

"Ca ca, người làm gì vậy a, náo nhiệt như thế, thật tốt chơi đùa. . ."

Dịch Tinh Mộng còn quay đầu nhìn về xa xa náo nhiệt nơi nhìn lại.

Tam trưởng lão lần này đến, mang đến không ít khoa học kỹ thuật thế giới ngoạn ý, theo Dịch Tinh Mộng rất có ý tứ.

Đối với nàng cái này bảy tám tuổi tiểu cô nương mà nói, lực hấp dẫn cực lớn.

"Kia Tam trưởng lão nhìn người ánh mắt là lạ. . . Ta hoài nghi hẳn có Lolicon. . ."

Sở Nam mới vừa rời đi nhưng khi nhìn đã đến mấy lần, Tam trưởng lão dùng ánh mắt đưa mắt nhìn Dịch Tinh Mộng.

"Lolicon là cái gì?" Dịch Tinh Mộng chưa từng nghe qua cái từ này.

"Chờ người to lớn liền biết."

Sở Nam lười với con bé này nói quá nhiều, nói nhiều hẳn cũng nghe không hiểu.

Dịch Tinh Mộng lấy tay gỡ đầu một cái, "Ta lúc nào mới có thể coi như là to lớn a. . ."

"Chờ người dài với người mẫu thân một dạng thời điểm, còn kém không nhiều."

"Mẹ hình như là 784 tuổi, ta hiện tại tám tuổi, . . ." Dịch Tinh Mộng bẻ ngón tay ở đó coi như, kết quả còn thiếu bao nhiêu tuổi.

Hơn bảy trăm tuổi?

Sở Nam mộng thoáng cái, ngay sau đó cười khở.

Mình bây giờ mẫu thân, nhìn dáng dấp cũng chính là hơn hai mươi tuổi, không nghĩ tới đã sống hơn 700 năm.

"Đi thôi, khác (dừng) đếm, trở về hảo hảo tu luyện, sau đó chờ ngươi cũng có thể đi ngang Tinh Hà, mang theo ca ca đi những khoa học kỹ thuật đó thế giới chơi đùa."

Sở Nam kéo Dịch Tinh Mộng cổ tay, hướng chỗ ở đi tới.

Thời gian trôi qua, rất nhiều đến đêm khuya.

Kia tiệc chào đón, cũng coi là thật sớm kết thúc.

Ở trong một cái phòng.

To lớn màn hào quang, đem cả nhà bao phủ.

"Ta đã dựa theo ngài phân phó, lợi dụng loại kia phương pháp, đem nơi này không gian cùng chung quanh ngăn cách, sẽ không có người nghe được."

Một người trung niên, cung cung kính kính đối với (đứng) Tam trưởng lão đạo (nói).

Tam trưởng lão khẽ vuốt cằm, ánh mắt rơi vào người trung niên trên người, "Ngươi ở nơi này cũng có trăm năm, cho ngươi chuẩn bị đồ vật chuẩn bị như thế nào đây?"

Người trung niên từ trong lòng ngực móc ra một cái Tinh Cầu, "Tam trưởng lão, nơi này có ngươi cần thiết đồ vật, sở hữu đệ tử thiên tài, còn có mấy vị trưởng lão, phong chủ bọn họ tu vi và chiêu thức, bình thường thói quen. . . Còn có một chút rất nhiều năm cũng không có hồi tông môn ta cũng kỷ lục ở trong đó. . ."

Tam trưởng lão nhận lấy Tinh Cầu, nhắm mắt đi đọc đến tinh cầu này trong tin tức.

Người trung niên ở một bên chờ, hần biểu hiện trên mặt nhìn rất là kích động.

Chờ đến Tam trưởng lão mở mắt ra.

Trung niên nhân này thanh âm đều có chút phát run, "Tam trưởng lão, nơi này là Từ Hải Tông a, thật muốn làm như vậy sao? Ngài mang đến những người này sợ rằng. . ."

"Yên tâm!" Tam trưởng lão nhàn nhạt nói, "Ta theo những người này, chẳng qua chỉ là Nội Ứng. . . Mấy ngày nữa tự nhiên sẽ có rất nhiều Tinh Thần cường giả hạ xuống, ngươi làm xong ngươi chuyện mình là được rồi. . ."

Tam trưởng lão lại cùng trung niên nhân này nói một ít chuyện, sau đó liền để cho người trung niên rời đi, khác (dừng) đánh rần động cỏ.

Mấy chục phút sau, mấy cái thanh niên, đi tới Tam trưởng lão bên cạnh.

Tam trưởng lão ánh mắt rơi vào mấy cái này thanh niên trên người, chỉ chỉ trên bàn Tinh Cầu, "Đem tài liệu truyền đi."

Mấy người còn nói một ít bí mật lời nói, sau đó đang muốn rời đi.

Lúc này Tam trưởng lão tựa hồ nghĩ đến cái gì, lại đột nhiên đem mấy người gọi lại.

"Kia Dịch Tinh Mộng coi như là ở Chư Thiên Tinh Thần bên trong, cũng là không phải thiên tài, đến lúc đó các ngươi nhìn chăm chú hần, hần phải chết. . ."

. . .

Sau đó mấy ngày, Sở Nam thần hồn tu luyện, trước sau như một tiến triển chậm chạp.

Rèn luyện thần hồn, cũng không phải là cái gì chuyện dễ dàng.

Sở Nam vẫn mỗi ngày buổi tối bị chính mình cô muội muội kia cấp đánh lên ban đêm, ban ngày bị kẻ cặn.

Đánh lên ban đêm đến, đánh lên ban đêm đến Sở Nam cũng liền thói quen, lười cả ngày đi phòng loại chuyện này, ngược lại đánh cũng đánh không lại, để tùy đi.

Dịch Tinh Mộng tiểu nha đầu này, bình thường lười một.

Cũng không tu luyện thế nào, thật sự hướng Sở Nam giải thích, thiên tài tùy hứng.

Nhân gia không tu luyện, tu vi phong trường so ngươi liều mạng tu luyện tới trả nhanh, lão thiên không chỉ có cho nàng mạnh người chết gương mặt, trả lại cho nàng như thế thiên phú tu luyện, thế giới chính là không công bình như vậy.

"Ca ca, mau dậy á. . ."

Sở Nam cảm giác không khí ẩm áp đánh vào trên mặt mình.

"Hôm nay nguoi làm sao, vừa không ngủ?"

Sở Nam mở ra còn có chút tỉnh táo con mắt, đem nạng kia cũng dấn vào trên mặt mình đầu cấp đẩy ra.

Nhưng là Dịch Tinh Mộng vừa chính mình đánh sát.

"Hôm nay nhưng là có không ít ngoại tinh khu vực khách tới đến thăm, ca ca, chúng ta đi nhanh xem a."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 257: Nguyên do hạ kiếp tái hiện

"Nguoi trước đi ra ngoài, ta đây liền lên."

Sở Nam đem nha đầu này đuổi ra ngoài.

"Cũng không phải là chưa có xem qua. . . Ca ca, nguoi nhanh lên một chút á."

Dịch Tinh Mộng làm một mặt quỷ, liền đóng cửa lại.

Dị Tinh khu vực khách tới, có chút ý tứ.

Sở Nam một bên mặc quần áo, vừa nghĩ tới kia Dị Tinh khu vực khách tới, đến cùng tu luyện thế giới vẫn là khoa học kỹ thuật thế giới, chẳng lẽ trong truyền thuyết Kỵ Giáp vẫn minh?

"Ca ca, nhanh lên một chút á..., nhanh lên một chút á."

Dịch Tinh Mộng có chút các loại (chờ) không kịp ở bên ngoài thúc giục lên.

"Hay, hay!"

Sở Nam vừa vặn kéo cửa ra, Dịch Tinh Mộng đã bắt đến Sở Nam cánh tay, một cái chớp mắt cũng đã rời đi ở ngoài ngàn mét.

Lúc này đã là trên đỉnh núi, Dịch Tinh Mộng dừng lại.

Hưng phấn đưa ngón tay ra đến trong hư không, "Oa, vậy cũng là cái gì Ngục Thiên dùng sao, rất nhiều a!"

Chỉ thấy ở xa xôi trong hư không, xuất hiện một đạo lượng bạch màn sáng.

Phía trên rất nhiều phi hành khí, chậm rãi bay tới.

"Nhiều như vậy, đây chính là loại kia thế giới Hạm Đội các loại sao?"

Sở Nam nhỏ ngẩng đầu lên, ngắm nhìn bầu trời.

Chư Thiên Tinh Thần, vô số văn minh.

Những thứ này đều là văn minh khoa học kỹ thuật khách tới?

[Tinh Cấp tác giả thăng cấp nhiệm vụ sau năm phút bắt đầu.]

[Viễn Cổ hạo kiếp tái hiện. . . Sống tiếp thì có hy vọng.]

Thanh âm gì?

Sở Nam trong đầu, trong lúc bất chợt vang lên một cái thanh âm

Tĩnh Cấp tác giả thăng cấp nhiệm vụ?

Cái quỷ gì?

Chẳng qua là hồi lâu, Sở Nam trong lúc bất chợt liền nghĩ đến vừa vặn vừa đến nơi đây lúc, hắn trong giấc mộng tựa hồ cũng nghe đến thăng cấp, lúc ấy chỉ cho là là mình ngủ mộng.

Ở xuyên qua tới cái thế giới này giữa, ta ý thức hải cái ngôi sao kia, tựa hồ cải tạo hoàn thành.

Chẳng lẽ nói, lúc ấy loại tình huống đó, trực tiếp mở ra một cái tương tự phó bản nhiệm vụ?

Nói như vậy, ta lần này cũng không phải là cái gì xuyên qua?

Sở Nam trong nháy mắt liền muốn hiểu được.

Viễn Cổ hạo kiếp tái hiện. . . Sống tiếp thì có hy vọng!

Chẳng lẽ là sinh tồn nhiệm vụ?

Nhưng là, cái này đang yên đang lành nơi nào sẽ có tai nạn hạ xuống.

Mạnh mẽ Từ Hải Tông, kia Đại trưởng lão phát tay có thể che đầy mặt trời, ở chỗ này còn có thể có cái gì tai nạn?

Chẳng lẽ nói là. . . Dị Tinh khu vực người vừa tới?

Ngay tại Sở Nam phân tích tình huống trước mắt thời điểm, hắn đã bị Định Tinh Mộng đi tới Từ Hải tông chủ điện ở ngoài.

Nơi này có rất nhiều người, Đại trưởng lão, Nhị Trưởng Lão. . . Các Phong phong chủ.

"Tiểu sư đệ, tiểu sư muội hai người các người rốt cuộc đến, không tới nữa ta coi như đi gọi các người."

Trác nhiên thấy Sở Nam hai người bọn họ xuất hiện, liền từ xa xa lại gần, "Hôm nay náo nhiệt trăm ngàn năm khó gặp, lần này tới phỏng vấn chúng ta Từ Hải Tông nghe nói là một cái Thất cấp Tinh Thần văn minh Chương Không Giới. . . Cái này bài tràng cũng thật là không nhỏ."

"Không chỉ là Thất cấp Tinh Thần văn minh, gần đây ngôi sao này, có không ít văn minh tới chơi." Lúc này cách đó không xa mấy cái thanh niên đi đi tới, bọn họ đều là ngày đó đi theo Tam trưởng lão mà người tới, nói chuyện thanh niên, chính là ngày đó đi cùng Sở Nam, Định Tinh Mộng đi thăm kia địa bay lạnh lạnh theo.

"Còn có khác (đừng) Tinh Thần, ta thế nào không nghe nói a." Mập mập trác nhiên đối với cái này cũng không rõ.

"Đều đi bái phỏng các người nơi này không đồng tông cửa, nghe nói còn có mấy vị là tới từ Cửu Cấp tu luyện văn minh nhân đi Côn Cổ thánh địa. . ."

Lạnh lạnh theo bên cạnh cái kia thân hình cao lớn thanh niên, nhẹ giọng bổ sung.

Những thanh âm này, rơi vào Sở Nam trong lỗ tai lại giống như sấm nổ vang.

Viễn Cổ hạo kiếp tái hiện, kia bị đóng chặt Vực Tràng hóa thành phế tích Côn Cổ thánh địa. . .

Chẳng lẽ nói trước mắt sự tình, chính là từng tại Thần Văn thế giới Tinh Thần không biết bao nhiêu vạn năm trước làm chuyện phát sinh. . .

Nói như vậy, những ngừng người kia người xâm lăng.

Sở Nam cố gắng duy trì ở trong lòng sợ hãi, hết thấy các thứ này biến hóa thật sự là quá đột ngột.

Vừa mới là sau năm phút, lúc này sợ rằng chỉ còn lại hai ba phút đồng hồ.

Trốn trước lại nói.

Khẩn cấp như vậy tình huống, quá ngắn thời gian, Sở Nam căn bản không khả năng nghĩ ra càng làm để pháp tới.

"Bên này quá nhiều người, không thấy rõ, chúng ta qua bên kia xem."

Sở Nam chỉ chỉ xa xa, để cho Định Tinh Mộng theo chính mình rời đi.

"Ca ca, nhiều người mới náo nhiệt á."

Định Tinh Mộng căn bản không có ý thức được Sở Nam biến hóa, lắc đầu không muốn.

Nơi này phòng chừng lập tức phải xảy ra chuyện.

"Rời đi trước, đi mau. . ."

Sở Nam dùng sức siết chặt Định Tinh Mộng cổ tay.

Định Tinh Mộng ngây ngô thoáng cái, nâng lên tầm kia khả ái khuôn mặt nhỏ nhắn, roi vào Sở Nam trên người, "Ca ca nguoi, nguoi thế nào?"

Sở Nam đang muốn nói nữa, hần hai tròng mắt bỗng nhiên tròn to, chỉ thấy vô số đạo chói mắt Quang Trụ từ kia trời lơ lửng trong phi thuyền bắn ra.

Không được, xong!

Sở Nam trong bụng chợt lạnh.

Nhưng ngay một khắc này, chỉ thấy một cái bàn tay to lớn, ở trên hư không hiện lên.

Bàn tay này nắm chặt, những Quang Trụ đó, lại bị kia bàn tay to lớn, trực tiếp tại trong hư không vỡ nát.

To lớn tiếng nổ cùng bạo tạc hỏa diễm, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ hư không.

Trong lúc nhất thời toàn bộ Tử Hải Tông, đều bị trước mắt trong lúc bắt chợt làm chuyện phát sinh cấp kinh sợ.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Tình huống gì?"

"Vừa mới xảy ra chuyện gì?"

Rất nhiều người Tử Hải Tông đệ tử, cũng còn chưa phản ứng kịp.

To lớn hỏa diễm, bao phủ bầu trời.

Lúc này chỉ thấy kia trong lúc nổ tung vị trí, xuất hiện một điểm đen, thanh âm hần xuyên thấu kia điếc tai nổ ầm, "Mở ra Cửu Tinh Thiên Vực trận. . ."

Đó là Đại trưởng lão, hần chẳng biết lúc nào, đã lập ở trong hư không.

Hần một tay chống đỡ ra một cái năng lượng thật lớn tay, trực tiếp che phủ lên toàn bộ Tử Hải Tông bầu trời, thế chấp công kích.

Theo Đại trưởng lão thanh âm rơi xuống, hơn mười đạo thân ảnh, trực tiếp biến mất, ngay sau đó liền thấy ở Chủ Phong chung quanh cửu tòa đỉnh núi, toát ra chói mắt sáng bóng, những thứ kia sáng bóng chậm rãi bay lên, cuối cùng tạo thành một cái to lớn lồng bảo hộ một vật, sau đó vừa chậm rãi biến mất.

"Bọn họ công kích chúng ta?"

Mập mạp trắc nhiên rốt cuộc kịp phản ứng, trên mặt có nhiều chút nổi nóng.

Sở Nam thấy như vậy một màn, rung động sau khi, vừa thở ra một hơi dài.

Cái này quả nhiên là ngu nhân, kia phi thuyền vũ khí nhìn muốn Hủy Thiên Diệt Địa một dạng.

Lại bị Đại trưởng lão, cấp trực tiếp một tay tiếp lấy.

Lúc này, Đại trưởng lão đem trong hư không bàn tay trực tiếp tản ra.

Cự đại năng lượng trụ, bay thẳng đến Tử Hải Tông chiếu nghiêng xuống.

Ầm . . Phan. . .

Chỉ thấy chung quanh đỉnh núi nổ ầm nổi lên bốn phía, trong nháy mắt hóa thành đất bằng phẳng. . .

Thế nhưng những thứ này ở Tử Hải Tông tông môn trận pháp trong phạm vi, những năng lượng kia trụ lại trực tiếp tản đi, Cửu Tinh Thiên Vực trận, lúc ẩn lúc hiện.

Đại trưởng lão quát lên, "Ta mời các ngươi ở xa tới là khách, không nghĩ tới các ngươi là địch không phải bạn. . ."

Đại trưởng lão đang khi nói chuyện, trong tay xuất hiện một cây đao.

Xoát!

Trong tay hấn đao huy động, tạo thành một đao lưỡi đao trạng năng lượng thật lớn Quang Nhận.

"Rắc rắc. . ."

Chỉ thấy một cái to lớn phi thuyền, trực tiếp bị ánh đao, chém thành hai khúc, sau đó bạo tạc, hóa thành hóa cầu, trực tiếp rơi xuống.

Đại trưởng lão chẳng qua là một đao, đánh xuống một chiếc phi thuyền.

Xoát, xoát, xoát. . .

Lúc này chỉ thấy mấy bóng người, đồng thời từ tông môn đại trận Tông bay ra.

Trong chớp mắt liền bay đến đến Đại trưởng lão bên người.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 258: Chiến đấu

Kia phi thuyền, khoảng chừng gần ngàn mét.

Bị Đại trưởng lão một đao chém thành hai khúc.

Vừa mới bị kinh biến trong yên lặng Từ Hải bên trong tông, rất nhiều đệ tử, giờ khắc này rốt cuộc tất cả phục hồi tinh thần lại.

"Đây là xâm phạm?"

"Cái này Dị Tinh tới gia hỏa, tìm phiền toái?"

"Đại trưởng lão đánh được, bắt bọn nó tất cả cấp diệt."

"Kiệt kiệt, vậy mà không người nào dám tới Từ Hải Tông tìm phiền toái, ta đây một chuyến đến, còn tới đối với (đúng) thời điểm, Từ Hải Tông gặp nạn, Đại trưởng lão ta hôm nay giúp ngươi giết địch!" Tam trưởng lão cười to, hấn thoải mái dặm chân đi đứng ở Đại trưởng lão bên người, một tay chống lên một vệt ánh sáng lá chắn, ngăn trở hướng hấn đánh tới vũ khí.

"Ngàn năm không biết ngươi tu vi tiến bộ tới trình độ nào, hôm nay sẽ nhìn một chút, người nào chém xuống phi thuyền. . ."

"Được !"

Những thân ảnh kia, lúc ẩn lúc hiện.

Khoảng cách quá xa, coi như là cuối cùng thị lực, cũng rất khó nói rõ Sở.

Sở Nam đứng ở phía dưới, chỉ có thể nhìn được, từng chiếc từng chiếc mấy ngàn trăm mét phi thuyền, không ngừng bạo tạc rơi xuống.

Đại trưởng lão bọn họ nhất định chính là Nhân Hình Hạch Đạn, đi tới kia, nơi đó bạo tạc.

Sở Nam xem có chút chắc lưỡi hít hà.

Tiếp tục như vậy, nếu không thì bao lâu, những thứ này Thất Tinh văn minh người xâm lăng, liền bị trực tiếp tiêu diệt đi.

Từ Hải Tông đông đảo đệ tử, cũng hận không thể cũng xông lên.

Sở Nam khắp nơi nhìn một cái, ở trước mắt ánh sáng cực hạn nơi, cũng là Cửu Tinh Hộ Tông đại trận vòng ngoài, không ngừng bạo tạc, thậm chí có đỉnh núi ở Quang Trụ chiếu xuống, trực tiếp tiêu tan.

Loại này khoa học kỹ thuật vũ khí, thật là cường đại đến hãn khó hiểu mức độ.

Thế nhưng loại này khoa học kỹ thuật, lại như cũ không thể đối với (đúng) Đại trưởng lão mấy người bọn họ tạo thành uy hiếp.

Sở Nam xem một vòng, nếu như ra đại trận tuyệt đối ngay lập tức liền bị tạc liền mảnh xương vụn cũng không tìm tới.

Hắn mặt một cái trên đầu mồ hôi.

"Vẫn là nơi này an toàn nhất, may mới vừa rồi không có chạy. . . Nếu không nhiệm vụ này phỏng chừng đã sớm thất bại."

Trong hư không chiến đấu, còn đang tiến hành.

Đại trưởng lão mấy người bọn họ, đánh đầu thắng đó, không gì cảm nổi.

Rắc rắc!

Lúc này phi thuyền bạo tạc trong tiếng ầm ầm, truyền ra càng thanh âm to lớn.

Nếu người nào tiến vào trong vũ trụ, liền có thể thấy, ở Tinh Thần bên cạnh, một cái to lớn đen thui lù động chậm rãi hiện lên.

"Quả nhiên không hổ là đỉnh cấp tu luyện văn minh, chính là một cái bình thường tông môn, liền có thể thoải mái Đồ Lục ta thế giới hạm đội. . ."

Một cái thanh âm, trấn áp sở hữu tiếng nổ, từ trong hư không truyền tới.

Mấy phút sau, liền thấy to lớn hơn màu đen hạm đội, chậm rãi lái tới gần!

Trung tâm kia to lớn màu đen phi thuyền vũ trụ, khoảng chừng mấy vạn mét.

Nếu là đến gần liền có thể thấy, tại phi thuyền phía trước nhất, đứng một người mặc màu đen Long Bào người trung niên.

Đại trưởng lão bọn họ lúc này, toàn bộ đều dừng lại.

"Người là người nào, lại dám ở chúng ta Từ Hải Tông giương oai?"

Đại trưởng lão bên người một người trung niên nghiêm nghị hỏi, hắn là Từ Hải trong tông Bắc Phong phong chủ.

"Lại dám đối với (đúng) Nam Huyền đại đế vô lễ như thế, ngươi là tìm chết. . ."

Kia to lớn hắc tầu chiến bên cạnh một cái hộ tống hạm tổ hợp bắt đầu có biến biến hóa, chẳng qua là trong chớp mắt thì trở thành một cái to lớn hình người Kim Cương.

Phía sau phun ra lửa, hướng Từ Hải Tông Bắc Phong phong chủ đánh tới.

"Nam Huyền đại đế. . . Trờ cười, chính là một cái Thất cấp văn minh thế giới nhân, cũng dám ở tự xưng Đại Đế, nếu như là như vậy trong vũ trụ Đại Đế cũng quá nhiều điểm!"

Bắc Phong phong chủ vọt thẳng đi, cả người toát ra ánh sáng màu tím chính là một quyền cùng kia Cương Thiết Cự Nhân quả đâm va chạm.

Kia Cương Thiết Cự Nhân trên người, toát ra Ô Quang.

Ánh sáng màu tím cùng Ô Quang lóng lánh, để cho hết thấy Quang Hoa vì đó âm đạm.

Trong hư không to lớn sóng trùng kích, lại đem những hạm đội đó, vọt thẳng đánh về phía xa xa thối lui.

Ánh sáng màu tím cùng Ô Quang chiến đấu, kéo dài mấy phút.

Chỉ nghe được Bắc Phong phong chủ nổi giận gầm lên một tiếng, biến hóa ra năng lượng thật lớn tay, bắt Cương Thiết Cự Nhân chân, trực tiếp ném ra cùng xuất hiện trước nhất trong đó một chiếc to lớn phi hành tầu chiến đụng vào nhau, phát ra nổ lớn.

Bất quá bạo tạc sau đó, kia đen thui lù Cương Thiết Cự Nhân, bị Ô Quang bọc, tạo thành một cái lồng năng lượng, vậy mà không có nhận được tổn thất quá lớn hại.

"Ha ha, trở lại, để cho ta đem ngươi chém thành sắt vụn."

Bắc Phong phong chủ cười như điên một tiếng, một tay một đoản, trong tay xuất hiện một thanh kiếm.

Kia Cương Thiết Cự Nhân, lại lần nữa khởi động, muốn cùng Bắc Phong phong chủ lại phân cao thấp.

"Rách răng hào trở lại!"

Kia Hắc Long bảo người trung niên, truyền ra thanh âm.

Kia Cương Thiết Cự Nhân, biến ảo phương hướng, lui về.

"Không hổ là mạnh nhất Bát Cấp tu luyện văn minh. . . Chẳng qua là cái văn minh này bên trong một cái môn phái nhỏ bên trong, thì có nhiều như vậy cường giả."

Hắc Long bảo người trung niên truyền ra tiếng than thở, "Thiên nhảy Đại trưởng lão, cho các ngươi một con đường sống, chỉ cần giao ra Tử Hải Tông sở có truyền thừa công pháp, rút lui hết Hộ Tông đại trận, giải tán Tử Hải Tông sở có người gia nhập ta nam Huyền Tĩnh, tha các ngươi không chết. Nếu không từ, Sát Vô Xá. . ."

"Một cái Thất cấp văn minh khoa học kỹ thuật, tụt lại các ngươi trình độ khoa học kỹ thuật, ngay cả chúng ta Hộ Tông đánh trận đều không cách nào oanh phá, vậy mà miệng ra như thế cuồng ngôn."

Trong hư không đủ loại tiếng nổ, tiếng nổ, nói chuyện với nhau âm thanh, thậm chí còn cảm thấy tiếng gào. . .

Đan vào lẫn nhau.

Sở Nam ở phía dưới, căn bản không nghe rõ Đại trưởng lão bọn họ ở trò chuyện với nhau cái gì.

Chẳng qua là qua mấy chục phút, liền thấy Đại trưởng lão cùng kia Hắc Long bảo người trung niên chiến đấu thành một đoàn.

Hai người bọn họ chiến đấu, cực kì khủng bố.

Là chân chính Hủy Thiên Diệt Địa, to lớn sóng trùng kích, trừ màu đen kia hạm đội ở ngoài, rất nhiều đĩa bay không tránh kịp trực tiếp phá hủy, bạo tạc, vỡ vụn.

Kia to lớn màu đen quái vật, phun ra Quang Trụ, hướng Tử Hải Tông đánh vào. . .

Sở Nam một trận sợ hãi, cái này nếu là bị oanh phá, sợ rằng căn bản tránh cũng không thể tránh thoát.

Cửu Tinh Thiên Vực trận không hổ là Hộ Tông đại trận, ở năng lượng thật lớn dưới sự xung kích.

Hắn như ẩn như hiện, ngăn cản công kích.

Bất quá Sở Nam lại cũng không chịu nổi, mặc dù ngăn cản phần lớn công kích, thế nhưng thanh âm to lớn xen lẫn chấn động, làm cho cả Tử Hải Tông đứng đưa, cái khe to lớn từ dưới chân lan tràn mà ra.

Dựa theo như vậy xu hướng đi xuống, đại trận này tựa hồ cũng không che chở được quá lâu.

"Tử Hải Tông đệ tử nghe lệnh, Gia Trì đại trận. . ."

Theo một vị trung niên tiếng hô.

Tử Hải Tông đệ tử, có không ít người ngồi xếp bằng.

Năng lượng từ thân thể bọn họ bên trong, hút ra trực tiếp rót vào Cửu Tinh Thiên Vực trận.

"Vậy mà rung chuyển tông môn đại trận, đây không phải là Thất cấp văn minh khoa học kỹ thuật, chắc có khoa học kỹ thuật. . ."

Đại trưởng lão sẽ cùng kia Nam Huyền đại đế trong chiến đấu, còn có lúc rời đi chú ý khác (đừng) đồ vật.

Khi thấy Cửu Tinh Thiên Vực trận đang trùng kích xuống, không ngừng đứng đưa lúc, sắc mặt hơi có chút biến hóa.

"Cửu Tinh Thiên Vực trận từ một vị Tử Hải Tông cổ xưa Vực Tráng đại sư xây tạo, hắn dùng năm thời gian ngàn năm, dẫn chín viên Hằng Tinh làm cơ sở, mới cuối cùng thành công, đây là cao cấp nhất Hộ Tông Vực Tráng, coi như mấy cái cổ xưa Cửu Cấp văn minh chỉ sợ cũng rất ít có cường đại như thế Hộ Tông đại trận. Bát Cấp văn minh bên dưới thủ đoạn, căn bản là không có cách phá vỡ Hộ Tông đại trận. . . Mà ta nam Huyền Đế hạm đội tất cả đều là Cửu Cấp văn minh Tinh Thần khoa học kỹ thuật. . ." Kia Nam Huyền đại đế thuộc như lòng bàn tay một dạng nói ra như vậy một phen.

Đại trưởng lão khuôn mặt có chút động, cái này Hộ Tông đại trận bình thường mấy ngàn năm cũng sẽ không khởi động một lần, là Tử Hải Tông bí ẩn nhất

sự tình.

Trước mắt cái này Nam Huyền đại đế, vậy mà sẽ biết như thế tường tận.

Đẳng cấp cao văn minh, ở trong vũ trụ là không cho phép can thiệp cấp bậc thấp văn minh tiến trình.

Mà còn văn minh giữa khoa học kỹ thuật phong tỏa phi thường nghiêm khắc.

Nam Huyền đại đế làm sao có thể đạt được, Cửu Cấp văn minh khoa học kỹ thuật phi thuyền.

Bất quá những thứ này, Đại trưởng lão lúc này không có thời gian đi đi sâu vào điều tra.

"Cái này Nam Huyền Vương để ta giải quyết, các người đi hủy diệt màu đen kia hàng không hạm đội, hẳn có thể uy hiếp chúng ta Hộ Tông đại trận. . ."

"Vâng, Đại trưởng lão!"

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 259: Sống tiếp

Sở Nam vô cùng rõ ràng, cái này Hộ Tông đại trận không thể nào chống đỡ quá lâu.

Nếu không, cũng sẽ không có cái gì sống tiếp loại nhiệm vụ này.

Nhưng là bây giờ rồi đi, Sở Nam lại có không làm được.

Lâm trận chạy thoát thân?

Coi như là nhiệm vụ, hẳn nhưng không cách nào đem mình ngăn cách bởi bên ngoài.

Ở hơn một tháng qua, ở Từ Hải Tông hẳn có muội muội, có đại sư huynh, có thân nhân, còn có những sư huynh kia muội. . .

Trốn, chỉ bằng chính mình chạy mất sao?

Vừa có thể bỏ chạy kia, ta thực lực bây giờ, tối đa cũng liền chính là một cái bình thường nhân.

Sở Nam đột nhiên phát hiện, không có thật sự thực lực tuyệt đối, như thế vô lực.

Như mình bây giờ có thể vùng tay chém hết Nhật Nguyệt Tinh Thần, trước mắt những kẻ xâm lấn này vừa có thể tính gì chứ.

"Tiểu sư đệ, tiểu sư muội. . . Chúng ta đi. . ."

Đang lúc Sở Nam trong suy nghĩ, Sở Nam lại đột nhiên phát hiện mình cánh tay bị người níu lại.

Chỉ thấy đại sư huynh trác nhiên, một tay bắt Sở Nam, cái tay còn lại ngăn lại Dịch Tinh Mộng.

"Đại sư huynh. . ."

Dịch Tinh Mộng lộ ra nghi hoặc vẻ mặt.

"Đại sư huynh người làm gì. . ." Sở Nam có chút không nghĩ tới, đệ nhất muốn chạy trốn sẽ là đại sư huynh.

Đại sư huynh kia béo ị khuôn mặt, bình thường luôn là khiến người ta cảm thấy bình dị gần gũi, lúc này biểu tình dữ tợn đáng sợ.

"Hộ Tông đại trận mấy chỗ Trận Cơ đồng thời bị công kích, có nội ứng, nhanh không ngăn được, Đại Chấn Sự để cho chúng ta theo hai người các người giấu, một khi Hộ Tông đại trận bị phá, tìm cơ hội rồi đi."

Đại sư huynh hiệp bao bọc Sở Nam cùng Dịch Tinh Mộng trực tiếp hướng dưới núi bỏ chạy.

Hộ Tông đại trận bảo vệ chung quanh mười đỉnh núi.

Dịch Tinh Mộng mới vừa tám tuổi mà thôi, coi như là thiên tài đi nữa, lúc này cũng bị loại này đột phát tình trạng làm cho không còn gì để nói.

Đại sư huynh vừa mới rơi vào sườn núi vị trí, tông môn đại trận lại lần nữa ngưng đưa.

Lần này ngưng đưa càng kịch liệt, mặt đất chấn động, đá lớn lăn xuống.

Như ẩn như hiện Hộ Tông đại trận, càng ngày càng mỏng manh.

Chỉ thấy phía tây nhất một cái đỉnh núi nơi, trận pháp lớn đã bắt đầu tiêu tan.

"Không được, Tây Phong Trận Cơ đã bị hủy diệt. . ."

Trác nhiên dùng chốc lát, nhìn ra xa bầu trời.

Xoát, xoát, xoát. . .

Phía sau mấy đạo thân ảnh, ở giữa núi rừng thoáng hiện lên, gắt gao đuổi theo.

"Là bọn hắn."

Trác nhiên nhìn về thân ảnh kia, thanh âm hắn mang theo nhiều chút khó mà kiềm nén căm phẫn.

"Đi. . ."

Trác nhiên trực tiếp xoay người, bất chấp nguy hiểm, nhanh chóng xuống phía dưới nhảy đi.

Ầm, phanh. . .

Màu đen kia hàng không tàu chiến, không ngừng hướng đại trận công kích.

Lại thêm Hộ Tông đại trận căn cơ bị hủy, đã lao đảo muốn ngã.

Rắc rắc!

"Không được, Hộ Tông đại trận bị phá."

Tại trong hư không, mấy vị kia không ngừng người công kích màu đen hạm đội nhân, cũng phát hiện tuyến mặt tình huống.

Lại là một cột sáng bắn ra.

Một bóng người, trực tiếp dùng thân hình ngăn trở.

"Không thể đợi thêm, nhanh nghĩ biện pháp hủy diệt bọn họ. . . Nếu không tông môn liền xong."

Mấy người bọn họ công kích liên tục rất nhiều chiêu, ở trong không gian đều là ở màu đen hạm đội giằng co nhau.

"Ta đi trợ giúp Đại trưởng lão, trước tiên đem kia Nam Huyền Vương giải quyết hết. . ."

Tam trưởng lão trực tiếp từ trong thái không xuống phía dưới hạ xuống.

Xoát!

Lại là một cột sáng bắn ra.

Bay thẳng đến phía dưới không có chút nào ngăn che tông môn đánh tới.

Đại trưởng lão một tay phát lên, nhẹ bàn tay trực tiếp bắt đi.

Bắt quá trong lúc vội vàng, lại vẫn có không ít năng lượng chiếu nghiêng xuống.

Từ Hải Tông nổ lớn tiếng vang lên.

Mấy trăm đạo thân ảnh, vụt lên từ mặt đất.

Đại trưởng lão đang cùng Nam Huyền đại diện trong đối chiến, ổn chiếm thượng phong, thế nhưng trong thời gian ngắn nhưng cũng không cách nào đánh bại đối phương.

"Đại trưởng lão ta giúp ngươi một tay, chúng ta trước tiêu diệt hắn! Lại nghĩ biện pháp đối phó những hạm đội đó."

Lúc này chỉ thấy Tam trưởng lão tay cầm kiếm quang, từ trong thái không tập kích bất ngờ xuống.

...

"Không được, Hộ Tông đại trận bị phá."

Trắc nhiên mang theo Sở Nam cùng Dịch Tinh Mộng tập kích bất ngờ bên trong, thấy Hộ Tông đại trận hoàn toàn tiêu tan.

Toàn bộ Tử Hải Tông, hoàn toàn bại lộ bên ngoài.

Ngay sau đó tiếng nổ, Sơn Thạch sụp đổ.

Loại tình huống này, căn bản không biện pháp tiếp tục tiến lên, trắc nhiên mang theo hai người trực tiếp núp ở một nơi nhô ra dưới vách núi đá, tránh né như mưa đá rơi.

Không lâu lắm trong thái không truyền tới nổ lớn âm thanh, giống như là muện lôi một dạng.

Vừa mới cột sáng kia một dạng công kích, cũng dừng lại.

"Chẳng lẽ, giải quyết hết?"

Trắc nhiên lộ ra nhiều chút vui mừng, nhìn về bầu trời, bắt quả trong nháy mắt hắn nụ cười liền cứng đờ.

Chỉ thấy từng cái Cương Thiết Cự Nhân, trực tiếp xuống phía dưới hạ xuống, trên người bọn họ có đen nhánh lông bảo hộ.

Vô số đạo thân ảnh, trực tiếp vụt lên từ mặt đất, công kích đi.

Lại bị kia Cương Thiết Cự Nhân, trực tiếp đánh bay ra ngoài.

"Nếu là Tông Chủ ở nơi này, những đồ chơi này, hắn một kiếm liền có thể toàn bộ giết chết. . ."

Sở Nam nhìn hết thấy các thứ này xảy ra, đối với hắn mà nói.

Mỗi một người đều là thực lực tuyệt đối nghiền ép, ngay cả chính mình tám tuổi mười tuổi, cũng so với chính mình cường đại hơn nhiều.

Phát tay, cũng có thể đập chết chính mình.

Loại này cảnh ngộ, hắn quả thực nghĩ (muốn) không ra bất kỳ chạy thoát thân biện pháp.

Đang tức giận sau khi, Sở Nam lại có chút mờ mịt.

Tính như vậy, cái này một sao tác giả tăng cấp độ khó của nhiệm vụ phòng chừng muốn lên thiên.

"Bọn họ đang ở phụ cận. . ."

"Còn muốn tránh, ta đều xem lại các ngươi."

"Ra tới cho các ngươi lưu lại toàn thân."

Mơ hồ có thể nghe được, có thanh âm truyền tới.

Còn có đá lớn nổ âm, vô số đá vụn lăn xuống.

Rất nhiều lờ mờ quái thạch, bị những người này cấp trực tiếp đập vỡ.

"Bọn họ tìm đến, Tinh Thần, Tinh Mộng ta đi dẫn ra bọn họ, các ngươi núp ở cái này, xem tình huống, nếu là chúng ta thắng hồi tông môn, nếu là tông môn xong, liền trời tối lại tìm cơ hội rời đi."

"Đại sư huynh." Sở Nam kéo lại trắc nhiên cổ tay, lắc đầu một cái, "Chúng ta cùng một chỗ."

Trắc nhiên chuyển này nếu là đi dẫn ra những người đó, sợ rằng có đi mà không có về.

Địch Tinh Mộng gắt gao bắt Sở Nam tay, biểu tình kinh hoàng, mong rằng đến đại sư huynh, dùng sức gât đầu, "Cùng một chỗ. . . Cùng một chỗ!"

"Tinh Mộng ngươi là Tử Hải Tông mấy ngàn năm xuất sắc nhất thiên tài, Tinh Thần ngươi là tu luyện thần hồn thiên tài, các ngươi nhất định phải còn sống. Nếu là tông môn thật tao ngộ kiếp nạn, chạy đi, nói cho sư phụ, chúng ta cứu nhân đến từ nam Huyền Tinh Thần."

"Còn nữa, đuổi giết chúng ta là Tam trưởng lão nhân. . . Tam trưởng lão có vấn đề."

Trác nhiên nói xong trực tiếp chui ra đi.

Không lâu lắm, liền nghe được thác loạn tiếng gào, "Bọn họ ở đó."

"Truy. . ."

Địch Tinh Mộng ôm chặt Sở Nam, không ngừng phát run.

Sở Nam cắn môi, ôm em gái mình.

"Không phải sợ. . ."

"Không phải sợ, Tinh Mộng chúng ta phải còn sống, hơi lớn sư huynh bọn họ báo thù."

Sở Nam minh bạch, từ hệ thống nhiệm vụ đến xem.

Lần này, Tử Hải Tông là khó thoát tại kiếp.

Chờ không sai biệt lắm hơn mười phút đáng vè, Sở Nam đứng lên, vỗ vỗ Địch Tinh Mộng, "Tinh Mộng chúng ta chuyển sang nơi khác."

"Đại sư huynh để cho chúng ta chờ đến trời tối, chúng ta bây giờ phải đi tìm hãn sao?"

Địch Tinh Mộng ngẩng đầu lên, sắc mặt trắng bệch, lại không có khóc.

Trong hư không chiến đấu vẫn đang trong quá trình tiến hành, Sở Nam đã minh bạch kết cục là nhất định, hãn không rảnh lại đi chú ý.

"Không tìm hãn, Tử Hải Tông muốn xong, chúng ta phải sống tiếp, hơi lớn sư huynh báo thù. Thế nhưng nơi này, không thể giấu, những người đó sẽ còn tìm trở về."

"Ngươi mang theo ta, hướng về đi, cẩn thận một chút. . ."

Sở Nam để cho Địch Tinh Mộng mang theo chính mình, hướng về đường tập kích bất ngờ.

Địch Tinh Mộng rất không minh bạch, tại sao phải hướng đi trở về.

"Càng nguy hiểm địa phương càng an toàn, chúng ta giấu ở đi xuống dọc đường một cái địa phương bí mật, mới là có khả năng nhất tránh thoát, sống tiếp. . ."

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 260: Thảm kịch

Trên bầu trời chiến đấu cực kỳ sáng lạng.

Từng đạo ngang qua chân trời kiếm khí lần lượt thay nhau, thỉnh thoảng có phi thuyền vũ trụ bạo tạc rơi xuống.

Sở Nam căn bản không thấy rõ trên bầu trời tình hình.

Theo Hộ Tông Cửu Tinh Thiên Vực trận bị phá, xa xôi trong thái không làm hạ xuống to lớn Quang Trụ, cũng không có xuất hiện nữa.

Không biết là bị hủy diệt, còn là chuyện gì xảy ra.

Vừa mới truy lùng nhân, tất cả đều bị đại sư huynh trác nhiên dẫn đi.

Sở Nam cùng Dịch Tinh Mộng dọc theo trở về đường đi lên, cuối cùng núp ở một cái chỗ trống trong nham động, dùng đá lớn chặn lại cửa hang, nằm ở bên bờ mơ hồ có thể nhìn thấy bên ngoài cảnh tượng.

Dịch Tinh Mộng ôm chặt lấy Sở Nam, đem đầu chôn ở trong lòng ngực của hắn, vẫn còn ở không ngừng phát run.

Sở Nam nằm ở khe nham thạch khe hướng ra phía ngoài xem, chỉ có thể nhìn được đầy trời ánh sáng, đầu óc hắn cũng là trống rỗng.

Chuyện này xảy ra quá đột ngột, thế giới này họa phong biến chuyển quá nhanh.

Vốn là chỉ là một tu luyện thế giới, trong chớp mắt liền diễn biến thành Star Wars.

Sở Nam nghĩ (muốn) không ra bất kỳ chạy thoát thân biện pháp, hết thấy chỉ có thể nhìn vận khí.

Nếu là chờ một hồi bị trực tiếp nổ chết, như vậy nhiệm vụ chỉ có thể tuyên bố thất bại.

Loại này Tinh Cấp tác giả thăng cấp nhiệm vụ thất bại, chúng quy không đến nỗi gặp người chết đi!

Ầm!

Khủng bố nổ vang từ đỉnh đầu truyền tới.

Chung quanh đá lớn nứt ra, lăn xuống, phía sau sơn động phần lớn bắt đầu sụp đổ.

Phanh, phanh, phanh. . .

Dịch Tinh Mộng thân thể chống lên nhân nhật Khí Tráo, đem hai người bảo vệ được.

Sụp đổ hòn đá, nện ở Khí Tráo bên trên lăn xuống đi.

Dịch Tinh Mộng cũng ngẩng đầu lên, trợn to cặp kia kinh hoàng con mắt, nhìn Sở Nam.

Như là lại hỏi, xảy ra chuyện gì?

Sở Nam lắc đầu một cái, điều chỉnh một chút vị trí, xuyên thấu qua khe hở hết sức nhìn lên trên, hắn tầm mắt cái gì không thấy rõ.

Dịch Tinh Mộng cũng tìm một góc độ, hướng lên không hy vọng.

Rất nhanh hắn biểu tình càng kinh hoàng, nước mắt giống như đoạn tuyến hạt châu, không ngừng lăn xuống.

Dịch Tinh Mộng tu vi cao thâm, tầm mắt so với Sở Nam tốt hơn nhiều.

"Thấy cái gì?"

Sở Nam thấy Dịch Tinh Mộng trạng thái, liền biết không phải là chuyện gì tốt, hắn vừa dứt lời, liền thấy một cái bóng đen rơi xuống.

Sở Nam trực tiếp che Dịch Tinh Mộng miệng, đối với nàng dùng sức lắc đầu một cái, không nên đang nói chuyện.

Theo sụp đổ đá vụn rơi xuống.

Sở Nam rút cuộc thấy rõ ràng, bóng đen kia là nhân.

Chính là Đại trưởng lão, một cái tỏa ra hồng quang trường đao, xen vào ở trên người hắn, nhập vào cơ thể mà ra.

Hai bóng người, trôi lơ lửng ở trên khoảng không.

Một người trong đó mặc Hắc Kim Long Bào, cả người tỏa ra kim quang, bất quá lúc này hắn Long Bào hư hại, một bên cánh tay bên trên thiếu một cánh tay, nhìn vết thương đáng vẻ, hắn là bị gắng gượng trực tiếp tháo ra.

Một người khác, là Tam trưởng lão, khoe miệng của hắn mang theo vết máu, trên ngực còn có một cái Chuồng Ân lồi xuống.

"Kiệt kiệt. . . Không nghĩ tới ta sẽ ở sau lưng cho ngươi một đao đi. . . Nếu không phải ngươi, ta hẳn là Tông Chủ mới đứng. . . Đại trưởng lão. . . Ta đây cây đao là vô cùng Diễm liệt mồm đá chế tạo, phía trên có khát máu Bàn Cổ văn, nhất khắc chế ngươi tu luyện công pháp, chỉ là thu thập tài liệu liền hao phí ta mấy trăm năm thời gian, đặc biệt cho ngươi chế tạo, rất nhanh ngươi cũng sẽ bị hắn hút thành người khô. . ."

Tam trưởng lão có thể ho ra một búng máu, phát ra rét lạnh tiếng cười.

"Ngươi đoạn ta một cái cánh tay, hôm nay ta Nam Huyền đại để đòi mạng ngươi, cái này rất tính toán. . ."

Kìa Hắc Kim Long Bào người trung niên, trong thanh âm mang theo bá đạo khí thế.

Đại trưởng lão mặt lộ vẻ trào phúng.

"Chỉ chi là vừa vừa vịn chạm tới Đại Đế ngưỡng cửa, kém xa ta Đế Đạo tiến cảnh, cũng có khuôn mặt xưng Đại Đế, nếu không phải tên gian tặc kia, đã sớm bị ta chém. . . Ngươi tới giường oai, hủy Tử Hải Tông, chúng ta Tông Chủ sẽ đích thân đi diệt các ngươi Nam Huyền Tinh đến bồi chôn cất. . ."

"Sẽ không có cơ hội như vậy."

Kìa Nam Huyền đại để nụ cười rất lạnh, theo bàn tay hần di động, một cái kim sắc hình rồng xuất hiện trong lòng bàn tay.

"Đừng ở chỗ này động thủ, chúng ta sẽ đem toàn bộ Tử Hải Tông hoàn toàn hủy diệt, cái gì cũng không được."

Tam trưởng lão lập tức lên tiếng ngăn cản.

Kìa Nam Huyền đại để trong lòng bàn tay kim sắc long chậm rãi tiêu tan.

"Chỉ các ngươi cũng muốn lấy được chúng ta Tử Hải Tông truyền thừa, thật là vọng tưởng."

"Đại trưởng lão nếu là ngươi không nghĩ Tử Hải Tông đệ tử, bị chúng ta giao thủ cấp động chết lời nói, chúng ta chuyển sang nơi khác. . ." Tam trưởng lão nhắc nhở.

Xoát! Xoát! Xoát!

Ba bóng người, trực tiếp biến mất.

To lớn Lôi Bạo âm thanh, từ chỗ cực xa Thương Khung truyền tới.

Sở Nam tin chắc nhân đi xa, lúc này mới đem che Dịch Tinh Mộng miệng buông tay ra.

"Đại, Đại trưởng lão gia gia. . ."

Dịch Tinh Mộng hai mắt tất cả đều là nước mắt.

Sở Nam ngăn lại Dịch Tinh Mộng.

Thời gian từng giờ trôi qua, theo thời gian đưa đẩy, tiếng nổ dần dần yếu.

Thế nhưng Sở Nam chính là cắn chặt hàm răng, cố gắng thuyết phục chính mình, đây chỉ là một nhiệm vụ a.

Núp ở dưới núi đá, hần thấy Tử Hải Tông tình huống.

Trong lúc này, có không ít Tử Hải Tông đệ tử từ nơi này xẹt qua, bọn họ tất cả đều là đang đánh nhau cùng trong đuổi giết.

"Lam Y tỷ. . ."

Dịch Tinh Mộng nắm Sở Nam kiết chặt.

Hần thanh âm qua có mấy chục giây công phu, rốt cuộc có thanh âm truyền tới.

"Hắc hắc, tiểu mỹ nhân, nếu là ngươi từ chúng ta, ta có thể cầu tha thứ lưu ngươi một mạng."

"Thiên Chi Kiều Nữ, ngươi còn không có hưởng qua nam nữ mùi vị đi!"

"Cạc cạc!"

Khó coi thanh âm, sắc bén, đặc ý tiếng cười.

Chỉ thấy kìa mặc áo lam nữ hài từ không trung lướt đến, chính là Sở Nam đi tới nơi này ngày thứ nhất, thấy một cái giống như tiên nữ một dạng cô gái kia.

Lúc đó Sở Nam còn ý vào chính mình mười hai tuổi thân thể, chiếm khêu một cái tiện nghi.

Hần rõ ràng bị thương! Phía sau có năm sáu người đuổi theo.

"Àm!"

Một người thanh niên hung hăng một chưởng đánh vào trên lồng ngực của nàng.

Lam Y rơi xuống phía dưới, nện ở xa xa trong đồng đá.

Ra Sở Nam có thể thấy phạm vi.

"Ha ha, ngươi chạy cũng chạy không. . ."

"Ngoan ngoan từ chúng ta."

Hèn mọn thanh âm truyền tới.

"Đi chết. . ."

Rất nhanh bên kia truyền tới tiếng đánh nhau.

"Vô sỉ!"

"A!"

"Ta chết cũng sẽ không khiến các ngươi được như ý."

Ngay sau đó bên kia tiếng đánh nhau dừng lại, thanh âm cũng dần dần yếu đi xuống.

"Thật tự sát! Thật không có thái độ. . ."

"Mã Đức, vẫn là liệt nữ."

"Ngọa tào huynh đệ, thi thể ngươi vậy. . . Không nghĩ tới ngươi cũng còn khá một hộp này."

Loáng thoáng có thể nghe được đứt quãng thanh âm, rơi vào Sở Nam bên tai.

Hắn đã có nhiều chút không cách nào ức chế lửa giận trong lòng, liền muốn lập tức xông ra, đem những này nhân cấp làm thịt.

"Ca ca, ca ca. . . Bọn họ làm gì chứ?"

Lúc này Dịch Tinh Mộng thanh âm rơi vào Sở Nam trong lỗ tai.

Sở Nam tỉnh hồn lại.

Lúc này bởi vì lực đại, móng tay khảm nạm vào hắn trong thịt, máu tươi nhỏ xuống.

"Không có gì."

Sở Nam lắc đầu, cố gắng làm cho mình bình tĩnh lại.

"Nam Huyền đại đế, Nam Huyền Tinh!"

Sở Nam trong lòng, tái diễn mấy chữ này.

Rất nhanh, bên kia thanh âm hoàn toàn biến mất.

"Lam Y tỷ tỷ như thế nào đây?" Dịch Tinh Mộng yếu ớt hỏi.

Sở Nam lắc đầu, "Chết."

Dịch Tinh Mộng cúi đầu xuống, ôm chặt Sở Nam.

"Chúng ta sẽ sống sót, một ngày nào đó muốn bọn họ để cho là hôm nay sự tình, trả giá thật lớn."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 261: 15 ngày sau

Thời gian trôi qua.

Rất nhanh, trời đã dần dần âm đạm xuống.

Đánh nhau, tiếng kêu thảm thiết thanh âm dần dần yếu đi xuống, cuối cùng biến mất.

Tựa hồ chiến đấu đã kết thúc.

Sở Nam vừa mới thở phào một cái, liền nghe được xa xa truyền tới thanh âm

Rầm, ầm, rắc rắc, lạch cạch. . .

Đây là phiên động hòn đá thanh âm

Hướng thiên không nhìn lại, mơ hồ có thể thấy, không ngừng có chút bay vút qua.

Bọn họ tới tới lui lui, đang tìm kiếm cái gì.

Rất nhanh, mấy người ở trên trời hội tụ, nói chuyện với nhau.

"Còn không có tìm được sao?"

"Lạnh làm theo sư huynh, chẳng qua là hai cái đứa trẻ thôi, không tìm được coi như. . ."

"Tiểu cô nương kia thiên phú phi thường yêu nghiệt, không thể lưu, sư phụ đặc biệt đem nhiệm vụ giao cho ta, kia Dịch Tinh Mộng, sống thì thấy người, chết phải thấy thi thể!"

"Chúng ta một chút lực soát núi muốn lực soát tới khi nào, lạnh làm theo sư huynh người tu vi cao thâm, trực tiếp dùng dò xét Thần chi pháp tìm không liên có thể lấy?"

"Tiểu cô nương mặc dù chỉ có tám tuổi, cũng đã là ngưng tụ ra Đan Hạch, hẳn có thể tránh ta dò xét Thần chi pháp, ta thử qua."

Lạnh làm theo mặt lộ vẻ hối tiếc, "Sớm biết, liền không nóng nảy giết kia mập mạp."

"Tám tuổi ngưng tụ Đan Hạch, coi như là Tinh Không chí cường cái đó tộc thiên tài, cũng chính là như thế chứ."

Cái thanh âm này có chút rung động, hiển nhiên là bị Dịch Tinh Mộng tu vi dọa cho ờ.

"Bằng không, làm sao sẽ để cho ta tự mình nhìn chăm chăm "

"Không phải là còn có một nam hài, chẳng lẽ nói hẳn là như vậy?"

"Cái kia dịch Tinh Thần, là một căn bản không có thể tu luyện phế vật, không cần phải để ý đến hẳn chết sống. . ."

"Lạnh làm theo sư huynh, bằng không trực tiếp nói cho sư phụ được, tiểu cô nương kia không thể nào thoát khỏi sư phụ niệm lực, sư phụ hẳn nhất niệm chi gian, là có thể tìm ra tiểu cô nương kia chỗ ẩn thân. . ."

"Im miệng, sư phụ chính đang chữa thương, làm sao có thể quấy rầy lão nhân gia ông ta?" Lạnh làm theo nổi giận một tiếng, "Cũng tìm cho ta, đem toàn bộ núi cấp dơi bằng, cũng phải đem hẳn tìm ra."

Loại chuyện này, cũng phải đi tìm sư phụ giúp đỡ.

Sợ rằng sau đó hẳn lạnh làm theo, tự không khả năng lại bị sư phụ coi trọng.

"Bọn họ đang thảo luận cái gì?"

Sở Nam thấp giọng hỏi Dịch Tinh Mộng.

Khoảng cách quá xa, hẳn chỉ có thể nhìn được phía trên mấy điểm đen, căn bản không nghe rõ ở nói chuyện với nhau cái gì.

Địch Tinh Mộng tu vi so với hắn cao hơn nhiều, thánh lực tốt vô cùng, nhìn có chút trắng bệch khuôn mặt nhỏ nhắn, nhất định là nghe rõ đối thoại.

Địch Tinh Mộng ôm chặt Sở Nam, đem đầu dán vào trên lồng ngực của hắn, qua một hồi thật lâu, mới lại nói.

"Bọn họ đang tìm chúng ta, sống thì thấy người, chết phải thấy thi thể. . ."

"Ca ca chúng ta làm sao bây giờ."

Sở Nam dùng sức ôm chặt Địch Tinh Mộng an ủi, "Không phải sợ."

Sống thì thấy người, chết phải thấy thi thể.

Đây là muốn mau mau giết sạch.

Quả nhiên đến có chuẩn bị, mình và Địch Tinh Mộng đều là Tông Chủ con trai trưởng, tự nhiên sẽ liệt ra tại phải giết trong danh sách.

Sở Nam khắp cả người phát rét.

Làm sao bây giờ?

Tại loại này to lớn thực lực sai biệt xuống, hẳn căn bản không có bất kỳ đối sách.

Chỉ cần có bị bọn họ phát hiện, căn bản không có trốn hy vọng.

Mà còn, chính mình đối với Địch Tinh Mộng cô em gái này mà nói, chỉ là một gánh nặng mà thôi. .

Hắn không biết, trước mắt hết thấy các thứ này, đến cùng chân thực xảy ra, vẫn là Thiên Đạo bắt chước xuất hiện.

Đối với mình mà nói, đây là một nhiệm vụ.

Nhất định không cách nào hoàn thành nhiệm vụ.

Nhiệm vụ mà thôi, thất bại, cũng liền thất bại.

Sở Nam khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch Địch Tinh Mộng, cân nhắc hồi lâu mới nói, "Tinh Mộng chờ một hồi nếu là bọn họ đi tới phụ cận, ta sẽ đi ra ngoài, nghĩ biện pháp chế tạo ra đại động tĩnh, đem người cũng dẫn đi. Người thừa dịp trời tối, nhìn một chút có biện pháp nào hay không chạy đi."

"Ta nghĩ với ca ca cùng một chỗ." Địch Tinh Mộng dùng sức lắc đầu.

Sở Nam cố gắng nặn ra nụ cười, "Tinh Mộng, ta lúc trước căn bản không có tu luyện qua. Chung quanh cũng có thể bị phong tỏa, ta là không có khả năng chạy đi. Người tu vi cũng không tệ lắm, còn có cơ hội, nếu là có thể rời đi, phải đi hỏi thăm Côn Cổ thánh địa tin tức, nếu là Côn Cổ thánh địa cũng xảy ra chuyện, người muốn chính mình cố gắng tu luyện, người là một thiên tài, sau này nên vì chúng ta báo thù."

Sở Nam dùng sức cầm cầm Địch Tinh Mộng tay.

Địch Tinh Mộng nước mắt, giống như là hồng thủy một dạng tràn ra.

Hắn dùng sức ôm chặt Sở Nam, cũng không nói chuyện.

Qua hơn mười phút đáng vẻ, xa xa truyền tới khuấy động Sơn Thạch thanh âm.

Không ngừng có núi thạch lăn xuống.

Chắc có nhân bắt đầu một chút xúiục soát núi.

Sở Nam chính yếu nói, lại phát hiện mình không động đậy, thân thể cứng ngắc ở đó.

Miệng cũng không cách nào mở ra, ý thức cũng dần dần mơ hồ.

Chuyện gì xảy ra?

Sở Nam đang có nhiều chút không biết làm sao lúc, liền thấy dùng sức ôm chặt em gái mình, lúc này buông ra chính mình.

Cô ấy là hơi trắng bệch khuôn mặt nhỏ nhắn, cố gắng nặn ra nụ cười, có chút non nớt thanh âm truyền tới.

"Ca ca, ba ba nói để cho ta bảo vệ ngươi. . . Ta nhất định phải bảo vệ ngươi. . . Bọn họ muốn tìm là ta, muốn giết cũng là ta, ta đi ra ngoài, ngươi liền có thể còn sống sót. . ."

"Ca ca ta phong bế thân thể ngươi, cho ngươi qua Nhập Linh khí, ngươi chẳng mấy chốc sẽ ngủ, phải ngủ mười lăm ngày đây. . ."

"Mười lăm ngày hẳn an toàn."

"Ngươi nhất định phải. . ."

Không nên, không được!

Sở Nam muốn nói, nhưng cũng không nói ra được gì.

Ý hắn thường thức chậm rãi tiêu tan, lại cũng không nghe được Dịch Tinh Mộng nói tới.

...

Mười lăm ngày sau đó, Sở Nam mở mắt.

"Tinh Mộng, Tinh Mộng!"

Àm!

Sở Nam đụng đầu vào đỉnh đầu trên tảng đá, đụng bể đầu chảy máu.

Hắn lúc này cái gì cũng không đoái hoài tới.

Kêu mấy tiếng, không có được bất kỳ đáp lại nào.

"Mười lăm ngày, chẳng lẽ đã mười lăm ngày đi qua?"

Sở Nam nghĩ đến mất đi ý thức trước, nghe được Dịch Tinh Mộng thanh âm.

Kìa to lớn hòn đá, gát gao đè cửa hang.

Sở Nam dùng sức đẩy ra, cũng không đẩy được.

Càng sốt ruột, càng không ra sức được.

Sở Nam cuối cùng cố gắng làm cho mình bình tĩnh lại, không biết hao phí thời gian bao lâu, cuối cùng đem bên cạnh vỡ hòn đá nhỏ dọn dẹp ra một cái có thể nhìn một chút chui ra đi lỗ nhỏ.

Sở Nam chui ra đi, mùi hôi thối, tràn ngập toàn bộ không gian.

Núi kia loan bên trên, mây mù lượn quanh bên trong Tiên Cung, chỉ còn lại đồ nát thê lương.

Từ Hải Tông Hộ Tông đại trận ở ngoài, chung quanh trong tầm mắt, nguyên lai đều là vô số nặng loan cây rừng trùng điệp xanh mướt, đã sớm ở oanh tạc bên trong, dòi thành đất bằng phẳng.

"Tinh Mộng. . ."

"Tinh Mộng!"

Sở Nam không có được bất kỳ đáp lại nào.

Hắn hướng lên chạy đi.

Vừa vận chạy hơn 10m, liền bị một cỗ thi thể cấp trật chân té.

Áo quần bị xé nát, nửa thân trần thân thể, Sở Nam vẫn có thể nhìn ra được, cô gái này bộ dáng.

Đây là cái kia Lam Y sư tỷ.

Thi thể đã có rất lớn trình độ thối rữa.

"Mười lăm ngày, thật đã là mười lăm ngày."

Sở Nam lão đảo hướng về trên núi leo đi, từng cổ vận vẹo, gãy giữa thi thể.

Rất nhiều đều là thùng trăm ngàn lỗ.

Thậm chí còn có không ít là trẻ sơ sinh.

Sở Nam trong đầu trống rỗng, hắn chưa bao giờ từng nghĩ, có một ngày sẽ thấy nhiều như vậy tử vong.

Hắn xuyên qua tói, luôn luôn xử thế lạnh nhạt, cuộc sống nhàn nhã, không có cảm giác nguy cơ.

Sở Nam lão đảo tiếp tục đi lên.

"Đại sư huynh!"

Hắn quỳ dưới đất, đem xa xa cái chân kia ôm tới, đặt ở đại sư huynh trên thi thể.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 262: Nhất thiết chẳng qua là 1 niệm giữa

Sở Nam ở chỗ này trải qua hơn một tháng ám áp thời gian, nhưng là trong nháy mắt, mảnh này tu hành ốc ốc, biến thành nhân gian địa ngục.

Mây mù lượn quanh giữa Tiên Cung, hoàn toàn bị hủy.

Văn minh cụ thể phân cấp, Sở Nam cũng không rõ ràng.

Bất quá kia qua lại đĩa bay, từ Thái Không tới Hắc Long bào tự xưng Nam Huyền đại đế nhân, hắn là một cái Thất cấp văn minh Chương Không Giả.

Người kia tướng mạo, đã thật sâu khắc ở Sở Nam trong đầu.

Hắn tiếp tục hướng bên trên, cuối cùng ở bờ hoang lâu các bên ngoài, thấy quen thuộc quần áo.

Sở Nam tay có chút run rẩy, từng bước một đi tới,

"Muội muội. . ."

Sở Nam có chút thanh âm khàn khàn phun ra hai chữ này.

Một tháng qua này thời gian, ở trong đầu hắn bên trong quanh quẩn.

Địch Tinh Mộng kia Ngân Linh một dạng tiếng cười.

Mỗi ngày cướp mình bị ồ.

Quần quít lấy chính mình cho nàng nói Shuke cùng Beita cố sự.

Một màn một màn, giống như điện ảnh một dạng, ở trong đầu hắn thả về đến.

Trong sơn động, cũng là Địch Tinh Mộng, chân khí phóng ra ngoài, một mực ở bảo vệ mình, thậm chí còn cuối cùng chính mình hôn mê lúc, làm nghe được lời nói. . .

Cuối cùng không có nghe được, hắn kết quả nói gì.

Hắn mới chỉ có tám tuổi a!

Sở Nam đi tới nơi này, coi như là tuyệt vọng lúc cũng không rơi lệ, nhưng lúc này ánh mắt hắn đập lên một tầng sương mù.

Hắn thật đem Dịch Tinh Mộng xem thành em gái mình.

Sở Nam ở chỗ này ngồi trơ đến, suốt cả một buổi tối.

Ngày thứ hai, hắn bắt đầu tập tễnh trên dưới.

Thi thể thật sự là quá nhiều, hắn chỉ có thể đem núi này loan bên trên từng cỗ thi thể, tại chỗ chôn.

Hắn mặc dù không có tu luyện Dẫn Khí như thể công pháp, bất quá từ nhỏ luôn luôn lại dùng Linh Dược ôn dưỡng thân thể, hắn thể chất vẫn không tệ.

Dùng ba bốn ngày thời gian, Sở Nam đem Chủ Phong làm có thể tìm được thi thể, tất cả nhập thổ vi an.

Sở Nam đem đại sư huynh thi thể, mang lên đến, ở trên chủ phong, lập hai cái Tiểu Tiểu nấm mồ.

Dịch Tinh Mộng cùng đại sư huynh nấm mồ, với nhau sát bên.

Shuke sinh ở một cái thanh danh bất hảo trong gia đình;

Shuke lái phi cơ trực thăng rời nhà;

Shuke ăn từ lúc sinh ra tới nay nhất thom một bữa cơm. . .

Sở Nam dùng hai ngày thời gian cấp Dịch Tinh Mộng hoàn hoàn chỉnh chỉnh nói một lần Shuke cùng Beita cố sự.

"Tinh Mộng, đại sư huynh. . . Từ Hải Tông sở chuyện phát sinh, nếu thật phát sinh qua, ta Sở Nam thề, vô luận qua bao nhiêu vạn năm, chỉ cần Nam Huyền đại đế cùng Tam trưởng lão còn sống, coi như là đập biển Tinh Hà, ta sẽ đem bọn họ mệnh mang về Tế Điện. . ."

Sở Nam quý xuống nặng nề đập đầu mấy cái.

[Tinh Cấp tác giả thăng cấp nhiệm vụ hoàn thành.]

[độ hoàn thành: Ưu tú.]

[đi qua Nhất Tinh khảo nghiệm.]

Sở Nam trong đầu, vang lên một cái thanh âm

Ngay sau đó Sở Nam, liền phát hiện trước mắt hết thấy, chậm rãi phai đi, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Hoàn cảnh chung quanh, thoáng cái có biến biến hóa.

Trong tầm mắt một mảnh trắng xóa.

Sở Nam đứng lên, khắp nơi nhìn một cái, "Nơi này đến cùng kia, vừa mới nhiệm vụ rồi cuộc chuyện gì xảy ra?"

Sở Nam cũng không có được bất kỳ đáp lại nào.

Sở Nam giang hai tay ra, liền phát hiện, lúc này mình đã không còn là cái kia mười hai tuổi tiểu nam hài thân thể.

Vừa mới nhiệm vụ, hắn đều không biết là như thế nào hoàn thành.

Mình có thể nói căn bản cũng không có làm gì.

Độ hoàn thành vẫn là ưu tú, nhiệm vụ này kết quả là ý gì?

[thăng cấp nhiệm vụ hoàn thành, chuẩn bị tiếp thu thần hồn truyền thừa. Sau khi hoàn thành, kí chủ biết lái khai Nhị Tinh thần hồn truyền thừa.]

Tiếng máy, lại lần nữa vang lên.

"Nơi này đến cùng nơi đó, nhiệm vụ đến cùng chuyện gì xảy ra? Thiên Đạo tiểu thuyết vòng lại là chuyện gì xảy ra, đề lên Cổ tai nạn là thực sự sao, cùng Thiên Đạo tiểu thuyết vòng vừa có quan hệ gì?"

Sở Nam lớn tiếng hỏi.

Nhưng là Sở Nam, vẫn không có được bất kỳ đáp lại nào.

Hệ thống vẫn đang không ngừng phát ra âm thanh.

[truyền thừa ở sau năm phút mở ra, Nhất Tinh thần hồn truyền thừa, thần hồn chỉ hải chính thức cùng người hoà hợp, tạo nên ra thứ một ngôi sao, người sẽ cử ra trở thành sự thật!]

[Tu Thần Hồn giả, nhất niệm có thể giết nhân.]

Sở Nam lại hỏi mấy câu, vẫn không có được câu trả lời.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể đi theo nhắc nhở, ngồi xếp bằng, chuẩn bị tiếp nhận thần hồn truyền thừa.

Sau năm phút, thần hồn truyền thừa bắt đầu.

Sở Nam cảm giác, mi tâm trong không gian, phảng phất bạo tạc một dạng.

Ánh vàng rừng rực, bắt đầu hấn và thân thể một chút xú hoà hợp.

Tựa hồ là đang cải tạo gì thế, cải tạo linh hồn sao?

Sở Nam phát hiện mi tâm trong không gian, cái ngôi sao kia, càng ngày càng rõ ràng.

Son Xuyên Hà Lưu, thậm chí còn mãnh đại lực này lịch sử, đều biết ghi lại, đây là Đấu Phá Tiểu Thế Giới.

Nguyên bản hấn chỉ có thể xa xa xem ngôi sao này, lúc này ý thức lại có thể tiến vào ngôi sao này bên trong.

Hơn nữa còn có thể bất kỳ qua lại, Đấu Phá bất kỳ một cái nào thời kỳ, căn bản không chịu thời gian hạn chế.

"Cái này không phải thi tương đương với, ta chính là cái thế giới này Sáng Thế chủ sao?"

Sở Nam rất muốn hỏi, lúc này lại không cách nào phát ra bất kỳ thanh âm gì.

Coi như là hỏi lên, chỉ sợ cũng sẽ không đạt được bất kỳ câu trả lời.

Sở Nam càng là nghi hoặc, đầu có chút đủ loại suy đoán, cái này Thiên Đạo tiểu thuyết võng, sợ rằng cũng không phải là cái gì Thiên Đạo làm hạ xuống đi.

Thế nhưng, hết thảy các thứ này cũng chỉ chẳng qua là suy đoán a.

Thời gian một chút xú trôi qua, Sở Nam không biết liền đi qua thời gian bao lâu.

[Nhất Tinh thần hồn truyền thừa kết thúc, mở ra viên thứ hai Tinh Thần. . .]

Sở Nam phát hiện, mi tâm trong không gian, một khóa kim sắc tinh sinh ra, chiếu sáng ý thức hải.

Ý thức thế giới, vừa mở rộng không ít.

Tại hấn nơi mi tâm, xuất hiện hai khóa ngôi sao màu vàng tiêu chí.

Sở Nam rốt cuộc có thể di chuyển, hấn đứng lên.

Hấn cảm giác, lúc này đầu phi thường thanh minh.

Có một loại cảm giác đặc biệt, Sở Nam không biết kết quả như thế nào hình dung.

"Ta đây coi như là hoàn thành truyền thừa, Nhất Tinh thần hồn truyền thừa, có ích lợi gì?"

Sở Nam lên tiếng hỏi.

Lại không có được đáp lại.

[sau năm phút, ý thức hội (sẽ) rời đi nơi này, trở lại thân thể người, chuẩn bị sẵn sàng.]

"Có thể hay không cho ta một chút tin tức, cái này thần hồn truyền thừa, là chuyện gì xảy ra, trực tiếp mở ra ý thức hải, đây là một loại đặc thù tu luyện thần hồn pháp môn sao? Tương đương với thần hồn tu luyện cảnh giới gì?"

Rất đáng tiếc là, Sở Nam không có được đáp lại.

Theo năm phút kết thúc.

Trước mắt một mảnh trắng xóa, đột nhiên biến mất.

Sở Nam trực tiếp mất đi ý thức.

Khi hắn khôi phục ý thức thời điểm, liền nghe được chung quanh một mảnh ồn ào tiếng.

"Không nghĩ tới, hắc mã này thật mã đáo thành công."

"Hắn kiểm quá kinh khủng."

Sở Nam thấy từng cái từng cái non nốt khuôn mặt, mình lúc này đứng ở thạch đài to lớn bên trên, tại hắn đối diện, hắc y thiếu niên kia Mục Thiên, tay cầm Đại Kiếm, chính hướng công kích mình mà tới.

Hắn kiểm rất cổ quái, làm cho người ta một loại đặc thù cảm giác.

Đây là bài vị chiến đấu!

Ta đang cùng Mục Thiên đối chiến, nghiên cứu hắn kiểm ý.

Vừa mới cái nhiệm vụ kia, đối với chính mình mà nói qua thời gian rất lâu, thế nhưng ở trên thực tế thời gian là đình trệ, chỉ chẳng qua là nhất niệm chỉ gian.

Sở Nam phát hiện, chính mình ý nghĩ cực kỳ thông suốt.

Trong nháy mắt liền đem tất cả mọi chuyện, cấp nghĩ rõ ràng.

Chung quanh từng gương mặt một, chính mình rõ ràng không có đi ở khu, lại rõ ràng hiện lên trong đầu mình.

Hết thảy các thứ này vẫn là chính mình lúc rời đi đáng về.

Kia Tinh Cấp tác giả, tựa hồ là một loại đặc thù truyền thừa tuyển chọn, Thiên Đạo tiểu thuyết võng chẳng lẽ là lựa chọn có thể rèn luyện thân hồn người sao?

Sở Nam ý nghĩ, thoáng cái lại nghĩ đến vừa mới làm trải qua nhiệm vụ bên trên.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 263: Cửa ra trở thành sự thật

Ngay tại Sở Nam trong thoáng chốc.

Mục Thiên Thủ Lý Kiếm, chớp mắt đã tới bên cạnh.

Một loại như có như không ý cảnh, đem đối với (đứng) Sở Nam bao phủ ở bên trong.

Giữa hai người, chẳng qua là với nhau trao đổi, Sở Nam phải nghiên cứu kiểm ý đến cùng cái đồ chơi gì a.

Đương nhiên sẽ không có nguy hiểm gì.

Nhưng vào lúc này, Mục Thiên khoe miệng có chút câu khởi một đạo độ cong.

Bạch đại sư đạo kiếm không có mắt, ta đây chỉ là một không cần thận đem người đánh bay ra ngoài. . .

Chỉ thấy, Mục Thiên Thủ Lý Kiếm, đột nhiên rời tay, một cái xoay ngược lại.

Vốn chỉ là khó khăn lắm từ Sở Nam trước mắt vạch qua, Đạo Ảnh đột nhiên về phía trước.

Đạo kia lưng bay thẳng đến Sở Nam trên ngực đập tới.

"Bạch đại sư cẩn thận, rời tay. . ."

Mục Thiên giả bộ kinh hoàng đáng về, nhắc nhở.

Chính đang trong thoáng chốc Sở Nam, cảm giác nguy cơ.

Trong phút chốc, hần trong biến ý thức, kỳ lạ lực lượng phun ra ngoài.

Hướng Mục Thiên bao phủ đi.

Xoát!

Chỉ thấy Mục Thiên Thủ Lý Kiếm, thật rời tay bay thẳng đến Sở Nam bay đi.

Thế nhưng Phi Kiếm góc độ có chút thiên chuyển, liên tiếp Sở Nam thân thể.

Bay vút qua.

Vừa mới diễn luyện kiếm ý Mục Thiên, ngã về phía sau.

Nặng nề ngã xuống ở trên lôi đài.

Dưới đài một trận yên tĩnh.

Mọi người cũng không biết, kết quả này xảy ra chuyện gì?

Mục Thiên Thủ Lý Kiếm, đột nhiên rời tay, sau đó bay ra ngoài, cả người hần thẳng tắp té xuống?

Sở Nam cũng là mặt đầy mộng bức.

Chính mình vừa mới làm gì, theo bản năng dùng ý niệm đi ngăn trở Mục Thiên.

[Tu Thần Hồn giả, nhất niệm có thể giết nhân.]

Sở Nam đột nhiên nghĩ đến, đang tiếp thụ thần hồn truyền thừa lúc thanh âm.

Cái này Mục Thiên, sẽ không trực tiếp chết đi.

Sở Nam ánh mắt rơi vào nằm ở trên lôi đài, không nhúc nhích Mục Thiên.

Xoát!

Bóng người chợt lóe, vừa mới đang diễn võ đài bên bờ lão sư, đi thẳng tới Mục Thiên bên cạnh.

Ngồi chồm hồm xuống, bắt đầu kiểm tra lại Mục Thiên tình huống.

Xa xa Ninh hiệu trưởng, cũng đã dậm chân tới.

Dưới đài an tĩnh sau đó, vang lên tiếng thảo luận.

"Đây là tình huống gì?"

"Mục Thiên thế nào, trong lúc bắt chợt ngã xuống?"

"Xảy ra chuyện gì?"

"Bạch đại sư căn bản không thể nào động đi."

"Hần thế nào?" Ninh hiệu trưởng nhìn lão sư kia đứng lên, liền hỏi.

Lão sư kia vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, "Hần thật giống như không có chuyện gì, chẳng qua là. . ."

"Không có chuyện gì?"

Ninh hiệu trưởng tự mình kiểm tra.

Rất nhanh lộ ra mặt đầy nghi ngờ, bất quá vẫn là tuyên bố, "Mục Thiên đồng học gần đây hần tu luyện quá khắc khổ, tinh thần quá mệt mỏi, đã hôn mê, để cho hần trở về nghỉ ngơi cho khỏe, chẳng mấy chốc sẽ tỉnh lại."

Hôn mê?

Sở Nam nghe được cái này câu trả lời, lúc này mới thở ra một hơi dài.

Không có gì đáng ngại liền có thể.

Hiện tại đối mặt thi đại học, Sở Nam có thể không muốn bởi vì chính mình nguyên nhân, trì hoãn cái này Mục Thiên tiền đồ.

"Hiệu trưởng, như vậy xếp hạng chiến đấu tính là chuyện gì xảy ra?"

Một bên lão sư trù trừ hồi lâu, lộ ra nhiều chút vẻ lúng túng.

Trước mắt loại tình huống này, hẳn chính là cho tới bây giờ không có đụng phải.

"Trận này, Mục Thiên hôn mê, Sở Nam thắng, xếp hạng chiến đấu đến đây kết thúc, mọi người chuẩn bị một chút, một tuần lễ sau chúng ta lên đường đi tham gia thi đại học."

Ninh hiệu trưởng trực tiếp tuyên bố tràng này luận bàn kết quả.

Phía dưới, chỉ một thoáng, một mảnh ồn ào tiếng.

"Ngọa tào, có làm hay không."

"Cái này cũng được?"

"Bạch đại sư vận khí cũng quá được rồi, Mục Thiên chỉ lát nữa là phải lấy đệ nhất, kết quả trực tiếp đã hôn mê?"

"Mục Thiên tỉnh lại, phỏng chừng hội (sẽ) tuyệt vọng."

"Đã nói lớn nhất Hắc Mã đây?"

"Bạch đại sư trâu a, năm nay Nam Vực cao trung trận chiến cuối cùng hạng nhất. . ."

"Chết cười, cái này cũng được?"

Không ai từng nghĩ tới, cái này một trận chiến cuối cùng, lại là lấy phương thức như vậy tẩm màn rơi xuống.

To lớn xếp hạng Ngọc Bích bên trên, Sở Nam tên ở phía trên nhất, tỏa ra hào quang, tuyên cáo hẳn là năm nay Nam Vực cao trung đệ nhất nhân thân phận.

"Chúc mừng á."

Ninh Túy Linh không biết lúc nào tới đến Sở Nam bên cạnh, đem vẫn còn ở mặt đầy mộng bức Sở Nam, cấp giật mình tỉnh lại.

Hết thấy các thứ này xảy ra thật sự là quá đột ngột.

Sở Nam bản không có hứng thú, bắt được cái này đệ nhất.

Không tưởng rằng, trời xui đất khiến, cuối cùng vậy mà lấy phương thức như vậy, trở thành năm nay đệ nhất.

"Vận khí tốt a."

Sở Nam không có hứng thú tiếp tục tại sân diễn võ bên trên bị người vây xem, "Ninh lão sư sắp thi đại học, ta đi về trước tu luyện."

Sở Nam trực tiếp từ sân diễn võ bên trên nhảy xuống.

Không ít đồng học, rối rít hướng Sở Nam biểu thị chúc mừng.

Rầm!

Tiểu hồ ly hưng phấn từ nhỏ yêu trên vai, nhảy đến Sở Nam trong ngực.

Ở hẳn trong lòng, Sở Nam liền là lợi hại nhất.

Bắt lại cái này số một, chuyện đương nhiên.

Tiểu Yêu mặt đầy vị chua, "Hừ, thật đúng là là vận khí tốt, tiểu thư nhà ta bệ quan đây, người này trực tiếp một môi bất tỉnh, cho người may mắn bắt được

đệ nhất."

"Vận khí rất nhiều lúc, cũng là một loại thực lực."

Sở Nam cười khoát khoát tay, "Tiểu Yêu ta muốn trở về tu luyện, không ở nơi này tham gia náo nhiệt, bái bai."

Không có ai biết, kỳ thực Sở Nam cũng không phải dựa vào vận khí.

Sở Nam trở lại chỗ ở.

Liên bất đầu tí mi nhớ lại, tại nhiệm vụ thời điểm một ít chi tiết.

Hắn trong lòng bây giờ tràn đầy nghi ngờ, có rất nhiều chuyện muốn còi, đi điều tra.

Số một, Từ Hải Tông có phải là thật hay không tồn tại qua, chính mình làm trải qua hết thảy, ở rất nhiều vạn năm trước, có phải hay không đã từng phát sinh qua.

Thứ hai, Thiên Đạo tiểu thuyết võng Tinh Cấp tác giả, kết quả ý vị như thế nào, tại sao lại hợp thần hồn tu luyện liên hệ với nhau, mà còn hiện tại trong đầu mình Tiểu Thế Giới, kết quả có ích lợi gì.

Thứ ba, chính là lúc này chính mình thần hồn sử dụng. . . Theo bản năng ý niệm phòng ngự, để cho Mục Thiên trực tiếp lâm vào hôn mê, loại uy lực này, thật sự là có chút quá kinh khủng, nhất định phải nắm giữ ở cái này độ.

Sở Nam để cho tiểu hồ ly chính mình đi chơi, liền nhắm mắt tiến vào trong biển ý thức.

Ở trong óc, cái ngôi sao kia đã trở thành một cái thật sự thế giới.

Xoát!

Sở Nam muốn trước, nghiên cứu một phen ngôi sao này.

Thời gian trôi qua, rất nhanh trời đã tối xuống.

Sở Nam rót cuộc mở mắt.

Ánh mắt của hắn lóe lên, "Quả nhiên, ta có thể tiến vào Đẩu Phá trong tiểu thuyết bất kỳ một cái nào giai đoạn, ở ta trong óc, thời gian, không gian hết thảy đều bị ta khống chế, ta chính là thật sự Sáng Thế chủ."

"Ta nhớ được, ở Nam Chu lúc, vị tác giả kia công hội hội trưởng đã từng nói. Tinh Cấp tác giả, đang chiến đấu, thậm chí có thể cho gọi ra Tiểu Thuyết Thế Giới nhân vật, không biết ta có không có loại năng lực này."

Sở Nam nghiên cứu một phen, cũng không có nghiên cứu ra kết quả gì.

"Đúng, ở Nhất Tinh thần hồn truyền thừa kết thúc lúc, thanh âm kia nói qua, ta tiếp nhận truyền thừa sau, có được cửa ra trở thành sự thật năng lực."

"Cửa ra trở thành sự thật, đây là ý gì?"

Sở Nam hơi nheo mắt lại, có chút.

Rất nhanh Sở Nam ánh mắt rơi vào tiểu hồ ly trên người, "Để cho Nguyệt Hoa biến thành một đầu lão hồ."

"Ca ca, cái gì?"

Chính đang chơi đùa tiểu hồ ly, ngẩng đầu lên, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn chăm chăm Sở Nam, có chút không nghe rõ Sở Nam lời nói.

Tiểu hồ ly cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

Cái này tựa hồ không được a.

"Không việc gì, không việc gì, ngươi chơi đùa đi."

Sở Nam đối với (đúng) tiểu hồ ly khoát khoát tay, tâm lý nghi ngờ sâu hơn.

Cửa ra trở thành sự thật, kết quả ý vị như thế nào.

Sở Nam bung lên bên cạnh một ly trà, uống một hớp, đã sớm lạnh như băng.

"Lạnh như vậy. . . Rõ ràng là một ly nước nóng. . . Vừa mới nghiên cứu ý thức hải Tiểu Thế Giới, nghiên cứu thời gian quá dài."

Sở Nam đang chuẩn bị cái ly này trà đổ sạch, lại tới một ly lúc.

Liên tục tiếp trọn to mắt.

Trong tay ly trà, lượn lơ sương mù bay lên, hần đã biến thành một ly nóng bỏng trà nóng.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 264: Thần thoại chiếu vào hiện thực

Sở Nam tả hữu xem tường tận, tin chắc đây là một ly trà nóng

"Không đúng, vừa mới rõ ràng là lạnh, chẳng lẽ đây chính là cửa ra trở thành sự thật?"

Sở Nam có chút hoài nghi, ném một cái, đúng là trà nóng.

Giống như là vừa mới đốt đi ra một dạng.

Sở Nam đem một ly này uống trà xong, tìm đến một ly nước lạnh.

"Một ly nước nóng!"

Sở Nam vừa dứt lời, chỉ thấy lượn lơ sương mù bay lên, vừa mới nước lạnh, đã biến thành nóng bỏng nước nóng.

Đây chính là cửa ra trở thành sự thật năng lực?

Sở Nam bắt đầu tỉ mỉ nghiên cứu.

Thời gian từng giờ trôi qua, đã đến đêm khuya.

Sở Nam cuối cùng kết thúc đối với (đúng) cửa ra trở thành sự thật cái năng lực này nghiên cứu.

Cửa ra này trở thành sự thật năng lực, có thể để cho nước nóng biến thành nước lạnh, cũng có thể là để cho nước lạnh biến thành nước nóng.

Còn có thể vô căn cứ chế tạo ra gió tới. . .

Cũng có thể để cho gió ngừng dừng.

Bất quá cái này chế tạo gió cường độ, cũng không lớn chẳng qua là gió nhẹ mà thôi.

Còn như sâu hơn Sở Nam còn không có nghiên cứu ra được.

Dù sao cũng phải mà nói, đây là một cái tương đối gần gà năng lực.

Hần cũng sẽ không thay đổi sự vật bản chất, cũng tỷ như vừa mới để cho tiểu hồ ly Nguyệt Hoa biến thành một đầu lão hổ, cái này là không có khả năng.

"Nói gió. . ."

Sở Nam nhẹ giọng phun ra hai chữ.

Liên cảm giác, không khỏi tới gió nhẹ thổi lát phát chính mình khuôn mặt.

Hần tỉ mỉ cảm thụ, qua một hồi thật lâu,

"Gió ngừng. . ."

Gió ngừng đi xuống, Sở Nam hơi nheo mắt lại.

Vừa mới ở gió xuất hiện qua trình bên trong, nội lực của hắn đang không ngừng tiêu hao.

"Xem ra loại này của ra trở thành sự thật năng lực, kỳ thực tiêu hao trong thân thể ta nội lực làm đạt tới một loại năng lượng thăng bằng, bảo toàn năng lượng định luật, ở cái thế giới này đồng dạng dùng thích hợp."

Năng lượng cũng không hội (sẽ) vô căn cứ sinh ra, cũng sẽ không hư không tiêu thất, hắn chỉ có thể từ một loại hình thức chuyển hóa thành một loại hình thức khác, hoặc là từ một cái vật thể chuyển tới khác vật thể, mà năng lượng tổng số giữ không thay đổi. Bảo toàn năng lượng định luật là thiên nhiên phổ biến cơ bản định luật một trong.

Nói như vậy, của ra trở thành sự thật năng lực, kết quả có thể chế tạo ra mạnh bao nhiêu hiệu quả, hắn là cùng ta bản thân tu vi có liên quan.

Ta bản thân tu vi càng cao, trong kinh mạch linh khí càng nhiều, của ra trở thành sự thật uy lực lại càng lớn.

Hiện giai đoạn mà nói, năng lực này thật có chút gân gà.

"Chít chít. . ."

"Chít chít. . ."

Lúc này bên cạnh Nguyệt Hoa phát ra sắc bén tiếng kêu.

"Thế nào Nguyệt Hoa?"

Sở Nam phục hồi tinh thần lại, chỉ thấy Nguyệt Hoa nhìn chung quanh, một bộ bị kinh sợ đáng vẽ, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

Rất nhanh, liền biết, tháng này Hoa là bị một hồi xuất hiện, một hồi biến mất, một hồi vừa xuất hiện gió dọa cho ở.

Cửa gian phòng này cửa sổ cũng đang đóng, xuất hiện gió rất quỷ dị.

"Gió kia là ta tạo ra, không cần lo lắng, người xem, gió nổi lên!"

Sở Nam nói xong, yếu ớt gió thổi tới.

"Thế nào, đúng không!"

Sở Nam gõ ngón tay, sau đó để cho gió ngừng đi xuống.

"Ồ!"

Sở Nam tay ngừng ở trước mắt, "Tinh Thần chi giới, tại sao sẽ ở trên tay ta?"

Sở Nam kinh ngạc đang nhìn mình trên ngón giữa mang theo một cái giới chỉ.

Đó cũng không phải hắn luôn luôn mang kia chiếc không gian giới chỉ.

Mà là ở nhiệm vụ chính giữa, từ Từ Hải Tông Tông Chủ, cũng chính là lúc ấy cái kia cù Tinh Thần phụ thân đưa cho giới chỉ, lúc ấy đặt tên là Tinh Thần chi giới.

Trong này có được tu luyện thần hồn truyền thừa.

"Kia đoạn trải qua, cũng không phải thật là đi, tại sao có thể như vậy?"

Sở Nam từ trở lại Thần Văn thế giới sau, vẫn không có chú ý tới Tinh Thần chi giới vậy mà cũng đi theo mà tới.

"Chẳng lẽ đây coi như là nhiệm vụ hoàn thành khen thưởng?"

Sở Nam hơi nheo mắt lại, tỉ mỉ nghiên cứu, nghiên cứu một hồi, đi theo trong nhiệm vụ không có gì khác biệt.

Căn bản không nhìn ra có cái gì kỳ quái địa phương.

Nghiên cứu một hồi, cũng không có nghiên cứu ra cái manh mối tới.

Sở Nam trực tiếp buông tha, bắt đầu nghiên cứu thử đi khổng chế chính mình thần hồn.

Tại nhiệm vụ lúc, Sở Nam từ Từ Hải Tông Tông Chủ trên người, học được một ít rèn luyện cùng điều khiển thần hồn biện pháp.

Thần hồn dọc theo, trong nháy mắt toàn bộ Nam Vực cao trung toàn bộ bị bao phủ.

Rất nhanh Sở Nam mở mắt.

"Cái này thần hồn quả nhiên kỳ diệu, toàn bộ sân trường phạm vi, ta đều có thể cảm ứng được biến hóa, mà còn chung quanh vài trăm thước bên trong, ta thần hồn có thể phát hiện mỗi một con côn trùng tồn tại. . ."

"Chẳng qua là không biết, nếu là công kích lời nói, ta dụng thần hồn phạm vi công kích xa nhất là bao nhiêu &. . ."

Từ Hải Tông Tông Chủ nói qua, thần hồn cường giả cách nhau nghìn vạn dặm, có thể nhất niệm giết địch.

Đương nhiên đây cũng là xây dựng ở, với nhau thực lực có chênh lệch tình huống.

Nếu là thực lực tương đương, vậy sẽ rất khó.

"Ta hiện tại thần hồn tương đương với cảnh giới gì."

Sở Nam trong bụng có rất nhiều nghi vấn.

Bất quá đã là đêm khuya, hắn không có tinh lực lại đi tìm tòi nghiên cứu.

Hôm nay quá mệt mỏi, thân thể của hắn cũng quá mệt mỏi.

Xếp hạng chiến đấu, nhiệm vụ, ngay sau đó luôn luôn nghiên cứu đến đêm khuya. . .

Ngày này chuyện phát sinh thật sự là quá nhiều.

Ngày thứ hai, trời vừa sáng, Sở Nam cũng không có bề bộn nhiều việc đổi mới, hắn không có tâm tư đi.

Hắn muốn đi tìm Từ Hải Tông tin tức, cù Tinh Thần tin tức, Tinh Mộng tin tức. . .

Hao phí suốt ba ngày thời gian, cuối cùng Sở Nam cuối cùng từ trường học Đồ Thư Lâu bên trong một quyển võ vết đủ loại truyền thuyết thần thoại trong sách, tìm tới tin tức liên quan.

"Thập Đại Yêu Cảnh chi man Yêu Cảnh bên trong, có một truyền thuyết như thế, man yêu bình nguyên đã từng là mệnh mông dãy núi, nơi này có một cái Tiên Môn Từ Hải. . . Nơi này là thượng cổ Thánh Đế cổ hương, ở một trận hạo kiếp bên trong, dãy núi bị dời thành đất bằng phẳng, Tiên Môn Từ Hải biến mất. . . Nơi này trở thành man yêu bình nguyên. . ."

"Thượng cổ Thánh Tổ?"

Cái danh hiệu này, Sở Nam tự nhiên rõ ràng.

Đây là trong truyền thuyết thời đại thần thoại tới một trong cường giả.

Cái này Tiên Môn Từ Hải, đến cùng là đúng hay không chỉ Từ Hải Tông?

Sở Nam vừa tra khắp tài liệu, vẫn không có tìm được vị kia thượng cổ Thánh Tổ tên, bất quá lại biết hắn hắn là họ cù. . .

Những thứ này đều là Nhân Tộc, Yêu Tộc ngoài miệng tương truyền thần thoại.

Tựa như cùng ở Hoa Hạ trong truyền thuyết thần thoại, Phật Tổ cùng Ngọc Hoàng Đại Đế truyền thuyết tương tự.

Thần Văn thế giới, đã từng có một đoạn thời đại thần thoại, sau đó vô hình biến mất.

Đương thần thoại chiếu vào hiện thực, lại sẽ như thế nào?

"Nếu kia thượng cổ Thánh Tổ là cù họ, nói như vậy, vậy từ man yêu bình nguyên tới Tiên Môn Từ Hải, phải cùng Từ Hải Tông có liên quan."

"Cái nhiệm vụ kia, đến cùng căn cứ truyền thuyết soạn lại tới, hãy là chân thực phát sinh qua?"

Sở Nam tâm lý nghi vấn.

Bất quá những nhiệm vụ này, trong thời gian ngắn không cách nào đạt được xác thực câu trả lời.

Sau đó Sở Nam phải làm, chính là đi sưu tập Thần Văn thế giới truyền thuyết thần thoại.

Những thần thoại đó truyền thuyết, muốn đi tìm chân tướng.

Bây giờ nhìn lại, chỉ ít Tinh Cấp tác giả thăng cấp nhiệm vụ, không phải là vô căn cứ niết tạo xuất đến, hẳn là cùng một ít thượng cổ truyền thuyết có liên quan.

"Những thứ này, tác giả công hội chắc có câu trả lời, ở mấy ngàn năm nay, ta cũng không phải duy nhất một trở thành Tinh Cấp tác giả nhân. . . Bọn họ biết so với ta."

"Những câu trả lời này, các loại (chờ) thi đại học sau, ta lại đi tìm đi."

Sở Nam đem trong tay sách để xuống, từ Đồ Thư Lâu bên trong đi ra đi.

Tươi đẹp ánh mặt trời tà xạ đến trên mặt.

Sở Nam đưa tay ra ngăn trở ánh mặt trời, nhìn Thương Khung.

Trong lòng có chút một loại cấp bách cảm giác, "Nếu là trong truyền thuyết thần thoại tai nạn, sau này thật hạ xuống, kia Tinh Không văn minh khác nhau trở lại, ta nên làm cái gì."

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Thi đại học tới mới lên đường

Hắn không muốn đem tới đối mặt cùng trong nhiệm vụ một dạng cảm giác vô lực.

Chỉ cần có đủ thực lực mạnh mẽ, cũng sẽ không có tai nạn hạ xuống.

"Ồ?"

Sở Nam có chút nheo lại mắt, nhìn trong tay Tinh Thần chi giới, vừa mới có một màn hào quang vạch qua.

Tường tận hồi lâu, không có phát hiện dị thường gì.

Chẳng lẽ là ta hoa mắt?

Ở Nam Vực cao trung giáo viên bên trong, có thể thấy ở rất nhiều chỗ yên tĩnh, đều có người đang tu luyện.

Thi đại học đã đến đến, người nào cũng không nguyện ý buông tha cuối cùng cố gắng cơ hội.

Sở Nam rất mau trở lại đến chỗ ở, lúc này trời đã tối xuống, ánh sao vẩy khắp đại địa, Sở Nam bắt đầu tu luyện.

Theo nội công vận chuyển, thiên địa linh khí bị hấp dẫn mà tới.

Một bên chính nằm ở bên cửa sổ hấp thu chiếm đoạt ánh sao tiểu hồ ly, hồ ly quay đầu, ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, tròn to hai mắt, nhìn Sở Nam chung quanh kia linh khí nồng nặc, vậy mà mơ hồ có thể thấy.

Nguyệt Hoa vui sướng nhảy đến Sở Nam bên cạnh, Cửu Vĩ tán ra, ở linh khí nồng nặc bên trong phiêu đảng, từng luồng linh khí, nhanh chóng bị hắn hút vào thân thể.

Thời gian từng giờ trôi qua, rất nhanh, Sở Nam mở mắt.

"Làm sao có thể? Tốc độ tu luyện nhanh như vậy?"

"Đây chỉ là một có công phu, ta lại liên tục phá vỡ Đan Điền chung quanh ba đạo Huyệt Vị?"

Theo bước vào Trùng Mạch cảnh giai đoạn cuối cùng, mở ra Đan Điền chung quanh gông xiềng.

Coi như là có nội công cùng Trúc Cơ Linh Dịch trợ giúp, muốn giải khai Huyệt Vị cũng càng ngày càng không dễ dàng.

Thế nhưng vừa mới, Sở Nam lại phát hiện, vậy cần rất nhiều lần giữ vững cùng đánh vào mới có thể phá vỡ Huyệt Vị, tựa như cùng cửa sổ một dạng, đâm một cái là rách.

Tốc độ tu luyện này, có chút quý dị.

Là tá!

Thật dày cái đuôi, ở Sở Nam trên người liếc hai cái, ngứa ngứa.

"Nguyệt Hoa đừng làm rộn, ca ca đang muốn sự tình đây."

Sở Nam vỗ vỗ bên cạnh tiểu hồ ly, khiến hắn an tĩnh.

Xoát!

Tiểu hồ ly thoảng cái nhảy đến Sở Nam bên cạnh, "Hôm nay ở ca ca bên cạnh, so ánh sao còn thoải mái."

"Có ý gì?" Sở Nam nghe không hiểu.

"Ca ca lúc tu luyện, so ánh sao còn thoải mái."

Sở Nam lập tức liền biết.

Nhắm mắt lại, vận chuyển nội lực tu luyện.

Rất nhanh hắn mở mắt ra, "Nguyên lai là như vậy."

"Ta thần hồn cảnh giới, vượt xa bình thường cảnh giới tu luyện. . . Ở trong quá trình tu luyện, thần hồn mạnh mẽ, có thể tự lại tới thiên địa linh khí, cái này thì tương đương với có một cái Tự Linh Vực Trùng trợ giúp. Mà còn thần hồn mạnh mẽ, đồng dạng ở trong lúc vô tình không gián đoạn rèn luyện thân thể, cho nên ta tốc độ tu luyện, biến hóa nhanh. . ."

"Không nghĩ tới, thần hồn cảnh giới cao, vẫn có thể nhanh chóng mở ra công xiềng. ."

Thời gian rất nhanh, trong chớp mắt liền đến rồi đi Nam Vực cao trung thời gian.

Sở Nam thay một thân quần áo mới, mang theo tiểu hồ ly trực tiếp đi ra sân.

Ở nơi này mấy ngày bên trong, trừ đổi mới một lần Xạ Điều quyền tiểu thuyết này bên ngoài, hắn đều đang tu luyện, hắn tốc độ tu luyện liền cùng hạp được một dạng, Đan Điền chung quanh Huyệt Vị, giải khai gần hai mươi.

Đây là ở Sở Nam lo lắng, tốc độ tăng lên quá nhanh, có thể sẽ ảnh hưởng sau đó đột phá, tận lực áp chế dưới tình huống.

"Dựa theo loại tốc độ này, ta rất nhanh thì có thể đột phá Trùng Mạch cảnh, bước vào Dẫn Linh Cảnh."

Sở Nam bước nhanh đi trước, hướng dẫn vô trường đi tới.

Xa xa liền có thể thấy, kia cao cao đứng vững xếp hạng Ngọc Bích bên trên, tên mình ở phía trên nhất, tỏa ra một chút hào quang.

"Mau nhìn Sở Nam học trưởng."

"Năm nay Bạch đại sư là chúng ta cao trung đệ nhất nhân."

"Sau này ta cũng phải hướng Sở Nam học trưởng một dạng. . ."

"Đây là muốn đi thi đại học sao?"

Từng tia ánh mắt rơi vào Sở Nam trên người, trong ánh mắt vừa hâm mộ, có kiên nghị, cũng có sùng bái. . .

"Người nào!"

Lúc này chỉ thấy một đạo bóng người màu đỏ, tựa như tia chớp, hướng Sở Nam phóng mà tới.

Sở Nam theo bản năng phòng bị.

"Sở Nam học trưởng!"

Chỉ thấy kia bóng người màu đỏ trực tiếp dừng lại, một cái xinh đẹp thiếu nữ mặt đầy đỏ ứng đứng ở phía trước, thanh âm nói chuyện hơi có chút phát run.

"Ta. . . Ta vô cùng yêu thích ngươi. . . Học trưởng ngươi muốn tốt nghiệp, đi lần này, ta. . . Ta thích ngươi. . ."

Thiếu nữ này đứng ở Sở Nam đối diện, đầu cũng không dám nhấc, thanh âm tiểu với con muỗi một dạng, nói xong lời cuối cùng lấp ba lấp bắp không nói ra lời.

Thiếu nữ này, dài rất đẹp, bất quá Sở Nam căn bản cũng không nhận biết.

Hắn là cấp thấp đồng học.

Không nghĩ tới cuối cùng thấy chính mình phải đi, vậy mà không kìm lòng được tới một lần ngay trước mọi người biểu lộ.

Sở Nam hiện tại Nam Vực cao trung nhân khí, có người biểu lộ cũng không kỳ quái.

Sở Nam cười cười, đưa tay ra xoa xoa thiếu nữ mái tóc màu đỏ.

"Tốt nghiệp chẳng qua là ngăn ngừ ly biệt, học trưởng ở tam đại trong viện chờ ngươi, đừng để cho ta thất vọng a."

Sở Nam nói xong, bước nhanh hướng diễn võ trường đi tới.

Kia biểu lộ thiếu nữ, xoay người nhìn Sở Nam bóng lưng, kia ứng đỏ trên gương mặt lộ ra kiên định ánh mắt.

Vừa mới an tĩnh chốc lát chung quanh, chỉ một thoáng vang lên tiếng thét chói tai.

"Ta cũng muốn biểu lộ, nhưng là không dám." Một cô thiếu nữ buồn bực hô.

Sở Nam nghe được chung quanh xao động, có chút buồn cười lắc đầu một cái.

Rất nhanh hắn đi tới diễn võ trường.

Chỉ thấy từng nhóm đồng học, đã lấy lớp học làm đơn vị, xếp thành trường đội.

Mà ở trước mặt, là rất nhiều Yêu Kiếm Ưng.

Đủ để sánh bằng Nam Vực lớn nhất thương đội.

"Sở Nam ở bên này."

Tiểu Yêu hướng Sở Nam vẫy tay.

Sở Nam đi nhanh tới, liền thấy Đường Tử Quân lẳng lặng đứng ở đó.

"Bên ngoài có cái gì tốt chơi đùa, cũng gọi cái gì chứ?"

Tiểu Yêu có chút hiếu kỳ hướng diễn võ trường nhìn lại, hắn nghe được vừa mới tiếng huyền oán.

"Không có gì, có một tiểu học muội cho ta biểu lộ."

Sở Nam nói thẳng thật tình, nhưng là Tiểu Yêu căn bản không tin, rõ ràng Sở Nam liếc mắt, "Tự luyến cuồng."

"Bạch đại sư ẩn tàng thật thâm, trực tiếp hỏi đỉnh chúng ta Nam Vực cao trung năm nay đệ nhất nhân."

Đường Tử Quân nhìn Sở Nam, ôn nhu nói.

"Cũng đừng bắt ta làm trò cười, mọi người đều biết ta chỉ là vận khí tốt thôi, vốn là Mục Thiên, ai có thể nhớ hắn trực tiếp bất tỉnh."

Sở Nam biểu thị mình cũng rất bất đắc dĩ.

"Thật sao? Thật có trùng hợp như vậy sự tình. . ."

Đường Tử Quân không có tận mắt thấy trận kia xếp hạng chiến đấu, vẫn cảm thấy sự tình có chút kỳ hoặc.

"Đúng vậy." Một bên Tiểu Yêu dùng sức gật đầu, "Bằng không hắn nơi đó có thể bắt được đệ nhất."

"Không nghĩ tới, chúng ta mặt lạnh nữ thần, hôm nay lại có nụ cười, xem ra lần này đột phá thành công?"

Đường Tử Quân gật đầu một cái, "Nhờ có người giúp đỡ."

"Không khách khí." Sở Nam cười gật đầu một cái.

"Người thật đúng là dám tiếp không khách khí a, tiểu thư nhà ta chẳng qua chỉ là khách sáo thoáng cái a. Tiểu thư vừa không có tu luyện nội công của người, đột phá có quan hệ gì tới người a."

Tiểu Yêu cảm thấy Sở Nam người này da mặt thật dày, lại còn đem Đường Tử Quân đột phá quy công chính hắn.

"Khẳng định số người, chuẩn bị lên đường!"

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266: Đệ nhất hạng xông Thạch Nhân trận

Mười ngày sau, Nam Vực cao trung một nhóm cuối cùng đến tây nam đại địa.

Nơi này là Nhân Tộc tây nam mười mấy khu vực trung tâm, cũng là thi đại học một người trong đó địa điểm thi.

Tây nam hơn mười khu vực tham gia thi đại học học sinh, cũng sẽ hội tụ ở chỗ này.

Liên miên dãy núi nối liền cùng một chỗ, nơi này có rất nhiều Sơn Thể bị lấy hết, là từng cái trường thi.

"Năm nay thi đại học, kết quả lấy loại phương thức nào khảo hạch, còn không biết. Bất quá dù thay đổi đến muôn lần thì bản chất vẫn không thay đổi, không ngoài chính là người thực lực, thiên phú, nghị lực. . . Mọi người phải buông lỏng tâm tính, mấy ngày nay nghỉ ngơi cho khỏe, ba ngày sau bằng hảo tư thái nghênh đón thi đại học."

"Thi đại học tọa trấn lão sư, đều là các đại học viện điều đi tới, quan hệ đến các người tương lai nhất định phải biểu hiện tốt một chút."

Linh đội lão sư chính là Ninh Túy Linh, hắn mấy tháng gần đây đã từ nơi này đến Nam Vực cao trung qua lại chừng mấy chuyến, là vì an bài thi đại học hành trình.

"Đây là đâu tới?"

"Nam Vực. . ."

"Nghe nói năm nay Nam Vực cao trung đệ nhất nhân là Bạch đại sư."

"Cái nào Bạch đại sư?"

"Còn có thể là cái nào, chính là viết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cái kia Bạch Y Thắng Tuyệt."

"Nam Vực năm nay quá rác rưởi đi, bọn họ lợi hại nhất lại là một tác giả?"

"Nam Vực kia địa phương nhỏ có thể có tu luyện cái gì thiên tài, năm nay tây nam thi đại học số một, nhất định là chúng ta trần lộ sư tỷ!"

"Hừ, chúng ta lãng khu vực năm nay thiên tài bối xuất, thi đại học Đệ Nhất Tuyệt đúng là chúng ta lãng khu vực."

Chung quanh có không ít qua lại thiếu niên, nhìn cái này vừa mới từ trên người Yêu Kiếm Ứng nhảy xuống từng cái học sinh, với nhau thấp giọng nghị luận.

Bạch Y Thắng Tuyệt cuối cùng đoạt được Nam Vực tốt nghiệp trung học khảo hạch hạng nhất, đã sớm tại Thiên Đạo truyền ra, ngược lại có không ít học sinh biết.

Một cái tác giả, coi như là thiên phú tu luyện khá hơn nữa, cũng phải đem phần lớn tâm tư tiêu phí đến ý tưởng bên trên, như vậy cũng có thể đoạt được số một, có thể thấy Nam Vực cao trung năm nay không có tu luyện cái gì thiên tài.

Nhắc lên bọn họ khu vực học sinh thiên tài, đều tin tâm tràn đầy.

Mục Thiên trên mặt không có bất kỳ biểu tình.

Bên cạnh thiếu niên nghe được chung quanh nghị luận, không cam lòng nói, "Nếu không phải cuối cùng Mục Thiên ca người đột nhiên bất tỉnh, năm nay chúng ta Nam Vực đệ nhất nhân hẳn là người mới đứng!"

Sắp tới chỗ ở, Sở Nam cuối cùng cùng với ba cái cũng không thể nào quen thuộc thiếu niên phân ở một cái sân.

"Bạch đại sư."

"Sở Nam đồng học. . ."

"Không nghĩ tới lần này vậy mà cùng Bạch đại sư ở cùng một chỗ."

Ba cái thiếu niên cũng với Sở Nam chào hỏi.

Một người trong đó có chút yên lặng ngồi ở sân nhỏ một cái trên hòn đá tu luyện.

Một người khác trở lại gian phòng của mình.

Người cuối cùng đối với (đứng) Sở Nam biểu đạt trong lòng mình sùng bái.

Tiểu hồ ly có chút hiếu kỳ ngó dáo dác nhìn, tựa hồ cảm thấy ba tên này thật có ý tứ.

"Đoạn đường này đủ mệt mỏi, ta đi nghỉ trước."

Sở Nam đối phó một hồi người này, liền cũng trở về gian phòng của mình, quan môn nghỉ ngơi.

Đoạn đường này bay trên trời hơn mười ngày, một đến ngất ngư.

Thời gian rất nhanh, trong chớp mắt liền đến buổi tối.

Sở Nam đi ra khỏi phòng, đi tới sân bên ngoài, liền thấy thiếu niên kia, vẫn còn ở xếp chân hô hấp thổ nạp thiên địa linh khí.

"Thi đại học liền còn dư lại ba ngày, cố gắng nữa cũng rất khó có quá lớn tiến cảnh, cuối cùng này mấy ngày vẫn là phải nghỉ ngơi dưỡng sức, bằng hảo trạng thái đối mặt thi đại học."

Sở Nam trực tiếp cho ra đề nghị, cũng không để ý người này kết quả có thể hay không nghe lọt, thẳng đi ra ngoài.

"Bạch đại sư. . ."

Mới vừa đi ra sân, Sở Nam đã có người gọi mình.

Ngẩng đầu nhìn lại, liền nhìn người tới là một cái thiếu niên áo đen.

Thiếu niên này, bất ngờ chính là Mục Thiên.

"Mục Thiên đồng học, trùng hợp như vậy?"

Sở Nam chỉ chỉ xa xa, "Ta muốn đi ăn cơm, cùng một chỗ sao?"

"Ta là đặc biệt tới tìm người."

"Tìm ta?"

"Bạch đại sư lần trước lúc đối chiến, người dùng chiêu thức gì?"

Mục Thiên không chớp mắt nhìn chăm chăm Sở Nam con mắt.

"Có ý gì?"

Sở Nam biểu thị chính mình rất không hiểu.

"Bạch đại sư xếp hạng chiến đấu bên trong, người thế nào đem ta đánh bại?"

Người này nhận ra được cái gì không?

Sở Nam lộ ra ngoài ý muốn biểu tình.

"Ta lúc ấy căn bản không thể nào di chuyển a, chính người bất tỉnh."

"Không thể nào, loại kia cường độ đối chiến, đối với ta sẽ không có ảnh hưởng gì." Mục Thiên từng đập biển Nam Vực, gặp qua muôn vàn hung thú cùng hung hiểm, cũng đi qua Cực Tây sa mạc cùng sa mạc, ở biển cát đi tiếp, gian nan nhất thời điểm đã từng ần núp năm ngày năm đêm, nhỏ nước không vào, vẫn còn ở Hắc Thủy ao đầm cùng Ngạc Thú liều mạng tranh đấu.

Những kinh nghiệm kia, mỗi một lần cũng so xếp hạng chiến đấu muốn gian khổ gấp trăm ngàn lần, hẳn chưa bao giờ đột nhiên đã hôn mê.

"Ta đây cũng không rõ ràng, người cảm thấy ta có khả năng cũng không nhúc nhích liền đem người đánh bất tỉnh đi qua?" Sở Nam buông tay một cái, lộ ra mặt đầy vẻ mặt vô tội, sau đó thẳng đi về phía xa xa.

Mục Thiên nhìn Sở Nam bóng lưng, xem nửa ngày, lộ ra có chút mờ mịt biểu tình, "Hắn với hắn không có quan hệ gì, lúc ấy ta chỉ là cảm giác đầu phi thường đau, sau đó liền đã hôn mê, kết quả chuyện gì xảy ra?"

"Có lẽ thật chỉ là một ngoài ý muốn đi!"

Buổi tối hôm đó, Sở Nam tiến vào Thiên Đạo, ở « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong ban bố một cái đơn chương

[ta đã tới tây nam đại địa, chuẩn bị thi đại học, tiếp theo tạm ngừng đổi mới, chờ đến thi đại học sau khi kết thúc khôi phục.]

Sở Nam đơn chương ban bố sau đó, lập tức liền có rất nhiều người chúc phúc.

"Cầu chúc Bạch đại sư thi đại học thuận lợi."

"Cầu chúc Bạch đại sư thi đại học thuận lợi."

"Bạch đại sư có thể hay không cảm một thi đại học đệ nhất tới?"

"Cố gắng lên, Bạch Y Thăng Tuyết."

"Bạch đại sư tới Đông Hải học viện đi, ta nhưng là đại mỹ nữ. . ."

Trong lúc nhất thời rất nhiều độc giả, rối rít đối với (đúng) Sở Nam biểu thị chúc phúc, hy vọng hắn thi đại học thuận lợi.

Đồng dạng Sở Nam cũng thu được đến từ Lâm Tịch phát tới tin tức.

"Cố gắng lên."

Sở Nam trả lời, "Có thể hay không không muốn như vậy tục khí chúc phúc? Tới điểm thực chất."

"Người muốn cái gì chúc phúc?"

"Tỷ như, lấy thân báo đáp. . ." Sở Nam còn thêm một cái mặt mày vui vẻ biểu tình.

"Được a !"

Cái này cũng được, ta mị lực lớn như vậy?

Cũng không dè dặt xuống.

Sở Nam ngây ngô chốc lát, liền thấy Lâm Tịch vừa tiếp lấy phát một tin tức.

"Nhà ta sủng nhi hẳn thích vô cùng người."

"Sủng nhi? ? ?"

Sở Nam liền tiếp phát ra ba cái nghi vấn, có chút mờ mịt cái này là ý gì.

"Ừ, gần đây đạt được một cái Linh Sủng, hẳn có thể lấy thân báo đáp, không nghĩ tới người còn có loại này yêu thích."

Sở Nam thấy Lâm Tịch phát tới một trương lam hồ ly hình.

Sở Nam: ". . ."

Thấy Sở Nam phát ra im lặng tuyệt đối, Lâm Tịch con mắt cười thành Nguyệt Nha.

Ba ngày thời gian, trong chớp mắt liền đi qua.

Mấy triệu thiếu niên, rồi rít hướng mình trường thi đi tới.

Sở Nam bị phân ở số hai trường thi.

Số 2 trường thi, là một hang núi.

Sở Nam đi vào sơn động, trong tường nạm Dạ minh châu, đem trọn cái không gian chiếu sáng.

Chỉ thấy, từng nhóm người đầu đá, đứng thẳng.

Hai người trung niên, đứng ở phía trên, nhìn từng cái đi tới học sinh.

Khi thấy Sở Nam lúc, hai người trung niên liếc nhau một cái.

Hiển nhiên cũng là nhận ra Sở Nam.

Bọn họ là lão sư, đối với cái này vị cự tuyệt tam đại viện thiên tài tác giả, tự nhiên đặc biệt tháo qua.

Chờ đến số 2 trường thi học sinh tất cả đi vào, hai vị này lão sư bắt đầu giảng giải trong lần khảo hạch này cho.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 267: Xông

"Ha ha, người đầu đá? Vọt thẳng đi qua? Thời gian sử dụng càng ngắn càng tốt! Giá cao kiểm tra hạng thứ nhất khảo hạch cũng quá dễ dàng, ta xem khoảng cách này đối diện cũng liền 200 mét mà thôi, nhiều nhất 10 giây ta là có thể tiến lên. "

Một cái cảm bào thiếu niên nghe được cái này nội dung khảo hạch, cười lớn, cảm thấy quá mức đơn giản.

Hắn cười như điên, đưa tới không ít học sinh nhìn chăm chú.

"An tĩnh, nếu là lại ồn ào, liền đuổi người ra khỏi trường thi. "

Cái kia tóc ngắn trung niên lão sư, lập tức quát lớn.

Kia cảm bào thiếu niên vội vàng im miệng.

"Cái này tổng cộng có mười đi, dựa theo các người số báo danh mười người làm một tổ, tiến hành khảo hạch, tổ thứ nhất mười vị thí sinh, Nhất Hào thí sinh xuất trần khu vực Trần biết, số 2 thí sinh Nam Vực. . . "

"Cái này mười tám cái người đầu đá toàn bộ. . . "

"Ta là Nhất Hào, ta là Trần biết." Cảm bào thiếu niên trực tiếp cắt đứt lão sư lời nói, sau đó liền xông ra, "Lão sư đơn giản như vậy khảo hạch, còn nói cái gì a, ta lên trước. . . "

Cảm bào thiếu niên, đem trong tay Ngọc Bài, trực tiếp dè ở bên cạnh Ngọc Thạch cây cột lõm nơi, không đợi khác (đừng) thí sinh bắt đầu, liền trực tiếp xông ra.

Thật giống như như vậy tranh đoạt từng giây từng phút, có thể làm cho so với hắn người khác tranh thủ thêm một đoạn thời gian tựa như.

Trần biết vừa mới lao ra có mười mét, đi tới cái thứ nhất người đầu đá bên cạnh.

Kia đứng bất động người đầu đá, đột nhiên chính là đâm ra một quyền.

"Tình huống gì, thế nào di chuyển?"

Kia Trần biết gầm nhẹ một tiếng, nguyên bản kinh hi biểu tình mãnh liệt biến hóa.

Cũng may hắn phản ứng rất nhanh.

Bước chân hung hăng trên mặt đất đạp một cái, thân thể lướt ngang ra hơn một thước, né tránh một quyền này.

Hắn vừa mới thở phào một cái, liền thấy, người đá kia, di chuyển nhanh chóng, linh hoạt giống như là chân nhân một dạng, trong chớp mắt liền vừa ép tới gần bên cạnh hắn.

"Mẹ nhà nó. . . Còn tới."

Trần biết cả kinh thất sắc, đã sớm loạn trận cước, theo bản năng chân hướng người đầu đá đá tới, lại bị người đầu đá hai tay khóa lại.

Bất quá cái này Trần biết trực tiếp mượn lực, trực tiếp kéo ra cùng Thạch Nhân khoảng cách, trong chớp mắt liền tập kích bất ngờ đi.

"Người còn muốn đánh lên người biết gia gia. . ."

Kia cảm bảo thiếu niên quay đầu đối với (đứng) kia thứ một tên người đá tức giận mắng một tiếng.

Hắn căn bản không chú ý tới cái thứ 2 tảng đá, không biết lúc nào đã vọt tới phụ cận, một cái trọng quyền nện ở trên đầu hắn.

Phốc!

Cái này cảm bảo thiếu niên, miệng phun máu tươi, trực tiếp đã hôn mê.

Sở hữu đồng học, đều là trở mắt nhìn nhau, nhìn trước mắt cái này khó tin một màn.

"Người đầu đá vậy mà sống."

"Chẳng lẽ những người đá này đều đã ngưng tụ thành linh, tu thành yêu?"

Có thiếu niên kinh ngạc tự nói lên.

Sống tảng đá, đây chẳng phải là yêu là cái gì?

"Trần biết hôn mê, khảo hạch kết thúc. . ."

Kia tóc ngắn lão sư trực tiếp tuyên bố kết quả, sau đó liền đi đem kia hôn mê thiếu niên ôm đi ra.

"Những người đá này, là tác giả Tàn Thiên tiểu thuyết « con rối Chiến Thần » trong đó Thạch Nhân con rối, nếu là người môn người nào xem qua quyền tiểu thuyết này, hẳn biết. Loại đá này nhân, mặc dù không có trí tuệ, nhưng có thể cảm giác được chuyển động vật thể, hơn nữa làm ra công kích, phi thường kỳ diệu. . . Vừa mới vị kia Trần biết đồng học, đã cho các người thấy được Thạch Nhân con rối uy lực, tổ thứ nhất còn lại chín vị thí sinh, chuẩn bị xong lời nói, có thể bắt đầu."

Một người khác lão sư tuyên bố.

Nguyên lai là con rối!

Quyển kia tiểu thuyết ngược lại thật có ý tứ, có thời gian lời nói có thể nhìn một chút.

Sở Nam ghi nhớ quyển kia tiểu thuyết tên.

Người đá này uy lực thì không nhỏ, hẳn không phải là mỗi vị thí sinh, cũng có thể đi qua.

Tổ thứ nhất mấy cái khác thí sinh, là năm nam tứ nữ.

Bọn họ tất cả thư một hồi, may mới vừa rồi không có xung động.

Kia chín tên thí sinh, rồi rút chạy đi chính mình kia một nhóm người đầu đá vừa đem trong tay ngọc bội nhẹ nhàng ấn vào lỗm, liền cũng hướng người đầu đá dời đi.

Bất quá có vừa mới Trần biết ví dụ, cũng không dám vọt mạnh, bắt đầu cẩn thận dò xét.

"Xếp hàng thiên thủ. . ."

Một cái gậy gò thiếu niên tốc độ nhanh nhất, một chưởng vỗ ở người đầu đá trên đầu.

Sau đó mượn lực, tung người nhảy một cái, trực tiếp vượt qua cái thứ nhất người đầu đá.

Người đầu đá hai tay trực tiếp bắt gậy gò thiếu niên cổ tay, trực tiếp kéo hẳn.

Ngay sau đó là khuất tất đi đỉnh thiếu niên này.

Bất quá rõ ràng thiếu niên này tốc độ nhanh hơn, nhắc chân chính là một cước, đá vào người đầu đá trên người, trực tiếp nhảy đến năm mét ở ngoài, cái thứ nhất người đầu đá, cùng cái thứ 2 người đầu đá vị trí chính giữa, vừa vận tránh cái thứ nhất người đầu đá công kích.

Mũi chân hẳn trên mặt đất mạnh mẽ điểm, nhanh chóng lao xuống đi.

Kia tóc ngắn lão sư, khẽ vuốt cằm

"Thiếu niên này không tệ, rất rõ ràng là sửa đổi số một thí sinh Trần biết động tác, ở thời gian ngắn như vậy bên trong, là có thể thay đổi áp dụng. . . Hẳn mới có thể đem Thạch Nhân trận tất cả xông qua."

Còn không có tham gia khảo hạch thí sinh, cũng không chớp mắt nhìn chăm chăm chín người này quá trình, tỉ mỉ nghiên cứu có phải hay không có quy luật gì đó.

Àm!

Một cô thiếu nữ ở xông qua thứ chín người đầu đá lúc, bị người đầu đá liên tục đập trúng mấy lần, cuối cùng buông tha.

Một người thiếu niên, ở xông qua cái thứ mười hai người đầu đá lúc, không ngừng lui về phía sau, tiền hậu giáp kích, không địch lại người đầu đá dừng bước 12 cái người đầu đá.

Cuối cùng tổ thứ nhất mười người, có năm người xông qua.

Trừ Trần biết bốn người, một người trong đó xông qua chín người đầu đá cuối cùng dừng bước, hai cái đi qua 12 cái người đầu đá, còn có một cái giữ vững đến cuối cùng thời gian kết thúc, bất quá đáng tiếc là xông qua mười bảy cái người đầu đá, cuối cùng không có thể bước qua người cuối cùng.

"Tảng đá kia con rồi cũng quá mạnh, nếu là người tốc độ tiến tới quá chậm, lân cận mấy cái lại còn có thể liên thủ công kích."

Một người thiếu niên mặt lộ khổ sở.

Có không ít thiếu nữ, đã sắc mặt trắng bệch, nhìn có chút sợ hãi.

Rất nhanh, tổ thứ hai học sinh bắt đầu khảo hạch.

Cuối cùng bốn người xông qua, một người trong đó vận khí tốt hơn, ở khảo hạch thời gian kết thúc lúc vọt tới đối diện.

Tổ 3, sáu người thành công.

Thời gian trôi qua, sắp tới thứ ba mươi ba tổ khảo hạch.

Một người vóc dáng to con, dáng người tương đối thấp thiếu niên xuất hiện, hẳn lộ ra có chút thật thà nụ cười.

Còn không chờ mọi người phản ánh tới, hẳn liền trực tiếp vọt vào, căn bản không để ý tới người đá kia.

"Tiểu tử này tìm chết chứ ? Người đầu đá lợi hại như vậy, hẳn còn dám như vậy, cái thứ nhất người đầu đá một đầu có thể đem đánh bay đi ra ngoài."

"Hắc hắc, ta xem tiểu tử này còn không bằng ta, ta còn xông qua một cái đây!" Lúc này thứ một cái ra trận Trần biết đã sớm từ hôn mê tỉnh lại, luôn luôn về mặt đau khổ không nói gì, vừa mới thật là mất mặt a, hiện tại rốt cuộc thấy một cái nhìn có chút ngốc thiếu niên, trực lăng lăng liền tiến lên, xem bộ dạng như vậy, tuyệt đối sẽ bị cái thứ nhất người đầu đá trực tiếp chùy bay, rốt cuộc tìm được nói chuyện cơ hội.

Xoát!

To con thiếu niên tốc độ rất nhanh, vọt tới cái thứ nhất người đầu đá phụ cận, tốc độ không giảm nhanh hơn.

Người đá kia huoi quyền.

Ngay vào lúc này, chỉ thấy thiếu niên này giơ lên hai cánh tay mở ra trực tiếp kẹp lại người đầu đá hai quả đấm.

Rắc rắc.

Chỉ thấy người đá kia lại bị hẳn trực tiếp đánh bay đi ra ngoài.

Kia thật thà thiếu niên, trực tiếp lao xuống đi, hướng cái thứ 2 người đầu đá phóng tới.

Rắc rắc!

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 268: Đệ nhất tràng kết thúc

Cái này to con thiếu niên, thân thể cường hãn khủng bố.

Vậy mà chỉ dựa vào mượn lực lượng cùng nhận tính, là có thể chống cự Thạch Nhân lực lượng.

"Lâm Thiên chẳng lẽ hẳn là thâm khu vực cao trung cái kia Lâm Thiên, năm nay thâm khu vực đệ nhất nhân?"

Có thiếu niên kinh hô thành tiếng.

"Thâm khu vực đệ nhất nhân, Lâm Thiên?"

"Chúng ta bên này có hay không thâm khu vực cao trung thí sinh? Người này có phải là người hay không môn kia?"

Một cô thiếu nữ gật đầu, "Ừ."

Trong chớp mắt thiếu niên này đã vọt tới thứ mười cái người đầu đá, không đủ tốc độ của hắn đã rõ ràng trở nên chậm.

Loại này hoành hành không cổ kỵ dụng đối với hắn thể lực tiêu hao rất lớn.

Bên cạnh hai vị lão sư sự chú ý tất cả ở Lâm Thiên trên người, trong đôi mắt đều là thần phục vẻ.

"Tiểu tử này trời sinh là phải đi Thể Tu đường, vẫn còn ở cao trung, thì có loại này thân thể cường hãn tư chất, ngành hãm Thạch Nhân con rồi, liền cùng ăn cơm uống trà một dạng. . . Nếu là có thể đi tới học viện chúng ta. . ."

"Đừng vọng tưởng, loại này hạt giống tốt, nhất định có thể tiến vào tam đại viện. . . Trừ phi là mất mìn, nếu không không thể nào đi các người học viện."

Rất nhanh vóc người này to con thiếu niên, vọt thẳng đến cuối cùng.

Mà lúc này tổ này mặt khác chín người, nhanh nhất một cái, vẫn còn ở cùng cái thứ 7 người đầu đá chu toàn.

Luôn luôn rất nghiêm nghị tóc ngắn lão sư, lộ ra nhiều chút nụ cười.

"Không sai, Lâm Thiên ta nhớ ở người. Cái này một môn học khảo hạch, người rất có hy vọng bắt được hạng nhất."

."

Lâm Thiên thu hồi chính mình Ngọc Bài, trở lại trong đám người, hắn cái này một hạng khảo hạch kết thúc.

Cuối cùng tổ này, có năm người toàn bộ xông qua mười tám cái người đầu đá. . .

Thời gian trôi qua, một tổ lại một tổ thí sinh ra trận.

Mặc dù cũng có cường hãn học viên, nhưng là lại không một người có thể cùng kia to con thiếu niên so sánh.

Thiếu niên kia tốc độ quá nhanh, chính là vọt thẳng đã đâm đi.

Có thể có loại năng lực này, sở hữu thí sinh cộng lại, cũng không có mấy người.

Cuối cùng, rốt cuộc đến phiên Sở Nam tổ này bắt đầu khảo hạch.

"Thấy không Bạch đại sư!"

Có nhận ra Sở Nam học sinh la lên.

"Bạch Y Thăng Tuyết sao? Là cái nào?"

"Chính là cái kia Sở Nam, hẳn chính là Bạch Y Thăng Tuyết."

"Mới vừa rồi ta liền thấy hẳn thật là đẹp trai! Sở Nam tên cũng dễ nghe như vậy, không nghĩ tới hẳn chính là Bạch Y Thăng Tuyết." Có thiếu nữ đã phạm hoa si, ngay cả rất bình thường tên, cũng cảm thấy phi thường dễ nghe.

Tổ này bên trong, Sở Nam tuyệt đối là được chú ý nhất.

Mọi người quan tâm cũng không phải hẳn có thể quá nhiều nhanh xông qua cửa ải này, mà là hẳn danh tiếng cũng khá lớn, tất cả mọi người muốn tận mắt nhìn một chút vị này kết quả có hay không ba đầu sáu tay.

Sở hữu học viên, coi như là không biết Sở Nam là ai, chưa từng thấy hẳn đáng vẻ, thế nhưng Bạch Y Thăng Tuyết danh tự này, bọn họ cũng đều biết.

Mấy ngàn năm qua, danh tiếng vang nhất học sinh trung học đệ nhị cấp tác giả!

Không ai sánh bằng!

Kia Lâm Thiên mặc dù cũng là có chút danh tiếng khí, bắt quá lại cũng chỉ là đang ở thâm khu vực a.

Mà Sở Nam Bạch Y Thăng Tuyết Bút Danh, chính là đã nổi danh Thần Văn thế giới.

Ở Nhân Tộc biên giới, nội công vẫn là cung không đủ cầu.

Sở Nam đem trong tay Ngọc Bài trực tiếp ấn vào lỗ bên trong, cũng không có lập tức chạy nước rút, chẳng qua là bước đi tới, đi tới cái thứ nhất người đầu đá phụ cận, dẫn động cái thứ nhất người đầu đá công kích.

Giờ khắc này, ý hẳn thường thức thoáng cái dọc theo vài trăm thước, đem mười tám cái người đầu đá tất cả bao phủ ở suy nghĩ bên trong.

Sở Nam theo bản năng sử dụng, ý thức hải thần hồn lực đi đánh vào, bắt quá đối với Thạch Nhân không có bất kỳ ảnh hưởng.

Sở Nam trực tiếp lui về phía sau một bước, trừ người đầu đá phạm vi cảm ứng.

Người đá này lui về, không nữa di chuyển.

"Quả nhiên, loại thứ này hẳn không có ý thức, không có linh hồn, ta thần hồn mạnh mẽ cùng tinh thần lực, đối với bọn nó không có bất kỳ ảnh hưởng. Xem ra Tu Thần Hồn giả, nhất niệm có thể giết nhân, chỉ có thể đối với (đúng) có sinh mệnh cùng linh hồn đồ vật sử dụng. . . Tu Thần hồn người hay là có giới hạn."

Sở Nam trước cũng đã ngờ tới loại khả năng này, lần này chẳng qua là thử a.

"Bạch đại sư đây là làm cái gì chứ?"

Có người thấy Sở Nam động tác, rất là kỳ quái.

"Hắn không vượt qua nổi đi, hẳn dù sao cũng là tác giả."

Một người khác thiếu niên phán đoán.

"Không phải như vậy, Bạch đại sư là chúng ta Nam Vực cao trung năm nay kỳ cuối thi đấu đệ nhất." Một cô gái yếu ớt giải thích một câu, bắt quá hẳn thanh âm rất nhỏ, ở có chút huyền ảo trong tiếng nghị luận, không có ai nghe được.

Bên cạnh chín vị, đều đã cùng lại Thạch Nhân bác chiến lên.

Có một người thiếu niên đã thành công thoát khỏi thứ một tên người đá ngăn trở.

Sở Nam đối với (đúng) thi đại học xếp hạng các loại cũng không thêm để ý, tự nhiên cũng liền phi thường thoải mái, vừa hoạt động tay chân một chút, lúc này mới bắt đầu di chuyển.

Hắn nhẹ nhàng đi tới thứ một tên người đá phụ cận, người đá kia cảm ứng được Sở Nam, ngay lập tức liền là một đòn thạch quyền, trực tiếp đập tới.

Sở Nam một tay mở ra, hướng kia thạch quyền trao đi.

"Hừ!"

Hắn rên lên một tiếng, cảm giác một nguồn sức mạnh đánh tới.

"Người đá này lực lượng quả nhiên rất mạnh, cái kia to con thiếu niên, xác thực thật không đơn giản."

Sở Nam cảm thụ một chút người đá này lực lượng.

Người đá kia khuất tất, trực tiếp đình đi.

Sở Nam cái tay còn lại xuống phía dưới đề một cái, trực tiếp đề lại chân kia.

Ngay sau đó một khuỷu tay, hung hăng đụng vào Thạch Nhân trên ngực.

Đem người đầu đá đụng ra.

Nhưng là Thạch Nhân rời khỏi hai bước sau, vừa xông lại.

"Vị bạn học này Thạch Nhân không có cảm giác đau, ngươi phải cẩn thận a."

Kia tóc ngắn lão sư, lên tiếng nhắc nhở.

Ở bất kỳ một cái nào thế giới đều là như thế, đối với một cái nhận được chú ý thiên tài, lão sư luôn là tha thứ.

Người đá này con rồi không sợ hãi, vừa không có cảm giác đau, xác thực rất có ý tứ.

Chỉ tiếc, thực lực hơi hơi kém điểm, chỉ có thể để cho học sinh trung học đệ nhị cấp rèn luyện dùng.

Lúc này mặt khác chín vị, một tên sau cùng cũng đã xông đến thứ năm Thạch Nhân.

Sở Nam cũng không có hứng thú tiếp tục nghiên cứu.

Bàn tay hắn mở ra, một tiếng rỗng gầm tiếng vang lên, tiến tới trong sơn động vang vọng.

Theo hắn một chuồng tổng ra, người đá này bị trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Xoát!

Sở Nam qua lại mà qua, còn không chờ người đầu đá kịp phản ứng, hắn đã vượt qua thứ một tên người đá phạm vi cảm ứng.

Ngay sau đó, cái thứ 2.

Sở Nam bắt chước làm theo. . .

Ngay sau đó, cái thứ 3. . .

Cũng rất nhanh, Sở Nam trực tiếp từ người cuối cùng Thạch Nhân bên người xẹt qua, rơi vào tận cùng sơn động.

Tổ này, hắn cái thứ nhất hoàn thành.

"Tốc độ quá nhanh, cái này cũng có thể vọt tới tổ này số một!"

"Mạnh như vậy!"

"Hắn thật là Bạch Y Thắng Tuyệt, Bạch đại sư?"

"Đây là Hàng Long Thập Bát Chương đi!"

"Tê. . ."

Chung quanh chính đang nhìn một màn trước mắt này thí sinh, tất cả trợn mắt, trong lúc nhất thời bị rung động.

Mới vừa bắt đầu Sở Nam còn không có lộ ra cái gì, chờ đến hắn động.

Mọi người mới phát hiện, Sở Nam tốc độ quá kinh khủng, cái này căn bản không là Trùng Mạch cảnh nên có tốc độ.

"Chẳng lẽ, hắn đã là Dẫn Linh Cảnh?"

"Dáng dấp đẹp trai, tiểu thuyết viết hảo hùng nói, thực lực vậy mà cũng cường hãn, Nam Thần a, Nam Thần." Vừa mới phạm hoa si cô gái kia, lúc này càng là mặt đầy đỏ ửng, hai tay đặt ở trong ngực bên cạnh nắm chặt quả đấm.

Không ít thí sinh cũng rung động không dứt, Sở Nam xông qua tốc độ quá kinh khủng, nếu không phải trước mặt ở đó trì hoãn một đoạn thời gian rất dài, tuyệt đối có thể cùng vừa mới cái kia vóc người to con Lâm Thiên so xướng.

"Hàng Long Thập Bát Chương cùng Kinh Công kết hợp, cũng thật là rất mạnh." Một lão sư trong đó đi tới, đem Sở Nam Ngọc Bài lấy xuống, ca ngợi một câu.

Không ít thí sinh lúc này mới chợt hiểu, nguyên lai tốc độ nhanh như vậy là bởi vì Kinh Công.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 269: Dẫn Linh Cảnh Mục Thiên

Ở mặt khác trong một cái sơn động, lúc này khảo hạch cũng đang tiến hành.

Trần Thành cùng Mục Thiên hai người cùng đi ra.

Ở Nam Vực cao trung cuối cùng tranh đoạt Nam Vực cao trung đệ nhất nhân thời điểm, hai người từng đối chiến qua một lần, cuối cùng lấy Mục Thiên rút kiếm dừng được kiếm ý, đánh bại Trần Thành Khoái Dao. Bất quá khiến người ngoài ý là, cuối cùng Mục Thiên hàng này đang cùng Sở Nam trong đối kháng trực tiếp đã hôn mê.

Chẳng ai nghĩ tới, hôm nay thi đại học trận đầu khảo hạch.

Hai người liền phân đến cùng một cái trường thi, hơn nữa còn là ở cùng tổ xuất chiến.

"Mục Thiên chúng ta liền so thoáng cái, xem xem ai có thể cái thứ nhất xông qua những người đá này con rồi." Trần Thành có chút nghiêng đầu, nhìn về Mục Thiên.

Mấy chục ngày trước, hấn thua.

Hôm nay thi đại học trận đầu trong khảo hạch, hấn có lòng tin đánh bại Mục Thiên.

Phải biết, kiếm ý tại loại này trong khảo hạch, nhưng là không có nổi chút tác dụng nào.

Mục Thiên vẫn là một bộ đồ đen, đầu cũng không có chuyển, "Người không phải là đối thủ của ta, không thể so với ta nhanh, ta mục tiêu, là năm nay tây nam thi đại học số một!"

"Như vậy đúng dịp, ta cũng vậy như vậy cho là." Trần Thành lấy đồng dạng lời nói đáp lại.

Hai người nói thẳng mục tiêu là năm nay tây nam địa điểm thi thi đại học số một, trong lúc nhất thời cái này trường thi thí sinh, tất cả nghị luận.

"Hai người các ngươi ai vậy, thôi cái gì thôi, còn muốn số một, khác (đừng) cuối cùng liền Thạch Nhân trận cũng không vượt qua nổi, liền khô hải."

"Thật là không biết trời cao đất rộng, những người đá này trận có thể đủ tất cả bộ xông qua cũng không đủ là nửa thành a."

"Hai cái Phong Từ chứ ?"

Những thứ này đối với (đúng) Mục Thiên cùng Trần Thành không quen nhân, với nhau nghị luận.

Mà mấy cái Nam Vực học sinh cấp ba, đối với (đúng) hai người này chính là phi thường biết.

"Đây là Mục Thiên cùng Trần Thành, chúng ta Nam Vực cao trung kỳ cuối thi đấu xếp hạng thứ ba cao thủ, cái này Mục Thiên vốn phải là đệ nhất. . ."

"Nam Vực cao trung, chính là cái kia cuối cùng để cho một cái tác giả bắt được đệ nhất Nam Vực cao trung? Chết cười ta. . ."

Ở nơi này nhiều chút thí sinh trong tiếng nghị luận, tổ này khảo hạch bắt đầu.

Mục Thiên cùng Trần Thành hai người đồng thời đem Ngọc Bài ấn vào lỗm bên trong, tính giờ bắt đầu.

Hai người không hề dừng lại một chút nào, bay thẳng đến Thạch Nhân chạy nước rút đi.

Đối với bọn họ mà nói, cũng không phải như thế nào mới có thể xông qua Thạch Nhân con rối, mà là như thế nào đem sử dụng thời gian xuống đến thấp nhất.

Chỉ thấy Trần Thành tập kích bất ngờ tới, một tay hóa thành Chương Dao hình, hướng Thạch Nhân con rối cổ vị trí đập ngang đi.

"Thật đem Thạch Nhân con rối đương nhân đánh, còn đánh cổ, thật là khôi hài, còn có thể đem Thạch Nhân con rối đánh bất tỉnh đi qua? Mới vừa rồi nhiều như vậy thí sinh đi qua, dễ chịu nhất đóng biện pháp, chính là đem Thạch Nhân con rối trực tiếp cấp đẩy lui. Liền cái này đầu óc, cũng có thể trở thành Nam Vực tiền tam, không trách cuối cùng sẽ bị một cái tác giả bắt được số một, Nam Vực cao trung lần này lại không cái gì đem ra được thí sinh. ."

Một cái vừa mới bắt mắt Trần Thành cùng Mục Thiên hai người cuồng ngôn gia hóa, thấy như vậy một màn, lên tiếng châm chọc.

Bất quá hần vừa dứt lời, chỉ thấy Trần Thành đã bay vút qua.

Kia bị Trần Thành Chương Dao đánh trúng Thạch Nhân, đầu ngay sau đó lặn dưới đất.

Đó là Thạch Nhân con rối đầu, lại bị Chương Dao cấp trực tiếp chém đứt.

Cực kỳ cường hãn là nhân con rối, lại bị hần cấp hủy diệt.

"Cái này, chuyện này. . ." Kia lên tiếng châm chọc thiếu niên, trọn to mắt, cái này nửa ngày, cái gì cũng không nói ra được.

Mà một bên khác, Mục Thiên đánh vắng ra Thạch Nhân con rối, theo sát nó sau, đi theo tới.

"Vừa mới trong nháy mắt đó hần liên tục xuất chương lần, đồng thời đập ở Thạch Nhân con rối cổ đồng dạng vị trí. . ." Một cái lão sư giám khảo một lời vạch trần.

Hiện trường lại là một trận xao động.

Rõ ràng chẳng qua là phát tay, hần vậy mà trực tiếp xuất chương mười sáu lần.

Nếu là Sở Nam tới, chỉ sợ cũng muốn chắc lưỡi hít hà, cuối cùng là độc thân bao nhiêu năm tóc độ tay.

Rất nhanh, Mục Thiên cùng Trần Thành hai người đã chạy nước rút đến cái thứ mười hai Thạch Nhân con rối.

Mặt khác tám vị thí sinh, nhanh nhất mới đến thứ sáu, bọn họ đã bị bỏ qua.

Lúc này Mục Thiên vẫn lạc hậu Trần Thành một đường.

Trần Thành lấy tay là đao, tốc độ so Mục Thiên phải nhanh hơn một tia.

Nếu là tiếp tục như vậy, trước nhất đến cuối cùng rất rõ ràng sẽ là Mục Thiên.

Ở nơi này cái thứ mười hai Thạch Nhân con rối đi qua thời điểm, một cổ cường đại thể lực phóng lên cao.

Chính đang chạy nước rút Trần Thành giờ khắc này, cũng vì thế mà choáng váng.

Chỉ thấy Mục Thiên bên kia, toàn bộ cánh tay, vậy mà đập lên một tầng oánh ánh sáng màu trắng.

Mục Thiên lần này đồng dạng là một quyền đập ra.

Đương,

Chỉ thấy.

Người đá kia con rối, đầu lại bị trực tiếp đập bạo nổ.

Mục Thiên cuồng cướp mà qua.

"Linh khí phóng ra ngoài, Dẫn Linh Cảnh. . . Hần, hần đã Dẫn Linh Cảnh?"

Có người lấp bắp nói, trong thanh âm có chút khó tin. ;

Hiện trường một trận yên tĩnh, không ai từng nghĩ tới cái này Mục Thiên, vậy mà trực tiếp bộc phát ra Dẫn Linh Cảnh thực lực.

Sau đó mấy cái Thạch Nhân con rối, đối với (đúng) đã bước vào Dẫn Linh Cảnh giới Mục Thiên mà nói, thật là giống như là đùa nghịch một dạng.

Cuối cùng Mục Thiên thành công vượt qua Trần Thành, cái thứ nhất hoàn thành Thạch Nhân con rối khảo hạch.

Hai người cũng bắt được tại chính mình Ngọc Bài.

"Người lại còn ản giấu thực lực." Trần Thành thế nào cũng không nghĩ đến, ở Nam Vực tốt nghiệp trung học thi đấu bên trong, kia chặt vật cuối cùng đem Mục Thiên kiểm ý bức ra, cái này Mục Thiên lại còn cất giấu kinh khủng hơn là bài tẩy, Dẫn Linh Cảnh thực lực chưa hề dùng tới, "Ta thua không oan. . ."

Lúc này chung quanh trào phúng sống tất cả không thấy, nghênh đón từng cái ánh mắt kính sợ.

Đã bước vào Dẫn Linh Cảnh Mục Thiên, thật có tranh thủ đệ nhất thực lực.

Rất nhanh trận đầu khảo hạch tất cả kết thúc.

Sở Nam từ trong trường thi đi ra, đi trên đường lúc nghe được chung quanh tiếng nghị luận.

"Tuyệt Vực cao trung Trần Lam thật là quá cường hãn, hãn vậy mà nhảy vào Dẫn Linh Cảnh. . ."

"Chúng ta trường thi cũng vậy, nghe nói Nam Vực cao trung một cái tên là Mục Thiên gia hỏa, lạnh một khoản. . ."

"Vậy coi như cái gì. . ."

Không ít thí sinh cũng lại theo quen nhau nhân, nói chuyện với nhau đến, bọn họ trong trường thi xuất ra hiện cao thủ.

Mục Thiên?

Tiểu tử kia Dẫn Linh Cảnh!

Sở Nam có chút nheo lại mi mắt, nghĩ đến thiếu niên mặc áo đen kia.

"Như vậy nói đến, ta thần hồn bây giờ có thể trực tiếp miểu sát Dẫn Linh Cảnh? Tiểu tử kia trực tiếp đã hôn mê, rơi vào trong sương mù không hiểu, đoán chừng là buồn bực có thể."

Sở Nam có chút buồn cười, cái này Mục Thiên ở Nam Vực cao trung ản tàng bốn năm, là vì cuối cùng nhất mình kinh nhân bắt lại cuối cùng đệ nhất.

Thế nào cũng không nghĩ đến, cuối cùng hội (sẽ) gây kích ở trên người của ta.

Ta kỳ thực cũng không muốn cùng người cạnh tranh, vậy vừa nãy hoàn thành nhiệm vụ trở lại, trong lúc nhất thời không có thể làm rõ ràng tình trạng.

Sở Nam lại nghe một hồi, đã nghe được rất nhiều tiến vào Dẫn Linh Cảnh học viên.

Giá cao trung khảo thử, quả nhiên là Quần Anh hội tụ.

Ở Nam Vực cao trung lúc, Sở Nam còn tự tin ở những người bạn cùng lứa tuổi, thực lực bài danh phía trên.

Hiện tại vừa so sánh với cũng không biết chụp tới bao nhiêu danh.

Nếu là lấy sau tiến vào tam đại viện, thiên tài võ giả liền.

Rất nhanh, Sở Nam trở lại chỗ ở.

"Ca ca. . . Người rốt cuộc đã về rồi."

Tiểu hồ ly Nguyệt Hoa vui sướng nhảy đến Sở Nam trong ngực.

Sở Nam đi tham gia thi đại học, để cho tiểu hồ ly này tự mình ở chỗ ở chờ.

Xem ra, tên tiểu tử này sắp buồn chán chết.

"Thế nào không có đi ra ngoài chơi?" Sở Nam cười hỏi.

Tiểu hồ ly lắc đầu, "Ca ca người để cho ta tránh những người đó, nhưng là chung quanh đây tuần tra quá nhiều người, cuối cùng vừa chạy trở lại."

"Lúc nào rời đi nơi này a, không một chút nào chơi vui."

Tiểu hồ ly than phiền.

Sở Nam vỗ vỗ Nguyệt Hoa đầu, nhờ vào lần này thi đại học lúc, tới không ít thực lực rất mạnh lão sư, Sở Nam lo lắng tiểu hồ ly Cửu Vĩ hội (sẽ) bị người phát hiện, để cho hắn đi tránh người ngoài.

"Chờ kiểm tra xong liền có thể, nhiều nhất mười ngày."

P/s: Convert by ๔Cao█ ↔ ๔Tiến█, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 270: Cuối cùng chạy nước rút

Sau đó thời gian, tu luyện, điều tức, rất nhanh ngày thứ hai đến.

Đương tiến vào trường thi sau, vừa đôi hai vị lão sư giám khảo.

Lần này là một nam một nữ.

Đàn ông kia không có cái gì đặc biệt, bất quá cô gái kia lại đáng đáp rất là quyến rũ, nét mặt tươi cười như hoa, trang phục màu xanh lam sẫm, lộ ra vai, thon thả, trắng như tuyết thẳng tắp chân dài, đem nàng vóc người hoàn toàn làm nổi bật lên tới.

Hắn vừa xuất hiện, không ít thí sinh liếc nàng một cái sau, cũng đem mắt xoay đến một bên, không dám nhìn hắn.

"Bạch đại sư đã lâu không gặp."

Cô gái kia cười với Sở Nam chào hỏi.

"Lão sư người là?"

Sở Nam hơi nghi hoặc một chút, nữ nhân này nhìn thật có viết nhìn quen mắt, nhưng là Sở Nam cũng đã không nhớ nổi, kết quả đã gặp qua ở nơi nào.

"Ta là gỗ Thanh Thanh, Bắc Hải học viện gỗ Thanh Thanh. . ."

Nữ nhân này vừa nhắc, Sở Nam ngược lại nhớ tới.

Lần trước ở Nam Vực cao trung tam đại viện đặc biệt tìm chính mình đặc chiêu lúc, thì có nữ nhân này hơn nữa còn là một phó giáo sư.

Không ít thí sinh, nghe được Bắc Hải học viện bốn chữ này.

Cũng quay đầu, cẩn thận từng li từng tí nhìn một cái hắn.

Bọn họ không nghĩ tới, cái này nhìn xinh đẹp quá đáng nữ lão sư, lại còn là tam đại học viện lão sư!

"Nguyên lai là Mộc giáo sư. . ."

Sở Nam lời này vừa ra, rất nhiều người càng là ngược lại hít một hơi khí lạnh, ngay sau đó là một nhóm bó buộc khẩn thiết ánh mắt.

Bởi vì Giáo sư, có được đặc chiêu học sinh quyền lực.

Có rất ít người có thể có lòng tin tuyệt đối tiến vào tam đại viện, nếu là hôm nay trong khảo hạch biểu hiện phi thường xuất sắc, hoặc là ở phương diện nào đó phi thường có thiên phú, có thể có được vị giáo sư này xem trọng, vậy thì quá tốt.

"Bạch đại sư chúng ta thật đúng là có cạnh, không nghĩ tới, lại đang thi đại học bên trong còn có thể đụng phải. Chúng ta Bắc Hải học viện đại môn, nhưng là luôn luôn cho người mở đây, gia nhập chúng ta ra sao?"

Gỗ Thanh Thanh lời này vừa ra.

Cơ hồ tất cả mọi người ánh mắt cũng rơi vào Sở Nam trên người, rất nhiều thí sinh hận không thể đem Sở Nam cấp trực tiếp đập ra ngoài, chính mình ở vị trí này, tỏ rõ nguyên ý đáp ứng.

"Thật vậy thì đúng dịp sao?" Sở Nam ngay sau đó rồi nói tiếp, "Hay là chờ thi đại học kết thúc sau rồi hãy nói. . . Ta bây giờ còn không muốn thi lo cái vấn đề này."

Sở Nam cái này cự tuyệt vừa nói, chung quanh ngay lập tức liền là một trận tiếng kêu rên.

"Cái này cự tuyệt như vậy?"

"Ta nguyên ý a, ta nguyên ý. . . Một lão sư ngơ ngác nhìn ta ra sao?"

"Nguyên lai ta còn tưởng rằng Thiên Đạo trong diễn đàn, tam đại học viện muốn đặc chiêu Bạch đại sư bị cự tuyệt sự tình là giả, không nghĩ tới vậy mà thật."

Từng đạo ghen tị trợn mắt nhìn Sở Nam, đây chính là lãng phí cơ hội a.

Như vậy cơ hội tốt, nhường cho ta thật tốt.

Nhưng là mọi người cũng biết, Bắc Hải học viện coi trọng là Sở Nam sáng tác thiên phú, nếu là bọn họ cũng có loại thiên phú này, cũng không cần tể phá đầu tham gia cái gì thi đại học.

"Bất quá ta thi đại học cũng chính là đi cái đi ngang qua sân khấu thôi, kết quả tiến vào cái nào học viện, đến lúc đó ta rồi quyết định đi."

Sở Nam vừa thuận miệng nói một câu.

Lời này vừa ra, kia một nhóm bó buộc ghen tị ánh mắt, trong nháy mắt biến thành muốn giết người.

Rất nhiều thí sinh thật là phát điên hơn.

Sở Nam cũng ý thức được chính mình trong lúc vô tình nói nhảm, liền cũng không nói nữa.

"Được, hôm nay muốn tiến hành thứ 2 hạng khảo hạch, lần này cần kiểm tra là Thần Văn thế giới bách khoa!" Một người khác nam lão sư cũng đứng ra biểu thị khảo hạch muốn bắt đầu.

Hắn lời này vừa ra, không ít học sinh, vừa kêu rên lên.

"Thần Văn thế giới bách khoa! Không phải đâu, năm nay muốn kiểm tra cái này! Ta căn bản cũng không có tí mĩ nghiên cứu."

"Như vậy lĩnh môn cuộc thi cũng có, lại muốn thi viết."

"Có làm hay không, bình thường vài chục năm mới kiểm tra một lần, năm nay liền bị chúng ta vòng bên trên?"

Dưới bình thường tình huống thi đại học khảo hạch rất ít sẽ có thi viết, ở cái thế giới này, hay là thực lực vi tôn.

Sở Nam ngược lại không có cái gì cảm giác, đoạn thời gian trước là nghiên cứu Thần Văn thế giới truyền thuyết thần thoại.

Hắn đặc biệt ở Đồ Thư Lô bên trong ngâm ngẫm thật nhiều ngày, xem nhiều sách vở, không nghĩ tới hôm nay ngược lại phát huy được tác dụng.

Mặc dù không biết chính mình kết quả nhớ bao nhiêu, bất quá đối với hắn cái này chẳng qua là đi cái đi ngang qua sân khấu gia hòa mà nói, không có cái gì khác biệt.

Thời gian trôi qua, rất nhanh trận thứ 2 khảo hạch kết thúc.

Khi đi ra trường thi, Sở Nam liền nghe được rất nhiều than phiền thanh âm.

"Ta hai năm không có lấy qua bút, rất nhiều chữ sẽ không viết."

"Mẹ nhà nó, Ma Yết yêu là do cái gì hung thú tiến hóa tới? Ma Yết yêu là cái gì quỷ? Ta Tm căn bản không nghe qua có được hay không. . ."

"Ai có thể nói cho ta biết, cuốn thứ nhất đi qua Thiên Đạo tiểu thuyết võng khảo hạch tiểu thuyết là cái gì?"

"Ta cũng không biết mình viết nhiều chút cái gì. . ."

"Ta nghĩ khóc!"

Lúc này một người thiếu niên kích động nói, "May cuối cùng một tháng ta đặc biệt nghiên cứu một chút phương diện này vấn đề."

Xoát. . .

Vô số đạo ánh mắt rơi vào trên người thiếu niên này.

Thiếu niên này vẫn không có phát giác biểu đạt hưng phấn trong lòng, "Cuốn thứ nhất đi qua Thiên Đạo tiểu thuyết võng khảo hạch tiểu thuyết cũng không thể nào nổi danh, hơn nữa còn không có viết xong liên đoạn, quyền kia tiểu thuyết kêu « thiên nghe » . . . Ma Yết yêu là do một loại bị kêu là. . ."

Thiếu niên này thẳng thắn nói, đem bên cạnh mấy người đồng bạn nghi vấn từng cái giải đáp.

Hắn lại không có chú ý tới, mấy người đồng bạn khuôn mặt càng ngày càng đen.

"Đánh hắn!"

Theo gầm lên giận dữ, ngay sau đó liền nghe được gào thét bị thương cùng tiếng kêu thảm thiết.

. . .

Ngày thứ ba, thi đại học tiếp tục trong tiến hành.

Lần này khảo hạch tương tự với ở Nam Vực cao trung Ngọc Bích xếp hạng khảo hạch tương tự, lần khảo hạch này là lực lượng.

Thời gian trôi qua, trong chớp mắt liền đến ngày thứ mười, cũng là thi đại học cuối cùng một ngày.

Ngày này sở hữu thí sinh đều tập trung ở một cái dãy núi cửa vào.

"Theo hảo các người Ngọc Bài, sở hữu thí sinh chuẩn bị tiến vào sơn cốc, hôm nay muốn tiến hành cuối cùng một trận khảo hạch kêu cuối cùng chạy nước rút, người nào cái thứ nhất từ sơn cốc lối ra lao ra, người đó chính là hôm nay khảo hạch số một!"

Một người có mái tóc hoa bạch lão giả, đứng ở đỉnh núi thanh âm hân như sấm, hướng sở hữu học viên giảng thuật hôm nay muốn tiến hành nội dung khảo hạch.

"Đây là ý gì?"

"So với ai khác chạy nhanh?"

Không ít đồng học nghị luận âm ỉ.

Kia tóc hoa râm lão giả dưới hai tay áp tỏ ý mọi người im lặng, "Cũng tiến vào sơn cốc."

Theo lão giả này dứt lời xuống, sở hữu học sinh đều rối rít từ cửa vào hướng bên trong sơn cốc chen tới.

Đương tiến vào sơn cốc, tầm mắt lập tức biến hóa rộng rãi lên, lọt vào trong tầm mắt một mảnh Thúy Lục, căn bản không thấy được cuối cùng, cũng không biết sơn cốc này rốt cuộc có bao nhiêu xa, rốt cuộc có bao nhiêu rộng.

Lần này không có đem sở hữu học sinh cũng tách ra, cho nên với nhau quen thuộc thí sinh cũng với nhau tụ tập cùng một chỗ, lẫn nhau thảo luận.

"Tràng này khảo hạch ý gì? Khảo nghiệm chúng ta cước lực sao?" Chu Bàn Từ có chút hiếu kỳ hỏi Sở Nam.

Sở Nam lắc đầu, "Cái này ta cũng không rõ lắm, bất quá hẳn không phải là chỉ kiểm tra cước lực, chờ một hồi khảo hạch bắt đầu chớ nóng vội xông nhìn một chút tình huống."

"Thật sao?" Chu Bàn Từ hồ nghi khắp nơi nhìn một cái, trong sơn cốc này rất bình tĩnh, không giống như là có cái gì nguy hiểm đáng vẻ.

Mà còn thi đại học, tự nhiên cũng không khả năng có cái gì nguy hiểm.

"Được, sở hữu thí sinh tất cả vào đi, kia khảo hạch bắt đầu." Trên đỉnh núi lão giả thanh âm lại lần nữa vang lên.

Theo hắn tuyên bố khảo hạch bắt đầu, bắt đầu có thí sinh xông ra.

"Mục Thiên ca làm thế nào, xông lên đi?"

Mục Thiên bên cạnh thiếu niên hỏi.

Mục Thiên lắc đầu, "Chờ đã, khảo hạch này hẳn không phải là vậy thì đơn giản."

Tuyệt đại đa số thí sinh đều cảm thấy sự tình có thể có chút cổ quái, liền không có lập tức lên đường, mà là lẳng lặng quan sát, nhưng là chờ đến trước mặt trước chạy nước rút nhân đều biến mất ở trong tầm mắt, cũng không thấy có cái gì cổ quái xảy ra.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 271: Bị hố

"Cái này thật giống như chuyện gì cũng không có à?"

"Ngọa tào, thật xem chúng ta cước lực, người nào chạy nhanh?"

"Không phải đâu!"

"Còn chờ cái gì, mau mau xông a."

Trong lúc nhất thời thấy không ít thí sinh đã biến mất ở cuối tầm mắt, rất nhiều cùng Sở Nam, Mục Thiên bọn họ những người này ôm đồng dạng ý nghĩ thí sinh, toàn bộ cũng không nhận được.

Àm, âm

Toàn bộ trong sơn cốc, truyền tới âm âm âm tiếng bước chân, thật là trên chín tầng trời hạ xuống tiếng sấm một dạng vang.

Có thể thấy, vô số thí sinh xông ra.

Trong tầm mắt, vô số người người nhón nháo.

"Sở Nam làm sao có thể làm, xông lên đi! Cái này còn các loại (chờ) cái gì, chờ đợi thêm nữa, liền xếp hàng đếm ngược."

Chu Bàn Tử nhìn một cái loại tình huống này, có chút không kịp đợi.

Cái này khảo nghiệm cước lực lời nói, tuyệt đối là chạy trước tương đối có ưu thế.

Cách đó không xa, Mục Thiên còn có hân đồng bạn, cũng đều nói chuyện với nhau.

"Mục Thiên ca, chúng ta làm sao đây?"

"Chờ đi xuống cũng không nhìn ra cái gì?"

"Cái này thật giống như không có cái gì dị thường, Mục Thiên ca người độ nhanh nhất. . . Đừng chờ đi."

Mục Thiên liếc chung quanh một cái, có chút hậm, "Đi!"

Hắn cũng mau khởi động, nhanh hướng trong sơn cốc chạy nước rút đi.

Chu Bàn Tử hàng này vừa thúc giục Sở Nam một hồi, cuối cùng không nhận được, chính mình chạy trước.

"Kỳ quái, cái này thật không có cái gì dị thường?"

Sở Nam có chút ngưng long mi, thấy người đã đi không sai biệt lắm, đang suy nghĩ có phải hay không cũng mau rời đi.

Lúc này chỉ thấy Đường Từ Quân từ bên cạnh đi tới, "Tựa hồ không có cái gì dị thường."

Sở Nam khẽ gật đầu, "Không nhìn ra, bất quá dựa theo chín vị trí đầu tiên nước tiểu tính, cũng sẽ không đơn giản như vậy đi."

"Không biết." Đường Từ Quân lắc đầu, mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, giống như rời cung tiễn cũng trực tiếp rời đi.

Sở Nam nhắm mắt chờ, ý hấn thường thức trong vũ trụ, hai khóa Tinh Thần toát ra hào quang loá mắt.

Trong chớp nhoáng này, chung quanh vài trăm thước bên trong gió thổi cỏ lay, mỗi một con trùng trùng cũng có thể bị hấn nhận ra được, mấy ngàn thước bên trong, mặc dù không cách nào nhận ra được trùng trùng như vậy khủng bố, bất quá một ít đại vật thể hấn có thể đủ cảm ứng được.

Vô số chạy nước rút thân ảnh tại tới trước, kia từng cái thí sinh.

Rất nhanh, Sở Nam mở mắt ra.

"Thì ra là như vậy, ta liền nói, cái này cuối cùng một hạng khảo hạch không thể nào vậy thì đơn giản."

Sở Nam vừa mới hiện, tại chính mình có thể do thám biết cực hạn phạm vi nơi, cũng chính là từ mười ngàn thước tả hữu bắt đầu, giăng đầy vô số Thạch Nhân con rối, căn bản không biết có bao nhiêu.

Chạy nước rút nhanh nhất, tất nhiên sẽ nhận được Thạch Nhân con rối công kích.

Hấn độ hội (sẽ) hạ xuống, phía sau đuổi tới cùng nhân, tự nhiên cũng liền có thể đuổi kịp, thừa dịp đối thủ cùng Thạch Nhân con rối triển đấu cơ hội càng thể nhưng hấn một khi càng hấn tuyệt đối sẽ gặp phải là nhân con rối, phía sau nhân lại có cơ hội càng hấn. . .

"Đây quả thực bầy cha a. . ."

Sở Nam che trán mình, dùng sức lắc đầu một cái.

Cái này tựa hồ với gà đẻ trứng, trứng sống gà cái kia nào tàn vấn đề có liều mạng.

Kết quả tên nào, nghĩ ra như vậy khảo hạch.

Đối mặt loại tình huống này, kết quả nên làm sao đây?

Sở hữu thí sinh, nên lựa chọn như thế nào?

Sở Nam thấy rõ ràng hết thấy, thoải mái nhân nhả đi nhanh đi lên.

Hấn rất có hứng thú, nhìn một chút mọi người đối mặt loại tình huống này lúc quyết định.

Chạy nước rút ở phía trước nhất một cái là một người thiếu niên, hấn mặt lộ vẻ bướng bỉnh về.

Hấn vừa mới bắt đầu xem một người một ngựa lao ra, độ cực nhanh.

Đang lúc hấn xông qua một gốc cây cỏ thụ lúc, đột nhiên cảm giác một cổ kính phong từ bên trên đánh tới.

"Thạch Nhân con rối?"

Cái này thiếu niên cảm y mặt liền biến sắc, nếu là bị Thạch Nhân con rối một quyền đập trúng đầu mình, mặc dù không còn như có cái gì nguy hiểm tánh mạng, bất quá cũng tuyệt đối sẽ không còn dễ chịu hơn.

Thiếu niên cảm y hiển nhiên cũng là trong bạn cùng lứa tuổi người xuất sắc, hấn gio tay chính là một chuông, đem người đá này con rối trực tiếp đẩy ra.

Hấn độ không giảm, muốn đem người đá này con rối cấp trực tiếp vứt bỏ.

Nhưng là vừa mới vừa tập kích bất ngờ ra mấy chục thước, trước mặt lại là một đạo gió táp, từ phía trước trong bụi cỏ gào thét mà ra.

Lại là một tên người đá con rối nhảy ra, bắt đầu công kích.

Phía sau Thạch Nhân con rối đã truy lùng tới.

Trong lúc nhất thời thiếu niên này nhận được trước sau giáp công.

"Ngọa tào. . ."

Thiếu niên này trực tiếp bạo nổ thô tục, bất đắc dĩ căn bản là không có cách lần nữa tập kích bất ngờ đi.

Chỉ có thể dừng lại, cùng hai cái này Thạch Nhân con rối triển đấu.

Rất nhanh phía sau một người thiếu niên đuổi theo.

"Ồ. . . Thạch Nhân con rối?"

Phía sau thiếu niên ngăn người một chút.

"Huynh đệ mau tới giúp ta đem nó giải quyết hết. . ."

"Ha ha, huynh đệ, đa tạ người đánh trận đầu. . ." Phía sau thiếu niên trực tiếp càn, để lại một câu nói.

Thiếu niên cảm y trong lúc nhất thời khí cũng mau muốn bạo tạc, hận không thể trực tiếp đem tên kia cấp kéo xuống tới.

Son cốc rất rộng, rất nhiều thí sinh mặc dù đồng dạng là tiến tới, thế nhưng đều tại không đồng vị đưa.

Rất nhanh, nhóm đầu tiên chạy nước rút mà ra thí sinh, đều bị Thạch Nhân con rôi dây đưa tới.

Phía sau thí sinh càn.

Trong lúc nhất thời toàn bộ trong son cốc, rất nhiều vị trí, đều tại diễn ra đồng dạng nội dung cốt truyện.

Đương Sở Nam đến thời điểm, lọt vào trong tầm mắt nhìn lại, chỉ thấy rất nhiều người đều tại cùng Thạch Nhân con rôi triển đấu.

Sở Nam thần hồn đem chung quanh bao phủ, còn không có bị xúc Thạch Nhân con rôi, đều bị hấn hiện.

Hấn bước nhanh đi về phía trước, cũng không có tập kích bất ngờ.

Bất quá ở đi bộ trong quá trình, tận lực tránh những người đá này con rôi, thoải mái đi qua cái này nhóm đầu tiên, chính đang triển đấu các thiếu niên.

Cũng không thiếu nhân tìm Sở Nam xin giúp đỡ, cầu xin liên thủ, bất quá Sở Nam cũng làm làm không có nghe được.

Cái này cuối cùng chạy nước rút, đối với hắn cái này trong óc có được hai khóa Tinh Thần, nhất niệm chi gian có thể đem gần mười ngàn mét trong phạm vi, sở hữu Thạch Nhân con rôi hiện người mà nói, thật là quá đơn giản.

Đi một hồi, Sở Nam dừng lại.

Bởi vì hắn thấy một cái người quen, kia bất ngờ chính là mập mập.

Kia hàng đang cùng Thạch Nhân con rôi triển đấu, hơn nữa còn là ba cái Thạch Nhân con rôi.

"Mập mập lợi hại a, thoáng cái làm ba cái Thạch Nhân con rôi, ta con đường đi tới này, người khác tối đa cũng chính là cùng hai cái, người quả nhiên là cao thủ. . . Bội phục. . ."

Sở Nam thờ dài nói.

Chu Bàn Tử quay đầu kêu to, "Sở Nam đừng nói lời nói mát nhanh giúp đỡ, ta đều nhanh ứng phó không được."

Sở Nam lại cùng mập mập trêu chọc một hồi, lúc này mới ra tay.

Hai người liên thủ đối phó ba cái Thạch Nhân con rôi, rất nhanh bắt bọn nó tất cả bỏ qua.

"Ta bị một cái nữ cấp hồ." Chu Bàn Tử cảm tức không được.

Nguyên lai hắn vừa mới bắt đầu chẳng qua là bị một tên người đá con rôi ngăn lại, tại nơi xa xa còn có một cái rất cô gái xinh đẹp, bị hai cái Thạch Nhân con rôi cấp cuốn lấy.

Sau đó cô bé kia trước hết biểu thị muốn với Chu Bàn Tử liên thủ.

Mập mập này nhìn muội muội xinh đẹp, liền đáp ứng.

Hắn không nghĩ tới lúc, ở hai người đến gần liên thủ trong quá trình, cô bé kia cũng không lâu lắm tìm được cơ hội rút người ra đi, chỉ để lại mập mập chính mình.

"Cũng không phải Nam Vực, người cũng tin, sắc mê tâm khiêu, người là tự tìm trách ai?"

Sở Nam cũng mau muốn cười chết, còn có chuyện này.

"Ta muốn khôi phục một hồi, nhanh lên một chút người trước đuổi theo." Chu Bàn Tử ngồi xếp bằng bắt đầu điều tức.

"Còn khôi phục cá điều, theo ta đi, không cần cái lo lắng đừng phải nữa Thạch Nhân con rôi." Sở Nam thúc giục người này.

Mập mập khinh bỉ, "Người coi là nhân con rôi là nhà của người cái kia hồ ly còn nhận thức à?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 272: Vận khí tốt

"Mau mau."

Sở Nam trực tiếp một cước đá vào mặt mập trên móng, "Đi nhanh lên, nếu không phải đúng lúc là thi đại học, giúp người lần này, có thể để cho người thành tích có thể có điểm tăng lên, đến lúc đó có thể thi được đi một cái so sánh hảo học viện, ta mới lười mang theo người."

Mập mập lao đảo một cái, từ dưới đất đứng lên, "Được, đi, đi, đây là người tự có tốt thứ tự không muốn, đến lúc đó hạng không tốt cũng không trách ta."

Chu Bàn Tử hàng này cũng hiểu được, bây giờ cái này thành tích thi vào đại học thật xấu, đối với (đúng) Sở Nam căn bản không cái gì ảnh hưởng.

Tam đại viện cũng tể phá đầu, hy vọng hần gia nhập.

Sở Nam bước nhanh đi về phía trước.

"Chậm một chút, cẩn thận có Thạch Nhân con rồi, đặc biệt nhiều."

Chu Bàn Tử nhìn một cái Sở Nam cái này độ, vội vàng kéo lại Sở Nam cánh tay.

Đồng thời giống như chim sợ nà một dạng, cẩn thận từng li từng tí khắp nơi nhìn ra xa lên, rất sợ chung quanh ẩn tàng Thạch Nhân con rồi một dạng.

Lúc này sở hữu thí sinh cũng thả chậm độ, đều đã không dám lại hướng nguyên lai như vậy chạy nước rút.

Chạy nước rút càng nhanh, chỉ có thể đụng phải càng nhiều Thạch Nhân con rồi.

"Ha, bị Thạch Nhân con rồi còn hành hạ ra kinh nghiệm tới."

Sở Nam trực tiếp lòi mặt mập, "Được, đừng ở chỗ này ma ma tức tức liệt, ta nói không việc gì thì không có sao."

"Ta đi, vừa mới thoát khỏi ba cái, người còn muốn bị dây dưa tới." Mập mập không biết nói gì.

Sở Nam độ không giảm.

Chu Bàn Tử bắt đắc dĩ, chỉ có thể đuổi theo.

Bất quá đi ra mấy chục phút, qua một cái lại một cái nhân, hiện tại hai người đã coi như là chạy nước rút ở phía trước nhất một đội trận doanh, Chu Bàn Tử hàng này rốt cuộc hiện có cái gì không đúng địa phương.

"Cái gì tình huống, chúng ta con đường đi tới này thế nào không có đụng phải một tên người đá con rồi?"

"Vận khí tốt." Sở Nam nhàn nhạt nói.

"Hảo? Hảo cũng không thể hảo tới mức này đi." Chu Bàn Tử có chút không tin, "Người làm thế nào đến."

"Không là để cho người biết, vận khí!"

"Người xem ta khờ sao?"

"Ngốc!" Sở Nam gật đầu.

"Mẹ kiếp, ta không tin." Chu Bàn Tử lắc đầu.

"Không tin, vậy người chờ theo ta." Sở Nam nói xong ngồi ở bên cạnh trên hòn đá nghỉ ngơi.

"Khác (đừng) a." Chu Bàn Tử lập tức nịnh hót chạy tới, "Lão đại cầu xin giúp đỡ, có thể không thể tiến vào một cái tốt một chút học viện, đều dựa vào ngài á."

"Chân không thoải mái, ta cho ngươi xoa bóp."

Trong lúc nhất thời mập mập bắt đầu ở một bên lấy lòng, nói tốt.

"Được, được. Mang theo ngươi, đừng nói, lỗ tai đều nghe ngứa!" Sở Nam vỗ vỗ bên cạnh hòn đá. "Ngồi xuống nghỉ ngơi."

"A, còn nghỉ ngơi." Chu Bàn Tử thúc giục, "Chúng ta đi nhanh lên a, cướp tốt hạng."

"Gấp cái gì, ngươi cho rằng là sơn cốc này rất gần a. . . Hiện tại đại bộ đội cũng ở phụ cận đây, hai người chúng ta nếu là trực tiếp xa xa qua bọn họ trực tiếp chạy đến điểm cuối, những lão sư kia nhất định sẽ hỏi lung tung này kia, còn chưa đủ phiền toái, chúng ta đi theo là được, nhanh hơn bọn họ bên trên một tia là được rồi."

Sở Nam không nghĩ đối phó những lão sư kia nghi hoặc, có thể miễn cưỡng bắt được trước mấy là được rồi.

"Ngươi nói đúng, ngươi nói đúng, chúng ta ăn gian phải cẩn thận một chút, khác (đừng) biểu hiện quá rõ ràng." Chu Bàn Tử gật đầu.

"Ăn gian?" Sở Nam ánh mắt rơi vào mập mập trên người.

Mập mập lộ ra nụ cười thô bỉ, "Ta nghĩ đến, nhất định là có lão sư nói cho ngươi biết một cái an toàn đường. . ."

Sở Nam cũng lười giải thích, xem người này dương dương đắc ý biểu tình, còn thật sự coi chính mình đoán đúng.

Sau đó, Sở Nam một bên tiến tới, một bên quan trắc đến chung quanh thí sinh.

Rất nhanh, Sở Nam hiện, có không ít thí sinh, đều kết thành từng cái tiểu đội.

Bọn họ đến từ không cao bằng bên trong, thế nhưng lúc này liên thủ tiến tới.

Chỉ có liên thủ, mới có thể nhanh hơn giải quyết hết Thạch Nhân con rồi, đi tiếp độ nhanh hơn.

Ở Sở Nam cùng Chu Bàn Tử đi tiếp trong quá trình, cũng gặp phải không ít người chào hỏi, hi vọng bọn họ gia nhập, bắt quá cuối cùng đều bị cự tuyệt.

Lúc này khảo hạch bắt đầu đã tiến hành bốn, năm tiếng, bây giờ còn thuộc về tập đoàn thứ nhất, cũng coi như là thực lực tương đối mạnh thí sinh.

"Thế nào không có chúng ta Nam Vực cao trung đồng học à?" Chu mập nghi hoặc, hai người vậy mà không có đụng phải nhận biết, chẳng lẽ Nam Vực cao trung đồng học đều tại phía sau.

Sở Nam tự nhiên không có cho Chu Bàn Tử giải thích.

Hắn là tận lực tránh Mục Thiên, Đường Từ Quân, Trần Thành bọn họ, lấy giảm bớt phiền toái.

Nếu là theo chân bọn họ đụng phải, tất nhiên sẽ hy vọng cùng một chỗ tiến tới, đều là Nam Vực đi ra, Sở Nam cũng không tiện trực tiếp cự tuyệt, dứt khoát không bằng trực tiếp tránh tốt hơn.

Kết thành tiểu đội sau khi, đoàn kết hợp tác, đi tiếp độ so với trước kia nhanh nhiều.

"Không sai biệt lắm, đã sắp phải đến, trước mặt liền mới có thể thấy cửa ra, chúng ta chuẩn bị thêm"

Sở Nam thần hồn đã hiện ra khẩu.

Chu Bàn Tử tinh thần vì đó rung một cái, "Được."

Sở Nam đang muốn gia thì, đột nhiên cảm ứng được lúc này đi tiếp nhanh nhất một tiểu đội, tổng cộng là năm người, ba nam hai nữ.

Chi này nhanh đây tới tiểu đội, đột nhiên có biến hóa, có một thiếu nữ bị Thạch Nhân con rồi ngăn cản.

Nguyên bản hắn năm người liên thủ mau đưa người đá này con rồi tảo thanh đi, thế nhưng lúc này, trong đó hai nam tử, lại đột nhiên tăng nhanh, trực tiếp từ nhỏ trong đội thoát khỏi, hướng cửa ra phóng tới.

Một nam một nữ khác, hơi sững sờ chốc lát, lập tức cũng thêm đuổi theo.

Toàn bộ tiểu đội, hoàn toàn sụp đổ.

Kia bị Thạch Nhân con rồi dây dưa tới thiếu nữ, tức giận vô cùng, "Các ngươi khốn nạn."

"Có chút ý tứ."

Sở Nam cười, sợ rằng cái này cuối cùng chạy nước rút, lại phải biến đổi thành hỗn chiến, phải biết trước mặt mấy ngàn mét Thạch Nhân con ròi càng dày đặc.

Quả nhiên tiếp đó, ở hiện điểm cuối liền tại nơi xa xa lúc.

Nguyên bản từng cái đoàn kết hợp tác tiểu đội, đại đa số tất cả không có ở đây hợp tác, cuối cùng chỉ còn lại con số không nhiều mấy cái.

Thậm chí có một tiểu đội, thành viên giữa, lại còn ngơoi truy ta đuổi, đánh.

"Lưu đứng lại cho ta. . . Vô sỉ, ngơoi đang còn muốn phía trước ta." Một cô thiếu nữ, một hương hướng trước mặt thiếu niên kia vỗ tới.

Thiếu niên kia đột nhiên hồi kích, "Còn tưởng rằng ta sợ ngơoi."

Hỗn loạn tràng diện, để cho Sở Nam bị hoa mắt.

"Cái gì thú vị?" Mập mập nghi hoặc.

"Nhìn." Sở Nam mang theo Chu Bàn Tử từ phụ cận xẹt qua, chỉ chỉ xa xa.

"Thế nào đánh?" Chu Bàn Tử nghi hoặc.

"Chúng ta đi."

Sở Nam mang theo Chu Bàn Tử, nhanh hướng lối vào phóng tới.

Những thứ kia chạy nước rút đi nhân, đại đa số đều bị Thạch Nhân con ròi ngăn cản, đi tiếp độ rất chậm.

Sở Nam rất nhanh thì tất cả vượt bọn họ, cũng không lâu lắm hai người đi thẳng tới lối ra.

"Bạch Y Thăng Tuyết?" Đầu kia hoa râm lão đầu, hồ nghi nhìn hai người kia, hần vừa mới tự nhiên thấy, Sở Nam cuối cùng cái này mấy ngàn mét, vậy mà vừa vận tránh thoát sở hữu Thạch Nhân con ròi, cùng nhau qua thật là nhiều người, trước nhất đi tới điểm cuối, thật là quá quý dị.

"Lão sư ta là Sở Nam, chúng ta coi như là khảo hạch kết thúc đi."

Sở Nam cười đem trong tay Ngọc Bài đưa tới.

Đầu kia hoa râm lão đầu, có chút hạm, cũng không có nói cái gì, nhận lấy Ngọc Bài ghi xuống.

"Không nghĩ tới, hôm nay cái thứ nhất xông lại lại là ngơoi." Bắc Hải học viện vị kia nữ Giáo sư lúc này cũng ở đây.

"Ta đây là vận khí tốt a." Sở Nam thuận miệng giải thích.

"Đầu tiên là dựa vào vận khí bắt được Nam Vực cao trung số một? Hôm nay dựa vào vận khí bắt được cuối cùng một ngày khảo hạch số một, Bạch đại sư vận khí còn thực là không tồi."

P/s: Convert by ๖Cao█ ↔ ๖Tiên█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 273: Thi đại học kết thúc, chấp niệm biến mất

"Ngơoi thế nào lại ở chỗ này, ngơoi không phải là. . ."

Lúc này người thứ 3 rốt cuộc đến điểm cuối, nàng là một cô thiếu nữ, nhìn Chu Bàn Tử lộ ra nhiều chút biểu tình kinh ngạc.

"Ta đương nhiên là mình xông tới." Chu Bàn Tử nói khoác mà không biết ngượng, đồng thời phun ra một câu mang theo châm chọc lời nói, "Nghĩ đến cái này cuối cùng thời cơ người vừa hồ không ít người, đáng tiếc vẫn là không có thể bắt được số một, chỉ là một thứ ba mà thôi."

Sở Nam ngay lập tức liền minh bạch.

Thiếu nữ này, chắc là hồ Chu Bàn Tử hàng này cái kia.

Dáng dấp thật có một chút sắc đẹp, khó trách Chu Bàn Tử cái này lúc trước đều là hấn hồ người khác hóa, cũng sẽ bị hồ.

Cô gái kia lộ ra nhiều chút khinh thường biểu tình, hiển nhiên không tin.

Hắn cũng không để ý tới Chu Bàn Tử tổ khổ, đem trong tay Ngọc Bài trực tiếp đưa cho lão sư, liền đứng ở một bên, không nói nữa.

Chẳng qua là liếc mắt liếc mấy lần Sở Nam.

Chu Bàn Tử tâm lý rất không thoải mái, lần này vỗ vào ta phía sau còn như vậy treo.

Xoát. . . Xoát. . .

Lại là hai bóng người, lần này là hai cái thiếu niên, cơ hồ là đồng thời lao xuống đi ra.

Đương nhìn đến đây đã đứng ba người thời điểm, trên mặt vui mừng, trong nháy mắt đương nhiên vô tồn.

Bọn họ lúc trước, chỉ thấy một bóng người xông ra, vốn tưởng rằng có thể tiến vào tiền tam, nhưng chưa từng nghĩ, chỉ có thể xếp tại thứ tư thứ năm.

Xoát!

Mấy giây sau, lại là một bóng người lao ra.

Lần này đồng dạng là một người thiếu niên, hấn sắc mặt âm trầm, nhìn về cô gái kia, "Ta vốn có cơ hội chạy nước rút số một, đều là người."

Thiếu niên kia lao ra, liền muốn động thủ.

Bất quá hắn vọt ra mấy bước, liền thấy bên cạnh một người đàn ông lão sư, từng thanh hắn đánh bay ra ngoài, hơn nữa cảnh cáo, "Nếu là còn dám ở trên trường thi gây chuyện, chính là nhiễu loạn trường thi trật tự, đem hôm nay cửa này khảo hạch kết quả hủy bỏ. . ."

Thiếu niên kia sắc mặt trắng nhợt, cũng không dám còn nữa tranh chấp.

"Thật là không thú vị." Chu Bàn Tử bất đắc dĩ nhỏ nước bọt.

"Mập mập ta đi trước."

"Cái này là mặt cơ hội, người cũng không bắt?" Chu Bàn Tử bận rộn lo lắng kéo Sở Nam hỏi.

Sở Nam lắc đầu, trận thi này, phải đến tối mới là khảo hạch kết thúc thời gian, bây giờ còn chưa tới giữa trưa, hắn không có hứng thú ở chỗ này tiếp tục chờ tiếp.

Liền trực tiếp xoay người rời đi, trở lại chỗ ở.

. . .

Rất nhanh, đã đến giờ giữa trưa ngày thứ hai.

Ở tây nam đại địa một cái Ngọc Bích bên trên, nơi này người đông nghìn nghịt, vô số thí sinh hội tụ, cũng cố gắng nhìn xa xa kia một khối to lớn Ngọc Bích, chờ đợi cuộc thi xếp hạng công bố.

"Mau nhìn, xuất hiện."

Theo một tiếng kích động tiếng kêu, chỉ thấy Ngọc Bích bên trên bắt đầu hiện ra mỗi một cái tên.

"Xếp hạng thứ nhất là chúng ta Nam Thiên khu vực lý ngọc thành. . ." Có người kích động kêu, tựa hồ xếp hạng thứ nhất là hắn như vậy.

Sở Nam cũng không có cùng nhiều như vậy nhân đứng chung một chỗ, hắn ở một cái sườn núi nơi, liếc một cái chính mình xếp hạng.

"Thứ một trăm bảy mươi sáu danh. . . Cũng không tệ lắm!"

Sở Nam gật đầu một cái, đang muốn đi tìm một cái mấy cái khác quen nhau nhân.

Lúc này hẳn cảm giác thân thể của mình bên trong, thật giống như có cái gì đồ vật mình một chút hút ra đi ra ngoài.

Hồ nghi hồi lâu, Sở Nam lập tức hiểu được.

"Nguyên chủ nhân ý kia chấp niệm biến mất?"

Sở Nam cự tuyệt tam đại viện mời, tham gia thi đại học, là vì giải quyết trong thân thể nguyên chủ nhân làm còn sót lại một tia chấp niệm.

Vốn tưởng rằng còn muốn tham gia tam đại viện khảo hạch, chấp niệm mới có thể biến mất.

Không nghĩ tới, hiện tại liền đem cái tình huống này giải quyết hết, như vậy nói đến ta đã không có sau cố chi buồn.

Sở Nam trên mặt lộ ra một nụ cười, chuyện này có thể mau sớm giải quyết, dĩ nhiên là tốt nhất.

"Ca ca, chuyện gì như vậy cao hứng?"

Tiểu hồ ly ánh mắt tò mò rơi vào Sở Nam trên người.

"Không có cái gì."

Sở Nam ánh mắt vừa tập trung ở phía trên xếp hạng, tìm tới Nam Vực cao trung mấy cái tương đối quen thuộc nhân xếp hạng sau, liền trực tiếp trở lại chỗ ở.

...

Vừa mới trở lại chỗ ở, Sở Nam liền thấy sân đi ra một người thanh niên, giống như một cây giáo.

"Đại ca, người thế nào ở nơi này, lúc nào tới?"

Người này lại là đại ca của mình Sở xa, lúc này Tây Châu chính là đề phòng cực kỳ nghiêm mật thời điểm, Sở xa vậy mà sẽ đến bên này, "Đây cũng quá trình trọng, chẳng qua là thi đại học mà thôi."

"Ta vừa tới, là đặc biệt tới tìm người." Sở xa ánh mắt có chút phức tạp, "Lão Nhị xảy ra chuyện."

"Nhị ca thế nào?"

Sở Nam trong đầu hiện ra lần đầu tiên thấy Sở Thiên Kiếm lúc cảnh tượng, ở Nam Vực cao trung, hẳn hăng hái, mà còn đối với chính mình tốt vô cùng.

"Tình huống cụ thể còn không rõ ràng lắm, đã rất nhiều thiên không có tin tức, ta lần này chính là muốn đi Nam Hải học viện một chuyến, vốn là người chính đang thi đại học, còn muốn tham gia tam đại viện khảo hạch, phụ thân vốn là để cho ta tạm thời không cần nói cho người. Bất quá ta cảm thấy chuyện này, vẫn có cần phải nói cho người biết xuống."

Sở xa lúc này mi mắt đều có chút hồng, bọn họ Tam huynh đệ cùng nhau lớn lên, huynh đệ tình thâm.

"Tam đại viện khảo hạch ta không đi, đại ca người cái gì đi, ta và người cùng một chỗ."

Chấp niệm sự tình đã giải quyết, tự nhiên cũng thì không cần tiếp tục đi tham gia kia cái gì tam đại viện khảo hạch.

Hiện tại Sở Thiên Kiếm vừa xảy ra chuyện, vô luận từ phương diện nào mà nói, Sở Nam cũng không có lại đi tham gia tam đại viện khảo hạch cần phải.

"Vậy người lựa chọn học viện sự tình. . ."

"Nhị ca lúc trước từng liên lạc với ta qua một lần, lúc ấy hẳn vẫn còn ở Nam Hải học viện, hẳn hẳn là ở Nam Hải học viện phụ cận xảy ra chuyện, ta trực tiếp tiến vào Nam Hải học viện là được."

Dưới tình huống này, Sở Nam làm ra tự lựa chọn.

Đại ca gật đầu, "Được, ngày mai sẽ lên đường, hôm nay người đem bên này người sự tình xử lý một chút. . ."

Sở Nam gật đầu, "Phòng ta là tận cùng bên trong một cái, người trước nghỉ ngơi."

Sở Nam nói xong liền xoay người trực tiếp đi ra ngoài.

"Sở Nam đồng học hơn một trăm tên, dựa theo người tốt nghiệp khảo hạch tình huống, mới có thể tốt hơn mới đúng chứ."

Ninh Túy Linh đã thấy Sở Nam xếp hạng.

"Ninh lão sư ta là tới nhớ người chào từ biệt."

"Bỏ cái gì đi, người thành tích đủ để đi tham gia tam đại viện tuyển chọn. . . Qua một thời gian ngắn còn muốn cùng khác (đừng) đồng học, cùng đi tam đại viện khảo hạch mà."

Ninh Túy Linh còn tưởng rằng Sở Nam không hiểu tình huống.

Sở Nam lắc đầu, "Ninh lão sư ta ý là, ta không chuẩn bị tham gia tam đại viện khảo hạch."

"A. . ." Ninh Túy Linh mặt đầy mê muội, nguyên lai tam đại viện đều tại tranh thủ đặc chiêu hắn, hắn chết sống không muốn nhất định phải tham gia thi đại học, sau đó đi tham gia tam đại viện khảo hạch, bằng thực lực tiến vào tam đại viện, còn nói ra một phen đường đường chính chính lời nói, bây giờ lại vừa không muốn, đây không phải là đánh chính mình khuôn mặt sao?

"Ta Nhị ca xảy ra chuyện. . . Ta muốn đi Nam Hải học viện một chuyến, khảo hạch này ta không tham gia."

"Sở Thiên Kiếm ra cái gì chuyện?"

Ninh Túy Linh tự nhiên rõ ràng, Sở Nam Nhị ca chính là đã từng Nam Vực thiên tài tuyệt thế Sở Thiên Kiếm.

"Ta còn không rõ ràng lắm. . . Lão sư bên này sự tình người giúp ta giải thích một chút, ta ngày mai sẽ đi."

Ninh Túy Linh cũng không có tiếp tục truy vấn, "Được, người đi an bài chuyện mình. Đúng, thuận tiện với các bạn học nói thoáng cái xa cách lần này bất đồng, sợ rằng những người này sau này khó đi nữa cùng một chỗ gặp nhau."

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 274: Mới tiểu thuyết

Thi đại học kết thúc, từng tại Nam Vực cao trung cùng một chỗ trưởng thành bốn năm đồng học, cũng sắp chia lìa.

Coi như là sau này có cơ hội gặp nhau, cũng sẽ không bao giờ giống như đi học lúc, tự như vậy đủ.

Có lẽ có chút nhân, đây chính là với nhau cuối cùng một lần gặp mặt.

Sở Nam với đồng học từng cái cáo biệt.

Hiện tại thành tích đã công bố, số lượng không nhiều mấy người, phải chuẩn bị tam đại viện khảo hạch, hy vọng sau này có thể gia nhập, xếp hạng không đủ không cách nào đi tham gia tam đại viện khảo hạch, liền muốn chuẩn bị lựa chọn học viện.

Ngày thứ hai, Sở Nam liền cùng đại ca cùng một chỗ, bắt đầu từ tây nam đại địa, bay về phía Nam Hải học viện.

Nếu buông tha tham gia tam đại viện thu nhận học sinh khảo hạch, vậy dĩ nhiên cũng không cần thiết lại đem mở sách mới sự tình chậm lại.

Sở Nam quyết định đem nguyên bản đặt ở mấy tháng sau mở sách mới thời gian sớm.

Một tháng qua này, xảy ra quá nhiều chuyện.

Vô luận lân cận Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc, vẫn là Tinh Cấp tác giả thăng cấp trong nhiệm vụ, Viễn Cổ truyền thuyết thần thoại tái hiện, cũng đề cho Sở Nam ý thức được, cái thế giới này chôn giấu rất nhiều bí mật.

Có lẽ một ít tai nạn, lúc nào cũng có thể hạ xuống.

Bất quá tạm thời, bên trên không có làm rõ ràng, thăng cấp nhiệm vụ đến cùng thế nào chuyện gì xảy ra thời điểm, Sở Nam cũng không nguyện ý đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trực tiếp hoàn bản.

"Sách mới, kết quả lựa chọn vậy một bản?"

Sở Nam tỉ mỉ suy tính, « Đại Chúa Tể », « Thần Mộ », « Già Thiên », « Vĩnh Sinh » . . .

Từng cái tên sách, ở Sở Nam trong đầu thoáng hiện lên.

Những thứ này Tiểu Thuyết Thế Giới, so với « Đấu Phá Thương Khung », càng to lớn.

Thế nhưng, cũng không thích hợp ở thời điểm này xuất hiện.

Sở Nam cũng không khẳng định, những thứ này tiểu thuyết nhân vật chính, kết quả có thể hay không bị tạo nên đi ra.

Bởi vì này nhiều chút nhân vật chính thực lực, hẳn là muốn vượt qua, hiện tại Thần Văn thế giới Tối Cường Cao Thủ.

Coi như là thật có thể tạo nên đi ra, vậy cũng tuyệt đối sẽ làm cho cả nhân tộc lâm vào tai nạn.

Yêu Tộc sẽ không ngồi xem, một cái vượt qua bọn họ cao thủ bị tạo nên đi ra.

Vô cùng có khả năng, ở tiểu thuyết chính đang còn tiếp lúc, Thập Đại Yêu Cảnh sẽ quãng đi nguyên lai ân oán, liên hợp lại, trước tiên đem lớn nhất uy hiếp cấp giải trừ.

Trừ ca giết lẫn cả nhân tộc, cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho chính mình.

Những thứ này tiểu thuyết, Nhân Tộc không đủ cường đại cùng Yêu Tộc đối kháng lúc, quyết không thể mở.

Nếu như vậy, vậy phải lựa chọn một cái cùng Đấu Phá tương tự, Đại Thiên Thế Giới bên trong một cái Tiểu Thế Giới làm chủ tiểu thuyết.

« Đấu La Đại Lục » !

Một cái tên, xuất hiện ở Sở Nam trong đầu.

Đây đối với Thần Văn thế giới mà nói, cũng là một cái mới tinh hệ thống sức mạnh.

Ở Thần Văn thế giới, chưa bao giờ có Vũ Hồn loại này thiết lập.

Mà còn Đấu La Đại Lục cái thế giới này, cũng hoàn toàn phù hợp Sở Nam suy nghĩ bất kỳ một điểm.

Quyển tiểu thuyết này nội dung, nhanh chóng xuất hiện ở Sở Nam trong đầu.

"Ta đây tiếp theo một quyển tiểu thuyết, đó chính là « Đấu La Đại Lục » !" !

Sở Nam trực tiếp tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng sáng tác Logo, lợi dụng Đại Thánh tác giả hào, bắt đầu sáng tạo sách mới, dùng ý niệm gõ chữ.

« Đấu La Đại Lục »

Giới thiệu tóm tắt : Nơi này không có ma pháp, không có tranh hơn thua với, không có võ thuật, lại có thần kỳ Vũ Hồn. Nơi này mỗi người, tại chính mình sáu tuổi thời điểm, cũng sẽ ở Vũ Hồn trong điện lệnh Vũ Hồn giác tỉnh. Vũ Hồn có động vật, có thực vật, có Đồ Vật, bọn họ có thể phụ trợ mọi người sinh hoạt hàng ngày. Trong đó một ít đặc biệt xuất sắc Vũ Hồn lại có thể dùng đến tu luyện, nghề nghiệp này, là trên đại lục cường đại nhất cũng là trọng yếu nhất chức nghiệp —— Hồn Sư.

Ba giờ trôi qua, Sở Nam dùng lại sáng tác.

Thấy sáng tác Logo rậm rạp chẳng chịt chữ thống kê ra, vậy mà khoảng chừng một trăm ngàn.

"Thế nào biết cái này ma nhiều, dựa theo nguyên lai tốc độ, lúc này mới ba giờ, tối đa chỉ có thể viết ra ba chục ngàn chữ mới đúng. . ."

Hắn phát hiện, mình bây giờ dùng ý niệm tốc độ gõ chữ, so với ban đầu nhanh nhiều gấp ba.

Ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng sáng tác Logo bên trong sáng tác, không chỉ có phải tiêu hao linh khí, mà còn đối với (đúng) tinh thần tiêu hao rất nhiều, sáng tác tốc độ, cũng không phải người muốn đến là có thể hoàn toàn viết ra.

Mà còn theo tinh thần lực tiêu hao, dùng ý niệm tốc độ gõ chữ, cũng càng ngày sẽ càng chậm.

Tiền tam giờ người có thể viết ra ba chục ngàn chữ, phía sau viết nửa ba chục ngàn chữ, ít nhất phải sáu giờ.

Ở dĩ vãng Sở Nam sáng tác tốc độ, đều là rất hằng định.

Coi như là ở đó đoạn điên cuồng thời gian đổi mới bên trong, đem tinh thần lực hoàn toàn tiêu hao đến cực hạn, tối đa cũng chính là bảy, tám vạn chữ.

"Cũng đúng, hiện tại ta là Nhị Tinh Tinh Cấp tác giả, trong óc, đã có thật sự Tinh Thần, thần hồn so với nguyên lai không biết mạnh hơn bao nhiêu lần, nhất

niệm chi gian chu vì trăm mét bên trong, liền một cái trứng trùng cũng không chạy khỏi hần suy nghĩ, hiện tại sáng tác tốc độ biến hóa nhanh, mới bình thường."

Sở Nam ngay lập tức liền nghĩ thông suốt nguyên do.

Hần cũng sẽ không rầu rĩ, trực tiếp đem một trăm ngàn chữ, tất cả đề giao Thiên Đạo tiểu thuyết vòng khảo hạch.

[khảo hạch kết quả đem ở trong vòng ba phút phản hồi!]

Thấy Thiên Đạo tiểu thuyết vòng, cho mình phản hồi tới một câu nói.

Sở Nam trong bụng lăm bằm, "Lần này sẽ không lại cho ta làm một lần, khảo hạch ba, bốn tiếng chứ ?"

Bất quá Sở Nam lo lắng, ở hai phút sau liền biến mất.

[chúc mừng Đại Thánh : « Đấu La Đại Lục » khảo hạch đi qua.]

Ngay một khắc này, Đấu La Đại Lục quyền này sách mới, trong nháy mắt xuất hiện ở Đại Thánh người tác giả danh nghĩa.

Uổng công luyện tập là một cái độc giả, cũng là Đấu Phá người ái mộ trung thành.

Từ xem Đấu Phá trực tiếp, hần liền bị Đại Thánh trí tưởng tượng cấp mê hoặc.

Nguyên lai một quyền tiểu thuyết, vậy mà có thể như vậy thoải mái.

Chẳng qua là từ Đấu Phá hoàn bản sau khi, xem khác (đừng) sách đều là tẻ nhạt không, hần đã thư hoang rất nhiều ngày.

"Ai, Đại Thánh lúc nào, mới có thể mở sách mới a."

Uổng công luyện tập một bên ở trong lòng thờ dài, một bên mở ra Đấu Phá quyền tiểu thuyết này, chuẩn bị đem tiểu thuyết nhìn lại một lần.

Điểm vào đọc Logo, đang muốn đọc, bên trái Đại Thánh tác phẩm phía dưới, trong lúc bất chợt xuất hiện bốn chữ « Đấu La Đại Lục » .

Uổng công luyện tập đầu tiên là ngăn người một chút, bất quá trong nháy mắt liền kịp phản ứng.

Sách mới, ngọa tào Đại Thánh vừa mới mở sách mới.

Tương tự một màn, ở rất nhiều độc giả trên người xảy ra.

. . .

"Lần này khảo hạch tốc độ, ngược lại không chậm " Sở Nam tiện tay điểm vào, sách mới trang chính.

Liền thấy bình luận đang không ngừng xoát tẩn.

"Cái này, đây là Đại Thánh sách mới, thật giả, vừa vặn mở sách mới? Ta là cái thứ nhất! Không uổng công ta hàng ngày nhìn chăm chăm người, rốt cuộc chờ đến."

"Ta mới là cái thứ nhất."

"Rốt cuộc có năng lực thấy Đại Thánh tiểu thuyết."

"Đấu La Đại Lục? Đây là bỏ nhào phá Tiểu Thế Giới một dạng tranh hơn thua với thiết lập sao, đồng dạng thiết lập, thì sẽ không lại diễn sinh ra Tiểu Thế Giới."

"Không phải là tranh hơn thua với thiết lập, lần này là Vũ Hồn, Vũ Hồn là cái gì?"

"Mẹ nhà nó, vừa vặn mở sách thì có một trăm ngàn chữ, Đại Thánh tốc độ đổi mới, làm chúng ta quỳ lạy. . ."

Thấy những thứ này bình luận, Sở Nam có chút kinh ngạc.

Cái này tiểu thuyết mới vừa mở ra, ta một giây đồng hồ cũng không có dừng, vào tiểu thuyết Logo, dĩ nhiên cũng làm trực tiếp xuất hiện nhiều như vậy bình luận, những người này hàng ngày nhìn ta chăm chăm tác giả Logo nghiên cứu?

[đủ nhiều độc giả mong đợi người sách mới, ý niệm ngưng tụ, Đấu La Tiểu Thuyết Thế Giới đạt tới tiêu chuẩn, chính đang diễn sinh bên trong. . .]

Lúc này Sở Nam trong đầu Logo bên trong, bắn ra một tin tức.

Ngay sau đó chỉ thấy một cái thêm hồng biểu ngữ, ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong lướt qua.

"« Đấu La Đại Lục » Vũ Hồn thế giới, chính đang diễn sinh. . ."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 275: hài hòa

Thần Văn thế giới, vô tận trên bầu trời, Thất Thái Hà Quang giống như Thần Tích.

"Đây là cái gì tiểu thuyết muốn diễn hóa ra Tiểu Thế Giới."

Trần Hải tròn to mắt nhìn Thương Khung, trong đầu bay vút qua một cái lại một cái tiểu thuyết tên, cuối cùng cũng bác bỏ đi.

"Gần đây, tựa hồ không có cái gì tiểu thuyết, đạt tới diễn hóa ra Tiểu Thế Giới trình độ."

Trần Hải hơi nghi hoặc một chút, hẳn là rất chuyên nghiệp tiểu thuyết phân tích gia, tại Thiên Đạo trong diễn đàn id là Giải Độc Giả.

Ở Đấu Phá Thương Khung còn tiếp lúc, hẳn đã từng đặc biệt Đấu Phá bên trong xuất hiện đủ loại đan dược tiến hành phân tích.

Có thể nói hẳn đối với (đúng) Thiên Đạo tiểu thuyết vòng tiểu thuyết phi thường biết, chỉ cần là hơi có nhiều chút danh tiếng, hẳn đều tỉ mỉ nghiên cứu qua.

Hắn không nhớ gần đây có cái gì xuất sắc tiểu thuyết xuất hiện.

Ở Thất Thái Hà Quang bên trong, xuất hiện trước một cái cây thanh thủy ướt át cỏ nhỏ, ngay sau đó là một cái to lớn thiết chùy, sau đó hình ảnh loé lên tốc độ càng lúc càng nhanh, kiếm, thỏ, Cự Hồ, xấu xí Tích Dịch. . .

Từng cái kỳ quái Động Thực Vật xuất hiện ở trên bầu trời.

Mang theo nặng nề cảm giác thanh âm từ trên bầu trời truyền ra, "Đây là một cái cổ xưa đại lục, nơi này có thần kỳ Vũ Hồn, Vũ Hồn có động vật, có thực vật, có Đồ Vật, bọn họ có thể phụ trợ mọi người sinh hoạt hàng ngày. Trong đó một ít đặc biệt xuất sắc Vũ Hồn lại có thể dùng đến tu luyện, nghề nghiệp này, là trên đại lục cường đại nhất cũng là trọng yếu nhất chức nghiệp —— Hồn Sư."

Theo thanh âm này xuất hiện, ở Nhân Tộc bên trong, vô số người lộ ra nghi hoặc thần sắc, kinh ngạc nhìn về với nhau.

"Đây là cái gì tiểu thuyết? Ta không nhớ có quyền tiểu thuyết này a."

"Vũ Hồn, như vậy nói đến vừa mới xuất hiện những Động Thực Vật đó, thậm chí còn bình khí đều là Vũ Hồn? Quyền nào tiểu thuyết có Vũ Hồn xuất hiện?"

Liên quan tới tiểu thuyết giới thiệu vừa ra tới, Nhân Tộc rất nhiều nơi liền bùng nổ.

Quyền tiểu thuyết này, bọn họ quá xa lạ, căn bản không có gặp qua loại này thiết lập.

Bất quá không đợi những thứ này mê muội nhân tiến vào Thiên Đạo tiểu thuyết vòng coi ra nghi vấn, trên bầu trời liền chậm rãi ra mấy chữ.

« Đấu La Đại Lục », tác giả : Đại Thánh!

"Đại Thánh, nguyên lai là Đại Thánh sách mới, vậy mà bỏ nhào phá một dạng, vừa mới lên truyền liền diễn hóa ra Tiểu Thế Giới, ta thiên."

"Nhìn đây cũng là một quyền tu hành tiểu thuyết, Đấu Phá là chúng ta nhân tộc tạo nên một cái Đinh Cấp Cường Giả Tiêu Viêm. Nhìn đáng đáp, Đại Thánh lại nên vì chúng ta nhân tộc, lại tạo nên một cái cường giả. . ."

"Đại Thánh mở sách mới, đồng dạng đăng lên tức diễn hóa Tiểu Thế Giới. . . Thật là không thể tin được!"

. . .

"Tam đệ, xem Đại Thánh mở sách mới."

Sở nhìn từ xa đến Sở Nam vẫn còn ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong không có rời khỏi, liền nhắc nhở hắn.

Sở Nam mở mắt ra, đứng lên, nhìn ra xa Thương Khung.

"Người tựa hồ cũng không cảm thấy kinh ngạc?" Sở nhìn từ xa đến Sở Nam biểu tình rất tự nhiên.

Sở Nam gật đầu, "Ta ở Thiên Đạo tiểu thuyết vòng bên trong, đã nhận được nhắc nhở."

"Thì ra là như vậy." Sở xa cảm khái, "Đại Thánh quả nhiên là Đại Thánh, rất nhiều tác giả muốn viết ra một quyển có thể diễn hóa ra Tiểu Thế Giới tiểu thuyết cũng không dễ dàng, nhất lại là tu hành tiểu thuyết, có thể Đại Thánh liên tục hai quyển. . . Nếu là hoàn bản, có lẽ vừa có thể Đại Thánh một cái Viêm Đế cấp bậc đỉnh cấp cao thủ, người cảm thấy thế nào?"

. . .

Đang chảy ánh sáng cảnh lớn nhất Biên Cảnh thành phố vừa vô số Yêu Tộc đang giằng co.

Lưu Quang Cảnh cùng Ảnh Sát Cảnh hai bên còn thỉnh thoảng có tiểu quy mô tranh đoạt chiến.

A Lạp Dã - Lưu Niên hoành thân đứng ở trên bầu trời, biểu tình lạnh như cùng băng sương.

Ở cách hắn cách đó không xa, một cái Hắc Y nữ hài lạnh lẽo mà đứng.

Hai người cứ như vậy, vô căn cứ dừng tại trong hư không.

Hắc y thiếu nữ ánh mắt rơi ở trên bầu trời xuất hiện trong hình, nhiều hứng thú nhìn trong đó cổ sự diễn hóa.

Một cái tên là Đường tam thiếu năm, tiến hành Vũ Hồn giác tỉnh.

"Lưu Niên Yêu Vương cái này Đại Thánh tiểu thuyết, vẫn là rất thú vị, rất có thể bị nhiễm nhân. . . Nếu là có thể lời nói, ta còn thực sự nghĩ (muốn) gặp lại hắn."

Thiếu nữ mặc áo đen này, xem một hồi, còn nhiều hứng thú với A Lạp Dã — Lưu Niên thảo luận.

Lưu Niên Yêu Vương không có trả lời, chẳng qua là nhìn Thương Khung.

Kia Hắc Y nữ hài tựa hồ không thêm đề ý Lưu Niên Yêu Vương có không có trả lời, vừa tiếp tục nói.

"Hi hi, cái này Đại Thánh vừa viết ra một quyển sách mới a, nếu là hoàn bản lời nói, Nhân Tộc thực lực liền muốn mạnh hơn, Lưu Niên Yêu Vương người xem loại này chinh phạt chiến đấu, chúng ta chỉ có thể ngồi xem không thể ra tay, những thứ này tướng sĩ người công ta thù, không muốn biết đánh lúc nào, kéo dài thời gian càng dài, vậy người tóm đầu Nhân Tộc hy vọng coi như phi thường mong manh, không bằng chúng ta lúc đó hoa giới, từ đây sau này hai cảnh sống chung hòa bình như thế nào? Ngày sau người xâm phạm Nhân Tộc, ta cũng có thể chúc người giúp một tay."

Ở Thần Văn thế giới, có ở đây không cùng thế lực công phạt bên trong, có một loại ngầm thừa nhận quy củ, Đỉnh Cấp Cường Giả là không thể tại loại này lưỡng quân đối lữ bên trong ra tay.

Bởi vì Yêu Vương cấp bậc cường giả, phát tay thiên địa băng liệt, lực tàn phá quá kinh khủng.

Lưu Niên Yêu Vương ánh mắt rơi vào Hắc Y trên người cô gái, "Oánh Hung Yêu Vương không bằng trước chúng ta Biên Thành khu vực trả lại, chiến tranh tự nhiên cũng liền dừng lại."

"Lưu Niên đại nhân nói cười, bên này thành ở hai ngàn năm trước chính là ta Ảnh Sát Cảnh sở hữu. . . Ở đâu là các người Biên Thành!" Hắc y thiếu nữ bỗng nhiên đưa tay ra, chỉ Thương Khung, "Ồ, đó chính là bọn họ giác tỉnh Vũ Hồn sao, kia Đường Tam giác tỉnh là một cây thảo ai. . . Hắn muốn mượn cái này căn (cái) thảo chiến đấu sao, khanh khách, thật là rất có ý tứ phương thức chiến đấu a."

"Đúng vậy, loại nhỏ yếu này Vũ Hồn, hắn là thích hợp nhất phía sau lưng đánh lén, âm nhân một bộ kia, với người phương thức chiến đấu có chút tương tự." Lưu Niên Yêu Vương hai tay đặt ở phía sau lưng, nhìn Thương Khung, suy đoán đến loại cỏ này sử dụng có khả năng.

"Khanh khách, người như vậy nói một chút, còn thật đúng là mong đợi cái này Đường Tam xuất hiện ở chúng ta Thần Văn thế giới. Người nói Đại Thánh sáng tác tốc độ rất nhanh, nửa năm cũng có thể hoàn bản đi, đến lúc đó có thể hay không lại là một cái Tiểu Viêm đây? Lưu Niên đại nhân, tự mình ra tay, cuối cùng Tiểu Viêm lại còn là chiếm cứ Hòa Vực, đổi tên là Vô Tận Hòa Vực. . ."

"Thật giống như kia Hòa Vực có một nửa là các người Ảnh Sát Cảnh. . ."

Lưu Niên Yêu Vương thanh âm nói chuyện rất ôn hòa.

Hắc y thiếu nữ tại nơi xa xa, khi thì đưa tay, khi thì phát ra như chuông bạc tiếng kêu, nhìn giống như là vui vẻ nhà bên tiểu cô nương.

Không biết còn tưởng rằng, hai người nói nhiều lần hài hòa.

...

Ở Vô Tẩn Hỏa Vực bên trong, Tiêu Viêm lặng lẽ đứng ở một mảnh nham tương hải bên trong.

Đây là Vô Tẩn Hỏa Vực nóng nhất chỗ, cũng là thích hợp nhất tu luyện địa phương.

Gần đây hơn một tháng qua, theo hắc chiêu cáo thiên hạ, bất luận người hay là yêu, đều có thể ở Vô Tẩn Hỏa Vực tập được Luyện Dược Chi Thuật sau, mỗi ngày đều có một số đồng người tộc cùng Yêu Tộc, mộ danh mà tới.

Hiện tại hắc đã bắt đầu Giáo sư cơ sở Luyện Dược kiến thức, hơn nữa để cho người đi dò xét Hỏa Vực không đồng vị đưa sót, chuẩn bị xây dựng trận pháp dẫn Địa Hỏa mà ra, như vậy thì có thể mượn Địa Hỏa Luyện Dược.

"Đại Thánh sách mới! Đường Môn, Đường Tam, Vũ Hồn. . . Có chút ý tứ. Đi tới Thần Văn thế giới như vậy lâu, qua một thời gian ngắn, có cần phải đi gặp một hồi Đại Thánh."

Tiêu Viêm nhẹ giọng tự nói.

Thời gian trôi qua, theo Đường Tam đi ra thôn, đi tới Sơ Cấp học viện, cái này Huyền Huyền cố sự vạch trần thần bí một góc.

Một người thiếu niên bắt đầu hắc con đường trưởng thành.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 276: Diễn hóa kết thúc

Theo thời gian đưa đẩy, mấy giờ sau khi, trong hư không « Đấu La Đại Lục » một trăm ngàn chữ cổ sự rốt cuộc diễn hóa kết thúc.

Toàn bộ Đấu La Đại Lục tình hình chung, đã hoàn toàn nổi lên.

Đây là một cái cùng Đấu Phá Thương Khung, hoàn toàn bất đồng hệ thống tu luyện.

Một cái lấy tu luyện Vũ Hồn làm chủ thế giới.

Đang diễn hóa kết vĩ, xuất hiện một cái thiếu nữ xinh đẹp tiểu Vũ.

Cô ấy là bộ dáng khả ái, càng là hấp dẫn vô số độc giả ánh mắt.

"Ta cũng tốt hy vọng, có như vậy một người đẹp bạn cùng phòng."

Có vài thiếu niên, biểu thị rất là ghen tị.

"Đại Thánh rất có trí tưởng tượng, cho tới bây giờ không có nghĩ tới, lại còn có thể có như vậy hệ thống tu luyện, giác tỉnh Vũ Hồn cùng Vũ Hồn chung nhau trưởng thành."

"Lần này vai nam chính cũng quá nhỏ đi, mới vừa mấy tuổi?"

"Ta cuối cùng cảm thấy, Đường Tam phụ thân rất không tầm thường." Một người suy đoán đạo (nói).

"Quá hấp dẫn người, Đại Thánh, tại sao lại như vậy hấp dẫn người, mọi người phân tích một chút đi."

"Đại Thánh, bỏ bớt đi rất nhiều không quan trọng miêu tả. Mà còn tiết tấu tốt vô cùng. . ."

Đang diễn hóa kết thúc sau, Thần Văn thế giới, bắt đầu đối với (đúng) quyền này thảo luận.

Phải biết, Đại Thánh đã liên tục hai quyền, vừa mới lên truyền liền diễn hóa ra Tiểu Thế Giới.

Loại hiện tượng này cấp biểu hiện, để cho rất nhiều Thiên Đạo lú lút tác giả suy nghĩ sâu xa.

Có lẽ bọn họ ở hợp lý dưới tình huống, hẳn càng chú trọng độc giả sở thích!

...

"Quả nhiên không hổ là Đại Thánh."

Sở xa hai tay đặt ở hậu bối, "Dùng để sáng tạo thế giới, thật rất có ý tứ, đáng tiếc là ta không có loại thiên phú này, Tam đệ ngươi cảm thấy quyền này ra sao?"

"Rất không tồi, một quyền rất mới mẻ độc đáo, Vũ Hồn thiết lập, hẳn là cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện, quyền này xuất sắc nhất, chính là hấn sáng tạo. . ."

Sở Nam tán dương, hẳn rõ ràng nhớ ở nơi này bản Đấu La còn tiếp lúc hóa khắp Hoa Hạ, là kia hai năm Vong Văn giới đỉnh phong, cũng là quyền này chính tác giả tác phẩm đỉnh cao.

Từ nơi này bản sau khi, Vũ Hồn trào lưu bắt đầu cao hứng, xuất hiện ở đủ loại khác nhau Internet bên trong.

Chỉ ít, lúc ấy Sở Nam, rất thích quyền sách này.

Nhất là ở phía sau Sử Lai Khắc Thất Quái tất cả ra sân, đoàn kết hợp tác, trở thành một đoàn đội, chung nhau tiến bộ.

"Bất quá Đại Thánh có chút kỳ quái, hai vị nhân vật chính đều là xuyên qua." Sở xa hơi có chút nghi hoặc, "Ta nhớ được Đấu Phá bên trong tựa hồ có một đoạn, Tiêu Viêm đến từ một khóa gọi đất cầu xanh thăm Tinh Cầu. Mà cái thế giới này Đường Tam, cũng không có đề cập là cái gì thế giới. . . Ngươi nói vì sao Đại Thánh, không trực tiếp đem hai vị nhân vật chính bối cảnh, viết là từ chúng ta Thần Văn thế giới hồn mặc đi?"

Sở xa hơi nghi hoặc một chút, hẳn rất không minh bạch, Đại Thánh vì sao phải giả không ra một cái màu xanh thăm Trái Đất đi ra, cái này tựa hồ không có chút ý nghĩa nào.

Không nghĩ tới, đại ca lại còn chú ý đến một điểm này.

Sở Nam phi thường nhẹ, coi như là tại Thiên Đạo trong diễn đàn, rất nhiều thảo luận thiếp bên trong, cũng từ xưa tới nay chưa từng có ai chú ý tới một điểm này.

Thậm chí ở Đấu Phá còn tiếp thời điểm, rất nhiều độc giả căn bản không có ý thức được, Tiêu Viêm cũng không phải tranh hơn thua với thế giới thổ dân.

"Điểm này ta cũng không rõ lắm, bất quá như vậy viết lời nói, Đại Thánh nhất định là có chính mình dùng để, sau này có lẽ hẳn sẽ nói ra như vậy viết nguyên do."

Sở Nam cũng không có cấp Sở xa giải thích, hiện tại hẳn Đại Thánh cái thân phận này, tuyệt không có thể bộc lộ ra đi.

Sách mới vừa diễn sinh Tiểu Thế Giới, thế đầu không kém chút nào « Đấu Phá Thương Khung ».

Sợ rằng, hiện tại Lưu Quang Cảnh Yêu Tộc, càng nóng lòng hy vọng có thể tìm ra Đại Thánh là ai.

"Có lẽ đi, bất quá ta luôn cảm thấy như vậy viết cũng không có ý nghĩa quá lớn." Sở xa lắc đầu, bất quá ngay sau đó liền nghĩ đến một điểm, "Đối đẳng người lái xuống một quyển sách lúc, có thể tham khảo một chút, Đại Thánh xuyên qua cái khái niệm này, viết một quyền từ Thần Văn thế giới xuyên qua đi nhân vật chính."

"Cái này sau này rồi hãy nói."

Sở Nam ở mở sách thời điểm, đã từng cân nhắc qua, có phải hay không sửa đổi Tiêu Viêm cùng Đường Tam xuyên qua bối cảnh cái vấn đề này, bất quá cuối cùng hẳn cũng không có bất kỳ thay đổi.

Bởi vì, hẳn muốn đi qua loại phương thức này, viết ra một chữ thần thoại Trái Đất.

Từ thời đại hồng hoang truyền thuyết, thẳng đến cuối cùng khoa học kỹ thuật thời đại.

Đến lúc đó, Sở Nam không cần ra mặt giải thích, mọi người cũng sẽ ý thức được, Đại Thánh cùng Bạch Y Thắng Tuyệt là cùng một người!

...

"Sở Nam không nữa tham gia tam đại viện khảo hạch, hẳn và đại ca hẳn Sở xa, chính đang chạy tới Nam Hải học viện!"

"Tựa hồ là bởi vì Sở Thiên Kiếm ở Nam Hải học viện xảy ra chuyện."

Ở trong một ngôi biệt thự, Lôi Báo biểu tình rất kỳ quái, trong kích động lại có chút dữ tợn.

"Kiệt kiệt. . ."

"Chờ như vậy lâu, rốt cuộc chờ đến cơ hội."

"Sở Nam người hại ta, ở Trác Nhĩ mậu dịch gần trăm năm kinh doanh, hủy trong chốc lát. Để cho ta danh dự sạch không, bị người phi nhỏ, lần này ta muốn cho người chết."

Từ hấn bị trục xuất Trác Nhĩ mậu dịch sau khi, vẫn luôn ở ẩn nhẫn, tìm cơ hội.

Nhưng là vô luận ở Nam Vực cao trung, Tây Châu vẫn là tây nam đại địa, cũng có rất nhiều người tộc, mà còn cường giả không ít.

Hắn căn bản không có cơ hội ra tay.

Thế nhưng lần này, khác nhau.

Từ tây nam đại địa đến Nam Hải học viện, đoạn đường này đường xá dài dằng dặc, Sở Nam cùng Sở xa hai huynh đệ, nóng lòng đi đường, tuyệt đối sẽ lựa chọn một cái bay thẳng đi về phía nam biển học viện đường đi, khẳng định đường đi, chỉ cần tìm tới một cái tuyệt hảo, ít ai lui tới vị trí, phục kích là được rồi.

Lôi Báo tìm ra bản đồ, sau đó nối liền thành một đường.

Rất nhanh hấn ngay tại trong đó đánh dấu ra mấy cái vị trí, "Nơi này, nơi này, nơi này. . . Những chỗ này đều có thể."

"Bất quá, Sở Nam chung quanh trừ Sở xa, còn cất giấu tác giả hiệp hội phái đi bảo vệ hấn cao thủ, không biết kết quả có mấy người. . . Liên lạc tổ chức sát thủ cũng không quá đáng tin, Sở Nam thân phận quá mức đặc thù, Nhân Tộc tổ chức sát thủ không nhất định hội (sẽ) tiếp, đến lúc đó còn có thể đánh rần động cỏ, bằng không liên lạc Yêu Tộc."

Lôi Báo hít lại bắt mắt chữ, suy nghĩ tỉ mỉ đến, lợi và hại.

Hắn thiên phú tu luyện không được, hơn nữa hiện tại tuổi tác cũng lớn, Dẫn Linh Cảnh đỉnh phong đã là cực hạn, ở phương diện tu luyện sẽ không còn có tiến triển.

Ở Nhân Tộc biên giới, danh dự sạch không, phương diện buôn bán cũng sẽ không có cơ hội.

Coi như là có cũng không khả năng còn nữa một trăm năm cho hấn kinh doanh.

"Nếu lời như vậy, vậy chuyện này sau khi, ta liền rời đi Nhân Tộc biên giới, đi Vô Tận Hóa Vực, đi học tập thuật chế thuốc, ở đó ta hấn sẽ có tốt hơn cơ hội. . ." Lôi Báo trực tiếp tiến vào Thiên Đạo diễn đàn, hấn biết tại Thiên Đạo trong diễn đàn không ít Yêu Tộc id.

Mấy giờ sau, Lôi Báo từ Thiên Đạo diễn đàn lui ra ngoài.

"Sở Nam người lần này chết chắc."

Lôi Báo tự tin, hấn lần này mạo hiểm hợp tác với Yêu Tộc, bỏ ra không ít.

Hắn mặc dù danh dự không có ở đây, bất quá ở Trác Nhĩ mậu dịch kinh doanh hơn bảy mươi năm, người một nhà Mạch vẫn có, hấn có thể đủ đem tác giả hiệp hội bảo vệ Sở Nam các biện pháp sờ rõ ràng.

Đến cùng người nào đang bảo vệ Sở Nam, cái gì thực lực!

Khi đó Sở Nam tại, bọn họ ở trong tối.

Chỉ cần đem Sở viễn hòa người giám hộ dẫn ra.

Sau đó đối phó Sở Nam, cái này Trùng Mạch cảnh tiểu tử, chính là thực lực tuyệt đối nghiền ép, Sở Nam sẽ không sau này bất cứ cơ hội nào.

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiến ๐, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 277: Chặn đánh

"Lôi Báo rốt cuộc có thể hay không tin, cùng người tộc hợp tác, đi giết bọn họ tác giả, điều này có thể sao?"

Ở Nhân Tộc biên giới, một cái ẩn núp dãy núi bên trong.

Hai người chính đang thương thảo.

"Lôi Báo vốn là Trác Nhĩ công ty mậu dịch cao tầng, lần trước bởi vì Sở Nam, kết quả vứt bỏ vị trí. Hắn trọn đời cố gắng, hủy trong chốc lát. Hắn tới tìm chúng ta, lo lắng hơn hẳn là chính bản thân hắn mới đúng, nếu như hắn bỏ tiền muốn cho chúng ta giết Bạch Y Thăng Tuyết tin tức truyền đi, hẳn ở Nhân Tộc căn bản không có đất đặt chân."

"Kia Lôi Báo cấp cũng không ít, chúng ta cũng vẫn luôn đang tìm cơ hội diệt trừ Sở Nam, cơ hội lần này có thể không thể bỏ qua."

"Người nói có đạo lý, bắt quá chúng ta phải mấy người đi?"

"Chờ đến Lôi Báo tin tức, nhìn một chút tác giả hiệp hội phải đi bảo vệ Bạch Y Thăng Tuyết, đến cùng cái gì dạng cao thủ."

...

Hai ngày sau khi, Sở Nam cùng Sở Viễn hai người ở Yêu Kiếm Ứng bên trên, vội vã đi, vẫn chạy tới Nam Hải học viện trên đường.

Lúc này, chuyến hành trình này đã đi hơn phân nửa.

Sở Nam nhắm hai mắt chữ, đang tu luyện.

Đã nhiều ngày, ở thần hồn mạnh mẽ dưới sự giúp đỡ, hắn tu vi tiến hơn một bước, Đan Điền chung quanh gông xiềng đã sắp muốn toàn bộ mở ra.

Nhiều nhất nửa tháng nữa, liền cũng có thể bắt đầu đánh vào cuối cùng một đạo Huyệt Vị.

Chỉ cần mở ra, kia phổi, tim, Đan Điền ba chỗ mạch lạc liền toàn bộ đã thông, trực tiếp bước vào Dẫn Linh Cảnh.

Có thể tu luyện công pháp, dẫn thiên địa linh khí vào cơ thể, chuyển hóa làm chân khí, thật sự bước vào tới, Thần Văn thể giới hệ thống tu luyện bên trong.

Ầm!

Xa xa trong lúc bất chợt, có tiếng nổ, còn có truyền âm, "Bạch đại sư cẩn thận."

"Chuyện như thế nào?"

Thanh âm kia, để cho Sở Nam lập tức từ trong tu luyện tỉnh hồn lại.

"Vừa mới thanh âm kia, hẳn là tác giả hiệp hội phải tới bảo vệ người nhân, luôn luôn đi theo, bây giờ bị nhân ngăn lại."

Sở Viễn đã từ một bên khác Mercedes-Benz tới, rơi vào Sở Nam bên cạnh.

Mặc dù Sở Nam chưa từng thấy qua cái kia bảo vệ người khác, bắt quá hắn nhưng cũng thường xuyên cảm nhận được, người kia tồn tại.

Vèo!

Phía dưới đột nhiên xuất hiện sát khí nồng nặc.

Chỉ thấy phía dưới đỉnh núi ra, bắn ra mấy đạo tỏa ra hào quang Tiễn.

Hai người dưới chân Yêu Kiếm Ứng, đột nhiên phát ra sắc bén tiếng kêu.

Sau đó kịch liệt nghiêng về, cái này dự trữ gần ngàn mét Yêu Kiếm Ứng, mới khó khăn lắm tránh thoát đi.

Thế nhưng những thứ này Tiễn, mặc dù không có bắn trúng, tuy nhiên cũng ở Yêu Kiếm Ứng chung quanh vỡ ra.

Màu đỏ khói mù, trong nháy mắt tràn ngập.

Yêu Kiếm Ứng cực kỳ thông khổ, phát ra sắc bén âm thanh, không ngừng trên không trung cuộn cuộn.

"Ngừng thờ, cái này màu đỏ chất khí bên trong có độc." Sở Viễn nhắc nhở.

Xoát, xoát, xoát!

Lại là mấy đạo Tiễn, bắn ra,

Sở Viễn bắt lại Sở Nam bả vai, xuống phía dưới nhảy.

Chỉ thấy, lại là mấy chục con Tiễn, từ phía dưới trên đỉnh núi bắn ra, trực tiếp đụng vào Yêu Kiếm Ứng trên người.

Màu đỏ khói mù tràn ngập, đem toàn bộ Yêu Kiếm Ứng cũng gói ở bên trong.

Ngay sau đó liền thấy, cái này ngàn mét vật khổng lồ, trực tiếp đi xuống.

Nhớ, vận chuyển ngườ nội lực, khuất tất, thân thể nghiêng về trước, tận lực giảm bớt va chạm cường độ.

"Đại ca yên tâm, ta nhưng là sẽ khinh thân công pháp, ngườ tể chết, ta phỏng chừng đều không sao."

Sở Nam còn kể chuyện cười.

Sở Viễn cũng cười, bất quá chốc lát sau, biểu tình liền ngưng trọng đi xuống, "Sợ rằng lần này là hướng về phía ngườ tới, đi xuống sau, theo sát ta."

"Ừm."

Sở Nam gạt đầu, đồng thời thân hồn lực lượng, bắt đầu khuếch tán ra.

Chỉ một thoáng, chu vi mười ngàn thước trong phạm vi, toàn ở Sở Nam trong lòng bàn tay.

Phụ cận đây, hẳn cảm giác được bảy người tồn tại.

"Tổng cộng có bảy người." Sở Nam nhắc nhở, "Một người khoảng cách rất xa, không biết là tại sao, chẳng lẽ là muốn chặn đánh chúng ta. Còn có một cái tựa hồ là trong tầm mắt gió, mặt khác năm cái đang hướng bên này, bao vây tới, chắc là phải cùng chúng ta động thủ."

"Ừ?" Sở Viễn có chút kinh ngạc liếc mắt một cái Sở Nam, hẳn đều không cách nào cảm giác được tình huống, Sở Nam kia vậy mà thuộc như lòng bàn tay nói ra, giống như là tận mắt thấy một dạng.

Chính hẳn một đệ đệ, còn rất nhiều bí mật a.

Phanh, ầm!

Hai người rơi ầm ầm trong rừng núi.

Xoát, xoát, xoát, xoát. . .

Quả nhiên, thấy năm bóng người, từ năm cái phương vị bay tới, trực tiếp đem Sở Nam cùng Sở Viễn cũng vây.

Năm người này tất cả mặc y phục dạ hành, không thôi mặt mũi thực kỳ nhân.

"Bạch Y Thăng Tuyết, Bạch đại sư vẫn khỏe chứ. . . Có người bỏ tiền muốn mua mạng ngườ, là ngườ chính mình đưa ra, hay là để cho chúng ta lấy."

Phía đông người kia thanh âm khàn khàn có lực.

"Năm người này, bốn cái Dẫn Linh Cảnh, một cái không nhìn thấu, thực lực hẳn không yếu hơn ta!" Sở Viễn đề thấp nhắc nhở Sở Nam, "Ngườ phải cẩn thận một chút, theo sát ta, nếu không sợ rằng rất khó chiếu cố đến bên trên ngườ, tìm cơ hội liền đi. Nếu là đi không, liền mang xuống, các loại (chò) bảo vệ ngườ ngườ đến."

Sở Viễn quyết định thật nhanh, trước mắt loại tình huống này, hai người căn bản rất kia chiến thắng.

Nếu là có thể trực tiếp thoát khỏi vòng vây, đó là nhất biện pháp đơn giản.

"Mấy cái Dẫn Linh Cảnh, ta mới có thể đối phó." Sở Nam hạ thấp giọng, hẳn thân hồn cường đại đến có thể miêu sát Trùng Mạch cảnh, nghĩ đến Dẫn Linh Cảnh, coi như là không thể miêu sát, cũng có thể cẩn thận độ sức.

"Không nên vọng tưởng có người đến giúp ngườ, Bạch đại sư bảo vệ ngườ nhân, đã bị chúng ta ngăn lại, trong thời gian ngắn không qua được, đủ chúng ta giết các ngườ. Đương nhiên Bạch đại sư, nếu là ngườ tự sát lời nói, chúng ta có thể lượn quanh ca của ngườ một mạng."

Mấy người bật mặt tất cả cười lên ha ha.

Àm!

Sở Viễn cả người bắn nhanh đi, trong tay đao, chỉ một thoáng toát ra khoảng nửa mét Dao Mang.

Hướng phía tây một người quần áo đen chém tới.

Hiện ở loại tình huống này, nhất định phải nhanh.

Chỉ có nhanh chóng đả kích, để cho thực lực đối phương yếu bớt, mới có cơ hội.

Hắn ở Tây Châu thường xuyên dụng binh, cái nhìn đại cục xa phi thường nhân có thể so sánh, quyết định cũng dị thường nhanh chóng.

Hắn một đao này, chỉ chém chỗ yếu, một đao này bổ trúng, sẽ trực tiếp chém đứt đối phương đầu.

"Người dám. . ." Người kia hoàn toàn không ngờ rằng, Sở Viễn lại còn dám động thủ trước.

Chờ đến hắn kịp phản ứng, chỉ có thể vội vàng ứng chiến.

Lập tức nâng tay lên bên trong kiếm ngăn cản.

Dao Mang trực tiếp quét trúng trên thân kiếm, sau đó đập ầm ầm ở trên người hắn, cả người hắn đến bay ra ngoài xa hơn mười thước, phun mạnh một búng máu. . . Mặc dù chưa chết, thế nhưng đã không thể ứng chiến.

Trong vòng nhất chiêu, bọn họ vậy mà tổn thất một cái Dẫn Linh Cảnh sức chiến đấu.

"Các người vậy mà nghĩ (muốn) nhanh lên một chút chết, theo ta tác thành các người." Phía đông thanh âm khàn khàn kia người, hiển nhiên là dẫn đầu, "Ta ngăn lại Sở Viễn, ba người các người làm thịt vị kia tôn kính Bạch đại sư, sau đó trở lại cùng giúp ta. . ."

Ba cái Dẫn Linh Cảnh giết một cái nghe nói vẫn còn ở Trùng Mạch cảnh giới Sở Nam dễ như trở bàn tay, coi như là Sở Nam đã may mắn bước qua Trùng Mạch, bước vào Dẫn Linh Cảnh, vừa thế nào có thể sẽ là cái này ba cái Dẫn Linh Cảnh lão luyện đối thủ.

Phía đông người này, vừa nói Thủ Lý Kiếm thẳng hướng Sở Viễn đâm tới.

Hắn kiếm vừa ra, liền đồng dạng nâng lên nửa thước Kiếm Mang.

Hiển nhiên thực lực của hắn, không kém chút nào Sở Viễn.

Bất quá Sở Viễn lại tránh không chiến, hướng Sở Nam thối lui, hiển nhiên là lo lắng Sở Nam an ủi.

"Còn muốn đi bảo vệ Sở Nam, vọng tưởng!" Thanh âm khàn khàn kia hét lớn một tiếng, trực tiếp chặn hướng Sở Viễn thối lui đường.

"Đại ca. . . Yên tâm" Sở Nam nhắc nhở một câu.

Sở Viễn trông thấy Sở Nam kia ánh mắt kiên định, nghĩ đến vừa mới hắn mới vừa rồi biểu hiện, lúc này mới cố gắng bình tĩnh lại.

"Yên tâm, đại ca người đương nhiên yên tâm, yên tâm người an tâm đi đi."

P/s: Convert by ☯Cao☐ ↔ ☯Tiên☐ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Thần Văn Văn Minh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.